

NESTOR
DIONYS
NOVARIEN

Incl.
1488
N12
R.B.

4
7

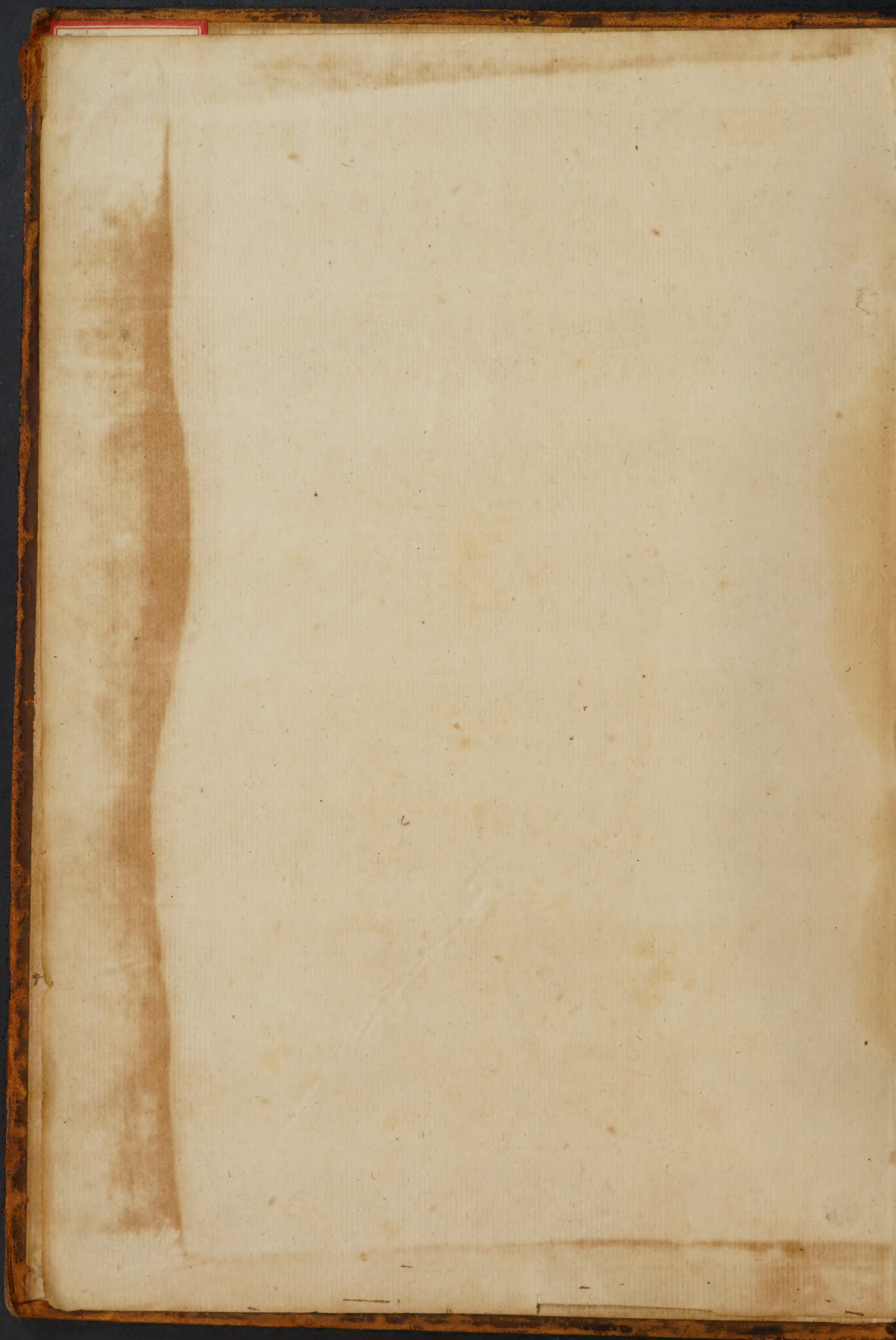
07

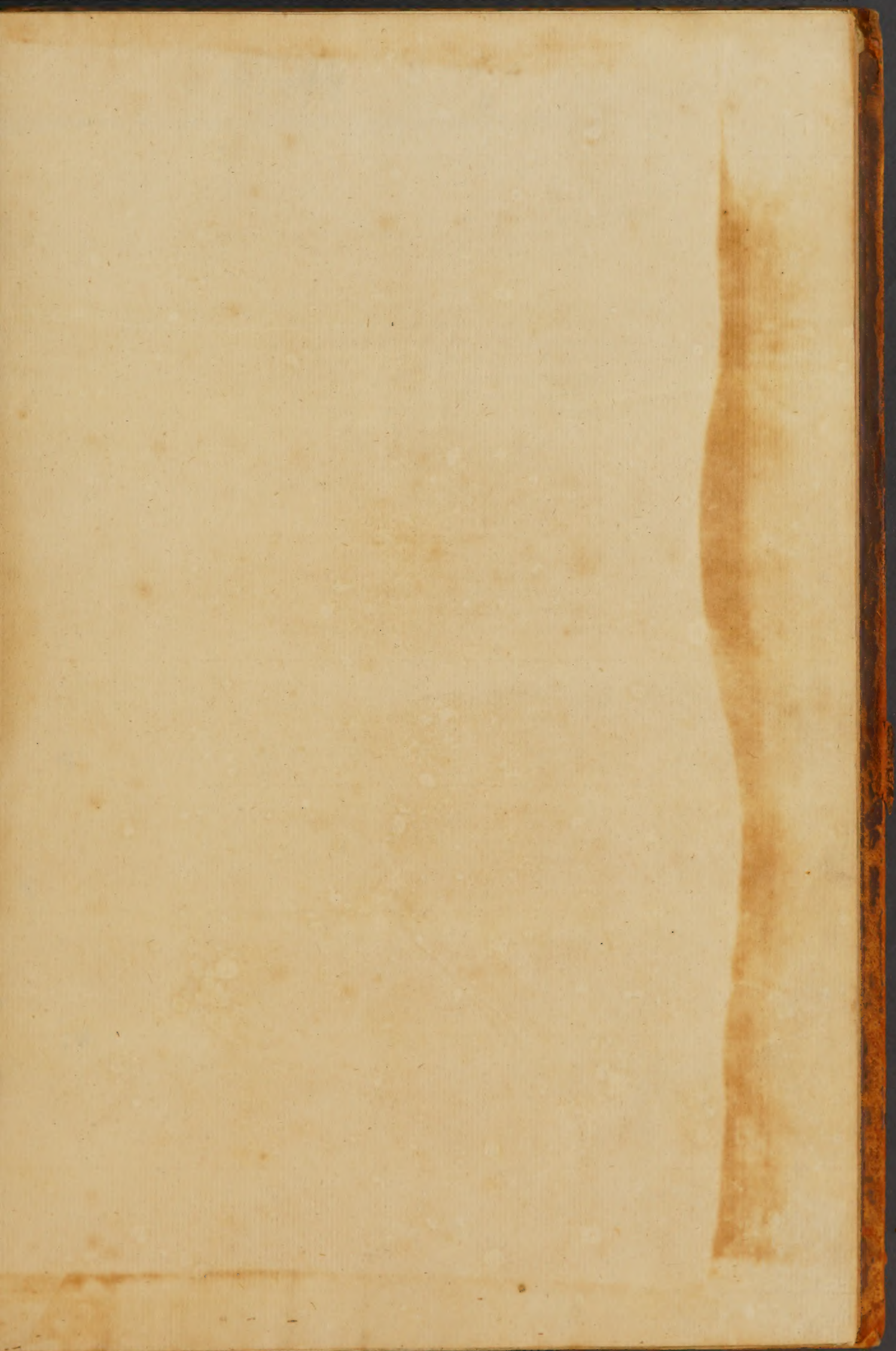
43.4.9

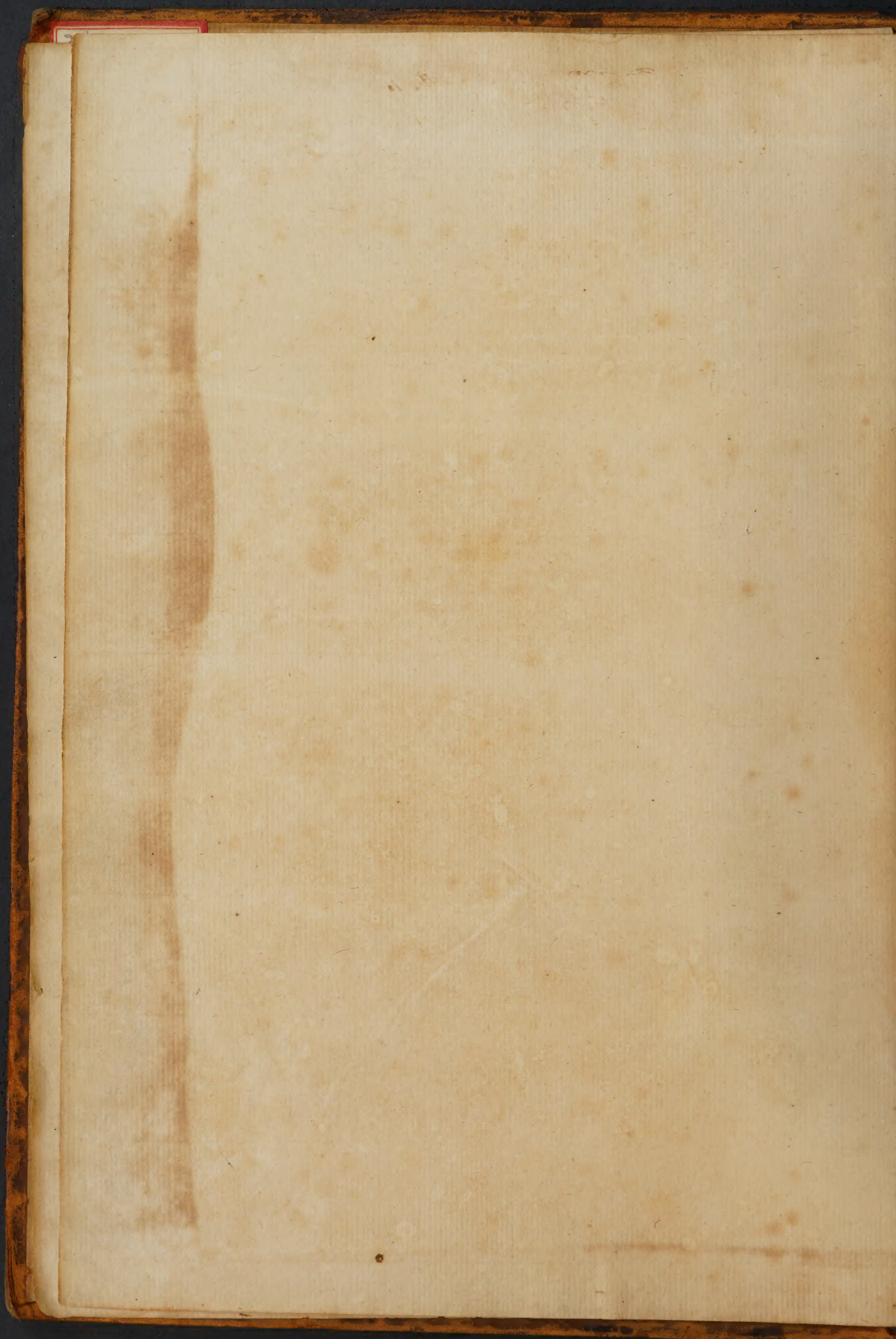
Onomasticom, a Serucon or Vocabulery
of the Latin Tongue
2nd edition 1488

Diogenes Pastor
2/21

44

B. 4

4

Nestoris Dionysii Nonariensis ordinis Minorum de obseruantia
ad illustrissimum principem Lodouicum Sphortiam: opus eius
excellentiæ dicatum uersus incipit.

Anguiget hunc princeps tu qui auxiliariis armis
Tutor ades domino Mutinæ Lodouice libellum
Accipe: quem tota tibi Nestor mente dicaui
Strenuus ut bellis sic donis teste Minerue
Ingenioq; ualens quando tibi quid uacat oci
Hunc legito: hoc curas post ardua gesta leuato:
Ardua gesta loquor: quis toto partus in orbe
Semper honos nomenq; tuum laudesq; manebunt.
Rebus nempe suis socium petit Itala tellus:
Imprimis Xystus diuus summusq; sacerdos:
Te quoq; Partenopes rex Hetruscusq; senatus
Dux Mutinæq; focer: fluiq; Bononia Rheni.
Gaudet & ipsa tibi iuncta esse Gabaudia: & urbis
Inclytus ipse nouæ princeps & classe superba
Metropolis Ligurum: Promptum teq; excit in arma
Pro focero inuicti magnum qui nomen adeptus
Herculis inuisos te præside conteret ausus
Hostis: & Italiæ dabis aurea tempora pacis.
Si quibus Ausonius fama immortalis auorum est
Principibus parti si sunt uirtute triumphis
Ante alios leget ipsa tuos hæc posteraq; ætas.
Ipse canet pugnas uates: & fortia dicet
Prælia: teq; tuasq; sonabit carmine palmas.
Perge igitur: superosq; habeas ad uota secundos.
Ii tibi dent gazas Arabum: dent Nestoris annos:
Fortunam Augusti: & sceptrum imperiosa monarchæ.
Armataq; meo hoc firmes sermone cateruas.
Hectorei socii mecum durate sub armis.
Sacra etenim (si fas tamen est) per numina iuro:
Stamina si geminos lachesis mihi nerit in annos
Imperitanti hostes cogam stricto ense subactos
Lingere humum coram: & sæua præ strage dare hærbas
Tunc omnis spoliis tunc & fulgentibus armis
Electis pariter & equis opibusq; superbis
Donabo: ac magno (durate age) semper honore
Hinc bellis picta inde iocis fuluisq; micanti
(Dona ubi pensa) tholis mecum dignabor in aula.
Iamq; uale: studioq; uacet mens alta salubris
Aspireq; tuo princeps clarissime uati
Fratrum apud Excelsum precibus seruande meorum.

60002

Priscianus

Plinius

Plinius

Perfius

Iuuenalis
Aufonius

Hieronymus

Virgilius

Statius

Herodotus
Orpheus
Aristarchus

Lucanus

Cicero

Martialis
Suetonius

Bax huius abacis antiquiores nostri teste Prisciano declinabatur: a cuius genituo greco τοῦ ἀβάκου. Postea hic abacus dixerunt. Est autem abacus mensa super qua comedere consueuimus: uel (ut aliis magis placet) super qua potoria uasa locantur. Inde etiam he quadre in quibus concisae carnes disponuntur abaci uocati sunt. Plinius Libro. xxxvii. amplitudine nunquam paruos excedunt abacos. Tabella item super qua decuplationes fiunt abacus dicta est: quoniam etiam ipsa decuplatio. Nam idem etiam quomodo calculi quidam fiunt abaculi uocantur. Plinius Libro prefato. Veluti quomodo calculi fiunt quos quidam abaculos appellant. Abacus cum primam corripiat syllabam cum unico b scribitur. Perfius satyra secunda

Abax
Abacus

Nec qui abaci numeros. Iuuenalis. urceoli sex
Ornamentum abaci. Aufonius.
Atque abacum famio saepe onerasse Luto.

Abbas huius abbatis cum duplicato b scribitur: & syrum est Hieronymo teste uocabulum: & pater interpretatur. Abas huius abantis proprium uiri nomen cum unico b scribitur: cuius prima syllaba correpta est. Virgilius libro aeneidos primo.

Abbas
Abas
Abantes

Et qua uectus abas. Statius libro thebaidos secundo.

Abatos

Et bellator abas: indignatusque tonantem. Abantes cum unico b populi quidam sunt Ionum inter Achiuos teste Herodoto libro historiarum primo. Alios eodem nomine dixit in argonautica. Orpheus esse iuxta pontum. Rursum & alios scripsit Aristarchus super librum iliados secundum esse insulam euboeae. Abatos cum unico b insula quaedam est circa extrema Aegypti in memphitica palude. Simili cognomine locus quidam ultra Aegyptum & Aethiopas abantique uocabatur: ubi primum Nilus magno fragore descendit: de quo Lucanus meminit libro decimo quomodo ait.

Hinc Abatos quam nostra uocat ueneranda uetustas
terra potens primos sensit percussa tumultus.

Abextis ab uigilione Mamotrecto Britone Catholico indeclinabile & compositis generis esse traditum: ut exponatur abextis qui uel quae exta aspicit. Simili quoque modo abatis qui uel quae mensuris praestit uel anona mensuris diuicit. Abaccidentibus qui uel quae scribit uel notat accidentia. Acommetariis uel acometariensibus (utrunque enim comperitur) cancellarius uel cancellaria. Acaliculis qui uel quae praestit caliculis uel poculis custodiendis. Aresponsis qui uel quae dat responsa. Asecretis secretarius uel secretaria: quem loquendi modum in sacra scriptura frequenter inuenies. Ego autem duas esse dictiones contenderim: praepositionem scilicet & nomen: quod ac etiam auctoritate comprobamus: Cicero ad atticum. Nec ullam aliam ob causam seruum a pedibus meis Romam misi. Nam unica dictio (ut isti uolunt) a pedibus accusatiui hic casus esset dixisse debuerat Cicero meum: non meis: ut adiectiuum cum substantiuo concordaret: cum utique congrue sic loqui potuisset: seruum meum a pedibus Romam misi. Placet igitur ut duae dictiones sint: & sub duplici accentu pronuntientur: & ubi substantiuum non ponitur subaudiatur seruus scilicet uel minister: serui uel ministri: seruo uel ministro: puta exostularit ipsum uerbum a quo regitur. A pedibus is dicitur qui ad iter pedes mittitur. Martialis. Cur non mensa tibi ponitur a pedibus? Suetonius indomitio. Epaphroditum a libellis capitali poena condemnabit. Is a libellis uocatur qui libellorum qui a super

Abextis
Abatis
Abaccidentibus
Acommetariis
Acaliculis
Aresponsis
Asecretis
A pedibus
A libellis
A manuēsi
A manibus
A manu
A secreto

plicibus dantur cura gerit. Et i Nerōne ait. Nec dispensatoribus aut a manuē
sibus exceptis recepit. A manuenſibus ſiue a manibus iſ appellatur qui litte
ras excipit uel deſcribit. Qui etiam per ablatiuū numeri ſingularis loqui con
ſueuerūt. Idem Suetonius in Auguſto Talbo a manu q̄ pro epiſtola prodita
denarios quingētos accepiſſet crura effregit. Hieronymus in ſecūdo libro re
gum capitulo. xxiii. Fecit cum ſibi. Dauidq; auricularium a ſecreto: id eſt auri
cularium ſecretarium.

Suetonius Auctor cum et exilibus ſcribitur: & cōmunis generis eſt teſtibus Probo Pho
Hieronymus ca. Prīſciano: & ſi Iſidorus maſculini tantum generis eſſe tradiderit. Nec ab
augeo (ut ſcribit Probus) deducit: eſſi a uerbo praeſato deriuari idem dicat
Iſidorus: ſed teſte ſuper donati artem Seruio a ſe auctor naſcitur: non ab au
geo deſcēdit. Aliud eſt enim augere: aliud auctorē eſſe. Errant etiā qui abſq;
c auctor ſcribūt. Neq; enim. ἀπό τοῦ ἀνοῦ τοῦ τρῆναι trahitur ut Vgutio ſoniauit.
De quo (paulisper digrediar) non ſatis admirari nequeo: q̄ cum latinarū litte
rarum mediocrē haudquaquē ſcientiā Græcarū uero prope nullū habuerit uo
cabulis græcis nō latinis mō nō in epte dicā aut i erudite ſed a uero prorsus
ueruſimiliq; abhorētes interpretatōes etymologias cōpoſitiōes deriuatōes cō
tra approbatiffimorū tā Græcorū q̄ latinorum auctoritates innectere auſus
ſit Cuius & Iſidori a quo maxima ex parte Vgutio ipſe errores accepit Ca
tholiciq; quod & ipſum oīum Vgutionis errorū ſiluā hauſit necnō Mam
recti ac Britonis ſi uellē errata colligere haud paruū quidē opus compila
rē: q̄ppe cum tātum barbariei q̄ latinitatis habere credātur. Sed non eſt huius
tpis aut loci oīa horum errata corrigere. cū animo ſedeat magis nra tradēdo
diſſerere: q̄ alioq; aperiēdis erroribus iſeruire. Vnū tamē poſtremo dixerim
in oībus Catholicon erraſſe q̄bus pro opportunitate caſtigādus a nobis in
ducetur Vgutio. Nūc autē ad propoſitum redeamus. Auctor & actor hoc
diſtāt: q̄ actor dicitur orator q̄ agit cauſam: quiq; geſtum uultus & corporis
agit. Vnde tū ipſa p̄nūtiatio tum oratio quæ habetur tū oratio ſcripta actio
eſt appellata. Item comædus & tragædus id eſt Hiſtrio: qui agit geſtus in ſcæ
na & mimus oīs actor uocari poteſt. Auctor autē eſt (ut ſic dicam) factor. Vn
de poetas cæterosq; operum cōditores auctores uocamus. Et illum qui fecit
aliquod opus qui egit bellum egit pacem auctorem operis auctorem belli
auctorē pacis dicimus. Quin etiam non tantum qui aliquid faciūt ſed qui p̄n
cipes ſunt & primi iubent auctores appellantur. Nam & hominem in quo
eſt poteſtas & dignitas auctorem uocamus: unde auctoritas dicta eſt: ut eſt
pud Liuium. decreuerunt enim ut quom populus regem iuſſiſſet id ſic ratū
eſſet ſi patres auctores fierent: hoc eſt auctoritatem (ut aiunt) ſuam & de
tum interponerent ratum haberent atq; ratificarent: ſiue comprobarent. Et
alibi Maiores noſtri nullam ne priuatam q̄dem rem agere ſcēminas ſine au
ctor uoluerunt. Auctores itē pupillorum uocātur. ii. in quorum adminiſtrati
one ætas iſirma reſq; ſunt. Ideo filios regum pupillos ſub auctoribus fuiſſe
legimus. Vnde Paulus iuriſconſultus ait. Etiam ſi non interrogatus tutor au
ctor fiat: ualet auctoritas eius quom ſe p̄bare dicit id quod agitur. Pompo
ninus. & ſi pluribus datis tutoribus unius auctoritas ſufficiat tamenſi tutor au
ctoretur. Quare auctores alicuius ſententiæ & conſilii uocantur. ii. quorū ſen
tentiam conſiliūq; ſecuti ſumus. Hinc etiam (ut diximus) qui iubent & primi
ſunt militum duces auctores appellātur. Vnde auctoro auctoras uerbum ac
tiuū. Eſt autem auctorare admilitiam eligere. Nam & iperator tūc milites au
ctorat: quom eos ad militiam aſcribit. Suetonius libro tertio. de legendo uel
auctorādo milite. Horatius ſermone. xvii: Auctoratus eas an turpi clauſus in
archa? Male igitur legunt quidam illud Auguſtini: in ſermone natiuitatis uir
ginis Mariæ. Auctrix peccati Eua: auctrix meriti Maria. Nam auctor dici de
bet: non auctrix. Rurſus male legunt illud apoſtoli. Quanto tempore hæres
paruulus eſt: nihil differt a ſeruo cum ſit dominus omniū: ſed ſub tutoribus
& actoribus eſt: uſq; ad præſinitum tempus a patre: cum per au diphthongū

Auctor
Actor

Auctore

scribi auctoribus & legi debeat. Fateor tamen ab augeo formati posse uerba
lia/auctor & auctrix: sed aliud significat. Auctor genituum casum regit: nō
nunq̄ etiam ablatiuum: ut est apud Teretium in adelphis. His rebus: auctor
quis est? Sic enim per ablatiuum exponit Donatus. Actor proprium etiam
uiri nomen fuit: & corripit in obliquis penultimam syllabam. Virgilius li
bro aeneidos. xii.

Iuuenalis Actoris arunci spoliū quassatq; tremētē. Iuuenalis satyra secūda. Actoris
arunci spoliū quo se ille uidebat. Alius fuit eodē nomine Pater Astyoche
teste Homero libro iliados secundo.

Homerus Actus & actum in uno significato accipi possunt. Lucanus.

Lucanus Licet ingentes obruperit actus. Cicero. Sed tantummodo dictis acta Caesaris
Cicero firma erūt: quæ ille in aes incidit. at Festus ait. Actus significat modo in comæ
Festus diis & tragædiis certa spacia cāticorum: modo iter intra uicinos quatuor pe
dum latum: modo in geometria minorem partem iugeris: idest centum & ui
ginti pedum: modo etiam motum corporis ut Histriorū & saltatorū. Actio
etiam idem quod actus significare habet nisi q̄ dicimus actionem causarum:
non actum: & actum comædiarum siue tragædiarum. non actionem.

Priscianus Arcus cum c non aspirato latina dictio est: quartæq; declinationis teste Priscia
Nonius no: ac etiam secundæ ut tradit Nonius. antiqui tamen teste Prisciano cum q
Priscianus Arquus scribebant: unde Arquites/arcu præliātes/sagictarii appellātur/ut scri
Pompeius bit Pompeius. At uero marcellus/arcus (inquit) & arquus hoc distant: q̄ ar
Marcellus cus/omnis suspensus appellatur fornix: arquus non nisi in cælo: quē itim poe
Lucretius tā dixerunt. Lucretius Libro sexto.

Tum color in nigris existit nubibus arqui. Verum hec in scribēdo differentia
Cicero non semper etiam apud antiquos obseruata fuit: uide Cicero eodem Marcel
lo referente ait libro tertio de natura deorum. Cur autem arcī species non i
deorum numero reponatur? Quin etiam tam secunda declinatiōe q̄ quarta
Hieronymus in utroq; significato auctores protulerunt. Hieronymus in Hiezechiele capi
Varro tulo primo. Vidi uelut aspectum arcus cū fuerit in nube in die pluuiæ. Varro
libro de uita patrum quarto. Quod arcī quos summo opere fecerat/ fessī pō
dere/ diu facti celeriter corruissēt. Arcus tam foeminini q̄ masculini generis ē
testibus Capro/ Probo/ Seruio super librum quintū aeneidos. Nam & foemi
nino genere protulit Catullus & Ennius. xv. annaliū/ quom dixit.

Caper Arcus ubi accipiunt mortalibus quæ perhibentur. Et facit in datiuo & ablati
Probus uo pluralibus arcubus: ut scilicet differat ab arx/ quod facit arcibus. Arcus for
Seruius mat p dimiutionē arculus teste Festo. Arculus ē & arcellus ut idē auctor (scri
Catullus bit) deus esse putabatur/ qui tutelam gereret arcarum. Quin etiam eodem te
Ennius ste/ arculus appellabatur circulus/ quem capiti imponebant ad sustinenda cō
Festus modius uasa/ quæ ad sacra publica capite portabantur. Arca cum c exili/ etiā
Festus latina dictio est: & format diminutiua arcula & arcella/ ut idem tradit Festus.
Festus Quin etiam eodem teste/ arcula auis dicebatur/ quæ in auspiciis aliquid fie
Festus ri uetabat. Arx facit diminutiuum arcicula. Ab arcu fit adiectiuum arcuatus: ab
Ouidius arquo arquatus: ab arco arcatus. Ouidius libro metamorphoseos xi.

Iris & arcato cælum curuamine signans. Arcuatus dicitur i arcus modum cur
uatus. Arquatus autem is dicitur/ cui color & oculi uirent/ a colore uidelicet
Marcellus arqui cælestis/ ut scribit Marcellus. Quem morbū (ut dicit Acron super artē
Acron poeticam Horatii) quidam Dæmoniacū/ nōnulli comitabilē/ alii aquarium
Apulegius uocat. Quē morbū/ Apulegius & Celsus/ auriginē & auriginosum hoīem: cus
Celsus dicunt. Plinius/ Horati? Varro/ regiū appellāt/ alii icterō: & ictericū hoīem
Plinius ut Macer & Iuuenalis Satira sexta. Consulit ictericæ lento de funere matris.
Horatius Est autem icteros auctore Paulo morbus/ quom per totum corpus bilis suf
Varro funditur: quæ interdum nigra/ interdum flaua est. Et dicitur icteros ab ictero
Macer aue: quam latine galbulam Plin. appellari extimat/ de qua meminit Martialis
Iuuenalis quom ait.

Paulus Galbula decipitur calamis & ratibus ales.
Plinius

Arcus
Arquus
Arquites
Arculus
Arcellus
Arca
Arcula
Arcella
Arx
Arcicula
Arcuatus
Arcatus
Arquatus

Dæmonia
cus
Comitabilis
Aquarius
Auriginosus
Regius
Ictericus

Martialis	Turget adhuc uiridi quom leuis uua mero. Nec prætermittendum est q ar	
Victorinus	quus hircus equus reliquus obliquus altiloquus aliaq huiuscem oī dictio	
Priscianus	nes cum geminato u post q testibus Victorino & Prisciano scribendæ sunt.	
Quintilianus	At uero Quintilianus libro primo cum unico u scribi præcepit. Papyrianus	
Papyrianus	etiam libro quarto cum unico u scribi uoluit. Ait. n. omnino id fieri non pos	
	se ut cum duplicato u scribi debeant: ne scilicet duæ litteræ eiusdem in se soni	
	& uocis tam inuicem q̄ cum terminatiōe soni ipsius q collidantur. Vtrum fe	
	ceris magnis auctoribus tutus eris.	
Virgilius	Achaia cū ch aspirato scribitur: & ē tetrasyllaba dictio. Nā apud græcos iota	Achaia
Seruius	semper est uocalis: ut est apud Virgilium i initio æneidos. Arma uirumq̄ ca	Pelopon
Propertius	no Troiæ. Teste enim Seruio tertius pes dactylus ē. Propertius. Et quot Tro	nefus
Ouidius	ia tulit uetus & quot Achaia format. Ouidius Heroidum	Danaa
Ouidius	Ah quoties dices q̄ pauper Achia nostra est. Apud latinos tamen quādoq̄ p	Aegialus
Virgilius	synheresim iota fit consonans: ut est illud ovidii Heroidum.	Achais
	Vix Priamus tanti totaq̄ Troia fuit. & Virgilius.	Achaida
	Vt bello egregias idem disiecerit urbes	Achaici
Herodotus	Troiamq̄ Oechaliamq̄. Achaia regio ē Græciæ: quæ teste Herodoto libro	Achiui
	septimo historiariū primo Peloponnesus postea Danaa a qua danai appel	Achæi
	lati sūt deinde Achaia dicta fuit: quæ & Aegialus (ut hoc uidebimus libro) &	
Ouidius	Achais uocatur. Ouidius libro metamorphoseos quinto: Pars ego nympha	
	rum quæ sunt in Achaidē dixit. Potest etiam declinari hec achaida ab accusa	
	tio græco formata: sicut psis & perfida: Thebais Thebaida: Ptolemais Pto	
	lemaida: de quibus suis locis uidebimus. ab achia achaiici & achiui dicti sūt	
Ouidius	Ouidius libro metamor: xii.	
	Nec Phryges exiguo quid Achaida dextera possit	
Virgilius	Sanguine senserunt. Virgilius libro æneidos primo.	
Horatius	Antenor potuit mediis ne elapsus Achiuis: Horatius in epistolis.	
Lucanus	Quicquid delirant reges plectuntur Achiui. hi & achæi uocati sunt. Lucanus	
Iuuenalis	libro. vii. ibi sanguis fluxit Achæius. Iuuenalis. non possum ferre quirites Græ	
	cam urbem quīs quota portio facis Achææ. Sunt etiam Achæi alii quidam	
Ptolemæus	populi Sarmatiæ ut scribit Ptolemæus in cosmographia.	
Caper	Auis foemini generis est: quin & masculino genere testibus Capro: & probor	Auis
Probus	ueteres protulere. Et facit in ablatiuo singulari aue uel aui: ut in regula tradit	Auiculla
Priscianus	priscianus. Vnde Horatius. in primo carminum ait.	Auicella
Horatius	Proteus fata: mala ducis aui domum. Nam si dixisset aue uersus stare nō pos	
Varro	set. Auis format per diminutionem auicula & auicella teste Varrone de lin	
	gua latina.	
Priscianus	Artus masculini generis & hec artua neutri declinari potest teste prisciano:	Artus
Lucanus	cuius singulare raro in usu habetur. quod tamē protulit Lucanus quom dixit	Artua
Alautus	li. vi. Tūc oīs palpitat: artus. Plautus in menæchinis. Ego huius mēbra atq̄ of	Articulus
	sa atq̄ artua comminuam: Et facit in datiuo & ablatiuo pluralibus artubus:	Ars
	ut scilicet differat ab ars quod facit artibus. Artus format per diminutionem	Articula
Ouidius	articulus: qui etiam & pro digito ponitur. Ouidius libro secundo de ponto.	
	At reditus iam quisq̄ suos amat: & sibi quid sit.	
	Vtile sollicitis supputat articulis. Articulus etiam dicitur quo genus desernit	
Seruius	ac etiam momentum & tempestiua rerum efficiendarum hora teste Seruio.	
Hieronymus	Vnde Hieronymus in genesi ait In articulo diei illius ingressus est Noe in ar	
	cam. Ars format diminutiue articula.	
	Artemum & hic artemo declinati potest. Vnde in apostolicis actibus capitulo	Artemum
	xxvii. legitur. Et leuato artemōe secundum auræ flatum tendebāt ad litus: hoc	Artemo
	est leuato uelo. Artemis eadem scriptura hoc est cum r exili Diana uocatur.	Artemis
Terentius	Aduentus huius aduentus uel aduenti declinari potest. Terentius in phormi	Aduentus
	one. Vbi eius aduenti uenit in mentem.	Aeneas
Quintilianus	Aeneas & Aena in recto declinari potest teste Quintiliano: & cum æ diphthō	Aenea
Virgilius	go scribitur. Fuit propriū uiri Troiani nomē: de quo plura Virgilius: Aenea	Aenus

Herodotus	eadem scriptura urbs fuit in regione Cressæa teste Herodoto: de qua Livius	Aenum
Livius	libro. xl. meminit dicens. Proficiscuntur a Theſſalonica Aeneam ad statutu	Aenulum
Ptolemæus	sacrificium. Aenus urbs est Traciæ teste Ptolemæo: & eodem nomine flui	Ahenus
Ptolemæus	us Galliæ: ut idem Ptolemæus ostēdit. Aenum genus est uasis: alias cæcabus	Aheneus
Festus	uocatum: cuius diminutivum est Aenulum: ut scribit Festus. Et nonnunq̃ diph	
Gellius	thongus ipsa per dihæresim diuiditur: & tūc (ut Gellius testatur: & Seruius)	Aereus
Seruius	antiquorum more aspiratio interponitur. Virgilius georgicorum primo.	Aeni
Virgilius	Et foliis undam tepidi despumat aheni. Horatius.	
Horatius	Sub noctem gelidam lignis calefactat ahenum. Ididē observatur i adiectiuo	
Horatius	ahenus: siue aheneus (utrunq; enim comperitur) quādo scilicet (ut diximus)	
Virgilius	diphthongus ipsa diuiditur. Horatius in epistolis.	
	Si recte facies hic murus aheneus esto. Virgilius libro æneidos quīto. Ossaq;	
	lecta cado: texit Corynæus aheni. Quod sane Seruius minus erudite expo-	
	suit quom dixit: lecta idest electa: cum potius hoc in loco dixisse debuerit: le-	
	cta idest collecta. Non enim eligebantur cadauerum combustorum ossa: sed	
	colligebātur. Aeneus ergo Aenus: aereus in uno significato accipi possunt.	
Ptolemæus	Aenis: insula ē iuxta Arabicum sinum: foelici adiacens Arabiæ: teste Ptolemæo.	
Apuleius	Aes cum æ diphthongo scribitur teste Apuleio. & (ut quidam uolunt) ab auri	Aes
Varro	similitudine cognominatum est. Alii a græco αἴα quæ est terra: dictum pu-	
	tant. Varro autem ab asse denominatum tradidit. Vgutio ab aere: uel ab esse i-	
	finitiuo: deriuatum dixit: & in utraq; deriuatione somniauit. Aes totum plu-	
Pompeius	rale habuit testibus Pompeo: & Prisciano. Cato in oratione qua in senatu su-	
Priscianus	asit ut plura aera equestria fierent. Nūc ergo arbitror oportere restitui: quo-	
Cato	minus duobus milibus ducentis sit aerum equestrium. Idem in eadem orati-	
Cato	one. de aeribus equestribus: uel duobus milibus actum. Lucretius libro. ii.	
Lucretius	Armati in numerum pulsarent aeribus aera.	Accipiter
Priscianus	Accipiter facit i genitiuo accipitris uel accipiteris teste Prisciano. Auis ē nota.	Adramis
Priscianus	Adramis & Adramin in recto declinari potest teste Prisciano. proprium su-	Adramin
	ir herois nomen.	Aris
	Aris & Arin in recto declinari pōt teste Prisciano. proprium nomē uiri fuit.	Arin
Lucretius	Auster masculini generis uentus est. hoc austrum: radius rotæ dicitur. Lucreti	Auster
	us libro quinto.	Austrum
Vgutio	Vt fluuios uersare rotas: atq; austrā. Vgutio declinat etiam hæc austrā huius	Austra
	austræ.	
Tullius	Admiratio & admirabilitas in uno significato accipi possunt. Tullius officio-	Admiratio
	rum libro tertio. Erga hec animi despicientia admirabilitatem magnam	Admirabi-
	facit.	litas
Priscianus	Adeps & adipēs in recto declinari potest teste Prisciano: unde Varro rerum	Adeps
Varro	rusticarum libro quinto. Adipēs pro adeps dixit. Et tam fœminini quā mas-	Adipēs
Caper	culini generis est testibus Capro: & probo. Marfus Adipis pondo uiginti ue-	
Probus	tustæ.	
Marfus	Auspex cois generis est: & ab antiquis is dicebatur: qui nūc paranympheus uo-	Auspex
Lucanus	catur: & pronubus. Lucanus contentiq; auspice Cruto. & Iuuenalis ait. ueniet	
Iuuenalis	cum signatoribus auspex.	
Plautus	Auspīcor deponens est uerbum. Plautus tamen ego auspicauī pro auspīcatus	Auspīcor
	sum: protulit.	Auspīco
	Albo albas actiuum uerbum est. Albeo albes neutrum est uerbum: unde Albe-	Albo
Horatius	sco. pro quo nonnunq̃ & albico albicas ponitur. Horatius in primo carminū	Albeo
Verrius	Nec prata canis albicant pruinis. Verrius tamen (ut refert Marcellus) albīcor	Albesco
Marcellus	deponens protulit. Virgilius libro. xi. æneidos.	Albico
Virgilius	Campi q; ingentes ossibus albent.	Albicor
Nonius	Abiugo abiugas priæ coniugationis: & abiungo abiungis tertiæ in uno signifi-	Abiugo
	cato accipi possūt: ut scribit Nonius. Simili quoq; modo dici potest disiugo	Abiungo
	disiungo: seiugo: seiungo: cōiugo: cōiungo: adiugo adiungo.	

	Vnum mediam corripit syllabam: alterum illam positione producit.	
Seruius	Adytum neutri generis cum y græco scribitur: compōiturq; ex α & δ-υō ingre	Adytum
Festus	dior: teste Seruio: nō autem ex hac & eo is it: ut somniauit Vgutio. & format	Adyticulū
Virgilius	per diminutionem adyticulum. Vnde Festus ait. Adyticulum paruum adytū	Adytus
Lucanus	Locus est templi secretior: ad quem non nisi sacerdoti dabatur accessus. Vir-	
Virgilius	gilius. ifq; adytis hæc tristitia dicta reportat. Lucanus in. v.	
	Impulit illa pauens adyti penetrale remoti. Aditus ab adeundo masculini ge-	
	neris & quarti ordinis cum i latino scribitur. Virgilius libro æneidos nono.	
	Lustrat equo muros: aditumq; per auia quærit. i. accessum/ siue ingressum.	
Priscianus	Auxilior deponens est uerbum: quod tamen Priscianus & Probus tradunt eē	Auxilor
Probus	commune. Veteres etiam teste Diomede: auxilio auxilias Protulere: unde &	Auxilio
Diomedes	Gracchum inducit dicentem aduersus Furium. Quibus cum ego primus eū	
Gracchus	auxiliē. Et (ut dicit Priscianus) tā accusatiuo q̄ datiuo iungitur: quin etiā ge-	
Priscianus	nitiuo. Hieronymus in Hesaia capitulo. xlviii. In tempore Placito exaudiui	
Hieronymus	te: & in die salutis auxiliatus sum tui.	
Plautus	Audio audis accusatiuum casum expostulat: sed quom obedire uel obtempe-	Audio
	rate significat: datiuum requirit. Plautus in captiuis. Dicto haud audiebat.	
Cicero	Cicero in philippicis. Et audiens esset huic ordini. Et facit in futuro indicati-	Inaudio
Marcellus	ui modi audiam & audibo: teste Marcello. Talem enim regulam tradit Do-	
Donatus	natus in editione secunda dicens. Altera est species tertiæ coniugationis: quæ	
Probus	i producta enuntiatur: quam nonnulli quartam coniugationem putant eo	
Seruius	q̄ futurum tempus indicatiui modi in. am & in bo syllabā mittant. Idem tra-	
Cæcilius	dit Probus & seruius super Donati artem. Cæcilius in Chryside.	
Ennius	Audibis male si male dices mihi. Ennius in Telamone. Quo nunc me ducis:	
Marcellus	ubi molarium strepitum audibis: ponitur nonnunq̄ inaudio pro obedio: ut	
Aphranius	idem scribit Marcellus/ Aphranium inducens dicentem in diuortio. Nouis	
	dictis quæso ne ille inaudiat.	
	Aula atrium uocatur: cuius diminutiuum est aulula. Aula item apud antiquos	Aula
Plautus	ea dicebatur: quam nunc ollam uocamus. Plautus i Amphitryone. Optimo	Aulula
Plautus	iure infringatur aula cineris in caput. Idem in aulularia. Quadrilibrem aulā	Olla
Pompeius	auro honustam ego habeo. Et format diminutiue auxilla: teste Pompeo.	Auxilla
	Aulis huius aulis uel aulidis: non est insula: ut Seruius super quartum librum	Aulis
	æneidos & lactantius grammaticus super librum septimum thæbaidos pu-	Auladis
Strabo	tauerunt: sed teste Strabone regiuncula est Boetiae petrosa: & ciuitas eiusdē	Auleum
Ptolemæus	nominis ut scripsit Ptolemæus: iuxta quam portus est quingētarum nauium	Aulæa
Pomponius	capax: quod etiam Pomponius Mela & Plinius libro quarto naturalis histo-	Aulon
Plinius	riæ confirmarunt.	
Ouidius	Ouidius libro metamorphoseos. xii. Boetiaq; tellus.	
Virgilius	Aulide piscosa puppes tenuisset ituras Virgilius libro æneidos quarto.	
	Non ego cum Danaïs Troianam excindere gentem	
Lucanus	Aulide iurauit: Lucanus libro quinto.	
	Chalcidicas pupes ad iniquam classibus aulim.	
Ptolemæus	Auladis: urbs est Mesopotamiæ teste Ptolemæo. Aulæum cum æ diphthōgo	
Seruius	scribitur. Velamen est teste Seruio picturis intextum. Virgilius georgicorum	
Virgilius	tertio.	
	Purpurea intexti tollant aulæa Britanni.	
	Quidam declinant hæc aulæa huius aulææ. Aulon mons est in Calabrya: in	
Iginus	quo opidum fuit eiusdem nominis teste Igino. de urbibus Italicis: quod a Vir-	
Virgilius	gilio. Caulon appellatur: cum ait libro æneidos tertio.	
Horatius	Caulonisq; arces & naufragium Scylaceum. hic ab Horatio amota c littera	
	Aulon dictus est. Ait enim in odis.	
	Et amicus Aulon fertilis Baccho	
Martialis	Et Martialis ait.	
Ptolemæus	Nobilis & lanis & foelix uitibus Aulon. Est etiam Aulon urbs Taulantiorum	
Plinius	in Macedonia: ut in cosmographia Ptolemæus ostēdit. Aliam eodem nomi	

	ne scribit Plinius esse urbem Ciliciæ.	
Valerius	Adulor & adulo usurpant auctores. Valerius maximus. Si Dionysium adu	Adulor
Priscianus	lares ista non esses. Si ista esse uelles Dionysium nō adulares. Et teste Priscia	Adulo
Iuuenalis	no tam datiuo q̄ accusatiuo iungitur. Et producit du syllabā. Iuuenalis Quid	
	q̄ adulandi gens prudentissima laudat	
Ouidius	Sermonem indocti? Ouidius libro metamorphoseos. xiiii.	
Lucretius	Nostraq̄ aduantes comitant uestigia donec. Lucretius libro quinto.	
Accius	Longæ alio pacto gannitu uocis adulant. Est autem adulari assentando blan	
Nonius	diri. hinc accius referente Nonio ait in prometheo. Volans pennata cauda	
Priscianus	nostrum sanguinem adulat. Nam & ad irrationabilia uerbum hoc transferri	
Priscianus	potest. Priscianus tamen dicit adulor uerbum esse commune.	
Censorius	Audeo facit in præterito ausus sum teste Prisciano: Ac etiam ausi. Cato censo-	Audeo
Catullus	rius in oratione pro. L. Antonio. Ex illo die nō ausi recusare. Catullus in epi	Ausio
Ouidius	thalamio Iuliæ & Manlii. Quis huic deo	Ausus
	Comparariet ausit? Ouidius libro metamorphoseos sexto.	Ausum
	Et nihil est quod non inopino captus amore	Ausa
	Ausit: nec capiunt inclusas pectora flāmas. Inde hæc ausio hic ausus huius ha	
Martialis	sus & hoc ausum in uno significato accipi possunt. Martialis.	
Ptolemæus	Hoc tibi pro meritis & talibus imprecor ausis. Ausum urbs est Mauritaniæ	
Ptolemæus	Cæsariensis mediteranea teste Ptolemæo. Ausa urbs est Antetanorū ut idē	
	Ptolemæus scribit. Est autem in hispania.	
Priscianus	Audacter aduerbium per syācopam teste Priscio effertur: quin etiam Audaci	Audacter
Caper	ter dicitur. Nam (ut Caper ait) Audacter latinum est: audaciter melius. Vnde	Audaciter
Cicero	Cicero inquit pro Roscio. Multa scelerate multa audaciter multa improbe	
	fecisti.	
Festus	Apricus cum unico p & i latino & c exili scribitur: componiturq̄ ex a & p̄p̄r̄h	Apricus
Seruius	frigus: quasi sine frigore uel horrore. Et dici potest solanus: uel sole gaudens.	Aphrica
Virgilius	Auctores sunt Festus & Seruius. & Producit pri syllabā. Virgi. georgicorū. iii.	Apher
	Mitis in apricis coquitur uindemia saxis. Inde Aphrica dicta est ut nonnullis	Aphricus
	placet: & Pompeius refert: etsi Vgutio ab Aphro qui ex posteris habrahæ fu	Aphrican ^o
	it cognominatam dixerit: quā ille (ut idem asserit) incoluit. Ab Aphrica fit	
Pompeius	Apher: Aphricus: Aphricanus.	Apricitas
Marcellus	Ab eo quod est apricus formatur apricitas teste Marcello: idem significans	Apricatio
Cicero	quod est apricatio ab apricor apricaris. Cicero de senectute. Vbi. n. potest il-	
	la ætas aut calefcere apricatione melius uel igni. Aprici etiam homines dici	
Perfius	possunt: ut est apud Perfium. Aprici meminisse senes.	
Catullus	Araneus pro paruulo illo animali masculini generis est. Catullus.	Araneus
	Furi quoi neq̄ seruus est: neq̄ arca:	Araneolus
Serenus	Nec cimex: neq̄ araneus: neq̄ ignis. Serenus.	Aranea
	Scorpius aut grauis est & araneus: hoc male semper. Et format per diminu-	Arachne
Virgilius	tionem araneolus penultima syllaba correpta. Virgilius in culice.	
	Atq̄ ut araneoli tenuem formauimus orsum. Pro tæla autem hæc aranea	
Ouidius	uocatur. Ouidius libro metamorphoseos quarto.	
	Stamina non summo quæ pendet aranea tigno. Quin etiā pro animali hæc	
Virgilius	aranea dicitur. Virgilius georgicorum quinto.	
Ouidius	Laxos i foribus suspendet aranea casses. Ouidius libro metamorphoseos. vi.	
Seruius	Stamen & atiquas exercet aranea tælas. Verum (ut dicit Seruius) hæc aranea	
	pro animali a Virgilio primum usurpatum est. hic uermis etiam arachne cū	
Liuius	ch aspirato dicitur. Est etiam arachne urbs Thessaliæ teste Liuiio libro secun-	
	do de bello Macedonico.	
Martialis	Aurata genus est piscis ab auri colore cognominati: de quo Martialis.	Aurata
Pompeius	Non omnis laudem preciumq̄ aurata meretur. Alii mutant es au diphtoti-	Orata
	gum in o dicunt Orata ut scribit Pompeius. Rustici enim (ut ait) aurū orū	
	dicebat: auriculas oriculas.	
	Aurichalcum cum ch aspirato in penultima & c exili in ultima syllaba scribit	Oricalcū

Seruius	componiturq; (ut dicunt) ex auium & ἄλκοσ aēs: quasi sit aēs aureum: hac enim scriptura (ut dicit Seruius) aurichalcum scribebant: enuntiabantq;. Vn-	Aurichalcū
Hieronymus	de Hieronymus in apochalypsi ca. i. ait. Et pedes eius similes aurichalco. At	
Festus	vero Festus aurichalcum (inquit) uel orichalcum: quidam putant compositū ex aere & auro: siue q; colorem habeat aureum. Orichalcum sane dicitnr: qā in montuosis locis inuenitur: ὄρος enim græce mons latine. hæc ille. Alii dicunt au diphthongum in o breuem mutatam esse. Nam apud poetas orichalcum primam corripit syllabam: ut in ipsa dictione uidebimus. Antiqui enī rustici (ut testatur Festus) aurum orum dicebant: auriculas oriculas.	
Festus		
Caper	Aquila foemini generis est. Apud antiquos tamen masculini generis fuit: testibus Capro & Probo. Aquila item urbus est Brutiorum in Italia.	
Probus	Aquilus color fuscus est & subniger: ut scribit Pōpeius. Aquilo uetus qdā ē.	Aquila
Pompeius	Acus quarti ordinis masculini & foemini generis ē: teste Prisciano. Græcum	Aquilus
Priscianus	est uocabulum: quod apud illos facit in genitiuo ἄκουπτος. Neq; ab acuo	Aquilo
Probus	acuis descendit: ut cum Catholico Vgutio somniauit. & format per diminutionem aculeus: teste Probo. Ea etiam pars militum: quæ ad hostem uulnerā	Acus
Seruius	dum acumine telorum utitur: acus appellatur. Acicula teste Seruio ea acus	Aculeus
Martialis	est: qua capilli discriminantur: quæ & acus uocatur. Martialis.	Acicula
	Figat acus tortas sustineatq; comas. Secundi autem ordinis acus: genus est piscis: masculini tantum generis: qui cōfracto uentre ex multitudine parere dicuntur. de hoc meminit Martialis quom ait.	Acer
Martialis		Acernus
Varro	Et fatius tenues ducere credis acos. At uero acus huius aceris tertii ordinis: neutri generis est. Varro rerum rusticarum libro tertio. Acus substernendum	Acieris
Seruius	gallinis parturientibus. purgamentum tritici uocatur. Acer arbor foemini	Acritas
Priscianus	generis facit in genitiuo aceri: teste Seruio: quod tamē Priscianus improbat: dicens debere declinari acer genitiuo aeris: & rectē quidem: cum nulla reperitur dictio foemini generis terminata in er: quæ secundæ possit esse declinationis. Acer format pro materiato acernus. Propertius.	Acritudo
Propertius	Stypes acernus eram properanti falce dolatus. Horatius. acernam	Acredula
Horatius	Gaulape purpureo mensam perterfit. hæc acieris securis erat aerea: qua in sacrificiis sacerdotes utebantur: ut scribit Festus. Acer acra acrum: testibus Capro & probo declinari potest: & acer acris acre: & hic & hæc acris & hoc acre: teste Prisciano. Ennius libro. xii. somnus repente	Aedon
Festus	In campo passim mollissimus perculit acris. declinatur nonnunq; hic & hæc	
Caper	acer teste eodem Prisciano. Vnde idem Ennius ait.	
Probus	Aestatem post autumnus post acer Hyems sit. Est autē acris: uelox & celer.	
Priscianus	Virgilius georgicorum tertio. calidumq; animis & cursibus acrem.	
Ennius	Acre: austerum acerbum asperum. Varro in parmenone. dimittis acri pectoribus curas. Acre: seuerum. Tullius officiorum libro primo suum igitur quisq; noscat ingenium: acremq; se & bonorum & malorum suorum iudicem præbeat. Acre: forte. Virgilius libro æneidos octauo.	
Priscianus	Aut acrem dubitas in prælia poscere tursum. Acre: uāhemens sæuum. Tullius in hortensio. Aut Philippo breuius: aut Theopompo acrius. Virgilius.	
Ennius	Acremq; molossum Pasce sero pingui. Idem libro æneidos quinto.	
Virgilius	Acrior ad pugnam redit: ac uim suscitāt ira. Acre: prouidum diligens. Virgilius geor. ii.	
Virgilius	Iam tum acer curas uenientem extendit in annum	
	Rusticus. Ab eo quod est acer: acritas descendit: & acritudo: quæ idem significant: teste Gellio libro. xiii. noctium atticarū. Acredula genus est auis: quæ alias lusciniā uocatur: de qua Cicero in pronosticis.	
Gellius	Et matutinos exercet acredula cantus. Hæc & ædon uocatur trisyllaba quidem dictio. Calphurnius egloga sexta.	
Cicero	Vocalem superet si turpis ædona bubo. Aedon item insula est in Aegypto pelago teste Ptolemæo.	
Calphurnius		
Ptolemæus		

- Priscianus Statius Artífex trium generum est Prisciano. Nam & in ablatiuo singulari facit artífice & artífici. Statius libro Achilleidos primo.
- Statius Qualiter artífici uicturæ pollice caræ. Simili modo dicimus. duplice uel duplici: triplice triplici: suppliance supplici: etsi ab eo quod est artífex alia sit cōpositio. Idem statius libro thæbaidos. xi.
- Incipe: an expectas ut Pronus suppliance dextra.
- Virgilius Acanthus cum c exili & th aspirato scribitur. Quidam fuit puer conuersus (ut dicunt) in florem sui nominis: De quo flore intellexit Virgilius libro æneidos primo: quom ait.
- Seruius Et circumtextū croceo uelamen Acantho. Seruius uero dicit esse nomen hærbæ: quæ in Assyria nascitur. Plinius. Acáthos ē topiaria & urbana hærbæ: elato longoq; folio: crepidines marginum: assurgentiumq; palmorum toros: æstiens. Duo autem sunt eius genera: quorum alterum quidam Melamphylū: alii Pederotum uocant. Verum idem seruius in pollionem Acanthum dixit esse arborem in Aegypto semper frondentem: de qua Virgilius ipse meminit georgicorum secundo dicens. & baccas semper frondentis acanthi.
- Plinius Est etiam Acanthus eadem scriptura (non autem cum ch aspirato & t exili: hac uidelicet litteratura Acanthus) (ut scribit præcipit Gasparinus) oppidū in Macedonia: ut Ptolemæus ostendit. Acanthon eadem litteratura: urbs est Libyæ post Memphin: testibus Strabone & Ptolemæo. Acanthis eadem litteratura & cum i latino: auis est: quæ & carduelis dicitur. Vocata est autē acanthis: eo q̄ inter dumos uel spinas pascatur. Nam ἀκὰς Græce: latine spina transfertur. Quod confirmare uidetur. Virgilius georgicorum. iii. dicens. Lit toraq; alcyonem resonant: at Acanthida dumi: ubi Seruius legi præcipit. Acáthida ab acantha spina. Sed Atalantida: ab ea: quæ est in recto Atalantis legendum tradidit Probus super præfatum Virgilio locum: latinūq; dicit esse uocabulum. Sed falleris ualeri Probe: Aut enim omnino Atalantis græcum est uocabulum: aut si latinum est (ut asseris) accusatiuum græcum Atalantida formare nō pōt. Placet ergo: ut acanthida legatur: non atalantida: qđ nusq; repit.
- Calphurnius Vnde etiam Calphurnius egloga. vi. ait.
- Hastile credibile est ut uincat acanthida cornix.
- Virgilius Atlas huius Atlantis cum t non aspirato scribitur. Proprium fuit nomen gigantis: qui a poetis cælum humeris sustinere fingitur: dicente Virgilio libro æneidos quarto. Vltimus Aetiopeum locus est: ubi maximus Atlas Axem humero torquet. Tres autem fuerunt eodem nomine uocati: ut scribit Seruius super octauum librum æneidos. Atlas item pro imagine ponitur hominis sustinentis columnas ædium: aut ipsum ædificium: ad similitudinem uidelicet Atlantis: cælum (ut dicunt) humero torquentis: ut notat Victruuius. Et hi Atlantes plerunq; gibbosi fiunt: aut gibbosos imitantur: dum onera sustinent: qui interdum compares sunt: interdum auersi: interdum se inuicem spectant: quos prætereūtes mōstrare solent: risus gratia. Quod tetigit Martialis dicēs. Non aliter rideretur Atlas cum compare gibbo. Est autem hæc super præfatū Martialis locum Georgii expositio: quæ certe mihi magis placet: q̄ illa Domitii interpretatio: hac in parte ineptias loquentis. Atlas item fluuius est: in Istrum cadens: teste Herodoto libro historiarum quarto: ac etiam Manritaniae mons: ut idem Herodotus ostendit. Ptolemæus autē scribit duos Mauritaniae montes hoc nomine uocatos: quorum unus maior Atlas: alter minor dicitur: Atalanta cum t exili utrobique: filia fuit Iasi: cuius meminit Ouidius in epistolis: quom ait.
- Arfit & Oenides in Mæthalia Atalanta.
- Ascia cum c post s instrumentum est carpentariorum. Asia cum unico s Sequente i latino: regio duplex est: maior scilicet: & minor. Fuit etiam Asia oceani & Tethyos filia: a qua: teste Hesiodo in theogonia: minor Asia cognominata est. Maior autem Asia: a minore nomen traxit. Asia item eadem scriptura: Palus quædam est Mysiæ prope Caystrum fluuium: teste

Seruius	Seruius super librum septimum æneidos: cuius prima syllaba producitur di	
Virgilius	cente Virgilio. sonat amnis. & asia longe. Et ab hac asia fit asius adiectiuum.	
Virgilius	similiter prima producta syllaba. Virgilius georgicorum primo.	
	Iam uarias pelagi uolucres & quæ asia circum	
	Dulcibus in stagnis rimantur prata Caystri. Est & eodem nomine urbs Su	
Ptolemæus	siæ teste Ptolemæo. asius proprium uiri nomen fuit hecubæ fratris.	
	Axis a græco trahitur: quod illi ἄξιος dicunt. Ea proprie linea est quæ ab uno	Axis
	mundi polo in alterum tendit. ad cuius similitudinem seipes ille teres circa	Axos
Virgilius	quem rota currus uertitur. Axis uocatur. Virgilius georgicorum .iii.	Axius
	Post ualido nitens sub pondere Phaginus Axis. Nonnunquam & pro tota ræda	Axium
Iuuenalis	uel curru ponitur. Iuuenalis dignus Aricinus qui mendicaret ad axes: idest	
Festus	ad currum Ariciam uel ad Aricina nemora adeuntes. aliquando & pro septem	
Virgilius	trionali parte cæli teste Festo accipitur. Virgilius georgicorum secundo quæ	
Virgilius	terga obuerterit Axis: idest septentrioni. Quin & pro ipso cælo idem poeta	
	posuit: quom dixit libro æneidos quarto.	
	Ultimus Aethiopum locus est: ubi maximis Atlas	
Pompeius	Axem humero torquet: idest cælum sustinet. Axis item tabula scætilis appellatur	
Ptolemæus	ut scribit pompeius. Axos urbs est Chersonesi Thraciæ teste Ptolemæo.	
Herodotus	Axius fluuius est: qui teste Herodoto libro historiarum septimo per Mygdo	
Ptolemæus	niam profluens iuxta chalestram urbem in mare Aegæum cadit. axium urbs	
Priscianus	est in Mysia inferiori teste Ptolemæo.	
Vgannius	Ador a nonnullis indeclinabile traditur. Ego autem declinabile inuenio: quod	Ador
Vgannius	etiam Priscianus annotauit. Vnde Vgannius libro secundo ait.	Adorem
	Emicat in nubes nidoribus ador adoris. Idem in eodem.	
	Illam sponte fatus adoris strauisse maniplos. Vbi prima & secunda syllaba	
Aufonius	in obliquis indifferenter ponitur. Aufonius.	
	Moxque ador atque adoris de polline pultificum far. declinatur nonnunquam & hoc	
Plinius	adorem. Plinius. Far quod adorem ueteres uocauere. Inde & adorea sacri	
Virgilius	ficia dicente Virgilio. & adorea liba per herbam.	
	Subiciunt epulis. Vbi etiam do syllabam Virgilius ipse produxit. Annona	
Festus	hæc (ut scribit Festus) ab antiquis etiam Edor uocabatur.	Edor
Pompeius	Agolum neutri generis est. Vnde Pompeius ait. Agolum pastorale baculum.	Agolum
Vgutio	quo pecudes aguntur. Vgutio declinat hic agolus.	Agolus
Claudius	Abiges Abigeus abactor in uno significato accipi possunt. Tribus enim	Abiges
	his uocabulis pecuuariorum animalium fures appellati sunt. Proprie Abige	Abigeus
	us dicitur quia pecora a pascuis & armetis subducit. ff. de abigeis. ubi habetur.	Abactor
	Qui pecudem unam aberrantem uel equos de solitudine abduxerit non est	
	abigeus: sed fur: quia Abigeus proprie gregem abigit. Vnde Claudius furum	
	ab abigeo discernit dicens. Nam qui unam suam surripuerit ut fur coerceri	
	tur: qui uero gregem ut abigeus.	
Lucanus	Ambages & Ambago in uno significato accipi possunt. dici potest circuitus:	Ambages
	uel dubia seu profusa locutio. Lucanus libro primo.	Ambago
	Multaque tegens ambage canebat.	
Caper	Agnus apud antiquos communis generis fuit: testibus Capro & probo: quin	Agnus
Probus	& pro epicæno (ut Festus refert) iidem ueteres protulere. Nunc autem foemina	Agna
Festus	Agna uocatur dicente Iuuenale satyra. xii. niueam reginæ cædimus agnam.	Agnas
Iuuenalis	Agnas a Ptolemæo fluuius positus: cuius hostium dicit esse in mauritania Tigitana.	
Ptolemæus	Algor & Alguus quarti teste Prisciano ordinis in uno significato accipi possunt	Algor
Priscianus	Plantus in rudente. Vel suda: uel peri algu: uel etiam ægrota: uel uale. declia	Alguus
Plautus	tur nonnunquam & secunda declinatione ut scribit Marcellus. Vnde & Accium	Alga
Marcellus	inducit dicentem: saxo senio pudore algoque & fame. & Lucretius libro. iii. ait.	
Accius	Sollicite euolit morbis algoque fameque. Alga hæba quædam est marina.	
Lucretius	Virgilius libro æneidos septimo. laterique illa refunditur alga.	
Virgilius	Alo alis facit in supino alitum uel altum. Inde uerbalia alitor uel altor:	Alo
Alexander	alitrix uel altrix. Ab alo altilis descendit: quæ (ut Alexander tradit)	

- in singulari numero foeminiini generis est: in plurali vero neutri: Sed magis
pprie adiectiue declinari debet hic & hæc altilis & hoc altile. Nā & altilis pi
scis: altilis auis: altilis quadrupes dicitur: qui sagina altus / uel saginatus est.
- Nonius** Nonnunq̃ altile pro eo quod est opulentū ponitur teste Nonio. Vnde Plau
Plautus tus in cistellaria ait. prohibet diuitiis maximis dote altili atq; opima. Halo
Apuleius halas cum aspiratione in initio scribitur teste Apuleio: ut scilicet ab alo alis
Virgilius differat. Et producit primam syllabam. Virgi. in Ceorgicis. Quæ tenuem ex
Virgilius halat nebulā: fumosq; uolucres Alo alis primam corripit. Virgilius. Bis ue
nit ad mulātram: binos alit hubere foetus.
- Seruius** Alūnus cū unico l scribit: & is dici pōt q ab aliquo alitus ē: & qui aliquē aluit.
Marcellus ut scripsit Seruius super librū sextū æneidos & Marcellus. Quorū quantū
Laurentius ad secundū significatū sententiā Laurentius libro elegantiarum improbat.
Virgilius Alumnus nonnunq̃ & pro filio ponitur. Virgilius libro æneidos septimo.
Necnon & Tityon terræ omnipotentis alumnus.
- Ovidius** Ala cū unico l scribitur: & primā producit syllabā: & si a uerbo alo primam
Hieronymus corripiente syllabā deriuetur. Ouidius libro metamorphoseos. viii. Et modo
factus auis fuluis haliætus in alis. Ala format per diminutionē ascella. Hiero.
in prouerbiis ca. xviii. abscondit piger manū suā sub ascella. facit aut ala (ut
Priscianus Prisciano placet) axilla. Ala itē equitū ordo dicitur teste Seruio: ut est apud
Virgilius Virgilium libro æneidos quarto.
Dum trepidat ala saltusq; indagine cingunt. Ales quom uelox interpretat
ut alite planta: cōis generis est. Quom uero pro auc accipitur: tam masculi
ni q̃ foeminiini generis est. Et (ut dicit Lactantius grāmaticus super librū ter
tium thæbaidos) quādo foeminiini genere profertur: malū protēdit auguri
um: ut est apud Horatiū. Mala soluta nauis exit alite. Quom autē genere
masculino bonum demonstrat. Virgilius. Nanq; uolans fuluus Iouis ales in
æthra. & facit in genitiuo plurali alituum & alitum teste Prisciāo. Martialis.
Inter sapes fertur alitum primus.
- Lactantius** Ionicarum gustus attagenarum. Lucretius libro quinto.
Horatius Principio genus alituum uariæq; uolucres. Virgilius libro æneidos. xi.
Virgilius Alituum pecudumq; genus sopor altus habebat.
- Priscianus** Alius alia aliud facit i genitiuo alius li producta syllaba: dtō alii: qnetiā (ut te
Cicero stat Prisciāus) gtō alii alia alii: dtō alio alia alio. Cicero. Si res tota totæ alia
Matthæus rei necesse ē similiter sit. Et Matthæi octauo capitulo legit. dico huic: uade:
Lucas & uadit: & alio: uenit: & uenit: & seruo meo: fac hoc: & facit. & in euangelio
Festus Lucæ. deinde alio dixit. Tu uero quantum debes? Qui ait: centum coros tri
Coelius tici. & Festus ait. Alii rei dixit Plautus pro alia rei. Coelius libro primo. Ne
Coelius q̃ ipsi eos alii modi esse atq; hamilchar dixit ostendere possunt aliter. Qui
etiam alii genitiuū foeminiini generis: quēadmodū & Plautus: ita & Coelius
ipse protulit quom præfato libro ait. Anteq̃ barca perierat alii rei causa in
aphricā missus. Quod certe (ut Priscianus dicit) mirū uidetur. Et notandum
q̃ antiqui (ut Diomedes scribit) alis pro alius in recto protulerūt. Alio signi
ficat ad locū. Alias aduerbiū tēporis ē: id est alio tpe. Alias itē p alit pōitur: &
rūc aduerbiū ē q̃litas. & (ut scripsit Festus) ueteres pro alias aliuta dicebant.
hic ē illud i legibus Numæ Pōpili. si quisq; aliuta faxit: ipse Iouis sacer est.
- Pompilius** Alter altera alterum facit in genitiuo alterius uel alteri alteræ alteri: datiuo al
Priscianus teri uel altero alteræ altero teste Prisciano. Hieronymus in Iohēle primo
Hieronymus capitulo. Filii eorum narrabunt generationi alteræ. Terentius in heauton
Terentius timorumenō. hoc ipsum alteræ dum narrat forte audiui. Alteras atiqui pro
aliter dicebant teste Pompeio. Altero alteras uerbum te syllabam corripit.
- Pompeius** Ouidius in fastis.
Ouidius Ille suam faciem transformat & alterat arte. Alter masculini generis facit
in genitiuo alteris te syllaba producta: & est contra regulam Alexandri
Martialis ter per tris forma. Martialis. Quid pereunt stulto fortes altere lacerti? maf
sa erat explumbo: qua ad exercenda corpora in gymnasiis utebantur.

Alumnus

Ala

Ascella

Axilla

Ales

Alius

Alio

Alias

Aliuta

Alter

Altero

Alteras

Aliter

Pollux	Nec ē latina dictio/ut Vgutio somniat: sed græca dicta ab ὀλλουαῖ quod est salio. Vnde Iulius Pollux gymnasiorum instrumenta enumerans ait καὶ κόμῳ σπινθίῳ καὶ ὀλλίπῳ τροχοὶ καὶ δίσκοι. Hoc est pulueris sportula: & aliter trochi: & disci.	
Priscianus	Alteruter facit in genitiuo alterutrius uel alteriusutrius teste Prisciano / Cice- Alteruter ronem/ Aseionem/ Pacuuium/ Catonem inducēte.	
Georgius Torrelli?	Alcyone cum c exili & y græco scribitur: & (ut tradit: Georgius) in initio Alcyone nequaquam aspirationem recipit: & si cū aspiratione principii a Tortellio scribi præcipiat. Fuit Ceycis uxor: quæ uiſo cadauere mariti i littus eiecto Alcyon se deiecit in mares: iussuq; Amphitrites/ ambo in aues conuerſi sunt.	
Homerus Eustachius	Altera eodem nomine fuit Eueni fluminis filia: quæ postea Marpiſſa teste Ho- Alcyonis mero libro iliados nono/ uocata est. Et (ut super Homerum scribit Eustachi- Alcedo us) pro aue/ hæc alcyon/ pro muliere uero/ hæc alcyonē declinari debet. At uero Lactantius grammaticus super librum nonum thæbaidos: pro muliere hæc Alcyone/ pro aue/ hic & hæc Alcyonis declinari præcipit. Idē tradit Ser uius super librum primum georgicorum: & pacuuium iducit dicentē Al cyonis ritu littus peruulgans furor. Sed infirmum est pro Seruio quod affert exemplum. Nam hic genitiuus alcyonis/ ita a b alcyon recto (ut uult Eustachi us) sicut ab alcyonis/ formari pōt. Ego autē etiam pro aue hæc alcyone posi tum inuenio. Statius libro thæbaidos nono. Alcyone deserta gemit quom pi gnoraſæuus. Ouidius libro metamorphoseos .xi. Incubat alcyone penden tibus æquore nidis. Auis est genus: quæ teste Plinio libro quinto naturalis historiæ Paulo maior est passere: habetq; maiore ex parte pēnas purpureas candidis admixtas: collo grāci ac procæro: quam uideri contingit raro: qa nunq̃ nisi circa solstitia/ & in bruma/ in qua oua deponit/ apparet. Nam tunc quoq; medio fere hyemis/ in mari ipſo nidificat: quo tempore/ si pontus un dofus fuerit/ ipſis ouis manſueſcit: caduntq; procellæ oēs: donec posita oua foueat. de hac Virgilius. Littoraq; alcyonem resonant: at acāthida dumi hæc & alcedo uocatur/ ut Varro testatur/ & festus: & latinū est Prisciano teste uo cabulum: de qua Plautus in pœnulo. Quam mare dulce est/ quom ibi alce do pullos educit suos.	
Pacuuius	Alcyonem ritu littus peruulgans furor. Sed infirmum est pro Seruio quod affert exemplum. Nam hic genitiuus alcyonis/ ita a b alcyon recto (ut uult Eustachi us) sicut ab alcyonis/ formari pōt. Ego autē etiam pro aue hæc alcyone posi tum inuenio. Statius libro thæbaidos nono. Alcyone deserta gemit quom pi gnoraſæuus. Ouidius libro metamorphoseos .xi. Incubat alcyone penden tibus æquore nidis. Auis est genus: quæ teste Plinio libro quinto naturalis historiæ Paulo maior est passere: habetq; maiore ex parte pēnas purpureas candidis admixtas: collo grāci ac procæro: quam uideri contingit raro: qa nunq̃ nisi circa solstitia/ & in bruma/ in qua oua deponit/ apparet. Nam tunc quoq; medio fere hyemis/ in mari ipſo nidificat: quo tempore/ si pontus un dofus fuerit/ ipſis ouis manſueſcit: caduntq; procellæ oēs: donec posita oua foueat. de hac Virgilius. Littoraq; alcyonem resonant: at acāthida dumi hæc & alcedo uocatur/ ut Varro testatur/ & festus: & latinū est Prisciano teste uo cabulum: de qua Plautus in pœnulo. Quam mare dulce est/ quom ibi alce do pullos educit suos.	
Status Ouidius Plinius	Alcyonem ritu littus peruulgans furor. Sed infirmum est pro Seruio quod affert exemplum. Nam hic genitiuus alcyonis/ ita a b alcyon recto (ut uult Eustachi us) sicut ab alcyonis/ formari pōt. Ego autē etiam pro aue hæc alcyone posi tum inuenio. Statius libro thæbaidos nono. Alcyone deserta gemit quom pi gnoraſæuus. Ouidius libro metamorphoseos .xi. Incubat alcyone penden tibus æquore nidis. Auis est genus: quæ teste Plinio libro quinto naturalis historiæ Paulo maior est passere: habetq; maiore ex parte pēnas purpureas candidis admixtas: collo grāci ac procæro: quam uideri contingit raro: qa nunq̃ nisi circa solstitia/ & in bruma/ in qua oua deponit/ apparet. Nam tunc quoq; medio fere hyemis/ in mari ipſo nidificat: quo tempore/ si pontus un dofus fuerit/ ipſis ouis manſueſcit: caduntq; procellæ oēs: donec posita oua foueat. de hac Virgilius. Littoraq; alcyonem resonant: at acāthida dumi hæc & alcedo uocatur/ ut Varro testatur/ & festus: & latinū est Prisciano teste uo cabulum: de qua Plautus in pœnulo. Quam mare dulce est/ quom ibi alce do pullos educit suos.	
Virgilius Varro Festus Priscianus Plautus	Alcyonem ritu littus peruulgans furor. Sed infirmum est pro Seruio quod affert exemplum. Nam hic genitiuus alcyonis/ ita a b alcyon recto (ut uult Eustachi us) sicut ab alcyonis/ formari pōt. Ego autē etiam pro aue hæc alcyone posi tum inuenio. Statius libro thæbaidos nono. Alcyone deserta gemit quom pi gnoraſæuus. Ouidius libro metamorphoseos .xi. Incubat alcyone penden tibus æquore nidis. Auis est genus: quæ teste Plinio libro quinto naturalis historiæ Paulo maior est passere: habetq; maiore ex parte pēnas purpureas candidis admixtas: collo grāci ac procæro: quam uideri contingit raro: qa nunq̃ nisi circa solstitia/ & in bruma/ in qua oua deponit/ apparet. Nam tunc quoq; medio fere hyemis/ in mari ipſo nidificat: quo tempore/ si pontus un dofus fuerit/ ipſis ouis manſueſcit: caduntq; procellæ oēs: donec posita oua foueat. de hac Virgilius. Littoraq; alcyonem resonant: at acāthida dumi hæc & alcedo uocatur/ ut Varro testatur/ & festus: & latinū est Prisciano teste uo cabulum: de qua Plautus in pœnulo. Quam mare dulce est/ quom ibi alce do pullos educit suos.	
Horatius Festus Næuius Seruius Lucanus Virgilius Seruius Liuus	Alcyonem ritu littus peruulgans furor. Sed infirmum est pro Seruio quod affert exemplum. Nam hic genitiuus alcyonis/ ita a b alcyon recto (ut uult Eustachi us) sicut ab alcyonis/ formari pōt. Ego autē etiam pro aue hæc alcyone posi tum inuenio. Statius libro thæbaidos nono. Alcyone deserta gemit quom pi gnoraſæuus. Ouidius libro metamorphoseos .xi. Incubat alcyone penden tibus æquore nidis. Auis est genus: quæ teste Plinio libro quinto naturalis historiæ Paulo maior est passere: habetq; maiore ex parte pēnas purpureas candidis admixtas: collo grāci ac procæro: quam uideri contingit raro: qa nunq̃ nisi circa solstitia/ & in bruma/ in qua oua deponit/ apparet. Nam tunc quoq; medio fere hyemis/ in mari ipſo nidificat: quo tempore/ si pontus un dofus fuerit/ ipſis ouis manſueſcit: caduntq; procellæ oēs: donec posita oua foueat. de hac Virgilius. Littoraq; alcyonem resonant: at acāthida dumi hæc & alcedo uocatur/ ut Varro testatur/ & festus: & latinū est Prisciano teste uo cabulum: de qua Plautus in pœnulo. Quam mare dulce est/ quom ibi alce do pullos educit suos.	
Virgilius Serenus	Alcyonem ritu littus peruulgans furor. Sed infirmum est pro Seruio quod affert exemplum. Nam hic genitiuus alcyonis/ ita a b alcyon recto (ut uult Eustachi us) sicut ab alcyonis/ formari pōt. Ego autē etiam pro aue hæc alcyone posi tum inuenio. Statius libro thæbaidos nono. Alcyone deserta gemit quom pi gnoraſæuus. Ouidius libro metamorphoseos .xi. Incubat alcyone penden tibus æquore nidis. Auis est genus: quæ teste Plinio libro quinto naturalis historiæ Paulo maior est passere: habetq; maiore ex parte pēnas purpureas candidis admixtas: collo grāci ac procæro: quam uideri contingit raro: qa nunq̃ nisi circa solstitia/ & in bruma/ in qua oua deponit/ apparet. Nam tunc quoq; medio fere hyemis/ in mari ipſo nidificat: quo tempore/ si pontus un dofus fuerit/ ipſis ouis manſueſcit: caduntq; procellæ oēs: donec posita oua foueat. de hac Virgilius. Littoraq; alcyonem resonant: at acāthida dumi hæc & alcedo uocatur/ ut Varro testatur/ & festus: & latinū est Prisciano teste uo cabulum: de qua Plautus in pœnulo. Quam mare dulce est/ quom ibi alce do pullos educit suos.	
Horatius Festus Priscianus Cato Accius Pulex	Alcyonem ritu littus peruulgans furor. Sed infirmum est pro Seruio quod affert exemplum. Nam hic genitiuus alcyonis/ ita a b alcyon recto (ut uult Eustachi us) sicut ab alcyonis/ formari pōt. Ego autē etiam pro aue hæc alcyone posi tum inuenio. Statius libro thæbaidos nono. Alcyone deserta gemit quom pi gnoraſæuus. Ouidius libro metamorphoseos .xi. Incubat alcyone penden tibus æquore nidis. Auis est genus: quæ teste Plinio libro quinto naturalis historiæ Paulo maior est passere: habetq; maiore ex parte pēnas purpureas candidis admixtas: collo grāci ac procæro: quam uideri contingit raro: qa nunq̃ nisi circa solstitia/ & in bruma/ in qua oua deponit/ apparet. Nam tunc quoq; medio fere hyemis/ in mari ipſo nidificat: quo tempore/ si pontus un dofus fuerit/ ipſis ouis manſueſcit: caduntq; procellæ oēs: donec posita oua foueat. de hac Virgilius. Littoraq; alcyonem resonant: at acāthida dumi hæc & alcedo uocatur/ ut Varro testatur/ & festus: & latinū est Prisciano teste uo cabulum: de qua Plautus in pœnulo. Quam mare dulce est/ quom ibi alce do pullos educit suos.	

Arbor obumbrat aquas ascendo: decidit ensis

Quem tulerat casus: labor & ipse super.

Pes hæsit ramo: caput incidit amne: tuliq;

Fœmina uir/ neutrum/ flumina: tela: crucem. Proprie fœminæ uenter aluus ē.

Pompeius Nec ab ablundo deducitur/ ut Vgutio somniat: sed ab alendo/ auctore pom

Seruius peo. Abusiue tamen aluus dici potest receptaculum omnium sordium. Et for

Festus mat per diminutiōem aluulus. Alueus fossa est fluminis: & teste Seruio cuius

Festus libet rei innanimatæ uenter appellari potest: formatq; diminutiue alueolus.

Iuuenalis declinatur nōnunq; & hoc alueum. Festus. Naustabulum alueum est/ ad nauis

Hieronymus similitudinem factum: cuius diminutium est alueolum penultima correpta

syllaba. Festus. Alueolum tabula est aleatoria. Iuuenalis satyra quinta. Later

na/ illud enim nostris datur alueolis/ quod hæc tabula alueolum/ aliis nomi

nibus pyrgus/ fimum/ fritillus uocatur. Est etiam alueum/ uel alueus/ uasis ge

nus: cuius diminutiuo usus est Hieronymus/ cum ait in libro Danielis. Abba

cum intriuerat panes in alueolo/ ut ferret messoribus. Alueare/ & per apoco

pen aluear/ & aluearium/ locus uocatur/ in quo apes delitescunt: & nonnunq;

pro alueo ponuntur.

Herodotus Amasis huius amasis uel amasidis/ fuit teste Herodoto libro historiarū secun

Lucanus do/ Aegypti rex: cuius tumulus fuit una pyramidū/ dicēte Lucano libro. viii.

Prudentius Non mihi pyramidum tumulis euulsus Amasi. Amasius & qui amat/ & qui a

matur/ dici potest. hic & amasio/ pro eo qui amat uocatur. Prudentius in hym

nis. Amasiōum comprimūtur fraudibus. Simili quoq; modo/ & quæ amat/ &

quæ amatur/ amasia dicitur. Amascenus fluuius est Volschorum Priuernarū.

Ouidius Alium eodem nomine esse in Sicilia fluuiū ostēdit Ouidius quom ait libro

metamorphoseos. xv.

Nec non Sicanias uoluens Amasenus arenas

Nunc fluit/ interdum suppressis fontibus aret.

Pompeius Amnis tā fœminini q̄ masculini generis apud antiquos fuit/ testibus Pōpeio in

Seruius dictione corius pro corium/ Seruio super librum nonum æneidos/ Capro

Caper Probo/ Prisciano. Neq; ab eo quod est amœnus deducitur/ ut Vgutio somni

Probus at: sed ab ambio quod est descēdo/ auctore Varrone: uel ab αμφί quod ē cir

Priscianus cum/ & nare fluere/ ut scribit Pompeius.

Vgutio Amœnitas & amœnitus in uno significato accipi possunt: & scribitur cum

Varro œdiphthongo in secunda syllaba. Componitur enim (ut tradit Seruius) ex

α & mœnio/ quod est munio. Varro autem/ & festus/ ab amando amœnum do

Pompeius dictum uoluerunt. Quod si uerum est/ cum œdiphthongo potius q̄ cum œ

Seruius amœnus scribi deberet.

Varro Amphitrite cum i latino utrobq; & te exili in utraq; syllaba scribitur: compo

Festus niturq; ex αμφί quod est circum/ & τρεῖς terrere. Mare enim circum se na

uigantes/ pereundi terrore insequitur. Neca tritus trita tritum deriuatur/ ut

Vgutio somniavit/ & catholicon. Vxor Neptuni fuit: & ponitur pro mari

qd̄ uniuersū cōplectitur orbē. Ouidius libro metamor. i. nec brachia longo

Ouidius Margine terrarum porrexerat amphitrite. Claudianus de raptu proserpiæ.

Claudia nus etiam Nereia Glauco

Neptunum gremio complectitur Amphitrite.

Antiphates cum i latino & t exili scribitur: & facit in genitiuo Antiphatis uel

Syllius Antiphata. Et penultimam syllabam corripit. Syllius libro. xiiii.

Virgilius Post durum Antiphata septrum/ & cyclopea saxa. Virgi. li. æneidos. viii.

Priscianus Et primum Antiphaten: is enim se primus agebat. proprium fuit uiri nomē

qui Antiphateus teste Prisciano uocatus est.

Virgilius Amaritudo & amaror in uno significato accipi possunt. Virgi. georgicor. ii.

Lucretius Tristia tentatum sensu torquebit amaror. Lucretius libro quarto.

Quom tuimur miseri absinthia/ tangit amaror

Apuleius Aeuum cum œdiphthongo scribitur: nec/ ab esse infinito deducitur/ ut Vgu

Priscianus tio somniavit: sed ab αἰών auctore Apuleio/ u littera interiecta hiatus cau

sa. Inde acuitas & acuiternus teste Prisciano; quod & per syncopam Acto

Amasis

Amasius

Amasio

Amasia

Amasenus

Amnis

Amœnitas

Amœnitus

do

Amphitrite

Antiphates

Antiphate

Amaritudo

Amaror

Aeuum

Acuita

Acto

Varro	aetas dicitur: & æternus. Varro in pseudeneâ. Per æuiternam hominum do-	Aeuiternus Aeternus
Priscianus	mum tellurem propero gradum. Placet hoc loco quorundam errorem re- felleret: qui hunc eundem Apuleum putant magiam scripsisse. Falsi. n. sunt. Nam qui magiam scripsit: hac litteratura Apulegius uocatur. Et hic fuit scri- ptor Prisciano anterior. Vnde idem Priscianus tractatu de præteritis & supi- nis huius apulegii i hermagora exemplum affert in præterito posui p po- sui. Alter autem hac scriptura Apuleius scriptor fuit Prisciano posterior. q de aspiratione & diphthongo differuit. hic Apuleius i dictione plebs an cū æ diphthongo scribi debeat Priscianum inducit: cuius regulam i ipsa dictō ne nos etiam recitabimus.	
Virgilius	Aer medium est spacium inter cælum & terram. Virgilius libro æneidos. v.	Aer
Virgilius	Aera dimouit tenebrosam: & dispulit umbras. Nonnunq̃ aer pro altitudie	
Varro	ponitur. Virgilius georgicorum secundo. ubi aera uincere summum. Arboris haud ullo iactu potuere sagittæ. Aer item sonus uocatur. Varro in andabatis. Anima ut conclusa in uestica quando est arte ligata / si perculeris aera reddet. Aer græcum est uocabulum. Nam apud illos αἴρ scribitur. Nec ab ἐπὶ quæ est lis descēdit: quasi sit sine lite per cōtrariū ut Vgurio sōnauit	
Lactantius	Aether cum æ diphthongo & th aspirato scribitur. hic teste Lactatio Firmia	Aether
Virgilius	no libro primo fuit creditus a cleante & Marimone laudatis physicis / sū- mus deus. Quod etiam Virgilius tetigit quom dixit georgicorum secundo.	Aethra
Pronapides	Tum pater omnipotens sæcundis inibribus Aether / Coniugis in gremium lætæ descendit. Pronapides uero poeta græcus dixit illum fuisse Dæmogorgonis filium: quē Chaos eius uxor tūc genuit / quom	
Anaxagoras	ignita exhalauit suspiria. Quare Anaxagoras & poete nostri illum secuti / pro	
Ouidius	elemento ignis aethera ipsum posuerunt: ut. Ouidius libro metamorpho- seos primo. Hæc super imposuit liquidum & grauitate carentem	
Aristoteles	Aethera: nec quicq̃ terrænæ sæcis habentē. At uero Aristoteles in libris quos de cælo composuit / dixit aethera pro cælo ponendum esse: ita ut dicat uoca- bulum ipsum ex αἴθρι quod est semper & αἴω quod est curro componi: quasi perpetuam uolubilitatem indicet. Iuxta quod etiam Ouidius ait ad Cæsare	
Ouidius	Sic habites terras & te desyderet aether: hoc est cælum. Aethra cum æ diph- thongo & th aspirato scribitur: nā ab aethere deriuat: & apud nos fulgorē aetheris / hoc est cæli indicat. Virgilius libro æneidos tertio.	
Virgilius	Nam neq̃ erant astrorum ignes: nec lucidus aethra	
Tortellius	Syderea polus. fuit Thesei mater. Aliam eodem nomine scribit Tortellius filiam fuisse Pitthei / Comitem & consilium Helenæ: Et inducit Ouidium in epistola ad Parim dicentem. Cætera per socias Clymenen Aethramq̃ loquamur: Quæ mihi sunt comites cōsiliūq̃ duæ. Verum Tortellius fallitur: nec ho- merum in tertio iliados / quem etiam in huius rei testimonium iducit / recte intelligit. Nam Aethra Pitthei filia / eadem est quæ & mater Thesei.	
Ouidius	Vnde Ariadne apud Ouidium Theseo obiecit dicens. Nec pater Aegeus est: nec tu es pittheidos Aethre Filius.	
Priscianus	Ango angis facit in supino anctum: ac etiam (ut quidam uolunt) anxum.	Ango
Marcellus	Nam teste Prisciano anxus participium pro anctus nonnulli protulerunt.	Anxietas
Tullius	Anxietas & anxitudo in uno significato accipi possunt ut scribit Marcellus.	Anxietas Anxitudo
Plinius	Tullius de republica libro secundo. Quartaq̃ anxitudo prona ad luctum / & mærens semper ipsa se sollicitans.	Angiportus Angiportū
Seruius	Angiportus quarti ordinis & hoc angiportum / declinari potest / testibus Pli- nio libro primo artis grāmaticæ & serui Terentius in adelphis. Id quidem angiportum non est peruium. Idem in phormione. Sed hinc cōcedam uos transire in angiportum hunc proximum. Iter est compendiarium in oppido ut scribit Festus.	
Terentius	Anguis masculini generis est teste Prisciano / dicente Virgilio.	
Festus		
Priscianus		

Virgilius Valerius	Frigidus (o pueri fugite hinc) latet anguis i herba. Quin etiam foeminini ge- neris comperitur. Valerius Maximus libro primo. L. Sylla consul sociali bello cum in agro Nolano ante pretorium imolaret subito ab una parte aræ prolapsam anguem prospexit: quia uisa posthumii haruspiciis hortatu conti- nuo exercitum i expeditione eduxit: ac fortissima castra Sinitu cepit. Anguis format per diminutione anguiculus. Nam (ut dicit Priscianus) Anguilla dimi- nutium non est: etsi forma diminutiuam habere uideat. Tullius de finibus libro quinto. Serpere anguiculos/natare anaticulos/uolare merulas/cornibus uti uidemus boues: nepas aculeis: sua denique cuique naturam esse adiuuendum ducem Aquarum proprie angues sunt ut scribit Seruius.	
Priscianus Tullius	Anapius cum i post p tetrasyllaba dictio a Solino ponitur. fluuius est Siciliae qui ab Ouidio Anapus scribitur. Ait enim libro secundo de ponto. Quaque su- is Cyanen miscet Anapus aquis. Idem libro fastorum quarto. Præterit & Cy- ane & fontes lenis anapi. hic etiam anapis quandoque uocatur. Vnde Cyane pserpinæ comes apud eundem Ouidium loquendo Plutoni libro. v. Metamorphoseos ait & me dilexit Anapis	Anapius Anapus Anapis
Seruius Solinus Ouidius	Exorata tamen nec ut hæc exterrita nupsi. Et facit in genitiuo Anapidis.	Amygdalus Amygdala Amygdalu
Seruius Vgutio	Amygdala cum y græco scribitur. & a nostris nux longa dicitur teste Seruio su- per primum georgicorum. fructus arboris ab Vgutione Amygdalus mascu- lini amygdala foeminini amygdalum neutri generis dicitur. Arbor autem hæc amygdalus declinatur. Vnde Hieronymus in ecclesiaste capitulo. xii. ait. Amygdalus florebit: impinguabitur locusta discipabitur capparis. p fructu idem Hieronymus in libro numerorum capitulo. xvii. Qui foliis dilatatis in a- mygdalas deformati sunt.	
Hieronimus Hieronimus	Amyclæ pluribus tantum numeri cum y græco & c exili scribitur. Vrbs fuit La- coniae: de qua libro primo achilleidos meminit Statius dicens. Soluerat Oebalio classem de littore pastor Dardanus incautas blande populatus Amyclas. Alia hoc nomine uocata fu- it in Italia, urbs inter Caietam & Tharachynam constituta: quæ teste Seruio super librum decimum æneidos a Laconibus qui comites Castoris fuerat & polucis constructa fuit. Que deinde tacendo perierit ut dixit Lucilius: & Virgili- us tetigit libro præfato quom dixit. tacitis regnauit Amyclis. Quod sane p hunc modum fuisse fertur. Ciues eius urbis cum pythagoream sectam a cæde animalium obseruarent & ex uicinis paludibus natos serpentes occidere ne- fas putarent ab iisdem interempti sunt. Quam sententiam Plinius libro. quinto naturalis historiae his uerbis confirmare uidetur quom ait. Iuxta Tarachynam fuerit Amyclæ a serpentibus deleta. Sed tacitis dixit Amyclas Virgilius: hoc est pythagoreas: quia taciturnitatem pythagoras primum discipulus p quin- quennium indicebat. Alii aliter exponunt. Cum. n. (aiunt) frequenter nuntiareretur hostes & inani terrore ciuitas quassaretur lata lege cautum est ne quis unquam ho- stis nuntiaret aduentum. Postea uero cum hostis nullo nuntiato ueniret ex im- proviso ciuitas capta est. Vnde tacitæ dictæ sunt: quia silentio perierunt. hinc est quod ait Lucilius. Mihi necesse est loqui. Nam scio Amyclas tacendo perisse. Amyclas eadem scriptura nauta fuit pauperrimus in epiro: cuius meminit Lucanus libro quinto. Et facit i genitiuo Amyclatis uel Amyclæ. Amyclon etiam cum y græco ciuitas fuit pæoniæ seu Macedoniæ.	Amyclæ Amyclas Amyclon
Stattius	Apex proprie teste Seruio dicitur in summo flaminis pileo uirga: i cuius extre- mitate modica lana est: & interdum summitas pilei intelligitur. Virgilius li- bro æneidos secundo. Ecce leuis summo de uertice uisus Iuli	Apex Apiculum Apiculus
Seruius Virgilius	Fundere lumen apex. Ab apice fit diminutiue apiculum dicente Pompeo. Apiculum filum quo flamines uelatum apicem gerunt. Vgutio dicit quod apex for- mat diminutiue apiculus. Apices ite pro litteris ponuntur. Apes & Apis in re- cto teste Prisciano declinari potest. Ouidius libro metamorphoseos. xiiii. Non apis inde tulit collectos sedula flores. Nam si apes dixisset uersus stare	Apes Apis Apicula
Poponius Vgutio Priscianus Ouidius		b

Iuuenalis	non posset. & facit in genitiuo plurali apum: ac etiam apium. Iuuenalis. Exa	Apecula
Ouidius	menq; apium longa confederit uua. Ouidius libro metamorphoseos. xv.	Apis
Vgutio	Meliferarum apium sine membris corpora nasci. Apes uel apis in recto per diminutionem format apicula. Vgutio autem uult q; ab ea quæ est apes in recto formetur apecula (quod nusq; legitur) ab apis apicula. Nec tamen intel ligit Vgutio q; etiam a terminatis in es fiat in aliquibus dictionibus diminu- tium in icula: in aliquibus secundum regulam in ecula: ut apes apicula: sedes sedicula: cædes cædicula: ædes ædicula: fides fidicula (de qbus duobus postre- mis alibi differemus) nubes nubecula: uulpes uulpecula. Terminata in is foe- minina formant diminutium in icula: ut cratis craticula: cutis cuticula: secu- ris securicula. Apis masculini generis dicitur lingua Aegyptia bos. Et produ- cit primā syllabam. Lucanus. Et sacer in cineres Magni maetabitur apis. Et fa- cit in genitiuo apis uel apidis. Apium cum unico p scribitur: nam primā cor- ripit syllabam. Columella libro. xi.	Apia
Lucanus	Nunc apio uiridi crispetur florida tellus. Genus est hærbae. Apia cum unico p dicitur a Scytis terra teste Herodoto libro quarto.	
Columella	Artemisius cū t exili & i latino utrobq; & unico s scribitur. Mons est Arcadiae	Artemisius
Herodotus	teste Plinio libro quarto naturalis historiae. Artemisium (ut ostendit Demo- stenes in oratione pro Ctesiphonte) promontorium est Euboeae. Artemisiū	Artemisiū
Demosthe- nes	item Hyperides simulacrum appellant: quin & apud Macedonæ mensis ma- Ambrosia	Ambrosia
Herodotus	ius artemisius dicitur. Artemisia uxor fuit Mausoli teste Herodoto libro Hi- storiarum septimo. Artemesia item herba quædam est: quā Plinius esse Am- brosiā credit. Idem uidetur sentire Dioscorides quom ait. Ambrosia quā	
Plinius	multi artemisiam dicunt plurimas in fructice detinet urigas palmis tribus.	
Dioscorides	De hac Ouidius libro primo de ponto.	
Ouidius	Nectar & ambrosiam latices epulasq; deorum Det mihi formosa grata iuuenta manu.	
Priscianus	Alexader & Alexandrus in recto declinari potest: sicut Euāder Euādrus: Ther- Alexander	Alexander
Horatius	sander Tersandrus: Menāder Menādrus: fuit Philippi Macedonis filius. Alex- Alexandrus	Alexandrus
Propertius	andria cum i in penultima syllaba & Alexandria cum e teste Prisciaō & scri- Alexandria	Alexandria
Curtius	bi & efferri potest. Horatius libro quarto carminum.	Alexādrea
Iustinus	Nam tibi quo die portus Alexandria	Alexandri
Solinus	Supplex & uacuam patefecit aulam. Propertius.	nus
Ptolemæus	Noxia Alexandria dolis aptissima tellus. Fuit trium urbium nomē ab Alexā Alexandreus	Alexandreus
	dro constructarum testibus Curtio & Iustino: quarum una fuit in Aegypto	
	non longe a nili hostio. ut dixit Solinus: alia i Asia: alia i Scythia sup Tanaim	nus
	Alias plures urbes eiusdem nominis apud Ptolemæum iueni. Quarum una	
	est in Syria iuxta Iffum fluuium: alia in Carmania: duplex in Sogdiana pro- uincia: alia in Aria: alia in Aegæo pelago phrygiæ minoris: alia i Arachosia.	
	Quædam etiam insula persidi adiacēs Alexandria est uocata: ut idem Ptole- mæus scribit: quæ (ut ait) etiam Aracia cognominata est. Alia eodem nomīne urbs est in Luguria: sub dictione Mediolanensis principis. Et ab alexādria fit Alexandrinus: ab Alexadrea uero Alexandreus formatur: uel forte Alexan- drenus: sicut a Nicea Nicenus: ab Antiochea Antiochenus.	
	Aliptes cum unico l & i latino scribitur: & dici potest unctor. Is enim erat: cui- Alientes	Alientes
Vgutio	ius curæ tradebantur qui in sacris certaminibus purgarent: dictus ἀπὸ τοῦ	
Iuuenalis	ἀλειψέειν: idest ab ungendo: nō autē ab alo alis: ut somniauit Vgutio Iuena- lis satyra quarta.	
Georgius	Grammaticus rhætor gæometra pictor aliptes. Nec hoc in loco dici potest geometres: ut legendum putat Georgius. Non enim tertius pes dactylus est) ut scandit ipse Georgius (neq; quartus spondeus: sed torgæ spondeus ē: ome- tra dactylus. Nam apud græcos cum ε in prima & ω magno in secunda sylla- ba scribitur: siue cum α i diphthongo in prima: ut est apud Homerum in. xi. odyssæ. εἰδ-ορ καὶ τί τινος γαῖης ἐπικυδ-εος ὕιον. Theocritus edyllio pri- mo εἶσ-τό κατὰ τὴν τοῦ το γέωλοφορὰ τῆ μὲν ῥίκα. Vnde apud Iuuenalē	
Homerus		
Theocritus		

gæometra legendum est cum æ diphthongo in prima.

Allophylus cum duplicato l & y græco-sequente unico l scribitur: & dici pōt alienigena. Nam componitur ex ἄλλο quod est aliud: & φύλον genus. Neq; a philos qui est amicus descendit: ut Vgutio somniauit. φύλος enim cū i latino: quom amicum significat: apud græcos scribitur: que tamen littera ab illis iota dicitur: & habet primam syllabam correptam: ut Pamphilus. φύλον autem genus: cum y græco scribitur: & primam syllabam producit: ut pamphylia. Memini tamē certo apud quendam auctorem metricum nō magnæ auctoritatis legere: Allophyllus phy syllaba correpta: & (ut puto) ipse est petrus Riga in aurora sic dicens.

Crine q; allophylis hostibus ille datur.

Pompeus Ennius Agea cum unico g scribitur. uia est in naui dicta auctore Pompeo: q; in ea maxima quæq; res agi soleāt. Ennius.

Multa foro ponens agea: longa repletur. Agyia cum unico g & y græco i secunda syllaba sequente i latino scribitur: & apud nos uia transfert. & ab agyia Agyieus Apollo cognominatus est: quia in uis publicis Apollini sacrificare consueuerant: ut Acron & Porphyrio scribitur super quartum librum carminum Horatii. Horatius libro præfato.

Dauniæ defende decus camenæ.

Leuis Agyieus. Aegæa cum æ diphthongo in prima & media syllaba nomen ē

duarum urbium: ut scribit Ptolemæus: quarum una ē in Emathia: alia in Mauritania Cæsariensi. Aegæ pluralis tātum numeri cum æ diphthongo i utraque syllaba: uel Aegæ huius æges-urbs fuit Macedonia: teste Herodoto. Ptolemæus dicit Aegæ urbem esse Ciliciæ extremam: & eiusdem nominis insulam in mari Aegæo. de urbe Ciliciæ (ut puto) intellexit Lucanus libro tertio quom dixit.

Mallos & extremæ resonant naualibus Aegæ: etsi de insula illum intellexisse dixerit commentator. Aegæ etiam uocata fuit Amazonum quædam regina. Aegæus cum æ diphthongo in prima & eius diphthongo i secunda syllaba: dissyllaba dictio. Thesei pater fuit de quo Catullus.

Linquētem gnatum uentis cum crederet Aegæus: ab hoc Aegeo Aegeum mare quidam cognominatum dicunt. Quod si uerum est: Aegæus aegæa aegæū cum æ diphthongo in prima duntaxat syllaba scribi debet. Plinius uero a scopulo quodam inter Tenedon & chion insulas consurgente: atq; capræ effigiem derinēte: quam Græci αἰγῶ uocant: nomen assumpsisse asserit. Alii (ut Festus scribit) ab Aegæ regina Amazonum: quæ in illo periit: cognominari uolunt. Et sic siue αἰγῶ capra: siue ab Aegæ regina dicatur: cum æ diphthongo in prima & secunda syllaba Aegæus scribi potest Lucanus libro primo.

Ionium Aegæo frangat mare. Horatius in epistolis.

Idcirco nauem trans Aegæum mare uændas: Aegæo cum æ diphthongo in prima & secunda syllaba nomen fuit proprium gigantis: qui apæctis centum habuisse brachia describitur: dicente uirgilio libro æneidos decimo.

Aegæon qualis dicunt cum brachia centum. Aegon cum æ diphthongo i prima syllaba nomen fuit proprium pastoris teste Theocrito: quo uidelicet nomine Virgilius usus est dicens.

Non uerum Aegonis nuper mihi tradidit Aegon. est etiam Aegon eadem scriptura Lemni insulæ promontorium: ut dicit Lactantius grammaticus: & a Papinio p mari Aegæo ponitur: quom ait libro thæbaidos quinto. quas spumifer assilit Aegon. Aegon cum æ diphthongo. fluuius est Thraciæ. Ego absq; diphthongo pronomē est græcū linguæ communis: quo etiam uerbo nos utimur. Quod quidē ab Atticis egoge: a doricis autē egō dicitur: & ego ne. Aeas cum æ diphthongo etiā scribitur teste Apuleio. fluuius est Epiri fluens ad occasum in pelagus Adriaticum Apolloniam uersus teste Strabone libro sexto: & septimo: quem tamē in Ionium fluere scripsit Lucanus quom dixit libro sexto.

Allophylus

Agea

Agyia

Agyieus

Aegæa

Aegæ

Aegæ

Aegæ

Aegæus

Aegæus

Aegæon

Aegon

Aegon

Egeo

Egoge

Egon

Egone

Aeas

	Purus in occasus parui sed gurgitis Aeas: Ionio fluit inde mari. Et facit in genituo Aeantis.	
Ouidius	Aegina cum æ diphthōgo & i latino scribitur. Filia fuit Asopi regis Boetiae	Aegina
Statius	a loue in specie ignis grauidata teste Ouidio libro metamorphoseos sexto. de qua Statius libro thæbaidos septimo meminit dicens.	Agina
Ptolemæus	Si modo placauit foelix Aegina tonantem. Et etiam Aegina insula Pellopon	Angia
Ouidius	neso adiacēs teste Ptolemæo: & eiusdem nominis urbs in ea ab Aegina Asopi filia cognominata: quæ antea Enopia uocabatur dicēte Ouidio libro metamorphoseos septimo. Enopiam ueteres appellauere: sed ipse.	
Pompeius	Aeacus Aeginam genetricis nomine dixit. Agina ea est qua inseritur scapus	
Festus	trutina: idest in quo foramine trutina se uertit ut scribit Pompeius. Angina	
Macer	faucium dolor siue inflatio dicitur teste eodem Festo. Macer de uiribus hæbarū. Subuenit anginae melli uinoq; iugata. hæc a Græcis σνπᾶγχα dicitur latine synanche transfertur.	
Plinius	Aethiops cū æ diphthongo & th aspirato & i latino scribitur. Fuit teste Plinio	Aethiops
Seruius	libro. vi naturalis historiae Vulcani filius a se Aethiopiam omnem cui præfuit denominās. Et ab Aethiopia fit Aethiops & Aethiopus teste Seruio sup	Aethiopus
Vgutio	librum septimum æneidos. Comperitur & in foeminino genere Aethiopissa Nec a Chus filio Cham qd habraice aethiops interpretat Aethiops deducit ut Vgutio soniauit: sed cū qd ē cremo & ὤψ aspectus d' scēdit. Duæ aut sūt Aethiopiae teste Seruio: una circa ortū solis alia circa solis occasū in Mauritania.	Aethiopissa
Ouidius	Antistes cōis generis est: etsi foemininum habeat antistita. Ouidius libro metamorphoseos. xiii.	Antistes
Gellius	Combiberat tractaq; comis antistita phœbi. i. sacerdos uel sacrificula. Antidotum neutro genere & antidotus foeminino declinari potest. Gellius libro. xiiii. noctium acticarū de anatibus loquēs ait. huius regis antidotus celebratissima est: quæ mithridates uocatur. Optimum est contra uenena remedium. Et dici potest ex contrario datū. Nam contraria cōtrariis curantur.	Antistita
Marcellus	Animus est (ut tradit Marcellus) quo sapimus: anima uero qua uiuimus. Vnde	Antidorū
Accius	Accius in Epigone ait sapimus animo: fruimur anima. Nonnunq; & pro cor	Antidotus
Virgilius	pore anima ponitur: ut est apud Virgilium libro æneidos nono. Ite (ait) egregias animas: quæ sanguine nobis. Hanc patriā pepere suo. in quo est etiā nouū: q; patriam posuit pro regione uel terra cum proprie patria urbs aparentū sit. Quādoq; etiā pro habitu uel odore aia accipitur. Virgilius georgicorum secundo. animas & olentia Medi Ora fouent illo: & senibus medicantur anhelis. Plautus in asinaria. An foetet anima tue uxori? Anima item aqua intelligitur. Plautus in Amphitryone. Nī ego illi puto si occipso animam omnem intertraxero. Rursus anima & puento capitur. Lucretius libro quinto. Aurarumq; leues animæ calidq; uapores. Plautus in aulularia. Nec quid animæ emittat dormiens. anima & pro aere usurpatur. Virgilius in bucolicis. Namq; canebat uti magnum per inane coacta Semina tetrarūq; aiaq; marisq; fuissent. Aia teste Valerio Probo facit in datiuo plurali & ablatiuo aiabus. Vnde Hieronymus i libro Iosue capitulo. viii. ait. Timuimus ergo ualde: & puidimus aiabus nostris uestro terrore cōpulsi Laurētius autē libro elegiarū pmo dicit qd facit animis. Nā & Cicero ad uxore & filiā scribēs duabus animis suis dixit. & (ut tradit i epitome Priscianus) cū aimus cōposita secūda & tertia declinatiōe declinari possit: ut magnāim / pusillāimis / exanimus / semiāimis / ināimus / unāimus / æquāimus / lōganimis.	Animus
Virgilius		Anima
Plautus		
Plautus		
Lucretius		
Plautus		
Virgilius		
Probas		
Hieronymus		
Laurentius		
Cicero		
Priscianus		
Festus	Apiscor & adipiscor in uno significato usurpant auctores ut Festus testatur &	Apiscor
Nonius	Nonius Manilius libro tertio Rebus apiscēdis labor est qui continet omnes	Adipiscor
Manilius	Votorum effectus. Lucretius libro primo.	
Lucretius	Necratiōe aimi quā quisq; posset apisci. Lucillius libro. xxvi. ut ego effugiam	
Lucillius	quod te imprimis cupere apisci itelligo. Apiscor facit in supino aptum: Adi-	

ii

Festus	piscor adeptum. Festus. Aptus cum in propria significatione intelligatur po ni tamē solet p adeptus: ut apisci pro adipisci. hæc ille. aptum item significat	
Tulius	necessarium. Tulius de finibus libro tertio. Itaq; natura sumus apti ad totius	
Virgilius	consilia ciuitatis. Rursus aptum connexum dicitur & colligatum. Virgilius	
Virgilius	georgicorum tertio. ipsos e torquibus aptos	
Virgilius	Iunge pares. Aptum compositum & paratum. Virgilius libro æneidos tertio.	
Priscianus	Interea classē uelis aptare iubebat	
Priscianus	Anchises. Idem libro æneidos decimo. proiecto dum pede læuo	
Crispus	Aptat se pugna. Priscianus tamen. dicit Adipiscor uerbum commune esse.	
Priscianus	Arguo facit in supino argutum. participiū tamē futuri tēporis Crispus in itu rus protulit. cum libro historiarum secundo dixit. Quos aduersum multi	Arguo
Virgilius	ex Bithynia uolentes occurrere. falsum filium arguituri. Quod etiam Prisci	Argutus
Virgilius	anus ipse annotauit. Nam quædam comperiuntur uerba in utum supinū for	Argutor
Virgilius	mantia. quorum participia futuri temporis in iturus desinunt: uerbaliq; in	Arguto
Probus	itio terminantur: ut argutum arguiturus argutio: tutum tuiturus tuitio: sputū	Argumen
Probus	spuiturus spuitio: plutum pluiturus pluitio. Argutum significat maliciosum:	Argumētū
Probus	unde argutiæ dicte sunt. Argutum item canorum stridulum uel sonoriū. Vir	Argumtor
Probus	gilius in bucolicis. Forte sub arguta cōfederat ilice daphnis. Idem libro ænei	
Probus	dos septimo. Arguto tenuis percurrens pectine tælas. Rursus argutum bre	
Probus	ue Virgilius georgicorum. iii.	
Probus	Argutumq; caput breuis alius obesaq; terga. Probus super quartam eglo	
Probus	gam Virgilio dicit quod argutus ab argo naue. quæ a celeritate dicta est. dū	
Probus	citur: ut arguta hirundo: & arguti homines. qui multum & celeriter loquun	
Probus	tur. Ab argutum supino fit argutor deponens uerbum. teste Nonio. Nouiū	
Probus	inducente dicentem. Quando ad ludos uenit. alii cum tacerent. totum diem	
Probus	argutatur quasi cicada: id est loquaciter p loquitur. Et fortassis in hoc significa	
Probus	to ab eo quod est argutum ab argo naue. argutor formatur. Est etiam argu	
Probus	tari subtilire. ut interpretatur idem Nonius illud Titinii. Terra hæc est no	
Probus	ua: qua tu solitus argutari pedibus cretam dum compescis. uestimenta q; le	
Probus	uas. Vgutio declinat etiam arguto argutas. argumen & argumentum in uno	
Probus	significato accipi possunt. Inde argumentor formatur deponēs uerbum: qđ	
Probus	tamen Priscianus dicit esse commune.	
Probus	Artocreas huius artocreae masculini generis cum t & c exilibus scribitur. genus	Artocreas
Probus	E'dulii Insubribus notissimum. Persius satyra ultyma. artocreasq; popello.	Artocrea
Probus	Largior. Sunt tamen qui & hæc artocrea fœminino genere declinari uolūt.	Arrhabo
Probus	Arrhabo. cum duplicato r secundo aspirato scribitur. Varro de lingua. latina.	
Probus	Arrhabo sic dicta ut reliquum reddatur. hoc uerbū a græco ἀρραβῶν. hæc il	Arrha
Probus	le Terrentius comœdia tertia. Ea relicta arrhaboni est. hæc & arrha a nōnul	Ara
Probus	lis dicitur: quæ (ut puto) ab arrhabone dicta est: & ideo. cum aspiratione post	Hara
Probus	secundum r ipse scripserim. Ara pro altari cum unico r scribitur. Neq; ab aro	Haruspex
Probus	aras: uel ardeo. deriuatur. ut somniabundus tradit Vgutio: sed ab ansa: muta	Hariolus
Probus	tis litteris. testibus Varrone rerum diuinarū libro. v. & Macrobio dicta est. At	
Probus	uero Seruius græcum uult esse uocabulū: precēq; significare. Vnde κατὰ	
Probus	iprecatio dicitur. Est etiā Ara ciuitas fœlicis Arabiæ regia. teste Ptolemæo: &	
Probus	eiusdem nominis insula eidē Arabiæ adiacens. ut idem Ptolemæus ostendit.	
Probus	hara autem pro porcorum stabulo cum aspiratione inicit teste Apuleio scri	
Probus	bitur: ut scilicet ab ara pro altari discernatur. hara item eadē scriptura. genus	
Probus	est auis: a qua aruspex teste Seruio. & hariolus descendit: ut in dictionibus i	
Probus	nitio aspiratis differemus. Idq; notandū est. q; ara altare primā producit syl	
Probus	labam: hara uero auis. siue porcorum stabulum. primam corripit.	
Probus	Arabus cum unico r scribitur. Fuit Apolinis filius teste Plinio libro secūdo na	Arabus
Probus	turalis historiæ. Arabia cum unico r triplex est. ut Ptolemæus ostendit: una	Arabia
Probus	fœlix: alia petræa: alia deserta. Et ab Arabia fit Arabs. & Arabus. teste Seruio	Arabs
Probus	super librum septimo æneidos: ac etiā Arabicus & Arabius. Virgilius libro	Arabus
Probus	præfato.	Arabicus

Priscianus	Hyrcanisue/arabisue parant. Priscianus in perihegesi.	Arabius
Priscianus	Non Arabis similes opulentis scilicet æqua. Nonnunq̃ Arrabia cum duplica to r̄ scribitur: ut p̄ma syllaba positione produci possit. Priscianus ī pihegesi.	Arrabia Arrabicus Arrabius
Propertius	Arrabii cernes extremi littora ponti. Propertius.	
Propertius	Nec si qua Arrabio lucet bombyce puella. Idem.	
Ptolemæus	Et donus intacta te tremit Arrabia. Arabis cum unico r̄ fluuius est prouitiæ drangianæ: qui & per Gedrosiam fluit: ut ostendit Ptolemeus	
Virgilius	Arbor & arbos in recto declinari potest. Virgilius in georgicis. Herculaeq; arbos umbrosa coronæ. Idem in bucolicis	Arbor Arbos
Agrætius	Et nunc omnis ager nunc omnis parturit arbos. Arbor & Arbos hoc distat:	Arbuscula
Vgutio	q̄ (ut tradit Agrætius in caprum) arbor omne lignum est: arbos non nisi fru ctifera. Arbos format per diminutionē arbuscula. Vgutio dicit q̄ facit arbu cula absq; f.	Arbucula Arbustum Arboretū
Gellius	Arbustum arbor est nouella: quod & arboretū dicitur teste Celio libro. xiii. noctium atticarum.	Arbutus Arbutum
Virgilius	Arbutus fœminini generis arboris est genus: de qua Virgilius in bucolicis. hu mor dulce satis depulsis arbutus hædis. huius fructus arbutū dicitur. Sunt aut̃	
Seruius	arbuta rubra poma siluestria: ut scribit Seruius. Virgilius libro georgicorum	
Virgilius	p̄mo. cum iam glâdes atq; arbuta sacra Deficerent siluæ. phocas p̄ arbore d̄	
Phocas	clinat singulari numero hæc arbutus plurari uero hæc arbuta neutro genef.	
Horatius	Quod tñ Horatius fœminino genere protulit: cum dixit in p̄mo carminum. Impune tutum per nemus arbutos Quærunt latentes.	
Marcellus	Aridus & per syncopam arduus teste Marcello enunciari potest. Vnde & Lucil	Auidus
Lucillius	lium refert dixisse libro. xxvi. Arduum miserinum atq; in foelix signum sam bucum uocant. Aridum proprie (ut scribit Festus) est quod naturalē humo rem amisit Virgilius libro æneidos primo. atq; arida circum Nutrimenta de	Ardus
Festus	dit. Aridum item purum & lucidum dicitur: ut est apud Plautum in rudente:	Ariditas
Virgilius	argento arido Marcello interpretante. Rursus aridū horificum siue acutum	Aretudo
Plautus	significat. Virgilius georgicorum primo. & aridus altis montibus audiri fra gor. Inde deriuatur ariditas idem significans quod & aretudo teste Nonio.	
Marcellus	Varro de lingua latina. Quod p̄ hos natura frigori miscet calorem atq; hu morum aretudinem.	
Virgilius	Armus humerus cum brachio appellatur. Arma pluralis tantum numeri ab	Armus
Pompeius	armo dicta sunt auctore Pompeo: uel ab arcendo quod scilicet armis hostē	Arma
Varro	arceamus: ut tradit Varro de lingua latina. Cum arma composita secunda & tertia declinatione declinari possunt: ut inermis exermus.	
	Armilla fœminini generis cū duplicato l̄ scribit. Ornamentū quoddā est ex	Armilla
Festus	auro: quod uiri militares ab imperatoribus donati gerebant. dicta est autem armilla (ut existimat Festus) ab armo: q̄ scilicet antiqui Humeros cum brachi is armos uocabant. hoc armillum etiam cum duplicato l̄ genus est uasis uina rii ab armo d̄ ductum.	Armillum
Festus	Armentum pecus est (ut scribit Festus) idoneum ad opus armorum & hæc ar	Armentum
Ennius	menta fœminino genere Ennius eodem nomine referente Festo protulit.	Armenta
Hierōym⁹	Ardeo ardes secunda coniugatione & ardo ardis tertia declinari potest Hiero nymus in Ioanne capitulo. xv. Si quis in me non māsarit mittetur foras sicut	Ardeo Ardo
Virgilius	palmes: & arset. Et colligent eum: & in ignem mittent: & ardet pro arde bit: est autem ardere ignescere concremari. Virgilius libro æneidos quinto.	
Virgilius	Namq; uolas liquidis ī nubibus arsit arūdo. Ardere festinare. Virgilius libro æneidos primo.	
	Instant ardentes Tirii: pars ducere muros: idest festinantes ut dicit Marcellus quod & prudentes nonnulli exponunt. Ardere fulgorem seu splendore emit tere. Virgilius libro æneidos quarto.	
Virgilius	Tyrioq; ardebat murice lana.	

Ardere dolere irasci. Virgilius libro æneidos decimo.

Proxima queq; metit gladio: latumq; per agmen

Ardens limitem agit ferro te Turne superbum

Cæde noua quærens. ardere ardentem amare. Virgilius in bucolicis.

Coridon ardebat Alexim: ubi placet q; in uno significato ardeo ablatiuo iūgitur: in alio accusatiuo. Quod & Seruius tradit sup librū p̄mum æneidos.

Argiripa cum i latino utrobique & unico p scribitur cum penultimam corripi at syllabam. Virgilius libro æneidos tertio.

Ille urbem Argiripam patriæ cognomine gentis. Opidum est Apuliæ: Quod

(ut scribit Seruius) antea Argoripum uocabatur: quin & Argos Hippium te

ste eodem Seruio sup librum. xi. æneidos: quod corrupto uocabulo Arpos

rursum dictum est: necnon & Arpi plurari tantū numero. Virgilius libro æne

idos. x. que causa attraxerit Arpos. Idem libro præfato.

Atq; iterum in Teucros Aetolis surget ab Arpis. Idem in. xi.

Non erit auxilio nobis Aetolus: & Arpi.

Arbiter secundi ordinis est: ut ē apud Salustium: procul arbitris omnibus amo

tis. Sed & tertia declinatione declinari potest teste Prisciano. Et habet fœmi-

ninum arbitra. Horatius in epodo. o rebus meis

Non infideles arbitra.

Arbitror deponens uerbum est: quod tamē Priscianus tradit esse cōmune: Cœ

lius nihilominus inducens dicentem. Ex scriptis eorum qui ueri arbitrantur

Veteres etiam teste Nonio arbitro protulere. unde Plautus in sticho ait. Pro

biores non arbitrabunt si probis naraueris.

Astu indeclinabile neutri generis & hic astus huius astus declinari potest teste

Phoca. huius origo auctoribus Pædiāo Festo Donato ab αστυ græce urbe

deducitur: i qua qui assidue uersati sunt cauti atq; astuti esse uidetur. Terenti

us. an i Astu uenisti. in urbē. αστυ. n. græce urbs latine. Papinius i achileide.

Tandem detecti timidæ nereidos astus. A poetis pōitur pro astutia. Asta urbs

est Tuditanorum in hispania teste Ptolemæo. Aliam eodem nomine scribit

Ptolemæus esse urbem drangianæ provinciae: Aliam liguriæ in Italia. Astæa

insula est Gedrosiæ adiacens: ut idem Ptolemæus ostendit.

Asylum cum unico s & unico l & y græco scribitur. Locus erat confugii. Luca

nus libro primo.

Tunc erat exiguum dominos commisit Asylum. Virgilius libro octauo.

Hinc lucum ingentem quem Romulus acer asylum. Asylus cum unico s &

unico l & i latino a Tortelio scribi præcipitur. Sūt tamē qui cum duplicato l

scribi uolūt. Volatile paruum est: quod alius nominibus œstrus tabanus mus

co uocatur. Virgilius georgicorum iii.

Plurimus Alburnum uolitans cui nomen asilo. Asilas eadem scriptura a Tor

telio scribitur. proprium fuit mulieris nomen: cuius meminit Virgilius libro

æneidos nono dicens Corynæum sternit Asilas. Idem libro decimo. Princeps

turmas inducit Asilas. Axylus cum y græco & unico l scribitur. Fuit uir Phry

gius a Diomede in bello Troiano occisus.

Acerbitudo & acerbitas i uno significato accipi possūt teste Gellio libro. xiii.

noctium atticarum.

Assesrix uerbale femininum ēa b assessor auctore Marcello. Aphraius. Fratris

dimittit assesricem: me sibi adesse uocat. Hieronymus libro sapientiæ capitu

lo nono. da mihi sedium tuarum assesricem sapientiam. In cuius deriuatione

ignorans extitit Gasparinus Brito Vgutio Mamotrectus Catholicon er

rauerunt. Nam Gasparinus unde assesrix descendat prorsus ignorauit. Alii

autem ab assistendo seu asserendo deduci uoluerunt: cum tamen ab asserēdo

assertrix formetur: non assesrix. Ab altero autem cum careat supino quādo

s. neutrale est uerbale formari non potest qñ uero transitium est potius asti

tutrix secūdam analogiam q assesrix formari necesse ē. Verum (ut dicit Pri

scianus) quædam deficiunt in consonantia: ut si uelimus ab eo quod est cur for

Argiripa

Argoripū

Argos

Hippium

Arpos

Arpi

Arbiter

Arbitra

Arbitror

Arbitro

Astu

Astus

Austica

Asta

Astæa

Asylum

Asilus

Asilas

Axilus

Acerbitudo

Acerbitas

Assesrix

Possesrix

Expultrix

Tonstrix

Tōstacula

Cicero	foemininum facere secundum analogiam mutatione or in rix/absonum sit i congruumq; naturae litterarum. Vnde Cicero uolens ab eo quod est expulso proferre foemininum/ in r mutato/expultrix formauit/ quom dixit Verrina ru quinto. o uirtutis indagatrix/expultrixq; uitiorum.	
Martialis	Quandoq; etiam remanente s interponitur t ut ab assessor assessorix: a possessor possessorix: a tonsor tonsorix. Martialis.	
Cicero	Tonsorix Suburae faucibus sed & p mis. Cicero libro praefato. Regiae uirgines ut tonsorix tondabant barbaram & capillum patris.	
Priscianus	Anio & Anien in recto declinari potest teste Prisciano. Horatius in primo car	Anio
Horatius	minum. Et praecipue Anio atq; Taburni lucus & unda. Cato. Non minus quin	Anien
Cato	decim ab urbe milibus Anien abest fluuius. Anius proprium fuit regis nome	Anius
Virgilius	in Delo: cuius meminit Virgilius libro aeneidos tertio. Rex Anius rex idem hominum Phoebeiq; sacerdos.	
Nonius	Adiuto & adiutor depones (ut scribit Nonius) ueteres prulere. Pacuuius i Chry	Adiuto
Pacuuius	fide. Adiutamini & defendite. Aphranius in milite. hoc obsecro igitur agite	Adiutor
Aphranius	me adiutemini.	
Terentius	Terentius in Andria. Pamphilum ne adiutem/ aut auscultem senis	
	Abortior depones uerbum est: quin & abortio comperitur. Hieronymus i Iob	Abortior
	capitulo primo. Bos eorum concepit: & non abortiuit. ponitur nonnunq; te	Abortio
Marcellus	ste Marcello abortior pro abortior. Vnde hic abortus huius abortus & hoc a	Abortior
Festus	bortum/ in uno significato. Festus. Abortum mulieris dicitur/ quod non si te	Abortus
Nonius	pestiue ortum. Abortus idem significat/ quod & aborsus: nisi q; (ut tradit No	Abortum
	nus) aborsus est in p mis mensibus: abortus autem prope tempus pariendi.	Arbosus
Priscianus	Amplexor depones est uerbu: quod tamen Priscianus tradit esse coe/ Lucilliu	Amplexor
Lucillius	iducens dicente. Quin amplexer q; uelit/ ego non sinam me amplectier. Cice	Amplexo
Cicero	ro ti amplexo protulit/ quom pro Cluentio ait. Auctoritate cesog; amplexa.	
	Abundo ex ab & undo componi manifestum est. Et iungitur ablatiuo: & non	Abundo
Nicolaus	nunq; genitiuo. Nicolaus in homero libro iliados. iiii.	
Lucillius	Ingenio ualet acri/ & fraudis abundat. Lucillius satyrarum. vi.	
	Quarum & abundemus rerum/ & quarum indigemus.	
Marcellus	Aspectus huius aspectus uel aspecti teste Marcello declinari potest. Vnde &	Aspectus
Accius	Acceium inducit in Astyanacte dicentem. Miseritudine commouit animum ex	
	celsa aspecti dignitas.	
	Alabaster masculino genere/ & alabastru neutro/ declinari potest. Cicero Aca	Alabaster
Cicero	demicog; secundo. Quibus est alabaster plenus ugueti putescere uidet. Martia.	Alabastru
Martialis	Quod Cosmi redolent alabastra/ fociq; decoru. genus e uasis unguetarii/ ex a	
Plinius	labastro marmore: qd teste Plinio libro. xxxi. & xxxvi. naturalis historiae/ per	
	lucidum e & colorum uarietate distinctum. Neq; ab aloe deducitur/ ut Vgu	
	tio somniauit. Alabastrum Item/ urbs est Aegypti teste Ptolemaeo.	
Ptolemaeus	Adubanus & Adubanum declinari potest. Fluuius est: qui & Ister & danubius/	Adubanus
Festus	sive danubium uocatur. Festus. Adubanum danubium.	Adubanum
	Anser apud antiquos ta foeminini qua masculini generis fuit. Ocha dicitur.	Anser
	Aucha cu ch aspirato scribitur: quae & Ocha nonnunq; effertur: ut in dictioibus	Aucha
	ab o incipientibus plenius differemus.	Ocha
	Annus cum duplicato n scribitur. nec ab au praepositione formatur/ ut Vgutio	Annus
Pompeius	uoluit: sed auctore Pompeo ex graeco trahit: qd illi eppop dicunt. Vel (ut tra	Anulus
Seruius	dit Seruius) anus dictus e q; in se redeat/ quasi anulus dicere etia Virgilio.	Anellus
Virgilius	Atq; in se sua per uestigia uertitur annus. Anulus in alio significato cum uni	Anhelus
Horatius	co n ab omnibus scribitur: cuius diminutiuum est anellus. Horatius sermone	Anus
	xvii. saepe notatus. Cum tribus anellis modo laeva Priscus inani. At uero an	Anicula
	helus adiectiuum cum aspiratione in media syllaba/ & unico l scribitur. Nam	Anicilla
Apuleius	ab halo halas descendit: quod (ut Apuleo placet) cum aspiratione annotatur.	Anus
Virgilius	Virgilius georgicorum secundo. & olentia Medi	
	Ora fouent illo: & senibus medicantur anhelis. haec Anus huius Anus cum	Anaticulus
	unico n scribitur/ cum primam corripiat syllabam. Antiqui tamen testi	Anatinus

Nonius	bus Nonio & Prisciano hæc anus huius anuis huic anu declinabant. Vnde	
Priscianus	Cato de liberis educandis ait. Eam nutricem oportet esse adulescentē. Anuis	
Cato	enim ut sanguis deterior sic & lac. dicta est aut anus auctore Festo uel ab an	
Festus	norū multitudine: uel ex ἀν & πόσις sensus uel intellectus: quasi siue sensu sit	
Varro	anus. Et format per diminutionē anicula & anicilla teste Varrone li. secūdo	
Ptolemæus	de analogia. Anus huius ani masculini generis etsi primam producat sylla	
Martialis	bam cum unico tamen n scribitur: & pro nate ponitur uel secessu. est etiam	
	anatis cum unico n auis est nota. Martialis.	
Cicero	Est anatis habes uropygium macræ. Et format diminutivæ anaticulus. Cice	
Vgutio	ro de finibus libro secūdo. Serpere anguiculos natate anaticulos uolare me	
Ptolemæus	rulas cornibus uti uidemus boues. Vgutio autem anatis pullū anatinum uo	
Pompeius	cat. Est etiā Anas hispaniæ fluuius teste Ptolemæo. Anatem etiam (ut scrip	
Priscianus	sit Pompeius) morbum anuum dicebant: sicut seniū morbum senum.	
Varro	Adminicula deponens uerbum est: quod tamen Priscianus tradit esse cōmune	Adminicu
Cato	Varronem inducens dicentem. Tribunicio auxilio adminiculati. Cato tamē	lor
	de liberis educandis adminiculo protulit quom dixit. Quoad potui admini	Adminicu
Apuleius	culauit tuā uolūtate i scribēdo. Est aut adminiculari auxiliari uel administrare	lo
Marcellus	Aestus cum æ diphthongo scribitur ut Apuleio placet. Et tā secunda q̄ quarta	Aestus
Pacuius	declinatione ueteres protulerunt teste Marcello pacuium referente dicen	Aestuo
Lucretius	tem in Chryside. Aesti forte ex arido. Aestus tam maris q̄ solis ac æstui tem	Aestiuo
	poris flagrantia dicitur. Nam marinum impetum uel commotionem æstū	Aestiuo
	Lucretius appellauit: dicens libro quarto.	Aestua
	Frigus ut a pluuiis calor ab sole æstus ab undis. Inde æstuo æstuas uerbum.	Aestas
Seruius	Est aut æstare feruere flagrare ardere. Aestiuare autem dicimus sicut hyema	
Stattius	re: autumnare. Aestiuam namq̄ (ut dicit Seruius) loca sunt umbrosa: in quibus	
Virgilius	per æstatem calor uitatur solis. Statius: & umbrosi patuere æstiuam Lycæi.	
	Nonnunq̄ pro ipsis gregibus in æstuiis morantibus æstiuam ponuntur: dicen	
	te Virgilio georgicorum. iiii. Nec singula morbi.	
Calphurnius	Corpora corripuit: sed tota æstiuam repente. Aestiuum item Adiectiuum est	
Ptolemæus	Calphurnius egloga quinta. Frigidus æstuas impellit noctifer horas.	
Apuleius	Aestiuam item urbs est Germaniæ teste Ptolemæo. Aestas cum æ diphthongo	
Virgilius	etiam scribitur ut idem tradit Apuleius.	
Cicero	Alexis proprium uiri nomen facit in genitiuo Alexis uel Alexidis. Virgilius	Alexis
	i Bucolicis. Corydō ardebat alexi. Cicero ad Atticū. Alexidis manū amabā.	
Horatius	Abstineo regit accusatiuum uel ablatiuum a uel ab mediante: & nonnunq̄ ge	
Pompeius	nitium: ut est apud Horatium in quarto carminum. Mox ubi luxit satis ab	
Macer	stine te (dixit) irarum.	
	Atriplex fœminino genere & hoc atriplexum declinari potest teste Pompe	Atriplex
	io. genus est hærbae contra podagram calidam ualentis dicente Macro de	Atriplexū
	hærbarum uiribus.	
	Atriplicem tritam cum nitro mellē & aceto	
	Dicunt appositam calidam sedare podagram.	
	Alluies huius alluiei & alluuium huius alluuii & alluuium huius alluuium i	Alluies
Catullus	uno significato accipi possunt. Consumptio terræ dicitur ex aqua inundatiōe.	Alluuium
Herodotus	Atys huius atys cum unico t exili & y græco scribitur. Fuit uir Phrygius: de	Alluuium
	quo Catullus. Super alta uetus Atys celeri rate maria. Alius eodem noie	Atys
Herodotus	fuit Cræsi Lydorum regis filius: qui teste Herodoto libro primo ab Adraisto	Athrys
	uenando fortuito interfectus est. Athrys huius Athryis cum th aspirato & y	Athax
Ptolemæus	græco scribitur. fluuius est Thraciæ in Istrum defluens teste Herodoto libro	Atrax
Lucanus	historiarum tertio. Athax huius athaxis cum th aspirato fluuius est ex pyre	Athos
	næo monte scaturiens & prope Narbonam fluens teste Ptolemæo: de quo	Athos
	Lucanus meminit libro quinto dicens.	
	Mitis Athax Latias gaudes non ferre carinas. Atrax huius atraxis cum t exili	
	fluuius est Aetoliæ: a quo Atraces populi cognominati sunt teste.	

Plinius	Plinio li.iiii. naturalis historiae. Atrax item urbs est pelasgiotorum in Macedonia ut Ptolemæus ostēdit. Athon huius athonis tertia scilicet declinatioe teste Seruio declinat. Ad qđ pbandū iducit Virgiliū li. xii. æneidos dicentē.	
Ptolemæus	Quantus Athon aut quantus Eryx. Nam (ut ait) si Athos dixisset Virgilius uersus stare non posset. Sed fallitur Seruius: neq; Virgilio textum defēdit: sed potius corrumpit. Omnes enim Virgilio codices hoc modo scriptū habent.	
Seruus	Quantus Athos aut q̄tus Eryx: & optime stat uersus. Neq; enim thos syllaba breuis est (ut putat Seruius) sed longa: cum apud græcos cum ω magno quæ littera productam, efficit syllabam αῶσ scribatur. Vnde apud omnes Athos scriptum legi præterq̄ apud unū Ciceronē ut infra dicemus. Seneca i Medea.	
Virgilius	Hæmonias ille contulit pestes Athos. Valerius Flaccus libro secundo.	
Seneca	Congeminat qua primus Athos & pontus & ingens. Iuuenalis.	
Valerius	Velificatus Athos. & facit in genitiuo Atho tertia quidem declinatioe æqualium quæ attica est. Vnde accusatiuum Atho protulit ipse Virgilius quom dicit georgicorum primo.	
Iuuenalis	Aut Atho aut Rhodopen. Nec hic Athon legi potest hoc modo.	
Virgilius	Aut Athon aut Rhodopen: q̄a (ut diximus) αῶσ cū ω magno scribit ipsam producente syllabam. Sed Atho accusatiuum atticum protulit ut etiā libro æneidos undecimo ait.	
Virgilius	In foribus lætum Androgeo: qui accusatiuus atticus est. Quod autē dicendo Atho tho syllaba ubi ω mega ē corripitur hoc pcedit ppter seq̄ntē uocalē.	
Virgilius	ut est alibi apud eundem Virgiliū: sub Illo alto: ubi ultima ablatiui syllaba propter sequentem uocalem breuiatur: quæ alias longa est.	
Apollonius	Genitiuum Atho posuit Apollonius quom argonauticorum primo dixit. ἡριδ' ἐπισσο μέποισιρ ἄθω ἀρέφαιρε κολῶρη. id est mane autem proficiscēti bus Atho uidebatur uertex. Similem genitiuo accusatiuum. Atho protulit i thalyis Theocritus. Regulari autē accusatiuo Athon usus est Ouidius quom ait libro metamorphoseos undecimo.	
Theocritus	Nec leuis q̄ si quis Athon pindūq; reuulso. Mons est Macedoniae teste Ptolemæo: & cum th aspirato scribitur. Comperitur tamen Athonis genitiuus qui: ab eo qui est Athon in recto non Athos (ut inepte putat Priscianus libro .vi.) formatur. Vnde Tullius libro tertio de republica ait. Quid ergo illa sibi uult absurda exceptio nisi quis Athonē pro monumēto uult fūditus efficere?	
Ouidius	Apollo huius apollinis & Apollos huius Apollo tertia declinatione Attica declinari potest. Vnde in epistola ad corinthios prima capitulo primo legitur. Ego quidē sum Pauli: ego autē Apollo. Vbi Apollo genitiui casus est. Et in eadem epistola capitulo ultimo. de Apollo autē fratre notum uobis facio. Ablatiui quidem casus Attici Apollo est. Et in epistola ad Titum capitulo ultimo. Zenam legisperitum & Apollo sollicitè præmitte: ut nihil illis desit. Accusatiuus atticus tertiae declinationis Apollo est: quod tamē Mammotrectus græcæ declinatiois ignarus dicit esse ideclabile. Et cū p unico & l duplicato scribitur.	Apollo Apollos
Ptolemæus	Actius cum et exilibus scribitur. Mons est: a quo fit Actius adiectiuum & Actiacus. Virgilius libro æneidos tertio.	Actius Actiacus
Tullius	Actiaq; Iliacis celebramus litora palmis. Idem libro æneidos octauo.	Actium
Priscianus	Actius hæc cernens arcum intendebat Apollo Sappho ad phaonem..	Actæus Actæon
Virgilius	Cur non Actiacas miseram me mittis ad oras? Actium eadem scriptura opipidum est teste Ptolemæo in sinu Ambraicæ: & eiusdem nominis promontorium Cyrni insulæ: ut idem Ptolemæus ostendit. Actæus cum et exilibus & æ diphthongo in media syllaba scribitur: & dici pōt litoralis. Nam ἀκτῆν græce latine litus dicitur Ouidius libro metamorphoseos primo.	
Sappho	Separat Aonios Actæis Phocis ab aruis: hoc est Atheniēsis. Actæon eadē scriptura Aristæi filius fuit a Diana in ceruum cōuersus: & a suis canibus dilaceratus teste Ouidio libro metamorphoseos tertio. Et producit in recto mediam syllabam: & penultimam in obliquis corripit. Ouidius libro præfato.	
Ptolemæus	Actæon ego sum: dominum cognoscite uestrum. Idem in eodem.	
Ptolemæus		
Ouidius		
Ouidius		
Ouidius		

Ignari instigant oculisq; Actæona quærunt.

Alacer masculini/alacris foeminini/alacre neutri generis & hic & hæc alacris & Alacer

Priscianus hoc alacre declinari pōt. teste Prisciano dicente Virgilio libro æneidos qnto.
Virgilius Ergo alacris scilicet Dares cunctosq; putās excedere pugna. Quin etiam hic
Seruius & hæc alacer teste Seruio super librum sextum æneidos declinauere. Inde
alacritas & alacrimonia in uno significato accipi possunt.

Iuuenalis Aganippe huius Aganippes & Aganippis huius Aganippidis uel Aganip Aganippe
Ouidius pidos declinari potest. Iuuenalis satyra septima. cum desertis Aganippes, Val Aganippis
libus. Ouidius libro sexto fastorum.

Dicite quæ fontes Aganippidos Hippocrenes. Fons ē in Aonia musis sacer:
& cum i latino & duplicato p scribitur.

Priscianus Amplustre cum m ante p scribitur teste Prisciano dicente Iuuenale: uictæq; tri Amplustre
Iuuenalis remis Amplustre. dicta sunt amplustria auctore Pompeo quasi amplius sint

Pompeius q̄ necessaria usui euenirent. Scribitur nonnunq̄ aplustre absq; m/ cum primā Aplustre
corripit syllabam: quod Græcum quidam uolunt esse uocabulum: compo-

niq; ex α & π λ ε ω nauigo: ac si nauigationi necessaria non sint. Nam nauium
ornamenta sunt quæ ultra indigentiam nauigationis naui adhibentur. Nec
ab appello appellis deducitur ut Vgutio somniauit. Et facit in nominatiuo
plurali/accusatiuo/uocatiuo/aplustra & aplustria. Germāicus Cæsar i Arato.

Vgutio Fulgent Aragoæ stellis aplustria puppis. Marcus Manilius libro primo.

Germanicus Incipit Argiuamq; ratem per Aplustria summa. Cicero in Arato.

Manilius Puppibus absumptis fluitantia quærere aplustra. Syllus libro. x.

Cicero Et transtra & mali/laceroq; aplustria uelo.

Syllus Achilles cum ch aspirato & i latino & duplicato l scribitur: & facit in geniti-

Virgilius uo Achillis uel achilli tertiæ & secundæ declinationis. Virg. li. æneidos primo. Achilleus

Priscianus Troas reliquias Danaum/atq; immitis Achilli. In uocatiuo antē facit Achil Achilus

Lucanus les uel Achille teste Prisciano. hic & Achilleus quandoq; dictus est.

Vnde Lucanus libro decimo.

Terribilem uisu transegit Achillea ferro. Accusatiuus græcus est. Achilus cū

ch aspirato & i latino & unico l scribitur: compōiturq; ex α & χ ε ι λ ο ο labæ.

Et is dicitur qui: sine labris degit.

Hieronymus Antipater huius Antipatris uel Antipatri tertiæ & secunda declinatione decli- Antipater

Petrus nari potest. Hieronymus in prologo super Abdiam prophetam. hanc Hero

des rex Antipatris filius in honore Augusti Cæsaris græco nomine uocauit.

Augustam. Petrus Riga in libro Maccabæorum.

Antipatro Cæsar arma mouere iubet. Et cum t exili & i latino scribitur.

Seruius Anchises & anchisa in recto declinari potest teste Seruio super librum tertium Anchises

æneidos. Fuit pater Aeneæ: & cum ch aspirato & i latino scribitur.

Terentius Archonides huius Archonidis uel Archonidi tertiæ & secunda declinatōne de Archōides

clinari potest. Vnde Terentius Archonidi filiam pro Archonidis dixit. pro
prium fuit uiri nomen: & cum ch aspirato & i latino scribitur.

Priscianus Araris in recto declinatur teste Prisciano: quin etiam & hic Arar huius araris. Araris

Lucanus Syllus libro. iii. Mixtus Arar quem gurgitibus complexus anhelis Arar

Syllus Cuntantem immergit pelago. Lucanus libro. vi. Rhodanumq; morantem Ararus

Herodotus Præcipitauit Arar. fluuius est Galliæ Narbonensis. Ararus fluuius ē Scythiæ

teste Herodoto libro historiarum quarto.

Areta huius aretæ & Arete huius aretes declinari potest: & cum unico r & t ex Areta

ili scribitur. Filia fuit superioris Dionysii ex Aristomache. Alia eodem nomi

ne fuit uxor Alcinoi Phaecum regis: & producit primam & secundam sylla-

bam. Vnde Apollonius argonauticorum primo ait. Arete

Apollonius ἀρητή μετὰ δ' αὐτὲ δ' υἱὸς ἑκα δ' ὄκευ ἔπεσθαι. Hōerus odyssæ. vii. ἀρητή

Homerus οὐ γὰρ τὴν ῥήνι ποροσ' ἀρτὶ ἐόιο. Nec corripit Arete re syllabam ut Tortel

lius tradit allegando Iuuenalis exemplum in hæc uerba. attonito cum

Tortellius Tale super cœnam facinus narraret Vlysses

Alcinoο bilem/ant risum fortasse quibusdam

Tortellius	Mouerat ut mendax Aretæ logos: id est (ut idem exponit) uelud mēdax esset logos: id est sermo qui Aretæ uxori Alcinoi dirigebatur. Vbi haud dubium	
Domitius	Tortellius ineptias loquitur. Aretalogus enim una dictio est: non duæ: com	
Suetonius	poniturq; ex ᾧπερ τοῦ: qui est placitus & logos sermo: non autē es ᾧπερ τῆ quæ	
Homerus	ē uirtus: ut ierudite tradit Dōitius. Hōerus libro odyssæ. viii. ὁ υἱὸς ᾧπερ τὰ καὶ	
Homerus	καὶ ἔργα. & dici pōt aretalogus: placita Loqns. Suetonius in Augusto.	
Suetonius	Triuiales ex circo ludos iterponebat: ac frequētius aretalogos. Nec ab ᾧπερ τῆ	
	quæ est uirtus: Arete deducitur: ut idem Tortellius tradit: quia tunc mediam	
	corripet syllabā. Aretes ppriū fuit nom regis: cuius meminit Paulus i ep̃la ad	
	Corinthios capitulo. x. dicens damasci præpositus gentis Aretæ regis.	
	Assyrii cum duplicato ssequente y græco scribitur. Populi sunt: qui & Syrii di	Assyrii
	cuntur: testibus Iustino libro primo & porphyrione super secundū carminū	Syrii
Iustinus	Horatii. Apud alios tamen (ut uidebimus in dictione Syria) quadripartita fa	Leucosyrii
Porphyrio	cta est diuisio: in Syrios uidelicet. Assyrios: Leucosyrios: Coelesyrios.	Coelesyrii
	Astyages cum y græco scribitur. proprium fuit nomen Assyriorum & Medoꝝ	Astyages
Ptolemæus	regis. Astygis cum y græco: urbs est in hispania: teste Ptolemæo. Astages flu	Astygis
Plinius	uius est in pontum defluens: teste Plinio libro. ii. naturalis historiæ.	Astages
	Attages huius attagis & attagen huius attagenis masculini generis & hæc atta	Attages
Hieronymus	gena huius attagenæ declinari pōt. Hieronymus in epistola ad Ascellā de si	Attagen
	ctis amicitiiis. Tu attagen ructas: & de comesto anferre egregie gloriaris. Ho	Attagena
Horatius	ratius in epodo.	
Martialis	Non attagen Ionicus iucundior. Martialis.	
	Inter sapores fertur alitum primus	
	Ionicarum gustus attagenarum. genus est auis: & cum duplicato t scribitur.	
Ouidius	Astypalæa cū y græco scribitur. Insula ē i mari Aegæo: de qua Ouidius libro	Astypalæa
	secundo de arte. Cinctaq; piscosis Astypalæa uadis. Astypale huius Astypa	Astypale
	les cum y græco: urbs est in ea.	
Propertius	Adonis facit in genitiuo Adonis uel Adonidis. Propertius.	
Hieronymus	Testis qui niueum quondam percussit Adonē. Hieronymus in hiezechiele	Adonis
	capitulo octauo. Et ecce ibi mulieres sedebant plangentes Adonidem. ppriū	
Virgilius	fuit pastoris nomen: de quo Virgilius in bucolicis.	
	Et formosus oues ad flumina pauit Adonis: est eodem nomine fluuius phœ	
Plinius	nicum: teste Plinio libro quinto naturalis historiæ.	
	Admetes huius admetis uel admetæ cū t exili scribitur. Fuit oceani & Tethy	
	os filia: teste Hesiodo i theogonia. Admetus eadem scriptura proprium fuit	Admetes
Hesiodus	nomē Thessaliæ regis: cuius meminit Ouidius de arte dicens. Cynthius Ad	Admetus
Ouidius	meti uaccas pauisse pheræas Fertur: & in parua detulisse casa.	
	Aegoceros huius ægocerotis cum æ diphthongo & c exili scribitur: Animal ē	Aegoceros
	alias capricornus uocatus: q a nōnullis Aegocero huius ægocerotis decliatur.	Aegocero
Martialis	Anxur huius anxuris tam masculini q̃ neutri generis est. Martialis.	Anxur
	Siue salutiferis candidus Anxur aquis. Ennius. & Volscus perdidit Anxur.	Anxurus
Horatius	Horatius sermone. v. Milia quom pransi tria repimus: atq; subimus	
	Impositum saxi late cadentibus Anxur. Vrbs est: quæ (ut dicit Liuius) nunc	
Liuius	Tarachynæ sunt: cuius meminit Lucanus libro tertio quom ait.	
Lucanus	Iamq; & præcipes superauerat Anxuris arces. Anxurus cum y græco scribi	
	tur: componiturq; ex ᾧπερ quod est sine & ἄνπερ rado: quasi absq; rasura sit	
Virgilius	& imberbis. A Campanis Iuppiter uocatur. Et corripit mediam syllabā. Vir	
	gilius libro æneidos. vii. quis Iuppiter Anxurus aruis Præsidet.	
Tortellius	Aegeria cum æ diphthongo scribitur a Tortellio. At uero Pompeius ab egerē	Aegeria
Pompeius	do deriuari uelle uidetur: Ait enim. Egeriæ nymphæ sacrificabant prægnan	Egeria
	tes: q̃ eam putabant facile cōceptum aluo egerere. Quod si ab egero egeria	Aegira
	dicta est: absq; æ diphthongo scribi debet. Vxor fuit. Numæ Pompiliū cō	
Ouidius	uersa postea i fontem sui nominis: teste Ouidio libro metamorphoseos. xv.	
	& fastorum. tertio. ubi ait.	
	Egeria est quæ præbet aquas dea grata camenis:	

- Illa numæ coniunx/confiliu mq; fuit. Aegira cum æ diphthongo / urbs fuit
 Herodotus Argiuorum teste Herodoto libro historiarum primo: quam Plinius dixit ef
 Plinius se littoralem urbem in Achaia: cuius meminit Priscianus i perihegesi dicens.
 Priscianus Aegiraq; inde Cythera/ Calaria dura colonis.
 Aegiale huius Aegiales & Aegialea huius Aegialeæ declinari pōt: & cū æ di- Aegiale
 Statius phthongo & i latino scribitur. Statius libro siluarum tertio. Aegialea
 Questa est Aegiale/ questa est Melibœa relinqui. Priscianus in perihegesi. Aegialeus
 Homerus Cōiugis icestæ p fraudes Aegialeæ. Vxor fuit Diomedis teste Homero libro Aegialus
 iliados quinto. Aegialeus eadē scriptura frater fuit Medæ/ alias Absyrtus uo
 Cicero catus ab Absyrto fluuiio: iquē (ut dicūt poetæ) cōuersus fuit/ dicēte Cicerōe li
 bro tertio de natura deorū. Quid de Absyrto fratre Medæ/ q apud Pacuuiū
 Aegialeus scribitur? Aegialus eadē scriptura/ dici pōt litus: quo noīe teste Plī
 Plinius nio libro tertio naturalis historiæ/ dicta ē Achaia/ proter urbes (ut dixit) i lit
 Strabo tore per ordinē dispositas. Agilla cum gemino l' urbs est Tusciæ teste Stra- Afopus
 Syllius bone/ alias Cærete uocatum: de qua Syllius meminit libro quinto/ dicens. Afopis
 Litore correptum stagnis demisit Agillæ. Aefopus
 Aefopum
 Afepus
 Ouidius Afopus cum unico scribitur. fluuius est Achaia/ ab Afopo Aeginæ patre co
 Nicolaus gnominatus: de quo Ouidius de sine titulo meminit dicens.
 Quid referram Afopon/ quem cepit Martia thæbe/ hic & Afopis huius Afo
 pidis dicitur. Nicolaus in homero libro. iiii. iliados.
 At postq; hærbosi uenere Afopidos ūdas. Aefopus cum æ diphthongo fuit
 Gellius teste Gellio libro. ii. noctium atticarū/ quidam e phrygia fabulator: cuius i
 parte a Romulo quedam in latinum traductio/ a pueris legitur. Alius eodē
 Cicero noīe Histrio fuit famosus: de quo meminit Cicero cum ait epistola prima li
 Horatius bri. vii. deliciæ uero tuæ/ noster Aefopus eiusmodi fuit. de hoc etiam Hora
 tius. Quæ grauis Aefopus/ quæ doctus Roscius egit. Nec de fabulatore phry
 Acron gio intellexit Horatius/ ut super hunc Horatii locū inepte. Acron exponit.
 Ouidius hoc æsopū/ genus ē monilis: & corripit mediam syllabam. Ouidius de arte.
 Priscianus Et fluere in tepidos Aefopa lapsa sinus. Aefopus fluuius est Troianus: de quo
 meminit i perihegesi Priscianus quom ait.
 Atq; malos lemures quod pellit munus Aefpi.
 Pompeius Alpes per e auctore Pompeio scribitur. At uero Priscianus ἄλπεσ (inquit) cū
 Priscianus æ diphthongo apud græcos scribitur: quam quidam ex nris i i cōuertunt: &
 Vgutio dicunt alpis. Neq; ab eo quod est altū/ alpes dictæ sunt/ quasi alta petētes/ ut
 Festus somniauit Vgutio: sed (ut tradit Festus) alpes uocatæ sunt/ quia Perpetuis fe
 re niuibz albescūt. Nā ἄλφοσ græce/ latie macula alba/ siue ipetigo trāffert.
 Agis huius agis uel agidis declinari potest. Lacedæmoniorū rex fuit/ teste Hero- Agis
 Herodotus doto libro historiarum primo: qui & Agides a nonnullis ex nostris uocatur. Agides
 Alius eodem nomine fuit uir lycius/ dicente Virgilio libro æneidos decimo. Aegis
 Virgilius & lycius processerat Agis. Aegides
 Aegis huius ægidis uel ægidos cum æ diphthongo/ proprie est/ teste Seruio
 Seruius super octauum librum æneidos/ munimentum pectoris æreum/ habēs i me
 dio Gorgonis caput. Quod munimentū si a pectore numinis fuerit/ ægis uo
 catur: si uero in pectore hominis/ sicut in antiquis imperatorū statuis conspi
 Virgilius ci pōt/ lorica dicitur. Quod sane sensisse uidetur Virgilius quom ait.
 Aegidaq; horrificam turbata pallados arma
 Certatim squamis serpentem auroq; polibant.
 Connexos angues: ipsamq; in pectore diuæ.
 Martialis Gorgona defecto uertentem lumina collo. Quod quidem apertius declarat
 Martialis in initio libri. vii. epigrammaton dicent.
 Accipe belligeræ crudum thoraca mineruæ:
 Ipsa Medusæ quo timet ira deæ.
 Dum uacat hæc Cæsar poterit lorica uocari.
 Pectore cum sacro sederit/ ægis erit. Aegides cum æ diphthongo/ nomen est
 patronymicum ab Aegæo Thesei patre/ media tamen producta syllaba.

Ouidius	Ouidius <i>Heroidum</i> Perfidus Aegides ducentia fila secutus.	
Solinus	Agrippa cum duplicato p scribitur consuetudine magis q̄ ratione. Testibus	Agrippa
Plinius	enim Solino Plinio Nonio ab agro partu agrippa dicitur. Quin etiam (ut	
Nonius	scribit Marcellus) omnes qui anteductis pedibus oriuntur agrippæ uocatur.	
Marcellus	Horatius sermone. xiii.	
Horatius	Scilicet ut plausus quos fert agrippa feras tu. fuit etiam Agrippa cognomen	
Iosephus	regis: qui iudæam tenuit palæstinam ut Iosephus & Hieronymus attestatur.	
Hieronymus	Amphimacrus & amphimacer declinari in recto potest. & cum i latino & c ex	Amphima
Iuuenalis	ili scribitur. Pes est tribus syllabis constans prima & ultima longis media	crus
	brevi. ut est apud Iuvenalem.	Amphima
	Magnaq; debetur uiolato pœna caduceo. Amphimachus cum i latino & ch	cer
	aspirato filius fuit Amphiarai uaris. Amphibrachus cum i latio & ch aspira	
Plinius	to pes est tribus constans syllabis prima & ultima breuib; media lōga.	Amphima
	Apamea cum unico p & e in penultima scribitur. Insula est teste Plinio a Ti	chus
	gri fluuio circumfusa: cui Antiochus id nomen a suæ matris noie quæ Apa	Amphibra
Ptolemæus	mea uocabatur imposuit. Apamia cum unico p & i latino nomen est duarū	chus
	urbium teste Ptolemæo: quarum una est in Bithynia Asiæ minoris prouin	Apamea
	cia. quæ & Celænæ appellatæ sunt. Altera autem Apamia in Parthia est.	Apamia
Ouidius	Anyger & Anygrus in recto declinari potest: & cum y græco scribitur. fluuius	Anyger
	est Thessaliæ: cuius meminit Ouidius libro metamorphoseos. xv. nūc quas	Anygrus
	contingere nolis.	
	Fundit Anygrus aquas. Anger genus est serpentis: & cruciator siue spathari	Anger
	us dicitur. est & eodem nomine fluuius Illyricus.	
Priscianus	Abscendo abscondis facit in præterito abscondi & abscondidi: i supino absco	Abscendo
	sum & absconditum teste Prisciano.	
Virgilius	Antiptosis cum i latino utrob; & t exili scribitur. Figura est quem scilicet ca	Antiptosis
	sus pro casu ponitur: ut est apud Virgilium.	Antithesis
	Urbem quam statuo uestra est. Antithesis cum i latino utrob; & th haspira	
Priscianus	to figura est quando littera pro littera ponitur: ut olli pro illi.	
Ouidius	Apelles cum unico p & duplicato l scribitur proprium fuit nomen pictoris	Apelles
	eximii. Et facit i grō Apellis uel Apelletis: teste Prisciano: de quo Oui. de arte.	Apella
	Si Venerem Cous nunq̄ pinxisset Apelles Apella similiter cum unico p &	
Horatius	duplicato l dici potest sine pelle: quo nomine iudæi circūcisi appellati sunt	
	dicente Horatio sermone quinto. credat iudæus apella.	
	Atarnes cum t non aspirato scribitur. si ater fuit Darii regis Persarum: a quo	Atarnes
Herodotus	locus quidam Mysiæ contra Lesbum eodem nomine uocatus est. teste He	Artanes
Herodotus	rodoto libro historiarum. vii. Artanes cum r ante t exile fluuius est Scythiæ	
	Thraciæ in Istrū defluēs ut idē scribit Herodotus libro historiarum. iiii.	Accerso
Lucanus	Accerso accersis terciæ cōiugationis & accersio accersis quartæ declinari pōt.	Accersio
Syllius	Lucanus libro septimo.	
	Nil opus est uotis: iam fatum accersite ferro: Syllius libro. iiii.	
	Et fidos certant obices accersere silua. & in apostolicis actibus legitur capitu	
Horatius	lo decimo. Mitte in Iopen: & accersi Simonem. Et tam accerso quam accersio	
	facit in præterito accersui: in supino accersitum. Horatius sermone. xiii.	
	Quo rediturus erat n̄ accersitus: & heres. ē aut accersere aduocare adducere.	
Priscianus	Assentio & assentior deponens declinari potest: & tam accusatiuo q̄ datiuo	Assentio
	iungitur teste Prisciano. Assentor assentaris etiā pro assentior ponitur Pro	Assentior
Seruius	prie tamen assentari in malam partem accipitur.	Assentor
Booetius	Auertor deponens & auerto teste Seruio super librum primum æneidos in	Auertor
	uno significato declinari pōt Booetius circa principium: operis de consola	Auerto
Virgilius	tione. heu heu quam furda miseros auertitur aures idest spernit detestatur de	Aduertor
	dignatur. est etiam auertere amouere expellere. Virgilius.	
	Non posse Italia Teucrorum auertere regem? Auerto proprie ut auerto	Auersus
	oculos aut mentē: idest alicunde oculos aut mētē conuerto. Aduerto aut ut	Aduersus
	aduerto oculos mentē: idest aliquo oculos mentemq; conuerto. Auersus	

& aduersus hoc distant: quod auersus terga ostendens dicitur: aduersus autē oppositus: ueluti oppositio pectore atq; obiecto.

- Tullius Vnde illud Tullianum. Et aduersus & auersus impudicus es. Aduersus uel
 Pompeius more antiquo aduersus significat auctore Pompeio contra: aut idem quod
 Terentius erga: quod & aduersum siue aduersum dici potest: Terentius in adelphis.
 Terentius Nec seruulorum quisq; qui aduersum ierant: idest contra. Idem in andria. Et
 id gratum fuisse aduersum te habeo gratiā: idest apud: ut interpretatur Mar
 Marcellus cellus: Cicero libro tertio de finibus. hæc uero pietas aduersum deos: ne qua
 Cicero ista gratia debeat: sine expiatione naturæ intelligi potest.
 Aduersor & auersor hoc distant: quod aduersor idē significat quod oppono
 & datiuo iūgit: ut iste aduersat illi parti. Auersor aut regit accusatiuum Ouidi
 Ouidius us i Fastis. officioq; leuē non auersatus honorē: hoc ē detestatus dedignatus.
 Priscianus Amens ex a & mens componitur: & dici potest sine mente. Antiqui tamen te
 iste Prisciano amentis in recto protulerunt. Nec mirum est: cum eius quoq;
 Ennius simplex hæc mentis apud illos declinaretur. Vnde Ennius ait in epimacho.
 Virgilius Terra corpus est: at mentis ignis est.
 Aperio cum unico p scribitur: cum primam corripiat syllabā. Virgilius geor
 gicorum primo. Candidus auratis aperit quom cornibus annum Taurus.
 Nonius Aperio facit in futuro indicatiui modi aperiam & aperibo: teste Nonio Pō
 Pomponius ponium inducente dicentem. Aperibo non possum pati.
 Caper Aspergo apud ueteres tā masculini q̄ foeminini generis fuit: ut Caper testatur
 Probus & Probus. est autem proprie aspergo (ut dicit Lactantius grāmaticus) gutta
 Lactantius terræ cruore permixta: dicente Statio libro thæbaidos septimo. diraq; asper
 Statius gine latos Mutat agros. Lucretius libro sexto.
 Lucretius Aduersa fulsit nimborum aspergine contra.
 Aequæuus cum æ diphthongo in prima & secunda syllaba & æqualis: teste
 Marcellus Marcello in uno significato accipi possunt. Virgilius libro æneidos sexto.
 Virgilius Ast illum fidi æquales: hoc est æquæui. Terentius i Eunucho. patris cognatū
 Terentius atq; æqualem Archimenidem nōstn: idest æquæuum: Aequalis item similis
 Apuleius & ex æquo dicitur.
 Seruius Aedes cum æ diphthongo & cū e in secunda syllaba: testibus Apuleio & Ser
 Nonius uio in recto declinatur: ac etiam ædis cum i: ut Nonius Diomedes & Festus
 Diomedes attestantur. dicta est autem aedes uel ædis teste Varrone de lingua latina: ab
 Festus aditu: quod scilicet plano pede adibant. Vnde etiam primam diphthongi uo
 Varro calem accepit. Seruius uero ab edo deriuatum tradidit: eo quod in illa sacrifi
 Seruius cantes edere consueuerint. Nam (ut ait super secundum librum georgicorū)
 Laurentius quædam sunt nomina: quæ in initio diphthongantur: etsi a uerbo non diph
 Seruius thongato descendunt: ut ædes & æsculus: quæ cum æ diphthongo scribunt:
 Romulus & ab edo uerbo: cuius prima syllaba breuis est & absq; diphthongo scribit:
 deriuantur. hæc ille. At Festus ait. Aedis domicilium in edito positū: simplex
 atq; unius aditus: siue (ut pergit) ideo ædis dicitur: quod i ea æuum degatur.
 Vnde ædificare cum sit proprie (ut subdit) ædem facere: ponitur. tamē abusi
 ue in omni genere constructionis. Id quoq; notandum est: quod ædes in sin
 gulari numero: de sacra: hoc est de templo tantum dicitur: in plurali uero
 aliæ non sacræ ædes intelliguntur: ut scripsit. Laurentius libro elegantiarum.
 Quin etiam in plurali pro templo ædes accipimus: ut testatur Seruius super
 librū secūdū æneidos. Quare mius erudite illud i singlri a Romulo dictū est.
 Rusticus urbanum mus murem suscipit æde: Inde uenit æditimus teste Gel
 Gellius lio libro. xii. noctium atticarum: quasi ædis intimus: ut dicit Festus: qui & ædi
 Festus tumus cum u in penultima syllaba: teste eodem Festo: efferri & scribi potest.
 Festus hic & æditus & ædituens uocatur: quasi ædem tuens. Horatius.
 Horatius Sed tamen est operæ precium cognoscere quales.
 Lucretius Aedituos habeat hoc est custodes ædem tuentes. Lucretius libro sexto. Hospi
 tibus loca quæ complerant ædituētes. hic etiam ædilis dicitur. qui & pro ma
 gistratu ponitur. & producit di syllabam. Persius.

Aduorsus

Aduorsum

Aduersus

Aduersum

Aduersor

Auerfor

Amens

Amentis

Aperio

Aspergo

Aequæuus

Aequalis

Aedes

Ædis

Aedituus

Aeditimus

Aeditumus

Aedituens

Aedilis

Edulis

	Frēgerit heminas Arreti ædilis iniquas. At uero edulis edule adiectiū ab edo absque diphthongo scribitur: & primam corripit syllabam. Horatius sermone. xiiii.	
Horatius	Vinea summittit capreas non semper edules:	
Seruius	Aesculus cum æ diphthongo scribitur ut placet Seruio super librum secun-	Aesculus
Strabo	dum georgicorum. Nomen est arboris notæ. Aesculum oppidum est piceni-	Aesculum
Ptolemæus	teste Strabone: quod Ptolemæus scribit esse mediterraneum. Aeschylus cū	Aeschylus
Horatius	æ diphthongo & ch aspirato & y græco & unico l proprium fuit nomē pœ- tæ tragici: de quo Horatius in arte poetica. Post hunc personæ pallæq; repertor honestæ Aeschylus & modicis instrauit pulpita tignis.	
Vgutio	Aestimo aestimas uerbum cum æ diphthongo sequente scribitur: non autem cum. x. ut scribi præcipit Vgutio. Sed nec ab ex præpositione deducitur ut idem Vgutio somniauit: sed componitur ex aes & τιμῶν apprecio & tam	Aestimo Existimo
Valerius	genitiuo quam ablatiui iungitur. Valerius Maximus.	
Catullus	Magno ubiq; precio uirtus aestimatur. Catullus. Viuiamus mea lesbia: atq; amemus: Rumoresq; senum seueriorum Omnes unius aestimemus assis. Ab ex & aestimo componitur existimo.	
Hippocra- tes	Aurum quidam græcum putant esse uocabulū. Hippocrates medicus ab eius	Aurum
Festus	inuētore qui (ut refert Festus) ἄυριος uocatus est: cognominatum existimat.	Aura
Festus	Alii (ut idem scribit Festus) a Sabinis deductum uolunt: quod illi ausum di- cebant: f in r postea littera commutata. Nonnulli uero aurum dictū uolunt:	Auris Auritus Auras Auræ
Seruius	eo quod mentes hominum auertat. Alii a similitudine auroræ nomē traxis-	
Virgilius	se asserunt. Quidam (ut scibit Seruius super librum sextum æneidos) ab au-	
Horatius	ra hoc est splendore deriuatum tradunt dicente Virgilio. discolor unde au-	
Virgilius	ri per ramos aura refulsit: id est splendor: ut etiam apud Horatium. tua ne tar- det aura maritos: hoc est splendor. Aura item uentus leuis uocatur. Virgilius libro georgicorum quarto. Dulcis compositis spirabat crinibus aura. Rursus aura fauor dicitur. Vnde	
Lucanus	Lucanus ait. popularibus auris Impelli: plausq; sui id est fauoribus. Auris notum est quid significat. Inde au-	
Virgilius	ritus adiectiui maiores habens aures: Virgilius georgicorum primo.	
Pompeius	Auritosq; sequi lepores. Auritus item is dicitur qui sensum audiendi habet	
Seruius	testibus Pompeo & Seruio: ut est apud Horatium. doctus & auritas fidibus	
Horatius	canoris ducere quercus. Auras fluuius est ab hæmo descendens & in Istrum	
Herodotus	defluens teste Herodoto libro historiarum quarto. Auræ frani uocantur	
Festus	qui circa aures equorum religantur ut scribit Festus. Aurigo morbus est: qui alias regius/arquatus/dæmoniacus/comitabilis/aqua- rius/ictericus dicitur ut uidimus in dictione arcus. Aurigo pro quadam cor-	Aurigo Aurigo Auriga Aureax Aurigor Aurigo
Hieronymus	rupta aura seu segetes corrumpente ponitur. Vnde Hieronymus in Amos capitulo. iiii. ait. percussit uos in uentre urente: & in aurigine. Auriga commu-	
Priscianus	nis generis est testibus Prisciano & Phoca. Is dicitur qui currum agit: & pro	
Phocas	ducit ri syllabam. Syllius libro octauo.	
Syllius	Auriga indocilis totas efundit habenas. Nonnunq; etiam pro curru auriga po- nitur foemini tantum generis. Et ab auriga fit aurigor deponens uerbum.	
Varro	Varro in modio. Quo natura aurigatur nō necessitudo. At uero Domitius	
Domitius	in luuenalem aurigabat pro aurigabatur protulit. Est autem aurigari mode-	
Marcellus	rari & regere ut probe interpretatur Marcellus. Aureax etiam pro auriga	
Pompeius	hoc est currum agente usurpatur auctore Pompeio.	
Hesiodus	Astræus cum æ diphthongo scribitur ut in theogonia habetur Hesiodi. Apud	Astræus
Ouidius	Ouidium tamen cum eius diphthongo legitur. Ait enim libro metamor. v.	Astreus
Seruius	Occidit enceladus: Mædesius: occidit Astreus. Vnus fuit teste Seruio sup librū primum æneidos de Titanibus qui contra deos arma sumpserunt. Astræa cum æ diphthongo. fuit Astræi ex Aurora filia teste Arato: quam ob hominum	Astræa Astrum Aster

Aratus	scelera ad coelum euolasse dixit. Quod etiam confirmat Iuuenalis satyra sex	Asteriscus
Iuuenalis	ta dicens. Paulatim exinde ad superos Astræa recessit.	Astereis
Hesiodus	Et ponitur pro iustitia. hæc autem scripsit i theogonia Hesiodus Iouis & Themidos fuisse filiam. Nonnulli Icarii filiam dixerunt: quæ Erigone uocabatur. Vnde Manilius libro. iiii. ait.	Asteria
	Erigone surgens quæ rexit sæcula prisca	Asterie
	Iustitia rursusq; eadem labentia fugit	Asterion
Macrobius	Alta per imperium tribuit fastigia sumū. Astrum teste Macrobio. super somnum Scipionis sydus apud nos dicitur: quod proprie ex pluribus stellis constare uoluit: ita ut stella unica sit. Quæ sane differentia ab auctoribus quæq; confunditur: quinimo (ait Laurentius) hæc Macrobi differētia nusq; reperitur obseruata fuisse. Vnde Cicero de natura deorum libro secundo ait. Nam cū duo sunt genera syderum: alterum spatiis imutabilibus ab ortu ad occasum commens: nullum unq; cursus sui uestigium flectit: alterum autem cōtinuans conuersiones duas iisdem spatiis cursibusq; cōficiat. Quintilianus in Mathe-	
Laurentius	ma. Quid hæc fulgentium syderum ueneranda facies: q; quædam uelut ifixa ac coherētia perpetua semelq; capta sede collucet: alia tota sparsa cælo: uagos cursus certis emetiuntur erroribus? Stella autem nunq; pro tauro/ariete/	
Statius	perseo/Andromeda/uel similibus/poni solet: sed sydus.	
Manilius	Aster huius asteris iubar uel stellam significat: a quo fit per diminutionē asteriscus. Et ab aster masculino formatur foemininum asteris. Vnde Papinius li-	
Cicero	bro siluarum quarto ait.	
Quintiliāus	Asteris ante pedes nocte asteris/asteris ortu. Asteria huius asteriæ & Astrie	
Lactantius	huius asteris/declinari potest. Fuit Latōæ soror. Asterion fluuius est Achaia	
Statius	in Nemea silua placide fluens: ut Lactātius testis est grammaticus: cuius memi-	
Homerus	nit Statius libro thæbaidos. iiii. quom dixit. & æquus Fluctibus Asteriō. Fuit etiam Asterion nomen urbis: ut ostendit Homerus libro iliados secundo.	
	Auernus in singulari numero masculini generis est: in plurali uero neutri/ab	Auernus
Lucretius	auibus sic cognominatus: dicente Lucretio libro sexto.	
	Principio q; Auerna uocantur nomine: id ab re	
	Impositū est: q; sunt auibus cōtraria cūtis. Mōs est & lacus Campaniæ.	
Priscianus	Afinus habet fæmininū afina: quæ i datiuo plurali & ablatiuo/afinabus facit: te	Afinus
Phocas	stibus Prisciano/ & Phoca. At uero Beda super donati artē & Laurētius libro	Afina
Beda	elegantiarum pmo/ dicūt quod facit afinis. Quod etiam auctoritate Hierony	Afine
Laurentius	mi cōprobari potest: in libro pmo regum capitulo viiii. sic dicentis. Et de afi-	
Hieronymus	nis quas nudius tertius pdidisti ne sollicitus sis: quia inuentæ sunt Afine huius	
Plinius	Afines opidum est in Achaia teste Plinio libro quarto naturalis historiæ: qd	
Homerus	Homerus dixit in reducto admodū sinu positū esse: cuius meminit Lucanus	
Lucanus	libro. viii. dicēs. Quas Afine cautes & quas Chios asperat undas.	
Ouidius	Aetolia cum æ diphthongo & t exili scribitur. Regio est cōtigua Acarnaniæ/	Aetolia
	Phocidiq; & Locris: de qua Ouidius libro tertio de sine titulo:	Aethalia
	Nec tanti Calydon: nec tota Aetolia tanti. Aethalia cum æ diphthongo & th	Aristopho
Ptolemæus	aspirato sequēte a/insula est in mari Ligustico ut ostendit Ptolemæus.	rum
	Aristophorum cum i latino scribitur. nec ab areo ares deducitur: ut Vgutio sō	Argos
Vgutio	niauit: sed componitur ex ἄριος Top quod prandium indicat/ & φopō porto.	Argi
	Et dici potest discus.	Argiūus
	Argos in singulari numero neutri generis est: quin & in plurali & masculini cō	Argeus
Horatius	peritur. Horatius.	Argis
Virgilius	Aptum dicit equis argos: dicesq; Mycenæ. Virgilius libro æneidos decimo.	Argus
	Herculis Anthorem comitem qui missus ab Argis. Nomē est trium urbium	Argæus
	quarum una est in Attica non longe ab Athenis: alia in Thessalia a Phoro-	Argia
Plinius	neo condita teste Plinio libro septimo naturalis historiæ. Huius meminit Lu	Argiæ
Lucanus	canus libro octauo quom dixit. ubi nobile quondam Nūc super Argos arāt.	Argei
Plinius	Alia ē teste Plinio libro quarto in Achaia/ Hippium cognominatum. Fuit et	Arga
	Argos foeminini generis argonautarū nauis. ab Argos Achaia urbe/Argiūus	

	formatur: quod apud Græcos cum ē: diphthongo ἀργῖος scribitur: quam i i nostrum cōmutamus addentes in super u litteram cōsonantem loco Aeo lici digamæ: quod antiqui Aeoles interponebant inter diphthogum & sequētem uocalem: At uero Horatius diphthongum ipsam in e conuertit: nec u cōsonantem litteram addidit quom dixit libro quarto carminum.	
Horatius		
Sernius	Tybur Argeo positum colono. Argis aduerbiū est in loco teste Seruio super	
Plinius	librum secūdum aneidōs. Plinius circa finem libri. xvi. naturalis historiæ. Ar-	
Pompeius	gis etiam olea durare dicitur. Argus proprium fuit uiri: nomen oculis pleni-	
Ptolemæus	ut scribit Pompeius.	
Stattius	Argæus cum æ diphthongo mons est ab una parte Cappadociam cingens te-	
Ptolemæus	ste Ptolemæo. Argia uxor fuit Polynicis: quæ apud Statium pducta habet	
Augustinus	penultimā syllabam. Ait enim libro Thæbaidos. xii.	
Ptolemæus	Quærit iops Argia uias. Est etiam Argia Achaia regio: ut Ptolemæus osten-	
Augustinus	dit: a qua (ut. nōnulli uolunt) Argiui siue Argei hoc ē græci cognominati sūt.	
Ptolemæus	At uero Augustinus ab Argo Argos ab Argis Argiuos dictos tradit. Ait enī	
Festus	libro. xviii. de ciuitate dei capitulo. vi. Apis autē rex non Aegyptiorū sed Ar-	
Varro	giuorum mortuus est in Aegypto. huic filius Argus successit in regnum: ex	
Ptolemæus	cuius nomine Argi & ex hoc Argiui appellati sunt. Argiæ pluralis tātum nu-	
Marcellus	meri opidum est Laconia teste Ptolemæo. Argei scyrpeæ erant effigies: quæ	
Plautus	per uirgines Vestales singulis anis iacebantur in Tiberim ut Festus scribit &	
Vgutio	Varro de lingua Latina. Arga uilla est foelicis Arabia. ut Ptolemæus ostēdit	
	Amor & amatio in uno significato accipi possūt teste Marcello. Vnde & Pla-	Amor
	utus in rudente ait. Nimis pœne inepta atq; odiosa eius amatio est.	Amatio
	Architectus & architector i recto declinari pōt: nec atego regis d ducit ut Vgutio	Architect ⁹
	somniauit: sed græcum est uocabulū: compositumq; est ex ἀρχος qui ē pn-	Architector
	ceps: & τέκτων Faber. Et dici potest principalis faber. Et scribitur cum ch aspi-	
	rato in secunda syllaba & i latino & r exili in penultima & et non aspiratis	
	in ultima.	
Vgutio	Apocryphus cum unico p & c exili & y græco scribitur: nec a Crisis descendit	Apocry-
	ut Vgutio somniauit: sed componitur ex ἀπο prepositione quæ rem exagge-	phus
	rat & κρυπτον abscondo. Vñ apocryphus absconditus dici potest uel abditus.	
Priscianus	Antiochia cum r exili sequente i latino & ch aspirato sequēte etiam i latino	Antiohia
Plinius	& Antiochea cum e in penultima teste Prisciano & scribi & efferi potest: si-	Antiochea
Ptolemæus	cut Alexadria Alexadrea (de q uidiū) & Nicia & Nicea: d q i ipsa dictioe dis-	Antiochen
Hieronymus	seremus. Nomen fuit duarum urbium: quarum una est iuxta Persicum sinum	sis
	alia i Syria teste Plinio libro sexto naturalis historiæ. Aliam ponit Ptolemæ	Antioche-
	us urbem in Cilicia. ab Antiochia fit Antiochenis & Antiochenus.	nus
Vgutio	Aphæresis cum ph sequente æ diphthogo scribitur: nec aphares quod hebra-	Aphæresis
	ice teste Hieronymo interpretatur diuidens seu diuisus deducitur ut ridicu-	
	lus somniauit Vgutio: sed græca dictio est: & ab ἀφαιρῶ quod est aufero deri-	
	uatur: & dici potest ablatiuo. Nam figura est quæ a principio dictionis sylla-	
	bam seu litteram aufert.	
Plinius	Ancon huius ancōis cum c exili scribitur: Vrbus est piceni super Adriatico ma-	Ancon
Solinus	ri posita: de qua Plinius libro quarto naturalis historiæ: a Siculis (iquit) Acō	Achona
Iuuenalis	colonia promontorio Cimmerico apposita est in ipso flectentis se oræ cubi-	
	to. Ancō enim apud nos cubitum indicat. Slinus Ancon quis ignorat a Sicu-	
	lis conditam? Et cum apud Siciliam plures fuerint doriensium coloniæ aqui-	
	bus ædificari potuit dixisse uidetur Iuuealis satyra. iiii.	
Catullus	Ante domum. ueneris quam dorica sustinet Ancō. Nam uenus huius urbis	
	olim patrona fuit: ad quam Catullus ait.	
	O quæ cæruleo creata ponto	
	Quæ sanctum idaliū Thuriōsq; apertos	
	Queq; Ancona Cnidumq; arenosam colis. Et ab ἀγκών & accusatiuo græco	
Iuba	nostri postea hæc Anconia huius anconæ declinauerunt.	
	Ancylecū y greco scribitur. Huius enim nominis etymologiam Iuba in monu	Ancyle

Plutarchus	mentis (ut i pompilii uita scribit Plutarchus) a græco deducit. Alii cum i lati	Ancile
Ouidius	no ancile scriptitant: latinumq; uolunt esse uocabulum dictum quasi ancisū: eo q; ex utroq; latere recisum scutum erat: ut etiam hoc disticho Ouidius te/	Ancilium
	statur. Ait enim.	Ancilla
Virgilius	Atq; ancile uocant quod ab omni parte recisum:	
Iuuenalis	Qua; oculis spectes angulus omnis abest. Virgilius libro æneidos septimo.	
Horatius	Succinctus trabea læuq; ancille gerebat. Et ponitur quandoq; adiectiue: ut est apud Iuuenalem satyra secunda clypeis ancilibus. declinatur nonnunq; & hoc ancilium secundum analogiam dicente Horatio intertio carminum. An	
Festus	ciliorum nominis & togæ: de quo tamen latius dicemus libro septimo. Ancil la cum i latino & duplicato l scribitur. Ancillæ (inquit Festus) dictæ ab Anco	
Suetonius	Martio: q; is bello magnum foeminarum numerum ceperit: siue (ut idem per git) ideo sic appellatur q; antiqui anculari dicebant p ministrare. Ex quo dii	
Virgilius	quoq; ac deæ feruntur coli: quibus nomina sunt anculi & anculæ.	
	Aruiua pingue est inter cutem & uiscus ut scribit Suetonius: & pducit mediā	Aruiua
Pompeius	syllabam. Virgilius libro æneidos septimo.	Arbilla
Priscianus	Pars leues clypeos & spicula lucida tergent	
Aurelius	Aruiua pingui. hæc & arbilla cum duplicato l auctore Pompeo uocatur.	
Nonius	Adorior deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse cōe inducēs	Adorior
Næuius	Aurelium ita dicentem. Ab iis Gallos esse adortos. Veteres etiam actiua uo	Adorio
Pompeius	ce adorio protulerūt: ut dicit Nonius. Vnde & Næuiū refert dixisse. Hectore	
	proficisente tunc ipsos adoriant: idest aggrediantur.	
Virgilius	Amicus & amecus i uno significato antiqui protulerunt ut testatur Pompeius.	Amicus
	Inde uenit amico uerbum actiuum: & amicor deponens diuerso tamen signi	Amecus
	ficato: ut si dixeris. Amico illum tibi: idest facio illum amicum tibi: & iste ami	Amico
	catur illi: idest amicus illi efficitur. Amycus cum y græco proprium fuit uiri	Amicor
	nomen Neptuni filii: & mediam corripit syllabam dicēte Virgilio libro æne	Amycus
	dos nono.	
	Vastatorē Amycū quo nō foelicior alter Vngere tæla manu. Est & eodem no	
	mine insula iuxta Aethiopiam post insulas quæ Aromata appellantur teste	
Ptolemæus	Ptolemæo.	
Iulianus	Adria foemini generis fuit teste Iuliano libro. xx. græca urbs Illyrico proxima	Adria
Liuius	pelago: quæ (ut ait) Adriatico mari nomen indidit. At uero Liuius libro quī	Adriacus
Ptolemæus	to ab urbe condita Tuscorum illam fuisse coloniam dixit: quorum utrum	Adriaticus
	q; pro temporum uarietate fieri potui. Ptolemæus autem Adriam ēt Piceno	Adrianus
	rum urbem mediteraneam posuit. Ab Adria fit Adriacus Adriaticus Adria	Adriensis
Ouidius	nus Adriensis. Nonnunq; Adria pro ipso mari Adriatico ponitur: ut est apud	Adra
Petrarcha	Ouidium de tristibus.	Adros
	Scribentem medius Adria uidit aquis. Frāciscus Petarcha in epistola ad zeno	
Lucanus	bium Florentinum.	
Acron	Atq; Adriæ imperitans alterq; Venetia mundus. Qui quom pro pelago acci	
	pitur masculini generis est dicente Lucano libro quinto.	
	sonat Ionio uagus Adria ponto.	
Acron	Acron autem super illud Horatii in secundo carminū: Adria diuisus obiecto	
Ptolemæus	remittas dicit posse declinari hoc Adria neutro genere: unde ait. Adria gens	
Ptolemæus	septentrionalis. Mare enim prospiciens figurate Adria neutro genere protu	
Ptolemæus	lit. hæc ille. Verum super illud i tertio carminum dux inquieti turbidus Adriæ	
Seruius	idem Acron masculini dixit esse generis. Adra nomen duarum est urbium te	
Virgilius	ste Ptolemæo in cosmographia: quarū una est in Syria: alia in Petræa Arabia	
Plinius	Adros uilla ē & petræa Arabiæ teste eodem Ptolemæo: & eiusdē nominis in	
	sula deserta iuxta occidentālē Iberniæ pelagā ut idem Ptolemæus ostēdit.	
	Acragas cum c exili scribitur. Mōs est teste Seruio super librum tertium ænei	Acragas
	dos in Sicilia muro cinctas: cuius meminit Virgilius libro prefato dicens	Agrigētum
	Arduus inde Acragas ostētat maxima longe. hoc opidium teste Plinio libro	
	tertio naturalis historiæ nostri deinde Agrigentum uocauere: sitū quidē (ut	

Pomponius	scribit Pomponius Mela) inter pachinum & Milybeum.	
Nonius	Autumnus & autumnitas (quod Nonio referente Varro protulit) i uno signi-	Autumnus
Varro	ficato accipi possunt.	Autūnitas
	Agricola cōis generis cū i latino scribitur. Quidam tñ quia græcum putāt esse	Agricola
	uocabulū: & ab ἀγροικοσ trāslatum: qui rusticus interpretat: hoc ē ἐπὶ τῷ ἀγρῷ	Ager
	idest in agro (ut dicunt) ὁ ἰκῶν habitās uel degens. Vnde cum apud illos diph	Agerculus
	thongum habeat oī nos abiecta o littera solum i retinemus: q̄q̄ in rectissima	Agellus
	scriptura agroecola cum cē diphthongo etiam apud nostros illi iudem scribē	Ager
	dum uelint. Verum apud me minus efficax horum ratio uidetur. Nam cum	
Virgilius	agricola secundam (ut patebit) syllabam corripiat nullo pacto cum cē diph	
Horatius	thongo agroecola scripsi poterit. Virgilius georgicorum primo.	
	Agricola incuruo terram molitus aratro. Horatius sermone primo.	
	Agricolam laudat iuris legūq̄ peritus. Quare ex eo q̄ ē & ager colo: cōposi-	
Varro	tum uocabulū dicimus: quasi proprie agriculator dicat: siue ruricula. Ager hu	
Quintiliāus	ius agri cum unico g scribitur: & (ut dicit Varro de lingua latina) ab agēdo di	
	ctus ē: quod. s. in eo aliqd agatur. id Quintilianus libro primo derisit: græcū	
	q̄ esse uocabulum dixit.	
	Nam græce ἀγρός appellatur. Nec tñ hac i pte deridere Varronem	Quin-
Vlpianus	tilianus debuit: cum ēt ago græcū sit uerbum: nec inepta Varronis etymolo-	
	gia uideatur: ager teste Vlpiano locus est sine uilla: quem latine nonnulli fun	
Florentinus	dum interpretati sunt. Vnde idē Vlpianus ait. Plærung fundum sine uilla ac	
	cipimus: quasi id esse quod ager intelligere uoluerit. At uero florētinus iuris	
	consultus Vlpiano cōtradidere uidetur. Ait enim de uerborū significatione.	
	Fundi appellatiōe omne edificiū & oīs ager cōtinetur. Sed i usu urbana aedi	
	cia: aedes rustica: uillæ dicuntur. Locus uero sine edificio: urbe: area: rure aut	
	ager appellatur: idemq̄ ager cum aedificio: fundū dicitur. Hæc ille. Et sic pror	
	sus diuersæ iure cōsultorū uidetur esse de agro: siue fundo: sententiæ. Quod	
	enim Vlpianus ait: plærung fundū sine uilla: hoc est sine aedificio accipi. Flo	
Varro	rentinus inquit: ager sine aedificio: fundus uocatur. Verū (ut puto) hic latius	
	fundi uocabulū Varro: ille strictus accepit. hinc de lingua latina secūdū Vlpia	
	ni sentētiā: locutus uidetur: quom ait. Fundus dictis q̄ uidebatur pecudis:	
	aut pecuniæ fundamētum: ita ut proprium hoc fundi significatum existimē	
Seruius	Secundum uero latiorē Florentini acceptionem: locutus est Seruius super se	
Modestinus	cundum georgicorum: dicēts. Fundus ab eo dicitur: quod si omnium rerum	
	fundamētum. Et Modestinus de uerborum significatione ait. Fundus ē omne	
	quicquid so lo cōtinetur: ager uero: est species fūdi: quæ ad usum hominis pa	
	ratur. hæc ille. Nonnulli tamē Vlpiani sententiā iprobant: dicentes: non sim	
Columella	pliciter agrum esse fundum sine uilla: cum sæpe legatur. Erant in agris senato	
	res: & uixerunt multi nobilissimi philosophi in agris. Vnde Columella libro	
	primo de agricultura: inquit. Illis tēporibus procures ciuitatis morabantur i	
	agris: nec existimandum est sine uilla: aut habitatione. Rursum alii cōtra Mo	
Pompeius	destinum dicunt. Fundus est species agri siue ruris. At Pompeius ait. Fundus	
	dicitur ager: q̄ planus sit ad similitudinem fundi uasorum. Ego. autem puto	
	ἀγρός græce: latine rus dicit: & continere fundum: uel contineri ab illo. Vn-	
	de proprie ager est circūiectum urbi territorium: ut ager Campanus: ager	
	Leontinus: ager Phaliscus. Ager format p diminutionem agerulus & agellus	
	sicut puerulus dicimus a Puellus. agellus autem: ab eo fit: qni esset in recto a-	
Seruiūs	grus: quod græci dicunt. Agger huius aggeris cum duplicato g dici potest cu	
Virgilius	i inlibet rei coaceruatio: sed pprie (ut scribit Seruius) mediæ uix est eminent	
	ia: coaggeratis lapidibus strata: dicente Virgilio libro æneidos. v.	
	Qualis sæpe uix drepensus in aggere serpens.	
Virgilius	Achates cum th aspirato: & t exili scribitur. Fuit proprium uiri nomē Aeneæ	Achates
Solinus	comitis. Vnde Virgilius. secum cui fidus Achates	
Plinius	It comes. est etiā Achates eadem scriptura fluuius Sicilia: teste Solino: necnō	
	& lapidis preciosi nomen teste Plinio libro. xxxvii. naturalis hystoria: quē	

Sicilia in ripis Achatidis fluminis dedit primum: in aliis deinde locis etiam cōper-
tum. Quin & pyrrum / qui cum Romanis bella gessit / ut lapidem in annulo
habuisse scribit / detinentem nō artificiosas / sed naturales nouem musarum
effigies: & Apollinē ipsum cum lyra / ita discurrentibus maculis / ut musis quo-
q; singulis sua redderentur insignia. Achates / tertiā / & primā est declinatio /

Virgilius

Iam ualidam Ilionei nauem / iam fortis Achatae.

Gasparinus

Acolythus cum c exili / & y græco / & th aspirato scribitur: nō autē cum ch aspi-
rato / & t exili / hac uidelicet scriptura acholytus / ut scribendū præcipit Gas-
parinus. Et ab ἀκολυθῶ quod est sequor / deducitur: quasi obsequēs / uel mi-
nistrans / acolythus dicatur.

Acolythus

Ouidius

Ouidius

Acis cum c exili scribitur / & i latino: & facit in genitiuō Acis / uel Acidis. Filius
fuit Fauni: cuius meminit Ouidius libro metamorphoseos. xiii. Acin amat:
præferſq; meis amplexibus Acim. hic teste Ouidio libro præfato / in fontem
sui nominis conuersus est: quem hærbosum idem Ouidius ostendit / quom
ait libro. iiii. Fastorum. & ripas hærbifer Acituas: est autem hic fluuius in Sici-
lia. Acidia eadem scriptura græcum uocabulum est: & apud nos tædium / mo-
lestias / curas indicat.

Acis

Acidia

Ouidius

Acidalia cū c exili / & i latino scribitur: & Venus uocatur. Acidalius eadē scrip-
tura / fons est in Orchomeno Bocetiæ ciuitate / Veneri ipsi / & gratiis sacer.

Acidalia

Acidalius

Agonia / a nostris ludi dicunt quos (ut ait Ouidius libro fastorum pmo) Et pri-
us antiquus dicebat agonia sermo. hæc & agonalia horum agonalium / uel a-
gonaliorū / appellantur. hæc agonia foeminini generis / timorē significat. Vnde
in euangelio Lucæ capitulo. xxii. legitur. Et factus i agōia / plyxius orabat
Agonia item / apud antiquos hostia uocabatur / ut scribit Pompeius. Agoni-
us teste Festo / dicebatur dies / quo rex hostiam imolabat. Agonius item / deus
esse putabatur: qui præsideret rebus agendis / ut idem Festus attestatur. Agon
huius agonis / locus est certaminis / ut idem testis est Pompeius: quin & pro ip-
so certamine nonnunq; ponitur: ut in compluribus martyrum legendis inue-
nies: quod & agonisma dicitur. Vnde in legenda santi Anastasii habetur. Suū
agonisma gratanter suscepit. Agonista communis generis est: & is dicitur / q
in agone contendit.

Agonia

Agonius

Agon

Agonissima

Agonista

Agonotheta

Pompeius

Festus

Festus

Pompeius

Agonotheta cum th aspirato in penultima / & exili in ultima syllaba scribitur:
nec ab ago agis deducitur / ut Vgutio somniauit Sed composita dictio est / ex
ἀγῶπος / idest certaminis / & θεῖος dispositio: & dici pōt munerarius. Et cor-
ripit penultimam syllabam.

Vgutio

Agonizo neutrale uerbum est: quin & deponens agonizor protulit Hierony-
mus / quom dixit in ecclesiastico capitulo quarto. Pro iustitia agonizare / pro
anima tua: idest dimica / decerta contendere.

Agonizo

Agonizor

Plautus

Albor / & hoc album / albicies / albedo / albitudo (quod Plautus protulit i trinū)
in uno significato accipi possunt. Albus tabula erat gypsata: i qua iudices no-
tari solebant: & prætorum iura ascribi. Et format diminutiue albiolus penul-
tima correpta syllaba. Iuuenalis satyra. vii.

Albor

Album

Albicies

Albedo

Albitudo

Iuuenalis

Cuius & albiolos & lænam pignerat Atreus. Alba urbs est in Latio: a qua fit
Albanus: ut est apud Virgilium.

Virgilius

Albaniq; patres. Alia eodem nomine est ad lacum Fucinum: a qua Albenſes
appellati sunt teste Varrone libro primo de analogia. Est & alia eiusdem no-
minis in Hispania Vardulorum mediterranea teste Ptolemæo. Alba item ca-
misia sacerdotalis uocatur. Albis fluuius est Germaniæ / ut scribit Ptolemæus:
cuius meminit Lucanus libro secundo dicens

Albus

Albiolus

Alba

Albani

Albenſes

Varro

Ptolemæus

Ptolemæus

Lucanus

Fundat ab extremo flauos aquilone Sueuos

Albis

Albula

Albis: & idomitum Rheni caput omnibus hostes. Albula fluuius ē: qui alias
Tyberis uel Thybris uocatur / dicente Ouidio libro fastorum secundo.

Albulæ

Albion

Ouidius

Albula quem Tyberim merſus Tyberinus in undis

Aluion

Virgilius

Reddidit Hybernīs forte tumeſcit aquis. Virgilius.

Albanus

Pompeius	amifit uerum uetus Albula nomē. Dictus ē autē Albula ab albo aquae auctoſ	Albana
Strabo	Pompeo. Albulæ pluralis tm̄ numeri aquæ quædam ſunt i agro Tyburtino	
Plinius	quibus maxime uulneribus medetur teſtibus Strabone & Plinio: quæ & hæc	
Martialis	Albula ſingulari numero cōperitur. Vnde Martialis. Quod ſiccæ redolet Pa	
Martialis	lus lacunæ. Crudarum nebulæ quod Albularum. Idem Canaq; ſulphureis Al	
Ptolemæus	bula ſumat aquis. Albion huius Albionis inſula eſt Britāiæ. quæ a Ptolemæo	
Ptolemæus	Aluion ſcribitur. Albanus urbs eſt mediteranea Macedoniæ teſte Ptolemæo	
Ptolemæus	Alia eodē nomine ē in Armenia maioris: in qua ſanctus Bartholomeus a Bar	
	baris uiuus decoratus eſt. Albanus item fluuius eſt Albanix teſte Ptolemæo.	
	Albana urbs ē foelicis Arabiæ ut idem Ptolemæus oſtendit.	
	Asparagus duplicis eſt hærbae genus: unius i totum ſpinæ: alterius illius ſimilis	Asparagus
Martialis	Martialis. Mollis in aequorea quæ creuit ſpina R auenna	
Plinius	Nō erit incultis grator asparagus. Plinius. Eſt & aliud genus incultius aspara	
	go mitius corrudo paſſim & montibus naſcens: reſertis ſuperioris Germa	
	nix campis: non in faceto Tyberii Cæſaris dicto hærbam ibi quandam naſci	
	dicunt ſimillimā asparago torto ſœno. Asparagus teſte Varrone de lingua la	
Varro	tina latinum eſt uocabulū: dictum (ut ait) q̄ ex aſperis uirgultis legatur. Ididē	
Festus	teſtatur Feſtus dicens. Asparagus hærba dicta q̄ in aſpero uirgulto naſcatur.	
Polux	At uero Iulius Polux græcum eſſe oſtendit quom ait. καὶ τὸ ἀκαρπώον ἀπο	
	φύοι μέρον βλαστῆμα ἄσπερον ἄγρον	
	Amella cū duplicato l ſcribitur. Fluuius ē Galliæ teſte Seruio ſup quartum ge	Amellā
Seruius	orgicorum. Amellus etiam cum duplicato l flos quidam eſt prope eundem	Amellus
Virgilius	fluuium naſcens: de quo Virgilius libro præfato inquit. Eſt etiam flos in pra	
	tis cui nomen amello.	
Probus	Aemulor teſte Probo cōe uerbum eſt. dicimus enim. Aemulor te: & Aemulor	Aemulor
Horatius	abs te: Vnde Aemulus tam paſſiue q̄ actiue ponitur. Horatius in epistolis.	Aemulus
Virgilius	Rupit hiarbitā Timagēis aemula lingua p̄ aemulata. Virgilius æneidos li. v.	
	aemula necdum Tēporibus geminis canebat ſparſa ſeneſtus: id eſt inuidia.	
Tullius	Nōnunq̄ aemulus i bonā ptem accipitur. Tullius pro Marcello: Illo aemulo	
	atq; imitatore ſtudioꝝ meoꝝ hac laboꝝ: hoc ē ſectatoꝝ. Aemulor teſte Apu	
Apuleius	leio ab amo deſcēdit: a quo uerbo (ut ait) p̄mā diphthongi uocalē accepit.	
Seruius	Antica media producta ſyllaba pars eſt p̄oris ſpaci in augurio ſuſpiciendo te	Antica
Festus	ſte Seruio. poſterior autem pars poſtica uocatur. Teſte enim Feſto i dictione	Anticum
	poſticum dextera antica ſiniſtra uero poſtica dicitur: Sic etiam (ut ſubdit) ea	
	cæli pars quæ ſole illuſtratur ad meridiem antica utiq; nominatur. Quæ aut	
	ad ſeptentrionem eſt poſtica appellatur. Et (ut idem pergit) quæ diuiduntur	
	in duas partes orientem atq; occidentem antica & poſtica uocantur. Anticū	
Festus	hoſtium dicitur in anteriori parte aedium. deniq; (inquit idem Feſtus) quæ an	
Festus	te nos antica & quæ poſt nos ſunt poſtica dicuntur.	
	Alludio alludias primæ cōiugatiōis ex ad & ludius componitur: qui ioculator	Alludio
Plautus	uocatur. Quin etiam & alludior deponens Plautus uſurpauit. Alludo alludis	Alludior
	tertiæ coniugationis eſt.	Alludo
Apuleius	Aeger & ægrotus cū æ diphthōgo ſcribitur ut tradit Apuleius. Nam (ut ait) ab	Aeger
	ago agis cata antiphrasim deducitur: eo q̄ ægrorum ſit actiōe uacare: uel po	Aegrotus
Pompeius	tius q̄ æger acrius agit ex infirmitate. At uero Pompeius ægrum (inquit) ex	Aegroto
	greco ἀεργος qui eſt ſegnīs deriuatur. A quibusdam autē (ut ſubdit) putatur	
	a uoce doloris appellatum: quod eſt αἰ. Nec ab egeo deſcendit quia ſcilicet	
Vgutio	æger uiribus egeat & laticia ut Vgutio ſomniauit. Et (ut tradit Serui⁹) & cor	
Seruius	pore & animo aeger dici poteſt. Virgilius georgicorum quarto.	
Virgilius	Ipe caua ſolans ægrū teſtudine amorē: hoc ē mæſtū. Idē libro æneidos. iiii.	
Virgilius	Esto ægrā nulli quōdā flexere mariti. Simili quoq; modo ægrotus & aio &	
Marcellus	corpore dicitur. Vñ Accius referente Marcello in dictiōe conto p̄ contor ait	
Accius	in Alpheſibœa. Aegroto cuntant animo ſufferre laborem. Horatius ſermo	
Horatius	ne. xiii. quo me	
Horatius	Aegrotare putes animi uitio. Idem in epistolis.	

Horatius	Nec qua longinquis armentum aegrotat in agris.	
Nonius	Adulter huius adulteri & adultero huius adulterōis (quo uidelicet uocabulo /	Adulter
Laberius	Nonio referente Laberius usus est (in uno significato accipi possunt. Vnde a	Adultero
Hierōymus	dulteror & adultero. Hieronimus in Matthæo capitulo quinto. Et qui dimissam duxerit adulterat.	Adulteror
Probus	Aucupes (inquit Probus) i recto non auceps dici debet. Nā (ut ait) qui auceps	Aucupes
Cato	dicunt errant. Non errant qui uti aucupes ita auceps enuntiant. Sed tu Vale	Aucpes
	ri falsus es: nec meministi illius uersus: quem (ut puto) non semel legisti. Fistula dulce canit uolucrē dum decipit auceps. Et cōis generis est.	
Plautus	Aucupor deponens est uerbum. Plautus tamē actiua uoce protulit / quom ait	Aucupor
Papyrianus	in truculento. Lepide ecastor aucupau.	Aucupo
Priscianus	Augur huius auguris communis generis & auger huius augeris / testibus Papy	Augur
Marcellus	riano & Prisciano / declinari potest. hoc augur huius auguris uel hoc augu	Auger
	rum (ut scribit Marcellus) & hoc augurium in uno significato accipi possunt.	Augurum
Priscianus	Auguror deponēs est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse commune: q	Augurium
Lucius	etiam Lucium inducit ita dicētem. Certe quæ res augurantur. Ouidius libro	Auguror
Ouidius	metamorphoseos tertio. Iamq; dies aderat quam non procul auguror esse comperitur etiam auguro	Auguro
Virgilius	auguras: Vnde Virgilius libro æneidos sexto. ait. Et reor & si qd ueri mens augurat opto. Auguro & auguror hoc distāt / auctō	Augurior
Plinius	ribus Plinio / & Seruio: q auguro dicimus / cum præfagio mētis futura col	
Seruus	ligimus: auguror uero / quom futura ueris captamus auguriis. Ab eo quod ē	
Hierōymus	augurium / Hieronimus etiam augurior formauit / quom ait in genesi capitu	
	lo. xliiii. Scyphus quem furati estis / ipse est in quo bibit dominus meus & in	
	quo auguriari solet.	
Terentius	Ausculro accusatiuo iungitur. Sed quom ponitur pro obedio obsequor uel	Ausculro
	obtempero / datiuum postulat: ut est apud Terentium in Andria. Pamphilū	
Aphranius	ne adiutem / aut auscultem senis / ponitur nonnunq̃ ausculro prospecto uel ui	
Marcellus	deo: ut apud Aphranium interpretatur Marcellus in priuigno dicentem. Vi	
	det ludos huic auscultanti procul.	
Varro	Aqualis masculini generis est: nam & a masculino fit per diminutionem aqua	Aqualis
Perfius	liculus. Varro d lingua latina. Ab aqua aqualis dictus est. Perfius pinguis aqua	Aqualicu
Vgutio	liculus propēso sexq̃ pede extat. Vgutio dicit posse declinari fœminino gene	lus
Plautus	re: genus est uasis: de quo Plautus date. isti sella ut sedeat: & aqualim cū aq̃.	
Strabo	Arisba huius arisbæ & arisbe huius arisbe declinari potest. Ciuitas ē Troiæ te	Arisba
	ste Strabōe. Alia eiusdem nominis urbs fuit in Lesbo. Arisbus fluuius ē Thra	Arisbe
	ciæ. & cum i latino utrunq; scribitur.	Arisbus
Accius	Amico. facit in præterito amiciui & amixi: quod accius protulit. Nam & a præ	Amico
Perfius	terito amixi formatur supinum amictum: cū ab alio præterito amiciui secun	
Horatius	dum analogiam dici deberet amicitū. Amicio mi syllabam corripit. Perfius. Iam reliqua ex amicis patruelis. Horatius in epistolis Et piper / & quicquid chartis amicitur ineptis.	
Probus	Aequor cum æ diphthongo & cum o in secunda syllaba scribitur: quin etiam	Aequor
Virgilius	æquor cum u teste Probo: sicut ebur. Et pro mari / p terra / uel campi planicie /	Aquor
Virgilius	pro aere ponitur. Virgilius libro æneidos quinto. Precipitēq; Daren ardēs agit æquore toto: hoc est tota stadii planicie. Idem.	
Catullus	Aspice bisfenos uolitantes æquore cygnos: id est aere. Catullus Cæula uerrentes abigenis æquora palmis: id est Maria.	
Varro	Affectus & affectio in uno significato accipi possunt / tā in malā q̃ in bonā ptē.	Affectus
Diomedes	Affecto affectas actiuum est uerbū: quin ēt & affector deponens Varro ptulit /	Affectio
	quom referente Diomede ait. Affectatus est regnum bello.	Affecto
Diomedes	Abnuo abnuis tertia coniugatione / & abnueo abnues secunda declinari potest	Affector
Ennius	teste Diomede / Enniū inducente dicentem octauo annalium. Certare abnueo	Abnuo
Diomedes	metuo legionibus labem.	Abnueo
	Attingo & attigo absq; n efferri / & scribi potest testibus Diomede / & Nonio:	Attingo

Nonius	sicut & simplex tango enuntiari potest. & tango teste Pompeio. Vnde Platus	Attigo
Pompeius	in mustelaria ait. Abscedite talis ne attigant.	
Plautus	Ambo ambæ ambo / accusatio ambos uel ambo ambas ambo declinare pos	Ambo
Phocas	sumus teste phoca: sicut dicimus duos uel duo duas duo: ut in ipsa dictione uidebimus.	
Agratius	Aliquando tria tenet tempora: præteritum: præsens: futurum: sicut olim: & quomodo / ut in caprum tradit Agratius.	Aliquando
Priscianus	Abominor ex ab & ominor absq; aspiratione a si o scribit: depones quod (ut non nulli uolunt) uerbum: quod tñ Priscianus / & Probus / cōe esse tradiderunt.	Abominor
Probus	Aufonia ea pars Italiae est / in qua Beneuentum est opidum: a qua fit Aufonis.	Aufonia
Ouidius	Vnde Ouidius libro fastorum secundo ait.	Aufonis
Virgilius	Captaq; erat Lyricis Aufonis orationis. hæc & quandoq; pro tota Italia: quæ Apennino finitur / ab auctoribus ponit dicente Virgilio libro æneidos octauo.	Aufon
Pompeius	Tum manus Aufoniae / & gētes uenere Sicanæ. Aufon fuit Vlyssis filius & Calypsus: a quo (ut Pompeius scribit) Aufonia ipsa cognominata est.	
Valerius	Alienigena communis generis est: quin & alienigenus alienigena alienigēum declinari potest. Valerius Maximus libro primo. Adici nostris duo eiusdem generis alienigena exempla non absurde possunt. hoc est alieni generis. Sūt tamen qui declinant hic & hæc & hoc alienigena: & hic & hæc & hoc aduena quod & ipse Probus tradit.	Aliēigena Alienigen ⁹ Aduena
Probus	Auaricia & auaricies in uno significato declinari potest. Lucretius libro tertio.	Auaricia
Lucretius	Deniq; auaricies & honorum ceca cupido.	Auaricies
Lucretius	Abrotonium & hæc abrotonia declinari potest. proprium fuit mulieris nomē & cum t exili scribitur. Abrotōus etiam eum t exili foeminino genere / & abrotonum neutro declinatur. Lucretius libro quarto.	Abrotoniū Abrotōia Abrotonuf Abrotonū
Serenus	Abrotoniq; graues & tristis centaurea. Serenus.	
Macrobius	Pulleium abrotonum nitida cum mastice coctum. generis est hærbe. Appetitus & appetentia in uno significato accipi possunt. Macrobius in saturnalibus. Hinc Socrates suadere solitus erat illos cybos potusue uitandos / qui ultra sitim famemue sedandam producunt appetentiam.	Appetitus Appetētia
Vgutio	Aerumna cum æ diphthongo scribitur: nam ab æpēip quod significat tolerare deriuatur. Neq; ex e / & rumen componitur: ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio.	Aerumna
Ptolemæus	Aratha cum th aspirato opidū ē Margiæ puincia: teste Ptolemæo. Arathos	Aratha
Ptolemæus	isula est in sinu Persico / scilicet Arabiae adiacens: ut idem Ptolemeus ostendit.	Arathos
Iuuenalis	Andros insula est uicina Samo quæ Asiæ adiacet ex opposito ad ephesum: de qua meminit Iuuenalis satyra tertia / quom ait.	Andros
Ouidius	Hic Andro ille Samo. Ouidius libro metamorphoseos. xii.	Andron
Ptolemæus	Et totidem natis Andros fraterna potita est. Andron opidum est inferioris regionis Nili: ut Ptolemæus ostendit.	

Stattus	B acchus cum c exili sequente ch aspirato scribitur. fuit Iouis filius & Vini deus appellatus ē: necnō & p ipso uino ponitur. Et a Baccho fit baccheus / baccheius / bacchicus. Stattus in achileide.	Bacchus
Serenus		Baccheus
Boetius		Baccheius
		Bacchicus
	Tum libare dapes / bacheaq; munera chiron. Serenus.	Bacchius
	Vel pelagi latices / simul & baccheia dona. Boetius.	Bacchium
	Nec bacchica munera norat. Bacchius eadē scriptura / pes est tribus constans syllabis: una quidem longa / reliquis duabus breuib. Bacchium eadem scriptura. genus erat urcei: quo utebantur in festo Bacchi ad uinum tenendum.	Bacchanal
Plautus	Bacchanale / uel per apocopen Bacchanal eadem scriptura / locus erat: i quo Bacchi festa celebrābātur. Plautus i aularia. Neq; ego unq; nisi hodie ad bacchas accessi in bacchanal cōquinatum. Quin etiam ipsa Bacchi festas & bacchanalia dicta sunt. Iuuenalis.	Bacchana lia
Iuuenalis	Qui Curios simulant / & Bacchanalia uiuunt. Bacchus huius Bacchidis eadem scriptura / Bacchi sacrificula uocatur: quæ & Baccha dicitur. Plautus	Bacchus Baccha Bacchar Bacchariū Bacchar

Plautus	in Amphitryone. Bacchæ bacchanti si aduersari uelis ex insana infaniorum	Bacca
Ouidius	facies. Ouidius libro metamorphoseos nono.	Baccatus
Ptolemæus	Ismaricæ celebrant repetita triennia bacchæ. est etiam Bacchis uilla quædam circa Moeridem teste Ptolemæo. hoc bacchar huius baccharis eadem scriptura producta in obliquis cha syllaba sicut calcar huius calcaris genus est uasis uinari teste Festo: quod & baccharium dici potest. Bacchar huius baccharis cum duplicato c exili secunda syllaba in obliquis correpta sceminini generis est: et si Vgutio neutro genere declinari. genus est hærba: quæ (ut dicunt) fascinum pellit. de qua Virgilius in bucolicis. baccare frontem Cingite: ne uati noceat mala lingua futuro. Idem egloga quarta.	
Vgutio	Errantes hederas passim cum baccare tellus. Bacca cum duplicato c exili generale nomen est fructuum omnium agrestium arborum: ac etiam nomē gemmæ: de qua Horatius in epodo. honusta baccis ambulet. Inde baccatus bacca	
Virgilius	ta baccatum Syllius libro octauo.	
Horatius	Hæc phrygiæ uestem & baccatum induta monile.	
Syllius	Baculus cum Vnico c & hoc baculum declinari potest. Festus in dictione agolum. Agolum (inquit) pastorale baculum est: quo pecudes aguntur. Syllius libro tertio. Pastorale deo baculum pelisq; sinistrum. Ouidius li. meta. xv.	Baculus Bacillus
Festus	Esse solet baculumq; tenens agreste sinistra. Baculum format per diminutōnem bacillum. Tullius libro secundo de finibus. Bacillum aliud inflexum & incuruatum: aliud ita natum. Isidorus autem & Vgutio a masculino formant diminutiuæ bacillus: quod ēt Alexander cōfrater meus usurpauit quom dixit.	Baculum Bacillum
Tullius	Cara iugum limus animus colus arma Bacillus. Composita cum baculus (ut etiam hic Alexander tradit) secunda & tertia declinatione declinari possunt: ut imbecillus imbecillis: ut in ipsa dictione auctoritate probabimus.	
Isidorus	Bassaris huius bassaris uel bassaridis cum duplicato scribitur: Bacchiq; sacrificula dicitur. Est etiam bassaris genus uestis: baccharum usq; ad pedes demissæ: dicta (ut scribit Acron super primum carminum horatii) a Bassara Libyæ loco: ubi fiebat. A quo uestis genere Bacchus ipse Bassareus cognominatus ē dicente Horatio libro præfato. Non ego te candide Bassareu. Bassaris item uacca appellatur mulsaria. Vnde Persius ait.	Bassaris Bassara Bassareus
Vgutio	Et raptum uitulo caput ablatura superbo	
Alexander	Bassaris. Nam uacca mulsaria uel lactans nonnunq; uitulum mordet & ferit: dum auaritate fugendi hubera nimium importunus est. Finxisse enim uidetur Persius Agauen ablaturam caput pentheo tanq; uitulo superbo & fastidienti sacra Bacchi. Sunt tamen qui in hoc persii loco bassarim bacchi sacrificulā interpretati sunt. Sed nostra nobis magis placet expositio. Nam & adiectiuo hoc est superbo aptius conuenire uidetur.	
Acron	Bathyllus cū th aspirato & y græco & duplicato scribitur: quod & hoc Bathylum declinari potest. Ignis quoddam est receptaculum. Vnde in legenda sancti Laurentii habetur. Et allati sunt bathylli cum prunis. Hieronymus in libro	Bathyllus Bathyllum Bathylli
Horatius	numerorum capitulo quarto. Id est ignium receptacula: fuscinulas ac tridentis uncinos & bathylla. Horatius.	
Hieronymus	Prætextam laticlauum prunæq; bathyllum. Sunt tamen qui uirgam ferreā bathyllum interpretantur. Fuit etiam Bathyllum eadem scriptura proprium adolescentis nomen ab Anacreōte plurimū amati dicente Horatio i epodo.	
Horatius	Non aliter Samio dicunt arsisse Bathyllo	
Ptolemæus	Anacreonra Teium. Bathylli eadem scriptura populi quidam sunt septentrionales ut scribit Ptolemæus.	
Marcellus	Bos cōis generis est: & facit in datiuo plurali & ablatiuo secundum analogiam Bouibus. Vnde & Pacuius referente Marcello barbaricam (inquit) pestem Bouibus nostris obculit. Verum de usu bobus per syncopam dicimus &	Bos Bouinus Bouinus Bucerus
Pacuius	nonnunq; more antiquorum bubus: quanq; Vgutio dicat bubus nufquam esse compertum. A Boue fiunt adiectiua bouinus, bucerus, Bouillus	Bouillus
Vgutio		

Priscianus	bucerus: & diminutivae teste Prisciano bouillus. Ovidius libro meta. sexto.	Bouillus
Ovidius	Lanigerosq; greges armenta; buccera paut. Lucretius libro secundo.	
Lucretius	Buceri; greges sub eodem tegmine cæli. Boas & boa (utroq; eni modo declinatur) genus est serpentis aquatilis: a quo isti obturgescunt. Quin etiam	Boas Boa
Pompeius	crurum tumor viæ labore collectus: ob similitudinem boa appellatur: auctore Pompeio. Boæ pluralis tantum numeri: o ppidum est Laconia; teste Ptole	Boæ
Ptolemæus	mæo. Boum uilla quædam est ab occidentali parte Nili: ut idem Ptolemæus	Boum
Ptolemæus	ostendit. Boa uel boica (utrunq; enim comperitur) genus est uinculi: dicente	Boia
Plautus	Plauto in aularia. Neruos cathænas numellas pedicas boicas. Boii populi	Boica Boii
Festus	quidam sunt Gallorum: quorum ager in Gallia Cisalpina fuit: qui & boicus	Boicus
Priscianus	appellatus est: ut scribit Festus.	Bootes
Tullius	Bootes facit in genituo bootis booti bootæ: tertiæ secundæ primæq; declina	
Iuuenalis	tionis: teste Prisciano. Tullius in Arato. sub pedibus profert finita booti. lu	
Aratus	uenalis satyra quinta. Frigida circueunt pigri sarraca bootæ. hunc arcada	
Lucanus	Callistoni filium fuisse dicunt. Sed Aratusi deo bootem illum dixit: quia ar	
	cton quæ palustrum uocata est: agitare uidetur: quæ etiam arctophilax. ap	
	pellatur: Vnde Lucanus libro octauo ait.	
	Arctophilax propiorq; mari Cynosura feretur.	
Festus	Baiulus auctore Festo oparius dicit. hoc baiulū pro fræno ab Vgutioe ponit.	Baiulus
Vgutio	Balbo balbas & balbutio balbutis: i uno significato accipi possunt: teste Mar	Baiulum
Marcellus	cello. & producit bu syllabam. Horatius sermone tertio.	Balbo
Horatius	Balbutit: Scaurum prauis fultum male talis. est autem bulbutire quadam lin	Bulbutio
	guæ hæsitazione & confusione trepidare.	
Plinius	Balsamum neutri generis est arbor: uiti q̄ myrto similior: ut dixit Plinius libro	Balsamum
Virgilius	.xii. naturalis historiae. Virgilius georgicorum secundo.	Balsamus
	Quid tibi odorato referam sudantia ligno	
Seruius	Balsamaq; & baccas semper frõdentis Acathi: Vbi dicit Seruius. Balsamum	Opobalsa
	est arbor: opobalsamum succus: carpobalsamum fructus: xylobalsamum ar	mum
Hieronymus	boris lignum. Hieronymus tamen arboris succū etiam balsamū appellauit:	Carpobalsa
	quom dixit in ecclesiastico capitulo. xxiiii. & quasi balsamū non mixtū odor	mum
Vgutio	meus. At uero Vgutio hæc balsamus pro arbore declinari præcipit.	Xylobalsa
Diomedes	Balneum in singulari numero neutri generis est: i plurali uero neutri: & scemi	mum
Donatus	nini: testibus Diomede Donato Sergio. Et format diminutivae balneolum.	Balneum
Sergius	penultima correpta syllaba. Iuuenalis satyra septima.	Balneolum
Iuuenalis	Balneolum Gabius Romæ conducere furnos Ab eo quod est balneum: ueit	
Seruius	balneator cõmunis generis: teste Seruio super librum. xii. æneidos.	
Petronius	Petronius tamen etiam sceminino genere balneatricem protulit. & Probus	
Probus	ait balneatrix sceminini generis est: et si a uerbo non ueniat.	
Iuuenalis	Balteus cum t exili: & balteum declinari põt. Iuuenalis satyra ultima.	Balteus
Iuuenalis	Ast illi quos arma tegunt: & balteus ambit. Idem satyra nona quotiens rumo	Balteum
Festus	ribus ulciscuntur Baltea: nec deerit qui te per compita quærat Festus i dictio	
	ne succingulum Succingulum (inquit) est balteū. Et teste Seruio super librū	
Seruius	quintum æneidos: non tantum id quo cingimur balteus indicat: sed etiam a	
	quo arma dependent.	
	Baptisma baptismus baptismum declinari potest. Vnde marci capi. xi. legitur.	Baptisma
Ambrosius	baptismum Ioannis de cælo erat: an ex hominibus? Et Ambrosius in sermõe	Baptismus
	octauæ epiphaniæ ait. Quod mirari non debemus: cur hoc baptismam ipsi	Baptismum
	us dominus fecerit & magister.	
Caper	Barba (inquit Caper. Seruius Vgutio. Catholicon: & nōnulli alii) hominis est:	Barba
Seruius	Barbæ uero quadrupedū. Sed cõstat etiā barbā esse quadrupedū. Horatius.	Barbæ
Vgutio	Vtq; lupi Barbam uariæ cum dente colubræ	
Horatius	Abdiderint furtim terræ. Plinius li. xxviii. Rabiẽ hircog: si mulceat barba	
Plinius	mitiorem: ea uero præcisa non abire eos in alienum gregem.	
Plinius	Sunt & aliorum barbæ q̄ quadrupedum. Plinius libro. xxx. Quom gemi	
	nos sol transit cristis & auribus & unguibus gallinaciorum: si luna ra	

Marcellus	sis barbīs eorū. Cū barba cōposita/secūda & tertia declinatione declinari pos-	
Acron	sūt testibus Marcello & Acrone sup artē poeticā Horatii: ut iberbus iberbis.	
Vgutio	Batrachus cum t exili & ch aspirato scribitur: & apud nos rana transfertur: qđ	Batrachus
Ptolemæus	corrupto uocabulo/Vgutio & Catholicon/declinant hæc botracha. Est etiā	Bathrachæ
	Batrachus Cyrenaicæ siue Marmaricæ prouinciæ portus teste Ptolemæo. Ba-	
	trachæ pluralis tantum numeri: urbs est iuxta Tefarim Sarmatarum amnē	
	ut idem Ptolemæus ostendit.	
Lucanus	Barbaria regio est Barbarorū: barbaries uero ad imitationē ptinet. At uero Lu-	Barbaries
	canus pro barbaria barbariem posuisse uidetur, quom ait libro. vii. aut mixtæ	Barbaria
Horatius	dissona turbæ Barbaries: nisi forte uelimus dicere Lucanum Barbariei uoca-	
	bulo barbaram multitudinem intelligere uoluisse. Barbaria more latino pe-	
Ouidius	nultimā corripit. Horatius in epistolis.	
	Græcia Barbariæ lento collisa duello. Ouidius libro tertio tristium.	
Ptolemæus	Inter inhumanæ nomina Barbariæ. Est etiam Barbaria insula Gágetis Indiæ	
Vgutio	fluuii/ut scribit Ptolemæus. Barbari (inquit Vgutio & Catholicon) olim gē-	
Isidorus	tes dictæ sunt/exceptis dūtaxat Græcis & Latinis: At uero Isidorus & Nicola-	
Nicolaus	us de Lyra super illud apostoli Græcis & Barbaris debitor sum/præter Græ-	
Pompeius	cos (inquiunt) Hebræos & Latinos omnes alii Barbari appellantur: cum ta-	
Plautus	men auctore Pompeio maximæ auctoritatis scriptore/etiam Latini quondā	
Paulus	Barbari uocitati sint. Vnde Plautus Næuium latinum uirum doctissimum/	
	Barbarum dixit: hoc est Latinum. Quare forte (ut idem auctor pergit) apo-	
	stolus noster Græcis & barbaris se debitorem esse fatetur: idest Græcis & la-	
	tinis: uel Græcis & Barbaris/ideo se esse debitore dicit: hoc est Græcis & ali-	
	is omnibus gentibus: quæ præter Græcam/barbaro nomine olim appellatæ	
	sunt. Strabo autem arbitratur ab initio confecto nomine eos Barbaros uoca-	
Strabo	tos/qui difficulter aspere atq; duriter loquē: quos blæfos/balbosq; dicimus.	
Ptolemæus	Bura cū unico r scribitur. Vrbs est mediterranea Achaia teste Ptolemæo: quæ	Bura
Virgilius	ab Ouidio Buris declinatur. Ait enim libro metamorphoseos. xv. Si quæras	Buris
	Helicen & Burin/Achaidas urbes. Burum oppidum est Calaicorum/ut idē	Burum
Ptolemæus	Ptolemæus ostendit. Buris curuamentum est aratri. Virgilius georgicorū .i.	Byrrhum
Virgilius	Continuo in siluis magna ui flexa domatur	Burrhum
	In burim Byrrhum cum y græco & duplicato r secundo aspirato/rufū apud	
	nos transfertur: quod a Græcis τὺρρῶν scribitur. Alii uertentes y græcum i	
	u-burrhum enuntiant. Vnde teste Festo burrhū is dicitur/qui ex porione ci-	Burrhanica
Festus	to fit rubē: qñ ē (ut idē subdit) burrha uocabat/bucula quæ rostrū rufū hēbat	Burrhanicū
Festus	Burrhanica cum duplicato r secundo aspirato scribitur. genus est potionis/ut	Burcar
Festus	scribit Festus/a rufo colore deductum quem Burrhum uocant. Burrhanicū	
Vgutio	eadē scriptura/genus ē uestis/teste eodē Festo: qđ ab Vgutōe burcar appellat.	
	Bibliopola cum i latino utrobiq; & unico l scribitur: nec a polio polis deducit/	Bibliopola
	ut Vgutio somniauit: maxime cum polio primam corripit syllabam: biblio	Pharmaco
Virgilius	pola autem/po syllabam producat. Vnde Virgilius libro æneidos. viii. ait.	pola
Martialis	Certatim squamis serpentem/auroq; polibant: pro poliebant. Martialis.	
Martialis	Nō habeo: sed habet bibliopola Triphon. Idē i apophoretis de Lucāo/inqt	
	Sunt quidam qui me dicunt non esse poetam:	
	Sed qui me uendit bibliopola putat: idest librarius: qui scilicet libros uendi	
	tat. Et componitur ex βιβλιον/qui est liber: & πωλῶ uendo. Sic etiā Phar-	
Horatius	macopola/po syllabam producit/dicente Horatio sermone secundo. Ambu-	
	baiarum collegia pharmacopolæ dici pōt unguentarius: uel (ut Vulgus ap-	
	pellat) Herborarius: qui pharmaca/hoc est uenena/uel medicinas uenditat.	
	Nam componitur ex φάρμακον/quod est uenenum/ & πωλῶ uendo.	
Vgutio	Bruchus cum ch aspirato scribitur: nec a βρῶχῦ/quod breue indicat/descēdit/	Bruchus
	ut Vgutio somniauit/ sed a βρῶσχω/quod est rodo genus. est uermis.	
Ptolemæus	Brixia cum i latino utrobiq; scribitur: Vrbs est Cenomanorum in Ve-	Brixia
Liuius	netia/ teste Ptolemæo: quæ a Germanis transeuntibus ad Italiam du-	Brysea
	ce Ciconio extructa est/ teste Liuius libro quinto ab urbe condita	

Catullus	quorum lingua apud nos speculam designat. Vnde Catullus ait.	
Porphyrus	Brixia/China suppositum specula. Brysea cum y græco/ & unio scilicet fuit Laconia/ ut scribit Porphyrus super librum secundum iliados/ a qua Bacchus. Bryseus cognominatus est.	
Vgutio	Bombyx cum y græco scribitur: nec a bombus derivatur/ ut Vgutio somniauit. genus est uermis: qui primum Bombylius/ deinde necidalus/ demum bombyx/ appellatus est. Et e apud Aethiops: Indos/ & Seres: quo & sericum nasci tur: qui etiam bombyx uocatur. & producit by syllabā i obliquis. Propertius. Nec si qua Arrabio lucet bombyce puella. Bombyce huius bombyces etiam cum y græco/ apud Theocritum proprium est mulieris nomen: quod a Tortellio Bombyx scribitur.	Bombyx Bombylius Necidalus Bombyce
Propertius		
Theocritus		
Tortellius		
Prolemæus	Bistonium cum i latino utrobique/ & t exili scribitur. Stagnum est in Thracia/ Abdera urbi propinquum: quæ a Ptolemæo palus Bistonis appellatur. Et a Bistonio/ Thracia ipsa (ut quidam uolunt) Bistonis cognominata est. At uero Lactantius grammaticus super librum secundum thæbaidos/ & stagnum/ & provinciā a Bistone rege nomen assumpsisse asserit. Inde fit Bistonis/ di cente Ouidio heroidum.	Bistonium Bistonis Bistonis Bistonicus Biston
Ouidius	Et tuta a bello Bistonis ora fuit. Item a Bistonis/ fit Bistonius/ & Bistonius ad iectium: sicut ab Ionia/ Ionius/ & Ionicus. Ouidius libro prefato.	Bistones
Ouidius		
Solinus	Fessaq; Bistonis membra lauabis aqua. Hinc & Thraces Bistones dicuntur/ teste Solino. Vnde Syllius libro secundo/ ait.	
Syllius	Et Rhesi domus/ & lunatis Bistones armis.	
Vgutio	Bactra neutri generis/ pluralis tantum numeri/ cum et exilibus scribitur. Prouincia est Scythia: quæ ab Vgutione/ hæc Bactrus declinari præcipitur contra Virgilii auctoritatem libro georgicorum secundo dicentis.	Bactra Bactrus Bactrum Bactrius
Virgilius	Nec Bactra/ neq; Indi.	
Plinius	Laudibus Italiae certent. Bactrum uel Bactrus eadem scriptura/ oppidum est Bactorum quod antea Zariastes uocabatur/ ut scribit Plinius. Bactrius eadē scriptura/ fluuius est Sytharum. Bracthea cum ch aspirato/ & t exili a Tortellio scribi præcipitur: quod a βακχῦ/ quod nō minus tenue/ q̄ breue designat/ derivatum tradit. Alii bractea cum et exilibus dicunt esse scribendum. Aiunt enim/ græca ratione fieri non posse/ ut ch aspiratum cum t iungatur. est autē bractea tenuis lamina: & sua sponte plicabilis. Lamina autem/ quid crassius ē: ex qua/ armatura conficitur: qua etiam incensa/ olim homines torquebantur. Nec compressa/ aut agitata crepitat/ ut bractea/ dicente Virgilio li. æneidos. vi. Illice sieleni crepitabat bractea uento. Nam laminam tam ferream/ aereā/ plū beam/ stanneam/ q̄ auream/ argenteam/ helectream/ orichalceam dicimus. Bractea uero ex his posterioribus est. Et format diminutue bracteola/ penultima correpta syllaba. Iuuenalis satyra. xiii.	Bractea Bracteola
Tortellius		
Virgilius		
Iuuenalis		
Vgutio	Neptuni/ qui bracteolam de castore ducat. Bractea (ut tradit Vgutio) in singulari numero foemini generis est: in plurali uero/ neutri. Ego etiam in plurali numero/ foemini genere non semel legi. Vnde Hieronymus i exodo capitulo. xxxviii. ait. Inciditq; bractear aureas/ & extenuauit in fila.	
Hieronymus		
Vgutio	Balæna cum unico l/ & æ diphthongo in media syllaba scribitur: nec a βαλλω descendit/ ut Vgutio somniauit: sed græcum est auctore Pompeio uocabulū: quam illi φαλαίπτερ uocant/ q̄ in b littera commutata. Bellua est marina: de qua Iuuenalis satyra quarta.	Balæna
Pompeius		
Iuuenalis		
Parmenides	Quantum delphinis balæna Britannica maior.	
Gasparius	Bithynia cū i latio i p̄ma/ & th aspirato/ & y i secūda syllaba scribit/ etsi Parmenides/ & Gasparinus illum secutus/ cum y græco/ tā i prima syllaba/ q̄ in sc̄da/ hac uidelicet scriptura Bythynia/ scribēdū præcipiāt. Prouincia ē minoris Asiae: quæ testibus Solio/ & Lactatio grāmatico sup librum tertiū thæbaidos/ & Seruio super lib. v. æneidos/ primum Bebrycia/ quod cum y græco in secunda syllaba scribitur/ postea Mygdonia cum y græco in prima syllaba/ deinde Bithynia dicta fuit. At uero Dionysius/ & Eustachius/ Bebryces alios a	Bithynia Bithynus Bithynicus Bebrycia Bebryx Bebrycius
Solinus		
Lactantius		
Seruus		
Dionysius		
Eustachius		

Salustius	Bithynis populos esse uoluerunt. Salustius autem Bebryciam maiorem esse phrygiam dixit. A Bithynia fit Bithynus: & Bithynicus: a Bebrycia uero Bebryx formatur: & Bebrycius. Iuuenalis satyra septima.	
Iuuenalis	Quaerunt & Cappadoces faciant: equitesque Bithyni. Martialis.	
Martialis	Iam te re facta Bithynice credis habere. Valerius Flaccus li. ii. procul effera uirtus	
Valerius	Bebrycis: & Scythici procul inclementia saxi: Lucanus libro sexto.	
Lucanus	Pinguis Bebrycio discessit uomere sulcus.	
Hieronymus	Burgundia: prouincia est Galliae: cuius populi Burgundi: & Burgundiones uocati sunt. Hieronymus in epistola ad Aggeruntiam de monogamia. Innumerae & ferocissimae nationes uniuersas Gallias occuparunt: quas subdendo explicat dicens. Sallones Burgundiones Alemanni & c. Hi & Bituri dicuntur. Vnde Lucanus libro primo ait.	Burgundia Burgundi Burgundiones Bituri
Lucan	Et Bituri longisque leues Sallones in armis.	Bimus
	Bimus: & biennis: duorum annorum dicitur: sicut trimus: & triennis: trium annorum.	Biennis
	Biuga: uel per syncopam biga: currus est duobus equis uectus. Simili modo triuga: uel triga: tribus actus: quadriuga: uel quadriga: quatuor tractus. Raro tamen singulare inuenies.	Biuga Biga Bipennis
Priscianus	Bipennis cum i latino utrobique: & unico pro & duplicato non scribitur. genus est securis foemini generis. Et nonnunquam adiectiue hic & haec bipennis: & hoc bipenne teste Prisciano declinat dicente Virgilio li. aeneidos. vi. ferro sonat alta bipenni	
Virgilius	Fraxinus: hoc est ferro utrinque acuto.	
Virgilius	Bello bellas: & bellor deponens usurpatur. Virgilius libro aeneidos. xii. Pulsant: & pictis bellantur Amazones armis.	Bello Bellor
Festus	Bubino bubinas: & bulbito bulbitas: hoc distant: quod (ut tradit Festus) bubinare est menstruo mulierum sanguine inquinari: bulbitare autem puerili stercore. Vnde	Bubino Bulbito
Lycinius	de Lycinius referente Nonio inquit. haec imbubinattac contra te imbulbitat.	Belon
	Belon huius belonis: cum unico l scribitur. Vrbs est: & fluius hispaniae: teste Pto	Belus
Ptolemæus	lemæo. Belus cum unico l proprium fuit uiri nomen. Bellus cum duplicato	Bellus
Priscianus	l diminutiuum est: teste Prisciano a bonus. Bellum cum duplicato l scribitur: de quo i dictioe duellu differemus. Bellona cum duplicato l bello: dea uocatur	Bellum Bellona
	Bustum: & hic bustus huius bustus declinari potest: & pro sepulcro ponitur.	Bustus
	Busti indecliable: rus est uilla in agro Mediolanensi in Insubria Italiae: praecia.	Bustum
Priscianus	Bubo masculini: & foemini generis est: teste Prisciano. Ouidius li. meta. v.	Bubo
Ouidius	Ignauus bubo: dirum mortalibus omen. Virgilius li. aeneidos. iiii.	
Virgilius	Sola ferali carmine bubo.	
Priscianus	Blandior: deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse commune	Blandior
Verrius	Verrium inducens dicentem. Bladiturque labor molli curabitur arte.	
Quintilianus	Et tam accusatiuum regiturque datiuum. Quintilianus. Blandiar paulisper iudices calamitatibus meis.	
	Blandicia: & blandicies in uno significato accipi possunt.	Blandicia Blandicies
Tortellius	Blactero blacteras cum et exilibus scribitur a Tortellio: & a βλατ quod apud nos iactans seu iactatur dici potest. Pompeio auctore descendit. Ego autem absque	Blatero
Pompeius	c blatero scribendum dixerim: cum primam corripiat syllabam. Vnde Hora	Blatio
Horatius	tius sermone. xvii. ait	
Ouidius	Audit quom magno blateras clamore furis. Apud Ouidium tamen qui de philomela inscribitur prima huius uerbi syllaba producit. Ait enim.	
Festus	Blaterat hinc aries: & pia balat ouis. Est autem blaterare: teste Festo stulte: &	
Nonius	percupide loqui: uel (ut scribit Nonius) blaterare est: condire: & inaniter loqui: uel per mendacia confingere. Nam homines in uerba proiectos nostri	
Gellius	ueteres: teste Gellio locutuleios: & blaterones: & linguaces dixerunt. proprie tamen blaterare camelorum est: quom uoces edunt. Mures etiam (ut testis est	
Festus	Festus) blaterare dicuntur: nec non & arietes: ut praefato Ouidii exemplo manifestum est. reperitur etiam blatio blatis id significans: quod & blatero: teste	
Marcellus	Marcello Plautum inducente dicentem in Amphitryone. Qui malum intel	
Plautus	ligere quisque potis est: ita nugis blatis.	

Tortellius	Bythrotus cū y græco/sequēte th aspirato scribitur: et si a Tortellio cū t exili utro	Bythrotus
Ouidius	biq; scribi præcipiat. urbs fuit Chaōiæ. d. q̄ Ouidi. li. meta. xiii. regnataq; uati	Buthrotus
Virgilius	Bythrotos phrygio/ simulataq; Troia teneret. Quandoq; y græcum in u no strū uertētes. nonnulli Buthrotos enūtiāt/ ut est apud Virgiliū li. æneidos. iii. Celsam Buthroti ascendimus urbem.	
Ptolemæus	Bergomū/ oppidum est Cenomanorū/ teste Ptolemæo/ a Gallis Senonibus	Bergomū
Polycrates	Brenni militibus teste Polycrate/ cōditū. dictio est nec græca: nec latina: sed barbara: hoc est Gallorū Senonum: quoz lingua/ per id uocabulū/ montana urbs designatur. At uero Pergamū/ oppidum fuit nobilissimū i minori Asia.	Pergamum
Solinus	Bessi cum duplicato s scribitur. Populi sunt Thracum/ teste Solino: de qbus	Bessi;
Ouidius	Ouidius meminit libro quarto tristium/ quom ait. inter Besso/ q; Geras/ q; legi tamen apud græcos βήσα q; eoz urbe cū unico s Bussi etiam cum duplicato s populi sunt Medorum. Bossa cum duplicato s	Bussi Bossā
Ptolemæus	urbs ē Sardinia mediterranea/ ut in cosinographia Ptolemæus ostendit.	
Martialis	Bubalus/ cōis generis ē/ sicut & camelus. Vnde foeta bubalus dicit. Martialis.	Bubalus
	Illi cessit atrox bubalus: atq; bison. animal est/ boui simile. Bethsura huius bethsuræ/ & bethsuræ plurali tantū numero declinari potest.	Bethsura
Hieronymus	Hieronymus in libro secundo Maccabæorum capitulo. xiii. Et Bethsuræ/ qd erat Iudæorum munitum præsidium/ castra admovebat. Et in eodem capitu lo. Iterum rex sermonem habuit cum iis/ qui erāt in Bethsuris. Mediam huius dictionis syllabam produxit Petrus Riga/ cum dixit in libro præfato.	Bethsuræ
Petrus	Bethsuramq; capit Hierusalemq; petit. Biothanatos cum i latino/ & th aspirato in antepenultima/ & t exili in ultima	
Isidorus	syllaba scribitur: componiturq; ex βία/ quæ est uiolentia/ & θάνατος mors:	Biothana
Brito	hoc est uiolenter mortuus: ut olim morti martyres dabantur. Nec a bis dedu	tus
Papias	citur/ ut Isidorus/ Brito/ Vgutio/ Mammotrectus/ Papias/ Catholicon/ uolue	
Vgutio	runt: quasi bis mortuus biothanatus dicatur. Buccina cum duplicato c/ & i latino scribitur. Instrumentum est/ quo datur i ho	Buccina
Virgilius	stes signum ad pugnam: sic a soni similitudine uocitatum. Et corripit mediam	Buccinum
Syllius	syllabam. Virgilius libro æneidos septimo. qua buccina signum Dira dedit.	Buccinus
	Syllius libro quinto. Buccina lymphatas agit certamina mentes. Hoc buccinum/ sonus est bucciæ/	
Seruius	teste Seruio: qui & hic buccinus declinari pōt/ ut Caper tradit.	
Caper	Beryllus cum y græco/ & duplicato l scribitur: et si a Tortellio cum i latino scri	Beryllus
Tortellius	bi præcipiatur & (ut tradit Beda super Donati artem) sceminini tantū gene	
Beda	ris est. Ego aut masculino etiā genere prolatū inuenio. Vnde Syllius li. ii. ait.	
Syllius	Et solitum digito beryllon adederat ignis. Priscianus in perihagesi.	
Priscianus	Berylli gemmas glauci/ nitidumq; adamanta. Lapis est preciosus. Bucca cum duplicato c/ scribitur: nec a boe deducitur/ ut Vgutio somnia/	Bucca
Vgutio	uit: sed a bucco buccas uerbo/ quod est inflo. dicitur autē proprie bucca/ os:	Buccula
Iuuenalis	hoc ē ipsa concauitas/ unde uox procedit. Iuuenalis satyra tertia. notæq; per oppida buccæ. Et format per diminutionem buccula. Est etiam bucula cum unico c/ diminntium a boue.	Bucula
	Busiris cum unico s/ & i latino utrobique scribitur. Fuit Neptuni filius: & lini de	Busiris
Ouidius	us appellatur est. Et producit si syllabam. Ouidius heroidum.	
Statius	Si te uidisset cultu Busiris in isto. Apud tamen Statium media syllaba corri pitur/ libro thæbaidos. xii. ita dicentem. Non trucibus monstis Busirim/ infandumq; dedisti	
Virgilius	Cercyonæ/ Et facit in genitiuo Busiris/ uel Busiridis. Virgilius.	
Herodotus	Aut illaudati nescit Busiridis aras. Fuit Busiris etiam in Aegypto urbs: in qua teste Herodoto libro historiarum primo/ templum fuit Isis magnum. Quam urbem/ a Busiride conditam fuisse/ scribit Diodorus libro historiarū	
Diodorus	secundo: ab Aegyptiisq; solis urbē/ a græcis uero/ Thæbas uocatas esse.	
Probus	Beta cum t exili scribitur. Hæba est: quæ & hic betatius dicitur/ testibus Pro	Beta
Priscianus	bo/ & Prisciano/ quin & hoc betatium/ ut nonnulli alii uollunt. Sunt tamen	Betatius

- qui betacius etiam adiectiuum dicunt. Beta format diminutiuū betaculus te **Betacium**
 iste Sergio in Donatum. Bætis cum æ diphthongo & t exili & i latino a Græ **Betaculus**
 cis scribitur. fluuius est Hispaniæ. a quo Hispaniæ regio etiam Bætis cognō **Bætis**
 Seneca minata est dicente Seneca in Medea.
 Nomenq; terris qui dedit Bætis suis
 Hesperia pulsans maria languenti
 Lucanus Vado. Lucanus libro secundo.
 Tortellius Qui ferit hesperius post omnia flumina Bætis. hic a Tortellio ab q; diphthō
 go & cum th aspirato & y græco hac uidelicet scriptura. Bethys scribi præci
 pitur. quod nomen (ut ait) a βηϋϋ quod apud nos profundum indicat deri
 uatur. Quo fit ut si uera est deriuatio etiam uera sit de ipsa dictione quā tor
 tellius tradit scriptura. Sed q̄ uerā etymologiam tradiderit ipse uiderit.
 Acron Barbitus cum i latino & t exili scribitur & tam masculini q̄ foeminini generis **Barbitus**
 est: quin & hoc Barbitum declinari pōt: ut etiam testatur Acron super illud **Barbitum**
 Horatii in primo carminum: Lesboum refugit tendere Barbiton: quod ni
 Horatius hilominus & nos auctoritatibus cōprobamus. Et quidem masculino genere
 protulit Horatius quom ait.
 Age dic latinum barbite carmen
 Sappho Lesbio primum modulate ciui. foeminino aut genere Sappho ad phaonē.
 Tortellius Nec facit ad lachrymas barbitos ulla meas. Vbi Tortellius corrupto Ouidii
 Ausonius textu deceptus ineptias loquitur. Neutro uero genere Ausonius.
 Hesychius Hoc genere & chordas & plectra & barbita conde. Est autem barbiton (ut
 Hesychius græcorum uerborum interpret docet) genus citharæ lyricæ. uel
 Pollux ipsa lyra. At uero Iulius Pollux inter instrumenta quæ manu pullantur bar
 Strabo biton locat quod tamen Strabo barbarum dicit esse uocabulum. Nam qui
 heliconæ musis consecrarunt Traces fuere. Et antiqui uates Ephorus Orphe
 us Musæus Thamiras qui Bacho itē Asiam consecrauerunt in Idiam usq; bar
 bari fuere. Vnde nonnulla musica instrumenta barbaris nominibus designan
 tur: ut nablia: Sambuca: magades: barbitus. **Buxus**
 Seruius Buxus foeminino genere & buxum neutro teste Seruio super librum secundū **Buxum**
 Claudianus georgicorū pro arbore declinari pōt. Claudianus de raptu pserpiæ li. ii. **Bussolum**
 Ennius Fluctuat hic denso crispata cacumine buxus. Ennius li. vii. longæq; cupressi. **Pyxis**
 Stāt rectis foliis: & amaro corpore buxū. Scribitur aut apud Græcos πυξος.
 Nostri uero latini p in b & y græcum in u nostrum uertentes dicunt buxus.
 Quin etiam plærūq; nostri in duplicatum s mutare consueuerunt. Qua
 re a nonnullis bussus cum duplicato scribitur: enuntiaturq;. Quod & patere
 pōt: ideo q; bussolum genus uasis ex busso cum duplicato scribere consueui
 mus. Et quādoq; uocabulo ipso græco utimur. Iuuenalis satyra secunda.
 Iuuenalis in condita pyxide Lyde. Ouidius de remedio.
 Ouidius Pyxidas inuenies: & rerum mille colores. Arboris lignum hæc buxus & hoc
 Seruius buxum declinari pōt: teste Seruio super li. viii. æneidos: dicente Virgilio.
 Virgilius Tympana uos buxusq; uocat. Martialis.
 Martialis Multifido buxus quæ tibi dente datur. Virgilius georgicorum secundo.
 Nec tilia leues nec torno rasile buxum. Quin etiam & buxus pro ligno ma
 Hieronymus sculino genere declinari potest auctoritate diui Hieronymi in libro tertio
 Esdræ capitulo. xiiii. sic dicentis. Tu aut præpara tibi buxos multos: idest cala
 mos ex buxo ad scribendum. Bibliæ quæ esdræ cum Neemia. in quatuor di
 stingunt libros prædictum capitulum pro. xiiii. libri quarti notatum habet.

Nestoris Dionysii Nouariensis liber secundus foeliciter incipit.

- Lucretius **C** Achinnor deponēs ē uerbū: & cachio neutrale. Lucreti li. iiii. **Cachinnor**
 Quam famulæ lōge fugitāt: furtimq; cachinnāt. Et scribitur cū **Cachinno**
 c exili in initio & ch in secunda syllaba. Nec componitur ex **Cachinnus**
 con & cyneus: eo q; risu cachinnantes albere uideantur ut

Vgutio Porphyrio	fomniabundus dixit Vgutio: sed teste Porphyryone super artē poeticā Hora- tius a sono risus fictum uocabulum est: uel melius a καυχᾶσθαι uerbo græco deducitur: quod latine significat solute ridere.	
Perfius	Quare cachinnus solutus risus dicitur. Perfius.	
Iuuenalis	Ingeminat tremulos naso crispante cachinnos. Iuuenalis.	
Horatius	Sed facilis cuius rigidi censura cachinni. Horatius in arte poetica.	
Marcellus	Romani tollent equites peditesq; cachinnum. Et teste Marcello nonnunq̃	
Accius	de sono uehementiore cachinnari uetustas dici uoluit. Accium nihilominus inducente ita in fundis dicentem. Strepitu clangentes cachinnant.	
Tibullus	Cadus masculini generis cum unico d scribitur cum primam corripit syllaba.	Cadus
Martialis	Tibullus libro. ii. Consulis & chio soluite uincla cado. Martialis.	Cadulus
Virgilius	In uaticanis condita musta cadis. Virgilius.	Cadellus
	Ossaq; lecta cado texit corynæus ahenus. Et format per diminutionē cadu- lus/cadellus/cadiolus. genus est uasis. Cadula/uocantur guttæ/quæ e pingui cadunt carne/ quando assatur.	Cadiolus Cadula
Plinius	Cadurci cum exili utrobique scribitur. Populi sunt Galliæ teste Plinio libro	Cadurci
Vgutio	.xx. naturalis historiæ. hoc cadurcum eadem scriptura tentorium/ siue culci	Cadurcum
Plinius	tra appellatur. Nec a cado cadis deducitur/ ut Vgutio somniauit/ addens de- clinari posse hic cadurcus masculino genere. Sed teste Plinio a Cadurcis Gal	Cadurcus Caducum
	liæ populis dicitur/ apud quos (ut ait) lini præstantia palmam obtinet in cul	Caduceus
Iuuenalis	citris: de quo Iuuenalis satyra septima.	Caduceum
	Institor hybernæ tegetis/ niueiq; cadurci. hoc caducum/ legatum dicitur lege papia/ sub conditione relictum. Quidam caducum ideo dictum existimant/ q; a primis hæredibus ad secundos non cadat: hoc est possessorē nō habeat: sed uelud uacuum/ & cadens excipitur. Vnde Cicero de oratore ait. In quā homines quasi caducam/ atq; uacuam/ abundantes ocio nobis occupatis iuo lauerunt. Iuuenalis satyra nona.	Caduceator
Cicero	Legatum omne capis: nec non & dulce caducum. Caducus adiectiuum/ non tantum q; facile cadat/ significare habet: sed etiam q; cadere faciat. Vnde mor bum caducum dicimus: quem alias comitalem uocant. Quin etiam caducus mortuus dicitur/ ut interpretatur Seruius illud Virgilii libro æneidos sexto: belloq; caduci.	
Sernius	Dardanidæ: idest mortui. Caduceus masculini generis est/ ut scribit Marcel- lus. uirga erat Mercurii: qua pax signabatur/ dicente Varrone libro de uita patrum secundo. Verbenatus ferebat uerbenam. Id erat caduceus pacis signū Acron aut hoc caduceum declinari posse ostendit/ quom ait super primum carminum Horatii. Virgam dicit caduceum: quod primo Apollo habuit: & donauit Mercurio/ lyra sibi tradita. Iuuenalis satyra sexta.	
Virgilius	Magnaq; debetur uiolato pæna caduceo. pes est amphimacrus/ tribus cōstās syllabis/ prima scilicet/ & ultia longis/ media uero breui: ut est apud Virgiliū.	
Marcellus	dependent lychni laquearibus aureis. Et a caduceo formatur caduceator: qui legatus dicitur/ pacem petens/ auctore Pompeio. Vnde Cato/ caduceatori (in quit) nemo homo nocet.	
Varro	Caudex & codex (utroq; enim modo effertur/ teste Seruio super primū geor- gicorum) liber & truncus uocatur: ut est apud Virgilium.	Caudex Codex
Acron	Caudicibus sectis. Lactantius Firmianus.	
Iuuenalis	Caudice defecto lachrymat sua gaudia palmes. Nonnunq̃ & pro duro sedili ponitur. Vnde Iuuenalis satyra secunda ait.	
Plautus	Horrida quale facit residens in codice pellex.	Cōsuetudo
Festus	Consuetudo/ & cōsuetio (quod Plautus protulit) in uno significato accipi pos- sunt/ teste Festo.	Cōsuetio
Virgilius	Caleo cales cum unico l scribitur. Nam primam corripit syllabam/ dicente Virgilio libro æneidos. xii. recalent nostro Tyberina fluentia. A cales/ format	Caleo Calesco
Nonius	calesco: quod apud antiquos habuit præteritum calesci teste Nonio. Vnde	Calidus
Cato	Cato de bello Carthaginiensi/ inquit. Aures nobis calescerunt ad iniurias.	Calleo

Quintilianus	Et a caleo deriuatur calidus: & per syncopam caldus: quod (ut scribit Quinti	25 Calleor
Cæsar	lianus) p̄mum Augustus Cæsar usurpauit. Martialis.	Callidus
Martialis	Frigida non deerit non derit calda petenti. At in alio significato calleo uerbū	
Perſius	cum duplicato l scribitur: & p̄mam pducit poſitiōe ſyllabam. Perſius. dicēda tacēdaq; calles. i. callidus es in dicendis tacēdiſq;. A quo uerbo calidus etiā cū duplicato l descendit. Veteres etiam (ut teſtis eſt Caper) calleor deponens p/ tulerunt. Calleo item cum geminato l uerbum aliud comperitur: unde q cal loſus eſt callere dicit. Plautus in perſa. plus calleo q̄ p̄mum callum callet.	
Caper	Clamor & clamos in recto teſte Quintiliano dixerunt. Inde ſit clamoſus: nō	Clamor
Plautus	clamoſus ut indocti enuntiant Papinius libro ſiluarum tertio.	Clamos
Quintiliāus	Aut inerant ſenſus clamoſi tubera theatri. Martialis.	Clamoſus
Papinius	Cum tu forſitā inquietus erras.	
Martialis	Clamoſa Iuuenalis in Subura. Iuuenalis.	
Iuuenalis	Securum iubeant clamoſo inſiſtere circo. Idem ſatyra. xiiii.	
Iuuenalis	Clamoſus iuuenem pater excitat. Sylius libro quarto.	
Syllius	Sidonios drepani atq; undæ clamoſus helorus. Lucanus.	
Lucanus	Venator tenet ora leuis clamoſa moloſſi.	
Festus	Clauis: notum eſt quid ſignificat. Claua genus erat tæli qua Hercules utebaſ	Clauis
Ouidius	ut ſcribit Feſtus. Ouidius heroidum.	Claua
	Oſſa mei fratris claua perfracta trinodi. Clauus notam habet ſignificationē	Clauus
Virgilius	ſed & pro nauis gubernaculo hoc eſt temone ponitur dicente Virgilio libro	
Vgutio	æneidos quito. clauumq; ad littora torquent. Nec a chalybe clauus deducit ut Vgutio ſoniauit. Et clauus q̄ clauis & claua cum c exili ſcribitur.	
	Conclauis ſeminiō genere & conclauē neutro declinari poteſt: & producit	Conclauis
Horatius	cla ſyllabam. Horatius ſermone. xvi.	Conclauē
Pompeius	Currere per totum pauidi conclauē magiſq;. Conclauia auctore pompeo di cuntur loca quæ una clauē clauduntur. Nonnunq̄ & pro cœnatione cōclauē	
Cicero	ponitur teſte Cicerone: ut etiam apud Marcialem.	
Martialis	Et conclauibus oibus ſolebas me. ſ. Marcialem quærere: hoc eſt cœnationibus.	
Caper	Calix cum x in fine tam ſœminini q̄ maſculini generis eſt teſtibus Capro &	Calx
Probus	Probo. Vnde Nonius calces (inquit) a calcando dictæ ſunt. Virgilius.	Calcaneus
Nonius	Gornipedemq; citum ferrata calce fatigat. Idem eſt quod & calcaneus uel cal	Calcaneū
Virgilius	caneum. Neutro. n. gere ſicut & maſculino declnari poteſt. Virgilius in More	Cales
Virgilius	reto. Continuis rimis calcanea ſciſſa rigebāt. At uero in alio ſignificato calces	Chalcis
Diomedes	cum cſ ſcribitur teſte Diomede: & ſœminini tantū generis eſt teſte Priſciano.	Chalcidiū
Priſcianus	Chalcis cū ch aſpirato in p̄ma ſyllaba urbs eſt metropolitana i Eubœa teſte	Calchas
Liuius	Liuius libro octauo de ſecundo bello punico. Alia eſt eodem nomine in chal	Calcæ
Ptolemæus	cidica regione Syriæ teſte Ptolemæo: alia i Aetolia teſte Strabone libro. x.	Cales
Strabo	Et a Chalcide chalcidium ædificii genus dictum eſt ut teſtatur Feſtus. Nec a	Calceus
Festus	calco calcas deſcendit ut Vgutio ſomniauit. Calchas cum c exili i initio & ch	Calcearium
Vgutio	aſpirato in ſecunda ſyllaba filius fuit Troiani Teſtoris. Et facit in genitiuo	Chalcos
Priſcianus	calchantis uel calchæ teſte Priſciāo dicente etiā in menæchmīs Plautio. Noſti	
Plautus	illum noui enim Calcha ſimul. Calcæ pluralis tantū numeri oppidum eſt Cā	
Ptolemæus	paniæ teſte Ptolemæo: quod alias Cales uocatur. Calceus & calcearium in uno ſignificato accipi poſſunt. Chalchos græce latine dicitur aes: & cum ch a ſpirato in prima & c exili in ſecunda ſyllaba ſcribitur.	
Priſcianus	Calceo calceas cum e in ſecūda ſyllaba & calcio cum i teſte Priſciano & ſcribi	Calceo
Varro	& efferri pōt: quin & calcior deponens. Varo protulit quom Nonio referē	Calcio
Nonius	te ait. Nemo ſe exalcietur pro exalciet.	Calcior
Cato	Conſcius conſcia conſcium dicimus iuxta illud.	Conſcius
Caper	Conſcius ipſe ſibi de ſe putat omnia dici. Veteres etiam ut Caper teſtatur &	Conſcia
Probus	Probus hic hæc conſcia cōi genere protulerunt ſicut aduena alienigena.	Cymba
Iuuenalis	Cymba cum y græco ſcribitur. genus eſt nauis dicente Iuuenale.	Cumba
	Atq; una tranſire uadum tot milia cymba. Alii uertentes y græcum in u n̄m	Comba
	dicunt cumba. Comba urbs eſt mediterranea Lycie circa montem Cogrates	Cuba

Ptolemæus	teste Ptolemæo. Cuba lingua Sabinorum /lectica uocatur: a qua /sit per dimi	Cubiculū
Pompeius	nutionem cubiculum /auctore Pompeo: quod Laurentius libro elegantiarū	Cubiculus
Laurentius	improbat: cum: i cubiculo cuba locata sit. Verum (ut puto) melius Varro sen-	Cybus
Varro	sit / quom in libris de lingua latina ait. A cubatione cubiculum est: a sessione	Cybarium
	sediculum non est: qui & a nonnullis masculino genere cubiculus dicitur. est	Cyborium
Ptolemæus	etiam Cuba urbs Indiæ /teste Ptolemæo. Cybus cum y græco /tam quartæ /q̄	Cubus
Priscianus	secundæ declinatiōis est /teste Prisciano. Nec a capio capis deducitur /ut Vgu	Cybum
Vgutio	tio / & Catholicon / somniant: sed a κύβισις quæ est pera /eo q̄ pera Cybū	Cybius
Festus	feramus /ut scribit Festus. Cybarium etiam pro cybo nonnunq̄ ponitur. Cy-	Cymbium
Horatius	borium /genus est pomorum Alexandrinorum. Horatius.	Cimbum
Acron	Obluioſo leuia Maſſico cyboria. Vbi Acron ait. Cyboria / Alexandrina po-	Cissimbū
	ma: quæ habent ſimilia colocasiſ folia /in quorum ſimilitudinem facta po-	
	cula eodem nomine appellantur: aut certe pro cybis poſuit /tanq̄ cybum po-	
	culis compenſaret. hæc ille. Cybus item eadem ſcriptura /teſſella quadrata /	
	hoc eſt taxillus uocatur: quem nōnulli y græcum in u noſtrum mutates /cubū	
Festus	dicunt. Cybium cum y græco /ideo dictum ē /teſte Feſto /quia eius mediū aeq̄	
Pompeius	patet in oēs ptes: quod genus (ut ait) a geometris κύβοσ appellatur. Cybius	
	eadem ſcriptura /genus ē piſcis /teſte Pompeo: ex quo cybium edulii genus di-	
Plinius	ctum eſt: quod (ut ſcribit Plinius) ex pelamyde concifa /ouis / & ruta cōſicitur.	
Martialis	Quare pellamydem cybium uocatā puto /dicente etiam Martiale.	
	Diuiſis cymbium latebit ouis. Cymbium cum y græco /genus eſt poculi /inſi-	
Virgilius	mitudinem cymbæ nauiculæ: de quo Virgilius libro æneidos tertio.	
	Inferimus tepido ſpumantia cymbia lacte. Vnde & a cymba d'ductū eſt /teſte i	
Macrobius	ſaturnalibus Macrobio. Alii autem (ut refert Eratoſthenes) a ciſſimbio dictū	
Eratoſthenes	putant p ſyncopam. Eſt autem ciſſimbium ligneum poculum ex hedera ciſ-	
	ſo. Sed tunc cum i latino ſcribi cimbum oportet.	
Seruius	Chimæra cum ch aspirato / & i latino / & æ diphthongo ſcribitur. Mons eſt in	Chimæra
	Lycia /teſte Seruio ſuper librū ſextum æneidos qui flamam ad modum Aet-	Chimerioſ
Hefiodus	næ in Sicilia eructare uidetur. Quod utiq̄ cauſam dedit fabulæ /quæ illū di-	Cimmeriū
	xit monſtrum eſſe chimæra. hanc designans Hefiodus in theogonia /tria ha-	Cimmerii
Lucretius	bere capita deſcripſit: unum leōis: aliud ipſius chimæra: alud dracōis. Quod	Cimbri
Ouidus	et cōfirmavit Lucretius /quom libro quinto dixit. prima leo /poſtrema dra-	Cimbra
	co: media ipſa chimæra. Et Ouidius metamorphoſeos. vi. inquit.	
	Quoq̄ chimera iugo /mediis in partibus hircum	
Hefiodus	Pectus / & ora leæ: caudam ſerpentis habebat. Addit Hefiodus illam p ſingu	
Virgilius	la capita ignem efflare: quod & tetigit Virgilius li. æneidos. vi. dicens.	
	Flamiſq̄ armata chimæra. chimerinos cū ch aspirato / & i latino utrobique /abſ-	
	q̄ æ diphthongo in ſecunda ſyllaba /unus eſt cæli circulus: qui capricornum	
	contingit: in quo cum ſol eſt /dies habemus breuiſſimos: & hyemalis interpre	
Martialis	tatur. Martialis.	
	Si daret autumnus mihi nomen /oporinos eſſem:	
	Horrida ſi brumæ ſydera /chimerinos. Cimmerium cum c exili / & i latino / &	
Ptolemæus	duplicato m /urbs eſt mediteranea Tauricæ cherſoneſi /teſte Ptolemeo: & eo	
Ptolemæus	dem nomine promontorium Sarmatiæ /ut idem Ptolemæus oſtendit. Cim-	
Herodotus	merii eadem ſcriptura /protuli ſcribuntur ab Herodoto libro hitoriarū quar-	
	to /in Aſia /Amazonibus proximi: quos olim inundans oceanus fugauit. Qui	
	cum Romanorum fines inuaderent / & magna clade Romanos primum aſſe-	
Plinius	ciſſent /tandem incredibili cæde /a Mario in Italia campo in Raudio deleti	
Florus	sunt /teſtibus Plinio de uiris illuſtribus / & Floro libro hitoriarū tertio. Hi po-	
Diodorus	puli etiam Cimbri uocati ſunt /ut ſcribit Diodorus. Alii eodem noīe Cimbri-	
Pompeius	populi quidam ſunt Germanorum: qui alias Flamingi appellantur. Cimbri	
Ptolemæus	item lingua Gallica /latrones Pompeio teſte uocātur. Cimbra /urbs eſt Lycie	
	mediteranea circa montem Cogrāntem /ut Ptolemæus oſtendit. Ruſſū Cim-	
	merii dicuntur homines qui frigoriſ occupatas terras colunt: quales fuerūt	
	iter Baias / & Cumas /in ea regiōe /in qua cōuallis ſatis eminēti iugo circūdata	

Festus	est: quæ neq; matutino neq; uespertino tpe/sole cōtegatur/ut scribit Festus.	
Priscianus	Caluo caluas primæ cōiugatiōis/unde decaluo decaluas/excaluo excaluas/no	Caluo
Plautus	tam habet significatiōē. Calueo calues secunda/& caluo caluis tertia cōiuga	Calueo
Priscianus	tiōē/teste Prisciano/declinari pōt: quin & caluor deponens Plautus ptulit/	Caluor
Festus	quom ait in Cassina. Nā ubi domi sola sum soror/manus caluitur: i. decipit.	
Plautus	Cauillo cauillas/& cauillor depones/ teste Prisciano/declinari potest: quod	Cauillo
Nonius	uerbū (ut ait) a caluo caluis formatur/ l littera abiecta. Inde uenit cauillatio/	Cauillor
Cicero	cauilla cauillum/ Festus. Cauillatio/iocosa calumniatio. Idem Cauillum/ca-	Cauillatio
	uillatio: idest irrisio. Plautus. Pone hoc sit/ aufer cauillam: idest cauillationem	Cauillum
	ut probe interpretatus est Nonius. Cauillatio proprie est subdola ratio: quā	Cauilla
	nos conscii nobis mendatii/ruicendi tamē causa proferimus:& nonnunq; p	
	quodam facetiarum genere ponitur. Cicero de horatore. Etenim cū duo sint	
	genera facetiarum/alterum aequaliter in omni sermone fufum/alterum per	
	acutum/& breue/superior cauillatio/altera dicacitas nominata est.	
Priscianus	Campester masculini/campestris foeminini/campestre neutri generis/& hic	Campester
Cato	& hæc campestris & hoc capestre/ teste Prisciano/declinari potest. Cato i'ori	
Priscianus	ginibus. Agrum quem Volsci habuerūt/campestris fuit.	
Cato	Celer cum unico l/masculini generis/celeris foeminini/celere neutri/ teste Pri	Celer
Liuius	sciao/declinari potest:& hic & hæc celeris/& hoc celere: quin etiā hic & hæc	
Priscianus	celer. Cato de re militari. Satis celeris sis in tempore. Liuius in odyssea.	
Virgilius	Vt celer hasta uolās prærupit pectora ferro. Celer format superlatium celer	
CN.M.	rimus & celerissimus/ teste Prisciano. Virgilius libro æneidos. x.	
Ennius	& qua facta celerrima crudum.	
Festus	CN.M. in iliade. celerissimus aduolat hector. Ennius in anhalibus	
Seruius	Exin per terras postq; celerissimus rumor.	
Ygutio	Coton huius cottonis portus est (ut Festus) in mari iterior/arte/& manu factus:	Coton
	quod etiam Seruius sup librū nonum æneidos cōfirmauit/addens insup hoc	Cotonum
	cotonū posse neutro genere declinari. Cocton huius coctonis cū et exilibus	Coctona
	post o/urbs ē Syria: a qua hæc coctona pluralis tantum numeri dicta sunt: et	Cocton
	si Ygutio a coquo coquis deriuatum uocabulum somniet. Sunt autem cocto	
Martialis	na ficus quædam paruæ dicente Martiale.	
Martialis	Paruaq; cum canis uenerunt coctona prunis. Idem.	
Plinius	Si maiora forent coctona/ ficus erat. Plinius libro. xiii: naturalis historiæ.	
Iuuenalis	Syria in ficorum genere habet carycas/& minores eius generis/quæ coctona	
	uocant. Iuuenalis.	
	Aduectus Romam quo pruna/& coctona uento.	
Priscianus	Corbis masculini generis est/ teste Prisciano: quin etiā foeminini/ teste Seruio su	Corbis
Seruius	per p̄mum georgicorum. Vnde Tullius/ messoria se (inquit) corbe cōtexit. Et	Corbula
Tullius	format per diminutionem corbula/ teste Varrone de lingua latina. Et a corbe	Corbita
Varro	hæc corbita descendit. Est autē corbita/ nauis oneraria/ dicta ut scribit Festus)	Corbulo
Festus	q; in malo eius summo corbis supendi solet. Corbulo pprium fuit uiri no-	
Syllius	men: de quo meminit Syllius libro. xiiii. quom ait.	
Iuuenalis	Irrūpit Cumana ratis/ qnam corbulo ductor.	
Horatius	Culina/popina/ quoquina/ in uno significato ab auctoribus usurpatur. Iuena	Culina
	lis satyra tertia. sequitur sua quenq; culina. Horatius in epistolis.	Popina
	Quæ tu pulchra putas/ fornix tibi/& uncta Popina.	Coquina
Plinius	Concha cun cexili in p̄ma/& ch aspirato in secūda syllaba scribitur. genus est	Concha
	piscis ex cancrorum genere/ carentis oculis/ ut dixit Plinius libro nono natu	Conchis
Virgilius	ralis historiæ. Concha item/ uasis est genus:& nonnunq; pro tuba ponitur. Vir	Conchus
	gilius libro æneidos. vi.	Conchyle
Seruius	Sed tū forte caua dum psonat æquora cōcha: idest tuba. Quod sane Seruius	Cōchilium
Apicius	minus erudite exposuit/ putās caua neutri eē generis/ numeri pluralis/ accusa-	Cochlea
	trui casus: cū ablatiui casus sit/ numeri singularis/ foeminini generis. Cōchis ea	Cochlaca
	dem scriptura/ ab Apicio fabacia uiridis interpretatur: qui apud Græcos ma-	Cochliarus
	sculino genere κόγχος p̄fertur. Et ē edulii genus: qd̄ liquamine scilicet/ cori-	Cochliare

Martialis	andro/cymino/porro cōciso/oleo cōditur:ubi si oleum abūdās n̄ fuerit/isipi/	Cochliar
Iuuenalis	di erit saporis.de hoc edulio intellexit Martialis/cum ait. Et bene si cānas/conchis inuncta tibi est.Iuuenalis. Cuius cōche tumes? de qua dictiōe Tortellius i uerbo cocche/ieptias loquitur. Conchus huius cōchi eadem scriptura/lapis qdam est:qui in cōcha pisce cō/ peritur teste Solino:quem alias unionē/margaritam/uel (ut uulgus appellat) perulam uocat.Cōchyle/& cōchyllium/declinari pōt:& cum c exili i initio/ Gasparinus & ch aspirato in sc̄da syllaba/sequēte y græco scribitur:etsi Gasparinus cum i latino utrobique scribendū esse præcipiat.Genus est piscis:quem alias muricē/ & sarram appellāt:ex cuius inscia cōcha lacrymā emanāt:quibus ificitur pur pura/Cochlea cū c exili in p̄ma/& ch aspirato in secunda syllaba/testa est li/ Martialis macis:& nonnunq̄ pro ipsa limace ponitur.Martialis. Plinius Quom pinguis mihi turtur erit:lactuca ualebit: Et cochleas tibi habe:perdere nolo famem.Plinius libro.xviii.naturalis histo ria.Nascuntur in uiciis/& aliq̄n e terra cochleæ munitæ erodētes eā.Cochlea item/turis est rotūda:uel scala/qua turrini ascēdūt.Nec a cyclo cochlea dedū citur:ut Vgutio sōniauit.Cochlacæ a cochleis dictæ/lapides quidam ex flu mine rotundi sunt/ad cochlearum similitudinē/ut scribit Festus:q ab Vgutio Vgutio ne masculino genere cochliarii uocātur.Et scribitur cū c exili i p̄ma/& ultima syllaba/& cū ch aspirato in media.Cochliare/cochliar per apocopen/cochlia Martialis rium/declinari potest.Genus est mensuræ:de qua Martialis. Martialis Mittere cum possis uel cochliare mihi.Idem Nonus aculeolos in cochliare tulit.	Cochliariū
Lucillius	Calon cum c exili/& unico l scribitur:& lignum interpretatur.Inde cala descen dit.est autē cala fustis siue claua lignea.Vnde Lucillius ait.Scide calā:ut caleas: hoc est/scinde lignū/& focū accēde:ut te calefaceas.Calo eadē scriptura scribi	Calon Cala Calo
Pompeius	tur.Calones(ut Pompeius scribit/& Seruius)militum serui erant:qui calas/	Caulon
Seruius	hoc est clauas ligneas/uel fustes gerebant.Horatius.	Caula
Horatius	Hunc pmixerunt calones/atq; caballi.Calōes item/teste Festo/calcei quidā	Callis
Festus	ex ligno facti dicuntur.Cala etiam/urbs est Indiæ/teste Ptolemæo.Calon p	Callus
Ptolemæus	priū fuit uiri nomē:q(ut scribit Quintilianus)statuarius fuit.Caulon/mōs est	Callum
Quintiliāus	teste Seruio in Calabrya:cuius meminit Virgilius libro æneidos.iii.dicens.	Cales
Seruus	Cauloniscq; arces/& naufragium Scylaceum.In hoc mōte/teste Igino de urbi	Calcæ
Virgilius	bus Italicis/olim opidum fuit:quod ab Horatio/& Martiale/aulō dictus est/	Calæ
Iginus	ut in dictione aula differuimus.Caula/ouile dicitur:Callis cum duplicato l/	Calix
Horatius	pecorū semita ē callo prædurata/teste Seruio/masculini quidem generis/au/	Calyx
Martialis	ctore Prisciāo:sed & foeminini/ut Caper testatur/& Probus.Callus/& callū/	
Seruius	cum duplicato l/declinari potest.Nā masculino genere callus/Marsus protu	
Priscianus	lit:neutro Plautus/cum ait in Persa.plus calleo/q̄ primum callum callet.Ca/	
Caper	les/opidum est in Gallia/teste Seruio sup librum septimum æneidos.Aliud	
Probus	est eodē noīe opidum in Campania:a quo/Cales populi uocitati sunt/ut idē	
Marsus	Seruus scribit:de quibus Virgilius libro præfato.	
Plautus	Aequora quicq; cales linguunt.Quod opidū(ut docet Ptolemæus)ēt Calcæ	
Seruius	dictæ sunt.Calæ pluralis tantum numeri/urbs est Indiæ/alia a Cala/de q̄ di/	
Seruius	ctum ē/ut idē Ptolemeus ostēdit.Calix cū i latino/græcū est uocabulum/teste	
Virgilius	Macrobio:q apud græcos κῶλιξ scribitur/cum y græco in p̄ma syllaba:quā	
Ptolemæus	litterā latini mutātes i a/dicūt calix.At uero festus latinā dictiōē esse uoluit.	
Ptolemeus	Ait enim Calix dicit/q̄ in eo calidum bibatur.Quod ē lōge ante festū Var	
Macrobius	ro de lingua latina tradidit/dicēs.Calix a caldo/q̄ i eo calda plus apponeba	
Festus	tur:& caldum eo bibebāt.Genus est poculi.Calyx cum y græco/foliculus est/	
Varro	quo arboris fructus coopitur:& a καλὺ πῖτω quod est coopio deducitur.Et	
	cum c exili/& uico l oēs præfatae dictiones scribendæ sunt/præterq̄ callis:	
	& callus:quæ cum duplicato l scribūtur.	
Plautus	Calor/masculini generis est/neutri/dicente Plauto.Neq; frigus/neq; calor me	Calor
	tuo:neq; uentum:neq; grandinē.Calor itē fluuius qdam est prope Canusiū.	

Varro	Collis promontorium siue mōticulus a colo colis derivatur / teste Varrone in hęc uerba dicente. Quod primum ex agro fructus capiebant / campus dictus est. posteaq̃ supiora loca colore coeperūt a colendo colles appellarunt. hęc ille Verum quia colo primam corripit syllabam / collis uero illā producit / metri gratia a poetis aliud l in-erpositum est. Nec uenit a collū-ut Vgutio somniat. Hic caulis & collis / i uno significato oibus noto / teste Seruio / efferri potest / dicente etiam Horatio sermone. xiiii.	Collis Caulis Colus Coli Colum Collum Collus Colla
Nonius	Colle suburbano / qui siccis creuit in agris. Nonnunq̃ & pro uitis robore / teste Nonio / caulis ponitur / ut est apud Virgilium libro æneidos. xii. Puberibus caulem foliis. Colus cum unico l / quartæ & secundæ declinationis est / teste Prisciano / & tā masculī q̃ foeminini generis est / ut Caper testatur / & Probus. pensum dicitur. Ouidius libro metamorphoseos quarto.	
Virgilius	Et colus / & fusus / digitis cecidere remissis. Coli / est urbs in India / teste Ptolemaeo. Colum cum unico l / genus est puncti / quod fit / quando clausula perfecta est / sic. Colum item cum unico l / uas est Vinarium / de quo Virgilius.	
Priscianus	Cola q̃ præloq̃ fumosis deripe testis. Et a colo colas descendit. Collum autē in alio significato / cum duplicato l scribitur. Est etiam collum cum duplicato l / tormēti genus / quod teste Festo etiam masculino genere hic collus ueteres protulerunt. Colla cum l geminato / græcum est uocabulum / & gluten dicitur. Colla item / urbs est Syriæ / teste Ptolemæo.	
Caper	Color / & colos / in recto / teste Seruio super georgica / dici potest.	Color
Probus	Colo colis / tertiar conjugationis / primam corripit syllabam. primæ autem conjugationis colo colas / co syllabam producit. Lucanus libro tertio.	Colos Colo
Ouidius	Penei qui rura colunt. Marcus Manilius libro quinto.	
Ptolemæus	Et colare uagos inductis rætibus amnis.	
Virgilius	Clunis masculini / & foeminini generis est / teste Prisciano. Plautus. Quasi lupus ab armis ualeo / clunes inflatos gero. Iuuenalis.	Clunis
Festus	tremulo descendit clune puellæ. Horatius sermone secundo.	
Ptolemæus	Quod pulchræ clunes / breue q̃ caput / ardua ceruix.	
Seruus	Cano facit in præterito cecini / in supino cantum. Participium tamē futuri tēporis / in iturus terminatur. Vnde Hieronymus in apocalypsi capitulo octauo. ait. Qui erāt tuba canituri. Cum cano composita / formant præteritum in ui / ut præcino præcinni / concino cōcinui. Occino autem (ut Probus tradit) occinī facit / quin etiam occinui / necnon & occanui / teste Prisciano / Salustium inducente dicentem libro historiarum primo. Iussu Metelli / cornicines occanū ere tubis. A cantu supino / formatur hic cantus huius cantus / & hęc catio. Vnde Psalmographus ait. Qua illic interrogauerunt nos / qui captiuos duxerunt nos / uerba cantionum. Canor etiam pro cātu ponitur. Lucretius libro. iiii.	Cano Cantus Cantio Canor Cantes Canthus
Lucanus	Paruus ut ēcygni / melior canor ille / gruum q̃. Ouidius libro metamorph. v.	
Manilius	Nec tamen ille canor mulcendas natus ad aures. Cantes / fistulæ dicūtur organorum. Cantus cum c exili / & th aspirato / græcum est uocabulum. Persius.	
Priscianus	Vertentem sese frustra sectabere canthum. Et est secundæ declinationis. Hieronymus in libro tercio regum capitulo. vii. Et axes earum / radii / & cāthi / & modiolī / oīa fusilia. Et est circumferentia / qua rota uertitur.	
Salustius	Canna cum duplicato n scribitur / nec a cano canis derivatur / ut Vgutio somniat / sed hebræum est Hierōymo auctore uocabulum / dicente in alphabeto. Notandum itaq̃ est / q̃ nostrum latinum canna / a lingua hebræa sumptū ē. Cannæ pluralis tantum numeri / etiam cum duplicato n / uicus est in Apulia / Romana clade nobilis / de quo meminit Iuuenalis satyra secunda / dicens.	Canna Cannæ
Psalmodia	Quid Cremeræ legio / cannis consumpta iuuentus / Lucanus libro secundo.	
Phus	Tempora Cannarum fuimus / Trebiæq̃ iuuentus. Cāna / urbs est Lycaonia / teste Ptolemæo.	
Lucretius	Canalis cum unico n scribitur / cum primam corripiat syllabam. Virgilius in georgicis.	Canalis Canale
Ouidius	Currentem iligneis potare canalibus undā. Et teste Seruio super secundum ge	

Festus	orgicorum/foeminino melius/ q̄ masculino genere profertur: sed & masculini generis comperitur. Vnde Festus ait. Illices canales/ in quos aqua cōfluit in uis lapide stratis. Et Calphurnius egloga quarta inquit.	
Chalphurnius	Hos potius calamos/ magis hos sectare canales. Sed & hoc cale declinari pōt.	
Statius	Statius libro siluarum primo. Flumina diuerso trahit intemerata canali. Nam a neutro genere/ ablatiui hic casus est.	
Horatius	Canistrū cum ūioco n scribit/ cū p̄ma syllaba corripiat. Horatius sermone. xvi.	Canistrum
Iuuenalis	Quæ procul extructis inerant hesternæ canistris. Iuuenalis satyra quinta auidax conuiuia canistris.	
Vgutio	Cista est/ uel calathus. Nec canna deducitur/ ut Vgutio somniauit: secundū auctoribus Varrōe de lingua latia/ & Pomeo græca dictio ē apud quos κῆρα	
Varro	τῆρα scribitur: quod latini a in i uertentes/ canistrum dicunt.	
Pompeius	Ciuis cōis generis/ format adiectiuum ciuile/ & ciuicū. Lucanus uersu primo.	Ciuis
Lucanus	Bella per Eumathios plusq̄ ciuilia campos. Horatius i initio libro secundi carminum. Motum ex Metello consule ciuicum.	Cuilis Ciuicus
Horatius	Clango clangis facit in præterito claxi/ teste Prisciano: quin etiam clāgui/ diuī auctoritate Hieronymi in libro numerorum capi. x. sic dicentis. Si semel clāgueris/ uenient ad te p̄nceps. Clangere proprie est tuba canere.	Clango
Priscianus	Costus foeminino genere/ & costum neutro/ declinari potest. Serenus.	Costus
Hierōymus	Iungeturq̄ simul costum: polyionq̄: piperq̄. Radix est eximii odoris/ quæ i Petale Gangetis fluminis insula foditur. Costa/ notum est quid significat. Virgilius in georgicis. Et pede pro subigit terram/ fricat arbore costas.	Costum Costa
Serenus	Columbus masculini/ & columba foeminini generis ē. In plurali tamē numero/ foemino potius/ q̄ masculino genere/ pro epicæno profertur. Martialis.	Columbus Columba
Virgilius	Nec uiolens teneras præduro dente columbas. Romulus. Accipitrem milui pulsorum bella columbæ Accipiunt regem. Virgilius.	
Martialis	Præcipites atra ceu tempestate columbæ. Nec a colore columba descendit/ ut Rhabanus Catholicon/ & Vgutio/ uoluerunt: sed teste Varrone/ a columine dictæ sunt/ quia scilicet in altum columbæ nidulantur.	
Rhabanus	Cygnus/ uel more græco cynus/ cum y græco/ sequente g/ uel c scribitur. Græcum uocabulum est: nec a præterito cecini deriuatur/ ut Vgutio sōniauit. Auīs	Cygnus Cynus
Vgutio	est/ alias holor uocatus. Virgilius libro ænidos. xi.	
Virgilius	Strimoniamq̄ gruem/ aut album deiecit holorem. Ouidius.	Cydnus Cydna
Ouidius	Ad uada Meandri concinit albus holor. Cydnus cum y græco sequente d scribitur Fluius est Ciliciæ/ testibus Solino/ & Ptolemæo: qui (ut scribit Iustinus libro. xi) Tarsum Ciliciæ/ apostoli Pauli urbem diuidit. huius fluminis a quam contra podagras ualere dixit Plinius libro. xxxi. naturalis historiæ. Placet hoc loco Vgutionis somnium referre. Ait enim. Item a cygnus/ dictus est eodē noīe Cyngus amnis quidā Ciliciæ: tum quia mira habeat aquarum suauitatem: tum quia in autumnō/ & aestate/ quando niues soluuntur/ tumescit. Quadam enim (ut pergit) lingua/ quicquid candidum est/ cygnus dicitur. Oridiculum/ somniabundumq̄ hominem. Quid enim? Nam & idem Catholicon confirmauit. Cydna urbs est Lyciæ/ teste Polemeo.	
Solinus	Comes / cōis generis est. Apud uulgus tamen hæc comitissa foeminino genere usurpatur. At uero pro itineris socio masculini tantum generis comes ab	Comes Comitissa
Ptolemæus	Vgutio traditur. uerum Vgutio fallitur: & more solito ineptias loquitur: cum in utroq̄ significato comes cōi genere p̄ferri possit. Vnde Bocetius ait. Has saltem nullus potuit peruincere terror/ Ne nostrum comites persequerentur iter. Ouidius in epistola ad parim. Cætera per socias/ Clymenen/ Aetramq̄ loquamur: Que mihi sunt comites/ consiliumq̄ duæ.	
Vgutio	Comitor deponens est uerbum. & tam datiuo/ q̄ accusatiuo iungitur/ teste Ser	Comitor
Bocetius		
Ouidius		
Seruius		

uio super librum septimum æneidōs. Comperitur etiam comito comitas. **Comito**
Ouidius Ouidius libro secundo de ponto.

Ouidius Quem pia nobiscum proles comitauit eūtem. Idem libro metamorphoseos decimoquarto.

Nostraq; adulantes comitant uestigia/ donec.

Cathedra cum c exili/ & th aspirato scribitur: in qua dictione Brito Mamotre
 ctus Catholicō errauerunt dicentes: cathedra a cathecis doctrina descendit/
 Nam componitur ex catha præpositione græca/ & hedra/ quæ est sella. Et li/
 cet catha cum t exili scribatur/ tamen quia componitur cum dictione aspira/
 tum initium habente/ habiicitur. & t exile/ in th aspiratum conuertitur. Simili
 modo methodus cum th aspirato scribitur. Nam licet mera præpositio cum
 t exili scribatur/ tamen quia cum hodos coniungitur/ quod quidem cum aspi/
 ratione principii annotatur/ t exile/ a littera detracta/ i th aspiratum commu/
 tatur. Est autem methodus uia: quom scilicet p ratioē uia accipitur. Sic enim
Cornelius celsus libro primo de arte medicinæ/ apud nos interpretatus est.

Vnde Virgilius georgicorum primo ait.

Virgilius Ignarosq; uia/ mecum miseratus agrestes: id est rationis. idem li. æneidos. xi.
 Si qua uiam dederat fortuna Latino. hoc est rationē. Eodem modo compo/
 sita ex epi præpositione/ & dictione annotatum aspiratione initium habente/
 i littera collisa p in ph conuertit: ut ephēbus: qui pubes interpretatur: & ex epi
 & hebe/ quæ est pubertas componitur: Ephorus superinspector/ ex epi/ & ho
 ro aspicio/ ephemera diurnal/ & epi/ ex hemera dies: Ephippia equorū orna
 menta/ ex epi/ & hippos equus. Simili quoq; modo/ hypo præpositio si cum
 uerbo aspiratione in initio annotato coniungitur/ o littera pressa/ p in ph
 commutatur: ut hyphen subunio/ ex hypo sub/ & hen unum. Quod tunc esse
 dicitur/ cum plures dictiones sub uno accentu proferuntur: ut enim uero: quan
 do quidem: simulac. Similiter si anti præpositio cum dictione i principio aspi
 rata/ comititur/ i littera intercepta/ t exile in th aspiratum cōuertitur: ut Anthy/
 patus p coufus.

Clius Clius quando componitur/ secundæ/ & tertiæ declinationis est: ut acclius:
 declius: proclius. Simili quoq; modo/ secundæ/ & tertiæ declinatione/ de/
 clinari potest/ acclinis/ reclinis/ proclinis. Hoc autem distat inter acclium/
 & acclinum: q; acclius in ascensu inclinatum dicitur: accline uero/ in descensu.
Ambrosius Ambrosius super Aegisippum. Ciuitas prærupta undiq; ppe erat interclina
 rupibus. Quare in sequentia/ quæ in missa p defunctis legitur/ ita dici debet.
 Oro suplex/ & acclinis: non autem acclius: ut indocti legunt.
 Cor contritum quasi cinis:
 Gere curam meni finis.

Pompeius Conuentus masculini generis/ format per diminutionem neutri generis con/
 uenticulum/ in malam ut plurimum partē sonans. Conuentus auctore Pom/
 peio quatuor modis intelligitur. Vno modo/ quom quemlibet hominem ab
 aliquo conuentum esse dicimus. Altero/ cum significatur multitudo ex cōplu
 ribus generibus hominum/ contracta i unum locum. Tertio/ cum a magistra
 tibus/ iudicii causa/ populus congregatur. Quarto/ cum aliquem i locum/ fre
 quentia hominum/ supplicationis/ aut gratulationis causa colligitur. Quinti
 anus affirmat conuentū latine esse/ quæ græce panegyris appellatur. Vnde pa
 negyricus ille sermo dicitur/ qui in conuentibus agitur.

Raudensis Camelus cum c exili/ & e absq; diphthongo/ & unico l scribitur: & si Rauden/
Gasparinus sis confrater meus/ & Gasparinus/ cum geminato l scribi præcipiant: & com/
Hieronymus munis generis est. Vnde Hieronymus i genesi capitulo. xxxii. ait. Separauit ca
 melos foetas cum pullis suis triginta. At uero pro fune nautico camelus mas
 culini tantum generis est. Chamælæa cum ch aspirato/ & æ diphthongo in se
 cūda/ & penultima syllaba/ & unico l scribitur: etsi a Tortellio cum c exili/ &
 æ diphthōgo i scdā dum taxat syllaba scribendū tradat. gēus est hærba. Cha
 mæleon cū ch aspirato (non cū c exili/ ut uult Tortellius) & æ diphthōgo so/
Tortellius
Tortellius

Cathedra
Methodus
Ephēbus
Ephemera
Ephorus
Ephippia
Hyphen
Anthypat

Clius

Conuentus
Conueticu
lum

Camelus
Camælæa
Chamæleō
Camilla
Camillus

	lum in secunda syllaba & unico l animal est quadrupes. Camilla cum c exili & i latino & geminato l filia fuit Metabi regis Priuerni Volscorum urbis di	
Virgilius	cente Virgilio libro aeneidos septimo.	
Stattius	Volscia de gente camilla. Sane teste Statio Tulliano libro primo de uocabulis rerum/camilli uocabulo/Tusci praeministrum deorum significat. Vnde & Mer	
Macrobius	curium camillum dicunt factum esse/ut scribit Macrobius. Quin etiam Ro	
Macrobius	mani/teste eodem Macrobio/pueros/puellasq; nobiles/& iuestes camillos/	
Festus	& camillas appellabant. Quare camillus proprie auctore Festo/puer igenu	
Festus	us dicitur. Quoddam etiam uasis genus/quod opertum in nuptiis ferebant in quo erant nubentis utensilia/camillum uocabant:quod alio (ut ait)nomie cumera dicebatur.	
Virgilius	Camera cum c exili scribitur:& interpretatur fornix/siue testudo. Camurus adi	Camera
	ectium/obtortus dicitur/uel curuatus. Virgilius in georgicis.	CamurusA
	Pes etiam/& camuris hirtae sub cornibus aures.	
Herodotus	Camiros cum c exili/& i latino/urbs fuit in regione Dorica/ut ostendit.Hero	Camiros
Pomponius	dotus libro historiarum primo. Alia eodem nomine fuit in Rhodo/testibus	Camarus
Homerus	Pomponio Mela/& Homero libro iliados secundo.	
Martialis	Cammarus cum c exili/& duplicato m/genus est piscis:de quo Martialis.	Cammarus
Iuuenalis	Concolor in nostra cammare lance rubes. Iuuenalis.	
	Dimidio ponatur cammarus ouo. Cammara/urbs est Cretae a latere orien	
Ptolemæus	tali/teste Ptolemæo.	
Festus	Cumera cum c exili scribitur. Vasis erat genus/teste Festo/quod opertum i nup	Cumera
Acron	tiis ferebatur:in quo erant nubentis utensilia:quod alias camillu appellabat. At	Cumerum
	uero Acron in Horatium/cumera (inquit)uas est ingens uimineu:in quo fru	
	mēta cōduntur:uel (ut pgit)cumera dicuntur uasa fictilia/doliis similia:ubi fru	Comarus
	mētum suū reponēbat agricolae. Modo aut (ut idē auctor subdit)cumera di	
	cunt uasa minora. quae capiunt qnq; siue sex modios:quae lingua Sabinorum	
Horatius	trimodia uocant. Horatius.	
	Forte p angustam tenuis uulpecula rimam	
Horatius	Reperat in cumeram. Idem sermone primo.	
	Cur tua plus cumeris laudas granaria nostris? Hoc cumerum/uas erat nuptia	
Festus	le sic dictum (ut scribit festus) a similitudine cumerarum. Comarus cum c exi	
Plinius	li/sequente o/& unico m/arbutus est:& genus mori/teste Plinio libro. xv. na	
Ptolemæus	turalis historiae. Comara/urbs est Bactrianae puintiae/teste Ptolemæo.	
Virgilius	Cæstus cum æ diphthōgo scribitur:cum a cædo cædis deriuatur. Cæstus arma	Cæstus
	sunt pugilum/quartae quidem declinationis/dicente Virgilio.	Cestus
Marcellus	Seu crudo fudit pugnam committere cæstu. Quin & secunda declinatione de	
Varro	clinari potest/teste Marcello/Varronem referente dicentem. Si aduersarius in	
	cæstis supercilia discobinarit.	
	Cestus huius cæsti/secundae tātū declinatiōis/absq; diphthōgo/foeminini ge	
Martialis	neris est/teste Lactantio grāmatico super librū quintum thebaidos:quod Pri	
Lactantius	scianus/& Alexander omisit. Sed & masculini cōpitur. Vnde Martialis ait:	
Priscianus	Sume cytheriaco medicatum nectare ceston. Apud Græcos etiā adiectiue de	
Alexander	clinatur:ut est apud Homerum libro iliados. xiii.	
Seruius	ἡ καὶ αὖτις ὁ στήθεσσι περικλυτοῖς τοῦ κέστος τοῦ ἰατρῆα. Glosa Porphyrii. κέστος τοῦ	
	non est nomen cinguli:sed narium significat:quod proprie apud nos dici po	
	test acu pictum:ut est apud Virgilium.	
	Pictus acu clamydem/& serugine clarus Ibera. Cingulum Veneris dicebatur:	
Lactantius	quod teste Seruio / singularis tantum numeri est. Ceston (inquit Lactantius	
	grammaticus)uocant/qua copulae ex matrimonio ius est:ideoq; (ut ait) adul	
Festus	terio perpetratur incesta. Cestus (inquit Festus)uocantur & ii/quibus pugiles	
	dimicant:& genus quoddam ornatus mulieris:quod (ut diximus)absq; æ diph	
Priscianus	thongo scribitur.	
Caper	Cassus huius cassidis/foeminini generis est teste prisciano:quin & masculino ge	Cassus
Probus	nere ueteres protulerunt/ut Caper testatur/& Probus. Comperit etiā primæ	Cassida

Virgilius	declinatiōis hæc cassida. Virgilius libro æneidos. xi. aurea uati.	Cassidulum
Propertius	Cassida & Propertius ait. Aurea cui postq̃ nudauit cassida frontem: idest galea. Et scribitur cū duplica- ro s. Nec a careo cares: nec a capite: ideo quia caput tegat: cassis deducitur: ut somniabundus tradit Vgutio. Nam & sibi ipsi contradicit Vgutio quom ait. Cassis huius cassidis facit in accusatiuo cassidem: uel cassida. Quo fit: aut lati- num omnino non esse uocabulū: aut accusatiuū græcū cassida non habere. ē etiam Cassida urbs Indiæ: teste Ptolemæo. Cassis huius cassis etiā cū gemina- to s. masculini generis est: dicente Ouidio. Decidit in casses præda petita me- os: hoc est rætia. Et format diminutiue neutri generis cassiculum. Vnde Pom- peius ait. Cassiculum raticulum: a cassibus per diminutionem dictum. Vgu- tio dicit: q̃ format diminutiuum foemini generis cassicula.	Cassidula Cassidulum Cassus Capo
Ptolemæus	Capys huius capyis: cum y græco scribitur. proprium fuit uiri nomen: qui Ca- puam Campaniæ urbem condidit: dicente Virgilio libro æneidos. x.	Capys Capis
Ouidius	Et Capys: hinc nomen Capuanæ dicitur urbi. Liuius autem a camporū pla- nicie. Capuam cognominatam tradit Plinius a quadagesimo campo dictā	Capidula Capidulum
Pompeius	putat. Strabo: q̃ sit duodecim urbium caput: dictam asserunt. Capis cum i la- tino: masculini generis. Tuscum est uocabulum: teste Seruio: & apud nos fal- co dicitur. Capis huius capidis cum i latino: foemini generis est: teste Priscia- no: græcumq̃ (ut ait) uocabulum: illud apud Lucillum afferens exemplum: capidasq̃ reptas. Nam si capis latina dictio esset: accusatiuum græcum ca- pidas non protulisset Lucillius: sed latinum: capides. Festus tamen latinam uult esse dictionem. Ait enim. Capis: poculi genus: dictum a capiēdo. Et for- mat p̃ diminutionē capidula: teste Prisciano hoc capidulum (ut scribit Pom- peius) gēus ē uestimēti: quo caput tegebat. Capus: & capo: in recto: declinari pōt: teste Seruio. Et hoc differt a gallo: q̃ capo testes ablati sūt: gallo minime.	Capus Capo
Vgutio	Capitale: & per apocopen capital tam pro pecunia: q̃ pro facinore: quod ca- pitis pena luitur: declinari pōt. Plautus in menæchinis. Nūq̃ hercle effugiet: tamen si capital fecerit. Est etiam capital (ut scribit Festus) linteum quoddam: quo in sacrificiis utebantur.	Capitale Capital
Plautus	Capus: carruca dicitur undiq̃ testā. Capsa non uenit a capio: ut somniat Vgu- tio: sed teste Pompeio: a καὶ πτω: quod est curuo. Et format p̃ diminutio- nem capsula & capsella Est et Capsa urbs Aphricæ: teste Ptolemæo.	Capus Capsa Capsula Capsella
Festus	Carruca cum duplicato r̃ scribitur. Martialis.	Carruca Carrum
Priscianus	Aurea q̃ fundi precio carruca paratur: idest currus. Carrum cū duplicato r̃ neutri generis est: etsi Vgutio masculino genere hic carrus declinari præcipi- at. Hieronymus in Esdra. & dederunt carra Sidoniis: & Tyriis. & format di- minutiue carriculum. Carres cum duplicato r̃ populi quidam fuerūt insulāi: teste Thucydide libro tertio de bello peloponnesiaco: quorū meminit Vir- gilius octauo libro æneidos: quom ait.	Carrum Cariculum Carres Carræ Caras
Pompeius	Hinc Lelegas: Carrasq̃. Carræ cum duplicato r̃ pluralis tantū numeri: urbs est Mesopotamiæ: teste Ptolemæo. Caras cum unico r̃ rex fuit Cariæ regio: est Mesopotamiæ: teste Ptolemæo. Caras cum unico r̃ rex fuit Cariæ regio: est Mesopotamiæ: teste Ptolemæo. Caras cum unico r̃ rex fuit Cariæ regio: est Mesopotamiæ: teste Ptolemæo.	Caras Caria Caries
Thucydides	nis: qui ex auibus primus auguria comperit: ut dixit Plinius libro septio: na- turalis historiæ. Cares: Cariæ populi sūt: de quibus Martialis meminit dicēs. Aere nec in uacuo pendentia mausolea Laudibus imodici Cares i astra ferāt. Et scribit cū unico r̃. ē ē Cariæ urbs lito- ralis. Lyciæ: teste Ptolemæo. Caries: dicit uetustas: siue putrilago. Aufoni ⁹ . Eti- neas: cariēq̃ pati te charta: necesse ē. hæc aut oēs dictōes cū c exili scribēdæ sūt.	Caras Caria Caries
Virgilius	Curis cum unico r̃ scribitur: & lingua Sabinorum: hasta uocatur: a qua / Iuno Curitis cognominata est: quia eandem hastam ferre putabant: auctoribus Pompeio: & Seruio. Nec a curro deriuatur: ut Vgutio somniauit. Cures cū unico r̃ populi fuerunt Sabinorum opulentissimi: de quibus meminit Virgi- lius libro æneidos nono: quom ait.	Curis Curitis Cures Curetes Currus
Ptolemæus	Tatioq̃ seni: Curibusue Seueris. Curetes cum unico r̃ populi fuerunt Cretæ: quorū meminit Ouidius li. metamor. iiii. dicēs. largoq̃ sotos Puretas ab im-	Curriculus Curriculū
Aufonius		
Pompeius		
Seruus		
Vgutio		
Virgilius		
Ouidius		

Homerus	bri. Sunt & alii eodem nomine populi Aetolis cōuicini: qui teste Homero li	Curriculo
Lucanus	bro iliados nono / cum ipsis Aetolis bellum gessere: Alios scripsit Lucanus	Cursum
	feroces esse populos in dalmatia / sic ingens. Illic bellaci confusus gēte Curetū	Curule
Festus	Quos alit Adriaco tellus circumflua ponro. Currus cum duplicato r / carrum	Curules
Priscianus	dicitur. Et format per diminutionem curriculum: testibus Festo & Prisciano:	Curula
Curtius	quin etiam neutri generis curriculum: ut est apud Curtium libro octauo dicē	Curruca
Seruius	tem. Aliorum turbati equi non in uoragines modo / lacunasq; / sed etiam in	
Virgilius	amnem praecipitauere curricula. Curriculum itē neutri generis / p paruo cur	
	su ponitur: siue pro loco / ubi currendi certamē exercetur: seu pro ipso tem	
	pore / ut scribit Seruius. Virgilius libro aeneidos octauo.	
	Inde ubi prima quies medio iam noctis abacta	
Marcellus	Curriculo expulerat somnum: id est medio tempore. declinatur etiā hic cur	
Pompeius	riculus pro paruo cursu / teste Marcello. Curriculo significat id quod cursum	
Plautus	auctore Pompeio. Vnde Plautus ait. Licet uos abire curriculo id est cursum	
Horatius	Curule cum unico r scribitur neutri generis / & curulis foeminini / cum primā	
Gellius	corripiat syllabam. Horatius in epistolis.	
	Cuilibet hic fasces dabit / eripietq; curule: hoc est currum / curulis (ut tradit	
Festus	Gellius) sedes erat ex ebore: qua maiores magistratus utebantur in curru. Cu	
Seruius	rules etiam cum unico r / equi dicuntur quadrigales: uel magistratus / qui curu	
Lucanus	libus uehebantur / testibus Festo & Seruio. Lucanus etiam primam syllabam	
Ptolemæus	corripuit / quom dixit libro tertio.	
	prætor adest / uacuq; loco cessere curules. Curula urbs est India / teste Ptole	
Iuuenalis	mæo. Curruca cum duplicato r / auis est / quæ alienos pullos proprios putans	
	nutrit / & educat: de qua Iuuenalis satyra sexta.	
	Tu tibi tunc curruca places. Et cum c exili omnes hæ dictiones scribuntur.	
Marcellus	Cupiditas / & cupido / in uno significato accipi possunt: nisi q; cupiditas (ut	Cupiditas
	Marcellus tradit) leuior est / q; cupido. Verum pro deo amoris / masculini Cu	Cupido
Pompeius	pido generis est.	
Vgutio	Cæspes huius cæspitis cum æ diphthongo scribitur: cum a cædo cædis aucto	Cæspes
	re Pompeio deriuetur. Nec a cerebro deducitur / ut somniauit Vgutio. pars	
	terræ est / cum uiridi hæba auulsa / masculini generis.	
Virgilius	Conus cum unico n scribitur: & pro summitate galeæ ponitur: sed & nucleus	Conus
	interpretatur. Cunnus cū geminato n / notum est uocabulum / dicēte in Pri	Cunnus
	pea Virgilio.	Cuniculus
Martialis	Mens erat in cunno Penelopea tuo / scilicet Vlyssis. Cuniculus cum unico	Cuniculum
	n / animal est / lepori simile: cui subter fossa terra latere solitum est. Vnde Mar	Cunæ
Festus	tialis in apophoretis ait.	Cunabula
	Gaudet in effossis habitare cuniculus antris. Est etiam cuniculus foramen sub	Cuna
	terraneum: quod & neutro genere cuniculum declinari potest. Festus cunicu	Cuni
	lum (inquit) foramen est sub terra occultum. Et cum c exili omnia hæc uocabu	
	la scribenda sunt. Cunæ & cunabula / in uno significato accipi possunt: & cū	
	unico n scribuntur. Cuna etiam cum unico n / paganorum dea uocatur. Cuni	
Ptolemæus	urbs est Gedrosiæ prouinciæ / teste Ptolemæo. & cum c exili præfatæ omnes	
	dictiones scribi debent.	
Ouidius	Cyparissus cum c exili / & y græco / & unico p / & duplicato s scribitur. proprium	Cyparissus
Caper	fuit pueri: nomen / postea in sui nominis arborem cōuersi / teste Ouidio libro	Cypressus
Probus	metamorphoseon decimo. Et pro arbore / testibus Capro / & Probo / tam ma	Cypressus
Hieronymus	sculini / q; foeminini generis / apud antiquos fuit Hanc arborem postea Latini	Cyparissa
	cypressum uocauere. Vnde in ecclesiastico cap. xxiiii. Hieronymus ait. Qua	Cyparissiu
Virgilius	si cedrus exaltata sum in Libano: & quasi cypressus in monte Sion. Plariq;	Cyparissia
	tamen y græcum in u nostrum mutantes / cupressum dicunt: quod & Virgili	
	us obseruauit / quom primo georgicorum / inquit.	
Virgilius	Et teneram a radice ferens Siluane cupressum. Sed & cyparissus pro arbore	
Martialis	usurpatur. Vnde Virgilius libro aeneidos tertio ait.	
	Acræ quercus / & coniferæ cyparissi. Martialis.	

Plinius	Daphnæas platanos & aereas cyparissos. Fuit etiam Cyparissus eadem scri	
Ptolemæus	ptura urbs Achaia teste Plinio libro quarto naturalis historiae: quam Ptole	
Pausanias	mæus dicit esse Messeniæ in Achaia. est & eodem nomine & litteratura in su	
Ptolemæus	la quædam Bocetia alias Anticyra cognominata ut scribit Pausanias. Alia	
Festus	autem Anticyra est ad sinum Maliacum & Oetam montem. Cyparissiu	
Charisius	eadem scriptura / promontorium est Messeniæ ut Ptolemæus ostendit.	
Diomedes	Cyparissia eadem orthographia / igneæ quædam faces dicuntur: quæ no	
Priscianus	ctu apparere solent ad similitudinē cupressi ut testat Festus.	
Virgilius	Cudo cudi facit in præterito cusi testibus Charisio & Diomede. At uero Pri	Cudo
Alexander	scianus secundum quorundam opinionem dicit q̄ facit cudi. Quod & susti	
Pompeius	neri pot̄ auctoritate Virgilio libro æneidos primo ita dicentis. Ac primum si	
Vgutio	licis scintillam excudit Achates. Vbi excudit præteriti temporis est: non præ	
Festus	sentis: quia aliud præteritum subiunxit scilicet suscepit. Hanc opinionem se	
Cato	cutus est Alexander in regula: In si do uertit. Cusi ergo & cudi in præterito	
Caper	dicere possumus. Est autem cudere / tundere / fabricare / sculperere / polire. Et a	
Probus	cædo descendit auctore Pompeio.	
Pompeius	Culigna cum c exili / & unico l scribitur: nec a culeo deducitur ut Vgutio som	Culigna
Vgutio	niauit. sed ab eo quod græci κυλικα dicunt ut scribit Festus. genus est uasis.	
Festus	Cato. Culignam in sæno græco ponit ut bene oleat.	
Cato	Crux tam masculini q̄ foemini generis est testibus Capro Probo Pompe	Crux
Caper	io. Vnde illud Gracchi. dignus fuit qui malo cruce periret. Et apostolus ad	
Probus	Galatas ait. Mihi aut̄ absit gloriari nisi in cruce domini nostri Iesu Christi: p	
Pompeius	quem scilicet crucem / mihi mundus crucifixus est: quod imperiti ecclesiastici	
Gracchus	putant esse relatiuum huius genitiui Iesu Christi.	
Festus	Cruciatus cruciatio cruciamentum crucium in uno significato acci	Cruciatus
Lucillius	pi possunt. Festus. Crucium est quod cruciat. Quin etiam insuaue uinū	Cruciatio
Caper	lius crucium Festo referente appellauit.	Cruciamentum
Probus	Crinis tam foeminino q̄ masculino genere ueteres protulere ut Caper testat	Cruciamtū
Herodotus	& Probus.	Crucium
Virgilius	Creston cum c & t exilibus scribitur. urbs fuit Tysenorum. Crestona eadem scri	Crinis
Priscianus	ptura regio est Macedonia contermina Mydonia teste Herodoto libro hi	Creston
Seruius	storiarum septimo.	Crestona
Perfius	Crater cū c & t exilibus scribitur: & masculini generis est. Virgilius l. ænei. iii.	Crater
Horatius	Tum pater Anchises magnum cratera corona	Cratera
Perfius	Induit. Et ab accusatio græco κρατήρα nostri etiam cratera foeminino gene	Craterus
Nonius	re ptulerūt testibus Prisciano & Seruio super librū primū ænei. Vnde Perfius.	Cretera
Pompeius	Crateram argenti dabit. Horatius Sermone. xiiii.	Cateia
Seruius	Siue grauis ueteri crateræ limus adhæsit. genus est poeuli. Craterus propri	Crates
Virgilius	um fuit medici nomen: de quo meminit Perfius quom ait.	Cratis
Herodotus	Et quid opus Cratero magnos promittere montes? Cretera cum c & t exili	Crathis
Ouidius	bus genus est uasis: quam alias situlam. appellamus ut Nonius scribit: & ab	
Ouidius	eo qui est crater auctoritate Pompeio descendit. Cateia cū c & t exilibus ge	
Ouidius	nus est tæli Gallici teste Seruio: quo scilicet uocabulo Virgilius usus est dicēs	
Ouidius	libro æneidos septimo.	
Ouidius	Teutonico ritu soliti intorquere Cateias. Crates cum c & t non aspiratis	
Ouidius	proprium uiri nomen fuit. Et facit i genitiuo Cratis uel Cratetis: sicut hermes:	
Ouidius	chremes.	
Ouidius	Cratis cum c & t exilibus foeminini generis norū uocabulū ē. Crathis cū c exi	
Ouidius	li & th aspirato fluuius est Achiuorum teste Herodoto libro historiarum pri	
Ouidius	mo. Alius eiusdem nominis est in Calabrya: cuius meminit Ouidius libro	
Ouidius	metamorphoseos. xv. dicens.	
Ouidius	Crathis & hinc Sybaris nostris conterminus oris. Et facit in genitiuo Cratis	
Ouidius	uel Crathidis. Ouidius libro fastorum tertio.	
Ouidius	Est prope pisces lapidosi Crathidis amnes.	

Iuuenalis	Cumæ pluralis tantum numeri/urbs est Campaniæ: de qua Iuuenalis memi- nit/quom ait.	Cumæ
Virgilius	Laudo tamen/uacuis q̄ sedem figere Cumis Detinet. A qua/fit Cumanus & Cumæus cū æ diphthōgo. Virgi. i bucolicis. Ultima Cumæi uēit iam carminis ætas. Cuma huius cumæ/urbs est Aeoliæ/ teste Ptolemæo. a qua/etiam Cumani uocitati sunt.	Cumani Cumæi Cuma
Ptolemæus	Comum/urbs est Insubriæ/teste Ptolemæo: a quo/Comenses & Comani ap- pellati sunt. Coma/urbs est Lycie circa montem Massicem/ut Ptolemæus ostendit. Coma item/iuba/uel capilatura dicitur: & primā corripit syllabam. Rursum coma:uicum/uel uillam significare habet/teste Festo. & tūc co sylla- ba producit. Comma huius/commatis cum duplicato m/punctum est cū uirgula superius ducta/sic: Comus/cum unico m/genus est herbæ: Ambrosi- us libro tertio hexahemerō capitulo nono. Nec illud præterit/ q̄ como plæ- rūq̄ furores libidinū marcuerūt κωμοσ græce latine festiuitas & procacitas. Ptolemæus iocus modestus. Comi/populi qdā sunt Bactrianæ puinciæ/teste Ptolemæo.	Comum Comenses Comani Coma Comma Comus Comi
Ouidius	Compages & compago in uno significato/declinari pōt. coniunctio dicitur/ seu conglutinatio/uel compactio. Ouidius libro metamorphoseos primo.	Compages Compago
Lucanus	Atq̄ ita disparibus calamis compagine cæræ. Lucanus libro primo. Nauitq̄ & nondum sparsa compage carinæ.	
Vgutio	Cosmeta cū ct & exilibus scribitur. Nec a como comis deducitur/ s̄ littera iter/ posita/ut Vgutio & catholicon/somniant: sed a κοσµω uerbo græco/ qd̄ est orno. Vnde serui qui nobiles mulieres ornare consueuerant/ cosmetæ uo-	Cosmeta Cosmus Cosmas
Iuuenalis	cati sunt/ dicente Iuuenale satyra .vi. Ponunt cosmetæ tunicas. Et a κοσµω cosmus dictus est: qui ornatus interpre- tatur. Inde etiam mundus/ quia ornatus est/ cosmus appellatur. Fuit etiam Cosmus uiri proprium nomen: de quo meminit Martialis/ quom ait.	
Martialis	Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Cosmus foeminini generis/ a Ptolemæo/ Ptolemæus urbs ludææ ponitur ab oriē tali parte iordanis. Cosmas ppriū fuit nom̄ uiri.	
Priscianus	Cautes & cotes i recto/ teste Prisciano/ dici pōt: & foeminini generis est. Virgi- Virgilius lius libro æneidos sexto.	Cautes Cotes
Ptolemæus	Quam sit dura silex/ aut stet Marpesia cautes: id est lapis/ uel petra uel scopu- lus. Cotes item est promontoriū Mauritanæ Tingitanæ/ teste Ptolemæo.	Cottis Cos
Ptolemæus	Cottis cum duplicato t apud Ptolemæū scriptū legi: & ab eodem urbs Indiæ Horatius ponitur. Cos huius cotis/ genus est lapidis: quo ferrū acuitur/ dicēte Horatio.	Cotys Cutis
Ptolemæus	Ardentes accuens sagittas cote/ cruenta. Cos item/ urbs est doricæ. Ptolemæus dicit/ Con esse insulam in Myrtoo Pelago. Et facit in genitiuo co/ declinatiōe attica. Nam accusatiuum græcum κωπ protulit Homerus libro iliados. ii.	
Homerus	Cotys cum c & t exili/ & y græco/ propriū fuit uiri nomen: de quo sæpe Plu- tarchus meminit. Cutis/ notum est uocabulum. Vnde & Boetius ait.	
Plutarchus	Et tremit effœcto corpore lassa cutis. Et cū c & t non aspiratis scribitur.	
Boetius	Nam a κοῦτοσ græce/ auctore Pompeio descendit.	
Pompeius	Chirographus & chirographum/ declinari pōt: & cum ch aspirato/ & i latino Pædianus scribitur hoc aut̄ inter syngraphas & cætera chirographa/ interesse tradit Pædianus: q̄ in chirographis tantum quæ gesta sunt/ scribi solent: in syngra- phis uero/ etiam contra fidem ueritatis pactio uenit: & non numerata quoq̄ pecunia/ aut non integre numerata/ pro temporaria hominum uoluntate/ scribi consuevit: Iuuenalis satyra sexta.	Chirōgra- phus Chirogra- phum
Iuuenalis	Vana superuacui dicens chirographa ligni. Censeo censes secūdæ coniugationis facit in præterito censui: i supino censum. At uero censio census quartæ/ format præteritum ceusi: supinum censitum.	Censeo Censio
Prudentius	Prudentius in psychomachia.	
Ouidius	Stirpe recensita sacra de uirgine nata. Ouidius.	
Festus	Præsto re/ ensitis euoluere sæcula fastis. est autem censere (ut scribit Festus) putare/ suadere/ discernere.	
	Cincinnus cum c exili utrobq̄/ & i latino in prima/ & secunda syllaba/ &	Cincinnus

Festus	duplicato n scribitur. Cincinni (ut testis est Festus) itortiga ad locū capiendū	Circinus
Iuuenalis	tendunt dicti sunt. Iuuenalis satyra sexta. Altior hic quare cincinnus. Circinus cum e exili utrobiq; & i latino in prima & media syllaba & unico n scribitur: cū penultimā corripiat syllabam. Gual-	Circino
Gualfredus	fredus in arte poetica. Præformet capiti naturæ circinus orbem: hoc est circulus / siue rotunditas .	
Ovidius	Simili modo circino circinas uerbum / ci syllabam corripit. Ovidius libro me- tamorphoseos secundo . Inclinat cursus: & easdem circinat auras.	
Iuuenalis	Columna cum unico l scribitur: nam primam corripit syllabam . Iuuenalis .	Columna
Priscianus	Verre pauimentum: & nitidas ostende columnas. Et format per diminutio-	Colūnella
Vgutio	nem columnella teste Prisciano. Vgutio dicit q; facit etiā diminutiue colum-	Columella
Donatus	nula & columella absq; n. Columellæ item dicti sunt apud ueteres / serui ma-	Colūnula
Terentius	iores domus teste Donato super illud Terentii in phormione / columē uero	Columnen
Lucillius	familiæ: ubi ait. Columnen / culmen dixit an columnen colūnam? Vnde colu- mellæ apud ueteres / dicti serui maioris domus. Lucillius. Seruus neq; infidus domino / neq; inutilis q̄q; Lucillii columellæ hic situs. Tu uero hūc in animū quorum columine ciuitas continebatur .	Culmen
Horatius	Horatius contra / pro columine columnam dixit.	
Ennius	Ne pede (inquit) proruas stantem columnam. Ennius. Regni uersatum / summam uero columnam. Columnen uero / fama est: sustē-	
Pompeius	tatio: uel decus: unde columnæ dictæ. hæc Donatus. Et Pompeius ait. Colū-	
Festus	næ dictæ: q; culmina sustineāt.	Cingo
	Cingo cingis: & clingo clingis: quod (ut tradit Festus) e græco tractū est in uno	Clingo
	significato dici potest.	Capio
	Capio capis facit in præterito cepi. At uero coepio coepis: quod apud antiquos	Coepio
Cato	totam declinationem habuit: cum æ diphthongo scribitur. Vnde Cato ait.	
Plautus	Coepiam seditiosa uerba loqui. Palutus i menæchmis. Neq; pugnās uelitis	
Terentius	coepio Terentius in adelphis. Sex totis mensibus olfecissem q̄ ille quicq; coe-	
	peret. Nunc autem præterito huius uerbi coepio: quod est coepi: pro præsen-	
Lucretius	ti utimur tempore: & nonnunq; per dihaeresim diphthongus ipsa diuiditur: ut est apud Lucretium libro quarto . Si quis forte manu premere / ac siccare coepit. Est autem coepere (quod Pom-	
Pompeius	peius protulit) incipere inchoare. Capio uero plura apud Marcellum habet	
Marcellus	significata: hoc nihilominus in loco annotanda. Capere (inquit Marcellus) ē	
Virgilius	implicare impedire. Virgilius georgicorum primo.	
Lucretius	Aut oculos capti fodere cubilia talpæ. Capi propiciari. Lucretius libro. ii.	
Terentius	Nec bene pro meritis capitur: nec tangitur ira. Capere facere. Terentius i an-	
Terentius	dria. Non si capiundos mihi scio esse inimicos omnis homines. Capere per-	
Virgilius	peti. Terentius in heauton. dum abs te absum / omnes mihi labores / quos	
Virgilius	cepi / leues. Capere / tollere tenere. Virgilius georgicorum quarto.	
Virgilius	cape sacra manu / cape robora pastor. Cape / eligere. Terentius in ecyra. Cū	
Virgilius	illum generum cepimus. Virgilius georgicorum secundo . Ante locum capies oculis. Capere / delectare. Virgilius libro æneidos octauo.	
Tullius	Aeneas capiturq; locis. Tullius in prima philippicarum. Non possum adduci	
Virgilius	& suscipere pecuniæ captum: id est delectationem. Capere / sustinere / habere.	
	Virgilius libro æneidos octauo.	
Terentius	Hæc illum regia cepit. Terentius in heauton. dii boni quid turbæ est? Aedes	
Virgilius	nostræ uix capient. Capere eircūuenire. Virgilius libro æneidos secundo.	
Tullius	captiq; dolis / lachrymisq; coacti. Tullius in hortensio. Captum me fortasse	
	tu putas: & id quod nollem / confiteri coactum. Capere / occupare / detinere.	
Virgilius	Virgilius libro æneidos secundo:	
Tullius	certantq; illudere capto. Tullius in uerrem. Nauem piratarum præda refer-	
Virgilius	tam nō ceperunt: sed adduxerunt. Capere / satiare. Virgilius li. æneidos .iiii.	
Virgilius	Tanta meæ si te ceperunt tædia laudis. Capere accipere. Virgilius li. ænei. ii.	

Varro	Tu genitor cape sacra manu: patriosq; penates. Capere/cōplecti. Varro i.	
Tullius	Marcipore. pro pontis unda q̄ liquenti cæcula natantem profundit cape. Ca pere inuenire. Tullius in Verrem. Reiecti a chelidone capiunt consilium ne cessarium. hæc omnia Marcellus. Verum Laurentius nonnulla huius uerbi ex	
Laurentius	posita a Marcello significata improbat ait enim. Quis credit auctores uni di ctioni tot significata & quidē pro se queng; noua dare uoluisse tanq̄ linguā ipsam confundere cuperent? Cur igitur ita loquuti sunt? Nempe q; nihil iter est inter has significationes capio hostem: capio generum: capio saxum. Pre terea duæ proprietates i hoc uerbo notandæ sunt: una quod habet recipro cum quendam usum: ut idem sit: cepi uoluptatem: & cepit me uoluptas.	
Cicero	Cicero. Magnam cepi ex litteris tuis uoluptatem. Quintilianus. Nec me tan ta capiebat uoluptas q; fluentia cæris mella conderem. Altera q; capere signi ficat sponte uel non sponte accipere: sumere tantum sponte. Atq; hinc est il lud: cepi labores: cepi molestiam: cepi dolorem: cepi uel suscepi inimicicias: suscepi curas: suscepi sumptus: accepi calamitatem: accepi cladem: accepi dam num: accepi iniuriam: accepi contumeliam: accepi repulsam: accepi uulnus.	
Quintilianus	Valerius Maximus ita plane horum uerborum proprietatem distinxit ut hæc differentiam pene præcipere uideatur. Ait enim de Censorio loquens. Vt nō coactus enssem accipere sed sua sponte sumere uideretur.	
Valerius	Priscianus Carbasus foeminini generis est teste Prisciano. At uero Phocas masculini esse Carbasus	
Priscianus	Phocas generis tradidit. Probus autem & Caper masculini & foeminini generis sin gulari numero esse dixerunt. Plurali uero numero neutri generis est. Serui us scribit carbasum esse genus lini: & abusive pro uelo poni. Valerius Maxi mus libro primo. Qua adorante cum carbasum quem optimum habebat foculo imposuisset subito ignis emicuit.	
Phocas	Priscianus Carex cū e in recto effertur teste Prisciano. Isidorus aut cū i carix enūtiari præ cipit. hæc e spinosa foeminini generis dicēte Virgilio. & carice pastus acuta.	Carex
Probus	Virgilius Caryca cum c exili utrobique & y græco genus est ficuum a loco sic dictarū	Carix
Caper	Pollux teste Iulio Polluce non autem a copia uel a xapio quæ est gratia ut cū Ca tholico somniauit Vgtuio. Ouidius libro metamorphoseos octauo.	Catyca
Seruius	Vgtuio Hic nux hic mixta rugosis caryca palmis.	
Valerius	Diomedes Capeffo facit in præterito capeffi testibus Diomede & charisio: in supino ca peffitum. Alii dicunt q; facit in præterito capeffui in supino capeffum.	Capeffo
Priscianus	Charisius Quod etiam Alexander tradidit quo ad supinum quom dixit	
Isidorus	Alexander So siui situmq; facit sed deme capeffo:	
Virgilius	Quod si sumq; facit. Ego autem duplex inuenio habere præteritum: & cōse quenter duplex supinum: capeffi scilicet a quo sit capeffū: & capeffui a quo formatur capeffitum. Vnde Augustinus libro secundo de ciuitate dei cap. xi.	
Pollux	Cicero (sunt autē Ciceronis uerba libro de republica) ait. Aeschines ciuis Atheniēsis uir eloquentissimus cū adulescens tragedias actitasset rēpublicā capeffuit.	
Pollux	Salustius Salustius libro historiarū secundo Diuersa uti solet rebus perditis capeffuit.	
Vgtuio	Capulus & capulum declinari pōt: & cum unico p scribitur: nam & primam	Capulus
Ouidius	Virgilius corripit syllabam dicente Virgilio libro æneidos. xii.	Capulum
Diomedes	Festus Vt capulum ignotum dextramq; aspexit inermem. Capulum (inquit Festus)	Capula
Charisius	Lucanus & manubrium gladii uocatur: & id quo mortui efferuntur. Lucanus.	
Alexander	Excussit cristas galeis: capulosq; solutis	
Augustinus	Marcellus Perfugit gladiis. Marcellus. Capulum dicitur quicquid aliquam rem intra se capit. Capula foeminini generis genus est uestis.	
Cicero	Pōpeius Credo credis & creduo auctore Pompeio ueteres protulere. Vnde etiā Plau tus ait. Ipsi nec amat: nec tu creduas pro credas.	Credo
Salustius	Plautus Corium neutro genere & masculino corius teste Pompeio antiqui usurparūt	Creduo
Virgilius	Plautus hinc Plautus iam tibi (inquit) tuis meritis crassus corius redditus est. Est etiā	Corium
Festus	Ptolemæus corius fluuius: cuius hostium est in sinu Carmaniae teste Ptolemæo. Coria	Coria
Lucanus	Ptolemæus nomen est duarum urbium ut Ptolemæus ostendit: quarum una est in Iber nia: alia Otadenorum etiam in Ibernica.	Corius
Marcellus	Pompeius	

Marcellus	Cautio/uel more antiquo cautio (ut Pompeius scribit) cautela uocatur/ teste	Cautio
Cicero	Marcello. Cicero libro primo de oratore. Neq; mihi illa cautio/ & timiditas in causis propter præstantem prudentiam Crassi/ negligenda est.	Cautio
	Corinthus cum c exili/ & i latio/ & th aspirato scribitur. Vrbs est Achaia alia cer	Cautela
	cyra nominata: a qua/ fit Corinthius/ Corinthiacus/ Corinthiensis. Ouidius li	Corinthus
Ouidius	bro primo tristium.	Corinthius
Festus	Illa Corinthiacis primum mihi cognita terris. Festus. Corinthienſes ex eo di	Corinthiacus
	ci coeperunt/ ex quo/ coloni Corinthum sunt deducti: qui antea Corinthii ſūt	Corinthien
	dicti. Quā cōſuetudinē (ut ſubdit) ſeruamus ē/ quom Romanēſes/ & Hiſpa/	ſis
	niēſes/ & Siciliēſes negociatores dicimus: q in alienis ciuitatibus negociantur.	Corytus
	Hæc ille. Fuit etiam Corinthus eadem ſcriptura/ Oreſtis filius. Corytus/ cum	Corythus
	c & t exilibus/ & y græco/ græcum eſt uocabulum: quod apud illos γορϋτοσ	
Vgutio	ſcribitur: ubi a noſtris g in c mutatum eſt. Nec a corio deſcendit/ ut Vgutio &	
Virgilius	Catholicon ſomniarunt Forulus dicitur ſagittarum. Et producit mediam ſyl	
	labam. Virgilius libro æneidos decimo.	
Nonius	Corytiq; leues humeris: & lætiſer arcus. Quod Nonius/ leue miſſile interpre	
Tortellius	tatus eſt in ſagittarum modum. Corythus cum c exili/ & y græco/ & th aspira	
	to ſcribitur: eſi cum i latino/ & t exili/ a Tortellio ſcribi præcipiatur. Oppidū	
Seruius	eſt Hetruriæ/ teſte Seruio/ ſuper paruo colle eiſdem nominis poſitum: & a	
Virgilius	Corytho rege conditum. Et corripit mediam ſyllabam. Virgilius li. ænei. vii.	
Virgilius	Hinc illum Corythi Tyrrhena a ſede proſectum. Idem libro æneidos nono.	
	Nec ſatis extremas Corythi penetrauit ad urbes.	
	Cliens huius clientis cum c exili/ & i latino ſcribitur: & communis generis eſt.	Cliens
Pluatus	Comperitur tamen ſœminini generis clienta: quod Plautus ipſe uſurpauit.	Clienta
Donatus	Clam præpoſitio/ tam accuſatiuo/ q̄ ablatiue deſeruit/ auctoribus Donato & i	Clam
Seruius	Donatum Sergio & Seruio At uero Prifcianus/ & Donatus cognomento mi	
Seruius	nor/ ablatiue tantum ſeruire tradiderūt. Clam a clauibus dictum eſt: q̄ iis quæ	
Prifcianus	celare uolumus/ claudimus/ ut teſtatur Feſtus.	
Donatus	Concio huius concionis/ ſœminini generis eſt quin & maſculino genere uete	
Festus	res protulerunt/ ut ſcribit Pompeius. dicta eſt concio/ teſte eodem Pompeio	
Pompeius	quaſi conuocatio/ uelut coagitatio: ideſt longa eiſdem rei agitatio in eadem	Concio
Gellius	mora conſilii explicandi. Teſte autem Gellio/ auctoritate Verrii Flacci/ cōcio	
	tria ſignificat/ locum ſcilicet/ geſtumq; unde uerba ſiunt: cœtum populi aſſi	
	ſtentis: orationem ipſam/ quæ ad populum dicitur.	
Festus	Contagio/ contages/ contagium/ in uno ſignificato accipi poſſunt: eſi Feſtus/	Contagio
Iuuenalis	contagionem tantum dici debere tradiderit: nō contagiū Iuuenalis ſatyra. ii.	Contages
Lucretius	Cretice polluces: dedit hanc contagio labem. Lucretius libro quarto.	Contagium
Gellius	Quæ contage ſua palloribus omnia pingunt. Gellius li. xii. noctiū atticarū.	
	Periculum etiam/ & uenenū/ & contagium/ non uti nunc dicuntur pro malis	
Marcellus	tñ dicta eſſe. Marcellus. Vaſtitas dicitur horror/ deſertio/ contagiū. Martialis	
Martialis	Cum ſic ſœminei generis contagia uitet. Horatius in epistoſis.	
Horatius	Cum tu inter ſcabiem tantam/ & contagia lucri/	
Virgilius	Nil paruum ſapias. Virgilius georgicorum tertio.	
Lucanus	Dira per incautum ſerpant contagia uulguſ. Lucanus.	
Ouidius	Traxit iners cælum fluidæ contagia peſtis. Ouidius libro metamorphoſeos	
	vii. dilapſa liqueſcunt: Aſſlatuq; nocent: & agunt contagia late.	
Prifcianus	Carcer maſculini generis eſt: quin & neutro genere/ teſte Prifciano/ ueteres p	Carcer
	tulerunt. Sed infirmum eſt quod Prifcianus aſſert exemplum.	
	Comedo huius comedonis/ & comedus/ me ſyllaba correpta/ in uno ſignifica	Comedo
Festus	to accipi poſſunt/ teſte Feſto. Et iſ dicitur/ qui bona ſua edendo conſumit.	Comedus
	At uero comoedus cum œ diphthongo in media ſyllaba/ repræſentator/	Comoedus
Iuuenalis	actorq; comoediæ uocatur. Iuuenalis ſatyra tertia	Comicus
	Vxorem comoedus agit. Comicus uerò/ iſ appellatur/ qui comoediam com	
Vulcatius	poſuit. fuere aut comici plures: inter quos/ qui palmā obtineat/ hiſ Vulcatii	
Gellius	Sedigiti uerſibus/ a Gellio in noctibus atticis recitatis clarere poterit. Ait eni.	

	Multos incertos certare hanc rem uidemus Palmam poetæ comico cui deferant. Hunc meo iudicio errorem dissoluam tibi: Ut contra si quis sentiat nihil sentiat. Cæcilio palmam statuo de comico. Plautus secundus facile exuperat cæteros. Deinde Næuius qui feruet precio in tertio. Si erit quod quarto detur dabitur Lycinio. Post inlequi Lycinium facito Attilium. In sexto sequitur hos Terentius. Turpilius septimum. Trabea octauum obtinet. In nono loco esse facile facio Lucretium. Decimum addo antiquitatis causa Ennium.	
Priscianus	Claudo claudis & cludo cludis teste Prisciano dici potest. Quod uerbū cum	Claūdo
Crispus	fit actiuum apud Crispum tamen naturale compertum est quom Prisciano	Cludo
Cæcilius	referēte libro quarto historiarum dixit: coniuratione claudis hoc est claudet	Claudeo
	a claudeo. Quod & Cæcilius protulit in Epichæro: dicens. At ubi uos sitis	Claudico
	ibi consilium claudeat: id est claudicet.	Cinis
Priscianus	Cinis & ciner in recto declinari pōt testibus Prisciano & Seruio: & tam foemi	Ciner
Seruius	nini q̄ masculini generis est ut Caper testatur & Probus.	Coeno
Caper	Coeno cum œ diphthongo scribitur: & facit in præterito cœnaui & cœnatus sū	Coena
Probus	teste Prisciano.	Coenum
Priscianus	Coena cum œ diphthongo scribitur: & non uespertina dicitur: quod tñ apud antiquos prandiū uocabatur. Et a κοῖτος quod est cōis deducitur: quia mul ti in cōe cœnare consueuerāt. Coenum cum œ diphthongo scribitur: nec ta men a cœno cœnas deriuatur ut somniauit Vgutio: sed a κοῖτῶ quod est in quino auctore Prisciano:	
Vgutio	Chorda cum ch aspirato scribitur: nec a corde descendit ut Vgutio somniauit:	Chorda
Priscianus	sed græcum a Iulio Polluce uocabulum ponitur. Est & eodem nomine urbs	Gorda
Vgutio	Elgouarum ut Ptolemæus ostēdit: cum g autem Gorda urbs est foelicis Ara	Cor
Pollux	biæ teste eodem Ptolemæo Cor & corde in recto ueteres protulere: quod	Corde
Ptolemæus	patet per genitiuum cordis. Nam secundum analogiam ab eo quod est cor	Cardiacus
Ptolemæus	formatur genitiuus coris: quod tamen nusq̄ lectum est. Et a corde fit adiecti uum cardiacus idē significans quod & cardiacus: quo scilicet uocabulo usus	Cardiacus
Iuuenalis	est Iuuenalis satyra quinta quom ait.	Corculū
Celsus	Cardiaco cyathū non porrecturus amico. Cardiacus morbus (ut scribit Cor nelius Celsus) ex nimia imbecillitate corporis & languente stomacho sūdo re nimio nascitur. Verum (ut pergit) imbecillitati uino succurritur quod nō fit austerum: sed meracum. Nam (ut ait) uino in stomacho contento calor cō tinetur. Scribitur autem cor cum c nō aspirato: & format diminutiue corcu lum auctore Hieronymo.	
Priscianus	Concors & hic & hæc concordis & hoc concorde teste Prisciano declinaue	Concors
Cœlius	runt. Vnde Cœlius in Cratino ait. Modo fit obsequens hilaris comis cō munis concordis: dum id quod petit potitur.	Concordis
	Calœnum cum c exili & unico l & œ diphthongo scribitur componiturq̄ ex	Calœnum
	καλῶ quod est bonum & ὀῖπος uinum. Alii dicunt calœnum uinum a Ca	Celæno
Vgutio	le oppido Campania ubi nascitur dictum esse. Nec scribitur carenum a ca	Celænæ
Iuuenalis	reo cares ut ridiculus somniauit Vgutio. Iuuenalis satyra prima.	Celæna
	Occurrit matrona potens: quæ molle calœnum	Cyllene
	Porrectura uiro miscet sitiente rubetam. Celæno cum c exili & unico l & æ diphthongo in media syllaba atrum significat seu tenebrosū. Vna fuit ex	
Virgilius	harpys. Virgilius. hos mihi prædixit luctus non dira Celæno. Celænæ plu	
Liuius	ralis tantum numeri cum c exili & unico l & æ diphthongo i penultima &	
Lucanus	ultima syllaba urbs fuit Phrygiæ teste Liuiio libro septimo de bello Macedo nico: de qua meminit Lucanus libro.iii. quom dixit.	

Virgilius	Lugent damnata phoebo uictore Celænæ. declinatur nonnunq̃ & singulari numero. Celæna huius Celænæ. Virgilius libro æneidos septimo.	
Ouidius	Quiq; Rhipas/Betulumq; tenent/atq; arua Celænæ. Cyllenæ huius cyllenes cum c exili/& y græco/& duplicato l/mons est i Arcadia:cuius meminit Ouidius libro fastorum quinto/dicens.	
Virgilius	Hæc enixa iugo cupressiferæ cyllenes. Et Virgilius li. æneidos octauo. Cyllene gelido conceptum uertice fudit.	
Horatius	Cauus/& cauerna in uno significato accipi possunt. Horatius in fine sermonis xvi. me silua/cauufq;	Cauus Cauerna
Festus	Tutus ab insidiis/tenui solabitur eruo. Festus/a chaos chauum tractum tradit. Quod si uerum dicit/cum ch aspirato scribendum est:cui tamen orthographiæ/usus arte potētiior aduersatur:ut scilicet cum c exili cauus scribatur:o maxime/q; (ut alii uolunt) a cauo cauas deriuatur:quod uerbum/cū c nō aspirato ab omnibus scribitur.	
Propertius	Cauco caues scd a/& cauo cauis tertia cōiugatiōe/declinari pōt. Propertius.	Cauco
Horatius	Tu caue/ne tristi,cupias pugnare puellæ. Horatius sermone. xiiii.	Cauo
Horatius	Tu caue/ne minuas/tu ne maius facias id. Idem.	
Ouidius	Vade:uale:caue ne titubes:mandataq; frangas. Vbi ue syllaba existente bre/ni/imperatiui modi/caue / tertiæ coniugationis/esse necesse est. Nam a ca/ueo secundæ coniugationis/caue ue syllabam producit. Cauo cauas in alio si gnificato / p̄mæ cōiugationis est. Ouidius libro metamorphoseos. ii. Est locus in geminos ubi brachia concauat arcus.	
Priscianus	Careo cares/facit in præterito carui/& cassus sum cum geminato s/in supino ca	Careo
Caper	ritum/& cassum/teste Prisciano. Antiqui tamen (ut testis est Caper) careo de/	Careor
Gellius	ponens protulerunt. Et tam genitiuo/q̄ ablatiue ingitur/teste Gellio in no/	
Næuius	ctibus atticis/Næuium referente dicentem. Carendum tui ē. Quin etiā cū ac	
Marcellus	cusatiuo ueteres construebant/ut testis est Marcellus/Turpiliū & ipse indu	
Turpilius	cens ita scribentem. Meos parentes careo.	
Bocetius	Cado cadis facit in præterito cecidi/ci syllaba correpta/in supino casum cum unico s. Bocetius.	Cado Cædo Cedo
Iuuenalis	Qui cecidit/stabili nō erat ille gradu. Cædo cædis format præteritū cæcidi/	
Lucanus	ci syllaba producta:supinū casum cū unico s. Iuuenalis satyra tertia.	
Apuleius	Ebrius/ac petulans/qui nullum forte cæcidit. Lucanus libro quinto.	
Terentius	Terga fuga/donec uetuerunt, castra cæcidit. Cædo/teste Apuleio/cū æ diphthongo scribitur:ut scilicet differat ab alio uerbo cedo:quod in præterito fa/	
Virgilius	cit cessi cum geminato s/in supino cessum. Est autem cædere cum æ diphthon	
Virgilius	go/uerberibus dedere. Terentius in andria. Verberibus casum te in pistrinū	
Virgilius	dare dedam. Cædere/excidere. Virgilius georgi. primo.	
Virgilius	Cæditur & tilia ante iugo. Cædere/occidere/maçtare/uel imolare. Virgilius libro. iiii. æneidos. cædit quinas de more bidentes. Iden in georgicis.	
Virgilius	Non aliam ob causam Bacco caper omnibus artis	
Virgilius	Cæditur. Cædere/frangere. Virgilius georgicorum. iiii.	
Lucillius	Cæduntq; securibus humida tina.	
Lucillius	Cædere/commiscere. Lucillius libro. xxx.	
Virgilius	Lanæ opus omne perit:fallor/timor/oia cædunt. Cedo absq; diphthōgo fa/	
Virgilius	cit in præterito cessi (ut diximus) in supino cessum cum duplicato s. Est autem	
Virgilius	cedere/locum dare:ut est apud Virgilium libro æneidos quinto.	
Virgilius	Cede deo. Cedere succedere. Virgilius libro æneidos quinto.	
Virgilius	Cesserit Ausonio si fors uictoria Turno.	
Virgilius	Cedere dare. Virgilius libro æneidos. xi.	
Virgilius	Hæc omnis regio/& celsi plaga pinea montis/	
Virgilius	Cedat amiciciæ Teucrorum. Cedere/obsequi. Virgilius libro æneidos. ii.	
Virgilius	Cedo equidem:nec ante tibi comes ire recuso. Cedere/euitare. Virgilius libro æneidos quinto.	
Plautus	Celeri quoq; lapsus corpore cessit. Cedere/incedere. Plautus in aularia.	

Iuuenalis	In hosce absolutus cedas. Cedo pro dic/etiā absq; æ diphthōgō scribitur: & primam corripit syllabam. Iuuenalis post Mitior est (credas) aliam: cedo si breue parui Sortita est lateris spaciū: breuiorq; uidetur.	
Caper	Ceruix fœminini generis est: qn & masculio genere ueteres ptuler̃ testibus Car	Ceruix
Probus	pro: & Probo. Pars dicit colli posterior. Et a ceruice uenit ceruicale: & p̃apo	Ceruicale
Iuuenalis	copen ceruical/ ui syllaba producta. Iuuenalis satyra sexta.	
Martialis	Conducit comites: sellam: ceruical: amicas. Marcialis. Cinge caput nardi folio: ceruical olebit.	
Apuleius	Cætus cum c & t exilibus: & æ diphthōgō (ut Apuleo placet) scribitur. Ait. n.	Cætus
Tortellius	Cæte a græcis accipimus: æ diphthongo pro h littera producta posita. At ue	Cæte
Gasparinus	ro Tortellius & Gasparinus absq; æ diphthongo scribendum tradunt. Teste	Cætus
Seruius	tamen Seruius super librum quintum æneidos: cætus in recto nusq; lectum ē etsi per alios casus declinetur. Vnde Mathæi capitulo. xii. legitur. Sicut fuit Io-	
Pompeius	nas in uentre cæti/ tribus diebus: & tribus noctibus. Et Pompeius in dictiōe balæna ait. ipsam dicunt esse pistricem: ipsam esse & cætum. Sed & cætus le- gitur. Vnde Rufus Festus in Arato. Distante Andromedā prolyxi tramite mundi Perterret cætus. declinatur etiā	
Hieronymus	hæc cæte neutro genere: per omnes casus pluralis numeri. Hieronymus i ge	
Rufus	nessi. Creauit deus cæte grandia. Verū in alio significato: cætus cum æ diph- thongo scribit: & quartæ declinationis est: & cōuentus dicit: siue cōgregatio.	
Caper	Comperio: & comperior deponēs (ut Caper tradit: & Diomedes) usurpatum	Comperio
Diomedes	est: dicente etiam in Iugurtha Crispo. Sed ego comperior Bocchum magis	Compor
Crispus	punica fide. hoc autem inter comperior distat: & comperio: q; (ut scribit Dio	
Diomedes	medes) comperri est: ex mea opinione colligere: & pro explorato comper- tum habere: comperire uero ab alio cognoscere.	
Apuleius	Cælo cælas quando pro sculpo ponitur: cum æ diphthongo: teste apuleio scri	Cælo
Gasparinus	bitur: ut scilicet differat ab alio uerbo celo: pro abscondo: quod absq; diph	Celo
	thongo scriptitant. Vtrūq; tamen uerbum absq; diphthōgō Gasparinus scri	Celleo
	bendum præcepit. Sed Apulei auctoritas: & usus præualet arte potentior: ut	Cello
	cū æ diphthongo cælo pro sculpo annotetur. Celo pro abdo: uel abscondo: duos accusatiuos post se regit diuersos: & nonnunq; post accusatiuū: datiuū: aliquādo ablatiuum cum præpositiōe a: uel ab: uel de: ut celo illū: uel illi: hæc	
	rem: & celo te de hac re: & celo hoc a te: uel ab illo. Celleo celles secūda: & cel	
	lo cellis tertia coniugatione: declinari potest: & cum duplicato l scribitur. Et	
Priscianus	facit in præterito cellui: & ceculi teste Prisciano.	
Probus	Cælum in singulari numero neutri generis est: in plurali uero: masculini: teste	Cælum
Apuleius	Probo: dictumq; est cælum: eo: q; sit cælatum: hoc est syderibus sculptum: au-	Cælum
Varro	ctore Apuleio: quod ideo cum æ diphthongo annotari præcipit. Varro aut	Cælebs
	de lingua latina: cælum scribit dictum a cauō. Quam deriuationē si agræco qd	Cæles
Helius	est καὶ λον̄ intelligere uoluit: cū æ diphthongo cœlū scribiēdū erit: quæ ortho	Cælicola
	graphia a nonnullis obseruatur. Helius tamen (ut idem refert Varro) aliam ab	
	his etymologiam tribuit. A cælo uenit hic & hæc cælebs castus: uel cōtinens: & hic & hæc cæles huius cælitis: cælicola.	
Phocas	Celox huius celocis: fœminini teste Phoca generis: & hæc celonis: in uno signi	Celox
Ennius	ficato accipi possunt. Et absq; æ diphthongo: & cum unico l scribitur: cum p̃	Celonis
Varro	mam corripit syllabam. Ennius. Labitur uncta carina per æquoraq; alta celonis. Varro in marcipore. Nautæ remiugam mouent celocem genus est nauis.	
Apuleius	Cæpe indeclinabile: neutri generis: cum æ diphthongo: teste Apuleio annota	Cæpe
Ouidius	tur. Nam (ut ait) a capitis magnitudine dicitur: unde & primā diphthongi uo	Capa
Martialis	calem assumpsit. declinatur nonnunq; fœminino genere hæc cæpa. Ouidius	Capicius
Caper	Cædenda est hortis eruta cæpa meis. Martialis.	Capicium
Priscianus	Capparin: & putri cæpas halece natâtes. potest etiam declinari pro cæpa hic	Cepus
	cæpicus: & hoc cæpicium: testibus Capro: & Prisciano. Cepus absq; diphthō	

- Strabo go animal est faciem habens satyro similem: cætera inter canem atq; ursum
Et nascitur in Aethiopia: quem & Babylonii qui sunt iuxta Memphin colūt/
ut scribit Strabo.
- Apuleius Cæra cum æ diphthongo scribitur. Nam licet a græco quod est κῆρος qd absq; Cæra
diphthongo scribitur/deriuetur teste apuleio/ & secundum regulam illud h Cæculus
in nostrum e productum absq; diphthongo transferri consueuerit placuit ta Cæruleus
men nostris (ut idem tradit Apuleius) in aliquibus dictioibus per æ diphtho Ceres
gum hoc ipsum descriuisse. sunt tamē/ qui latinum uolunt esse uocabulum/ Ceritus
a careo cares deductum/ eo q; cæra mellis perfusione careat. Vnde etiam pri Cærete
mam diphthongi uocalem assumpsisse dicūt. A cæra/ fit adiectiuum cæculus/ Cære
& cæruleus. Syllius libro. xvi. Ceres
Catullus Cæculus haud aliter quom dimicat incola Thyres. Catullus. Cæretis
Propertius Cæcula uerrentes abiegnis æquora palmis. Propertius. Cæritus
Martialis Cæruleus cucumis/ tumidoq; cucurbita uentre. Martialis/ Cerrus
Cæruleus nos liris amat: quem silua Maricæ
Protegit. Composita cum cæra/ secunda & tertia declinatiōe/ declinari pos
sunt: ut syncærus/ syncæris. Ceres huius cereris absq; diphthongo/ a creando
Festus frumenti dea dicta est/ teste Festo. Et a Cerere/ fit ceritus cū duplicato r/ qua
si cereritus/ hoc est Cereris ira uexatus. Vnde & primam syllabam positione
Horatius pro ducit. Horatius sermone. xiii.
Cerritus fuit/ aut commotæ crimine mentis/ idest infanus/ furiosus. Cærete
cum c & t exilibus/ & æ diphthongo scribitur. & neutri generis est. Ciuitas fu
Seruius it Tusciæ/ alias Agilla uocata/ teste strabone. Nam auctore Seruio super li
Seruius brum octauum æneidos/ cum Romani euntes per Tusciam/ Agillinos quæ
uocaretur ciuitas interrogarent/ illi ut pote Græci/ quid audirent ignoran
tes/ & optimum ducentes/ si prius eos saluarent/ dixerunt: χαίρετε: quod cū
Perfius ch aspirato/ & æ diphthongo apud illos anotatur/ & significat saluete: ut est
etiam apud Persium. Quis expedit p̄saco suum chaeres/ hanc igitur saluta
tionem Romani nomen urbis esse putantes/ detracta postea aspiratiōe/ illud
Iginus Cærete nominauerunt: ut etiam testatur Iginus de urbibus Italicis. declinatur
Priscianus nonnunq; Ceres huius Cæritus/ ri syllaba correpta/ teste Prisciano/ dicente et
Virgilius Virgilio libro æneidos. viii.
Liuius Est ingens gelidum lucus prope Cæritis amnem. At uero Liuius libro primo
Pompeius ab urbe condita/ hoc Cære declinauit. Simili quoq; mō & Pompeius/ quom
dixit. Cærimoniæ causam/ alii ab opido Cære dictam existimant. Nomē
Virgilius ab hoc patrium/ est/ hic & hæc Cæres huius Cæretis/ re syllaba producta. Vir
gilius libro æneidos decimo.
Qui Cærete domo qui sunt Minionis in aruis. potest etiam declinari pro no
mine patrio/ hic & hæc Cæretis/ media syllaba producta/ & hic & hæc cæri
Caper tis ri syllaba correpta ut Caper/ & Priscianus tradiderunt. Cerrus cum dupli
Priscianus cato r/ genus est arboris.
Iuuenalis Cæroma huius cæromatis/ & hoc cæromatum/ declinari potest. Iuuenalis. fœ
Martialis mineum cæroma Quis nescit? Martialis. Cæroma
Cæromatū
Plura de hac parte non sum dicturus/
Non Hercules magis q̄ de terre usu/
In cæromatis/ pro cæromatibus. unguēti est genus: & eo modo/ quo cæra/
cum æ diphthongo scribitur.
Lucanus Cerastes cum c exili/ & e absq; diphthongo/ & unico r scribitur: & facit in geni Cerastes
Plinius tiuo cerastris/ uel cerastræ/ dicere Lucano: spinaq; uagi torquēte cerastræ. Genus
Stadius est/ serpētis. q̄ teste Plinio libro octauo naturalis historiæ/ quadrigemina præ
fert cornicula: dictus a κερᾶς quod est cornu. de quo Statius li. thebaidos. xi.
Crinalem attollit longo stridore cerasten.
Virgilius Chelæ cum ch aspirato/ & unico l scribitur. Scorpiorum proprie sunt/ & cæcro/ Chelæ
rum brachia. Et che syllabam producit. Virgilius in georgicis. Chelys
Qua locus Erigonen inter chelæq; sequentes. Chelys cum ch aspirato/ & uni

Papinius	co l/ & y græco/instrumentum est musicum:& corripit primā syllabam. Papi nius in achilleide.	
	Elicit extremo chelyn:& solantia curas.	
Marcellus	Certo certas/& certor deponēs/aueteribus usurpatū est/ut scribit Marcellus.	Certō
Perfius	Cyminum cum c exili/sequēte y græco/& unico m scribitur. apud Græcos tū masculino genere κύμινον profertur. Et pducit mediā syllabam. Perfius.	Certor Cyminum
Apianus	& pallentes grana cymini. Alii uertentes y græcum in u nostrū dicunt cumi- num. Cyminus eadē scriptura/Hetruriæ lacus est mōti suppositus/teste Api-	Cuminum Cyminus
Virgilius	ano. Et corripit mediam syllabā. Virgilius libro æneidos septimo. Et Cymini cum monte lacum.	
Horatius	Coluber huius culubri/masculini generis/habet fœmininū colubra. Horatius.	Coluber
	Vtq; lupi barbam uariæ cum dente colubræ. Serpentis genus est tortuosi.	Colubra
	Cingulum neutro genere dicimus/quom pro hominum cinctorio accipimus.	Cingulum
Seruius	Quom uero pro iumentorum uinculo ponitur/cingula fœminino genere	Cingula
Calphurni ⁹	auctore Seruio declinatur. Vnde Calphurnius egloga septima ait.	Cingulus
Ouidius	Alternat uitreas lateralis cingula bullas. Ouidius de remedio.	
Pompeius	Et noua uelocem cingula ledat equum. Cingulus (ut scribit Pompeius) is di- citur qui ubi cingi solet/satis tenuis est.	
Priscianus	Cio cis quarta/& cieo cies secunda coniugatione declinari potest/teste Priscia	Cio
Stadius	no Stadius libro thebaidos tertio. suus exci in arma	Cieo
Virgilius	Antiquam Tiryntha deus. Virgilius cælū/terrāq; ciebo. Vtrūq; autem uer- bum format in preterito ciui: in supino citum. Aduertendum tamen/q; citū supinum a quartæ coniugationis uerbo/ci syllabam producit: quam a uerbo secundæ corripit. Virgilius libro æneidos tertio.	
	At genus ex siluis cyclopum/& montibus altis	
Stadius	Excitum ruit ad portus:& littora complet. Stadius in achilleide.	
Arator	Nec tantum exciti bimari quos Ismara uall o. Arator.	
Tibullus	Comperit accitus quæ sit sua uisio Petrus. Tibullus.	
Syllius	Quom memor accitus semper dolor admonet annos. Syllius libro. xv.	
Ouidius	Accitum donat uictor miseratus in æuum. Ouidius libro primo tristium.	
Valerius	Accitus tocies in genus omne ioci. Valerius Flaccus libro quinto.	
Stadius	Ipse autem tantis concita furoribus arma. Stadius libro thebaidos. x.	
Ouidius	Ecce ad dirceas iunxit dux concitus alas. Ouidius libro metamor. secundo. Nec fruitur somno uigilantibus excita curis.	
Herodotus	Cius cum c exili/& i latino scribitur. fluius est Thraciæ: qui teste Herodoto li- bro quarto. historiarum in Istrum fluit. Chios cum ch aspirato/& i latino/in	Cius Chios
Lucanus	sula est in mari Aegæo: in qua sola/mastix nascitur: de qua Lucanus libro octauo meminit dicens.	Chius
	Quas Aline cautes/& quas chios asperat undas. Et a chio/fit chius chia chiū/	
Horatius	chi syllaba producta. Horatius in sermonibus.	
Tibullus	Cæcuba uina ferens Alcon chium maris experts. Tibullus libro tertio.	
	Nec mihi fumosos ueteris proferte phalernos	
Martialis	Consulis:& chio soluite uincla cado. Martialis.	
	Acrior hoc chius non erat Aufidius.	
	Chironomus huius chironomi/& chironomon huius chironomontis/cōmu- ni utrūq; genere declinari potest. Nec declinatur in recto chironomas huius	Chirono mus
Vgutio	Chironomantis/ut Vgutio/ Catholicon/ Tortellius/ tradiderūt. Et scribitur	Chirono
Tortellius	cum ch aspirato/& i latino:& dici potest gesticulator/uel gesticulatrix. Nam	mon
Quintiliāus	interpretante Quintiliano chironomia/lex est gestus: compositūq; uocabulū	
Iuuenalis	est/ ex χεῖρ/ quæ est manus/& ποῦδω/ moueo. Iuuenalis.	
Iuuenalis	Chironomon Ledam moli saltante Batyllo. Idem.	
	Saltantem spectas/& chironomonta uolanti Cultello.	
	Cis/citer/citra/præpositiones/ idem significāt: nisi q; locis/& fluminibus/ cis ut	Cis
Nonius	plurimum iungitur: ut cis alpis: cis padum. Citra uero/ quādoq; locale/ quan- doq; temporale est. Ponitur nonnunq; cis pro ultra/ ut scribit Nonius. Vnde	Citer Citra

Salustius Varro	Salustius ait. Cis R henū/atq; inter mare nostrum/& oceanum Varro li. rhæ thoricorū.xx.Eo die cis Tyberi redeūdū ē:idest ultra Thiberi:ultra R henū. Cleopater cum c/& t exilibus scribitur.& facit in genitiuo cleopatris/uel cleo/	Cleopater Cleopatra
Petrus	patri:sicut Antipater huius Antipatris/uel Antipatri. proprium fuit uiri no/ men. Cleopatra eadem scriptura/proprium fuit mulieris nomē ab Antonio amata. Et corripit naturaliter pa syllabam. Petrus Riga in li. Maccabæorū. Quem iam Cleopatraz læserat intus amor	
Priscianus	Congrus/& conger in recto declinari potest/teste priscinão. Genus est piscis Congius cum i latino post g/genus est mensuræ. Commune cum geminato m scribitur. Et dici potest sic. hoc est commune, om nium/uel omnibus:& hoc est commune mihi tecum/uel cum cæteris.	Congrus Conger Congius Commune
Hieronymus	Citaris cum c & t exilibus/& i latino scribitur. Pileus dicitur/uel mitra pontifi/ calis: Cithara cum c exili/& i latino/& th aspirato/instrumentum est musicū/ alias lyra uocata. Et ex cithara/& õidh/compõitur citharædus cum æ diph thongo in penultima syllaba. Hieronymus in apocalypsi. Et uocem quam audiui/sicut citharædorum citharizantium in citharis suis.	Citaris Cithara Citharæ/ dus Cithari/ stria
Iuuenalis	Iuuenalis satyra sexta. Accipis uxorem:de qua citharædus Echion. A cithara etiam uenit foeminini	Cythera
Hesiodus	generis citharistria:sicut a cymbalo/cymbalistria:a tympano/tympanistria	Cytherus
Dionysius	Cythera cum c exili/& y græco/& th aspirato/pluralis tantum numeri/& ne	Cyrherea
Strabo	utri generis/ciuitas cypri fuit/teste Hesiodo/in theogonia. Dionysius autem	Cytheris
Virgilius	lybicus/& Strabo/infulam dixerunt esse contra Cretam. Et producit mediā	Cythæron
Virgilius	syllabam. Virgilius libro æneidos.x.	Cytorus
Vgutio	Est Paphos/Idaliumq; mihi:sunt alta Cythera. Idem libro æneidos primo.	Chydorus
Festus	Hunc ego sopitum somno super alta Cythera. Vgutio dicit q; mons in quo	Cydarum
Seruius	Ciuitas sita est/Cytherus uocatur. A ciuitatis autē noīe/Venus Cytherea co/ gnominata est/testibus Festo/& Seruio. Virgilius libro æneidos primo.	
Virgilius	Parce metu cytherea:manent immota tuorum. Facta tibi:ubi the syllabam corripuit:quam tamen in dictione Cithera pro/ duxit. Cytherea item eadē litteratura/insula est Cycladum ultima:quam La	
Laertius	ertius Laconia infulam/esse dixit:quæ prius Porphyris appellata est. Cythe/ ris cum c exili/sequēte y græco/& th aspirato/& i latino in ultima syllaba/p/ rium fuit libertæ nomen:quā poeta Gallus amauit:quæ a Virgilio Licoris	
Virgilius	nominata est/quom ait egloga penultima. Pauca meo Gallo:sed quæ legat ipsa Lycoris. Cithæro cum c exili/& i latino & th aspirato/& æ diphthongo/iugum est parnassi montis Boætia:non lon	
Propertius	ge a Thæbis/Boætia:ciuitate/ dicente Propertio. Saxa cithæronis Thæbas agitata per artē. dictus autem Cithæron a cithara/ eo q; cantu citharæ super ipso frequenter Orpheus personaret:ut libro pri/ mo Lactantius existimat Firmianus. Quod cōfirmasse uidet Ouidius/quom	
Lactantius	dixit libro metamorphoseon.iii. Vadit ubi festus facienda ad sacra Cithæron	
Ouidius	Cantibus/& clara baccantum,uoce sonabat. Quidam/autē cōmētator super hesiodum/Lysimachum nihilominus & ipse inducens Cyrenæum in primo	
Lysimachus	de poetis/dicit eliconæ/& Cythærona montes denominatos fuisse ab helicōe/ & Cithærone fratribus:qui illic singulari certamine pugnauerūt. Cytorus cū c & t exilibus/& y græco/mons est minoris Asia in Paphlagōia/teste Solino.	
Solinus	Probus autem/& Ptolemæus oppidum dixerunt/esse ponticum:de quo Vir	
Probus	gilius georgicorum secundo.	
Ptolemæus	Et iuuat undantē buxo spectare Cytogæ. Chidorus cū ch aspirato/& i latino/ sequēte d/fluuius ē:q in Axiū Mygdonia fluuiū itrat/teste Herodoto li.histo/ riarū.vii. Cydarū cū c exili/& y græco/sequēte d/genus est nauiculæ.	
Virgilius	Cassander in recto/& cassandrus/declinari potest:& cum c exili/& duplicato f	Cassander
Herodotus	scribitur:etsi a Gasparino cum unico f scribi præcipiatur. proprium fuit uiri	Cassandrus
Gasparinus	nomen:de quo Ouidius libro secūdo de ponto meminit/quom ait.	Cassandra
Ouidius		c 3

	Non tibi <i>Cassandrus</i> pater / <i>durus</i> <i>Caphareus</i> . <i>Cassandra</i> eadem scriptura / fuit <i>Priami</i> regis filia. <i>Cassandria</i> etiam cum duplicato / <i>s</i> / urbs est <i>paraxiorum</i> / in <i>Macedonia</i> / ut in <i>cosmographia</i> <i>Ptolemæus</i> ostendit.	<i>Cassandria</i>
<i>Ptolemæus</i>	<i>Cocytus</i> cum <i>c</i> exili utrobique / & <i>y</i> <i>græco</i> / & non aspirato scribitur: etsi <i>Gasparinus</i> cum <i>c</i> geminato / hac uidelicet scriptura <i>cocytus</i> scribendum tradat. <i>fluuius</i> est <i>isfernalis</i> : & producit mediâ syllabâ. <i>Virgilius</i> libro <i>æneidos</i> sexto.	<i>Cocytus</i> <i>Cocytos</i> <i>Cotyto</i>
<i>Gasparinus</i>	<i>Cocytus</i> que sinu labens circouēit <i>atros</i> . <i>Cocytus</i> etiam eadem litteratura / olim	
<i>Virgilius</i>	<i>Lucrinus</i> <i>Campaniæ</i> lacus uocabatur. <i>Syllius</i> in. xii.	
<i>Syllius</i>	Ast hic <i>Lucrino</i> mansisse uocabula quondam <i>Cocytis</i> memorant.	
<i>Iuuenalis</i>	<i>Cocytus</i> cum <i>c</i> exili utrobique / & <i>y</i> <i>græco</i> / <i>Ceres</i> olim cognominata fuit / cuius prima syllaba / a <i>Iuuenale</i> correpta ponitur: quom ait <i>satyra</i> secunda.	
<i>Iuuenalis</i>	<i>Cecropiâ</i> iussi baptæ lassare <i>Cocytus</i> . <i>Cocytus</i> igitur / a <i>Cocytus</i> inferorum <i>fluuius</i> / dicta est ut quidam uolunt. Alii a loco / ubi præcipue dea coleret. Quod innuere uidetur <i>Virgilius</i> in <i>priapea</i> / dinumerans loca / in quibus uaria numina colerentur. Ait enim.	
<i>Virgilius</i>	Raptam <i>Cocytos</i> ostreosa diuam. Vbi p loco / in quo dea colitur / <i>foemini</i> / ni generis <i>Cocytos</i> ē. Hæc scripsere <i>Domitius</i> / <i>Georgius</i> / <i>Merula</i> / & <i>Sabinus</i> . Verū ut ego a <i>Georgio</i> <i>Valla</i> / uiro nostræ ætatis eruditissimo accepi / & in uetustissimo <i>Iuuenalis</i> codice / penes eundem <i>Georgium</i> existente / propriis oculis conspexi / <i>Cotyto</i> scriptum est: non <i>Cocytos</i> : cui & astipulatur <i>Probus</i> <i>Iuuenalis</i> interpres: hæc inquit. <i>Eupolis</i> <i>Priscus</i> apud <i>Græcos</i> comicus / <i>comœdiam</i> scripsit: cuius index fuit baptæ: in qua / impudici describebantur. Ibi <i>Cotyto</i> meretrix improbatur / & multitudo iuuenum passim ad eam confluentium / uenustate mulieris seducta. Et quoniam multis facibus noctu illâ petebant / & ab <i>Atheniensibus</i> <i>Cereris</i> sacra noctu fiebant / ideo <i>Iuuenalis</i> q illa impudicissime apud <i>Romanos</i> celebrarentur / dixit. Talia secreta coluerunt origa tæda / <i>Cecropiâ</i> iussi baptæ lassare <i>Cotyto</i> . Et hæc haud dubiū uera est <i>Iuuenalis</i> interpretatio.	
<i>Horatius</i>	<i>Coccus</i> cum duplicato <i>c</i> / & <i>coccinum</i> / in uno significato accipi possunt. <i>Horatius</i> sermone. xvi.	<i>Coccus</i> <i>Coccinum</i>
<i>Hieronymus</i>	In locuplete domo uestigia rubro ubi <i>cocco</i> . <i>Hieronymus</i> in libro secundo regum capitulo primo. <i>Filiæ</i> <i>Israel</i> super <i>Saul</i> flete: qui uestiebat uos <i>coccino</i> in dilectis: id est purpura. Nam <i>κόκκος</i> <i>græce</i> / <i>latine</i> granū dicitur. Vnde <i>coccinus</i> / & <i>coccineus</i> / grano (ut dicunt) infectus. <i>Iuuenalis</i> <i>satyra</i> tertia.	<i>Coccinus</i> <i>Coccineus</i> <i>Coccus</i>
<i>Iuuenalis</i>	Atq; mero seruens cauet hunc / quem <i>coccina</i> læna. <i>Martialis</i> .	<i>Coquus</i> <i>Coculum</i>
<i>Martialis</i>	<i>Coccina</i> famosæ donas: & <i>ianthina</i> <i>mœchæ</i> . <i>Hieronymus</i> in canticis capitulo quarto. Sicut uitta <i>coccinea</i> / labia tua. <i>Cocus</i> cum unico <i>c</i> scribitur: cum p	<i>Coquulare</i> <i>Coquular</i>
<i>Martialis</i>	mam corripit syllabam. <i>Martialis</i> .	
<i>Plautus</i>	Qui propter cœnam. <i>Rustice</i> cædo / <i>cocum</i> . Sunt tamen / qui cū q <i>coquus</i> scriptitant. Nam & a <i>coquo</i> <i>coquis</i> deriuatur. <i>Coculum</i> etiam cum unico <i>c</i> uas aeneum est / <i>coctionibus</i> aptum. <i>Plautus</i> . <i>Aeneis</i> <i>coculis</i> excocta est mihi ois materia. hoc & <i>coquulare</i> / uel per <i>apocopen</i> <i>coquular</i> uocatur. Alii (ut scribit <i>Pōpeius</i>) <i>cocula</i> dicūt ēē lingua minuta: qbus facile decoquatur opsonia.	
<i>Pompeius</i>	<i>Culter</i> huius <i>cultri</i> masculino genere / & <i>cultrū</i> neutro / declinari pōt. <i>Virgilius</i> .	<i>Culter</i>
<i>Virgilius</i>	Supponunt alii <i>cultros</i> . <i>Festus</i> . <i>Clunaculum</i> / <i>cultrum</i> est sanguinarium. <i>Culter</i> format diminutiue <i>cultellus</i> : <i>cultrum</i> uero / <i>cultellum</i> .	<i>Cultrum</i> <i>Cultellus</i> <i>Cultellum</i>
<i>Festus</i>	<i>Corymbus</i> cum <i>c</i> exili / & <i>y</i> <i>græco</i> scribitur: nec a corona deducitur / ut <i>Vgutio</i> somniauit. <i>Fructus</i> <i>hederæ</i> est: & pro ipsa <i>hedera</i> ponitur. <i>Choriabus</i> cum <i>ch</i> aspirato / & i <i>latino</i> / pes est quattuor cōstās syllabis / prima / & ultima <i>lōgis</i> : duabus uero intermediis breuib: ut <i>urceoli</i> : <i>filioli</i> : <i>pileoli</i> . <i>Coræbus</i> cum <i>c</i> exili / & æ <i>diphthōgo</i> / scribitur: etsi a <i>Tortellio</i> / cū <i>ch</i> aspirato / & absq; <i>diphthōgo</i> / scribi præcipiatur. Propriū fuit uiri nomē: de quo <i>Virgilius</i> lib. <i>æneidos</i> ii. meminit / dicens.	<i>Coriabus</i> <i>Coræbus</i>
<i>Tortellius</i>	Et lateri glomerant nostros: iuuenisq; <i>Coræbus</i> .	
<i>Virgilius</i>	Como comas primæ coniugationis / <i>græcum</i> est uerbum: & primam corripit	<i>Come</i>

Virgilius	syllabam. Virgilius libro georgicorum quinto.	
Ouidius	Cresceret in uentrem cucumis: nec sera comantem. Como' comis tertiae / facit in praeterito compsi: & primam syllam producit. Ouidius libro. ii. d' amore. Comere sed solas digna Cypassi deas.	
Lucanus	Comata cum unico m scribitur. Cognomen est regionis Gallorum: ubi gran- dem illi deferunt comam: de qua Lucanus libro primo. Crinibus effusis toti praelate Comatae. Cometes etiam cum unico m / signum quoddam est syderis: quod ab Vgutione foeminino genere haec cometa / de- clinari traditur. de quo Lucanus libro primo. & terris mutantem regna cometen.	Comata Cometes Cometa
Vgutio Lucanus	Coniueo coniues secunda coniugatioe / & coniuo coniuis tertia / declinari pot. Perseus. uel nisi coniues. hic secundae coniugatiois est. Tertia aut / protulit Cal- uus quom dixit. Cum grauis ingenti coniungere pupula somno. Et facit in pra- terito coniui / & conixi: in supino autem conitum teste Prisciano: etsi Vgutio dicat carere supino. uerbu est: quo oculus illa pellicula clandi / & apiri dicit.	Coniueo Coniuiuo
Cicero Ptolemæus	Corax cum c exili scribitur: & graecum est uocabulum: & a nostris coruus trans- fertur. Quo tamen uerbo / uidelicet graeco / usus est Cicero de oratore / dicēs Quare coracem uestrum / istum patiamur. est etiam Corax (ut ex Ptolemæo colligere potui) Tauricae chersonesi promontoriū: ac eiusdē nominis mons Boetiae: nec non mons / & fluuius Sarmatiae. Est & eodem nomine opidum inter Volscos famosum / teste Sextio. Quo nomine / etiā filius Cathylli / Am- phiarai filii / fraterq; Tyburti / & alterius Cathylli / teste eodem Sextio / uo- catus est. de hoc meminit Virgilius libro aeneidos. vii. dicens. Cathyllusq; acerq; corax.	Corax Coruus
Sextius Sextius Virgilius	Cymodoce huius Cymodoces / & Cymodocea / in recto declinari pot: & cum y graeco scribitur. Virgilius libro aeneidos quinto. Thaliaq; Cymodoceq;. Idem libro aeneidos decimo. Quarum quæ fandi doctissima Cymodocea. fuit teste Hesiodo in Theogo- nia / Oceani & Tethyos filia.	Cymodoce Cymodocea
Virgilius Ouidius	Calliope huins Calliopes / & Calliopea / i recto / declinari potest: & cum c exili / & i latino / & duplicato l / scribitur. Virgilius libro aeneidos nono. Vos o Calliope precor aspirate canenti. Ouidius in fastis Prima sui coepit Calliopea chori. Vna fuit musarum.	Calliope Calliopea
Ouidius Manilius	Cassiepe huius Cassiepes / & Cassiepea / in recto declinari potest: & cum c exi- li / & duplicato s / & i latino scribitur. Ouidius libro metamor. iiii. Cassiepe / Cepheusq; pater. Marcus Manilius libro primo. Ex simili dictum Cepheusq; / & Cassiepea. uxor fuit Cephei Aethiopum re- gis. Est etiam Cassiepe promontorium / & urbs in Corcyra insula / teste Prole- mæo: & eodem nomine portus epiro. Cassiepea eadem scriptura / cum æ diph- thongo in ultima syllaba / pluralis tantum numeri / urbs est Cassiepeorū / ut idē Ptolemæus ostendit.	Cassiepe Cassiepea Cassiepea
Ptolemæus Plinius	Cerinthe huius cerinthes / & cerinthea (quod protulit Plinius libro. xxi. natura- lis historiae) in recto / declinari potest: & cum c exili / & unico r / & i latino / & th aspirato scribitur. haec ba ē: de qua Virgilius georgicorū. iiii. & cerinthe igno- bile gramen. Cerinthus eadem scriptura / opidum est in Eubocea / testibus Ptolemæo / & Homero libro iliados secundo.	Cerinthe Cerinthea Cerinthus
Virgilius Ptolemæus Homerus	Chlæna cum ch aspirato / & æ diphthongo scribitur. Gēus est uestis. Vnde Par- thenius de Lucillio ait. Chlænā, desuper foedauit. hanc Virgilius lænā non chlænā appellauit / quom dixit. ardebat murice læna. Et Persius inquit. Hic aliquis cui circa humeros & hianthina læna est.	Chlæna Læna
Parthenius Virgilius Persius Iuuenalis Tibullus Hieronymus	Compes huius compedis foeminini generis est. Iuuenalis. Squalidus in magna fastidit compede fessor. Tibullus. Spes etiam ualida solatur compede uinctum. At uero Hieronymus masculi- no genere protulit quom in Hieremia threnorū capitulo. iiii. dixit. Aggraua- uit compedem meum. Quod alibi enarrans idem Hieronymus / etiam mas-	Compes
Hieronymus		e 4

Marcellus	culino usus est genere/dicens. Cum aduersum se/obsidione/uallo/& aggeri	
Pacuius	bus/circum ædificatum conspicit/compedem suum aggrauatum asserit. Ge	
	nus est uinculi/a cōpedio cōpedis/teste Marcello deductū Cōpes itē cōpedi	
	tus uocat. Vñ Pacuius i Hermiona/ait. Lametas/& fletus facere cōpedi licet.	
	Cumbo cumbis/tertiæ coniugationis/facit in præterito cubui/in supino cubitū	Cumbo
Hieronymus	Cubo cubas primæ format præteritum cubaui/& quidem secundum analo	Cubo
	giam. supinum uero cubatū. Hieronymus in Hiezeciele capitulo. xviij. Qua	
	re mater tua leana/inter leones cubauit?	
Hieronymus	Cubitum pro cubiti mensura/neutri generis est. Hieronymus tamen/contra	Cubitum
	aliorum consuetudinem/masculino genere protulit/quom in libro regū ter	Cubitus
	tio. capitulo sexto/ait. Domus autem quam edificauit rex Salomō domino	
	habebat sexaginta cubitos in longitudine/& uiginti cubitos in latitudine/&	
	triginta cubitos in altitudine. Cubitus autem/pro accubitu/quartæ declina	
	tionis est/masculini generis.	
Liuius	Caicus cum exili utrobique/& i latino scribitur/fuit proprium uiri Troiani no	Caicus
Lucanus	mē/Aeneæ socii. Est eodē nomine fluuius Phrygiæ/teste Liuiō libro sexto d	Caici
	bello Macedonico. de quo Lucanus meminit li. iij. dicens.	Cayster
Lucanus	Et gelido tellus perfusa Caico. iuxta hunc fluuium populi habitantes/Caici	Caystrus
	uocati sunt/dicente eodem lucano libro primo.	
Plinius	Et nos crinigeros bellis arcere Caicos. Cayster huius caystri/cū c/& t exilibus	
Ptolemæus	& y græco/fluuius est Asia/teste Plinio libro quinto naturalis historiae. hæc	
	Caystrus eadem scriptura/urbs est Ciliciæ mediterranea/teste Ptolemæo.	
	Catacopus/& catacopiū/declinari potest:& cum c/& t exilibus scribitur. Ge	Catacopus
	nus est nauiculæ.	Catacopiū
Ouidius	Charta cū ch aspirato/& t exili scribit/& p eo apud Græcos ponit/que nos	Charta
	librū uocamus. Quod et obseruauit Ouidius libro. iij. tristium/dicens.	
	Nullus in hac charta uersus amare docet. Alii chartā p oi folio/sup quo scri	Carta
	bitur/accipere cōsueuerūt/aut p papyro/siue mēbrana/seu pgameno. Non	Cartha
	nulli uero/p sola papyro chartā accipiūt:& a membrana distingūt/quale est.	Carthago
Vgutio	Eos libros nō in mēbranis/sed i chartis trascriptos/regi tradidit. Nec a careo	Carthæa
Varro	cares/aut carpo carpis/charta descendit/ut somniabūdas tradit Vgutio/sed	
Caper	a χάρη quod teste Varrone de lingua latina/masculino genere apud græ	
Probus	cos profertur/deriuat. Quo et genere/uidelicet masculino genere apud græ	
Herodotus	stibus Capro/& Probo/Charta ptulere. Carta masculini generis cum c/& t	
Herodotus	exilibus/propriū fuit uiri nomē/ex darii ducibus ut scribit Herodotus li. hi	
Seruius	storiarū. iij. Cartha cū c exili/& th aspirato/urbs fuit inter Tyron/& Berytō	
Liuius	teste Herodoto libro historiariū. vii. a qua/auctore Seruio Carthago ciuitas	
	nomen assumpsit/tum quia apud Græcos καρχιδον scribitur/ita ut illud ch	
Cicero	aspiratū in media syllaba/i th apud nos cōuersum fuerit. Vñ teste Liuiō/Car	
	thago uocabulū punicū est/quod apud nos nouā ciuitatē designat. Aliter ta	
Vgutio	men sensit Cicero. Ait enim libro. ii. d natura deorū. Quartus Hercules Iouis	
Ptolemæus	filius fuit/& Asteris sororis Latonæ: qui Carthaginē filiā genuit/a qua/Byr	
	sa/quā Dido cōdidit/Carthago dicta est. Nec ab ago agis Carthago deduci	
	tur/ut Vgutio somniauit. Carthæa urbs est in Cæa insula/teste Ptolemæo.	
	Caryste huius Carystes/& carystos huius carysti/declinari potest/sicut Samos/	Caryste
	& Same/Myconos/Mycones/Strongylos/Strongyle/Cyrnos/Cyrne/& cū c/	Carystos
	& t exilibus/& y græco scribitur. Insula est una ex cycladibus/i Eubœico ma	Charistæus
	risita/imo (ut quidam ferunt) cum Eubœico mari coniuncta:uarii quidē mar	Caristia
Seneca	moris ferax/dicente Seneca in Troade.	
Lucanus	An ferax uarii lapidis Carystos. Et Lucanus libro quinto.	
Statius	Qua maris angustat fauces saxosa Carystos. Et Statius libro thæbaidos. vii.	
	non te saxosa Caryste. Et a caryste/sit carystæus adiectiuū cum æ diphthōgo	
Vgutio	i penultima syllaba. Vnde & caristæū marmor dictū est/nom autem a χάρη	
Ouidius	gratia/ut Vgutio somniauit. Ouidius libro tertio fastorum.	
Tibullus	Quaq; Carystæis frangit unda uadis. a Carystos aut sit Carystius. Tibullus.	
	Ardens aut unda carystia campis.	

- Charistia neutri generis pluralis tantū numeri cū ch aspirato & i latino utro
 bꝛqꝫ scribitur: quæ antiqui diem festum uocabant: quo cognati conueniebāt
 & munera mutuo mittebant. Ouidius in fastis.
- Ouidius Proxīa cognati dixere charistia chari. Et a χῆρι quæ est gratia/deriuatur.
- Seruius Canobus cum c exili & unico n/ & b scribi consueuerat/ teste Seruio. Verum Canobus
- Quintilianus (ut ait super librum. xi. æneidos) b in p postea mutatum fuit. Quod Quinti- Canopus
 lianus prius notauerat a Tullio dictum canopicarum exercitū cum p non cū Cannabis
 b scriptum. Fuit nauis Menelai gubernator.
- Seruius Est etiam Canopus Nili insula & ciuitas in eadem: quam teste Seruio super
 quartum georgicorū/ Alexander instar ciuitatis suæ Macedonicæ quæ Pel-
- Virgilius la uocabatur/ condidit. Quare libro præfato dixit Virgilius.
- Vgutio Nam qua Pellææ gens fortunata Canopi. Hanc Vgutio etiam Canopiam
- Persius appellat. Cannabis cū c exili & duplicato n/ ea ē q̄ nauū chordæ fiūt. Persi?
 Tum mare transilias tibi torta cannabe fulto.
- Gasparius Chalybs cum ch aspirato & unico l & y græco scribitur: non autē cum i latino/ Chalybs
- Iustinus hac uidelicet scriptura chalibꝫ ut scribendum præcipit Gasparinus. Fluuis est
 Hispaniæ: iuxta quē populi inhabitant/ chalybes uocati/ ut dixit Iustinus libro
- Virgilius .xliii. q & ferrū nudi effodiūt/ dicēte Virgilio georgicorum primo.
 India nitrit ebur/ in olles sua tura Sabæi:
- Vgutio At chalybes nudi ferrum. Nec a caleo cales/ chalybes dicti sunt/ quia scilicet
 metallum hoc fodientes caleant/ ut ridiculus somniauit Vgutio. Alii eodem
 nomine cognominati sunt populi/ iuxta Paphlagoniam/ in ponto/ & Ama-
- Orpheus zonibus contermini/ ut Orpheus in argonautico ostendit.
- Strabo Hos iuxta Thermodoontem fluuium habitare dixerunt Strabo/ Eustachius/
- Eustachius Dionysius/ Plinius. ponitur nōnunq̄ chalybs p ipsa ferri massa.
- Dionysius Vnde Ouidius libro fastorum quarto/ ait.
- Plinius Aēs erat in precio: chalybs iam massa placebat. Quandoq; capitur chalybs
- Ouidius pro instrumento ex ipso confecto: ut est apud Virgiliū.
- Virgilius Vulnificusq; chalybs. Et Lucaniū libro sexto/ inquit.
- Lucanus Exiit: primus chalyben/ frenosq; momordit.
- Ouidius Calaber masculini generis/ calabra fœminini/ calabrum neutri/ necnon & hic/ Calaber
- Persius calabet/ hæc calabris/ hoc calabre/ a Calabria Italiæ regione/ declinari pōt: &
 cū c exili & unico l scribitur. Ouidius libro tertio de arte.
- Macrobius Ennius emeruit Calabris in montibus hortos. Persius satyra ter tia.
- Hæc Calabram coxit uitiatō murice uellus. Macrobius libro primo saturna-
 lium. Et ipsi curiæ/ ad quam uocabantur/ Calabre nomen datum est: & classi:
 q̄ omnis in eam populus uocaretur.
- Vgutio Cacula cum c exili utrobq; scribitur: nec a calco calcas deducitur/ ut Vgutio sō Cacula
- Pompeius niauit: sed a κακοῦ/ auctore Pompeio. Plautus. Video caculam militarem.
- Plautus Caculæ militū serui erāt/ sustibus/ clauisq; ligneis armati/ ad tutelā dominorū.
- Seruius Crepido/ abrupta dicitur saxi altitudo/ teste Seruio: & nonnunq̄ pro cauerna Crepido
- Iuuenalis ponitur. Et producit pi syllabam/ dicente Iuuenale.
- Seruius Nulla crepido uacat. Crepida fuit teste Seruio Tusculum calciamentum: quod Crepida
- Horatius corrigiis ligabatur. Et corripit mediam syllabam. Horatius in sermonibus. Crepidula
- Chrysippus dicat sapiens: crepidas sibi nunq̄
- Persius Aut soleas fecit. At uero Persius/ calciamentum innuit fuisse Græcorum. Ait
 enim satyra. ii. Non hic qui in crepidis Graiorum ludere gestit. Nec a crepo
- Vgutio crepida deducitur ut Vgutio somniauit: sed græcum est uocabulū/ teste Gel-
 lius libro. xiii. noctium atticarum. Et format diminutiue crepidula. Vnde idē
- Gellius Gellius libro præfato ait. Omnia enim id ferme gēus/ quibus plantarum cal-
 ces tantum in fine reguntur/ cætera prope nuda/ & teretibus habenis uincta
 sunt/ soleas dixerunt: & nonnunq̄ græca uoce crepidulas. Et cum c exili & i la-
 tino/ tam crepida/ q̄ crepido scribitur.
- Vgutio Crypta cū c/ & t exilibꝫ/ & y græco scribitur: nec a crepo descēdit/ ut Vgutio sō Crypta
- Crapula cū c exili & unico p scribitur: nec ab eo quod est crudū deriuatur quasi Crapula

Vgutio	cruda epula dicatur ut somniauit Vgutio: sed a κρῖτᾱλῆ / qđ Cræci dicūt.	
Iuuenalis	Cressa cum c exili & duplicato s scribitur: & a κρησ / quod est Cretensis forma	Cressa
Ovidius	tur: ubi apud Græcos est h a s q̄ diphthongo. Iuuenalis satyra decima.	Cressæa
	Nec Sthenobora mius q̄ Cressa excaduit: idest Cretēsis Phædra. Oui. heroidū.	
	Mittit Amazonio Cressa puella uiro.	
Herodotus	Cressæa cum c exili & duplicato s & æ diphthongo in media syllaba / regio	
Gasparius	est Macedoniæ litoralis teste Herodoto libro historiarum septimo	
Vgutio	Contus masculino genere declinatur: non contum neutro ut Gasparinus de	Contus
Iuuenalis	clinari uoluit. Nec ab eo qui est conus deriuat / ut Vgutio & Catholicon sō	Conta
	niarunt. Sed græcum est uocabulum: quod apud nos perticam uel sudem de	
	signat. Virgi. & acuta cuspidē contos Iuuenalis.	
	Nocte iter aggressus gladium contumq̄ timebis. Et scribitur contus cum c	
Prolemæus	& t exilibus. Conta / urbs est Indiæ teste Ptolemæo.	
Ptolemæus	Cory cum c exili & y græco scribitur. Promōtorium est Indiæ teste Ptolemæo:	Cory
Ptolemæus	& eiusdem nominis insula in Argarico sinu / ut idem docet Ptolemæus.	Corus
Iuuenalis	Corus cū r exili uentus quidā est. Et producit primā syllabam. Iuuenalis:	Caurus
Lucanus	Atq̄ habitas coros semper tollendus: & austro. Lucanus libro secundo.	Chorus
	Portus erat si non uiolentos insula coros	Chorea
Seruius	Exciperet saxis. Nonnunq̄ teste Seruio mutamus o litteram in au diphthon	
Virgilius	guin: & dicimus caurus: ut est apud Virgilium.	
	Semper hyems semper spirantes frigore cauri. Chorus cum ch aspirato / cho	
Virgilius	syllabam corripit. Virgilius libro æneidos sexto.	
Ovidius	Vescentes lætumq̄ choro pæana canētes. Ouidius in fastis.	
	Prima sui cœpit Calliopea chori. Chorus in diuersis temporibus diuersus	
Festus	fuit: & in diuersis actibus uarius. Et (ut tradit Festus) a corona chorus deduci	
Quintilianus	tur: quod nunc ab omnibus cum c nō aspirato scribitur. Sed (ut ait) in deriua	
	tio aspirationem assumit. Sane auctore Quintiliano a nonnullis uetustiori	
	bus / auctoritate potius q̄ ratione orthographiæ / chorona cū ch aspirato an	
	notabatur: quod ex quibusdam inscriptiōibus eius temporis apparere dixit.	
	Quod si ueram Festus deriuationem a corona tradidit / latinum esset chorus	
Plato	uocabulum non græcum: cuius tamen oppositū apud Græcos habetur. Ideo	
	Platoni magis credendū esse dixerim: qui græcam dictionē affirmat: & a Græ	
	ca deriuatione deductam. Ait enim libro secundo de legibus. chorus a χορᾱ	
	quæ est læticia nūcupatur. Corus item cū c exili ē mēsuræ genus: ut in Euange	
	lio Lucæ legitur / Tu uero quantum debes? Qui ait: centum coros tritici. Et a	
	choro / chorea absq̄ diphthongo descendit: licet apud Græcos sit ei diphthō	
	gus in media syllaba: quæ apud nos in e modo productum / modo correptū	
	conuersa est: ut etiam a Virgilio & Propertio utroq̄ modo positū fuit. Vir	
Virgilius	gilius libro æneidos nono.	
Virgilius	Desidiæ cordi / iuuat indulgere choreis. Idem libro æneidos sexto.	
Propertius	Pars pedibus plaudunt choreas: & carmina ducunt. Propertius.	
Propertius	Nec minus assiduus edonis fessa choreis. Idem.	
Ovidius	Protinus & nuda choreas imitabere fura. Ouidius li. metamorphoseos. xiiii.	
Tibullus	Ad numerum motis pedibus duxere choreas. Tibullus.	
	Hic choreæ / cantusq̄ uigent: passimq̄ uagantes.	
Propertius	Corona cum c exili ab omnibus scribitur: cuius diminutiuum / est coronula	Corona
	& corola. Propertius.	Coronula
	Me iuuat externis positum languere corollis. Corone huius / coronas cum c	Corolla
Plinius	non aspirato / urbs est Achaia teste Plinio libro quarto naturalis historiæ:	Corone
Ptolemæus	quam Ptolemæus dicit esse in sinu Messeniæ / Achaia prouinciæ. Coronis cū	Coronis
Seruius	c exili / filia fuit Phegyæ & soror Ixionis teste Seruio. Coronis item eadē scri	Coronia
Homerus	ptura appellatur: quicquid in fine additur. Vnde Homerus / rostratas naues	Coroneus
	cotonidas uocat / quia rostra nauibus addita dicuntur: quæ alias appendices	Coryneus
Eustachius	uocari possunt. Nam & sera coronide / hoc est / sera appendice / ab Eustachio	
	usurpatur super librum primum iliados: quo etiam uocabulo usus est.	

- Martialis** Martialis in initio libri decimi epigrammatum dicens.
Ptolemæus Si nimius uideor/seraq; coronide longus Corona cum c exili/& i latino no-
 men est duarum urbium/ teste Ptolemæo: quarum una est Phthiotidis in Ma-
 cedonia: alia in Bocetia. Coroneus cū c nō aspirato/ & eus diphthōgo/ pprū
Ouidius fuit uiri nom: cuius meminit Ouidius li. metamorpho. secundo/ quom ait.
 Nam me Phocaica clarus tellure Coroneus. Corynæus cum c exili/& y græ
Tortellius co/ & æ diphthongo in penultima scribitur: etsi a Tortellio/ cū ch aspirato/
 & i latino/ absq; æ diphthongo/ hac uidelicet scriptura chorineus scribi præ-
Virgilius ciatur. proprium fuit uiri nomen: de quo meminit Virgi. li. ænei. v. dicens.
Virgilius Ossaq; lecta cado texit Corynæus ahenō. Et libro æneidos nono.
 Emathiona Liger/ Corynæum sternit Afilas.
Vgutio Corybantes cum c/ & t exilibus/ & y græco scribitur: nec a choro descendit/ ut **Corybātes**
Martialis Vgutio somniauit. Populi quidam fuerunt in Creta. Martialis.
Virgilius Et Cybeles picto stat Corybante tholus. Virgilius libro æneidos tertio.
Ouidius Et mater cultrix Cybeles/ Corybantiaq; æra. Ouidius.
 Hoc Curetes agunt/ hoc Corybantes opus.
Seruius Cortina cum c/ & t exilibus/ & i latino scribitur: quod nōnulli græcum uolūt **Cortina**
Virgilius esse uocabulum. Alii uero/ latinum dicūt/ a coriis tractum: ex quibus primo **Cortyna**
Plinius conficiebatur. Locus est/ teste Seruio/ unde oraculi præceptū datur/ dicente **Cortyn**
 etiam Virgilio libro æneidos tertio. **Gortyna**
Plinius Mons circum emugire adytis cortina reclusis.. At uero Plinius li. xxxiii. na-
 turalis historia/ cortinam Apollinis tripodem appellauit. Ait enim. Ex aere
Virgilius factitauere & cortinas tripodū/ nomine delphicas: quoniā ludis maxime del-
 phici Apollinis dicabatur. Iuxta quod dixisse uidetur Virgilius li. æneid. vi.
Seruius neq; te Phœbi cortina fefellit. Dicta est aut cortina/ teste Seruio super librum
 tertium æneidos/ uel q; Apollinis tripus/ corio Phytonis tectus est: uel quia
 certa illic responsa traduntur: quasi certina: uel (quod est uerius) quia cor illic
 uatis tenditur. Nam cauerna quædam fuit in templo Apollinis. hæc ille. Cor-
Eustachius tyna cum c/ & t exilibus/ & y græco/ & cortyn huius cortynis/ teste Eustachio/
 in recto/ declinari pōt. Vrbis est Cretæ: quæ a nonnullis/ Græcorū more/ Gor-
 tyna scribitur. Nā apud Græcos cum g in initio γορ τῶν scribi consuevit.
Rhabanus Cophinus cū c exili/ & i latino scribitur: nec ab hoc uerbo cauo cauas deriuat/ **Cophinus**
Vgutio ut Vgutio/ Rhabanus/ Catholicon/ somniarūt. Sed græcū magis ē uocabulū:
Iuuenalis quod latine corbis transfertur. Et corripit mediā syllabā. Iuuenalis satyra. iiii.
 Iudæis/ quorum cophinus/ phœnum/ atq; supellex.
Vgutio Cholera cū ch aspirato/ & unico l scribitur: nec a colu penso descendit/ ut Vgu **Cholera**
 tio somniauit: sed a χολή/ quod Græci dicunt: & a nostris bilis uocatur.
Vgutio Conopeum cum c exili/ & unico n scribitur. Genus est tentorii/ ex filo cōtexti: **Conopeum**
 quod ad euitandos culices/ supra lectū explicari consuevit. Neq; ab eo qui est
Vgutio conus/ uel canopus/ deducitur/ ut Vgutio somniauit. Sed ex Græco/ quod est
Seruius κωπῶψ trahitur/ testibus Seruio/ & Acrone super illud Horatii in epodo: sol
Acrone asicit conopeum: in hæc uerba dicente. Conopes græce/ latine culices dicunt.
 Et quia in Aegypto multi sunt culices/ etiā habitacula/ quæ sibi Aegyptii fa-
Iuuenalis ciunt ad arcendā culicum molestiam/ conopea appellantur. Hæc ille. Et pro-
 ducit penultimam syllabam. Iuuenalis satyra sexta.
 Vt testudineo tibi Lentule conopeo: ubi spondeus quintū locum detinet.
Colossus Colossus cum c exili/ & unico l/ & duplicato s scribitur: nec ex colo colis/ & os **Colossus**
 ossis componitur: quasi colens ossa colossus dicatur/ ut ridiculus somniauit
Vgutio Vgutio. Verum (ut tradit Tortellius) a colon quod est membrū/ deriuatur:
Tortellius quia (ut ait) pro membrofa/ & alta statua/ colossus ponitur. Neq; hæc mihi
 etymologia placet. Ideo Festo magis credideri: qui a Colosso artifice/ a quo
Festus primū colossus formatus est/ colossus cognominatum dixit. Fuit enim co-
 lossus apud Rhodum insulam statua solis/ alta pedes centum/ & quinq;
Simonides At uero Simonides/ a Lachete/ Lindium hoc est Rhodium colossus/
 fabricatū asserit/ quom ait. Τομὴν ῥόδῳ κολοσσὸν ἀκτακισθεὶς ἀλχησ

Suidas Martialis Iuuenalis	ἐπιείκῃ πᾶσι ὁ λιπὸς. Si autē græca magis placet interpretatio / ἀπὸ τοῦ κολούειν τὰ ὄσσε / idest ab hebetando aspectu / colossus dictus est: quia scilicet statuam tam altam ituentes / uisu hebetantur: ut etiam apud illos Suidas interpretatus est. Et a primo Rhodi colosso / alia in diuersis orbis partibus. statuæ / colossi dicti sūt. Vnde de imperatoris statua Rhodani / Martialis ait. Hic ubi sydereus propius uidet astra colossus. Et Iuuenalis. Et de marmoreo citharam suspende colosso.	
Vgutio	Cœnobiū cum c exili / & æ diphthongo / & i latino scribitur: nec ab habito deducitur / ut Vgutio somniauit. Sed græcum magis est uocabulum: compositumq; ex κοινοσ / quod est cōis / & βιοσ uita. Quare cœnobiū / locus est / in quo communis uita ducitur.	Cœnobiū
Vgutio Seruius	Colobiū cum c exili / & unico l / & i latino scribitur: nec ab eo quod est collū descendit / ut Vgutio somniauit. Sed a κολοβῶ uerbo / quod est breuius for- matur / auctore Seruio. Genus est uestis.	Colobiū
Vgutio	Cœmiteriū cū c / & t exilib / & æ diphthongo / & i latio utrobique scribitur: & a κοινομα uerbo deducitur / qd est dormio. Et dici pōt mortuorū dormitoriū. Neq; enim multiplex de hoc uocabulo Vgutionis somnium / silentio inuoluendum putauit. Ait enim Vgutio. Cimiteriū ex cinis græce / quod dulcis interpretatur / & sterion / statio / componitur: quasi cinisteriū dicatur: idest dulcis statio animarum: uel dicitur cimiterium / quasi cinisterium: quia ibi cinis teritur mortuorū: uel dicitur cimiteriū / a cinis præpositione: quia cinis idest ante ecclesiam fieri solet: uel dicitur sic: quasi circum tritum pro fossis mortuorū ibi factis. O somniabūdū hoīem. Quid enī? Nā & idē Catholicō cōfirmauit.	Cœmiteriū
Caper Seruius Virgilius Vgutio Plinius	Clypeus masculino genere / & clypeū neutro / declinari pōt / testibus Capro / & Seruio super librū nonum æneidos / Dicente Virgilio libro nono. & clypeum super intonat ingens. Et cum c exili / & y græco scribitur: neq; a clepo clepis descendit / ut Vgutio somniauit: sed nec a cluo cluis / ut nonnulli grāmatici uoluerunt. Sed teste Plinio li. xxxv. naturalis historia / αὐλῶ uerbo / quod est sculpo / deriuatur: ita ut dicatur clypeus / quasi αὐλῆ τοσ: hoc ē sculptus / g in c mutato. Verba Plinii hæc sunt. Scutis enim / qualibus apud Troiā pugnatum est / continebantur imagines: unde & nomen habuerunt clypeorum: non ut peruersa grāmatico rum subtilitas uoluit a cluendo deduci. Hæc ille. Clypea / urbs est Aphricæ / teste Ptolemæo. Lucanus libro quarto. Et clypeam tenuit / stationis litora notæ.	Clypeus Clypeum Clypea
Ptolemæus Lucanus		
Ouidius	Claros cum c exili scribitur. Insula est una ex cycladibus: de qua Ouidius libro metamorphoseos primo. Et claros / & Tenedos / Pataraq; regia seruit. Claria cum c exili / urbs ē in Clario insula. Clarius cum c non aspirato / cognomen est Apollinis. Ouidius libro fastorum primo. & Clario missa legenda deo. Clarium cum c exili / oppidum est in cōfinio Colophoniorum / teste Seruio super librum tertium æneidos.	Claros Claria Clarius Clarium
Ouidius		
Seruius		
Virgilius Seruius	Classis cum c exili / & duplicato s scribitur: & dicitur nauium collecta multitudo & nonnunq; pro una tantum naui ponitur: ut est apud Virg. li. æneidos. vi. Lyciæ ductorem classis Orontem. Vbi dicit Seruius. Apertum exemplū / classis etiam dici unam nauem: & hoc quia unius solius nauis Orōtes ductor fuit. Aliquando classes / instructi exercitus / uel equestres turmae appellantur / testibus Marcello / & Seruio. Vnde Virgilius libro æneidos tertio ait. scio me Danais e classibus unum. Idem libro æneidos secundo. Classibus hic locus ē. Classis facit i ablatiuo singulari / classe / uel classi. Virg. Aduectum Aeneam classi: nisi forte uelimus dicere / datiuū pro ablatiuo positum esse. A classe classici dicebantur / teste Gellio li. septio / noctiū atticarum. Hi erāt tñ priæ classis hoies / q cētū / & uiginti q; aeris ampliusue / cēsierant. Classici item (ut scribit Pompeius) appellabantur testes / qui signādis testamētis adhibebātur. Classici / teste Petronio / cornu uocatur / uel tuba: quæ conuo-	Classis Classici Classicum
Marcellus Seruius Virgilius Virgilius Virgilius Gellius Pompeius		

Petronius	candi causa facta erant. Et nō tuba solū sed etiā sonū tubæ/elasticum signi- ficare hēt/ teste Seruio super li. vii. ænei. Virg. li. præfato. Classica nāq; sonāt.	
Seruius	Colocynta cum c/ & t exilibus/ & unico l/ & y græco scribitur. Agrestis est cu-	Colocynta
Virgilius	curbita/ teste Dioscoride: quæ & colocyntis huius colocyntidis/ uel colocynti	Colocyntis
Dioscorides	dos (ut Isidorus tradit/ & Papias) declinatur. Qua etiā declinatione/ usus est	Colocynti
Isidorus	Hieronymus in quarto libro regū quinto capitulo/ quom dixit. Et collegit da	da
Papias	ex ea colocyntidas agri: qui græcus accusatiuus pluralis est. Vgutio autē di-	Coloquida
Hieronymus	cit posse declinari/ hæc colocyntida huius colocyntidæ. Quod si uerum est/	Coloquida
Vgutio	ab accusatiuo græco κοκύντιδ-α/ formari in recto colocyntida oportet. Sunt tamen/ qui uerentes c in q/ & y græcum in u nostrum/ insuper & i litte- ram interponentes/ coloquinta enuntiant.	
Propertius	Cornix cum c exili/ & i latino scribitur: & producit in obliquis ni/ syllabā. Pro	Cornix
Iuuenalis	pertius. Aut si quis motas cornicis senferit alas. Iuuenalis satyra decima. Exemplum uitæ fuit a cornice secundæ. Aus est nota. Et format per diminu- tionem cornicula. A cornice formatur uerbum deponens cornicor/ ni/ syllabā producta. Persius. Nescio quid tecum graue cornicaris inepte: idest more cornicum garris. Cornus foemini generis/ arbor est nota. Et tam quarta/ q̄ secunda declinatione/ Prisciano teste declinari potest/ cuius fructus/ & lignū/	Cornicula Cornicor Cornus Cornum Cornu Corna
Persius	cornū uocatur: quin & hæc cornus p ligno cōperit/ dicēte Virg. li. ænei. viii. Coniecto sternit iaculo/ uolat Itala cornus: hoc est tælū/ uel iaculū ex corno. hoc cornu/ & hic cornus huius cornus/ declinari pōt: ut ē apud Lucanū li. vi. cornus tibi cura sinistri. Cōperitur ēt hoc cornū huius corni: quod Ouidius. ipse protulit/ quom dixit: flexile cornum. Quod etiā Priscianus ipse annota- uit. est etiā Cornus/ urbs Sardinia/ insula mediterranea/ teste Ptolemæo: Cor- na/ nomen est duarum urbū/ ut idem Ptolemæus ostendit: quæ una est in Armenia minori/ penes Euphratē fluuiū. Est aut præfectura. Alia ē i Lycaonia.	
Priscianus		
Virgilius		
Lucanus		
Ouidius		
Priscianus		
Ptolemæus		
Ptolemæus		
Liuius	Caritas/ & caritudo/ in uno significato accipi possunt. Liuius li. ii. ab urbe cōdita. Caritas primū erat annonæ. Et cum c/ & t exilibus/ & i latino scribitur. Nam a careo cares descēdit. Vnde ēt carus in ea significatiōe scribi debet cū c exili. Charitas cū ch aspirato/ & i latio/ & t exili/ amoris est spēs. Vnde amor ad oia/ charitas ad hoies. hētur Inde charus gratus/ uel amore dūctus/ cū ch aspirato/ secundū orthographiæ rationē/ anota. Charites eadē scriptura/ dici possūt gratiæ/ quas Antimachus/ Solis/ & Aeglæ filias fuisse dixit. Orpheus autem/ tres Iouis filias fuisse tradit: quas & uno uersu comprehendit/ quom ait. ἀγλαίη χαλκή τε καὶ εὐφροσύνη πολυόλοισ. Ausonius.	Caritas Caritudo Carus Charitas Charus Charites Charithos
Antimachus		
Orpheus		
Ausonius	Tris charites: tria fata: triplex uox: trina elementa. Carithos cū c exili/ & i lati no/ & th aspirato/ insula est una ex cycladibus. Catacrisis cū c exili utrobique/ & t non aspirato/ & i latino in utraq; syllaba scribi tur: & dici pōt condemnatio/ seu diiudicatio. Catachresis cū c exili in initio/ & t non aspirato in secunda/ & ch aspirato in tertia syllaba/ & e ante s/ dici po- test abusio/ seu usurpatio.	Catacrisis Catachresis
Varro	Canis/ & canes/ in recto/ ueteres protulere/ teste Varrōe de lingua latina/	Canis
Ennius	Enniū inducente dicentem.	Canes
Diomedes	Tantum idem quasi fræta canes sine dentibus latrat. Canis/ cōis generis ē: &	Canicula
Priscianus	format diminutiue canicula/ testibus Diomede/ & Prisciano. Persius.	Caniculus
Persius	Hem qd agis/ siccas in sana canicula messes. Vgutio dicit/ q a canis formatur	Catulus
Vgutio	diminutiū etiam caniculus: quom tamē pro masculino catulus potius dica- tur/ & catellus. Vnde in euangelio Matthæi legitur. Nam & catelli edūt de mi- nis/ quæ cadunt de mensa dominorum suorum. Virgilius.	Catellus Catullus
Virgilius		
Pompeius	Sic canibus catulos similes: sic matribus hædos. Catulus eadem litteratura	
Lucanus	genus est uinculi/ teste Pōpeio: necnon proprium uiri nomen: de quo Luca- nus libro secundo.	
Iuuenalis	Vt Catulo iacuit Lepidus. Quædam etiam Romæ familia Catulorum fuit de quibus intellexit Iuuenalis/ quom dixit. Et Catulis/ Paulisq; minoribus/ & Fabiis/ &	

Ouidius	Omnes ad podium spectantibus. Catullus cum duplicato liquidam fuit poeta Veronensis: qui ab oibus doctus habitus ē: de quo Ouidius meminit: dicens.	
Tibullus	Mantua Virgilio gaudet: Verona Catullo: Pelignæ gentis gloria dicar ego. Et Tibullus ait. Sic cecinit pro te doctus Minoi Catullus. Martialis Verona docti syllabas amat uatis	
Vgutio	Cancer huius cancri masculini generis cum exili utrobique scribitur: nec a concha descendit: ut Vgutio somniauit. Signum est celeste: qui alias carcinus cum exili utrobique & i latino uocat. Et corripit mediā syllabam. Lucanus li. viii.	Cancer Carcinus Gangræna
Lucanus	Par geminis chiron & idem quod carcinus ardens. Cancer item genus est Piscis: quæ alio nomine testibus Festo & Nonio gangræna cum æ diphthongo in media syllaba appellatur dicente etiam Lucillio satyrarum primo libro.	
Festus	Serpere uti gangræna malo atque hæc pestica posset. Cancer eadem scriptura neutri generis pro morbo teste Prisciano: & facit i genitiuo canceris.	
Nonius	Chaos cum ch aspirato scribitur: & neutri generis est indeclinabile tamē. Fuit teste Hesiodo in theogonia confusa quædam ab initio unitas quam principium esse dixit productionis omnium rerum. Quod et confirmauit Ouidius quom ait.	Chaos Chaus
Lucillius	Vnus erat toto naturæ uultus in orbe: Quem dixere chaos. Comperitur nonnumquam chaos secunda declinatione declinabile teste Prisciano. Ouidius libro metamorphoseos. xiii.	
Priscianus	Et noctem noctisque deos ereboque chaos.	
Ouidius	Conuocat. Fuit et chaos demogorgonis uxor teste Pronapide poeta græco.	
Pronapides	Caupo & copo in recto dici potest. Simili modo caupona & copona. Et rectius quidē copona quam caupona (ut scribit Festus) effertur. Et (ut tradit Priscianus) caupo cois generis est: quæ habeat foemininum caupona tam pro taberna quam pro caprona. Caprona iuba uel coma dicuntur deuex hoc est ante frontem auctoribus Marcello & Pompeio: quo capillorum ornatu oculis quidem uenusto sed libidinis indice mulierculæ In subres se decorare con-	Caupo Copo Caupona Copona Caprona
Lucillius	fueuerunt. Lucillius satyrarum. xvii. Aptari caput atque comas fluere capronas: hoc est a capite pronas.	
Probus	Criminor commune uerbum est teste Probo. dicimus enim. Criminor te: & crimi-	Criminor
Priscianus	nor abs te. Veteres tamē etiā crimino criminas protulerunt testibus Prisciano & Marcello Enniū inducēte dicentē. Is non bene tibi uult quod falso te crimiat.	Crimino
Marcellus	Chremes cum ch aspirato scribitur. Propriū uiri nomen fuit. Et facit in genitiuo chremis uel chremetis teste Prisciano.	Chremes
Ennius	Clyster huius clysteris masculino genere & clysterium neutro declari potest: & cum c & t exilibus & y græco scribitur: & a κλύζω quod est lauo deriuatur. Nam clystere aluum ægrotantium lauare siue repurgare medici consueuerunt. Et producit clyster ste syllabam in obliquis: sicut crater: quia apud græcos cum h in secunda syllaba κλίστηρ scribitur: & κρᾶτηρ: quæ apud illos producta ē. Macer tamen de uiribus hæbarum ste syllabā præter natura corripuit quom ait.	Clyster Clysteriū
Macer	Appositus digitis aut intus clystere suffus Et iterum. Hoc unguen uel clysterio si funditur intus.	
Macer	Caro & carnis in recto declinari potest: quod etiam patet per genitiuum carnis. Nam ab eo quod est caro fit genitiuus secundum analogiam caronis: quod tamen nusquam lectum est. Vnde Liuius libro. xxvi. ab urbe condita inquit. Laure tibus carnis quæ dari debet data non fuerat. Carnis teste Prisciano format diminutiue carnicula: caro uero caruncula. Varro in andabatis. Sed quid potius o homo quam caruncula nostra?	Caro Carnis Carnicula Caruncula
Liuius	Confiteor commune uerbum est testibus Gellio libro. xv. noctium atticarum & Prisciano. Vnde in. xii. tabulis scriptum est. Aeris confessi rebusque iudicatis triginta dies iusti. Et in legenda sancti Gorgonii legitur. Ut quid in illo crimen inducitur quod a nobis omnibus confitetur?	Confiteor
Priscianus	Concinno concinnas cum duplicato n scribitur: & significat apre componere. Quare minores male illud Psalmi enuntiant. Iniustitias manus uestre concin-	Concinno Concino

nant/ci syllabam corripiendo: quasi sit imperatium a concino concinis: qđ
ex con-& cano componitur: cum ibi concinnant temporis præsents sit indi
catiui modi. Vnde in alio psalmo legitur. Et lingua tua concinnabat dolos.
Nam concino tertiæ coniugationis est: concinno autem primæ.

Coniunx cōmunis generis facit in genitiuo coniugis n littera abiecta. Quidā Coniunx
tamen (ut Priscianus scribit & Phocas) coniux in recto absq; n dici debere Coniux.
putauerunt. Nam & utrunq; formari potest: coniunx a coniungo cōiungis/ Consecro
quod in genitiuo secundum analogiam coniungis facit Et coniux absq; n Consecror
a coniugo coniugas: cuius genitiuus erit (quo utimur) coniugis.

Consecro consecras & cōsecror deponens dici potest teste Marcello. Vnde &
Plautus ait in Persa. Si quis hic conatus ambulat magnifice consecrabor/
pro consecrabo.

Crusta fœminino genere & crustum neutro declinari potest. Verū (ut Acron Crusta
tradidit i Horatium & in Virgilium Seruius) inter crustam & crustū hoc di Crustū
stat: q; neutro genere crustū de re dicitur comestibili: ut est apud Virgilium Crustulum
libro æneidos septimo. Crustula

Et uiolare manu/ malisq; andacibus/ orbem.

Fatalis crusti. Quom uero crusta fœminino genere profertur de re (ut iidem
aiunt) intelligitur non comestibili: ut est crusta metalli/ ligni/ glaciei dicente
etiam in georgicis Virgilio.

Concresecunt subitæ currenti in flumine crustæ. Sed hæc traditio non semper
obseruata est. Vnde Varro de lingua latina ait. Crustulum a crusta pultis eo
q; ut corium exurit/ crusta dicta. Quare nihil differre dixerim/ crustum p
tuleris aut crustam: & ab his diminutiue crustulum/ aut Crustulam. Hierony
mus in exodo capitulo. xxviii. Tolle panes azymos: & crustulam absq; fer
mento. Horatius sermone. xiii.

Sunt quorum igneum noua tantū crustula promit. Idem sermone primo.

Pueris olim dant crustula blandi Doctores. Iuuenalis.

Nos colaphum incutimus lambenti crustula seruo.

Creta huius cretæ & Crete huius cretes declinari pōt. Insula est/ alias masculio Creta
genere/ Candax cognominatus. Et a creta sit Cretæus cum æ diphthongo in Crete
mediā syllaba & Cretensis. Virgilius libro æneidos. xii. Cretæus
Apostolus Dictamum genitrix Cretæa carpit ab Ida. Et Apostolus ait. Cretenses sem/ Cretensis
per mendaces.

Cherrhonesus cum ch aspirato & duplicato r secundo aspirato & unico s scri Cherrho
bitur: componiturq; ex χερροσ quod apud antiquos terram dicit & ῥος nesus
insula. Vnde cherrhonesus terra est fere undiq; mari cincta. Chersoneus cū Chersone
ch aspirato & unico s in penultima syllaba idem significat quod & cherrho fus
neus. Nam componitur ex χερροσ quod similiter terram apud nos idicat
& ῥος quæ est insula.

Cytifus cum c exili in initio/ sequente y græco & t non aspirato/ sequēte i latio/ Cytifus
& unico s scribitur. Insula est: a qua/ & cytifus hærbæ nomen traxit/ testibus Cichesus
Plinio libro. xiii. naturalis historiæ & Seruio super secundum georgicorum. Cirtiscus
Et corripit primam & secundam syllabam. Virgilius in Corydone. Cyzicus
Virgilius Florentem cytifum sequitur lasciuia capella. Cichesus cū c exili in initio/ & i la
tino/ & ch aspirato in secunda syllaba sequente e & unico s fluuius ponitur ab
Homero in hymno Apollinis.

Cirtiscus cum c exili utrobq; & t non aspirato/ & i latino in prima & secun/ Cirtiscus
da syllaba/ fluuius est Scythiæ/ teste Herodoto. Cyzicus cum c exili utrobq; Cyzicus
& y græco in prima/ & i latino in media syllaba/ urbs fuit Asiæ/ teste Floro li
bro tertio: cuius meminit Syllius libro. xii. dicens.

Infestum bello quateret cum Cyzicus Argos. Et Ouidius libro. i. tristium.

Hincq; Propontiacis hærentem Cyzicon oris.

Cnosus cum c exili scribitur. urbs fuit Cretæ/ teste Ptolemæo: quæ a nonnullis/ Cnosus
propter consonantiam ipsam litterarum/ cum g Cnosus scribitur. Gnosus

Priscianus
Phocas

Marcellus
Plautus
Acron

Seruius
Virgilius

Virgilius

Varro
Hieronymus

Horatius
Horatius
Iuuenalis

Virgilius
Apostolus

Plinius
Seruius
Virgilius

Homerus

Herodotus
Florus
Syllius
Ouidius

Ptolemæus

Pfalmogra- phus	Cryſtallus foeminino genere / & cryſtallum neutro / declinari poteſt. Pfalmo-	Cryſtallus
Martialis	graphus. Mittit cryſtallum ſuam / ſicut buccellas. Martialiſ.	Cryſtallum
Iſidorus	Cum tibi Niliacus portet cryſtalla catapluſ. At uero Iſidorus / & Papias / cry-	
Papias	ſtallus masculini tradunt eſſe generis. Et cum c & t exilibus / & y græco / & du- plicato ſcribitur: componiturq; / ex κρύοσ / quod eſt gelu / & στέλλω contra ho: ita ut gelu concretum / cryſtallum dicatur.	
Macrobius	Conſulo conſulis uerbum / quom pro eo quod eſt peto / uel interrogo / ponitur / duos poſt ſe regit accuſatiuos diuerſos: ut conſulo te unum conſilium. Non- nunq poſt accuſatiuum / regit genitiuum: ut eſt apud Macrobiu. Conſulo	Conſilio Conſultum Conſultus Conſultor Conſul Proconſul Conſilium Conſilior
Ouidius	te boni. Quando uero pro eo quod eſt conſiliu do / conſulo accipitur / datiuo / & accuſatiuo iungitur / ut conſulo tibi uirtutem. Nonnunq cum datiuo ſolu conſtruitur. Ouidiuſ heroidum.	
Antias	At bene conſuluit caſto deus æquus amoris: iſeſt fauit / uel prouidit. Conſulo	
Prifcianus	facit in ſupino conſultum. Vnde hic conſultus huius conſultus / & hoc conſul- tum in uno ſignificato. Valeriuſ Antiaſ annalium ſexto. hoc ſenatuſ conſul	
Horatius	tum prior factum eſt: ubi teſte Prifciano prior neutri generis eſt / antiquoꝝ more: q neutro genere in or cõparatiua pnũtiabant. Horatius in epistoſiſ.	
Liuius	Qui conſulta patrum / qui leges iuraq; ſeruat. Conſultus quandoq; partici- piu eſt: ut conſulti medici dixerunt eundem eſſe langorem: quandoq; no- men. Et tunc iſ dicitur / qui prudens / & ſciens eſt: dignuſq; ut ab eo conſiliu petatur. Liuius libro decimo ab urbe condita. Callidoſ ſollerteſq; iuriſ / atq; eloquẽtiæ conſultos: unde & iuriſ & iure conſultus / utroq; modo dicitur: ſi- cut iuriſ & iure perituſ. Horatius in epistoſiſ.	
Horatius	Quædam (ſi crediſ conſultis) mancipat uſus. Conſultus (inquit Seruius ſup	
Seruius	librum. xi. æneidoſ) iſ appellatur qui conſultitur: conſultor uero / qui cõſulit.	
Acron	At contra Acron ſuper ſermonem primum Horatii / conſultus (inquit) eſt / q docet: conſultor uero / qui diſcit. Hi auctoreſ longe inter ſe contraria ſentire uidentur. Noſ autem & cum Seruio dicimus conſultum eſſe / qui conſultitur: & tũc eſſe participiu / ut præactum eſt: & conſultorem eum uocari / qui alii conſulit: ut apud Saluſtiuſ in Iugurtha. Simul ab eo petunt / ut fauor / conſul- torq; adſit. Ruſum & cum Acronẽ tenemus / conſultum ſcilicet eum appel- lari / qui docet: & tunc eſſe nomen / ut ſupra oſtendimus: & conſultorem eum dici / qui diſcit: teſtante hoc Horatio ſermone primo / quom ait.	
Saluſtiuſ	Agricolam laudat iuriſ / legumq; perituſ / Sub galli cantum conſultor ubi hoſtia pulſat. A conſulo conſul deducitur / te	
Pomponiuſ	ſte Pomponio de origine iuriſ. proconſul autem / non iſ eſt / qui pro alio con-	
Vgutio	ſule præeſt prouinciæ / ut indoctuſ tradit Vgutioſ: ſed qui cum poteſtate con- ſulari / extra ordinem ad aliquam prouinciã adminiſtrandã mittitur: præ- terq; q non duodecim faſceſ eum præcedunt / qui præcedunt conſulem: ſed tantum ſex: ut etiam prætoſrem: & præſidem. Simili modo proprator uoca- tur / non qui pro alio præturam / ſed qui extraordinariã gerit. Sic proquæ- ſtor / & ſimileſ. Lege Fenefteſllam. A conſulo quidã putant conſilium dici.	
Fenefteſlla	Quod ſi uerum eſſet / conſulium potiuſ q conſiliu / efferri deberet. Alia cõ- ciliando dictum exiſtimant: ut dicatur / conſilium / quaſi concilium: eo q in unã ſententiã pluriu mentes concilient / & conueniant. Noſ autem cum	
Fefteſ	Fefteſ a conſilendo conſilium / tractum putamus: quia uno conſulente / ceteri	
Plafmogra- phus	conſileant. Ab eo quod eſt conſilium / formatur conſilior deponenſ uerbum ut eſt apud Plafmographuſ. In eo dum conuenirent ſimul aduerſum me ac- cipere animã meã conſiliati ſunt.	
Vgutio	Cucumer / & cucumiſ in recto / declinari poteſt: & cum c exili utrobiquſ ſcribitur	Cucumer
Varro	mediãq; ſyllabã / tam cucumer / q cucumiſ corripit: eſſi Alexãder produ- xerit / dicenſ. ſed deme cucumer. Nec ab eo quod eſt amaruſ / cucumiſ deduci	Cucumiſ Cucuma
Virgiliuſ	tur / ut ridiculuſ ſomniauit Vgutioſ: ſed auctore Varrõe de lingua latina / a cur- uore dictuſ eſt: ita ut dicant / cucũereſ / quaſi curuicumeres. Virgi. i georgiciſ.	
Propertiuſ	Crefceret in uentrem cucumiſ: nec ſera comantem. Propertiuſ.	

Ceruleus cucumis/tumidoq; cucurbita uentre. Cucuma eadem scriptura ge
nusest uasis ænei.

- Hesiodus Chytropus/huius chytropodis/sicut Oedipus/Melampus/tripus/format ge
nitium. Et cum ch aspirato & y græco & t exili scribitur: componiturq; ex
Vgutio χυτροπ/ quæ est olla/ & ποῦς pes. Hesiodus μηδ' αὖτ' οὐ χυτροποδ' αὖτ' οὐχ' i.
neq; ex chytropodibus. Olla est pedes habens: quod corrupto uocabulo ab
Vgutione/ hac scitropes scriptura appellatur. Et ab accusatio græco χυτρο
ποδ' α/ nonnulli hæc chytropoda/declinari posse uoluerunt: sicut hic tripus
dicitur: & ab accusatio græco τριποδ' α/ hæc tripoda huius tripoda.
- Vgutio Cetra cū & t exilibus scribitur: non autem cum s in initio/ hac uidelicet scriptu
Virgilius ra scetra/ ut scribendum tradit Vgutio. Virgilius.
- Diomedes Claustrum/ & clostrum/ teste Diomede/ efferri potest. Et i singulari numero ne
utri tantum generis est: in plurali uero/ tam masculini/ q̄ neutri.
- Philelphus Casale neutro genere/ & casalis masculino/ declinari potest: quo uidelicet gene
re/ hoc est masculino/ usus est Philelphus in cōsolatoria/ dicens. Apud Casa
lem/ cognomento maiorem.
- Festus Cōdulus/ anulus ē. Condaliū/ anuli ēt est genus: ut de utroq; scribit Festus.
- Priscianus Contor pro eo/ quod ē moror/ uel dubito/ cum u/ pro eo uero/ quod est quæ/
Marcellus ro/ cum o contor scribi cōsuevit. Veteres ēt cunto/ & conto prorulerunt te/
Accius stibus Prisciano/ & Marcello/ Accium inducente dicentem.
- Næuius Aegroto cuntant animo sufferre laborem. Et Næuius belli punici libro secū
do/ ait. Blande/ & docte percontat.
- Salustius Consternor consternaris deponens est uerbum: quin etiam & consterno con/
Ouidius sternas cōperitur. Vnde passiuū protulit Salustius libro historiæ primo/ di
Catullus cens. Et qui sine rectoribus exterriti/ aut faucii/ consternātur. Ouidius i fastis.
Quom consternatis diripereris Equis. Catullus.
Ah misera/ assiduis quā luctibus externauit: ubi spondeus qntū locū derinet.
Consterno consternis teritiæ coniugatiōis/ facit in præterito construi/ & cō/
sternui: ut in uerbo sterno dicemus.
- Liuius Cōmentarius cum duplicato m/ masculino genere/ & cōmentarium neutro/ de
Gellius clinari potest. Liuius libro. xlviii. Quæri iussit ab eo/ quem de iis rebus com/
Gellius mentarium/ a patre accepisset. Gellius in noctibus atticis. Est adeo Probi grā/
Cicero matici commentarius/ satis curiose factus. Idem. Nonnulli grammatici/ qui cō/
mentaria in Virgilium composuerunt. Cicero in Bruto. Non est oratio/ sed
capita rerum/ & orationis commentarium Paulo plenius. Cōmentarius/ uel
Priscianus cōmentarium/ secundum Priscianum/ est plurimum studio/ uel doctrina/ mē/
te habitorum/ in unum collectio. in alio autem significato/ auctorum enarra/
tio/ uel expositio/ seu interpretatio dicitur. Commentarios numero tantum
Cicero plurali/ libros dicimus. Cicero. Sunt hi fundi Brute/ quos tibi pater publi/
cis commentariis consignatos reliquit. Quin & singulari numero/ si plures
sunt/ primus/ & secundus cōmentarius/ dici potest. Si uero singuli sunt/ utro
q; genere commentarius/ uel commentarium dixeris. Commentarius item/
is uocatur/ qui commentarium/ hoc est commentum composuit. Nā pro cō/
mentario/ cōmētum a Nigidio ponitur: & Donato. Seruius super primum
georgicorum. Superfluum mouet quæstionē cōmētarii. Idem super librū. vii.
æneidos. dicit ēt quidam commentarius: conuēcta/ non conuēxa legendum.
- Nigidius Curro facit in præterito cucuri: quod ueteres cecuri dicebant. Composita cum
Donatus curro/ quandoq; præteritum geminant: quandoq; non teste Prisciano: quod
Seruius etiam auctoritatibus comprobauit. Virgilius libro æneidos quarto.
- Priscianus Decurrere iugis: alii de parte patentes
- Virgilius Transmittunt cursu campos. Liuius libro xxii. ab urbe condita. Qua cuiq; p
Liuius ximum fuit/ decucurrerunt. Cato contra Caium Pisonem. Video hac tempe/
Cato state concurrisse omnes aduersarios. Terentius in ecyra. Vna illarum interea
Terentius propere præcucurrit. Plautus in sticho. Præcucurri/ ut nunciare nuntiū expo
Plautus

Chytropus
Chytropo/
da

Cetra

Claustrum
Clostrum
Casale
Casalis
Condulus
Condaliū
Cuntor
Cunto
Contor
Conto

Cōsternor
Consterno

Commen/
tarius
Commen/
tarium
Cōmētum

Curro

Cæsar	tabilem. Cæsar ad Virgilium. Excurreisti a Neapoli.	
Pompeius	Claritudo & claritas in uno significato accipi possunt/auctoribus Pompeio/	Claritudo
Nonius	& Nonio: quin & claredo pro claritudine ponitur.	Claritas
Caper	Cops & copiosus in uno significato dici potest/ut Caper testatur & Marcellus.	Claredo
Marcellus	Vnde & Plautus ait in pſedulo. Atq; ego nunc me ut gloriosum faciam/ &	Cops
Plautus	copi pectore.	Copiosus
Nonius	Castitas & castitudo in uno significato accipi possunt/ut scribit Nonius/Acci-	Castitas
Accius	um inducēs ita dicentem. Ibi fas/ibi contam antiquam castitudinem.	Castitudo
Marcellus	Cauda & coda/efferi potest/teste Marcello: qui & Varronem refert scripsisse.	Cauda
Varro	Sed ut canis sine coda,	Coda
Nonius	Concordia & concorditas in una significatione dici potest/teste Nonio/Pacu-	Concordia
Pacuvius	uium referente dicentem. Concorditatem hospitio adiuctam/perpetem p-	Concordi-
Marcellus	bitatem conseruetis.	tas
Sisenna	Crebritudo & crebritas in una significatione accipi possunt/teste Marcello. Vn-	Crebritudo
	de & Siseptnam refert dixisse libro. iiii. historiarum. Nam clādestina celeriter	Celebritas
	transigi crebritudine/apud notos cogitata dici debet: non explanari.	
Lucillius	Coxa & coxendix in uno significato dici pōt. Lucillius. Truncus sustinetur a	Coxa
Varro	coxendicibus. Varro de re rustica libro primo. Lata fronte/simulato pectore/	Coxendix
Marcellus	lassis coxendicibus/idest coxis: ut exponit Marcellus. Serenus.	
Serenus	Dilue præterea glomeramina/ quæ gerit intus	
	Clausa acies/itergeminæ coxēdicis umbras. Alii dicūt coxēdicē/coxarū uerte	
	brū significare: quod græce ισχιον dicitur: unde ischiatici appellati sunt.	
Horatius	Cichorea fœminino genere/ & cichoreum neutro/declinari potest: & cum cexi	Cichorea
	li in initio/ & i lationo/ & ch aspirato in secunda syllaba scribitur. Horatius in	Cichoreū
	primo carminum.	
Plinius	Me cichoreæ/leuesq; maluæ. Plinius libro. xxi. naturalibus historiæ. proxima	
	auctoritas cichoreo est: quod intubum diximus erraticum. Item libro. xx. Ci-	
	choreum refrigerat in cybo sumptum.	
Plinius	Contēplor/deponens est uerbum. Veteres tamen/etiam contemplo/ptulerūt/	Contēplor
Nonius	testibus Nonio/ & Prisciano. Vnde & Plautus ait in asinaria. Mecum caput	Cōtemplo
Priscianus	contemples. Simili modo protulit Ennius cum/referente Varrone de lingua	
Plautus	latina/dixit in Medea. Contēpla: & templū: Cereris ad læuam aspice.	
Ennius	Cōplector/deponēs est uerbum: quod tamē Priscianus tradit esse cōe. Et indu	Cōplector
Varro	cit Ciceronem pro Roscio dicentē. Quo uno maleficio/scelera oia comple-	Complecto
Priscianus	xa uideātur. Antiqui tamē (ut scribit Nonius) etiā cōplecto/ptulerūt. Vñ (ut	
Cicero	idem refert) Pomponius ait in flulonibus. Ergo quādo cōuenit/cōplectite.	
Nonius	Congredior/deponēs ē uerbū: quin ēt congedio/ueteres dixerunt/teste Mar-	Cōgredior
Pomponius	cello. Vnde Plautus ait in epidico. Aut sic iam congedias/si hoc est.	Congredio
Marcellus	Conuiuor/deponens est uerbum. Sed & conuiuo conuiuas antiqui protulere/	Conuiuor
Plautus	testibus Prisciano/ & Nonio/Ennium inducente dicentem. Malo hercle suo	Conuiuo
Priscianus	magno conuiuat sine modo.	Conuerto
Nonius	Conuerto/ & conuertor/dici potest. Plautus in Amphitryone. Sed tamen fugā	Conuertor
Ennius	in se nemo conuertitur.	Copulo
Plautus	Copulo copulas/actiuū est uerbum: sed & copulor/deponens usurpatum est/	Copulor
Caper	testibus Capro/Marcello/Prisciano/dicente etiam in aularia Plauto. Adeūt.	Copula
Marcellus	constituunt: copulātur dextras.	Celsitudo
Priscianus	Copula/cum fœminini sit generis/ab Vgutione tamen/tam neutro q̄ fœmini	Celsitas
Plautus	no/in plurali numero/declinari posse traditur.	
Vgutio	Celsitudo/ & celsitas/i una significatione accipi pñt/teste Nonio. Vnde Cicero	
Nonius	li. officiorū. iiii. ait. Etenim magis est secundum naturam excelsitas animi.	
Cicero	Cupio cupis/tā quarta/q̄ tertia coniugatiōe/declinari posse/ostendit Lucretius	Cupio
	libro primo/sic inquit.	
	Naturæ p̄mus terrarū claustra cupiret. Nam & fm quartā cōiugationem/for-	
Ouidius	mat præteritū cupiui: supinū cupitū/pi syllaba producta. Ouidius in fastis.	
	Mars uidet hanc: uisamq; cupit: potiturq; cupita.	

Horatius	Conspicio conspicis/& conspicio conspicaris/declinari potest Simili modo despicio/despico:perspicio/perspico:suspicio/suspico. Nonnunq̃ & pro ueneror/supicio ponitur:ut est apud Horatium in epistolis.	Conspicio Conspico Conspico Conspico
Virgilius	Quos ego suspicio. Et omnia hæc uerba/spi syllabam corripit. Conspico cōspicas primæ coniugationis/& conspicio deponens/dici potest/spi tamē pducta syllaba. Similiter despico/despico:inspicio/inspico. Virgilius georgi corum secundo. Peruigilat:ferroq; faces inspiciat acuto.	
Marcellus Plautus Priscianus Vgutio Seruius	Comedo comedis comedit/& comedo comes comest/utroq; modo declinari potest/teste marcello/Varronem/Titinium/Aphranium/Næuium/Pomponium/Lucillum/Tullium/Plautum inducente. Ex quibus/Plauti tātum exemplum afferre sufficiat. Ait enim in trinum. Quod ebibit/quod comest/quod facit sumpti. Comedo facit in supino comestū/& comesum/teste Prisciano. Nec a comesum supino/formas comessatio/ut Vgutio/Brito/Māmorēctus/Catholicon/uoluerunt. Sed nec ab infinito comesse/pro Comedisse/comessatio deducitur/ut Seruius ipse tradidit:præsertim cū comedo per oia tpa co syllabā corripit:comessatio aut illā pducit/dicēte Martiale: Non Albanā mihi sit comessatio tanti. Idem.	Comedo Comessor Comessatio
Martialis Martialis	Qui nec leno potes/nec comessator haberi. Quin nec a comensfor cōmensaris ut quidam formauerunt/ex con/& mensa/comessatio descendit: quia comensfor (si comperitur) cum duplicato m/& n ante scribitur:comessatio uero/cum unico m/& duplicato s ab omnibus scribi consuevit. Quare (ut diximus) nec a comesum supino/quod primā corripit syllabam/& cum unico scribitur/formari comessatio potest/ut præfati somniarunt. Verum (ut ego puto) a comessor comessaris deponenti uerbo/quod in supino comessatum facit/comessatio recta deriuatione formatur. Quod uerbum/cum primam producat syllabam/a uerbo græco decucitur:quod est κωμῶν:quod computationibus/& ebrietatibus operam dare/significat. Vnde Teocritus iquit. κωμῶν δ'ω ποτὶ τῶν ἀνδρῶν λιδοῦ. Horatius in quarto carminum. Pauli purpureis ales holotibus.	
Teocritus Horatius	Comessabere Maximi. Quod Acro enarrās/cōessabere (igt) cōuiuādo delectabere. Festus autē/a uiciis quos Græci κωμῶν uocant/comensationem dictā affirmat. In iis enim (ut ait) habitabāt prius q̃ castra conderentur: quibus i locis/alii alios conuictus causa inuitabant. Hæc ille. Quam etymologiam nequaquam improbamus. Seruius dicit/conuiuuium cum luxu factum/comensatione appellari. Et inducit Ciceronem pro Muræna dicentem. Non amor/non comessatio/non lipido/non sumptus ostenditur. At uero Suetonius/id proprie comensationem uocat/quotiens post coenam aliquid comeditur. Sic enim scribit de Vitellii luxuria. Epulas trifariam sēper/interdum quadrifariam disper tiebat: in ientacula:& prandia:coenas:& comensationes.	
Acron Festus	Cortex/masculini/& fœminini generis est/testibus Diomede/Donato/Prisciano. Virgilius in bucolicis. musco circumdat amaræ Corticis. Ouidius libro metamorphoseon primo. Sentit adhuc trepidare nouo sub cortice pectus.	Corax
Seruius Cicero Suetonius	Confligo confligis/facit in supino conflictum:a quo/sit conflictus/conflictas:& conflictor deponens:ut est apud Terentium in Andria. Qui conflictatur. Idē in eunucho. Te redimas/qui queas:& ne te affleces.	Confligo Conflictus Conflictor
Diomedes Donatus Priscianus Virgilius Ouidius Terentius Terentius Strabo Syllius Iuuenalis	Catinus/& catinum/declinari potest:& cum c/& t exilibus scribitur. Genus est uasis. Catina eadem scriptura/urbs est Sicilia/teste Strabōe:quæ & catine huius catines declinari potest/& corripit mediam syllabam:quam catinum pro ducit. Syllius libro. xiiii. Tum Catine nimium ardenti uicina Typhocō. Iuuenalis satyra. xi. Ponebāt igitur Tusco farrata catino. Et catino sit a diminutiuo masculinō qdem genere catillus:neutro uero/catillum/Macrobius in saturnaliis. Proprie autem catillones dicebantur/qui catillos liguriebant.	Catinus Catinum Catillus Catillum Catina Catine
Macrobius		

Virgilius Syllius	Clanius & clanis in recto declinari potest: & cum c exili: & i latino scribitur: Fluvius est Capnia: alias Acerras cognominatus: dicte Virgilio georgi. iii. Nola iugo: & uacuis Clanius non æquus Acerras. Syllius libro octavo. Et clanis & Rubico: & Senonum de nomine Saenæ.	Clanius Clanis
Hieronymus	Cherub & cherubim cum m in fine: dici potest: & tam neutri: q masculini generis est. Vnde Hieronymus ad Pammachium d morte Paulinæ ait. Additur comes Pâmachius: uerum Hiezechielis cherubim: cognatus: gener: maritus: imo frater amantissimus: quia sancta consortia spiritus: uocabula nō tenent nuptiarū. Cherubin cum n i fine: pro illior angelorum choro: neutri generis est: numeri tantum pluralis. Græci tamē plurale cum m in fine χερυβιμ & σεραφιμ scriptitant.	Cherub Cherubim Cherubin
Varro Bocetius	Camenæ cum c exili: ab antiquis carmenæ: uel casmenæ: teste Varrone de lingua latina: dictæ sūt. Nūc aut abiecta r uel flittera: camenæ uocant. Bocetius. Ecce mihi laceræ dictant scribenda camenæ.	Camenæ Carmenæ Casmenæ
Iuuenalis	Ciconia cum c exili utrobique: & i latino in prima: & penultima syllaba scribit. Auis est: alia quidem ab ibide: ut in ipsa dictione uidebimus. Iuuenalis. serpente ciconia pullos. Nutrit: & in uenta per deuia rura lacerta. Ciconia item eadem scriptura: apud Hispanos lignum uocatur rostratum: quo & puteis: seu fontibus: hauriri aqua solet: quod nonnulli hoc ciconium appellant. Ciconius: proprium fuit ducis nomen: quo auctore a Germanis: Brixia uenetiæ: urbis: extructa est: ut testatur Liuius libro. v. ab urbe condita. Cicones eadē scriptura: populi sunt Tracū: iuxta ebrū fluuiū inhabitantes: te	Ciconia Ciconium Ciconius Cicones
Liuius	stibus Pomponio Mella: & Solino. & corripit co syllabam. Tibullus Nam ciconumq; manus aduersis reppulit undis. Syllius libro. xi. O diræ ciconium matres: Geticq; furores.	
Pomponius Solinus Tibullus Syllius Priscianus Plautus Sergius Virgilius Tortellius	Cuias & cuiatis in recto: dici potest: teste Prisciano: quod & ueteres (ut ait) protulerunt. Vnde et Plautus ait in pœnulo. Quid si cuiatis: unde sit ne pariseris. Cuius cuia cuium accētum super cu syllabam detinet: teste Sergio in do natum. Virgilius. Dic mihi damoeta cuium pecus: an Melibœi? Corydallus cū c exili: & y græco: & duplicato l scribitur: etsi a Tortellio cū unico l scribi præcipiatur. Nam ap Græcos hac scriptura κορυδαλλος scribitur. Ex quo patet Græcum esse uocabulum: non latinum: cōpositū ex cor & edo: ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Genus ē auis. Cuius Theocritus meminit edyllio decimo. Cordalla eadem scriptura: urbs est Lyciæ circa montem Massicem teste Ptolemæo.	Cuias Cuiatis Cuius Corydall Corydalla
Vgutio	Christma & christus: cum ch aspirato: & i latino scribitur: neq a χρυσος: quod est aurum: deducitur: ut Vgutio somniauit. Sed a χριω quod est ungo descen dit: Vnde christma: unctio: Christus uero: unctus interpretatur.	Christma Christus
Ptolemæus	Chrysoprasus cum ch aspirato: & y græco: & unico s in utraq; syllaba: & r post p scribitur: non aut cū duplicato l: absq; r post p: hac uidelicet scriptura chrysopassus: ut scribi præcipit Tortellius. Neq. n. a πρσσω: quod est spargo: deriuatur: quasi lapis auro dicatur aspersus: ut idem Tortellius tradidit: qā tunc penultima syllaba positione produceretur: quæ tamē (ut probabimus) correpta est. Sed nec a passum supino deducitur: ut ridiculus cum Catholico somniauit Vgutio. Sed chrysoprasus ex χρυσος: quod est aurū: & πρσσω porrum: componitur: eo q lapis auro sit admixtus: & porri uiriditatem imitans	Chrysoprasus
Tortellius	Vnde & a Martiale prasinus pro uiridi ponitur: quom ait. De nra Prasina synthesis empta toga. Et quia (ut diximus) πρσσω pma corripit syllabā: sic & chrysoprasus pēultimā. Hōerus i batrachomyōachia inqt. οὐδ' ἐπρσσω οἷο χλωροῖο ἐπιβόσκομαι: id est: neq porris uiribus alor. Prudentius in psychomachia.	
Vgutio	chrysoprase: & sydus saxis fulgentibus addit. Petrus Riga in Hester. Solem chrysoprasus: lunam complexa smaragdus.	
Martialis	Cissus cum c exili: & i latino: & duplicato l scribitur: etsi cū y græco: a Tortel	Cissus
Homerus Prudentius		
Petrus		
Tortellius		

Plinius	lio scribi præcipiatur. Genus ē hederæ: quæ teste Plinio li. xvi. naturalis histō- riæ/ sola omnium generum/ sine adminiculo stat. Est etiam eodē noīe fluuius:	45 Cissa Cisseus Cissum
Ptolemæus	cuius hostiū est circa pontū Cappadocē/ teste Ptolemæo. Cissa eadē scriptu- tura/ urbs est Mauritanix Cæsariensis/ ut idem Ptolemæus ostendit. Cisseus	
Ptolemæus	eadem scriptura/ & cum eis diphthongo/ rex fuit Thracix/ dicente Virgilio	
Virgilius	li. æneidos. v. quē Thracius olī Anchisæ gēitori i magno murmure Cisseus. Ferre sui dederat monumentum/ & pignus amoris. Cissum eadem scriptu- ra/ genus est Vehiculi Epirotici/ ut auctor est Marcellus.	
Marcellus	Chirurgia cum ch aspirato/ & i latino utrobique scribitur: nec ab ago agis dedu- citur/ ut Vgutio somniauit: sed componitur ex χειρ/ quæ est māus/ & ἐργον opus: hoc ē manuū opus: eo q̄ māibus hæc ars exerceatur. Et a chirurgiā/ sit chirurgicus/ & chirurgus. Martialis.	Chirurgia Chirurgi cus Chirurgus
Vgutio	Chirurgus fuerat: nunc est uestipillo Diaulus.	
Martialis	Cyrus cum c exili/ & y græco/ & unico r scribitur proprium fuit nomen regis Perlag. Est eodem nomine fluuius In Albania/ teste Ptolemæo. Rursum ali- um Eiusdem nominis ponit idem Ptolemæus fluuium in Media. Cyrius ab eodē Ptolemæo urbs ponitur Emathix. Cirrha cū c exili/ & i latino/ & dupli- cato r/ secundo aspirato/ iugum est parnasi montis Boœtiæ: de quo Martialis. Quid tibi cum Cirrha/ quid cum permessidos ūda/ Cirrus eadem scriptura/ absq̄ ulla aspiratione scribitur. Iuuenalis.	Cyrus Cyrius Cirrha Cirrus
Iuuenalis	Cæsariem/ & madido torquentem cornua cirro. Cirri dicuntur capilli depē- dentes/ ac perinde crispati.	
Strabo	Cyrnos cū c exili/ & y græco scribitur. hac enim scriptura/ apud Strabonem/	Cyrnos
Dionysius	Dionysium/ Eustachium/ Ptolemæum legitur: quæ a Tortellio/ Cyrne hu-	Cyrne
Eustachius	ius Cyrenes/ declinari præcipitur. a qua fit Cirnæus cum æ diphthongo i me-	Cyrnæus
Ptolemæus	dia syllaba. Virgilius.	Cyrnus
Tortellius	Sic tua Cyrenæas fugiāt examina taxos. Insula est in mari Ligustico/ nūc Cor-	Cyrna
Virgilius	sica cognominata. Cyrenus eadem scriptura/ rex fuit Cyrenæx insulæ. Cyr-	Cyrene
Ptolemæus	na eadem scriptura/ mons est in Aphrica/ teste Ptolemæo. Cyrene huius Cy-	Cyrenæ
Lucanus	renes/ & Cyrenæ plurali tñ numero declinari pōt dicēte Lucano libro. viiii. Aphrica Cyrenis etiam tunc bruma rigeat. Oppidum est Libyes: a quo/ Li- bye ipsa Cyrenæa uocata est. Et a Cyrene fit Cyrenæus cum æ diphthongo i penultima syllaba/ & Cyrenensis. Vnde Marci capitulo. xv. legitur. Et angari auerunt prætereuntem Simonem quempiam Cyrenæum. Et actū sexto ca- pitulo habetur. Surrexerunt autem quidam de synagoga/ quæ appellabatur Libertinorum/ & Cyrenensium/ & Alexandrinorum. & scribitur Cyrene cum c exili/ & y græco/ & unico r. Fuit etiam eadem scriptura Cyrene/ filia Penei regis Archadiæ/ siue Penei fluuii/ ut poetæ dicunt.	Cyrenæa Cyreneus Cyrenensis
Vgutio	Castæa cū c/ & r exilib9 scribitur: nec a castro castras descēdit/ ut Vgutio sōniauit. sed græcū magis ē uocabulū: qd' apud illos neutro genere καστὰς πορ pferē. Cyprus cum c exili/ & y græco scribitur. Insula est in mari Carpathio: a qua/ si-	Castæa Cyprus Cyprius Cyprianus
Seruius	unt adiectiua/ Cyprius/ & Cyprianus.	
Ouidius	Cynthus cum c exili/ & y græco/ & th aspirato scribitur. Mons est in delo insu-	Cynthus Cynthius Cynthia
Horatius	la/ tantæ quidem celsitudinis/ teste Seruio/ ut umbra sua potius insulæ ambi- tum tegat: a quo/ & Apollo/ Cynthius/ & diana/ Cynthia/ cognominati sūt.	
Propertius	Ouidius libro primo de arte. Cynthius Admeti uaccas pauisse pheræas Fertur: & in parua delituisse casa. Horatius in tertio carminum. Tu curua recines lyra Latonam/ & celeris spicula Cynthiæ. ad cuius similitu- dinem/ & Propertius amasiam suam Cynthiā uocauit: quæ proprio nomine hostilia dicebatur: Ait enim in primo sui operis carmine. Cynthia prima suis miserum me coepit ocellis. Contactum nullis ante cupidinibus. Simili mō/ & Cynthius figurate a Vir- gilio pro Octauiano ponitur/ quom ait in Sileno. Cum canerem reges/ & prælia. Cynthius autem Velit: hoc est Octauianus.	
Virgilius		

Apion Plinius	Cynocéphalea cum c exili & y græco scribitur. Herba est/canis caput repræsentans. quam Apion grammaticus (ut refert Plinius libro. xxx. naturalis historiae) dixit ab Aegyptiis osiritem uocari: diuinamq; esse contra omnia ueneficia. Sed (ut ait) si tota erueretur/ statim is qui illā eruisset/ moreretur. Cynocephalī eadem scriptura/ bestiæ quādā sunt ex simiarū genere/ in oībus præterq; in capite quod caninum habent/ humanam speciem deferentes: suntq; teste Solino/ in partibus Aethiopiæ.	Cynocéphalea Cynophas li
Solinus	Cinamomū cum c exili & i latino/ & unico n/ Fructum est i Aethiopia: quod teste Solino/ situ breui nascit/ ramo humili/ hac d'presso. Nec a cāna (quod herbarum est Hironymo auctore uocabulum) deducitur/ ut Vgutio somniauit.	Cinamomū Cinnamū
Solinus Hieronymus Vgutio Ouidius	Cinnamum cū i latino/ & geio/ n/ similis est arbuscula cū cinamomo: uel eadem ē/ quæ & cinamomū/ ut nonnulli uolunt. Ouidius fastorum libro. iiii. Cinnama tū p̄mum/ captiuāq; turā dedisti. Vide in regula/ Longa fit i sup n/	
Tortellius Herodotus Virgilius	Cinnyps cum c exili/ sequente i latino/ & duplicato n/ & y græco in secunda syllaba scribitur: etsi a Tortellio cum unico n/ scribi præcipiatur. Fluius est Cinnypheus ramantum/ teste Herodoto libro historiarum quarto: a quo/ cinnyphei hirci appellati sunt dicente Virgilio georgicorum tertio. Nec minus interrea barbas/ incanaq; mentas/ Cinnyphei tondent hirci.	Cinnyps Cinnypheus
Vgutio	Cinædus cum c exili/ & i latino/ & unico n/ & æ diphthongo in media syllaba scribitur: nec a κύων/ qui est canis/ deducitur/ ut Vgutio somniauit: quia tunc cum y græco scribi oporteret: quod apud Græcos/ Latinosq; minime obseruatur. Verum cinædus ex κύων quod est moueo/ & αἰδ-οῖα uerenda componitur/ ut Horos tradit Milesius. Et is puer dicitur/ qui ætate/ & forma/ ad patiendum aptus est. Martialis. Vandisti Labiane tres agellos Emisti Labiane tres cinædos:	Cinædus
Horos Martialis	Pædicas Labiane tres agellos. Iuuenalis satyra secunda. Inter socraticos notissima fama cinædos.	
Inuena'is	Chersydros cum ch aspirato/ & i græco scribitur: cōponiturq; ex χερσος/ qd apud nos terrā dicit/ & ὕδωρ/ quæ est aqua. Nam serpentis est genus/ terram & aquam incolentis. Chelydros cum ch aspirato/ & y græco/ idem est serpens/ qui & Chersydros: & corripit mediam syllabam. Syllius libro octauo. Et bellare manu/ & chelydri cantare soporē. Cylydros cum c exili/ & y græco in utraq; syllaba/ aliud genus est serpentis. Et componitur ex κυλίω/ quod est uoluo/ & ὕδ-ποσ serpens: quasi uolubilis sit serpens: & ambulando sæpissime se conuoluat. Quod tetigit Virgilius georgicorum tertio/ quom ait. Squamea conuoluens sublato pectore terga. Et hoc/ quia parum supradixerat ad pastorem.	Chersydros Chelydros Cylydros Cylindrus
Seruius	Galbaneosq; agitare graues nidore cylydros. Vbi Seruius dicit legendum ēē chelydros: & exponit/ quasi chersydros. Verum differentes ego species dixerim: qd ēt hac Lucani auctoritate cōprobari potest. Ait enim Lucanus. Natus & ambigua coleret qui Syrtidos arua	
Lucanus	Chersydros: tractuq; uia fumante cylydri. Cylindrus cum c exili/ sequente y græco/ & i latino in secunda syllaba/ sequente n/ lapis est preciosus/ teresq; & oblongus/ coloris uarii. Iuuenalis satyra secunda.	
Iuuenalis Domitius Plinius	Donat arcana cylindros: Vbi Domitius/ per cylindros/ elenchos uult intelligi: qui sunt ex genere unionū/ fastigiata/ & oblonga figura. Plinius Cylindros quidam facere malunt/ q̄ gemmas: quoniam est summa commendatio/ in longitudine. Nam & cylindri lapilli omnes dici possunt fastigiata longitudine i specie cylindri/ idest columnellæ formati. Solinus. Indici reges hoc genus gemmarum/ in longissimos cylindros amant fingere. Vnde & modo confimili/ Ex columna lapidea/ quæ ad coecquandam aream/ ab agricolis assumitur/ cylindrus uocatur/ dicente Virgilio georgicorū primo. Area tum primum est ingenti æquanda cylindro. Georgius autem Merula i	
Solinus Virgilius Georgius		

quibusdam commentariis suis/Iulium (ut ait) Polucem secutus/qui & brachi
alia ornamenta ὄφειε appellari scribit/hoc ornatus genus chelydros nō cy/
lindros/dici praecepit:quasi simile esset spiris serpentium:quos chelydros uo
cant:cū potius Cylydrus/q̄ chelydrus/genus illud serpentium/a frequentissi
sima reuolutione dicatur:ut ēt auctoritate Lucani sopra monstrauius.

- Herodotus** Cydon cum y græco scribitur. urbs fuit in creta teste Herodoto libro historia
Virgilius rum tertio: i cuius agro arundinea spicula irescebāt. Vnde Virgilius egloga
ultima/inquit.
libet Partho torquere cydonia cornu
Plinius Spicula. hinc Cydonia mala dixerunt Græci/ teste Plinio libro. xv. naturalis
historiæ: quæ nos (ut ait) cothonia uocamus. Hinc etiam Cydones populi ap
Lucanus pellati sunt. Lucanus libro. vii.
Illuc & libye Numidas/ & Creta Cydonas. Fuit etiam Cydon eadem littera/
Statius tura/ proprium uiri nomen: cuius meminit Statius/ quom ait.
Hæc regi promissa Cydon.
Cyclas cum c exili utrobique/ & y græco scribitur. Insula est in Aegæo pelago. d
Iuuenalis qua Iuuenalis meminit/ quom dixit satyra sexta.
Sed qui pœnæ perit/ cui uix i Cyclada mitti
Solinus Contigit. Cyclades insulæ (ut scribit Solinus) ideo dictæ sunt/ quia in morē
cycli/ hoc est rotundi disponuntur. Huic contradicere uidetur Sernius super li
Seruius brum tertium æneidos/ dicens. Cyclades non ideo dicuntur/ quia in roton
ditate sunt: sed q̄ longo ordine circuii eas/ necesse est/ uel (ut subdit) pro
pter promontoria: uel (ut pergit) quia naturale est/ ut concitiora sint maria/
uicinitatē terrarum. Quod si uerū esset/ non cum y græco/ sed cum i latino/
ciclas scribi deberet. Sed cum nec a Græcis/ nec latinis/ id obseruetur/ ut scili
cet cum i latino scribatur/ Solini sententiam iudicio meo ueriores dixerim.
Est etiam eadem scriptura cyclas/ uestis/ genus/ sic a rotunditate dicta. Iuena
Iuuenalis lis satyra præfata.
Hæ sunt/ quæ tenui sudant in cyclade. Cyclus eadem scriptura/ significat ro
tundum. Cyclus cum c exili utrobique/ & y græco in prima/ & i latino in secū
da syllaba/ proprium fuit nomen pictoris eximii: a quo / tabulam in qua
erant argonautæ picti/ talentis. cxliiii. Hortensius orator mercatus est/ ut scri
Plinius bit Plinius libro. xxxv. naturalis historiæ.
Cyane huius cyanes/ cum c exili/ & y græco scribitur. Nympha fuit Sicula pro
Ouidius serpinæ socia: quæ teste Ouidio libro metamorphoseos quinto. in fontē sui
nominis cōuerfa est. Qui fons/ Anapo fluuiο postea commiscetur/ dicente
Ouidius Ouidio/ libro secundo. de ponto.
Quaq̄ suis Cyanen miscet Anapus aquis. Altera eiusdem nominis fuit Mæa
dri fluuii filia. Et nonnunq̄ media syllaba/ uti breuis: ita & producta/ a poetis
Ouidius ponitur. Vnde idem Ouidius libro metamorphoseos nono/ ait.
Cognita Cyane præstanti corpore/ nympha. Cyaneæ/ eadem/ scriptura/ & cū
æ diphthongo in ultima/ syllaba/ insulæ sunt in ponto: seu magis scopuli/ sub
Ptolemæus Thracio Bosphoro/ ut scribit Ptolemæus/ mille quidem/ & quingentis pas
Pomponius sibus/ ab Europa distantes/ teste Pomponio Mella. Quos duos scopulos ēt
Pindarus olim concurrisse/ Pindarus/ & Theocritus/ finxere. Quod & Iuuenalis con
Theocritus firmavit/ declinans singulari numero/ pro his cautibus hæc. Cyane huius cya
Iuuenalis nes/ secunda quidem syllaba producta: quæ apud alios correpta ponitur. Ait
enim satyra. xv.
Nam citius scyllam/ uel concurrentia saxa
Lucanus Cyanes/ plenos & tempestatibus/ utres. Lucanus libro secundo.
Ut pagasæa ratis peteret quom phasidos undas/
Ouidius Cyaneas tellus emisit in æquora cautes. Has instabiles fuisse ostēdit Ouidius/
quom libro primo tristium/ dixit.
Transseat instabiles strenua Cyaneas. dicuntur autem/ Cyaneæ nigrae. Nam

Cydon
Cydonia
Cothonia
Cydones

Cyclas
Cyclus
Cyclius

Cyane

Cyaneæ
Chione

Iuuenalis	κράπρον græce latine nigrum interpretatur. Chione huius chionēs cum ch aspirato & i latino proprium fuit mulieris nomen: cuius meminit Iuuenalis satyra tertia dicens. Et dubitas alta chionem deducere sella.	
Calphurni	Cerasus cum c exili & unico r scribitur. Nam primam corripit syllabam. Calphurnius in bulcolicis.	Cerasus Cerasium
Ovidius	Dic age iam cerasi tua cortice uerba notabo. Ovidius qui de nuce iscribitur.	
Virgilius	Audiat hæc cerasus/stypes inanis eram. Virgilius georgicorum secundo.	
Seruius	Vt cerasi/ulmifq. Arbor est nota: cuius fructus teste Seruio/cerasium dicit.	
Ptolemæus	Fuit etiam cerasus eadem litteratura urbs ponti testibus/Ptolemæus & Plinio: quam cum delesset Lucullus/genus pomi ide aduxerit: quod (ut Probus scribit & Seruius) a ciuitate cerasium appellauit. Verum cum Seruio Probus fallitur. Nam cerasium uocabulum græcum est magis quam ex institutione Luculli/ut testis est Aeschylus tragicus/qui lōge ante Lucillum fuit/ quom ait Τεραδ' ὄρν Τιο καὶ κέρσιον φ' ἔτι Fortassis tamen & a Cerasunte opido (hoc enim modo declinatur sicut Ammathus huius Amathuntis) Aeschylus ipse κέρσιον appellauit.	
Chelido	Chelido cum ch aspirato & unico l & i latino scribitur: a græcis autem χελιδόνη & apud nos hirundo transfertur: a qua chelidonia hæba cognominata est: quā teste Plinio libro. xxv. naturalis historia: nisi saluberimā hirūdines monstrauere/ dum uexatis pullorum oculis illa medentur. Macer de uiribus herbarum.	Chelido Chelidonia
Plinius	Indeq nomen habet chelidonia: namq chelidon	
Macer	Dicitur hæc uolucris græcorum more uocati. Nec ab eo quod est cælum/ chelido deriuatur/ ut ridiculus somniauit Vgutio. Est etiam chelidonia eadem litteratura insula quædam Lyciæ adiacens teste Ptolemæo.	
Vgutio	Castor huius castoris cum c & t exilibus scribitur: & corripit i obliquis sto syllabam: sicut hectoris/ Thestoris/ Nestoris/ Actoris/ Alcanoris/ Antenoris/ Protenoris/ Agenoris/ Nicanoris/ Bianoris/ & cetera græca prope plurima	Castor
Ptolemæus	Horatius in epistolis. Romulus & liber pater & cum Castore Polus. Fuit gemellus Pollucis frater. Est etiam castor animal brutum/ græcum procul dubio uocabulum: etsi Seruius Vgutio/ Catholicon/ a castro castras dictum tradant: ideoq latinum eē.	
Horatius	Iuuenalis satyra. xii. imitatus castora/ qui se Eunucum ipse facit/ cupiens euadere damno Testiculorum/ adeo medicatum intelligit inguen. Nam cum nulla sit dictio latina in obliquis omnibus una syllaba crescens/ quæ formet accusatiuum singularem in a/ sequitur græcam oīo dictionem esse castora: nō latinam. Vnde quod Græci καστωπαο latini fibros ponticos appellant.	
Varro	Cista cum c exili & i latino scribitur. Vasis est genus. & format per diminutio/ nem cistula/ & cistella teste Varrone libro primo de analogia. Neq a costa descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed græcum ē uocabulum: quod apud illos κίστη scribitur.	Cista Cistula Cistella
Vgutio	Casius cum c exili & unico s scribitur. Mons est in sinibus Aegipti/ iuxta Serbonidem paludem/ teste Herodoto libro historiarum secundo: quē Plinius obpropinquitatem dixit esse in Arabia/ non longe a pelusio Nili hostio: a quo sit etiam Casius adiectiuum/ dicente Lucano libro. x.	Casius Casia Casium
Herodotus	Lucifer a Casia prospexit rupe. Ptolemæus autem/ duos scribit huius nominis montes: unum in Syria: alium in mesopotamia. Casia eadem scriptura/ frutex est: qui teste Plinio libro. xii. naturalis historia/ iuxta cinnami campos nascitur. Et primam/ uti Casius/ syllabam corripit. Persius satyra tertia.	
Plinius	Hæc sibi corrupto casiam dissoluit oliuo. Casium/ locus est in Casiotide/ teste Ptolemæo.	
Persius	Calamus & culmus in uno significato accipi possunt/ dicente Virgilio egloga secunda.	Calamus Culmus

Virgilius	Aut foetu pecorū aut cerealis mergite culmi. Calamus item arundo est magis minuta habens internodia longa & recta: ex qua sagitta apud diuersas gentes fiebant. Quod Virgilius tetigit quom in Damoeta ait.	
	Daphnidis arcum	
Plinius	Fregisti: & calamos. Nam (ut scribit libro .xvi. naturalis historiae Plinius) populi oriētis calamis bella cōficiūt: & spicula illis addūt irreuocabili hamo. Est etiam calamus Virga cui hamus filo longo ligatur ad capiendos pisces: quin etiam ad capiendas aues calamus uisco linitur. Vnde Martialis ait.	
Martialis	Galbula decipitur calamis & rætibus ales	
	Turget adhuc uiridi quom leuis uua mero. Calamus item pēna scriptoris dicitur. Nec a caleo cales calamus deducitur ut Vgutio somniauit.	
Vgutio	Cento cum c & t exilibus scribitur: nec a centum descendit ut Vgutio somniauit: sed græcum magis est uocabulum: & a κεντῶ quod est pungo deriuatur.	Cento
Vgutio	Centocum e & t exilibus scribitur: nec a centum descendit ut Vgutio somniauit: sed græcum magis est uocabulum: & a κεντῶ quod est pungo deriuatur.	Cētūculus
Eustachius	Centocum e & t exilibus scribitur: nec a centum descendit ut Vgutio somniauit: sed græcum magis est uocabulum: & a κεντῶ quod est pungo deriuatur.	
Iuuenalis	Centocum e & t exilibus scribitur: nec a centum descendit ut Vgutio somniauit: sed græcum magis est uocabulum: & a κεντῶ quod est pungo deriuatur.	Centos
	Intrauit calidum ueteri centone lupanar. Hinc Homero centones & Virgilio centones dicti sunt: quales fecit Proba Falconia. Et Ausonius non infestius poeta de Virgilii uersibus nuptialem centona concinnauit: & quid sit huiusmodi cento sic diffinit: dicens ad Paulum. Et si pateris ut doceam docendus ipse cento quid sit: absoluam. Variis de locis sensibusque diuersis quædā structura solidatur in unum uersum ut cœant: aut cæsi duo: aut unus & sequens cum medio. Nam duos iuncti locare ineptum est. Centonas & cilicia in usu castrorum accipit Marcellus ex uerbis Sisennæ libro historiarum quarto hæc scribentis. Propius aceto madefactis centonibus integuntur: quos supra perpetua classi suspensa cilicia obtenduntur. Cato autem in re rustica dum nouos fieri centones præcipit & alibi emendos centones & sculponeas dicit significare rusticum uestimentum uidetur. Similiter & Macrobius dum scrofam sub centonibus iacere scribit rusticam esse uestem centona demonstrat. Et a centōe fit per diminutionem centūculus. Centos uila ē scilicet Arabia: teste Ptolemæo.	
Ausonius	Intrauit calidum ueteri centone lupanar. Hinc Homero centones & Virgilio centones dicti sunt: quales fecit Proba Falconia. Et Ausonius non infestius poeta de Virgilii uersibus nuptialem centona concinnauit: & quid sit huiusmodi cento sic diffinit: dicens ad Paulum. Et si pateris ut doceam docendus ipse cento quid sit: absoluam. Variis de locis sensibusque diuersis quædā structura solidatur in unum uersum ut cœant: aut cæsi duo: aut unus & sequens cum medio. Nam duos iuncti locare ineptum est. Centonas & cilicia in usu castrorum accipit Marcellus ex uerbis Sisennæ libro historiarum quarto hæc scribentis. Propius aceto madefactis centonibus integuntur: quos supra perpetua classi suspensa cilicia obtenduntur. Cato autem in re rustica dum nouos fieri centones præcipit & alibi emendos centones & sculponeas dicit significare rusticum uestimentum uidetur. Similiter & Macrobius dum scrofam sub centonibus iacere scribit rusticam esse uestem centona demonstrat. Et a centōe fit per diminutionem centūculus. Centos uila ē scilicet Arabia: teste Ptolemæo.	
Marcellus	Intrauit calidum ueteri centone lupanar. Hinc Homero centones & Virgilio centones dicti sunt: quales fecit Proba Falconia. Et Ausonius non infestius poeta de Virgilii uersibus nuptialem centona concinnauit: & quid sit huiusmodi cento sic diffinit: dicens ad Paulum. Et si pateris ut doceam docendus ipse cento quid sit: absoluam. Variis de locis sensibusque diuersis quædā structura solidatur in unum uersum ut cœant: aut cæsi duo: aut unus & sequens cum medio. Nam duos iuncti locare ineptum est. Centonas & cilicia in usu castrorum accipit Marcellus ex uerbis Sisennæ libro historiarum quarto hæc scribentis. Propius aceto madefactis centonibus integuntur: quos supra perpetua classi suspensa cilicia obtenduntur. Cato autem in re rustica dum nouos fieri centones præcipit & alibi emendos centones & sculponeas dicit significare rusticum uestimentum uidetur. Similiter & Macrobius dum scrofam sub centonibus iacere scribit rusticam esse uestem centona demonstrat. Et a centōe fit per diminutionem centūculus. Centos uila ē scilicet Arabia: teste Ptolemæo.	
Sisenna	Intrauit calidum ueteri centone lupanar. Hinc Homero centones & Virgilio centones dicti sunt: quales fecit Proba Falconia. Et Ausonius non infestius poeta de Virgilii uersibus nuptialem centona concinnauit: & quid sit huiusmodi cento sic diffinit: dicens ad Paulum. Et si pateris ut doceam docendus ipse cento quid sit: absoluam. Variis de locis sensibusque diuersis quædā structura solidatur in unum uersum ut cœant: aut cæsi duo: aut unus & sequens cum medio. Nam duos iuncti locare ineptum est. Centonas & cilicia in usu castrorum accipit Marcellus ex uerbis Sisennæ libro historiarum quarto hæc scribentis. Propius aceto madefactis centonibus integuntur: quos supra perpetua classi suspensa cilicia obtenduntur. Cato autem in re rustica dum nouos fieri centones præcipit & alibi emendos centones & sculponeas dicit significare rusticum uestimentum uidetur. Similiter & Macrobius dum scrofam sub centonibus iacere scribit rusticam esse uestem centona demonstrat. Et a centōe fit per diminutionem centūculus. Centos uila ē scilicet Arabia: teste Ptolemæo.	
Cato	Intrauit calidum ueteri centone lupanar. Hinc Homero centones & Virgilio centones dicti sunt: quales fecit Proba Falconia. Et Ausonius non infestius poeta de Virgilii uersibus nuptialem centona concinnauit: & quid sit huiusmodi cento sic diffinit: dicens ad Paulum. Et si pateris ut doceam docendus ipse cento quid sit: absoluam. Variis de locis sensibusque diuersis quædā structura solidatur in unum uersum ut cœant: aut cæsi duo: aut unus & sequens cum medio. Nam duos iuncti locare ineptum est. Centonas & cilicia in usu castrorum accipit Marcellus ex uerbis Sisennæ libro historiarum quarto hæc scribentis. Propius aceto madefactis centonibus integuntur: quos supra perpetua classi suspensa cilicia obtenduntur. Cato autem in re rustica dum nouos fieri centones præcipit & alibi emendos centones & sculponeas dicit significare rusticum uestimentum uidetur. Similiter & Macrobius dum scrofam sub centonibus iacere scribit rusticam esse uestem centona demonstrat. Et a centōe fit per diminutionem centūculus. Centos uila ē scilicet Arabia: teste Ptolemæo.	
Macrobius	Intrauit calidum ueteri centone lupanar. Hinc Homero centones & Virgilio centones dicti sunt: quales fecit Proba Falconia. Et Ausonius non infestius poeta de Virgilii uersibus nuptialem centona concinnauit: & quid sit huiusmodi cento sic diffinit: dicens ad Paulum. Et si pateris ut doceam docendus ipse cento quid sit: absoluam. Variis de locis sensibusque diuersis quædā structura solidatur in unum uersum ut cœant: aut cæsi duo: aut unus & sequens cum medio. Nam duos iuncti locare ineptum est. Centonas & cilicia in usu castrorum accipit Marcellus ex uerbis Sisennæ libro historiarum quarto hæc scribentis. Propius aceto madefactis centonibus integuntur: quos supra perpetua classi suspensa cilicia obtenduntur. Cato autem in re rustica dum nouos fieri centones præcipit & alibi emendos centones & sculponeas dicit significare rusticum uestimentum uidetur. Similiter & Macrobius dum scrofam sub centonibus iacere scribit rusticam esse uestem centona demonstrat. Et a centōe fit per diminutionem centūculus. Centos uila ē scilicet Arabia: teste Ptolemæo.	
Ptolemæus	Intrauit calidum ueteri centone lupanar. Hinc Homero centones & Virgilio centones dicti sunt: quales fecit Proba Falconia. Et Ausonius non infestius poeta de Virgilii uersibus nuptialem centona concinnauit: & quid sit huiusmodi cento sic diffinit: dicens ad Paulum. Et si pateris ut doceam docendus ipse cento quid sit: absoluam. Variis de locis sensibusque diuersis quædā structura solidatur in unum uersum ut cœant: aut cæsi duo: aut unus & sequens cum medio. Nam duos iuncti locare ineptum est. Centonas & cilicia in usu castrorum accipit Marcellus ex uerbis Sisennæ libro historiarum quarto hæc scribentis. Propius aceto madefactis centonibus integuntur: quos supra perpetua classi suspensa cilicia obtenduntur. Cato autem in re rustica dum nouos fieri centones præcipit & alibi emendos centones & sculponeas dicit significare rusticum uestimentum uidetur. Similiter & Macrobius dum scrofam sub centonibus iacere scribit rusticam esse uestem centona demonstrat. Et a centōe fit per diminutionem centūculus. Centos uila ē scilicet Arabia: teste Ptolemæo.	
	Colaphus masculino genere & colaphum (ut quidam uolunt) neutro declinari potest. Nec cum duplicato l scribitur ut scribi præcipit Gasparinus: sed potius cum unico: cum primam corripit syllabam. Nec ab eo quod est collum descendit ut cum catholico Vgutio somniauit. Quin nec ab eo qui est colaphus colaphizo uerbum formatur ut Gasparinus ipse tradidit: sed potius a κόλασις quod est alapam incutio colaphus deriuatur. Terentius. Plus quingentos colaphos infregit mihi Sedulius.	Colaphus Colaphū
Gasparinus	Colaphus masculino genere & colaphum (ut quidam uolunt) neutro declinari potest. Nec cum duplicato l scribitur ut scribi præcipit Gasparinus: sed potius cum unico: cum primam corripit syllabam. Nec ab eo quod est collum descendit ut cum catholico Vgutio somniauit. Quin nec ab eo qui est colaphus colaphizo uerbum formatur ut Gasparinus ipse tradidit: sed potius a κόλασις quod est alapam incutio colaphus deriuatur. Terentius. Plus quingentos colaphos infregit mihi Sedulius.	
Vgutio	Colaphus masculino genere & colaphum (ut quidam uolunt) neutro declinari potest. Nec cum duplicato l scribitur ut scribi præcipit Gasparinus: sed potius cum unico: cum primam corripit syllabam. Nec ab eo quod est collum descendit ut cum catholico Vgutio somniauit. Quin nec ab eo qui est colaphus colaphizo uerbum formatur ut Gasparinus ipse tradidit: sed potius a κόλασις quod est alapam incutio colaphus deriuatur. Terentius. Plus quingentos colaphos infregit mihi Sedulius.	
Gasparinus	Colaphus masculino genere & colaphum (ut quidam uolunt) neutro declinari potest. Nec cum duplicato l scribitur ut scribi præcipit Gasparinus: sed potius cum unico: cum primam corripit syllabam. Nec ab eo quod est collum descendit ut cum catholico Vgutio somniauit. Quin nec ab eo qui est colaphus colaphizo uerbum formatur ut Gasparinus ipse tradidit: sed potius a κόλασις quod est alapam incutio colaphus deriuatur. Terentius. Plus quingentos colaphos infregit mihi Sedulius.	
Terentius	Colaphus masculino genere & colaphum (ut quidam uolunt) neutro declinari potest. Nec cum duplicato l scribitur ut scribi præcipit Gasparinus: sed potius cum unico: cum primam corripit syllabam. Nec ab eo quod est collum descendit ut cum catholico Vgutio somniauit. Quin nec ab eo qui est colaphus colaphizo uerbum formatur ut Gasparinus ipse tradidit: sed potius a κόλασις quod est alapam incutio colaphus deriuatur. Terentius. Plus quingentos colaphos infregit mihi Sedulius.	
Sedulius	Colaphus masculino genere & colaphum (ut quidam uolunt) neutro declinari potest. Nec cum duplicato l scribitur ut scribi præcipit Gasparinus: sed potius cum unico: cum primam corripit syllabam. Nec ab eo quod est collum descendit ut cum catholico Vgutio somniauit. Quin nec ab eo qui est colaphus colaphizo uerbum formatur ut Gasparinus ipse tradidit: sed potius a κόλασις quod est alapam incutio colaphus deriuatur. Terentius. Plus quingentos colaphos infregit mihi Sedulius.	
Iuuenalis	Colaphus masculino genere & colaphum (ut quidam uolunt) neutro declinari potest. Nec cum duplicato l scribitur ut scribi præcipit Gasparinus: sed potius cum unico: cum primam corripit syllabam. Nec ab eo quod est collum descendit ut cum catholico Vgutio somniauit. Quin nec ab eo qui est colaphus colaphizo uerbum formatur ut Gasparinus ipse tradidit: sed potius a κόλασις quod est alapam incutio colaphus deriuatur. Terentius. Plus quingentos colaphos infregit mihi Sedulius.	
	Et colaphis pulsare caput: uel cedere palmis. Iuuenalis.	
	Nos colaphum incutimus lambenti crustula seruo. Colaphum item lotium dicitur.	
Strabo	Calydon cum unico l & y græco scribitur. Ciuitas est Aetolorum teste Strabone libro decimo: quam fluius secat Euenus nomine dicente Lucano libro sexto.	Calydon Calydonia Caledon
Lucanus	Calydon cum unico l & y græco scribitur. Ciuitas est Aetolorum teste Strabone libro decimo: quam fluius secat Euenus nomine dicente Lucano libro sexto.	
	Euenus Calydonia secat hæc & Calidonia dicitur. Caledon cum unico l sequeunte e insula est Britanniæ ut refert Plinius libro quarto naturalis historiae.	
Plinius	Euenus Calydonia secat hæc & Calidonia dicitur. Caledon cum unico l sequeunte e insula est Britanniæ ut refert Plinius libro quarto naturalis historiae.	
Lucanus	Euenus Calydonia secat hæc & Calidonia dicitur. Caledon cum unico l sequeunte e insula est Britanniæ ut refert Plinius libro quarto naturalis historiae.	
Caper	Euenus Calydonia secat hæc & Calidonia dicitur. Caledon cum unico l sequeunte e insula est Britanniæ ut refert Plinius libro quarto naturalis historiae.	Circiter Circum Circa Cōcordor Cōcordo Caper Caprus Capra Caprea Capreolus
	Vnde Caledonios fallit turbata Britannos.	
	Circiter / circum / circa (ut caper tradit) hoc distant: quod circiter ad numerum / circum ad locum / circa ad tempus refertur. Sed & ad tempus nonnunquam circiter refertur: ut circiter calendas: quin etiam ad locum. Castus Hemina. Lapidem fuisse quadratum circiter in medio arcae iunctum candelis quoque uersum.	
Cassius	Circiter / circum / circa (ut caper tradit) hoc distant: quod circiter ad numerum / circum ad locum / circa ad tempus refertur. Sed & ad tempus nonnunquam circiter refertur: ut circiter calendas: quin etiam ad locum. Castus Hemina. Lapidem fuisse quadratum circiter in medio arcae iunctum candelis quoque uersum.	
Probus	Concordor commune est uerbum teste Probo. Comperitur tamen etiam concordor concordas. Vnde in legenda sancti Vincentii legitur. Tu solus ad mea uota concordas.	
Probus	Caper & caprus i recto declinari possunt testibus Probo & Beda super Donati arte:	

Beda	& habet foemininum capra: quæ (ut idem Probus tradit) in datiuo plurali / &	Capreæ
Probus	ablatiuo facit caprabus. Sunt tamen / qui capris / q̄ caprabus / malunt esse dicē dum. Caprus item / fluuius est Assyriæ in Tigrim fluens / teste Ptolemæo. Ca-	
Ptolemæus	prea / siluestris est capra. Virgilius libro æneidos decimo.	
Virgilius	Conspexit capream: & surgentem in cornua taurum. Et a caprea / sit diminu	
Virgilius	tive capreolus / penultima syllaba correpta. Virgilius egloga secunda.	
Iuuenalis	Caprioli sparsis etiam nunc pellibus albo. Capreæ plurali tantum numero	
Ptolemæus	declinatur / dicente Iuuenale. & grâdis epistola uenit	
	A Capreis. Insula est in Tyrrheno mari / teste Ptolemæo.	
Vgutio	Carpentum / græcum non est (ut quidam putant) uocabulum: sed latinum: nec	Carpentū
	tamen a carpo carpis deducitur / ut Vgutio somniauit: sed a carmenta. Euan-	
Ouidius	dri matre dictum est: ita ut carpentū dicatur / quasi Carmentum / m in p muta	
	to. Quod etiam confirmat Ouidius libro fastorum primo / sic dicens.	
	Nam prius Ausonias matres carpenta uehebant:	
	Nec quoq; ab Euandri dicta parente reor. Genus est uehiculi.	
Vgutio	Carmenta / latina dictio est: non græca: nec tamen a carpo carpis descendit / ut	Carmenta
Plutarchus	Vgutio somniauit. hanc teste Plutarcho in uita Romuli / nonnulli Arcadis	Carmentis
	Euandri fuisse matrem arbitrantur / rerum (ut ait) futuram admonitrice: quæ	
	Phœbo dedicata / carnibus oracula significabat: unde dicta est Carmenta. Nā	
Ouidius	græce Nicostrotæ ei nomen fuit. Quod autem Arcadis mater fuerit / confir-	
Seruius	mat Ouidius dicens libro fastorum primo.	
	Hæc quoq; ab Euandri dicta parente reor. Alii (ut scribit Seruius) Carmenta	
	dictam putant / quasi careat mente. Alii / teste eodem Seruio / non a carmini-	
	bus Carmentam / sed a Carmenta / carmina dicta esse uoluerunt. Hæc & Car	
	mentis uocatur.	
Pompeius	Cossus cum duplicato scribitur. Genus est uermis / ligno editi: ad cuius simili-	Cossus
Virgilius	tudinem / rugosi corporis homines / auctore Pompeio / cossi dicebantur. Co	Cosæ
	sæ pluralis tantum numeri / cum unico scribitur: cū primam corripiat sylla	Cosa
	bam. Virgilius libro æneidos decimo.	Cosus
Ptolemæus	Quiq; urbem liquere Cosas. urbs est Tusciæ / testibus Ptolemæo / & Seruio:	Cosas
Seruius	quæ (ut idem ait Seruius) apud Salustium singulari numero Cosa legitur. Est	
Salustius	etiam eodem nomine Cosa / urbs Indiæ / teste Ptolemæo. Cosus / insula est in	
Ptolemæus	Rhodiaco / siue Carpathico pelago / & eiusdem nominis ciuitas in ea / ut idē	
Ptolemæus	Ptolemæus ostendit. Cosas fluuius est prope Frusinonem Italiæ urbem flu-	
Strabo	ens / teste Strabone.	
Strabo	Cattæ cum e non aspirato / & duplicato t exili scribitur. Populi sūt Germania-	Cattæ
Ptolemæus	testibus Strabone / & Ptolemæo. Catta eadem scriptura / genus est piscis: de	Catta
Martialis	quo Martialis.	Cattus
Tortellius	Pannonicas nobis nunq; dedit Vmbria cattas. Cattus etiam cum geminato t	Catus
Gasparinus	scribitur a Tortellio & Gasparino: & a καὶ τοῦ græce / quod latine incensū	
Virgilius	significat / dictus est. Nam ardentes / prudentes dicimus: sicut econtra / segnes	
Nonius	ignauos / quasi sine igni / imprudentes appellamus. Vnde Virgi. li. ænei. i. ait.	
	Instant ardentes Tyrii: idest prudentes: quod Nonius exponit festinantes.	
Aufonius	Catus cata catum / cū unico t scribitur: nam primā corripiit syllabā Aufonius.	
Iuuenalis	Doctus hylas cæstu: phegyas catus arte palæstræ: idest prudens / uel sapiens.	
	Crocus / & crocum / declinari pōt: & cum c exili utrobique scribitur. Iuuenalis.	Crocus
Plinius	Spirantesq; crocos. Plinius libro. xxi. naturalis historiæ. Est quoq; uis expres	Croci
	si unguenti crocino: quod crocomagon appellat. Habet suas utilitates con-	Crocino
Virgilius	tra suffusiones oculorum. Vrinæ magis excalescit / q̄ crocum ipsum optimū	Crocina
Propertius	Virgilius georgicorum quarto.	gon
	Et glaucas salices / casiamq; crocumq; rubetem. Crocinam mediam corripiit	
	syllabam. Propertius.	
	Et crocino nâres murreus ungat onyx. Sunt tamen qui solum pro flore cro-	
	cum masculino genere uolunt declinari debere.	

Cariota huius cariotæ & cariotis huius cariotidis/declinati potest: & cū c/ & t Cariota
exilibus/ & i latino scribitur: & a καρῶ: quod est caput/ deducitur Species est Cariotis

Plinius

Strabo

Martialis

Martialis

Martialis

Papinius

Homerus

Liuius

Horatius

Iuuenalis

Priscianus

Hesiodus

Papias

Homerus

Homerus

Iuuenalis

Virgilius

Gasparinus

Tortellius

Vgutio

Martialis

Acron

Horatius

Festus

Vgutio

Caper

Probus

Priscianus

Gracchus

Virgilius

Pompeius

Ovidius

Virgilius

Circæi plurali numero declinatur: sicut Volscini. Opidum fuit Campaniæ su- Circæi
per monte/ qui teste in odyssea Homero/ Circæus uocatur/ situm: quod etiā Circæus
hoc Circæum (pro oppido intelligas) ut ostendit Liuius/ declinari potest: Circæum

cuius oppidani/ etiam Circæi dicti sunt. Horatius. Circe
Ostrea Circæis/ Misseno oriuntur echini. Iuuenalis. qui Circæis nata forent: Circeis

an Lucrinum ad saxum. Priscianus in perihegesi.

Post hoc Circæi iuxta quos Euxinus altis. Et cum c exili utrobique/ & i latino/ & æ diphthongo scribitur. Circe cum c exili utrobique/ & i latio/ Solis/ & Per
sæ nymphæ filia fuit a qua/ Circæum oppidum demoniatum est. Cerceis cū
c exili utrobique/ & e in prima/ & media syllaba/ absq; æ diphthongo/ fuit
Oceanii/ & Tethyos filia/ teste Hesiodo in theogonia.

Culus cum unico l scribitur: & a κῦλος/ quod Græci dicunt/ deriuatur: nō aut Culus
ab eo qui est currus: quia scilicet per culum interiora discurrant/ ut Papias/ & Coleus

Catholicon/ somniantur. Coleolus

Coleus cū unico l scribitur: cū primā corripiat syllabā. Homerus li. iliados. i. Culullus

ἐλκετο δ' ἐκκολεοῖσ' ἀνὰ ξίφος ἦλθε δ' ἄσπερος. Nonnunq; tamen Græci mu- Culleolus

tant o in u: & dicunt κοινλεοῖσ' & tuuc prima apud illos syllaba producitur/ Culeolum

ea scilicet rōne/ quam super regulam/ Curtam facit o/ libro ultimo clarius Culeola

edocebimus. Quod et obseruauit Hœrus libro iliados præfato/ quom dixit.

ἀψδ' ἐσ κοινλεοῖσ' ὥστε ἀνὰ ξίφος ὄνδ' ἀπ' αἰσῶ. Hūc imitatus est Iuuenalis.

dicens.

Cuius supplicio non debuit una parari

Simia: nec serpens unus: nec culeus unus. Simili modo protulit Virgilius/

quom in priapea ait.

Et quod nos culum/ culeon ille uocat. Scribitur coleus/ uel culeus/ cum unico.

l: etsi Gasparinus/ & Tortellius/ cum duplicato l scribi præcipiāt: nec a clau-

do claudis descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Et apud nos uagi-

na transfertur. Sed & pro testiculis coleos/ & culeos dicimus. Martialis. Cum

depilatos chreste culeos portas. Sed apud Iuuenalem pro quodam utre/ in

quo scelestissimi claudiebantur cum simia/ serpente/ & gallo/ accipitur: quæ

nihilominus & uagina dici poterat. Et format culeus per diminutionem cu-

leolus: qui etiam & culullus/ teste Acrone super artem poeticam Horatii. Po-

nitur autem culullus pro quodam poculo fictili. Horatius in arte poetica.

Reges dicuntur multis urgere culullis. hoc culeolum etiam a culeo diminu-

tiuum esse uidetur. Vnde Festus ait. Culeola/ cortices nucum uiridium sunt/

dicta a similitudine culeorum: quibus uinum/ siue oleum continetur. Hæc foe-

minino genere Vgutio culeolas appellat. Nam & a Culeo/ hæc culeola foe-

minino genere/ Vgutio ipse per diminutionem formari tradit.

Cardo/ masculini/ & sceminini generis est/ testibus Capro/ Probo/ Prisciano. Cardo

Gracchus in talento. O grata cardo regium ingressum indicans. Virgilius. Confugiū

aut tanto cessabit cardine rerum. Confugela

Confugium/ & confugella/ in uno significato dici pōt/ auctore Pompeio. Cātharis

Cantharis huius cantharidis cum c exili/ & th aspirato/ & hæc cantharida ab Cantharida

accusatiuo græco formata/ declinari/ in recto potest. Genus est uermis terrei. Cantharus

Ouidius in ibim.

Cantharidum succos dante parente bibas. Cantharus eadē scriptura/ genus

est uasis/ de quo Virgilius in Sileno.

Et granis attrita pendeat cantharus/ansa. canthari etiam uocantur/p quos aqua saluunt/ teste Vlpiano de legatis primo.

Vlpianus Condictio cum et/a condico condicis descendit: & est in diem certum rei quae agitur denuntiatio/ ut scribit Festus. Sed & pro pactione/ seu electione ponitur: ut est apud Terentium. Amatores chrysidis tulerunt mulieri cōditionē si uellet eis morem gerere/ se daturos illi pecuniam/ liberalemq; mercedem. Ipsa uero accepit condictionem: hoc est pactioni. promissioniq; assensit. Cōditio absq; e/ di syllaba correpta/ dicitur proprie fortuna/ uel fors. Cicero. O miseram conditionem administrandi consulatus. Nam homo bonae conditionis/ nō is apud antiquos dictus ē/ qui māsuetus/ & bonae naturae fuerit: cū illum potius uocarent mansueti/ ac boni ingenii. Conditio absq; e/ di syllaba pducta/ a condio condis deriuatur: & dici potest condimentum. Possset etiam formari condicio cū e absq; t/ ex con/ & dicio dicionis: & tunc di syllaba corripitur. Virgilius libro aeneidos primo. Qui mare/ qui terras/ omni dicio teneret.

Festus Conditio

Terentius Conditio

Cicero Conditio

Virgilius

Nestoris Dionysii Nouariensis liber tertius foeliciter incipit.

D Amno damnas uerbum accusatiuum regit a parte post: & post. Damno accusatiuum genitiuum/ uel ablatiuum. Simili quoq; modo omnia uerba ad damnationem/ accusationem/ reprehensionem/ monitionem pertinentia/ cum accusatiuo/ & post cū genitiuo/ siue ablatiui iunguntur: ut moneo te tui officii/ uel tuo. Moneo tamen/ etiam duos accusatiuos regit diuersos. Est aut damnare (ut interpretatur Marcellus) damno afficere: exhaereditare necessitate constringi: morti dare. Tullius in Verrem. homo uita/ atq; factis/ omnium iam opinione damnatus. Virgilius libro aeneidos quarto. Nondum illi flauum Proserpina uertice crinem Abstulerat: stygiq; caput damnauerat orco. damnare item pro liberare ponitur. Virgilius in bucolicis. Damnabis tu quoq; uotis: idest liberabis. Cicero tusculanarum primo. Rerum naturā q̄ errorem damnare maluimus nostrum: idest liberare.

Marcellus damnare (ut interpretatur Marcellus) damno afficere: exhaereditare necessitate constringi: morti dare. Tullius in Verrem. homo uita/ atq; factis/ omnium iam opinione damnatus. Virgilius libro aeneidos quarto. Nondum illi flauum Proserpina uertice crinem Abstulerat: stygiq; caput damnauerat orco. damnare item pro liberare ponitur. Virgilius in bucolicis. Damnabis tu quoq; uotis: idest liberabis. Cicero tusculanarum primo. Rerum naturā q̄ errorem damnare maluimus nostrum: idest liberare.

Virgilius Abstulerat: stygiq; caput damnauerat orco. damnare item pro liberare ponitur. Virgilius in bucolicis.

Cicero Damnabis tu quoq; uotis: idest liberabis. Cicero tusculanarum primo. Rerum naturā q̄ errorem damnare maluimus nostrum: idest liberare.

Seruius Danubius cum unico n/ & danubium/ declinari pōt. Seruius. Ister fluius Scythiae est: qui & Danubius nominatur. Festus. Adubanum/ danubium. Salustius. Nomenq; danubium habet/ ut ad Germanorum terras attingit.

Festus Danubius

Salustius Danubium

Plautus Decimus cum i/ & decumus cum u/ enuntiarī pōt. Plautus in Amphitryone. Alter decumo post mense nascetur puer. Macrobius in saturnaliis. Inueni iocos ueterum uiroꝝ/ & decumatos ex multis libris.

Macrobius Decimus

Priscianus Delphis & delphin/ in recto/ declinari potest/ testibus Prisciano/ & Seruio. Delphis

Seruius Delphi/ tam pro oppido/ q̄ pro oppidanis/ plurali tantum numero declinatur: sicut Rubi. Volscini. Gabii. Leontini. Fundi. Thurii. Circoei. Sturni. Arpi. Argi. Pyrgi. Puteoli. Calsioli. Scupi. Phylippi. Stobi. Gomphi. Vcibi. Simi. sthi. Apari. Cobii. Nicii. Onii. Ombi. Morii. Adari. Aeni. Hirpini. Adani. Polybii. Malichi. Zenobii. Cuni. Argari. Coli. Procuri: quae ferme omnia apud Ptolemæū inuenies. Delphi/ et delphinus/ i recto/ p pisce/ dici pōt Lucanus. Nec placet incertum qui prouocat æquora delphin. Virgilius. Orpheus in siluis/ inter delphinas Arion. Accusatiuus græcus pluralis est. Iuuenalis satyra quarta. Quanto delphinis balæna Britannica maior. Idem satyra sexta. Consulit æte salas/ delphinorūq; colūnas. Delphini/ populi qdā sūt Liguriæ. Denso densas prima/ & denso densis tertia coniugatione/ declinari potest. Denso

Lucanus Denso

Virgilius Denfaturq; globus/ quantum pede prima relato. Denseo denses secundae coniugationis/ & neutrale/ & transitiuum est uerbum. Virgi. georgi. primo.

- Virgilius & Iuppiter humidus austris. Denset'erant quæ rara modo. Idem li. ænei .x.
 Priscianus Postremi addēsent acies. Quæ oia nihilominus & ipse Priscianus anotaui.
 Priscianus Duro duras prima & duro duris tertia coniugatione/declinari pōt/teſte Priſ/
 Virgilius ſciano. Virgilius. Duro
 Virgilius Durate: & uosmet rebus ſeruate ſecundis. Idem georgicorum tertio. Dureo
 Lucanus & uulnera durat. Lucanus libro .v. nam cetera damna
 Solinus Durata iam mente malis/ſirmaq; tulerunt. Solinus de mirabilibus. Lapis iſte
 Priscianus in aqua mollis eſt: humo durat exemptus. Eſt aut durare/perſeuerare: ſuſtine
 Lucanus re: dureſcere.
 Virgilius Dureo dures ſecundæ coniugationis/ & neutrale uerbum eſt: & tranſitiuum/
 Virgilius teſte eodem Prisciano. Lucanus libro quarto. totosq; induruit artus. Virgili.
 Stiriag; impexis induruit horrida barbis.
 Virgilius Diana cum i latino ſcribitur: & primam ſyllabam indifferentem habet. Virgi
 lius libro æneidos primo. Diana
 Exercet diana choros. Idem libro æneidos ſeptimo. Dictynna
 Ipſe deum antiquam genitor Calydonæ diana. Fuit Iouis filia: quæ a crerenſi Dictynnus
 bus lingua Græca/ dicta eſt Dictynna cū i latino in prima/ & et exilibus/ & y Dianœa
 Tibullus græco in media ſyllaba/ & duplicato n. Vnde Tibullus i elegia ad priapū/ ait. Dione
 Diodorus Perq; ſuas ipſe ſinit dictynna ſagittas. Quare & mons/ ubi ſua fuit dictyn- Dion
 næ aedes/ dictynnus modo conſimili uocatus eſt. Dictynna/ urbs eſt i Aegy
 pto: a qua/ nonnulli dianam dictam eſſe dictynnam uolunt. Vnde Diodorus
 ait. Aſſerunt quoq; ſuperioris Herculis operum/ ipſenſq; honoris/ i Aegypto
 ueſtigia eſſe: & ab eo conditam ciuitatem Britomartē: quam dictynnā dicunt.
 Et paulo poſt. Conſuetudine dianæ utebatur: quod cauſam præbuit/ ut quidā
 dictynnā/ dianamq; eandē eſſe exiſtimarent. Alii dixerunt dictynnam lunā.
 Vnde Virgilius ad Meſſalam. alii quo notior eſſes/ Dictynnam dixere tuo de
 Virgilius nomine lunam. Dianœa cum i latino/ & æ diphthōgo/ dicitur a noſtris mēs/
 ſiue intellectus. Vnde etiam ab oratoribus pro quadam figura ponitur: quæ
 Quintilianus ſenſū magis q̄ uerba deſignat/ dicente Quintiliano libro primo. Figuras quæ
 q; lexos/ quæq; dianœas uocant. Dione huius diones cū i latino/ fuit Occēā/
 Hefiodus & Terhios filia/ teſte Hefiodo in theogonia: ac Veneris mater: ut Lactantius
 Lactantius grammaticus teſtatur/ & Seruius: a qua/ Venus ipſa/ etiam dione cognomina
 Seruius ta eſt. Claudianus de raptu Proſerpina. ſic Venerem quærat deſerta Dione.
 Claudianus Pro Veneris matre hic ponitur. Pro ipſa aut Venere Diones filia/ Ouidius li
 Ouidius bro faſtorum quinto.
 Syllius Hippolyte inſelix uelles coluiſſe Dionem: hoc eſt Venerē. Syllius libro. xiii.
 Numen erat cellæ puppis uicina Dione. Dion cū i latino/ p̄priū fuit uiri nom̄.
 Probus Dies (ut tradit Probus) foeminini tantum generis eſt. Nam (ut ait) nullū inueni Dies
 tur nomen masculini generis: quod habeat ablatiuū ſingularem in e produ/ Meridies
 ctum. Tam parua in re/ q̄ uehementer Probus errauit. Teſte enim Prisciano/ Diecula
 Priscianus cæterisq; grāmaticis/ tam masculini/ q̄ foeminini generis/ dies eſt. Lucanus li/ Diarium
 Lucanus bro ſecundo. pro fata/ quis ille/
 Virgilius Quis fuit ille dies? Virgilius libro æneidos quarto.
 Priscianus Ille dies primus loeti/ primusq; malorum
 Terentius Cauſa fuit. Meridies tamen/ masculini tantū generis eſt/ teſte Prisciano. Terē
 Donatus tius in adelphis. Præterea meridiē ipſo faciam ut ſtypulā colligat. Vbi Dona
 Nonius tus ait. Meridiem dixerunt ueteres/ quaſi medidiem: id eſt medium diem. Sed
 Varro (ut ſcribit Nonius/ Varronis auctoritate frætus) non medium diem/ tantum/
 Gellius uerum etiam mediam noctem/ meridies deſignare habet. Dies facit in geniti
 Cæſar no diei: ac etiam dii/ teſte Gellio libro octauo noctium atticarum: necnon &
 Caſellius die/ teſte Cæſare libro de analogia: quin etiam & dies: ut teſtis eſt Caſellius/
 Virgilius Iquæ omnia nihilominus exemplis comprobabimus. Virgilius.
 Saluſtius Munera læticiāq; dii/ pro diei: ubi iperitiores legunt dei. Saluſtius i Iugurtha.
 Virgilius Vix decima parte die/ pro diei. Virgilius georgicorū ſecundo. Libra die/ ſom
 Cicero niq; pares ubi fecerit horas. Cicero p Sextio. Egtes ſi daturus illi dies pœnas

Ennius	hoc ē illius dici poenas non passuros. Ennius. xvi. ānālium. Postremæ longin-	
Marcellus	qua dies cōfecerat aras / p postremæ diei. Dies facit in ablatiuo singulari / die	
Plautus	uel diu / teste Marcello. Vnde Plautus in aularia / ait. Nec nocti / nec diu / quie	
Salustius	tus unq̄ eā. Salustius / diu / noctuq̄ / labora. Quod tamē Seruius super primū	
Seruius	georgicorū / dicit esse aduerbiū. dies format p diminutionē diecula / teste Pri	
Priscianus	sciano. Quod tantū pro paruo tpe. Asconius Pædianus / & in Terentiū Do	
Pædianus	natus / intelligi uolunt. Sane teste Gellio / quidā (inter quos Iginus) uoluerūt	
Donatus	quom diē fœminino genere dicimus / tēpus significare / masculino aut / diem	
Gellius	ipm. Quibus nos Marcello adhærentes cōtradiciamus. Nam & fœminino ge	
Iginus	nere dici posse p ipso die Marcellus affirmat. Vnde & Pacuiū iducit in do	
Marcellus	lereste dicentem. Gnatam despondit / nuptiis hanc dat diem. Et Virgilius li	
Pacuius	bro æneidos secundo / ait.	
Virgilius	Ergo dies infanda aderat mihi sacra parari. Item Ouidius libro fastorū. v.	
Ouidius	Nona dies aderat / quom tu iustissime Chiron	
Horatius	Bis septem stellis corpore cinctus eras. Diarium / uictus dicitur quottidianus.	
Martialis	Horatius. Cum seruis urbana diaria rodere mauis. Martialis.	
	Sed lupo usuram / pueriq̄ diaria poscunt. Diarium item / librum uocabant	
Gellius	in quo res quottidianæ continebantur / teste Gellio.	
	Diespiter cū i latino utroq̄ scribitur / & Iuppiter dictus est / quasi diei pater.	Diespiter
Priscianus	Et facit in genitiuo diespistris / uel diespiteris / teste Prisciano. Macrobius in	
Macrobius	saturnalibus. Ipsi quoq̄ Romani diespitrem Iouem appellabant.	Dico
Marcellus	Dico dicis tertia / & diceo dices secunda coniugatione / teste Marcello / ueteres	Diceo
Næuius	protulere. Vnde & Næuiū inducit dicentē. Primā qđ dicebo / recte / secundū	Dictū
Ouidius	qđ dicebo / eo melius. Et pducit primā syllabā. Ouidius libro tertio de pōto.	Dictus
	Hoc duce prædico / uaticinorq̄ deo. Et a dictum supino / fit hoc dictū quod	
Virgilius	dī (Vgutionis uerbis utar) & hic dictus huius dictus / actio ipsa / uel passio di	
Gellius	cendi. Dico dicas primæ coniugationis / primam corripit syllabam. Virgili	
Priscianus	us Coniugio iungam stabili / rpopriamq̄ dicabo.	
Virgilius	Dignor / cōmune est uerbū / testibus Gellio libro. xv. noctiū atticarum / & Priscia	Dignor
Virgilius	no. Dicimus enim. Dignor te / & dignor abs te. Virgilius libro æneidos tertio.	Digno
Tullius	Coniugio Anchise Veneris dignate superbo / idest dignus habite. Idem libro	
	æneidos primo. Haud equidem tali me dignor honore. Tullius in œconomi	
Diomedes	co. Homo ex eo numero hominum / qui apud nos hoc noīe dignantur / idest	
Nonius	digni habentur. Verum (ut Diomedes scribit / & Nonius) etiam digno di	
Pacuius	gnas ueteres protulerunt. Vnde & Pacuium referunt dixisse in Hermiona.	
Plautus	Cum neq̄ aspicere æquales dignaret eius. Dignus ablatiuo iungitur / & geni	
Virgilius	tiu. Plautus in trinu. Non ego sum dignus salutis. Virgi. li. æneidos. xi.	
Valerius	Discedam magnorum haud unq̄ indignus aurorum. Valerius Flaccus li. viii.	
	Solaq̄ tantarum uirgo haud indigna uiarum.	
	Duricia / & duricies in uno significato accipi possunt. Simili modo / duritas / &	Duricia
Gellius	duritudo / in eadem significatione usurpantur / teste Gellio libro decimono /	Duricies
Cato	no. noctium atticarum. Cato. Qui illius imprudentiam / qui norat duritudinē	Duritas
	Didyme huius didymes cum i latino in prima / & y græco in secūda syllaba scri	Duritudo
Prolemæus	bitur. Insula est in mari. Siculo / una ex Aeoliis / teste Prolemæo. de qua memi	Didyme
Ouidius	nit Ouidius libro metamorphoseos. vii. dicens.	Didymæ
	At non Olearos / didymeq̄. Didymæ pluralis numeri / eadē scriptura / & cum	Didymus
Prolemæus	æ diphthongo in ultima syllaba / insulæ sunt Aphricæ / & Aegypto adiacent /	Didymi
	ut idem Prolemæus ostēdit. Didymus eadē scriptura / proprium fuit uiri no	Dindymus
Ptolemæus	men. Didymi eadem scriptura / montes sunt foelices Arabiæ / ut testis est Pro	
	lemæus. Dindymus cū i latino in prima syllaba / sequente n / & y græco in se	
Tortellius	cunda / in singulari numero / masculini generis est / in plurali / uero / neutri / et si	
Propertius	Tortellius plurali tñ numero declinari præcipiat. Ouidius li. fastorū quarto.	
Catullus	Dindymon / & Cybelen & amœnam fontibus Idam. Propertius.	
Virgilius	Dindymus / & sacra fabricata inuenta Cybelle. Catullus.	
	Dea magna / dea cybele / dea domina dindymi. Virgilius libro æneidos	

nono. ite per alta Dindyma. Mons est Phrigia / teste Servio.

- Priscianus Diues (ut Priscianus Vgutio Brito Mammo trechtus Alexander / Catholicos / Dives
Vgutio tradidere) substantiuum est: & communis generis. Sed cū habeat accusatiuū Dis
Alexander singularem / diuitem / & diues constat adiectiuum esse trium generum. Hiero
Hieronymus nymus in epistola ad Nepotianum de uita clericorum.
Ouidius Nemo mihi obiciat diues illud in Iudaea templum. Ouidius li. i. de arte.
Ouidius Addidit externo marmore diues opus. Huius comparatiuus gradus est / di-
Martialis uitior / & diuitius. Ouidius libro tertio de ponto.
Priscianus Textaq; fortuna diuitiora sua. Martialis.
Priscianus Romanum propius diuitiusq; forum est. Diues genitiuo / & ablatiuo iungit /
teste Prisciano. hic & hæc dis / & hoc dite / idē significat quod & diues. Quod
Priscianus (ut dicit Priscianus) hic & hæc ditis / & hoc dite / declinari debet.
Marcellus Dito ditas / & diuito diuitas / dici potest / teste Marcello / Accium inducente dicē Dito
Accius tem in Astyanacte. Nil credo auguribus / qui aures uerbis diuitant alienas: Diuito
suas ut locupletent domos. Diteo dites / neutrale uerbum est: unde fit ditefco. Diteo
Dextera / & dextra / in recto dici pōt. Et facit in datiuo plurali / & ablatiuo / dex Dextera
Nonius tris: uel antiquorum more dextrabus / ut scribit Nonius. Vnde & Laberiu re / Dextra
Laberius fert dixisse in odyssea. deq; manibus dextrabus.
Priscianus Dogma huius dogmatis / & hoc dogmatum / & hæc dogma huius dogmæ / de Dogma
Laberius clinari pōt / teste Prisciano / Laberium inducente dicentem. Nec phirago reā Dogmatū
Vgutio dogmam doctus. Neq; a doceo dogma descendit / ut Vgutio / & Catholicos /
Priscianus somniant: sed a δ-οκω / quod est sentio. Nulla enim latina comperitur di-
Cicero ctio / terminata in a / quæ neutri possit esse generis / tertie declinationis: ut au-
Seneca ctior est Priscianus. Quare non latinum / sed græcum est dogma uocabulum.
Plutarchus Sane nonnulli dogma / disciplinam / seu doctrinam / interpretati sunt. Nos at
Apulegius dogmata / scita / decreta / placita / atq; consulta / significare dicimus. Vnde Cice
Cicero ro in Academicis / philosophorum decreta / conquirens / atq; expendēs / dicit /
Laetius dogmata / latine appellari decreta. Seneca in. xvii. epistolarū moraliū / quom
Martialis differre docet decreta philosophorum / a præceptis / dogmata interpretatur la-
tine decreta / scita / consulta / atq; placita. Vnde Plutarchus græce quæ alii dog-
Apulegius mata dicunt / ille Τὰ δὲ περὶ κοινὰ / hoc est latine placita / dixit. Idē de dogmate
Cicero Platonis sentit / & interpretatur Apulegius. Sūt igitur dogmata uniuscuiusq;
Laetius decreta: quæ secundum Ciceronis sententiam / prode / scelus est non minus
Martialis q; patriam: & quibus non stantibus / philosophorum sectæ / nec uim / nec locū
seruant. Vnde Laetius dicit / sectā eam non appellari / quæ dogmata non ha-
bet Martialis ad Papilum.
Martialis Tu qui sectarum uires / & pondera nosti /
Dic mihi præcidi papile dogma quid est. Idem.
Quod magni Thræseæ / consummati q; Catonis
Dogmata sic quæris / uiuus ut esse uelis.
Vgutio Daps foemini generis ē: nec a do das deducitur / ut Vgutio / & Catholicos / som Daps
Festus niarunt. Sed auctore Festo / a græco tractum est: quod apud illos δ-αίο scribe Dapes
Festus tur. Et (ut idem scribit Festus) apud antiquos daps dicebatur res diuina / quæ
Nonius fiebat aut hyberna sementi / aut uerna. Verum (ut tradit Nonius) non tantū
Virgilius opiparos apparatus / aut relligiosos / dapes signare habent: sed etiā uitabiles
Vgutio quādoq; / & infames cybos / dicente Virgilio.
Dapibus / uinoq; sepultis. Idem in bucolicis.
Quas illi philomela dapes / quæ dona pararit. Vgutio declinat hæc daps / uel Diacon
dapes / in recto: Diaconus
Dacon cum i latino / & c exili / & diaconus / i recto declari pōt. Simili modo / Diaconium
subdiacon / subdiaconus: hypodiacon / hypodiaconus: archidiacon / archidia Diaconatus
conus. Diaconiū / p ordine / uel dignitate diaconi pōitur: q & diaconat' dī. Discors
Priscianus Discors / & hic & hæc discordis / & hoc discorde / teste Prisciano / antiq; declina Discordis
Pompeius uere. Vnde & Pōponiū refert / ptulisse. Blāda / fallax / supba / ipotēs discordis. Discordia
Nonius Discordia / & discorditas / i uno significato accipi possūt / teste Nōto: q & pacuiū Discorditas

Pacuvius	refert dixisse in Hermiona. Quantaq; ex discorditate cladē iportē familiæ.	Dano
Pompeius	Dano danis pro do das ueteres dixerunt testibus Pompeio & Marcello. Vnde	Do
Marcellus	de & Plautus ait in pseudulo. Cui seruitutem dii danunt lenoniam.	Differentia
Plautus	Differentia & differitas in uno significato accipi possunt teste Nonio dicen	Differitas
Nonius	te Lucretio libro. iiii. Tantaq; in his rebus distantia differitasq; est.	Doleo
Lucretius	Doleo doles hoc modo construitur. dolet mihi caput: doleo uentrē: doleo tuā	Dolo
Terentius	miseriam. Terentius. dolet dictum adulescenti. Hieronymus in libro quarto	
Hieronymus	regum capitulo quarto. Ait puer patri suo. Caput meum doleo. Salustius in	
Salustius	Catilina. Quasi dolens eius casum. Dolo dolas primæ coniugationis facit i	
	præterito dolaui in supino dolatum. Antiqui etiam dolo dolis tertia coniu	
	gatione declinauere: cuius præteritum est dolui idem quod a doleo: supinū	
Varro	dolitum. Vnde Varro referente Nonio dixit in Agathone. Scyphus dolitus	
Nonius	artē ostēdat mētoris. Et tā doleo q̄ dolo primā corripit syllabā. Propertius.	
Propertius	Stypes acernus eram properanti falce dolatus. Horatius.	
Horatius	lumbosq; saligno Fuste dolat. Idem sermone primo.	
Horatius	Quis humana sibi doluit natura negatis. A doleo præteritum est.	Dolor
Gellius	Dolor & dolentia in uno significato accipi possunt teste Gellio in noctibus	Dolentia
Ouidius	atticis. Dolon propriū fuit uiri nom: cuius meminit Ouid. li. meta. xiii. dicēs.	Dolon
Virgilius	Conferat his Ithacus Rhesum imbellemq; dolona. Dolo genus est taxi. Vir	Dolo
Pompeius	gilius libro æneidos septimo.	Dolus
Gellius	Pila manu saeuosq; gerunt in bella dolones. Dolus uti malus ita & bonus di	Dux
Plautus	ctus ē testibus Pompeio & Gellio libro duodecimo noctium atticarum.	Ducissa
Nigidius	Vnde Plautus ait in rudente. In dolo malo instypulatus sis.	Domus
Gellius	Dux cōmunis generis ē. Apud uulgus tñ pro scēmina duce/ducissa usurpatur.	Domūcula
	Domus secunda & quarta declinatione declinari pōt. Antiqui tamen domus	Domicula
	huius domuis huic domu declinare solebant testibus Nigidio & Gellio li.	
Varro	quarto noctiū atticarum. Vnde Varro in Tampheminippo ait. perrexit in	Doma
Vgutio	interiores partes domuis. Et format per diminutionē domūcula. Vgutio di	Dumus
Varro	cit q; facit diminutiue etiā domicula. Hoc doma huius domatis græcum uo	Dumetum
Vgutio	cabulū ē: sic & domus teste Varrone de lingua latina: & pro tecto seu domo	Dumicetū
Statius	ipsa ponitur. hic dumus / spina uocatur. Inde fit dumetum: quod Vgutio ēt	
	dumicetum appellat. Statius libro thæbaidos primo.	
	Phoebe parens seu te Lyciæ Pataræa niuosis.	
	Exercēt dumeta iugis.	
	Drachma cū ch aspirato scribitur: nō autē cum c exili hac uidelicet scriptura	Drachma
Vgutio	drachma ut Vgutio scribi præcepit. Genus est ponderis. Drachmō eadē scri	Drachmon
	ptura fuit teste Iulio Polluce. Atheniensium numisma. hoc dragma huius	Dragma
Pollux	dragmaris cū g id apud græcos dicitur qui apud nos manipulus. Hoc dra	Drama
	ma huius dramatis cum m immediate post a scribitur: non autē dragma cū	
Vgutio	g ut scibi tradit Vgutio. Hieronymus in cantica. Drama enim dicitur ut in	
Hieronymus	scænis agi fabula solet: ubi diuersæ personæ introducuntur: & aliis accedenti	
	bus aliis etiam discedentibus a diuersis & ad diuersos textus narrationis ex	
	pletur. Donatus in prologo super Terentium. Protasis primus actus est: ini	
Donatus	tiumq; dramatis. Vnde & canit ecclesia. Ante torum huius uirginis frequēta	
Diomedes	te nobis dulcia cantica dramatis. Inde dramaticus stylus testibus Diomede	
Seruius	& Seruio is dicitur qui mixtus non est: ubi poeta nusq; loquitur: ut sunt co	
Probus	mœdiæ & tragœdiæ. Probus super bucolica. Dramaticus stylus est in quo	
	personæ tantūmodo loquuntur: dihegmaticus in quo solus poeta mixtus /	
	ubi promiscue & poeta & persona.	
	Dæmon cum æ diphthongo & hoc dæmoniū declinari pōt. Damon cū uni	Dæmon
Virgilius	co m proprium fuit philosophi nomen: & a Virgilio pro quodā pastore po	Dæmoniū
	nitur dicente in bucolicis.	Damon
	Non ego te uidi Damonis pessime caprum	
	Eripere insidiis multum latrante lycisca?	
	Dama cū unico m scribitur: nec ex de & manus cōponitur quasi de manibus	Dama

Vgutio	effugiat ut ridiculus sōniauit Vgutio. Sed græcum δαῦν est uocabulum tā	Damula
Seruius	masculini/ q̄ foemini apud nos generis/ teste Seruio. Virgilius in bucolicis.	
Virgilius	Cum canibus timidi ueniet ad pocula damæ. Horatius in p̄mo carminum.	
Horatius	Et sup̄iecto pauidæ natarūt æquore damæ. Et format p̄ dimiutionē damula/	
Homerus	Deiphylus cum i latino in secunda/ & y græco in penultima syllaba/ & unico l	Deiphylus
Iuuenalis	scribitur. propriū fuit uiri nomē Stheneli amici/ teste Homero li. iliados. v.	Diphylus
	Daphylus cū i latio utrobique/ & unico l/ dici p̄t dei amicus. Iuueālis satyra. iii.	Dysphilus
	Protogenes aliquis/ aut delphilus/ aut erimantus. Dysphilus cum y græco i	
	prima/ & i latino in media syllaba/ & unico l/ dici potest malus amicus.	
	Dyscolus cum y græco/ & c non aspirato scribitur/ componiturq̄ ex δ-υσ/ qd̄	Dyscolus
	in cōpositione malū/ uel difficile significat/ & κέλομαι iubeo ita ut discolus	Dyscholus
	is dicatur/ cui difficulter iubetur. Neq̄ a scola quod scribitur eum ch aspirat	
Vgutio	to/ deducitur/ ut Vgutio Brito Mamotrectus/ Catholicon/ Gasparinus/ uo	
Gasparinus	luerunt. At uero Tortellius ex δ-υσ/ & χολη/ cholera/ uel ex δ-υσ/ & χολος	
Tortellius	iracundia/ compositum uocabulum tradit/ quasi mala colera/ uel mala iracū	
	dia interpretetur. Quod si uerū dicit/ cū ch aspirato scribi dyscolus oporteret.	
	Dispondeus cum i latino scribitur. Pes est quattuor syllabis productis constās.	Dispōdeus
	Dispondius cum i latino utrobique/ & unico p/ & hoc disponidum/ declinari	Dispondius
Varro	potest/ teste Varrone libro secundo de analogia. Genus est ponderis/ quod a	Dispondiū
	nonnullis etiam dupondius/ & duopōdiū/ ex duo scilicet/ & pōdo appellat.	Dupondius
	Decuriones/ decures/ decudes/ quī scilicet decem præsunt/ in uno significato acci	Dupondiū
Pompeius	pī possunt/ auctore Pompeo. Varro dicit decuriones esse singularum decuri	Decuriōes
Varro	arum primos/ ita ut a decuria decurio deriuetur/ quod tamen libro. elegantia	Decures
Laurentius	rum Laurentius improbat. Ait uero Fronto/ decurionem turmæ præselle uo	Decudes
Fronto	luit. Sed domi quoq̄ decurio dicitur/ nomen quoddam prapositionis signifi	
Suetonius	cans/ dicente Suetonio in domitiano. Saturius decurio cubiculariorū. Et hoc	
	quidem apud Romanos. In municipiis autem idem est decurio/ qui Romæ	
Cicero	senator. Nam qui in senatu/ & consiliis reipublicæ interesse poterant/ decuri	
	ones erant. Vnde Cicero pro Sextio ait. Recita quæso Sexti/ quid decreuerit	
Plinius	Capuæ decuriones. Quid autem differentia sit inter decurionem Romanū/	
	& municipalem/ ex epistola quadam Plinii iuniores e primo libro declara	
	tur/ ita dicentis. Esse autem tibi centum milium nummum censum/ satis indi	
	cat/ quod apud nos decuriōes. Igitur ut te si decurione solum/ uerum etiā eq̄	
	te Romano perfruamur/ offero tibi ad implendas equitis Romani faculta	
	tes/ trecenta milia nummum. Illud etiam dixerim/ Romanum decurionem/ qui	
	scilicet decem præsēt equitibus/ longe præsēt cæteris decurionibus/ quibus	
	ipse etiam eques Romanus præsēt.	
	Duellum/ duellum/ duellio huius duellionis/ in uno significato accipi possūt.	Duellum
Festus	dicitur autem duellum/ duorum bellum/ quod scilicet duabus partibus de	Duellum
Iuuenalis	uictoria contendentibus dimicatur/ teste Festo/ & nonnunq̄ pro bello ponit	Duellio
	ut est apud Iuuenalem satyra prima.	Duellus
	galeatum sero duelli poenitet. Nam & a duello bellum fit/ dum abiecta d lit	Duellator
	tera/ digamma in b conuertitur/ quod nonnulli diminutue ab eo quod est	
Quintilianus	bonum per antiphrasim fieri uolunt. Quintilianus libro primo. duellos qui	
Varro	dē dicere bellos ausi sunt. Varro libro. iii. de lingua latina. Perduelles dicunt	
	hostes. placet ergo/ ut a duello bellum fiat Quod tamen Festus a belluis di	
	cum tradit. duellio/ & duellus/ in uno significato accipi possunt. Vnde per	
Plautus	duellio/ & perduellis. duellator is dicitur/ qui duellum peregit. Plautus in ca	
	pitiuis. domi bellique/ duellatores optimi.	
	Dorcium/ & dorcia/ proprium mulieris nomē/ declinari potest/ nec a δορκῶς	Dorcium
Vgutio	deducitur/ ut Vgutio somniauit/ sed a δωρο/ quasi dulce/ & amabile donū	Dorcia
	dicatur.	Dorus
Seruius	Dorus/ Neptuni filius fuit/ teste Seruio. Doris cum i latino/ fuit Oceani/ & Te	Doris
Hesiodus	thios filia/ teste Hesiodo in theogonia/ & a nonnullis interpretatur amaritu	Dora
	do/ quæ Nereum/ hoc est mare/ semper consequitur. Quamobrem nonnunq̄	Dory
		g

Virgilius	a poetis doris ipsa pro mari ponitur: ut est apud Virgilium in Gallo dicentem.	Dorius
Ptolemæus	Doris amara suam non intermisceat undam. dora urbs est Phœnices: teste Ptolemæo. Dory cum y græco nomen est urbis ponticæ neutri quidem ge-	
Priscianus	neris: de quo Prisciano. Dorius fluuius est Indiæ teste Ptolemæo.	
Ptolemæus	Dei: & dii cum duplicato i: teste Prisciano dicitur. Lucanus libro. vi.	Dei
Priscianus	O utinam cæliq; deis herebiq; liceret.	
Lucanus	Dares proprium uiri nomen: facit in genitio daris: uel daretis. Virgilius libro	Dii
Virgilius	æneidos quinto.	Dares
Virgilius	Precipitemq; daren ardens agit æquore toro. Idem in eodem.	
	Creber utraq; manu pulsar: uersatq; daretæ.	
	De go degis uerbum: ablatiuo iungitur cum præpositione in: uel sub: & nonnū	De go
Nonius	q; pro ago ponitur: & accusatiuum postulat: ut ultimam hic degit ætatē. Quā	
Plautus	doq; etiam pro minuo usurpatur: teste Nonio: & cum accusatiuo costruitur:	
	dicente Plauto in aularia.	
Plautus	Nunc ego istum soror laborem degam tibi: id est minuat. Aliquando de go si	
Marcellus	gnificat id quod detraho. Vnde idem Plautus ait in Epidico degitur corium	
Priscianus	de tergo tuo. id est detrahitur: ut Marcellus interpretatus est.	
Nigidius	Dominor dominaris: inter cōia uerba a Prisciano cōnumeratur. Vnde & Ni-	Dominor
	gidium refert dixisse. Omne pecus in domitum: habet quiddam in se ferum:	
Virgilius	sed tamen ea natura est: ut curari: & dominari possit. Construitur autem do-	
Hieronymus	minor cū datiuo: genitiuo: & mediante in præpositione: cum accusatiuo: &	
Ouidius	ablatiuo. Virgilius. & uictis dominabitur Argis. Hieronymus in ecclesiastico	
Virgilius	capitulo: xvii. Posuit timorem illius super omnem carnem: & dominatus ē be-	
	stiarum: & uolatilium. Ouidius libro metamorpho. primo.	
	Et q; dominari in cætera posset Natus homo. Virgilius. li. æneidos secundo:	
	incensa Danai dominantur in urbe:	
Virgilius	Decus neutri generis est: & corripit in obliquis co: syllabam Virgilius libro æni-	Decus
	dos quinto.	Decorus
Status	Oblitus decorisq; sui: sociumq; salutis. Similiter decorus decora decorū me:	Decoro
Horatius	diam corripit syllabam: & decoro decoras uerbum. Statius in thæbaide.	Decor
	Terrarum decora alta uiri: decoriq; iugales. Horatius.	
Priscianus	At bene nummatum decorat suadela: uenuscq;. Ab eo quod est decus fit hic &	
Salustius	hæc decor: teste Prisciano: quod quidam trium dicunt esse generum. Salusti-	
Næuius	us. equis: & armis decoribus. & simili modo co: syllabam corripit. Næuius in	
	carmine belli punici.	
	Magnamq; domum: decoremq; ditem uexarant. Vbi corem pes iambus est:	
Virgilius	duabus constans syllabis: una breui: altera longa. decor masculini generis:	
	co: syllabam i obliquis producit. Virgilius li. æneidos. v.	
Horatius	Et dorycli coiunx diuini signa decoris. pari modo decorus adiectiuum: &	
	decoro uerbum: mediam producit syllabam. Horatius in sermonibus. ne si	
	te facies ut sæpe decora Moli fulta pede.	
	Delecto delectas accusatiuo iungitur. delector deponens cum ablatiuo construi	Delecto
	tur mediante præpositione in: uel de. delectat impersonale regit a parte an-	Delector
Ouidius	te accusatiuum: & post cum infinito iungitur.	Delectar
Ouidius	Deceo deces cum accusatiuo construitur. Ouidius. libro metamor. vi.	Deceo
	Admouiq; preces: quarum me dedecet usus. Idem de remedio.	Decet
Terentius	Lude: decent animos mollia regna tuos. decet impersonale: a parte ante ac-	
	cusatiuum expostulat: & nonnunq; datiuum: ut est apud Terentium. facite: ita	
	ut uobis decet.	
	Definire cum unico s post e: est: quasi finem dare. diffinire autem cum duplica-	Definio
	to s post i: est: hoc ab illo finiendo: ac partiendo distinguere.	Diffinio
Hieronymus	Defero defers regit post se accusatiuum. In alio autem significato: datiuo iungi	Defero
	tur. Hieronymus in deuteronomio capi. xxviii. Adducet sup te dñs gentem	
	pcacissimā: quæ nō deferat seni: nec misereatur paruuli: id est honoret senē.	
	Deficio deficis: quādo neutrale est: datiuum postulat: ut pecunia mihi defecit: &	Deficio

Virgilius	nonnunq̄ absolute ponitur: ut hic præseneſtute deficit. Quando autem ē trāſitium/accuſatio iungitur. Virgilius libro georgicorum primo. noctem lētus non deficit humor. id eſt deſerit/ſeu derelinquit.	
Hierōymus	Discrimen/discriminale/diſerniculum/in uno ſignificato accipi poſſunt. Acus ea eſt/qua capilli diſcriminantur. Nam a diſcrimine ſit deſcrimino deſcrimi-	Discrimen Discrimina le
Virgilius	nas. Hieronymus i ludith capitulo decimo. Et diſcriminauit crinē capitis ſui. Virgilius libro aeneidos xi.	Diſcernicu- lum
Virgilius	Ordine flamarum/& late diſcriminat agros. Discrimen item/differentia dici- tur. Virgilius libro aeneidos ſeptimo.	
Virgilius	At nunc dura dedit nobis diſcrimina pallas. Rurſus diſcrimen/periculum.	
Virgilius	Virgilius aeneidos libro primo. per tot diſcrimina rerum.	
Virgilius	Tendimus in latium. diſcrimen/certamen. Virgilius li. aeneidos quinto.	
Virgilius	poſt hos aequo diſcrimine piſtris/ Centauruſq̄/locum tendunt ſuperare priorem	
Platus	Deſipio deſipis/ablatiuo iungitur:& nonnunq̄ genitiuo: ut eſt apud Plautum i	Deſipio
Liuius	Epidico. deſipiebam mentis/quom illa ſcripta mitterem/pro mente.	
Festus	Demum/ſignificat poſt: quin etiam demus apud Liuium/referente Feſto/lectū	Demum
Prifcianus	eſt. Alii (ut ſubdit) demum pro dumtaxat poſuerunt.	Demus
Prifcianus	Diadema huius diadematis cum i latino/& hæc diadema huius diademæ/tez	Diadema
Prifcianus	ſte Prifciano/declinari poteſt. Ornamentum eſt capitis.	
Lucanus	Degener/teſte Prifciano libro quinto/communis generis eſt: quod tamen li/ bro ſeptimo trium tradit eſſe generū. Nam in ablatiuo ſingulari/degenere	Degener
Lucanus	facit/& degeneri. Lucanus.	
Prifcianus	Si me degeneri ſtrauiſſent fata ſub hoſtes. Is dicitur qui maiorum ſuorū mo/ ribus non reſpondet.	
Gellius	Descendo facit in præterito deſcendi/teſte Prifciano: ac etiā deſcendidi/teſte	Descendo
Prifcianus	Gellio libro ſeptimo. noctium atticarum.	December
Prifcianus	December/& decembris/in recto/ueteres protulerunt/teſte Prifciano.	Decembris
Plautus	Donec/& donecum/in uno ſignificato dici poteſt/teſte Prifciano. Vñ & Plau-	Donec
Ennius	tus ait in captiuis. Aſcultatus ſciēs ego mea mitti/donecum ille huc redeierit	Donecum
Marcellus	Debilis/notum eſt quid ſigificat. Ennius tamen libro. viii. etiam debilo homo/	Debilis
Prifcianus	pro debilis protulit/ut reſert Marcellus.	Debilo
Plautus	Dextrorſum/& dextrouorſum/pro dextrouerſum dici poteſt/teſte Prifciano/	Dextrorſū
Nonius	Plautus in rudente. Sed dextrouorſum auerſa eſt in malam crucem.	Dextrouor- ſum
Accius	Diuiſus/& diuidus/in uno ſignificato dici poteſt/teſte Nonio/Accium indu/ cente dicentem. Noſq̄ ut ſeorſum diuidos locto offers. Diuiduū/& quod di/ uidit/& quod diuiditur/ſignificare habet.	Dextrouer- ſum
Caper	Dorſum neutro genere/& hic dorſus huius dorſus/declinari poteſt/teſtibus Ca-	Diuiſus
Probus	pro/& Probo. Et non tantum animātium/ſed etiam aquarū/teſte Marcello/	Diuidus
Marcellus	dorſum dicitur. Vnde Virgilius libro aeneidos primo/inquit.	Diuiduus
Virgilius	Dorſum immane. mari ſummo. Dictum eſt autem dorſum/q̄ ea pars corpo-	Dorſum
Pōpeius	ris/deuexa ſit deorſum auctore Pōpeio. Neq̄ a duro duras deſcēdit/ut Vgu	Dorſus
Vgutio	tio ſomniauit. Ab eo quod eſt dorſum/ſit dorſo dorſas uerbum: a dorſus aut	Dorſo
Plautus	ſit dorſuo dorſuas. Plautus i aularia. Tu macerio cōgrum muræna exdorſua/	Dorſuo
Nonius	q̄tum poteſ: id eſt confringe/uel dorſo exime.	
Cæcillius	Dulcitas/& dulcitus/pro eo quod eſt dulcedo/in uno ſignificato accipi poſ/ ſunt/teſte Nonio: Cæcillius in Syracuſis. Tanta hinc inuaſit i corda idulcitas.	Dulcitas Dulcitus
Cicero	Cicero libro quarto de natura deorū. Quiq̄ dulcitudine præter cæteros ſen- ſus cōmouetur.	Dulcedo
Plautus	Delicium in ſingulari numero/neutri generis eſt: in plurali uero/ſceminini: Pla-	Delicium
Festus	utus etiā ſceminino genere/ſingulari numero prorulit/quom dixit. Mea uolu- ptas/mea delicia. Delicia item ſceminini generis/tignum dicitur/quod ad te	Delicia
Beda	gulas angulares infirmas/uerſus ſaſtigiatum collocatur/ut ſcribit Feſtus.	
Probus	Dirimo facit in præterito diremi/& dirempſi/teſte Beda ſuper Donati artem.	Dirimo
Probus	Domina/facit i dauitiuo plurali/& ablatiuo/dominabus/ut tradit Probus. Hic	Domina

Hieronymus	ronymus in epistola prima ad demetriadem circa finem. Incedentibus domi	
Curcius	nabus/ancilla uirgo procedat ornatio. Curcius tamen dominis pro domina	
Laurentius	bus dixit. Et sic dicendum esse tradit Laurentius.	
Isidorus	Discus cum i latino & c exili/græcum est uocabulum: etsi Isidorus / Vgutio/	Discus
Vgutio	Catholicon/ aliam nescio quam etymologiam fingant. Genus est uasis/por	
Polux	tandis ad mensam carnibus q̄ aptissimum/ ut docet Iulius Polux. Fuit etiā dis	
Martialis	cus ludi genus: quo saxum/ uel massa plumbea iactabatur alutæ iuncta: i qua	
	referenda & piculū erat: & ars appebat: ut Pindari iterpres ostēdit. Martialis.	
	Splendida cum uolitent Spartani pondera disci.	
	Este procul pueri.	
Macrobius	Digeries/ digestus/ digestio/ in uno significato accipi possunt. Macrobius in sa	Digeries
Statius	turnalibus. Nec mirū si digeries morfu reprehensionis euasit. Statius libro thæ	Digestus
	baidos tertio iam creditur uni.	Digestio
	Sanctarum digestus opum: idest hac in parte/ dispositio/ uel distributio.	
Marcellus	Duco ducis tertiæ coniugationis/ primā pducit syllabam: & apud Marcellum	Duco
Virgilius	Plures detinet significationes/ hoc nihilominus in loco annotandas. Duce/	
Tullius	re/ pati significat. Virgilius libro æneidos quarto.	
	Nate dea potes hoc sub casu ducere somnos. Duci/ delctari/ auocari. Tullius	
Virgilius	libro quinto de finibus. Dantq; se ad ludendum. fabellarumq; auditione du	
	cuntur. Ducere/ nudare exerere. Virgilius libro æneidos. xii.	
Tullius	Ille tamen clypeo obiecto conuersus in hostem	
	Ibat. & auxilio ducto mucrone petebat. Ducere/ excitare. Tullius in Verrem:	
Tullius	Quid si quem statuæ magnopere delectant/ si quis earum honore/ aut gloria	
Virgilius	ducitur/ Ducere/ illicere. Tullius libro officiorum secundo. Postremo precio/	
	aut mercede ducuntur. Ducere/ struere erigere. Virgilius libro æneidos pri	
	mo. pars ducere muros:	
Virgilius	Moliriq; arcem: & manibus subuoluere saxa. Ducere/ iudicare. Virgilius tan	
	ton me crimine dignum	
Virgilius	Duxiti/ Ducere/ uoluere pertractare. Virgilius libro æneidos sexto.	
Tullius	Sic equidem ducebam animo/ rebarq; futurū. Ducere/ trahere differre. Tul	
Tullius	lius libro officiorum tertio. Apud prætorem criminatus est/ balbū illud du	
	cere. Idem ad Cæsarem iuniorem. Ne res duceretur/ secimus ut Hercules An	
Virgilius	tianus in alium locum transferretur. Ducere/ proprium pro temporibus ser	
Plautus	uare. Virgilius in bucolicis. & quo	
Virgilius	Duceret apricis in collibus uua collorem. Ducere/ dimittere descendere. Pla	
	utus in aularia. Vbi ille abit/ ego me duco seriundus arbore. Ducere/ gerere.	
Virgilius	Virgilius libro æneidos octauo.	
Virgilius	Hi bellum assidue ducunt cum gente Latina. Ducere/ quam proprie signifi	
	cantiā habeat/ pater hoc Virgilii exemplo/ libro æneidos. xii. dicentis.	
Virgilius	Ducitur infelix æuo confectus Alethes. Duco ducas primæ coniugationis	
	primam corripit syllabam. Virgilus libro æneidos decimo.	
	Quatuor hic iuuenes/ totidem quos educat upheus.	
	Ducatus huius ducatus/ regio ducis/ uel dignitas/ apud uulgus dicitur. ducatus	Ducatus
	huius ducati/ aureus nummus ducalis uocatur.	
	Dimico dimicas/ & dimicor deponens comperitur. Vnde in legēda sanctorum	Dimico
	Chrisanti/ & dariæ legitur. Quis enim istam pugnam a diabolo excitatā uin	Dimicor
	cere præualet/ nisi tua pro eo fuerit dextra dimicata?	
	Draco cum c Exili cōis generis est: etsi fœmininum draca habeat/ & dracæna cū	Draco
	æ diphthongo in media syllaba. Dictus est autem draco a δρᾱκῆς/ quod est	Draca
Plinius	uidere. Nam clarissimam oculorum aciem habere perhibetur. Draconem itē	Dracæna
	appellat Plinius libro decimo septimo naturalis historiæ/ ex tortuositate si	
	militudine/ palmitem (ut ait) emeritum/ pluribusq; induratum annis.	
Festus	Dubo dubas/ ueteres teste Festo protulerunt: a quo sit/ quo nunc utimur uer/	Dubo
	bum dubito dubitas.	Dubito
	Diabolus cum i latino scribitur: nec ex dia/ & bolus componitur: quasi duos	Diabolus

Vgutio bolos capiens corpus scilicet peccatoris/ & animam/ ut cum Catholico ridi-
 culus somniauit Vgutio. Sed a δ-ιαβαλλω/ quod est criminor descendit. Vn
 de & criminator dicitur.

Gellius Dissentio cum duplicato s/ & dissentior deponēs i usu ē. Gellius li. x. noctiū atti-
 carū. Cumq; dissentirētur/ & pars tertio/ alii tertiu scribendū contenderent.

Horatius Diluuium cum unico l/ & diluuiēs/ in uno significato accipi possunt. Horatius
 libro tertio carminum.

Lucretius Quom fera diluies inquietos irritat amnes. Inde uenit Diluuio uerbum. Lu-
 cretius libro quinto.

Tantum suppeditant amnes/ ultraq; minantur
 Omnia diluuiare/ exalto gurgite ponti.

Priscianus Defraudo/ & de frudo/ dici potest/ auctore Prisciano libro secundo.

Priscianus Duo duæ duo facit in accusatiuo/ masculino quidem genere/ duos/ & duō/ fœ
 Phocas minino duas/ neutro duo/ testibus Prisciano/ & Phoca. Virgilius libro aenei
 Virgilius dos nono. Si duo præterea tales Idæa tulisset

Horatius Terra uiros. Horatius sermone septimo. duo si discordia uexat inertes.

Diomedes Deleo deles uerbum/ facit in præterito deleui/ & deliui/ in supino deletum/ & de
 Varro litum/ teste Diomede/ Varronem inducente dicentem. Pecorina delitæ litte-
 ra. Qui & Caluū refert in p̄ma ep̄la ad uxore scripsisse/ i uia delita/ p̄ deleta.

Caluus Diota cum i latino/ & t exili scribitur. Genus est uasis uinari/ duas teste Acrone
 Acron anfas habentis. Horatius in primo carminum.

Horatius O Thaliarche merum [Diota/ Diora cum i latino/ & æ diphthongo in me/
 dia syllaba/ & t exili/ lex uictus dicitur. Diata itē/ locus quidam domi uocatur/
 ubi tantum uersamur/ nullo negotio/ aut usu. Et δ-ιαίτω/ quod uersari si
 gnificat/ deriuatur

Dissentio
 Dissentior
 Diluuium
 Diluuiēs
 Diluuio
 Defraudo
 Defrudo
 Duo
 Deleo
 Diota
 Diata

Probus **E**bur cum u/ teste Probo/ efferri debet/ dicente Virgilio.

Virgilius India mittit ebur. At uero Phocas/ ebor per o/ enuntiari præci
 Phocas pit. Et utrunq; dici potest. Nam & æquor cū u/ teste eodē Pro/
 bo scibitur/ & cum o æquor effertur/ ut in ipsa dictiōe uidimus.

Vlpianus Ab eboe fit adiectiuū eboreus/ eburneus/ eburnus. Vlpianus
 Quintiliāus de legatis tertio. Eboreā bibliotecā emit. Quintiliāus li. vi. Cū
 Hierōymus i triūpho Cæsaris/ eborea opida essent trāslata. Hieronymus in canticis capi/
 Ouidius tulo. xii. Collum tuū sicut turris eburnea. Ouidius libro metamorpho. iii.
 Virgilius Impubesq; genas/ & eburnea colla/ decusq;. Virgilius georgicorum tertio/
 Lucanus Hipodameq; / humeroq; Pelops insignis eburno. Lucanus libro secundo.
 Horatius Legitimæq; faces/ gradibusq; accliuīs eburnis. Horatius sermone. xvi.
 Iuuenalis Tincta super lectos cāderet uestis eburnos/ Iuuenalis satyra. x.
 Propertius Da nunc & uolucrem/ septro quæ surgit eburno. Propertius.
 Tibullus Siue lyræ carmen digitis percussit eburnis. Tibullus.
 Hanc primū ueniens plectro modulatus eburno. Eborā/ nomen est duarum
 Ptolemæus urbiū in Hispania/ teste Ptolemæo/ quarū una Turdubiorū est/ alia Edetano/
 Ptolemæus rum. Ebura/ urbs est Lusitanorū mediterranea/ teste eodem Ptolemæo. Ebu/
 Ptolemæus rum urbs est Germaniæ/ ut idem Ptolemæus in cosmographia ostendit.

Echeneis huius echeneidis/ uel echeneidos/ cū ch aspirato/ sequente e/ scribitur. Echeneis
 Genus est pisciculi. Nec ab hæreo hæres descendit/ ut Isidorus tradidit/ & cū
 Catholico Vgutio sōniauit. Sed ex ἔχω teneo/ & πῆλα Nauim/ cōponitur. Nā
 Plinius teste Plinio/ ruant uenti licet/ sæuiant procellæ/ i perat furori/ tātaq; uires cō
 pescit/ & cogit stare nauigia. Quā etiā ob causam/ amatoriis quoq; ueneficiis
 infamis est/ & iudiciorum/ ac litium nōnunq; mora. Vnde quod græce eche/
 neis/ latine a nonnullis remora appellatur. Hæc Plinius. Et producit echene
 is penultimam in recto syllabam. Nam apud Græcos cum h in penultima syl
 laba scribitur/ quæ semper apud illos producta est. Vnde Opiāus li. p̄mo ait.
 Opianus οἰσῦα δ-ὄλις τῆν ἡσ ἐχρηίδ-ος ἐφρασσάτο. Quod etiam obseruauit Lu-
 Lucanus canus/ quom dixit. In mediis echeneis aquis. Vbi nonnulli legunt echinus. Ve

Ebur
 Ebor
 Eboreus
 Eburneus
 Eburnus
 Eborā
 Ebura
 Eburum
 Echeneis
 Echinus
 Echinas
 Echinata
 Echidna

	rum cum echinus cum ch aspirato / & i latino primam (ut statim patebit) corripit syllabam / Lucani metro conuenire nequaquam potest. Quem tamen pro echeneide / Isidorus Papias Vgutio / Catholicon / ac etiam Agustinus de ciuitate dei posuere. Sed falsi sunt. Nam echinus / alius quidam est pisciculus ex cæcorum genere / spinas habens: quibus pro pedibus utitur: de quo Martialis.	
Martialis	Cortice deposito mollis echinus erit. Iuuenalis satyra quarta.	
Iuuenalis	Et semel aspectu litus dicebat echini. Horatius sermone. xiiii.	
Horatius	Ostrea Circæis / Misseno oriuntur Echini. Est etiam Echinus eadem litteratura / uilla Cyrenaicæ prouinciæ in Africæ: & eodem nomine urbs Macedonia / teste Ptolemæo: nec non & genus uasis æneæ: in quo calices lauantur / teste Acron: quam alii (ut ait) ampulam dicunt esse uitream: de quo Horatius sermone sexto.	
Ptolemæus	Pocula cum cyato duo sustinet: astat echinus. Echinas huius echinadis uel echinados / eadem scriptura scribitur. Sunt autem echinades / insulæ in Maliaco mari / teste Herodoto libro historiarum secundo: de quibus Lucanus meminit / dicens. crassis oblimat echinadas undis.	
Herodotus	Vgutio dicit posse declinari hæc echinada. Quod si coperitur / ab accusatiuo græco ἐχινὰδ- & formetur necesse est. Sed & hæc echina huius echinæ declinari potest / dicente Seneca in Troade. Quolibet uento faciles Echina. Echidna cum ch aspirato / & i latino / sequente dn / uipera dicitur. Vnde de ea / quam Hercules interfecit / inquit Ouidius libro. v. fastorum.	
Lucanus	Sanguine centauri Lernææ sanguis Echidnæ Mixtus ad auxilium tempora nulla dabat.	
Seneca	Ecstasis cum et exilibus scribitur: & dici potest pductio. Est enim figura / quæ syllaba naturaliter correpta producit: quæ a nonnullis extasis dicitur. Extasis item / mentis excessus uocatur.	Ecstasis Extasis
Ouidius	Egeo eges uerbum tam genitiuo / quam ablatiuo / iungi potest.	Egeo
Priscianus	Edo es est / græcū est uerbū: quod ap̄ antiquos / teste Prisciano / edo edis edit declinari solebat: ut etiam ab hoc compositum / comedo comedis comedit.	Edo
Næuius	Vnde etiam Næuius in carbonaria / ait: ille ipsi astat / quando edit. Et format edo duplex supinum / esum scilicet / & estum / teste Prisciano.	
Priscianus	Elegia cum unico l & i latino scribitur: & dici potest miseria. Et producit apud poetas penultimam syllabam. Statius libro siluarum primo.	Elegia Elegeia
Stattius	Quas inter / multum petulans elegia propinquat. Martialis.	
Martialis	Detineat cultis aut elegia comis. Antonius Panormita in epistola ad Lamolam. Induit aduirs uultus elegia dearum. Nonnunquam pentasyllaba dictio elegia effertur: & tunc penultima syllaba corripitur. Ouidius de remedio.	
Antonius	Blanda pharetratos elegeia nutrit amores. Idem li. tertio de sine titulo.	
Ouidius	Venit odoratos elegeia nexa capillos. Idem in epitaphio Tibulli.	
Ouidius	Flebilis indignos elegeia solue Capollos. Quod domitius super epistolâ Sapphus / nom percipit. Nā cū apud poetas (ut domitius) penultimam syllabā elegia / dictio scilicet tetrasyllaba / productā habeat / i eadē Sapphus epistola / emē dare (ut etiam alibi solet) elegia censor debuit: non approbare / ut elegia legere tur. Quod si apud Ouidium tetrasyllaba dictio (ut idem legendum affirmat) elegia enuntietur / primam / & secundam syllabam produci / nec non & penultimam corripere / necesse est / contra omnium aliorum poetarum auctoritatem: imo etiam contra seipsum. Vnde & alibi idem Ouidius inquit.	
Ouidius	Tantum se nobis elegi debere fatentur. Et Tibullus ait.	
Bocetius	Nec profunt elegi: nec carminis auctor Apollo. Bocetius.	
Iuuenalis	Et ueris elegi fletibus ora rigant. Iuuenalis.	
Perfius	Impune ego mihi recitauerit ille togatas: Hic elegos. Hoc pari errore ductus etiam est tortellius in dictione elegia. Sūt qui ab elegia diminutiue elegidion formari uolunt. Perfius. Nō si qua elegidia crudi Dictarunt procures.	
	Equus cum primā corripit syllabā / asque & diphthōgo scribitur: & habet fœ	Equus

Probus	minum equa: quorum diminutiva sunt equuleus & equula / testibus Pro-	Equa
Marcellus	bo / Marcello / Prisciano. Vnde Tullius ait in Hortensio. Sed cybum etiam sa-	Equuleus
Priscianus	pe subtrahunt: ut debilitetur equuleorum nimis effrænata uis: Varro in lege	Equula
Tullius	Menia. Nemo est tam negligens / quin summa diligentia eligat asinum / qui	Eques
Varro	suam saliat equulā. Equuleus item / tormenti est genus. Eques communis ge-	Equito
Marcellus	neris est: quin & apud uulgos pro foemina equite / equitissa usurpatur. Eques	Equitissa
Seruius	item / pro equo ponitur / testibus Marcello / & Seruio / dicente Virgilio geor-	Equiso
Virgilius	gicog. iii. atq; equitem docuere sub armis Insultare solo. Inde fit equito equi-	
Macrobius	tas uerbum / tam ad equum / q̄ ad insidentem pertinens / teste in saturnaliis	
Lucillius	Macrobio. Vnde & Lucillius de equo ait. Nempe hūc currere equum nos at	
Varro	q; equitare uidemus. Equiso equitem / uel equorum magistrum / designare ha-	
Nonius	bet. Varro in eumenidibus. Neq; furentem equuleum dāmacrinum insanus	
	equiso eximendis morbi fluctibus educet unq̄. Et (ut scribit Nonius) non tan-	
Varro	tum equorum magistrum / sed etiam omnium rerum / quarum ei regimen cō-	
	ceditur / equiso designet. Quod & Varronis auctoritate cōprobatur in Mar-	
	cipore sic dicentis. Hic in ambiuo nauem cōsendimus plaustrum: quam na-	
	utici equisones per uiam conducent loco.	
	Equester masculini / equestris foemini / eq̄stre neutri generis: & hic & hæc eque	Equester
Vgutio	stris & equestre / declinari potest. Vgutio declinat et hic & hæc equester.	
Virgilius	Euentus huius euentus / & hoc euentum / declinari potest. Virgilius libro sexto	Euentus
	æneidos. cæcoq; uoluit	Euentum
Cicero	Euentas animo secum. Cicero ad Atticum. Semper enim causæ euentorum	
	magis mouent / q̄ ipsa euenta.	
Nonius	Exercitus huius exercitus / uel antiquorum more / huius exercitus / uel exerciti-	Exercitus
Varro	teste Nonio / format genitium. Varro libro de uita patrum secundo. Quot	
Accius	quot imperator propter exercitus salutem / foedis manibus deuouit. Accius.	
	Consyderā & quo reuoces summam exerciti.	
	Erratus huius erratus / & hoc erratum / in recto / declinari potest.	Erratus
Vgutio	Euphrates cum t. exili scribitur: & facit in genitio Euphratis & Euphratæ. Vgu-	Erratum
	tio dicit posse declinari / Euphrate huius Euphrates. Et producit mediam sy-	Euphrates
	labam. Boetius.	Euphrate
Lucanus	Tigris / & Euphrates / uno se fonte resoluunt. Lucanus libro secundo.	
	Euphratem / Nilumq; moue. fluuius est: qui posteaq; longam egit uia / & Ba-	
	bylonem in duas partes diuisit: in mare Rubrum tandem descendit.	
	Externus externa externum / & exter externa exterum / in uno significato accipi	Externus
Status	possunt. Statius libro thæbaïdos. xi.	Exter
	Sed quid apud tales qui nec sua pignora curæ	Extremus
	Exter honos? Extra præpositio format superlatiuum extremus & extimus /	Extimus
Priscianus	teste Prisciano. Plautus in rudente. Factus sum quasi extimus a uobis. Extra /	Extrarius
Plautus	rius / q; extra focum / sacramentum / iusq; sit / teste Festo dicitur: uel (ut scribit	Extraneus
Festus	Marcellus) extrarius alienum significat. Aphranius in suspecta. Vt me esse in	Exterraneus
Marcellus	hac re ducat abs te extrarium. Extraneus / is appellatur / qui ex altera terra ē:	
Aphranius	quin etiam exterraneus dicitur / ut auctor est Pompeius.	
Pompeius	Ec̄thlipsis c̄nm c̄ exili / & th aspirato / & i latino utrobique scribitur: & dici potest	Ec̄thlipsis
Virgilius	expressio. Est. n. cæsurā / qua in cum Vocali eliditur: ut est apud Virgilium.	Ellipsis
	Monstrum horrendum ingens. Hæc a nonnullis ellipsis cum duplicato lab	Elleipsis
	aliis elleipsis dicitur.	
	Emporiū / locus est mercatus / & nuñdinationis & latine dici potest Emptoriū.	
Strabo	Est & eodē noīe urbs in Italia / alias Firmū nominatum / teste Strabone. Em-	Emporium
Liuius	poriæ pluralis tantum numeri / Duo sunt opida / diciēte Liuiō. Emporiæ duo	Emptoriū
	opida erāt muro diuisa. Vnum Græci habebant a Phoea: alterum Hispani /	Emporiæ
Syllius	de Phocaicis meminit Syllius libro tertio quom ait. Phochaicæ dat Empo	Empyrū
	riæ: dat Tarraco pubem. Empyrum cum y græco: dici potest ignitum / sicut	Elephas
Martialis	dipyrum / bis ignitum. Martialis.	
	Quid tibi uis Dipyrum qui phaetonta facis?	

	Elephas cum unico l/cōis generis est. Et a genitiuo græco ἑλεφάντης nostri ēt	Elephantus
Iuuenalis	hic elephantus in recto dixerunt. Iuuenalis.	
Hierōymus	Quatinus hic non sunt & uanales elephantī. Hieronymus i libro primo Maccabæorum capitulo primo. Et intrauit in Aegyptum in multitudinē graui i curribus/ & elephantis/ & equitibus/ & copiosa nauium multitudine. Et nō nunq̃ p ebores/ hoc ē p ipsius elephantī dente ponit. Virgilius in georgicis.	
Virgilius	In foribus pugna ex auro/ solidoq; elephantō. Elephas item mons est circa Nilum fluuium/ ut in cosmograpia Ptolemæus ostendit.	
Ptolemæus	Eleusis cum unico l/ & eleusin/ in recto/ declinari potest/ teste Seruio super pri	Eleusis
Seruius	mum georgicorum. Statius libro thæbaidos. xii.	Elusin
Statius	Hos Salamis populos/ illos cerealis Eleusin. urbs est in Thera Atticæ insula	Eleusina
Ptolemæus	teste Ptolemæo: a qua/ insula ipsa tota/ Eleusina cognominata est.	
Iuuenalis	Enthymema huius enthymematis/ & hoc enthymematum/ in recto/ declinari potest/ & cum th aspirato/ & y græco scribitur. Iuuenalis satyra. vi.	Enthymēa
Quintiliāus	Torqueat enthymema: nec historias sciat oēs. Genus est argumenti/ ex uno assumpto cōcludēs. Quintiliāus dicit enthymema ēē oē quod mēte cōcipimus.	Enthymema
Lucretius	Epectasis cum et exilibus scribitur/ & dici pōt porrectio. Est. n. figura/ qua i me	Epectasis
Iuuenalis	dio dictionis/ littera/ uel syllaba interponitur/ ut est apud Lucretiū libro. i.	Epenthesis
	Inter se nexus minus/ aut magis indupedita/ pro impedita. Iuuenalis.	
	Quales tunc epulas ipsum glutisse putamus	
Virgilius	Induperatorem/ pro imperatorem. Epenthesis cum th aspirato/ dici potest i terpositio. Et est figura/ epectasi ipsi similis/ ut est apud Virgilium.	
	nondum Porfenna iubebat. Vbi teste Seruio/ n unum metri gratia interpositum est. Nam apud alios/ pœtas Porfenna mediam corripit syllabam. Vnde	
Syllus	Syllius libro octauo/ ait.	
Martialis	Cernitur effugiens ardentem Porfenna dextram. Martialis.	
	Hanc spectare manum Porfenna non potuit.	
Lucanus	Epirus cum i latino scribitur/ & mediam producit syllabam. Lucanus libro. ii.	Epirus
Herodotus	Primus in epirū boreas agat. Regio est in Europa. Ephyris cum y græco in media syllaba & cum i latino in ultima/ urbs fuit Laconia/ teste Herodoto.	Ephyris
	Ephyra huius Ephyre cum y græco/ & Ephyre huius Ephyres/ declinari potest. urbs est in Achaia: quæ nunc Corinthus uocatur/ testibus Lactantio grāmatico/ & Plinio libro quarto naturalis historiarū. Et tam Ephyris/ q̃ Ephyre/ phyllabam corripit. Papinius libro thæbaidos quarto.	Ephyre
Lactantius	It comes Inoas Ephyre solata querelas. Lucanus libro. vi.	
Plinius	Aut Pelopis latis Ephyren abrumperet regis. Ouidius heroidum.	
Papinius	Hic Ephyrem bimarem/ Scythiam tenet ille niuosam. Fuit etiam Ephyre eadem litteratura/ oceanī/ & Thetios filia: cuius meminit Virgilius georgicorum quarto/ quom ait.	
Lucanus	Atq; phyre/ atq; Opis/ ac Asia Deiopeia.	
Ouidius	Ephebus absq; æ diphthongo scribitur. Neq; enim ex e/ & phœbus componit/ ut cū Catholico sōniauit Vgutio: sed potius ex epi/ & hebe pubertas: ubi p/ abiecta i littera/ in ph conuertitur/ ut libro secundo in dictione cathedra plene docuimus. & dici potest ephebus pubes. Et producit mediam syllabam.	Ephebus
Iuuenalis	Iuuenalis satyra secunda.	Ephebia
Horatius	Armenius Zelotes cunctis narratur ephebis. Horatius in epistolis.	
Donatus	Quo pacto partes tutetur amantis ephebi. ide uenit hæc ephebia: quæ (ut dicit Donatus super Andriam Terentii) prima ætas est adoleſcentiæ. Alexander aut Neq; uult ephebiam locum esse/ ubi ephebi prostituuntur. Aut enim.	
Alexander	Quo proſtant pueri/ locus est ephebia dictus. Claudicat tamen hic uersus in prima huius dictionis syllaba. Cuius nihilominus interpretationi consentire uidetur Hieronymus in secundo libro Maccabæorum capitulo quarto/ sic i	
Hierōymus	quiens. Super hoc promittebat & alia talenta centum quinquaginta/ si potestati eius concederetur gymnasium/ & ephebiam sibi constituere. Et subdit Et enim ausus est sub ipsa arce gymnasiū constituere: & optimos quosq; ephe	

borum/in lupanaribus ponere.

Erate huius erates cum t exili scribitur. Nympha fuit Oceani/ & Tethyos filia/

Hesiodus teste Hesiodo in theogonia. Eratae cū æ diphthongo in ultima syllaba (plura Eratae

Ptolemæus li enim tantum numero declinatur) urbs est Corytanorum/ teste Ptolemæo. Erato

Erato etiam cum t exili/ una fuit musarum: quam tamen Arcades uatem fuis

Virgilius se dicunt: non musam. Huius meminit Virgilius libro æneidos septimo.

Nunc age qui reges Erato/ quæ tempora rerum/

Quis Latio antiquo fuerit status.

Epitome huius epitomes cū i latino/ & t exili scribitur: & dici pōt breuiariū.

Epitome

Et corripit penultimam syllabā. Epithema huius epithematis cum i latino/

Epithema

& th' aspirato/ sequente e/ dici pōt superimpositū: & penultimā in recto pro

Vgutio ducit. Neq; a thymo flore descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniuit.

Virgilius Euander/ & euandrus/ in recto/ declinari potest. Virgilius li. æneidos. viii.

Euander

Iustinus Tū rex euādrus Rōanæ cōditor arcis. Rex fuit Arcadiæ/ teste Iustino li. xlii.

Euandrus

Papinius Eumenes/ proprium fuit uiri nomen/ Philippi/ & Alexandri amici: qui & Eu

Eumenes

meneus dicitur. Eumenis/ furia/ est infernalis. Papinius libro thæbaidos. vii.

Eumeneus

Eumenis in furias/ animumq; redire priorem.

Eumenis

Europa huius Europæ/ & Europe huius Europes/ declinari potest. Filia fuit

Europa

Agenoris: quam Iuppiter rapuit: & ab ea/ tertiam partem mundi/ Europam

Europe

Virgilius nominauit. Et producit mediam syllabā. Virgilius libro æneidos septimo.

Euripus

Europæ/ atq; Asiæ satis/ concurreret orbis. Alia fuit eodem nomine Oceani/

Hesiodus & Tethyos filia/ teste Hesiodo in theogonia. Euripus cum i latino/ & unico

Pōponius p/ pars quædam est maris/ inter phocidem/ & Euboeā insulā sita/ teste Pōpo

Lucanus nio Mela libro historiæ. iiii. & producit mediā syllabā. Lucanus libro. y.

Euripusq; trahit cursum mutantibus undis.

Eustochium/ proprium mulieris nomen/ & Eustochia/ declinari pōt: & cum t

Eustochiū

exili/ & ch aspirato/ & i latino scribitur.

Eustochia

Messala Euthias/ & Euthia (ut etiam apud Messalam teste Quintiliano compertum ē)

Euthias

Quintilianus declinari in recto potest: & cum th aspirato/ & i latino scribitur. proprium

Euthia

Virgilius fuit uiri nomen.

Extā

Extā pluralis tantū numeri/ & extales/ in uno significato accipi possunt. Virgi.

Extales

Hierōymus Pinguiq; in uerbis torrebimus exta columnis. Hieronymus in primo libro

regum capitulo quinto. Et computrescebant prominētes extales eorum.

Varro Epigramma huius epigrammatis/ & hoc epigrammatum/ declinari pōt: & cū

Epigramā

i latino/ & duplicato m scribitur. Varro de lingua latina. Idem ostendit Pa

Epigramā

pini epigrammatum: quod in adolescentem fecerat. dici pōt. superscriptio.

tum

Marcellus Expergiscor/ deponens est uerbum. Veteres tamē etiam expergisco actiua uo

Expergiscor

Pomponius ce protulere/ teste Marcello/ Pomponium inducente dicentem in Agamē

Expergisco

Diomedes none. Vt si quis dormitaret/ expergisceret. Et facit in supino experrectum. At

Expergo

Pompeius uero expergo expergis/ format supinum expergitū/ auctoribus Diomede

Experfacio

Priscianus Pompeio/ Prisciano. Lucretius libro. iiii.

Exterior

Lucretius Consequitur læto: nec quisq; expergitus extat. Ponitur autem expergo pro

Marcellus expergefacio/ teste Marcello. Experrectus (ut tradit Fectus) is dicitur/ qui p

Festus se euigilare coepit: expergitur uero/ ab alio excitatus: qui (ut ait) & expergefā

Diomedes ctus dicitur. Et Diomedes inquit. Expergitus/ excitatus somno sponte uigilat

Priscianus experrectus/ a qete impeditus: expergefactus/ per alium somno excitatus. Ex

terior commune uerbum/ Prisciano teste/ facit in supino expertum.

Emo tertiæ coniugationis/ facit in præterito emi in supino emptū. Emio quar

Emo

tæ/ format præteritum emiui/ supinum emitū/ mi syllaba producta: quorum

Emio

nota est significatio.

Effero efferas primæ coniugationis/ & efferror deponens usurpatur. Ambrosius

Effero

Ambrosius super Aegēlippum. Efferauerat Herodes uniuersos: hoc est efferos ef

Efferror

Stadius fecerat. Stadius in achilleide. & raptum superis Mars efferat aurum.

Hierōymus Hieronymus in Daniele capitulo octauo. Cumq; appropinquasset pro

pe arietem/ efferratus est in eum: idest, desēuit. Effero effers/ facit

Tullius	in præterito extulit: quod a uerbo tollo mutuatur: in supino elatum. Est aut	
Virgilius	efferre extollere. Tullius libro officiorum secundo. Ita eos uiros suscipiunt: ma	
Virgilius	ximisq; efferunt laudibus. efferre/edere prouehere. Virgilius georgicorum. ii.	
	Extulit hic Decios: Marios. Efferre/erigere leuare. Virgi. libro æneidos. v.	
Virgilius	Ostendit dextram insurgens Entellus: & alte	
	Extulit. Efferre/ostendere. Virgilius libro æneidos octauo.	
Virgilius	Et belli signum Laurenti Turnus ab arce	
Virgilius	Extulit. Efferre/proferre. Virgilius libro æneidos quinto.	
Lucilius	Tum satus Anchisa cæstus pater extulit æquos. Idem libro æneidos secundo.	
	Mente efferre pedem genitor? Efferre subdere. Lucilius libro. xxvii.	
	Depugnabunt pro te ipsi: & morientur: ac se ultro efferent. Efferre/enuntia	
	re. Quale est si dixeris. Cybele cū unico l & cū gemiato l Cybelle/efferri pōt.	
Nonius	Exeo/exis/ & extro extras in uno significato accipi possunt/ teste Nonio/ Aphra	Exeo
Aphranius	nium inducente dicentem in actione. simul limen intrabo: illi extrabunt illico. Extro	
	Nam sicut itrare/ingredi/ ita extrare/egredi significat.	
Seruius	Egredior/ accusatiuo/ & ablatiuo iungitur/ teste Seruio super librum secundum	Egredior
Salustius	æneidos. Salustius. Raro egressa fines suos. Horatius.	
Horatius	Egressum magna me cepit Aricia Roma.	
Nonius	Expedio expedis/ facit in futuro indicatiui modi expediam/ & expedibo/ te/	Expedio
Plautus	ste Nonio/ dicente etiam Plauto in truculento. Ego expedibo rem.	
	Epulum in singulari numero neutri generis est: i plurali uero sceminini. Vete	Epulum
Festus	res tamen/ et hæc epula singulari numero protulerūt/ teste Festo. Interest tñ	Epula
Laurentius	inter epulū/ & epulas. Nā epulæ (ut tradit Laurētius) cybi sunt/ ministerio ho	Epulo
Iuuenalis	minum/ in nostrum comparati uisum: epulum aut/ solenniores quædam epu	Epulonus
	læ: & proprie publicum conuiuium. Iuuenalis satyra tertia.	
	Vnde epulum possis centum dare Pythagoreis. Epulo & epulonus in recto/	
Festus	teste Festo/ antiqui declinauere.	
Marcellus	Esurio esuris/ facit in futuro indicatiui modi esuriam/ & esuribo/ teste Marcello.	Esurio
Pomponius	Vnde Pomponius ait in augure. Imo mane non esuribis diutius. Sunt tam	Exurio
	qui cum x hac scriptura exurio scriptitant: & ab ex/ & haurio compositum	Esuries
	uerbū dicunt. Esuries/ & esurgo/ in uno significato accipi possunt/ teste Mar	Esurigo
Marcellus	cello/ Varronem inducente dicentem. Esurigo fundebat costas.	
Varro	Effigies/ & effigia i recto/ declari pōt/ teste Nonio. Iuuenalis satyra. xv. Effigi	Effigies
Nonius	es sacri nitet aurea cercopytheci. Aphranius. Cuius te suscitāt imago/ cuius	Effigia
Iuuenalis	effigia?	Expleo
Aphranius	Expleo exples secunda/ & expleno explenis tertia coniugatione/ in una signi	Expleno
Pompeius	ficatione ueteres usurparunt/ ut scribit Pompeius.	
Nonius	Execro execras/ & execror deponens/ dici pōt/ teste Nonio. Aphranius.	Execro
Aphranius	Execrabant se/ & suos. Virgilius libro æneidos secundo.	Execror
Virgilius	Et terram altricem sœui execramur Vlyssi. Priscianus aut/ execror inter com	
Priscianus	munia uerba connumerat. Vnde & Catonem inducit libro originum quarto	
Cato	ita dicentē. Duos exules lege publica execrari. Vbi execrari passiue positū est.	
	Ensis masculini generis est: & format per diminutionem ensiculus/ ensicula/	Ensis
Probus	testibus Probo/ & Prisciano. Genus est gladii.	Ensiculus
Priscianus	Expers/ extra partem/ expes/ extra spem/ uel sine spe dicitur.	Ensicula
	Erebus absq; aspiratione initii scribitur: etsi Gasparinus cum aspirato 'princi	Expres
Virgilius	pio annotari præcipiat. Neq; ab hæreo hæres descendit/ ut idē Gasparinus/	Expes
Virgilius	Vgutio/ Catholicō tradider. Et mediā corripit syllabā/ dicēte Virg. illi? ergo.	Erebus
	Venimq; & magnos erebi tranauimus amnes. Ast alibi idem Virgilius scribit	
	erebum/ quandam apud inferos obscuritatem esse/ quom ait.	Exors
Varro	imas erebi descendit ad umbras. Noctē etiā ab erebo natā esse/ dixit Varro.	Exos
	Exors/ extra fortē/ exos/ extra ossa/ uel sine ossibus dicitur. Lucretius libro. iiii.	Epilogus
Lucretius	Exos/ & exanguis tumidos perfluctuat artus.	Epilogum
	Epilogus cū i latio/ & epilogū i uno significato accipi possūt. Dici pōt poratio.	Exlex
	Exlex huius exlegis/ is dicitur/ q sine lege/ uel extra legē degit/ q etiā illex huius	Illex

Plautus	illegis cū duplicato l / dici potest. Plautus in Persa. Impure / inhoneste / iniure /	
Germanicus	illex. Elix huius elicis cum unico l / sulcus uocatur aquarius: per quem scilicet	Elix
Iginus	aqua e liris educitur. Helix cum aspirato initio & unico l / genus est Hederæ.	Helix
Ouidius	Helice huius helices / urfa maior dicitur. Germanicus in Arato. Hic Iouis al /	Helice
Tortellius	trices Helice / cynosuraq; fulgent. Fuit etiam eiusdem nominis urbs Achiuogæ teste Iginio / dicente Ouidio libro metamorphoseos. xv. Si quæras Helicen / & Burin / Achaidas urbes. Tortellius autem absq; aspira / to initio scribi debere elicem præcipit.	
Plautus	Ebrius / & ebriacus / in uno significato accipi possunt. Vnde Plautus ait in au	Ebrius Ebriacus
Liuius	laria. Homo hebriacus somno sanari solet. Epistola cum i latino scribitur. Titus aut Liuius quom apostolos suos fregit in senatu / pro epistolis / apostolos dici posse ostendit.	Epistola Apostolus
Psalmogra phus	Erodus absq; aspirato initio / & erodio / in recto / declinari pōt. Psalmogra /	Erodus
Hierōymus	phus. Erodii domus dux est eorū. Hieronymus in leuitico capitulo. xi. Hæc sunt / quæ de auibus comedere non debetis / & uitanda sunt uobis: aquilā: gry phem: haliaetum: miluum: uulturem: iuxta genus suum: & omne coruini ge neris in similitudinem suam: struthionem: noctuam: larum: & accipitrem: iu xta genus suum: bubonem: mergum: ibim: cygnū: onocrotalū: porphyriōnē: erodionem: charadriōn: iuxta genus suū: epopem quoq; & uespertilionem. Genus est auis: in quam cōuersam esse Pallada / quom Vlyssi faucret explora tori / tradit Homerus libro iliados decimo.	Erodio
Homerus	Exemplare / & per apocopen exemplar / & exemplarium / & exemplū / in uno	Exemplare
Pompeius	(ut probabimus) significato accipi possūt. At uero Pōpeius / exemplū (inquit) est / quod sequamur / aut uitemus: exemplar aut / ex quo simile faciamus. Istud (ut ait) animo æstimatur: illud oculis conspicitur. Verum traditio hæc apud	Exemplar Exemplarium Exemplum
Quintilianus	auctores non semper obseruata est. Vnde Quintilianus libro decimo ait. Sic litterarum ductus / ut scribendi fiat usus / pueri sequuntur: sic musici uocē do centium: pictores opera pictorū: rustici probatam experimento culturam / in exemplum intuentur. Hoc enim loco / exemplū est / ex quo simile facimus.	
Salustius	Idem Salustius / litteras quas sibi nomine Catilinæ redditas dicebat / exemplū (inquit) earū / infra scriptū est: hoc est / earū forma infra scripta est. Vnde Oui dius de opere suo metamorphoseon loquens libro tristium primo / ait.	
Ouidius	Pluribus exemplis facta fuisse reor: id est exemplaribus / uel formis. Nam ex /	
Paulus	emplum forma est. Paulus iuris consultus / si legatum (inquit) petatur non iu bet prætor uerba testamenti edere: ideo fortasse / quia hæredes solent habere exemplum testamenti: id est formam. Hinc Cicero ad Apium / ait. Ex iis litte ris / quarum ad me exemplū misisti: id est exemplar. Exemplare etiam / & ex emplar / animo æstimatur. Lucretius libro secundo. parua potest res	
Cicero	Exemplare dare: & uestigia noticiæ. Horatius.	
Lucretius	Plautus ad exemplar Siculi properare Epicharmi. Idem in arte poetica.	
Horatius	Respicere exemplar uitæ / morumq; iubebo	
Horatius	Doctum imitatore. Idem epistolarum libro primo.	
Lucanus	Rursus quid uirtus / & quid sapientia possit	
Cicero	Vtile proposuit nobis exemplar. Lucanus libro nono.	
Quintilianus	Quære quid est uirtus: & quære exemplar honesti. Cicero lib. ii. de oratore. Illa oratio fuit mihi exēplar bene dicendi. Quintilianus libro decimo Cor nellius autem Seuerus / etsi uersificator / q̄ poeta melior / si tamen (ut est dictū) ad exemplar primi libri / bellum Siculum perscripsisset / uendicaret sibi secū dum locum. Cicero pro Muræna. Domesticū te habere dixisti exemplum ad imitandum. Est illud quidem exemplum tibi propositum domi. Sed tamen naturæ similitudine / illud ad te magis / qui ab illo ortus es / q̄ ad unumquēq; nostrum pertinere potuit. Ad imitandum uero / tam mihi propositum exē plar illud / q̄ tibi. hæc ille. Comperitur etiam (ut diximus) & hoc exemplariū. Plinius libro sexto. Iuba hæc omisit in hoc tractatu / nisi exemplarium uitiosum est. Exemplū itē / id dicitur / quod adhibetur / rei aut probandæ / aut	
Cicero		
Plinius		

	ornandæ causa: unde pars probationis uocatur ab exēplis: & in elocutione exemplū inter ornāmēta numeratur: pro quo/ exemplar nequaquā dixeris.	
	Epifynalœpha cum i latino in secunda/ & y græco in tertia/ & œ diphthongo in penultima syllaba scribitur. Neq; a lympha/ quod cum y græco scribitur/ descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed ex epi/ & σήμαλοιφή/ quæ est coniunctio/ componitur. Est enim figura/ qua duarum syllabarū fit in unam conglutinatio: quod in diphthongo/ & synhæresi/ sæpissime fieri cōtingit: ut est apud Ouidium libro metamorphoseos duodecimo.	Epifynalœpha
Ouidius	Laertiadæq; fuit tantæ fiducia laudis. Nam Laertiades patronymicum est ab eo qui est Laertes/ trium uidelicet syllabarum: ut est apud eundē li. heroidū.	
Ouidius	Laertæq; satus/ per quos comitata redirem.	
Georgius	Elleborus absq; aspiratione initii/ ut uult Georgius Merula/ & cum duplicato l/ & elleborum/ declinari pōt: quod tamē Apuleius/ & Tortellius cū aspira-	Elleborus
Apuleius	tiōe hac uidelicet scriptura helloborū ānotari præcipiūt. Hæba ē purgatoria.	Elleborū
Torellius	Enormis/ & enormus/ tertia/ & secunda declinatione declinari potest.	Enormis
	Elumbis/ & elumbus/ tertia/ & secunda declinatione declinari potest.	Enormus
Pompeius	Vnde Pompeius ait. Elumbum/ auulso lumbo.	Elumbis
Hierōymus	Exprobro exprobras datiuo iungitur/ & accusatiuo. Hieronymus in parabo-	Elumbus
Herōymus	lis. xvii. ca. Qui despicit pauperē/ expbrat factori eius. Idē i li. prio regū cap. xvii. Quis ē. n. phylistæus hic incircūcisus qui exprobrauit acies dei uiuētis.	Exprobro
	Echo cum ch aspirato scribitur: nec ab ἠχώ quod apud Græcos cum ei diph-	Echo
Perfius	thongo & κ scribitur/ & a nostris effigies transfertur/ deriuatur/ ut cū Catho-	
Ouidius	lico Vgutio somniauit. Soni dicitur/ uel uocis repercussio. Perfius. Repara-	
	bilis assonat echo. Ouidius libro metamorphoseos tertio.	
	Planxerunt dryades/ plangentibus assonat echo.	
Pollux	Exodiū absq; œ diphthōgo scribit. Genus ē cātus/ teste Iulio Polluce: quē (ut q	Exodium
	dā uolūt) cedētes de theatro cātare cōsueuerāt. Et tūc hēt secundā syllabā pro-	
Iuuenalis	ductā. Nā ab ὁδῷ/ q est cātus/ declēdit. Exodiū itē/ erogationē apud nos desi-	
	gnare hēt/ quom ab ἔξω/ qd ē ergo significat/ uel expēdo/ deducit: de	
Suetonius	quo itellexit Iuuenalis satyra tertia dicēs. tādēq; redit/ ad pulpita notū Exodi-	
	um. Nā quādā erat cōsuetas/ ac manifesta cōtributio/ seu erogatio: quæ quidē	
	ex ludis dabatur/ dicēte Suetonio in Tyberio. Vnde uox Atellanico exodio/	
	p̄ximis ludis/ assensu maxio excepta p̄crebuit/ hircū capreis naturā ligurire.	
	Neq; hac in pte errauit apte Tortellius/ Iuuenalis exodiū/ erogationē inter-	
	pretatus: sed illius carptor falsus est Georgius. Nō itelligis bōe uir q si apud	
Festus	Iuuenalē/ exodiū cantū (ut asseris) significaret/ secundā syllabā produci opor-	
Marcellus	teret nō corripit. Rursus exodium apud nos finē/ uel exitū significat: ut erudi-	
	te Festus/ & Marcellus/ interpretati sunt/ quos etsi carpat/ errat tū ipse Geor-	
	gius: dū nil aliud/ præterq cantū/ exodiū significare existimat. Nā cū ab ἔξω/	
Varro	od-oo/ quæ ē uia/ exodiū (ut præfati uolūt auctores) cōponit/ recte finē/ uel	
Marcellus	exitū/ designare hēt/ quom scilicet secūda syllaba corripit. Vnde Varro/ eodē	
	referente Marcello/ ait. Vt cognoscere possē/ quæ seruitutis/ & libertatis/	
	ab origine ad exodiū ductæ. Et alibi. Quod cœperas/ mō i uia narra: ut ad ex-	
	odium ducas. Vis ne tu qui alias doctus habereis/ exodium/ hoc in loco cantū	
	interpretari? minime: sed finem.	
Nonius	Ergastulum (ut scribit Nonius) locus est carceris in oculo. Iuuenalis.	Ergastulum
Iuuenalis	Nempe in Lucanos: ut Tusca ergastula mittas. Ponitur nōnunq ergastulum	Ergastulus
Iuuenalis	pro officina/ uel taberna: ut est apud eundem Iuuenalem. poscitq; maritum:	
	Pastores: pueros omnes: ergastula tota. Ergastulus/ is dicitur/ qui in eo loco	
Plinius	scilicet ergastulo operatur/ dicente Plinio. Sed nos miramur ergastulorum	
Marcellus	non eadem emolumenta esse. Ergastulus itē/ pœnalis loci custos uocatur/ te	
	ste Marcello/ Lucilliū iducēte dicentē li. quītodecio. Non ergastulus unus/ &	
Lucillius	alius/ indicem apposuit: ut nemo sentētiā libere q ergastulus dicere possit.	
	Ecloga absq; æ diphthōgo/ & cū c scribitur: & ab ἔκλεγω/ quod est eligo/ qd	Ecloga
	componitur ab ἐξ & λεγω/ descendit. Græci enim solent/ quando ἐξ compo-	

nitur cum dictione incipiente a consonante /mutare ē in k/ut eclipsis/ecloga.
Verum quia inter c & g reciproca est mutatio/facile c in g conuerso/in erro-
re inducti sunt Guarinus & Tortellius: qui cum æ diphthongo/sequente g/
hac scilicet scriptura ægloga scribi uoluerunt/ maxime quia Græci omnes di-
ctiones ubi e est ante g/ per ei diphthongū annotare consueuerunt: ut aegō/
Aegæon/ Aegyptus/ præter εγω pronomē & εγείρω/ id est erigo. Interpreta-
tur autem ecloga exceptū/ ut li. quarto epistolarū Plinius nepos/ & libro quar-
to ecclesiasticæ historiæ Eusebius/ attestatur. Neq; sermonem d capris signifi-
cat/ ut cū Catholico sōnauit Vgutio. Tūc. n. potius ægologa diceret/ q̄ ægloga.

Guarinus
Tortellius

Plinius
Eusebius
Vgutio

Virgilius

Seruius
Ovidius

Marcellus
Priscianus
Cicero
Varro
Nigidius
Ovidius

Priscianus
Aufonius
Macer
Lucretius

Ovidius
Martialis

Varro
Quintilianus

Parthenius
Næuius
Strabo
Gregorius

Priscianus
Martialis

Tortellius
Laurentius

Fabar/ in recto/declinari pōt/ sicut Araris/ & Arar. Fluius Fabaris
est/ q̄ p Sidoniā trāsit/ cuius meminit Virg. li. æneidos. vii. dicens. Fabar
Qui Tyberim/ Fabarimq; bibunt. hic alio noīe Farfarus uocatur. Farfarus
teste Seruio super librum Virgiliū præfatum/ quo cum nomine.
Ouidius libro metamorphoseos quar todecimo. nominauit/ quom dixit.
Narue tulit præceps/ & opacæ Farfarus undæ.
Facio/ passiū facior apud antiquos habuit/ testibus Marcello/ & Prisciano. Facio
Vnde Cicero ad Pansam ait. Nos quotidianis rumoribus calefacimur. Varro Facior
in Cynico. Si deorum cura/ non facitur satis reipublicæ pro satisfacitur. Ni- Factus
gidius cōmentario. xxx. Id quod huiusmodi est/ facitur. Ouidius libro meta Factum
morphoseos tertio.
Vadit ubi festus facienda ad sacra Cithæron. A factum supino/ sit hic factus
huius factus/ qui (ut Vgutionis uerbis utar) actus faciendi/ uel passio fiendi di-
citur/ & hoc factum/ quod scilicet sit. Composita cum facio/ quæ a litteram re-
tinent/ ut satisfacio/ liquefactio/ calefactio/ tepesfactio/ madesfactio/ & cætera hu-
iusmodi/ tam in secunda/ & tertia persona/ q̄ in prima/ accentū super fa sylla-
bā detinent/ teste Prisciano/ etsi alias syllabæ q̄ntas correpta sit. Ausonius.
Diuerfa infelix & lambit/ & olfacit Ennius. Macer de uiribus hæbarum.
Assatum/ & feruens/ si sæpius olfacit aeger. Lucretius libro sexto.
curamq; repente
Conferuefacit/ & paruis quia facta minute
Corporibus uis est. Ouidius in fastis.
Quantum si culmos titan incalfacit hudos. Martialis.
Calfaciunt uilli pallia uestra mei.
Ficus cum i latino scribitur/ nam a fecunditate dicta est/ auctoribus Varrone/ Ficus
& Quintiliano/ ne scilicet Græcis omnia concedere uideamur/ apud quos/ cū Ficulnea
si in initio/ & y græco σῦκος scribitur/ quod etiam antiqui nostri protulere/ Ficulus
teste Parthenio/ Næuium referente dicentem. Hodie sycos mihi recensuit. Ficitas
Inde uenit sycomorus/ arbor scilicet morus/ similem moro fico fructum fe- Fictor
rens/ teste Strabone. Georgius in sermone apostolog. Implet pastorem ar-
mentarium/ sycomoros uellicantem/ & prophetam facit. Sycomorus/ item/
ficus fatua interpretari potest/ Nam σῦκος (ut diximus) ficus/ uoσπος fatuus
interpretatur. Ficus quartæ declinationis/ quom foeminini generis est/ fructū
designat/ teste Prisciano/ quom uero/ masculini/ morbi genus. Et affert aucto-
ritatem Martialis/ in hæc uerba dicentis.
Quom dixi ficus/ rides quasi barbara uerba:
Et dici ficos Cæciliane iubes.
Dicemus ficus/ quas scimus in arbore nasci:
Dicemus ficus/ Cæciliane tuos/ ita ut in quolibet horum uersiculorum quar-
tæ sit declinationis/ præterq̄ in secundo. Et per hoc/ ostendit Martialis/ secun-
dum Prisciani sententiam/ morbum/ & fructum/ quartæ esse declinationis/ ge-
nere autem differre. At uero Tortellius/ & Laurentius/ sicum morbum/ se-
cundæ esse declinationis tradunt. Sed & pro fructu/ ficus tā secūdæ declina-
tionis est/ masculini quidem generis/ q̄ quartæ/ foeminini tunc generis/ quin
etiam pro arbore/ tam quartæ/ q̄ secundæ declinationis/ ficus comperitur/

Plinius	foeminini in utraq; generis: ut auctoritatibus cōprobabimus. Pro fructu/ma- sculino genere/secunda declinatione/protulit Plinius libro. xvi. naturalis hi- storiae: cum ait. Fici mirabiles sunt/ & abortui: qui nūq; maturescunt. Macro-	
Macrobius	bis. Grossi appellantur fici: qui non maturescunt Plinius iunior in epistola	
Plinius	ad Octauum Rufum. Quæ nunc cum ficis/ & boletis/ certamen nondū ha-	
Horatius	bent. Horatius in fine sermonum.	
Cicero	Pinguibus & ficis pastum iecur anseris albi. Cicero de senectute. Ex tantulo grano fici. Foeminino aut genere/Iuuenalis. si uis aliā decerpere ficū. Quod	
Iuuenalis	(ut superius diximus) quartæ declinationis est. Pro arbore uero/ quarta decli-	
Tullius	natione protulit Tullius/ quom dixit uxorem suam suspendisse se de ficu. Se-	
Plinius	cunda autem/ Plinius libro præfato. Quidam breuitate radicum/ senescere celerius arbores putant: quod coarguit fici: quarū radices longissimæ sunt/	
Festus	& senectus ocyslima. Ficulnea/ teste Festo/ palus dicitur ficulnus. Vnde Plini⁹	
Plinius	eodem libro. xvi. Quibus & ficulnea/ & ligna ex hedera tradentur. At uero	
Hieronymus	Hieronymus/ pro fico arbore/ ficulneam posuit/ quom dixit in Luca capit.	
Horatius	.xx. Videre ficulneā/ & oēs arbores. A fico fit p materiato ficulnus. Horatius. Olim truncus eram ficulnus inutile lignum. Ficitas/ ficorum abundantia uo-	
Marcellus	catur/ uel fertilitas: ficator/ ficuū amator/ uel collector/ teste Marcello/ Næ/	
Næuius	uium inducente dicentem. Ficitores omnes cupiunt ficitatem.	
Horatius	Fascinus/ & fascinum/ dici pōt: & mediam corripit syllabam. Horatius in epo	Fascinus
Virgilius	do. Minusue/ languet fascinum: idest incantatio. Inde fascino fascinas. Virgili	Fascinū
	us egloga tertia.	Fascino
	Nescio quis teneros oculus mihi fascinat hædos.	
Ouidius	Fabrico/ & fabricor deponēs usurpatur. Ouidius libro metamorphoseos. xiii.	
Tullius	Craterem Aeneæ/ quem iam fabricauerat Alcon. Tullius li. iii. de oratore.	Fabrico
	Capitolii fastigiū illud/ & cæterarum ædium/ nō uenustas/ sed necessitas ipsa	Fabricos
	fabricata est.	
	Furio furis facit in præterito secundum analogiam furui: sicut sero serui: tero	Furio
Sedulius	terui: ut etiam in ipsa dictione uidebimus. Vnde & Sedulius ait. Nec minus & Darii furuerunt iussa tyranni. De usu tamen/ facit in præterito	
	insaniui: quod quidem ab insanio insanis accepit. Furens ablatiuo iungitur/	
	& genitiuo: ut est apud Virgilium libro æneidos. v. furens animi. Furio furias	
Virgilius	primæ coniugationis est. Papinius libro thæbaidos. xi.	
Papinius	& armatas furiet orgia matres: idest cum furore concitarent.	
Diomedes	Faceffo faceffis/ facit in præterito faceffi/ testibus Diomede/ & charisso: in supi	Faceffo
Priscianus	no faceffitum/ teste Prisciano. Vgutio dicit q; facit in supino faceffum: quod	Faceffor
Charisius	etiam Alexander tradidit/ dicens.	
Vgutio	So siui/ situmq; facit: sed deme capeffo:	
Alexander	Quod si/ sumq; facit: sic uiso: sicq; faceffo. Quod uerbum (ut quidam uolūt)	
Seruius	desyderatiuum est. Seruius uero dicit esse uerbum frequentatiuū. Festus aut/	
Festus	& Nonius/ pro facio poni uolunt. Virgilius libro æneidos quinto.	
Nonius	Imperio læti parent: ac iussa faceffunt. Faceffere item abire significat/ uel di-	
Virgilius	scedere/ testibus Festo/ Nonio/ Seruio: ut est etiam apud Terentium in phor-	
Festus	mione. Hæc hinc faceffat: tu molestus ne fias. Cicero passiuum faceffor pro-	
Nonius	tulit/ quom pro Cluentio ait. Sed hoc polliceor oibus/ si cui faceffit negociū.	
Seruius	Fasti/ & fastus/ secunda/ & tertia declinatione declinari pōt. Ouidi. fastorū. i.	Fasti
Terentius	Quod tamen ex illis licuit mihi dicere fastis. Lucanus libro decimo.	Fastus
Cicero	Non meus Eudoxi uincetur fastibus annus. Quem et si Seruius/ impudenter	
Ouidius	carpat/ poetæ tamen præualet auctoritas: quam etiam Priscianus confirma-	
Lucanus	uit Erant autem fasti/ annales. Fastus huius fastus/ superbā designare habet.	
Priscianus	Filū cū i latino/ & unico l in singulari numero/ neutri generis est: in plurali ue-	Filum
Phocas	ro/ tam masculini/ q; neutri/ teste Phoca. Phyllum cum ph/ & y/ græco/ & du-	Phyllum
	plicato/ apud nos folium transfertur.	
Priscianus	Farcio facit in præterito farsit: in supino fartum/ teste Prisciano. Vgutio dicit q;	Farcio
Vgutio	facit in præterito etiam farcit: in supino farcitum.	

Nonius	Fallacia & falla cum duplicato l in uno significato accipi possunt teste Nonio :	Fallacia
Næuius	qui & Næuium refert dixisse in decumis. Me non uocabit ob eam rē hanc se	Falla
Pompeius	ci fallam: id est fallaciam. Fala cum unico L altum dicitur ædificium teste Pō	Fala
Nonius	peio: uel (ut scribit Nonius) fala: turres appellantur ligneæ a falando dictæ:	Phala
Nonius	quod apud Hetruscos cælum significat / Auctores sunt Nonius: Festus: Ser	Phalum
Festus	uius. Iuuenalis satyra sexta.	
Seruius	Consultit ante falas: delphinarumq; columnas. Ennius libro. xv.	
Iuuenalis	Malos diffindunt: sunt tabulata: Falæq; Phala itē simulacrum uocatur.	
Ennius	Eusebius de Aegyptiaca astrologia. Hinc Græcos accepisse ut Dionysii or	
Eusebius	gia: & dies festi: cū honore huius mēbri: hoc ē Penis: fierent. cuius simulacrū	
	in mysteriis ferentes / Phalam uel Phalon appellant. Hæc ille.	
Pompeius	Furcyllus cum y græco & duplicato l foeminino genere / & furcylla neutro te	Furcyllus
	ste Pompeio: declinari pōt. Machinæ sunt in quibus fures cyllentur: uel su	Furcylla
	spenduntur: quæ patibula: uel cruces: aut furcas uocamus.	Furcæ
Pompeius	Februi: manes dicti sunt. Februa autē appellantur quæcunq; purgamenti causa	Februi
	adhibentur: ut scribit Pompeius. Ouidius.	Februa
	Februa Romani dixerunt Piamina patres.	Ferox
Marcellus	Ferox & ferus: hoc distant: q (ut tradit Marcellus) ferox animus dicitur: ferus	Ferus
Marcellus	at leo. Ab eo qd ē ferox: sit uerbū ferocio ferocis: testibus Marcello & Festo.	Ferocio
Festus	Ferocia & ferocitas: in uno significato accipi possunt. Pompeius. Toruitas a fe	Ferocia
Pompeius	rocia taurorum est uocata: quasi tauri acerbitas. Cicero libro sexto de repu	Ferocitas
Cicero	blica. Qui comperit eius uim: & effrænata illā ferociā. hoc autē iter feritatē	Feritas
Nonius	& ferociam: seu ferocitatem interest. Nonio auctore q feritas diri semper est	Ferax
	animi: ferocitas uero / sæpe laudi habetur: ut est ferocitas militum.	Fertilis
	Ferax & fertilis: in uno significato accipi possunt. Simili quoq; modo feraci	Feracitas
	tas & fertilitas.	Fertilitas
	Fero fers fert facit in præterito tuli: quod quidem a tollo accepit. Est autem fer	Fero
Virgilius	re consuetudine: portare. Virgilius libro æneidos quinto.	Ferio
Virgilius	Vix illam famuli phegeus / Sagarisq; ferebant. Ferre / ostentare. Virgilius li	Ferior
	bro æneidos nono. captiuo siue ut se ferret & auro	
Virgilius	Venatrix. Ferre / habere. Virgilius libro ænei. v. in magno murmure Cisseus	
Virgilius	Ferre sui dederat monumentū & pignus amoris. Ferre / pati. Virgilius. lib. ii.	
Virgilius	æneidos. miserere animi non digna ferentis. Ferre / conferere. Virgilius libro	
	æneidos quinto quibus acer Eryx in prælia fuetus	
Virgilius	Ferre manū. Ferre / disturbare. Virgilius libro æneidos primo.	
Virgilius	Quippe ferant rapidi secum / uerrantq; per auras. Idem libro. æneidos. ii. alii	
	rapiunt intensa: feruntq;	
Virgilius	Pergama. Ferre / dicere / nominare. Virgilius libro æneidos septimo.	
Virgilius	Threiciamq; Samum: quæ nunc Samothracia fertur. Ferre / dare exhibere.	
	Virgilius libro æneidos tertio.	
Virgilius	Sacra Dionææ matri: diuisq; ferebam. Ferre / efferre. Virgilius libro æneid.	
	undecimo.	
Tullius	Legati responsa ferunt. Tullius de suppliciis. Prohibetur suis liberis cybum	
Virgilius	uestitumq; ferre. Ferre / dirigere ducere. Virgilius libro æneidos sexto.	
	Hinc uia tartarei quæ fert Acherontis ad undam. Ferio Feris quartæ cōiuga	
Ouidius	tionis: facit in præterito percussit: quod a percutio percussus accipit. Ouidius:	
	Ipseq; cæreleis Dia fertur aquis. Ferio ferias primæ coniugationis / & ferior	
Hieronymus	deponens: dici pōt. Hieronymus in libro secundo Macchabæorum capitulo	
	quinto. Qui cum uenisset Hierosolymam: pacē simulans: quieuit usq; ad diē	
	sanctū sabbati: & tunc feriatis ludæis: arma capere suis præcepit.	
	Fatigo fatigas cum f a modernioribus scribitur: sicut & fero fers. Est autem fa	Fatigo
Virgilius	tigare: ad lassitudinem deducere. Virgilius libro æneidos quinto.	Fatisco
Virgilius	Veloces iaculo ceruos: cursuq; fatigat. Idem libro æneidos undecimo.	Fatiscor
Virgilius	quos nulla fatigat Prælia. Fatigare: cōmouere pturbare. Virgi. li. æneidos. i.	Fateor
Tullius	Quæ mare nūc: terrasq; metu: cælūq; fatigat. Fatigare: cōprimere cohibere	Fator

Virgilius	Tullius libro officiorum tertio. Qui non uerhis sunt & disputatione philo-	
Virgilius	sophorum / sed uinculis / & carcere fatigandi. Fatigare / instigare cogere.	
	Virgilius libro aeneidos nono. collecta fatigat	
	Ex longo rabies & siccae sanguine fauces. Fatigare / excitare hortari increpa-	
	re. Virgilius libro aeneidos quarto. sociosq; fatigat;	
Virgilius	Præcipites uigilate uiri. Fatigare / percutere. Virgilius.	
Virgilius	Cornipedemq; citum ferrata calce fatigat. Idem libro aeneidos nono.	
Nonius	uersaq; iuuenum Terga fatigamus hasta. A fatigo / sit fatisco & fatiscor de-	
Priscianus	ponens / testibus Nonio & Prisciano. Virgilius libro aeneidos primo.	
Virgilius	Accipiunt inimicum imbrem / rimisq; fatiscunt. Varro rerum humanarum.	
Varro	Altera ira / altera uulneribus fatiscuntur. Gellius aut libro. xviii. noctium at-	
Gellius	ticarum / a fateor fateris fatiscor deponens uerbum formatum tradit.	
Accius	Accius. Haud fatiscar / quin tuâ iplorem fidē. Fator fataris a fatū descendit su-	
Pompeius	pīo huius uerbi faris uel fare, fat. Et significat fatari multa loq; auctore Pōpeio.	
	Fligo fligis tertiæ coniugationis / facit in præterito flixi / in supino flictum. Fli-	Fligo
	go fligas primæ / format præteritum fligauī / supinum fligatum.	
	Fluo fluīs facit in præterito fluxi / in supino fluxum. & fluctum. Est aut fluere /	Fluo
Virgilius	decurere. Virgilius georgicorum primo.	
	Hæc eadem argenti riuos / ærisq; metalla	
Virgilius	Ostendit uenis atq; auro pluria fluxit. fluere / minui deficere. Virg. li. aenei. ii.	
	Ex illo fluere / ac retro sublapsa referri	
	Spes danaum. Fluere / latius & liberius excreſcere. Virgilius georgicorum se-	
	cundo. tum deniq; dura	
Virgilius	Exerce imperia / & ramos compesce fluentes.	
	Fluctus / secunda & quarta declinatione / declinari pōt. Vnde Accius. Marcel-	
Marcellus	lo referente / ait in Clytemnæstra. Flucti immisericordes iacuere.	Fluctus
Accius	Fiscina / genus est uasis ex iunco. Et corripit mediā syllabam / dicēte. Virgilio.	Fiscina
Virgilius	Et facilis Rubia contexitur fiscina uirga. Et format per diminutionem fisci /	Fiscinula
	nula / & fiscella. Fiscellus / mollis casei appetitor dicitur / ut scribit Festus. Fusci-	Fiscella
Festus	na cum u / post / s / tridens / uel rætiarii tælum uocatur. Et corripit mediam syl-	Fiscellus
Iuuenalis	labam. Iuuenalis satura secunda.	Fuscina
	Vicit & hoc monstrū tūcati fuscina Gracchi. Et format diminutiue fuscinula.	Fuscinula
Pompeius	Fides per e / pro chorda / efferrī debet / auctoribus Pompeio / & Seruio. At ue-	Fides
Seruius	ro Priscianus / & Agræti in Caprum / fides per i enuntiarī præcipiunt.	Fidis
Priscianus	Ait enim Agræti. Fides de fidelitate dicitur / fides aut / de chorda. Et format	Fidicula
Agræti	per diminutionem fidicula. Suetonius in Tyberio. Veretris deligatis / fidicu-	Fidiculæ
Suetonius	larum simul / urinæq; tormento distenderet / idest neruorum. Sunt etiam fidi-	
Martialis	culæ instrumenta quædam tortoria. Martialis.	
	Exprimere Ruse fidiculæ licet cogant.	
Seruius	Fuga & effugiū / i uno significato accipi possūt / teste Seruio sup li. ii. aeneidos.	Fuga
	Fio fis uerbum / significationem habet passiuam / & format recta declinatione	Effugium
	in infinito fire. Quod patet per compositum suffire / confire / quæ duo / etsi	Fio
Papyrius	a uerbo passiuam habente significantiam ueniant / actionem tamen / teste Pa-	Fior
Virgilius	pyriano / designare habent / ut est apud Virgilium georgicorum quarto.	
	At suffire thymo / cerasq; recidere inanes	
Seruius	Quis dubitet? Suffire dixit / teste Seruio / pro sumministrare / uel suffumiga-	
	re. Confio tamen / non in actiua modo / uerum etiam in passiuā significatione	
Macrobius	usurpatur. Vnde Macrobius i saturnaliis / ait. Oportet diem qui ex quadrā-	
Priscianus	tibus confit / intercalare. Confit dixit / pro conficitur / hoc est efficitur / teste	
Virgilius	Prisciano. Desit a Virgilio neutrale ponitur / quom ait.	
	Lac mihi non æstate nouum / non frigore desit / idest deest / uel deficit. Id quo-	
Priscianus	q; notandum est / q; antiqui / teste Prisciano / fior passiuā tam uoce / q; significa-	
Censorius	tionem protulerunt. Vnde & Cato Censorius de Lucio inquit. Græco ritu fie-	
Priscianus	bantur saturnalia. Quod uerbum facit recta declinatione in infinito firi / pro	
	quo (ut tradit Priscianus) interposita e littera / dicimus de usu fieri.	

	Follis masculini generis/format per diminutionem folliculus & folliculum.	Follis
Festus	Festus/Talia/folliculum est capæ. Ponitur nonnunq folliculum pro corpo	Folliculus
Marcellus	re. Vnde Marcellus ait. Folliculum est corpus. Lucillius libro. xxvi. Et quo fol	Folliculum
Lucillius	liculo nunc sum indutus non queo: inde est corpore.	
	Fiber huius fibri masculini generis/cum i latino scribitur. Paruum est uolatile	Fiber
	uespæ simile. Est etiam fiber animal: quem Græci Castora uocant. Hæc fibra	Fibra
	cum i latino/ uena dicitur. Neq ab eo qui est phæbus deducitur/ ut ridiculus	Fimbriam
Pompeius	somniauit Vgutio: sed a fibro/ auctore Pompeio. Fimbria cum i latino /a fi/	
Pompeius	bro descendit: non autem a findo findis/ ut Vgutio somniauit. Vnde Pom/	
	peius ait. Fiber/ genus est uespæ: & quadrupes: Vnde & fibras iecinerû & fim/	
	brias uestimentorum dicimus. Hæc ille.	
	Fallo fallis facit in præterito fefelli: in supino falsum. Vnde falsus qui fallit/ &	Fallo
Salustius	qui fallitur. Salustius. Ambitio multos mortales falsos fieri cœgit. Virgilius	Falsus
Virgilius	primo georgicorum. solem quis dicere falsum	
Terentius	Audiat hoc qdæ actiue: Passiue aut Carie falsus es (ait Teretius). i. deceptus.	
Virgilius	Fascis masculini generis/ onus uocatur. Virgilius in bucolicis.	Fascis
Virgilius	ego hoc te fassè leuabo. Fassis itæ a Virgilio pro consule ponitur/ hac scilicet	Fasciculus
	ex causa/ q fasces insignia uel honores appellantur: quibus consules decora	Fascia
Virgilius	ti erant. Ait enim georgicorum secundo.	Fasciola
	Inusto sub fasce/ uiam dum carpit: idest sub consule. Idem in eodem.	Fasciale
	Illum non fasces populi/ non purpura regum	
	Flexit: hoc est insignia uel honores. Fascis format diminutiue fasciculus. Hie/	
Hieronymus	ronymus in canticis capitulo primo. Fasciculus myrrhæ dilectus meus mihi.	
	Fascia/ genus est ligaturæ: & nonnunq pro nube ponitur/ in modum uideli/	
Iuuenalis	cet fasciæ/ cælum percurrente: ut est apud Iuuenalem satyra. xiiii.	
	nil fascia nigra minatur. Huius diminutiuum est fasciola/ penultima correp/	
Horatius	ta syllaba. Horatius sermone. xiii.	
	Fasciolas/ cubitale focalia potus ut ille. Comperit etiam hoc fasciale/ id si/	
	gnas quod fascia.	
Horatius	Fors/ sorte/ forsan/ forsitan/ fortassis/ fortasse/ forsit/ dubitatiue proferuntur.	Fors
	Horatius primo sermonû. Dissimile hoc illo est: quia non ut forsit honorem	Forte
Virgilius	Iure mihi inuideat quiuis. Virgilius.	Forfan
Virgilius	Fors & uota facit: cumulatq altaria donis. Idem in bucolicis.	Forsitan
Priscianus	Forte sub arguta cõfederat ilice Daphnis. Priscianus/ fors (inqt) & forte/ eue	Fortassis
	tus sunt: ut fortuitu/ uel foruito/ ablatiuus p aduerbio Fortassis uero/ & for	Fortasse
Seruius	tasse/ temeritatis. Forsit/ forsan/ forsit/ dubitandi sunt aduerbia. Hæc ille. ad	Forsit
	uero. Seruius sup li. primû anei. forsan (ait) forsitan/ fortassis/ fortasse/ fors/	
Marcellus	unum significât: sed uarie pro metri necessitate ponuntur. Marcellus autem/	
Donatus	fors (inqt) casus est temporalis: fortuna uero/ ipsa dea. Verum (ut scripsit	
	Donatus super eunuchum Terentii) fors huius fortis/ fortuna dicitur.	
Virgilius	Ferueo ferues secunda/ & feruo feruis tertia coniugatiõe/ declinari potest. Vir	Ferueo
Virgilius	gilius in primo aeneidos.	Feruo
Propertius	Feruet opus: redolentq thymo fragrantia mella. Idem georgico. v.	Ferbeo
	Stridere apes utero/ & ruptis effluere costis. Propertius.	Ferbesco
	Incipit & sicco feruere terra cane. Et facit in præterito ferui cum duplicato	Feruesco
	u/ uno quidem consonante/ altero uocali: quod & per syncopam dicimus fer	Feruisco
Priscianus	ui. Comperitur etiã ferbeo ferbes per b: quod teste Prisciano/ format præte	Feruor
	ritum ferui: a quo fit ferbesco: a ferueo autem/ feruesco: a feruo/ feruis/	
Nonius	co. Antiqui etiam feruor deponēs protulerunt/ teste Nonio/ Aphranium in	
Aphranius	ducente dicentem. Quoniam uociferatione feruitur/ heu miseræ mihi.	
Festus	Fenestra/ & festra/ in uno significato accipi possunt/ teste Festo. Vnde Macrobi/	Fenestra
Macrobius	us in saturnaliis. ait Festra quidem est minusculum hostium in sacrario.	Festra
Diomedes	Finis tam foeminini/ q masculini generis est/ testibus Diomede/ & Prisciano. Lu	Finis
Priscianus	cretius libro primo.	
Lucretius	Porro si nulla est frangendis reddita finis Corporibus.	

Nonius	Focillo/ & focillor deponens usurpatur/ teste Nonio. Varro de uita patrum li	Focillo
Varro	bro secundo. Sed suum quisq; diuerso commodum focillatur.	Focillor
Caper	Fornax tā masculino/ q̄ foeminino genere/ ueteres ptulerūt/ ut Capet testat/ &	Fornax
Probus	Probus. Fornacis urbs ē Tuditanog/ i Hispania/ teste Ptolemæo. Et (ut mea	Fornacis
Ptolemæus	fert opinio) mediam corripit syllabam. Nam propria in acis terminata no/	Fornix
Ouidius	mina/ ut Salmacis/ Atracis/ Candacis/ penultimam syllabam correptam ha/	
Ouidius	bent. Vnde Ouidius libro metamor. xv. ait.	
	Cui non audita est obsenæ Salmacis unda. Idem libro p̄mo de amore.	
Iuuenalis	Atracis abiguos traxit i arma uiros: hoc ē Hippodamia ab Atratia. Iuuenalis.	
Iuuenalis	Cādacis Aethiopū dicāt arcana. Fornix masculini generis/ arcus dicit triūpha	
	lis: & nōnunq̄ p lupanari ponitur. Et corripit in obliq; ni syllabā. Iuuenalis.	
	Lenonum pueri quocunq; in fornice nati.	
Phocas	Femur per u in recto enuntiatur: necnō & femor per o/ teste Phoca. scēmē cum	Femur
	œ diphthongo scribitur. Inter femur autē/ & scēmē hoc distat: q; femur/ par	Femor
Liuius	tem illā exteriorē/ scēmē uero/ iteriorē signat habet. Liuius libro. xxii. Quos	Fœmen
	dā & iacētes uiuos/ succis foeminib⁹/ poplitibusq; iuenerūt. Inde femoralia/	Femoralia
	& foeminalia/ in uno significato accipi possunt. Foemina cum œ diphthōgo	Fœminalia
	scribitur: nec a phos descendit: ut Vgutio sōnauit: sed a foeto foetas/ qd' est pa	Fœmina
	rio/ uel genero. Et format per diminutionē foeminula/ foeminella/ foemella.	Fœminula
Festus	Fodio fodis tertia/ & fodo fodas prima coniugatione/ teste Festo/ declinari po	Fœminella
Virgilius	test: & primam corripit syllabam. Virgilius georgicorum tercio.	Fœmella
	Aut lapidem bibulum/ aut squalentes in fode conchas. Inde fit fodico fodicas	Fodio
Horatius	uerbum. Vnde Horatius/ ait. Emamus	Fodo
	Seruum/ qui fodicet latus.	Fodico
	Fouea/ & fossa/ in uno significato accipi possunt: nisi q; fouea (ut nonnulli uo/	Fouea
	lunt) naturalis est: fouea uero: artificio facta. Quam tamen differentiam/ pro	Fossa
	suo arbitrio auctores confundunt.	
Priscianus	Fulcio fulcis facit in præterito fulsi/ & fluxi/ teste Prisciano: in supino fultū. Vgu	Fulcio
Vgutio	tio dicit q; format etiam præteritum fulciui: supinum fulcitum.	
	Fulgeo fulges secunda/ & fulgo fulgis tertia coniugatione/ declinari potest. Hic	Fulgeo
Hieronymus	ronymus in libro sapientiali capitulo tercio. Fulgebunt iusti: & tanq; scintillæ	Fulgo
Virgilius	in arundineti discurrent. Virgilius libro æneidos sexto.	
Seruius	Illæ etiam paribus quas fulgere cernis in armis. Idem confirmant Seruius &	
Priscianus	Priscianus. Et facit in præterito fulsi: supino fulsum.	
	Fulgur huius fulguris neutri generis/ & fulgus huius fulgoris/ sicut tergus ter/	Fulgur
	goris/ uel (ut nonnulli uolunt) fulgus huius fulgeris/ sicut munus/ funus/ sce	Fulgus
Festus	lus/ pondus/ declinari potest: & a fulgeo descendit. Vnde Festus ait. Fulgere	Fulgor
	prisci pro ferre dicebant. Inde (ut subdit) fulgus dictum est. Quod in obliq;/	Fulguro
	quouis modo declinaueris/ penultimam corripit syllabam. Fulgor huius ful	Fulgoro
	goris masculini generis/ go syllabam in obliquis producit. Ab eo quod ē ful	Fulgero
	gur/ fit fulguro fulguras. Ab eo autem quod est fulgus/ fit fulgoro: uel fulge/	Fulgurio
	ro fulgeras/ gu/ go/ ge/ correpta syllaba. Cōperitur ēt fulgurio fulguris quar	Fulmen
Marcellus	tæ coniugationis/ teste Marcello/ Næuium inducente dicentē. Sane a suo so/	Fulmino
Næuius	nitū claro fulguriuit Iuppiter: idest fulgure afflauit. Hoc autem iter fulgur di	
	stat/ & fulmen: q; fulgur proprie est ipsa coruscatio. fulmen uero/ iaculū/ uel	
Festus	ictus fulguris: quod a fulgore flamæ dicitur/ auctore Festo: a quo/ fit uerbum	
	fulmino fulminas.	
	Fundus masculini generis est: cuius significationem diximus in dictione agrico	Fundus
Pompeius	la. Fundus item/ dicitur populus rei/ quam alienat: hoc est auctor/ ut scri/	Fundum
	bit Pompeius. Hoc fundum/ maris est: stagni: nauis: doli: & similiū: p quo/	Funda
	etiam hic fundus nonnulli dici uolunt. Hæc funda/ ræticulum est cum chor/	Fundibulus
Cicero	da bacculo alligata: qua rotati lapides iaciuntur/ dicente Cicerone in quodā	Fundula
	ioculari libello.	Fundicula
	Fundum uero uocat: quo possit mittere funda:	Funditor
Virgilius	Ni lapis exciderit quo caua funda patet. Virgilius georgicorum primo.	Fundi

Nonius	Stupea torquentē balearis uerberere fundæ. inde funditor/qui funda dimicat/	
Salustius	teste Nonio. Salustius in Iugurtha. Bello ipse cū expeditis cohortibus de hic	
Beda	funditorum/ & sagittariorum delecta manu/ apud primos erat. Huius dimi-	
Vgutio	nutium est fundibulus/ teste Beda super Donati artem. Vgutio dicit q̄ fun-	
Virgilius	da facit p̄ diminutionē fundula & fundicula. Fūda item/ genus est rætis. p̄sca	
	torii. Virgilius georgicorum primo.	
Ptolemæus	Atq; alius late funda iam uerberat amnem. Fundi numeri tm̄ pluralis/ urbs ē	
	Latinorum mediterranea/ teste Ptolemæo.	
Virgilius	Fundo fundas primæ coniugationis ē: & significat fundamentū iacere. Fūdo sū	Fundo
Cicero	dis tertiæ coniugationis/ facit in præterito fundisi supino fūsus. Est autē funde-	
Virgilius	re/ p̄sternere. Virgilius libro æneidos p̄mo. q̄ septem ingentia uictor	
Cicero	Corpora fundat Humo. Cicero in philippicis. Sceleratissimorum hostium	
Virgilius	exercitū fūsum/ cæsumq; cognoui. Fundere/ dare. Virgilius in bucolicis.	
Cicero	Ipsa tibi blandos fundēt cunabula flores. Cicero tusculanarū. v. Ut aut flores	
Virgilius	aut fundas tu baccas. Fūdere/ dicere. Virgilius libro æneidos tertio.	
Virgilius	Talia fundebat lachrymās. Fundere/ fugare. Virgilius libro æneidos. ii.	
Virgilius	Illi etiam si quos obscura nocte per umbram	
Virgilius	Fundimus insidiis totaq; agitauimus urbe. Fundere/ dimittere. Virgilius geor-	
Virgilius	gicorum libro tertio.	
	ruūtq; effusi carcere currus. Idem libro æneidos decimo.	
	cristisq; e uertice flama Funditur.	
Iosephus	Fluuus/ & flumen/ in una. significatione/ pro suo arbitrio usurpant auctores/	Fluuus
	licet proprie flumen/ fluuii aqua sit decurens. Ab eo qui est fluuius/ sit fluuior	Flumen
	deponens uerbum. Iosephus libro. xviii. Nihil inter eos/ an diues fluuiatur/	
	an pauper defraudatur/ idest abundat.	
Psalmodogra	Fustror deponēs est uerbum/ ut est apud Psalmographum. Iurauit dominus	Fustror
phus	Dauid ueritatem/ & non frustrabitur eum. At uero Priscianus/ uerbum tradit	Fustro
Priscianus	esse commune. Vnde & passiuē fenestella protulit/ quom ait. Frustratus igit a	
Fenestella	spe/ deuictus in castra se recepit. Comperitur etiam frustror frustras actiuum/	
Diomedes	teste Diomedes/ Cæsarem inducēte ad milites ita dicentē. Non frustrabo uos	
Cæsar	milites. Et Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xxiii. ait. Vir multum iurās/	
Hierōymus	replebitur iniquitate/ & non discedet de domo illius plaga. Et si frustra uerit	
	fratrem/ delictum/ illius super ipsum erit/ idest deceperit.	
Apuleius	Fæx (ut Apuleio placet) cum æ diphthongo scribitur/ & tam masculini/ q̄ fœmi	Fæx
Caper	nini generis/ apud antiquos fuit/ ut Caper testatur/ & Probus/ formatq; dimi-	Fæcula
Probus	nutiue fæcula. Fax/ & faces/ in recto/ teste Festo/ ueteres protulere. Et format	Fax
Festus	per diminutionem facula. Falx habet diminutiuum falcicula. Faux fœminini	Faces
Priscianus	generis est/ & ex sub/ & faux/ sit suffoco/ sic ex præ/ & faux/ præfoco præfocas	Facula
Ouidius	teste Prisciāo/ ubi diphthōgus i o longū cōuerfa est. Vñ Ouidius de ibide/ ait.	Falx
Arator	Præfocent animæ Gnosia mella uiam. Arator.	Falcicula
Calpurnius	Execranda forent/ ne suffocata cruore. Calpurnius egloga. iiii.	Faux
	nec præfocata malignum Messis habet lolium.	Suffoco
Seruius	Fullo cum duplicato scribitur/ communisq; est generis/ teste Seruio super li-	Præfoco
	brum. xii. æneidos.	Fullo
Priscianus	Fur/ cōis est generis/ teste Prisciano/ formatq; diminutiue surunculus/ & furcu-	Fur
Priscianus	lus/ ut idem Priscianus attestatur. Fures nō tantū qui furātur/ sed etiam quan	Furūculus
Marcellus	doq; serui appellati sūt/ ut interpretatus ē Marcellus illud Virgilii i bucolicis.	Furculus
Virgilius	Quid domini facient/ audent cum talia fures/ hoc est serui.	
Priscianus	Forfex huius forcicis/ & forpex huius/ forcipis/ fœminini tantum sunt generis.	Forfex
	Forceps huius forcipis/ tam masculini/ q̄ fœminini generis est/ teste Prisciano.	Forpex
	Neq; ab eo quod est ferrum/ forceps deducitur/ ut cum Catholico sōniauit	Forceps
Seruius	Vgutio. Sed ex eo quod est formum/ quod est calidum/ & capio capis cōpo	
Pompeius	nitur/ teste Seruio super georgica/ ita ut dicatur forceps/ quasi formiceps. Vñ	
Caper	de & Pompeius ait. Forcipes dicuntur/ q̄ his forma/ idest calida capiuntur.	
	Funis tam fœminini/ q̄ masculini generis est/ testibus Capro/ & Probo. Lucreti-	Funis
		h 2

Probus	ut libro secundo.	Funiculus
Lucretius	Aurea de cælo demisit funis in arua. Et format diminutiue funiculus. Hiero	
Hieronymus	nymus in libro quinto Mosi capitulo. xxxii. Pars autē domini/ populus eius: Iacob funiculus hæreditatis eius.	
Nonius	Firmitas/ & firmitudo/ in uno significato accipi possunt/ teste Nonio. Plautus	Firmitas
Plautus	in asinaria. Si istam firmitudinem animi obtines/ salui sumus.	Firmitudo
Virgilius	Fulica cum unico l & i latino/ & exili scribitur/ & medam corripit syllabā. Vir	Fulica
	gilius georgicorum secundo.	Fulex
Rufus	In sicco ludunt fulicæ: Genus est auis: quæ & hæc fulix huius fulicis declina/	
	tur. Rufus in Arato.	
	Et quom parua fulix trepido petit arua uolatu.	
Priscianus	Fames huius famei recta declinatiōe format genitiuum/ teste Prisciano: quod &	Fames
Iuuenalis	per ablatiuum in e producto patet/ dicente Iuuenale satyra sexta.	Fama
Lucretius	Progenies stimulantē fame. Lucretius libro tertio	Famella
	Sollicite euolitant morbis/ algoq; fameq;. Nūc autē/ fames huius famis decli	
Casellius	nates/ tertia magis declinatiōe utimur. Antiq tñ/ hæc fames huius fami decli	
Gellius	nabant/ testibus Casellio/ & Gellio libro octauo noctiū atticarū. Vnde Cato	
Cato	in oratione/ quam de bello Carthaginensi composuit/ ait. Pueri/ atq; mulie/	
Nonius	res extrudebantur/ fami causa. Fama tam mala/ q̄ bona/ in telligi potest/ teste	
Virgilius	Nonio/ dicente etiam Virgilio libro æneidos quarto. neq; enim/ specie fame	
Virgilius	mouetur/ idest infamia. Fama/ opinio. Virgilius libro æneidos tertio.	
Pompeius	Fama/ uolat pulsum regnis cessisse paternis	
Probus	Idomeneia ducem. Fama format diminutiue famella/ auctore Pompeio.	
Caper	Frons huius frontis/ tam masculini/ q̄ foeminini generis est/ auctoribus Probo/	Frons
Festus	Capro/ Festo/ Prisciano: quin & teste Gellio libro. xv. noctium atticarū/ mas	Frondis
Priscianus	culino rectius/ q̄ foeminino genere profertur. Vnde etiam Græci liam indu	
Gellius	cit dicentem. Nam hi sunt inimici pessimi/ fronte hilaro/ corde tristi. Frons	
Cæcillius	huius frondis/ foeminini tantum generis est. Virgilius georgicorū secundo.	
Virgilius	frons tenera/ imprudensq; laborum. Vbi dicit Seruius q̄ etiam hæc frondis	
Seruius	in recto declinarunt. Quod & Serenus. protulit quom dixit.	
Serenus	Prodest præterea cum baccho persica frondis.	
Pompeius	Fons huius fontis/ tam foeminino/ q̄ masculino genere ueteres protulerunt/ te	Fons
Priscianus	stibus Pompeio/ & Prisciano. Et format diminutiue fonticulus/ & fōticellus/	Foticulus
Beda	teste Beda super Donati artem.	Fonticellus
Probus	Filia/ facit in datiuo plurali/ & ablatiuo/ filiabus/ teste Probo. Vñ Hieronymus	Filia
Hieronymus	in Iob capitulo primo/ ait. Filiis tuis/ & filiabus uescentibus/ & bibentibus ui	
Priscianus	num/ in domo fratris sui primogeniti. Facit etiam & filius/ teste Prisciano. En	
Ennius	nus. Filiis propter te obiecta sum/ innocens Nerei/ pro filiabus. Item Plautus	
Plautus	i sticho/ ait. Ego itroibo/ & gratulabor uestrum aduentū filiis/ pro filiabus.	
Macer	Febricito/ & febricitor deponēs/ dici potest. Comperitur etiam febricio febris	Febricito
	quartæ coniugationis. Vnde Macer de uiribus hærbarum/ inquit.	Febricitor
	Hæc nondum tremulo potanda dabis febrienti.	Febricio
Pompeius	Famulus non uenit a famulo/ ut Vgurio/ & Catholico/ somniarūt. Sed aucto	Famulus
Ennius	re Pompeio. famuli origo ab Oscis dependit/ apud quos/ seruus famul nomi	Famul
	nabatur/ quo etiam uocabulo usus est Ennius/ quom dixit libro. viiii.	Famulor
	Seruū mortalem summum fortuna repente	Famula
	Reddit/ ut summo regno famul optimus esset. Inde fit famulor deponens	Famella
	uerbum. Famula facit in datiuo plurali/ & ablatiuo/ famulis/ sicut & famulus/	
Laurentius	ut tradit Laurentius libro primo/ quim etiam & famulabus/ si ecclesiasticis	
	creditur/ apud quos/ hic datiuus famulabus/ frequens est. Famula format di	
	minutiue famella/ sicut & fama/ correpta tamen fa syllaba/ quæ alias i fama/	
	& famella/ longa est.	
Marcellus	Fabitor/ & fautor/ in uno significato antiqui protulerunt/ teste Marcello. Vñ	Fabitor
Lucillius	de Lucillius libro. xxi. ait.	Fautor
	Fabito rem tibi me/ amicum/ amatorem putes.	

Festus	Facul/& faculter pro eo quod est facile/& faciliter/uetere dixerunt/testibus	Facul
Nonius	Festo/& Nonio. Hinc Aphranius in actione inquit. Haud facul (ut ait Pacu	Faculter
Aphranius	uius) foemina inuenietur bona. huius contrarium est difficul. Varro in bimar	Facile
Varro	co. Quod utrum sit magnum/aut paruum/facile/an difficul. Inde uenit facul	Faciliter
Pompeius	tas/& facilitas: quæ (ut tradit Pompeius) hoc distant: q facultas/rerum ē: fa	Facultas
Priscianus	cilitas autē morum. Facilis format superlatiuū facilimus. Nam positiua qnq	Facilitas
Laurentius	faciunt superlatiuum in limus/teste Prisciano: ut facilis facilimus: agilis agil	
Vgutio	limus: gracilis gracilimus: humilis humilimus: similis similimus. Docilis etiā	
	(ut putat Laurentius) facit docillimus: sic & fragilis (si Vgutioni creditur)	
	fragilimus.	
	Fremo fremes secunda/& fremo fremis tertia coniugatione/declinari potest.	Fremeo
Hieronymus	Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xiii. Diues iniuste egit:& fremebit: pau	Fremo
Psalmogra	per autem læsus tacebit. Psalmographus. Peccator uidebit:& irascetur: den	
phus	tibus suis fremet. & tacebit.	
	Fremitus/& fremor i uno significato accipi possunt: nisi q fremitus proprie (ut	Fremitus
Agræti	in Caprum tradit Agræti) ferarum est: fremor autem hominum.	Fremor
Apuleius	Frænum (ut placet Apuleio) cum æ diphthongo scribitur: quod (ut ait) a fran/	Frænum
Diomedes	go deriuatur. Et testibus Diomede/& Phoca in singulari numero/neutri ge	
Phocas	neris est: in plurali: uero tā masculini: q̄ neutri. Cū eo qd est frænū cōposita/	
Seruius	secunda/& tertia declinatione/declinari possunt/teste Seruio super librum	
	decimum æneidos: ut effrænus: infernis.	
	Frēdeo frendes secunda/ac etiam frendo frendis tertia coniugatione/declina/	Frēdeo
Hieronymus	ri potest. Hieronymus in Hesaiā capitulo. v. Rugiet/ut catuli leonum:& fren/	Frendo
	det:& tenebit prædam/pro frendebit.	
	Frigeo frigis secunda/& frigo, frigis tertia coniugatione/declinari potest:& fa/	Frigeo
Iuuenalis	cit in præterito frigi/& frigi: in supino frictum/& frixum. Iuuenalis:	Frigo
Celsus	Et si perfrixit/ cantat bene. Cornelius Celsus. Tum res eadem magis alit iuru	
Hieronymus	lenta/ q̄ assa: magis assa/ q̄ frixa. Hieronymus in Hieremia. Confixa sunt ossa	
	mea tanq̄ in fritorio.	
	Frigus/& frigore in uno significato accipi possunt. Vnum go sillabam in obli/	Frigus
Virgilius	quis corripit/ alterum illam producit. Virgilius.	Frigor
Macer	Semper hyems/semper spirantes frigore cauri. Macer de uiribus hæbarum.	
	Pellet frigorem: reuocabit & ipsa calorem.	
Priscianus	Frico fricas prima/& frico fricis tertia coniugatione/uetere declinauere/teste	Frico
	Prisciano. Vnde secundum tertiam facit in præterito fricui: in supino frictū.	
	Nam scdm primam/ut etiam uult analogia/ format præteritum fricaui: supi	
Macer	num fricatum. Macer de uiribus hæbarum.	
	Vrticæ foliis reuocatur uulua fricata.	
Marcellus	Fruor/& fruiscor/ in una significatione usurpantur/testibus Marcello/& Gel/	Fruor
Gellius	lio libro. xviii. noctium atticarum:& tam accusatiuo/ q̄ ablatiuo iungitur/	Fruiscor
Caper	teste Capro. Coelius libro. ii. Domos suas quēq̄ ire iubet:& sua omnia frui/	
Coelius	sci. Fruor duplex habet teste Prisciano supinum: fruitū scilicet/& fructū.	
Priscianus	Fructus/ secunda/& quarta declinatione/declinari potest. Terentius in adelphis.	Fructus
Terentius	Nunc exaucta ætate hoc fructi pro labore illis fero. Antiqui etiam hæc fru/	Fructa
Festus	cta foeminino genere/teste Festo/ protulerūt/ cuius loco hæc fruges/ uel hæc	Fruges
Priscianus	frux dicitur/teste Prisciano. Vnde aufonius ait.	Frux
Aufonius	Ante equidem campis q̄ spica suppeteret frux. Frugi indeclinabile significat	Frugi
Donatus	bonum/ uel utile (ut tradit Donatus) & necessarium.	Frutico
	Frutico/& fruticor dponens usurpatur/ uerbū qdē ab eo q est frutex formatū.	Fruticor
Cicero	Cicero ad Atticum. Excisa est. n. arbor/ nō euulsa. Itaq̄ q̄ fruticetur uides.	
Marcellus	Fœtus cū æ diphthōgo scribit: secūdiq̄ ordinis/& quarti cōpō/ teste Marcello.	Fœtus
Accius	Vñ accius ait i bacchidibus. Vbi sanctus Cithæron frōdet uiridatibus fœtis.	
Plautus	Fungor deponens uerbum/ tam accusatiuo/ q̄ ablatiuo iungitur. Platus in me	Fungor
Terentius	næchinis. Nam parasitus octo hominum munus facile fungitur. Terentius i	Fungo
	Adelphis. Aeschinus tuus neq̄ boni/ neq̄ liberalis functus est officium uiri.	

Plautus	Plautus etiā fungo protulit quom i trinum ait. Ut munus fungas tuium.	
Caper	Frutex tam foeminino q̄ masculino genere veteres protulerunt ut Caper etc.	Frutex
Probus	statur & Probus. Frutex est qui ad magnitudinem arboris non assurgit & statura multis similis est h̄erbis.	
	Fraudulens & fradulētus in uno significato dici potest.	Fraudulens
Seruius	Fidena huius fidenæ cum i latino & Fidenæ plurali tantum numero declinat	Fraudulētus
Virgilius	ri potest recte Seruio super librum sextum æneidos. Virgili. li. prefato.	Fidena
Iuuenalis	Hic nomēq̄ tuum & Gabios urbemq̄ Fidenā. Iuuenalis satyra. vi.	Fidenæ
Ptolemæus	Viuit Fidenis & agello cede paterno. Vrbs est Latinorum mediterranea etc.	
Virgilius	ste Ptolemæo.	
Horatius	Fastidio fastidis regit post se accusatiuum. Virgilius.	
	Inuenies alium si te hic fastidit Alexis. Horatius sermone secundo.	Fastidio
	num esuriens fastidis omnia præter	
	Pauonem rhonbumq̄ hoc est oia ne tibi fastidio sunt exurienti præter Pa	
Lucanus	uonē & rhonbum. Significat enim fastidire ex re aliqua molestiā capere ut	
Cicero	est apud Virgiliū loco i bucolicis præfato. Lucanus. pars magna senatus.	
	Fastidita iacet idest fastidio habita. Nonnūq̄ & datituo iungit. Cicero p̄ Mi	
Lucilius	lone. Sed ē recte factis sæpe fastidiūt. i. fastidiū faciūt. Regit & q̄q̄ genitiū.	
Plautus	Vnde Lucilius satyrarū. vii. ait. difficiles sumus fastidimus bonorum.	
Marcellus	Focus format per diminutionem focus & foculum. Plautus in Perfa. Nam	Focus
Gellius	iam intus ventris fumant focula idest nutrimenta ut interpretatus est Marcel	Foculus
Valerius	lus. Alii dicunt foculum esse in quo ignis continetur. Gellius in noctibus at	Foculum
Iuuenalis	ticis. Tum illa foculū coram eo cum igni apposuit. Valerius Maximus libro	
	p̄mo. Qua adorāte cum carbasum quem optimum habebat foculo imposu	
	isset subito ignis emicuit. Iuuenalis.	
	Et bacca foculum excitat.	
Virgilius	Findo findis facit in præterito fidi si syllaba correpta in supino fissum cum ge	Findo
Accius	mino f. Virgilius libro æneidos. viii. Liquefacto tēpora plumbo Diffidit ac	Fido
Priscianus	multa porrectum extendit arena. Accius in analibus.	
	Fraxinus fissa ferox infissaq̄ scinditur ossis. Alii (ut scribit Priscianus) putaue	
Ouidius	runt debere dici fidi in præterito. Fido fidis si syllabam producit & format	
Lucanus	in supino fissum cum unico f. Ouidius li. metamorpho. xiii.	
	Me probat & socio semper confidit Vlyse. Lucanus.	
	Illic bellaci confusus gente Curetum.	
Caper	Fretum & hic fretus huius fretus declinari potest testibus Capro Prisciano	Fretum
Priscianus	Probo. Vnde Lucretius libro primo ait.	Fretus
Probus	Angustiq̄ fretu rapidum mare diuidit undis.	
Lucretius	Flamen cum unico m quom neutro genere profertur statum significat quom	Flamen
	uero masculino queniens sacerdote. Flaminius propriū uiri nomē fuit & ap	Flaminius
	prio uiri nomine uia flaminia arcus Flaminius forum Flaminium cognō	Flaminia
	minata sunt. Flaminius item præminister dicitur sacrorū & Flaminia præmi	Flama
	nistra seu sacerdotula. Flama secundum orthographiæ rationem cum unico	Flameum
	m scribitur. Pleriq̄ tamen cum duplicato m scriptitant. Flameum eadem scri	Flameolū
	ptura qua flama hoc est cum unico m tegmen erat capitis rubrum quo no	
Lucanus	ua nupta uelabatur. Lucanus.	
Iuuenalis	Luthea demissos uelarunt flamea uultus. Huius diminutiuum est flameolum	
	penultima syllaba correpta. Iuuenalis satyra. x.	
	sedet illa parato Flameolo.	
Horatius	Futio futis quartæ coniugationis p̄mā pducit syllabā. Horatius i arte poetica.	Futio
Martialis	Effutire leuis idigna tragædia uersus. Et significat effundere hoc ē tacēda nō	Futuo
	posse tacere. Futuo futuis tertiæ primā corripit syllabam. Martialis.	
	Quid faciat duo sunt irrumat aut futuit. Notum est quid significat.	
Romulus	Fimus cum i latino lætamen dicitur & corripit si syllabam. Romulus.	Fimus
	Dum rigido fodit hore fimum dum quæritat æscam. Hoc fimum etiam cū	Fimum
Porphirio	i latino tabula uocatur aleatoria hoc est in qua tesserae uel tali iactantur te	Fritillus

Pompeius	ste Porphyriōe. quod alio nomine teste Pompeio/alueolum appellatur: uel	Pyrgus
Porphyrio	fritellus: ut scribit Porphyrio: uel etiam pyrgus.	Fritillus
Porphyrio	Fritillus cum i latio utrobique & duplicato l scribiur. Tabula est aleatoria: teste	Fimum
Iuuenalis	Porphyriōe: quod aliis (ut diximus) nominibus/alueolum/& fimum uoca	Alueolum
Martialis	tur. Iuuenalis satyra. xiiii.	Fritillum
Vgutio	Paruoq; eadem mouet arma fritillo. Martialis.	
Pompeius	hæc est mihi charta fritillus. Vgutio neutro fritillum genere declinat. Fritilli	
Priscianus	(ut scribit Pompeius) sunt in tapetis uilli sordidi.	
Beda	Figō figis facit in præterito fixi: in supino fixum: teste Præsciano: quin etiam &	Figō
Diomedes	fictum: testibus Beda super Donati artem/& Diomedes/Scaurum referente	Fingo
Scaurus	sic ptulisse: sagitta confictus. Fingo format præteritum finxi: supinum fictū.	
Horatius	Foris/& foras/aduerbia/hoc distant: q; foras ad locum significat: foris uero in	Foris
Acron	loco: uel de loco. Nonnunq; foras præpositio est accusatiuo deseruiens: ut fo	Foras
Cicero	ras muros: foras mœnia: foras ciuitatem: foras portam. Qui loquendi mo	Fore
Ouidius	dus/apud ecclesiasticos frequens est. Comperitur etiam fore/pro foras: ut	Fores
Pompeius	est apud Horatium sermone secundo.	Forculæ
Pompeius	Excelsus fore/cum Longarenius foret intus. Quod tamen Acron per ablati	Forum
	uum exposuit. Cuius expositionē nequaquam improbamus. Nam triptotæ for	Fori
	mæ/foris/forem/fore legitur. Cicero pro Cornelio. Aperuit forem scalarū.	Forulum
	Ouidius libro primo de amore.	Foruli
	Difficilem moto cardine pande forem. Huius diminutiuum est forcula/au	Foramen
	ctore Pōpeio in dictione forū. Forq; (inquit Pompeius) sex modis intelligitur:	Foro
	primo/negotiatiōis locus: ut forum Flaminium: forum Iulium: ab eorū scili	Foria
	cet nominibus/qui ea fora custodienda curarunt: quod etiam locis priuatis/	Forica
	& in uitis/& in agris fieri solet. Alio/in quo iudicia fieri/cum populo agi/con	
	ciōes haberi solet. Tertio/quom is qui prouinciæ præest/forum agere dici	
	tur/quom ciuitates uocat: & de controuersiis eorū cognoscit. Quarto/quom	
	id forum antiqui appellabant. qd nūc uestibulū sepulchri dicari solet. Quin	
	to/locus in naui. Sed tunc masculini generis est:& pluralis numeri. Sexto/fo	
	ri significant & Circensia spectacula: ex quibus ēt minores forulos dicimus.	
	Inde forare/foras dare.& fores/& forculæ/idest hostiola dicuntur. hæc ille.	
	Vult igitur Pompeius forum in omni significato/neutri esse generis: præter	
	q; pro circensibus spectaculis:& pro loco in naui. Ego autem etiā pro loco in	
	naui singulari numero prolatum inuenio apud Ennium/cuius exemplum/et	
	si in dictione Agea/Pompeius ipse recitauerit/hoc tamen in loco/ubi magis	
Ennius	necessarium erat/minime memoriæ commendauit. Ait enim Ennius.	
Probus	Multa foro ponens: ageaq; longa repletur. Probus/forū (inquit) in singulari	
Marcellus	numero/neutri generis ē: i plurali uero/neutri/& masculini. Et marcellus ait.	
	Fora/& fori/ut genere/ita & sensibus differunt. Nam neutro genere/iudicio	
	rum/& litium loca sunt: masculino/spacia in nauibus apertiora: ut apud Vir	
Virgilius	gilium libro æneidos. vi.	
	Deturbat/laxatq; foros. Vnde & gladiatores foros facere dicuntur/quom lō	
Iuuenalis	go circuitu sectantur. Forum format per diminutionem forulū: fori uero/fo	
Suetonius	ruli. foruli item/conditoria appellari possunt. Iuuenalis satyra tertia.	
Marcellus	Hic libros ferat: hic forulos. Suetonius. duobus forulis cōdidit auratis. Fora	
Horatius	mē q̄si diminutiue a foribus dictū ē auctor Marcellus. Horatius i arte poetica.	
Vgutio	sed tenuis/simplexq;/foramine pauco. Pro quo/& hic foro huius foronis/	
Marcellus	rude quidem uocabulum/ab Vgutōne ponitur. Foria/stercora appellantur	
	liquidiora/ut scribit Marcellus.	
Iuuenalis	Forica cū i latino/& c exili/foeminini generis/locus ē: in quē/alui purgamēta	
	deiciūtur: quæ alias cloaca/uel latrinæ appellātur. Iuuenalis satyra. iii.	
	Conducunt foricas:& cur non omnia?	
Festus	Fœnero cum ce diphthongo/& fenerator tam pro dante/q; pro accipiēte ad usu	Fœnero
	ram/auctore Festo/dici potest. Neq; ulla est horum uerborum differentia:	Fœneror
	etsi Tortellus/& Laurentius/hoc distare tradiderunt: q; scilicet fœnerare/fit	Fœnerator

Hieronymus ad usuram dare: foenerari uero an usuram accipere. Vnde Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xxviii. in principio ait.

Qui facit misericordiam foeneratur proximo suo: & qui praualeat manu sua data seruat. Et subdit. Foenerare proximo tuo in tempore necessitatis illius. Foenerator: & qui dat: & qui ad usuram accipit dicitur.

Gellius Foenus huius foenoris a quo foenero deriuatur: & foenerator cum ce diphthongo scribitur. Nam a foetu (ut libro. xvi. noctium atticarum Gellius refert) dictum Varro putauit. Quod etiam Nonius tradidit: & Festus dicens. Foenus appellatur naturalis terrae foetus: ob quam causam & nummorum foetus foenus est uocatum: & de ea re leges foenebres. Hic ille. differt autem foenus a mutuo hoc pacto: quod (ut tradit Nonius) mutuū sine usuris foenus cum usuris fuit. Luca. Hin usura uorax: auidumque in tempore foenus. Plautus in asinaria. Nā si mutuo non potero: certum est accipiam summā foenore. Foenum cum ce diphthongo scribitur: nam & a foetu deducitur dicente Pompeio. Foenum quoque pratorum hac causa a foetu est appellatum: quando id ipsum manens quo tanis nouū parit. Vñ ē (ut ait) foestuca uocata ē. Neque a phos foenū descendit: quia scilicet foenū facile incendat ut cum Catholico ridiculus Vgutio somniauit.

Iuuenalis Far huius farris cum duplicato r in obliquis scribitur Genus est anona: ex quo Far farratum: farrei libi genus conficitur. Iuuenalis satyra. xi. Farratum
Ponebāt igitur Tusco farrata catino. Rursum a farre haec farrago dicta est: Farrago
Festus quod (ut scribit Festus) id appellatur: quod ex pluribus satis pabuli cadatur Farina
Iuuenalis iumentis. Vnde & diuersarum rerū cōmixtio dici potest. Iuuenalis satyra prima.
Perfius Quicquid agunt homines uotum timor ira uoluptas
Gaudia discursus nostri est farrago libelli. Perfius. tenui i farragine mēdax.
Ouidius A farre item farrina deriuat. Cuius prima syllaba cum apud poetas correpta
Virgilius sit cum unico r scribatur necesse est. Ouidius de medicamine faciei.
Martialis Namque ubi pulueris fuerint confusa farinae. Virgilius in moreto.
Transfert inde manus infusas cribra farinas. Martialis.
Pascitur & dulci facilis gallina farrina.

Nonius Gallia cum duplicato l scribitur: & ē triplex: tonsa: comata: brachia
Salustius ta. Inde uenit Gallus: Gallicus: necnon & Gallius: teste Nonio. Sa
Virgilius gustium inducente dicentem libro historiarum quarto. Duae Gal
Ouidius liae mulieres conuentum uitantes ad menstrua soluenda mōtem
ascendunt. Gallus & Gallina nota sunt uocabula. Gallus item p
prium fuit uiri nomen: qui & Cornelliū dictus est: cuius meminit Virgilius
in bucolicis quom ait.
Ouidius Pauca meo Gallo: sed quae legat ipsa Lycoris. Et Ouidius inquit.
Quis potuit lecto tutus discedere Gallo? Est et eodem nomine fluuius Phry
giae dicente Ouidio libro fastorum quarto.
Inter (ait) uiridem Cybelē: altaque Celenas
Amnis id in sana nomine Gallus aqua. Galla proprium fuit mulieris nomē:
Iuuenalis de qua meminit Iuuenalis quom dixit. Profer Galla caput. Est & eiusdem no
Ptolemæus minis Mediae urbs: teste Ptolemæo. Galla item quercuum fructus dicitur.
Vgutio Cerdonum etiam quoddam instrumentū: galla appellatur. Galea cum unico l
Valerius cassis uocatur: quod Vgutio etiam hoc galear dici posse affirmat.
Gerrhus cum duplicato r secūdo aspirato scribitur. apud tamē Valeriū Flaccū
cum unico r Gerus scriptū ē: ubi primā corripit syllabā. Fluuius est Scythiae
Herodotus teste Herodoto libro historiarū quarto: quē Ptolemæus Sarmatarum esse te
Ptolemæus statur. Gerrhae eadem scriptura: & cum æ diphthongo in secunda syllaba cra
tes appellantur uimineae: unde gerrhae nugae: & gerrho nugator dicitur: au
Varro ctoribus Varrone de lingua latina: & Pompeio in haec uerba dicente. Cum
Pompeius Athenienses Syracusas obsiderent: & Crebro cerrhas posserent: irridentes
Siculi: gerrhas clamitabant. Inde factum est: ut gerrhae pro nugis ex contem
ptu dicantur. Et alibi idē Pompeius. Cerrhones (inquit) leues: & inepti a cratibus

Seruius	dicti: q̄ scilicet Siculi aduersus Athenienses cratibus prostratis sūt nisi: quas	
Plautus	Græci cerrhas uocant. Neq̄ a gero geris/gerrho descendit/ut Vgutio som-	
Plinius	niauit: quin nec a garrio garris/ut Seruius tradidit scriptor Varrōe & Pom-	
Martialis	peio posterior. Plautus in Persa. iam pol ille hic aderit (credo) congerrho	
Ptolemæus	meus. Gerrhæ item/ab incolis Naxi insulæ dicunt: quæ alii fascina appellat.	
	Gerrhes eadem scriptura/genus est locustarum/ut scribit Plinius. Martialis.	
	Teq̄ iuuant gerrhes. Gerrha eadem scriptura/nomen est trium urbium/ut	
	ex Ptolemæo colligere potui: quarum una est penes Euphratem fluuium in	
	Syria: alia prope Traconitis Arabas: alia in foelici Arabia.	
Vgutio	Gigas huius gigantis cum i latino scribitur: cōmunisq̄ (si Vgutioni creditur)	Gigas
Hesiodus	generis est. Sunt aut dicti a poetis gigantes terræ filii sine patre. Gyges cum	Gyges
Ouidius	y græco/proprium fuit uiri nomen: qui teste Hesiodo in theogonia/cæli &	Gygæus
	terræ filius fuit. hic centū manus habuisse describitur/dicēte Ouid. li. tristiū.	
Plato	Centimanumq̄ Gygem. Alius eodē noīe pastor fuit regis Lydiæ: q̄ postea re	
Horatius	ge occiso/rex Lydiæ effectus est/teste Platōe. Alius quidā eiusdem noīs puer	
	fuit Cnidiū: cuius meminit Horatius in secundo carminum dicens. ut pura	
Homerus	nocturno renidet	
Propertius	Luna mari/Cnidiū sue Gyges. Est & eodē nomine fluuius Lydiæ/qui ab Ho-	
	mero li. iliados. xx. Gygæus cū æ diphthōgo ponit. Vnde & Propertius ait.	
	Lydia Gygæo tineta puella lacu.	
Pompeius	Gesta neutro genere/acta dicuntur: gestus autem masculino/quibus indicat/	Gesta
Seruius	quæue gerantur/auctore Pompeio/appellari possunt.	Gestus
Hieronymus	Galbanus foeminino/& galbanum neutro genere/declinari potest. Seruius su	Galbanus
	per georgica. Quom iam hic processerit morbus/galbanus incendenda est.	Galbanum
Lucanus	Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xxiii. Et quasi styra & galbanus/ &	
Dioscorides	ungula/ & gutta. Lucanus libro nono.	
	Hic ebulum stridet: peregrinaq̄ galbana sudant. Lachryma est/ teste Diosco	
Plinius	ride hærbæ cuiuspiam/ similis ferulæ: quæ ab ipso frutice in æstate prorum	
Iuuenalis	pit: qui & apud Plinium frutex est. Galbanum item/ genus est uestimenti/ di-	
	cente Iuuenale satyra secunda.	
	Cærulea indutus scutulata/ & galbana rafa.	Gluten
Nonius	Gluten neutri generis/ & hoc glutinū/ teste Nonio/declinari in recto potest.	Glutinum
Virgilius	Galerus cum unico l scribitur: nam primam corripit syllabam. Virgilius ænei	Galerus
Seruius	dos libro septimo.	Galerum
Fronto	suluosq̄ lupi de pelle galeros. Pileus est: & clypei genus/ teste Seruio: quod	Galerium
Varro	& hoc galerū declinari pōt/ auctore Frōtone. Vgutio decliat ēt hoc galeriū.	
Seruius	Geryon huius geryonis in recto/ dici debere quidam uoluerūt/ ut refert Var	Geryon
Virgilius	ro de analogia libri secundo. quod tamen (ut ait) nonnulli reprehendūt. Ser	Geryones
	uius autem Geryones huius Geryonæ declinari præcipit. Vnde Virgilius li	Geryoneus
	bro æneidos octauo ait.	
	Tergemini nece Geryonæ. Sed & Ceryones huius Geryonis declinari pōt:	
	etsi Seruius neget. Macrobius in saturnalibus. Quia Herculi (cum boues Ge	
	ryonis per Italiæ agros duceret) sitienti respondit mulier/ aquam se non pos	
	se præstare. Hic & Geryoneus/ teste Prisciano/ dici potest. Et cū y græco scri	
Priscianus	bitur. proprium fuit uiri Hispani. nomen.	
	Gibbus cum i latino/ & duplicato b/ & gibber/ hoc distant: q̄ gibbus tumor ē	Gibbus
	in dorso: gibber uero is dicitur/ qui gibbum habet.	Gibber
Vgutio	Gyrus cum y græco scribitur: & dici potest circulus/ uel ambitus: quod Vgutio	Gyrus
Virgilius	etiam hoc gyrum/declinari posse tradidit. Gyarus cum y græco/ insula parua	Gyrum
Ouidius	est/ una ex cycladibus: de qua Virgilius libro æneidos tertio.	Gyarus
Iuuenalis	Mycone/ Gyaroq̄ reuinxit. Et Ouidius libro metamorphoseos septimo	
	Et Gyarus/ nitidæq̄ ferax Peparethus oliuæ. Iuuenalis plurali numero decli	
	nauit/ quom dixit satyra prima.	
	Aude aliquid breuibus Gyaris/ & carcere dignum.	
	Guttus cum duplicato t/ & hoc guttrum/declinari potest. Vas erat lignēū/ uinū	Guttus

Varro	guttatim fundens/ teste Varrone: quod & sacris adhiberi consueverat. Guttus	Guttum
Iuuenalis	item/ uas erat ex cornu/ oleum guttatim fundens lauantes se in balneis: de quo Iuuenalis intellexit/ quom ait satyra tertia.	Guta
Martialis	& pleno componit linthea gutto. Hic prima estimatione/ ex cornu fiebat rhinocerotis: quare etiam rhinoceros a Martiale uocatus est. Ait enim. Gestauit fronte modo me iuuenus:	Guttur
Martialis	Verum rhinocerotia me putabis pleno gutto. Gutta stilla cadens appellatur: etsi Isidorus libro tertio decimo. guttam stare dixerit: stillam cadere. Gutta	
Caper	item a nonnullis podagra dicitur. Martialis.	
Probus	Litigat/ & podagra Diodorus. Flacce laborat. Guttur etiam cum duplicato	
Priscianus	neutri/ & masculini generis est/ testibus Capro/ Probo/ Prisciano. Virgilius li	
Virgilius	bro aeneidos sexto.	
Plautus	Obiicit ille fame rabida/ tria guttura pandens. Plautus in aularia. Etiam ne obthurat inferiorem gutturem	
Plinius	Glans/ & glandis/ in recto/ declinari potest. Plinius libro. xvi. naturalis historiae.	Glans
Virgilius	dulcissima est omnium glans phagi. Virgilius.	Glandis
Ouidius	Et de concussa tantum pluit ilice glandis. Ponitur & nonnunquam pro plumbo/ in modum glandis informato. Ouidius libro metamorphose. xiiii. ut lata	Glandium
Salustius	Plumbea funda	Glandula
Marcellus	Missi solet medio glans incandescere caelo. Salustius in Iugurtha. Pars eminus glande/ aut lapidibus pugnare. Marcellus. Glandis est plumbum in modum glandis informatum. Hoc glandium/ pars quaedam est intestinorum/	
Priscianus	interprete Prisciano. Alii uolunt partem esse apri iuxta ceruicem: iuxta illud quod legitur in legibus sumptuariis: ubi sic habetur. Quae glandia syncipitia uerrina mensis intercidunt. Glandium (ut idem tradit Priscianus) format per diminutionem glandula: ut est etiam apud Martialem. Partitur apri glandulas palaestritis.	
Varro	Gladius/ & gladium/ in recto/ declinari potest/ teste Varrone libro secundo de analogia.	Gladius
Priscianus	Glaucoma huius glaucomatis/ & hoc glaucomatum/ & haec glaucoma huius glaucomae/ teste Prisciano/ declinari potest. Plautus in milite. Glaucomam oculis obiciemus. Id est/ quod/ obducit oculos: uel uelamen illud est/ quod	Gladium
Plautus	oculi pupillam obtenebrat.	Glaucoma
Virgilius	Globus masculini generis est/ dicente Virgilio.	Glaucoma
Caper	Lucentemque globum lunae: quod & hoc globus huius globi/ sicut uulgus/ pe-	Globus
Probus	lagus/ testibus Capro/ & Probo/ declinari potest. Glomus masculini generis:	Glomus
Horatius	est/ ut est/ apud Horatium in epistolis.	
Priscianus	Vt uinosa glomos furtivae Pyrrhia lanae: quod & hoc glomus huius glomeris/ auctore Prisciano/ declinari potest.	
Marcellus	Glisco/ & gliscor deponens/ antiqui protulerunt/ teste Marcello/ Sempronium	Glisco
Sempronius	inducente dicentem. Vt maior inuidia lepide glisceretur: id est/ cresceret. Si/ gnificat etiam gliscere/ desiderare.	Gliscor
	Glis huius glissis cum duplicato/ & foeminini generis est/ & terra argillosa uocatur. Glis huius glitis/ foeminini etiam generis/ carduus dicitur. Masculini autem generis/ animal est/ muri simile: & tunc in ris format genitium. Vnde uersus.	Glis
	Terra tenax/ glis formabit glis genitium:	
	Ris quadrupes/ glitisque dabit tibi carduus inde.	
	Gramma huius grammatis cum duplicato m/ & hoc grammatum/ in recto/ declinari potest/ sicut epigramma/ & epigrammatum: ut in ipsa dictione uidimus	Gramma
	Grammatica huius grammaticae cum gemino m/ & grammaticae huius grammaticae/ declinari potest.	Grammatum
Catullus	Grauitas/ grauitudo/ in uno significato accipi possunt Grauedo item genus est morbi de quo Catullus ad fundum. hic me grauedo/ frigida/ & frequens tussis.	Grammatica
Nonius	Granditas/ maior aetas dicitur: sicut & grandaenitas cum & diphthongo in secunda syllaba. Vnde & in uno significato accipi possunt/ teste Nonio/	Grammatice
		Grauitas
		Grauitudo
		Grauedo
		Granditas
		Grandaenitas

Sifenna	Sifennam inducente dicentem libro historiarum quarto. Neq; ætatis gran-	
Ovidius	ditatē neq; ea merita neq; ordinis honestatē aut dignitatē sibi ēē excusatiōi.	Grator
Tullius	Grator & gratulor in uno significato accipi possunt: significantq; cum alio pariter gaudere: & quandoq; sibi ipsi: ut est apud Ovidium libro meta. viii.	Gratulor
Nonius	O superi: totoq; libens mihi pectore grator. Tullius in epistolis. Epistolam uero osculatus & ipse mihi gratulatus sum. Gratulor item significat gratias	Grates
Seruius	agere: ut Nonius testatur & Seruius. Inde grates & gratæ dictæ sunt: quæ scilicet pro meritis aguntur.	Gratiæ
Probus	Græcus cum æ diphthongo & c exili scribitur. Rex fuit Atticæ regionis: a quo Græcia ipsa cognominata est: quæ & Græciæ plurali tantū numero dici pos-	Græcus
Horatius	sunt. Vnde in legenda sancti Ioannis papæ legitur. Non meruisse partes Græ-	Græcia
Horatius	ciarum uicarium beati Petri suscipere. Probus in prologo super bucolica. Nam cum Xerxes Græcias affectaret & terribilis esset: relictis ciuitatibus omnes Græciæ in desertæ loca refugerunt. Horatius in epistolis.	Græciæ
Horatius	Græcia Barbariæ lento collisa duello.	
Martialis	Glycerium cum y græco & glyceria proprium mulieris nomen: declinari po-	Glycerium
Horatius	test: quin etiam & Glycera. Horatius in primo carminum.	Glyceria
Martialis	Vrit me Glyceræ nitor. Martialis.	Glycera
Homerus	Præferri Glyceræ fœmina nulla potest.	Gortyna
Plinius	Gortyna cum t exili & y græco scribitur. Vrbs fuit Cretæ: teste Homero libro iliados secundo: quæ a nonnullis Cortyna cum c exili scribitur.	Cortyna
Ovidius	Geta cum t exili: populi sunt Thraciæ: teste Plinio libro quarto naturalis hi-	Geta
Apianus	storiæ: de quibus Ouidius libro secundo de ponto meminit dicens.	Daci
Ausonius	Nulla Getis toto gens est truculentior orbe. Apianus autē eos dicit esse po-	Gothi
Ausonius	pulos: quos alias Dacos uocant. Alii eos esse affirmant: qui alio nomine Go-	Myssi
Salustius	thi cum th aspirato appellatur: de quibus Ausonius.	Gætuli
Seruius	Huc possem uictos inde referre Gothos. Apud græcos tamen Gotthia cum primo t exili: secundo th aspirato scribitur: ut libro ultimo super regulā p	
Vgutio	subeunte breuis o fit: uidebimus. At uero Salustius & Seruius super librum septimum æneidos: illos Mysios esse dixerunt: a Lucullo superatos. Vgutio	
Plinius	uult Getas: Gætulos esse: qui quidem Aphricæ populi sunt. Quam Plinius li-	
Plinius	bro quinto naturalis historiæ dixit hæcenus fuisse Aetolorum partem. Sed Pulsi postea incolæ: propriam (ut ait) fecere gentem uersus Aethiopus.	
Marcellus	Gubernaculum & gubernum in uno significato accipi possunt: teste Marcello.	Gubernacu-
Priscianus	Neq; ex cohibeo & hybernus componitur: ut ridiculus cum Catholico sō-	lum
Lucillius	niauit Vgutio. Sed a uerbo græco descendit: quod illi κυβερναω scriptitant:	Gubernum
Seruius	teste Prisciano in primo de orthographia. Lucillius satyrarum. xx. Proras dis-	
Virgilius	poliate: & detōdere gubernā. Quod nos gubernator: græci κυβερνήτης dicūt.	Genæ
Terentius	Genæ plurali tantum numero: proprie oculorum palpebræ dicuntur: teste	Gena
Horatius	Seruiō. Vnde Virgilius libro æneidos sexto: ait.	Genua
Virgilius	Effusæq; genis lachrymæ. Terentius tamē singulari numero protulit: quom	Genum
Plinius	dixit. hodie non compressi genam genæ. Nonnunq; genæ ponuntur pro eo	Genu
Ovidius	loco: ubi nascuntur pilæ: ut est apud Horatiū in ultimo carminū. Vel cur his	Genus
Romulus	animis incolumes nō redeūt genæ? Virgilius. Tum mihi prima genas uesti	Gener
Romulus	bat flore iuuentus. Malæ autē infra oculos sunt: & ibi maxime ostenditur pu-	
Romulus	dor: ut dixit Plinius libro. xi. naturalis historiæ: pro quibus: quando & ge-	
Romulus	næ ponuntur. Vnde Ovidius de Lucretia oppressa: ait in fastis.	
Romulus	Et matronales erubere genæ. Romulus de musca loquens.	
Romulus	Reginæ teneris oscula figo genis. Genua: urbs est Liguriæ: quam nra ætas	
Romulus	Ianuam appellat. Hoc genū & hoc genus huius geni: sicut uulgus pelagus	
Romulus	& hoc genu & hic genus huius genus: teste Prisciano: in recto declinari pōt.	
Romulus	Neq; a gena deriuatur: quia scilicet sit in utero matris: genis oppositum: ut	
Romulus	Vgutio & Catholicon somniarunt: sed a γένος quod Græci dicunt. Cicero	
Romulus	in Arato. Tertia sub cauda genus ipsum ad lumina pandit. Idem in eodem.	
Romulus	Atq; interflexum genus & caput alitis hæsit. Genus huius generis	

Accius	generatio/prædicabile/maneries/accidens partium orationis/qualitas sub-	
Nonius	stantialis intelligitur. Gener huius generi/secundæ declinationis est: sed & ter-	
	tia comperitur. Vnde Accius recitâte Nonio/inquit in Alcmena. Cum te ui-	
Seruius	derit focerum generibus tantam esse impietatem. Dictus est autem gener/au-	
Priscianus	ctore Seruio/q̄ aud agendum genus adhibeatur.	
Liuius	Gaudeo facit in præterito gauisi/& gauisus sum/ Teste Prisciano/Liuium refe-	Gaudeo
Lucius	rente dicentem in odyssæa. Quoniam audiui pacem/gauisi. Et Lucius Hemi-	
	na annalium secundo/ait. Idq̄ admiratum gauisi.	
	Ganeum neutro/& ganea foeminino genere/declinari potest:& cum unico n-	Ganeum
	scribitur. Neq̄ a gannio gannis deducitur/ut cum Catholico Vgutto somnia	Ganea
	uit: sed & πὸ τῆς γῆς/quod scilicet ipsum sit in terra: non ut coenacula supe-	Ganeo
Donatus	rius/teste Donato super tertiam comœdiam Terentii. Nam teste Pompeio/	
Pompeius	locus abditus ē:& uelut subterraneus: qui (ut scribit Marcellus) uinolētia/ac-	
Donatus	libidini/apertus est. Vnde idem Donatus meretricum tabernam appellatam	
Terentius	dixit. Terentius in adelphis. Vbi ego illum queram? credo abductum in ga-	
Columella	neum. Columella in prologo rei rusticæ. Mox deinde ut apti ueniamus ad	
	ganeas/quotidianam Laconicis cruditate excoquimus:& exusto sudore	
Plinius	scitum quærimus. Plinius ubi de porco loquitur/neq̄ ex alio (inquit)	
Pompeius	animali/numerosior materia ganeæ. Et a ganea/uenit hic ganeo/teste Pom-	
Cicero	peio. Et is dicitur qui lustra frequentat. Cicero in Catilinam. Quis ganeo/	
Iuuenalis	qs adulter/quæ mulier infamis/quis corruptor iuuetutis? Iuuenalis satyra. xi.	
	Sed laudem siliquas occultus ganeo pultes.	
Priscianus	Grus huius gruis tam masculini/q̄ foeminini generis est/testibus Prisciano/&	Grus
Phocas	Phoca: quin etiam hic & hæc gruis in recto declinari potest/teste Seruio su-	Gruis
Seruius	per. xi. librū æniedos. Auis est nota. Inde fit gruo gruis uerbū: quod quidem	Gruo
Pompeius	gruū est/quom uoces edunt. Vnde auctore Pompeio/congruere dictū est/	
	hoc est conuenire: quia (ut ait) id genus uolucrū minime soliuagum est.	
Ptolemæus	Gnosus urbs fuit Cretæ/teste Ptolemæo: quæ a nonnullis Gnosus cum c exili-	Gnosus
	scribitur ut in ipsa dictione uidimus.	Cnosus
	Gynæcium cum y græco/& æ diphthongo/& c exili/sequente i latino scribit.	Gynæcium
	locus est in ædibus/solis mulieribus datus ad habitandum. Nā a mulieribus	Gynæconi-
Terentius	dictum est: quas Græci γυναικῶς uocant. Terentius in phormione. Vbi in	tis
	gynæcium ire occæpio/puer ad me occurrit. Hæc & gynæconitis appellatur.	
Aemilius	Vnde Aemilius Probus in procemio de excellentibus ducibus/ait. Nec seder-	
	nisi in interiori parte ædium: quæ gynæconitis dicitur.	
	Gnatus/pro eo qui est natus/& gnosco pro nosco/dici potest.	Gnatus
	Gemeo/gemes secunda/& gemo gemis tertia coniugatione/declinari potest/	Natus
Beda	teste Beda super Donati artem.	Gnosco
Ptolemæus	Ganges/fluuius est India/teste Ptolemæo:& facit in genitiuo Gangis/uel Gan-	Nosco
Ouidius	getis. Ouidius libro metamorphoseos quarto.	Gemeo
Ptolemæus	Decolor extremo qua cingitur India Gange. Gange huius Ganges/urbs est	Gemo
Diomedes	India regia/ut idem Ptolemæus ostendit.	Ganges
Iuuenalis	Grunio grunis/& grundio grundis/in una significatione poni possunt/aucto-	Gange
Cæcilius	re Diomede. Iuuenalis satyra. xv.	Grunio
Claudius	Et cum remigibus grunisse Elpenora porcis. Cæcilius. Cruento ita ore grun-	Grundio
Ouidius	dibat miser/pro grundiebat. Claudius Quadrigarius annalium. xv. Grundi	
Marcellus	bat grauius pecus suillum. Porcorum proprium est/quom uoces edunt/au-	
Pompeius	ctoribus Ouidio libro de philomela/Marcello. Pompeio.	
Nonius	Gracilus secunda/& gracilis tertia declinatione/declinatur/teste Nonio/Lucil-	Gracilus
Lucillius	lium inducente dicentem satyrarum. vi.	Gracilis
Nonius	q̄ gracila est pernix/q̄ pectore puro/Quod puero similis.	Gracilentis
Festus	Gracilentis/& gracilentus/in una significatione/dici potest teste Nonio. quod	Gracilētus
Ennius	etiā cracens cum c exili dicitur/ut scribit Festus/dicente Ennio.	Cracens
Nonius	Succincti gladiis/media regione cracentes.	Graciliras
	Gracilitas/gracilitudo/gracilum/in uno significato accipi possunt/teste Nonio.	

Hieronymus	Gomorra foeminino / & Gomorum neutro genere declinari potest. Hieronymus in Genesi capitulo .xiii. Itaque rex Sodomorum / & rex Gomorra / terga uerterunt: cecideruntque ibi. Solinus de situ Iudaea. Ibi duo oppida: unum Sodomum / alterum Gomorum appellatum.	Gracilitudo Gracilum Gomorra Gomorrū
Solinus	Gonorrhoea cum unico n / & duplicato r / secundo aspirato / & æ diphthongo i penultima syllaba scribitur: & dici potest / semen fluens / uel seminis fluxus: quod ab Vgutione / & Catholico / corruptis tam uocabulo / quæ etymologia / gomorrhœa a Gomorra dicitur. Nam γόπος græce / latine semen / & ροή fluxus interpretatur. γόπος item græce is dicitur / qui apud nos filius. Quod per cōpositum patet / Antigonus / chrysogonus.	Gonor rhœa
Vgutio Virgilius	Gryps huius gryphis cum y græco scribitur. Animal est quadrupes / & penatū: quem nonnulli gryphonē appellant. Hic ab Vgutione gryphes in recto declinari præcipit. Verū Græci γρυψ in recto declinat. Virgilius in bucolicis. Iungentur iam gryphes equis. Gryphus cum y græco / nasus gibbus / seu aquilinus uocatur / a gryphis similitudine.	Gtyps Grypho Gryphes Grypus
Priscianus Lucretius	Gigno gignis / & geno genis (quod teste Prisciano / ueteres protulerunt) cōperitur. Vnde Lucretius libro tertio ait. tanto magis inficiandum Totum posse extra corpus durare / genique / pro gigni.	Gigno Geno
Phocas Ouidius	Gargarus in singulari numero masculini generis est: in plurali uero / neutri / te sit Phocas / dicente Ouidio libro de arte amandi. Gargara quot segetes / quot habet Methymna racemos. Cacumina sunt montis Ida: dicta ἀπὸ τοῦ γαργᾶριζεν τὸς πηγᾶς: idest ab emittēdis fontibus.	Gargarus Gargares
Ouidius	Vnde est illud Ouidii in metamorphosi. creberrima fontibus Ida: ubi nonnulli legunt celeberrima. Verum legendo creberrima / magis etymologiae conuenit. Nam & Homerus ποταμὶδ' ἀκταῖ: idest multorum fontium uocat. Seruius autem super librum octauum æneidos / uult ut dicta sint / quasi κῆρ κῆρος / hoc est caput capitis: idest altitudinis altitudo: & ideo cum c in initio cagara / quæ cum g scribi debere. Sed nostra magis placeat deriuatio. est & eiusdem nominis oppidum sub ipso monte: a quo / Gargares oppidani sunt dicti: teste Macrobio in saturnaliis.	
Macrobius	Gargarus in singulari numero masculini generis est: in plurali uero / neutri. Mons est in Iapygia / teste Seruio: & producit mediam syllabam. Lucanus libro .v. Apulus Adriacas exit Gargarus in undas.	Gargarus
Seruius Lucanus Caper Probus Lucretius Augustinus	Grex tam foeminini / quæ masculini generis est / testibus Capro / & Probo. Lucretius libro secundo. Buccerique greges sub eodem tegmine cæli. Potest etiam declinari hic & hæc grex / quomodo scilicet gregalis interpretatur. Vnde Augustinus li. xii. de ciuitate dei capitulo .xxi. ait. Nam cum animantes alias solitarias / & quodam modo soliuagas / idest quæ solitudinem magis appetant / secuti sunt aquilæ / milui / lepores / lupi / & quæcūque alia ita sunt / alias uero greges instituerit / quæ cōgregare / atque in gregibus malint uiuere / ut sunt colubæ / sturni / cerui / damulæ / & cætera huiusmodi / utrumque tamen genus non ex frugibus propagauit: sed plura simul iussit existere.	Grege Gregalis
Priscianus Cassius Horatius	Gaufapes masculino / gaufapa foeminino / gaufape neutro / & gaufapum / teste Prisciano declinari potest. Cassius ad Mecænatem. Gaufapo purpureo salutatus. Horatius libro secundo sermonum. Gaufape purpureo mensam perterfit. Nam hic ablatius gaufape / non uenit ab eo quod est gaufape neutri generis: sed ab eo qui est gaufapes masculini: quo scilicet genere / apud Græcos γαῦς ἀπὸ πρὸς profertur / teste Varrone de lingua latina. Gaufape enim / facit in ablatiuo gaufapi: et si Priscianus / & Alexander / aliter sentiant. Persius. Tum cum maxillis balanatum gaufape pectus. Idem: Iam chlamydes regum / iam linea gaufapa captis. Ouidius de arte amandi. Gaufapa si supposit / gaufapa supposita perba. Inde hæc gaufapia pectus correpta martialis. Mense uel angusto sumere gaufapinas. Genus est uestis.	Gaufapes Gaufapa Gaufape Gaufapum Gaufapina
Varro Persius		
Persius Ouidius Martialis		

Martialis	Gobius cum i latino / & gobio in recto declinari potest. Martialis.	Gobius
Iuuenalis	Principium cenæ / gobius esse solet. Iuuenalis. cum sit tibi gobio tantum in oculis. Genus est piscis.	Gobio
Marcellus	Gemitus quarta / & secunda declinatione / declinari potest / teste Marcello. Vnde	Gemitus
Plautus	Plautus ait in aularia. Tantū gemitū / & mæsticiæ / mihi hic dies obtulit.	
Festus	Gaulus / genus est nauigii / teste Festo. Gaurus cum r / foemini generis / insula ē:	Gaulus
Stadius	de qua Stadius. Gaurus naualibus apta. Masculini autem generis. Gaurus /	Gaurus
Ptolemæus	mons est Aethiopiæ / teste Ptolemæo. Alius eodem nomine mons est Cam	
Virbius	paniæ / teste Virbio: de quo Iuuenalis.	
Iuuenalis	Suspectumq; iugum Cumis / & Gaurus inanis.	
Plutarchus	Gelon cum unico l / tyrannus fuit Siculus: cui Hiero successit / teste Plutarcho.	Gelon
Herodorus	Gelonus cum unico l / filius fuit Herculis: a quo / Gelones / uel Geloni / popu	Gelonus
Horatius	li Scythici (utroq; enim modo dici potest) cognominati sunt / teste erodo	Gelones
Virgilius	to libro historiarum quarto. Neq; a gelu dicti sunt / ut cum Catholico Vgu	Celoni
Lucanus	tio somniauit. Horatius in tertio carminum.	Gela
Ptolemæus	Visam pharetratos Gelones. Virgilius georgicorum secundo.	Gelu
Virgilius	Eoasq; domos Arabum / pictosq; Gelonos. Lucanus libro quarto.	Gelum
Syllius	Massagetes quo fugit equo / sorteq; Geloni. Gela cum unico l / urbs ē Siciliæ	Gelus
Ouidius	teste Ptolemæo / a Gela fluuii cognominata / dicente Virgi. li. æneidos. iii.	
Marcellus	Immanisq; Gela fluuii cognomine dicta. Syllius libro. xiiii.	
	Venit ab amne trahens nomen Gela: uenit & Hesa. De hoc fluuiio Siciliæ me	
	minit. Ouidius fastorum. iiii. dicens.	
Priscianus	Et te uorticibus non adeunde Gela. Gelu cum unico l / & hoc gelū / teste Mar	
Accius	cello / declinari potest: quin etiam hic gelus huius gelus quarta declinatione	
Lucretius	teste Prisciā Accius i pmetheo. Profusus hyberno flammie gelus. Lucreti ⁹ li. vi.	
Lucretius	Demittit quasi sæpe gelum / quod continet in se. Idem libro quinto,	
	Assiduosq; geli casus mortalibus aufere.	
Apuleius	H Aeres cum æ diphthongo / teste Apuleio scribitur: & cōmunis	Hæres
Priscianus	generis est / teste Prisciano. Et facit in genitiuo hæris / uel hære	Hæredium
Marcellus	dis / auctoribus Marcello / & Pompeio. Et (ut idem scripsit Pō	
Pompeius	peius) hæres apud antiquos dominus putabatur. Inde (ut ait)	
Pompeius	Hæredium paruulum prædium dictum est.	
	Hæresis cum æ diphthongo scribitur: nec ab hæreo hæres deducitur / ut cū Ca	Hæresis
	tholico Vgutio somniauit. Sed ab ἀρεσσω / quod opto significat / uel eligo	
	deriuatur. Vnde & optio dici potest / seu electio. Inde composita dihæresis cū	
	i latino / & æ diphthongo: synhæresis cū y græco / & æ diphthongo.	
Nonius	Halec huius halecis cum aspiratione in initio / & unico l / scribitur. Nā & a No	Halec
Diomedes	nio inter dictiones aspiratum principium habentes collocatur. Et tam foemi	
Caper	nini / q̄ neutri generis est / auctoribus Capro / Diomede / Prisciano. Martialis.	
Priscianus	Cui portat gaudens ancilla paropside rubra	
Martialis	Halecem: sed quam protinus illa uorat. Horatius sermone quarto decimo.	
Horatius	Ego facē primus / & Halec / Primus & inueni piper album cum sale nigro.	
Plinius	Piscis est genus: & liquaminis. Plinius. Halec imperfecta / nec colata.	
Apuleius	Hysopus foeminino / & hysopum neutro genere / declinari potest: & cum aspira	Hysopus
	tione in initio / & y græco / teste Apuleio scribitur: ut etiā li. ultimo sup regulā	Hysopum
	p subeunte breuis o fit / ostendimus. Et q̄a apud Latinos primā (ut libro præ	
	fato probabimus) syllabā corripit / cū unico l / scribi oportet. Græci tamen cū	
	l geminato ὕσσωπον scriptitāt. Hærbæ ē / pulmōni plurimum conferens.	
	Hellen cum duplicato l / scribitur. Fuit filius Deucalionis. Helle huius Helles cū	Hellen
	gemino l / fuit Athamantis Argiuorū regis filia. Hellas huius Helladis cū du	Helle
Ptolemæus	plicato l / regio est: quæ alias Græcia uocatur. Elis huius elidis absq; aspiratio	Hellas
Stadius	ne principii / & cum unico l / & i latio / urbs est Arcadiæ / teste Ptolemæo. Sta	Elis
	tius libro thæbaidos secūdo.	Helix
	Sed mihi nec Sparta genitos / nec ab Elide missos. Helix huius helicis cū aspi	

Theocritus	rato initio & unico l & i latino scribitur: etsi a Tortellio cum geminato l scribi præcipiatur. Nam apud Theocritum edyllio primo/primam syllabam corripit. Genus est hederæ.	
Iuuenalis	Hylas cū y græco & unico l scribit. Fuit Thiodamātis filius: de quo Iuuenalis. Et multū quæsitus Hylas. Hyllus cum y græco & geminato l/Herculis filius fuit: cuius meminit Ouidius libro metamorphoseos nono/ quom ait.	Hylas Hyllus Hilum
Ouidius	Imperiis/thalamoq; animoq; receperat Hyllus. Hilum cū i latino & unico l/minimum quiddam est. Lucillius libro. xxx.	Hila Hilla Hyle Hylæ Ilys
Lucillius	Quodq; tuas laudes culpas non proficis hilum. Cicero in tusculanis.	
Cicero	Tum illud quod Sisyphus uersat saxum nitendo/ neq; proficit hilum.	
Ennius	Ennius. neq; dispendi facit hilum. Quidam hilum putant esse quod grano fa	
Festus	bæ adhæret: ex quo (ut scribit Festus) nihil fit: & nihilum. Hila cum i latino & unico l scribitur. Varro de lingua latia. Hila dicta est ab hilo: idest minimo.	
Varro	Horatius sermone. xiiii. perna magis ac magis hilis.	
Horatius	At uero Festus cum duplicato l/innuit esse scribendum / quom dixit. hira / quæ diminutiue dicitur hilla/ intestinū est: quod ieiunum uocant. Alii aliter	
Festus	sentiant/ ut scripsit Acron super prælatū locum Horatii.	
Acron	Quod quia non placet/ omisi. Sunt autem hila/ uel hilla/ salsa intestina: uel facta falsicia: per quas & pernas/ ita reficitur conuiuæ stomachus/ ut non omnia malit/ quæ uanduntur in popinis mundis. Hyle huius hyles cum y græco & unico l/ dicitur materia. Hylæa cū y græco & unico l & æ diphthongo	
Herodotus	urbs est Scythiæ/ teste Herodoto. Ilys cū i latino in prima/ absq; aspiratione initii/ & cū unico l/ & y græco in secunda syllaba/ limus uocatur.	Hira Hir Hirus Hyrie Hyrieus Hyrium
Homerus	Hira cum i latino scribitur. urbs fuit in Argo/ propinqua Pylo/ teste Homero	
Festus	libro iliados nono: quo nomine intestinum quoddam uocatur/ teste Festo: quod ieiunum appellant. Hir cum i latino/ uola manus dicitur Hirus cū i latino scribitur: etsi a Tortellio cū y græco scribi præcipiatur. Proprium fuit	
Tortellius	uiri nomen: de quo Ouidius.	
Ouidius	Cur nemo est/ Hecaten/ nemo est/ qui ceperit Hirum/ Hyrie huius hyries cū y græco in prima/ & i latino in media syllaba/ urbs est Boœtiæ: de qua meminit Homerus li. iliados secūdo. Et Ouidius libro metamor. vii. dicens.	
Homerus	Inde lacus Hyries uidet. Hyrieus triū syllabæ est: & cū y græco in prima/ & i latino in media/ & eus diphthongo scribitur: etsi duarū syllabæ Tortellius tradiderit Hirus esse: & cū i latino in pria syllaba scribi præceperit. Propriū fuit uiri nom: de quo meminit Ouidius libro fastorū quinto/ dicens.	
Ouidius	Nunc Hyrieus qua sit genitus uocat Vriona. Hyriū/ oppidū est Apuliæ iuxta	
Ptolemæus	Adriaticum sinū/ ut in cosmographia Ptolemæus ostendit.	
Petrus	Hebdomas huius hebdomadis/ & hæc hebdomada/ declinari potest. Petrus R. i gain Daniele. Septē sic annos hebdomas una facit.	Hebdomas Hebdoma da
Iuuenalis	Hermes huius hermis/ uel hermetis/ & Herma huius herma/ declinari potest.	Hermes Herma Hermus
Aemilius	Et latine Mercurius dicitur: & nōnunq; p statua pōitur. Iuuenalis satyra. viii. Nil nisi Cecropides/ truncoq; simillimus Herma. Aemilius Probus in Alci biadis uita: Id cum appareretur / priusq; classis exiret/ accidit/ ut una nocte omnes Herma/ qui in oppido erant Athenis deicerentur / præter unū: qui ante ianuam erat. Herma (ut scribit Festus) a Græcis pro firmamento ponit. Interdum etiam (ut ait) saburam significat. Hermus/ fluuius est Lydiæ/ teste	
Festus	Seruius: cuius meminit Virgilius georgicorum secundo/ quom dixit. atq; au	
Seruius	ro turbidus Hermus.	
Virgilius	Hyalus cum y græco scribitur: quod tamen Vgutio neutro genere Hyalum de	Hyalus Hyalum
Vgutio	clinat. Virgilius georgicorum quarto. Milesia uellera nymphæ	
Virgilius	Carpebant/ Hyali saturo phucata colore: idest uitri.	
Virgilius	Hesperus/ Atlantis fuit frater. Et ea stella dicitur/ quæ aliis nominibus/ uespe/ rus/ uesper/ uesperugo uocatur. Virgilius in fine bucolicorū.	Hesperus Hesperia Hesperis Hyspania
	Ite domū saturæ/ (uenit hesperus) ite cappellæ. Ab Hespero/ Hesperia cognominata est: hoc est Italia/ siue Hispania. Syllius circa initium opis.	

Syllius	Da musa decus memorare laborū Antiquæ Hesperia. Nonnunq̃ pro hespe	Hispania
Seruius	ria/Hesperis dicitur. Hesperides filia fuerūt Atlātis/ teste Seruio super librū	
Lactantius	quartum aeneidos. At uero Lactantius grāmaticus super librum secundum	
Seruius	thæbaidos/ non Atlantis/ sed Hesperii illius fratris filias fuisse dixit. Nonnunq̃	
	& hispania plurali tantum numero declinari potest. Seruius super secundū	
	georgicorum. Vri/ bones sunt agrestes: qui in pyrenæo monte nascuntur/ in	
	ter Gallias & Hispanias posito.	
	Hyæna cum y græco/ & æ diphthongo scribitur. Animal est quadrupes: quod	Hyæna
Plinius	alternis annis masculum esse/ & foeminam/ tradit Plinius libro. viii. naturalis	Hyælla
Ouidius	historia. Quod etiā tetigit Ouidi. li. meta. xv. dicēs. & quæ mō foemina tergo	
Lucanus	Passa marem/ nunc esse marem miremur hyænam. Lucanus libro sexto.	
Herodotus	Viscera non lyncis/ non duræ nodus hyæna. Hyælla cum y græco/ & duplica	
Ptolemæus	to/ urbs fuit Oenotriæ/ teste Herodoto libro historiæ primo. Alia est	
	eodem nomine in foelici Arabia/ teste Ptolemæo.	
Quintilianus	Homo communis generis/ ab humo dictus est/ ut omnes tradunt/ præterq̃	Homo
Festus	Quintilianus id deridens. Et facit in genitiuo hominis: quod antiqui secun	Homuncio
Ennius	dum analogiam dicebāt Homonis. Festus. homonē hominē dicebāt. Ennius.	Homulus
Priscianus	Vulturis in siluis miserum mandebat homonem. Et triplex format diminuti	Homūculus
Lucanus	uum/ teste Prisciano/ homuncio/ homulus/ homunculus.	
	Harpe huius harpes/ ensis erat falcatus: quo usus est Perseus: de quo Lucanus.	Harpe
Virgilius	Harpen alterius mōstri iam cæde rubentē. Harpyia cū y græco in secunda syl	Harpyia
Ptolemæus	laba/ sequentē i latino/ auis est rapax. Virgilius libro aeneidos tertio.	Harpis
	Harpyia & magnis quatiunt clamoribus alas. Harpis oppidum est Mysia in	Hermagor
	ferioris/ teste Ptolemæo.	ras
Cicero	Hermagoras & hermagora (quod protulit in rhætoricis Cicero/ & in Bruto)	Hermagora
	declinari in recto potest. Proprium fuit uiri nomen.	Hypomne
Cicero	Hypomnema huius hypomnematis cū y græco/ & unico p/ & hoc hypomne	ma
	matū/ declinari in recto potest. Cicero ad Tironē. Multū enim mihi eripitur	Hypomne
Herodiāus	operæ in excribendis hypomnematis: idest cōmētariis/ uel interpretatiōibus.	matum
Seruius	Hebenus cū aspirato initio/ teste Herodiano scribitur. Arbor est: cuius lignū	Hebenus
Lucanus	tā hebenus foeminino genere/ q̃ hebenū neutro/ declinari potest/ teste Seruio	Hebenū
	super secundum georgicorum. Lucanus libro decimo.	
	hebenus Marcotica uastos	
Virgilius	Non operit postes. Virgilius libro præfato. sola India nigrum	
	Fert hebenum.	
	Heterogēus/ & heterogeneous/ hoc ē alterius generis/ i uno significato dici pōt.	Heterogen
Marcellus	Hulcus/ & helcus/ in recto ueteres protulerunt. Et hoc distat a uulnere: q̃ (ut tra	Heteroge
	dit Marcellus) hulcus/ clausa est/ & tecta malignitas: uulnus autē patens.	neus
Horatius	Hydrops communis generis/ & hydropicus/ in una significatione dici potest:	Hulcus
	& cum y græco scribitur. Horatius in epistolis.	Helcus
Donatus	Si noles sanus/ cures hydropicus/ & ni/ Masculini aut generis hydrops/ Mor	Hydrops
Horatius	bum designat. Donatus super Terentii eunuchum. Vternosus/ morbo ue	Hydropic9
	tere confectus/ idest ueterno: quales sunt/ qui hydropem patiuntur. Horatius	
	in secundo carminum.	
	Crescit indulgens sibi dirus hydrops.	
Horatius	Hydrus cum y græco scribitur: & habet foemininū hydra. Horatius in epistolis.	Hydrus
Ptolemæus	Speratum meritis duram qui contudit hydram. Serpens est aquatilis.	Hydra
Ptolemæus	Est etiam Hydrus eadem scriptura/ urbs in Calabrya/ teste Ptolemæo: quam	
Strabo	alias Strabo urbiculam appellat. Et facit in genitiuo Hydruntis. Hydra eadē	Hydras
Cicero	scriptura/ teste eodem Ptolemæo/ urbs ē Aeolia extrema: & urbs Cyrenay	Hydria
	cæ prouinciæ. Hydras cum y græco/ insula quædam est Aphricæ adiacens/ ut	
Ptolemæus	idem/ Ptolemæus ostendit. Hydria cū y græco in prima syllaba/ urna dicitur.	Hierosoly
	Hierosolyma huius hierosolymæ/ & hierosolymæ plurali tantum numero de	ma
	clinatur: & cum aspirato initio/ sequente i latino/ & y græco in penultima syl	Hierosoly
Hierōymus	laba scribitur. urbs est Iudææ: quæ alias Hierusalem uocatur. Hieronymus i	mæ

Hieronymus	Ioāne cap. x. Facta sūt encēnia Hierosolymis. Et a Hierosolyma fit Hieroso- lymita/Hierosolymitanus/Hierosolymus. Hieronymus in libro. ii. Maccabae orum capitulo octauo. Et qui promiserat Romanis se tributum restituere d captiuitate hierosolymorum/predicabat nunc protectore deum habere Iu- dæos. Hi populi Hierosolymi (ut diximus) necnō & Solymi uocati sūt. Cor- nelius Tacitus. Alii clara Iudæorum initia Solymos carminibus celebratam Homeri gentem/conditam urbem Hierosolymā noīe suo fecisse. Martialis. Sed quæ de Solymis uenit perustis. Iuuenalis satyra sexta. Interpres legum Solymarum/& magna sacerdos.	Hierusalē Hierosoly mitæ Hierosoly mitani Hierosoly mi Solimi
Virgilius	Hippodame huius hippodames/& hippodamia/proprium mulieris nomen/ i recto declinari potest:& cum i latino/& duplicato p scribitur. Virgilius ge- orgicorum tertio.	Hippodæ Hippodāia
Propertius	Hippodameq;/humeroq; Pelops insignis eburno. Propertius.	
Ouidius	Quam sibi dotata regnum uetus Hippodamiæ Ouidius heroidum. Venit ut in Phrygios Hippodamia sinus.	
	Hircus cum i latino/& c exili scribitur:& caper uocatur. Hirquus cum i latino/ & cum q/dicit coculi angulus:& pro eo qui obliquum respicit nonnunq po- nitur/ ut strabus/linus. Pætus uero is appellatur/qui oculis in altum respicit Luscus/qui unum habens oculum/altero carens/huc respicit/& illuc. Lippus/ qui oculos lachrymantes habet/& litos.	Hircus Hirquus Strabus Linus Pætus Luscus
Virgilius	Hostilis/communis generis est:& perduellio dicitur. Inde hostilis/& hosticus.	Lippus Hostis
Horatius	Indutosq; iubet truncos hostilibus armis. Horatius sermone nono.	Hostis
Macrobius	Hunc neq; dira uenena nec hosticus aufert ensis. Nonnunq hostis/peregrinus	Hostilis
Festus	uocatur/ut Macrobius testatur/& Festus.	Hosticus
Iuuenalis	Humidus/& per syncopam hudus/dici potest. Iuuenalis. Huda terit inguina barba. Alii absq; aspirato principio/udus scribi uolunt: quasi unidus dicatur:hoc est uliginosus.	Humidus Hudus Vdus
Martialis	Hortus secundi ordinis/differentiæ causa abortus quarti/cū aspirato initio scri- bi consuevit. Martialis. Aut Corcyreti sunt hæc de frondibus horti. Et format per diminutionē/hor- tulus/& hortticellus. Vnde in legenda sancti Nicomedis legitur. Corpus eius collectum/& perductum ad horticellum suum/sepultum est iuxta muros uia Nomentana. Catullus. Talis in uario solet Diuitis domini hortulo Stare flos hiacynthinus. Romulus. Hortulus iste parit fructum cum flore.	Vuidus Hortus Hortulus Horticellus
Catullus		
Romulus		
Quintilius	Heri/& here/in uno significato dici potest/auctoribus Quintiliano/Festo/Pri- sciano. Vnde Iuuenalis satyra tertia/ait.	Heri Here
Festus		
Priscianus	Res hodie minor est here q; fuit/atq; eadem cras. Nam si heri dixisset/uerfus stare non posset. Sic & Martialis epigramatum primo.	
Iuuenalis	Et positum est nobis nil here/præter aprum.	
Martialis		
Caper	Hilarus/& hilaris/secūda/& tertia declinatiōe declinari potest teste Capro. Vn	Hilarus
Cæcilius	de Cæcilius recitante libro. xv. noctium atticarum Gellio/inquit. Nam hi sūt	Hilaris
Gellius	inimici pessimi/ fronte hilario/ corde tristi. Laberius i chære. Ebriulati mentē	
Laberius	hilarum arripiunt:hoc est ebriuli effecti. Terentius hilarum/ac iubentem di- xit in adelphis. Vbi donatus ait. Hilarum uetuste/non hilarē. Et cum aspira- to initio teste apuleio/& i latino/& unico l scribitur. Sunt tamen/qui absq; as- piratione ilarus scribi uolunt.	
Terentius		
Donatus		
Apuleius		
Nonius	Hilaritas/& ilaritudo/in una significatiōe accipi pnt/ teste Nonio. Platus in mi- lite. Siue animo obsequere mecum:atq; honora te hilaritudine.	Hilaritas Hilaritudo
Plautus		
Apuleius	Honor/& honos/in recto/dici potest. Et (ut tradit Apuleius) ideo cum aspira- tione in pncipio a notatur/ut scilicet ab eo qui est onos asinus differat. honor plura apud Marcellum detinet significata/hoc nihilominus in loco explicā- da. Honor/dignitas dicitur. Tullius libro primo epistolarum ad Cæsare. Tu cum ea/quæ es ab senatu/summo cum honore consecutus. Honor/gratia/ pulchritudo. Virgilius georgicorum. ii.	Honor Honos
Marcellus		
Tullius		
Virgilius		

Virgilius	Frigidus & siluis aquilo decussit honorem. Idem libro æneidos primos lumenq; iuuentæ.	
Virgilius	Purpureum & lætos oculis afflarat honores. Honor sacrificium. Virgilius æneidos octauo.	
Virgilius	Forte die solennem illo rex Arcas honorem Amphitryoniada magno diuisq; ferebat. Honor integritas pudicitia. Virgilius libro æneidos primo.	
Virgilius	& rapti Ganymedis honores. Honor dilectus amor. Virgilius. xii. libro ænei. per si quis Amata.	
Virgilius	Tangit honos animū. Honor hostia. Virgilius libro æneidos tertio.	
Virgilius	meritos aris mactabat honores. Honor præmiū. Virgilius lib. æneidos. v.	
Virgilius	Ipsis præcipue doctoribus addit honores. Honor sepultura. Virgilius. Cernit ibi mæstos: & mortis honore carentes. Honor cultura obseruantia.	
Virgilius	Virgilius æneidos octauo.	
Marcellus	Semper honore meo semper celebrabere donis.	
Accius	Honestas & honestudo in uno significato accipi pñt. teste Marcello. Vñ & Acciū refert dixisse in Myrmidonibus. Tua honestudo danaos decipit diu.	Honestas Honestudo
Probus	Hortor commune uerbum est. testibus Probo & Prisciano. Antiqui tamen (ut scribit Nonius) etiam horto hortas protulere.	Hortor Horto
Priscianus	Homilia cum i latino in utraq; syllaba & unico l scribitur: & dici potest sermōci natio. Homeleum cum e in utraq; syllaba pilei genus est. teste Pompeio.	Homilia Homeleum
Nonius	Pompeius Helleborus & helleborum dici in recto. potest. Herba est purgatoria dicente Horatio in epistolis.	Helleborus Helleborū
Pompeius	Expulit helleboro morbum bilem q; meraco. Virgilius georgicorum. iii.	
Horatius	Scillam q; helleboros q; graues nigrum q; bitumen. Et cum aspiratione in initio (ut Apuleius tradit & Tortellius) & cum duplicato l scribitur. At uero Georgius absq; aspiratione elleborū scribi præcipit ut in ipsa dictione diximus.	
Virgilius	Huber aspiratione principii a notat. teste Apuleio: & (ut ait) ab ū qd plueret significat. deriuat. Et cōis generis est. teste Prisciano libro. v. uel triū generū. ut idē auctor tradit libro. vii. Pro māmā autem neutri tantum generis est.	Huber
Apuleius	Holocaustoma cū l & c & r exilibus & holocaustomatū in recto declinari potest. interpretaturq; latinū sacrificiū: quod ē holocaustum appellatur.	Holocaustoma
Tortellius	Hospitor commune uerbum est. Hospes cōis generis est. teste Prisciano: quod tamen trium generum nonnulli esse uoluerunt: ideo quia hospita neutrum plerale habet: quod tamē secundum analogiam facere deberet hospitia: sicut diues diuitia. Ouidius libro metamorphoseos. xv.	Holocaustum Hospitor Hospes Hospita
Georgius	nec in hospita tecta Crotonis. Idē li. heroidum. sed me mea fata trahebant	
Apuleius	Hospita sceminea pellere castra manu. Statius libro thebaidos tertio.	
Priscianus	Accipies: fessiq; libens iterum hospita pandas	
Priscianus	Flumina. Lucanus libro primo.	
Ouidius	Duc age per Scythiæ populos: per in hospita syrtis	
Ouidius	Litora. Vgutio declinat hospitus hospita hospitum. Comperitur etiam foemini generis hæc hospita. Virgilius libro æneidos sexto.	
Statius	bellum o terra hospita portas. Hospes & eum qui hospitio respicit & qui recipitur designare habet. ut in Caprum tradit Agrætius.	
Lucanus	Humus foeminini generis est: quin & masculino genere ueteres protulere. testibus Capro & Probo. Vnde. Liuius ait in Adone. Humum humidum pedibus fodit. Gracchus in Thyeste. Merfit humidum plantis humum. Ex quibus exemplis. Priscianus Humū neutri potius uult esse generis q; masculini.	Humus Humum
Vgutio	Holus huius holeris neutri generis & Helus huius heleris (quod ueteres dicebant) inter dictiones aspiratum initium habentes a Nonio & Festo ponitur.	Holus Helus
Virgilius	At uero Apuleius absq; aspiratione scribi olus præcipit. Comperitur etiam secundæ declinationis hoc holerum huius holeri. teste Nonio dicente Lucilio satyrarum. xv.	Holerum Holor Olor
Agrætius	Tintinabulum abest: hinc scyrpiculq; holeroz. Inde hic holitor: Id est hortu	
Caper		
Probus		
Liuius		
Gracchus		
Priscianus		
Nonius		
Festus		
Apuleius		
Nonius		
Lucillius		

- Virgilius Ianus. Holor cygnus dicitur. Virgilius libro æneidos. xi.
- Herodotus Strimoniamq; gruem/aut album deiecit holorem. Olor absq; aspiratione/ rex quidam fuit Thraciæ/ teste Herodoto libro historiarum sexto.
- Priscianus Hic hæc hoc/ facit in datiuo singulari huic: quæ quidem teste Prisciano/ mo/ Hic
- Virgilius nosyllaba dictio est/ dicente Virgilio georgicorum primo.
- Statius Huic a stirpe pedes. temo protentus in octo. quandoq; per dihæresim/ duarū sit syllabarum: ut est apud Statium libro thæbaidos primo.
- Nonius Lætus huic domino uideas dare iura nepotes. In datiuo plurali/ & ablatiuo/ facit his cum unico i: quod et hibus antiqui protulerunt/ testibus Nonio/ & Prisciano. Vnde Plautus ait in gurgulione. Parissimi estis hibus.
- Plautus Hippo cum i latino/ & duplicato p scribitur. Fuit teste Hesiodo in theogonia/ Hippo
- Hesiodus Oceani/ & Tethyos filia. Hippos eadem scriptura/ equus interpretatur. Hy Hippos
- po cum y græco/ & unico p præpositio græca est: & significat sub. Hypo
- Priscianus Hyems huius hyemis sceminini generis cum y græco scribitur. Nā ab ὕω pluo Hyemf
- Varro (ut nonnulli uolunt) deriuatur. At uero Priscianus/ ab imbre/ qui apud Græcos οὐβροσ dicitur/ deductum tradit. marcus autem Varro/ ut omnia latinæ Hiems
- linguæ tribueret/ ab hiatu descendere dixit. Vgutio ab hemis/ quod est semis/ quia scilicet in hyeme/ breuiore/ & diminuto usq; ad medietatem/ uel ultra/ sol uertit circulo/ dictū ēē uoluit. Quod si ab ibre (ut: Priscianus) uel ab hiatu (ut Varro tradit) deducitur/ cum i latino hiems scribi oporteret: qđ tamē a doctis uiris nō obseruatur. Vgutiois etymologiæ nihil responsionis dabit.
- Nam per somnia mihi multa finxisse uidetur.
- Histrion cum aspiratione in principio/ & i latino scribitur: etsi ab Istria (quod q Histrion
- dem aspiratione caret) deriuatur. Neq; enim cum aspiratōne Istria scribitur: Hystrix
- Festus quis Gasparinus i initio aspirari præcipiat. Teste enim Festo/ huius modi scæ nici/ histriones a nostris uocati sunt/ quia primus/ qui hanc artem Romæ ex ercuit/ ab Istria profectus est. Liuius autē/ & Valerius. Maximus/ non ab Istria/ sed ab Hetruria/ illum uenisse dicunt: quare non græcum/ sed hetruscum uo/ lunt esse uocabulum. Similiter Cornelius Tacitus/ ab Hetruscis histriones ac citos dixit. Et tu quid Vgutio somniaſti? Hysteron (aio) gesticator dicitur: Vnde histrion uenit. Hystrix huius hystricis cum aspiratione in initio/ sequen/ te y græco/ animal est/ hericio simile/ teste Plinio libro nono naturalis histo/ riæ. Meq; ab Istria/ neq; ab Istro fluuio/ quæ absq; aspiratione scribuntur/ hy/ strion deriuatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Et corripit in obliquis
- Calphurnius stri syllabam. Calphurnius egloga sexta.
- Venit & hirsuta spinosior hystrice barba.
- Gasparius Historia cum i latino scribitur: etsi cum y græco a Gasparino scribi præcipiatur. Historia
- Neq; ab histeron deducitur/ ut cum Catholico sōniauit Vgutio. Sed ab ἵσ To pēp/ quod spectare significat/ uel cognoscere/ descendit.
- Apuleius Heruca/ & herugo/ cum æ diphthongo scribuntur/ teste Apuleio. Nam (ut ait) Hæruca
- ab hæreo hæres ueniunt. non autem a rodo rodis/ ut Vgutio somniauit. Ge Hæruco
- nus est uermis. Hæruco item/ uitium est/ segetes/ & ferrum exedens. Hæruca
- Iuuenalis etiam/ hæruca quædam est: de qua Iuuenalis.
- Ouidius tu tantum hæruca imprimē dentem. Ouidius de remedio
- Vgutio Nec minus hæruca iubeo uitare salaces. Vgutio ab uro uris dictam tradidit/ quasi uruca dicatur. Quod si uerum est/ absq; aspiratione/ & æ diphthongo scribi eruca oporteret/ quando hærbam designare habet.
- Hieros cum i latino scribitur: & dici potest sacer. Inde oīa deriuata/ eadem scri/ ptura exarantur: ut hierarchia/ hirapicra/ Hiera inter Siciliam/ & Liparen/ in Hierarchia
- sula: Hiero proprium uiri nomen: Hieronymus cum y græco i penultima syl/ labā: Hierosolyma: etsi cum g gera/ gerapicra/ gerarchia/ Vgutio scribi præci/ Hierapicra
- piat: quippe qui nullam habuit græcarum litterarum peritiā. Hiera
- Hamadryas cum aspirato initio/ & y græco scribitur: componiturq; ex ἄµα ad Hiero
- uerbio apud Græcos ordinis/ quod significat simul/ & δ-ρύα/ quæ est quer Hamadryaf
- cus: hoc ē nympha/ quæ una cum arboribus nascitur/ & perit. Neq; ab eo qđ

Catullus	ē amās p̄ncipiū descēdit: ut cū Catholico ridiculus sōniauit Vgutio. Catullus: Floridis uenit enitens Myrtus Asia ramulis/ Quo hamadryades deæ Ludicrum sibi roscido Nutriunt in humore.	
Vgutio	Hippomanes cum i latino & duplicato p̄ scribitur: componiturq; ex ὕπνος	Hippoma-
Priscianus	equus & uēpia furia siue infania. Neq; a mano manas deducit: ut cū Catholi	nes
Theocritus	co somniabundus dixit Vgutio. Et (ut tradit Priscianus) neutri generis Hippo	Hippome-
Hesiodus	manes est. quod Theocritus in cantatione bucolica fruticem esse dixit: quod	nes
Theophras-	si comedunt equi insaniunt. Sic etiam Hesiodus hærbam esse dicit: quā si co-	
tus	mederent equi/ furorem paterentur. Verū (ut Theophrastus scribit & Plini	
us)	Hippomanes caruncula ē in fronte pulli equini/ carycæ magnitudine/ co	
Plinius	lore nigro: quā statim edito partu mater uorat: aliogn ad hubera partū non	
Seruius	admittit. Seruius uero dixit esse uirus/ exequarū inguinibus defluēs: quo tpe	
Tullius	seruntur in amoris/ furore. Quod etiam confirmauit Tibullus/ quom ait.	
Virgilius	Hippomanes cupidæ stillat ab inguine equæ. Et Virgilius geor. tertio. Hinc demum Hippomanes uero quod nomine dicunt	
Propertius	Pastores/ lentum distillat ab inguine uirus. Propertius: et in me	
Iuuenalis	Hippomanes foetæ semina legit equæ. Iuuenalis. Hippomanes carmenq; loquar: coctumq; uenenum. Hippomenes cum i lati	
Ouidius	no & gemino p̄ & eī penultima syllaba/ propriū fuit uiri nomē: de quo Oui	
dius	libro metamorpho. x. Præterit Hippomenes: resonāt spectacula plausu.	
Acron	Hornus & hornotinus/ in uno significato dici pōt: hoc ē unius anni/ teste Acro	Hornus
Sergius	ne super illud Horatii sermone. xvi.	Hornotius
Nonius	Cum pater ipse domus palea porrectus in horna. Idem tradit Sergius in do	
Lucillius	natum. Nonius autem/ non unius āni hornum/ sed anni illius interpretatus ē.	
Porphyrus	Vnde & Lucillium inducit libro. xxviii. ita dicentem. Vtrum anno/ an horno/ te abstuleris. At uero Porphyrio/ hornum/ huius an	
ni	exposuit. Vnde super illud Horatii i epodo/ Et horna dulci uina promēs dolio/ ait. Horna uina dicuntur huius āni. Et hæc	
mihi	magis placet interpretatio.	
Apuleius	Hariolus cum aspiratione in initio annotatur/ teste Apuleio: dictusq; ē (ut tradit	Hariolus
Donatus	Donatus super Terentii phormionem) quasi fariolus a fando: ita ut f digam	Harupex
ma	in aspirationem conuersum fuerit: siue ab halando. Nam (ut ait) halitu so-	
lebant	excludere uelut immortalem animam/ ut diuinam reciperent. Vnde	
& uocem	eiuscemodi dabant/ quæ est oc: quod ipsum oc/ sonum exalandi	
uim	præstat. Et paulo post/ harupex (inquit) ab haruga nominatur. Haru-	
ga	enim hostia dicitur/ ab hara deducta/ in qua concluditur/ & seruatur. Ha	
ra	autem est/ in qua pecora recluduntur. Hæc Donatus. At uero Seruius su-	
per	Donati artem/ ex hara/ & specio/ haruspex compositum dixit. Nam ha	
ra	genus est auis/ cui uaticinantes haruspices intendebant: cuius traditio ma	
gis	placet. Et ab hara aue/ hariolus etiam (ut existimo) dictus est. Neq; ab ha	
ra	altariz/ aspiratione carente/ primamq; producente syllabā/ Hariolus/ nec	
haruspex	deriuatur/ ut Vgutio somniauit: quorum prima syllaba corripitur/	
dicente	Virgilio. libro æneidos. viii. retinet longæuus haruspex. Hariolus quattuor correptas habet syllabas: qua	
re	heroico metro nisi per proceleu maricum pedem capi non potest.	
Apuleius	Haurio hauris cum aspiratione principii annotatur/ teste Apuleio: int scilicet in	Haurio
scdā	huius uerbi persona hauris: ab eo qd est auris/ differat. Et facit i præte	
rito	hausi/ & hauriui: in supino haustum/ & hauritum/ teste Prisciano. Vatro	
libro.	xxiiii. ad Ciceronem. Cum diem haurierint. Sed & hausum format su-	
pinum	/ auctoritate Virgilii libro æneidos quarto sic dicentis. Spero equidem mediis (si quid pia numina possunt)	

- Supplicia haustum scopulis: id est te luiturum / siue daturum / hoc est laturum / uel
 passurum / ut interpretatus est Seruius. Haurire item / tenere significat. Virgil
 Seruius lius georgi. quarto. & medium sol igneus orbem
 Virgilius Hauferat. Haurire / exhaurire. Lucilius libro. xxx.
 Lucilius Quantum haurire animis musarum & fortia gestit. Haurire / audire. Virgilius
 Virgilius libro æneidos quarto.
 Seruius uocemq; his auribus hausi. Haurire / accipere (ut uult Seruius) seu auare sume
 Virgilius re / ut interpretatur Marcellus. Virgilius æneidos libro primo.
 Marcellus ille impiger hausi
 Virgilius Spumantem pateram: & pleno se proluit auro. Haurire / defatigare (ut expo
 Virgilius nit Marcellus) seu ferire / ut dicit Seruius. Virgilius georgico. tertio.
 Seruius exultantiaq; haurit
 Virgilius Corda pauor pulsans. Haurire / uulnerare (ut uoluit Seruius) seu confodere /
 ut dixit Marcellus. Virgilius libro æneidos decimo.
 Per tunicam squalentem auro latus haurit apertum.
 Hamus instrumentum est ferreum ad capiendos pisces. Hames huius hamitis / cum a
 Gasparinus spiratione initii / a Gasparino annotari præcipit. a Festo tñ / inter dictiones a
 Festus spiratione carentes / in a littera reponitur. Ait. n. Amites / perticæ sunt aucupa
 Acron les. Et licet Vgutio scemini tradiderit eẽ generis / masculini tñ generis est /
 dicere Acrone super illud Horatii in epodo / aut amite / leui Parua tedit rætia.
 Priscianus Leui amite / id est limpido / gracile / non dixit limpida.
 Hieronymus Heinlor / deponens est uerbum. Vnde Priscianus in tractatu uerborum actiue
 Hieronymus uocis / pro passiue uerbis positorum / ait. Heiulo / pro Heiulor antiqui protu
 Hieronymus lerit. Quod etiã Hieronymus usurpauit / quom in Job capi. xxxv. dixit. Pro
 pter multitudinẽ calumniatorum clamabunt: & heiulabunt propter uim brachii
 tyrannorum. Neq; ex e / & Iullus (quod proprium uiri nomen fuit) heiulor cõ
 ponitur / ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Sed ab hei interiecti
 one descendit: a qua / aspirationem recepit.
 Apuleius Hirudo cū aspirato initio / & i latino scribitur: dictaq; est / teste Apuleio / ab hæ
 Horatius reo hæres eo q; carni inhæreat. Vermis est: quam alias sanguisugam uocat.
 Horatius Horatius in fine artis poeticæ.
 Nō missura cutẽ / nisi plena cruoris hirtudo. Hirudo cū i latino / auis e nota.

Nestoris Dionisii Nouariensis liber quartus foeliciter incipit.

- I**con scemini generis / absq; aspirato initio / & cum i latino / & c
 exili scribitur: etsi ab Apuleio / cum aspiratione hicon anotari
 præcipiatur. Nã apud Græcos cū u diphthongo absq; aspirati
 one εἰκὼν scribitur. Dicit pōt latine effigies. Plinius lib. xxxiii.
 naturalis historiæ. Eorum uero / q; ter ibi uicissent / ex membris
 ipsorum similitudine expressa / quas iconas uocant / scilicet sta
 tus / dicari mos erat. Et ab accusatiuo græco εἰκόνα / nonnulli ex nostris etiã
 hæc icona declinari uoluerunt. Quod eẽ hoc iconisma huius iconismatis dici
 pōt: quod ab Vgutione / hæc iconisma huius iconismatis declinari præcipit. Ico
 item / teste ad hereniũ Cicerone / figura est / quom scilicet formæ / ad formam
 cū quadã similitudine fit collatio / aut laudis / aut uituperationis causa: ut si dice
 retur. Ibat in præliũ corpore tauri ualidissimi: impetu leonis acerrimi. Iconiũ
 cum i latino utrobique / & c. exili / urbs est Licaonia / teste Ptolemæo. Aliud est
 eodẽ noie oppidũ in pontica regione Asia / teste Strabone. Icus eadem scrip
 turã a Cicerone i rhethoricis / breuis appellat cõplexio. Incus huius incudis
 scemini generis est: & producit cu syllabam. Horatius in arte poetica.
 Et male tornatos incudi reddere uersus. Iuuenalis satyra tertia.
 Qua fornace graues / qua non include catenæ?
 Iaculum neutri generis / missile dicitur: iaculus autem masculini / genus est ser
 pentis. Lucanus libro nono.

Iaculum
 Iaculus
 i 3

	Et natrix uiolator aquæ: iaculisq; uolucres.	
	Is ea id / facit in datiuo plurali & ablatiuo / iis cum duplicato i: quod antiq; te	Is
Marcellus	ste Marcello / masculino quidē & neutro genere / ibus foeminino uero / eabus	
Plautus	dicebāt. Plautus in milite, lbus stypendia diminuerē. Ennius tertio annalium.	
Ennius	Qui cum eabus stuprum fecerat.	
Ouidius	Ida cū i latio scribit. Mōs ē Phrigiæ & silua: cuius meminit Ouidius fastoz. iiii.	Ida
Ptolemæus	Dindymon / & Cybelens / & amcenā fontibus Idam. Alius ē eodem nomine	Idas
Virgilius	teste Ptolemæo / in Creta dicente Virgilio libro ænidos. xii.	Idus
	Dictamum genitrix Cretæa carpit ab Ida. Ida etiam uocata est filia Darda	Idulis
	ni Scytharum regis: quo nomine mater Memnonis appellata est. Idas eadē	
Virgilius	scriptura / propriū fuit uiri nomē: de quo Virgilius libro ænidos. x.	
	Et tres / quos Idas p̄ / & patria lsmara mittit. Hæ Idus pluralis tantum nūeri	
Festus	dici p̄t Diuisio. Idulis ouis dicebat / quæ oib; mactabat / idibus Ioui / teste Festo.	
	Infernus in singulari numero / masculini generis est: in plurali uero / neutri. Hic	Infernus
Hierōymus	ronymus in parabolis Salomonis capi. p̄mo. Deglutiamus eū sicut infernus	Inferus
Hierōymus	uiuentē. Idē in li. Iob capi. xxi. Dicūt in bonis dies suos: & i p̄ncto ad iferna	Infer
Psalmogra	descēdunt. Inferus ē / p̄ inferno ponit: ut ē apud Psalmographū. Quis ē ho /	Inferie
phus	mo / & n̄ uidebit mortē / eruet aīam suā de manu inferi. Infer / uel iferus ifera i	Iferium
Priscianus	ferū adiectiue declinari pōt / teste Peisiciano. Inferiæ pluralis tm̄ numeri / sacri	
	ficia erāt: quæ diis manibus iferebāt. Inferiū uinū id dicebatur / quod i sacri	Improlus
Pompeius	cando / infra pateræ laborū ponebāt / ut auctor est Pompeius.	Improlis
	Improlus / & improlis / secūda & tertia declinatione / declinari potest: & teste	Illum
Pompeius	Pompeio / is dicitur / qui nondum in ciuitate ascriptus est.	Ille
Marullus	Ilium cum i latino / & unico l / & hoc ile huius ilis / declinari pōt. Vnde Marullus	Ilion
Seruius	mimographus recitante Seruio / ait. Tu hecstorem imitaris: ab ilio nunq; re /	Ilios
Iuuenalis	cedis. Iuuenalis. uis frater ab ip̄s.	Ilys
Lucanus	Ilibus / Lucanus libro quarto.	Ilus
	Alligati & medium compressis ilibus artat. Hoc Ilion eadem scriptura / turtis	Ilas
Horatius	fuit eminentissima Troianæ urbis. Horatius.	Hylas
	Quom Pallas usto uertit iram ab ilio. Declinatur nonnunq; & hæc Ilios: ut ē	Hyle
Ouidius	apud Ouidium.	Hylus
	Dic mihi quid prodest nostris dissecta lacertis	Hilum
Ouidius	Ilios / Idem libro metamorphoseos. xiiii. postq; alta cremata est	Hila
Horatius	Ilios / & Danaas pauerunt pergama flamas. Horatius in quarto carminum.	Hilla
	Direxit arcu: & non semel Ilios	Hylæa
	Vexata ē. Neq; hæc Ilion foeminino genere usq; compertum est: etsi hæc Iliō	
	declinari posse Vgutio tradiderit. Ilus eadem scriptura / fuit Trois regis Dar	
Ptolemæus	daniæ filius. Ilas teste Ptolemæo / filius ē post Taruedū. Ilys cum i latino in	
	p̄ma / & unico l / & y græco in sc̄da / limus uocat. Hylas cū aspirato initio / &	
	y græco / & unico l / fuit Thiodamantis filius. Hyle huius hyles eadē scriptu	
	ra / dicitur materia. Hyllus cū aspiratione p̄ncipii / & y græco / & duplicato l	
	Herculis filius fuit. Hilū cū aspiratōe i initio / & i latino / & unico l / minimū qd	
	dā ē / & breue. Hila eadē scriptura / uel cū duplicato l / hilla / Lucanica a nōnullis	
	appellat. Hylæa cū aspirato p̄ncipio / & y græco / & unico l / & æ diphthogō /	
	urbs ē Scythiæ. Vide i dictōibus aspiratis: ubi d̄ his latius / & plēius diseruius.	
Sergius	Iocus in singulari numero / masculini generis est: in plurali uero / masculini / &	Iocus
Ouidius	neutri / teste Sergio in Donatum. Ouidius.	
Cicero	Hos ignara iocostribuit natura puellis. Cicero ad Atticum. Itaq; ioca tua ple	
	na facetiarum.	
Ptolemæus	Ielysos cum i latino in prima / & unico l / & y græco in secūda syllaba / sequen	Ielysos
Pomponins	te uico l / scribit. urbs ē in isula Rhodo / testibus Ptolemæo / & Pōponio Me	Ialysos
Homerus	la: quæ ab homero libro Iliados sc̄da / p̄ ipsa urbe Rhodo ponit. Alia ē eius	
Herodotus	dem nois i Dorica regiōe / teste Herodoto. Ialysos cū i latino i p̄ma / sequēte	
	a / & unico l / & y græco i secūda syllaba / sequēte unico l / urbs fuit Cypri /	
Eustachius	Iacchus cum i latino absq; aspiratōe / & c exili / & ch aspirato scribitur. teste Eu	Iacchus

Virgilius	stachio: etsi a Tortellio/absq; e solum cum ch aspirato/lachus scribi præci- piatur. Nam (ut idem tradit Eustachius) unum e metri gratia interpositum ē ut scilicet syllaba media produci possit: quæ alias in uerbo iacho correpta ē.	
	Nomen Bacchi fuit: de quo Virgilius. gratissima uitis Iaccho. Neq; ab hio hias Iacchus deducitur/ut cum Catho/ lico somniauit Vgutio.	
	Index: cōis generis est. Verum pro digito sequente policem/ & pro lapide/ quo auri/ & argenti gradus discernuntur/ masculini tantum generis est.	
Horatius	Iurgor/ deponens est uerbum/ dicente Horatio sermone. xii.	Iurgor
Diomedes	Iurgatur uerbis. Quin & iurgo iurgas dici potest teste Diomede/ unde obiur go obiurgas.	Iurgo Iusticia
	Iusticia cum c scribitur. Iustitium cū t/ dicitur iuris statio: hoc est/ iuris dicēdi iter	Iustitium
Lucanus	missio: quod publico luctu fieri solebat. Lucanus li. vii. ferale per urbem	
Liuius	Iustitium latuit. Liuius. Accepta Caudina clade/ iustitium sua spōte factum ē.	
	Iugum/ græci ζυγόν montis cacumen uocatur. Iugum item/ ligneum est instru	Iugum
Varro	mentū/ quo boues iunguntur/ dictū a iungo iungis/ teste Varrone de lingua	Iugulum
	latina. Et format per diminutionem iugulum. Hic iugulus/ pars est colli ante	Iugulus
Plautus	terior. hæc iugula/ stella est/ alias orion appellata. Plautus. Neq; iugula/ neq; uesperugo/ neq; uergiliæ occidunt. Cum eo quod ē iugū cōposita/ secunda/ & tertia declinatione/ declinari possunt: ut biugus/ triugus/ quadriugis.	Iugula
Lactantius	Impetus quarta/ & impes tertia declinatione/ declinari potest/ teste Lactantio	Impetus
Ouidius	grāmatico. Ouidius libro metamorpho. quarto.	Impes
Lucretius	Impete nunc uasto. Lucretius libro primo.	
	Quamlibet in partem tradunt res ante/ runtq; Impetibus crebris. Statius libro thæbaidos. vii.	
Stattius	Trāsiliunt campos/ aurigamq; / impete uasto. Syllius libro. vi.	
Syllius	Nec frustra rapidi stimulante Dolope fuisset Impetis/ alato ni Regulus arte regendi Instanter cluisset equo.	
	Ironia: cū i latino utrobq; scribitur: quod & eronia cū e in initio/ a nōnullis effe- tur. dici pōt simulatio/ seu ilusio. Nā apud græcos cū ei diphthongo ānotat.	Ironia Eronia
Phocas	Iugerum in singulari numero/ secūdæ declinationis est: plurali uero/ tertiæ/ te	Iugerum
Probus	stibus Phoca/ & Probo. Cicero in frumentaria. In iugerum leontini agri/ me	Iuger
Cicero	dimnū fere tritici ferit. Plinius libro octauo naturalis historiæ. Iugerum uoca	
Plinius	batur/ qd uno iugo boum i die exarari posset. Iuuenalis satyra. iiii.	
Iuuenalis	Iugeribus paucis lūbos donare cliētis. At uero Donatus/ Sergius/ Priscianus/	
Donatus	Alexander/ hoc iuger declinari præcipiunt: quod tñ/ nusq; lectum est.	
Sergius	Illix genitiuo/ illicis cum duplicato l scribitur: nam ab illicio illicis deriuatur/	Illix
Priscianus	Festo/ & Nonio/ auctoribus: & significat fraudulentum: triumq; est gene/	Illex
Alexander	rum: sicut scilicet. Verum illix in obliquis li syllabam corripit/ scilicet autem/ p	Illex
Festus	ducit. Illex huius illegis cum duplito l/ communis generis est/ producitq; in	Iligneus
Nonius	obliquis le syllabam. Plautus in Persa. Impure/ inhoneste/ iniure/ illex. hoc ē	Illiceus
Plautus	sine lege/ uel extra legem degens. Illex huius illicis cū unico l/ scilicet in gene	
Virgilius	ris ē: corripit in obliq; li syllabā/ dicente Virgilio libro æneidos sexto. Talis erat species auri frondentis opaca Illice/ sic leui crepitabat bractea uento. Arbor est nota: cuius adiectiuum pro materiato/ est iligneus/ & iliceus. Terentius in adelphis. Lectulos iligneis pe dibus faciundos. Virgilius georgicorum quarto. Curentem iligneis potare canalibus undam. Statius libro thæbaidos. vi. Orniq; ilice/ & q; trabes/ metuendaq; succo Taxus.	
	Iapix huius iapigis cum y græco in secunda syllaba scribitur. Filius fuit Dæda/	Iapix
Herodotus	li: a quo/ ea pars Italiæ/ quæ Calabrya dicitur/ Iapygia cognominata est/ ut	Iapix
Solinus	Herodotus scripsit/ & Solinus. Virgilius libro æneidos. xi.	Iapis
Virgilius	Victor gargani condebat Iapygis agris: hoc est/ Gargani Iapygii/ ut expōit	Iapigium
Seruius	Seruius. Nā Garganus mons/ eodē Seruio teste/ in Iapyga est: q per Calabriā	
Seruius	usq; in Adriaticum/ tendit pelagus: ubi est etiā. Apulia: ex quo nonnunq; Apu	

Lucanus	Ita mons Garganus esse describitur dicente Lucano libro quinto.	
Lucanus	Apulus Adriacas exit Garganus in undas. Iapix huius Iapigis cum i latino utro biq; uentus quidam est: de quo Lucanus libro sexto. Excipit aduersos zephyros & iapiga Pindus. Iapis huius Iapidis cum i lati/ no utrobq; & s in fine nomen fuit Aetoli: qui ad Venetiae partes deuenies/ de suo nomine oppidum condidit: a quo postea ea Venetiae pars ubi Tima/ uus fluuius e simili noie cognominata fuit. Virgilius georgicorum tertio. Castella intumulis & Iapidis arma Timaui. Iapygium cum y graeco in secu/ da sylla promontorium est Salentinorum teste Ptolemaeo.	
Virgilius		
Ptolemæus	Ibis huius ibis uel ibidis cum i latino utrobq; scribit. Auis est Aegypti tantu. Est autem duplex ut scribit Herodotus. Altera nigra tota est: alia ciconiae non ab similibus diuersa tamē a Ciconia colitur. Quare errauit Diodori interpretes Isidorus Papias Vgutio Catholicon: qui lbim ciconiam interpretati sunt. Papias Plinius Hieronymus	Ibyx Hybex
Herodotus	Ibix huius ibicis cum y graeco in secunda syllaba genus est Capreae siluestris/ teste Plinio libro octauo. Hieronymus in Iob capitulo. xxxviii. Nunqd no/ sti tempus partus ibycum in petra? Et producit in obliquis by syllabam: foe/ mininiq; generis est. Hibex huius hibicis cum aspirato initio & i latino mas/ culini generis est: & in obliquis bi syllaba corripit. Proprie Capreolus appel/ latur: quod tamen nonnulli pro hircu uulgaris quidem sermone praecipue In/ subres usurpat quom dicunt. egli e uno hibeco.	
Lucanus	Idue huius Idues urbs e cotermina phoeniciae & pducit du syllaba. Lucanus li. iiii. Gazaq; & arbusculo plamarum diues Idume. Idumaea cum a diphthongo re/ gio est in Syria teste Plinio libro quinto naturalis historiae.	Idume Idumaea
Plinius		
Homerus	Iphe huius Iphes filia fuit Aeoli teste Homero li. odyssae decimo. Iphis hu/ ius Iphis uel Iphidis cum i latino utrobq; Patrocli amica fuit teste Home/ ro libro iliados nono.	Iphe Iphis
Homerus		
Diomedes	Intybus cum t exili & y graeco scribitur: foemininiq; generis singulari numero est: plurali uero neutri testibus Diomedes & phoca. Virgilius georgicorum primo. & amaris intyba fibris.	
Phocas		
Virgilius	Plinius uero masculino genere numero quidem plurali protulisse uidetur. Ait enim libro. xx. naturalis historiae. Intybi quoq; non extera remedia sunt. Succus eorum cum rosaceo & aceto capitis dolores lenit. Nonnulli tamen y/ graecum in u nostrum uertetes intubus enuntiant. Herba est: quam Acron su/ per primum carminum Horatii cichoream uocat.	
Plinius		
Acron		
Plautus	Ia Atlantis filia fuit. Io Inachi filia fuit. Et apud Plautum facit in genitiuo Io/ nis. Ait enim in aulularia. Quod si Argus seruet qui totus oculus fuit que Io/ quondam Ioni Iuno custodem addidit. Ion proprium fuit nomen uiri cuius meminit Statius libro thabaidos octauo quom ait.	Ia Io Ion Ionus
Statius		
Statius	Cultor Ion Pisae cultorem Daphnea Cirrhae. Idem libro thabaidos nono. Sternit Iona Chromis Chromin Antiphon Hypseus. Ion item/ uiola dicitur. Rursus Ion mons quidam est Aethiopiae teste Ptolemaeo. Io/ nus proprium uiri nomen fuit: de quo Lucanus libro sexto. Primus Thessalicae rector telluris Ionus. Ionas propriu fuit pphetae nome. Iris cum i latino utrobq; scribitur: & facit in genitiuo iris uel iridis. Et pro cae/ lesti arcu ponitur. Virgilius.	Ionas Iris Hir
Virgilius		
Plinius	Irim de caelo misit Saturnia Iuno. Iris item herba quaedam est odoris suauis fimi teste Plinio libro. xxi. naturalis historiae. Hir cum aspirato initio & i latino teste Apuleio scribitur: facitq; in genitiuo hiris: datiuo hiri teste Cha/ rissio: quod tñ Probus dicit esse indeclinabile. Vola manus uocatur. Hira cum i latino inter dictiones aspiratum habentes initium a Festo ponitur. Intesti/ num quoddā est: quod & ieiunū appellant. Ir nome est fluuii: qui apud Grae/ cos cum ei diphthongo annotatur: Et facit in genitiuo iris. huius hostium est aparte septentrionali Cappadociae teste Ptolemaeo. Iria urbs est Taurinoge in Italia ut idem Ptolemæus ostendit.	Hira Ir Ira
Apuleius		
Charisius		
Probus		
Festus		
Ptolemæus		
Ptolemæus		
Lucanus	Isis cum i latino utrobq; & unico scribitur: & facit in genitiuo Isis uel Isidis	Isis

Iuuenalis	Fuit Inachi regis, filia / alias Io uocata. Lucanus libro sexto.	
Ptolemæus	Nos in templa tuam Romana recepimus. Isim. Iuuenalis.	Is
Herodotus	Nuper, enim repeto phanum Isidis. est & eodem nomine insula in sinu Arabico: ut Ptolemæus ostendit. Is: urbs fuit / a Babylone distans itinere dierum octo: & eodem nomine fluuius prope eandem / teste Herodoto libro historiarum primo. Issa / insula est Dalmatiæ adiacens: & eiusdem nominis urbs in ea: teste Ptolemæo. Issus: urbs est Ciliciæ ut idem Ptolemæus ostendit.	Issa Issus Issus Issus Issus
Ptolemæus	Alius locus eiusdem nominis / Syriæ est Antiochiæ / teste Pomponio Mela: & eodē noīe Syriæ fluuius / teste Ptolemæo. Issus cū unico s: fuit Priai regis filius nothus. Issæus cum unico s: & æ diphthongo: proprium fuit uiri nomē: cuius meminit Quintiliāus libro. xi. & Iuuenalis / quom ait. sermo Proptus: & Issæo torrentior. Issæum eadem scriptura: uilla quædam est Brixæ in Venetia. Issæus eadem scriptura: / sue Issæum / fluuius est: de quo Martialis. Issæum Seraphin / Nilus ueneratur Osirim.	Issæum
Phocas	Ismarus in singulari numero: masculini generis est: in plurali uero: neutri: teste Phoca. Mons est Thraciæ: teste Seruio. Virgilius in bucolicis.	Ismarus Ismara
Seruius	Nec tñ Rhodope mirat' & Ismarus Orphea. Idē geo. ii. iuuat Ismara baccho	
Virgilius	Conferere. Ismara huius Ismaræ: urbs est Ciconum in Thracia: super monte Ismaro sita: de qua Virgilius libro æneidos. x. meminit dicens.	
Virgilius	Et tres quos Idas pater / & patria Ismara mittit.	
Ouidius	Itys huius Ityis cum t exili: & y græco in secūda syllaba scribit. Fuit filius Terei Thracum regis: conuersus postea in auem sui nominis: quem alias phasianū uocant. Ouidius libro secundo de sine titulo.	Itys Itylus
Catullus	Atq; sua cæsum matre queruntur itym. hic a Catullo. Itylus dicitur. Ait enim. Daulias absumpti fata gemens Ityli. est & eodem nomine filius post Noua: rum promontorium: ut Ptolemæus ostendit.	
Ptolemæus	Instar / facit in genitiuo instaris: datiuo instari / teste Probo: quod tamen Seruius dicit esse indeclinabile: Quod (ut ait super illud Virgilii / Instar montis equum) ad respuit prepositionem. Idem tradit Agrætius in Caprum.	Instar
Probus	Quod tamen non semper obseruatur. Vnde eodem referente Seruio: Sere: nus lyricus ad istar protulit. Similiter & diuus Hieronymus / quom dixit in Iob capitulo uigesimo. Et gaudium hypocritæ ad instar puncti.	
Seruius	Idem in Iosue capitulo tertio. Steteruntq; aquæ descendentes in uno loco: & ad instar montis intumescences: apparebant procul ab urbe.	
Serenus	Iuro iuras facit in præterito iurauit / & iuratus sum: teste Prisciano. Cicero in rhætoricis. Ex eo / q; ait / se non potuisse adesse: ita ut iuratus fuerat. Inde de iuro: periero. Lucanus libro septimo.	Iuro
Hieronymus	stygias qui perierat undas. Adiuro autem / & coniuro: u litteram retinent.	
Hieronymus	Inquies huius inquietis: trium generum est: testibus Prisciano / & Probo.	Inquies
Priscianus	Iter huius iteris / & itiner huius itineris: declinari potest: testibus Prisciano / & Nonio.	Iter Itiner
Cicero	Nonio. Horatius in epistolis. non mihi Cumas.	
Lucanus	Est iter: aut Baias. Lucretius libro quinto.	
Priscianus	Concussos itere: & labefactos aere multo. Accius in oceano. Nam te lōgo itere cerno. Næuius in Lycurgo. Ignoti iteris sumus. Marcus Manilius li. i.	
Probus	Fecit & ignotis itiner commercia terris. Plautus i mercatore. Ergo itiner ex equi meum me fines.	
Priscianus	Iecus huius iecoris / & iecinus huius iecinoris: sicut munus / funus: teste Prisciano: declinari potest: quod Vgutio etiam hoc iecinor / sicut itiner: dici posse tradidit. Horatius in fine sermonum.	Iecur Iecinus Iecinor
Vgutio	Pinguibus & ficis pastum iecur anseris albi. Persius satyra prima.	
Horatius	Innata est / rupto iecore exierit caprificus. Festus in dictione fiber. Vnde & si bras iecinorum / & fibrias uestimentorum dicimus.	
Persius	Indages / & indago: in uno significato dici potest: teste Seruio.	Indages
Festus	Iubeo iubes: tam accusatiuo / q; datiuo iūgitur: ut est apud Quintilianum.	Indago
Seruius	Pater me iussit.	Iubeo
Quintilianus		

Marcellus	Iussus huius iussus & hoc iussum declinari potest. Vnde Sisenna referente Mar	Iussus
Sisenna	cello ait libro historiarum tertio. Tamen Tudertibus senatus consul	Iussum
Virgilius	to & populi iusso dat ciuitatem. Verum in plurali numero neutro tantum genere & secunda declinatione usurpatur. Virgilius li. æneidos. v.	
	Imperio læti parent: ac iussa facessunt.	
Hieronymus	Initio initias & initior deponens usurpatur. Hieronymus in exodo capitulo	Initio
Psalmodographus	.xxviii. postq̄ initiaueris manus eorum. Psalmographus. Et initiati sunt Be	Initior
	helphegor. Est autem initiari incipere / consecrare / seu sacrificare.	
Ouidius	Inficio inficis & inficior inficiaris hoc distant: q̄ inficere deturpare / maculare /	Inficio
	seu tingere significat: inficiari uero / negare / seu diffiteri. Ouidius li. meta. xi.	Inficior
Diomedes	Stabat opus: præciū rex inficiat: & addit. Inde inficiæ & inficiatōes dictæ sūt	
Virgilius	debitæ scilicet rei negationes / quom p̄ creditorē a debitore deponitur.	
Virgilius	Inuideo inuides / teste Diomede / pōt a parte post regere datium: & ultra dati	Inuideo
Virgilius	uū / genitiuū / accusatiuū / ablatiuū: ut inuideo tibi gloriæ / gloriā / glia. Virgi.	Inuideor
Horatius	Liber pampineas inuidit collibus umbras. Regit & q̄q̄ accusatiuū. Virgi.	
	Tene (inquit) miserande puer / quom læta ueniret /	
	Inuidit fortuna? Vnde & inuideor passiuum comperitur. Horatius.	
	Ego cur acquirere pauca	
	Si possum / inuideor?	
Virgilius	Impleo implēs regit post se accusatiuum: & ultra accusatiuum / genitiuum / uel	Impleo
	ablatiuum. Virgilius.	
Virgilius	Implentur ueteris bacchi: pinguisq̄ ferinæ. Idem li. æneidos quarto.	
	Sic effata sinum lachrymis impleunt abortis.	
Virgilius	Impono imponis / iungitur accusatiuo: ut est apud Virgiliū libro æneidos. v.	Impono
Hieronymus	Sed finem iposuit pugnæ. Quom autem pro decipio ponitur / datiuū expo	
Quintilianus	stulat. Hieronymus in genesi. Quare imposuisti mihi. hoc est decepisti me.	
	Quintilianus. Spes tibi perpetuæ laudis imposuit. Iuuenalis.	
Iuuenalis	facile est barbato imponere regi.	
Syllius	Incesso incessis / accusatiuo iungitur: ut incessit me ille: id est offensurus me per	Incesso
Virgilius	tit uel accusat. Syllius libro. v. Tum præceps ruit in mediū: tælūq̄ fatigat	
Valerius	Flaminium incessens. Regit & quandoq̄ datiuum. Virgilius georgico. li. iiii.	
	nam sæpe duobus regibus incessit magno discordia motu. Valerius Maxi	
	mus li. i. Nec mihi cuncta cōplectendi cupido incessit: hoc ē subiit / uel inuasit.	
Nonius	Inuado inuadis / tam datiuo / q̄ accusatiuo iungitur. Vnde Varro referente No	Inuado
Varro	nio ait libro de uita patrum quarto. Tāta porro inuasit cupiditas honorū	
Virgilius	plærisq̄. Virgilius æneidos libro sexto.	
	Nuncq̄ inuade uiam: uaginq̄ eripe ferrum.	
Virgilius	Induo induis: duos post se accusatiuos regit diuersos: & nonnunq̄ post accusa	Induo
	tium / ablatiuum. Virgilius.	
Quintilianus	Indutosq̄ iubet truncos hostilibus armis. Regit & quandoq̄ post accusatiuū	
	datiuum. Quintilianus libro primo. Nihil est enim peius iis / qui Paulū qd	
Virgilius	ultra primas litteras progressi / falsam sibi scientiæ persuasionem induerunt.	
	Virgilius libro æneidos undecimo.	
	Harum unam iuueni supremum mæstus honorem Induit:	
Marcellus	Insolitum & insolum / in uno significato dici potest / teste Marcello. Aphrani	Insolitum
Aphranus	us in uirgine. Ne ueniret quod non agitur insolum.	Insolum
Nonius	Iuxta & iuxtim / idem significant: & accusatiuo deferuiunt. Sisenna (ut refert	Iuxta
Sisenna	Nonius) ait. Iuxtim Numicium flumen obtruncantur.	Iuxtim
Nonius	Irascor / deponens est uerbum. Sed & irasco ueteres protulerunt / teste Nonio:	Irascor
Pomponius	qui & Pomponium refert dixisse. Noli quæso irascere.	Irasco
Probus	Imitor (ut tradit Probus) commune uerbum est: & cum unico m̄ scribitur. Nā	Imitor
Martialis	primam / & secundam syllabam corripit. Martialis.	Imito
	Vis imiter ueteres Cræstille / tuosq̄ poetas? Antiqui etiam imito protulerunt /	
Nonius	teste Nonio Varronem inducente dicentem. Tuum opus nemo imitare pōt.	
Varro	Et Liuius in Achille ait. Si malos imitabo / tu precium pro noxa dabis.	

Linus	Ineptitudo & ineptia in una significatione dici potest teste Nonio.	Ineptitudo
Nonius	Ignesco neutrum est uerbum. Sed & ignescor deponēs apud antiquos fuit. Vn	Ineptia
Nonius	de Laberius recitante Nonio inquit. Figura humana inimici ardore ignescit.	Ignesco
Laberius	Imbrex huius imbricis masculini est & foemini generis ut Caper testatur &	Ignescor
Caper	Probus: corripitq; in obliquis bri syllabam dicente Virgilio georgicorum	Imbrex
Probus	quarto. angustiq; imbrice tecti.	Imbricium
Virgilius	Necq; ab inebrio descendit ut somniabūdus dixit Vgutio: sed ab imbre: qđ	
Plautus	Græci ὀμβροσ dicunt. Nam canalis est quo aqua elicitur. Plautus. Fregisti	
	imbrices meas dum auri dictam sectaris summam. Hoc & imbricium dicit.	
Donatus	Illudo illudis datiuo & accusatiuo iungitur teste Donato super Terēti Phor	Illudo
Hierōymus	mionem. Hieronymus in genesi capitulo uigesimoseptimo. Timeo ne pus	
Terentius	tet me sibi uoluisse illudere. Terentius. Satin superbe illuditis me? Virgili	
Virgilius	us libro aeneidos decimo.	
	Aut quæ sopitos ludunt insomnia sensus.	
Seruius	Insomnium neutro genere & insomnia foeminiō teste Seruio super librum	Insomnium
	quintum aeneidos hoc distant: q; foeminiō genere insomnia uigilia dicit.	Insomnia
Virgilius	Insomnium autem id est quod per somnum uidetur. Virgilius libro aenei	
	dos decimo.	
	Aut quæ sopitos ludunt insomnia sensus.	
Seruius	Irriguum & quod irrigat & quod irrigatur designare habet teste Seruio.	Irriguum
Virgilius	Virgilius georgicorum quarto. irriguumq; bibāt uiolaria fontem. Actiue	
Hierōymus	hic. Passiue autem Hieronymus in libro Iudicum capitulo primo. Dedit er	
	go Caleph irriguum superius & irriguum inferius. Prius enim dixerat. Ter	
	ram arentem dedisti mihi. Da & irriguam aquis.	
Virgilius	Indulgeo indulges facit in præterito indulsit in supino indulsim & indultum.	Indulgeo
	Est autem indulgere ueniam dare. Virgilius libro aeneidos decimo.	
Virgilius	Tolle fuga Turnum: atq; instantibus eripe fati.	
Virgilius	Hactenus indulsisse uacat. Indulgere dare detinere. Virgilius libro aenei. i.	
Virgilius	Indulge hospitio: causasq; innecte morandi. Indulgere spaciū maius dare.	
Virgilius	Virgilius georgicorum secundo.	
	Sin tumulis accliuē solum colleq; supini	
Tullius	Indulge ordinibus. Indulgere temperare clāmte esse. Tullius officior li. iii.	
Lucilius	Magnus uir imprimis & qui perindulgens in patrem idem seuerus in filiū.	
Nonius	Indulgere item augere significat: & tunc regit accusatiuum. Lucilius li. xxx.	
Marcellus	Tu q; irā idulges minis māus abstinere a muliere melius ē. i. auges. ite pte Nonio.	Indulgitas
Seruius	Indulgitas & idulgentia in uno significato dici pōt. testibus Marcello & Ser	Indulgentia
Coelius	uio super secundum georgicorum. Coelius libro septimo. Cōsuetudine uxo	
Sisenna	ris indulgitate. Sisenna libro historiarum tertio. Bassus assidua indulgitate	
Virgilius	uictus. Virgilius libro præfato.	
Statius	Si non tanta quies iret frigusq; calorem	
Martialis	Inter & exciperet cœli indulgentia terras: id est tēperātia uel tēperies. Statius.	
	Vultus & egregiæ tāta idulgentia formæ: hoc ē cui alius idulgeat. Martia.	
	Præstaturo cano. tanta indulgentia cunno.	
Priscianus	Ipse uel more antiquo / ipse ipsa ipsum / genitiuo ipse uel ipsi ipse ipsi / dati	Ipse
Plautus	uo ipsi / uel ipso ipse ipso / teste Prisciano / declinari pōt. Plautus. Ipse nec	
Terentius	amat: nec tu creduas. Terentius in andria. Ipse mihi Dauus qui intimus est	
Aphranus	eorum consiliis dixit. Aphranus in homine. Ipsi me uelle uestimenta dicito.	
Plautus	Ipsi dixit / pro ipse. Huius superlatiuū Plautus protulit quom in trinu ait.	
	Ergo ipse est ipsissimus ad hinc ab oculis.	
Priscianus	Iste ista istud / genitiuo istius / uel isti ista isti / Datiuo isti / uel isto ista isto / declia	Iste
	ri potest teste Prisciano. Cato de moribus Claudii Neronis. Pecunia mea	
Cato	reipublice profuit q; isti modi tuum aes: hoc est istius modi.	
Priscianus	Ille illa illud / genitiuo illius / uel illi illa illi / datiuo illi / uel illo illa illo / teste	Ille
Cato	Prisciano / declinari pōt. Cato in Cæciliū. Quis illi mōi esse uult p illius mōi.	
Casellius	Iuppiter cū duplicato p scribit & facit i genitiuo Iuppitris & Iuppiteris testibus	Iuppiter

Priscianus	Cassellio & Prisciano: non autem Iouis ut indocti putant. Nam hic geniti- Iouis uus. Iouis non uenit ab eo qui est Iuppiter: sed ab eo qui est in recto Iouis.
Cæcilius	Vnde in epistola Cæcilius ait. Nam nouus quidam deus repertus est Iouis.
Accius	Accius in epinausimache. Lucifera lapade exurat Iouis arietem. Plautus in
Plautus	casina. Repente ut emoriantur humani Ioues.
Tortellius	Iberus cum i latino a Tortellio scribitur & absq aspiratione principii etsi a Iberus
Gasparinus	Gasparino & Apuleio cum aspirato initio & y græco hac uidelicet scriptu Iberum
Apuleius	ra hyberus annotari præcipiatur. Fluius est Hispaniæ testibus Solino & Iber
Solinus	Plinio: de quo Lucanus libro quarto Iberia
Plinius	Qui præstat terris aufert tibi nomen Iberus: quod & Iberum declinari pōt
Lucanus	testibus Capro & Probo præsertim qñ flumen sequitur. Inde Iberus Ibero
Caper	Iberū & Iber Iberis Ibero testib⁹ Prisciano & Seruio sup li. vii. ænei. Horatius.
Probus	Discet Iberus Rhodaniq⁹ Potor. Lucanus. occurrat Iberis alter. Idem.
Priscianus	Si tibi durus Iber aut si tibi terga dedisset. Inde Iberia cognominata est aliis
Seruius	nomnibus Hesperia siue Hispania appellata teste Plinio libro. iiii. natura
Horatius	lis historiae cuius populi Iberi (ut diximus) & Iberes uocati sunt. Alia ē eo
Lucanus	dem nomine Iberia prouincia iuxta pontum inter Colchida & Armeniam:
Lucanus	de qua Horatius. Harbasq⁹ quas Colchis atq⁹ Iberia mittit uenenorum se
Plinius	rax. Huius populi etiam Iberi & Iberes dicti sunt teste Prisciano. Virgili
Horatius	us libro æneidos nono.
Priscianus	Pictus acu chlamydera & ferrugine clarus Ibero. Valerius Flaccus libro. y.
Virgilius	horruit omnis Armeniæ prætentus Iber.
Valerius	Intercus huius intercutis quom substantiuum est / sceminini est generis ut qui Intercus dam uoluerunt. Quando uero adiectiuum est / trium dicitur esse generum.
Plautus	Plautus in fibolaria. Is mihi erat bilis aqua intercus tussis febris. Cato. Inter
Cato	cutibus stupris obstinatus: hoc est intestinis. Lucilius libro. xxviii. Aquam in
Lucilius	animo habere intercutem.
Cicero	Imber huius imbris masculini generis facit in ablatiuo singulari / imbre / uel Imber
Ouidius	ibri Cicero de signis. Cum essem uinctus nudus in aere / in imbri / in frigore.
	Ouidius libro metamorphoseos quarto.
Virgilius	largoq⁹ satos Curetas ab imbri. Virgilius. & uento pulsatus & imbri:
Cato	Sic classis & febris / quis solum in em accusatiuum forment singularem / fa
Virgilius	ciunt tamen ablatiuum in i & in e. Cato in epistola ad filium. ex dolore / ex
	febris / ex siti. Virgilius.
	Adductum Aeneam classi: Nisi forte uelimus dicere hic datiuum pro ablati
	uo positum: ut in pluribus fieri consueuit. Reliqua omnia quæ in im & in
	em / accusatiuum terminant in e & in i / format ablatiuum teste Prisciano: ut
	turris: puppis: restis: nauis: peluis: clauis: securis. Quidam addunt etiam cap
Martialis	paris: cuius accusatiuum in in per n / Martialis protulit quom dixit.
Priscianus	Capparin⁹ & putri capas halece natantes.
Coelius	Ico icis facit in præterito ici teste Prisciano: quin etiam & ieci. Coelius libro. i. Ico
Cæcilius	Qui cum his ita foedus icistis. Cæcilius. Si unq⁹ quisq⁹ uiderit quem catapulta Iacio
	aut balista iecerit: id est percusserit. Ico (ut tradit Caper) primam corripit syl
Caper	labā: sed & nōnunq⁹ illā pducit. Vnde Lucretius li. iii. ait. quæ quom animi uis Iacéo
Lucretius	Percussa est / rex in corpus propellit: & icit. Iacio iacis facit in præterito ieci: in
	supino iactum. Iaceo iaces secundæ coniugationis / format præteritū iacui
	idem quod a iacio.
	Iuuamen & iuuamentum / uel potius adiumentum in uno significato dici pōt. Iuuamen
Marcellus	Iuumentum non uenit a iuuo iuuas / ut Vgurio & Catholicon somniant Iuuamentū
Varro	sed auctoribus Marcello & Varrone de lingua latina / iumentum dictum ē Iumentum
	quasi iugmentum a iugando hoc est iungendo / g littera attrita. Ister
Caper	Ister huius istri cum i latino absq aspiratione scribitur. Fluius est quod & hoc Istrum
Probus	Istrum dicitur præsertim quando flumē sequitur ut Caper testatur & Pro Adubanum
Festus	bus: hoc & Adubanum & danubium appellatur ut scribit Festus. Danubium
Priscianus	Iubar neutri generis est teste Prisciano: quin & masculini / testibus Capro & Iubar

Caper	Probo. Vnde & masculino genere protulit Ennius in annalibus quom ait.	Iuba
Probus	Interea fugit albus iubar Hyperionis cursum. Iuba coma uo catur.	
Ennius	Irrito irritas quando prouocare significat ri syllabā pducit. Virg. li. ænei. x.	Irrito
Virgilius	Irritatq uirum talis ac uoce lacescit. Horatius in arte poetica.	
Horatius	Segnius irritant animos dimissa per aurem. Columella libro undecimo.	
Columella	Et pelusiaci proritet pocula zythi. Propertius.	
Propertius	Ingenium positis irritat musa Pœtis. Statius libro thæbaidos. xi.	
Statius	Et tunc ecce tuas irritat callidus iras. Inde irritus pro irritatus ri syllaba con	
Virgilius	tra naturam correpta. Virgilius libro æneidos quinto.	
	Arte locum & uariis assultibus irritus urget. In alio autem significato irritus	
Onidius	etiam ri syllabam corripit. Onidius libro metamorphoseos primo.	
	Vota iacent longiq perit labor irritus anni: idest cassus.	
	Inclutus cum e & t exilibus & y græco scribit. Neq a cluo cluis deducitur ut	Inclutus
	cum catholico Vgutio somniauit. Sed ex ep quod est in & κλυτός quod	
	almum seu clarum indicat componitur. Ex quo græcum constat esse uoca	
	bulum non latinum.	
Lactantius	Incestus huius incestus & hoc incestum declinari potest. Neq ex in & castus	Incestus
	componitur ut cum Catholico somniauit Vgutio. Sed teste Lactantio græ	Incestum
	matico super librum secundum thæbaidos a cesto dictum est. Ait enim. Ce	
	stus cingulum dicitur Veneris quo utitur ad honestas nuptias. Et quādo uir	
Lactantius	go Cadmo nupferat ideo hoc nixit. Nam ad turpes nuptias Venus dicitur	
	non uenisse. Ideo incestum dicitur quod a sacro illo Veneris cingulo non	
	fertur uinctum. Hæc ille. Idem super quintum thæbaidos ceston (inquit) uo	
	cāt qua copulæ ex matrimonio ius & ideoq (ut ait) adulterio ppetrant incesta.	
Pompeius	Iniuria foemini generis notam habet significantiam. Iniurium neutri periu	Iniuria
	rium uocatur ut scribit Pompeius.	Iniurium
	Ius huius iuris pro succo format adiectiue iurulentum & iussulentum. Corne	Iurulentus
Celsus	lius Celsus. Tum res eadem magis alit iurulenta q̄ assa magis assa q̄ frixa.	Iussulentus
Apulegius	Apulegius in magiæ apologia de Ennio scribens ait. Ostendit qualiter qsq	
	piscium assus aut iussulentus optime sapiat.	
Martialis	Leander & Leandrus in recto declinari potest. Martialis.	Leander
Martialis	Cum peteret dulces audax Leandrus amores. Idem.	Leandrus
	Quod nocturna tibi Leandre pepercerit unda. Proprium fuit uiri nomen.	Leander
	Incolumnus & incolumis secunda & tertia declinatione declinari potest.	Incolumnus
	Ilarus & ilaris secunda & tertia declinatione declinari potest. Et (ut non nulli	Incolumis
	uolunt) absq aspiratione principii & cum i latino & unico l scribitur: etsi ab	Ilarus
Apuleius	Apuleio cū aspirato initio anotari præcipiatur ut in dictiōe hilaris uidimus.	Ilaris
	Imberbus & imberbis secunda & tertia declinatiōe declinari potest testibus	Imberbus
Marcellus	Marcello & Acrone super artem poeticam Horatii. Quod tamen Seruius	Imberbis
Acron	improbat nec recte quidem.	Infirmus
Seruius	Infirmus & infirmis secunda & tertia declinatiōe decliari pōt ut Caper tradit.	Infirmis
Caper	Ientaculum cum i latino absq aspiratione initii & cum t & c exilibus scribitur:	Ientaculum
	non autem gentaculum cum g ut scribi tradit Vgutio. Neq a gero geris ne	
	q̄ ab eo quod est gens deriuatur ut idem Vgutio somniauit. Ea uocatur co	
	mestio seu refectio quæ mane ante prandium sumitur. Suetōius de Vitellii	
Suetonias	luxuria. Epulas trifariam interdum quadrifariam dispertiebat in ientacula:	
	& prandia: coenas & comessationes.	
	Intelligo facit in præterito intellexi & secundum analogiam int ellegi. Sic & ne	Intelligo
Diomedes	gligo neglexi facit & neglegi testibus Diomede & Beda super Donati ar	
Beda	tem. Quo etiam præterito usus est Lucretius quom dixit libro sexto.	
Lucretius	Intellegit ibi uitiam fas efficere ipsum.	
Porphyrio	Iuencus & iuuenca non tantum bos dicitur sed etiam homo iuuenis teste	Iuencus
Horatius	Porphyrio. Inde per diminutionē fit iuenculus & iuencula. Horatius.	Iuuenca
	Te suis matres metuunt iuencis	Iuenculus
	Te senes parci miserq nuper	Iuencula

Ouidius	Virgines nuptæ. Ouidius heroidum. Graia iuuenca uenit.	
Acron	Iuuentis/communis generis est. Iuuentus/iuuentas/iuuenta/ hoc distat/ teste Acrone super primū carminū Horatiū: q̄ iuuenta/aetas putabatur: iuuetas/ ipsum numen: iuuentus/adulescentia. Virg. li. ænei. ii. lumenq̄ iuuentæ.	Iuuenis Iuuenta Iuuentas Iuuentus Iuuenilitas
Virgilius	Purpureum: hoc est/ætatis ipsius iuuentæ. Horatius in primo Carminum.	
Horatius	Et parum/ comis sine te iuuentas: idest ipsum numen. Virgilius.	
Virgilius	Tum mihi prima genas uestibat flore iuuentus: idest adulescentia. Et seruius super librum primum æneidos/ ait. Iuuentus/multitudo iuuenum dicitur: iuuentas/ ipsa dea: hoc est/ Hebe Iunonis filia/ Herculis uxor: iuuenta/aetas. Iuuenalis satyra secunda.	
Seruius	Quid Chremæ legio/ & Cannis consumpta iuuentus? hoc est/ multitudo iuuenum. Virgilius libro æneidos. xi.	
Iuuenalis	Vescitur Aeneas: simul & Troiana iuuentus. Verum (ut idem dicit Seruius) poetæ nonnunq̄ iuuentam pro iuuentute/ & pro iuuenta iuuentutem ponētes hanc differentiā pro suo arbitrio confundunt. Cōperitur etiā iuuenilitas p̄ iuuetute. Vnde Varro recitāte Nōio/ ait. Quā deliq̄t mlticupida iuueilitas.	
Virgilius	Indecor/ cōis geneirs est/ teste Prisciano: & corripit ī obliq̄s co syllabā. Virgi.	Indecor Indecoris
Seruius	Nec tamen indecorem tua te regina reliquit. Statius li. thæbaidos tertio.	
Varro	Legimus indecores. at enim fortissimus illic. Potest etiā declinari hic & hæc indecoris in recto/ testibus Prisciano/ & Nonio/ Accium inducentē dicentē.	
Nonius	Cuius sit uita indecoris/ mortē fugere haud cōuenit. Virg. li. æneidos. xii.	
Priscianus	Nec genus indecoris. ex quo exemplo/ manifestum est/ indecoris substantiū esse. Nam si adiectiue declinaretur/ indecore dixisset Virgi. non indecoris.	
Statius	Quod autē neutrum genus communi iunxit/ hoc & in multis aliis fieri cōfuevit: ut tricuspide tælo: paup̄e regno. Seruius tñ legit īdecores. s. innuptæ puellæ per synedochen genus indecores: ac si diceret gēus laræ qđ ēt placet.	
Priscianus	Iucundo iucundas actiuum uerbum est: & iucundor deponens/ absolutum: & cum u'tam in prima/ q̄ in secunda syllaba scribitur: ut libro ultimo/ super regulam/ o c corripimus/ edocebimus. Augustinus libro. xvii. de ciuitate dei capitulo decimo. Exaltasti dexteram inimicorum eius: iucundasti omnes inimicos eius. Hieronymus in sermone de assumptione uirginis Mariæ. Nulli dubium/ omnem illam cælestis Hierusalem militiam tunc exultasse ineffabili læticia: tūc iucūdātā ēē ineffabili charitate: tūc que cū ōi gratulatiōe iubilasse.	Iucundo Iucundor
Nonius	Interpretor interpretaris/ commune uerbum est.	Interpretor
Virgilius	Impetigo/ & impetix huius impetigis/ in uno significato dici potest/ auctore Pompeio. Scabies est sicca/ aspera/ & prominens: & dici pōt cutis fœdatio.	Impetigo Impetix
Augustinus		
Hieronymus		
Pompeius		
Donatus	K Littera consonans/ cum eandem prorsus habeat in metro potestatem/ & in uoce sonum/ cum c nostra consonante/ præcipue sequentibus a/ o/ u/ uocalibus/ penitus superuacua esse uidetur/ ut dixerunt Donatus/ & Priscianus: & ante illos prius scripsit Quintilianus. Comperimus etiam/ quantum ex Papyriano haberi potest/ Nigidium Figulum/ quo/ & Varrone/ nemo apud Romanos doctior habitus est/ nunq̄ in commentariis suis K littera usum fuisse. Ideoq̄ nos/ omnes dictiones græcas/ de quibus libro secundo. in c littera disseruimus/ per c ipsum/ q̄ per K/ ex maiorum nostrorum auctoritate/ scribere maluimus: & maxime cum ibidem Pompeium/ & pro sui magna parte libri Marcellum/ approbatissimos auctores/ obseruasse nouerimus.	
Priscianus		
Quintilianus		
Papyrianus		
Nigidius		
Pompeius		
Marcellus		
Virgilius	L Abo labas primæ coniugationis/ primam corripit syllabam. Virgilius libro æneidos secundo.	Labo Labasco Labascor Labor Labesco
Ouidius	Custodes sufferre ualent: labat ariete crebro. Ouidius libro metamorphoseos undecimo.	
Terentius	Ianq̄ labāt cūci: spoliataq̄ tegmīa cæræ. Inde labasco labascis neutrale: & labascor deponēs. Terentius ī eunucho. Labascit uicq̄ uno uerbo.	

Varro	Varro rerū diuinage li. vii. Postq̄ uidit labasci mentē infirmā populi. Labor	
Horatius	laberis tertiæ cōiugatiōis primam syllabam producit. Horatius in epistolis.	
Virgilius	Nunc in Aristippi furtim præcepta relabor. Virgilius libro æneidos decimo.	
	Impediunt: retrahitq̄ pedes simul unda relabens. Inde labesco labescis.	Labor
Marcellus	Labor & labos in recto declinari potest. Hæc labes teste Marcello format	Labos
Lucillius	adiectiue labosum: non labinosum: ut est apud Lucillum satyrarum. iiii.	Labes
	Tantalus labofas pœnas luit. Sed & labinosum a labina formari potest.	Labofus
Pfalmogra- phus	Labina autem lubricū dicitur. Pfalmographus. Fiant uia illorum tenebræ	Labina
Hierōymus	& lubricum. Hieronymus in epistola ad Amycum ægrotum. Sicuti aliquem	Labinosus
	securis incessibus gradientem/repentino casu/aut marmoris leuitas/aut la- bina pauimenti/subuersa pedum tutela contorsit. Labina item uicus est iter Cremonam & Veronam duabus Romanis cladibus notus infaustusq̄: qđ antea Beryacum cum y græco uocabatur/ut scribit Cornelius Tacitus.	
Tacitus	Labyrinthus cum y græco in secunda syllaba/ & i latino in tertia/ & th aspira- to scribitur. Neq̄ ab eo q̄ est labor huius laboris/ neq̄ a labor laberis deriua- tur/ ut Vgutio somniauit. Locus est uiarum ambagibus inflexus. Et (ut scri- psit Plinius) quatuor fuere labyrinthi: unus in Heliopoli Aegypti: secūsus i Creta: tertius i Lemno: quartus i Italia: quē sibi rex Hetruriæ Porſea extruxit.	Labyrithus
Plinius	Lacedæmon cum æ diphthongo scribitur in penultima syllaba. Fuit filius Io- uis: a quo hæc Lacedæmon/ uel Lacedæmonia (utroq̄ enim nomine uoca- tur) Laconia ciuitas dicta fuit: cuius ciues Lacedæmones/ & Lacedæmonii appellantur. Et tam pro proprio uiri nomine/ q̄ pro ciuitate/ penultimam producit in recto syllabam: & in obliquis corripit Virgilius li. æneidos. vii.	Lacedæmō Lacedæmo nia
Virgilius	Annon sic Phrygius penetret Lacedæmonia pastor. Ouidius heroidum.	Lacedæmo nes
Ouidius	O utinam tunc quom Lacedæmonia classe patebat.	Lacedæmo nii
Ptolemæus	Laconia cum c exili scribitur. Prouincia est in Achaia/ teste Ptolemæo: cuius	Laconia
Seruius	populi teste Seruio super librum sextum æneidos/ Lacænæ cum æ diphthō	Lacænæ
Virgilius	go in media/ & ultima syllaba/ dicti sunt. Virgilius libro æneidos. ii.	Lacones
Stattius	Non tibi Tyndaridis facies inuisa Lacænæ. Stattius in achilleide.	Laconici
Stattius	Peſtine Amazonio modo quo citat orbe Lacænas. Hi & Lacones/ & Laco- nici uocati sunt. Stattius libro thæbaidos sexto.	
Columella	Tandem insperatus nuda de plebe Laconum. Columella in prologo rei rusticæ. Mox deinde ut apti ueniamus ad ganeas/ quottidianam cruditatem Laconicis excoquimus.	
Pompeius	Lacerna cum c exili scribitur. Pallium erat fimbriatū: quo/ olim milites ute- bantur. Pompeius. Lacerna/ q̄ minus capitis sit. Persius.	Lacerna Lacernum
Persius	Scis comitem horridulum trita donare lacerna. In legenda sanctorum Cor- nellii/ & Cyprii/ neutro genere legit: ubi sic hêtur. Et exiit se lacerno byrrho.	
Philelphus	Lachrymo lachrymas neutrale/ & lachrymor deponens usurpant auctores. Et	Lachrymo
Lactantius	cū ch aspirato/ & y græco scribitur/ si Philelpho creditur. Lactātius Firmiāus.	Lachry
Hierōymus	Caudice defecto lachrymat sua gaudia palmes. Hieronymus in ioanne ca. xi. Et lachrymatus est Iesus.	mor
Probus	Laceſſo laceſſis facit in præterito laceſſiui/ teste Probo: in supino laceſſitum.	Laceſſo
Cicero	Cicero in epistolis. Hos ego sermones/ qui & multi sunt/ & tuam existima- tionem (ut sentio) non offendunt/ non laceſſiui unq̄. Horatius in epistolis.	
Horatius	Dente laceſſiti: fuit intactis quoq̄ cura. Caper autem scriptor Probo anteri- or/ dicit q̄ format præteritum laceſſi: supinum laceſſum. Quod uerbum/ tā in bonam/ q̄ in malam partem/ accipi potest. Tullius tusculanarum quinto.	
Caper	Tuis me amantissimis libris laceſſisti. Virgilius libro æneidos decimo.	
Tullius	Irritatq̄ uirum tælis: ac uoce/ laceſſit.	
Virgilius	Lituus cum i latino/ & t exili scribitur: græcumq̄ est Seruio auctore uocabulū.	Lituus
Seruius	Festus autem/ a lite dictum tradit/ eo q̄ litis sit testis. Vetum cum lis huius li- tis/ li syllabam producat/ quam lituus corripit/ Seruio hac in parte magis cre- diderim. Genus est tubæ/ in parte qua robustior est/ incuruæ/ teste eodē Ser- uio. Virgilius libro æneidos sexto.	
Festus		
Seruius		
Virgilius		

Gellius	Et lituo pugnans insignis obibat: & hasta. Lituus item/baculum erat: quo sedētes augures auihus templa designabant: quod etiam quirinales gestare cōsueuerant. Gellius. Lituus est uirga brevis in parte qua robustior est incurua. Virgilius libro aeneidos septimo.	
Virgilius	Ipse quirinali lituo/paruaq; sedebat	
Vgutio	Succinctus trabea. Et in hoc significato/ab Vgutione foeminini traditur ēē generis. Ego autē apud Plutarchum/in hac etiam significatione/masculini generis inuenio. Sic enim ait in Romuli uita. Romuli lituus conseruatus ē in Palatino colle/usq; ad Caelarum in tempora: a quibus capta urbs incensa fuit. Sed postea expulsis a Camillo hostibus/inter altissimas fauillas illaesus/ quom omnia ignis consumpsit/ inuentus est.	
Plutarchus	Lotos huius loti/ cum t exili/ & lotis huius lotidis/ declinari potest. Genus est arboris: & herbae: & proprium puellae nomen: ut libro ultimo super regulā o super t brevis est/ monstrabimus.	Lotos Lotis
Pompeius	Limaca huius limacae cum i latino/ & c exili/ & limax huius limacis/ delinari potest masculino genere & foeminino Pompeius. Limaces cochleae/ a limo	Limaca Limax
Columella	appellatae sunt. Columella libro. xi. Implicatus conchae limax/ hirsutaq; campe.	
Hieronymus	Lamento lamentas actiuum/ & lamentor depotens usurpatur. Hieronymus in Luca capitulo. xxiii. Sequebatur autem illum multa turba populi/ & mulierum: quae plangebant: & lamentabantur eum. Idem in Esdra. Et qui praesidebant cum uxoribus lamentabant eum.	Lamento Lamentor
Marcellus	Lamentum neutro genere/ & lameta foeminino/ teste Marcello/ ueteres protulerunt: & pacuium inducit dicentē in Hermiona. Lametas/ & fletus facere/ compedi licet.	Lamentum Lamenta
Pacuius		
Priscianus	Lambo lambis facit in praeterito lambi/ teste Prisciano/ dicente Lucillio li. xxiii. Iucundasq; puer quas lamberat ore placentas. & Calphurnius ecloga. x. ait. nullo lamberunt amne liquores. Format & praeteritum lambui/ auctoritate diui Hieronymi in libro Iudicum capitulo septimo ita dicentis. Qui manu/ & lingua lambuerit aquas/ sicut solent canes lambere/ separabis eos seorsum. Et paulo post. Fuit itaq; numerus eorum/ qui manu ad os proiciente aquas lambuerant/ trecenti uiri. Et paulo post. In trecentis uiris/ qui lambuerant aquas/ liberabo uos.	Lambo
Lucillius		
Calphurnius		
Hieronymus		
Donatus	Labrum/ & labium/ hoc distant/ teste Donato super Terentii eunuchum: quia labrum/ superius est: labium uero/ inferius. At contra Agratius in Caprum/ labrum (inquit) inferius est: labium uero/ superius. Ego autem nihil differre dixi/ xerim/ labrum/ aut labium/ siue superius/ siue inferius/ protuleris. Na & plurali numero/ labia/ & labra/ pro utroq; dicimus. Hieronymus in canticis capitulo quarto. Sicut uitta coccinea/ labia tua. Persius. Nec fonte labra proluui caballino. Labrum item/ genus est uasis. Statius li. i. siluarum. labrisq; nitentibus instat. Labrum format per diminutionem labellum: labium uero/ labiolum.	Labrum Labium Labellum Labiolum
Agratius		
Hieronymus		
Persius		
	Lampas huius lampadis/ uel lampados/ & haec lampada huius lampadae/ a graeco accusatiuo/ formata/ declinari potest. Neq; a lambo labis deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed graecum magis est uocabulum. Vnde & accusatiuum graecum protulit Virgi. quom dixit. Princeps ardentem coniecit lampada Turnus. Hieronymus i Hiezechiele primo capitulo. Et similitudo animalium/ & aspectus eorum/ quasi carbonum ignis ardentium: & quasi aspectus lapadarum.	Lampas Lampada
Vgutio		
Virgilius		
Hieronymus		
	Libet per i/ & per u lubet/ efferri potest.	Libet Lubet
Seruius	Laboro/ & laboror deponens/ dici potest/ teste Seruio super I librum. i. aeneid. Lanius/ Lanio/ lanista/ in uno significato/ dici potest. Sunt autem proprii lanistae/ teste Seruio/ qui paria gladiatorum uandunt ad pugnam/ in qua/ si quis eorum perierit/ mercedem accipiunt.	Laboro Loboro Lanius Lanio
Seruius		
Marcellus	Largior/ commune uerbum est/ sed & largio actiuum/ ueteres protulerunt/ teste Marcello/ Lucillium inducente dicentem libro decimo quarto.	Lanista Largior
Lucillius		

Agrætius	Qui uiscus dederas/tu equidem hōc & uiscera largi/pro largire.	Largio
	Largitudo & largitas/in uno significato accipi possunt. Distat autem (ut in Ca	Largitudo
Marcellus	prum tradit agrætius) largitas a largitione: q̄ largitas/humilitatis ē: largitio	Largitas
Terentius	uero/ambitionis. Sed & p largitione largitas/nōnunq̄ ponit/ teste Marcel/	Largitio
	lo. Vñ Terētiū ait in adelphis. Quæ istæc subita ē largitas? hoc ē largino.	
	Lacinium cum c exili/ & i latino utrobq̄ scribitur. Promontorium est Italiæ/in	Lacinium
	ter Adriaticū/ & Ionium mare. Lacinius eadem scriptura/ propriū fuit latro	Lacinius
	nis nomen: a quo/ Lacinium promontorium cognominatum est. Lacinia ea	Lacinia
	dem scriptura/ cognomen fuit Iunonis/ a Lacinio promontorio sic appella	
Festus	ta. Lacinia item eadem litteratura/ pars uestimenti est/ ut scribit Festus.	
Virgilius	Lateo lates/ accusatiuo/ & datiuo iungitur. Virgilius li. æneidos. p̄mo.	Lateo
Lucanus	Nec latuere doli fratrem Iunonis/ & iræ. Lucanus.	
Agrætius	Tu mihi causa lates. Et (ut in Caprum tradit Agrætius) latere significat aliqd	
Virgilius	absconium esse: ac etiam late patere: ut est apud Virgilium.	
	& scuta latentia condunt: id est late patentia.	
Lucanus	Latebra/ & latibulum/ in uno significato accipi p̄t. Raro tñ singulari numero	Latebra
Ouidius	latebra cōpitur: quo tñ numero. Lucanus protulit/ quom dixit libro. v.	Latibulum
	Cedendum est bellis: quorū tibi tuta latebra. Et Ouidius metamor. iii.	
	& multis latebra opportuna fuistis.	
Marcellus	Latibulo neutrale/ & latibulor deponens/ referēte Marcello/ protulit Næuius/	Latibulo
Næuius	quom dixit. nocte ut opertus amictu latibulet/ Publii Luctatoribus progre	Latibulor
	dere: & nequis latibuletur/ prospice.	
	Laurus arbor/ secundi/ & quarti ordinis est/ testibus Probo/ & Prisciano: & tā	Laurus
Probus	masculino/ q̄ fœminino genere/ ueteres protulerunt/ testibus Capro/ & Pro	Laurea
Priscianus	bo. Hæc & laurea dicitur. Horatius in secundo carminum.	Laurentum
Caper	Tum spissa ramis laurea feruidis. Laurea iten/ corona uocatur ex lauro: qua/	Laurens
Probus	& hædera/ coronari poetæ consueuerant. Laurens/ & hic & hæc Laurentis/	Larentis
Horatius	a Laurento ciuitate/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ennius in annalibus.	
Priscianus	Quos homines quondā Laurentis terra recepit.	
Ennius	Lauo lauas prima/ & lauo lauis tertia coniugatione/ declinari potest/ testibus	Lauo
Marcellus	Marcello/ & Prisciano. Virgi. georgi. tertio.	
Priscianus	lauit improba tæter	
Virgilius	Ora cruor. Horatius sermone. v.	
Horatius	Ora manusq̄/ tua lauimus Feronia lynpha. Nam lauimus/ & lauit/ præsentis	
Lucillius	sunt tps: cū in præterito la syllaba producta sit. Lucillius libro. v.	
	Lubrica/ proluuie larga/ lauere humida saxa. Infinitum est tertiæ cōiugatio	
	nis. Primæ cōiugatiōis lauō/ facit in præterito lauauī: in supino lauātū/ tertiæ	
Terentius	aut/ format præteritum lauī: supinum lotum/ uel lautum. Terentius in eunu	
Horatius	cho. Abeunt lauatum: prostrepunt. Horatius sermone. vi.	
	Ast ubi me fessum sol acrior ire lauatum	
Ouidius	Admonuit. Ouidius libro fastorum tertio.	
	Sacra lauaturas maue petebat aquas. Inde lotor/ & lotio: lauator/ & lauatio	
Hierōymus	Hierōymus in ecclesiastico capitulo .xxxiiii. Qui baptizatur a mortuo/ &	
Cicero	iterum tangit mortuum/ quid prodest lauatio illius? Cicero ad Varronem. Si	
	minus persequar in Cumanum/ & ante te cerciorem faciam: ut lauatio parata	
	sit hoc est balneum.	
	Lego legis tertiæ coniugatiōis græcum quidem uocabulum/ primam corripit	Lego
Status	syllabam. Statius libro thæbaidos p̄mo.	
	Sicanios longe relegens Alpheos amores. lego plura detinet significata. Vñ	
	nde uersus	
	Fur aurum/ uirgo flores/ mare nauita/ libros.	
	Clericus/ equiuoce singula quisq̄ legit. Legō legas primæ coniugationis/ pri	
Status	mam syllabam producit. Statius in achileide.	
Tibullus	Allegantq̄ suos utroq̄ ex sanguine diuos. Tibullus.	
	Illa equidem ornati causas tibi diua relegat.	

Priscianus	Lens foemini generis/ & lentis i recto/ teste Prisciano/ ueteres protulerunt. Ge- nus est legumendi. Lens huius lendis/ in alia significatione/ quæ nota est/ foemini etiam generis est/ et si Vgutio masculini tradat esse generis. Serenus.	Lens Lentis
Vgutio	Vnda maris/ capiti lendes diducit iniquas.	
Serenus		
Proptius	Lenio lenis facit in futuro indicatini modi/ leniam/ & lenibo. Proptius. Lenibunt tacito uulnera nostra sono.	Lenio
Marcellus	Lenitas/ & leuitudo/ in una significatione dici potest/ teste Marcello.	Lenitas
Marcellus	Leuitas/ & lenitudo/ in uno significato usurpatur/ teste Marcello. Cicero tuscu-	Lenitudo
Cicero	lanarum quarto. Eamq; quæ leuitatem nos dicimus/ uiciose leuitudinis no- mine appellant.	Leuitas Leuitudo
Virgilius	Leuo leuas/ quando exonerare significat/ uel sustolere primam corripit syllabā Virgilius in bucolicis.	Leuo Leuis
Ouidius	Ego hoc te fasce leuabo. Ouidius libro metamor. vii. Ille cruore suo subito tamen allenat artus. Inde hic & hæc leuis & hoc leue/	
Virgilius	prima syllaba correpta. Virgilius libro æneidos. xii.	
Horatius	Corytiq; leues humeris/ & lenifer arcus. Horatius. Effutire leuis idigna tragœdia uersus. Leuo leuas/ quom polure/ seu compla- nare/ significat/ primam producit syllabam/ neq; cum æ diphthongo anota- tur/ ut quidam uoluerunt. Nam apud Græcos cum æ diphthongo scribitur/	
Statius	quæ a latinis in e longum cōueriti cōsueuit. Statius libro thæbaidos pmo.	
Horatius	Pars teretes leuare manu/ ac disponere mensas. Horatius. nimis aspera sano.	
Virgilius	Leuabis cultu. Inde hic & hæc leuis & hoc leue/ le syllaba pducta. Virgilius in Sileno.	
Persius	Et sæpe in leui quæssisset cornua fronte. Persius.	
Iuuenalis	Trosulus exultat tibi per subsellia leuis. Iuuenalis. sed podice leui. Scinduntur tumidæ medico ridente mariscæ. Male igitur legunt minores il- lud genesis capitulo. xxvii. Nosti q; Elau hō pilosus su/ & ego lenis/ ubi haud dubium leuis legendum est.	
Festus	Limus secunda/ & limis tertia declinatione/ declinari pōt/ & transuersum signi- ficat/ uel obtortum. Inde hoc limē dictū est/ teste Festo. Lima/ instrumentū ē	Limus Limis
Seruius	fabrile. Limus huius limi/ genus ē uestis/ teste Seruio/ quæ ab Vgutione/ hæc	Lima
Vgutio	limas huius limatis declinari præcipitur/ de q; Virgilius libro æneidos. xii.	Limas
Virgilius	Velati limo/ & uerbena tempora iuncti. Vbi nonnulli/ Velati lino/ legendū	
Iginus	putant. Verum Virgilius limo/ non lino/ scriptum reliquit/ ut Iginus/ & Ca-	
Caper	per/ attestatur. Limus item/ lætamen uocatur.	
Priscianus	Leno/ et si habeat foeminiū lena/ cōis tñ generis ē/ teste Prisciano. Martialis.	Leno
Martialis	Qui nec leno potes/ nec comessator haberi. Iuuenalis satira. vi.	Lena
Iuuenalis	Aur apud Iliacæ potius sacraria lenæ. Leno format per diminutionem lenun-	Lenunculus
Priscianus	culus/ & lenulus teste Prisciano. Plautus i poenulo. Ita ut hæc coepi dicere leule	Lenulus
Plautus	d illa pugna. Læna cū æ diphthongo/ genus est uestimēti/ dicta a lana/ ut tra-	Læna
Varro	dit Varro de lingua latina/ a quo/ et p̄mam diphthongi uocalē assumpsit/ quæ	Chlæna
Persius	nonnulli chlænam appellant/ ut in ipsa dictione uidimus. Persius. Hic aliqua cui circa est humeros hiacynthina læna.	
Marcellus	Libido/ & libidinitas/ i uno significato dici potest/ teste Marcello/ qui & Laberi-	Libido
Laberius	um refert/ ita scripsisse. Libidinitate labitur.	Libidinitas
	Lachanum/ græcum uocabulum/ cum ch aspirato scribitur/ numeriq; singu-	Lachanum
Horatius	laris comperitur/ et si Tortellius plurali tantum numero declinari præcipiat.	Laganum
	Et primam/ corripit syllabam. Horatius sermone. vi.	
Petrus	Ad porri/ & ciceris refero/ lachaniq; catinum. Holus est Laganū cū g/ græcū	Lagena
Petrus	& ipsum uocabulum/ p̄mam syllabam producit. Petrus Riga in exodo.	
Hieronymus	Accipe quid panes/ oleum/ uel lagana signant. Idem.	
	Lagana lata notant/ & fratris/ & hostis amorem. Hieronymus in exodo capi-	
	tulo. xxviii. Tolles laganum de canistro azimorum/ quod positum/ est in cō-	
Vgutio	spectu domini. Genus/ est panis/ oleo aspersi. Placet hoc in loco Vgutionis/ &	

Catholici somnium de hac dictione referre. Lagatum (inquiunt) a lagos/qui est lepus deducitur: eo q̄ suaue est ad comedendū/ut caro leporina. Miror nimis/quomodo tot somniis hi boni uiri deludantur. Lagena/genus est uasis: quod apud Græcos λαγνησσ scribitur.

Priscianus	Letum mors/absq̄ æ diphthongo (si Prisciano creditur) scribi debet. Nam (ut	Letum
Apuleius	ait) a letum supino huius uerbi leo les/deriuatur. At uero Apuleius a luo	Loetum
Varro	luis dictum tradit: ideoq̄ cum æ diphthongo scribi præcipit. Varro autē &	Lethum
Festus	Festus a ληθη/quod est obliuio/deductum uolunt. Quod si uerum est/absq̄	Loeto
	diphthongo & cnm th aspirato/lethum scribendum est. Neq̄ a leo les/neq̄	Lethes
Vgutio	a lino linis/ληθη obliuio descendit/ut Vgutio somniauit. Sed græcum magis	Linea
	ē uocabulū: & græca uocabula etymologiam latinā nō sapiunt/ut testis ē Ser	
Seruius	uius. Palus est ifernalis: & interpretatur obliuio/ut scribit Festus. Ab eo quod	
Festus	est loetum/sit loeto loetas uerbum. Ouidius de ibide.	
Ouidius	Vtq̄ Lycurgidem loetauit ab arbore natum. Lethes cum th aspirato/fluuius	
Solinus	est Aphricæ/teste Solino: uel hispaniæ/ut Ptolemæus ostendit/ & Strabo:	
Ptolemæus	de quo Lucanus libro. viii.	
Strabo	Quam iuxta lethes tacitus plabitur amnis. Hic & alio noīe Linea uocatur.	
Lucanus	Lætor cum æ diphthongo scribitur: & tam genitiuo/q̄ ablatiuo iungitur/dicē	Lætor
Virgilius	te Virgilio libro æneidos. xi.	Lætisco
Nonius	nec ueterum memini/latorne malorū. Lætisco/pro lætor ponitur/teste No	Læto
Sisenna	nio/Sisennā inducente/dicentē libro historiarū. iiii. Vtrū ne uiri/cultu erga se	Lætifico
Nonius	mortalium/lætificat. Antigēt/læto lætas p lætifico protulerūt/ut scribit No	
Liuius	nus: qui & Liuiū refert dixisse i Aegisto. lāne oculos specie lætauisti opatabi	
Accius	li? Et accius ait. Et te ut triplici lætarem bono: idest lætificare.	
Nonius	Læticia cum æ diphthongo & lætitudine/in una significatone dici pōt/teste No	Læticia
Accius	nio. Vñ Accius inqt. Quāta in uenādo affectus est lætitudine/pro læticia.	Lætitudine
	Lepor/ & lepos/in recto/declinari potest. dicitur i uerbis uenustas. Et producit	Lepor
Virgilius	in obliquis po syllabam. At uero lepus/po syllabam corripit Virgilius geor	Lepos
	gicorum secundo.	Lepus
	Auritosq̄ sequi lepores: tum figere Damas. Animal est pnicissimum: quod	
Caper	fœminino etiam genere (ut Caper testis est) ueteres protulere.	
	Libra/genus est ponderis. Liber huius libri/li syllaba correpta/codex uocatur:	Libra
	& cortex. Liber huius liberi/li syllaba producta/cognomē est Bacchi. liberi/	Liber
	li producta syllaba/filii appellātur. Liber libera liberum/primam etiam syl	Liberi
	labam producit.	
Festus	Librillum cum duplicato l scribitur. Librilla (inquit Festus) uocantur instrumē	Librillum
	ta bellica/saxa. scilicet/ab brachii grossitudine/in modum flagellorum/lo	Librilla
Vgutio	ris reuincta: quod ab Vgutione librilla fœminino genere declinari præcipi	Librille
	tur. Hoc librile cum unico l/scapus libræ dicitur.	
	Liburnum (nam & græci λιβυρρον) cum i latino/neutro genere & liburna/seu	Liburnum
	liburnica fœminino/declinari potest. Genus est nauiculæ/uimine contextæ/	Liburna
Acron	ut dixit Acron. liburnū item/genus est uehiculī: quo olim Romanorum no	Liburnica
	biles utebantur. Liburnus/festinans præco dicitur. Liburnia/regio est inter Il	Liburnus
	lyrim/ & Dalmatiam: cuius populi Liburni uocitati sunt. Neq̄ a libro libras	Liburna
Vgutio	Liburnia deriuat/ut Vgutio somniauit. Et in quocunq̄ significato/li syllaba	Liburni
Horatius	corripitur. Horatius in initio epodi.	
Lucanus	Ibis liburnis super alta nauium: idest nauiculis. Lucanus.	
	Ordine contextæ gemino creuisse liburnæ/hoc ē nauiculæ: quæ (ut diximus)	
Suetonius	etiam liburnicæ appellantur. Suetonius in Augusto. Rursus circa mōtes Ce	
Propertius	raunios utrobq̄ parte liburnicarum demersa. Propertius.	
Priscianus	Baridos & contis rostra liburna sequi. Priscianus in perihegesi.	
Lucanus	Atq̄ Liburnorum terras. Lucanus.	
Iuuenalis	Pugnacesq̄ mari Graia cū classe Liburnos Liburniæ populos. Iuuenalis. cla	
	mante liburno	
Iuuenalis	Currite: idest præcōe. Idē. & igenti curret sup ora liburno: hoc ē uehiculo.	

	Ligōnes cum i latino scribitur. Populi sunt Galliae: qui & Ligonī/ & Lingonici	Lingones
Lucanus	uocitati sunt. Lucanus libro primo.	Ligoni
Martialis	Pugnaces pictis cohibebant Lingones armis. Martialis.	Lingonici
	Lingonus a recta Flaminiaq; recens. Ligo cum i latino/primam corripit syl-	Ligo
Lucanus	labam: & secundam in obliquis producit. Lucanus libro primo.	
	Vomere/ & antiquos Curionum passa ligones. Instrumēta sunt agricolarū.	
Virgilius	Liger huius ligeri/ cum i latino scribitur. Proprium fuit uiri nomen: cuius me-	Liger
	minit Virgilius libro aeneidos. x. quom ait.	Liguria
Ptolemæus	Dicta uolant Ligeri: necnon & Troius Heros. Liger huius Ligeris cum i lati-	Ligyftus
	no/ fluuius est Galliae: qui & Ligeris in recto declinari pōt. Vnde Ptolemæus	Ligur
	ait. Occidentale aut latus/ Lugdunensi coniungitur iuxta Ligerim fluuiū/ usq;	Ligus
Priscianus	ad eius originem. Nam liger/ non ligerim facit in accusatiuo: sed ligerem: ut	Ligusticus
	& de consimili Araris/ & Arar/ Priscianus ipse differuit. Liguria cū i latino/	Ligustrum
Fabius	prouintia est Galliae cisalpinæ/ a Ligyfto cum y græco in secūda syllaba/ filio	
Vgutio	Phaetontis/ cognominata/ teste Fabio Pictore: etsi a lego legis dictā/ cum Ca	
Priscianus	tholico Vgutio somniarit. Et a Liguria/ fit cōis generis Ligur/ teste Prisciano:	
Probus	& trium generum Ligus/ teste Probo. Lucanus libro primo.	
Lucanus	Et nunc tonse ligur/ quondam per colla decora. Virgilius li. aeneidos. xi.	
Virgilius	Vane ligus/ frustra q; animis elate superbis. Rursum a Liguria/ fit Ligusticus	
Iuuenalis	Ligustica Ligusticum. Iuuenalis.	
Virgilius	Nam si procubuit/ qui saxa Ligustica portat. Ligustrum cum i latino/ arbus-	
	cula quædam est: cuius flos/ etiam ligustrum uocatur/ dicente Virgilio.	
	Alba Ligustra cadunt: uaccinia nigra leguntur.	
Stattius	Libya huius libyæ/ & libye huius libyes/ declinari potest: & cum i latino in pri-	Libya
	ma/ & y græco i media syllaba scribitur. Prouincia est Aphricæ. Stattius libro	Libye
	tertio siluarum. nam nec mihi Barbara Tracæ/	Libyas
Ptolemæus	Nec Libye/ natale solum. Libyas huius libyadis eadem scriptura/ urbs ē Lu-	Liba
Hieronymus	dæ/ ab orientali parte Iordāis/ teste Ptolemæo: quam Herodes extruxit/ ut	Libum
Ptolemæus	super Mathæum Hieronymus scripsit. Liba cum i latino/ insula est in Indico	Libs
Virgilius	mari/ Carmaniae adiacens/ ut Ptolemæus ostendit. Libum/ genus est panis.	Libus
	Virgilius in bucolicis.	Libyssa
Vgutio	Sinum lactis/ & hæc tibi liba Priape quotannis. & a libo uerbo græco descen-	
Vgutio	dit: quod uerbum apud illos λιβω scribitur. Neq; a libero Bacchi cognomi	
	ne/ libo libas deducitur/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Libs huius li-	
	bis(græci λιβ) cum i latino/ uetus quidam est/ alias aphricus uocatus: qui ab	
Ptolemæus	Vgutione/ hic libus declinari præcipitur. Libyssa cum i latino in prima/ & y	
Seruius	græco in secunda syllaba/ & duplicato/ oppidum est Bithyniae mediterræ-	
	neum/ teste Ptolemæo.	
Horatius	Lyncus cum y græco/ & c exili scribitur. Fuit rex Scythiae: quem teste Seruio fu	Lyncus
Virgilius	per librum p̄mū aeneidos/ Ceres in lyncē ferā cōuertit. Lynx huius Lyncis/	Lynx
Virgilius	fera/ cū y græco/ masculini/ & foeminini generis ē. Horatius i scd'o carminū.	Lynceus
Vgutio	Nec curat Orion leues leones/ aut timidos agitāt Lynces. Virgilius geor. iiii.	Lycæus
Horatius	Quam lynces Bacchi uariæ. Et alibi. & maculosæ tegmine lyncis. Vgutio di-	Lycus
Propertius	cit posse declinari hæc lynca. Quod si cōperitur/ a λυκα accusatiuo græco	Lycum
	descendit. Lynceus ēt cum y græco scribitur. Horatius in epistolis.	
Virgilius	Non possis oculo quātum contendere Lynceus. Propertius.	
Virgilius	Lynceus ipse meus seros insanit amores. Lycæus cum y græco/ & æ diphthō	
Ouidius	go/ Mons est in Arcadia: & proprium uiri nomen. Virgilius in georgicis.	
Ptolemæus	Pastor ab Amphryso/ uos siluæ/ amnesq; Licæi. Idem.	
Curtius	Pascuntur siluas/ & summa Lycæi. Ouidius libro fastorum secundo.	
Ouidius	Faunus in Arcadia templa Lycæus habet. lycus cum y græco/ & c exili/ lu-	
	pus uocatur. Lycus item eadem scriptura/ fluuius est Asiriorum/ qui Tigri	
	immiscetur/ teste Ptolemæo. Curtius circa initium operis. At quom extra mu-	
	nimenta se euoluit maiore ui/ ac molle agentem undas/ lycum apellant. Oui-	
	dus libro quarto de ponto.	

Seruius	Huc Lycus/Huc sagaris/Penensq;/hypanisq;/Cratisq;. Seruius autem super georgica/neutro genere Lycum uocat. Lycum item/urbs est Lycopolitarum	
Ptolemæus	in Aegypto/teste Ptolemæo.	
Caper	Lupus masculini generis ē: sed & fœminini apud antiquos fuit/ testibus Capro/	Lupus
Probus	& Probo: quo etiam genere/hoc est fœminino/Varro & Ennius protule/	Lupa
Varro	runt. Nunc autem pro fœmina/lupa dicitur: quæ (ut tradit Probus) in dati/	Lupatum
Ennius	uo plurali & ablatiuo/facit lupabus. at uero Beda super Donatum/non lu/	
Probus	pabus/sed lupis/tradit esse dicendum: quod & placet. Lupus item/genus est	
Beda	piscis. Martialis.	
Martialis	Hamus & in mulum mittitur: atq; lupum. Rursus lupus/frænum appellat/	
Ouidius	quod & lupatum dicitur. Ouidius libro tristium.	
Martialis	Et placido duos accipit ore lupos. Martialis.	
	Mordet aurea quod lupata cerui.	
	Liceo lices facit in præterito licui: in supino licitum. Et regit a parte ante nomi/	Liceo
	natiuum personæ patientis: & post ablatiuum a uel ab mediante/personæ a/	Liceor
Perfius	geatis ut tuus equus: licet a me decē aureis: id est a preciat. Liceor/deponēs	
	uerbum est transitiuum: & post se accusatiuum postulat. Perfius.	
	Et centum græcos uno centusse licetur: id est a preciat.	
Priscianus	Lacio lacis facit in præterito lacui: & lexi/ teste Prisciano: in supino laci- &	Lacio
Pompeius	lectum. Est autem lacere/ in fraudem inducere/ teste Pompeio. Nam & lax/ fra	
	us dicitur. Composita cum latio/ ut allicio/ pellicio/ illicio/ delicio/ oblicio/	
	elicio/ duplex præteritum/ & duplex habent supinum/ quemadmodū & la/	
	cio: etsi nonnulli ab elicio/ solum elicui/ præteritum uelint formatū esse. Nā	
	electo electas uerbum a supino/ electum/ quod quidē ab ellexi formatur præ/	
	terito/ descendit: cum alias a præterito elicui/ fiat supinum elicutum: a quo/ eli	
Plautus	cito elicitas fit uerbum. Plautus in asinaria. Ibo. aduersum: atq; electabo quic	
Terentius	quid illud sit. Terentius in Phormione. Is senem per epistolas pellexit mo/	
Liuius	do/ non montes auri pollicens. Liuius in Laudania. Te illo Asiatico ornatu	
Piso	fluens/ aut Sardiniano/ ac Lydio fulgens decore/ pellicuit. Piso in historiis. Cu/	
Publius	ius unius præmio/ multorum allicuit animos. Publius Varro belli Sequanici	
	libro secundo.	
	Deinde ubi pellicuit dulcis leuis unda saporis.	
Priscianus	Lacus secunda & quarta declinatione/ declinari potest/ teste Prisciano. Notum	Lacus
Ouidius	est quid significat. Lacus item/ genus est uasis: in quod tostis uuis mustum de/	Lacunar
	cidit. Ouidius in fastis.	Lacunariū
	Præmia de lacubus proxima musta tuis. & græcum uocabulum est: qui apud	Lacuna
	illos cum duplicato κ λ α κ κ ο ο s scribitur. Sed a nostris cum unico c scribitur:	Laqueare
	quia primam syllabam corripere. Rursus lacus/ tabulatum dicitur/ testudo	Laquear
Lucilius	scilicet: qua camerarum superiora ornantur/ uel tectorum. Lucilius. resultāt	Laqueariū
Seruius	ædes: lacusq;. Hoc & lacunar/ & lacunariū/ dici pōt/ teste Seruio: etsi Caper/	Laqueus
Caper	non lacunaria/ sed laquearia/ tradat esse dicendum. Nam Horatii præualet au	
Horatius	ctoritas: qui ait.	
	Nec mea renidet in domo lacunar. Ponitur nōnunq; lacunar/ pro lacuna: hoc	
	est/ aquæ collectione: quin etiam pro lacu/ lacuna accipitur: in quē scilicet. ui	
Virgilius	num cadit/ dicente Virgilio libro georgi. primo.	
	Vnde cauæ tepido sudant humore lacunæ. Laqueare/ laquear per apocopē/	
	laquearium/ in una significatione dici potest: pro quo (ut præactū est) lacus/	
	& lacunar/ poni consuevit. Laqueus/ uinculum est.	
Marcellus	Longus/ & longurio/ in uno significato dici potest/ teste Marcello/ Varronem	Longus
Varro	inducente dicentem. Ante me est nescio quis longurio.	Longurior
Virgilius	Liquo linquis facit in præterito liqui/ li syllaba indifferenter posita. Virgilius.	Liquo
Virgilius	Nec tamen indecorem tua te regina reliquit. Idem.	Liquo
	Namq; sua patriam liquerat tellure sepultam. Liquo liquas primæ coniugati	Liqueo
	onis/ facit in præterito liquauit/ in supino liquatum. Liqueo liques secundæ/	Liquor
Perfius	facit in præterito licui. Et utrunq; uerbum/ primam corripit syllabā. Perfius.	Liquasco

	& plorabile si quid	Liquefco
Lucanus	Eliquat/ & tenero supplantat uerba palato. Lucanus libro. vii.	
Ouidius	ereptaq; tela liquauit. Ouidius libro metamor. vii.	
Lucanus	Delicuit: stagnumq; suo de nomine fecit. Liquor liqueris deponens tertiae cō-	
Ouidius	iugationis/ primam producit syllabam. Lucanus libro nono.	
Persius	Liquitur: & nigra distillant inguina tabæ. Ouidius libro metamor. secundo.	
Ouidius	Liquitur ut glacies icerto saucia sole. A liquo liquas/ fit liquasco/ li syllaba cor-	
Persius	repta. A liqueo liques/ fit liquefco/ pma similiter correpta syllaba. Persius.	
Ouidius	Tot tibi cum inflammas iuicem omenta liquefcent. Ouidius libro meta. vii.	
	dilapsa quiescunt.	
Ouidius	Affiatuq; nocent: & agunt contagia late. A liquor/ fit etiam liquefco/ li syllab-	
	ba producta. Ouidius libro primo de ponto.	
	Sic mea perpetuis liquefcent pectora curis.	
	Lithostrotos cum i latino/ sequente th aspirato/ masculino genere declinari po-	Lithostro-
	test: & lithostrotum neutro: componiturq; ex λιθωσ/ q ē lapis/ & στροτωσ	tos
	stratus. Vnde & pauimentum lapidibus stratum dicitur. Et cum apud græcos	Lithostro-
	λιθωστροτωσ cum ω mega in penultima scribatur syllaba/ ideo illam pro-	tum
Vgutio	ducit. Quare in etymologia huius dictionis/ errauerunt Vgutio/ Brito/ Mam-	
Tortellius	mætractus/ Catholicon/ aliam nescio quam cōpositionem fictam somniâtes:	
Hieronymus	quin etiam Tortellius/ ex græco λιθωσ/ & stratum latino/ compositum uoca-	
	bulum putans. Hieronymus in Ioanne capitulo. xviii. Et sedit pro tribunali/	
	in loco qui dicitur lithostrotos: ubi nōnulli huius etymologiā uocabuli pror-	
	sus ignorantes/ pro lithostrotos/ Lycostratos scribunt. Quod quidem apud	
	Græcos id interpretari potest/ quod apud nos/ lupi exercitum: quod a pro-	
	prio huius dictionis significato/ omnino alienum est. Quare græcum totum	
	uocabulum dicimus: cuius etiam ultimam syllabam/ non in tus more latino/	
Varro	sed in tos græcorū more/ Hieronymus protulit. Varro. Citrum/ aurum/ mi-	
	nyum/ emblema/ aut lithostroton aspiciebatur.	
Priscianus	Lectus secunda/ & quarta declinatione/ declinari potest/ teste Prisciano. Vnde	Lectus
Plautus	Plautus ait i Amphitrione. Prius abis/ q lectus ubi cubuisti cōclauit locus.	
Cicero	Litus cum i latino/ & unico t scribitur: nam & a lædo lædis deriuatur/ dicente i	Litus
Donatus	topici/ Cicerone. Litus est/ quod fluctu eliditur. At uero Donatus/ a litando/	Oblitero
Seruius	litus dictum tradidit: quod tamen Seruius improbat/ maxime quia lito/ litas	Littus
Seruius	li syllabā corripit: litus uero/ illam producit. Est autem litus/ nō maris modo/	
Virgilius	sed etiam campi extremitas/ ut dixit idem Seruius. ut est etiam apud Virgili.	
	cui litus arandum/	
	Cuiq; loci leges dedimus. At eo quod est litus. fit oblitero obliteras auctore	
Pompeius	Pompeio. Nam sicut a scœnus huius scœnoris/ o in e mutato/ fit scœnero scœne-	
Marcellus	ras/ & a tempus huius temporis/ fit tempero temperas/ sic ex ob/ & litus hui-	
	us litoris/ fit oblitero obliteras. Marcellus autem/ ab oblitum supino huius	
	uerbi obliuiscor/ oblitero uerbum tractū tradidit. Neq; ab oblitum supino	
Tibullus	huius uerbi obliuo oblinis/ deducitur/ ut nonnulli uoluerunt/ maxime quia	
Aufonius	oblitum ab obliuo/ li syllabam corripit: oblitero uero/ illā pducit. Tibullus.	
	Oblitus & musto/ feriet pede rusticus uuas. Aufonius.	
Catullus	quos fama obliterat: & quos	
	Barbara Romanæ non tradunt nomina linguæ. Catullus.	
	Hæc uigeant madata: nec ulla obliteret ætas. Litus autem/ pro eo loco apud	
	altare ubi hostiæ litari consueuerant/ a lito litas deriuatur. Et quoniā (ut dixi-	
Virgilius	mus) lito primā corripit syllabā/ litus uero illam producit/ Placuit actoribus/	
	metri gratia/ aliud t interponere: ut prima syllaba positione geminati t/ pro-	
	duci posset: ut est apud Virgilium libro æneidos secundo.	
	iacet ingens litore truncus. De Priamo enim intersecto loquebatur: quē Pyr-	
	rhus altaria ad ipsa trementem	
	Traxit: & in multo lapsantem sanguine nati/ iuxta ipsa altaria interfecit.	
Iuuenalis	Lutum cum t exili/ coenum uocatur: & primam corripit syllabam. Iuuenalis.	Lutum

Aufonius	Compositiq; luto nullos habuere parentes. Aufonius.	Luthum
Vgutio	Atq; abacchum Samio sæpe onerasse luto. Luthum cū th aspirato/neutri ge	Luthus
Gellius	neris est: etsi ab ugitioe/masculino luthus/declinari præcipiat. Et a λυτοπος	Lutheus
	qui est cruor deducitur. At uero Gellius/a luce dictum tradit. Ait enim libro	Lutheolus
	noctium atticarum secundo. Lutheus contra rufus color/est dilucidior: unde	
Virgilius	nomen quoq; factum esse uidetur. Quod si sic ē/absq; aspiratione/hoc est cū	
Iuuenalis	exili/scribi lutum oportet: quod tamen a uiris doctis non obseruatur. Et p	
	ducit luthum lu syllabam/dicēte Virgilio. croceo mutauit uellera lutho. lue	
	nalis tamen primam syllabam corripuit/ quom ait. gladioq; parante	
	Incude/& lutho Vulcano/ad rhætora misit. ubi nonnulli/per synhæresim	
	theo syllabam esse uolunt: ita ut secundus pes/& tertius/spōdeus sit: & lu syl	
	laba producta. A lutho/sit lutheus/ut Iuuenalis exemplo patet: & diminuti	
Lucanus	ue lutheolus/penultima correpta syllaba. Lucanus.	
Virgilius	Luthea demissos uelant flamma uultus. Virgilius in bucolicis.	
	Molia lucteola cingit uaccinia calta.	
Ouidius	Leucothea huius leucotheæ cum c exili/& th aspirato/sequente e scribitur.	Leuchotea
	Hæc Cadmi filia fuit: de qua meminit Ouidius/quom dixit.	Leucothoe
	Leucotheaq; deū cū matre Palæmōa dixit. Hæc leucothoe huius leucothoes	
Ouidius	cū c exili/& th aspirato/sequente o/filia fuit oceanī: cuius meminit Ouidi	
	us/libro metamor. quarto dicens.	
	Tempore/Leucothoe multarum obliuia fecit	
	Centis odoriferæ.	
Nonius	Litteratus a littera/cū duplica t/& litterosus/in una significatione dici pōt/ teste	Litteratus
Cassius	Nonio/Cassium inducente dicentē annalium tertio. Homomere litterosus.	Litterosus
Virgilius	Loliū/hærbæ genus/cū unico l scribitur/cum p̄mam corripit syllabā. Virgili.	Lolium
Horatius	Infœlix lolium. Horatius sermone. xvi.	Loligo
	Esset ador/ loliumq; dapis meliora relinquens. Loligo cum duplicato l scri	
Vgutio	bitur: neq; a lolium descendit/ut cum Catholico Vgutio somniavit. Sed teste	
Varro	Varrone de lingua latina/ loligo/q; subuolat dicta est/ quasi uoligo/ littera	
	commutata. Et quia uolo uolas primam corripit syllabam/ loligo uero/ illā	
	producit/ ideo metri gratia/ cum duplicato l auctoribus scribere placuit: ut ē	
Horatius	apud Horatium sermone quarto. hic nigræ succus loliginis. Genus est piscis	
Persius	qui a nonnullis sepia uocatur/ dicente Persio.	
	Nigra q; infusa uanescat sepia lympha.	
Donatus	Lux huius lucis/ fœminini generis est: quin & masculino ueteres protulerunt/ te	Lux
	ste Donato super tertiā comoediā Terentii. Sed & hic lucus huius lucus/ pro	Lucus
Terentius	luce posuerunt/ dicente Terentio comoedia præfata. Quom primo lucu: hoc	Luculus
Donatus	est prima luce: id est (ut idem exponit Donatus) quom primum sol cœperit	Lucellus
	illucescere. Lucus secūdi ordinis/ nemus appellatur arboribus densum. Et for	Lucellum
Priscianus	mat per diminutionē lucullus/ & lucellus. Hoc lucellum/ a lucro diminutiū	Lucullus
Horatius	est/ teste Prisciano. Horatius sermone. xv.	Lucar
	De sene gustarit tecum partita lucellum. Lucullus cum duplicato l/ proprium	Lucas
Horatius	fuit uiri nomen: cuius meminit Horatius in epistolis/ dicens.	Luca
	Ne fueris sic tu: chlamydes Lucullus ut aiūt. Inde luculleum marmor dictum	Lucanus
	est. Lucar huius lucaris neutri generis/ id appellatur preciū/ quod ex luco cap	Lucanicus
Pompeius	tatur/ ut scribit Pompeius. Et producit in obliquis ea syllabam: sicut etiā cal	Lucanica
Priscianus	car huius calcaris/ teste Prisciano libro. vii. Fœminini autē generis lucar/ pro	
	aue ea syllabam in obliquis corripit: sicut etiam baccar huius baccaris. Lucas	
Ptolemæus	propriū fuit euangelistæ nomē. Luca/ urbs ē Tusciæ/ teste Ptolemæo. Lu	
Varro	ca item (ut refert Varro de lingua latina) elephas a nōnullis dicitur: quem alii	
	(ut pergit) bouem appellant/ dicente Ennio. Atq; prius pariet locusta lucam	
Horatius	bouem. Lucania/ puincia est Italiæ: a qua/ sit lucanus/ & lucanicus. Horatius.	
Martialis	Lucanus/ an Apulus anceps/ Lucanica/ hilla uocat. Martialis in apophoretis.	
	Filia picenæ uenio lucanica porcæ.	
Priscianus	Lodix/ fœminini generis est: & cum i in secūda syllaba scribitur/ testibus Priscia	Lodix

Phocas	no & Phoca. At uero Isidorus per e lodex scribit: masculiniq; (ut ait) est gene	Lodex
Isidorus	ris. Et producit in obliquis di syllabam dicente Iuuenale. modo sub lodice re	Lodicula
Iuuenalis	lictis. Genus est lectisternii. Et format diminutue lodicula. Suetonius in Au	
Suetonius	gusto. Ita ut in extremis spaciis subsultum decurreret/ sefertio/ uel lodicula	
	inuolutus. Sestertium hic genus est ueli.	
Probus	Locus in singulari numero/ masculini generis est: in plurali uero/ masculini/ & ne	Locus
Virgilius	utri/ teste Probo. neq; interest/ locos dicas/ aut loca: licet quidam differre uo	Loculus
	luerint. Virgilius.	Locellus
Priscianus	Deuenerunt locos. Et format per diminutionem masculino quidem genere lo	Loculum
Martialis	culus: & neutro locellum/ teste Prisciano: quin etiam & locellus comperitur.	
	Loculus ite/ uel locellus/ eboreu quoddam erat pecuniae repositoriu. Martialis.	
Martialis	Non nisi de flaua loculos implere moneta	
	Conuenit. Hic etiam ex ligno fieri solebat. Vnde est illud Martialis distichon.	
	Si quid adhuc superest in nostri faece loceli	
	Est munus: nihil est ipse locellus erit. Rursu loculus dicitur/ quo mortui effe	
	runtur: quod alias pheretrum capulum/ libitinam uocant: ut in euangelio Lu	
	cae scriptum est. Et accessit Iesus: & tetigit loculum (ii autem qui portabat/ ste	
	terunt) & ait. Adulescens tibi dico: surge.	
Festus	Lusus huius lusus/ lusio/ ludus (qui etiam teste Festo in dictione corius pro coriu	Lusus
Marcellus	foeminino genere apud antiquos fuit) i uno significato accipi possunt/ aucto	Lusio
	re Marcello. Alii distinguetes numero multitudinis/ ludos publicos dicunt: &	Ludus
	spectacula: ludu uero/ numero unius/ p exercitatione gymnastica accipiunt	Ludio
	ut est ludus Palaestra: ludus Pilae. deniq; ludu appellari uolunt/ quom scilicet	Ludius
	multoq; conuetus/ ab uno erudit praefatore: ut est ludus gladiatorius: Ludus	Ludia
	musicus: ludus litterarius. Lusus uero/ ad uoluptate coparatos asserunt sine ul	
	la arte: & pueror/ proprie dicuntur. At contra/ ubi ars est/ & praemium/ ludus	
Quintilius	uocatur: ut ludus aleae: ludus tallarius: in quo et ludo/ tum spes/ tum piculum	
	propositum est. Quintilianus. Quia diuite illis promiseram/ patre in ludum	
Cicero	uendiderunt/ tanq; decepti: hoc est gladiatoriu. Quos et plurali numero lu	
	dos uocamus/ quoties unum/ pluraue pugnatoru paria/ ad spectaculu pugna	
	tura producuntur. Cicero de oratore. Tum hoc in ludo no praecipitur. Faci	
	les enim causae ad pueros deferunt. Et statim post. Haec est in ludo causarum	
Terentius	fere formula: ubi de gramatice ludo locutus est. De ludo musicae intellexit	
Horatius	Terentius de fidicina/ quae quotidie in ludo discebat. Nonnunq ludus p io	
	co ponitur: ut est apud Horatium.	
Quintilius	Sed tñ amoto queramus seria ludo. Lusus aut (ut diximus) & lusio/ meram	
Quintilius	uoluptate proposita habet. Quintilianus. Nihil me offenderit lusus i pueris.	
Cicero	Et paulo post. sunt et nonnulli accue dis ingeniis no inutiles lusus. Cicero. Ex	
	multis lusionibus/ nobis senibus talos relinquat: & tesseras: ubi de uoluptate	
Suetonius	senili locutus est. Ponitur tamen & lusus/ pro ludo. Suetonius libro quarto.	
	At ne ex lusu quide aleae compendium spernens. ab eo qui est ludus/ fit ludio	
Martialis	ioculator/ & ludius: & ludia ioculatrix. Martialis.	
Iuuenalis	Hermes cura/ laborq; ludiarum. Iuuenalis satyra. vi.	
	quae ludia sumpserit unq; Hos Habitus.	
Ausonius	Ludifico ludificas actiuu/ & ludificor deponens transitiuu usurpat. Ausonius.	Ludifico
Terentius	Periurum lapitham Iunonia ludificat nubs. Terentius.	Ludificor
	Postq ludificatus est uirginem.	Legumen
	Legumen/ & legumentum/ in una significatione dici potest: & producit gu syl	Legumetu
Iuuenalis	labam. Iuuenalis satyra. xv.	
	& uentri indulscit non omne legumen.	
Macrobius	Laridum/ & p syncopa lardum/ efferri pot dictu aucto Macrobio qsi large aridu.	Laridum
Priscianus	Ludicris ludicre (ut Priscianus/ Alexander/ Vgutio/ Catholicon/ tradidere) ter	Lardum
Alexander	tia declinatione declinatur. Ego secunda potius ludicrus ludicra ludicrum d	Ludicris
Vgutio	clinandum dixerim/ iuxta illud/ quod habetur in illa lege frequenter repeti	Ludicrus
Virgilius	ta. Qui artem ludicra exercuerit/ in duodecim ordinibus primis ne sedat. Et	Ludicrum

Virgilius ait. aut ludicra petuntur

Præmia Quod quidem exemplum licet Priscianus afferat pro se nostræ ta-
men sententiæ magis confert q̄ suæ. Nam si a tertia (ut idem uoluit) declina-
tione ueniret ludicra dixisset Virgilius: non ludicra. Hinc est illud Horatii
in epistolis. ualeat res ludicra si me

Horatius

Palma negata macrum donata reducit opimum: id est abeat. Ludicrum dici
potest quodcunq; lusorium opus ac ioculare. Catullus.

Catullus

Floridis uelut enitens
Myrtus Asia ramulis
Quo hamadryades deæ
Ludicrum sibi roscido
Nutriunt in humore.

Lucretius

Lyra cum y græco scribitur. Instrumentum est musicum: & primam syllabam
corripit. Inde delyrus delyra delyrum ly syllaba correpta. Lucretius libro .i.

Lyta

Delyrus

Lira

Deliro

Liris

Horatius

Quod facit hic idem perdelyrus esse uidetur:
Nam contra sensus ab sensibus ipse repugnat. Lira cum i latino sulcus uocat:
& primam producit syllabam. Inde Deliro deliras li syllaba producta. Ho-
rati in epistolis.

Martialis

Quicquid delirant reges plectuntur Achiui. Liris cum i latino utrobique flu-
uius ē Capaniæ ortus i Apœnio & Minturnas præterlabēs: d quo Martialis.
Cæruleus nos Liris amat: quem silua Maricæ Protegit.

Diomedes

Luxurio neutrale: & luxurior deponens hoc distant auctore Diomede: q̄ lu-
xuriare in laude est: luxuriari uero in crimine. Significat enim luxurio (ut
ait) non lasciuiā mentis: sed habitudinem corporis: ut est apud Virgiliū geor-
gicorum tertio.

Luxurio

Luxurior

Luxor

Cornellius

Tibullus. Luxuriant animi rebus plerūq; secundis. Cornellius Seuerus.

Tibullus

Luxuriantur opes: odia atq; hinc longa grauantur. Hieronymus in ecclesia-

Hieronymus

stico capitulo. xiiii. Qui aceruat ex animo suo iniuste alius congregat: & in

Festus

bonis illius alius luxuriabitur. Comperitur etiam luxor pro luxurior. Festus.

Luxantur a luxu dictum: id est luxuriantur.

Virgilius

Luxus/luxuria/luxuries in uno significato accipi possunt: tam pro habundan-
tia q̄ pro lasciuiā. Virgilius libro aeneidos primo.

Luxus

Luxuria

Luxuries

Virgilius

Luxuriem segetum tenera depascit in hærba. Idem georgicorum primo.

Aut si luxuria foliorum exuberat umbra.

Terentius

Luctor deponens est uerbum: sed & lucto luctas comperitur. Vnde Terentius

Luctor

Ennius

ait in ecyra. Dicitq; illi anulum sese dum luctat detraxisse. Ennius libro. viii.

Lucto

Viri ualidis uiribus luctant.

Marcellus

Luctus a lugeo quarti & secundi ordinis est. Vnde Accius referente Marcello

Luctus

Accius

inquit. Cesso hinc ire: & rapere lucti uestē. Lucta a luctor pugna dicitur.

Lucta

Virgilius

Lernus proprium fuit nomen regis. Lerna regiuncula quædam est in Arcadia

Lernus

a Lerno rege cognominata: a qua sit Lernæus cum æ diphthongo. Virgili.

Lerna

libro aeneidos octauo.

Lernæus turbam capitum circūstet anguis. Lernæus absq; r. & cum æ diph-

Lernæus

thongo in media syllaba cognomen est Bacchi a ληπος quod est torcular

Lenæus

Virgilius

dictum. Et producit mediā syllabam. Virgilius georgicorum secundo.

Huc pater o Lenæ ueni.

Lympha aqua cum y græco scribitur: quæ & nymphe l in n mutato dicitur. ut

Lympha

in ipsa dictione uidebimus.

Nympha

Lapathum cum unico p & th aspirato scribitur. Hærba est: quæ & lapathos di-

Lapathum

Plinius

citur: ex qua lapathium cybus & lapathes dictus est. Plinius libro uigesimo

Lapathos

Varro

naturulis historiarum. Nec lapathium dissimiles effectus habet. Varro i modio.

Lapathium

Serenus

Hanc eandem uoluptatem tacitus consequi lapathio & prisana possim. Se-

Lapathes

Columella

renus. Sæpe chelidoniā cū succo lapathis addis. Columella li. xi. Lubrica iam

Vgutio

lapathos iam Rhamni spōte uirescūt. Vgutio aut lapathē carycā esse dixit.

Lapithæ

	Lapithæ cū unico p & i latino & th aspirato populi quidā fuerunt aspestres in Thessalia: qui cum centauris bella gessere. Lapithos eadem scriptura/urbs fuit in Cypro: & eiusdem nominis fluuius prope eandem/ teste Ptolemæo.	Lapithos
Ptolemæus	Lucrinus cum c exili & i latino scribitur. Lacus est Campaniæ/ a lucro cognominatus teste Seruio: de quo Virgilius georgicorum secundo.	Lucrinus
Seruius	An memorem potius Lucrino quæ abdita saxa. Locrinus cum o post l & c exili & i latino/ mons est in Brutiis. & eodem nomine lacus in Eubœa.	Locrinus
Virgilius		
Ptolemæus	Libanus cum i latino scribitur. Mons est Syriæ/ teste Ptolemæo. Fœminini autem generis/ arbor est libanus: quæ a Hieronymo/ masculino genere ponitur.	Libanus
Hieronymus	Ait enim in ecclesiastico capitulo. xxiii. Et quasi libanus non incisus uapori habitationem meam. Libanum uero genere neutrali/ tus appellant. Sunt tamen qui pro ture masculino etiam genere declinant.	Libanum
	Larus græcum uocabulum/ genus est auis: quæ latine fulica uocatur. Larius/ lacus est Italiæ/ teste Plinio: qui iuxta Catonem in originibus/ per sexaginta tenditur milia. Seruius autem super secundū georgicorū/ Larius (inquit) locus est in Gallia cisalpina/ non amplius centū septuaginta stadiorū circuitu patens. Raudensis hunc Comensem esse lacū affirmat: quod quidem Lauretius Valla improbat/ illū (ut solet) auidius carpens. Verū non Raudensis confrater meus/ sed Laurentius ipse fallitur. Nam Catullus/ illū Comensem esse lacū innuit/ quom ait/ scribens ad Cæciliū. Veronā ueniat noui relinquens Comi mœnia: Lariūq; litus. Idem confirmat Strabo libro. v. quom ait. Larium lacum ab Adua fluuiō/ qui in illū cadit/ augeri: qui fluuius post ea in Eridanū non longe a Cremona influit. Et Virgilius/ lacus Galliæ cisalpinæ memorans/ ait in georgicis. te lari maxie/ teq;	Larus
Plinius		Larius
Cato		Lar
Seruius		Lares
Raudensis		Laris
Laurentius		Lari x
Catullus		
Strabo		
Virgilius		
Probus	Fluctibus/ ac fremitu assurgens Bænace marino. Vbi Probus ait. Larius lacus est qui insubres tangit: & peruenit usq; Comum oppidum. Lar/ masculini generis est. Lares/ urbs est inter Ampsagam fluuium/ & Thabracam Aphricæ ciuitatem/ teste Ptolemæo. Lar/ uel Laris/ fluuius est fœlicis Arabiæ/ ut idem Ptolemæus ostendit. Larix arbor/ per i scribitur: etsi/ per e lare x/ Vgutio scribendum tradat. Et corripit in obliquis ri syllabam. Lucanus libro nono. Et larices/ fumoq; grauem serpentibus urunt.	
Ptolemæus	Lyus cum y græco scribitur. Fluuius est minoris Asiæ/ in Pontum defluens.	Lyus
Ptolemæus	Lyæus cū y græco/ & æ diphthōgo/ cognomen ē Bacchi. Virg. li. ænei. ii. Regalis inter mensas/ laticemq; lyæum. Neq; a lien/ uel ligo ligas descendit/ ut cum Catholico Vgutio somnauit: sed a λυο/ quod est soluo/ deriuatur.	Lyæus
Vgutio		
Lucanus		
Virgilius		
Vgutio		
Ptolemæus	Lisa/ urbs est Petriæ Arabiæ/ teste Ptolemæo. Lisus cum i latino/ fluuius est Thraciæ. Est & duarū urbium nomen: quarum una est in Creta/ alia in Dalmatia/ teste Ptolemæo. Lysius cum y græco in prima duntaxat syllaba/ fluuius est Archadiæ. Lysias eadem scriptura/ proprium fuit uiri nomen: & urbs in magna Phrygia/ teste Ptolemæo.	Lisa
Ptolemæus		Lisus
Ptolemæus		Lysius
	Lateranum/ & Lateranæ plurali tantum numero declinari potest. Vnde in legenda sancti Siluerii legitur. Veni ad portam/ quæ appellatur Asinaria/ iuxta Lateranas. Locus est in Roma.	Lysias
Seruius		Lateranum
Virgilius	Lana/ & lanicium/ in uno significato dici potest/ teste Seruio: ut est apud Virgilium georgicorum tertio. Sit tibi lanicium curæ.	Lateranæ
Priscianus	Locuples/ trium generum est/ teste Prisciano libro quinto/ in hæc uerba dicēte. Appellatiua in es terminata/ producta es syllaba/ si sint ad homines pertinentia/ communia sunt: ut hæres/ locuples/ quod & neutrum est. Hæc ille. & in singulati numero tam in i/ q̄ in e ablatiuum terminat/ ut idem tradit Priscianus.	Lana
Priscianus		Lanicium
Cicero		Locuples
Horatius	Cicero in frumētaria. In prouincia locupletis/ & referta. Horatius sermōe. xvi.	
Ouidius	In locuplete domo uestigia rubro ubi cocco.	
Virgilius	Lebes masculini/ & fœminini generis est. Ouidius heroidum.	
Hieronymus	Viginti fuluos operoso ex aere lebetes. Virgilius libro æneidos quinto. Tertia dona facit/ gemiosq; ex aere/ lebetes. Hieronymus i Hezechiele cap. xi.	Lebes
		Lebeta

hæc est lebes: uos autē carnes. Et paulo post. Hi sunt carnes: & hæc est lebes.

Nonnunq̃ a λεβητ̃ accusatiuo græco nostri etiam hæc lebeta for mauerūt.

Hieronymus Hieronymus in libro paralipomenon secundo capitulo. xxxv. Pacificas ue-

Porphyrus ro hostias coxerunt in lebetis: & cacabis: & ollis. Genus est uasis aenei: teste

Caper Porphyrus super librum nonum iliados.

Marcellus Lac & lacte in recto dici potest: testibus Capro Marcellis Prisciano. Virgilius. Lac

Priscianus Lac mihi non æstare nouum non frigore deficit. Cæcilius. Quæ non peperit Lacte

Virgilius lacte non habet. Ennius annalium quarto. Ex Tyberi lacte hauriri. Plautus Lactis

Cæcilius in muginaria. Neq̃ aqua aquæ neq̃ lacte lacti (crede mihi) unq̃ similis. La-

Ennius ctes & pluralis tantum numeri & masculini generis ē teste Probo. Persius.

Plautus Emeris auriculas pulmone & lactibus unctis. At uero Priscianus singulari

Probus numero & fœminino genere declinari præcipit. Quod etiam probat p Ti

Persius tinium in ferentinati dicentem. Graticula lactis agnina. Intestinum est.

Priscianus Lacto lactas primæ coniugationis nutritum est uerbum: Lacteo uero secundæ Lacto

Titinius ubera sugentium ut scribit Seruius. Lacteo

Seruius Lapis facit in genitiuo lapis uel lapidis. Ennius annalium quinto. Lapis

Ennius Occumbunt multi loetum ferroq̃ lapidq̃ pro lapide. Inde fit lapio lapis uer

Marcellus bum teste Marcellis Pacuium inducente dicentem. Lapid cor cura: ærum

Pacuius na corpus conficit. Lapio

Priscianus Lingo lingis & linguo linguis a quo lingua descēdit Priscianus teste efferri pōt. Lingo

Lynter cum y græco & t exili scribitur. Neq̃ a lino linis deriuatur ut cum Ca

Vgutio tholico Vgutio somniauit sed a λουγῆν teste Prisciano prima diphthong

Priscianus gi abiecta uocali & n littera interposita. Virgilius. Lyntrio

Virgilius cauat arbore lyntres. Genus est nauiculæ: quæ ab Vgutione in dictione dro

Priscianus mos etiam hæc lyntres in recto declinatur. Et fœminini generis est teste Pri

Caper sciano: apud Græcos autem masculini. Quo etiam genere Hoc est masculi

Probus no nostri ueteres Græcorum instar protulerunt: ut Caper testat & Probo.

Caper Liquor tam neutro q̃ masculino genere antiqui protulerunt testibus Capro

Probus & Probo. Liquor

Probus Latex tam fœminini q̃ masculini generis apud antiquos fuit: ut Caper &

Caper Probus attestantur. Et tam uinum q̃ aquam significare habet auctoribus

Probus Pompeio & Seruio. Virgilius libro æneidos primo. Latex

Pompeius Regalis inter mensas laticemq̃ lyæum. Idem.

Seruius Sparserat & latices simulatos fontis Auerni.

Virgilius Lembus tam fœminino q̃ masculino genere ueteres protulerunt testibus Ca

Virgilius pro & Probo. Genus est nauiculæ. Limbus cum i latino fascia est quæ ue

Caper stium extremitatem ambit. Virgilius libro æneidos quarto. Limbus

Probus Sidoniam picto chlamydem circumdata limbo. Et format diminutiue lim

Virgilius bulus & limbellus. Limbellus

Donatus Lorum & cum au diphthongo laurum enuntiari potest teste Donato super

tertiam comœdiam Terentii dictum quidem (ut ait) a laurea triumphorū:

sub qua mos erat captiuos uinciri: duciq̃ per pompam. Neq̃ ab eo quod

Vgutio licium deriuatur ut cum Carholico Vgutio somniauit. Lora ea dicebatur

Marcellus quom in uindemia expressisset acinis mustū: & folliculos in doliū ut scribit.

Varro Marcellus. Varro d uita patrū. Antiquæ mulieres maiores natu bibebāt lorā.

Leuites & leuita in recto dici potest: & diaconus uocatur. Leuites

Lemures pluralis tantum numeri masculino genere & lemuria neutro decli

Horatius nari potest. Nocturnæ quædam erant quiritem uisiones. Horatius i epistolis. Leuita

Ouidius Nocturnos lemures portentaq̃ Thesala rides. Ouidius in fastis. Lemures

Ritus erat ueteris nocturna lemuria sacri. Vbi metri gratia mu syllabam

produxit. Lemuria

Nonius Loquutio & lequentia in uno significato accipi possunt teste Nonio Næui

Næuius um inducente dicentem in gallinaria. O pestifera pontica fera trux tholuti

loquentia: hoc ē uolubilis loquutio. Loquutio

Homerus Lindus cum i latino scribitur. Ita enim in Homeri uetustissimo codice scriptum Lindus

Tortellius	legi in secundo iliados. λιρδ-ου ιη λυσ-ου τε και ἀργυροεργ-τα κάμειρον. Et in Simonidis antiquiss- mo codice/etiam sic scriptum inueni. Του ερ ροδ-ω κολοσσορ οκτακισ δ-εκα λαχισ ε-ποισι πηχεωρ ο λιρδ-ισ. Tortellius autem cū y græco scribi præ- cipit. urbs fuit in insula Rhodo/ teste Homero libro iliados præfato. Alia eo	Lindum
Herodotus.	dem nomine est in dorica regione/ teste Herodoto li. historiarum primo.	Lydia
Ptolemæus.	Lindum nomen est duarum urbium/ teste Ptolemæo: quarum una Coryta norum est: alia dauniorum in Britannia. Lydia cum y græco in prima sylla- ba/ provincia est in minori Asia/ teste Plinio libro quinto. naturalis historia.	Lydus Lyde
Plinius.	Lydus cum y græco/ proprium fuit uiri nomen: a quo Lydia ipsa cognomi- nata est/ teste Herodoto libro historiarum primo. Lyde huius Lydes eadem scriptura/ proprium fuit mulieris nomen: cuius meminit Iuuenalis satyra se- cunda/ dicens. in condita pyxide Lyde.	
Herodotus		
Iuuenalis		
Seruius		
Seruius	Leo/ communis generis est/ teste Seruio super librum. xii. æneidos: etsi pro fœ	Leo.
Nonius	mina/ etiam læna cum æ diphthongo dicatur: & lea/ testibus eodem Seruio/	Leæna
Virgilius	& Nonio. Virgilius georgicorum tertio. catulorum oblita læna. Statius li-	Lea
Statius	bro thæbaidos decimo.	Leæ
Ouidius	Vt lea/ quam fœtam sæuo pressere cubili. Ouidius libro metamor. x.	
Ptolemæus	Pectus/ & ora leæ/ caudamq; draconis habebat. Lea item/ insula quædam est	
Ptolemæus	iuxta Cyrenaicam Aphricæ regionem/ teste Ptolemæo. Leæ pluralis tantū numeri/ urbs est in Aphrica/ ut idem Ptolemæus ostendit.	
Priscianus	Latro/ communis generis est/ testibus Prisciano/ & Seruio super librum. xii.	Latro
Seruius	æneidos. Et (ut tradit Varro) latrones a latere dicti sunt/ quasi laterones: qa-	
Varro	circa latera esse leguntur: quos etiam satellites uocant. At uero Seruius/ αλα	
Seruius	τρεω/ quod seruire significat/ deriuatum uult esse uocabulum. Nā (ut ait) latrones mercede obsequi/ & seruire dicuntur. Quod etiam confirmare ui- detur Pompeius/ dicens. Latrones dicuntur conducti milites. Mos autē erat/	
Pompeius	ut hos imperator circa se haberet/ & primos mitteret ad omne discrimen.	
Ouidius	Laertes trium syllabarum/ & Laerta in recto/ declinari potest. Ouidi. heroidū.	Laertes
	Laertaq; satus/ & per quos comitata redirem. Nonnunq; tamen & per synhæ	Laerta
	resim duarum corripitur syllabarum: quod in patronymico patet: ut ē apud	Laertus
Ouidius	Ouidium libro metamorpho. duodecimo.	
	Laertiadæq; fuit tantæ fiducia laudis. pater fuit Vlyssis: qui & Laertius uoca-	
Liuius	tus est. Liuius in odyssea. Neq; enim te oblitus sum Laertie noster.	
Priscianus	Laertie dixit pro Laerti/ teste Prisciano/ antiquorum more/ qui proprium i-	
	us terminatorū nominū uocatiuū in e proferre solebāt: ut li. vii. edocebim⁹.	
Pompeius	Lingua (ut scribit Pompeius) non solum pars corporis dicitur: sed etiam diffe-	Lingua
	rentia sermonum: promontorii quoq; genus non excellentis: sed molliter in	Lingula
	planum deuexi. Et format diminutiue lingula: & per concisionem n litteræ	Ligula
Priscianus	lingula/ testibus Prisciano/ & Pompeio/ in hæc uerba dicente. Ligula per di-	Lingulaca
Pompeius	minutionem linguæ dicta: alias a similitudine exerta linguæ: ut in calceis:	
Martialis	alias insertæ: idest iſi a dētes coercitæ: ut i tibiis. Pro ea/ quæ calceog; ē. Martia.	
	Non extrema sedet lunata lingula planta. Nonnunq; etiam (ut diximus) n ab-	
Iuuenalis	icitur: & li corripitur syllaba. Iuuenalis satyra quinta.	
	Et ligulas dimittere sollicitus/ ne Tota salutatrix iam turba peregerit orbem.	
Seruius	Et est hoc significato/ a ligando ligulam dictam Seruius tradidit. Quod ta-	
Gellius	men (ut præactum est) Priscianus/ & Festus/ per diminutionem a lingua fie- ri uoluerunt. Nam & Gellius/ ad similitudinē linguæ fieri uoluit/ licet in alio significato/ ligulam dictam affirmauit/ quom dixit: Ligula/ genus est gladii ad similitudinem linguæ. Et (ut puto) gladius ille est/ quo aromatarii ad extra henda e uasis unguenta/ uti solent: quod alii etiam cochliare/ quo aromata uertuntur/ interpretati sunt: ut Georgius. Quam nonnulli etiam lingulam/ licet ierudite appellauere. Quod qdē Martialis hoc disticho iſbat/ quo ait. Quauis me ligulam dicant equitesq; patresq;	
Georgius		
Martialis		

Nonius	Dicor ab indoctis lingula grammaticis. A lingula/uenit Lingulaca. Lingula	
Plautus	cæ autem (ut scribit Nonius) uerboſi dicuntur. Plautus in Caſina.	
Pompeius	Lingulaca eſt: nam nunq̃ tacet. Lingulaca item/ genus eſt piſcis/ dicente Pō peio. Lingulaca genus piſcis eſt: uel mulier auguratrix.	
Horatius	Leſbos/ inſula eſt: a qua/ ſit Leſbius: & Leſbous/ bo ſyllaba producta. Horatius	Leſbos Leſbius Leſbous
Horatius	oda prima. Age dic latinum barbite carmen/	
Horatius	Leſio primum modulate ciui. Idem in primo carminum. Leſboum refugit tendere barbiton. hæc inſula/ alio nomine Mitylene uoca tur: & eſt in mari Aegæo.	
Ptolemæus	Linea cum iſlatino/ fluuius eſt Hiſpaniæ/ teſte Ptolemæo/ alias Lethes uoca/	Linea
Solinus	tus/ teſtibus Solino/ & ſtrabone/ ut in diſtione letum uidimus. In alio autem	Linus
Strabo	ſignificato linea/ notum eſt uocabulum. Linus cum i latino/ iſula quædam e	Linum
Ptolemæus	deſerta iuxta occidentalem plagam Ibernix/ ut Ptolemæus oſtendit. Fuit et	
Virgilius	Linus proprium uiri nomen: cuius meminit Virgilius in bucolicis/ dicens.	
Vgutio	Vt Linus hæc illi diuino carmine paſtor. Linum/ notum eſt quid ſignificat/	
Virgilius	Neq̃ ab eo quod eſt lenis lene deſcendit/ ut cum Catholico Vgutio ſomnia nit: ſed a λινος antiquo uerbo græco/ quod detinere ſignificat. Virgilius ge orgicorum primo. Vrit enim lini campum ſeges: urit auenæ.	
Donatus	Lineo lines ſecundæ coniugationis/ antiquum uerbum eſt græcum: quod de/	Lineo
Diomedes	tinere ſignificat. Lino linis tertix/ facit in præterito leui/ teſte Donato ſuper	Lino
Phocas	Terentii eunuchum: ac etiam liui/ teſtibus Diomede/ & Phoca: nec non & li/	Linio
Prifcianus	ni/ teſte Prifciano/ Varronem inducente dicentem in re ruſtica. Cum obline	
Varro	rit uafa. Terentius in eunucho. Releui omnia dolia mea. In ſupino autem/	
Terentius	facit litum/ li ſyllaba correpta. Tibullus:	
Tibullus	Oblitus & multo ſeriet pede ruſticus uas Linio linis quartæ/ format præ/	
Vgutio	teritum ſcdm analogiam liniui/ ſupinum linitum. Et tam linio/ q̃ lino/ pri/	
Virgilius	mam ſyllabam corripit: Etſi Vgutio dicat habere productam. Virgilius.	
Horatius	ſeruataq̃ mella	
Sedulius	Thæſauris relines. Horatius in epistoſis.	
Lucretius	Nec ſocerum quærit: quem uerſibus oblinat atris. Sedulius. Membra operis natale lutum/ per clauſtra genarum Illiniens hominem/ ueteri de ſemine ſupplet. Lucretius libro quarto: melius uigilare ſit ante	
Petrus	Qua docui ratione: cauereq̃/ ne illiniaris. Quare errauit Petrus Riga/ quom dixit in Thobia.	
Petrus	Liniit hinc oculos: ſit medicina patri. Placet etiam hoc loco nonnullos alios	Liniit
Petrus	eiufdem Petri errores prodere: ne uerſificatores/ illius auctoritati/ plus q̃ oportet/ innixos errare contingat. Petrus in libris regum.	
Petrus	Inde refert Iosepus. quod mira gerens Eleazar. Nam teſte Prifciano/ nomia	Iosepus
Petrus	barbara/ acutum in fine accentum detinentia/ more latino declinata/ accen/	
Petrus	tum ipſum acutum retinent: & penultimam producunt ſyllabam: ut ab Adá/ Adamus: a Iosep/ Iosepusta lair/ lairus: ut eſt alibi apud eundem Petrum.	
Petrus	Menſa Leui ſplendet: curata nara lairi. Idem in Luca.	
Claudianus	Alphæi Iacobus Thaddæus/ Bartholomæus. Na a Iacob/ declinatione latia	Iacobus
Alexander	ſit Iacobus/ penultima (ut ſupra dictū eſt) ſyllaba pducta. Vnde Claudius ait.	
Petrus	Quid laceras uerſus dux Iacobe meos? Simili etiam errore peccauit Alexan der/ quom dixit. Filius Alphæi Iacobiq̃ Maria/ quieſcunt/ Petrus in geneſi.	
Petrus	Quæ Polymita ſuit/ oſcula dando patri. Polymitus cum unico l/ ſequentey	Polymita
Petrus	græco/ & i latino in penultima ſyllaba/ ſequentey exili ſcribitur. Nomen eſt adiectiuum/ id ſignificans/ quod uariis filiſ hoc eſt diuerſorum colorum eſt contextum. Nam πολὺ multum/ μιτoσ autem ſilum interpretatur. Et cum Polymita quatuor ſyllabas breues contineat/ nec heroico/ nec elego/ niſi per proceleumaticum pedem/ locari metro poteſt. Petrus in geneſi.	

Petrus	Vt tua perspicue scripta Matthæe ferunt. Matthæus cū t exili i prima syllabæ & th aspirato in secunda & æ diphthongo scribitur: primamq; producit positione syllabæ. Quod etiā Alexāder cōfrater meus obseruauit quom dixit. Matthæus	
Alexander	Matthæum legitur: psalmos erat ante legendum. Quod tamē q congruum sit ipse uiderit. Petrus in exodo.	
Petrus	Cum fimo uituli carnes corriumq; crematur. Fimus primam corripit syllabam. Romulus.	Fimus
Romulus	Dum rigido sedit ore fimum dum qnæritat escam. Petrus.	
Petrus	Septima lux celebris hebdomada septima festis. Hebdomada cum aspirato initio & hebdomas in recto declinari potest: ut in ipsa dictione uidimus.	Hebdomada
Petrus	Et do syllabam corripit: ut est apud eundem Petrum in Daniele.	
Petrus	Septem sic annos hebdomas una facit. Petrus in leuitico.	
Petrus	Aurea facta foris simulans hypocrita fingit. Hypocrita cum y græco i prima syllaba & i latino in penultima & c & t exilibus scribitur: componiturq; ex ὑπό qd est sub (quod & corripit primā syllabam) & κρις iudicium. Et dici potest a nostris simulator. Petrus in Luca.	Hypocrita
Petrus	Praua relinque: tuum non miniscaris opus. Miniscor uerbum quod in usu nō est nisi in compositione: ut comminiscor / reminiscor / ni syllabam positio: ne producit. Petrus in Luca.	Miniscor
Petrus	Hydropicum curat Iesus: & ne primo tecumbas. Hydrops huius hydropis cum aspirato principio & y græco scribitur: & dro syllabam producit: quā apud græcos ω mega est. Horatius in epistolis.	Hydropicus
Horatius	Si noles sanus cures hydropicus: & ni. Simili quoq; errore peccauit Macer / quom ait.	
Macer	Hydropicis sic humores desiccant aquosos. Petrus in Luca.	
Petrus	Bartimæus Timæi filius / unus erat. Bartimæus quatuor syllabarū & Timæ us trium / cum t exili & i latino & æ diphthongo in penultima syllaba scribitur: quam etiam naturaliter producit. Vnde Sedulius ait.	Bartimæus Timæus
Sedulius	Dum residens cæcus Timæi filius illud. Petrus in Luca.	
Petrus	Cæsareum numisma uidens quod monstrat Hebræus. Numisma primam corripit syllabam. Martialis.	Numisma
Martialis	Cur data sint equiti bis quinq; numismata / quare. Horatius.	
Horatius	Rettulit acceptos regale numisma philippos. Petrus in Luca.	
Petrus	Partitio quasdam scissuras schismate gignit. Partitio a partitu supino huius uerbi partior / formatur: & ti syllabam producit. Petrus in leuitico.	Partitio Epopa
Petrus	Vpupa quæ melius ita dicitur epopa / nidum. Epops melius q epopa / hæc uolucris declinatur: & primam corripit syllabam. Ouidius li. metamor. vi.	Epops Vpupa
Ouidius	Nomen epops uolucris: facies armata uidetur. Quin etiam upupa u syllabam corripit. Alexander neq.	
Alexander	Cum fulicis / upupisq; petunt excelsa uolando. Petrus in libro numerorum.	
Petrus	Humana Pilus est in carne superius illud. Superius a supra / uel supera (ut tradit Caper) cōparatiuū est. Supera autē / pe syllabā corripit. Tullius i Arato.	Superius
Caper	Huic supera duplices humeros affixa uidetur	
Tullius	Stella micans. Idem in eodem.	
Tullius	Toruus draco serpit subter / supera q; retorquens	
Priscianus	Sele. Quod etiam Priscianus tractatu de præpositione annotauit. Petrus super libros regum.	
Petrus	Initium fidei designant hostia portæ. Initium cum quatuor syllabas breues contineat metro heroico capi non potest. Petrus in Thobia.	Initium
Petrus	Leue gerunt: & eos gratia summa replet. Leuis leue non onerosum / le syllabā corripit. Virgilius libro æneidos duodecimo.	Leue
Virgilius	Corytiq; leues humeris: & lætifer arcus. Petrus in Daniele.	
Petrus	Hariolus regis soluere uisa nequit. Hariolus cum aspirato initio / proceleus maticus pes est: qui quatuor syllabis breuibus constat. Petrus in Daniele.	Hariolus Tibia
Petrus	Sunt tibiæ ferrum / quædā pars ferrea dura. Tibia cū t exili & i latio utrobique	

Horatius	primam producit syllabam. Horatius in arte poetica.	
Petrus	Tibia non ut nunc orichalco iuncta tubæq. Petrus in Iudith.	
Virgilius	Reticulum sericum scriptura uocat conopeum. Sericus se syllabam producit. Sic etiam conopeum primam producit syllabam: Virg. li. æneidos. i.	Sericus Conopeū
Iuuenalis	Velleratq. ut foliis depectunt tenuia Seres. Iuuenalis.	
Petrus	Vt testudineo tibi Lentule conopeo. Vbi spondeus quintum locum detinet. Petrus in libro Maccabæorum.	Maccabæus
Petrus	Iudas cognomen cui Maccabæus erat. Maccabæus cum gemino cexili & æ diphthongo scribitur: & primam producit positione syllabam. Petrus in libro Maccabæorum.	
Petrus	Ergo Gorgias/Ptolemæus/Nicanor ab illo. Ptolemæus tetrasyllaba dictio cū p in initio & t exili & unico l sequente & æ diphthongo in penultima syllaba scribitur: quam & naturaliter producit: ut est apud eundem Petru	Ptolemæus
Lucanus	Facta Pompeii nece Mithridati Ptolemæo. Lucanus.	
Petrus	Ius & fas multos faciunt Ptolemæe nocentes. Petrus in libro Maccabæorū.	
Manilius	Facta Pompeii nece Mithridati Ptolemæo. Mithridates cum i latino utrobi q. & th aspirato in secunda & t exili in ultima syllaba scribitur: & penultima producit. Marcus Manilius libro. iiii.	Mithridates
Iuuenalis	Post uictas Mithridatis opes pelagusq. receptum. Iuuenalis satyra. xiiii.	
Petrus	Ocyus Archigenem quæretatq. eme quod Mithridates. Petrus in Luca.	
Petrus	Hic ager acheldemac sermone uocatur Hebræo. Acheldemac secundam syllabam positione producit. Vnde in Eua columba legitur.	Achelde mac
Petrus	Campus acheldemac. Petrus in Luca.	
Hieronymus	Sed solui Barabbam non Christum. Poscit Hebræus. Barabbas auctore Hieronymo. Syrum est uocabulum: ex bar qui apud illos filius dicitur & abba qui est pater compositum. Ideoq. cum geminato b scribitur: mediāq. syllabam positione producit. Sedulius.	Barabbas
Sedulius	Tunc coluere Bahal: tunc elegere Barabbam. Petrus in Luca.	
Petrus	Scripsit Origenes q. non tenebrosa fuerunt. Omnia enim nomina in genes termiata/ge syllaba corripit: ut in initio libri ultimi disserem. Petrus i Luca.	Origenes
Petrus	Post Paraceuen lux quæ sequitur Phariseos. Para præpositio græca primā syllabam corripit. Vnde Alexander ait.	Parasceue
Alexander	Præcedente para bræuiatur læsio longa: hoc est Paralyfis. Errat tamen Alexander in deriuatione huius uocabuli: dum ex græco & latino esse compositum putat. Nam paralyfis cum y græco in penultima syllaba a παράλυω quod significat dissoluere/deriuatur. Petrus in Luca.	
Petrus	Ante diem sabbati dum licet illud agi. Sabbatum cum gemino b scribitur: primamq. syllabam positione producit. Persius. recutitq. sabbata palles.	Sabbatum
Persius	Iuuenalis satyra sexta.	
Iuuenalis	Observant & ubi nudo pede sabbata reges. Petrus.	
Petrus	Candacis regina uirum iam duxerat istum. Candacis Aegypti regina fuit: & da syllabam corripit: sicut Salmacis: Atracis. Iuuenalis.	Candacis
Iuuenalis	Candacis Aethiopum dicant arcana. Ouidius libro metamorph. xv.	
Ouidius	Cui non audita est obscænæ Salmacis unda. Idem libro primo de amore.	
Petrus	Atracis ambiguos traxit in arma uiros. Petrus in Luca.	
Arator	Dum uenis in regnum Christe memento mei. Venis nis syllabam producit. Simili quoq. errore peccauit Arator quom in initio heroici uersus aduenis dixit. Idem & Sedulius errauit quom ait.	Venis
Sedulius	Peruenis ad Christum. Peccauit etiam Sedulius in hoc uerbo excutite tu syllabam contra naturam producendo: in abluta lu syllabam breuiando: in iugis iuge/iu syllabam corripiendo. Petrus in libro numerorum.	
Petrus	In terram sanctam deus imperat idola toli. εἰδ-ωλον cum ei diphthongo & omega in media syllaba apud Græcos scribitur: quæ littera ubiq. producta est. Vnde Homerus libro iliados uigesimo tertio ait.	Idolum
Homerus	Ἰδωλεῖς ἐπὶ γούρῳ ψυχαὶ εἰδ-ωλα καμοῦ' ἴωρ. Consimili errore peccauit	
Arator		

Prudentius	Arator/quom dixit. Claudicat Aegyptum cūpiens/atq; idola quærens Sic & Prudentius in psychomachia/ dicens.	
Alexander	Quosq; uiros/nō ira fremēs/non idola bello. Errauit & Alexadet/quom ait.	
Petrus	Idola dic longum:tamen inuenies idolatra. Petrus in genesi. Tu prior egressum fac:& coniunx tua: nati Postea. Fac pro face per apocopen dicitur. Et sicut facio fa syllabam corripit	Fac
Ouidius	sic & fac c correptū habet. Ouidius heroidum. Phylli fac expectes demophoonta tuum. Postea/unica dictio/a syllabam p	Postea Allophylus
	ducit. Petrus. Crine/q; allophylis hostibus ille datur. Allophylus (ut in ipsa dictione uidi/ mus) cum gemino l & y græco/sequente unico l scribitur:& dici potest alieni gena. Quod autem ibi in a littera dubius Petrum induxi nuperrima lectio/ ne certior effectus/excluso procul dubio/hic certius annotauī. Nam (ut ibi/ dem differuimus) allophylus phy syllabam producit. Statius li. i. siluarum. Hunc quoq; perq; nouem tenuit Pamphyla messes. Nam ex παρ/& φύλος componitur. Petrus. in libro numerorum.	
Stattus	Ollarum carnes/peponum fercula porros. Peponum neutro genere apud	Pepo
Petrus	Græcos declinatur:& primam corripit syllabam. Homerus li. iliados. ii. ὄπιπτορες. κἀκὲ λειχε ἄχαιδ-ες οὐκὲ τῶχαιοι. πεπτορες idest molles & im	Peponum
Homerus	belles/p metaphoram a Peponis: quæ tactu mollia sunt. Errauit etiam Ara/ tor & alibi/quom ait. cui tangere non sum	
Arator	Calciamenta pedum dignus: neq; soluere summam Quæ ligat excelsas humilis corrigia plantas. Nam calciamentū metro capi	Calciamentū
	non potest heroico: neq; calciamen: aquo calciamentum formatum est.	Corrigia
Arator	Corrigia cum duplicato r/a corrigo corrigis/ex con/& rego deriuatur: & ri	Professio
Ouidius	syllaba correpta est. Idem. Professio uera	
Columella	Mendaci de teste sonat. Profiteor pro syllabam corripit. Ouidius in fastis.	
Arator	Non est de tetricis/non est dea magna professis. Columella libro. xi.	
Arator	Vimq; suam idcirco profitetur noīe Graio. Arato.	
Arator	nullasq; uolens contingere mensas/Esuris ad facinus. Idem.	Esuris
	Aduenis in cluso soluere uincla gregi. Nam esurio esuris/ aduenis/ is syllabā	Aduenis
Arator	producunt. Arator.	
Arator	Forma sacrificii perfecti prisca/ canistro	
Ennius	Tres panes offerre iubet. Sacrificium cri syllabā corripit nec metro capi po	Sacrificium
Arator	test heroico. Ennius. Sic nos ille suos diis sacrificare pueros. Melius dixisset Arator hoc modo Sacrifici forma/ pro sacrificii. Arator.	
Iuuenalis	Austrelem celebrare uiam/ quam spado iugatis Aethiopum pergebat equis. Spado/ eunuchus dicitur: & spa syllabam cor	Spado
	ripit. Iuuenalis satyra prima.	
Martialis	Cum tener uxorem ducat spado/ Meuia Tuscum Figat aprum: & nuda teneat uenabula mamma Martialis. Nec spado iam/ nec mœchus erit te præsede quisq; At prius (o mores) & spado mœchus erat.	
Vgutio	Lepra/ græcum est uocabulum. Neq; ex prurigo / & leo les componitur/ ut cū	Lepra
	Catholico ridiculus somniauit Vgutio.	
Vgutio	M Achæra cum ch aspirato/ & æ diphthongo scribitur. Neq; a	Machæra
Iuuenalis	macto/ uel macero/ deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed græcum magis est uocabulum: quæ apud nos gla dius transfertur. Et producit mediā syllabā. Iuuenalis satyra. vii.	
Domitius	Ostēdatur/ ames nomen/ uictūq; machæra: idest gladii: hoc	
Tortellius	est per metonymiam gladiatoris. Vbi Domitius/ proprium dixit fuisse no/ men præconis. Tortellius macellum interpretatus est.	
Seruius	Macellum cum unico c/ & duplicato l scribitur. Quod quidē uocabulū Seruius	Macellum

Donatus	a græco deductum tradidit: Donatus super Terentii eunuchū a macchidis	Bi Macellus
Pompeius	pecoribus dictum uoluit: Pompeius a quodam cui nomen Macello/appel- latum dixit. Qui Macellus in urbe (ut ait) latrocinium exercebat. Quo ut per- git damnato/ censores Aemilius & Flavius postea statuerunt ut i domo eius opsonia uāderentur. Macellus item idem/est qui & macilentus/ teste No- nio. Vnde Lucillius libro sexto ait. Si nosti/ non magnus homo est/ nasutus macellus. Macella urbs est mediter- ranæa Sicilia/ ut in cosmographia Ptolemæus ostendit.	Macuentus Macella
Nonius	Maceries/ & maceria/ in una significatione accipi possunt/ teste Nonio. Paries	Maceries
Sisenna	is uocatur/ quo uinæ/ uel horti/ claudi solent. Sisenna libro historiarum. iiii. Post uillarū maceries/ & parietinas/ quinq; cohortes in insidiis reliqt. Mace-	Maceria Maceratio
Nonius	ries item pro maceratione ponitur/ teste Nonio/ Aphranium inducente di- centē in excepto. facere illi satis uis/ q̄ta illius mors/ sit maceries tibi. Rursum maceria/ mēbrana secūdinārū uocatur/ quā alio noie steram appellant.	
Aphranius		
Nonius	Macies/ macritudo/ macor/ in uno significatione dici potest/ auctore Nonio. Magister cum g scribitur/ non autem cū duplicato ii/ hac uidelicet scriptura maii	Macies Macritudo
Vgutio	ster/ ut scribi præcepit Vgutio. Nam si cum duplicato ii scriberetur/ primam	Macor
Perfius	syllabā pduceret/ cū tamē constet correptā esse/ dicente Perfio satyra. v. Rem populi tractas/ barbatum hoc crede magistrum	Magister Magister
Vgutio	Dicere/ neq; ab eo qui est maior/ magister deducitur/ ut Vgutio somniauit.	
Pompeius	Sed a magis descendit/ ut scripsit pompeius in hæc uerba dicens. Magistri/ non solum doctores artium/ sed etiam pagorum/ societatum/ uicorum/ col/ legiorū/ equitum/ dicuntur/ quia omnes hi magis cæteris possunt. Et Seruius ait. Magistri appellantur ii/ quibus præcipua rerum cura incumbit/ & qui ma- gis/ q̄ cæteri/ diligentiam & sollicitudinem/ rebus quibus præsumt/ habere de- bent. Antiqui ē/ sicut magis/ & mage/ ita magister/ & magester dixerunt.	
Seruius	Mantæle huius mantælis cum t exili/ & æ diphthongo/ & unico l/ & mantælum/	Mantæle
Seruius	Seruo teste/ declinari potest/ cōponiturq; ex ea/ quæ est manus/ & tæla. Oui	Mantælum
Ouidius	dius libro fastorum tertio.	Mantile
Lucillius	Dixerat ad dextram uillis mantælle solutis. Lucillius.	
Plautus	mappas/ mantælla/ merumq; Plautus. Nechis sycophantiis/ nec phucis/ nullum mantælū obuiā est. Nōnunq; muta/ mus æ diphthongū in i/ & dicimus mantile/ ut in multis fieri cōsuevit/ ut a quæ ro ingro/ a cædo incido/ a lædo illido/ ab æquus iniquus. Martialis.	
Martialis	Mantile e mensa surripit Hermogenes. Virgilius libro æneidos primo.	
Virgilius	tonsisq; ferunt mantilia uillis.	
Virgilius	Maturo maturis primæ coniugationis est/ dicente Virgilio.	Maturo
Ouidius	Maturate fugam. Matureo matures/ secundæ. Ouidius libro metamor. xiiii.	Matureo
Hieronymus	Hæc tibi nubilibus primum maturuit annis. Ponitur nonnunq; maturo/ pro matureo. Hieronymus in Iohel capitulo ultimo. Mittite falces/ quia matura/ uit messis. comperitur etiam maturio maturis quartæ coniugationis/ ut ē apud	Maturio
Quintiliāus	Quintilianum de causis. Cōtra libidinē maturire non potest.	
Prisciāus	Matur/ & maturus matura matur/ declinarūt pōt/ teste Prisciano/ & a matur/ (ut ait) sit superlatiuus/ a gradus maturimus/ maturus uero/ maturissimus.	Matur Maturus
Cicero	Mausolus trium sillabarum/ propriū fuit uiri nomen/ a quo/ mausolum sepul/ chrum dictum est. Nam trisyllabum Cicero protulit/ & Plinius/ & i noctibus	Mausolus
Plinius	atticis Gellus. Sed & mausoleum tetrasyllabum comperitur. Martilis.	Mausolum
Gellius	Aere nec in uactio pendentia mausolea/ ubi etiam spondeus locum q̄ntum	Mausoleū
Martialis	detinet/ ut est etiam apud Lucanum libro. viii.	Mæsolus
Lucanus	Pyramides claudunt/ indignaq; mausolea. Propertius.	
Propertius	Vel Mausolei diues fortuna sepulchri. Martia. itē trisyllabū ptulit/ quom ait.	
Martialis	Mausoli saxis/ pyramidūq; leges/ ubi Tortellius legit Mausolei cum e ante o.	
Tortellius	Mæsolus cum æ diphthongo/ fluuius est india/ teste Ptolemæo.	
Ptolemæus	Mus græcum uocabulum est/ quī apud illos uuo/ cum y græco scribitur. Et facit	Mus
Laurentius	in genituo plurali/ murium/ ut in Raudensem tradit Laurentius. Quod ē	Musculus

Hieronymus	auctoritate Hieronymi comprobatur in libro primo regum capitulo sexto ita dicentis. Facientisq; similitudines anorum uestrorum: & similitudines murumq; demoliti sunt terram. At uero Romulus/metri gratia murum protulit/ quom ait.	Musculus
Romulus	Curstat hinc murum ludere prompta cohors. Simili quoq; modo protulit Carolus Arretinus/ quom dixit i initio batrachomyomachiae.	Muscula
Carolus	Ranarum/ murumq; simul. Mus format diminutiue musculus. Musculus ite/ cochlea aquarum est: & nauigii genus. Muscus/ lanugo quaedam est uiridis/ i locis humidis crescens. Virgilius. musco circumdat amara Corticis. Musca/ pa	Muschus
Virgilius	rum uolatile/ format per diminutionem muscula. Boetius. Quid ibecillius homine/ quos morsus muscularum necat? Muscus cum ch aspirato/ animal est quadrupes/ ad muris similitudinem/ iuxta cuius umbilicum/ sanguinem nascitur apostema inter carnem/ & corium: quod cum pelle ablatum/ preciosum muschum conficit.	
Boetius	Musio/ & murilegus/ animal e quadrupes: q alio noie Cattus appellatur.	Musio
Popeius	Meditullium cu duplicato l/ ab ea qua e tellus dictum est quasi meditellium/ ut auctor est Pompeius: Neq; a tollio tollis descendit/ ut Vgutio somniauit.	Murilegus
Vgutio	Mamers huius mamertis/ lingua Osa/ teste Pompeio dicitur: qui alias Mars huius Martis/ & Mauros huius Maurotis declinatur.	Meditullium
Popeius	Messena huius messenae cum duplicato l/ & messene huius messenes/ in recto d/ clinari potest. urbs est Graeciae propinqua Pylo: de q Statius li: thebaidos. iiii.	Mamers
Stadius	Planatq; Messene/ montanaq; nutrit Ithome. Mesana cum unico l/ sequente a/ urbs est Siciliae propinqua pellore/ teste Plinio libro tertio naturalis historiae: qua a Graecis μεσανα dicitur.	Mars
Plinius	Prisciaus Maspiter/ martis pater/ facit in genituo Maspitris/ & Maspiteris/ teste Priscia. Martir cum t exili/ & y graeco scribit: & nonnunq; more graeco/ cu in fine terminatur/ nat' martys. & ap nos testis transfertur/ auctore Augustino/ i sermoe martyrum.	Mauros
Prisciaus	Augustinus Maritus/ no tantum uir/ sed etiam masculum animal dicitur: ut est apud Ennium. Pecudi dare uiuam marito. Marita/ marito copulata uocatur/ dicte de Vio/	Messene
Ennius	Papinius lathilla Papinio li. siluarum primo. atq; noua gestit minor ire marita: ubi chalco graphi nouo marito impresserunt. Ouidius libro metamor. duodecimo.	Mesana
Papinius	Ouidius Victus est a timido Graeciae raptore maritae. Maritha neutri generis cum i latino/ & th aspirato/ montes sunt foelicis Arabiae/ teste Ptolemaeo.	Maspiter
Ouidius	Ptolemaeus Matrix huius matricis format diminutiue matricula/ mater uero/ matercula. Horatius rati in epistolis.	Martir
Ptolemaeus	Horatius Dum pueris ois pater/ & matercula pallet. Matertera/ soror matris dicit: qua & matruelis uocatur. Matruelis ite/ filii/ & filiae matertera appellantur. Matrimones/ non is d/ cui mater defuncta e/ ut inscius tradit Vgutio: sed cui mater ad huc uiuit/ auctore Pompeio/ in haec uerba dicente in dictioe flaminia. Flaminia (inqd) dicebat sacerdotula/ qua flaminicae diali praeministrabat: eaq; patrimones/ & matrimones erat: idest patre/ matre/ q; adhuc uiuos habebat. Hec ille.	Martyr
Horatius	Solinus Massilia cu duplicato l/ & i latino utrobique/ & unico l/ scribitur. urbs est in Narbonensi prouincia/ testibus Solino/ & Iustino libro. xliii. cuius meminit Lucanus libro tertio/ dicens.	Martys
Solinus	Iustinus Quauis Hesperium mundi properemus ad axem/	Maritus
Iustinus	Lucanus Massiliam delere uacat. Martialis.	Marita
Lucanus	Martialis Fumea Massiliae ponere uina potes: ubi si syllaba correpta est. ab hac Massilia/ Massilienses dicti sunt. Ptolemaeus ponit duas Massilias in Gallia Narbonensi: quarum unam dicit esse Comanorum: aliam Sallyum. Massyllia cum duplicato l/ & y graeco in secunda syllaba/ & unico l/ & i latino in penultima/ urbs est mediterranea Libya/ teste Seruio super librum aeneidos quartum: de qua meminit Lucanus libro quarto/ quom ait.	Maritha
Martialis	Seruius Et gens qua nudo residens Massyllia dorso: ubi syllaba producta est. Et ab hac massyllia/ massyli/ & massylei/ uocitati sunt. Syllius libro secundo.	Matrix
Seruius	Syllius Hic medius iuuenum Massyla gentis in agmen. Martialis.	Matricula
Syllius	Martialis Auditur qum Massyla per auia murmur. Idem.	Marer
Martialis		Matercula
		Matertera
		Matruellis
		Matrimones
		Massilia
		Massilienses
		Massyllia
		Massyli
		Massylei

Et Massyleum uirga gubernat equum.

- Terentius Medeor/datiuo/actō/genitiuo a parte post/iūgi potest. Terētius in Phormione. Medeor
 Hierōymus Quas cum res aduersæ sint minus mederi possis. Hieronymus in Hieremia
 threnorū capitulo. ii. Magna est uelut mare contritio tua. Quis medebit tui?
 Medicor/deponens est uerbū: & tam accusatiuū/ q̄ datiuū/regere potest/ teste Medico
 Seruius Seruio super librum septimū æneidos. Virgilius. Medico
 Virgilius Sed non Dardaniæ medicari cuspidis ictum Mendico
 Virgilius Eualuit. Idem georgicorū secundo. & olentia Medi
 Ora fouent illo: & senibus medicantur anhelis. Comperitur etiā medico me
 dicas actiuū: ut est apud Virgiliū georgicorū primo.
 Iuuenalis Semina uidi equidē multos medicare serētes. Mendico aut̄/ di syllabā produ
 Iuuenalis eit. Iuuenalis satyra tertia. & eiectis mēdicat silua camenis. Idem satyra. vi.
 Arcanam Iudæa tremens mendicat in aurem.
 Horatius Medea/ proprium fuit mulieris nomen: & producit̄ mediam syllabam. Horati- Medea
 us in arte poetica. Media
 Ne pueros corā populo Meda trucidet. Media/ prouintia est asiæ: a qua Me- Medi
 di: & Medici/ appellati sunt. Inde medica/ quædā hæba cognominata est. Et Medici
 nbiq; me syllaba producit̄. Medicus aut̄/ & medica/ & medicus medica me/ Medica
 Horatius dicū/ a medeor/ me syllabā corripunt. Horatius/ quod medicorū est/ Medicus
 Ouidius Promittunt medici: tractant fabrilis fabri. Ouidius de remedio.
 Carminis/ & medicæ Phœbi rector opis.
 Megaris/ regio est in Achaia. Megara huius megaræ/ opidum est Megaridis/ te Megaris
 Ptolemæus stibus Ptolemæo: & Pōponio. quo ēt noīe filia Creōtis uocata ē: de q̄ Marti. Megara
 Pomponius Tu megaram credis non habuisse nates. Est & eiusdem nominis Megara/ op Meura
 Martialis pidum in Sicilia. quod tamen neutro genere/ plurali tantum numero decli/ Megara
 Seruius natur/ teste Seruio super librū. x. æneidos: quod etiā Menra a nōnullis dicitur
 Ptolemæus ut Ptolemæus scribit. Sed & singularis numeri comperitur foeminini generis
 Syllius libro. xiiii.
 Nec maior Megara. Megæra cum æ diphthongo in media syllaba/ una est ex
 Claudianus tribus infernalibus furiis: & producit̄ mediam syllabam. Claudianus de laudi
 bus Stiliconis.
 Virgilius Improbā mox surgit tristi de sede Mægera. Virgilius libro æneidos. xii.
 Lucanus Quas & tartaream nox intēpesta Megaram. Lucanus libro primo.
 Horruit Alcides uiso iam dite Megaram. Alia furia uocatur Alecto: alia Tissi
 Orpheus phone: quas tres uno uersu Orpheus comprehendit/ dicens in argonautico.
 Τισφορη τε και αληκτω και δ-τα μεγαρηα.
 Mensa/ notum est quid significat/ Mensis/ notū etiā/ uocabulum est: a quo/ fit mē Mensa
 Priscianus struus/ & mensurnus/ teste Prisciano. Inde fluxus sanguinis menstruus: qui sci Mensis
 Cicero licet mulieribus/ singulo quoq; mense euenire solet: dū conceptui aptæ sunt. Menstruus
 Cicero primo rhæthoricorū. Pars quædā æternitatis/ cū alicuius animi men Mensurnus
 furni/ diurni/ nocturni/ uespertini certa significatione.
 Mel huius mellis cum duplicato l i obliquis scribitur. Melos cum unico l neutri Mel
 generis/ indeclinabile est. Sunt tamen qui melus huius meli secunda declina/ Melos
 tione declināt: sicut & chaos indeclinabile/ & chaus huius chai/ secundū ordi/ Melus
 nis/ teste Prisciano. dici potest dulcis modulatio: quem præcipue cantum uo Melas
 lunt esse pastoralē/ ut dixit Acron super librum tertium carminum Horatii. Melan
 Ptolemæus Melos item eadē litteratura/ foeminini generis/ insula quædam est cretæ ad Meles
 Ptolemæus iacēs: & eiusdē nominis urbs i ea/ teste Ptolemæo. Melas cum unico l sequēte Melo
 Ouidius a mons est Homeritorū in foelici Arabia/ teste Ptolemæo. Melas itē eadē lit/ Melus
 Ouidius teratura: fluuius ē Mygdoniæ/ dicente Ouidio libro metamor. secundo.
 Mygdoniusq; Melas. Alius eodem nomine fluuius est in Scilia: de quo Ouidi
 Ouidius us fastorum quarto.
 Sacratumq; Melam/ pascua lata bouum. Rursum alius est eiusdem nominis i
 Plinius Cilicia/ teste Plinio libro quinto. Alius Melas est fluuius in Thracia/ teste eo
 Plinius dem Plinio li. præfato. Alius in Boætia/ teste Herodoto libro historiarū. vii.

Herodotus	Melan cum unico l/nigrum significat. Meles cum unico l/sequente e/fluuius	
Solinus	est prope Smyrnam/ teste in collectaneis Solino: cuius meminit Statius li/	
Statius	bro siluarum tertio/ dicens.	
	Smyrna tibi gentile solum: potusq; uerendo	
Statius	Fonte Meles. Et facit i genituo Melis & Meletis. Statius libro prefato i gene/	
	thliaco Lucani. Gravior nobilior Melete Bætis. Meles item animal est: quod	
	alias maturellum uulgus appellat. Melo cum unico l/fluuius est/ qui alio no/	
Festus	mine Nilus uocatur/ teste Festo. Melus huius meli masculini generis/ animal	
	est: quem alias taxum appellant.	
	Mænalus cum æ diphthongo scribitur. Neq; a mene/ quæ est luna/ uel defectus/	Mænalus
Vgutio	deducitur/ ut cū Catholico somniauit Vgutio. Mons est Arcadiæ/ teste Pl/	
Plinius	nio libro. iiii. naturalis historia/ masculini quidē generis in singulari: in plura	
Diomedes	li uero numero/ neutri/ testibus Diomede/ & Phoca. Virgilius egloga ultia.	
Phocas	Pinifer illum etiam sola sub rupe iacentē.	
Virgilius	Mænalus. Lucanus libro tertio.	
Lucanus	Sicanias Alpheus aquas/ tunc Mænala liquit.	
	Mæander cum æ diphthongo/ & Mæandrus/ in recto/ declinari pōt. Neq; a meo	Mæander
Vgutio	meas descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Fluuius est Phrygiæ/ di	Mæandrus
Ouidius	cente Ouidio libro metamor. nono.	Mæandru
	Non secus ac liquidis Phrygius Mæander in undis. Mæander/ item genus est	
Marcellus	Picturæ/ ut scribit Marcellus: quod Festus neutro genere Mæandrum uocat/	
Festus	quom ait. Mæandrum/ genus Picturæ: dictum a similitudine flexas amnis: q	
Virgilius	Mæandrus appellatur. Virgilius libro æneidos primo.	
	quam plurima circum	
Prolemæus	Purpura mæandro duplici Melibœa cucurrit. Mæandrus item/ a Ptolemæo.	
	mons quidam Indiæ ponitur.	
	Menâder abq; æ diphthongo/ & Menâdrus/ in recto/ declinari potest. Propri	Menâder
Ouidius	um fuit Græci poetæ nomen/ de quo Ouidius libro pmo de sine titulo.	Meandrus
	Vixit & meretrix blanda/ Menâdrus erit.	
	Myrtus cum y/ græco/ & t exili scribitur. Neq; a mari deriuatur/ ut cū Catholico	Myrtus
Vgutio	ridiculus somniauit Vgutio. Arbuscula ē nobis notissima: & (ut dicūt poetæ)	Myrtetum
Seruius	Veneri sacra: ut etiā testis est Seruius super secundū georgi. A qua/ sit myrte	Myrteta
Priscianus	tum/ neutri/ & myrteta foeminini generis/ teste Prisciano: myrteus adiectiuū.	Myrteus
Plautus	Plautus in aularia. Nescio qui seruus e myrteta prosluit. Tibullus.	
Tibullus	Et gerit in signi myrtea ferta coma. Myrtouum cum y/ græco/ & t exili/ Pela/	Myrtous
Iginus	gus est/ artis maris Aegæi nomen/ a Myrtilo/ qui teste Igino de astronomia	Myrtilus
Ouidius	poetica/ Mercurii filius fuit/ ex Clytia/ cognominatum. & producit to syllā/	
	bam. Ouidius heroidum.	
Horatius	Ei qui myrtoas crimine signet aquas. Horatius in primo carminum.	
	Myrtoum pauidus nauta secet mare. Myrtilus aut cum y/ græco/ in prima/ &	
Statius	t exili/ & i latino in secunda syllaba/ & unico l/ mediam corripit. Statius libro	
	thebaidos sexto.	
	Myrtilus/ & uolucris iam iamq; relinquitur axe.	
Statius	Margo huius marginis masculini/ & foeminini generis est. Statius libro thæbai/	Margo
	dos quarto.	Margus
Iuuenalis	Soluerat Hesperii deuexo margine libri. Iuuenalis.	
Ptolemæus	Plena iam margine libri. Margus/ fluuius est insignis Margianæ Prouinciæ/	
	teste Ptolemæo.	
Horatius	Mergus/ auis est genus/ quem nonnulli mergonem appellant. Horatius sermo	Mergus
	ne. xii. Si quis nūc mergos suauis edixerit assos. Mergulus/ id instrumentum	Mergo
	est/ quo lapadis lychnus continetur/ alias emunctorium uocatum. Merga/ fur	Mergulus
	cula est/ qua cereales mergites feruntur. Merges huius mergitis manipulus ē	Merga
Virgilius	cerealis. Virgilius libro georgicorum secundo.	Merges
	Aut foetu pecorum/ aut cerealis mergite culmi. Mergus huius mergoris neu/	
	tri generis/ genus est uasis: quam nonnulli situlam appellant.	

Vgutio	Merda: foeminini generis est. quod Vgutio neutro genere merdū declinari pos-	Merda
Horatius	se tradidit. Notum est quid significat dicente Horatio. Merdis coruorum caput inquinabis.	Merdum
Vgutio	Mænas huius mænadis cum æ diphthongo scribitur. Neq; a mene/qui est de-	Mænas
Perlius	fectus descendit: ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed a uapora quod	Mænæ
Ptolemæus	furere significat. Perlius. & lyncem mænas flexura corymbis. Sacrificula Bac-	
Seruius	chi dicitur. Fuit etiam propriū uiri nomē: q pro Christi fide martyriū passus	
Virgilius	ē. Mænæ pluralis tñ numeri/urbs est Siciliae mediterranea/ teste Ptolemæo.	Murus
Festus	Murus/ & mœrus cū æ diphthongo/ in uno significato dici pōt/ teste Seruio su-	Mœrus
Nonius	per li. x. æneidos. Vnde Virgilius li. præfato/ ait. atq; ipsi prælia miscent	Merus
Terentius	Aggeribus merorum/ pro murorum. Merus absq; diphthongo/ pro eo qui ē	Merum
	solus poni consueuerat/ auctoribus Festo/ & Nonio: ut est apud Terentium i	Mæra
	Phormione. Nihil habet/ nisi spem meram. Nunc tamen & purus/ uel synce-	Meroe
	rus interpretatur. Merum absq; diphthongo/ pro uno ponitur. Mæra cum æ	Mœris
	diphthongo/ fuit quarta Præti filia/ ex Antia uxore. Meroe huius Meroes cū	
Lucanus	e absq; diphthongo/ trium uidelicet syllabarum/ Insula quædā ē Nilī flumī-	
Virgilius	nis: & eiusdem nominis urbs in ea: de qua Lucanus libro. x.	
	Ambitur Meroe nigris sæcūda colonis. Mœris cū æ diphthongo/ p quodā	
	pastore a Virgilio ponitur: quo ēt nōmine/ rex quidā Aegypti uocatus est.	Mæreo
Varro	Mæreo mæres cū æ diphthongo scribitur: & a marceo marces deriuatū uerbū ē	Mæret
Apuleius	eo q; mærendo corpus marcescat/ ut tradit Varro. A quo ēt primā diphthō	Mæsto
Virgilius	gi uocalē assumpsit/ teste Apuleio. Vnde & primā pducit. Virgi. in georgicis.	Mæstifico
Virgilius	Qualis populea mæres Philomela sub umbra. Idem libro æneidos quarto.	Mereo
Vgutio	Sola domo mæret uacua. Amæreo/ uenit mæstus: quod Vgutio/ & magister	Mereor
Bene	Bene/ nomen esse uoluerunt: Alexander/ & Tortellius/ præteritum a mæreo	Mereo
Alexander	esse tradiderunt: Inde fit mæsto mæstas uerbum/ pro mæstifico/ teste Marcel-	Meret
Tortellius	lo/ Laberium inducente dicentē in Tusco. Concitatā mobilitate mentē mæ-	Meretrix
Marcellus	stas. A mæreo item/ fit mæret ipsōnale/ cum significato scilicet sui uerbi teste	Merito
Laberius	Seruiō. Mereo meres absq; diphthongo/ & mereor deponens usurpatur: & p	
Seruius	nam corripit syllabā. Plautus in trinu. Nam retinere nequeo/ quin dicam ea	
Plautus	quæ promeres. Ouidius libro metamorpho. xiiii	
Ouidius	Quam meruit poenam/ solus digessit in omnes. Mereor facit in præterito me-	
Quintiliāus	ritus sum: & nonnunquam passiue ponitur: ut est apud Quintilianum. Eme-	
Virgilius	ritus huic bello stipendiis. Quādoq; ēt merere/ uel mereri/ significat tractare:	
	& tūc regit ablatiuū cū præpositiōe de: ut si dixeris: Princeps bñ meritis ē de	
Lucanus	militibus suis/ idest milites suos bñ tractauit. Virgilius libro æneidos. iiii.	
	Si bene quid de te merui/ hoc est/ si te in aliquo bene tractauī. Merere item/ si	
	gnificat militare: & tunc aut ablatiuū regit/ aut datiuū: aut absolutum est: ut	
	omnia exemplis probamus/ Et corripit me syllabam. Lucanus.	
	Nulla fides/ pietasq; tiris/ qui castra sequuntur:	
Stattius	Vænalesq; manus/ ubi fas/ ubi maxima merces/	
Lucanus	Aere merent paruo. Stattius libro thebaidos. iiii. non hi tibi solum	
Seruius	Amphiaræ merēt. Lucanus. castrorum in plebe merebat. Ab hoc uerbo me-	
Nonius	reo/ fit etiam impersonale meret/ teste Seruio super librum quartū æneidos.	
Varro	Rursum merere est sordidum quæstum capere/ teste Nonio Varronem idu-	
Nonius	cete dicentē i eumenidibus. Primū iste/ qui meret sestertios uicenos. A quo	
	qdem uerbo (ut idem dixit Nonius) meretrix dicta est. Inter quā ēt/ & prosti-	
	bulā/ hoc distare tradidit: quod meretrix/ honestioris loci est/ & quæstus. Ait	
	enim. Meretrices a merēdo dictæ sunt: q; copiā sui tātūmodo nocte facerent.	
Plautus	Prostitula autē/ q; pro stabulo/ hoc est/ ante stabulum starēt. Vnde & Plau-	
	tus ait in cistellaria. Intro ad bonā meretricē. In uia/ sola prostitula sane est. A	
Festus	meritum supino utriusq; uerbi primam corripiētis syllabā/ fit merito/ meri-	
Cato	tas. Vnde Cato referente Festo/ meritauere dixit pro meruere. Et Sylius libro	
Syllus	.x. ait. Siculas longe meritare per oras impositum/ idest militare.	
	Mæsticia/ mæsticies/ mæstitudo/ in uno significato dici potest/ teste Nonio. Plau-	Mæsticia

Nonius	tus in aularia. Tanta mala/mæstitudoq; obigit: hoc est mæror.	Mæsticies
Plautus	Mergo facit in præterito mersi: in supino mersum/ teste Prisciano: ac est mærtus/	Mæstitudo
Priscianus	auctoribus Quintiliano & Nonio: qui & Accius refert dixisse in deiphobo.	Mæror
Quintilius	Vel hic q; in ea parte/ effrænata impudentia/ pñtē pñs dictis mætare institit.	Mergo
Nonius	Miror miraris/ deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse com/	Miror
Accius	mune. Et accusatiuum a parte post regitur/ uel datiuum: ut miror illam rem: &	Miro
Priscianus	illi rei. Quandoq; etiam genitiuo iungitur: & quandoq; absolutum est. Virgi	Mirus
Virgilius	lius libro æneidos. xi.	Mirior
Ouidius	Iusticiæ ne prius mirer/ belli ue laborum. Ouidius libro metamorpho. xiii.	
Nonius	Dumq; moror/ mirorq; simul/ fugit omnis in undas. Antiqui et miro miras	
Varro	ptulerūt/ teste Nonio. Vnde Varro i eumenidibus ait. Hospes qd miras? In	
Festus	de r. rus mira mirū: & miror cōparatiuus gradus/ testibus Festo & Nonio.	
Nonius	Matula/ genus est uasis urinarii/ teste Pompeio: ac etiam aquarii/ ut tradit No/	Matula
Pompeius	nus/ dicente Plauto in Amphitryone. Nec tu postulas matellam unam tibi	Matella
Nonius	aquæ infundi in caput. Nam & a matula fit diminutiue matella/ teste eodem	Matellio
Plautus	Nonio. Vnde Martialis.	
Martialis	Dispeream/ si tu Pyladi præstare matellam	
Pompeius	Dignus es. At uero Pompeius/ a matella/ etiam matellionem diminutiuum	
Varro	esse uoluit. Quod & Varro protulit libro de uita patrum/ quom dixit. Postu	
Seruius	laret trulleum/ matellionem/ peluim.	
Virgilius	Materia/ & materies/ in uno significato accipi possunt/ teste Seruio super librū	Materia
Horatius	xi. æneidos/ dicente Virgilio libro præfato. iacet omnis ad undam	Materies
	Materies/ idest omne lignum. Horatius in arte poetica.	
	Publica materies priuati iuris erit/ si.	
Ptolemæus	Mallos cum duplicato l scribitur. Vrbs ē mediterranea Cilicū/ teste Ptolemæo:	Mallos
Lucanus	de qua meminit Lucanus libro tertio/ dicens.	Malus
	Mallos/ & extremæ resonant naualibus Aegæ. Malus formini generis est:	Malum
	cuius fructus malum uocatur. Et cū unico l scribitur/ primamq; producit syl	Mala
	labam. Malus eadē litteratura/ masculini generis/ arbor nauis dicit: & primā	Malea
	similiter productam habet. Malus adiectiuū/ & malum substantiuum/ primā	Maleus
	syllabam corripit. Mala maxilla/ ma syllabam producit/ & cum unico l scribi	Malleus
	tur. Mala item eadē scriptura/ ouis interpretatur: & primam syllabam pro	Malica
Ptolemæus	ducit. Malea cum unico l/ promōtorium est Laconia/ testibus Ptolemæo &	Maleos
Homerus	Homero libro odysseæ nono. Et primam corripit syllabā: mediā indifferen	
Virgilius	tem habet. Virgilius libro æneidos. v.	
Stattius	Ionioq; mari/ Maleaq; sequacibus undis. Statius libro thæbaidos primo.	
Lucanus	Arripit extemplo Maleæ de ualle resurgens. Lucanus libro sexto.	
Propertius	Et ratibus longæ flexit donare Maleæ. Propertius.	
Ptolemæus	Præbeat hospitio sæua Malea suo. Est & eodem nomine mons in insula Ta/	
	probanes/ teste Ptolemæo. Maleus cum unico l/ proprium uiri nomen fuit:	
	a quo/ Malea Laconia/ promōtorium/ cognominata est. Malleus cum dupli	
Ptolemæus	cato l/ instrumentum est fabrilē. Malica cum unico l/ & i latino/ urbs fuit iux	
	ta Thessaliam: a qua Malites uocati sunt. Maleos/ Insula est una Ebudarum/	
	Ibernia/ superiacens/ teste Ptolemæo.	
	Myrmix huius myrmicis cū y græco i pma syllaba/ & myrmica a μῦρμιχα græ	Myrmix
	co accusatiuo formata/ declinari in recto pōt. A nostris formica trāsfertur.	Myrmica
Ouidius	Melita huius melitæ/ & melite huius melites/ declinari pōt: & cum unico l/ &	Melita
	i latino/ & t exili scribitur/ mediāq; corripit syllabā/ dicente in fastis Ouidio:	Melite
Ptolemæus	Fertilis ē Melite. Insula est Aphrica: & eiusdē nominis urbs in ea/ teste Ptole	Melitoea
Plinius	mæo: quam Plinius/ & Pomponius in mari siculo esse dixerunt. Melitæa cū	Melota
Pomponius	unico l/ & i latino/ & t exili/ & æ diphthongo in penultima syllaba/ urbs est	Melote
Ptolemæus	Phthiotidis in Macedonia/ ut Ptolemæus ostendit. Melota huius melotæ/ &	Mylitta
	melote huius melotes/ declinari pōt: & cū unico l/ & t exili scribit/ græcū qdē	
Vgutio	uocabulū. Et dici pōt pellis ouina. Nā a μῦλον/ quæ ē ouis descendit: nō au	
	tem a melo animalī/ quē alias taxū uocat/ ut cū Catholico somniauit Vgutio.	

Vnde apostolus ad hebræos ait. Circuierunt in melotis hoc est ouinis pelli-
bus & pellibus caprinis. Mylitta cum y græco in prima syllaba & unico l &
i latino in secunda & duplicato t exili/Venus dicitur Assyriorum lingua te

Herodotus ste Herodoto libro historiarum primo.

Virgilius Mapalia cum unico p scribitur cū prima syllaba correpta sit dicente Virgilio. Mapalia

Pompeius et raris habitata mapalia tectis. Casæ uocantur pœnicæ ut scribit Pompeius. Magalia

Hieronymus Vnde & Hieronymus super Amos prophetam ait. Agræstes casæ & furno-
rū similes Aphri appellant mapalia. Hæc & magalia dicuntur: q̄q̄ recta scri-
ptura teste Seruio/magaria cum r q̄ cum l magalia enuntiari deberet. Nam
Virgilius (ut ait) magar pœnoꝝ lingua/uillā significat. Et producit ma syllabā. Virgi.
Vt primum alatis tetigit magalia Plantis.

Metior metiris/deponens est uerbum. Boetius. Rerum exitus prudentia meti Metior

Boetius tur. Ego autē cōmune uerbū dixerim. Vnde passiuū protulit Hieronymus/ Mensio

Hieronymus quom dixit in Amos ppheta capitulo. vii. Et humus tua funiculo metietur. Mensura

Item in Hieremia capitulo. xxxiii. Sicut enumerari non possunt stellæ cæli &

Hieronymus metiri arena maris/ sic multiplicabo semen Dauid serui mei. Et facit in futu-

Psalmogra ro indicatiui modi/ metiar/ & metibor: ut est apud Psalmographū. Et cōual

phus lem tabernaculorū metibor. Et duplex habet supinū/ mensum scilicet: & me

Beda titū/ ut tradit Beda in Dōnatum. A mensu supino/ fit mensio: idest mensura/

Nonius teste Nonio. Cicero de oratore. Aures enim/ uel animus/ auriū nuntio/ natu

Cicero ralem quandam in se continet uocē/ oium mentionem.

Priscianus Mentior mentiris deponens est uerbum: quod tamen nonnulli cōmune esse uo Mentior

Cicero lunt: quod etiā Priscianus tradidit. Vnde & passiuum Cicero protulit in An/ Mentio

Stadius tonium/ quom ait. Quem ipse ementis auspiciis uitiosum fecerat. Stadius

libro thebaïdos primo.

Priscianus Mentitis ignosco toris. Verum (ut idem dicit Priscianus) antiqui etiā, mentio

mentis usurpauerunt.

Metō metis tertiæ coniugationis facit in præterito messuiscum duplicato s/ lac Metō

Priscianus etiam (ut quidam uolunt) messui. Quod & Priscianus ipse annotauit. Et pri-

Catullus mam corripit syllabam. Catullus.

Sole sub ardenti fluentia demetit arua.

Priscianus Metor metaris/ deponens est uerbum: quod tamen Priscianus tradit esse cōmu/ Metor

Horatius mune. Vnde & passiuū protulit. Horatius in secūdo carminum/ quom dixit. Meto

Nulla decempedis metata priuatis

Lucanus Opacam porticus excipiebat arctontubi & p̄mam pducit syllabā. Lucanus.

Audax experios ueniam metator in agros. Est autem metari/ metis dirigeret

Pompeius ut metari castra/ auctore Pompeio. Sed & meto Virgilius protulit/ quom di-

Virgilius xit in culice. Metabat sese circum loca.

Phocas Mando mandis tertiæ coniugationis/ facit in præterito mandī/ teste Phoca. Vn Mando

Liuius de Liuius ait in odyssæa. Cum socios nostros mandisset ipius cyclops. Quidā Mandor

Priscianus tamē (ut refert Priscianus) dixerunt q̄ format præteritum mandidi: alii man-

Serenus dui. In supino autem facit mansum. Serenus.

Priscianus Proderit & mansum quod traxeris arbore uiscū. Veteres ēt/ teste Prisciano/

mandor deponens ptulere. Et significat comedere/ seu masticare. Mando mā

Marcellus das primæ coniugatiōis/ significat præcipere: ac ēt cōmēdare teste Marcello:

Virgilius ut est apud Virgiliū libro æneidos tertio. furtim mādarat alendum.

Threicio regi/ cōmēdauerat. Nā si regi præcepisset/ maximæ arrogantia ar-

Ouidius gui potuisset. Et Ouidius heroidum.

Quid facis Oenone/ quid mandas semina arenæ/ idest cur cōmēdas.

Minio cum i latino utrobique scribitur. Fluuius est Tusciæ/ de quo meminuit Vir/ Minio

Virgilius gilius libro æneidos decimo. Minye

Qui Cærete domo/ qui sunt Minyonis in aruis. Minye cum i latino in prima Minyeus

& y græco i secūda/ & æ diphthōgo in ultima syllaba/ populi sunt Thessaliæ: Minya

Lucanus quorum meminuit Lucanus libro sexto/ quom ait. Minyum

Et Magnetes equis/ Minyæ/ gēs cognita remis. Minyeus eadē scriptura/ fluuius

	ē Thessaliæ. Minya/isula ē in Myrtoo Pelago. Minyū/color quidā est ruber.	
Claudius	Mille cum i latino/ & duplicato l scribitur. Et dici pōt: mille homies: & mille ho-	Mille
Cicero	minū. Claudius Quadrigarius annaliū tertio. Ibi occiditur mille hominū. Ci-	Milia
Varro	cero in Antoniū. Qui inq in illo iuentus est/ qui. L. Antonio mille nūmū fer-	
Macrobius	ret expēsū. Nummū dixit pro nummorū. Varro rerū humanarū libro. vii.	
Lucillius	Plus mille & centū annorū est. Nam mille hic substantiuū est: quod teste in sa-	
Lucillius	turnalibus Macrobio etiā declinabile cōperitur. Vnde Lucillius. li. nono/ ait.	
Virgilius	Tu milli nummum potes uno querere centum. Vno milli pro mille substan-	
	tive/ nummū p nummorum dixit: ac si diceret: potes mille nummis acquire	
	re centum milia: uel centū nummos. Idem libro quīntodecimo. Hūc milli pas-	
	sum qui uicerit/ atq; duobus/ pro mille & duobus passibus. Passum enim p	
	passuum dixit. Virgilius.	
	Illa/ uia cellerans per mille coloribus arcum. ubi mille adiectiuū est. Idq; notā	
	dum est/ q; per arcum mille colloribus dixit/ pro mille collarū. Plautus in	
	milite. Qui mille annorum perpetuo uiuunt. Quod sane Nonius non perce-	
	pit/ dum hic mille putat/ genitiui casus esse. Millia autē pluralis tm̄ numeri/	
	cū unico l scribitur. Millæ pluralis tm̄ numeri/ cū unico l urbs est Siciliæ/ a la-	
Ptolemæus	tere occidentali/ teste Ptolemæo. de qua Sylius libro. xiiii.	
Sylius	Subsidium infidū fugientibus æquora Milæ. Milye huius Milyes cum i latino	Milæ
Herodotus	in prima/ & unico l/ & y græco in secunda syllaba/ locus est in Asia: qui antea	Milyæ
Ptolemæus	Solyma uocabatur/ teste Herodo. Milyas huius Milyadis/ urbs ē mediterranea	Milyas
	Carbaliæ Phrigiæ Pisidiæ/ teste Ptolemæo. Milo cū i latino/ & unico l/ pro/	Milo
Lucanus	priū fuit uiri nomen de quo Lucanus libro primo.	Milium
	Pompeiana rerum clauerunt signa Milonem. Milium cum i latino/ & unico	Milus
Varro	l/ genus est annonæ/ nomen quidē a græco deductum/ teste Varrone de lin-	Miles
Martialis	gua latina. Martialis in xeniis.	Milito
	Frumētum/ miliū/ ptisanamq; fabamq; solebas. Millus cum i latino/ & gemi-	Militissa
Festus	no l/ collare est canum uenaticorū/ factum ex corio: cōfixūq; clauis fereis emi-	
Scipio	nentibus/ aduersus luporū ipetū/ ut scribit Festus. Scipio Aemiliāus ad popu-	
Priscianus	lum. Vobis rei q; publicæ/ præsidio eritis: quasi millus cani. Miles cū i latino/	
	& unico l/ cōis est generis/ teste Prisciano: qui & masculino genere hic milito	
	dicit: quin & fœminini generis apud uulgus militissa usurpatur.	
Probus	Militor militaris deponens ē uerbū/ teste Probo: sedi & milito militas usurpat.	Militor
	Vnde in legenda sancti Martini legitur. Ipse armatam militiā in adulescentia	Milito
Arator	secutus/ inter scallares alas/ sub rege Constantino/ deinde sub Iuliano Cæsare	
	militauit. Arator O delecta manus/ quæ xpi militat armis.	
Priscianus	Mulceo mulces facit in præterito mulsi: in supino. mulsum/ teste Prisciano. Mul-	Mulceo
	geo mulges facit in præterito mulsi: uel (ut alii uolunt) mulxi/ ut ab alio præ-	Mulgeo
Priscianus	terito mulsi a mulceo differat: in supino mulsum/ & mulctū/ teste Prisciano.	
	Mulsa fœminini generis a mulceo/ & mulsum neutri/ dici potest: interest tamen.	Mulsa
	Nam fœminio genere mulsa/ genus est potionis/ ex aqua/ & melle confectæ:	Mulsum
Varro	neutro aut mulsum/ uinum est/ attico melle temperatū/ testibus Varrone/ &	
Celsus	Celfo. Macer de uiribus hæbarum.	
Macer	In mulsa coctum cōmixtum cui sit acetum. Martialis in apophoretis.	
Martialis	Nos alicam/ mulsum poterit tibi mittere diues.	
	Mulctra fœminini generis a mulgeo/ & mulctrū neutri/ & mulctare/ pro uase/ in	Mulctra
Virgilius	quo mulgetur lac/ dici potest: quin etiam & mulgare. Virgilius.	Mulctrum
	Bis uenit ad mulctrā: binos alit habere fœtus. Quod tamen nōnulli mulgē-	Mulctrare
Horatius	di horā interpretati sunt. Horatius in epodo.	Mulgare
Virgilius	Illic in iussæ ueniunt ad mulctra capellæ. Virgilius in georgicis.	Mulcta
Seruius	More patrum niuea implebunt mulctaria uaccæ. Vbi Seruius/ & mulctaria	
Valgius	(inquit) dici possunt/ & mulgaria. Vnde Valgius.	
	Sed nos ante casam tepidi mulgaria lactis/	
Festus	Et sinum uini cessamus pōdere bacchi/ Mulcta/ poena apud Oscos dicit/ teste	
Seruius	Festo: uel etiā peccati cuiuspiā specialis animaduersio: quæ hodie teste Seruio.	

	pecuniaria est. Neq; a multo multas multa descendit/ut cum Catholico	
Vgutio	Vgutio somniauit:quin potius a multa multo uerbum formatū est teste	
Gellius	Gellio libro.xi.noctium atticarum.Neq; latinum est multa uocabulum: sed	
Varro	Sabinum/auctore Varrone.	
	Multo multas regit a pte post accusatiuū: & ultra accusatiuū ablatiuū siue ge-	Multo
	nitium: sed & nonnunq; duos post se habet accusatiuos diuerfos. Vñ Hierōy	
Hierōymus	mus i Esdra ait. Et multauit gētē argenti talenta centū: & auri talentū unum.	
Phocas	Mugil huius mugilis declinatur/teste Phoca: sicut Pugil huius pugilis: sed &	Mugil
	mugilis in recto comperitur. Genus est piscis capitosi: a cuius similitudine ē	Mugilis
Iuuenalis	capitosa mentula mugilis dicitur. Iuuenalis satyra decima.	
	fecat ille cruentis	
Catullus	Verberibus quosdam mœchos: & mugilis intrat. Catullus.	
	Ah tum te miserum maliq; fati:	
	Quem attractis pedibus patente porta/	
	Percurrent mugiles: raphaniq;.	
Priscianus	Mulus cum unico l habet foemininum mula: quæ i datiuo plurali & ablatiuo/	Mulus
Horatius	teste Prisciano/facit mulabus. Inde mulius/ & mulio. Horatius sermōe. xvii.	Mula
Iuuenalis	Audit/ quom magno blateras clamore: furisq;	Mulius
	Mulius. Iuuenalis.	Mulio
	Nam mihi commota iādudum mulio uirga: idest mulorum ductor. Mullus	Mullus
	cum gemino l genus est piscis: quem alias barbonem uocant: qui apud græ-	Mulleus
	cos μυλλος cum y græco scribitur: ideoq; græcum quidam uolunt esse uo-	
Fenestella	cabulum. At uero Fenestella/ Plinio referente/ a mulleorum colore cogno-	
Plinius	minatum tradidit. Neq; ab eo quod est mollis molle deriuatur/ ut cum Ca-	
Vgutio	tholico Vgutio somniauit. Iuuenalis satyra quarta.	
Iuuenalis	Mullum sex milibus emit. Mulleus cum duplicato l scribitur. Mullei (inquit	
Festus	Festus) calcei regum erant Albanorum: & post patriciorum: a millando (ut	
Vgutio	ait) hoc est fuendo dicti: non autem a mille / ut cum Catholico somniauit	
	Vgutio.	
	Myrrha cum y græco/ & duplicato r/ secundo aspirato scribitur/ & nōnunq; mu-	Myrrha
Priscianus	tamus y græcum in u nostrum/ & dicimus murrha/ teste Prisciano. Filia fuit	Murrha
	Cynaræ regis Cypriorum/ secundum poetas conuersa in arborem sui nomi-	Myrrheus
	nis: cuius gutta uiridis est: & amara: quæ & eodem nomine myrrha appellat.	Myrrhinus
Vgutio	Neq; ab amarus myrrha deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.	
	Myrrha item/ siue murrha/ genus est lapidis: ex quo uasa myrrhina fiunt. Te	Myrrhinum
Plinius	ste enim Plinio libro. xxxvii. naturalis historiæ/ myrrha humor quidam est	Myrrhina
	subterraneus/ & sub terra calore densatus. De hoc lapide intellexit Lucanus/	Murrhiola
Lucanus	hoc est/ de uase ex hoc lapide/ quom dixit.	Myra
Martialis	Non auro/ myrrhaue bibit. Martialis.	Myrina
	Si calidum potas ardenti murrha Phalerno	Myrinus
Propertius	Cōuenit. Iude sit myrrheus/ & myrrhinus: unde & myrrhina uasa. Proptius.	Myrum
Iuuenalis	Myrrheaq; in parthis pocula cocta focis. Iuuenalis satyra. sexta.	
	Grandia tolluntur crystallina: maxima rursus	
	Myrrhina: deinde adamas notissimus. Myrrhina foeminini generis/ seu mur-	
	rhina (utroq; enim modo effertur) genus est potionis confectæ: quod græcæ	
	nectar dicitur: quæ a nonnullis myrrhatum uinum appellatur: quam potio-	
Festus	nem/ etiam murrhiolā mulieres uocabant/ ut Festus scribit/ & Nonius. Plau-	
Nonius	tus in pseudulo. Et quid habeant roga: myrrhinā: passus defutu: mella. Hæc	
Plautus	ab Vgutione corrupto uocabulo marina dicitur. Myra cum y græco/ & uni-	
Vgutio	co r/ urbs est Lyciæ circa montem Massicitem/ teste Ptolemæo: cui sanctus	
Ptolemæus	Nicolaus episcopus præfuit. Myrina cum y græco in prima/ & unico r/ & i la-	
	tino in media syllaba/ urbs fuit in Aeolia/ teste Homero libro iliados secun-	
Homerus	do. Ptolemæus autem/ duas ponit eiusdem nominis urbes: quarum una	
Ptolemæus	(ut ait) est in minori Phrygia/ siue in Aeolia: alia in Lemno. Myrinus eadē	
Martialis	scriptura/ propriū fuit uiri nomen: de quo Martialis in xeniis.	

	Nuper quom Myrino peteres missio laeso. Myrū cū y græco/unguētū dicitur.	
Pōpeius	Mundus auctore Pōpeio appellatur cælum:terra:mare:aer:ornatus muliebris:	
Vgutio	etsi pro muliebri ornatu/neutro genere mundū declinari præcipiat Vgutio.	Munda
Varro	Qui etiam ad id probandū/mendosum affert exemplum. Varro de lingua latina. Mundus muliebris dictus est a mundicia ornatus. Munda/ oppidum	
Lucanus	est Hispaniæ:de quo Lucanus.	
	Ultima phunesta concurrant praelia Munda.	Mundicia
	Mundicia & mundicies in uno significato dici potest.	Mundicies
Ptolemæ ⁹	Magnesia (ut scribit Ptolemæus) promontorium est Pelasgiorum in Macedo-	Magnesia
	nia: & eodem nomine urbs penes Mæandrum fluuiū: alia itē urbs penes Si-	Magnesi
	pylum. Quo etiā nomine/ regio quædā Thessaliæ cognominata est: cuius	Magnetes
Plinius	populi/ teste Plinio libro quarto naturalis historiæ Magnesi uocitari sunt:	Magnes
Lucanus	qui etiam Magnetes uocantur/ dicente Lucano libro sexto.	Magnetis
	Et Magnetes equis/ Minye gens cognita remis. Magnes masculini generis/	
	metalli genus est/ ad se ferrū attrahentis: quia a nōnullis magnetis huius ma-	
Vgutio	gnetidīs/ uel magnetidos/ declinatur. Neq; a magnus deriuat/ ut cū Catholi-	
	co somniauit Vgutio: sed græcū magis est uocabulū. Vnde græcū accusatiuū	
	magneta protulit Sylius/ quom dixit libro tertio.	
Sylius	Qui magneta secant/ solis honor ille metalli.	
	Magnas huius magnatis/ & magnatus huius magnati/ declinari potest: Is dicit/	Magnas
Ptolemæus	qui in populo magnus habetur. Magnata/ urbs est Iberniæ/ teste Ptolemæo:	Magnatus
	a qua/ populi quidam Iberniæ Britannicæ/ Magnata/ cognominati sunt.	Magnata
	Monychus cū y græco/ & ch aspirato scribitur. Vnus fuit centaurog: de quo Iu-	Magnatæ
Iuuenalis	uenalis satyra prima. quantas iaculetur Monychus ornos.	Monychus
	Monycha eadem scriptura/ mater fuit sancti Augustini. Monachus/ & mona-	Monycha
	cha/ cū ch aspirato/ dici potest solitarius/ & solitaria. Monacha item/ una est	Monachus
Ptolemæus	ex insulis mille trecentis & septuaginta octo ante Taprobanem Indiæ maxi-	Monacha
	mam existentibus/ teste Ptolemæo. Monœcus cū œ diphthongo in media syl-	Monœcus
	laba/ & c exili/ Herculis cognomen fuit. Quo etiā nomine/ portus quidā in	Munychiū
Virgilius	Liguria uocatus est. Et producit penultimā syllabā. Virgilius li. æneidos. vi.	Munychii
	Aggeribus focer alpinis/ atq; arce Monœci. Munychium cū y græco in secun-	
Pollux	da syllaba/ & ch aspirato/ festū erat pallados/ ut refert Pollux: unde Munychii	
Ouidius	Athenarū portus dicti sunt: de quibus Ouidius meminit/ quom ait.	
	Hinc se sustulerat/ paribusq; caducifer alis/	
	Munychiosq; uolans agros/ gratamq; Mineruæ	
	Despiciebat humum.	
Stattius	Molo malas primæ coniugationis/ unde immolo immolas/ mo syllabā corri-	Molo
	pit. Stattius libro thæbaidos septimo.	Molior
Priscianus	Aut iubar aduersi graue syderis immolat umbris. Molo molis tertię/ & pri-	Molio
Festus	mam corripit syllabam/ & facit in præterito molui/ in supino multum/ teste	Mollio
	Prisciano: quin etiā & molitū. Vnde Festus ait. Mola uocatur far tostū & sale	Molleo
	sparsū: q; eo molito hostiæ asperguntur. Est aut molere/ acuire uti ferrū: &	Molleco
Hierōymus	terere seu torrere/ uti far/ & triticū: ac etiā subagitare: ut est apud Hieronymū	Molleco
	in libro Iudicū: Sāpsonem clausum in carcere molere fecerunt: idest (ut tra-	
	dunt hebrei) cum robustis mulieribus eum coire fecerunt. ut ex illo robustā	
Horatius	prolem susciperent. Horatius in sermonibus.	
Acron	Permolere uxores nolim laudatier inquit. Quod Acron exponens/ ait. Per-	
	molere/ uiolare/ polluere/ affectare/ subagitare. Molior cum unico l/ depo-	
Diomedes ⁹	nens uerbum/ & molio/ Diomede teste usurpatur: & mo syllabam producit.	
Virgilius	Virgilius libro æneidos primo. Pars ducere muros/	
Varro	Moliriq; arcem/ & manibus subuoluere saxa. Varro in libro poetico. Et tam	
Stattius	non demolio astra. Stattius libro siluarum quarto.	
	Ianq; alio moliris iter/ nec deside passu. Mollio mollis etiam quartæ coniu-	
Virgilius	gationis/ sicut & molio/ qñ placare significat/ uel molle reddere/ cū duplica-	
	to l scribit. Virgilius georgicorum secūdo. fructusq; feros mollite colendo.	

Horatius	Horatius in primo carminū. Molluit auersos penates: id est placuit. Molleo molles scd̄æ cōiugatiōis cū gemiato l̄ūde mollesco/facit i pr̄terito molliui.	
Marcellus	Mollis molle cū duplicato l̄ scribitur: pluresq; apud Marcellum significationes detinet/hoc nihilominus in loco annotandas. Molle (inquit) dicitur non du	Mollis
Virgilius	rum. Virgilius georgicorum secundo.	Mollestra
Virgilius	Quid memora Aethiopū molli canentia lana? Molle/recens nouū. Virgilius in bucolicis. sunt nobis mitia poma:	Mola
Virgilius	Castaneæ molles. Molle/opportunum. Virgilius. & quæ mollissima fandi	Moly
Virgilius	Tempora. Molle/leue contēendum. Virgilius georgi. iii.	Molus
Virgilius	tua Mecoenas haud mollia iussa.	Moles
Virgilius	Molle/non arduum/nec erectum. Virgi. i bucolicis. qua se subducere colles	
Tullius	Incipiunt: molliq; iugum dimittere cliuo. Molle/dulce iucundum. Virgilius georgicorum. ii.	
	mollesq; sub arbore somni. Molle/placatum. Tibullus de senectute.	
Horatius	Et Hannibalē iuueniliter exultatē/patiētia sua mollebat. Horatio i prio carminū. Molluit auersos penates. Ab eo quod ē molle/mollestra dicta est pellis ouil	
Festus	la. Mola/ mo syllaba correpta/uocatur far tostū/ & sale sparsū/ q; eo molito hostiæ sparguntur/ ut scribit Festus. Virgilius in bucolicis.	
Virgilius	Frangere molā: & fragilis incende bitumine lauros. Mola item est qua ferrum acuitur: & frumenta/ & oleæ teruntur: ut in euangelio Matthæi. Expedit ei/ ut suspendatur mola asinaria in collo eius. Rursus mola/mandibula dicitur: ut est apud Psalmographū. Molas leonū confringet dominus. Et in his omni	
Psalmogra	bus significatis primā corripit syllabā. Et a mola/uenit molaris dens: q; apud	
phus	Vulgus/ maxillaris dicitur: & molaris/ Molæ fragmen. Ouidius li. meta. iij.	
Ouidius	Aut comes (inquit) ero dixit: dextraq; molarem	
Ouidius	Sustulit. Moly cum unico l̄ & y græco/ flos quidā est: de quo Ouidius libro metamorphoseos. xiiii.	
Tortellius	Moly uocant superi: nigra radice tenetur. Vbi Tortellius legit tmoli cum t	
Homerus	ante m: & cum i latino scribi præcipit: sed falsus est. Molus cū unico l̄/ uir qui dam fuit Cerenus/ teste Homero libro iliados decimo. Moles cum unico l̄	
Virgilius	dicitur difficultas: & pro magnitudine fere poni solet/ uel pro pondere/ seu onere. Et mo syllabam producit. Virgilius.	
Virgilius	torosq; infusa per artus	
Virgilius	Mens agitat molem: hoc est pondus/ seu magnitudinem. Virgilius.	
Marcellus	Tantæ molis erat/ Romanam condere gentem: id est difficultatis.	
Cicero	Mollicia/ mollicies/ mollitudo/ in uno significato dici potest/ teste Marcello.	Mollicia
Cicero	Cicero libro qnto de finibus. In prio. n. ortu/ inest teneritas/ & mollicia quæ	Mollicies
Vgutio	dā. Idē li. tertio de oratore. In ipso factu modū & Mollitudinis/ & leuitatis.	Mollitudo
Vgutio	Mulcrū ab Vgutione lac nouū dicitur. Molucrū/ & quo molæ ferūtur/ & lignū	Mulcrum
Pompeius	quadratū ubi immolatur/ nec non & tumor uentris/ qui & uirginibus incide	Molucrum
Aphrani⁹	re solet/ appellari pōt/ teste Pompeio. Aphranus. Virgini tam crescit ute/	
Vgutio	rus/ q; grauidæ mulieri molucrum.	
Aphrani⁹	Malagma huius malagmatis cum unico l̄/ græcū est uocabulū/ αμαλακία/ quæ	Malagma
Vgutio	est mollicies/ deriuatū. Neq; a malus mala malū deducitur/ ut cū Catholico ri	
Virgilius	diculus somniauit Vgutio. Id dicitur/ quom res dura per alterius rei admix	
Virgilius	tionem/ in mollem est redacta.	
Virgilius	Mnestheus cū th aspirato/ & eus diphthongo scribitur. Propriū fuit uiri Troia/	Mnestheus
Virgilius	ni nomen: de quo Virgilius libro æneidos.	Menestheus
Virgilius	Velocem Mnestheus agit acri remige pistrim. Hic nonnunq; & Menestheus	
Virgilius	trium uidelicet syllabarum uocatus est/ dicente Virgilio libro æneidos. x.	
Virgilius	Nec Lycio genitore minor: nec fratre Menestheo. Vbi nōnulli legunt Mne	
Virgilius	stheo: ita ut spondeus in quinto sit loco: & secūda spondei syllaba/ propter	Menesthius
Virgilius	geminam sequentis dictionis consonantem Mn/ producta sit. Alius eodem	Menestho
Virgilius	nomiue fuit Thesei filius: alius Diomedis auriga. Menesthius cum th aspira	
Homerus	to/ & i latino/ fuit Arithoi filius/ teste Homero libro iliados sexto.	

Hesiodus	Menestho cum th aspirato / filia fuit Oceani . & Tethyos / teste Hesio / do in theogonia.	
Ovidius	Meleager cū unico l / & Meleagrus in recto / declinari potest. Propriū uiri nomē fuit. de quo Ouidius li. meramorphoseos. viii. meminit dicens.	Meleager
Ovidius	Esse putant tutos / donec Neleager / & una. Idem in eodem.	Meleagrus
Ovidius	Inscius / atq; absens flama Meleagrus ab illa.	
Cicero	Metonymia cū t non aspirato / & y græco in antepenultima / & i latino in penultima syllaba scribitur / & a Cicerone denominatio dicitur: quæ ab in doctis cū o in tertia syllaba & scribitur / & effertur. Sic & metalensis / sylleptis / epa / nalen / prolen / prothesis / synalympha / episyntympha / synodoche / scif / ma / scema enuntiant pro ea / quæ est metaleptis cum t exili / sylleptis cum y græco / & duplicato l: epanaleptis / proleptis / postthesis cum s / sequente th aspirato / synalœpha cū y græco / & œ diphthongo in penultima syllaba: epi / synalœpha cū i latino in secunda syllaba / & y græco in tertia / & œ diphtogo in penultima: synecdoche cū y græco / & e in secunda syllaba / sequente cd / & ch aspirato in ultima: schisma cū ch aspirato / & i latio: schema cū ch aspirato.	Metonymia Metaleptis Sylleptis Epanaleptis Proleptis Prothesis Synalœpha Episyntœpha Synecdoche Schisma Schema
Vgutio	Mythus cū y græco / & th aspirato scribitur. Neq; ab eo quod est mitis mite de scendit: ut cū Catholico Vgutio somniauit: sed græcū magis est uocabulum: quæ a nostris fabula transfertur. Mitos cū i latino / & t exili / græcū & ipsum uocabulū / filiū a nris traditū. Vnde uestis polimita: ut i uerbo lineo uidim⁹.	Mythus Mitos
Plinius	Myisia cū y græco in prima / & unico s / & i latino in media syllaba scribitur. Pro uincia est Phrygiæ / conterminā habens Aeoliam / teste Plinio libro quinto	Myisia Moesia
Ptolemæus	naturalis historiæ. Est aut duplex / superior / & inferior / ut scribit Ptolemæus.	
Ptolemæus	Est & eodē nomine urbs in Albania / teste Ptolemæo: qui & aliā eiūsdē nomi nis urbē ponit in Parthia. Moesia cū œ diphthongo / & unico s / urbs ē in My	
Seruius	sia prope Troiam / teste Seruio super librū primū georgicorū: de qua Virgi	
Virgilius	lius libro præfato. Lætus ager / nullo se tantum Moesia cultu. Lactat. Moesia itē eadē litteratura / prouincia est iuxta Macedoniā / Pannoniæ contermina: quā superiorē Moesiā uocant. Est & alia Moesia: quæ inter Danu biū / orientē uersus usq; ad Tyran fluuiū ptendit: quæ inferior Moesia uocat.	
Homerus	Mimūs cū i latino scribitur / & effictor interpretatur. Mimas cū i latino / mons est	Mimūs
Ovidius	in minori Asia / teste Homero in hymnis: de quo Ouidius li. metamor. ii. Et tandem niuib⁹ Rhodope caritura: Mimasq;.	Mimas
	Monoceros huius monocerotis / animal est / cornu unicū gerens: qui a nonnul / lis in recto monoceron genitiuo monocerontis declinatur.	Monoceros Monoceron
Ptolemæus	Morus / arbor est nota: cuius fructus morū dicitur. Est etiā morū uilla quædam	Morus
Ptolemæus	ab occidentali parte Nil / teste Ptolemæo. Mora urbs est Corsicæ mediterra	Morum
Priscianus	nea / ut Ptolemæus ostendit.	Mora
Priscianus	Moneo facit in præterito monui / teste Prisciano: quin etiā & moni / teste Mar /	Moneo
Marcellus	cello / Pacuiū inducente dicentē in armorū iudicio. Dic quid faciā: & quod	
Pacuius	me moneris / effectum da. Moneo duos regit accusatiuos diuersos: ut præfa	
Terentius	to Pacuii exemplo patet. Nōnunq; post accusatiuū regit ablatiuū: ut ē apud Terentium in Andria. Habeo pro illa re / illum quo moneam probe. Aliqū	
Diomedes	post accusatiuū iungitur genitiuo / teste Diomede: ut moneam te officii tui.	
Virgilius	Monumen / & monumentum / & monitum / & monitus huius monitus / in una	Monumen
Virgilius	significatione accipi possunt. Virgilius.	Monumētū
Perfius	Carmentis nymphæ monita / & deus auctor Apollo. Perfius.	Monitum
	Hos pueris monitus patres infundere lippos.	Monitus
	Morior moreris tertia / & morior moriris quarta coniugatione / declinari pōt	Morior
Priscianus	teste Prisciano. Lucanus libro quarto.	
Lucanus	Nam gratis moritur iugulo qui prouocat hostem. Ouidius libro meta. xiiii.	
Ovidius	Ad strepitum / mortemq; timens / cupidusq; moriri. Ennius annaliū. xiiii.	
Ennius	Nobis ostendas / si uiuimus / siue morimur. Terentius in eunucho.	
Terentius	Risu emoriri omnes deniq;.	

	Moror cōmune uerbū est ut quidam uolunt. Sed & moro moras ueteres teste	Moror
Diomedes	Diomede protulerūt. Vnde Pacuius ait in Hermiona. Paucis absoluit ne	Moro
Pacuius	moraret diutius. Næuius in proiecto. Quid moras/quid imperas?	
Næuius	Margarita & margarites in recto/declinari pōt/ teste Lactantio grāmatico su	Margarita
Lactantius	per librū sextū thæbaidos: quin etiam neutro genere margaritū: qui apud	Margarites
Priscianus	Græcos teste Prisciano masculino genere profertur. Prudentius in psycho.	Margaritū
Prudentius	Margaritū ingens opibusq; & uiribus arte. Hieronymus in parabolis capi	Margaris
Hieronymus	tulo. xxv. Inauris aurea & margaritū fulgens qui arguit sapientē. Seruius	Margarida
Seruius	aut super librū primū æneidos/declinat in recto/margaris/genitiuo marga	Margara
	ridis/uel margaridos: a cuius accusatiuo græco μαργαρίδ-α formatur et la	
	tine hæc margarida huius margaridæ ri syllaba correpta. Vnio seu (ut uul	
Ptolmæus	gus appellat) perula uocatur. Margara urbs ē Indiæ/ teste Ptolemæo.	
	Manna huius mannatis cū duplicato n/ neutro genere/ & manna huius mānæ	Manna
	foeminino/declinari potest.	
Pōpeius	Mutio mutis quartæ coniugationis/ significat loqui/ auctore Pompeio. Persius.	Mutio
Persius	Men mutire nefas? Ennius. Palam mutire plebeio piaculū est. Muteo mutēs	Muteo
Ennius	secūda/ unde mutesco/ significat mutog; more tacere: uel loqui non posse.	
Ouidius	Ouidius metamorphoseos. xiii.	
	Troades exclamant: ommutuit illa dolore.	
Vgutio	Mutuo (inquiunt Vgutio/ & Catholicon) significat mutuo dare: mutuor autē	Mutuo
Marcellus	mutuo accipere: cū mutuari/ etiā mutuo accipere/ significare habeat/ aucto	Mutuor
Cæcilius	re Marcello/ Cæciliū iudicē dicētē. Ad amicos currat mutuātū: mutuet cā mea.	
Plasmo	Malignor deponēs & maligno usurpatur. Psalmographus. Qui malignantur	Malignor
graphus	exterminabuntur. Et iterū. Super populū tuū malignauerūt consiliū.	Maligno
Psalm	Meditor/ deponens/ est uerbū: quod tamen Priscianus tradit esse cōmune.	Meditor
graphus	Vnde etiā passiū protulit Terentius/ quom dixit in Phormione. Meditata	Medito
Priscianus	sunt mihi omnia mea incōmoda. Psalmographus. Anni tui sicut aranea me	
Terentius	ditabuntur. Comperitur tñ & medito meditas. Et (ut putat Plinius/ referēte	
Psalmogra	Diomede) meditare/ est/ secū cogitare: meditari uero/ uoce dicere. Proprie	
phus	tñ meditari significat exercere. Vnde uersu secūdo bucolicog; Virgilius ait.	
Plinius	Siluestre tenui musam meditaris auena: idest exercēs.	
Diomedes	Modulor deponens est uerbū: & tam datiuo/ q̄ accusatiuo iūgitur/ teste Seruio	Modulor
Virgilius	super librū septimū æneidos. Sed & modulo modulas ueteres protulerunt	Modulo
Seruius	teste Prisciano.	
Priscianus	Moderor deponens est uerbū: & datiuū post se casum regit: uel accusatiuū/ te	Moderor
Diomedes	stibus Diomede/ & Seruio super librū septimū æneidos. Cato si tamen co	Modero
Seruius	dex non mentitur auctorem.	
Cato	Ipse tibi moderare: tuis ut parcere possis. Terentius. Qui ex sua libidine mo	
Terentius	deratur nos. Antiqui etiā modero moderas protulere/ teste Marcello/ Pa	
Marcellus	cuiū inducente dicentē. Neq; tuū te ingeniū moderat. Quod etiam Nicola	
Pacuius	us obseruauit in Hesiodo dicens.	
Nicolaus	Vt linguā moderes/ pensataq; uerba loquaris.	
Donatus	Misereor secūda coniugationis/ deponens est uerbū: & genitiuo iungitur/ teste	Misereor
Hieronymus	Donato: ac etiā datiuo. Hieronymus in parabolis capitulo. xiiii. Qui aut mi	Misereo
Hieronymus	seretur pauperi/ bñs erit. Idē i Hieremia ca. xxx. Ecce ego cōuertā cōuersio	Miseret
Nonius	nē tabernaculoq; iacob: & tectis eius miserebor. Veteres et misereo miseres	Miseretur
Ennius	protulerūt/ teste Nonio. Vnde Ennius annaliū quinto/ inquit. Cogebant ho	Miserefco
Ennius	stis lachrymantes/ ut misererēt. Idē in hecuba. Miserete manus: date ferrum/	Miserefcit
Nonius	quo me anima priuem. Comperitur etiā miseret impersonale: & miseretur/	Miseror
Priscianus	testibus Nonio/ & Prisciano. Quæ uerba/ a parte ante accusatiuū regūt per	Misero
Virgilius	sonæ patientis: & a parte post genitiuū personæ agentis. Virgilius.	Miseritudo
Lucius	Si te lapsorū miseret/ quæ munera Niso	Miseria
Cicero	Digna dabis? Lucius. Neq; minus uestri/ q̄ mei miseretur. Cicero p ligario.	Misericor
Turpilius	Cauete fratru p fratris salute p̄cantū uos misereat. Turpilius referente No	dia
Nonius	nio/ tūc (inqt) pris me miseret magis. A misereo/ fit miserefco: a miserefco at	

Stattus	fit miferescit impfonale/cũ significato fui uerbi. Stattus libro thæbaidos. i.	
Virgilius	Et generis miferescere tui. Virgilius libro æneidos. x.	
Terentius	uos o potius miferescite uenti. Terentius. Atq; inopis te miferescat mei.	
Virgilius	Miferor miferaris primæ coniugationis/etia deponens est uerbũ a pte post	
Nonius	accusatiuũ casum regens. Virgilius libro æneidos. xi.	
Accius	& Turni fortẽ miserantur iniquã. Sed & misero miseras antiqui usurpauere	
Nonius	teste Nonio / Accium inducente dicentẽ in Athamãte. Atq; ita de illis merui/	
	ut iure hæc nunq miserarent mala. Miseror autẽ & misereor / hoc distant : q	
Pompeius	(ut tradit Nonius) miserari significat flere/ & lamentari: misereri uero/ misera	
	tionẽ alienis casibus exhibere. Et actiue quidẽ ad primũ: passiuẽ autẽ ad secũ	
Nonius	dum. Et Pompeius ait. Miseratur is/ qui aliena queritur incõmoda: miseretur	
	is/ q miserũ subleuat. Inde miseritudo dicta ẽ/ tã miseriam teste Nonio signi	
	ficans/ q misericordiam.	
Terentius	Memini/ accusatiuo iungitur/ & genitiuo. Terentius. Faciã ut meiq; & huius	Memini
Cicero	diei/ ac loci memineris. Cicero. Omnia quæ curant senes meminerunt uadi	
	monia: qui sibi/ cui ipsi debeant. Quom aut pro eo quod est mentionẽ facio/	
	ponitur/ accusatiuũ recusat: postulat aut genitiuũ: uel ablatiuũ cũ præpositio	
Quintiliãus	ne de. Quintilianus. Neq; enim huius rei meminit poeta ipse. Et iterũ de qui	
Quintiliãus	bus multi memierũt. Et tã præsentis/ q præteriti tẽporis significationẽ detiet.	
Martialis	Maetus maeta maetũ/ & maete aduerbiũ/ tã gtõ/ q ablatiuo iũgit. Martialis.	Maetus
Syllius	Maete animi/ quẽ rarus habet/ morũq; tuor. Syllius libro. xv.	Maete
Lucillius	Lælius affatur: maete o nenerãde pudici Ductor maete animi. Lucillius li. v.	
Horatius	Maete inq uirtute/ simulq; his uersibus esto. Horatius sermone secundo. ma	
Virgilius	ete Virtute esto (inquit) sententia dia Catonis. Virgilius.	
Festus	Maete noua uirtute puer: idest magis aucte: maetus/ magis auctus/ teste Festo.	
Prolemæ	Musta/ urbs est Aphricæ inter Thabracã ciuitatẽ & Bragadã fluuiũ/ teste Ptole	Musta
Ouidius	mæo. Mustũ/ uinũ uocatur nouũ. Ouidius in fastis.	Mustum
Martialis	Præmia de lacubus proxima musta tuis. Martialis.	Mustus
Probus	Imbue plebeias Clusinis pultibus ollas:	Mustacius
	Vt satur in uacuis dulcia musta bibas. Probus autẽ/ masculino genere mustus	Mustacium
Plautus	delcinari præcipit. Mustus musta mustũ/ pro nouus noua nouũ ponit. Vnde	
Censorius	Plautus/ mustã iuuençã dicit. Similiter etiã Censorinus/ de agna (inquit) mu	
	sta pascenda. Næuius in gymnastico. Vtrũ melius est/ uirginẽ/ an uiduã uxore	
Næuius	ducere/ Virginem/ si musta est. Ab eo qui est mustus nouus/ fit (ut tradit Ca	
Caper	per) mustaciũ mustacia mustaciũ. Ait enim. Mustacius/ siue mustaciũ/ non ad	
	genus referendũ est/ q hoc fit/ aut illud: cũ per se nihil sit. Sed sic plane ẽ mu	
	staciũ panis: & mustaciũ librũ recte dicimus: hoc est nouũ. Fallitur tñ Caper:	
	cũ & mustacius masculini/ & mustacium neutri generis/ apud approbatissi	
	mos legatur auctores. Quod quidẽ (ut mea opinio fert) non ab eo quod est	
Iuuenalis	mustũ nouũ/ sed a mustace lauro descendit. Iuuenalis satyra sexta.	
Stattus	Causa nec est/ quare cenã & mustacia perdas. Stattus libro siluarũ primo.	
	Et mustacius/ & latente palma	
Cato	Prægrandes cariotides cadebant. Quo aut fiat modo / Cato insinuat / cum	
	ait in re rustica. Mustacios sic facito. Farinæ filigineæ modiũ unũ musto con	
	spergito: anysum: cyminũ: adipis pondo duo: casei librã: & de uirga lauri de	
	radito/ eodẽ adiecto. Et ubi defrixeris/ lauri folia subtus addito/ dũ cõcoques.	
	Mandones/ manducones/ mansucii/ in uno significato accipi possunt. Sic come	Mandones
	dones: comedi: edones: edaces: epulones: lurcones: curgilones: ganeones: glu	Mãducones
	tones: scurra: paraliti: gulones: phagones: ambrones: ardeliones: eluones: li	Mansucii
	guriones: labeones: nepotes: catillones cum duplicato l/ a catilo dicti: nō aut	
Vgutio	catulões cũ unico l/ a catulo/ ut somniauit Vgutio. Festus. Fiscellus/ casei mol	
Festus	lis appetitor dicitur: ut catillones catilloq; luguriones. Hæc ille. Macrobius.	
Macrobius	Proprie aut catillones dicebantur/ qui catillos liguriebant.	
Nonius	Magnitudo/ & magnitas/ in uno significato accipi possunt / teste Nonio/ Ac	Magnitudo
Accius	cium inducente dicentem. Neq; sat fingi/ neq; dici potest/ præ magnitate.	Magnitas

Priscianus	Mordeo. mordēs facit in präterito momordi/ teste Prisciano/ dicente Lucano.	Mordeo
Lucanus	Exiuit. primus chalybē frēnosq; momordit. Quin etiā & morsū/ auctore	
Gellius	Gellio libro. vii. noctiū atticarum. Vnde & Plautus ait in trigesimū. Nī fugissē	
Plautus	mediū credo prēmorsisset. Antiqui tamen (ut scripsit Marcellus) memordi	
Marcellus	pro momordi/ peposci pro poposci/ pepugi pro pupugi/ spepondi pro spo	
Gellius	pondi dixerūt. Sic ēt tetuli pro tuli/ cecurri p cucurri/ teste Gellio li. prafato.	
Diomedes	Munero muneras/ & muneror deponens usurpatur/ auctoribus Diomede/ No	Munero
Nonius	nio/ Prisciano. Horatius. Muneretur te Priape affecto.	Muneror
Priscianus	Manduco māducas/ & manducor deponēs dici pōt/ testibus Prisciano/ & No	Manduco
Horatius	nio/ q & Pōponiū refert dixisse. Opertis oculis simul māducat/ p māducat.	Manducor
Priscianus	Mungo mungis/ & mungor deponens usurpatur/ teste Marcello/ Catonē indu	Mungo
Nonius	cente dicentem de liberis educandis. Neq; emungentur libertatē.	Mungor
Pōponius	Metus/ masculini generis est/ sed & foeminino genere ueteres protulerūt/ teste	Metus
Marcellus	Festo/ Vnde Ennius ait. Viuam/ an moriar/ nulla in me est metus. Metus itē	
Cato	pro religione ponitur/ teste Seruio/ ut est apud Virgilium.	
Festus	multosq; metu seruata per annos.	
Ennius	Malua/ a μαλάχη dicta est/ auctore Varrone de lingua latina. Hārba est/ quæ	Malua
Seruus	& maluacius dicitur/ testibus Probo/ & Prisciano/ quod & hoc maluaciū de	Maluacius
Virgilius	clinatur. potest tamen & maluacius adiectiue declinari. Malua item masculī/	Maluacium
Varro	nī generis/ fluuius a Ptolemæo ponitur/ cuius hostiū ē ad Ibericū oceanum.	
Probus	Moses duarum syllabarum est/ dicente Iuvenale satyra quinta.	Moses
Priscianus	Tradidit arcano qd' cūq; uolumine Moses. Et Arator. nō hāc ieiunia Moses	Moises
Ptolemæus	Condedit. Et iterum.	
Iuuenalis	Nam psalmus licet ista canat/ tamen inclyte Moses Altius hāc memōras.	
Arator	At uero Sedulius trisyllabam dictionem expressit/ cū ait.	
Arator	Quid q & Elian/ & clarum uidere Moisen/ Et facit in genitiuo Mosis/ uel	
Sedulius	Mosis/ sicut Achilles huius Achilles/ uel Achilli/ Vlysses huius Vlyssis/ uel Vlyssi.	
Caper	Metaurus cum t exili/ & Metaurū/ declinari potest/ testibus Capro/ & Probo.	Metaurus
Probus	Fluui/ ē/ q de Piceni puicia oriēs/ Flāminiā d' currit. Horatius i. iiii. carminū.	Metaurum
Horatius	Testis Metaurum flumen. Syllius libro. vii.	
Syllius	Multaq; Hasdrubalis fulgebat strage Metaurus.	
Pōpeius	Manfues genitiuo mansuetis/ & mansuetus mansuetum/ mansuetum/ declinari po	Manfues
Nonius	rest/ testibus Pompeio/ & Nonio. Plautus in asinaria. Reddā ego te & fera	Manfuetus
Plautus	fame mansuetem. Accius in Meleagro. Nunc sine maciem/ misericordia mā	
Accius	fues sit. Dictū est aut mansuetū/ ad manū ueniēs suetū/ hoc ē/ neq; misericor	
Pompeius	dia māstū/ neq; crudelitate sauiū/ sed modestia tēpatū/ ut idē scribit Pōpeius.	
Pompeius	Malluiā cū duplicato l/ dicuntur aquæ/ quibus lotæ sunt manus/ teste Pom	
Quintiliāus	peio. Malluiū autem/ uas est/ quo manus lauantur.	Malluiā
Pompeius	Manceps/ & mancipium/ in uno significato accipi possunt. Quintilianus in gla	Malluium
	diatore. Et inter dedita noxæ mancipia/ contēptissimus tiro gladiator.	Manceps
	Manceps aut (ut tradit Pōpeius) appellatur quicqd emitur a populo condit	Mancipium
	ctiue/ quia manu sublata significat se auctore ēptionis esse/ qui quidē præsuo	Mancipi
	catur/ quia tam debet præsare populo/ quod promissit/ q is/ q pro eo præs	Neumācipi
Seruus	factus est. Mancipi indeclinabile ē per oēs casus/ & genera/ teste Seruio. Et ap	
	pellant res/ quæ manu capi/ & alienari possunt/ ueluti seruus/ & equus/ cum	
	cætera/ neumācipi dicantur/ ut iura/ rerumq; dominia.	
	Mulcifer/ quasi mulcens/ hoc est molliens ferrū/ Vulcanus dictus ē/ qui & mul	Mulcifer
Casellius	ciber. Et facit mulciber in genitiuo Mulcibris/ uel Mulcibris/ teste Casellio.	Mulciber
Alexander	Alexander aut/ secūda declinatione declinari præcepit/ quom dixit.	
	Presbyteri cū mulcibero memor esse memento.	
Pōpeius	Monstrū dictū est/ quasi monestrū/ q; scilicet aliquid moneat futurū/ auctore Pō	Monstrū
Nonius	peio/ uel (ut scribit Nonius) monstrū dictū est/ q; iminentia monstret. Mon/	Monstratio
Nonius	stra aut appellatur/ quæ naturæ modū egrediūtur/ ut auis quatuor alis/ hō	Monstruus
Virgilius	duobus capitibus. Nonnunq; tñ pro monstracione monstrū ponitur/ teste	Mōstrosus
	Nonio/ ut est apud Virgilium. Monstra deum refero/ id est monstraciones.	Mōstruosus

Lucanus	Ab eo qđ est monstrū / sit adiectiue mōstruus / & mōstruosus. Lucanus li. i.	
Caper	Monstruosiq; hominum partus.	
Probus	Murmur tam masculini q̄ neutri generis est / testibus Capro / Probo / Prisciāo.	Murmur
Priscianus	Hieronymus in Ioanne cap. vii. Et murmur multus erat de illo i turba. Virgi.	Murmuril
Hierōymus	& nemoq; increbrescere murmur. Et format dimiuitiue murmurillū teste No	lum
Virgilius	nio. Vnde Plautus ait i rudēte. Nolo ego murmurillū / neq; susurrum fieri.	Murmuro
Nonius	Murmuro murmurās / & murmuror deponēs usurpat; & ab eo quod est mur	Murmuror
Plautus	murillū murmurillo murmurillas. Hieronymus in libro numerorū capitu	Murmurillo
Hierōymus	lo. xiiii. Igitur uociferans omnis turba fleuit nocte illa: & murmurati sunt cō	Muginor
	tra Moſem / & Aaron / concti filii Israel. Et in euangelio Lucæ legitur. Et cum	Musso
	uiderēt omnes murmurabant / dicentes / q; ad hominē peccatorē diuertisset.	
Plautus	Plautus. Quid murmurillas tecū / & te discrucias? Muginor deponens idem	
Nonius	significat quod & murmuror: ut etiam interpretatur Nonius illud Lucillii	
Lucillius	libro septimo muginamur / molimur / subdicimus. At uero Festus / muginari	
Festus	(inquit) est nugari: & quasi tarde conari: quod magis placet: & interpretatio	
Festus	ni dicti Lucilliani aptius conuenit. Musso cum duplicato / & etiam pro mur	
Nonius	muro ponitur / auctoribus Festo / & Nonio. Ennius. Aspectabat uirtutem le	
Ennius	gionis suæ / expectans si mussitarent. Mussare item / tacere significat. Ennius.	
Ennius	Non decet mussare bonos: idest tacere / interprete Festo. Rursus mussare / si	
Festus	gnificat dubitare. Virgilius. mussat rex ipse Latinus	
Virgilius	Quos generos uocat: idest dubitat / ut exponit Seruius. Mussare / uereri. Vir	
Seruius	gilius libro æneidos. xi. cuncti se scire fatentur /	
Virgilius	Quod fortūa ferat ppli: sed dicere mussāt. Mussare / queri. Virgili. li. præfato.	
	Fleunt mæsti / mussantq; patres. Inter mussare autem / & murmurare / hoc di	
Nonius	stare tradit Nonius: q; mussare / hominum est / occulte quid / & pressa uoce lo	
	quentiū / quod celatū uelint. Murmurare uero (ut ait) maioris soni est: & ad tu	
Virgilius	multū proximi / dicente Virgilio gerogicorū primo.	
	& resonantia longe	
	Littora miseri: & nemorū increbrescere murmur.	
Phocas	Memor / triū est generū / testibus Phoca / & Prisciano. Sed & hic & hæc memo	Memor
Priscianus	ris & hoc memore / ueteres declinarunt. Vnde Cæcilius ait.	Memoris
Cæcilius	Itane est immemoris / itane madida memoria?	
	Memor memoras / & memoror deponens usurpatur: & tam accnsatiuo q̄ geni	
Syllius	tio / iungi pōt. Syllius circa initium operis.	
	da musa decus memorare laborum	
Virgilius	Antiquæ Hesperia. Virgilius circa initium libri æneidos.	Memoro
Hierōymus	Musa mihi causas memora. Hieronymus in ecclesiastico capitulo septimo.	Memoror
Hierōymus	In omnibus operibus tuis memorare nouissima tua: & in æternū non pecca	
	bis. Idem in eodē capitulo tertio. Sed in die tribulationis cōmemorabit tui.	
Herodot⁹	Maris / fluuius est Agathyrforū / teste Herodoto libro historiarum quarto.	Maris
Hierōym⁹	Mas masculus / facit in genitiuo maris. Mare / aquarum uocatur congregatio /	Mas
	dicente Hieronymo in genesi. Congregationesq; aquarū / appellauit maria.	Mare
Priscianus	Et facit in ablatiuo singulari / mari / uel mare: in genitiuo plurali / mariū / uel	Maræa
Lucanus	marū: in datiuo plī / & ablatiuo / maribus / teste Prisciāo li. vii. Lucanus. li. vi.	Marra
Athacinus	Purus in occasu / parui sed gurgitis Aëas /	Marracium
Plautus	Ionio fluit inde mari. Athacinus.	Mara
Næuius	Cingitur Oceano / Libyco mare / flumine Nilo. Plautus in rudēte. Suā quisq;	Maria
	partem piscium poscant sibi: dicant in mare cōmuni captos. Næuius in car	
Cæsar	mine belli punici. Senex frætns pietate deum / allocutus est summi deū regis	
Columella	fratrem Neptunū / regnatorē marū / pro marium. Cæsar in quinto belli Gal	
Ptolemæus	lici. Paulo latiores q̄ quibus in reliquis utimur maribus. Maræa cum æ diph	
Ptolemæus	thongo / urbs fuit Aethiopia.	
Seruius	Marra cum duplicato r / ferreum instrumentū est: quod uulgus marra cum	
	appellat. Columella libro undecimo.	
	Contundat marra uel fracti dente ligonis. Mara cum unico r / urbs est me	

tropolis foelicis Arabiae teste Ptolemaeo. Maria palus est Aphrica ut idē Ptolemæus ostendit.

- Syllus** Massicus cum duplicato s & i latino & c exili masculini generis in singulari numero i plurali neutri generis est teste Seruio super librum septimū aeneidos. **Massicus**
- Virgilius** Syllus libro septimo. Massicus tuiferis addebat nomina glebis. Virgili. libro præfato. uertunt foelicia Baccho. Massica. Mons est a quo massicum uinum cognominatum est.
- Vgutio** Mespilus cum i latino & unico l græcum est nomen arboris nobis notæ cuius fructus mespilum dicitur. Neq ab eo quod est malū fructus deriuatur ut cū **Mespilus**
- Palladius** Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Palladius. **Mespilum**
- Palladius** Mespilus admissio germine tuta subit. Idem.
- Priscianus** Mespilaq exarmat pugnacibus horida membris.
- Ennius** Mens & mentis in recto ueteres protulerunt teste Prisciano. Vnde Ennius i Epi maco ait. Terra corpus est: at mentis ignis est. **Mens**
- Priscianus** Mino minas mi syllaba producta accusatiuū post se casum regit. Vnde in hymno patris mei francisci habetur. Mina gregē dux ad regē. Minor minaris mi **Mento**
- Marcellus** correpta syllaba datiuo iungitur. Sed & mino minas antiqui usurparunt teste **Minitor**
- Plautus** Prisciano. Vnde & minitor deponens & minito neutrale dici potest teste **Minito**
- Horatius** Marcello. Plautus in Amphitrione. Quid minitabas te facturū si istam pepu **Minito**
- Horatius** lissim foras? Horatius. Ceruius iratus leges minitatur: & urnam.
- Perfius** Mingo mingis & meio meis idem significatū habent. Horatius. Hunc permin **Mingo**
- Iuuenalis** xerunt calones: atq caballi. Perfius. Pingē duos annues: pueri sacer est locus. **Meio**
- Martialis** extra Meite. Iuuenalis satyra prima. Cuius ad effigiem nō tantum meiere fas **Meio**
- Acron** est. Martialis. Incipit in medios meiere uerba pedes.
- Vgutio** Muria cum unico r & i latino Sirum est uocabulū teste Acrone super sermonē **Muria**
- Perfius** xiiii. Horatii. Neq ab eo qui est murus descendit: quia scilicet oleo stet p mu **Murics**
- Perfius** ro ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio. Erat apud antiquos genus **Murics**
- Festus** liquaminis quod ex thynno pisce conficiebatur. Perfius. Tingit olus siccum **Murics**
- Probus** muria uaser in calice empta. Muries huius muriei eadem scriptura sal dicitur **Murics**
- Sergius** in pila tunsum & in ollam fictilē coniectū: & in furno percoctū ut scribit Fe **Murics**
- Sergius** stus. Quo dehinc (ut ait) i aquā misso Vestales uirgines in sacrificio utebātur. **Murics**
- Ouidius** Mons format per diminutionē monticulus & monticellus teste Probo. **Mons**
- Ouidius** Miluus cum i latino masculini & foeminini generis est teste Sergio in Donatū: **Monticulus**
- Ouidius** apud quem pro foeminino genere in exemplum est quod se legisse dixit ra **Monticellus**
- Ouidius** pidissima miluus. Quod si Sergius ipse non meminit ubi legerit sciat ēē Oui **Miluus**
- Ouidius** dii libro metamorphoseos secundo ita dicentis. **Miluus**
- Ouidius** Ut uolucris uisis rapidissima miluus extis. Sed nō aduertit Sergius q rapidif **Miluus**
- Ouidius** sima non cum substantiuo miluus sed cum uolucris adiectiue iungatur: & sic **Miluus**
- Ouidius** ordinetur cōstructio: ut miluus appositue uolucris rapidissima uisis extis. **Miluus**
- Ouidius** Ita enim quidā exposuit. Sed rectius Sergius. Nā uolucris adiectiue positū ē. **Miluus**
- Ouidius** Et in gyrū uolitans interpretatur. Quod apte innuit Ouidius. Sed in orbē cur **Miluus**
- Ouidius** uat eundē. Ut uolucris uisis rapidissima miluus extis. Et quæ sequūtur. Vbi & **Miluus**
- Ouidius** masculino & foeminino genere protulerunt. Hic & miluius dicitur. Ouidius **Miluus**
- Ouidius** fastorum tertio. Miluius & meritis uenit in astra suis. Oratius suspectos laque **Miluus**
- Ouidius** os & opertum miluius hamum.
- Macrellus** Mercatus huius mercatus uel mercati declinari potest teste Marcello Salustiū **Mercatus**
- Salustius** inducēte dicentem libro historiarū quinto. Cateri negocia sequebātur fami **Mercatura**
- Salustius** liaria legatorum aut tribunorū: & pars sua cōmeatibus mercatis p mercati **Mercatio**
- Salustius** bus. Locus est nondinationis: ubi scilicet mercatura agitur. Mercatura autem **Mercatio**
- Salustius** & mercatio ipsa mercandi actio uocatur.
- Iuuenalis** Mamma cum duplicato m scribitur: primamq syllabam positione producit dicē **Mamma**
- Iuuenalis** te Iuuenale satyra prima. Meuia Tusculum Figat aprum: & nuda teneat uena **Mammula**
- Pompeius** bula mamma. Et format per diminutionē cum gemino m mammula & ma **Mamilla**
- Iuuenalis** milla cum unico m: cum prima syllaba correpta sit. Pompeius in dictione ar **Mammosus**
- Iuuenalis** ca. Arca (inqt) diminutiū facit arcula & arcella: ut a porco porculus & por **Mameatus**
- Iuuenalis** cellus: a mamma mammula & mamilla. Iuuenalis satyra sexta.

Plautus	Ipsa loqui recta facie/strictisq; mamillis. A māmā/fit adiectiue māmofus/& māmēatus. Vnde Plautus in pœnulo/amicam mammeatam dixit. Martialis:	
Martialis	Mammofas metuo:teneræ me trade puellæ.	
Herodiâus	Musa a μῦσις/quæ est inquisitio/dicta est/auctore Herodiâo: non aut a mos	Musa
Vgutio	aqua/ut sōniauit Vugutio. Musæ nouem fuerunt: Clio:Euterpe:Thalia:Mel pomene:Terpsichore:Polymnia/siue Polyhymnia:Vrania:Calliope:Erato: quam tamen Arcades non musam/sed uatem fuisse dicunt. Quas omnes etiā	
Hesiodus	tribus uersibus Hesiodus in theogonia comprehendit/quom ait. κλίω Τέ εὐτέρπη Τέ ὀδύσεια Τέ μελπομένη Τέ Τερψιχόρη Τέ ἔρα τω Τέ πολυμνία Τέ οὐρανίη Τέ καλλιόπη ὅνδ'ε προφέρεισ Τὰ τῆς Τῆς ἀπασσάων.	
Clæmens	Misterium cum i latino scribitur:& a μῖσος/quod est odiū deriuatur/teste Clæ	Misterium
Tortellius	mente papa i stromatibus. Neq; cum y græco μῖσος scribitur/ut scribi præ	Mysterium
Apollodor	cipit Tortellius. At uero Apollodorus/a quodā/cui Myon nomen fuit/quē	Ministeriū
rus	& uenando perisse asserit/mysterium dictum/& nomen funebris honoris ac	
Virgilius	cepisse dicit. Et sic cū y græco mysterium scribendū erit. Alii a μῦς/quod cla	
Paulus	udere significat/deductū perhibent. Vnde mysteriū/arcanū dicitur. Et tūc cū	
Vlpianus	y græco scribi debet. Ministeriū autē a ministrando/latinum est uocabulum. Et proprie ministri opera est:sed pro omni quoq; operatione accipitur:ut d	
	rege latino Virgilius. mæstusq; refugit Foeda ministeria. Ministeria itē pro mi	
	nistris/ponitur. Paulus iuris consultus. Urbica ministeria dicimus etiā quæ ex	
	tra urbem ministrare nobis consueuerunt. Vlpianus. deniq; concubinæ filios	
	naturales alumnos constituit generali appellatione non contineri:et si qua	
	alia sunt huiusmodi ministeria.	
Lucretius	Momen/& momentū/in uno significato dici potest. Lucretius.	Momen
	Momine si a paruo possunt impulsa moueri.	Momētum
	Mechanicus cum e absq; diphthongo/& ch aspirato in secunda/& c exili in'ul	Menechin9
	tima syllaba scribitur. Neq; a mœchor mœcharis descendit/ut cum Catholi	
Vgutio	co Vgutio somniauit:sed a μηχανή/quod apud nos inuentionem indicat.	
	Dici potest uilis artifex.	
	Menda fœminino/& mendum neutro genere declinari potest. Inde fit mēdus/	Menda
Onidius	& mēdosus. Ouidius de remedio. Tunc animo signa quodcunq; in corpore	Mendum
Perfius	mēdum est. Perfius. Ne qua sub ærato mendosum tinniat aurum.	Mendus
	Myoparo masculini generis/cum y græco scribitur. Neq; ex eo qui ē minimus	Mendofus
	componitur:quasi minimus paro/myoparo dicatur/ut cum Catholico ri/	Myoparo
Vgutio	diculus sōniauit Vgutio. genus est nauis:quo piratæ uti cōsueuerāt:aquo et	
	ipsi myoparones cognominati sunt.	
	Mycene huius Mycenes cum y græco/& c non aspirato/& Mycena huius Myce	Mycene
Virgilius	næ/& Mycenæ plurali tantū numero/declinari potest. Virgili. li. æneidos. v.	Myicena
Lucanus	Argolicoue mari deprensus/& urbe Mycenæ. Lucanus libro primo.	Mycenæ
	Sole Thyestæ noctē duxere Mycenæ. urbs fuit in Argolica Achaia regiun	Mycone
Plinius	cula/teste Plinio li. quarto naturalis historia. Mycena eadē litteratura/nym/	Myconos
Porphyrus	pha fuit Laconica:a qua Mycena urbs cognominata est/teste Porphyrio sup	
	librum secundum iliados. Mycone huius Mycones/& Myconos huius Myco	
Virgilius	ni/cum y græco/& c exili/declinari potest. Virgilius li. æneidos tertio.	
Statius	Mycone Gyaroq; reuinxit. Statius. in achilleide. Cycladas:hinc sprete Myco	
	nosq; humilifq; Seriphos. Insula est una ex cycladibus:& eiusdē nominis	
Ptolemæus	urbs in ea/teste Ptolemæo.	
	Myrica cum y græco in prima/& i latino in secunda syllaba/sequente c exili scribi	Myrica
	tur. Neq; ab eo q est amarus deducitur/ut cum Catholico/ridiculus sōniauit	Marica
Vgutio	Vgutio:sed græcum magis est uocabulum. Et producit ri syllbam. Virgilius	Narisca
Virgilius	in bucolicis. Non omnes arbuta iuuant:humilesq; myricæ. Genus est humi	
	lis uirgulti. Marica cum i latino/& c nō aspirato/dea est Litori Minturnensi	
Virgilius	um:fuitq; Fauni uxor/dicente Virgilio libro æneidos septimo.	
	Hunc fauno/& nympa genitum Laurente Marica Accipimus. est etiam eo	
Ptolemæus	dem nomine urbs Parthia/teste Ptolemæo. Marisca cum i latino/& c exili	

Festus	genus est fici/tefte Festo/dicentibus ēt Catone & Plinio. Ficos marficas in lo-	
Cato	co cretofo/& aperto/serito. Martialis. Infanti melimela dato: fatuasq; maris-	
Plinius	cas. Marfica item/morbus is appellatur/qui muliebria patentibus innasce so-	
Martialis	let/ a similitudine mariscæ fici/ sic dictus. Neq; ab eo qui est mas- masculus d-	
Vgutio	scendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Iuuenalis satyra secunda. sed po-	
Iuuenalis	dice leui Scinduntur tumidæ medico ridente mariscæ.	
Plinius	Marsus/ Circes filius fuit. Marsia cum i latino/ regiuncula est Italia/ a Marso Cir-	Marsus
Herodotus	ces filio eognominata: cuius populi Marfi uocitati sunt/ teste Plinio libro vii.	Marsia
	naturalis historiae. Sunt & alii eodem nomine populi Scythiæ/ teste Herodo-	Marfi
Iuuenalis	to libro historiarū. iiii. Marsya (Græci μαρυσια) cū y græco scribitur. Pro-	Marsya
Ouidius	prium fuit uiri nomen/ de quo Iuuenalis. Occurris fronte obducta ceu Mar-	
Lucanus	syia uictus. Hic a phæbo excoxiatus/ teste Ouidio libro fastorum sexto in fon-	
	tem sui nomis conuersus perhibetur/ qui etiam in Mæandrum fluuium cadit	
	dicente Lucano libro. iiii. Qua celer/ & rectis descendens Marsya/ ripis/	
	Errantem Mæandron addit mixtusq; refertur.	
	Mastigias cum i latino utrobique/ græcum est uocabulum. Neq; ex mano manas/	Mastigias
Vgutio	& styx/ componitur/ quasi styge manās mastigias dicatur/ ut cum Catholico	
Plautus	somniauit Vgutio/ etiam hic & hæc mastigia declinari præcipiens. Dici pōt	
	flagifer/ q; ab aliis seruus dicitur sapius cæsus/ uel cædi dignus. Plautus. Cru-	
	cior lapidem non habere/ ut illi mastigia cerebrum excutiam.	
Nestoris Dionisii Nouariensis liber quintus foeliciter incipit.		
Gracchus	N Antio' nancis/ & nanciscor deponens/ i uno significato dici po-	Nancio
Priscianus	test. Vnde Gracchus pro se ait. Si nanciā populi desyderiū/ & p-	Nanciscor
	babo rei publicæ cōmoda. Nācio facit in præterito nanxi/ i su-	
	pino nactum/ teste Prisciano. Nāciscor uero format præteritū	
Priscianus	nactus sum/ & significat inuenire/ acquirere/ adipisci.	
Priscianus	Nactus/ & gnatus/ nata/ & gnata scribi/ & efferi pōt. Et facit na-	Nata
Plautus	ta in datiuo plurali/ & ablatiuo/ natabus/ quin ēt & natis/ teste Prisciano/ di-	Gnata
	cente etiam Plauto. Qui talis est de natis suis/ pro natabus.	
Pompeius	Nauus/ & gnauus/ scribi/ & enuntiari potest. Celer interpretatur/ & strenuus/ a	Nauus
Vgutio	nauium uelocitate sic dictus/ auctore Pompeio. Neq; a nosco noscis descen-	Gnauus
Pompeius	dit/ ut Vgutio somniauit. Inde nauia/ uel gnauia/ dicta est/ hoc est celeritas/ seu	Nauia
	strenuitas/ cuius contrarium est ignauia. Nauia item (ut scribit Pompeius) li-	Nauis
Probus	gnum est in modum nauis cauatum/ quo i uindemiis uti solēt. Nauis format	Nauicula
Vgutio	per diminutionem nauicula/ & nauicella/ teste Probo.	Nauicelle
	Nauicularius/ & nauclerus/ in uno significato accipi possunt/ qui/ ab Vgutione	Nauiculari ⁹
Pompeius	etiam nauclerius/ dicitur/ hoc est nauis gubernator.	Nauclerus
Nonius	Nauita/ & nauta/ i una significatiōe dici pōt. Nautea/ auctore Pompeio/ hæba	Nauclerius
Plautus	granis ē nigris/ q; coriarii utunt. Nautea itē (ut scribit Nonius) aqua ē ex nauis	Nauita
Vgutio	sentina ueniens. Plautus in asinaria. Nauteā bibere malim/ q; illam oscularier.	Nauta
Iuuenalis	Naulum/ merces appellatur nautica/ quod Vgutio etiam nabulum uocat. Iuue-	Nautea
	nalis satyra octaua.	Naulum
	furor est/ post omnia perdere naulum. Nablium/ instrumentum est musicū.	Nabulum
Ouidius	Nauagium/ & nauigium/ hoc distant/ q; nauagium/ nauis ductio dicitur. Naui-	Nablium
	gium autem/ locus uocatur nauigalibilis/ siue nauium collecta multitudo. Na-	Nauagium
	uale/ portus ē/ uel locus ubi naues seruantur. Ouidius libro metamor. tertio.	Nauigium
Virgilius	Haud aliter/ quā si siccum nauale teneret.	Nauale
Martialis	Nauigo nauigas/ & nauiculator/ dici potest. Sed hoc interest/ q; nauigare/ ē nauim	Nauigo
	agere/ nauiculari uero/ ociosa nauicula uehi. Virgilius li. æneidos pmo.	Nauiculator
	Gens inimica tibi Tyrrenum nauicat æquor. Martialis.	
	Piger Lucrino nauiculatur in stagno.	
	Natalis masculino/ & natale neutro genere/ & hoc natalicium/ declinari pōt. plu-	Natalis
	rali autem numero natales/ conditionem sanguinis/ & familiæ indicāt/ ut ge-	Natale
	nerosi natales/ obscuro natales.	

Probus	Nepos (inquit Probus) prodigus est: nepos conpsumptor: nepos luxuriosus: Natalicium	
Seruius	nepos fratris filius/uel sororis. Et communis generis est/ teste Seruio super	Nepos
Phocas	librum. xii. æneidos: etsi habeat foemininum neptis: qui tam a Phoca mascu	Nepus
	lini tantum generis esse traditur. Inde uenit pronepos/ & proneptis: abne/	Nepus
Festus	pos/ abneptis: atnepos/ atneptis: trineptos/ trineptis. Nepus (ut scribit Festus)	Nepa
	dicitur non purus. Nepa/ sydus uocatur/ Aphrorum lingua: qui a nonnullis	
	cancer/ ab aliis/ scorpius appellatur.	
Probus	Nexo nexis tertia coniugatione declinari potest/ teste Probo: & nexo nexas pri	Nexo
Priscianus	ma/ teste Priscião. Accius ideiphobo. Nos cōtinuo ferrū eripimus: oibus ma	
Accius	nicas neximus. Liuius in odyssæa. Nexabāt multa iter se/ nexu nodorū dubio.	
Liuius	Necto nectis facit in præterito nexui/ & nexi: in supino nexum/ teste Priscião.	Necto
Priscianus	Virgilius libro æneidos. v. Et paribus palmas amborum inexit armis. Pro/	
Virgilius	pertius. At tibi qui nostro nexisti rætia lecto. Nectar græcum est uocabulum/	Nectar
Propertius	dicente Festo. Nectar græcæ significat deorum potionē. Neq; a necto nectis	
Festus	deducitur/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Vgutio	Neruus/ si componitur/ secundi/ & tertii ordinis est: ut eneruus/ eneruis. Neruus	Neruus
Plautus	item/ genus ē uinculi: quo pedes impediūtur: uel etiam ceruices. Plautus i au	Neruum
Hieronymus	laria. Neruos/ cathænas/ numellas/ pedicas/ boicas. At uero Hieronymus ne/	
	utro genere declinauit/ quom dixit in Hieremia capitulo. xx. Et misit eum in	
	neruum/ quod erat in porta Benjamin superiori/ in domo domini.	
	Nyctimene cū y græco in pma syllaba/ & ct/ & i latino i secūda scribitur. Filia fu/	Nyctimine
	it Nyctei: & genus est auis: quæ alias noctua uocatur. Et penultimam corripit	Noctua
Ouidius	syllabā. Ouidius libro metamorpho. secundo.	
	Crimine Nyctimene nostro successit Honori.	
	Nycticorax cum y græco in prima syllaba/ & ct/ & i latino in secunda/	Nycticorax
	sequēte c nō aspirato scribitur. Auis est nocturna: quæ & nocticorax dicitur.	Nocticorax
	Et latine transferri potest nocturnus coruus.	
Festus	Nictio nictis/ uerbum est (ut scribit Festus) ad canes pertinens: qui scilicet in odo	Nictio
	randis uestigiis leuiter gāniūt. Nicto nictas primæ cōiugatois/ oculoꝝ/ & ali	Nicto
Festus	orum mēbroꝝ/ nisi/ sæpe aliqd conari significat: ut idem auctor est Festus.	
Priscianus	Nitor niteris format in supino nifum cum unico s/ & nixum/ teste Prisciano. Et	Nitor
Horatius	producit ni syllam. Horatius in arte poetica.	Niteo
	Nec sic enitar tragico deferre colori. Est autem niti/ incumbere: sub onere/ co	Nideo
	nari. Niteo nites secundæ coniugationis/ & nideo nides cum d/ in uno signifi	Nidor
	cato scribi/ & efferri potest. Verum niteo ni syllabam corripit: sed nideo illā	
Virgilius	producit. Virgilius libro æneidos quarto. tantum egregio decus enitet ore.	
Statius	Statius libro thæbaidos. x. Emicat effigies: & sparsa orichalca renident: idest	
Iuuenalis	splēdent. Nidere item/ redolere significat. Vnde nidor/ odor dictus est. Iuue/	
	nalis satyra. v. Captū te nidore suæ putat ille culinæ: idest odore.	
	Noe/ proprium uiri nomē fuit/ magni dilunii tpe/ ut sacre scripturæ attestan/	Noe
Herodotus	tur. Noes/ fluuius est Thraciæ/ teste Herodoto libro historiarum quarto.	Noes
Virgilius	Nifus cum i latino scribitur. Proprium fuit nomen regis Megariensium/ in auē	Nifus
	sui nominis conuersi: cuius meminit Virgilius georgi. primo dicēs. Apparet	Nifa
	liquido sublimis in aere nifus. Hic alio noie haliætus uocatus est: ut est apud	Nyfa
Ouidius	Ouidium libro metamor. viii. Et modo factus auis fuluis haliætus in alis: Ali/	Nyseus
	us eadē litteratura Nifus fuit/ qui cum Salio/ & Euryalo/ currendi certamen	Nysæa
Virgilius	iniit: de quo Virgilius. Si te lapsorum miseret/ quæ munera Niso Digna da/	Nysæus
Virgilius	bis: Nifa eadē scriptura/ ppruū fuit mulieris nomē: de qua Virgi. in Damōe.	Nisæus
Homerus	Mopso Nifa datur. Nifa eadem litteratura/ urbs est Hellados/ teste Homero	Nisæe
	libro. ii. iliados. Alia eodē noie urbs est Lydiæ Mæoniæ: alia Lyciæ circa mō/	Nesæe
Ptolemæus	tem Massicitē/ ut Ptolemæus ostēdit. Nyfa cum y græco/ urbs est forlicis Ara/	
Diodorus	biæ/ teste Diodoro libro historiarum pmo: a qua/ Bacchus Nyseus cogno/	
Ptolemæus	minatus est. Alia rursus eiusdē nois urbs ē in Armenia/ teste Ptolemæo. Alia	
Ptolemæus	in Caria minoris Asiæ: & eodē nomine præfectura Murianæ prouinciæ/ ut	
	idem Ptolemæus ostendit. Nyfa cum y græco/ unus ē ex duobus Parnasi col	
Vgutio	libus. Neq; ab eo qui est nasus deducitur/ ut cum Catholico sōniauit Vgutio.	

Curtius	Nysæa cum y græco/ & æ diphthongo/ urbs fuit in India/ testibus Curtio/ &	
Herodotus	Herodoto: a qua/ fit Nysæus adiectiuum. Lucanus libro sexto. Qua rapidus	
Lucanus	Ganges/ & qua Nysæus Hydaspes. Alia eodem noie est in Megaride Achaïæ:	
Ptolemæus	quæ & Megara uocatur/ ut scripsit Ptolemæus. Nysæus cū i latino/ & æ diph/	
Herodotus	rhongo/ locus est inter Medos/ teste Herodoto libro historiarum. vii. Nysæ	
Virgilius	huius Nysæes cum i latino/ & æ diphthongo in mediâ syllaba/ nympa quæ	
	dam fuit/ de qua Virgilius libro æneidos. v. meminit/ quom ait. Nysæ/ Spio/	
	q/ Thaliæq/ Cymodoceq/ Hæc a nonnullis Nysæe cum e in primâ syllaba	
	scribitur/ & effertur. Et cum unico s/ oēs hæ dictiones scribende sunt.	
	Nysæe huius nysæes cum æ diphthongo in mediâ syllaba scribitur. Proprium	Nysæe
Strabo	fuit nymphe nomen: quam alii (diximus) cum i in primâ syllaba Nysæen uo	Nysæe
Ptolemæus	cant. Nysa/ regio est iuxta Aetnam montana/ ut scribit Strabo. Nysus/ flu/	Nysa
Ptolemæus	uius est Thraciæ/ teste Ptolemæo: & eodem nomine urbs inter Busiriticum	Nysus
Ptolemæus	amnem/ & Bubasticū/ ut idem Ptolemæus ostendit. Nysum/ teste eodem Pto	Nysum
Lucanus	lemæo/ urbs est Dardaniæ/ in Mysia superiori. Nysis/ insula ē Campaniæ/ ab	Nysis
Statius	omnibus prætermissa cosmographis: a Lucano aut posita/ quom ait. tali spi/	
	ramine Nesis Emittit stigiū nebulosis aera saxi. & Statius in siluis. Aera respi/	
	rat pelago circumflua Nesis. Hæc aut dictiones oēs cum unico f scribuntur.	
	Nodus/ ligatura dicitur. Nodus item/ densa uocatur in exercitu peditū/ multitu	Nodus
Seruius	do/ sic quidem pro difficultate appellatus/ quasi uix possit reuolui/ ut scribit	Nodulus
Festus	Seruius super librū. x. æneidos. Et format diminutiue nodulus/ & nodellus.	Nodellus
Vgutio	Nux/ format p diminutionē nucula. Vnde prænestini Nuculæ appellati sūt/ teste	Nux
Phocas	Festo. Vgutio aut dicit/ q/ a nuce fit diminutiū nucilla/ & nucicula.	Nucula
Priscianus	Natrix/ masculini generis est/ teste Phoca: quin et & foeminini/ teste Prisciano.	Nucilla
Lucanus	genus est serpentis: de quo Lucanus libro nono. Et natrix uiolator aquæ/ iacu	Nucicula
Lucillius	liq/ uolucres. Et corripit in obliquis tri syllabam. Lucillius libro satyrarū. ii.	Natrix
Pompeius	Si natibus natricem impressit crassam/ & capitatam.	
	Nego negas/ & negumo/ i uno significato ueteres usurparūt/ ut scribit Pōpei?	Nego
Priscianus	Nicia cum i latino utrobique/ & c exili/ & Nicea cum e in mediâ syllaba/ teste Prisci	Negumo
Ptolemæus	no/ enuntiari pōt. Nomē est duarum urbium/ teste Ptolemæo: quarum una ē	Nicia
Festus	Galliæ/ quæ Massiliensium Nicia dicitur: alia in Asia.	Nicea
Marcellus	Nota (inquit Festus) nunc significat signū/ ut in pecoribus: nunc ignominiā: nūc	Nota
Virgilius	et litteras singulas/ aut binas. Et Marcellus ait. Nota/ signum: nota/ probum:	Notula
Lucillius	nota/ distinctio. Virgilius libro æneidos. v. Cæuleæ cui terga notæ. Lucillius	Notella
	libro. xxx. Quē scis scire tuas oēs maculasq/ notasq/. Ouidius li. tertio de pon	Notus
	to. Ad fratremq/ suas exarat ille notas. Nota format diminutiue notula/ & no	Nothus
Gellius	tella. Notus cum t non aspirato/ sicut & nota/ uentus quidā est/ græcum qui/	
Vgutio	dem uocabulum/ teste in noctibus atticis Gellio. Neq/ a noto notas descen/	
Festus	dit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Nam (ut idē Gellius ait) po Tio græ	
Seruius	ce/ latine humor uocatur. Nothus cum th aspirato/ græca dictio est/ auctori/	
Vgutio	bus Festo/ & Seruio super librum. vii. æneidos. Neq/ a noto notas deducitur/	
Festus	ut Vgutio/ & Catholico/ somniarūt. Et is apud Græcos dicitur/ teste Festo/	
Virgilius	qui ex uxore non legitima natus est: qui apud nos spurio patre natus appella	
Virgilius	tur. Et i utroq/ significato no syllaba corripitur. Virgilius li. æneidos pmo.	
	Vna eurusq/ notusq/ ruūt. Idem libro æneidos octauo.	
	Supposita de matre nothos furata creauit.	
Plautus	Nubo nubis/ habet passiuum nubor. Plautus in persa. Hic cum mala fama faci/	Nubo
Hieronymus	le nubitur. Hieronymus in Matthæo capitulo. xxii. Neq/ nubent: neq/ nuben	Nubor
Hieronymus	tur. Quod enarans idem Hieronymus ait. Nubunt uiri: nubuntur fortasse ux	
Marcellus	ores: quis & mulieres nubere dicantur: & quidē frequētius/ q/ nubi. Marcellus.	
Pomponius	Nubere non solum mulieres/ sed & uiros/ ueteres dicebant. Pomponius i pā	
	nuceatis. Sed meus frater/ meus maior/ postq/ uidit me domo eiectum/ nupsit	
Priscianus	posterius dotata/ uetula/ uaricosa/ Aphræ. Nubo facit in præterito nupsi/ &	
	nuptus sum/ teste Prisciano: & si a nubor nuberis nuptus sum præteritum for	
Plautus	mari possit. Inde hic nuptus/ & hæc nupta: maritus & marita: & nuptus nup/	
	ta nuptum. Plautus: Virgo sum: nōdū didici uerba nupta dicere. Nupta enim	

Festus	uerba (ut scribit Festus) ea apud antiquos appellabantur quæ uirginem dice-	
Stattius	re nō licebat. Nubere item tegere significat uel uelare. Stattius libro thæbai-	
	dos primo. Obnubitoq; comas: & temperat astra galero.	
Priscianus	Ningo ningis: & ninguo ninguis: teste Prisciano: & scribi: & efferri potest. At ue-	Ningo
Seruius	ro Seruius: ningit (inquit) prima: & secunda persona caret: quia non est in	Ninguo
Virgilius	nostro arbitrio: sed ad deum pertinet. Virgilius georgicorū tertio. toto æquo	Ningis
Priscianus	re ninguit. Ningo (ut uult Priscianus) facit in præterito ninxi. Vnde Accius	Ninguis
Accius	ait. Cum nixerint cælestium molæ mihi. Inde fit in recto hæc ningis: teste Ser-	Nix
Seruius	uio super librum quartū æneidos: dicente lucretio.	
Lucretius	albas effundere ningis: & hæc ninguis: teste Prisciano: ut est apud Apulegiū	
Priscianus	in primo Hermagoræ. Aspera hyems erat: omnia ningue canebant. Nunc ue-	
Apulegius	ro: hæc nix huius niuis declinatur. Neq; a nube deriuatur: ut cum Catholi-	
Vgutio	co somniauit Vgutio. a græco tractum est: auctore Pompeio: quod illi pæop-	
Pompeius	dicunt sed hoc est nouum.	
Vgutio	Nympha cum y græco scribitur. Neq; a nube deducitur: ut Vgutio somniauit.	Nympha
Pompeius	Nōnunq; n mutatur in l: & dicitur ympha aqua: teste Pompeio.	Lympha
	Nugas cum s in fine indeclinabile est. Nugax genitiuo nugacis: idem significare	Nugas
Priscianus	habet: & utrunq; trium est generum: teste Prisciano. Hieronymus in Sopho-	Nugax
Hieronymus	nia capitulo ultimo. Nugas qui a lege recesserant cōgregabo. Idem i libro sa-	
Hieronymus	pientiali capitulo secundo. Tanq; nugaces æstimati sumus ab illo.	
Perfius	Nummus cū primam producat syllabā: cum duplicato m scribi consueuit. Perf-	Nummus
Iuuenalis	us. Credere tum nummos Marco sub iudice palles. Iuuenalis.	Numisma
Vgutio	Crescit amor nummi: q̄tum ipsa pecunia crescit. Neq; a numero numeras de-	Numismae
	scendit: ut Vgutio somniauit: sed a numismate deriuatur: auctore Pompeio.	tum
Pompeius	Numisma huius numismatis: & hoc numismatum: declinari potest: & cū uni-	Numa
Martialis	co m scribitur: nā & primā corripit syllabam. Martialis epigramatū primo.	
Horatius	Cum data sint equiti bis quinq; numismata: quare. Horatius.	
	Rettulit acceptos regale numisma philippos. Neq; ab eo qui ē nummus nus-	
Vgutio	misma deducitur: ut Vgutio somniauit: sed a p̄mo: quæ est lex: dictum est.	
Horatius	Numa cum unico m: propriū uiri nomē fuit: de quo Horatius in epistolis.	
	Iam saliare Numæ carmen qui laudat: & illud. Ouidius libro fastorū tertio.	
Ouidius	Illā Numæ coniunx: consiliūq; fuit.	
	Ni: nihil: & nihilum: dici potest. Nihili indeclinabile: trium generum est. Agræ	Nil
Agrætius	tius in Caprum: nihil (inquit) aduerbiū ē: nihil uero: nomē. Festus. Nihili di-	Nihil
Festus	citur: q nec hili quidē ē: hoc ē nullius precii: nullius ualoris: nullius utilitatis.	Nihilum
Charisius	Neco necas facit in præterito necaui: & necui: in supino necatum: & nectum: te-	Nihili
Probus	stibus Charisio: Probo: Diomede: Prisciano. Vnde (ut quidam uolunt) hæc	Neco
Diomedes	nex dicta est: quod tamen a græco tractum uocabulum Festus tradidit. Sifen-	Nex
Priscianus	na libro historiarum tertio. Quoniam neq; mea nex: nec intercessio: posse ui-	
Festus	detur: aliorum dementem reprimere audaciam. Tullius in rhætoricis. Tybe-	
Sisenna	rium Gracchum rempublicam administrantē prohibuit indigna nex diuti-	
Tullius	us in ea commorari.	
Festus	Nuntius: & res ipsa: & qui nūtiat: dicitur: teste Festo. Plautus in sticho. præcucur-	Nuntius
Plautus	ri: ut nuntiarem nuntiū exoptabilem. At uero Seruius: pro re ipsa hoc nunti-	Nuntium
Seruius	um declinari posse asserit: quom super librum sextum æneidos ait. Nuntius	
	masculini generis: est qui nuntiat. Quod autem nuntiat: licet neutro dicat:	
	tamen etiam masculini generis inuenitur.	
	Noceo nocet tā accusatiuo: q̄ datiuo iungitur: ut noceo te: uel tuis rebus.	Noceo
	Neuter neutra netrū facit in genitiuo neutrius: uel neutri neutræ neutri: datiuo	Neuter
Priscianus	neutri: uel neutro neutræ neutro: teste Prisciano. Sed Probus contra. Ait. n.	
Probus	Neuter facit in genitiuo neutri: nō neutrius etsi iter facit utrius. Fallitū Pro-	
Probus	bus: nec meminit qd Plautus ptulit in uitularia: neutri reddibo: p neutro:	
Plautus	cuius utiq; genitiuus ē neutrius: reddibo: pro reddam: ex re: & dabo: d liter-	
	ra: interposita: ut alibi melius differemus.	
Priscianus	Nullus nulla nullū facit i genitiuo nullius: uel nulli nullæ nulli: datiuo nulli:	Nullus
Cælius	uel nullo nulle nullo: teste prisciano. Cælius. Nullæ nationi tot: tātas: tā con-	

Terentius	tinuas uictorias datas arbitror. Terentius in Andria. Tum iners: tum nulli cōsiliū pro nullius.	
	Naufragor/deponens est uerbū. Cōperit tamen & naufrago naufragas. Vnde in epistola prima ad Timotheum capitulo primo legitur. Quam quidam re	Naufragor Naufrago
Propertius	pellentes circa fidem naufragauerunt. & corripit fra syllabā. Propertius. Tetra uenena bibens/ & naufragus ebibat undas.	
Quintiliāus	Nōdinū in singulari numero neutri generis est: in plurali uero/foeminini. Quin	Nōdinū
Liuius	tilianus libro. ii. Siue nō trino forte nōdino promulgata: siue nō idoneo die.	Nōdina
Festus	Liuius li. tertio. postq̄ uero comitia decem uiris creandis in trinondinū indi	
Macrobius	cta sunt: id est in tertiū forū. Festus. Nōdinas feriarū diē esse uoluerūt antiqui: quo mercādi gratia/ rustici urbē cōuenirēt. Macrobius aut̄ in saturnalibus ne	
	gat nōdinas fuisse serias: sed Romanos instituisse nōdinas/ ut octo qdē diebus in agris rustici opus facerent: nono aut̄ intermissio rure ad mercatū/ legesq̄ au	
	diēdas/ Romā uenirēt: ut scita/ atq̄ cōsulta/ frequētiore pupulo referentur: quæ trinōdino die præposita/ a singulis/ atq̄ uniuerfis facile noscebantur. Vñ	
	et mos tractus/ ut leges trinōdino die promulgarētur. Ea re cādidatus ēt usus fuit in comitiū nōdinis uenire: & in colle cōsistere: unde corā possent ab unis	
	uersis uideri. Sed hæc oia negligētius & haberi cōcepta/ & post abolita: postq̄ trinōdino ēt ob multitudinē plebis frequentes esse cōeperūt. hæc Macrobius.	
	Ex quo aliud q̄ nōdias trinūdīnū significat ostēdit: licet apte n̄ dclaret qd sit.	
	Quidam dicūt esse triū dierū spaciū ad habēda comitia creādoz/ magistra	
	tuū. Varias demū recitat Macrobius ipse de nōdinis opiniones auctōrū/ Liuii	
	uidelicet/ Modesti/ Trebatii/ Cæsaris/ Labēdis/ Graniū Cæsii/ Gemini/ Varro	
	nis: quas si quis scire uoluerit/ Macrobiū legat. Nōdina huius nōdinæ/ Ro	
	manorū/ dea dicta erat/ a nono die nascentiū: qui & lustricus dicitur diēs autē	
	lustricus is uocatus ē/ quo infantes lustrantur/ & nomen accipiunt. Sed nonus	
Macrobius	in maribus diēs/ octauus i foeminis erat: ut auctor ē Macrobius ipse.	
Festus	Nequeo nequis/ & negno negnis dixerūt ueteres in uno significato/ teste Festo.	Nequeo
Nonius	Nolo/ & nelo neuis neuult/ Protulerūt antiq̄ in una significatiōe/ ut scribit No	Nequino
Plautus	nus. Vñ Plautus in trinu/ ait. Filiā meā tibi disponatā audio/ nisi tu neuis.	Nolo
	Nouissimus pro eo qui est ultimus/ tā ablatiuo/ q̄ genitiuo/ iungi potest. Vt ego	Nelo
	sum nouissimus omnium. uel omnibus.	Nouissim⁹
	Nardos foeminino/ & nardū neutro genere/ tā p̄ unguēto/ q̄ p̄ hærba/ ex qua cō	Nardos
Probus	ficitur/ declinari pōt. Quæ cū græca sic dictio/ rectius in os (ut tradit Probus)	Nardum
Hierōymus	q̄ i us/ noiatiū terminamus. Hieronymus in cāticis. Nardos mea dedit odo	
Tibullus	rem suum. Tibullus. Illius puro distilent tempora nardo.	
Pompeius	Nemo cōis generis/ nec homo dicitur/ auctore Pompeio: & nonnunq̄ pro nul	Nemo
Seruius	lus ponit/ testibus Seruio/ & Marcello. Cicero in Catone maiore. Quo nemo	
Marcellus	uir melior: id est nullus. Cato. Caduceatori nemo hō nocet. Lucilius li. xxx.	
Cicero	Neminis igeniū tm̄ cōfidere oportet. Plautus in captiuis. Nēinis misereri cer	
Cato	tum ē: nam mei miseret neminē. Virgilius li. æneidos nono. quod optanti di	
Lucilius	uum promittere nemo Auderet: hoc est nullus deorū.	
Plautus	Nares plurali tm̄ numero declinatur/ ut tradit Probus. Sed nō recordat̄ Probus	Naris
Virgilius	legisse apud Horatiū: emūctæ naris/ genitiui casus. Et Lucanus li. secūdo/ ait.	Nar
Probus	Hic aures/ alius spiramina naris aduncæ Amputat. Persius. Rancidulū qui/	Narus
Horatius	dam balba de nare locuta Perstrepit. Ouidius libro metamor. quarto.	Gnarus
Lucanus	Pandaq̄ naris etat. Sylius libro. xliii. Vñ nare iacent. Gualfredus. sonora	
Persius	Nare uigil stertit. Nar/ fluuius est: de quo Virgilius libro æneidos septimo.	
Ouidius	Sulphurea Nar albus aqua/ Et Ausonius.	
Sylius	Fluminibusq̄ italis præpollēs sulphureus Nar. Et facit in genitiuo Naris/ uel	
Gualfredus	Nartis/ teste Seruio super librū Virgilii præfatū. Vbi ait. Varro tamen dicit la	
Virgilius	cum hūc in Narem/ uel Nartē fluuiū deriuatū Narus/ & gnarus/ & scribi/ &	
Ausonius	enūtiari pōt: & interpretatur sciens: cuius contrarium est ignarus.	
Seruius	November/ & nouembris/ in recto declinari potest/ teste Prisciano. Vnde Cato	November
Varro	in sacrificio commissio/ ait. Mense octobri fecimus: nouembris reliquus erat.	Nouēbris
Priscianus	Nutrio nutris/ & nutrior deponēs dici potest/ testibus Marcello/ & Prisciano.	

Cato	Virgilius libro georgicorum secundo.	Nutrio
Marcellus	Hoc pinguem/ & placidam paci nutritor oliuam/ pro nutrito.	Nutrior
Priscianus	Nutrico nutricas/ & nutricor deponēs usurpat/ teste Nonio Marcello/ Aphra-	Nutrico
Virgilius	nium inducente dicentem. Nam nutricatur oliuam. Cicero libro secundo de	Nutricor
Nonius	natura deorum. Omnia sicut sua membra/ & partes nutritati/ & continet. Sed	
Aphranus	& passiuē protulit Varro/ quom referente Prisciano/ ait. Pauptas enim hęc/	
Cicero	quom non est nutritata conspiciatur.	
Varro	Nutricius/ & qui nutrit/ & qui nutritur/ uocari potest.	Nutricius
Donatus	Necessus necessa necessum/ & hic & hęc necessis & hoc necesse/ declinari pōt/	Necessus
Festus	pro eo quod est necessarius necessaria necessarium/ teste Donato super Terē	Necessis
	tii eunuchum. Dicitur autem necessum/ auctore Festo/ in quo nō ē cessandū.	Necessarius
Vgutio	Quare a cesso cessas deriuatur/ si aut a necto nectis/ ut Vgutio somniauit. Ne	Necessarii
Festus	cessarii (ut scribit Festus) cognati/ uel affines appellantur/ in quos necessaria	
Marcellus	officia conferuntur.	
	Necessitudo (iquit Marcellus) dicitur affinitas/ necessitas aut/ uis quæpiam quæ	Necessitudo
Gellius	alterū cogere inuitū potest. Ego autem/ necessitatē protulens/ aut necessitu	Necessitas
	dinē/ nihil differre dixerim/ auctore Gellii frātus/ li. xiii. noctū atticarum in	
	hęc uerba dicentis. Aseuerant qdam necessitudinē/ & necessitatē significatō	
	ne differre/ ideo q necessitas/ sit uis quæpiā præmēs/ & cogēs/ necessitudo au	
	tem dicatur ius quoddā & uinculum relligiosæ coniunctionis/ idq unum soli	
	tarium significet. Sicut aut (ut pergit) nihil quicq interest/ suauitudo dicas/ an	
	suauitas/ sanctitudo/ an sanctitas/ acerbicudo/ an acerbitas/ acritudo/ an (qd	
	Accius in Neoptolemo protulit) acritas/ ita nihil ratiois dici potest/ quo neces	
	situdo/ & necessitas/ separentur. Itaq (ut subdit) in libris ueterum uulgo repe	
	ries necessitudinem dici/ pro eo quod necessum est. Sed. necessitas sane/ pro	
	iure/ officioq obseruantia/ affinitatisue/ infrequēs est/ q q ob hoc ipsū ius	
	affinitatis/ familiaritatisue/ coniuncti sunt/ necessarii dicuntur. Reperi tamē	
Cæsar	in oratione Caii Cæsaris/ qua Planciam rogationem suasit/ necessitatem di	
	ctam pro necessitudine/ idest iure affinitatis. Verba hęc sunt. Equidē mihi ui	
	deor/ pro nostra necessitate/ non labore/ nō opera/ nō industria/ defuisse. Hoc	
	ego scripsi de utriusq uocabuli in differentia. Hęc Gellius.	
	Nosco noscis/ & gnosco scribi/ & efferri pōt/ & facit i præterito noui/ uel gnoui/	Nosco
	i supino notū/ uel gnotū. Agnosco tñ/ tā agnitū/ q agnotū/ format supinū/ sic	Gnosco
Priscianus	& cognosco cognitū/ uel cognotū/ teste Prisciano. Quin & primū (quod dixi	
Pacuius	mus) supinū frequens ē/ secundū infrequēs. Quod tñ protulit Pacuius/ quom	
Priscianus	ait. Orestis cognita/ agnota ē foror. Horū futuri tps participia/ & aliorū a no	
Cato	sco cōpositorū (ut idē tradit Priscianus) i oturus/ in sciturus termināt. Cato. v.	
Salustius	originū. Eorū nemo quicq mihi ignoturus est. Salustius libro hystoriarū secu	
Piso	do. Neq inermes ex prælio uiros/ q q agnoturus. Piso annaliū. ii. Quodcunq	
	deliquisset/ ignosciturum affirmabat. Noui uel gnoui/ defectiuū uerbum ē/	
	tam præsentis/ q præteriti tps significatum.	
Priscianus	Nostras/ & hic & hęc nostratis/ & hoc nostrate/ declinari pōt/ teste Prisciano/	Nostras
Casius	Casium hemina inducente dicentē annalium quarto. Si qs nostratis sapiens.	Nostratis
Marcellus	Nefādu nefāda nefādū/ & nefans genitiuo nefantis/ declinari pōt/ auctore Mar	Nefandus
Lucillius	cello. dicēte ē Lucillio satyrarū. vi. Tātalus q pœnas obfata nefantia luit. Ne	Nefans
Marcellus	farrius cū duplicato r scribit/ nā a farre deducit. Vñ Marcellus ait. Nefarii di	Nefarii
Pædianus	cunt/ qā idigni uiuere/ n sūt digni farre/ quo uita hoīum p̄s sustēbat. Pædia	
	nus/ nefarium (inquit) qd sacra polluit farre pio solita celebrari. Nefarii igi	
	tur/ sacrilegi dicuntur.	
Pōpeius	Noxa (inqt Pōpeius) accipit p peccato/ aut peccati pœna/ cū lex iubet noxa de	Noxa
	dere p p̄cto. Noxia uero (ut subdit) apud antiquos dānū significat/ sed (ut ait)	Noxia
Marcellus	a p̄ctis ponit p culpa. Et Marcellus ait. Noxa/ & noxia/ diuersa sunt. Noxia	Noxitude
Macrobius	nocētia dicit/ noxa uero p̄ctm leue. Sic ē Macrobius/ i saturnalibus/ noxā le	
Lactātius	uis culpæ nomē ēē dixit. At uero Lactātius grāmaticus sup librū. x. thæbaidos/	
Seruius	& Seruius sup librū p̄mū æneidos/ noxam (inqt) iter & ē/ & noxiā. Noxa enī	
	pœna/ noxia uero/ culpa/ idest peccatum dicitur. Quicqd autem hi auctores.	

Virgilius	tradat/imperfecte loquuntur. Ego aut/noxa protuleris/an noxia/nihil differre dixerim. Nam & damnum/& peccatum/noxa significare habet/sicut & noxa. Virgilius in diris. Imatura mea quoq; noxa solvere facta: Istius atq; utinam facti mea culpa magistra	
Virgilius	Pria foret. Noxa dixit/pro culpa: ut ex sequenti uersu patet. Idē li. ænei. i.	
Marcellus	Vnius ob noxa/& furias Aiæcis Oilei: idest peccatū: ut interpretati sunt Mar	
Macrobius	cellus/& Macrobius. Statius libro thæbaidos. x. Et periura luam regalis cri	
Stattus	mia noxa: idest culpa. Et Liuius in Achille/ait. Si malos imitabo/tu precium	
Linus	pro noxa dabis. Titus. Indicaturā se causam publicæ pestis professā est/si ab	
Titus	eo sibi fides data esset: aut futurū noxa indicium: idest culpa/uel peccati. No	
Suetonius	xa item (ut diximus) damnum significat. Suetonius in Cæsare. Vt falsum argu	
Ouidius	ens/q; sine ulla sua noxa/ idus Martiæ adessent: idest sine damno. Ouidius	
	libro metamorphoseos. xv. Nocte nocent potæ: sine noxa luce bibuntur: hoc	
Serenus	est sine dāno. Serenus. Purior hic gustus sine noxa mouerit aluū. Hieronym⁹	
Hieronymus	in libro primo. Esdræ capitulo quarto. Nunc igitur notum sit regit/ quia si	
Quintilius	ciuitas illa ædificata fuerit/& muri instaurati/ tributū/& uectigal/& annuos	
	reditus/ non dabunt/& usq; ad reges hæc noxa perueniet. Rursū noxa/ pœ	
	na. Quintilianus in gladiatore. Et inter dedita noxa mancipia/ cōtēptissimus	
	tiro gladiator: idest pœnæ. Quod quidē de noxa confirmat sup Terentii	
Donatus	Phormionem Donatus/ quom ait. Noxa pœna dicitur: alias culpa. Quod	
Ouidius	etiam de brutis dici potest. Ouidius fastorum libro primo. Verba fides seq	
Manilius	tur: noxa tibi deditus hostis Spargitur. de Capro enim loquitur/ noxa de	
Manilius	dito. Tullius in hortensio. Et certis quidē rebus/ in quibus peccata nō maxi	
Tullius	me afferunt/ noxias tam ni sciant attingūt: idest nocentias/ ut exponit Mar	
Marcellus	cellus. Marcus Manilius li. ii. Sæuit nequicies/ & pœnas noxia uincit. Idem li.	
Marcellus	quarto. Quin etiā infelix uirtus/ & noxia foelix/ & male consultis precium	
Accius	est: idest culpa. Comperitur etiā noxitude pro noxia/ teste eodē Marcello/	
	Accium inducentem dicentem in armorum iudicio. Occulte noxitude ob	
	literetur pelopidarum.	
Lucretius	Noticia/& noticies/ in recto declinari potest. Lucretius libro. v. Exemplū por	Noticia
	ro gignundis rebus/ & ipsa Noticies hominū.	Noticies
Probus	Nubes/ & nubs/ in recto declinari potest/ teste Probo. Vnde & Ausonius ait.	Nubes
Ausonius	Periurum lapitham Iunonia ludificat nubs.	Nubs
Virgilius	Nouale neutro/ & noualis fœminino genere/ declinari potest. Virgi. in Tityro.	Noualis
Virgilius	Impius hæc tam culta noualia miles habebit. Idem georgicorum primo. tō	Nouale
Seruius	fas cessare nouales. Seruius. Nouale/ idest noua terra/ quæ per singulos ānos	Noua
Seruius	renouatur per semina. Idem alibi. Noualis est aruū primū profcissum. Hiero	
Hieronymus	nymus. Nouale est ager primū profcissus. Paulus. Noualis est terra profcissa:	
Paulus	quæ anno cessat. At uero Plinius/ nouale (inquit) est/ quod alternis annis feri	
Plinius	tur. Varro. Ager qui intermittitur/ anouando noualis dicitur. Festus. Noua/	
Varro	lis ager est nouæ relictus sementi. Nouale item/ oppidū est Mysiæ inferioris:	
Festus	quod alio nomie Noua uocatur/ ut scribit Ptolemæus.	
Ptolemæ⁹	Neophytus cū y græco/ & t exili scribitur/ & dici potest nouellus. Nam cōponi	Neophytus
	tur ex pēop quod est uouū/ & qv top germen/ uel planta. De quo uocabulo/	
Vgutio	more solito Vgutio ineptias loquitur/ quom ait. Phytos/ fides/ phyto/ quæ	
	ro significat. Inde uenit neophytus. Quod etiā Catholicon confirmat.	
Horatius	Nequicia/ & nequicies/ in recto declinari potest. Horatius sermone. xii. Illum	Nequicia
	aut nequicies/ aut uasri infcita iuris.	Nequicies
Priscianus	Negligo facit in præterito neglexi/ teste Prisciano: quin etiā & neglegi/ quod	Negligo
Diomedes	quidem analogiæ propius est/ testibus Diomede/ & Beda sup Donati artē.	
Beda	Nudus nuda nudum cum ablatiuo iungitur/ & genitiuo. Sylius li. xiiii. Nudus	Nudus
Sylus	opum/ sed cui cælum/ terræq; paterent. Iungitur nōnunq; & per synecdochen	
	cū accusatiuo: ut albet nuda pedē mulier redimita capillos.	
Claudius	Nox facit in ablatiuo singulari/ nocte/ uel noctu. Claudius Quadrigarius anna	Nox
Donatus	lium tertio. Senatus autem de noctu conuenire. Quod quidam dicunt esse	
Ennius	aduerbiū: ita ut unica sit dictio: quēadmodū teste i Terentiū Dōato/ derepēte/	

Ennius	& defubito dicimus. Sed nomen esse ostēdit Ennius/ quom dixit annaliū. iiii.	
Macrobius	Hac noctu filo pendeat hetruria tota. Inusitatissime autem (ait in saturnali- bus Macrobius) nox pro noctu aduerbialiter positum est in. xii. tabulis: ubi ita legitur. Si nox furtum factum sit/ pro noctu.	
Homerus	Nemus græcum est uocabulum: nam illi πεύκος dicunt. Vnde Homerus in ilia	Nemus
Vgutio	Vgutio somniauit.	
Caper	O Bex tam masculini/ q̄ foemini generis est/ testibus Capro & Seruio: et si foemini tantum generis Alexander esse tradi- derit. Bocetius. Obice firmo clauserat pelias. Sylius libro. iiii. Et fidos certant obices accersere silua. Ouidius libro meta- morphoseos. xiii. Inuadūt/ portasq̄ petunt/ quas obice firmo clauserat. Virgilius libro æneidos decimo. Ecce maris magna claudit nos obice pontus. Vbi etiam patet/ q̄ prima sylla ba indifferens est. Pessulū est/ & generaliter quodcūq̄ obstaculū dici potest.	Obex
Seruius		
Bocetius		
Sylius		
Ouidius		
Virgilius		
Festus	Obaudio/ & obcedio/ in uno significato dici potest/ teste Festo: ubi diphthon/	Obaudio
Apuleius	gus au in æ diphthongū/ teste Apuleio/ mutata est. Et facit in futuro indicati	Obcedio
Marcellus	ui modi obcediam/ & obcedibo/ teste Marcello/ Aphranium referente dicē	
Aphranius	tem. Meo ut obsequar amori/ obcedibo tibi.	
Coelius	Oporteo oportet personale comperitur: ut est apud Coelium libro quinto.	Oporteo
	Vt ea quæ oportuerint/ facta non sint. Oportet impersonale regit a parte affi	Oportet
Gualfredus	accusatiuū/ & post cum infinito iungitur. Et scribitur cū unico p: quia primā corripit syllabā. Vnde Gualfredus in arte poetica. si uis christi esse sequutor/	
	oportet Tormentis tormenta sequi. non itur ad astra Deliciis.	
Vgutio	Opportunus cum duplicato p scribitur. Neq̄ ab ope/ neq̄ ab oportet/ descen	Opportunus
	dit/ ut inerudite Gasparinus/ Magister Bene/ Vgutio/ Mammætractus/ Brito/	
Ouidius	Catholicon/ tradidere. Verū ex ob/ & portus/ compositū uocabulum est: pri	
Pompeius	mamq̄ syllabā positione producit/ quā quidē corripere deberet/ si ab ope/ u	
	ab oportet/ deriuatū esset. Ouidius libro metamorphoseos tertio. & multis	
Seruius	latebra opportuna fuistis. Pompeius. Opportune dicitur ab eo/ q̄ nauiganti	
	bus maxime utiles/ optatiq̄ sint portus: sicut econtra importune. Vnde Ser	
	uius super librū undecimū æneidos/ ait. Importunum est/ quod caret portus:	
	id est quiete: ubi nullus portus est: sicut econtra/ opportunū/ cui cōmoditas/	
	& occasio obuēnit/ ut portus. Hæc ille.	
Pompeius	Orcus cū c exili scribitur. Fluuius est infernalis/ ab urgendo dictus/ auctore Pō	Orcus
	peio. Antiqui enim (ut ait) c litteram pro g ponebant. Alii ab ορκος/ quod	
	est iuramentū/ deductū perhibent: eo q̄ per illū/ hoc est/ stygem paludem/ a	Orca
Horatius	qua/ teste Homero profluit/ iurabant dii: nec peierare licebat. Orca eadem	
	scriptura/ genus est belluæ marinæ: de qua Horatius in sermonibus. Nō alia/	
Pompeius	q̄ qua Bizantia putuit orca. Orca item/ genus est uasis ficarii a similitudine	
Tortellius	marinæ belluæ sic uocatum/ ut scribit Pompeius.	Oestrus
	Oestrus cum æ diphthongo/ masculino genere declinatur: sed Tortellius neu	Oestrum
Virgilius	tro œstrum declinauit. Volatile paruum est: quem nonnulli asilum/ alii taba	Ostrum
Seruius	num uocant. Et græcum est uocabulū/ dicente in georgicis. Virgilio. cui no	Austrum
Probus	men asilo/ Romanum est: œstrum Graii uetere uocātes. Vbi Seruius/ œstrus	Ostra
	(inquit) græcū est: & latine asilus dicitur. Et Probus ait. Asilus/ genus est taba	Ostrea
	ni: & uocatur græcæ œstros. Oestros item/ fluuius est Pamphyliæ/ teste Pom	Ostreum
Pomponius	ponio Mela. Ostrū/ & austrū/ teste Prisciano/ dici potest/ & purpura transfer	
Priscianus	tur. Virgilius libro æneidos. vii. Instratos ostro alipedes/ pictisq̄ tapetis. Ostrū	
Virgilius	urbs est mediterranea Senonum in Italia/ teste Ptolemæo. Ostrea foeminino/	
Ptolemæus	& ostreum neutro genere/ declinari potest/ teste Seruio sup primū georgico	
Seruius	rū. Genus est conchæ. Ouidius in fastis. Ostreaq̄ in conchis tuta fuere suis.	
Ouidius	Sunt tñ/ qui/ inter ostream/ & ostreum/ hoc differentia tradunt: q̄ neutro	
	genere/ concha sit: foeminino autem/ ostrei carnes. Sed hæc differentia ab au	
	ctoribus confunditur.	

Seruius	Ocyus cum unico c exili: & y græco/cōparatiuū est: et si Seruius super librū octauum aeneidos/dixerit esse positiuū. Nam apud Græcos οκυσ positiuū ē quo quidem positiuo latini carent/dicente Pompeio. Ocyus & ocysimē/positiuum latinum non habent. Ex quo sequitur ocysus esse comparatiuum: ocysime superlatiuum. Plinius libro secundo naturalis historię. Mercurii sydus/inferiori circulo fertur nouem diebus ocypore ambitu/modo ante so- lis exortum/modo post occasum splendens: id est uelociore. Idem libro. xvi.	Ocyus Oxys Oxy Oxus
Pompeius Plinius	Quidam/breuitate radicum/senescere celerius arbores putant: quod coar- guunt fieri quarum radices longissimæ: & senectus ocysissima est. Oxys cum y græco/masculino genere declinatur. Oxy cum y græco indeclinabile/neu- tri generis/idem significat: hoc est acutum/citū/uelox. Vnde oxyme super- latiuum. i. ocysime: hoc est citissime/seu uelocissime/ut auctor est Pompeius.	
Pompeius Ptolemæ⁹	Oxus/fluius ē hyrcaniæ: q per Bactrianā puinciā fluit/ut Ptolemæus ostēdit. Oeconomus cum æ diphthongo/& c exili scribitur: componiturq ex οικος quæ est domus/& ονομος lex. Decet enim dispensatore in lege domus esse. Neq ab echo/quæ soni repercussio dicitur/neq ab icon/quæ est effigies/de- riatur/ut somnauit Vgutio. Hieronymus in homeliā octauæ dominicæ post pentecosten. Oeconomus/tam pecuniæ/q frugum/& omnium quæ dominus possidet/dispensator est. Vnde & oeconomicus Xenophontis pul- cherrimus liber est: qui non gubernationem uillæ: sed dispensationem uni- uersæ domus Tullio iterprate significat. Hæc ille. Vbi ieruditi legūt iconomus.	Oeconomo mus
Vgutio Hieronymus	Oedipus cum æ diphthongo/& i latino p scribitur: & facit in genitiuo Oedipo dis/sicut Melampus huius Melampodis: ac etiā œdipi/teste Prisciano. Vnde Plautus ait in pœnulo. Oedipi opus est coniectura. Proprium fuit uiri nom: qui teste Probo/etiam Oedipodes huius œdipodis/uel œdipodæ/declinari potest. Statius libro thæbaidos primo. Oedipodæ confusa domus.	Oedipus Oedipodes
Priscianus Plautus	Ortyx huius ortygis cum t exili: & y græco/ortygia/ortygometra/in uno si- gnificato accipi possunt. Auis est: quæ alias coturnix/uulgo autem quælea dicitur. Proprie autem ortygometra rex est coturnicum. & producit penul- timam: quia apud Græcos cum η ορ τυγιαν τρᾶ scribitur. Ortygia item ea dem scriptura/insula est in mari Aegæo: quæ & delos uocatur/testibus Ser- uio & Pompeio. Alia est eodem nomine insula circa Siciliam: de qua Virgi- lius libro aeneidos. iii. Sicano prætenta sinu iacet insula contra Plemmyrium undofum: nomen dixere priores Ortygiam.	Ortyx Ortygia Ortygome- tra Coturnix Quælea
Seruius Pompeius Virgilius	Onyx cum y græco scribitur. Genus est lapidis/in similitudinē unguis: de quo Statius siluarum primo. Mæret onyx longe: queriturq exclusus Ophites. Et masculini generis est. Martialis. Calcatuq tuo sub pede lucet onyx. Luca- nus. totaq effusus in aula Calcabatur onyx. Acron super librum quartum carminum Horatii/dicit esse metallum gemmæ simile: ex quo/ad unguenta odorata/parua: uasa fiebant: quæ a Porphyriōne apullæ dicuntur esse mar- moreæ. Et pro uase fœminini generis est/ut idem Porphyrio tradidit. Vnde & Martialis ait. Vnguentum fuerat/quod onyx modo parua gerebat. Ego autem etiam masculini generis inuenio/non fœminini modo. Propertius. Quom dabitur Syrio numere plenus onyx. Et facit in genitiuo onychis cum ch aspirato/sicut sardonix huius sardonichis/ut regula docet græca. Quod etiam patet per compositum Monychus: quod cum ch aspirato scribitur.	Ortyx Ortygia Ortygome- tra Coturnix Quælea
Stattius Martialis Lucanus Acron Porphyrio Porphyrio Martialis Propertius	Onyx item/ungula quædā est aromatica: a cuius accusatiuo græco ονυχα/ nostri etiam hæc onycha declinauere. Alexander neq. Ungula dat nobis qd & onycha signat/& onyx. Claudicat tamen hic uersus in prima huius dictō- nis syllaba: quæ (ut ostendimus) correpta est/dicente etiam Propertio. Et crocino nares murreus ungat onyx. Errauit & Marbodeus in lapidario/ quom ait. Sardonychem faciunt duo nomina/sardus/& onyx.	Onyx Onycha
Alexander Propertius	Ops huius opis/soror/& uxor Saturni fuit. Ops item trium generū/opulen- tum significat/teste Festo. Rursum ops/opem ferens dicitur/teste Capro/ Accium inducente de Hercule dicentē. Quorum genitor fertur esse ops gē- tibus. i. opē ferēs Pro auxilio singlri nūcro pferimus. Ouidius de remedio.	Ops Opulentus Opes Opis
Festus Caper Accius Ouidius		

Virgilius	Carminis/ & medicæ Phœbe repletor opis. Virgilius libro æneidos. ii. Non	Opus
Cicero	opis ē nostræ Dido: id est possibilitatis. Sed & nonnunq̃ plurali nūero utimur.	Opois
Seruius	Vnde Cicero in epistola ad Quintū Fabiū ait. Nunc ita occidit/ ut neq; præ	Ophis
Virgilius	tores suis opibus/ neq; nostro studio/ quicq; proficere possemus: id est auxili-	Ophites
Virgilius	is/ ut Probe interpretatur est Seruius. Pro diuitiis aut/ plurali tantū numero	Opites
Virgilius	usurpatur. Virgilius libro æneidos primo. Auxilio tutos dimittā: opibusq;	
	iuuabo. Opis cū i latino/ nomen fuit mymphæ: de qua Virgilius libro ænei.	
Herodotus	.xi. superis in cædibus Opim Compellabat. Idem libro georgicorum. v.	
Ptolemæus	Atq; Ephyre/ atq; Opis/ ac Asia Deiopea. Opis item/ nomen est urbs: iuxta	
Ouidius	quam Tigris fluuius profluit/ teste Herodoto libro historiarū primo. Opus	
Nicolaus	urbs est helladis/ teste Ptolemæo: & facit in genitiuo opuntis/ sicut Amathus	
	Amathuntis. Ouidius de ponto. Facta cæde puer Patroclus opunta reliquit.	
	Hæc a Græcis opois cū i latino/ dicitur/ sicut Simois Simoentis: qđ ē ob/	
	seruauit Nicolaus in Homero li. iliados. xviij. dicens. Huic ego te in foelix	
	Opoëta reducere/ ad urbē Pollicitus. Ophis cum ph/ & i latino/ serpens inter	
Plinius	pretatur/ a quo/ ophites/ marmoris genus/ serpentinas maculas detinentis/	
Stattius	dictus est/ teste Plinio libro. xxxvi. naturalis historiæ. Et producit phi/ syl/	
Lucanus	bam. Statius libro siluarum primo. Mæret onyx longe/ queriturq; exclusus	
	ophites. Lucanus libro nono. Quam paruis tinctus maculis thæbanus ophi	
	tes. Opites cū p/ & i latino/ propriū fuit uiri nomen/ ab hectore occisi.	
Vgutio	Opsoniū/ græcū est uocabulū. Neq; ex ob/ & sopnus cōponitur/ ut sopniabun	Opsonium
	dus dixit Vgutio. Id appellatur/ quod pani comedendo additur. Inde fit op/	Opsono
Iuuenalis	sono opsonas/ & opsonor deponens/ media syllaba producta. Nam cum o	Opsonor
Horatius	magno apud Grægos oψωπον scribitur/ cuius syllabæ q̃titatē/ nostri etiam	
	poetæ obseruauere. Iuuenalis satyra quarta. Exclusi expectant admissi opso-	
	nia patres. Horatius sermone secundo. Omnia conductis cœmens opsonia	
	nūmis. Est autem opsonari/ conuiuari.	
	Orichalcū cū i latino/ & ch aspirato i tertia syllaba/ & c exili in ultima/ neutro ge	Orichalcū
Hesiodus	nere/ & orichalcos masculino (quo scilicet genere græci proferunt) declinari	Orichalcos
Festus	pōt. Hesiodus i aspide. ὄψι χαλκοί ο φαεινός: id est orichalci lucidi/ numeri/	
Seruius	quidē pluralis. Festus. Orichalcū dicitur/ quod in montuosis locis inuenitur.	
	ὄπος enim græcæ/ mons latine. Alii teste Seruio aurichalcū dixere: cōposi-	
Hieronymus	tū quidē uocabulum/ ex eo quod est aurū/ & χαλκός æs: quasi sit æs aureum.	
	Quod etiā protulit Hieronymus in apocalypsi capitulo primo/ quom ait.	
	Et pedes eius/ similes aurichalco. Et quia orichalcū primā apud poetās syl/	
Horatius	labam corripit/ uoluerē nonnulli/ au diphthongū/ in o correptū mutatā esse.	
	Alii e contra. Negant enim au diphthongū in o breue posse conuerti. Quo	
	rum tamē opinio (et si græcum ego uocabulū orichalcon dixerim) nihil effi-	
	cacis rationis habere uidetur. Nam & in o breue au diphthongus nonnunq̃	
	conuertitur. Vnde Horatius sermone. xiii. ait. Fasciolas/ cubitale/ focalia/ po	
	tus/ ut ille. A faucibus enim/ focale dictū est/ quasi fauale: cuius tñ prima syl	
Plautus	laba/ apud hunc auctore correpta est. Pari igitur modo/ si ab auro orichalcū	
Virgilius	deducitur/ primā syllabā corripere posset: quā etiā/ undecunq; ueniat/ cōstat	
Horatius	habere correptā. Plautus i milite. Ego istos meres orichalco cōparem. Virgi	
Stattius	lius libro æneidos. xii. Ipse dehinc auro squalentē/ alboq; orichalco. Horati	
Valerius	us in arte poetica. Tibia non ut nunc orichalco iuncta/ tubæq; Statius libro	
	thæbaidos. x. Emicat effigies/ & sparsa orichalca renident. Valerius flaccus li.	
	tertio. Nuda latus/ passuq; mouens orichalca sonoro.	
	Ogygia cū y græco in secunda syllaba scribitur. Insula est Phœnicii/ & Syrii ma	Ogygia
	ris. Quidā dicunt esse insulā in Ionio mari/ Lacinio promōtorio propinquā.	
Festus	Nonnulli dicūt esse insulā Aphricæ/ regione syrtium. Ogygia eadē scriptu/	
Priscianus	ra neutri generis/ pluralis tantū numeri/ moenia Thæbana uocat/ teste Festo.	
Pacuius	Os huius ossis cum duplicato s/ & hoc ossu indeclinabile/ & hoc ossū huius	Os
Probus	ossi/ declinari potest/ teste Prisciano: qui & Pacuium refert dixisse in chry	Ossu
Coelius	sidi: Ossum inhumatum. Quod tamen Probus negat/ scilicet hoc ossum de	Ossum
	clinari posse. Sed Probus fallitur. Vnde Coelius libro trigésimo ait.	Osseus

Accius	Caluariaeque ipsum eius ossum expurgarunt: inauraueruntque. Simili quoque modo protulit Accius/quom dixit in annalibus.	Ossa Ossæus
Iuuenalis	Fraxinus fissa ferox in fissaque scindit ossis/p ossibus. Inde fit osseus ossæa osseum. Iuuenalis satyra. v. Gætulus dabit aut nigri manus ossæa Mauri. Hæc Ossæa cū duplicato s mōs ē in finibus Thessaliæ/ teste Solino: d quo Lucius li. i.	
Solinus	Quātus piniferæ boreas quom Thracius Ossæ. Inde fit ossæus ossæa ossæū cū æ diphthongo. Lucanus libro. vi. Attolit titan/ rupes ossæa coercent: Ossæa	
Lucanus	item urbs est Bisaltia in Macedonia/ teste Ptolemæo.	
Ptolemæus	Os huius oris/ & osculū in forma diminutua/ in uno significato accipi possunt: etsi Priscianus dicat osculū primitiui significatū nō derinere. Contra quem est Horatii auctoritas/ ad Lydiā sic scribētis. Oscula quæ Venus quinta parte sui nectaris imbuit. Oscula. n. p ora dixit. Et Virgilius li. æneidos primo. Oscula libauit natæ: hoc ē ora/ libauit/ id est leuit tetigit/ ut Probe interpretat ē. Seruius. Itē Ouidius li. metamor. i. Syderibus similes oculos/ uidet oscula: quæ nō Est uidisse satis/ id est ora. Os habet oēs plurales casus/ præterq̄ genitiuū orium: quod nusq̄ lectū est. Virgilius libro ænei. viii. Cōponens manus/ busq̄ manus/ atq̄ oribus ora. Osculū item/ basū dicitur. Hoc tñ interest/ teste Donato sup Terentiū eunuchū: q̄ oscula/ proprie officio sunt: basia/ pudicorum affectuum: suauia/ libidinum/ uel amorum.	Os Osculū
Virgilius	Donato sup Terentiū eunuchū: q̄ oscula/ proprie officio sunt: basia/ pudicorum affectuum: suauia/ libidinum/ uel amorum.	
Donatus	Osculor oscularis/ cōmune uerbū est/ teste Probo. Et (ut scribit Festus) ueteres o litterā in au diphthogū mutās/ dicebāt ausculor. Quin ē/ & osculo osculas ptulerūt/ teste Marcello/ Titiniū referēte dicētē. Laudo qd osculaui caput.	Osculor Ausculor Osculo
Probus	Optimus cum i/ & cum u in media syllaba optimus enuntiari potest.	Optimus
Festus	Ordior ordiris/ depones est uerbū. Exordior tñ a Prisciano uerbū traditur esse cōmune. Et inducit Viselliū ita dicentē. Bonæ res per illos a raro initio exorsæ/ ad sūmum puenerūt. Antiqui ēt ordio ordis protulere/ teste Nonio. Ordior facit in præterito orsus/ & orditus sum teste Prisciano. Verū orsus tam ad incipientē loqui/ q̄ ad desinentē pertinet/ auctoribus Diomede/ & Seruio/ orditus uero/ ad tælæ/ uel alterius huiusmodi cōpositionē. Hieronymus in Hesiæ cap. xxv. Et præcipitabit in mōte isto faciē uinculi colligati super oēs populos/ & tælā/ quā orditus est. Virgilius tñ in culice uersu ii. dixit. Atq̄ ut araneoli tenuē formaui mus orsum. Et facit in futuro indicatiui mōi ordiar/ & ordibor/ teste Capro. Vnde Accius i Amphitryōe/ ait. Nō parua rē ordibor.	Osculor Ausculor Osculo Optimus Optimus Ordior Ordio
Marcellus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	Orior Ortus Hortus
Titinius	Ordior ordiris/ depones est uerbū. Exordior tñ a Prisciano uerbū traditur esse cōmune. Et inducit Viselliū ita dicentē. Bonæ res per illos a raro initio exorsæ/ ad sūmum puenerūt. Antiqui ēt ordio ordis protulere/ teste Nonio. Ordior facit in præterito orsus/ & orditus sum teste Prisciano. Verū orsus tam ad incipientē loqui/ q̄ ad desinentē pertinet/ auctoribus Diomede/ & Seruio/ orditus uero/ ad tælæ/ uel alterius huiusmodi cōpositionē. Hieronymus in Hesiæ cap. xxv. Et præcipitabit in mōte isto faciē uinculi colligati super oēs populos/ & tælā/ quā orditus est. Virgilius tñ in culice uersu ii. dixit. Atq̄ ut araneoli tenuē formaui mus orsum. Et facit in futuro indicatiui mōi ordiar/ & ordibor/ teste Capro. Vnde Accius i Amphitryōe/ ait. Nō parua rē ordibor.	
Priscianus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Visellius	Ordior ordiris/ depones est uerbū. Exordior tñ a Prisciano uerbū traditur esse cōmune. Et inducit Viselliū ita dicentē. Bonæ res per illos a raro initio exorsæ/ ad sūmum puenerūt. Antiqui ēt ordio ordis protulere/ teste Nonio. Ordior facit in præterito orsus/ & orditus sum teste Prisciano. Verū orsus tam ad incipientē loqui/ q̄ ad desinentē pertinet/ auctoribus Diomede/ & Seruio/ orditus uero/ ad tælæ/ uel alterius huiusmodi cōpositionē. Hieronymus in Hesiæ cap. xxv. Et præcipitabit in mōte isto faciē uinculi colligati super oēs populos/ & tælā/ quā orditus est. Virgilius tñ in culice uersu ii. dixit. Atq̄ ut araneoli tenuē formaui mus orsum. Et facit in futuro indicatiui mōi ordiar/ & ordibor/ teste Capro. Vnde Accius i Amphitryōe/ ait. Nō parua rē ordibor.	
Nonius	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Priscianus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Diomedes	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Seruus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Hieronymus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Virgilius	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Capro	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Accius	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Priscianus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Ouidius	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Lucretius	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Lucilius	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Priscianus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Aurelius	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Hieronymus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Priscianus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Plautus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Seruus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Alexander	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Plautus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Marcellus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Seruus	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Proptius	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	
Stadius	Orior oreris/ uel oriris/ tertia/ & quarta cōiugatiōe/ declinari pōt/ teste Prisciano. Ouidius li. metamor. x. Tu quoties oreris/ utridiq̄ in cespite flores. Lucretius libro. iii. Conturbare animā quicūq̄ adoritur/ & infit. Lucilius li. v. Conturbare animā potis est/ quodcūq̄ adoritur/ id est aggredit. Quod uerbum Priscianus dicit esse cōmune: qui & Aureliū refert ita scripsisse. Ab iis Gallos esse adortos. Ortus pro natiuitate/ quarti ē ordinis. In alio aut significato recipit/ & secundi ordinis est.	

Nonius	operiam & operibo / teste Nonio: qui & Pomponium refert dixisse: Operi	
Pōponius	bo caput. Opperior deponens / cum duplicato p scribitur: nam & primam	
Horatius	syllabam producit positiōe. Horatius in epistolis. Nec tardū opperior: nec	
Terentius	præcedētibus i sto: idest expecto. Et facit in futuro indicatiui modi oppiar	
	& oppibor. Terētius i heauton timorūeno. Hic ego iterea uirū oppibor.	
	Odoro odoras & odoror deponens usurpatur. Hieronymus in genesi capitu	Odoro
Hierōymus	lo octauo. Odoratusq; est dominus odorem suauitatis.	Odoror
	Odor & odos / in recto dici potest.	Odor
Pōpeius	Obeo obis & obino obinis / in uno significato ueteres protulerunt / teste Pō	Odos
	peo. Et dicere possumus. Obeo legationem: obeo mortem: idest mortē / uel	Obeo
Ennius	legationis officium exequor / uel perago. Simili modo oppeto / uel occum	Obino
	bo mortem dicimus. Ennius annalium quinto. Occumbunt multi lætum fer	
	roq; lapiq; pro lapide.	
Nonius	Olla cum duplicato l scribitur: & format diminutiue ollula. Veteres etiam / te	Olla
	ste Nonio / p olla / aula protulerūt / ut in ipsa dictione uidimus. Genus ē uasis.	Aula
Seruius	Opera sceminini generis / & opus neutri hoc distant / teste Seruio super librū	Opera
	xi. æueidos: q; opus tunc dicimus / quando negotium ipsum quod geritur / si	Opus
	gnificamus: Si aut (ut pergit) sceminino genere operas dixerimus / personas	
Nonius	ipsas / quæ aliquid faciunt / intelligimus. Est itaq; opus finis / fructusq; operæ	
Virgilius	Opera aut / teste Nonio / dicitur occasio / facultas / seu opportunitas. Virgilius	
Diomedes	tamē pro operis opera posuisse uidetur / quom ait. Molliбус e stratis opera	
	ad fabrilia surgit. Et (ut tradit Diōedes) opus ē / cū omnibus casibus / præterq;	
	cū uocatiuo / atiq; iūgebāt: ut opus ē hæc res: huius rei. huic rei: hac rē: hac re.	
Seruius	Olea & oliua / teste Seruio / pro arbore usurpatur. Sic & pro liquore oleū / uel	Olea
Horatius	olium dicimus. Horatius sermone. xiiii. Quali perfundat pisces securus oli	Oliua
Persius	uo. Persius. Hæc sibi corrupto cassam dissoluit oliuo. Inde oliuitas / olei fru	Oleum
Nonius	ctus / dicta est / teste Nonio / Varronem inducente dicentē. Tū deniq; omnis	Oliuum
Varro	cum lucerna combusta est in lucubrando / oliuitas quoq; consumpta est. Hæc	Oliuitas
Pompeius	oliueta / teste Pompeo / ab oleis dicebatur / sicut a uino uindemia. Oliuetum	Oliueta
	neutri generis / locus est oliuarum.	Oliuetum
	Obliuiscor deponens est uerbum / tam genitiuū / q; accusatiuū postulans: quod	Obliuiscor
Priscianus	tñ Prisciāus tradit esse cōmune / Et passiuū uidet posuisse Virg. quom dixit.	Obliuiō
Virgilius	Musa oblita mihi tot carmina / pro a me. Ab obliuiscor uenit obliuiō / & ob	Obliuiū
Ouidius	liuium. Ouidius. leucothoe mulrarū obliuia fecit. Horatius sermone. xvi.	
Horatius	Ducere sollicite iucundæ obliuia uitæ.	
Prisciāus	Ominor ominaris / deponens est uerbū. Abominor tñ a Prisciano cōmune uer	Ominor
Verrius	bum traditur / Verrium referente dicentē. Sæuiciæq; eorū abominarent. Anti	Omino
	qui etiam / teste Marcello / omīno ominas dixerunt. Vnde Pomponius ait.	
Marcellus	Ita sit & tibi bene / qui recte ominas.	
Sylius	Opinor opinaris deponens est uerbū: & producit pi syllabā. Sylius libro. viii.	Opinor
Horatius	Sed quænam ira deum / consul datus alter opinor. Horatius sermōe septio.	Opino
	Hybrida quo pacto sit Persius ultor opinor. Plautus tamen / opino protulit	
Plautus	quom ait in bacchidibus. Prænestinum opino esse / ita erat gloriosus.	
Probus	Opitulator opitularis deponens uerbum est: quod tamen Probus tradit esse cō	
Marcellus	mune. Et (ut scribit Marcellus) etiam opitulo antiqui usurparunt. Et inducit	Opitulator
Liuius	Liuium dicentem in equo Troiāo. Da mihi hæce opes / quas peto: quas pre	Opitulo
	cor: corrige: opitula.	
Nonius	Opulentia / & opulentitas / in uno significato dici potest / teste Nonio. Plautus	Opulentia
Plaurus	in milite. Quasi quæ eius opulentitate reuerearis.	Opulētitas
Pōpeius	Oreæ / frana sūt / qbus equorū ora coercētur: aureæ uero / quæ ad equorū aures re	Oreæ
Strabo	ligāt / auctor Pōpeio. Oreus / Liber pñ dñ. Ore ⁹ itē urbs ē Eubœæ / teste Strabōe.	Aureæ
Terētius	Ornatus secunda / & quarta declinatione / declinari potest / dicente in Andria	Oreus
	Terentio. Nihil ornati / nihil tumulti.	Ornatus
Pōpeius	Obsequium / & obsequela / in uno significato accipi possunt / teste Pompeio.	Obsequiū
Festus	Opiter / is appellatur (ut scribit Festus) cuius pater auo uiuo mortuus est / ducto	Obsequela
	(ut ait) uocabulo / aut q obitu patris genitus sit / aut q auū ob patrem / idest	Opiter

Priscianus	pro patre habeat. Et facit in genitiuū opitris/uel opiteris/teste Prisciano.	
Priscianus	October & octobris in recto antiqui protulerunt/teste Prisciano.	October
Caper	Ouis apud antiquos tam masculini/ q̄ foeminini generis fuit/ testibus Capro/ &	October
Priscianus	Prisciano. Vnde Varro referente Gellio libro. xi. noctium atticarū/ ait. Ego	Ouis
Gellius	ei unum ouem multam dabo. Et facit in ablatiuo singulari/ oue/ & oui/ teste	Ouinus
Varro	Varrone libro primo de analogia. Inde ouinus ouina ouinum/ & diminuti	Ouillus
Varro	ue ouillus ouilla ouillum/ teste Prisciano. Ouum/ notum est quid significat.	Ouum
Priscianus	Orata/ genus est piscis/ ab auri colore sic cognominati/ teste Festo/ ob quod a	Orata
Festus	nonnullis etiam aurata uocatur/ ut in ipsa dictione uidimus.	Aurata
Marcellus	Oleo oles secunda/ & olo olis tertia coniugatione declinari pōt/ testibus Mar/	Oleo
Diomedes	cello/ Diomede/ Prisciano. Plautus. Olunt ædes Arabicas. Et facit in præte	Olo
Priscianus	rito olui/ & oleui/ in supino olitum/ & oletum/ teste Prisciano.	
Plautus	Oceanus cum unico c̄ scribitur. Proprium fuit uiri nomen Tethyos coniugis/	Oceanus
Priscianus	teste Hesiodo in theogonia. Et id appellatur mare/ quod uniuersam circui	Oceanum
Hesiodus	terram/ dictus ab ὠκεῶς/ quod est uelox/ testibus Solino/ & Seruio. Quod &	
Solinus	neutro genere oceanum dicitur/ præsertim si mare sequitur/ ut Caper testat/	
Seruius	& Probus. Et penultimam corripit syllabam. Lucanus libro primo.	
Caper	Oceani tumidas remo compescuit undas.	Offensio
Probus	Offensio huius offensionis/ & offensa huius offensa/ & offendo huius offendi	Offensa
Lucanus	nis/ in uno significato dici pōt/ teste Marcello/ qui etiam & hic offensus huius	Offendo
Marcellus	offensus. Lucretius libro. vi. Nō igitur multis offensibus intemerado. Offen	Offensus
Lucretius	dix huius offendicis/ uocat/ ligaturæ nodus/ qui & restringitur/ & remittitur.	Offendix
	Obthuro obthuras uerbum/ cum th aspirato scribitur. Neq̄ ex ob/ & tundo tū	Obthuro
Vgutio	dis componitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Sed e græco trahitur/	
Pompeius	auctore Pompeio/ ob quod illi οὐραῖο dicunt/ quæ nos hostia. Et producit	
Horatius	thu syllabam. Horatius in epistolis. Obthurem patulas impune legentibus	
	aures/ idest occludam.	
	Ocha cum ch aspirato scribitur. Nec est latinum uocabulum/ sed græcum/ com	Ocha
	positum ex illorum masculino articulo/ qui est o/ & χῆρ/ qui est anser. Sic. n.	Aucha
	nostri o cum χῆρ componentes/ & in recto n litteram ultimam abiicientes/	Ochus
	ocha dixerunt. Nonnulli autem o in au diphthongum cōmutantes/ aucha	Ocnus
Strabo	enuntiant/ ut in ipsa dictione uidimus. Ocha itē/ mons est/ & insula/ sub Eu/	
	boea/ teste Strabone libro decimo. Ochus/ fluuius est Bactrianæ puinciæ/ i	
Ptolemæus	Oxum fluuium fluens/ teste Ptolemæo. Ocnus cum c exili/ fuit Mantus/ filius/	
	dicente Virgilio li. æneidos decio. Ille etiā patriis agmē ciet Ocnus ab oris.	
	Fatidicæ Mantus/ & Tusci filius amnis.	
Varro	Offa cum duplicato f scribitur/ & format per diminutionem offula/ teste Varro	Offa
Apulegius	ne de lingua latina. Vnde & Apulegius i deo Socratis/ ait. Coruus/ & uulpes/	Offula
	unam offulam simul uiderant/ eamq̄ raptum festinabant. Ab offa item/ fit	Ofella
Martialis	diminutiue ofella cū unico f/ quia primam syllabam corripit. Martialis.	
Iuuenalis	Parua tibi incurua craticula sudet ofella. Iuuenalis satyra. xii. & exigua fru/	
Iuuenalis	stisimbustus ofellæ. Offa autem primā positione producit/ dicente Iuuenale	
	satyra sexta. coctæq̄ siliiginis offas.	
	Orontes huius orontis/ uel Oronti/ tertia/ & secūda declinatione/ declari pōt.	
Virgilius	Virgilius libro æneidos primo. nunc acris Oronti. Nunc Amyci casum ge/	Orontes
	mit. Proprium fuit uiri nomen. Est & eodem nomine Syriæ fluuius/ teste	
Ptolemæus	Ptolemæo/ qui (ut scribit Plinius) iuxta Heliopolin exoritur/ de quo memi/	
Plinius	nit Iuuenalis/ quom ait. Iam pridē Syrus in Tyberim defluxit Orontes. Orō	
Iuuenalis	tes item/ mons est Mediæ/ ut Ptolemæus ostendit.	
Ptolemæus	Ozimum cum i latino scribitur. Neq̄ ab Oza uiri hebraici proprio nomine	Ozimum
Vgutio	descendit/ ut ridiculus cum Catholico somniauit Vgutio. Sed ab οζῶ quod	Ocymum
	redolere significat/ deriuatur. Nam edulii redolentis genus est/ ex instetinis	
Perfius	(ut quidam uolunt) confecti. Perfius. Quom bene discincto cantauerit ozi/	
Pompeius	ma uernæ. Ocymū cū c exili/ & y græco/ hærbæ ē/ quā alii basilicū uocat/ a ce	
Columella	leritate nascēdi sic dictū/ auctore Pōpeio. Columella libro undecimo.	
	Ocyma comprimit/ & grauibz densate cylindris.	

Pompeius
Marcellus
Næuius
Sergius

Ouidius

Pompeius

Festus
Eustachius
Seruius
Virgilius
Tortellius

Statius
Herodotus

Iustinus
Diomedes
Tortellius
Marcellus
Pomponius
Marcellus
Pompeius
Seruius
Priscianus
Festus
Priscianus
Festus
Iuuenalis
Seruius
Virgilius
Catullus
Virgilius
Seruius
Marcellus
Priscianus

Pfalmogra
phus

Plautus
Priscianus
Seruius
Virgilius
Laurentius

Iuuenalis

Ptolemæus

P

Acio pacis/ & pacifcor deponens/ dici potest/ teste Pompeio.
Sed & pacifco ueteres protulere/ teste Marcello/ Næuium re/
ferente dicentē. Sicilienes pacifcit obsides ut reddant. Quod
uerbum/ teste in Donatum Sergio/ tam accusatiuo/ q̄ ablatiuo/
iungi potest/ ut pactus sum hanc rem/ uel hac re. Nam pactus
sum/ pacifcor format præteritū. Ouidius libro fastorum. iiii.

Et pactura fuit/ pactus nisi Iuppiter esset. A pactum supino/ sit hæc pactio/
& hoc pactum. A pacio pacis uerbo/ sit etiā hæc pacio huius pacionis absq̄ t/
idem significans/ quod pactum/ siue pactio/ ut auctor est Pompeius.

Pæan cum æ diphthongo scribitur/ & a πᾶν/ quod est serio deriuatur/ aucto
re Festo/ uel (ut Eustachio placet) a πᾶν/ qd̄ ē medeor/ q̄ scilicet morbis re/
medians finem faceret talis grauitatis. Apollo dictus est/ uel Apollinis laus/
& abusiue omnium deorum/ teste Seruio. Virgilius libro æneidos sexto.
Vescentes lætumq̄ choro Pæana canentes. Pæas cū æ diphthongo scribit.
Neq̄ a πᾶν/ quod est serio descendit/ quīs artis sagittadi fuerit peritissim⁹/
sed a πᾶν. Neq̄ scribitur in recto pæan/ ut inepte declinat Tortellius. Nā
in genitiuo pæantis facit/ qui ab eo qui est in recto pæan/ formari non pōt.
Pater fuit Philoctetæ. Pæon huius pæonis cum æ diphthondo/ a nostris bi/
syllaba dictio effertur/ a Græcis autem/ e littera interposita/ trisyllaba pæon
enuntiatur. Proprium fuit uiri nomen/ artis medicinæ peritissimi/ a quo/ pæo
nia hærbæ comperta fertur/ & sic cognominata. A qua etiam hærbæ/ regio
quæ Emathia uocatur/ Pæonia primum appellata est/ cuius populi/ Pæones
uocitati sunt. Statius in Achilleide.

Præterit/ & dedici quo pæones arma rotatu. Sunt autem Pæones iuxta Pan/
gæum promontorium/ teste Herodoto libro historiarum septimo. Sed iā
partem esse Macedoniæ Pæoniam dixit Iustinus libro septimo. Pæon item
eadē litteratura/ genus est pedis/ qui a Diomede quadruplex esse tradidit/
et si a Tortellio duplex tantum dicatur/ quorum unus/ ex longa/ & tribus bre
uibus cōstat. Alius ex breui/ & longa/ & duabus briuibus. Tertius ex duabus
brenibus/ & longa & breui. Vltimus ex tribus breuibus/ & lōga. Pan huius pa
nis dictus ē qdā deus pastoz. Panis/ cybus hoīum ē. Pānus secunda/ & pannis
tertia declinatione/ declinari potest/ teste Marcello/ Pomponium inducen
te dicentem. Bono animo es uideo/ eripuisti primitus de pannibus/ pro pan
nis. Pannus (inquiunt Marcellus/ Pompeius/ Seruis) format per diminutio
nem pannicula/ quin etiam & pannula/ teste Prisciano. Stamen dicitur inuo
lutum ut scribit Festus/ uel (ut interpretatur Priscianus) lignum est/ quod
inter stamina currit/ uel ipsum stamen. Tu/ mor quoq̄ inguinum/ ex formæ
similitudine pannus appellatur/ teste Festo. Pannus item format diminutiue
panniculus/ dicente Iuuenale satyra sexta. & panniculus bombycinus urit.

Præuerto præuertis/ & præuerto deponens/ dici pōt/ teste Seruio. Vnde Vir
gilius libro æneidos primo/ ait.
uolucris q̄ fuga præuertitur Hebrum/ id est transit/ uel præterit.

Pumex/ foeminino genere a Catullo ponitur/ masculino autem a Virgilio li/
bro æneidos. xii. quom ait.
ut cum latebroso pumice pastor/ hoc est cauerna/ uel cauernoso lapide.

Partio partis/ & partior deponens/ dici potest/ testibus Seruio/ Marcello/ Pri/
sciano. Et facit in futuro indicatiui modi partiam/ & partibo/ partior/ & par/
tibo/ ut est apud Pfalmographum. Lætabor/ & partibor sicimam. Plautus i
asinaria. Hanc quidem quā nactus sum prædam/ cum illis partiam. In cōpo
sitione quandoq̄ a litteram retinet/ quandoq̄ mutat in e/ teste Prisciano.

Pasco pacis/ & pascor deponēs usurpatur/ teste Seruio. Virgilins li. geor. iiii.
Pascuntur siluas/ & sūma Lycæi. Quod tñ a pasco differre Laurētius tradidit.

Palla cum duplicato l scribitur/ uestimentum est muliebre/ deductū usq̄ ad ue
stigia/ de quo Iuuenalis satyra decima.
Cassandra inciperet/ scissaq̄ Polyxena palla. Est & eodem noīe urbs a latere
meridionali insulæ Corsicæ/ teste Ptolemæo. Pala cū unico l/ uentilabrū dī.

Pacio
Pacifcor
Pacifco
Pactio
Pactum
Pacio

Pæan
Pæas
Pæon
Pæonia
Pæones
Pan
Panis
Pannus
Pannis
Pannicula
Pannula
Panniculus

Præuerto
Præuerto
Pumex

Partio
Partior

Pasco
Pascor
Palla
Pala
Palea
Palus

necnon ignis quoddā receptaculum: ac instrumentū quoddam ligneum: quo

in clibanum panis immittitur: & extrahitur. Palæ item/Dorsa uocatur/de/

xtra: læuaq; eminentia membra: Palea cum unico l scribitur: nam & primā

corripit syllabam. Horatius sermone. xvi. Cum pater ipse domus palea por/

rectus i horna. Virgilius geor. pmo. Surgentē ad zephyrum paleæ iactantur

inanes. Palus secundi ordinis masculini generis/cum unico l scribitur: & pri/

mam producit syllabā. Tibullus. Hic docuit tenerā palis adiungere uitē. Ho/

ratius li. pmo sermonū. Obscenoq; ruber porrectus ab inguine palus. Palus

huius paludis foeminini generis/cum unico l scribitur: & primā corripit syl/

labam: secunda indifferentē habet. Virgilius georgicorum. v. Cocyti tarda q;

palus iamabilis unda. Horatius i arte poetica. Regis opus sterilisq; diu palus/

aptaq; remis. Pallas huius pallantis cum duplicato l scribitur: etsi a Tortellio

cum unico l scribi præcipiatur. Filius fuit Euandri a Turno occisi. Pallas hu/

ius palladis dea Minerua/cum duplicato l scribitur: & ab eo qui est pallas hu/

ius pallantis dicta est testibus Seruio & Ioanne Isaacio super hesiodum. Grā

matici autem Græci a πᾶλλω quod est uibro/dictam pallada perhibent: eo

q; astam uibrare cōsueuerit/docueritq;. Est & eodē noīe palus quādā Aphri/

cæ teste Ptolemæo. Pales cum unico l dea palestræ/uel dea pabuli uocatur:

quam alii Vestā alii deum matrem apellant. Et a Varrone teste seruio/mascu

lino genere profertur: a Virgilio autem foeminio/quom ait in initio libri ter

tii georgicorum. Te quoq; magna pales. Nec mirum si a Varrone masculino

genere pales deus uocetur. Nam & Venerem deum appellatum esse ostendit

Macrobius in tertio saturnalium libro. Pallium cū duplicato l scribitur. Mar

tialis. Pallia donauit glaucina Cosme tibi. Et format per diminutionē pallio/

lum/penultima correpta syllaba. Iuuenalis satyra tertia.

Cultam palliolo. mulier nempe ipsa uidetur. Genus est uestis.

Pango pangis facit in præterito panxi/pepigi/pegi/testibus Charisio & Prisci

ano. Seruius autē super librum octauū aeneidos dicit q; pango/unde uolunt

fieri præteritum pepigi/nusq; lectum est: sed a pago pagis formatur. Vñ Tul

lius ad herennium ait. Hoc modo rem ubi pagunt/orationi pagunt: a quo ēt

uerbo/pegi præteritū formatū est teste Quintiliano. Ego autē & pango cū

n & asbq; i pago/dicendū puto/cum scilicet in præterito pepigi facit & pe/

gi: quod ēt per cōpositū patet ut impingo impegi / cōpingo cōpegi. Quom

uero panxi præteritū formatur/tūc a pāgo cū n factū dicimus. Et triplex de

tinet significatū. Vnde uersus. Pegi iungo: cano/panxi: pepigiq; paciscor.

Palumbes cum unico l masculini & foeminini generis est testibus Capro & Pro

bo: quin & hic palumbus declinari potest/dicente Persio satyra. iiii. at cur nō

potius teneroq; palumbo? Martialis.

Inguina torquati tardant hebetantq; palumbi. Colūbæ sunt siluestres.

Patrimēs non is dicitur cui pater defunctus est/ut Vgutio sonniat: sed cui pa/

ter uiuit/appellatus est. Festus in dictione Flaminia. Flaminia dicebatur sacer

dotula/ quæ flaminicæ diali præministrabat: eaq; patrimēs & matrimēs erat:

id est patrem matremq; adhuc uiuos habebat. Hæc ille.

Patera cum t exili/ poculi genus mediā corripit syllabā. Ouidius li. fastorū. iiii.

Cūq; meri patera/turis acerra fuit. Virgilius li. ænni. primo. ille ipiger hausit

Supmantem pateram: & pleno se proluit auro. Patarus cum t exili/sequente

a/filius fuit Apollinis. Patara eadē scriptura/urbs ē Lyciæ teste Ptolemæo/a

pataro filio Apollinis cognominata: de qua Ouidius libro metamor. sexto.

Messeneq; ferox patareq; humilesq; Cleonæ. Vbi & more græco patare hu/

ius patares declinatur: a qua fit pataræus cum æ diphthongo. Statius libro

thæbaidos primo. Phœbe parēs/ seu te Lyciæ pataræa niuosis Exercēt dume

ta iugis. Horatius in tertio carminū. Delius & pataræus Apollo: ubi ta syllabā

ba apud Statiū correpta est: apud Horatiū uero producta.

Patina cū t exili/ & i latio scribit: & mediā syllabā corripit. Iuuenalis satyra. iiii.

Debetur magnus patinæ subitusq; prometheus. Horatius sermone. xviii. Vt

modo si patinā pede lapsus frangat agaso. Genus ē uasis. Patena cum t exili/

Pallas

Pales

Pallium

Palliolum

Pango

Pago

Palumbes

Palumbus

Patrimēs

Patera

Patarus

Patara

Pataræus

Patina

Patena

	sequēte e/mediam producit syllabam. Operculum est calicis.	
Stattus	Planctus & plangor in uno significato dici potest. Stattus libro thæbaidos. xii. Et furtum claro plangore fatentur.	Planctus Plangor
Festus	Patagus morbi genus est. Patagium id dicitur quod ad summā tunicam affui solet teste Festo: uel (ut scripsit Nonius) Patagium aurea chlamys est quæ	Patagus Patagium
Nonius	preciosis uestibus immitti solet.	
Iuuenalis	Pauco paves secundæ coniugationis facit i præterito pau- sicut & pasco. Pauio	Pauco Pauio
Virgilius	pauis quartæ significat tundere ferire. Vnde pauimē & pauimētum. Iuena	Pauimen
Propertius	lis. Verre pauimentū & nittidas ostede columnas.	Pauimentū
Martialis	Permessus cum duplicato scribitur. Virgilius in Sileno. Tunc canit errantem permessi ad flumina Gallū. Propertius. Et modo pmissi flumine lauit amor.	Permessus Permessus
Virgilius	Fluuius est Boetia q a Martiale hic permisis huius pmissidis uel permessi dos declinatur quom ait. Quid tibi cū Cirrha qd cū pmissidos unda?	Pausa
Plinius	Pausa quies dicitur. Pausia genus est oleæ de qua Virgilius georgicorum. ii. Orchites radiiq & amara pausia bacca. Hæc Plinius posia appellauit quom dixit li. xv. naturalis historia. Tria sūt oleæ genera: orchites radii & posia.	Pausia Posia
Priscianus	Pello pellis tertie coniugationis facit in præterito pepuli in supino pultum teste	Pello
Quintiliāus	Prisciano: uel et scdm antiquos pultū teste Quintiliano. Vñ pulso & pulto	
Teretius	pultas. Teretius. Cesso iā pultare hoc hostiū uicini. Pello pellas unde compel	
Virgilius	lo appello appellas primæ coniugationis est. Virgilius libro æneidos. v. Rectorem nauis compellat uoce Menetem.	
Priscianus	Plecto plectis facit in præterito plexi teste Prisciano in supino plectum teste eodē tractatu de participio. Alii dicūt q facit i præterito plaxui in supino ple	Plecto
Hieronymus	xū. Vñ Hieronymus in libro Iudicū capitulo. xvi. ait. Si septē crines capitis mei licio plexureris & clauū hunc circumligatum terræ fixeris infirmus ero.	
Phocas	Pecto pectis facit i præterito pexui teste Phoca: uel (ut Aspro placet) pectui: uel	Pecto
Asper	(ut tradit Charisius) pexi. Vñ Mœcenas i Octauia pexisti (igt) capillū naturæ	
Charisius	mūerib' gratūt. Et fac i supio pexū & pectū teste Prisciaō tractatu d' picipio.	
Mœcenas	Pessulū & diminutiue pessellum dici potest. Festus autem masculino genere p	Pessulum Pessellum
Priscianus	tulit quom dixit. Obices sunt pessuli seræ.	
Festus	Pila cū i latino & unico l plura detinet significata ut inferius ostēdemus. Pilus cū	Pessulus
Festus	i latino & unico l scribitur & primam corripit syllabam. Inde pīlo pilas pi/	Pila
Martialis	lat pilos haberi icipit teste Festo. Pilo itē significat pilos detraheri dicere Mar	Pilus Pilo
Pompeius	tiale. Cui præstas cullū quē Labiane pilas idest pilos detrahis. Cōpītur tñ &	Pilum
Ouidius	pilo pilas pi syllaba pducta: qd a græco trahit auctore Pōpeio. Vñ cōpilo/	Pilus
Lucretius	oppilo expilo. Ouidius li. metamor. xiii. Expilatq gemis oculos. Lucretius	Pylos
Horatius	libro. vi. Fluctibus aduersis oppilare hostia contra. Horatius in sermonibus.	Pylus
Acron	Necte cōpilēt fugiētes. Quod Acron enarrās ait Cōpilēt expoliēt. Cōpila/	Pileus
Asconius	re enim (ut pgit) dicūtur milites q occisis qbusdam insignia in bello tollunt.	Pileum
Festus	Vt uero exponit Asconius cōpilare dicūtur q ubiq surripiunt expilare aut/	Pileolus
Gasparinus	qui aliqd passim surripiūt ui. Cōpilare itē significat cogere & i unū cōdere/	Pileolum
	teste Festo. Pilū cū i latino & unico l neutro genere & pilus masculino decli	
	nari pōt & terebra uocatur. Pilum item eadē litteratura nouacula siue iacu/	Pylon
	lum uocatur quod tñ a Gasparino cū geminato l scribi præcipit. Sed nescio	
Ptolemæus	quo pacto nisi forte a πῦλλον quod est uibro descenderet. Lucanus & pila	
Ouidius	minantia pilis. Hæc pylos cū y græco & unico l opidum Messenæ est teste	
Gasparinus	Ptolemæo: a qua fit pylus adiectiuum. Ouidius de ponto. Crede mihi Pyllo	
Vgutio	Nestore maior ero. Pileū cū i latino & unico l scribitur: etsi cū duplicato l a	
Gasparinus	Gasparino scribi præcipiat. Neq ab eo q est pilus uel pellis descendit ut Vgu	
Festus	tio Catholicon Gasparinus tradidit: sed græcum uocabulū est: quod illi	
Laurentius	πῖλον dicūt. Festus. Albogalerus est pileū capitis: quo diales flaminis utebā	
Seruius	tur. Pōt & hic pileus declinari: etsi Laurētius in Raudēsem dicat non l cōpiri.	
Horatius	Seruius sup librū. ii. æneidos. Tiara pileus phrygius ē. Et format p diminutio	
	nem pileolus pileolū penultima correpta syllaba. Horatius in epistolis.	
	Vt cū pileolo soleas cōiua tribulis. Harū aut oīum dictionū p̄mæ syllabæ	
	q̄ntas his dignosci uersibus poterit. Pila ferūt ad bella uiri: barbāq recidūt	

Pila: terit pilus: pila torrēda terunt: Pila taberna: pila sit parietis: ē pila ludus: Carne pilus: pylos urbs: sit pileus ipse galerus. Pylon cū y græco/ & unico l/ proprium fuit uiri Troiani nomen.

Virgilius	Pelagus cū unico l scribitur: nā & primā corripit syllabā. Virgili. li. ænei. tertio.	Pelagus
Pōponius	O tandē magnis pelagi defuncte periclis. Et tā masculini/ q̄ neutri generis ē:	
Valerius	sicut uulgus: quo genere/ scilicet masculino/ protulit Pomponius Mela: & Valerius Flaccus li. pmo/ quom ait. O quantum terræ/ q̄tum cognoscere cæli/ Permissum est: pelagum quantos aperimus in usus.	
Priscianus	Penus/ tā masculini/ q̄ sceminini generis ē/ testibus Prisciāo/ & Seruio sup librū	Penus
Seruius	primū æneidos. Plautus i pseudulo. Nisi mihi ānuus penus hic ab amatoribus	Penum
Plautus	cōgerat/ cras populo pstitūā uos o puellæ. Lucillius. Magna penus puo spa/	Penu
Lucillius	cio cōsupta pibit. Penus/ tā scdā/ q̄ q̄ta declinatōe/ declinari p̄t teste Prisciāo:	Penarius
Priscianus	& hoc pēus huius penoris/ auctoribus Capro/ Donato/ Seruio: & hoc penū	Penarium
Caper	huius peni: & hoc penu ideclinabile/ teste Prisciāo/ Persius. In locuplete penu	Pennarium
Donatus	defēsis pinguibus umbris. Cæsar Strabo in oratōe/ qua Sulpicio respōdet. De	Penis
Seruius	inde propinquos nostros Messallas/ domo deflagrata/ penore uolebamus	Peniculus
Priscianus	priuare. Aphranins i talione. Vos qbus cordi ē/ intra tunicā manus læua/ dex	Penicillum
Persius	tra in penū herile. Notandū q̄ penora pprie dicuntur res necessariae ad uictū	Penculum
Cæsar	quottidianū/ auctore Pōpeio. Vnde Cicero de natura deorū/ ait. Penus ē om	Penicilla
Aphranius	ne/ quo uestuntur hoies. Locus autē/ ubi penus reponit/ penariū uocat. Varro	Pena
Pompeius	de lingua latina. Penariū locus ē/ ubi penus reponiur: hoc ē/ edulia/ ad uictū	Pina
Cicero	prinētia. q̄ & penarius dictus ē/ teste Festo in hæc uerba dicēte. Penora dicunt	Pennula
Varro	res/ necessariae ad uictū quottidianū: & locus earū penarius. Pēnariū cum du/	Pinnula
Festus	plicato n/ pēnarum ē repositoriū. Penis foeminini generis est. Vnde Festus ait.	Penula
Festus	Penis/ cauda appellatur/ apendēdo dicta. p mētula aut/ masculino rectius/ q̄	Pehitus
Iuuenalis	foeminino genere profertur. Iuuenalis satyra. vi. Nouerunt Mauri/ atq̄ Indi/	Pœna
Martialis	quē Psaltria penē. Martialis. Occurrit aliquis inter ista Draucus: Cui refibula/	Penes
Vgutio	uit turgidū faber penē. Penis format p diminutionē peniculus/ & hoc penicil	Pœne
Festus	lū: quod Vgutio hoc peniculū/ & hæc penicilla huius pēicillæ/ declinari præ	Penicus
Quintiliāus	cipit. Festus. Peniculi/ spongiæ longæ propter similitudinē caudarū/ appella	Pœnus
Quintiliāus	tæ sunt. Penna/ & Pinna cū geminato n/ acutū significat/ teste Quintiliano li.	Punicus
	primo. Vnde securis utrinq̄ habens aciē/ bipēnis uocatur. Et illos Quintilia/	Penicum
	nus errare dixit/ q̄ quia a pinnis duabus/ hoc esse bipēnis nomē existimāt/ Pen	Penas
	nas auim esse uolūt: hoc ē/ nō ē/ pinnas. Pennas ergo/ generale ad pinnas no	Pēnatis
Brito	mē/ & ad plumas/ dixerim. Inde fit diminutiue pēnula/ siue pīnulla: quæ sum	Penuria
Mammætra	ma pars auris/ ab acuitate dicta ē. Quare errauerunt Brito/ & Māmætractus	Pœnuria
ctus	sup illud Leuitici capi. xi. cuncta quæ nō habēt pennulas/ & squamas in aquis/	
	polluta erunt: dicētes/ ibi pinnulas legēdum esse: nō pēnulas: utiq̄ ignorātes/	
Iuuenalis	Pēnulas idem significare/ quod pinnulæ. Hæc Penula cum unico n/ genus ē	
	uestimēti: de qua Iuuenalis satyra. v. & multo stilaret penula limbo. Penes præ	
Priscianus	positio ē accusatiuo deseruiēs. Pœne aduerbiū est remissiuum: & format com	
Priscianus	paratiuū pœnior: suplatiuū pœnissimus/ teste Prisciano li. tertio: ubi ē/ dicit q̄	
Vgutio	strenuus/ arduus/ egregius/ industrius/ innoxius/ perpetuus/ format sua cōpa	
	ratia/ strenuior/ arduior/ egregior/ industrior/ innoxior/ perpetuior. Penitus/	
	idest secretus/ format cōparatiuū penitior: suplatiuū penitissimus/ teste Priscia	
Seruius	no li. præfato. Pœna cum æ diphthongo/ græci ποινή/ notū est quid signifi	
Virgilius	cat. Neq̄ a pēdo descendit/ ut cū Catholico Vgutio somniant. Pœna item ea	
Festus	dē/ scriptura/ p Aphrica/ ponit/ a q̄/ fit pœnus/ pœnicus/ pūicus/ teste Seruio.	
Ptolemæus	Virgilius. Pœnica regna uides. Punicum/ libi genus est/ teste Festo. Pœna itē/	
Festus	ifula q̄dā ē ab occasu Mauritaniæ Tigintāe ē exteriori mari/ teste Ptolemæo.	
Priscianus	Penates/ (inqt Festus) alii uolūt ut habeat nominatiuū singularem/ hic penas/	
Priscianus	alii hic penatis. At uero Priscianus/ ubi de accusatiuis pluralibus in is/ & i/ ester.	
Festus	minatis/ differit/ penatis/ (inqt) antiq̄ in recto protulerunt. Sed alibi/ ubi de	
Seruius	genitiuis pluralibus concisus tractat/ ait. Penas/ genitiuo penatū format/ pro pe	
	natium. Festus. Penetralia/ sunt penatū deorū sacraria. Penuria cum unico n/	
	a græco trahitur/ auctore Seruio. Festus autem/ latinum uult esse uocabulū.	

Festus	Ait enim. Poenuria/ideft quod poene minus fit/ q̄ necesse est. Quare a penore	
Vgutio	nō descendit/ ut cū Cahtolico Vgutio uoluit/ maxime cum penus primam	
Horatius	corripiat syllabā/ poenuria uero illam producat. Horatius sermone primo.	
	Supremum tempus/ ne se poenuria uictus Opprimeret/ metuebat.	
Nonius	Pes format diminutiue pediulus. Vnde Aphranius/ referente Nonio/ ait in ex/	Pes
Aphranius	cepto. Atq; ideo nolo/ nudo pediolo es tu. Vgutio dicit/ q̄ facit p̄ diminutio	Pediulus
Vgutio	nem pedulus/ & pedellus. pes ponitur nonnunq̄ pro remo/ ut Plautus protu	Pedulus
Plautus	lit/ quom manuū pedes dixit. Vnde tū animantiū/ tum fluuiorū pedes uocā/	Pedellus
Virgilius	tur/ dicēte Virgilio li. aeneidos nono. reuocatq; pedē Tyberius ab alto. Pedū/	Pedum
Virgilius	baculum uocatur pastorale. Virgilius in bucolicis. At tu sume pedum/ quod	
	me cū saepe rogaret/ Nō tulit Antigēnes. Peda/ & pedatura/ humanū appel-	
	latur uestigiū. Peda itē grāce pedica latine. i. uinculū pedū. Pedo/ propriū fu-	
Ouidius	it uiri nomē/ cuius meminit Ouidius li. iiii. de ponto dicēs. Si roget hoc aliq̄/	
Lucanus	cur sint narrata Pedoni. Pedor/ squalor/ uel putor dī. Lucāus. lōgusq; ī carce	
Statius	re pedor. Statius li. thāba. iiii. Obsitus exhaustos pedore/ & sanguine uultus.	
Martialis	Pædico cū æ diphthongo scribit/ primāq; & mediā syllabā pducit. Martialis.	Pædico
	Sed nec pædico es/ nec tu Sextile fututor. Is dicitur/ q̄ pueros ad libidinē affec-	Pedica
	tatur. Pedica absq; diphthongo/ primā syllabā/ & mediā coreptā habet. Vir-	
Virgilius	gilius georgi. i. Tum grauibz pedicas/ & rætia ponere ceruis. Ouidius li. me-	
Ouidius	tamor. xv. Rætia cū pedicis/ laqueos/ artesq; dolosas Tollite. genus ē uinculi.	
Priscianus	Pedester masculini/ pedestris foeminini/ pedestre neutri/ & hic & hæc pedestris/	Pedester
Vgutio	& hoc pedestre declinari potest/ teste Prisciano. Vgutio declinat etiam hic &	
	hæc pedester.	
	Propago/ & propages/ in uno significato dici potest/ idest progenies.	Propago
	Profapia/ & profapies/ in recto declinari potest/ & dici pōt generis longitudo/	Propages
Lucanus	Pelorus cū unico l̄ scribitur. Mons est Sicilia/ dicente lucano li. ii. Extremi colles	Progenies
	Siculo cesserat Peloro. Peloris huius peloridis cū unico l̄/ genus est conchæ/	Profapia
	ut qdam uolunt. Alii dicunt/ q̄ peloris est ipsa species/ concha uero/ genus.	Profapies
Martialis	Martialis. me pascit aquosa peloris. Horatius sermone. xiiii.	Pelorus
Horatius	Murice Baiano melior Lucrina peloris.	Peloris
	Pendeo pendes secundæ/ & pendo pendis tertiæ cōiugatione/ declinari potest.	Pédeo
	Vnum tertiæ accusatiuū postulat/ alterū uero secūdæ/ ablatiuū/ uel genitiuū/	Pendo
Tullius	ut est apud Tulliū in hortensio. Et qui expectat/ pēdet animi.	
	Peribolus cum ī latino/ masculino genere/ & peribolū neutro/ declinari pōt/	Peribolus
	& circuitus trāsferitur. Nā a περιβαλλω/ quod circuire significat/ deriuatur.	Peribolum
Pompeius	Penetrare interior ē locus domus/ uel templi. Pōpeius. Penetralia/ sunt penati	Penetrare
Lucanus	um deorū sacraia. Lucanus li. v. Impulit illa pauens adyti penetrare remoti.	Penetrabile
Seruius	Penetralis penetrare/ & penetrabile/ hoc distāt/ teste Seruio/ q̄ penetrare/ est	
	quod penetrat/ penetrabile autē/ quod penetratur. Cōperitur tamē & penetra-	
Virgilius	bile/ pro penetrare/ ut est apud Virgiliū/ penetrabile tælum. & Martialis ait/	
Martialis	Ne madidos intret penetrabile frigus in artus.	
Prudētius	Pera/ saculus dicitur. Et producit primam syllabā. Prudētius in Psychomachia.	Pera
Martialis	Ingressurus iter/ peram ne tollito. Martialis. Dormiat & tetrico cū cane pera	Pero
	rogat. Pera græcū qdem uocabulū est/ neq; a περι præpositiōe descendit/ ut	
	Vgutio somniauit. Pero huius peronis/ genus est calciamētis/ & primā sylla-	
Iuuenalis	bam pductā habet. Iuuenalis. Per glatiem perone tegi. Virgilius li. aeneidos	
Virgilius	vii. crudus tegit altera pero. Fuit et pero nomē p̄priū mulieris matris Alphe-	
	sibœæ. Et facit in genitiuo perus/ sicut Sappho/ & Māto.	
	Perio peris cū ī apud antiquos fuit. Inde uenit peritus/ ut iuris/ uel iure peritus.	Perio
	Vtroq; enim modo/ siue per genitiuū/ siue per ablatiuū/ loqui possumus.	Pereo
	Pereo per e/ interire significat/ & ex per/ & eo is it/ componi manifestum est.	
Strabo	Petra/ lapis uocatur. Petra itē/ locus est iuxta Dyrrhachiū/ teste Strabone libro	Petra
	septimo. Rursum petra/ urbs est mediterranea Sicilia/ & eodem nomine uil-	Petrus
Ptolemæus	la Petraæ Arabia/ ut Ptolemæus ostendit. Petrus/ proprium uiri nomen. Pe-	Petraea
Hesiodus	traea cum æ diphthongo in media syllaba/ Oceani/ & Tethyos filia fuit/ teste	Petreia
	Hesiodo in theogonia. Petreia/ ea uocabatur/ quæ pōpam præcedens in co/	Peteon

Pompeius	Ionis/aut municipiis/imitabatur anum ebria/ut scribit Pompeius.Peteon/	Petrone
Homerus	urbs fuit boetia/teste Homero li.iliados.ii.Perrones rustici appellatur/ape-	
Pompeius	trarū aspitate/uel duricia/sic cognominati/auctore Pōpeio.Vgutio petrone	
Vgutio	ea dicit esse putamina/quæ a petris abscinditur.	
Salustius	Perfes huius perfis/uel perfi/tertia declinatione/& secunda/& Perseus i recto	Perfes
Ovidius	cum eius diphthongo/declinari pōt:sicut Achilles huius Achillis/uel Achil	Perseus
Propertius	li/& Achilleius:Vlysses huius Vlyssis/uel Vlyssi/& Vlysseus.Salustius.A pri-	Perfia
Lucanus	cipio urbis/ad bellū Perfi Macedonicum.Ovidius heroidum.At mihi quod	Perfis
Priscianus	Perseus/& cum Ioue Liber amarūt.Propriū uiri nomē fuit:a quo/Perfia/Per	Perfida
Iuuenalis	sis/Perfida(tribus enim his modis declinari pōt)cognominata regio ē:cuius	Perfæ
Martialis	ppli/perfæ/psi/psici uocati sunt.Propertius. Perfarū statuit.Babylona Semi-	Perfi
Hesiodus	ramis urbē.Lucanus libro.x.Et Phariis/perfifq; fuit/Macetumq; tyrannis.Pri	Perfici
Serenus	scianus in periegesi.Hyrcanū pariter/Perfum simul/atq; Sabæū.Iuuenalis.	Perfius
Seruius	Nec Croesi fortuna unq;nec Persica regna/Sufficiēt aio . Perfius/ppriū fuit	Perseis
Virgilius	nomē poetæ satyrici:de quo Martialis.Sæpius in li.memoratur Perfius uno.	Perficus
Varro	Quā leuis in tota Marfis Amazonide.Perseis/filia fuit Oceani/& Tetyos/te	Perficum
Liuius	ste Hesiodo in theogonia.Hæc perficus/arbor est nota/cuius fructus/perfici	
Lucanus	uocatur.Inde perficus persica persicū.Serenus.Prodest præterea cū baccho	
Iuuenalis	persica frondis.	
Statius	Pomœriū cū æ diphthongo in scd'a syllaba scribit/dictū quasi post mœrū:hoc	Pomœriū
Martialis	est murū.Nā mœrus/murus uocatur/teste Seruio:ut ē apud Virgiliū li.ænei	Pomarium
Propertius	dos.x.atq; ipsis prælia miscēt Aggeribus mœrorū/pro murorū.Cuius uoca-	
Ovidius	buli etymologiā/Varro de lingua latina ē tradidit:& Liuius li.pmo/pomœ	
Lucanus	rium affirmās locum esse ad muros itra/uel extra:ubi ædificare nō licet.Alii	
Iuuenalis	diciūt pomœriū/id solum appellari/quod inhabitatur extra mœnia/siue in	
Statius	tus/siue post mœnia:quod tetigisse uidetur Lucanus/quom ait libro primo.	
Martialis	Longa p extremos pomœria cingere fines.Iuuenalis.Et salibus ueheims intra	
Propertius	pomœria natis.Pomariū/locus ē pomis consitus.Statius.Quid bisera Alci-	
Ovidius	noni laudē pomaria regis?Martialis.Non mea Massyluseruat pomaria ser	
Vgutio	pens.Propertius.Nec mea Phæaces æquant pomaria siluas.Ovidius li.me-	
Lactantius	tamor.iiii.Id metuens solidis pomaria clauserat Atlas	
Martialis	Moenibus.Pomariū item/dici pōt pomorum repositorium.	
Valerius	Petasus cum t exili/masculino genere/& petasum neutro/declinari posse Vgu	Petasus
Suetonius	rio tradit.Fuit teste Lactantio grāmatico super librū p̄mum thæbaidos/alatū	Petasum
Iuuenalis	Mercurii calciamētū.Alii galericulum/siue umbellam significare dicunt:un	Petafo
Phocas	de & apud Marcialem/& Valerium Maximum/& Suetonium in Augusto/	Petaluncu-
Columella	petasatus legitur:hoc ē umbella tectus.Petafo eadem scriptura/coxa uocatur	lus
Quintiliāus	porcina salita.Martialis.Nam mihi cū uetulo sit petasone nihil.Et format di	
Messalla	minutue petasūculus.Iuuenalis satyra.vii.siccus petasūculus/& uas Pelāydū.	
Marcellus	Pondus huius ponderis/& pondo indeclinabile/in uno significato accipi pnt.	Pondus
Varro	Quod etsi Phocas pluralis tm̄ numeri esse tradiderit/singulari tam̄ numero	Pondo
Virgilius	cōperitur.Vñ Collumella ait.Pondo/librā/& quadratē abiici oportere.Pō	
Martialis	do enim/pro eo quod ē pondus/posuit.Inde duapondo cum a ante p/& tre	
Laurētius	pondo cum e/teste Quintiliano li.primo/in hæc uerba dicēte.Quid q; quæ	
Seruius	dam singula procul dubio uitiosa sunt/iuncta/sine reprehensione dicuntur?	
Plautus	Nam duopondo/& triapondo/barbarismi sunt.At duapondo/& trepōdo/	
	ad nostram usq; ætatem/ab omnibus dictum est:& recte dici Messalla confir	
	mat.Nonnunq; ēt pro numero pondus ponitur/teste Marcello/Varronem	
	inducēte dicentem libro de uita patrum quarto:E Græcia alias i uillas cōpor	
	tasse magnū pondus artificum.Simili modo dicimus tercentum : & adiecti/	
	ue trecenti nō tercenti.Virgilius.Tercentum niuei tondent dumeta iuueni.	
	Martialis.Dicebatq; suis hæc tantū desse trecentis.	
	Peplus(inquit Laurentius in Raudensem/illum uidelicet carpēs/q; neutro pe/	Peplus
	plum genere protulit)masculini generis est.Quia confratrem meum ineru/	Peplum
	dite carpisti/patiaris obsecro uelle doceri.Seruius super librum primum æne	
	idos/peplum(inquit)Proprie est palla picta fœminea Mineræ consecrata.	

Virgilius	Plautus. Nunq̄ ad ciuitatem uenio nisi quom infertur peplum. Virgilius ad Messalam. Magna giganteis ornantur pepla tropheis. Ergo & peplus masculino quo Græci genere proferunt & neutro quo Latini peplum dicunt declinari recte poterit. Qui & Græci uti masculino ita & neutro pferre cōsueuerūt.	
Persius	Piper huius piperis cum i latino neutri generis est. Persius. Rugosumq; piper.	Piper
Horatius	Horatius sermone. xiiii. Primus & inueni piper album cum sale nigro. Com	Piperi
Herodianus	peritur ēt & hoc piperi indeclinabile. Herodianus. Gūmi & piperi barbara sunt. Quare a pyr / qui est ignis non descendit ut cum Catholico somniauit	
Vgutio	Vgutio: qui ēt addit masculino genere piper declinari posse. Arbuscula ē In	
Plinius	dica teste Plinio libro. xii. naturalis historiae.	
Plinius	Pisa huius pisæ cum i latino & unico scribitur. Oppidum est Archadiae teste	Pisa
Ptolemæus	Plinio li. vi. naturalis historiae. Pisæ pluralis tantū numeri ciuias est Tusciae	Pisæ
Lucanus	teste Ptolemæo: de qua Lucanus li. seundo. Hinc Tyrrhena uado frangentes	Pisum
Vgutio	æquora Pisæ. Pisa foeminini & pisum neutri genus ē legumētū: quod neutri generis Vgutio dicit non esse compertum.	
Cæsar	Pollen huius pollinis cum duplicato l neutri generis est: testibus Cæsar & Pro	Pollem
Probus	bo. Vñ Macer de uiribus hæbarū ait. Hoc ēt succo iuncto cū polline qđ dāt	Pollis
Macer	Hordeæ curatur (ut dicunt) pustula quæuis. pōt etiā declinari hæc pollis testi	Poly
Charisius	bus Charisio & Prisciano. Phocas aut masculini generis esse tradidit. Poly cū	Polis
Priscianus	unico l & y græco significat multum. Polis cum unico l & i latino dicitur ci	Polus
Phocas	uitas. Polus cum unico l pro cælo ponitur. Pholus cum ph & unico l nomē	Pholus
	centauri fuit. Pola cum unico l urbs est Istriæ post flexū Adriaci sinus teste	Pola
Ptolemæus	Ptolemæo: & eiusdem nois insula in mari Indico Carmaniae adiacens ut idē	
Ptolemæus	Ptolemæus ostendit.	
Caper	Puls & polenta siue pulenta (ut caper uult) in uno significato accipi possunt: &	Puls
Ouidius	tam neutri q̄ foeminini generis est. Ouidius li. metamor. v. Dulce dedit testa	Polenta
Hieronymus	quod coxerat ante polenta. Hieronymus in libro primo Iosue. v. capitulo. Et	Pulenta
	cōderūt de frugibus terræ die altero: & azymos panes: & polētā eiusdē ani.	
Hieronymus	Pulmentum & pulmentarium in una significatione dici potest. Hieronymus in lo	Pulmentū
	anne capitulo ultimo. Pueri nunquid pulmentarium habetis? Pulmentarium	Pulmentariū
	item appellari potest pulmentū cōditoriū siue repositorium.	
	Pignus huius pignoris & pignus huius pigneris hoc distat: q̄ (ut uulgatus est	Pignus
	uer/us) Pignora natorum dicuntur: pignera rerum.	
Iuuenalis	Pignero pigneras & pigneros dponens usurpatur. Iuuenalis satyra. vii. & lænā	Pignero
Cicero	pignerat Atreus. Cicero li. i. de republica. Patria ipsa sibi ad utilitatem suam	Pigneor
	pigneraretur pro pigneraret.	Populus
Seruius	Populus singulari numero unius multitudinē ciuitatis significat: plurali autem	Popellus
Virgilius	numero populi urbes designat teste seruius. Virgilius li. ænidos primo.	Pupulus
Virgilius	Hinc populum late regē. Idē in eodē. Littoraq; & latos populos. Et format p	Populeus
Persius	diminutionē popellus. Persius. Ante diē blādo caudā iactare popello. Idē. ar	
Persius	tocreasq; popello Largior. Populus pro arbore foeminini generis est: sed &	
Caper	masculino ueteres protulere ut Caper testatur & Probus. Et primā produ	
Probus	cit syllabā. Virgilius in bucolicis. Hic candida populus antro. Iminet. Sunt at	
Virgilius	populorū tria genera ut scribit Plinius: alba nigra: & quæ Lybica uocant. In	
Plinius	de fit pro materiato populnus & populeus. Plautus in casina. Num istæc aut	
Plautus	populna fors aut abiegna est tua? Virgilius i georgicis. Qualis pupulea mæ	
Virgilius	rens philomela sub umbra. Statius libro thæbaidos. viii. Cæspite populeo	
Statius	commendat spicula trunco.	
Ptolemæus	Populoniū promotoriū ē Tusciae teste Ptolemæo. Populonia urbs ē Tusciae	
Ptolemæus	ut idē Ptolemæus ostēdit: de qua Virgilius li. ænidos. x. Sexcentos illi dede	Populoniū
Virgilius	rat Populonia mater.	Populonia
Probus	Populo populas & populor deponens in usu habetur: quod tamē Probus tra	Populo
Virgilius	dit esse cōe. Virgilius geor. primo. populantq; ingentē farris aceruū. Idē libro	Populor
Virgilius	ænidos quarto. Quom populant hyemis memores tectoq; reponunt. Idē	
Virgilius	li. ænidos. xii. Quisq; sum populatus iter. Nonnūq; & in bonam partē po	
Pacuius	pulo sumitur. Vnde Pacuius ait. Atq; ita ut promeruit pater mihi patriā po	

Marcellus	pulauit meā: id est amorē populi conciliauit ut probe Marcellus interpretatus ē.	
Apuleius	Plæbs (ut tradit Apuleius) cum æ diphthongo scribitur. Nam a πλάσιον qd apud Græcos in usu non ē nisi in cōpositione ut diplasion/polyplasion/pluralitatemq; significat/deriuatur a quo (ut ait) primā diphthongi uocalem assumpsit. Priscianus autē absq; diphthongo scribendum innuit. Ait enim ante duas consonantes finales diphthongum reperiri nō posse: ante duplicem posse: ut fax/faux. Finales intelligas: q; scilicet in eadem finiat syllaba cum ipsa uocali. Alioquin nō staret regula. Nā mæstus uendo palæstra/cū æ diphthōgo scribitur: etsi diphthongum ipsam gemina consonas uel terna sequat. Declinatur ēt hæc plebes huius plebei teste Prisciano. Lucius libro tertio. nescit plebes ieiuna timere. Lucilius li. v. Deficit alma ceres: nec plebes panē potit. Statius li. thæbaidos. iiii. At parte ex alia Cadmi Maurotia plebes. Salustius libro historiarū primo. Plebei tribuniciam potestatem.	Plæbs Plebes
Priscianus		
Priscianus		
Lucanus		
Lucilius		
Statius		
Salustius	Papula/carbunculus in carne uocatur. Virgilius georgi. iii. Ardentes papulæ/	Papula
Virgilius	atq; imundus olētia sudor. Papilla cum duplicato l ea est/qua e māmā lac sugitur: & nōnunq; pro ipsa māmā ponit. Virgilius libro æneidos. xi.	Papilla
Virgilius	Hasta sub exertam donec perlata papillam.	
Varro	Pupus & pupa formāt p diminutionē pupulus & pupula. Varro in originibus.	Pupus
Persius	Māmā lactis sugietis pascere pupum. Persius. Dicite pontifices in tēplo qd	Pupa
Martialis	facit aurū? Nempe hoc ut Veneri donata a uirgine pupæ. Martialis. Pupam	Pupulus
Ouidius	se dicit Gellia cum sit anus. Ouidius li. primo amorū. Suspicion & fama est/	Pupula
	oculis quoq; pupula duplex. Pupulū urbs ē a latere meridionali Sardinæ/te	Pupulum
Ptolemæus	ste Ptolemæo. Pupillus & pupilla nota sunt uocabula. Pupilla itē oculi dici	Pupulus
Probus	tur. Pupes cū duplicato p sequēte e scribi teste Probo & efferri debet. Sed &	Pupilla
Martialis	puppis cum i post p nō semel legimus. Martialis. Scis quota de. Lybico litto/	Puppis
Lucanus	re puppis eat. Lucanus li. viii. Vt sit ab Emathiis semp tua longius oris	Puppis
Ouidius	Puppis & Hesperia pelago/cæloq; relinquas. Ouidius de ponto. Dum mea	
Diomedes	puppis erat ualida sudata carina. Nā si puppes dixissent uersus stat nō posset.	
Donatus	Porri cū duplicato r in singulari numero neutri generis ē in plurali uero mas	Porrum
Probus	culini/testibus Diomede/Donato/Probo/Phoca. Martialis. Mittit præcipu	
Phocas	os nemoralis Aricia porros. Vgutio dicit q; etiā plurali numero facit hæc por	
Martialis	ra: quod tamen nusq; lectum est.	
Vgutio	Porcus & porca formāt diminutiue porculus & porcellus/porcula & porcel	
Pompeius	la/ teste Pompeio in dictione arca. Porca itē in agris/ eo q; frumētum porri/	Porcus
Varro	gat/ dicta ē autore Varrone libro rerū rusticarū primo. At uero Pompeius/	Porca
Pompeius	porcæ (inquit) in agris dictæ sunt q; porceant: id est phibeant aquā frumentis	Porculus
Accius	nocere. Idē sensit Accius/ quom referēte Nonio/ dixit. Porcæ sunt signa sulco	Porcellus
Nonius	rum: quæ uel ultra se iaci semina prohibeāt. Porcere enim (ut pergit) prohibe	Porcula
	re sapius legimus.	Porcella
Horatius	Posticū/ hostiū dicit i posteriori pte ædium: & producit sti syllabā. Horatius in	Posticum
Vgutio	epistolis. Atria seruante postico falle clientē. Vgutio dicit posse declinari hoc	Posticus
Vgutio	posticū: sed mēdosum est quod affert exēplum. Cōperitur ēt posticus postica	Postica
Persius	posticū sti syllaba pari mō pducta: etsi Vgutio correptā ēē tradiderit. Persius.	
Ausonius	Occipiti cæco postica occurrite sãnæ. Ausonius. Peruersæ ueneris postico uul	
Festus	nere fossor. Postica (ut scribit Festus) quæ post nos sunt/ quæ uero ante/ anti/	
	ca dicuntur: & sinistra postica/ dextrā/ anticā uocamus. Sic ea cæli pars/ quæ ad	
	septētrionē ē/ postica quæ uero ad meridiē sole illustrat/ antica nōinat. Itē li/	
	nea i agris diuidēdis/ ab oriēte ad occasum spectas/ postica appellat. Hæc ille.	
Ennius	Pario paris tertia & quarta cōiugatione/ declinari potest. Ennius. Oua parere so	Pario
	let pennis/ genus cōdecoratū. Et facit in præterito peperit/ in supino partū/ &	Pareo
	paritū/ ri syllaba a quarta cōiugatione/ pducta: a tertia autē correpta: ut ē apud	Paro
Statius	Statium li. thæbaidos. xi. Hosti ueniat paritura marito. Et facit in futuro indi	
Nonius	catiui modi paria/ & paribo/ teste Nonio/ Pomponiū inducente dicētem in	
Pompoius	auctorato. Si prægnans non es/ paribis nunq;. Pareo pares secundæ cōiuga	
	tionis/ facit in præterito parui/ in supino paritum/ ri syllaba correpta: & pro	
Virgilius	ducit pa syllabam. Virgilius li. æneidos. iii. Apparent Camerina procul. Paro	

Stattus	paras primæ cōiugationis/pa syllabā corripit. Stattus libro thæbaidos.iiii. Apparat & longo recalet furor.	
Paragrapheus	Paragrapheus masculino & paragrapheū neutro genere declinari potest.	Paragrapheus
Marcellus	Partus huius partus/uel partus more antiquo/uel pti/tefte Marcello/ueteres	Partus
Pacuius	declinabāt. Vnde Pacuius ait i Atalanta. Vbi ego grauidam sentio aggraua	Partio
Varro	scere ppinquitate parti. Varro in andabatis. Candidum lacte papilla conflu	
Priscianus	it: signum putāt/ ne quid hic partus sequatur mulierē. Et facit in datiuo plu	
Ouidius	rah & ablatiuo partibus: ut scilicet differat a pars cuius datiuus pluralis ē par	
Virgilius	tibus. Nonnunq̃ & pro partu partio ponitur/tefte Prisciano. Penelope huius penelopes/ & penelopea/ in recto declinari potest. Ouidius in	Penelope Penelopea
Priscianus	initio libri heroidum. Hanc tua penelope lento tibi mittit Vlyffe. Virgilius in priapea.	
Virgilius	Mens erat in cunno Penelopea tuo. Vxor fuit Vlyffis.	
Priscianus	Potior poteris tertia/ & potior potiris quarta cōiugatione/ declinari potest/ te	Potior
Virgilius	ste Prisciano. Virgilius li. æne. iii. Vi potitur. Quid nō mortalia pectora cogis	
Ouidius	Auri sacra fames? Ouidius in fastis.	
Lucillius	Mars uidet hanc: uisamq; cupit: potiturq; cupita. Lucillius libro. v.	
Priscianus	Deficit alma ceres: nec plebes pane potitur. Et licet Priscianus dicat/ q̃ solum	
Marcellus	a quarta cōiugatione/ infinitum legitur/ hoc ē potiri/ compitur tñ a tertia in	
Pacuius	finitū poti/ tefte Marcello. q̃ & Pacuium refert dixisse. Adhuc sceptrū patiū	
Alexander	tur poti. Quod uerbum/ tam accusatiuo/ q̃ genitiuo/ & ablatiuo/ iungi pōt:	
	etsi Alexander cū ablatiuo tñ cōstrui tradat/ dicēs. Dignor/ cum potior/ fungor/ uescor/ fruor/ utor/ Et careo/ iungo casu tantum inō sexto. Quin ē dignor/ fungor/ fruor (de qui	
Cicero	bus differuimus) Vtor/ & uescor (de qbus suis locis uidebimus) tā accusatiuū/	
Terentius	q̃ ablatiuū expostulat. Cicero ad Lentulum. Quod ii q̃ potiunt rerū præsta	
Ouidius	turi uidetur. Terentius in adelphis. Patria potitur cōmoda. Et cōe uerbū esse	
Tortellius	uidetur. Ouidius meta. x. nec sum potiēda nisi (igt) Dicta prius cursu.	
Seneca	Pegma huius pægmatis/ cū æ diphthongo scribi a Tortellio præcipitur: q̃ &	Pegma
Iosephus	a πῆγμα qd̃ ē ludo/ d̃riuatū uocabulū tradit: ludūq; ēē dicit. Alii a πῆγμα	Pegma
Plinius	qd̃ ē pāgo/ uel extruo/ deductū phibent. Et cū in p̃ma syllaba sit n apud Gra	
Seruius	cos/ ideo absq; diphthōgo scribi uolūt. Nā lignea quædā erat substructio/ si	
Iuuenalis	ue machina: cuius formam/ & positionē/ his uerbis describens Seneca ait. His	
Martialis	ānumeres licet machinatores/ q̃ pegmata p se surgētia excogitat/ & tabulata	
Vgutio	tacite in sublime crescētia/ & alias ex iopinato uarietates/ aut d̃ hiscētibus quæ	
Hieronymus	cohærebāt/ aut quæ distabāt/ sua sponte cohærentibus/ aut iis quæ eminebant/	
Tortellius	paulatim i se rescidētibus. Iosephus belli iudaici li. vii. de triūpho Vespasiani/	
Catullus	& Tiri i hūc modū pegma describit. Maxime at stupor erat machinarū/ quæ	
Martialis	portabantur/ siue pegmatum fabricatio/ pro quorum magnitudine/ uiribus	
	portatiū occurrētes timebāt. Multa. n. in tertiū nidū/ quartūq; surgebāt/ & ma	
	gnificētia fabricæ: cū admiratōe d̃lectabat. Plinius li. xxiii. naturalis historiæ.	
	Princeps in circo pegma duxit: in quo/ cētū & uiginti quatuor argēti pondo	
	fuere. Seruius sup tertiū georgi. Scana de lignis ad tps fiebat: unde ē hodie	
	pmanst cōsuetudo/ ut cōponatur pegmata ludorū theatralium editoribus.	
	Iuuenalis satyra quarta. Et pegma/ & pueros inde ad uelaria raptos. Martia.	
	Et crescūt media pegmata celsa uia. Neque enim/ apungo pungis pegma de	
	scendit/ ut cum Catholico Vgutio somniāuit.	
	Pugna/ lucta uocatur/ uel prælium. Pugnus/ notū uocabulū/ format diminuti	Pugna
	ue pugillus. Pugillaris masculini generis ē. Hieronymus i Luca. Et postulas pu	Pugnus
	gillare: scripsit dicēs/ Ioānes ē nomē eius. Hi pugillares pluralis tñ numeri/ ta	Pugillus
	bellæ sunt lignæ/ uel alterius materie: i qbus stylo scribi cōsueuit/ quæ & hæc	Pugillaris
	pugillaria dici possūt: etsi Tortellius i cōmētariis orthographiæ dicat nō cō	Pugillares
	piri. Vñ Catullus ad Egnatiū/ ait. En negat mihi ufa redditurā pugillaria/ si pa	Pugillaria
	ti potestis? Qui & hoc pugillū Martialis capularis ptulit/ quom dixit. Et q̃	Pugillum
	quid ille expromptu sentētia Parthorū/ pugillo asseuerate dictauit.	

Priscianus	Pungo facit in præterito pūxi/ & pupugi/ teste Prisciano: sed & pepugi ueteres	Pungo
Marcellus	dixere/ ut scribit Marcellus. In supino aut facit pūctū. Inde fit hoc pūctū pro	Punctum
Terentius	breuissimo ipe: & pro linea. Terentius in phormioe. Tū ipis inde punctū ad	Punctus
Cicero	hāc rem ē. Pro linea aut Cicero p plācio. Nā q̄ questus es plures testes te ha-	
	bere de Volitia/ q̄ quod in ea tribu pūcta tuleris. Sūt tñ/ q̄ pro linea/ ēt ma-	
Laurentius	sculino genere pūctus declinat: quo quidē genere & philosophi pferūt: et si	
	Laurentius imbrobet.	
	Passer cū duplicato s̄eo q̄ caducū patiat morbū/ dictus ē. Neq̄ a pario deducit/	Passer
	eo q̄ libidinē pariat neq̄ ab eo q̄ est paruus/ quasi paruus sit passer/ ut utrū/	Passerculus
Vgutio	q̄ s̄oniauit Vgutio. Et format diminutiue passerulus. Auicula ē nota/ Passer	
Horatius	itē/ genus ē piscis: de quo Horatius sermōe. xviij. passeris/ atq̄ Ingustata mi-	
	hi porrexerit ilia rhombi. Rursū Passer/ nomē ē loci in Italia: de quo Martialis.	
	Non mollis Sinuessā/ feruidiq̄ Fluctus Passeris/ aut superbus Anxur.	
Nonius	Piscolus/ & pisculētus/ in uno significato dici pōt/ teste Nonio. Cato q̄nto ori	Piscolus
Cato	ginū/ de fluuio Ibero loquēs/ magnus (inquit) atq̄ pulcher/ ac pisculentus.	Pisculentus
Ouidius	Ouidius fastoꝝ tertio. Est prope piscolos lapidolū Crathidis amnes.	
Virgilius	Parma/ breue scutū est. Virgilius libro ænei. xi. Ense leuis nudo/ parmaq̄ inglo	Parma
	rius alba. Parma itē/ fluuius est Galliæ cisalpinæ: & eodē noie urbs/ a fluuio co-	Parmes
Martialis	gnomiata: de q̄ Martialis. Tūdet & innumeros Gallica parma greges. Ab hac	Parmani
Varro	parma/ parmensis uocitati sūt. Est & alia Parma: a qua parmani dicti sūt/ te	
Pompeius	ste Varrone libro primo de analogia.	
Pōpeius	Purus/ format cōparatiuū purior: suplatiuum purissimus/ & purimus. Vnde	Purus
	Pompeius ait. Purime tetinero/ idest purissime tenuero. Putus etiā pro pu-	Putus
	rus ponitur/ teste Pompeio.	
	Puteo putes/ & putreo putres/ hoc distāt: q̄ putere/ foetere significat: & primā	Puteo
Horatius	pducit syllabā: putere aut/ marcere: & pu syllabā corripit. Horatius sermo	Putreo
Horatius	ne. xii. Putet aper: rhombusq̄ recēs. Idem in sermonibus. Nō alia/ q̄ qua Bi-	
Stadius	zātia putuit orca. Stadius li. thæbai. xii. nuda ossa/ putrēq̄ Verrere permittat	
Virgilius	faniē. Virg. li. æneidos. xi. Quadrupedūq̄ putrē cursu quatit ungula cāpum.	
Seruius	Placeo places facit i præterito placui/ & placitus sūt/ testibus Seruio sup li. viii.	Placeo
Priscianus	æneidos/ & Prisciano: & primā corripit syllabā. Placo placas pla syllabā pro	Placo
Ouidius	ducit. Ouidius fastoꝝ primo. Mox ego/ cur quis alioꝝ numina placē. Idem	
Ouidius	li. meta. viii. Cœpta placēt: & stat sententia tradere mecum.	
	Proco procas primæ cōiugatiōis/ & procio procis quartæ/ pro syllaba utrobiq̄	Proco
Liuius	correpta/ in uno significato dici pōt: significatq̄ id quod posco/ seu peto. Li-	Procio
Festus	uius. Matrē procitū plurimi uenerunt: idest petitū/ ut interpretat Festus. Pro-	
	cio aut/ cū primā pducit syllabā/ puocat significat: & ex p/ & cio cis cōponitur.	
Probus	Prædor prædaris cū æ diphthongo/ deponēs ē uerbū: qd̄ tñ Probus tradit esse	Prædor
Hierōymus	cōmune. Et actiuū/ passiuūq̄/ protulit Hierōymus/ quom i Hesaiā i initio ca-	Prædo
Gregorius	xxxiii. ait. Vx qui prædaris: nōne & ipse prædaberis/ & Gregorius in homilia	
Priscianus	de uirginibus/ deprædari (inquit) desiderāt/ q̄ thæsurū publice in uia portant.	
	Veteres tñ/ teste Prisciano/ ēt prædo prædas protulere: quod & Hierōymus	
Hierōymus	usurpauit/ quom i Iudith capi. ii. dixit. Prædauitq̄ oēs filios Tarsis. Et pau-	
Iosephus	lo post. Et prædauit oēm locupletationē eoz. Iosephus li. antiq̄ tantū. xii.	
	cap. xviii. Gazæis iratus/ quō Ptolemæū auxiliatorē cōuocassent/ ciuitatē ob-	
	sedit/ puinciāq̄ ipoz deprædauit.	
Apuleius	Prælum cum æ diphthongo/ teste Apuleio scribitur: quod (ut ait) a præluen-	Prælum
Virgilius	do deriuatur. Virgilius. Cola q̄ prælorum fumosis deripe tectis. Torcular/	Prælum
	siue pressorium dicitur. Prælum etiam a præluendo dictum/ teste eodem	
Apuleius	Apuleio cum æ diphthongo/ sicut & prælum/ annotatur.	
	Prælior præliaris cum æ diphthongo/ deponens est uerbum. Sed & prælio præ-	Prælior
Marcellus	lias ueteres prōtulerunt/ teste Marcello: qui & Ennium refert dixisse in Achil-	Prælio
Ennius	le. Ita mortales inter sese pugnant/ præliant.	
Priscianus	Prehendo/ & prædo/ dici pōt: & facit in præterito prehendi/ siue prendi/ teste	Prehendo
Lucanus	Prisciano/ dicēte etiā Lucano illa tñ nixu quo præderat hæsit. Sed & prendi/	Prendo

Hieronymus	di format praeferitū/auctoritate diui Hieronymi/hoīs (ut opinor) q̄ fuit Lucanus cū Prisciano doctioris: q̄ in Ioanne capitulo ultimo sic ait. Et ascēderūt in nauim: & illa nocte nihil prēdiderūt. Et paulo post. Afferte de piscibus/ quos prēdidistis nūc. & forte Lucanus p̄ syncopā prēderat p̄ prēdiderat p̄ tulit: sicut p̄ uendidistis/ Martialis uendisti dixit. Ait. n. Vēdidisti Labiāe tres agellos: Emisti Labiane tres cinēdos. Tamen & prendisti protulit Statius filiarum primo/ dicens. cōptiq; laboris Prendisti portus.	
Martialis	Priores/ & primores hāc habent Marcello tradēte diuersitatē: q; priores cōpa ratiui sunt gradus. Primores autē non tm̄ priores/ uel digniores/ sed etiā sum	Priores Primores
Statius	mā quāq; res dici possunt. Vñ & Turpiliū inducit dicentē in Demetrio. Sādalio innixa digitis primoribus. Horatius in sermonibus. Primores populi arripiunt: populūq; tributim: idēst priores/ uel digniores.	
Marcellus	Propositio dicitur/ annexam interrogationem detinens.	Problema Problemātū
Turpilius	Plaudo plaudis tertia/ & plodo plodis/ testibus Diomede/ & Acrone sup artē poētica Horatii/ dici pōt: quin etiā & secunda cōiugatione plaudeo plaudes.	Plaudo Plodo
Horatius	Martialis. Plaudere nec cano/ plaudere nec glaphyro. Hieronymus in ecclesiastico capitulo. xii. Caput suū mouebit: & plaudebit manu.	Plaudeo Palinurus
Priscianus	Palinurus cū unico l/ & i latino scribitur. Mons est Sicilia/ teste Acrone/ dicēte etiā Horatio in tertio carminum. Nec Sicula Palinurus unda. Fuit etiā propriū uiri/ nomen: de quo Virgilius. Ecce gubernator sese Palinurus agebat. Aliter accipitur apud Martialē/ ubi ait. Minxisti Pauline semel corrente carina. Meiere uis iterū: iam Palinurus eris: hoc est bis meiens. Nā μειρι signifi-	Palinurus Palurus
Diomedes	cat meiere: & οὐρὸς urina dicit. Paliurus cū unico l/ & i latino/ hārba est spinosa: de qua Virgilius in bucolicis. Carduus/ & spinis surgat paliurus acutis.	
Acron	Est etiā nomen arboris i Aphrica. Paliurus itē/ palus quādā est Marmaricæ prouinciæ/ teste Ptolemæo.	
Martialis	Puerilitas/ & puericia/ in una significatiōe dici pōt/ teste Marcello. Cato de liberis educandis. Velim me Herculis audire puerilitatis formulā. Dicit nōnunq̄ per syncopā & puericia/ quatuor uidelicet syllabarū/ teste Acrone: ut ē apud Horatiū in primo carminū. Aetā non alio rege puericiā. Puericia item/ p puritatem nōnunq̄ ponitur/ teste Marcello. Vnde Varro rerū diuinarū libro prior ait. Quā puericia est infrequens polluta.	Puerilitas Puericia Puericia Puritas
Hieronymus	Puer/ cōis generis est/ teste Prisciano. Linius in odyssæa. Sancta puer Saturni filia. Næuius belli punici li. vi. Prima incedit Cereris Proserpina puer. Declia tur & hic puerus/ & hęc puera: sicut puellus/ & puella. Plautus in mercatore. Tu puere abi hinc intro ocyus. Aphranius in incēdio. O puer/ puere/ sine me p̄spicere mihi. Cæcilius in Vmbris. Age age puer/ duc me ad patrios fines de coratū opipare: hoc est laute/ uel opulēter. Linius in odyssæa. Mea puera qd uerbi ex ore tuo superfugit/ Ennius. Sic nos ille suos diis sacrificare puellōs.	Puer Puerus Puera Puellus Puella
Acron	Linius libro. x. Inde uenit Roma tener ipse etiā atq; puellus. Iuuenalis satyra prima. Et maribus nudas oñdit Pyrrha puellas. Et facit in datiuo plurali/ & ablatiuo puella/ puellis: sicut & puellus. Hieronymus in Daniele capitu. xiii.	
Horatius	Cum deābularemus in pomoerio/ soli ingressa ē hęc cū duabus solis puellis.	
Virgilius	Pubes/ & puber huius puberis/ cōis generis est/ testibus Probo/ & Prisciano: & si Phocas masculini tm̄ generis esse tradiderit. At uero Cæsar pubis cū i/ enū tiari præcipit. Cuius ē cōpositū adiectiue declinatur hic & hęc ipubis & hoc ipube: ut ē ap̄ Horatiū i epodo. Insignibus raptis puer ipube corpus. Et facit i gto ipubis: nō ipuberis. Ouidius li. meta. iii. Impubesq; genas/ & eburnea col la/ decusq; Virgi. li. aenei. v. Custodē ad sese comitēq; ipubis Iuli. Nā genitiu⁹ ipuberis/ n̄ uēit ab eo qd ē i recto pubis cū i: quo (ut diximus) mō/ declinari debet Cæsar tradidit: sed ab eo qd ē i recto puber/ uel pubes puberis/ teste Prisciano: quēadmodū ceres cereris. Idē sensit Seruius sup librū Virgiliū præfatū: ubi ait. Impubis Iuli/ ab eo qd ē pubis. Nā qd ait Salustius/ puberes oēs iter fici iubet/ uēit ab eo qd ē puber. Et sunt ista cōis generis/ si referantur ad singulos. Multitudo autem si dicatur/ foeminini tantum generis est/ hęc pubes.	Puber Pubes Pubis Pubertas Pubens
Priscianus		
Seruius		
Salustius		

	Hæc ille. Pubes itē pro ipsa ætate ponitur hoc ē pubertate: quæ in masculo.	
Seruius	xiiii. i. fœmia uero. xii. ānog. ē. Puber ēt. & pubēs sicut ad hoīes. ita ad hæc.	
Virgilius	bastrāffertur. teste eodē Seruio: ut est apud Virgilium libro æneidos. xii.	
Virgilius	Puberibus caulem foliis. Idem li. æneidos quarto. Pubentes hærbæ.	
Prisciāus	Prorsus. & prŭ. dici pōt. teste Prisciāo: sicut rursus. & rursū: uersus. & uersū.	Prorsus
Prisciāus	Præpes cū æ diphthōdo. triū generū est. teste Prisciano. & uelox interpreta.	Prorsum
Festus	tur. Perpes etiam trium generum. perpetuus dicitur. teste Festo.	Præpes
Priscianus	Prosper. & prosperus prospera prosperū. declinari pōt. teste Prisciano. Vñ.	Perpes
Cicero	Cicero li. vi. de republica. ait. Deīde ē hominū generi. pŭsperus. & salutaris.	Prosper
Priscianus	Panther cū th aspirato. masculino genere. & pāthera fœminino. declinari pōt.	Prosperus
Horatius	teste Prisciano. Horatius in epistolis. Diuersū confusa genus panthera came.	Panther
	Io. Animal est ferū. Vnde ex πᾶρ qđ significat totaliter. & οἶρ fera. cōponit.	Panthera
Vgutio	Aliā somniauit Vgutio derivationē: quā & Catholicon cōfirmavit. Anūt. n.	
	Panther dicit a panthon quod est omnium: quasi omnium sit amicus.	
Prolemæus	Paradīsus cū i latio. & unico (græci παρὰ δειδοο) tā masculini. q̄ fœminini	Paradīsus
	generis est. Qui dū pro loco pomis consito accipitur. pomariū appellari po	
	test. Paradīsus item urbs est in Syria. teste Prolemæo.	
Vgutio	Paro huius paronis. masculini generis. nauigiū ē genus. Neq̄ a pirata descēdit.	Paro
Virgilius	ut cū Catholico Vgutio somniauit. Paros. fœminini generis. insula ē una ex	Paros
	cycladibus: de qua Virgilius li. ænei. iii. meminit. dicēs. Olearon. niueāq̄ Pa	Pharos
Seruius	ron. Hæc pharos huius phari cū ph. insula fuit egypti: nūc aut Alexādrīæ. te	
Lucanus	ste Seruio sup li. xi. ænei. dicēte ēt Lucano. Nūc claustrū pelagi cœpti Phar.	
Stattus	ron. insula quondam. In medio stetit illa mari. sub tpe uatis Proteos: at nūc	
	est peliæis proxima muris. Pharos item. turris ē hostiēsis: de qua Statius li.	
Lucanus	siluarū tertio. Lumina noctiuagæ tollit pharos æmula lunæ.	
	Proteus cū t exili. & eius diphthōgo. facit in genitiuo protei. & proteos. Luca	Proteus
	nus. In medio stetit illa mari. sub tpe uatis Proteos. Fuit Occāi. & Tethyos	Prothous
Homerns	filius. Prothous cū th aspirato. propriū fuit uiri. Græci nomen. teste Home	
	ro libro iliados secundo.	
	Proxeneta. nō personeta. dici debet. Nam a πρὸ ξενέω. quod ē hospitio coa	Proxeneta
	pto derivat. Nūc aut. & q̄ cōpositor. uel mediator emibiliū rerū. siue uādi	
	biliū est. proxeneta uocatur.	
Quintiliāus	Pythagoras. & pythagora. in recto. teste Quintiliano protulerūt. Propriū fu	Pythagoras
	it philosophi nomē. Et scribitur cum y græco. & th aspirato.	Pythagora
	Philorciū cū i latio. & unico l. & philorcia. declari pōt. Propū fuit mlieris nom.	Philorciū
	Pelias cū unico l. & i latino. & Pelia uiri ppiū nomē. teste Quintiliāo. declia	Philorcia
Quintiliāus	ri in recto pōt. Et primā corripit syllabā. Virgilius li. ænei. ii. Et grauior Peli	Pelias
Virgilius	as. & uulnere tardus Vlyssi. Valerius Flaccus li. i. Hæmoniā primis Pelias fræ	Pelia
Valerius	nabat in ānis. Pella cū duplicato l. urbs ē Syriæ curuæ. teste Prolemæo. Alia	Pella
Ptolemæus	est eodē noīe in Macedonia. de qua Lucanus. Exiguæ secura fuit prouincia	Pellæus
Lucanus	Pellæ. Inde sit pellæus cū æ diphthōgo. Iuuenia. Vnus pellæo iuueni nō suffi	Peleus
Iuuenalis	cit orbis: id est Alexādro Macedoni. ex ciuitate Pella. Lucanus. at nūc ē pellæ	Pelum
Lucanus	is proxia muris. Peleus cū unico l. & eius diphthongo. pater fuit Achillis: de	Pellis
Stattus	quo Statius in Achilleide. Peleus te nato socerū. & Thetis hospita iungunt.	Pellex
Herōdotus	Peliū cū unico l. & i latio. mons ē Thessaliæ. teste Herodoto li. historiæ. vii.	Pallaca
Lucanus	de quo Lucanus li. vi. Pelion opponit radiis nascētibus ūbras. Pellis cū dupli	Pallacis
Vgutio	cato l. notū ē qđ significat. Pellex cū duplicato l. scribit. et si Vgutio cū unico	Pallax
	l. scribi præcipiat. Neq̄ græcū uocabulū ē. ut nōnulli asseruerūt: sed latinū.	Pallacia
Masurius	Nā apud latinos Masurius iure cōsultus. testibus Seruio. & Paulo libro me	Pellacia
Acron	morabiliū. scribit pellicē eā habitā. quæ cū uxor nō esset. cū aliquo tñ uiue	Pellax
Flaccus	bat: quā nūc teste Acrone cōcubinā appellāt. C. Flaccus libro de iure Papy	
	riano. pellicē scribit nūc uulgo uocari. quæ cū eo. cui uxor sit. corpus miscet:	
Ouidius	ita ut nō uiri pellex: sed uxoris dicatur. Quod etiā cōfirmat Ouidius. Nā de	
Ouidius	Iunone loquēs. sic ait libro metamor. primo. Protinus exarsit: nec tpa distus	
	lit iræ: Horificāq̄ oculis. aīoq̄ obiecit Erinym Pellicis Argolicæ: stimulosq̄	
Ouidius	i pectorē cæcos Cōdidit: & pfugā p totū terruit orbē. Idē li. meta. x. Tunc eris &	

Valerius	matris pellex / & adultera patris. Idem libro metamor. x. pellex ego facta sororis: Tu geminus cōiūx. Valerius Flaccus li. v. Deficit i thalamis turbata q; pellice cūiunx. Pallā / & gemiferæ domum exitiale coronæ Apparat. At uero Pōpeius / pellices (inqt) nūc quidē appellāturi aliēis succūbētes / nō solū foeminae: sed et mares. Martialis. Quid quasi pellicibus torqris inepta mini- stris. In qbus & breuis ē / & fugitiua uenus. Viri aut cōcubina / apud Græcos πᾶλλᾱκι dī: cuius ēt gtrū pluralē pallacæ / Suetonius i Vespasiāo. ptulit. Sed & πᾶλλᾱκις apud Græcos declinat: ut ēt apud Liuiū libro .xxxv. ab urbe cōdita: ubi de Alexādro tūc cælibe loquēs / q dilecta Apellē cōcubina donauit / sic inqt. Nāq; cū delectā sibi ex pallacibus suis præcipue noīe Cam pfacē / nudā pingi ob admirationē formæ / ab Apelle iussisset: ubi nōnulli le gunt pallacibus: quasi & pallax in recto faciat: quod & Laurentius tradit / & Tortellius. Et a pallaca / sit (ut puto) hæc pallacia / fallacia: quæ tñ / & pellacia dici pōt / testibus Marcello / & Seruio. Lucretiū inducēte dicentē li. secundo. Subdola quom ridet placidi pellacia ponti. Nā pallax fallax interpretatur / di cēte Virgilio li. ænei. iiii. iuidia postq; pellacis Vlyssi / Pellex itē nō tñ ea quæ cū alio corpus miscet / sed & quæ olim miscuit / hoc est pellex fuit appellari pōt: ut ē apud Iuuenalē satyra secūda. Horrida quale facit residēs in codice pellex. Nā horrida effecta / expelli domo cōsuevit: quæ misero postea codi- ce / hoc ē sedili / residens obegestatē / lanā trahere cogitur.	
Donatus	Paragoge / figura ē cōtraria apocopæ: quā alii paralepsim / alii prolepsim uo cāt: id est præsuppositionē / teste Donato. Paragogen / dici pōt deriuatiuum.	Paragoge Paragogen
Hesiodus	Pluto / Saturni filius fuit. Foeminini aut gtrū Pluto / filia fuit Oceāi / & Tethyos / teste Hesiodo in theogonia.	Pluto Pluto
	Pentarchus cū t exili / & ch aspirato scribit: & is dī / q qnq; præest. Pentacōtar chus cū t exili utrobq; / & c nō aspirato in tertia syllaba / & ch aspirato in ul- tima / dici potest quinquagenarius: hoc est / qui præest quinquaginta.	Pentarchus Pentacōtar- chus
Ouidius	Phalaris huius phalaris / uel phalaridis / cū unico l / propriū fuit uiri nomen: de quo Ouidius li. iiii. tristitiū. Dixerat & phaleris poenæ mirande repertor. Virgi- lius li. ænei. viiii. Principio phalarim. Phaleræ cū unico l / sequēte e / ornāta sunt equorū. Neq; a phagin descendit / ut cū Catholico Vgutio sōnauit: sed a φαπερῶ / qd ē illustro: uel (ut quidā uolūt) ἀπο τοῦ φάλαρος φάλαρον. Virgi- lius li. æneidos. ii. Primus equum phaleris in signē uictor habeto. A Græcis cum & in media φαλᾶρᾱ scribitur.	Phalaris Phaleræ
Tibullus	Phalernus cū unico l scribitur. Mōs ē Cāpaniæ: a quo / phalernū uinū / siue Pha- lernus cognōiat. Tibullus li. ii. Nūc mihi suos ueteris pferre phalernos. Cō- sulis: & Chio soluite uicla cado. Martialis. Rhæsinata bibis uia: phalerna fugis.	Phalernu Phalernus
Martialis	Phasis / urbs ē Colchidos / & fluuius / teste Ptolemæo. Alius ē fluuius eiisdē noīs i Taprobane Indiæ isula / ut idē Ptolemæus oīdit. Et facit in gtrō phasis uel phasidis / uel phasidos. Vnde de Colchidis fluuiio / Papinius ait in filiis. Credas ad Tanaim / serūq; phasim. Ouidius li. metamorpho. septimo. Con- tigerant rapidas limosi phasidos undas.	Phasis
Ptolemæus	Pistrix huius pistricis cū i latino utrobq; scribit. Piscis ē: quē alias cætū uocat: de quo Virgi. imani corpore pistrix. Rufus Festus in Arato. Cedit apex sum- ma qua lux pistrice coruscat. Pistrix itē / uerbale nomē foemininū ē. Pistris hu- ius pistris cum i latino utrobq; / genus est nauis: de qua Virgilius. Velocem Mnestheus agit acri remige pistrim.	Pistrix Pistris
Rufus		
Virgilius		
Tortellius	Pithecura cū i latio / & th aspirato / sequēte e / & c exili scribit: etsi a Tortellio cū y græco / & a in sedā syllaba / scribi præcipiat. Insula ē in mari Tyrrheno / te- ste Ptolemæo: i qua / pithecuræ pluralis tñ numeri oppidū ē: de quo Ouidi- us libro metamor. xiiii. steriliq; locatas Colle Pithecuras.	Pithecura Pithecuræ
Ptolemæus		
Ouidius		
Horatius	Platea / locus uocatur latus / & spaciosus. Et producit mediā syllabā: quā etiā qñq; corripit. Horatius in epistolis. Puræ sunt plateæ. Platea item / oppidū ē Cæltiberiæ / dicente Martiale. Hic pigri colimus labore dulci Boterdum: Pla- teamq; Cæltiberis. Hæc sunt noīa crassiora terris. Plateæ pluralis tñ nume- ri / cum æ diphthongo in media / & ultima syllaba / urbs est Bocetiæ / testibus	Platea Plateæ
Martialis		
Ptolemæus		
Lactantius		

Papinius	Prolemæo/ & Lactantio grāmatico: de qua meminit Papinius li. thæbaidos vii. dicens. Nuntiat excubiis uigiles arsisse plateas. Plateæ itē eadē litteratura	
Herodotus	isula ē i mari Libyco/ ex opposito ad Cyrenen/ teste Herodoto li. historiæ. iiii.	
Seruius	Præneste neutro genere/ & prænestsis fœminino/ declinari pōt/ testibus Ser-	Præneste
Priscianus	uiō super li. vii. æneidos/ & Prisciano. Virgilius. Quiq; altū Præneste uiri. Iu-	Prænestsis
Virgilius	uenalis satyra tercia. Quis timet/ aut timuit gelida Præneste ruinā? Dictum	
Iuuenalis	est aut Præneste (si Festo credimus) eo q; locus/ in quo sitū est/ mōtibus. præ	
Festus	stet. Quare cū æ diphthondo scribendū est. Seruius uero/ & πρὸ τοῦ πριπον	
Seruius	hoc est ab ilice/ quæ ibi abundat/ cognominatū tradit. Oppidū est Tusciæ/	
Festus	a Cæculo Vulcani filio conditū/ teste Festo/ dicente ēt Virgilio. Nec præn-	
Virgilius	stinæ fundator defuit urbis/ scilicet Cæculus. Solinus autē/ a Præneste Latini	
Solinus	regis filio/ sic appellatū scribit.	
Virgilius	Prochyta huius prochyte/ & prochyte huius prochytes/ declinari pōt/ & cum	Prochyta
Ouidius	ch aspirato/ & y græco/ & t exili scribitur. Virgilius li. ænei. nono. Tum soni	Prochyte
Ptolemæus	tu Prochyta alta tremi. Ouidius libro meta. xiiii. Inarimen/ Prochytenq;	
Syllius	legit. Insula est in mari Tyrrheno/ teste Ptolemæo.	
	Pernix genitiuo pernicis/ ni syllaba producta/ uelox dicitur/ siue citus. Syllius	Pernix
	libro secūdo. Pernici uelox cursu/ rapit incita membra/ idest cito. Pernix ge-	
	nituiuo pernicis/ ni syllaba correpta/ perniciosus interpretatur. Fœminini at	
	generis pernix/ pro morte ponitur.	
Vgutio	Propheta masculini generis/ & hic propheta in recto/ fœminini autē prophe	Propheta
	tis/ & prophetissa declinatur. Neq; ex procul/ & phonos/ cōponitur/ ut cum	Prophetes
Hieronymus	Catholico somniauit Vgutio: sed a προφητι/ quod est prædico/ descendit.	Prophetis
Hieronymus	Hieronymus in libro Iudicū capitulo quarto. Erat autē delbora prophetis	Prophetissa
Festus	uxor Laphidet/ quæ iudicabat populū. & facit in genitiuo prophetidis/ uel	
	prophetidos. Idem in Luca. Et erat Anna prophetissa filia Phanuel. Prophe	Prophetia
	tas (ut scribit Festus) antiqui uocabant antistites phanorū/ oraculorūq; inter	
	pretes. Theologia autē prophetas eos appellat/ qui futura prænuntiāt/ ab eis	
	primū intellecta: Alias uera nō posset uocari prophetia. Et producit prophe	
	tia penultimā. Nam apud Græcos cū æ diphthōgo προφητεία scribitur.	
Seruius	Portitor/ & qui porrat/ & qui portatur/ teste super librum sextū ænei. Seruio	Portitor
Statius	dici pōt. Statius libro thæbaidos primo. Languet hyperboreæ glatialis por	
Virgilius	titor ursæ. Virgilius libro præfato. Portitor ille charon.	
	Polluceo cū duplicato l/ & ex poly/ quod est multū/ & luceo/ cōponitur: non	Polluceo
Vgutio	autē ex post/ uel procul/ uel porro/ ut somniabundus tradit Vgutio. Plautus	
Plautus	in sticho. Ut decimā partē Herculi polluceā/ idest splendide dedicē/ uel deuocē.	
Pōpeius	Pellicio pellicis cū duplicato l scribitur/ cōponiturq; ex per/ & lacio lacis. Nā	Pellicio
Vgutio	lacere/ decipere significat/ auctore Pompeio. Neq; a liceo lices descendit/ ut	Perlicio
Priscianus	Vgutio somniauit. Et facit in præterito pellexi/ & pellicui/ in supino pellectū	Pelluceo
Terentius	& pellicitū/ teste Prisciano. Terentius in phormione. Is senem per epistolas	Perlucio
Publius	pellexit modo/ nō montes auri pollicens: Publius Varro belli Sequanici li.	Pellego
Iuuenalis	secūdo. Deinde ubi pellicuit dulcis leuis unda saporis. Potest etiā scribi per-	Perlego
Plautus	licio: sicut & pelluceo dicimus/ & perlucio: pellego/ & perlego. Iuuenalis sa	
	tyra secunda. Cretice peluces. Plautus in asinaria. Inter me/ & amicā/ & lenā/	
	leges pellege/ pro perlege.	
Priscianus	Patior pateris deponens uerbū est/ teste Prisciano quod tñ Donatus dicit esse	Patior
Donatus	cōmune. Veteres etiā patio patis protulerūt/ teste Diomede: qui & Næuiū	Patio
Diomedes	refert scripsisse in proiecto. Populus patitu patias modo. In compositione	Pateo
Næuius	qñq; retinet a litterā: quādoq; mutat in e: ut cōpātior/ perpetior. Et facit in	Pando
Priscianus	supino passum: sicut pateo/ & pado. Pateo facit in præterito patui/ & passus	
Priscianus	sum: in supino passū/ teste Prisciano. Pado format ēt supinū passū/ teste Pri-	
Beda	sciano: qñ ēt & pansū/ ut tradit Beda sup Donatū. In cōpositione autē aliqñ a lit	
Seruius	terā seruat: nōnunq; in e uertit/ testibus Seruio sup li. primū ænei. & Gellio li.	
Gellius	xv. noctiū atticarū. Cæcilius. cū se ex regulis hæc nūtiasset/ flāmeū expassum	
Cæcilius	domi protulerūt. Plautus in milite. Credo ego istoc exēplo tibi esse eundū	
Plautus	extra portam dispassis manibus/ patibulum quom habebis.	

	Pindo pindis facit in præterito pindis in supino pinsum. Pinso pinfis tertiæ cō-	Pindo
Perſius	iugationis eſt: & facit in præterito pinſui in ſupino piſtū. Perſius ſatyræ .ii.	Pinſo
Seruius	O lane a tergo quem nulla ciconia pinſit. A piſtu ſupino/ſit nomen uerbale	Piſtor
	piſtor. A pinſu aut ſupino a pindo/ſormatur uerbale pinſor idem ſignifi-	Pinſor
Varro	cans quod & piſtor teſte Seruio ſuper librū primū ænei. A quo item ſupino/	
	uenit pinſo pinſas primæ coniugationis uerbū. Varro rerū ruſticarū libro. i.	
	Promendū diē ut i piſtrino pinſetur/ac torreat: id eſt tū datur/uel frangatur.	
Ptolemæus	Ptolemais huius ptolemaidis/uel ptolemaidos/ & hæc ptolemaida/ab accuſa/	Ptolemais
	tiuo græco formata/declinari in recto poteſt: & cū t exili ſcribitur/ & unico l.	Ptolemaida
	Eſt aut quīplex ut ex Ptolemæo colligere potui. Vna Aegypti: alia Aethio	
Statiſ	piæ: alia Phœnices. alia Nili fluminis: alia in Cyreinaica prouincia Aphricæ.	
	Phaſelus cum unico l/ſœminini generis eſt nauis genus. Statiſ li. ſiluarū .iii.	Phaſelus
Catullus	Quæq; ſecuturā religent poſt terga phaſelon. Comperitur tamen & maſcu	Phaſelis
	lini generis apud Catullū: ubi ait. Phaſelus ille/quē uidetis hoſpites. Maſcu/	
Ptolemæus	lini aut generis/legumentū eſt. Phaſelis/urbs eſt mediterranea Lyciæ circa	
Ptolemæus	montē Cogrante/teſte Ptolemæo. Alia eſt eiſdem nois urbs in Iudæa ab oc	
Diomedes	caſu Iordanis/ut idem Ptolemæus oſtendit.	
Donatus	Pinus cū i latino/arbor nota/tam maſculini/ q̄ ſœminini generis eſt/teſtibus	Pinus
Prifcianus	Diomede/ & Donato: Et tam quarta declinatione/ q̄ ſecunda/declinari pōt	Pinum
Ptolemæus	teſte Prifciano. Pinum/urbs eſt Daciæ/teſte Ptolemæo.	
Laurentius	Pluo pluſ perrarū eſt. Et licet Laurentius dicat/q̄ pluſ/nec ſuppoſitū/nec ap	Pluo
Tibullus	poſitū recipit (Pace eiſ dixerim) nonnūq̄ ſuppoſitum admittit. Vnde Tibul	
Liuius	lus ait. Multus & in terras deplueritq; lapis. Et iungitur q̄q; ablatiuo: ut eſt	
Florus	apud Liuiū/ & Florū. Nuntiatū eſt in Albano lapidibus pluſſe.	
Virgilius	Princeps tā pro primo/uel prima/ q̄ p principante/cōis generis eſt. Virgilius.	Princeps
Virgilius	Princeps ardentē coniecit lāpada Turnus: hoc eſt primus. Idem li. ænei. xi.	Principiſſa
Virgilius	Princeps turmas inducit Aſilas: id eſt prima. Nonnūq̄ etiā apud uulguſ pro	
	principante ſœmina/principiſſa uſurpatur.	
	Protendo/ & portendo hoc diſtant: q̄ protendere/producere/ſeu prolongare	Protendo
	ſignificat: portendere aut/præoſtendere.	Portendo
Prifcianus	Plico plicas facit in præterito plicauit/ & plicui in ſupino plicatū/ & plicitū/te/	Plico
	ſte Prifciano: a quō cōpoſita quatuor/ applico ſcilicet/implico/cōplico/ex/	Plicio
	plico idem habent duplex præteritū/ & duplex ſupinum. Reliqua aut a pli	
Prifcianus	co cōpoſita/ ſolum in aui præteritū formant: ſupinū in arū: ut duplico/tri	
	plico/multiplico/replico/ſuplico. Antiqui tamen/teſte Prifciano/etiā pli/	
Pōpeius	cio plicis tertiā coniugatione protulerūt. Vnde expliciſ dicimur/ & expliciūt.	
Prifcianus	Prandiū a græco trahitur/auctore Pompeio.	Prandium
	Prandeo prandes facit in præterito prandi/ & prandus ſum/teſte Prifciano.	Prandeo
Prifcianus	Paluſter maſculini/paluſtris ſœminini/paluſtre neutri generis/ & paluſter pa/	Paluſter
	luſtra paluſtrum/teſte Prifciano/declinari poteſt.	
Ennius	Præcox genitiuo præcociſ/triū generū/cum æ diphthōgo/ & præcoquus præ	Præcox
Lucillius	coqua præcoquū/ in una ſignificatione dici pōt. Ennius ānaliū ſexto. Præcox	Præcoquus
Næuius	pugna eſt. Lucillius li. tertio. Aſpera/atq; præcox eſt fuga. Næuius. Huic puel	
Martialis	læ præcox libido eſt. Martialis. Vilia maternis fueramus præcoqua ramis. i.	
	immatura: uel ante tempus matura.	
Feflus	Præſes/præſul/præſtes/cōmunis ſunt generis: & in uno ſignificato accipi poſ	Præſes
Phocas	ſunt. Præſtitē (ait Feflus) dicebant antiſtitem. Apud eccleſiaſticos tñ/præſes q	Præſul
Prifcianus	præſidet temporalibus/præſul aut/q̄ eccleſiaſticis præſt/ ſiue ſpiritualibus/	Præſtes
	appellatur. A Phoca tñ/maſculini tñ generis eſſe præſul traditur: ſed a Pri/	
Probus	ſciano communis. Et cum æ diphthongo annotantur.	
	Præſepium cum æ diphthondo/ & hoc præſepe/ & hæc præſepes/ in recto de	Præſepium
Plautus	clinari poteſt/teſte Probo/ dicente etiam Plauto. Præſepes mea eſt.	Præſepe
Ouidius	Pauus huius pauit/ & pauo huius pauonis/declinari poteſt. Aus eſt nota.	Præſepes
	Paris facit in genitiuo paris/uel paridis. Ouidius libro meta. tertio. Accuſoq; Pa	Pauus
Iuuenalis	rim: prædamq; Helenāq; repoſco. Fuit Priami regis filiū. Puluinar neutro/	Pano
	& puluinus maſculino genere/declinari pōt. Iuuenalis. Forde lupanaris tu/.	Paris

Ovidius	lit ad puluinar odorem. Ovidius de arte. Puluinar facili cōposuisse māu.	Puluinar
Ovidius	Idem libro heroidum. Colla q̄ puluino nostra ferenda dedi. Dicitur uulgo plumaciū. Et format diminutue puluillus.	Puluinus Puluillas
Seruius	Pingue/ pinguedo/ pinguitudo/ in uno significato accipi possunt: et si Seruius	Pingue
Virgilius	dicar: pinguedo/ & pinguitudo/ latina non sunt. Virgilius georgicorum. iii.	Pinguedo
Festus	Impendunt curas denso distendere pingui. Festus in dictione arbilla/ arbilla	Pinguitudo
Hieronymus	(inquit) aruina est: quæ pinguedo est corporis. Hieronymus in genesi. Det ti bi deus de rore cæli/ & de pinguedine terræ/ abundantia uini: & olei. Nam sicut albedo dicitur/ & albitudo/ grauedo/ & grauitudo/ dulcedo/ & dulcitu do (ut in ipsis dictionibus uidimus) ita nihil differentia est pinguitudo dica tur/ an pinguedo. Declinatur etiam adiectiue pinguis pingue. Virgilius. Pinguia q̄ in ueribus torrebimus exta columnis.	
Diomedes	Pergamus in singulari numero/ foeminini generis est: in plurali uero/ neutri/	Pergamus
Phocas	testibus Diomede/ & Phoca. Statius libro siluarum primo. quidcunq̄ tibi	Pergamum
Statius	Troiana recondit Pergamus. Ovidius heroidum. Diruta sunt aliis/ uni mihi pergama restant. Pergama/ Troiana erant ædificia. Pergamum/ urbs est in minori Asia: quæ & hæc pergamus declinari potest. Martialis. Pergamus has misit curuo distingere ferro. Ptolemæus dicit pergamum esse urbem Mysia maioris/ aliam esse mediterraneam Thracia. Bergomū aut (ut idem scribit) oppidum est Cenomanorum in uenetia.	Bergomū
Martialis		
Ptolemæus		
Ptolemæus		
Ennius	Pecus huius pecudis/ masculini/ & neutri generis est: non foeminini modo: En/	Pecus
Tullius	nus. Pecudi dare uiuam marito. Tullius libro quarto de republica. Cū adhi	Pecu
Cæsar	beant in pecuda pastores. Cæsar in auguralibus. Si syncera pecus erat. Virgi	Peculare
Virgilius	lius. Nigram hyemi pecudem/ zephyris foelicibus albam. Declinatur nonnūq̄	Pecuar
Pompeius	& hoc pecu/ testibus Pompeio/ & Nonio. Næuius in gymnastico. Homines/	
Nonius	pecua/ belluasq̄. Accius in Astyanactæ. In celsis montibus/ pecua/ atq̄ inter	
Næuius	colles/ pascunt Danaï in Phrygia/ & terminis. Solinus de situ Britannia. Ita	
Accius	pabulosa/ ut pecua nisi interdum a pastu arceantur/ ad periculū agat satietas.	
Solinus	Hostilius in primo annaliū. Sæpe greges pecuū ex hybernis pastibus pulsi.	
Hostilius	Hoc pecus huius pecoris/ etiam pro pecude ponitur. Plinius li. viii. naturalis	
Plinius	historia. Est in Hispania/ sed maxime Corsica/ non dissimile pecori/ genus musmonum/ caprino uillo/ q̄ pecoris uelleri propius. Quintilianus. Cur in usum uestiū/ sæpe pecori lana detrahuntur? Pecus & pro multitudine pecu dum/ siue pecorū/ tam gregaliū/ q̄ armentaliū/ accipi pōt. Virgilius georgi corum tertio. Pascitur atq̄ pecus longa in deserta/ sine ullis Hospitiis: tantū campis iacet. omnia secum Armentarius Apher: agit. Et hoc pro multitudi ne armentaliū. Pro multitudine aut gregaliū/ Ouidius li. meta. xiii. Hoc pe cus omne meum est. multæ stabulatur in antris: Multas silua tegit: multæ quo q̄ uallibus errāt. Nec si forte roges/ possum tibi dicere/ quor sunt. Pauperis est numerare pecus. De laudibus harum Nil mihi credideris. Præsens potes ipsa uidere: Vt uix circueant distentū cruribus huber. Sunt (foetura minor) te pidis in ouilibus agni: Sūt quoq̄ (par aliis ætas) in ouilibus agnæ. Cur enim/ multæ dixisset/ & harū/ cū nullū genus ante noiaisset/ nisi q̄ intellexit oues/ & capras/ quas postea noiauit? Virgilius. Dic mihi Damoceta/ cuiū pecus/ an Me libœi? Infelix o semp ouis pecus. Idē. Caprigenūq̄ pecus nullo custode per hærbā: qd̄ & hoc pecuare/ uel p apocopen pecuar/ dē. Calphurnius egloga viii. Omnia Lucanæ donec pecuaria siluæ. Statius li. siluarū. iii. Et Lacedæmo nii pecuria culta Galeſi. Persius. Findor/ ut Arcadia pecuaria rudere credas. Id quoq̄ notandū ē/ q̄ noie pecudis/ siue pecoris/ oē aial/ præter hoīem/ in telligitur/ ut auctor est Caper de latinitate. Seruius uero sup li. primū ænei. aliā tradit differentiā. Ait. n. Nomine pecudis omne aial intelligi pōt/ qd̄ hu mana lingua caret/ & effigie. Ex quo/ Simius/ & cercopythecus/ sed m Seruii ssiam/ pecus appellari nō posset. Virgi. geor. iii. de apibus loquēs/ ait. & pe cudum custodia sollers: hoc est apium. Idem de phucis intelligens. Ignā uum phucos pecus a præsepibus arcent. Plautus in radente. Non uides proferre me uuidū ratem/ sine squamoso pecu? Horatius.	
Virgilius		
Virgilius		
Calphurnius		
Statius		
Persius		
Caper		
Seruius		
Virgilius		
Virgilius		
Plautus		
Horatius		

Claudius	Omne quom proteus pecus agit: id est piscem. Claudius quadrigarius anna- lium. xv. Grūdibat grauitē pecus suillū: pro grūdīebat. Præter autē pecudes / ceteræ quadrupedes / feræ sunt: licet proprie uideantur feræ dici: quæ ferita	Feræ
Varro	cūq; māsuetæ factæ sunt / cicures uocantur: & quicquid Varrone teste / cicu- rari pōt / hec est mansuescieri / cicuris dicitur. Catuli autē / ferarū sunt / siue imma- niū / siue mitiū. Nam & muriū catuli appellantur: & immaniū pisciū / qui oua	Cicures Catuli
Virgilius	non edūt: nec non & serpentiū. Virgilius de colubro loquens ait.	
Virgilius	catulos tectis / atq; oua relinquens. Proprie tamen catuli sunt filioli canum / dicente Virgilio. Sic canibus catulos similes / sic matribus hædos. Pulli uero	Pulli
Horatius	auīū & pecudū sunt / siue pecorū. Sed & ranarū pulli uocantur / dicente Ho- ratio sermone. xiii. Absentis ranæ pullis uituli pede pressis. Foetus autē auium	Foetus
	sunt: & pisciū: q̄q; ex hoc generalius nomen est: unde & foetificare pro parere / & foetura pro partu / ad omnia animalia mitia pertinet. Ceruorum uero / ca- prearum / damarum / leporum / inuli dicuntur. Placet hoc in loco nonnullorū differentias uocabulorum inferere his uersibus.	Inuli
	Si capra uerueci iungatur / musmo uocatur: Si capro coeat tityron edit ouis.	
	Burdonē pducit equus cōiūctus asellæ: Procreat & mulū iūctus asellus equæ.	Burdo
	Astinus exiguus mulo nascetur / equaq; Nascitur hybrida apro cui porca do-	Mulus
	mestica nubit: Patre lupo gaudet matre Lycisca cane. Mulio mulorum dux:	Lycisca
	ægonomusq; caprarū. Aepolus hic etiā græco sermone uocatur. Hinc ouīū	Mulio
	opilio: cū o / cum uq; sit upilio dux. Ast asinorū / & equū / sit agafo: suūq; sub-	Aegonōus
Marcellus	ulcus. Est puerorū / & equorū mango: boumq; bubulcus. Marcellus autē / mus-	Aepolus
Lucillius	mones / equos breues / mulos / & asinos appellat. Et inducit Lucilliū li. vi. dicē	Subulcus
Plinius	tem. Preciū emit qui uandit equū musmonem. At uero Plinius ex caprarū / uel ouīū genere / musmonē esse ostendit / quom ait. Est in Hispania / sed maxi-	Bubulcus
	me Corsica / non dissimile pecori / genus musmonū / caprino uillo / q̄ pecoris	Musmo
Probus	uelleri propius. Probus dicit / tityron Libyca lingua hircū significare. Tity-	Tityrus
Strabo	ros etiā Bacchi sacerdotes dictos Strabo affirmat. Ex mulo autē / & equa / nasci	Inus
Varro	tur inus / testibus Varrone de analogia / & Plinio: quem nonnulli ginum uo-	Ginus
Plinius	cant. Hybrida cum y græco in prima syllaba / is dicitur / qui impare parente	Hybrida
Porphyrus	natus est / ut apud Græcos interpretatus est Porphyrius. Horatius sermone	Opilio
Horatius	septimo. Hybrida quo pacto sit Persius ultor opinor. Opilio cū o in prima	Vpilio
Seruius	syllaba / & cum u upilio / teste Seruio / efferri pōt. Vnde & Virgiliū refert ita	Agaso
Virgilius	prescriptum reliquisse egloga ultima. Venit & upilio / tardi uenere subulci.	
Pompeius	Agaso / non asinorum tātū / sed etiā equorum / dux est / dicente Pōpeio. Aga-	
Horatius	sones / equos agentes: id est minantes. Et producit ga syllabam. Horatius ser-	
Cato	mone. xviii. Vt modo si patinam pede lapsus frangat agaso. Mango / ex ma-	Mango
	nu / & ago componitur: & non tantū equorū est / sed etiā puerorū. Vnde Ca-	
	to de liberis educandis ait. Circuntonsi sunt / & terti / atq; unctuli / ut mango	
Martialis	nis uideantur esse serui. Martialis. Milia pro puero centū me mango popo-	
Iuuenalis	scit. Iuuenalis satyra sexta. Non Phryx / aut Lycius / non a mangone petitis.	
Priscianus	Philocalus cum i latino / & unico l / & c exili / cōmunis generis est / teste Priscia-	Philocalus
Vgutio	no: etsi Vgutio masculini tñ generis esse tradiderit. Dici pōt amor boni.	
Priscianus	Philosophus cum i latino / & unico l / cōmunis est generis / teste Prisciano: etsi	Philoso-
Vgutio	masculino solum genere declinari Vgutio præcipiat. Dici pōt amās sapiētiae.	phus
Caper	Papauer neutro / & masculino genere / ueteres protulere / ut Caper testatur / &	Papauer
Probus	Probus. Et mediam producit syllabā. Virgilius georgicorum primo.	
Virgilius	Nec non & lini segetem / & cereale papauer.	
Caper	Perdix masculini / & foeminini generis / apud antiquos fuit testibus Capro &	Perdix
Probus	Probo. Vnde & Statius ait in siluis. Quiq; refert iungens iterata uocabula	
Statius	dix / Et producit in obliquis di syllabam. Romulus. Perdices cœnæ domini	
Romulus	pincerna ministrat. Auis est nota.	
	Pessimus cum i in media syllaba / & cū u pessumus / & scribi / & enuntiari pōt.	Pessimus
Donatus	Potis pote adiectiuum est / testibus Donato in Terentiū / & Prisciano tractatu	Potis
Priscianus	de aduerbio / & libro sexto. Vnde Persius ait. Qui pote uis dicam nugari / cū	

Perfius Lucillius	tibi Calue: id est quomodo possibile. At uero Lucillius substantiuum protulit quom dixit libro. v. Conturbare animā potis est quodcunq; adoritur. Nam si adiectiuū faceret pote dixisset: nō potis. Quod aut neutro coniunxit hoc & in multis aliis fieri consuevit.	
Caper Probus Virgilius Virgilius Plinius Diomedes Donatus Sergius Caper Probus Virgilius Priscianus Apulegius Plautus Probus Priscianus Plautus Caper Nonius Horatius Varro	Platanus cum t exili masculini & foeminini generis apud antiquos fuit ut Cap testatur & Probus & tam quartæ q̄ secundæ declinationis est dicente in cu lice Virgilio. Nam primum prona surgebant ualle patētes Aereæ Platanus: inter quas impia lotos. Idem in georgicis. Et sterilis platani malos gessere ualentes. Arbor olim in Italia fuit ex alieno tamē petita orbe ut scripsit Plinius. Pampinus cum i latino foeminino & masculino genere proferri pōt testibus Diomede Donato Sergio Capro & Probo & pi syllabam corripit. Virgilius in georgicis. Heu male tum mittes defendit Pampinus uuas. folium uitis dicitur. Pono ponis facit in præterito posui & posui teste Prisciano. Vnde Apulegius in primo Hermagoræ. Quem iucundū esse nobis aiaduertant cum appo fuerūt. Plautus in uitularia. Nunc ut apud sequestrū uitulū posuimus. Pauper trium generū est testibus Probo & Prisciano libro. vii. Sed libro. v. idē Prisciāus cōis tradit esse generis. Comperitur ēt foeminini generis paupera dicente in aularia Plauto. Paupera hæc res est. Pauperies & pautertas hoc distant (ut tradit Caper) quod pauperies dānum ē: paupertas uero ipsa cōditio. Sed & pro paupertate pauperies nōnunq; ponit ut auctoritate Ennii scribit Nonius dicentis in Hecuba. Quod i paupie senex grauius gemā. Horatius i eplis. Impiger extremos curris mercator ad Indos Per mare pauperiem fugiēs per saxa per ignes. Paupertas a Varrone plurali ēt numero declinatur: Ait enim libro de uita patrum primo. Quid iter hos Ioues interfit & eos qui ex marmore ebore auro fiūt potes animaduerte re: & horum temporum diuitias & paupertates.	Platanus Pampinus Pono Pauper Paupera Pauperies Paupertas
Priscianus Pricianus Athacinus Ouidius Lucanus Virgilius Lucanus Manillius Martialis Martialis Iuuenalis Polux Varro Nonius	Plaustrum & plostrū dici potest teste Prisciano. Par cum compositionis ut dispar impar cōpar separ trium est generum: quin et hic & hæc paris & hoc pare declinabāt teste Prisciano li. vii. Vñ Athacinus i socrum ait. Ad hanc fortunā accessit ei fortuna paris. Et licet par producta apud poetā syllaba ponatur in obliquis tñ pa syllabā corripit: & tam datiuo q̄ genitiuo iungi potest. Ouidius libro meta. xiii. Sunt quoq; (par aliis ætas) in ouilibus agnæ. Lucanus libro. x. Quem metuis par huius erit. Et facit i ablatiuo singulari pare uel pari. Virgilius in bucolicis. numero deus impare gaudet. Lucanus libro. viii. Ergo pari uoto gessisti bella iuuentus. Petaurū cum t exili machina erat (ut quidam dicunt) lignea: quo quidē ludi genere homines per aera rotarum pulsu iactabātur. Marcus Manilius libro. v. Ad numeros ēt illa licet cognata per artem Corpora quæ ualido saliant ex cussa petauo Alternosq; ciēt motus: delatus & ille Nunc iacet: atq; huius casu suspēditur ille. Martialis. Quā rota transmissa toties ipacta petaturo. Idē. Quod si per gratiles uias petauri Inuirū iubeas subire Ladā. Iuuenalis satyra xiiii. iactata petauo Corpora. Græci exponunt petaurum esse laqueum & asseres quibus domos tegunt. Pollux autem dicit esse asserculum: in quo uer naculæ gallinæ recubare solent. Qui uero petauo ludit petaurus uocatur: & petaurista. Varro libro de uita patrum secundo. nec minus aliquo in genere sunt ludi uelitis Galli Germani petauristæ. At uero Nōius eos a ueteribus petauristas scribit ēē appellatos q̄ uel saltibus uel scænis leuioribus mouerēt.	Plaustrum Plostrum Par Paris Petaurum Petaurus Petaurista
Marcellus Virgilius Festus Strabo Ouidius	Prolyxitas cum y græco in secunda syllaba & prolyxitude in una significatione dici potest teste Marcello. Promissio & promissum in uno significato dici pōt. Virgilius li. ænidos. vii. Promissi dea facta potens. Pierus cum i latino in singulari numero masculini generis est: in plurali uero neutri. Mons est Thraciæ a quo pierides musæ cognominatæ sunt ut auctores sunt Festus & Strabo. Pierus item eadem scriptura pater fuit nouem pica rū: quas nouē musæ canendouicerunt: de quo Ouidius li. metamorpho. v.	Prolyxitas Prolyxitudo Promissio Promissū Pierus Piara Pyrus

	Pierus has genuit pellæis diues in aruis. Et a proprio uiri noie pierides mu-	Pyrum
Ouidius	fas appellatas esse dixit Ouidius ipse libro præfato. Piara huius piaræ cum i	Pyrrhus
Ptolemæus	latino mons est in Syria teste Ptolemæo. Pyrus si a pyr descendit (ut nonnul	Pyrra
Ptolemæus	li uolunt) cum y græco scribitur. Arbor est nota: cuius fructus pyrum uocat.	Pyria
Ouidius	Est & eodem nomine urbs Daciæ teste Ptolemæo. Pyrrhus cū y græco & du	Pirus
	plicato r secundo aspirato / Achillis filius fuit dicente. Ouidio li. heroidum.	Pirous
Iuuenalis	Pyrrhus Achilleides animosus imagine patris. Pyrrha eadem scriptura uxor	Pyrois
	fuit Deucalionis: de qua Iuuenalis satyra prima.	Pyraeus
	Et maribus nudas ostendit Pyrrha puellas. Pyrrha item urbs est Cariæ iuxta	Piræus
Ptolemæus	Myrtoum Pelagus teste Ptolemæo. Pyria cum y græco & unico r urbs est	Pyrrho
Ptolemæus	teste eodē Ptolemæo / Lesbi insulæ. Pirus cū i latino & unico r Imbrafilii filius	Pyro
Homerus	fuit & Thracū princeps teste Homero li. iliados quarto. Pirous cū i latino	Pyra
	& unico r proprium fuit nomen Herois teste Homero li. ii. iliados. Pyrois	Pirene
Ouidius	cum y græco & unico r nomē fuit unius ex equis solis: de quo Ouidius libro	Pyrene
	metamorphoseos. ii. Interea uolucres pyrois / Erous & Aethon. Vbi is sylla	Pyrenæum
Columella	ba producit more græcorum. Vnde & Columella libro. xi. Nec sirius ardor.	
Valerius	Sic micat / aut rutilus Pyrois aut ore corusco Hesperus. Et facit i genituo py	
	roentis / sicut Simois simœntis. Valerius flaccus libro quinto. Et formidatē	
	patrios pyrœnta dolores. Est etiam eodem scriptura pyrois genus gemmæ.	
Ptolemæus	Pyraeus cū y græco & unico r & æ diphthongo in secunda syllaba promon	
Plinius	torium est Atticæ prouintia teste Ptolemæo: a quo Atheniensium portus ē	
	Pyraeus cognominatus est / ut ostendere uidetur Plinius li. quarto naturalis	
Homerus	historia. Piræus cum i latino & unico r & æ diphthongo in media syllaba	
Diocles	propriū fuit uiri nomen. de quo meminit Homerus in. xv. odisseæ. Pyrrho	
Apollodor⁹	cum y græco & duplicato r secundo aspirato nomen fuit proprium philo	
Hesiodus	sophi. Plistarchi filii teste Diocle quem Apollodorus prius pictorē fuisse di	
Virgilius	xit. Pyro cum y græco & unico r fuit Oceani & Therios filia teste Hesiodo	
	in theogonia. Pyra cum y græco & unico r congeries lignorū uocatur. Vir	
Stattius	gilius libro ænidos. xi. Innumeras struxere pyras. Pirene cum i latino & uni	
	co r mons est & fons apud Corinthum: de qua Statius li. siluarū primo. nec	
Seruius	conscia detur Pirene: largos potius mihi gurgēs i haustus. Pyrene cum y græ	
	co & unico r mons est inter Hispanias & Gallias teste Seruio super secun	
Diodorus	dum georgicorum a crebris (ut quidam dicunt) fulminibus sic cognomina	
Syllius	tus. Fuit ē pyrene / filia Bebrycis in pyrenæo monte ab Hercule compressa	
Didorus	teste Diodoro: a qua Syllus pyrenem montem appellatum asserruit quom	
Lucanus	dixit li. tertio. Nomē Bebrycia duxere a uirgine colles. Sed Diodorus ab igne	
	dictum tradidit. De hoc monte intellexit Lucanus libro primo quom ait.	
	Nubiferos colles atq; acream pyrenē. Hæc & pyrenæum cum æ diphthōgo	
	uocatur ut alibi dicemus.	
Ouidius	Pyramus cum y græco & unico r scribitur proprium fuit adolescentis nomē pul	Pyramus
Ptolemæus	cherimi: de quo Ouidius libro metamor. iiii. Pyramus & Tisbe iuuenū pul	Pyramis
	cherimus alter. Est & eodem noie fluuius Ciliciæ teste Ptolemæo. Pyramis	
	huius pyramidis cum y græco & unico r scribitur. Fuerunt aut pyramides in	
Solinus	Aegypto structuræ ex quadratis lapidibus admirandæ / fastigiata ultra om	
Plinius	nem excelsitatem quæ manu fieri posset ut dixit Solinus i collectaneis. Et re	
Lucanus	gum pecuniæ (ut scripsit Plinius li. xxxvi. naturalis historia) ociosa erat / stul	
	taq; ostentatio. Et sub eis sepulti reges fuere. Lucanus libro octauo.	
	Non mihi pyramidum tumulis auulsus Amasis.	
	Perfuga cōis generis est: & is dicitur / q ad hostes pfugit: hoc est cito fuit.	Perfuga
Gasparinus	Pirata cum i latino & unico r scribitur. Neq; ab eo q est Pyrrhus qui piraticam	Pirata
Vgutio	exercuit / deriuat ut Gasparinus tradidit: neq; ex pyr q est ignis & ratis com	
	ponitur quasi ignem portet in rate ut cum Catholico Vgutio sōniauit. Sed	
Tortellius	a πῆρσ / quod est transeo / pirata descendit: quia scilicet ex transuerso simul	
	ac nauem piratæ uiderent in eam transeundo mare impetum facientes illam	
	deprædabant. Vnde pirata græcæ latine prædo dicitur. At uero Tortellius	
	propriū dixit fuisse latronis nomen / qui primus mare infestare latrociniis	

coepit: a quo postea omnes similes/piratae cognominati sunt.

Donatus	Pistrinum neutro/& pistrina foeminino genere/ teste super Adelpheos Terentii	Pistrinum
Diomedes	Donato/ ueteres protulerunt. Et format per diminutionem pistrilla/ testibus	Pistrina
Priscianus	Diomede/& Prisciano. At uero Dōatus/nō a pistrino/ sed a pistrina pistrillā	Pistrilla
Donatus	fieri uult. Ait enim. Veteres absolute pistrinam dicebant foeminino genere. Nam (ut pergit) pistrino pistrilla non conuenit.	
Priscianus	Parco parci facit in praeterito peperci/& parsi/ teste Prisciano: quoniam ē parci/	Parco
Marcellus	ui/ teste Marcello/ Nāuiū inducēte dicētem. Suo labori nemo parciuit.	
Nāuius	Pasceolus/ saculus est ex aluta factus/ auctoribus Marcello/& Seruio. Plautus in	Pasceolus
Marcellus	rudēte. Praeterea centum donaria philippea in pasceolo seorsum. Pascillus/	Pascillus
Seruus	forma parui est panis/ utiq; diminutiū a pane/ ut scribit Pōpeius. Paxillus/ ab	Paxillus
Plautus	eo qui est palus/ diminutiū est/ testibus Marcello/& Prisciano. Pastillus/ dimi	Pastillus
Pompeius	nutium uidetur a pasta/ etsi genus mutet. Alii uolunt/ ut a pastu ueniat/ ubi &	Pastillum
Marcellus	genus seruat. Horatius sermone. ii. Pastillos R. upillus olet/ Gorgonius hircū.	
Priscianus	Pompeius autem/ neutro genere protulit/ quom dixit. Pastillum/ in sacris li	
Horatius	bi genus rotundi.	
Pompeius	Prodeo prodis/& prodino prodinis/ in uno significato dici potest/ teste Festo:	Prodeo
Festus	& produci di syllabā. Ennius.	Prodino
Ennius	prodinunt famuli/ quom candida lumina lucent.	
Hieronymus	Puluis & puluer/ in recto declinari potest. Et format diminutiae puluisculus/ &	Puluis
Apulegius	puluisculum. Hieronymus in quadam epistola. Nescio quid uile puluisculū.	Puluer
	Apulegius in quodam carmine/ de quo meminit in apologia de magia. Misi	Puluisculus
	(ut petisti) nitellas oris/ ex Arabicis frugibus/ tenuem/ candificum/ nobilem	Puluisculū
	puluisculum.	
Curtius	Procul/ tam accusatiuo/ q̄ ablatiue casui deseruit/ ut est apud Curtium: p̄	Procul
Seruus	urbem. Et tam prope/ q̄ longe/ significare habet/ auctoribus Seruio/ Acrone/	
Acron	Agratio. Horatius sermone. xvi.	
Agratius	Quae procul extructis inerant hesternae canistris/ idest prope/ uel iuxta.	
Horatius	Pax habet plurali numero paces. Varro li. de uita patrum tertio. Animaduertē	Pax
Varro	dum primum quibus de causis constituerint paces. Horatius.	
Horatius	Hoc paces habuere bonae/ uenitq; secūdi.	
	Procærus cum æ diphthongo (ut ostendemus in dictione syncærus) & p̄cæris/	Procærus
	secunda declinatione/ & tertia/ declinari potest/ & producit cæ syllabam. Ho	Procæris
Horatius	ratiū sermone. xii. quo pertinet ergo Procæros odisse lupos. Catullus.	Procer
Catullus	Plangebāt alii procæris tympana palmis. Neq; a procedo descendit/ ut Vgu	
Vgutio	tio somniauit. Procer huius proceris/ cæ syllabā corripit. Iuuenalis. Agno	
Iuuenalis	sco procerē. Dicūt ē proceres/ capita trabium/ quæ extra parietes eminet.	
Festus	Pelluiū/ uas est/ quo pedes lauātur/ aliis nominibus polubrū/ & peluis appel	Pelluium
Diomedes	lata. Hæc pelluiæ/ quibus pedes loti sunt/ dicuntur/ ut scribit Festus.	Pelluiæ
Nonius	Potestur pro potest/ poteratur pro poterat/ possetur pro posset/ potesse pro	Potestur
Pacuius	posse antiqui protulerūt/ testibus Diomede/ & Nonio. Pacuius. Si qua pote	Poteratur
Ennius	stur/ inuestigari uia. Ennius. Nec retrahi potestur iperis. Lucretius li. ii. Quod	Possetur
Lucretius	tū expleri nulla ratione potestur. Coelius annalium primo. Cur sine periculo	Potesse
Coelius	bellum geri poteratur/ Claudius Quadrigarius li. primo. Cum non possetur	
Claudius	decerni/ uerius putaretur uictoria esse. Lucretius libro præfato.	
Lucretius	Quod si forte aliquis credit grauiora potesse.	
Priscianus	Poto potas facit in praeterito potaui/ & potus sum/ teste Prisciano. Terentius i	Poto
Terentius	Ecyra. Quod agis cū uirgine una adulescens cubuerit plus potus.	Pasca
Apuleius	Pascha cum ch aspirato scribitur/ & a græco originem trahit/ testibus Apuleio/	
Lactantius	& Lactatio firmiano. Nam a πᾶσχα/ quod est patior descendit. At uero eccle	
Augustinus	siastici/ a phase hebraico deductū phibent/ & trāsītum interpretati sunt Augu	
Ambrosius	stinus/ Ambrosius/ & Hieronimus/ quom ait. Est .n. phase. i. trāsītus dñi. Est aut	
Hieronymus	facit in genitiuo p̄teste probo/ quom scilicet est tertii ordinis/ hoc est/ quom	
Probus	pascha neutri generis/ schatis/ Vñ Aufonius ait. Nos etenim primis sanctū post	
Aufonius	pascha diebus. Pōt ē declinari p̄ma declinatōe/ hæc pascha huius paschæ/ fœ	
Hieronymus	minini generis. Hieronymus i Ioāne capi. xiii. Añ diē festū paschæ/ sciēs Iesus/	

Donatus	quia uenit eius hora/ut trāseat ex hoc mundo ad patrem. Quare errauerunt	
Vgutio	Donatus cognomento minor/Vgutio/Brito/Māmātractus/Catholicon/	
Alexander	Alexander/declinantes declinatione prima/hoc pascha huius paschæ neutri	
Augustinus	generis: cum nulla corripiatur dictio in a terminata/ quæ mutata tertia decli	
Priscianus	natione in primam/ neutri possit esse generis: sed potius foeminino genere ta	
	les dictiones declinatur/ teste Prisciano: ut syrma/ schema/ dogma/ diadema/	
	glaucoā/ & alia cōpluria. Augustinus tñ sermone feriæ tertiæ post pascha ne	
	utro genere protulit/ dicens. Gratias agere debemus deo nostro/ q̄ dum scī	
	paschæ sollemnitatē colimus/ futuræ resurrectionis speciem iam uidemus. Ve	
	rum (ut ego puto) textus librariorum uitio/ deprauatus est.	
Plautus	Pudeo pudes/ a pte post accusatiūū casū regit. Plautus ī pseudulo. Id quod pudet/	Pudeo
Lucanus	facilius fertur/ q̄ id quod piget. Lucanus. semper metuit. quē sœua pudebūt.	Pudet
	Et illud. Quod pudeat socios prudens celare memento. Pudet impersonale/	
Diomedes	facit in præterito puduit/ & puditum est/ testibus Diomede/ & Prisciano: &	
Priscianus	a parte ante accusatiūū regit/ & nōnunq̄ datiuū: ut est apud Sylium li. vii. resū	
Sylius	des ad bella uocantur/ Quis pudeat certare senes. quis pro quibus dixit. Pla	
Plautus	utus in baccidibus. Neq̄ me neq̄ te/ tuis intus puditū est factis/ quæ facis. Vbi	
	ēt patet/ q̄ non solum cum genitiuo a parte post/ sed etiam cum ablatiuo/ pu	
	det impersonale costrui potest.	
Plautus	Pigeo pieges a parte post cum accusatiuo iungitur. Plautus in pseudulo. Id qd̄	Pigeo
Terentius	pudet/ facilius fertur/ q̄ id quod piget. Terentius. Ne plus minusue faxit/ qd̄	Piget
	nos postea pigeat. Piger impersonale regit a parte ante accusatiuum/ uel dati	
Ouidius	uum: ut est apud Ouidium li. metamor. ii. pigetq̄ Actorum sine fine mihi/ si	
	ne honore laborū. A parte post genitiūū habet. Et facit in/ præterito piguit/	
Sylius	& pigitum est. Sylius li. vii. Nec pigitum/ paruosq̄ lares humilesq̄ subire. Cō	
Laurentius	peritur ēt pigendus: quod a pigeor deponēti (sicut & poeniteor dicimus) par	
Propertius	ticipiū est/ nisi forte Laurentii sententiam sequētes/ uelimus nomen gerundiū	
Priscianus	esse. Propertius. Poscis ab inuita uerba pigenda lyra: hoc est pigibilia. Nā ter	
	minata in dus/ tam noīa/ q̄ participia esse possunt. Vnde Priscianus de coniu	
	gatione temporum/ ait. Sed tamen sciendū/ q̄ oīa huiuscemōī/ participia/ idest	
	in dus desinētia/ etiam nomina esse possunt.	
	Presbyter cum y græco scribitur: qui apud Græcos πρεσβυτερος ī recto decli	Presbyter
	natur. Vnde ēt non inepte a nostris hic presbyterus declinari posset: a quo ēt	Presbyter
	hic genitiuus presbyteri/ q̄ ab eo qui est ī recto presbyter/ formari uidetur. Di	
	ci potest senior.	
Diomedes	Præstolor præstolaris cum æ diphthongo/ tam datiuo/ q̄ accusatiuo iungitur/	Præstolor
Tullius	teste Diomede. Tullius in Salustiū. Quod tibi ad forum præstolarentur. Te	Præstolo
Terentius	rentius. Quem præstolaris Parmeno/ idest expectas. Antiqui etiam præsto/	
Nonius	lo præstolas dicebant/ teste Nonio/ Turpilium referente dicentem. Ego præ	
Turpilius	stolabo illi. Et Liuius in Tereo/ ait. Nimis pol īprudēter suis præstolaras.	
Liuius	Pulchritudo/ & pulcritas/ ī una significatione dici potest/ teste Nonio: qui & Cæ	Pulchritu
Nonius	cilium refert scripsisse. Dii boni/ quid ē illud pulchritatis/	do
Cæcilius	Plus/ testibus Prisciano/ & Seruio super secundum georgicorum/ compatiūū	Pulchritas
Priscianus	est. At uero Capito/ & Gellius libro quinto noctium atticarum/ absolutum ēē	Plus
Seruus	uolunt: nō compatiuum. Hoc tamē pro Prisciano fateor/ & Seruio/ non aliū	
Capito	de/ q̄ ex natura compatiui/ plus ablatiuum regere. Huius tñ analogicum com	
Gellius	paratiūū protulit Ambrosius in legenda sancte Hagnes/ quom dixit. Dū aut	
Ambrosius	a scholis Hagne reuertitur/ a præfecti urbis filio adamatur: cuius parētes dū	
Probus	requisset/ coepit offerre plurima/ & plurius promittere. Vbi ēt comparati	
Donatus	uum gradum superapposuit superlatiuo: quod & fieri potest/ testibus Pro	
	bo/ & Donato in editione secūda: ut maior sum maximo/ fortior fortissimo.	
Ouidius	Vnde Ouidius libro metamor. viii. ait. Sed quæ cum tibi sit iunctissima/ iun	
Donatus	ctior esse expetit. Plus facit in nominatiuo plurali/ & accusatiuo/ neutro qui	
	dem genere/ plura/ & pluria/ teste Donato super illud Terentii in Phormio/	
	ne/ multa aduenienti noua (ut sit) compluria/ in hæc uerba dicente. Complu	
	ria secundum regulam locutus est. Nam hoc complure/ & hæc compluria/ sic	

Cato	ueteres: quod nri complura/syllaba minus dicunt. Sic dudum Cato originū.	
Cicero	Phana nec loco cōpluria. Cicero in Protagora. Confirmādi genera cōpluria	
Gellius	credo: quia ueteres hoc plure/nō hoc plus dicebant. Hæc ille. Gellius aut li. præfato refert Capitonē doctissimum uirum/i epistola ad pacuiū labeonē/ per rationes grāmaticas docuisse/pluria cum i ante a/latinum esse: plura uerō absq; i/barbarum. Nunc aut de usu & pluria dicimus:& plura.	
Prisciāus	Præsto præstas cum æ diphthongo/facit in supino præstitum/& præstatū/teste	Præsto
Seruius	Prisciano:& tam'accusatiuo/q; ablatiue iungitur/teste Seruio sup librum pri	
Quintiliāus	miū æneidos. Quintilianus. Præstat tñ ingenio alius aliū: idest excellit/uel superat. Præstat item/ significat utile est/ut exponit Marcellus illud Virgili. libro æneidos tertio: Præstat Trinacrii metas lustrare Pachini: quod Seruius interpretatur/ melius est. Præstās ablatiue iungitur:& nonnunq; genitiue: ut est apud Virgilium li. æneidos. xii. Opræstans animi iuuenis.	
Marcellus	Pleiades stellæ: septē fuerunt pleiones filia: a qua/et sic cognominatæ sunt: quæ	Pleiades
Seruius	& uergiliæ dicuntur. Plautus. Nec uespugo/ nec uergiliæ occidūt. Ouidius fa-	Pliades
Virgilius	storum quarto. Pleiades incipiunt humeros releuare paternos. Quādoq; sit tetrasyllaba dictio. Propertius. Non hæc pleiades faciunt: nec aquosus Oriō.	
Plantus	Nonnunq; abiicimus e:& dicimus pliaides: ut est et apud Statium li. siluasū. i.	
Ouidius	Nec par Aegæas hyemes/ pliadumq; niuofum	
Propertius	Sydu/& Oleniis dignum petiisse sub astris.	
Stadius	Punio punis/& pœnio pœnis cū æ diphthongo/ in uno significato dici potest/	Punio
Seruius	teste Seruio sup librum. x. æneidos: quin et & punior deponens/ testibus eodē	Pœnio
Marcellus	Seruio sup li. primū æneidos/& Marcello. Vñ Tullius de officiis: ait. Neq; ad	Punior
Tullius	eius q; punitur aliquē uerbis fatigat/ sed ad reipublicæ utilitatē referri.	
Pompeius	Pestis/ & pestilētia/ in una significatiōe dici pōt: quin & pestestas/ auctore Pom/	Pestis
Marcellus	peio: nec non/ & pestilitas/ teste Marcello. Lucretius li. vi.	Pestilentia
Lucretius	Hæc igitur subito clades nona/ pestilitasq;. Idem in eodē. Atq; ea uis oīs mor	Pestestas
Lucretius	borum/ pestilitasq;. Pæstū cum æ diphthongo/ opidum est Lucaniæ: de quo	Pestilitas
Virgilius	meminit Virgilius georgicorum quarto/ dicēs. biferiq; rosaria pæsti. Inde fit	Pæstum
Ouidius	pæstanus pæstana pæstanum. Ouidius li. primo de arte. Caltaq; pæstanas uin	Pæstanus
	cat odore rosas. Phæstus cum ph/ & æ diphthongo/ masculini generis/ mōs	Phæstus
	est/ siue promōtorium in Creta. Fœminini aut generis Phæstus/ urbs in eo fu	
Homerus	it/ ut ostēdit Homerus in odyssēia/ & li. iliados. ii. Est & eodem nomīne ciuitas	
Ptolemæus	Estiotorū in Macedonia/ teste Ptolemæo.	
Cicero	Pressus huius pressus/ & hæc pressio/ dici pōt. Cicero de oratore. Lenitate fau-	Pressus
	cis/ atq; in ipso uocis præssu/ & sono/ facile uincat.	Pressio
Nonius	Proficiscor proficiferis/ deponēs est uerbum: sed & proficisco ueteres protule/	Proficiscor
Turpillius	re/ teste Nonio/ Turpilliū referēte. dicētē. Hortat hoīem/ ut q̄pmū. pficisset.	Proficisco
Ouidius	Positus huius positus/ & hæc positio/ dici potest. Ouidius in fastis.	Positus
	Terra tribus scopulis uastum procurrit in æquor	Positio
	Trinacris/ a positu nomen adepta loci.	Protinus
Virgilius	Protinus cum significat deinceps/ uel deinde. Virgilius georgico. iiii. Protinus	Protinam
Virgilius	aerei mellis cælestia dona Exequar. Protinus/ statim. Virgilius li. ænei. iii.	Protenus
Donatus	Protinus ad regem cursum detorquet Hiabam: quod & protinam dici pōt/	
Terentius	teste Donato: ut est et apud Terentium. Protinam me coniciam i pedes. Pro	
Nonius	tinus itē significat iugiter/ & continue/ ut interpretatur Nonius illud Virgiliū li. æneidos. xii. traiecto missa lacerto Protinus hasta seruatq; cruenta tenorē.	
Virgilius	Protenus cum e/ significat porro longe. Virgilius li. æneidos. viii. cornuq; re- curuo Tartaream intendit uocem: qua protenus omne Intonuit nemus: & siluæ insonuere profundæ.	
Priscianus	Polliceor polliceris cum duplicato l/ deponens est uerbum: quod tamen Priscia	Polliceor
Metellus	nus tradit esse commune: qui & inducit Metellum Numidicum in oratiōe q̄	Polliceo
	ad populū/ responderet/ ita dicente. Nam ut aliis plærumq; obuementi magi	
Ouidius	stratus ob metum statuæ polliceantur. passuum item protulit Ouidius libro heroidum/ quom dixit.	
Varro	Pollicitis diues quilibet esse potest. Antiqui etiam polliceo pollices dicebāt.	

Nonius	Vnde Varro referente Nonio/ait. Ne polliceres quod datum est.	
Horatius	Palpo palpas/quom regit accusatiuum/actiuū est uerbum: quom uero datiuū/ neutrale: quod & deponens acquisitiuū cōpitur/dicēte Horatio sermone. xi. Et cui si palpere/recalcitrat undiq; tutus: idest adulteris/uel blādiaris.	Palpo Palpor
Proptius	Præfago præfagis cum æ diphthongo/& præfagor deponens/usurpatur. Pro-	Præfago
Plautus	perrius. Venturam melius præfagit nauita noctem. Plautus in bacchidibus. Plus præfagitur mali: idest præspit/uel prædiuinat.	Præfagor Pœnitentia
Nonius	Pœnitentia cum œ diphthongo/& pœnitudo/in una significatione dici potest.	Pœnitudo
Accius	Peruicax genitiuo peruicacis/& peruicus peruica peruicum/declinari pōt/ teste Nonio/ Accium referēte dicentē in armorum iudicio. Sed peruico Aīax aīo. Et Plautus in aularia/ait. Quæ quondam periucus totidem addit.	Peruicax Peruicus
Nonius	Pauor/& payos/in recto declinari potest/ teste Nonio. Næuius i Licurgo. Iam	Pauor
Næuius	ibi nos duplicat aduenientis timos/ pautos.	Pautos
Nonius	Piscatus huius piscatus/uel piscati/ quarta/& secunda declinatione declinari po-	Piscatus
Turpillius	test/ teste Nonio: qui & Turpillium refert scripsisse i Demetrio. Anthæac suf-	
Pomponius	flabat aquilo/ aut auster/ inopia tum erat piscati. Et Pomponius ait in piscato- ribus. Quid habes in syrpiculis Calue? omne piscati genus.	
Seruius	Porta/ auctore Seruio/ ois uocatur exitus/ quo aliquid importari/ uel exportari potest. Et format diminutiue portulla/& portella. Portus huius porotus/ uel	Porta Portula
Turpillius	porti/ quarta/& scda declinatiōe ueteres ptulere. Vñ Turpillius referēte Mar-	Portella
Marcellus	cello/ ait in Demetrio. Cū essent circūuēti uētis/ icerto itinere/ porti idigētes.	Portus
Vgutio	Porthmeus cum th aspirato/& eius diphthongo scribitur. Neq; ex eo qui ē por- tus/& meo meas cōponitur/ ut cū Catholico ridiculus sōniauit Vgutio. Sed	Porthmeus
Iuuenalis	græcū magis est uocabulū/ a πορτευσ/ quod est fretū/ deriuatū. Vñ accusati- uum græcū ptulit Iuuenalis/ quom dixit satyra. iiii. tætrumq; nouicius horret	
Sergius	Porthmeas: idest portus freti portitorem.	
Aphranus	Pœma huius pœmatis/& hoc pœmatum/ declinari potest/ teste Sergio in Do-	Pœma
Nonius	natum: ut est apud Aphraniū/ Nonio referēte/ pœmatorum non bonorum.	Pœmatum
Plautus	Plautus/ in asinaria. Nā nec fictum unq; est/ nec pictū in pœmatis. Horatius in	
Horatius	epistolis. Pœne recens adeo/ sanctum est uetus omne pœma.	
Marcellus	Pronus/& pronis/ secunda/& tertia declinatiōe declinari pōt/ teste Marcello.	Pronus
Ouidius	Ouidius. Pronaq; conspēctent aīalia cætera terram. Terentius in Parmeno/	Pronis
Terentius	ne. Alia trabs pronis in humum/ accedens proxime frangit ramos cadentes.	
Cato	Est aut pronum in anteriore partē flexum/ uel inclinatum.	
Pompeius	Pascua in singulari numero fœminini generis est: i plurali uero/ neutri. Inde fit	Pascua
Lucillius	pascualis pascuale. Cato tamen (ut Pompeius refert) pascales oues/ pro pas- cuales dixit. Et Lucillius ait.	Pascualis Pascalis
Virgilius	Pascali pecore/ ac montano hirco/ atq; soloce.	
Virgilius	Pons huius pontis/ notam habet significationem. Pontus cum t exili/ fœminini	Pons
Vgutio	generis/ insula est: de qua Virgilius. uirofaq; pontus	Pontus
Vgutio	Castorea. Masculini autem generis pontus/ id mare appellatur/ quod a palu- de Mæotidis/ usq; in Tenedum protenditur. Neq; ab eo quod est pontum	
Virgilius	descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Nam pontus prouintia a pō- to rege cognominata est. Pontus uero mare a πορτις/ quod ē mergo descē- dit/ uel a ποπος qui est labor/ quia sit laboribus plenus.	
Vgutio	Phucus cum c exili scribitur. Volatile paruum est/ maius tñ ape. Virgilius. Ignauū	Phucus
Vgutio	phucos pecus a præsepibus arcent. Phucus item/ color quidā est purpureus.	
Pompeius	Neq; a Phuco uolatili deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed a	
Donatus	φυκος/ quod Græci dicunt.	
Pacuius	Prologus/& prologium/ in uno significato dici potest: idest principium/ seu p-	Prologus
Pompeius	loquium/ ut scribit Pompeius. Quidam tamen (ut refert Donatus in Teren-	Prologiū
Donatus	tium) inter prologum/& prologium/ hoc distare uoluerunt: q; prologus sit/	Proloquiū
Pacuius	ubi aut poeta excusatur/ aut fabula cōmendatur. prologiū autem/ ubi tantū de argumento deducitur. Pacuius. Nam me exanimasti prologo tuo.	
Vgutio	Pelicanus cum unico l/ & i latino scribitur. Neq; ex pelle/ & canopus/ uel canus	Pelicanus
	cana canum componitur/ ut Vgutio/ Brito/ Mammatractus/ Catholico som-	

	niarūt. Sed græcum magis est uocabulum: quod illi πῆλεγκάρορ dicunt. Anis est Aegyptia.	
Vgutio	Parasceue huius parasceues cū exili post s scribitur. Neq; ex paro paras/ & cœna/componitur/ut Vgutio/Mamætractus/Brito/Catholicō/somniarūt: sed a παρὰ σκευάω/ quod est præparo/ descēdit. Vnde & præparatio interpretat.	Parasceue
Vgutio	Panegyris cum y græco in tertia syllaba scribitur. Neq; a pango pangis deriuatur/ut cum Catholico sōniauit Vgutio: sed græca magis est dictio/ teste Quintiliano: & apud nos conuentus significat. Alii dicunt esse sollēnitates/ in quibus/ & dii/ & principes laudari consueuerunt.	Panegyris
Vgutio	Prætor cum æ diphthongo scribitur. Neq; a torqueo torques descendit/ quasi prætorquens prætor dicatur/ ut Vgutio somniauit. Sed a præundo deducitur/ ut dicatur prætor/ quasi præitor/ auctoribus Apuleio/ Marcello in dictione cōsulū/ Varrone de lingua latina & li. de uita patrū. ii. i hæc uerba dicēte.	Prætor
Apuleius	Prætores dicebant/ q; præirēt populo: cōsules aut/ q; senatui cōsulerent.	
Marcellus	Phrygia cum y græco in prima syllaba scribitur. Prouintia est minoris Asyæ/ teste Solino: a qua/ hic phryx huius phrygis/ masculini tm̄ generis formatur: et si Vgutio/ & Catholicon/ hic & hæc phryx/ declinari præcipiant. Vnde Virgilius de mulieribus phrygiis loquens/ ait li. æneidos nono. O uere phrygiæ (neq; enim phryges) ite per alta Dindyma. Nam si phryx (ut isti uolunt) cōmunis esse/ generis non dixisset Virgilius: neq; enim phryges. Ex quo/ masculini tm̄ generis esse ostendit. Iuuenalis satyra sexta.	Phrygia Phryx Phrygius
Virgilius	Non phryx/ aut Lycius/ non a mangone petitus. Phrygia item eadem litteratura/ Cecropis filia fuit. Phrygius eadem scriptura/ fluuius est/ a Caria phrygiā diuidens.	
Iuuenalis	Pangæus cum æ diphthongo/ in singulari numero masculini generis est/ in plurali uero neutri. Statius libro siluarū p̄mo. illi pangæa resultant: Ismaraq; & quondam genialis littora Naxi. Mons est Thraciæ.	Pangæus
Statius	Phorcys huius phorcys cum c exili/ & y græco/ & phorcyn huius phorcynis/ Prisciano teste/ declinari potest: quod & per patronimycū scēmininū patet/ hæc phorcynis huius phorcynidis uel phorcynidos. Lucanus li. nono.	Phorcys Phorcyn Phorcus
Lucanus	Squalebāt late phorcynidos arua Medusæ. A n̄ris aut/ nōnunq; y græcū in u conuertit/ & dī phorcus huius phorci: ut est apud Virgiliū li. æneidos. v.	
Virgilius	Tritonesq; citi/ phorciq; exercitus oīs. Fuit Neptuni filius/ teste Seruio.	
Seruus	Philoctetes cū i latino/ & unico l/ & et exilibus scribitur: & facit in genitiuo phi loctetis uel philoctetæ. Propertius.	Philoctetes
Propertius	Tarda philoctetæ sanauit crura Machaō. Viri nomē fuit/ p̄cantis filii.	
Vgutio	Philtrum cum i latino/ & t exili scribitur. Neq; ab eo quod est filum deriuatur/ ut cum Catholico sōniauit Vgutio. Sed græcum magis est uocabulū: quod apud nos dici pōt amatorium. Nam ueneni genus est/ amorem/ & ut plurimū insaniam ingerentis. Vnde Ouidius li. secūdo de arte/ ait.	Philtrum
Ouidius	Piltra nocent aīs: uimq; furoris habēt. Iuuenalis. hic Theffala uendit Philtra: quibus ualeat mentem uexare mariti.	
Iuuenalis	Phiala cū i latino scribitur. Nā græci φιάλη scribūt. Neq; ab phyalos/ quod cū y græco scribitur/ & uitrū significat/ deducitur/ ut Vgutio/ Brito/ Mamætractus/ Catholicon/ Gasparinus/ uoluerunt: neq; etiam uitreum uas designat: sed teste Polluce/ uasa quæq; uini/ aut aquæ/ Phialæ appellari possunt. Vnde Iuuenalis/ phialas uasa aurea uocat satyra. v. Viro tenet phialas/ tibi nō cōmittitur aurum: hoc ē uasa aurea/ quæ Vironi cōmendata sunt. Piala cum p/ & i latino/ urbs est Serum/ teste Ptolemæo.	Phiala Piala
Pollux	Phalanx huius phalangis cum unico l/ & hæc phalanga/ declinari potest. Legio dicitur lingua Macedonum. Sunt tamen/ qui phalangem agmen interpretati sunt. Phalanga irē/ fustis est. Plinius libro. vii. naturalis histōriæ. Præliū Aphri cōtra Aegyptios fecere fustibus/ quos phalangas uocant. At uero Marcellus/ Palanga cum p scribi posse ostēdit/ quom ait. Palangæ dicuntur fustes teretes/ qui nauibus subiiciuntur ad pellagus/ uel quom ad littora subducūt. Vnde (ut ait) nunc palangarios dicimus/ qui aliqd oneris fustibus transfuehūt. Varro	Phalāx Phalanga Palanga
Plinius		
Marcellus		
Varro		

	libro de uita patrū. iiii. Cū Poenus in fretum obuiā uenisset nostris/ & quosdā cepisset/ crudelissime p palāgis/ carinis subiecerat: quo metu debilitaret nrōs.	
	Phronesium/ proprium mulieris nomen/ & hæc phronesia/ declinari pōt.	Phronesiū
Probus	Præscius præscia præscium/ cum æ diphthongo/ tam accusatiuo/ q̄ genitiuo iun	Pronesia
Priscianus	gitur/ auctoribus Probo Prisciano/ Donato in editione secunda: ut præscius	Præscius
Donatus	futurorum/ uel futura/ deius est.	Palisci
Macrobius	Palisci cum unico l/ & i latino/ duo fuerunt fratres: quos Macrobius in saturna	Phalisci
Lactantius	libus/ Iouis/ & Thaliæ filios fuisse asseuerat. Lactantius uero grāmaticus sup	
Seruius	librum. xii. thæbaidos/ & Seruius super librū nonū æneidos/ hos Aetnæ nym	
Ouidius	phæ filios dixere. Phalisci cum ph/ & unico l/ & i latino/ populi fuerūt Hetru/	
	sci/ de quibus Ouidius libro fastorum. vi.	
	Adde senem Tatium/ Iunonicolasq; phaliscos.	
	Petorritū cum t exili utrobq; & duplicato r/ & i latino/ Gallicum est uocabulū	Petorritū
Quintiliāus	testibus Quintiliano/ & Varrone/ qui ēt lancem significat dixit. Alii/ (ut refert	Pethorritū
Varro	Gellius in noctibus atticis) græcā uolunt esse dictiōē/ & uoluere rotas/ signi	
Gellius	ficare dicunt: ita ut genus uehiculi sit. Vnde & Pompeius ait. Petorritum/ uoca	
Pompeius	bulum Gallicū est. Alii/ (ut subdit) Osce putant dictum: quod quasi petorrotū	
	appellant. Quattuor enim (ut pergit) rotas habet. De quo uehiculi genere/	
Horatius	Horatius meminit li. primo sermonum/ dicens. atq; caballi Pascēdi/ ducenda	
	petorrita. nunc mihi curto Ire licet mulo. hoc tū sciendum/ q; si græcū (ut ret	
	tulit Gellius) uocabulū est/ cum secundo r aspirato petorritū/ scribere oport	
	et: qua tamen litteratura scriptum nusq; legi.	
	Pigredo/ pigritia/ pigrities/ pigritudo/ pigritas/ in uno significato dici pōt. Cice	Pigredo
Cicero	ro li. tertio de re publica. Nuncqd uiri fortitudinis/ ipigritatis/ patientiæ/	Pigricia
	Peripsema huius peripseomatis cum i latino/ & e in penultima syllaba/ græcū uo	Pigricies
	cabulum est: quod illi περιψευα scribunt. Neq; a simus/ sima/ simum descen	Pigritudo
Vgutio	dit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit: sed a περιψευα/ quod ē circūrado/	Pigritas
Paulus	uel circūlimo. Vnde limatura/ siue rasura/ dici pōt. Paulus ad Corinthios. Tā	Peripsema
	q; purgamenta huius mūdi facti sumus oīum peripsema usq; adhuc/ ubi & pe	
	nultima syllaba produci debet.	
Virgilius	Proserpina cū i latino scribitur/ & penultimā corripit syllabam. Virgilius libro	Proserpina
	æneidos. iiii. Nondum illi flauum proserpina uertice crinem	Persephoe
	Abstulerat. Hæc a græcis περισεφωπη dicitur/ & περισεφωπεια: quo ēt nomiz	Persepho
Lucanus	ne/ a nostris nonnunq; appellata est. Lucanus. cælum/ matremq; perosa Per/	nea
Ouidius	sephone. Ouidius li. fastorū quarto. At neq; Persephone digna ē prædōe ma	
Tibullus	rito. Tibullus. At mihi Persephone nigram denuntiat horam. Propertius.	
Propertius	Hæc tua Persephone maneat clēmētia: nec tu. Fuit Iouis filia ex sorore Cere/	
Ouidius	re. Nā cū pluto/ teste Ouidio li. metamor. quinto/ ex inferis emerisset/ ut Tri	
	nachriæ fundamēta cōspiceret/ quæ cum Thipheus ingētibus uiribus supim	
	positā sibi insulā abiicere conaretur/ apiri uisa sunt/ & lucem ad inferos usq;	
	demittere/ & lustrans illā/ proserpinā cōspexisset Aetnæis in cāpis/ cū Cyane	
	nympha/ & sirenibus/ flores lēgentē/ ipsam rapuit/ & ad iferos secū pduxit: ac	
	mūrimonio sibi copulauit. Hæc postea mater Ceres accēsis facibus/ maximo cū	
	ululatu perquirēs/ ab Arethusa certior facta est/ illā apud inferos degere. Vñ	
	aratra fregit/ & cætera ruralia instrumēta. Et apud Iouem cōquesta/ obtinuit	
	eam posse retrahere/ si nil apud iferos comedisset. Quæ ascalapho accusante/	
	cōperta est septē grana mali punici comedisse. Quapropter ad leniēdum Ce	
Augustinus	reris dolorem/ statuit Iupiter/ ut sex anni mēsis/ cum marito apud inferos/	
	sex cum matre apud superos degeret. Quare Augustinus de ciuitate dei iter	
Solinus	pretatur/ ut Proserpina sæcunditatē seminum indicet/ & a proserpendo pro	
	serpina ipsa dicatur/ & filia Cereris/ idest terræ. Solinus uero scribit in Sicilia	
	cāpum Aetnæū esse floridum/ & semper uernātē/ ubi & demersum foramen	
Eusebius	aspicitur/ per quod/ ditem ad raptum proserpinæ exeuntē/ fama ē/ haussisse	
	lucē. Eusebius aut libro tēporum/ dixit proserpinā speciosissimā fuisse uirgi	
	nem/ Cereris filiam/ & sicani regis uxorem/ quam ob famam pulchritudinis	
	singularis/ orcus Molosorum rex rapuit/ & matrimonio sibi coniunxit. Sed	

Varro	Varro de lingua latina libro quinto/dixit Proserpinam lunam esse: quæ ut serpens/modo in dextram/modo in sinistra/late mouetur:& ipsa luna apud superos/& inferos/æquis temporum spaciis cōmoratur.	
Vgutio	Pelta cum t exili/græcum est uocabulum. Neq; a pello pellis descendit/ ut cū	Pelta
Virgilius	Catholico Vgutio somniauit. Scutum est breuissimū in modum mediæ iam lunæ/dicente Virgilio libro æneidos primo. Ducit Amazonidum lunatis agmina peltis Pentefilea furens.	
Vgutio	Placenta/non uenit a placeo places/ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed	Placenta
Varro	ab accusatiuo græco πλάκοῦρ/τα formatur/teste Varrone de lingua latina.	
Martialis	Martialis. Cum mittis turdum ue mihi/quadrū ue placentæ. Horatius, in	
Horatius	epistolis. Pane egeo iam mellitis potiore placentis.	
	Petalum cum t exili/solium uocatur. Petale huius petales cum t exili/insula ē	Petalum
	Gangetis Indici fluminis. Et utrobq; ta syllaba corripitur.	Petale
Virgilius	Phagus huius phagus/uel phagi/quarta/& secunda declinatione declinari po	Phagus
Virgilius	test. Virgilius in culice. Vmbrosæq; manent phagus:hederæq; ligantis	Phaginus
	Brachia. Idem in initio bucolicorum. Tityre tu patulæ recubās sub tegmine	Phagineus
	phagi. Arbor est nota: quæ a Græcis φῦος scribitur: a qua fit pro materiato	
Virgilius	phagineus/& phaginus phagina phaginum/ gi syllaba correpta. Virgilius	
Ouidius	georgicorum tertio. Post ualido nitens sub pondere phaginus axis. Ouidi	
	li. metamor. viii. erat alueus illic Phagineus dura clauo suspensus ab ansa. Nā	
	& græci φῦγρος/& φῦγρεος dicunt.	
	Pyrgus cum y græco scribitur:& alueolū dicitur:hoc est tabula aleatoria: quæ	Pyrgus
Ptolemæus	& aliis nominibus/fritillus/& fimum appellatur. Pyrgi eadē scriptura plu	Pyrgi
Virgilius	ralis tantū numeri/oppidum est Tuscorum/teste Ptolemæo:cuius meminit	
	Virgilius/dicens. Et pyrgi ueteres/interpestæq; Grauiscæ. Pyrgi a nostris	
	turres interpretantur.	
	Polymnia cū unico l/sequente y græco/tetrasyllaba dictio est. Scribitur & non	Polymnia
Horatius	nunq; polyhymnia cum y græco in secunda/& tertia syllaba/aspiratione ta	Polyhymnia
	men interposita:& pentasyllaba fit dictio. Horatius oda prima. Euterpe cohi	
	bet/nec polyhymnia: Vbi/nec polyhy/pes tertius choriambus est/ quatuor	
Acron	cōstans syllabis/prima/& ultima longis/duabus iter mediis breuib. Quod	
Ouidius	etiam Acron annotauit. Et Ouidius libro fastorū quinto/ait. Dissensere deæ:	
Martialis	quarum polyhymnia cœpit. Item & Martialis. Quod nec Melpomene/qd	
	nec polyhymnia cœpit. Nā si apud Horatium/Ouidiū/Martialē polymnia	
Virgilius	tetrasyllaba dictio legeretur/minime staret uersus:cum po syllaba tā apud	
	Græcos/q; latinos/correpta sit/ut uidimus in dictione musa. Virgilius de mu	
	sis. Signat cuncta manu/loquiturq; polymnia gestu.	
Probus	Percontor percontaris/quando quærere significat/cōe uerbū est/teste Probo.	Percontor
Marcellus	Sed & perconto percontas ueteres protulerunt/teste Marcello/Næuium in	Perconto
Næuius	ducente dicentē libro punici belli.ii. Blande/& docte percōtat.	
	Padua/urbs est Venetiæ:quæ antea patauium cum t exili/cognominatum est	Padua
Virgilius	dicente Virgilio libro æneidos primo. Hic tū ille urbē pataui/sedemq; loca	Patauium
Ptolemæus	uit/p pataui. Est & eodē noīe patauiū/urbs Bithyniæ/ut Ptolemæus ofidit.	
	Paropsis cum o in secunda syllaba scribitur:non cū a parapsis/ut ineruditi enū	Paropsis
	tiāt. Et ex πᾶρσ καὶ ὀψον/idest ad cibum/compositum uocabulum ē. Pro	
Pollux	prie iuris est genus/auctoribus Polluce/& Eustachio:q̄q; nonnunq; & pro op	
Eustachius	soniorum repositoio/apud idoneos tā Græcos/q; latinos legatur auctores.	
Martialis	Martialis. Cui portat gaudēs ancilla Paropside rubra Halecē. Neq; a σῖτος	
Vgutio	paropsis descendit/ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Varro	Pusus/& pusa/pro puello/& puella/a Varrone ponitur:qui & pusio uocatur.	Pusus
Iuuenalis	Iuuenalis. Nonne putas melius/q; tecum pusio dormit? Neq; ab eo qui est	Pusa
Vgutio	pupus deducitur/ut Vgutio somniauit.	Pusio
Phocas	Pedisequa/uel (ut alii uolunt) pediseca/a Phoca communis esse generis tradit.	Pedisequa
	Si cum q; pedisequa effertur/a sequor deriuatur:si uero cum c pediseca/a se	Pediseca
	co secas. Quod quidem uerbum/etiam pro sequor ponitur/ut in ipsa dictio	Pedisequus
	ne uidebimus. Sed & masculino genere pedisequus dicitur.	Protasis

Donatus	Protasis cum t exili/sequente a/dici potest propositio:ut homo currit. Dona	Prothesis
	tus in prologo super Terentium. Protasis primus actus est/initiumq; drama	Prosthesis
	tis. Prothesis cum th aspirato/sequente e/dicitur propositū/sive præpositio:	Prostasis
	ut est a/ab/abs. Prosthesis cum s post o sequente th aspirato/ & e/dici potest	
	additio/sive additamentum/uel appositio. Prostasis cum t exili post s/sequen	
	te a/præfatura transferri potest/sive præsentia.	
Accius	Pœniteo pœnites cum æ diphthongo/ & pœniteor deponens usurpatur. Acci	Pœniteo
Hieronymus	us in armorum iudicio. Nunc pœnitebant libenter liberi. Hieronymus in ec-	Pœniteor
	clesiastico cap. xxxii. Fili sine consilio nihil facias: & post factum non pœnite	Pœnitet
	bis. Et Marci cap. primo legitur. Pœnitementi / & credite euangelio. Et in acti	
Nonius	bus apostolorum. Pœnitementi igitur / & conuertimini / ut deleantur peccata	
	uestra. Habet autem & participium pœnitens / & pœniturus / teste Nonio /	
Accius	Accium inducente dicentem. Neq; te neq; quenq; arbitror pœniturum tuæ	
	laudis. Pœniteo regere potest post se accusatiuum: ut Carthaginenses pœni	
Seruius	tuit bellum/ quod gesserunt. Pœnitet in personale/ regit a parte ante accusati	
Virgilius	uum: & a parte post/ genitiuum. Pœnitet itzm/ pro parum uidetur/ ponitur/	
Terentius	teste Seruio. Virgilius in bucolicis. Nec te pœniteat calamo triuisse labellum.	
	Terentius. At enim dices: me quantum hic operis fiat/ pœnitet: id est parum	
	mihî uidetur.	
Vgutio	Phunus huius phuneris/ quom mortem significat/ a græco trahitur. Nā φονος	Phunus
	græcæ/ latine cædes/ uel mors interpretatur. Quom uero exequias designat/	Funus
	latinum est funus/ a funalibus dictum. Neq; a fune phunus cædes descendit/	
	ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Lucanus	Panace huius panaces cum unico n/ & hæc panacea/ declinari in recto potest.	Panace
Columella	Lucanus libro nono. Et panacea potens/ & Thessala centaurea. Columella li.	Panacea
	undecimo. Nunc medica panacen lachryma/ succoq; salubri. Genus est hæc/	
Aristophanes	bæ: quæ a Græcis cum æ diphthongo πρᾶξις scribitur: quo nomine etiā	
	Aesculapii filia uocata fuit/ teste Aristophane in pluto.	
Vgutio	Prora/ græcum est uocabulū: neq; a prior descendit/ ut cum Catholico Vgutio	Prora
	somniauit. Pars est nauis anterior.	
Apuleius	Q uæro quæris cū æ diphthongo scribitur/ teste Apuleio: & ex	Quæro
Varro	quæ/ & res componitur/ auctore Varrone. Nam proprie (ut	Quæstus
Virgilius	ait) quærere/ est quæ sit res aliqua iuestigare. Et producit quæ	Quæstio
	syllabam. Virgilius libro æneidos nono. Lustrat equo muros:	Quæso
	aditumq; per auia quærit. Et facit in præterito quæsiui: in supi	Queror
	no quæsitum: & p̄r syncopam quæstum. Inde hæc quæstio/ & hic quæstus	Questus
Plautus	huius quæstus/ uel quæsti/ uel more antiquo quæstus. Plautus in aularia. Nā	Questio
Terentius	hic apud nos nihil est quæsti. Terentius in Andria. Nunq; animū quæsti gra	Querela
Cato	tia ad malas inducam partes. Cato quæstus causa/ deridebant res suas pue	Quærrionia
	ris. In datiuo plurali/ & ablatiuo/ quarti ordinis/ facit quæstibus per i. Cum	
Priscianus	quæro composita/ mutant æ diphthongum in i: ut inquirō/ perquirō/ cōq	
Plautus	ro/ acquiro/ requiro/ exquirō: quod & exquæro dici potest/ teste Prisciano:	
Apuleius	qui & Plautum refert ita per scriptum reliquisse in aularia. Intra/ exquære/ sit	
Lucretius	ne ita/ ut prædico. A quæro/ uenit quæso quæsis cum æ diphthongo / teste	
Charisius	Apuleio. Lucretius libro primo. Nī diuum pacem uotis adit/ ac prece quæ/	
Probus	fit. Et facit in præterito quæsi/ in supino quæsum/ teste Charisio: uel secundū	
Ennius	Probum/ quæsiui: in supino quæsitum: & significat id quod rogo. Ennius ta	
Festus	men (ut Festus refert) quæserē pro quærere posuit. Queror quereris depo	
Ouidius	nens/ absq; æ diphthongo scribitur: & primam corripit syllabam. Ouidius	
	heroidum. Vela queror reditu/ uerba carere fide. Et facit in supino quæstū/	
	a quo/ fit hic questus huius questus. Sed & hæc questio pro querela/ uel que	
	rionia/ formari pōt. Questus facit in datiuo pli/ & ablatiuo/ questibus p u.	
Virgilius	Qualus cum unico l/ genus est uasis uiminei: qui & calathus dicitur. Virgilius.	Qualus
Priscianus	tunc spisso uimine qualos/ Cola q; prælorum fumosis deripe tectis. Qualus	Qualillus
Festus	format p diminutionē q̄sillū/ teste Prisciano: qn & hic q̄sillus. Festus. Calathos	Qualillum

- Tullius græci/nos dicimus quasillos. Tullius in Philippicis. Annon inter quasilla pē
 Tibullus det aurū? Et corripit quā syllabam/ licet qualus illam producat. Tibullus.
 Porphyrio Sic tibi cura togæ potior/ pressumq; quasillo. Qualus item pro lanificio po
 Acron nitur/ ut interpretati sunt Porphyrio/ & Acron/ illud Horatii in tertio carmi
 num: tibi qualum Cythereæ puer. Quod quidem uasculum/ diminutiue qua
 sillum mulieres uocant. Id autem est/ in quo/ pensa/ uel tramā reuoluere solēt.
 Horatius Qualis quale relatiuum qualitatis/ sequenti substantiuo responderi: sed & non-
 nunq̄ antecedenti. Horatius in epodo. Sed incitat me pectus / mamma pū
 tres/ equina quales hubera.
 Priscianus Quercus/ tam secunda/ q̄ quarta declinatione declinari potest/ teste Prisciano.
 Cicero Cicero in chorographia. Quercorum rami ad terram iacent. Et format pro
 Virgilius materiato/ quernus/ & querceus. Virgilius georgicorum primo.
 Porphyrio Sed tamen & quernas glandes. Porphyrio super illud Horatii in secundo
 Seruius carminum/ Querceta Gargani laborant. Querceta (inquit) dicuntur a quer
 ceis scilicet arboribus. Et Seruius super illud æneidos. vi. At qui umbrata ge
 runt ciuili tempora quercus/ ait. Querceam coronā accipiebāt/ qui in bello
 ciuem seruassent. Neq; a quæro/ quæris quercus descendit/ ut cū Catholico
 Vgutio Vgutio somniauit/ sed a querquera/ auctore Pompeio/ in hæc uerba dicēte.
 Pompeius Quercus dicitur/ q̄ id genus arboris/ graue sit/ & durum: tum etiam in ingen
 tem euadat amplitudinem. Querqueram enim (ut subdit) grauē/ & magnā/
 Lucillius quidam dici putant. Querquera item/ frigida interpretatur/ ut est cū tremo
 Vgutio re febris. Lucillius. Iactās me/ ut febris querquera. Neq; a queror querquera
 Pompeius deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio/ sed a κερρα/ quod Græci
 dicunt/ ut idem auctor est Pompeius.
 Agrætius Quondam/ tria tenet tempora/ præteritum/ præsens/ futurum/ testibus Agræ/
 Seruius tio in Caprum/ & Seruio. Virgilius in bucolicis. quondam tua dicere facta/
 Virgilius Tempus erit. Instantis autē temporis/ idē etiā Virgilius protulit/ quom dixit.
 Virgilius Quondam etiam uictis redit in præcordia uirtus. Præteriti uero tpis posuit
 Boetius Boetius in initio operis de consolatione/ quom ait.
 Carmina qui quondam studio florente peregi.
 Quintiliāus Quis uel qui/ quæ uel quā/ quod uel quid/ genitiuo cuius/ datiuo cui/ uel quoi/
 Catullus teste Quintiliano: quod & protulit Catullus/ quom dixit. Furi quoi neq; ser/
 Priscianus uus est/ neq; arca. Veteres etiam genitiuo cui dicebant/ teste Prisciano. Vnde
 Cicero Cicero pro Roscia/ ait. Vereor enim cuiusmodi est Rosci/ ne ita hunc uide
 Virgilius ar seruare/ ut tibi omnino non pepercerim/ hoc est cuiuscunq; modi. Et non
 Martialis nunq̄ monosyllaba dictio est/ & quādoq; dissyllaba. Virgi. li. æneidos quinto.
 Manilius Cui uix attollens Palinurus lumina fatur. Martialis. Cui portat gaudens an/
 cilla paropside rubra Halecem. Bisyllabā autē dictionem expressit Manilius/
 quom ait li. quarto. Sic erit & sedes fugienda/ petendaq; cuiq; Sic speranda
 fides/ sic & metuenda pericla. Albinus rerum Romanarum libro primo. Ille
 Albinus cui ternis capitolia celsa triumphis Sponte deum patuere/ cui freta nulla re
 Priscianus postos Abscondere sinus/ non tutæ moenibus urbes. Et notandum q̄ tā foe/
 Diomedes minino/ q̄ masculino genere/ quis proferri potest/ testibus Prisciano/ & Dio
 Ennius mede/ Ennium referente dicentem. Quis tu es mulier/ quæ me insueto nūcu/
 Plautus pasti nomine/ Et Plautus in uitularia/ ait. Dic mihi si audes/ quis ea est/ quā
 uis ducere uxorem. Sic etiam quisq̄ foeminino genere protulit Terentius in
 Terentius eunucho/ dicens. Hunc oculis nostrarū quisq̄ non uidit/ pro quæq̄. Vbi Dō/
 Donatus natus/ quisq̄ (inquit) multis exemplis probatur etiā foeminino genere uete/
 Terentius res protulisse. In ablatiuo autē singulari/ facit quo qui/ qua qui/ quo qui. Te
 Virgilius rentius in eunucho. qui cū parmenone/ idest cū quo. Virgilius libro ænei. xi.
 Accā ex æqualibus unā/ Qui cū partiri curas/ idest cū qua. Nominatiuo plu
 Priscianus rali/ qui/ quæ/ quā/ quæ/ quod antiqui declinabāt qui/ uel ques/ quæ/ uel ques/
 Pacuius teste Prisciano/ Pacuiū inducente dicentem in Medea. Ques sunt isti? Et Ca/
 Cato to in originibus/ ait. Si ques sūt populi. Genitiuo plurali/ quorum quarum
 Seruius quorum/ uel quium a ques/ teste Seruio super librum primum æneidos/ da
 tiuo/ & ablatiuo/ quibus/ uel quis/ producta tamen syllaba/ ut scilicet

Qualis

Quercus
Quernus
Querceus
Querq̄ra

Quondam

Quis
Quisq̄

Lucanus	differebat a nominatiuo singulari: ubi correpta est: ut est apud Lucanum libro secundo. Pro fata quis ille. Quis fuit ille dies? Horatius sermone primo.	
Horatius	Quis humana sibi doluit natura negatis pro quibus.	
Caper	Quoties cum s post e & scribi & efferri debet: teste Capro de latinitate: Simili quoque modo toties: sicut decies-centies-millies.	Quoties
Priscianus	Quies substantiuū / foeminini generis / adiectiuū uero / triū ē generū / teste Priscia no in hæc uerba dicente. Inquies / cuius extremā syllabā corripit dixit Probus / genitiuo inquietis declinatur: quod trium factū est generū: cuius etiā simplex in usu trium generū inuenitur. Hæc ille. Vnde Salustius libro historiarum secundo ait. Et in quiete nomine histriones uix sane Burbuleium appellabat. Næuius in carmine belli punici. Iamque eius mentē fortuna fecerat quietē. Lycinius Macer annaliū primo. Non minimo opere milites quietes uolebāt esse. Quies substantiuū / facit in genitiuo quietis / & quiei / teste Prisciano. Aphranius in emancipato. Sollicito corde corpus non Potitur nunc quie. Næuius in Protefilao. Complexa sono corpora operiuntur: ac suauī quie dicantur. Virgilius. nec placidam membris dat cura quietem.	Quies
Salustius	Quando pro aliquando ponitur: & nonnunquam pro siquidem / teste Seruio: ut est apud Virgiliū libro ænei. xi. quando tot stragis aceros Teucroꝝ tua dextra dedit. Quandoque pro quā accipitur: ut interpretatur Nonius illud Virgilii: hic tibi fabor enim: quā hæc tua cura remordet. Festus. Quando non solū id quod quia significat: sed etiā id quod postq̃. Et quom graui uoce pronuntia tur / significat quia: & est cōiunctio. Quando uero accentu acuto / tunc aduerbium est temporis. Quande etiā pro quā dicebant antiqui. Hæc ille.	Quando Quande
Seruus	Quiane / & quianā / hoc distant: quod quiane reuera significat / teste Seruio: ut est apud Virgiliū libro ænei. quarto: quiane auxilio iuuat ante leuatos. Quianā uero / cur / uel quare significat / auctoribus Seruio / & Festo. Et est una particula: sicut & quiane. Virgilius libro ænei. v. Heu ganā tāti cinxerūt æthera nimbi.	Quiane Quianam
Virgilius	Quatenus cū e / significat qua fine: sicut hactenus hac fine / auctore Festo: quod anti qui (ut pergit) quatenos dicebant. Quatenus item / significat quousque: ut iter / pretatus est Seruius illud Ciceronis in Lælio: est enim quatenus amicitia da ri uenia possit. Quatinus per i / significat quia: ut est apud Iuuenalē. Quatinus hic non sunt & uenales elephantū: id est quia. Acron sup illud Horati in ter tio carminū. clarus post genitis quatenus / quatenus (iquit) quādiu significat. Nā quatenus aduerbiū est interdum t̃p̃is: interdū loci. Quatinus uero / cōiunctio tantum est. Hæc ille.	Quatenus Quatenos Quatinus
Seruus	Quadrans / genus est ponderis: quadra uero / mensa quadrata. Iuuenalis. Ut bo na summa putes aliena uiuere quadra. Virgilius li. æneidos. vii. Patulis nec par cere quadris. Martialis. Cū mittis turdū mihi / quadramue placenta.	Quadrans Quadra
Virgilius	Quiris huius quiritis cū i latino / singulari numero declinatur: et si pluralis tantū numeri Donatus esse tradiderit. Iuuenalis. tū una plebe quiritē facundū inue nies. Persius satyra sexta. Heu steriles ueri / quibus una quiritem Vertigo fa cit. Lucanus libro septimo. Hirtā membra super Romani more quiritis Induxisse togam. Horatius in epistolis. Ludicra / & plausus / & amici dona q / ritis. Ouidius. An si pulsassem minimū de plebe quiritem. Potest etiam decli nari in recto hic quiritis / auctoribus Petronio / & Sergio in Donatum: quin etiam hic & hæc quiritis / teste Seruio super librū quartū æneidos. Et facit in genitiuo plurali / quiritiū: & per syncopam quiritū / teste Prisciano. Horatius oda prima. Hunc si nobilium turba quiritium. Varus. Vendidit hic Latium populis: agrosque quiritum Eripuit.	Quiris Quirites Quiritis
Donatus	Queo quis quit / & queor / ueteres protulerunt / teste Diomede / Accium induc te dicentem. Vnde omnia perdisce / ac percipi queūtur. Et Lucretius libro pri mo / ait. Dum ueniant alia / ac suppleri summa queatur.	Queo Queor
Iuuenalis	Quinquatria dicebantur festa / quibus fiebant quique diebus sacra Palladi (ut Oui dius docet) ita appellata: quoniam quinq diebus post idus celebrabantur. Dies enim post idus ater erat. Inde quinquatria / quasi quinq ab atro die. Oui dius i fastis. li. iiii. Vna dies media est: & fiūt sacra Mineræ. Noia quæ a iūctis	Quinquatria
Virgilius		
Martialis		
Donatus		
Iuuenalis		
Persius		
Lucanus		
Horatius		
Ouidius		
Petronius		
Sergius		
Seruus		
Priscianus		
Horatius		
Varus		
Diomedes		
Accius		
Lucretius		
Ouidius		

quinq; diebus habent. Sanguine prima uacat: nec fas concurrere ferro.
Causa q̄ est illa nata Minerva die. Altera tresq; sup̄ strata celebratur arena:
Ensisbus exertis bellica læta dea est. Et tam secunda q̄ tertia declinatione plu
rali tantū numero substantiue declinatur sicut & cætera noīa festorū/aucto
re Macrobio. Iuuenalis satyra. x. Incipit optare: & totis quinquatribus optat.
Cicero in eplis. Ita tumultuosæ cōcōnes/ita molestæ quinquatriis afferebāt.
Syllus Quadrupes & quadripedās dici pōt. Syllus li. iiii. collisq; quadripedantū
Virgilius pectoribus/toto uoluntur corpora campo. Et Virgilius li. æneidos. xi. per
fractaq; quadripedantum Pectora pectoribus rumpunt.

Quadrupes
Quadrupes
dans

Radix tam masculini q̄ fœminini generis est testibus Diome
de & Donato in editione secunda: & in obliquis di syllabā p
ducit. Ouidi. li. meta. xiiii. Moly uocat sup̄ nigra radice tenet.
Ræte neutro & rætis masculino & fœminino genere declia
ri pōt testibus Capro & Probo: sed & hæc rætia teste Priscia
no. Plautus in rudente. Non uides proferre me uiuidū rætē sine squamoso
pecu. Idem iterū in rudente. Nam tūc & operā ludos facit & rætia ut tempe
stas est. A neutro fit rætiolū & ræticulū: a fœminino rætula: a rætia rætia
culū: ut est apud Psalmographū. Cadent in rætiaculū eoz peccatores. Et (ut
Apuleio placet) cū æ diphthōgo annotatur.
Rallum cū duplicato l nouacula dicitur. Ralla eadē scriptura genus est uestis
a raritate dicta auctore Marcello.
Rana format p diminutionē ranūculus testibus Diomede Donato: Prisciano:
uel secūdū Vgutione ranula: uel (ut Gasparinus tradit) ranella.
Ricinus cū i latino utrobiz & hoc riciniū declinari pōt Seruius. Ricinus ge
nus est uestis muliebris. Varro de lingua latina. A reiiciendo riciniū dictū est.
Festus. Riciniū omne est uestimētū quadratū. Est etiā ricinus genus cucume
ris: & genus uermis qui exitū non habet. Ricina insula quædam est Iberniæ
supiacens teste Ptolemæo. Rica cū i latino & c exili uestimentū est quadra
tum fimbriatū purpureū: quo flamines pro palliolo utebātur teste Festo: &
a ritu dicta est auctore Varrone de lingua latina. Alii dicūt q̄ ex lana fiat suc
cida alba: & cæruleo colore inficiatur. Et format diminutiue rícula.
Regilla cū duplicato l fœminino genere declinatur teste Marcello: quā & re
gillū neutro declinari posse tradit Vgutio. Genus est uestis.
Rhegyum cū aspiratiōe post r & y græco a Tortellio scribi præcipitur. Cui
tas est Calabria seu Brutiorū teste Livio libro. iiii. de secūdo bello punico.
Est aut in eo loco quo Italia a Sicilia dirupta est. Vnde & a ῥηγῖον quod est
dirumpo nomen assumpsit. Quare Festus dixit esse municipiū in freto Sici
lo. Neq; a rege cognominatū est ut cū Catholico Vgutio soniauit. Et ab hoc
Rhegyo Rhegyni dicti sunt. Regiū absq; aspiratione post r & cū i latino
urbs est Gallia cisalpinæ a rege denominatū a quo Regienses uocitati sūt.
Regia urbs est Syria teste Ptolemæo. Sunt & eodē noīe uocatæ duæ urbes
mediterraneæ Iberniæ Britanica ut idē Ptolemæus ostendit.
Rhaphanus cū aspiratiōe post r fœminino genere & rhaphanū neutro declia
ri pōt. Serenus rhaphanus uel cocta iuuabit. Plinius li. xx. naturalis historiæ.
Rhaphanū & siluestre diximus esse laudatissimū in Arcadia. Genus est radi
cis: q̄ etiam masculino genere Serapion protulit.
Rigeo riges secūda & rigo rigas primæ cōiugationis utrūq; uerbū notā hēt.
significationē: & utrobiz ri syllaba corripitur. Lucanus libro nono.
Aphrica Cyrenis etiā tūc bruma rigeat. Ouidius libro metamor. quinto.
Dextera dirigit: nec citra mora nec ultra est. Boetius. Et ueris elegi fletibus
ora rigant. Lucanus li. vi. Irrigat Amphrylos famulantis pascuaphœbi.
Ramus & hoc ramale dici pōt teste Seruio sup̄ quartū georgicog. Persius.
Ut ramale uetus. Ouidi. li. meta. viii. Multifidasq; faces ramaliaq; arida tecto.
Rastrum neutro genere & raster masculino teste Phoca declinari pōt. Vnde
plurali numero rastros dicimus & rastra. Seruius. Rastra q̄ terram radant.

Radix
Ræte
Rætis
Rætia
Rætiolum
Ræticulū
Ræticula
Rætiaculū
Rallum
Ralla
Rana
Ranūculus
Ranula
Ranella
Ricinus
Ricinium
Ricina
Rica
Rícula
Regilla
Regillū
Rhegyū
Regyni
Regiū
Regienses
Regiā
Rhaphan
Rhaphanū
Rigeo
Rigo
Ramus
Ramale
Rastrum
Raster

Varro	appellantur. Rastrū format diminutiue/rastellū:rafter āt rastellus. Varro de lingua latina. Quo abrasu rastelli dicti sunt.	Rastellum Rastellus
Ouidius	Rudio rudis quarta/& rudo rudis tertia cōiugatione/declinari pōt. Sed rudio ru syllabā corripit:rudo uero/indifferentē habet. Ouidius li. metamor. viii.	Rudio Rudo
Virgilius	Hortaturq; sequi:dānosq; erudit artes. Virgilius li. ænei. vii. Vincla recusātū & sera sub nocte rudētū. Persius. Findor/ut Archadiæ pecuaria rudef credas.	
Persius	Ruder/& rudus/in recto/genitiuo ruderis declinatur/sicut pondus huius ponderis. Lucillius satyrarū secūdo. Et iacendū huc aggerem/& id genus rudus.	Ruder Rudus
Lucillius	Rudus/uel (ut scribit Festus)raudus/res rudis/& imperfecta dicitur. Homo quoq; imperitus/rudis appellatur. Hoc Raude/uilla quædā est agri Mediolanensis in Insubria. Rauda/urbs est in Hispania/teste Ptolemæo. Rudus foeminini generis/ea uirga uocabatur/qua donati gladiatores a gladiatura cessabant/teste Seruio. Iuuenalis satyra quinta. Accepta rude coepisset Vegēto uideri. Rudens/tam foeminini q̄ masculini generis est/testibus Capro/& Probo. Restis est nautica. Catullus. Candidaq; intorti sustollant uela rudētes. Ruda/urbs est Drāgianæ prouinciæ/teste Ptolemæo. Rudia pluralis tantū numeri/urbs est Sallentinorū/teste Ptolemæo:de qua Sylius libro. xii. Miserūt Calabri:Rudia genuere uetustæ.	Ruder Rudus Raudus Rudis Raude Rauda Rudis Rudens Ruda Rudia
Festus		
Ptolemæus		
Seruus		
Iuuenalis		
Capro		
Probo		
Catullus		
Ptolemæus		
Ptolemæus		
Sylius	Rapa foeminino/& rapū neutro genere/declinari pōt. Plinius li. xx. naturalis historia. Siluestre rapū in aruis maxie nascitur fruticosū. Serenus. Crudaq; dulcacido miscebis rapa liquore. Martialis. Hæc tibi brumali gaudētia frigore rapa. Quæ damus. Et format per diminutionē rapulū. Horatius sermone. xvii. Captus (ut aiebat) cœnæ pater acria circum Rapula. Idē sermone. xii. quom rapula plenus Atq; acidas mauult inulas. Vgutio format ēt a foemini no rapa diminutiue hæc rapula.	Rapa Rapum Rapulum Rapula
Herodotus	Rhodopis huius rhodopidis uel Rhodopoidos/cū aspiratione post r scribit. Propriū fuit meretricis nomē/teste Herodoto li. historia. ii. quæ a Plinio/& Strabone li. ultimo Rhodope uocatur. Alia eiusdem nois Rhodope fuit Thraciæ regina. Rhodope item mons est Thraciæ/teste Floro libro historia rum tertio a Rhodope regina ibi sepulta/sic cognominata. Quē montē Solinus dixit esse Mygdoniæ. Et utrunq; esse pōt: q̄a conterminæ regiones sunt. Et corripit do syllabā. Virgilius. Quaq; redit mediū Rhodope porrecta sub axem/Illic clausa tenent stabulis armenta.	Rhodopis Rhodope
Plinius		
Strabo		
Florus		
Solinus		
Virgilius		
Pōponius	Rhodos huius Rhodi cū aspiratione post r scribitur. Insula est Lyciæ/teste Pōponio Mela li. ii. & eiusdē nominis urbs in ea: de qua Lucanus li. viii. clarāq; relinquit. Sole Rhodon. Rhoda/urbs est Indigetū/teste Ptolemæo. Rhodus fluuius fuit Troianus/teste Homero libro iliados. xii. Rhodia urbs est Lyciæ circa montē Massicitē/teste Ptolemæo. Rhodia itē Oceani/& Tethyos filia fuit/teste Hesiodo in theogonia.	Rhodos Rhoda Rhodius Rhodia
Lucanus		
Ptolemæus		
Homerus		
Ptolemæus		
Hesiodus		
Varro	Rhien cū aspiratione post r/& i latino/apud Græcos scribitur: qui a nostris absq; aspiratione/ren uocatur. Nam teste Varrone/latinū est uocabulū a riuo dictū. Antiqui rhienes appellabant nephrunderes/ut auctor est Festus. Plautus. Glaber erat tanq̄ rhien.	Rhien Ren
Festus		
Plautus		
Nonius	Raptor a raptu supino/& rapinator a rapina/in uno significato/dici pōt/teste Nonio. Lucillius li. ii. Homo impudicus/& ipune est rapinator. Varro i Mar co. In inuidiam ueniant in hoc ipso rapinatores.	Raptor Rapinator
Lucillius		
Varro		
Virgilius	Rhenus cū aspiratione post r/& hoc Rhenū/declinari pōt. Virgilius li. ænei. viii. Extremiq; hominū Minori Rhenusq; bicornis. Horatius in arte poetica. Aut flumen Rhenū/aut pluius describitur arcus. Fluuius est Galliæ. Est & eodem noie fluuius in Italia/non longe a Bononiensi urbe fluens/dicēte Sylio libro. viii. paruiq; Bononia Rheni. Hic Rhenogēnus est uestis ex pellibus/auctoribus Salustio in historiis/& Seruio super tertiū georgicorū græcum (ut puto) uocabulū. Nam pīpoo pellis interpretatur. Rhenā/insula quædam est iuxta Atticā/non longe a Cycladibus/teste Ptolemæo.	Rhenus Rhenum Rhenogēnus Rhenā
Sylius		
Salustius		
Seruus		
Ptolemæus		
Stadius	Ritus huius ritus/& rites huius ritus/declinari potest/sicut impetus/& impes: ut in ipsa dictione uidimus. Stadius libro thæbaidos. xi.	Ritus Rites

Hei mihi primiciis ararum / & rite nefasto

Pompeius Libatus. Dicitur aut ritus / auctore Pompeo / mos uel cōsuetudo. Rite utro aduerbium / bene uel recte significat.

Priscianus Rus / habet plurali numero rura / & ruribus. Priscianus in perihegesi. Euro / Rus pes / Asiā disiungens ruribus arua. Inde fit ruro ruras uerbū / pro eo quod ē

Nonius rusticor / teste Nonio. Plautus in captiuis. Dum rurant hoies. Sed & ruro de

Plautus, ponens Varro protulit / quom dixit. Dum in agro studiosius ruro / aspicio Rusticor

Varro Triptolemū sculponeatū / bigas sequi cornutas.

Pompeius Rumor ruras dixerūt antiqui / teste Pompeio: quod nunc rumino dicitur / & Rumor

Varro ruminor deponens. Varro in tanaquile. Non modo absens de te sepius co-

Nonius gitabit: sed etiā ruminabitur humanitatem: id est in memoriā reuocabit / inter Rumino

Seruius prete Nonio. Proprie tū ruminare / teste Seruio / est remouere / & denuo con

Virgilius sumere. Virgilius in bucolicis. Illice sub nigra pallentes ruminat hēbas.

Pōpeius Rumen huius ruminis: ea colli pars est / qua æsca deuoratur / teste Pompeio. Rumen

Nonius Hæc ruma / apud ueteres mamma uocabatur / teste Nonio. Ruma

Probus Rubus / masculini generis arbuscula est: quæ tū a Probo / fœminini generis tra

Serenus ditur: cuius fructus / fœminini etiam generis est / dicente Sereno. Manditur Rubus

Iuuenalis apta rubus gingiuis / & bona labris. Rubetū / locus ruborū est. Hæc rubeta / Rubeta

Horatius genis est ranæ uenenosum. Iuuenalis satyra prima. Porrectura uiro miscet Rubi

Virgilius sitiente rubetā. Rubi / pluralis tantū numeri / oppidū est Italiæ: de quo Hora

tius sermone quinto. Inde rubos fessi peruenimus / utpote longum Carpen / Ruber

Refugia / cōis generis est: & is dicitur / qui aliorū dominium refugit. Refugia

Rogo rogas uerbū / uaria compositione / diuersa detinet significata. Vnde uer

Sylus sus. Si rogat addideris con / congregat / e dat / i infert: De minuit: sub substituit: Rogo

pro protrahit: inter Quærit: præ superat: ab destruit: atq; superbit.

Rauenna / urbs est Italiæ padulosa / dicente Syllo libro octauo. Lenta paludosa

profundunt stagna Rauennæ. Inde hic & hæc Rauennas / uel Rauēnatis. Rauennas

Vnde in legenda sancti Leonis papæ legitur. Restituta est ecclesia Rauenna

tis sub ordinatione sedis apostolicæ. Rauēnatis

Marcellus Rursus / & rursus / dici pōt: & significat iterū: & nōnunq̃ pro retro ponitur / te

Virgilius ste Marcelllo. Virgilius georgicorū tertio. Rursus cura patrū cadere: id est Rursus

Varro retro. Varro in adabatis. Mortales multi / rursus / ac prorsus meant: hoc ē retro.

Reminiscor reminisceris / deponēs est uerbū: sed & reminisco ueteres protule / Reminiscor

Priscianus runt / teste Prisciano. Et tam gtō / q̃ ablatiuo / iungi pōt. Reminisco

Probus Recordor recordaris / deponens est uerbum: quod tū Probus tradit esse cōe. Recordor

Hierōymus Vnde & passiuū ptulit Hierōymus i Hezechiele cap. xvi. dicēs. Oēs iusticiæ Recordo

Priscianus eius quas fecerat / non recordabūtur. Antiqui etiā recordo dixerūt / testibus

Marcellus Prisciano / & Marcelllo: qui & Claudiū Quadrigariū refert scripsisse: eū recor

Claudius dauit. Et tam cū gtō / q̃ cum ablatiuo / construi potest.

Apuleius Rhætorica huius rhætoricæ / cū aspiratione post r / & æ diphthongo (ut Apu / Rhætorica

leio placet / ea scilicet ratione / quā in dictione syncerus docebimus) & t / & c ex Rhætorice

ilibus / & more græco rhætorice huius rhætorices / declinari pōt.

Manilius Respondeo respondes secūda / & respondo respondis tertia coniugatione de / Respōdeo

clinari potest. Manilius libro quinto. Sic ēt magno quædā respōdere mūdo. Respondo

Solinus Rhinoceros huius rhinocerotis cū aspiratione post r / & i latino / & c exili scribi Rhinoceros

Pausanias tur. Animal est / unicū in nare cornu habēs / & repandū / teste Solino. At uero Rhinoce

Isidorus ex naribus extans: alterū qd' supius erūpit exiguū / sed ualidissimū. Isidorus

autem libro etymologiarum. xii. declinat in recto hic rhinoceron genitiuo

rhinoceronotis. Ponitur nonnunq̃ rhinoceros pro quodam uase / oleum gut

Martialis tam fundente lauandibus se in balneis / ut est apud Mart. alem. Gestauit fron

te modo me iuuenus: Verū rhinocerotā me putabis pleno gutto.

Re si componitur cum uerbo in initio uocalem habente / uel aspiratum prin / Re

cipium / d littera ut plurimū interponitur: ut redeo / redandruo / quod idē

	significat: redábulo/reduno/redamo/redintegro/redimo/redoleo/redúdo/redigo/redarguo/redardeo. Ouidius de remedio. Flama redardeſcit/quæ modo nulla fuit. Redhibeo/redhoſtio/gratias refero/etiã d recipiūt. Interponitur etiã d in his uerbis: indigeo/indulgeo/prodeco/prodeſt. pdigo/red-do/redduco: etſi cum unico d reduco ſcribi poſſit: ut ſup regulã Reicio/refert libro ultimo clariuſ edocebimus.	
Ouidius	Refragor refragaris/deponēs eſt uerbū: quod antiqui etiã refrago protulerūt. Refragor	Refrago
Marcellus	teſte Marcello. Vnde Siſenna libro hitoriarū. xxii. ait. Multi populi pluri-	Refrago
Siſenna	mæ cōcionis/dictaturam oibus animis/ & ſtudiis refragauere: id eſt dictaturæ ſuffragati ſunt. Refragari itē/ reſiſtere ſignificat.	
Plautus	Reddo reddis cū duplicato d/ facit in futuro indicatiui modi reddã/ & reddibo. Reddo	Reddo
	Plautus in menæchinis. Saluū tibi ita ut mihi dedisti. reddibo.	
Vgutio	Repages & repagulū in uno ſignificato dici pōt. Neq; a repando repadis deri	Repages
Pompeius	uatur/ ut ſoniauit Vgutio: ſed repago/ auctore Pompeio/ in hæc uerba dicē	Repagulū
Ouidius	te. Repagula ſunt/ quæ patefaciendi gratia/ ita figūtur/ ut e contrario oppa gantur. Hæc & repages dicūtur. Hæc ille. Obices ergo appellari poſſunt. Ouidius li. metar. v. Raptaq; de dextro robuſta repagula poſti Offibus illiſit.	
Tullius	Reuertor reuerteris deponēs eſt uerbū. Sed & reuerto neutrale uſurpatur. Tul	Reuertor
	lius libro officiorū ſecūdo. Factus eſt alter eius ſiſtendi uas: ut ſi ille nō reuer	Reuerto
	tiſſet/ moriendum eſſet ipſi.	
Horatius	Regno regnas datiuo iungitur: & nōnunq; genitiuo: ut eſt apud Horatiū in ter	Regno
	tio carminū. Et qua paup aquæ Daunus agreſtiū regnauit populorum/ pro agreſtibus populis.	
Probus	Rates per e ſcribi/ teſte Probo/ & efferri debet. Cōperitur tñ & ratis per i: & q	Rates
Statius	dem frequentius/ q rates. Vnde Statius libro thæbaidos. xii. ait. decepit falſo	Ratis
Lucanus	ratis Aegea uelo. Lucanus libro quinto. Erigit: atq; omni ſurgit ratis ardua	
Valerius	uento. Valerius Flaccus li. primo. Iam placidis ratis extat aquis: quã gurgite ab imo. Nam ſi rates dixiſſent/ uerſus ſtare non poſſet.	
	Reditus pro reſſu/ cū unico d ſcribitur: & pro prouentu: cū in utroq; ſigni	Reditus
Ouidius	ficato primam ſyll' abā corripiat. Ouidius heroidum. Vela queror reditu/ uer	
Ouidius	ba carere fide. Idē libro ſecūdo de ponto. At reditus iam quiſq; ſuos amat: &	
Ouidius	ſibi quid ſit Vtile/ ſollicitis ſupputat articulis. Idem libro de amore. Turpe tori reditu cenſus augere paternos. Dicitur aut pro prouentu reditus/ eo q	
Gasparinus	ſingulis annis redeat. Neq; a reddo reddis deſcendit/ ut Gasparinus tradit.	
Dioedes	Rideo rides ſecunda/ & rido ridis tertia coniugatiōe declinari pōt/ teſte Dio	Rideo
Brutus	mede/ Brutū inducēte dicentē de patientia. Irridunt horū lachrymas.	Rido
Marcellus	Rixor rixaris deponēs eſt uerbū: quod & rixo ueteres protulere/ teſte Marcel	Rixor
Varro	lo: qui & Varronem reſert dixiſſe. Vigilant/ clamāt/ calent/ rixant.	Rixo
	Ruo ruis facit in ſupino ruitū/ & rurū: cū quo compoſita omnia/ præterq; diru	Ruo
Priscianus	tus/ ru ſyllabā corripiūt/ teſte Prisciano tractatu de participio circa finē/ nul la tamen ratione/ nullius hæc in parte poetæ auctoritate munito. Cui nos cō tradicētes/ ru ſyllabā/ ſicut in cæteris/ ſic & in hoc cōpoſito dirutus/ correptā eſſe/ auctoritatibus cōprobamus. Propertius. Caſtraq; peluſi Romano ſur/	
Propertius	ruta ferro. Idem. Et phœbi/ & Priami diruta membra ſenis. Iuuenalis. Atq;	
Iuuenalis	uetus Thæbe centū iacet obruta portis. Idem. Vtq; lacus ſuperant/ ubi q̄q; di	
Iuuenalis	ruta ſeruant Ignem Troianū. Virgilius libro æneidos. x. Intulerat torrens/	
Virgilius	arbuſtaq; diruta ripis. Idem libro æneidos. xi. Nec mihi cū Teucris ullū poſt	
Virgilius	diruta bellū Mœnia. Sylius libro primo. Surgebat cumulo certantū prorū/	
Syllius	tus agger. Lucanus libro tertio. In mediū mors omnis abit: perit obruta uir	
Lucanus	tus. Ouidius heroidū. Diruta ſunt aliis: uni mihi pergama reſtant. Ruō apud	
Ouidius	Noniū plura retinet ſignificata/ hoc nihilominus in loco explicanda. Ruē	
Nonius	(inquit Nonius) cadere ſignificat. Virgilius li. æneidos. ii. ruit alto a culmine	
Virgilius	Troia. Ruere/ diuidere. Virgilius libro æneidos primo. ſpumas ſalis ære rue	
Virgilius	bant. Ruere/ decipi. Tullius libro officiorū quarto. Si hoc non eſt turpe pa	
Tullius	ti ruere/ & per fallaciã/ uenditorē in maximã fraudem incurrere. Ruere/ effū	
Virgilius	di. Virgilius li. æneidos. vi. Vnde ruunt totidē uoces reſponſa Sibyllæ. Idem	

Virgilius	georgicorum tertio. ruit arduus æther. Ruere sine cautella irruere. Virgilius	
Virgilius	li. æneidos. x. Quo moriture ruis maioraq; uiribus andes? Ruere/eruere/le	
Virgilius	uare. Virgilius libro æneidos. xi. cofusa ruebant Ossa focis. Idem libro ænei	
Virgilius	dos secundo. totumq; ascendibus imis. Vna eurusq; notusq; ruunt. Ruere/diru	
Virgilius	ere/complanare. Virgilius georgicorū primo.	
Teretius	Quid dicam iacto qui semine cōminus arua Insequitur/cumulosq; ruit male	
Virgilius	pinguis arenæ? Terentius in adelphis. Cito ruerem/agerem/raperē. Ruere	
Virgilius	erigere/extollere. Virgilius libro æneidos secundo. & ruit atram	
	Ad cælum picea crassus caligine nubem. Idem in eodem.	
	Vertitur interea cælum: & ruit oceano nox.	
Pompeius	Redeo redis/ & redino redinis/ i uno significato dici pōt auctore Pompeio.	Redeo
Priscianus	Requies facit in genitiuo requei/ & regetis/ teste Prisciano. Virgilius li. ænei. iiii.	Redino
Virgilius	Tempus inane peto: requiem/ spaciumq; furori. Cicero in dialogo de senex	Requies
Cicero	ctute. Vt meæ senectutis requiem/ oblectamenta q; noscatis.	
Pompeius	Ructo ructas dicendum tradit Pompeius: non ructor deponens. Sed & ructor	Ructo
Horatius	usurpatur. Vnde Horatius in ate poetica/ ait.	Ructor
Donatus	Hic dum sublimes uersus ructatur/ & errat.	
Nonius	Reperio reperis facit in futuro indicatiui modi/ reperiam/ & reperibo/ testibus	Reperio
Seruius	Donato/ Nonio/ Seruio/ Probo. Cæcilius. Mæe morti remedium reperibit	
Probus	nemo/ Plautus in epidico. Igitur aliqua res reperibitur.	
Cæcilius	Ringō ringis/ & ringor deponens/ dici potest. Terentius in Phormione. Cum	Ringō
Plautus	ille & cura/ & sumptu absumitur/ dum tibi sit quod placet/ ille ringitur/ tu ri/	Ringor
Teretius	des. Est autem ringere/ teste Seruio/ os extendere/ indignari/ irasci/ murmura	Rictus
Seruius	re. Ab huius uerbi supino rictu/ fit hic rictus huius rictus/ & hoc rictum/ teste	Rictum
Acron	Acron super illud Horatii sermone. x. Ergo non satis est risu diducere rictū.	
Lucretius	Vnde & Lucretius li. v. inquit. molosum Mollia ricta premunt duos nudan/	
Ouidius	tia dentes. Ouidius li. metamor. vi. Ipsaq; dilant patulos conuicia rictus.	

Nestoris Dionysii Nonariensis. *De sermone* subtiliter incipit.

Asconios	S Accus cum gemino c (nam græci σάκκος) format per diminu	Saccus
Vgutio	tionem sacculus/ & sacellus/ teste Asconio. neq; ab eo quod ē	Sacculus
	sagum descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sacel/	Sacellus
Priscianus	lum prima correpta syllaba/ locus sacer dicit per diminutionē.	Sacellum
Stadius	Sagax tertiæ declinationis triū generū teste Prisciano: & saga	Sagax
Horatius	primæ hoc distant q; sagax p̄mā syllabā corripit. Saga produ/	Sagum
Pompeius	cit. Statius sylvarum li. iiii. uigilis te animi/ atq; sagacis Exitus euoluit. Horati/	Sagulum
Marcellus	us in epistolis. Somnia/ terrores magicos/ miracula/ sagas/ scilicet rides. Saga/	Saga
Martialis	mulier dicitur perita sacrorum/ ut scribit pompeius. Saga item uocatur scēmi	
Iuuenalis	na/ ad libidinē uirorum indagatrix/ teste Marcello. Et producit sa syllabam.	
Virgilius	Martialis. Exorat noctes dum mihi saga tuas. Sagum/ uestimentū erat milita	
	re/ cuius diminutiū est sagulū/ p̄ma correpta syllaba. Iuuenalis. An saga uæn	
Iuuenalis	denti nubat caupone relicto. Virgi. li. ænei. viii. Virgatis lucēt sagulis.	
Arator	Sagina/ aruina/ uel pingue/ scēminini generis/ mediam pducit syllabā. Iuena/	Sagina
Vgutio	lis satyra. iiii. Ista dies properā stomachū laxare saginis. Arator.	Saginum
	Nam quid corporeæ profunt alimenta saginæ? Quod Vgutio etiā saginū de	Saginatus
Calphurnius	clinari neutro genere præcipit. Inde saginatus saginata saginatum: cuius qui/	Sagena
Thobias	dem secundā syllabā Calphurnius corripuit/ quom ait egloga. iiii. Vt quoq;	Sagana
	turba bono plaudent saginata magistro. Melius hac in parte protulit Thobias/	Saganus
Manilius	quom ait. Ventre saginato ueneris suspirat ad usum. Sagena/ magna quædā ē	
Horatius	rætis piscatoria. Marcus Manilius li. quinto. Excipitur uasta circū uallata sage	
Ptolemæus	na. Sagana/ propriū fuit meretricis nomen: cuius meminit Horatius sermone	
Priscianus	viii. dicēs. altum Saganae caliēdrū. Sagāus/ fluius ē Carmāia/ teste Ptolemæo.	
Donatus	Sal tam masculini/ q; neutri generis est/ teste Prisciano: & si Donatus super Eunu	Sal
Salustius	chum Terentii dicat/ sal neutrale/ condimentū esse: salē uero masculini gene	Sale
	ris/ sapientiā. Salustius. Neq; salem/ neq; alia gulæ iritamenta. Horatius.	Sales

Horatius	Præbuit & parochi quæ debent lingua/salemq. Martialis. Ipsa merum secū	Salum
Martialis	portat: & ipsa salem. Potest et declinari hoc sale. teste Prisciano. dicente Ennio	Sala
Priscianus	annalium. xiiii. Cæruleum spumat sale conferta rate pulsum Per mare. Scien	Salæ
Ennius	dum tamē q. quom pro sapientia sal ponitur masculino tantum genere pro	Salo
Cicero	ferri cosuevit. Plurali autem numero sales sunt ipsa ridicula: quæ necessario	Salonæ
Quintiliāus	falsa esse oportet. Cicerone & Quintiliano auctoribus. Lucanus.	Salius
Lucanus	Et soliti lusere, sales. Salum/mare appellatur dictum ασαλευσεσθαι quod ē	
Seruius	moueri siue agitari auctore Seruio. Neq. ab eo quod est sal deducitur ut cū	
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio. Sal itē pro salo ponitur hoc est mari. Virgili.	
Virgilius	Quom raucha assidue longe sale saxa sonabant. Idem æncidos primo.	
Virgilius	spumas salis ære ruebāt. Sala nomen est sex urbium ut ex Ptolemæo collige	
Ptolemæus	re potui: quarum una est Turdubiorum in Hispania/allia Tuditanorū et in	
Martialis	Hispania: alia in Paunoniasalia i magna Phrygia: alia i maiori Armenia: alia	
Ptolemæus	in Mauritania Tingitana: & eodem nomine saluius in eadem. Salæ/populi q	
Lucanus	dam sunt insulæ Taprobanes ut idem Ptolemæus ostendit. Salo fluuius est	
	Cæltiberiæ dicente Martiale.	
	Ducit ad auriferas q. me Salo Cæltiber oras. Salonæ pluralis tantum nume/	
	ri urbs ē siue colonia i Dalmatia teste Ptolemæo: de qua Lucanus li. iiii.	
	Qua maris Adriaci lōgas ferit unda Salonas. Salius propriū fuit uiri nomē:	
	qui cū Niso & Euryalo currendi certamē iniit: de quo Virgilius quæ mouera	
	Niso Digna dabis primā merui qui laude coronā Ni me quæ Saliū for tuna	
	inimica tulisset. Salius item Martis sacerdos uocatur. Lucanus.	
	Et salius lento portans ancilia collo.	
	Saluber masculini salubris fœminini salubre neutri generis & hic & hæc salu/	Saluber
Priscianus	bris & hoc salubre declinari potest teste Prisciano. Vgutio declinat et hic &	
Vgutio	hæc saluber.	
	Sallo fallis cū gemino i tertiæ cōiugationis facit in præterito falli i supino fal	Sallo
Lucillius	sum. Lucillius libro. iiii. Sallere murænas & frigidaria ferre. Salio salis quar	Salio
Diomedes	tæ cōiugationis facit in præterito salui i supino salitum testibus Diomede	
Priscianus	& Prisciano. Neq. cum gemino i scribitur ut inerudite scribi præcipit Gaspa	
Gasparinus	rinus. Nam p̄mam corripit syllabā: ut est apud Cornelliū Seuerū. Distractos	
Seruerus	atq. salitos. Horatius in tertio carminū. Molluit auersos penates Farre pio	
Horatius	& saliente mica. Tibullus. Farre pio placet & saliente sale. Salio salis in alio si	
Tibullus	gnificato etiam cum unico i scribitur: & facit in præterito salui: & salui teste	
Priscianus	Prisciano: in supino saltū: & secūdū analogiam salitum.	
	Salfamentum: & per syncopam salmetum in uno significato accipi possunt	Salfamētū
Caper	ut Caper testatur & Donatus.	Salmētuum
Donatus	Sopio sopis quarta & sopo sopis tertia coniugatione declinari potest teste Di	Sopio
Diomedes	omede Cæcilium inducente dicentē. Mulierculam ego illam hic despo debo.	Sopo
Cæcilius	Ex nato saltē obsopam.	
Vgutio	Solox huius solocis cum unico i sequēte o scribitur: nō aut solax huius solacis	Solox
Festus	ut somniat Vgutio. Lana crassa dicitur uel pecus lana contextū ut scribit Fe	
Lucillius	stus. Lucillius. Pascali pecore ac montano hirco atq. soloce.	
	Sarcio sarcis facit in præterito sarli & sarcui in supino sartū & sarcitum.	Sarcio
Augustus	Sarcophagus cū cexili & hoc sarcophagū declinari potest. Augustinus libro	Sarcophag
	xviii. de ciuitate dei capitulo quinto (sunt aut Varronis uerba) quia enim (in	gus
	qt) arca in qua mortuus ponitur (quod oēs iam sarcophagum uocat) σαρκοφ	Sarcophag
	græce dicitur. A nostris p sepulchro usurpatur.	gum
Pompeius	Sicilia cū cexili & i latino ubiq. scribitur: a qua fit Siculus & Siciliēsis Pōpe	Sicilia
	ius in dictione Corinthienses/Romanenses (inquit) Hispanienses/Siciliēses	Siculus
	negociatores dicimus q. i alienis ciuitatibus negociantur. Hæc a græcis Sice	Siciliēsis
Sappho	lia cū e in secūda syllaba scribitur: a qua fit Sicelis. Sappho ad Phaonem.	Sicelia
Virgilius	Quid mihi cū Lesbos Sicelis esse uolo. Virgilius. Sciselides musæ paulo ma	Sicelis
	iora canamus. Hæc insula aliis nominibus Triquetra/Trinactria/Sicania ap	Sicania
Ouidius	pellatur: a qua fit sicanis. Ouidius de ibide.	Sicanis
	Plurima qua flamas Sicanis Aetna uomit.	

Synalœpha cum y græco & ce diphthongo / dici pōt cōpressio. Cæsura est qua
scilicet uocalis abiicitur. Cōponitur enim ex σ υ π / quod est con / & α λ ο ι φ η p s

Synalœpha

Vgutio	scio. Neq; a limpha descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Lucanus	Securus / secura securū dī quasi sine cura: & pducit primā syllabā. Lucanus.	Securus
Seruius	plurima securi fudistis carmina Bar di. Securis / quasi semicuris dicta est / au	Securis
Vgutio	ctore Seruio: quod a seco secas deductū uocabulū tradit Vgutio. Et corripit	
Virgilius	primā syllabā. Virgilius li. æneidos. xi. et æratam quatiens Tarpeia securim.	
Vgutio	Senex licet ab Vgutione masculini tantū esse tradatur / cōis tamē generis est / te	Senex
Caper	stibus Capro / Probo / Prisciano. Varro de lingua latina. Et tua amica senex.	Senica
Probus	Senex facit i genitiuo senis / & secundum analogiā senicis / teste Prisciano. Vn	Senior
Priscianus	de Plautus i cistilaria ait. Datones bellissimi uos negocioli senicis soletis esse.	
Varro	Comperitur et hic & hæc senica / teste Marcello / Pomponiū inducente dicen	
Priscianus	tem in præcone. Sed me exercet senica neq; neq; illi quid faciam scio. Idem in	
Plautus	pictoribus. Papus hic medio habitat senica. Senex format comparatiuum se	
Marcellus	nior. Senior (inqd Seruius) & iunior / secundum Varronē per diminutionē cō	
Pomponius	paratiua sunt. Est enim senior non satis senex: iunior nō satis iuuenis. Hoc aut	
Pomponius	dicit Varro in libris suis ad Ciceronē. Quam rem a Varrone tractatā (ut idē	
Seruius	dicit Seruius super librum. vi. æneidos) confirmat et Plinius. Idem tradit Do	
Varro	natus sup ecyram Terentii / quom ait. Hæc cōparatio minus apositiuo sonat:	
Plinius	& uim diminutiua exprimit. Horum opinionē Laurētius in elegantis / & i or	
Donatus	thographiæ cōmentariis Tortellius / pulchris rationibus i brobant. Vñ Quin	
Laurentius	tilianus de Socrate loquēs / ait. Eo nanq; seniore (octauum enim / & nonagesi	
Tortellius	mum cōpleuit annum) præcipere Aristoteles pomeridianis scolis cœpit: ubi	
Quintiliāus	seniore pro ualde sene dictum est: non pro nō satis sene. Ouidius li. tristium.	
Ouidius	Sospite sic te / sit natu: quoq; sospes / & olim Imperium regat hoc cum seniore	
Martialis	senex: pro ualde sene / seniore hic positū est. Martialis. Cui pater æternas post	
Ouidius	sæcula tradet habenas: Quiq; regas orbem cū seniore senex. Ouidius li. meta	
Quintiliāus	morpho. xii. Tum senior: quis obstat mihi longa uetustas. Et subdit. uixi An	
Donatus	nos bis centū. Verū (ut dicit Quintilianus) comparatiuis non nonq; pro posi	
Priscianus	tiuis absolute utimur. At uero Donatus i ultima grammatices editione sic ait.	
Virgilius	Sæpe compatiu9 gradus pro positiuo positus / minus apositiuo significat / q;	
Probus	uis recipiat cōparationem / & nulli comparetur: cuius opinionem et Priscianus	
Priscianus	secutus est. Verū (ut mea fert opinio) & satis senē (ut auctoritate Ouidii / Quin	
Ambrosius	tiliani / Martialis / probatum est) & non satis senē / senior significare habet: ut ē	
	apud Virgiliū. Iam senior / sed cruda deo / uiridisq; senectus. Quod nihilomi	
	nus (ut diximus) Probi tradidere auctores / Varro / Plinius / Donatus / Seruius /	
	Priscianus. Est aut senior masculini tm generis / testibus Probo / & Prisciano.	
	Alii cōis esse uolunt: quod placet. Vnde diuus Ambrosius i homilia sexta se	
	riæ quattuor temporum de aduētū / ait. Et ideo cum angelus abscondita nun	
	ciaret / ut fides astrueretur exemplo / senioris fœminæ / sterilisq; conceptum /	Senitudo
	Virgini Mariæ nuntiavit.	Senilitas
	Senitudo / senilitas / senectus / senium / in uno significato accipi possunt.	Senectus
Pfalmogra	Senium tamen / plusq; senecta est: ut est apud pfalmographum. Et usq; in sene	Senecta
phus	ctam / & senium / deus ne derelinquas me.	Senium
Priscianus	Seneo senes / & senesco (utrunq; enim cōperitur) facit in præterito senui / & sene	Seneo
Accius	ctus sum / teste Prisciano. Accius in Thelepho. Iam iā stupido Theffala sōno.	Senesco
Ouidius	Pecora languentq; / senentq;. Ouidius libro metamor. viii.	
Salustius	Consenuere casa / paupertatēq; ferendo. Salustius li. historiarū quarto. Oēs	
Catullus	quibus senecto corpore animus militaris inerat: Catullus. Sed hæc fuere nūc	
	recondita senectis.	
	Sentis / & sentrix (hoc est spina) utrunq; usurpatur. Sentes masculini generis p	Sentis
	ferimus teste Prisciano: dicente et Virgilio li. viiii.	Sentrix
	Horida quam densi cōplerant undiq; sentes.	
	Sensus masculino / & senfa neutro genere dixerunt antiqui / quæ scilicet animo	Sensus
Quintiliāus	concipimus / auctore Quintiliano. Marcellus aut inter sensus / & senfa / hoc ēē	Senfa
Marcellus	differentiæ dixit: q; scilicet sensus sint / qui sentiunt: senfa uero quæ sentiuntur.	

Cicero	Cicero de oratore. Et quod exprimere dicendo sensa possumus.	
Lucretius	Sensibile/ & sensile/ idem significatum detinet: nisi q̄ sensibile. nō tñ quod sen- tit/ sed ēt quod sentitur/ significare habet. Lucretius libro secundo. Ex insensibili non credas sensile gigni.	Sensibile Sensile
Marcellus	Sensibilitas/ & sententia/ in uno significato dici potest/ teste Marcello. Vnde Lu-	Sensibilitas
Lucilius	cillius libro. v. ait. Si tam corpus loco ualidum/ ac regione maneret Scriptores/ q̄ uera manet sententia cordi: hoc est sensibilitas.	Sententia
Seruius	Spinus pro fructu arbuscula/ masculini generis est/ teste Seruio super librum	Spinus
Vgutio	quartū georgicorū: etsi Vgutio foemini dicat esse generis. Virgilius li. prae-	Spina
Virgilius	fato & spinos iam pruna ferentis. Hæc spina/ sentis dicitur.	
Virgilius	Serpillus cum i latino/ & duplicato l/ & hoc serpillum/ declinari pōt. Virgilius quarto georgi. Serpilla/ & grauius spirātis copia tymbræ. Genus est hærbæ. Serenitas/ & serenitudo/ in uno significato dici potest.	Serpillus Serpillum Serenitas Serenitudo
Seruius	Sementis/ teste Seruio/ satio dicitur. Festus. Noualis/ ager est/ nouæ relictus semē	Sementis
Festus	ti. At uero Hieronymus pro semine sementē usurpauit/ quom dixit in genesi.	Semen
Hieronymus	Et habēs unūquodq̄ sementem iuxta genus suum.	Semen
Priscianus	Semen/ & seminiū/ in una significatione accipi possunt/ teste Prisciano li. v. quod	Satio
Lucretius	qdem & pro seminis lucro ponit. Lucretius li. tertio. Si non certa suo quia se-	Semen
Plautus	mine/ seminiūq̄. Plautus in rudente. Veni/ datur merces nō hoc suo seminio.	Seminium
Virgilius	Satus huius satus/ & hoc satū/ & hæc satio/ idē significatū habēt. Virgilius geor- gicorū pmo. Arboribusq̄ satiq̄ notus pecoriq̄ sinister. Satus itē/ pro semi-	Satus Satum
Marcellus	ne ponitur/ teste Marcello/ Accium inducente dicentē in pelopodis. Nam me	Satio
Accius	ut credam ex tuo esse cōceptū satū/ & argumēta redigūt animū/ & cōmouēt.	
Marcellus	Sæuicia cum æ diphthongo/ sæuicies/ sæuitudo/ in uno significato dici potest/	Sæuicia
Plautus	teste Marcello. Plautus in baccidibus. Sæuitudo mala/ fit peior.	Sæuicies
Vgutio	Soror/ nō ab eo quod est semen/ uel solus sola solum/ deducitur/ ut Vgutio uo/	Sæuitudo
Labeo	luit/ sed (ut ait Antistius Labeo) soror dicta est/ q̄ quasi seorsum nascit/ se para-	Soror
Marcellus	turq̄ a domo/ in qua nata est/ quod ēt Marcellus annotauit. Sororius/ frater/ filius/ maritus sororis appellatur.	
Martialis	Simila/ & similago/ in una significatione accipi possunt. Martialis. Nec poteris	Simila
Hieronymus	similæ dotes numerare: nec usus. Hieronymus i ecclesiastico. xxxviii. capitulo. Da suauitatem/ & similaginis memoriā: impingua oblationem.	Semilago
Priscianus	Sancio sancis facit in præterito sanxi/ & sanciu: in supino sanctum/ & sancitum/	Sancio
	teste Prisciano.	
Ptolemæus	Serra cum duplicato r scribitur/ qua ligna secantur. In alio autem significato	Serra
Solinus	sera pro clausura/ cum unico r scribitur. Sera item cum unico r/ urbs est Asiæ	Sera
Plinius	Scythicæ Serum metropolis/ teste Ptolemæo. Seres enim/ populi sunt i Asia	Seres
Virgilius	Scythica/ testibus Solino/ & Plinio li. vi. naturalis historæ: de qbus Virgilius	Serus
Seruius	georgicorum primo.	Serum
Virgilius	Velleraq̄ ut foliis depectunt tenuia Seres. Serus sera serum/ tardum siue (ut	Sero
Liuius	Seruio placet) graue/ ac magnum significat. Virgilius li. æneidos. v. Seraq̄ ter-	Serius
Accius	rifici cecinerunt oia uates: idest grauiā. Serū/ substantiuū ē. Vnde Liuius/ erat	Serium
Quintiliāus	(inqt) iam diei serum. Inde sero aduerbium/ siue ablatiuus casus/ p aduerbio.	Series
	Hinc fit cōparatiue serior/ & serius. Vnde Accius/ Festo referēte/ ait. Ne si for-	Seria
	te paulo q̄ tu ueniam serius. Quintilianus. Tu tamen si interpellatus tempe-	Seriola
Virgilius	statibus serius uenisses/ excusares mare/ & ambiguos casus. Serum aut in alio	Serius
Plautus	significato/ p̄mam syllabā corripit. Virgilius georgicorū. iiii. acremq̄ molos/	
Horatius	sum Pasce sero pingui. Serium graue dicitur/ uel necessariū. Plautus in Am-	
Martialis	phitryone. Nūc qdem præter nos nemo est. Dic mihi uerum serio. Horatius sermone primo. Sed tamē amoto quæramus seria ludo. Martialis.	
Stattius	Parce precor socero: seria forsan amata/ idest grauiā. Series/ quædā rerum est	
Virgilius	cōtinuata progressio. Statius. Longa retro series. Virgilius. ductaq̄ ab origi-	
Ptolemæus	ne gentis Fortia facta patrum/ series longissima rerū. Serus/ fluuius est Indiæ/	
Terentius	teste Ptolemæo. Seria/ olla uocatur. Terentius in eunuchis. Releui oia dolia	
Perfilius	mea: & oēs serias. Et format diminutiue seriola/ penultima correpta syllaba. Perfilius. Seriola/ ueterem metuens deradere limum. Seria item/ urbs est Tus-	

Ptolemæus	ditanorum in Hispania/ teste Ptolemæo. Sero fluius est Gallie cisalpinæ/ in Aduam flulens. Hæ aut dictiões oēs cum unico r scribūtur/ præter p̄mam.	
Priscianus	Sero seris tertiz coniugationis facit in præterito serui/ & seu in supino ser/	Sero
Virgilius	tum/ & satum/ teste Prisciano: & primam corripit syllabam. Virgilius. Semi/	Serro
Propertius	na uidi equidem multos medicare serentes. Sero seras primæ coniugationis/ unde refero/ obfero/ primam etiā syllabā corripit. Propertius. Obserat hæ/	
Syllius	bos liuida porta rogos. Sero aut pro seco/ cum duplicato r scribit/ & pri- mam positione producit. Syllius libro. vi.	
Seruius	Auro ferrauit ramos lunonius anguis.	
Ouidius	Solum/ nō tm̄ terra/ sed quod unicuiq; rei subiacet/ appellari potest/ teste Ser/	Solum
Virgilius	uio. Nā aqua/ solum nauū/ uel pisciū/ aer/ solum/ auiū/ cælū/ solū stellarū est.	Sola
Ambrosius	Et corripit primā syllabam. Ouidius libro metamorpho. primo. Astra tenet	Solea
Festus	cæleste solum. Virgilius. Et uiridi sedere solo. Solum item/ pedum ē. Ambro/	Sol
Ptolemæus	sus in sermone martyrum. Nota facta/ solo attrita est plurimorum. Solum/ &	Soles
Festus	sedile uocatur/ teste Festo. Sola/ Cypri urbs fuit/ teste Ptolemæo. Solea/ aucto	Solus
Iuuenalis	re Festo/ genus est piscis/ uel materia rubusca/ super quam craticius paries ex	Soli
Diodorus	truitur/ uel ea quæ solo pedis subiicitur. Et primam corripit syllabam. Iuena	
Seruius	lis satyra sexta. Et solea pulsare nates. Sol huius solis/ notum est quid signifi/	
Virgilius	cat. Dictus est aut sol/ ab Hyperionis filio sic uocato/ teste Diodoro/ non au	
Perfius	tem a solus sola solum/ ut Catholicon somniauit. Phurali autē numero soles/	
	dies accipimus/ teste Seruio. Virgilius li. tertio æneidos.	
	Tris adeo incertos cæca caligine soles	
	Erramus pelago. Perfius satyra sexta. Tecum etenim longos memini consu/	
	mere soles/ hoc est longos dies. Soles item/ splendores solis/ uel radii dicuntē	
Martialis	ut est apud Martialem. Hibernis obiecta locis specularia puros.	
Horatius	Admittunt soles/ & sine fæce dies. Rursus soles/ æstus solis/ uel ardores uo/	
Priscianus	cantur. Horatius in epistolis. Corporis exigui/ præcanum/ solibus aptum. So	
Teretius	lus sola solum/ genitiuo solius/ uel soli solæ soli/ datiuo soli/ uel solo solæ	
Donatus	solo/ declinari potest/ teste Prisciano. Terentius in eunucho. Mihi solæ ri/	
Marcelus	diculo fuit. Vbi Donatus/ solæ (inquit) regulariter dicitur/ soli non recte. Soli	
Priscianus	pluralis tantum numeri/ urbs est Ciliciæ.	
Varro	Soleo soles facit in præterito solui/ & solitus sum/ testibus Marcello/ & Priscia/	Soleo
Virgilius	no. Varro tamen libro secundo de analogia/ solui dicendum tradit/ non soli/	
Salustius	tus sum. Vtrunq; tamē compitur. Virgilius li. æneidos. vii. Teutonico ritu so	
Plinius	liti intorquere cateias. Salustius libro historiarum. ii.	
Hieronymus	Negq; subsidiis uti soluerat compositis.	
	Susa neutri generis/ plurali tantū numero profertur/ ut apud Plinium est. Sed	Susia
	& Susa huius suæ lectum ē apud Hieronymū in libro Hester capitulo secūdo/	Susa
	ubi ait. Et cum regis percrebuisse iperium/ & iuxta mandatum illius/ multæ	Susus
	uirgines pulchræ adducerentur Susam/ & Agæo traderentur eunucho/ Hester	
Strabo	inter cæteras quoq; puellas tradita est/ ut seruaretur in numero sceminarum.	
Ptolemæus	Opidum est Persidis nobilissimū/ scilicet in Susia/ quæ teste Strabone li. xv. fe	
Solinus	re Persiæ pars est inter eam/ & Babiloniā posita/ quod Ptolemæus dicit eē	
Ptolemæus	mediteraneum in Assyria/ in quo (ut scribit Solinus) templum fuit Susæ Dia/	
	næ. Susus/ fluius est/ teste Ptolemæo/ a quo Susa denominata ferūtur/ & a Ti	
	thono condita.	
Plautus	Syngraphus cum y græco masculini generis/ & syngrapha sceminini/ & syngra	Syngrapho
Plautus	phum neutri/ declinari potest. Plautus in asinaria. Agendum istum ostēde quē	Syngrapha
Suetonius	cōscripsi syngraphum. Idem in eadē. Postremo ut uoles syngrapha facito. Su	Syngraphū
Cicero	etōius libro p̄mo. Nō dubitauit a quibusdā iusiurandū/ atq; ēt syngrapha exi	
Seruius	gere. Cicero pro Muræna. Pergitine uos tanq̄ ex syngrapha agere cum po/	
Gasparinus	pulo/ Seruius. Syngrapha/ est cautio p cōtrahentium scripturam facta.	Supparus
Priscianus	Supparus cum gemino p scribitur/ etsi a Gasparino/ cum unico p scribi præci/	Supparum
Marcellus	piatur. Et masculini generis est/ teste Prisciano/ quod & hoc supparum decli/	Supparium
	nari potest. Dictum est supparū/ q; subus appeat/ auctore Marcello/ in hæc	
	uerba dicente. Supparū/ est lineū femorale/ usq; ad talos pendens/ dictum/ q;	

Vgutio	subtus appetat: non aut q supra/ut Vgutio uoluit. Festus. Supparū/uestimen	
Festus	tum puellare lineum est: quod ē subuccula/ideſt camifia dicitur. Aphranius.	
Aphranius	Puella non ſum/ſubpparo ſi induta ſum. Lucanus. Suppara nudatos ſtringūt	
Lucanus	angulſta lacertos. Ab eo q eſt ſupparū/deriuatur ſuppariū: quod tenuiſſimū	
Cicero	erat uelum ad ſcānas uelandas. Cicero de prouinciis conſularibus. Itaq; ut il	
Seneca	le alter/ut ipſe eſt hō doctus/ & a ſuis grācis ſubtilius eruditus/ qbus cū iam ex	
	orchestra eleuatur antea/ poſt ſuppariū ſoluebat. Seneca de tranquillitate ani	
	mi ad Serenum. Tragicis/ minutisq; uehementior ingeniis/ quoties inimici/	
Apulegius	cias/ ineptias/ & uerba ad ſummā caueā ſpectātia reliq; inter multa alia co	
	thurno/ ſupparioq; fortiora. Apulegius in metamorphoſi. Oro te inq; aulāū	
	tragicū dimoueto: & ſuppariū ſcānicum complicato.	
Priscianus	Scāna cū c poſt ſ & æ diphthōgo/ teſte Prīſciāo ſcribitur/ magis ex antiquorū	Scāna
	magna conſuetudine/ q ex uera orthographia/ hoc obſeruari phibēte. Nā cū	Obſcānus
Varro	dictio ſit grāca/ quā apud illos abſq; diphthongo σκηνή ſcribitur/ apud nos	Obſcœnus
	ē abſq; æ diphthongo trāſſerri debuit. Varro aut/ de huius dictionis ſcriptu	Ofcenus
	ra/ uariā dixit fuiſſe ueterū opinionē: aliis ſcilicet per e exile (ut apud grācos)	Sena
Apuleius	ſcribēdam aſſeuerantibus/ aliis i ſignū pductionis ſyllabæ p æ diphthōgum	Senæ
	eſſe notādum. quā ē opinionem/ hoc eſt ſecundā/ cōfirmauit Apuleius/ ut	
Seruius	in dictione ſyncærus. infra monſtrabimus. Scāna igitur/ a noſtris traducitur	
Casiodorus	in umbratō/ teſte Seruio. Nam (ut Seruius ipſe ſcribit/ & Caſiodorus) a ruſticis	
Virgilius	p̄mum inūbratiōis cauſa/ compta fuit/ ubi p̄us carmina incōdita decātabāt.	
Solinus	Quare a nonnullis tabernaculū traductū fuit. Virgilius. Vel ſcāna ut uerſi ſdī	
	ſcedat frontibus. Inde ſcānitæ/ populi quidā Arabiæ nobiles/ teſte Solino/ co	
Varro	gnominati ſunt. Et ex ob/ & ſcāna/ cōpōitur obſcānus obſcāna obſcānū/ au	
Priscianus	ctore Varrone. At uero Prīſianus/ & Apuleius/ ex ob/ & κοινον (quod nos cæ	
Apuleius	num dicimus) obſcœnū cū æ diphthongo/ ſ littera interpoſita/ cōpoſitū uocā	
Priscianus	bulū perhibēt/ & turpe quid/ & imundū ſignificare. Vel ex ob/ & cano (ut idē	
Virgilius	dicit Prīſcianus) obſcānus cōponitur/ tibi primā diphthongi uocalem aſſum	
Festus	pſit/ & tunc ſignificat abominabile agurium/ ut eſt apud Virgilium georgi	
	corū p̄mo. Obſcāniq; canes/ i portū/ aq; uolucres. Feſtus/ ab Ofcis deductū uo	
	cabulū tradit/ in hæc uerba dicēs. Ofcis frequētiſſimus fuit uſus libidinū ſpur	
	carū/ unde & uerba ipudētia appellātur Ofcena. Quod ſi uerum dicit Feſtus/	
	ſine b/ & abſq; diphthongo/ ofcœnū ſcribi oporteret. Sena abſq; c/ nomē ē tri	
Prolæmeus	um urbium/ teſte Ptolemæo: quarū una uocatur Gallica/ & eſt Senonum/ alia	
Syllus	Tuſcorū mediterranea/ alia i Margina Prouincia. Declinatur nōnunq; Senæ	
	plurali tñ nūero. Syllus li. viii. Et clanis/ & Rubico/ & Senonū/ de noīe Senæ/	
	Syncærus ſyncæra ſyncæru/ & hic & hæc ſyncæris & hoc ſyncære declinari pōt:	Syncærus
	& cū y grāco/ & æ diphthongo ſcribitur/ cōponiturq; ex σνϕ/ quod eſt con	Syncæris
	κρηπος/ cæra. Quæ dictio apud grācos cū nō diphthongetur/ ſic & apud nos	
Apuleius	abſq; diphthongo ſcribi debuit. Verū quia apud grācos hoc n ſemp eſt pro	
	ductū/ & apud nos nō eſt ipſius e producti a correpto in figura diſcretio/ ideo	
	teſte Apuleio/ maioribus noſtris placuit/ i aliquibus dictiōibus/ quas ex grā	
	cis tranſcribimus/ per æ diphthongū hoc ipſum diſcernere. Alii latinū putāt	
Donatus	eſſe uocabulū/ cōponiq; uolūt ex ſine & careo cares/ eo q mellis careat perſu	
	ſione. Donatus uero/ ex ſine/ & cæra/ quaſi ſit ſine cæra/ cōpoſitum uocabulū	
	dixit. Verū cū hæc ſine præpoſitione/ nullatenus cōponatur/ cum aliis & ipſe	
Bene	Donatus fallitur. Sed neq; ex σνϕ/ & χαιπε/ quod eſt ſalue/ cōponitur/ ut ine	
	pte Magiſter Bene/ & Catholico/ tradidēre/ quia tunc cum ch ſynchærus ſcri	
	bi deberet/ quod a nullis obſeruatur.	
Horatius	Sufurus huius ſufurri/ cū gemino r/ & hoc ſufurrium/ declinari pōt/ & ſufurus	Sufurris
Virgilius	ſufurra ſufurru. Horatius i p̄mo carminū. Leueſq; ſub noctē ſufurri. Virgilius.	Sufurrium
Hieronymus	Sæpe lei ſūpno ſuadebit inire ſufurro. Hieronymus in Iob ſcapi. quarto.	Sufurro
Ouidius	Et quaſi furtiue ſuſcepit auris mea uenas ſufurri eius. Ouidius li meta. vii.	
Apostolus	Procrin adit/ linguaq; reſert audita ſufurra. Cōp̄itur ē hic ſufurro huius ſufur	
	ronis. Vnde Apoſtolus. Sufurrones/ detractores/ deo odibiles/	
	Scalprus/ & ſcalprū/ declinari pōt/ & diminutiue ſcalpellus/ & ſcalpellū. Inſtru	Scalprus

	mentum est fereum: alias cæltis appellatum.	
Virgilius	Serpens tā foeminini/ q̄ masculini generis est. Virgilius. Corpora natorū serpēs	Scalprum
Iuuenalis	amplexus uterq̄. Iuuenalis. Et mouisse caput uisa est argētea serpēs. Serpētes	Scalpellum
Seruius	(ut dicit Seruius) terrarū sunt: angues autem/ aquarum.	Scapellum
Vgutio	Sulcus nō uenit a sole/ ut cū Catholico sōniauit Vgutio. Sed a græco trahitur/	Serpens
Pompeius	auctore Pompeio: quod illi αὐλαῖ dicunt.	Sulcus
	Scelus cū c post s̄ scribitur. Inde fit scelestus/ sceleratus/ scelerofus. Verū(ut sup	Sulcus
Donatus	Terentii eunuchū tradit Donatus) scelerofus est multorū scelerū: sceleratus uel	Scelestus
Marcellus	unius: scelerofus/ auctor sceleris: sceleratus/ in quo scelus cōstitutū/ uel cōmis	Scleratus
Aphranius	sum est. Hæc ille Nōnunq̄ tamē pro scelerato scelerofus ponit/ teste Marcel/	Sceletofus
	lo/ Aphraniū inducente dicentē in diuortio. O diem scelerofum/ & indignum.	
Seruius	Sinus huius sinus quarti ordinis/ gremiū dicit/ & nōnunq̄ pro oculorū orbe po	Sinus
Virgilius	nitur/ hoc ē palpebra/ teste Seruio/ dicēte Virgilio li. æneidos quarto. Sic ef	Sinum
Seruius	fata/ sinū lachrymis impleuit abortis. Sinus (iq̄ Seruius) cū p̄mā/ pducit syllabā/	Sinæ
Virgilius	ualis ē genus. Quom aut primā corripit/ gremium significat. Virgilius in bu	Sina
Valgius	colicis. Sinum lactis/ & hæc tibi liba priape quotannis. Valgius. Et sinum uini	
Priscianus	cessamus pondere barchi. Est & in hoc significato secūda declinatiōis mascu	
Plautus	lini generis: ac ē neutri/ hoc sinū/ teste Prisciano. Plautus in curguliōe. Hic cū	
Varro	uino scinus fertur. Varro libro primo de uita populi Romani. Vbi erat ui/	
Ptolemæus	num in mēsa positū/ aut galeola/ aut sinū/ Sinus itē/ fluuius est in regnionē Si	
Ptolemæus	narū/ teste Ptolemæo. Sinæ autē regio est: cuius partē Iethyophagi Aethiopes	
Ptolemæus	inhabitāt/ ut idē Ptolemæus ostēdit. Sina/ urbs est Mesopotamiæ: & eodē no	
Apostolus	mine mōs petræ Arabiæ/ teste Ptolemæo/ dicente ad Galatas apostolo. Si	
Diomedes	na enim mōs ē in Arabia: qui cōiunctus est ei/ qui nūc est Hierusalem.	
Probus	Sinapi cū i latino/ neutri generis est/ testibus Diomede/ & Probo. Serenus. Aut	Sinapi
Serenus	hederæ succos/ aut lachrymosi trita sinapi. Sed & hæc sinapis declinatur/ teste	Sinapis
Priscianus	Prisciano. Plautus in pseudulo. Teritur scelerata sinapis cū illis. Columella li	
Columella	bro. xi. Seq̄ lacessenti fletū factura sinapis. Nā græci σινᾶπις/ & σινῶπις di/	
Macer	cūt. Hæc apud Pythagorā laudatissima fuit/ dicēte Macro li. de uiribus hærbā	
Vgutio	rū. Inter eas quas Pythagoras laudauerat hærbas/ Afferitur primā laudē tri	
Priscianus	buisse sinapi. Neq̄ ab eo q̄ ē napus descēdit/ ut cū Catholico Vgutio sōniauit.	
Papinius	Scindo scindis facit in præterito scindi/ teste Prisciano. Papinius li. thæbai. viii.	Scindo
Gellius	Oraq̄/ pectoraq̄/ & uiridē scidit horida uestem. Gellius aut li. vii. noctiū atti	
Accius	carū dicit q̄ format ēt scicidi præteritū. Et iducit Acciū ita dicēte. Non ergo a	
	quila/ ita ut prædicāt/ sciciderat pectus. Et Næuius i testicularia/ ait. Imo quos	
	scicidimus cōscindā. Ennius in Melāhippo. Cum saxū sciciderat.	
Næuius	Shisma huius schismatis cū ch aspirato/ & i latino scribitur. Neq̄ a scindo dedu	Schisma
Ennius	citur/ ut cū Catholico sōniauit Vgutio. Sed a σχισμῶ/ quod est scindo descen/	
Vgutio	dit. Nulla enim cōpitur dictio in a terminata tertiæ declinationis/ quæ latina	
Priscianus	fit/ ut Priscianus tradit. Dici pōt latine scissura. Potest ēt declinari foeminino	
	genere hæc schisma. Nam & Græci σχισµᾶ & σχισµῆ dicunt.	
Vgutio	Sperma huius spermatis/ græcū est uocabulū: quod latine semē transfertur. Ne	Sperma
	q̄ a spargo spargis deriuatur/ ut cū Catholico Vgutio somniauit.	
Vgutio	Stigma huius stigmatis cū t exili/ & i latino/ græca dictio est: a στιγῶ/ quod ē pū	Stigma
	go deducta: nō aut a stingo stinguis/ ut cū Catholico Vgutio somniauit.	
Titinius	Studeo studes datiuo iungitur/ uel ablatiuo cū præpositiōe in. Sed si aliqd stu/	Studeo
Vgutio	diosus legimus/ perpulchre cū accusatiuo cōstruimus. Titinius in psaltria. Fe	
Romulus	rentinatis populus græca studet. Neq̄ primā producit syllabā/ ut Vgutio tra	
Priscianus	dit. Romulus. Displicet in prudens unde placere studest.	
Plautus	Sus cōis generis est/ teste Prisciano: & format diminutiue sucula. Plautus in ru/	Sus
Priscianus	dente. Directa cum sucula/ & proculis. A sue/ fit adiectiue suinus: & diminuti	Sucula
Vgutio	ue suillus/ teste Prisciano. Neq̄ a suo suis/ sus descendit/ ut cū Catholico Vgu	
	tio sōniauit. Sed græcū est uocabulum: quod apud illos σὺς scribitur. Simi	
	li modo quod illi αὐς/ nos mus dicimus.	
Horatius	Stylus cū t exili/ & y græco/ & unico l scribitur: nā primā corripit syllabā. Sed &	Stylus
	stylū declinari pōt. A nostris colūna transfertur. Horatius sermone decimo.	Stylum

Manilius	Sæpe stylū nertas: iterū quæ digna legi sunt. Marcus Manilius libro. v. Cuius	
Gualfredus	erit q̄q̄ in chartis stylus ipse cruentus. Gualfredus i arte poetica. Vnde præar	Stiria
Lucretius	ripiat cursum stylus/aut ubi gades Figat. Lucretius libro. v.	Stiricidium
	Et pueris cōmēdarūt muliebre stylumq̄. Stilla cū t exili/ & i latino/ & gemino	Stillicidium
Pompeius	l/ diminutiū ē a Stiria/ auctoribus Pompeio/ & Seruio. Est aut stiria (ut R he	
Seruius	mius interpretatur Palæmon) gutta pendēs/ quæ nōdum cecidit. Vñ errant	
Palæmon	Isidorus libro. xiii. quom dixit. Gutta est quæ statistilla quæ cadit. Virgilius.	
Isidorus	Stiriaq̄ ipexis iduruit horrida barbis. Inde fit stiricidiū/ & a stilla stillicidiū.	
Virgilius	Scio scis facit in futuro indicatiui modi sciam/ & scibo. Terentius in adelphis.	Scio
Teretius	Hinc scibo iam ubi fiet. Et facit in supino scitū: a quo/ fit scitor deponēs/ quod	Scitor
Virgilius	inuestigare/ uel iterrogare significat. Virgilius li. ænei. ii. Tum uero ardemus	Scisco
Priscianus	scitari/ & quærē cās. A scio scis/ fit scisco sciscis/ & sciscor deponēs/ teste Prisci	Sciscor
Festus	ano: a quo/ fit sciscito sciscitas/ & sciscitor deponēs/ idē significās/ q̄ & scitor.	Sciscito
	Aliud tamē significat apud Festum/ quom ait. Sciscito/ sententiā dico.	Sciscitor
Priscianus	Scutū cū c & t exilibus neutro genere/ & scuta foeminio/ teste Prisciāo/ declinari	Scutū
Diomedes	pōt. Et format per diminutionē scutella/ teste Diomede/ necnon & scutula/ te	Scuta
Priscianus	ste Prisciano. Lucillius libro. vi. Scutulam ligneolam in cerebro infixit. Scutu	Scutella
Lucillius	la/ uas est octo unciarum capax. Martialis. Bessalem ad scutulā sexto perueni	Scutula
Martialis	mus anno. Vgutio dicit/ q̄ ab eo quod est scutū/ fit diminutiue scutulū. Scu	Scutulum
Vgutio	tra gebus est uasis. Et a scutra fit diminutiue scutella/ sicut a mitra mitella.	Scutra
	Scorta meretrices appellantur. Scortes uero/ pelles testū ariei/ uerū uocantur/	Scorta
Pompeius	ut scripsit Pompeius.	Scortes
	Sparta huius spartæ cum t exili/ & Sparte huius spartes/ declinari potest. Vrbs ē	Sparta
Virgilius	Lacædemoniæ: de qua Virgilius georgi. quarto. Veloces Spartæ catulos/ acré	Sparte
	q̄ molossum Palce sero pingui. σπαρτ In græce/ latine filum/ linea carpenta/	Spartum
	rii/ siue rubrica/ transferri potest. Hoc spartū/ genus est hærba/ apud hispa	Spartus
Vgutio	nos frequētis: quæ ab Vgutione masculino genere spartus declinari præcipi	
	tur. Græci σπαρτ τοσ dicūt.	
	Spatha cū th aspirato scribitur/ neq̄ ab eo quod est spacium deducitur/ ut cum	Spata
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio. Sed a σπαθω/ quod ē scindo/ uel dilacero/ de	
Tortellius	riatur. Tortellius aut/ a σπαθο/ uel/ quod est euello/ traho/ siue euagino/ de/	
Marcellus	ductum uocabulum tradit.	
Lucillius	Spes huius spei/ & speres huius speris/ antiqui protulerunt/ teste Marce llo. Lucil	Spes
	lius Spero si Speres quicq̄ prodesse potes sunt. Inde/ fit prospere/ quasi pro/	Speres
Marcellus	sperere/ aspere sine sperere/ auctore Marcello/ etsi Vgutio simplices dictiōes esse	Prospere
Vgutio	tradiderit. Notadū tamen/ q̄ in simplici/ spe syllaba producitur: quæ in com	Aspere
	posito breuiatur: ut & in aliis nonnullis fieri consuevit. Spes nominatiuum/	Specula
Boetius	accusatiuū/ uocatiuum/ plurales habet. Boetius ultima prosa libri ultimi.	Speculum
Horatius	Ad rectas spes animū subleuate. Horatius i epistolis.	Speculare
Probus	Spes iubet esse ratas. Datio plurali/ & ablatiuo caret/ teste Probo: quo tamē	Specular
Hierōymus	scilicet ablatiuo/ Hieronymus usus est/ quom dixit in libro secūdo. Maccabæ	
	orum capitulo. vii. Noli frustra extolli uanis spebus. Et format per diminuti	
Cicero	onem specula/ sicut res recla. Cicero in epistolis. Et eo magis/ q̄ in omnibus	
Virgilius	miseriis ac tantum oblectabar specula. Specula itē locus editus est/ & eminēs	
	quo aliquid uidere/ & specular i possumus. Virgilius libro æneidos tertio.	
	specula miscenus ab alta	
	Dat signum. Speculum est/ quo faciem speculari. Speculare/ & per apoco	
Vgutio	pen specular/ cu syllabā corripit/ sicut & speculum/ etsi Vgutio produci debe	
Marcialis	re tradiderit. Martialis.	
	Hybernīs obiecta locis specularia pueros.	
Iuuenalis	Admittūt soles: & sine fæce dies. Iuuenalis satyra quarta.	
	Quæ uehitur clauso latis specularibus antro.	
	Specus huius specus/ uel speci/ declinari potest/ tam masculino/ q̄ foeminino ge	Specus
Prisciāus	nere/ teste Prisciano/ quin & hoc specū/ & hæc specā/ & hoc specus huius spe	Specū
Prisciāus	coris/ & hoc specu/ ut idem Priscianus tradit. Cato. Specā pro siti/ quo aqua	Specā
Cato	deuia abiret. Gellius libro sexto noctium aticarum/ sole medio/ & arido/ ac	Specu

Gellius	flagranti/specum quandam factus remotam/latebrosamq; penetro. Horati	
Horatius	us in tertio carminum.	
Ovidius	Quæ nemora/aut quos agor i specus? Ovidius libro metamor. septimo spe	
	cus est latebroso cæcus hiatu.	
Priscianus	Strideo strides scda & strido stridis tertia cōiugatione/declinari pōt/tefte Pri	Strideo
Stadius	sciano. Stadius libro thæbaidos nono. Stridebit uestros Tydeus inhumatus	Strido
Lucanus	ad ignes. Lucanus libro sexto. Auribus incertum feralis strideat umbra. Vir	
Virgilius	gilius in georgicis. Stridere apes utero & ruptis efferuere costis. Horatius ser	
Horatius	mone. xviii. Stridere secreta diuersos aure susurros. Ovidius in fastis. Causa/	
Ovidius	q; horrenda stridere nocte solent. Strideo (ut nonnulli uollūt) Prisciano refe	
Priscianus	rente facit in præterito stridui: strido autem stridi/ dicente Ennio annalium	
Ennius	undecimū dum trāsit striderat hasta.	
Vgutio	Styx huius stygis foeminini generis/ cum t exili/ & y græco scribitur. Neq; a sto	Styx
	stas descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed a στυγος quod	Strix
	est tristis deriuatur. Palus est infernalis: & eodem nomine aqua quædam i fœ	
	lici Arabia post Climacem montem/ teste Ptolemæo. Strix huius strigis cū t	
Ptolemæus	exili/ & i latino/ genus est auis nocturnæ/ dicente Lucano libro sexto.	
Lucanus	Quod trepidus bubo/ q; strix nocturna querūtur.	
Diomedes	Stirps huius stirpis masculini/ & foeminini generis est/ Diomedes/ & Donato/	Stirps
Donatus	auctoribus. Quom truncum significare habet/ masculino/ q; foeminino gene	Styps
Seruius	re profertur/ testibus Seruio super librum tertium æneidos/ & Prisciano.	Stypula
Priscianus	Virgilius libro æneidos. xii. Cum semel in siluis imo de stirpe recisum. Idem.	Stypes
Virgilius	alibi. Sed stirpem Teucri nullo discrimine sacrum. Comperitur tamen & fœ	Stypa
Virgilius	minini generis/ ut est apud Horatium. Sturpesq; raptas/ & pecus/ & domos.	Stupa
Horatius	In alio significato. Virgilius. Heu stirpem inuisam. Styps huius stypis cū t exi/	Stupeus
Virgilius	il/ & y græco/ quicquid facile incenditur/ appellari potest/ cuius diminutiuum	Stypator
	est stypula. Stypes huius stypitis si a stype (ut nonnulli uollunt) deriuatur/ cū	
	y græco scribitur. Stypa cum t exili/ & y græco scribitur. Nonnūq; uertimus	
	y græcum i u nostrum: & dicimus stupa: a qua fit stupeus stupea stupeū. Virgi	
Virgilius	lius libro æneidos secundo. Subiiciunt lapsus/ & stupea uincula collo. Stypa	
Seruius	tores (inquit Seruius) dicuntur/ qui in nauibus stypam componunt. Stypare	
Pompeius	enim (ut ai t) densare est. Pompeius autem dicit stypatores esse corporis custo	
	des. Stypati enim ferro/ regum corpora circundant/ quos antiqui latrones uo	
	cabant. Hos a stype dictos tradit/ quam mercedis nomine accipiebant.	
Iuuenalis	Stypulor stypulari cum t exili/ & y græco/ cōe uerbum est. Iuuenalis. Quantū	Stypulor
	uis stypulare: & protinus accipe quod do. Actine hic ponitur. Passiue autem	
	apud Suetonium legitur. Ait enim. Quæ uetat minorem annis quindecim	
Suetonius	stypulari: hoc est interrogari.	
Pædianus	Stragulum/ genus est uestis/ teste Pædiano. Quidam dicunt esse operimentū le/	Stragulum
Tibullus	ctorum. Varro. Quicquid inisternebant/ a iternendo stragulum appellabant.	Stragula
Martialis	Tibullus. Nam neq; tunc plumæ/ nec stragula picta soporem. Martialis.	
Vgutio	Stragula purpureis lucent uillofa tapetis. Vgutio declinat etiam hæc stragu	
	la huius stragulæ. Inde stragulata uestis dicitur. & stragula teste Pædiano ora	
	tore. Cui stragula uestis blattarū & tinearū epulæ putrescat i arca. Hierōym9	
Hierōymus	i parabolis ca. xxxi. Stragulata uestē fecit sibi. Byssus/ & purpura idumtū ei9.	
Marcellus	Strepitus huius strepitus/ uel strepiti/ declinari potest/ teste Marcello/ Ennium	Strepitus
Ennius	referente dicentem in Hectore. Quid in castris strepiti est?	
Terentius	Satago satagis cum ablatiuo construitur: & nonnūq; cum genitiuo/ ut est apud	Satago
	Terentium. Hic satagit rerū suarum: idest anxius/ uel curiosus est rerum suarū.	
	Spolio spoliās/ & spoliōr deponens protulerunt antiqui. Vnde est illud. Et	Spolio
Marcellus	spoliantur eos/ & corpora nuda relinquunt. Sed & spolor spolaris dicebant/	Spolior
Claudius	teste Marcello: qui & Claudium Quadrigarium refert dixisse in annalibus.	Spolor
	Quod his per militem licebat/ spoliabatur. Et Aphranius in carmine/ ait.	
Aphranius	Quos impune depopulatur/ & dispolaitur decus.	
	Supplico supplicas/ tam accusatiuo/ q; datiuo iungitur/ ut deum/ uel deo/ q; ho	Supplico
	mini supplicabo.	

Seruius	Sorex/ & saurex/ teste Seruio super primum georgicorum/ dici pōt. Neq; ex	Sorex
Vgutio	fera/ & rodo componitur/ ut cum Catholico ridiculus somniauit Vgutio: Saurex	Saurex
Iuuenalis	Subligar/ & subligaculum/ in uno significato dici potest. Iuuenalis satyra. vi.	Subligar
Tullius	Personam/ thyrsūq; tenēt/ & subligar Acci. Tullius officiorum libro pmo.	Subligacu- lum
	Vt i scānā sine subligaculo prodeat nemo. Id est/ quo pudēdā ptes obtegūt.	
Virgilius	Sufficio sufficis/ quom pro sumministro/ uel substituo ponitur/ cū accusatio.	Sufficio
Virgilius	construitur. Virgilius libro quarto georgicorum. Atq; aliam ex alia generan	
Virgilius	do suffice prolem. Idem libro aeneidos secundo. Ipse pater Danais animos/	
Virgilius	uiresq; secundas Sufficit. Sufficit item/ satis est. Virgilius libro aeneidos. xii.	
Virgilius	Idq; diu dum terga dabāt palantia Teucris/ Sufficit. Idem libro aeneidos sex	
Virgilius	to. Nec nos obniti cōtra/ nec tēdere tantū Sufficimus. Et hoc modo potest iū	
Statius	gi cum datiuo: ut in euangelio Mathæi. Nec forte nō sufficiat nobis/ & uobis.	
	ite potius ad uāndentes/ & emite uobis. Statius libro siluarū quinto. Vade	
	puer/ tantisq; enixus suffice donis/ id est/ satis sis. Rursum sufficit dicitur/ sicut	
Tullius	& inficit. Tullius in Hortensio. Vt hi qui cōiuii purpurā sufficiunt.	
Cicero	Satisfacio satisfacis cum datiuo construitur. Quom aut pro punio punitur/ accu	Satisfacio
	satium postulat. Cicero in rhætoricis. Non conuenit uobis censes istum	
	satisfacere/ ex eo/ q; ait/ se nō potuisse adesse/ ita ut iuratus fuerat/ id est/ pūre.	
Terentius	Satietas/ & saties/ in uno significato accipi possunt. Terentius. Nam ubi me for	Satietas
	te saties cepit/ commuto locū.	Saties
Marcellus	Satio/ saturo/ uel cū l satulo/ teste Marcello/ dici potest. Vnde & Varronem refert	Satio'
Varro	ita scripsisse. Quibus satulem corpora/ & famem uentris. Hoc autem inter	Saturo
Laurentius	satio interest/ & saturo: quod (ut tradit Laurētius) satiari ad omnes sensus at	Satulo
	tinet/ etiam ad animum/ saturare uero ad unum gustum. Comperitur tamen	
Cicero	etiam ad animum saturo uerbum pertinere. Cicero. Iracundiam meam satu	
Lucanus	ra tuo sanguine. Lucanus libro primo. & poeni saturētur sanguine manes.	
Marcellus	Squalus squala/ squalum/ & squalidus squalida/ squalidum/ in una significatiōe	Squalus
Ennius	accipitur/ teste Marcello/ Ennium inducente dicentem in Telamone. Lauere	Squalidus
	uestem lachrymis squalam/ & sordidam.	
Marcellus	Seueritas/ & seueritudo/ in uno significato accipi possunt/ teste Marcello. Plau	Seueritas
Plautus	tus in epidico. Quid illud est/ q; illi caperat frons seueritudine	Seueritudo
Marcellus	Sordes/ & sorditudo/ i una significatione dici potest/ teste Marcello. Plautus i	Sordes
Plautus	pœnulo. Vt mihi absterfere omnem sorditudinem.	Sorditudo
Marcellus	Scriptū/ scriptio/ & scriptura/ i una significatiōe accipi possunt/ teste Marcello.	Scriptum
Varro	Varro. Auarus foenerator lucri rem scripture duplicarat. Cicero tusculana/	Scriptio
Cicero	rum quinto. Impulsi sumus ad philosophiæ scripture.	Scriptura
Marcellus	Solitudo/ & solitas/ in uno significato usurpatur/ teste Marcello/ Accium idu	Solitudo
Accius	cente dicentem in Euryface. Tuam solitatem memorans formidas tibi.	Solitas
Pompeius	Stlata/ nauigii genus/ a latitudine dicta est/ auctore Pompeio/ ea scilicet cōsue	Stlata
	tudine/ qua & stlocum locum/ & stlitem litem dicebant/ ita stlata pro lata.	
Vgutio	Neq; a sterno sternis deriuatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.	
Gellius	Sanctitas/ & sanctitudo/ in una significatiōe accipi possunt/ auctoris Gellio	Sanctitas
Marcellus	libro. xiii. noctium atticarum/ & Marcello.	Sanctitudo
Terentius	Segnicia/ segnicies/ segnitas/ in uno significato dici potest. Terentius. Enimue	Segnicia
Virgilius	ro Daue nihil loci est segnicia/ neq; secordiæ. Virgilius. Festinate uiri. nam	Segnicies
	quæ tam sera moratur Segnicies/ Tullius in primo de oratore. Et quoniam	Segnitas
Tullius	de impudentia diximus/ castigemus etiam segnitatem.	Singillatim
Marcellus	Singillatim/ & singulatim/ dici posse testatur Marcellus/ Cæcilium inducens ita	Singulatim
Cæcilius	dicentem. Hos singulatim sapere/ nos minus arbitror.	Similitudo
Marcellus	Similitudo/ & similitas/ in uno significato usurpatur/ teste Marcello. Vnde Cæ	Similitas
Cæcilius	cilius in Syracusis/ ait. Vide/ mea hominis/ quid fert morū similitas.	Simulatio
	Simulatio/ & simultas/ in una significatione dici potest. Simultas tamen/ odiū	Simultas
	etiam significat.	Simulter
Plautus	Simulter/ pro similiter/ & simitu pro simul/ Plautus protulit. Ait enim in Perfa.	Similiter
Plautus	Exossabo ego illum/ simulter ididem/ ut murænā coquus. Idē in mercatore.	Simitu

Ita tres finitu res agenda sunt: id est simul.

Agrætius	Supplicatio / & supplicium in uno significato accipi possunt / auctoribus Agræti	Simul
Marcellus	in Caprum / Marcello / & Festo in hæc uerba dicente. Supplicia ueteres quidē	Supplicio
Festus	sacrificia a supplicando uocabant. Salustius in Catilina. In suppliciis deorum ma	Supplicium
Salustius	gnifici Sed & pro tormento supplicium potitur.	
Probus	Scrutor scrutaris deponens est uerbum: quod tamen Probus dicit esse cōe. Sed &	Scrutor
Marcellus	scruto scrutas ueteres protulere / testibus Marcello / & Prisciano. Vnde Plau	Scruto
Priscianus	tus in aularia / ait. Postremo hunc iam per scrutauit augurio.	
Plautus	Sugeo fuges secunda / & fugo fugis tertia coniugatione / declinari potest. Plautus	Sugeo
Plautus	in Epidico. Ego me uertam in hircinē: atq; eorū exugebo sanguinē. Hiero	Sugo
Hieronymus	nymus in Iob capitulo. xx. Caput aspidū fuger: & occidet eū lingua uiperæ.	Sortior
	Sortior fortiris deponens est uerbum. Sed & sortio fortis ueteres protulerunt / te	Sortio
Marcellus	stibus Marcello / & Prisciano. Varro rerum humanarū libro. xx.	
Priscianus	Quom uenerit censores / inter se fortiant.	
Varro	Senatus huius senatus uel senati / uel antiquorū more senatus / declinari pot.	Senatus
Lucanus	Lucanus. pars magna senatus Fastidita iacet. Salustius in Catilina. Igitur sena	Senator
Salustius	ti decreto. Qu. M. rex Fessulas / & Metellus Creticus in Apuliam / circūq; ea	
Sisenna	loca missi. Sisenna libro historiarū tertio. Tamē Tudertibus / senatus cōsul	
Seruius	to / & ppli iussu / dat ciuitatē. Senator / cōis generis ē / teste Seruio sup li. xii. ænei.	
Plautus	Sumptus huius sumptus / uel sumpti / declinari potest. Plautus in trinu.	Sumptus
	Quod ebibit / quod comest / quod facit sumpti.	
Marcellus	Saltus huius saltus / uel salti / declinari pot / teste Marcello / Accium referente di	Saltus
Accius	centē. Hic Menalippū inter / traiectus / nemorū in salti faucibus. Locus est arbo	Saltatio
Virgilius	ribus densus / & iuius / & nōnunq; pro saltatiōe ponitur. Virgilius li. ænei. viii.	
Marcellus	Tum demum saltu præceps sese omnibus altū. In fluuiū dedit. Saltus itē: cā	
Virgilius	pi spaciū dicitur / teste Marcello. Virgilius georgico. tertio. Saltibus in ua	
Seruius	cuis pascuntur plena scdm Flumina: hoc est ppe / uel iuxta flumina / teste Seruio.	
Stattius	Stabulo stabulas / neutrale / & stabulor deponens / utrunq; in usu habetur. Sta	Stabulo
Virgilius	rius libro thæbaidos primo. Geticoq; pecus stabulare sub Hæmo. Virgilius	Stabulor
Ouidius	libro æneidos sexto. Centauri in foribus stabulat. Ouidius li. metamor. xiiii.	
Marcellus	Hoc pecus omne meum est: multæ stabulantur in antris.	
Turpilius	Singularis / singularis / singularis / in uno significato dici posse nult Marcel	Singularis
Plautus	lus / Turpilium inducens ita dicentē. Homo unica est natura / ac singularia. Et	Singularis
	Plautus in cistellaria / ait. Et ad singulum uideo uestigium: hoc est singulare.	Singulus
	Sequor sequeris / cōe uerbum est. Dicimus enim: sequor te: & sequor a te. Vnde &	Sequor
Priscianus	composita assequor / & cōsequor / iter cōia uerba Priscianus ipse cōnumerat.	
Lucanus	Lucanus. terras fundēdus i oēs Est cruor: & Cæsar per tot sua fata sequēdus.	
Seruius	Seruio seruis facit in futuro indicatiui modi seruia / & seruibo / teste Seruio sup	Seruio
Terentius	Donati artem. Vnde Terentius in ecyra / ait. Matris seruibo commodis.	
	Sono sonas prima / & sono sonis tertia coniugatione / declinari potest / testibus	Sono
Marcellus	Marcello / & Prisciano. A primæ coniugationis uerbo / formatur præteritū	
Priscianus	sonauit: supinum sonatum. A tertiæ aut / sit præteritū sonui: supinū sonitum.	
Ennius	Ennius libro annalium quarto. Litora lata sonunt. Lucretius libro tertio.	
Lucretius	Caligare oculos / sonere aures / succidere artus. Marcus Manilius libro quinto.	
Manilius	Aura per extremas resonauit flebile rupes. Horatius sermone quarto.	
Horatius	Magna sonaturum des nominis huius honorem.	
Marcellus	Sonitus huius sonitus / uel soniti / declinari pot / teste Marcello. Pacuius in Do	Sonitus
Pacuius	loreste. Quidnam aut hoc soniti est: q; fori stridunt? Sic sonus huius sonus /	Sonus
Marcellus	uel soni / declinari pot / teste eodem Marcello / Sisennam inducente dicentem.	Sonor
Sisenna	libro historiarum tertio. Postq; sonu signorū / prælium magno cum clamore	
	uirorum commissum est. Comperitur etiam hic sonor pro sono / uel sonitu /	
Virgilius	Virgilius. magno ueluti quom flama sonore Virgea suggeritur costis undā	Supum
Lucretius	tis aheni. Lucretius libro sexto. Sollicitæ porro / plenæq; sonoris aures.	Supinum
Festus	Supum dixerunt antiqui: quod nunc supinū dicimus / ut scribit Festus.	Sparus
Virgilius	Sparus masculino / & sparum neutro genere / declinari potest. Virgilius libro	Sparum
	æneidos undecimo.	

Lucillius	Agrestisq; manus armat sparus. Lucillius. Tum spara/tum rumices portan-	
Festus	tur. Festus. Spara/paruissimi generis sunt iacula/a spargendo dicta. Marcel-	
Marcellus	lus. Sparum/agreste tælum.	
Caper	Sexus huius sexus masculino/& sexus huius sexi neutro genere/declinari potest: Sexus	
Probus	sicut uulgus: pelagus/testibus Capro/Probo/Prisciano. Plautus in rudente.	
Priscianus	Virile sexus numq; ullum habui. Varro libro primo de analogia. Sexus/utrū	
Plautus	uirile/an muliebre/an neutrum sit. Dici potest habitus/uel natura. Nam ab	
Varro	ēso futuro indicatiui modo/quod est habebō/aspiratione in f mutata/ teste	
Pōpeius	Pompeio descendit.	
Iuuenalis	Sanna cum duplicato n scribitur:& narium/siue oris distorsio uocatur. Iuena	Sanna
Persius	lis satyra sexta. Inunc/& dubita/qua sorbeat aera sanna. Transfertur tamen &	Sannius
	per similitudinem ad alia. Persius. Occipiti cæco posticæ occurrere sannæ.	Sannio
	Inde uenit sannius/& fannio: qui scilicet in dictis/motibus/& scænis/ fatius	Sannis
Cicero	est. Cicero libro secundo de oratore. Quid enim potius ridiculum/q;	Sannitis
Seruius	fannio f Sanies cum unico n (primam enim corripit syllabam) mortui sangui-	
Virgilius	nis est: tibi uero uiui/auctore Seruio. Virgilius libro æneidos octauo sanie/	
Priscianus	taboq; fluentis. Sannis/& Sannitis/in recto dici potest/ teste Prisciano/ qui &	
Næuius	Næuium refert neutrum Sannite protulisse libro belli punici. Sannites/po/	
Priscianus	puli sunt Italici.	
Virgilius	Sequester masculini/sequestris foeminini/sequestre neutri generis/& hic & hæc	Sequester
	sequestris & hoc sequestre/& sequester sequestra sequestrum/ teste Prisciano/	
	declinari potest. Virgilius libro æneidos undecimo. Bis fenos pepigere dies:	
Asconius	& pace sequestra Per siluas Teucris/mixtiq; impūe Latini/Errauere iugis:hoc	
Seruius	est pace temporali/& media/inter bellum præteritum/& futurum. Nam se/	
Seruius	quester/auctoribus Asconio/& Seruio/medius est inter duos altercates: apd	
Virgilius	quem ad tempus aliquid seponitur.	
	Silua/ teste Seruio/ non tantum arborum est: sed etiam hæbarum/ dicente Vir	Silua
Vgutio	gilio georgicorum primo. grandior ut subit aspera silua. Inde siluester ma/	Siluester
Caper	sculini/siluestre foeminini/siluestre neutri generis:& hic & hæc siluestris &	
Probus	hoc siluestre. Vgutio declinat etiam hic & hæc siluester.	
Priscianus	Socrus (etsi habet masculinū focer) cōis generis ē testib; Capro/Probo/Priscia	Socrus
Accius	no. Accius in Actæo. Simul & pisæa præmia erepta/a socru possedit suo.	Socer
Ennius	Sanguen/neutro genere/& sanguis masculino/declinari pōt. Ennius analiū. n.	Sanguen
Lucretius	O sanguen diis oriundum. Lucretius libro primo. Visceribus uiscus gigni/sā	Sanguis
Seruius	guenq; creari. Sanguen facit in genitiuo sanguinis: sanguis uero/secundū ana	
	logiam sanguis in genitiuo format: quod & ueteres/ teste Seruio protulerūt.	
	Quod & p cōpositis patet exanguis. Sed hæc declinatio ab usu cessit.	
Priscianus	September/& septembris/in recto antiqui protulerunt/ teste Prisciano.	September
Priscianus	Schema huius schematis cum ch aspirato/& hoc schematum/ teste Prisciano/	Septēbris
	declinari potest. Simili quoq; modo/emblema/& emblematum:toreuma/	Schema
Cellus	toreumatum: peripetasma/peripetasmatum: epigramma/epigrammatum:	Schematū
Sergius	glaucoma/glaucomatum: poema/poematum. Quod & Cornelius Cellus tra	
Marcellus	dit:& in Donatum Sergius:& in dictione poematorum confirmat Marcel/	
Plautus	lus. Sed & hæc schema huius schemæ comperitur. Vnde Plautus ait in Perfa.	
	Lepida cum decora schema. Cultus dicitur/uel ornatus.	
	Siligo cū i latino utrobq; & unico l scribitur. Neq; a feligēdo deducitur/ut cum	Siligo
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio: sed a σιλιγγιον/qd Græci dicūt. Priscianus li.	
Priscianus	septimo/maguderim interpretatus ē/Plautū inducēs in rudente dicentē. Seu ti	
Plautus	bi cōsidis fore multā maguderim: id est (ut ait) frugis genus: hoc ē caulis/q na/	
Plinius	scitur ex ea parte/cuius radix scyrpis auellitur: uel potius (ut alii dicūt) siliginē.	
	Hæc Priscianus. Plinius. Siligo uero nunq; maturescit pariter: nec ulla segetū	
	minus dilationē patitur/propter teneritatē/ iis quæ maturuete granū dimit/	
Iuuenalis	tentibus. Sed minus q; cætera frumēta in stypula periclitatur: quoniā semper	
	habet rectā spicā: nec rorem continet/q rubiginē faciat. Iuuenalis satyra. v.	
	Sed tener/& niueus/molliq; siligine factus/	
	Seruatur domino. Genus est tritici: ut ex uerbis Plinii patere potest.	

Marcellus	Suauitudo & suauitas / i una significatiōe accipi possūt testibus Marcello & Gel	Suauitudo
Gellius	lio li. xiii. noctiū atticarū. Plautus in bacchidibus. Cor meum / spes mea / mel	Suauitas
Plautus	meū / suauitudo / cybus / gaudiū. Suauium aut uoluptatis ē / testibus Seruio &	Suauium
Seruus	Donato. Terentius. O Thais mea / meum suauium. Inde uenit suauior suauia	Suauior
Donatus	ris deponēs uerbū. Catullus ad Veraniū. Lucundum os / oculosq; suauabor.	
Terentius	Sibilus cum i latino utrobicq; & unico lram quarta / q̄ secunda declinatione /	Sibilus
Catullus	declinari potest / teste Prisciano / Sisennam inducente dicentem libro historia	
Priscianus	rum. xii. Procul sibilu significare cōsuli cōepit / pro sibilu. Sibilus (ut tradit Pho	
Sisenna	cas) in singulari masculini generis est / in plurali uero / neutri. Sed & masculi	
Phocas	ni comperitur. Vnde Hieronymus in libro Iudicum capitulo. v. ait. Quare.	
Hieronymus	habitas inter duos terminos / ut audias sibilos gregum / Seruius aut super bu	
Seruus	colica / sibilus (inquit) est ipsa res / sibila uero / ora. Virgilius. Nam neq; me tā	
Virgilius	tum uenientis sibilus austri. Lucanus libro nono. Cerberus Orpheo leniuit si	
Lucanus	bila cantus / id est ora. Sed & pro re ipsa / sibila usurpauit Ouidius / quom dixit	
Ouidius	libro metamor. iiii. pars circum pectora lapsæ Sibila dant / sanieq; uomūt /	
Seruus	linguisq; coruscant / scilicet colubræ. Sibilus sibila sibilum / pro sibilans ponit	
Virgilius	teste Seruio super librum secundum æneidos. Vnde & in georgicis Virgilius	
	ait. Tollentēq; minas / & sibila colla tumentem / id est sibilantia.	
Priscianus	Sospes (erfī habet fœmininum sospita) communis generis est / teste Prisciano.	Sospes
Ouidius	Ouidius fastorum secundo. Sospita delubris dicitur aucta nouis. Sospes non	Sospita
Ennius	trī q̄ seruatur / sed & q̄ seruat (quod Ennius Festo referēte usurpauit) dici pōt.	
Gellius	Sermonor / & sermocinor / dici potest. Verum (ut tradit Gellius libro. xviii. no	Sermonor
	ctium atticarum) sermonor rusticius uerbum uidetur / sed est rectius / sermoci	Sermoci
	nor uero rectius / sed corruptius est.	nor
Priscianus	Solor solaris / commune uerbum est / testibus Prisciano & Gellio libro. xv. no	
Gellius	ctium atticarum. Sed & solo solas ueteres protulerunt / teste Prisciano / unde	Solor
Priscianus	desolo desolas. Virgilius libro æneidos. xi. Vidimus ingentes & desolauimus	Solo
Virgilius	agros. Statius libro thæbaidos sexto. dilectas cui desolauimus urbes. Varro	
Statius	in Oedipo. Oedipus Athenas uenire dicebatur / qui consolaret.	
Varro	Statuo statuis facit in præterito statuit / in supino statutum. Simile quoq; præte	Statuo
	ritum / & supinum / format sisto transitium / sed neutrale / steti / absq; supino.	Sisto
	Sto facit in præterito steti. Composita a sto stas / præteriti duplicationem ser	Sto
	uant / ut restiti / præstiti / perstiti / constiti / substiti / astiti / institi / destiti / obstiti. Ab	
Ouidius	sto autem / non abstiti modo / sed & absti facit / dicente Ouidio li. metamor.	
	undecio. Alcyone lachrymas / & quæ pars amouet / absti / nisi forte uelimus	
	dicere / Ouidium syncopam fecisse. Horum autem a sto compositorum supi	
Priscianus	na / antiqui uarie protulerunt / teste Prisciano. Brutus in epistolis. Occiso Ca	
Brutus	io Cæsare postq̄ mare transierat / præstatum est. Arator. quod uota requirūt	
Arator	Præstaturus adest. Aemilius orator. Tempore astiturum / atq; petiturum me	
Aemilius	esse. Statius libro thæbaidos septimo. Quæ sic orsa prior / spes ne obstatura	
Statius	pelasgis / Lucanus libro. ii. Constatura fides superum. Martialis. Constatura	
Lucanus	fuit Megalenses purpura centū. Nam si præstiturus / obstitura / uel constitura	
Martialis	legeretur / uersus stare non posset. Sto interprete Seruio / plura detinet signifi	
Seruus	cata. Stat / fixus est. Virgilius libro æneidos decimo. Stat sua cuiq; dies. Stat	
Virgilius	adest. Virgilius libro æneidos quarto. Stat sonipes ac frena ferox. Stat / positū	
Virgilius	est. Virgilius libro æneidos. iiii. stant manibus aræ Cæruleis mæstæ uittis. Stat	
Virgilius	plenum est. Virgilius. iam puluere cælum Stare uident. Stat / eminet. Virgili	
Virgilius	us libro æneidos quinto. stat ferrea turris ad auras. Stat / placet. Virgilius.	
Virgilius	Stat casus renouare omnes. Idem. Stat conferre manum. Stat / est. Virgilius li.	
Virgilius	æneidos primo. Omnis in Ascanio chari stat cura parentis. Stat / horret. Vir	
Virgilius	gilius. stant lumina flama.	
Virgilius	Satyrus cum t exili / & y græco scribitur. Animal est / quod teste Plinio libro. v.	Satyrus
Virgilius	naturalis historię / de homine nil præfert / q̄ figuram. Neq; a satur satura sa	Satyra
Plinius	turum descendit ut cum Catholico Vgutio somniauit. Hic a Hieronymo ita	
Vgutio	describitur. Ait. n. in uita Pauli. Ad quē scilicet Paulū cū pergeret beatus An	
Hieronymus	tonius uidit homūculū adūcis naribus / & fronte cornibus aspa : cui extrema	

	corporis/in caprarū pedes desinebant. Et præmisso signo crucis/cū quisnam esset/interrogasset Antonius/respondisse fertur. Mortalis ego sum/unus ex accolis eremi: quos uano errore delusa gentilitas/faunos/satyrosq; & incu- bos appellat. Satyra eadem scriptura/a satyris dicta est / dicente Donato in	
Donatus	prologo super Terentiū. Deinde aliud genus fabulæ/idest satyra sumpsit ex ordium: quæ a satyris/quos illotos semper/ac petulantes esse legimus/uocita ta est: etsi aliunde nomē nonnulli traxisse praue putant. Hæc ille. Satyros aut	
Macrobius	(ut refert Macrobius) a σαῶν/quæ est mentula/nonnulli appellatos opinan- tur: q; scilicet in libidinem proni sint. Sed scriptura etiam apud Græcos non consentit: quia apud illos cum t exili/& y græco satyrus scribitur/ut superius ostendimus. Sunt aut satyri/dii siluarum. De fabula/personisq; / intellexisse	
Horatius	uidetur Horatius in arte poetica/quom ait. Carmine qui tragico uilem certa uit ob hircum/Mox etiam agrestes satyros nudauit. Idem. Verum ita luxores/	
Horatius	ita cōmēdare dicaces Cōueniet satyros/ita uertere seria ludo. Varro a quodā Varro genere farciminis/quod multis rebus reficiebatur/satyram dictam tradit.	
	Vnde in secundo libro Plautinarum quæstionū habet. Satyra/est uua passa & polenta/& nuclei pinei ex musto conspersi. Alii a satyra lance/quæ referta uariis/multisq; primitiis/in sacrificiis Cereris inferebatur/dictam uolunt. Alii	
Pompeius	uero (inter quos Pompeius) a lege satyra/multis aliis cōferta legibus / dictā Lucillius existimant. Huius legis satyræ meminit Lucillius libro primo/quom ait.	
Salustius	Per satyram ædilem factum qui legibus ulnat. Et Salustius in Iugurtha. Dein de quasi per satyram sententiis exquisitis in deditio nem accipitur. Alii a satu- ritate satyram quasi saturam uocatā putant. Sed tunc cū i latino scribi satira deberet: quod a nemine obseruatur. Satyrarum aut duo sunt genera. Primū	
Quintiliāus	non sola carminum uarietate mixtū/ut Quintilianus tradit. In quo quidem Laertius carminis genere/auctoribus Laertio/& Apulegio/apud Græcos demetrius	
Apulegius	quidam poeta claruit. Altera uero satyra (ut Diomedes ait) maledicū carmen Diomedes est/& ad carpenda hominum uitia/archææ comœdiæ caractere compositū: quale scripserunt Lucillius/Horatius/Perfius.	
	Syria cum y græco in prima syllaba regio est Asiæ:cuius populi Syri/& Syrii/uo	Syria
Lucanns	citati sunt. Lucanus libro septimo. Istis parce precor: uiuant Galatæq; Syriq;	Syri
Iustinus	Hi & Assyrii appellantur/teste Iustino libro primo. Ab aliis tamen quadri- partita fit diuifio: in Syrios uidelicet: Assyrios: Leucosyrios: Cœlesyrios. Siri ⁹	Syrii Siri ⁹
Seruius	cum i latino utrobisq; stella est in ore cœlestis canis posita/teste Seruio: uel (ut	Scyros
Vgutio	alii uolunt) in fronte canis. Neq; a Syria deriuatur/ut cum Catholico somnia	Scyrius
Lucanus	uit Vgutio. Nam Syria cum y græco primam corripit syllabā: siri ⁹ cū i lati- no illam producit. Lucanus libro decimo. rapidus qua siri ⁹ ignes Exerit. Sed neq; a σὺρ ⁹ quod est traho/ descendit/ut nonnulli uoluerunt: quia tunc cum y græco scribi siri ⁹ oporteret. Cuius etymologia nequaquā conueniens est: nec apud Græcos scriptura obseruatur: ut cū y græco apud illos scribatur.	Sciron
Tortellius	Neq; a σὺρ ⁹ quod est sicco/ deducitur/ut Tortellius tradit: quia tunc cū x in initio/sequente exerius a nostris transferetur: quod nusq; lectum est. Si- rius ergo a σείρι ⁹ quod est luceo/ uel splendo trahitur: ubi & etymologia/ & scriptura conueniūt. Scyros cum c exili post s/& y græco/insula est una ex cycladibus/in mari Aegæo/& eodem nomine urbs in ea/teste Ptolemæo:	
Prolemæus	cuius prima syllaba (ut dixit Strabo libro nono) producta est apud Græcos:	
Strabo	quod etiam nostri obseruauere poetæ. Inde fit scyrius scyria scyrium. Proper- Propertius tius. Scyria nec uiduo Deidamia uiro. Ouidius heroidū. Sæpe malis stupeo:	
Ouidius	rerumq; oblita/lociq; Ignara tetigi Scyria membra manu. Sciron cum c exi- Status li/& i latino/uentus est: qui ab Atheniensibus caurus uocatur: quia spirat a sa- xis/quæ Sciron latro incoluit: quem Theseus interficit. De quo latrone me- minit Statius li. xii. thæbaidos dicēs. Cercyōa/& sæuū uelles Scirona crematū.	
Asper	Sapio sapis facit in præterito sapiui/testibus Aspro/Charifio/Phocas/in supio	Sapio
Charifius	sapitum pi syllaba proudcta: uel secundū Varronem sapii: quod & Diome- Phocas des comprobatur: uel (ut Probus tradit) sapui: in supino sapitum correpta pi Varro syllaba. Caper uero/utrūq; in usu esse dixit. Ididē sensisse uidetur Priscianus:	

Diomedes	quod etiā confirmat Marcellus/dicens. Sapiui pro sapii/uel sapui ponitur.	
Probus	Næuius in uirgine. Ego plus sapiui/qui fullonē compressi quinquatribus	
Caper	Martialis. Nubere uis Prisco/non miror/Paula sapisti. Quod uerbum/si cū	
Priscianus	re componitur/quartæ fit coniugationis. Nam resipire dicimus/q̄ resipere.	
Marcellus	Construitur autem cum accusatiuo: ut iste cybus bonum sapit odorem. aliqui	
Næuius	ablatiui iungitur: & nonnunq̄ genitiui: ut est apud Plautū in epidico. desis	
Martialis	piebam mentis/quom illa scripta mitterem/pro mente.	
Plautus	Sepelio sepelis cum unico p/& unico l (primam enim syllabam/& secundā cor	Sepelio
Priscianus	ripit) facit in præterito sepeliui: in supino sepultū: & secundū analogiam se	
Cato	pelitum/ teste Prisciano. Vnde Cato in Thermum/ ait. Mortuus ē: & sepelitus.	
	Sodoma huius Sodomæ/& Sodomum: & sodoma neutro genere plurali tm̄	Sodoma
Hieronymus	numero declinari pōt: sicut Bactra/Megara/Susa. Hieronymus in genesi ca.	Sodomū
	xxiii. Quæ uniuersa irrigabatur/ anteq̄ subuerteret dominus Sodomā/& Go	
	morram. Et in eodem capitulo. Lot uero moratus est in oppidis/quæ erant	
Solinus	circa Iordanem: & habitauit in Sodomis. Solinus de situ Iudææ. Ibi duo op	
	pida: unum Sodomum/alterum Gomorrhū nominatum. Oppidum fuit	
	Iudææ/diuiuo summersum iudicio/ut sacræ scripturæ attestantur.	
	Salamis/& Salamin in recto/& Salamina ab accusatiuo græco formata/decli	Salamis
Stattius	nari potest. Statius libro thæbaidos. xii. Hos Salamis populos/illos cerealis	Salamin
Iuuenalis	eleusin. Iuuenalis satyra decima. Ille tamen qualis rediit Salamine relicta.	Salamina
Virgilius	Virgilius. Laomedontiadem primum Salamina petentem. Accusatiuus græ	
Quintilius	cus est. Quintilianus libro sexto. Neq̄ est ignobile exemplū/Megarios Athe	
	niēsisibus/cū de Salamina contenderent/uictos Homeri uersu. Insula ē Pelo	
Ptolemæus	pōneso adiacens/ teste Ptolemæo/ urbem sui nominis retinens: in qua Tela	
	mon pater Aiācis/ & Teucro/ regnauit. Sed cum reuenteretur Teucer a bel	
Iustinus	lo Troiano/ nec de inimicis Aiācis/ teste Iustio/ ultus fuisset/ a patre expulsus/	
	Cyprum perrexit: ibiq̄ ciuitatem condidit: quam & Salaminam uocauit: de	
Horatius	qua Horatius in primo carminum. Nil desperandū Teucro duce/& auspice	
	Teucro: Certus enim promissit Apollo/ Ambiguam tellure nouam Salamiā	
Petrus	futuram. Petrus Riga in actibus apostolicis. Ad Cyprum tendunt/ post itra	
	tes Salaminam.	
Virgilius	Supero superas accusatiui iungitur: & significat uincere. Virgilius in bucolicis.	Supero
Virgilius	Quod si idem certet Phœbum superare canendo. Superat/ occidit. Virgilius	
Virgilius	libro æneidos. Clam ferro incautum superat. Superat/ ascendit. Virgilius ge	
Virgilius	orgicon li. iii. superant montes/ & flumina tranant. Superat/ superest. Virgi	
	lius libro tertio æneidos. Quid puer Ascanius/ superat ne/ & uescitur aura	
Virgilius	Aethereat/ Superat/ abundat. Virgilius georgicorum primo. Si superat foe	
	tus/ pariter frumenta sequentur. In his duobus significatis/ absolutū est.	
	Seco secas facit in præterito secui: in supino sectum. Reseco tamen/ facit in præ	Seco
Marcellus	terito resecaui/ & resecaui: in supino resecatum/ & resectum: & significat serra	Sector
	re/ uel excidere: & nonnunq̄ pro sequor ponitur/ teste Marcello/ dicente Vir	Secta
Virgilius	gilio libro. x. æneidos. Quæcunq̄ est fortuna hodie quā quisq̄ secat spem:	
Marcellus	idest sequitur. Ab huius uerbi supino sectum/ fit sector deponens uerbū/ te	
Priscianus	ste eodem Marcello: non autem a supino secutū a sequor/ u detracta littera/	
	ut putat Priscianus. Et a seco pro sequor/ secta deriuatur: non aut a separo/ ut	
Vgutio	Vgutio somniauit.	
Priscianus	Sæpio sæpis facit in præterito sæpsi/ teste Prisciano: ac ēt sæpiui/ auctoritate di	
Hieronymus	ui Hieronymi/ in Hefaiā cap. v. dicētis. Sæpiuit eam: & lapides elegit ex ea.	Sæpio
	Et cū æ diphthōgo apud æti quos anotari cōsueuit: sicut Pætus: tæter tætra	
	tætrū: & nōnulla alia: quos quidē inuitari/ operæ precium est.	
	Sardonyx cū y græco/ facit in genitiuo sardonichis cū ch aspirato: sicut onyx	Sardonyx
	huius onychis/ a quo cōponitur: ut regula tradit græca. Et tam masculini/ q̄	Sardony
Iuuenalis	foeminini generis est. Iuuenalis. In manibus densi radiant testudine tota Sar	chus
Perfius	donyches. Perfius. Et natalicia tandem cū sardoniche/ albus. Et a genitiuo	Sardony
Iuuenalis	græco Τοῦ σάρδονυχος/ nostri etiam hic sardonichus dixerūt. Iuuenalis	chatus
	satyra. xiii. Arguit ipsorum/ quos littera/ gemmaq̄ princeps	

Martialis	Sardonichus. Lapis est preciosus: a quo fit sardonichatus sardonichata sardonichatum. Martialis. Cuius & hinc lucet sardonichata manus. Sardonich item eadem litteratura/mons est India/ teste Ptolemæo.	
Ptolemæus	Sarpedon/ facit in genituo sarpedontis/ & sarpedonis/ dicente Virgilio libro	Sarpedon
Virgilius	æneidos nono. Thæbana de matre nothū Sarpedonis alti. Fuit filius Iouis.	
Ptolemæus	Est & eodem nomine urbs Ciliciæ/ teste Ptolemæo.	
Hieronymus	Seraphim cum m in fine/ tam neutri/ q masculini generis est. Hieronymus in epistola ad Furiam de uirginitate seruanda. Hæc sunt duo seraphim/ ter glorificantia trinitatē/ & in thæsauro ecclesiæ condita. Seraphin cū n in fine pluralis tantum numeri/ neutro genere usurpatur. Vnde canit ecclesia. Ac beata seraphin socia exultatione concelebrant/ pro choro hic intelligas angelorū. Seraphis/ & Serapis (utroq; enim modo scribitur) Deus quidam uocatus est: qui & Osiris dicitur: ut super regulam/ A super p breuis in mediis syllabis/ uidebimus libro ultimo.	Seraphim Seraphin Seraphis Serapis
Martialis	Synthesis cum y græco in prima syllaba/ & th aspirato/ dici potest compositio.	Synthesis
Statius	Et est genus uestis/ de qua Martialis. De nostra præsina synthesis empta toga. Synthesis item/ uasis est genus/ de quo Statius libro quarto siluarum.	Synchysis
Donatus	Aut unam dare synthesis quid horres Alborum calicum/ atq; cacaborum? Synthesis cum y græco in prima/ & media syllaba/ & ch aspirato/ figura ē locutionis/ hyperbaton scilicet undiq; confusum/ teste Donato.	
Macrobius	Sylla cum y græco/ & duplicato l/ nobilis fuit Romanus: qui antea Sibylla uocabatur/ teste in saturnaliis Macrobio/ dicente Papinio libro siluarum. iiii.	Sylla
Papinius	conuiuia Sybillæ Coenabat semper. Sylia cum y græco/ & unico l/ mons ē Lucania/ & silua in illo/ de quo Virgilius libro æneidos. xii. meminit/ dicens.	Sybilla Sylla
Virgilius	Ac uelut ingenti Sylia/ summove Taburno. Scylla cum cexili/ & y græco/ & unico l/ teste Tortellio pluralis tantum numeri/ spolia dicuntur. Græci tamē	Scylla
Tortellius	etiam σκυλαῶν singulare pronūtiāt. Singularis autē numeri Scylla eadē litteratura/ proprium fuit nomen regis Scytharum/ teste Herodoto libro quarto.	Scyllus Scilla
Herodotus	Scylla cum cexili/ & y græco/ & duplicato l/ fuit duarū mulierū nomē: unus quidem Phorci filia/ teste Seruio super librū tertiū æneidos/ de qua Ouidius	Cilla Sila
Seruus	libro metamor. xiiii. Sospite q Scylla nostri mutantur amores. Altera fuit Ni	Silus
Ouidius	si Megarensium regis filia: cuius historiam/ libro octauo metamor. Ouidius	Silo
Ouidius	pertractauit. Scyllus cū cexili/ & y græco/ & unico l/ frater fuit Dipeli. Scilla cum cexili/ & i latino/ & duplicato l/ scribitur: nō autē cum y græco immedia	Silenus Scilurus Silerus
Tortellius	te post l/ & unico l/ hac uidelicet scriptura syla/ ut scribi præcipit Tortellius.	Siler
Theocritus	Nam in Theocrito uetustissimo ita scriptum legi edyllio quinto. σκυλλὰ σιωπῇ γράισσ' ἀπὸ σαμῶτος ἀντίκα τιλλοῖσ'. Genus ē hærba: quæ in	Cyllarus
Seruus	Aphrica in agrorum limitibus ponitur/ teste Seruio super tertium georgicō:	
Virgilius	de qua Virgilius li. præfato. Scyllamq; elleborosq; graues. Alii dicūt esse genus capæ. Est & eodem noīe pisciculi genus. Martialis. Cæruleus nos Liris	
Martialis	amat: quem silua Maricæ Protegit/ hinc scillæ maxima turba sumus. Cilla cū c in initio/ & i latino/ & gemino l/ urbs fuit in Aetolia. Sila cum i latino/ & unico l/ galea dicitur. Silus eadem scriptura/ nasus sursum uersus uocatur. Silo eadem scriptura/ is appellatur/ qui superciliis prominātibus est: & a Sileno/	
Marcellus	qui hirsutis superciliis fingebar/ deductū uocabulū est/ testibus Marcello/	
Varro	& Varrone. Silenus autē Bacchi nutricius fuit: de quo Ouidi. li. primo de arte.	
Ouidius	Ebrius ecce senex pando Silenus a fello. Scilurus cum cexili/ & i latino/ & unico l/ proprium fuit uiri nomen: qui teste Plutarcho/ octoginta filios masculos habuit. Silurus cū i latino/ & unico l/ genus est piscis. Iuuenalis satyra. iiii.	
Plutarchus	Vendere muncipes fracta de merce siluros. Silerus cum i latino/ & unico l/	
Iuuenalis	& Siler/ in recto declinari potest. Fluius est picentinorum/ iuxta Salernū decurrens/ dicente Lucano libro secundo. radensq; Salerni Tecta Siler. Columella	
Lucanus	Inmella libro. xi. uitreoq; Siler qui defluit amni. Sylius libro octauo.	
Columella	Nunc Silerus quo nutrit aquis. Virgilius georgicorum tertio. Est lucos Sileri circa. Neutri autem generis siler/ arbuscula est: ut apud Virgilium.	
Syllus	Molle siler: quam & salicem uocant. Cyllarus cū cexili in initio/ & y græco/	
Virgilius		
Virgilius		

Virgilius	& geminato l/nomē fuit equi Castoris: de quo Virgilius georgicon tertio. Talis Amychlai domitus pollucis habenis Cyllarus: & quorum Grai meminere poetæ.	
Acron	Sagma huius sagramatis neutro: & hæc sagma huius sagramæ fœminino genere de- clinari potest: quo scilicet genere protulit Acro exponens illud Horatii ser- mone quinto: clitellas tpe ponunt: id est (ut ait) sagramas: hoc est sellas: quas vul- gus bastos appellat. Sed & p sarcina ponitur.	Sagma
Virgilius	Siren huius sirenis cum i latino: & hæc sirena ab accusatiuo græco formata: in re- cto declinari potest: & ab eipsip/ quod connectere significat / uel retinere / descēdit. Sunt tamē qui a σῦρσ quod est traho / deductū uocabulum putant.	Siren Sirena
Hieronymus	Sed tūc cum y græco scribi syren oporteret: sed græci σῆρην scribunt: quod a σῦρσ deriuari nō potest. Alii a σῆρσ quæ est cathæna / eo q libidinis uincu- lum sirenes fuerint: dici uolunt. Monstrū est marinum: quod dulcedine sui cā- tus allectos nautas summergi facit. Fuerunt aut Sirenes / tres Acheoli flumi- nis filia: ex Calliope musa: ut poetæ dicūt. Virgilius libro aeneidos. v. Iamq; adeo scopulos sirenū aduēta tubibat. Hieronymus in fine prologi i Io- sue. Et nos ad patriam festinantes / mortiferos sirenarum cantus / surda debe- mus aure trāsire.	
Ouidius	Syrinx huius syringis cū y græco in prima syllaba: & hæc syringa ab accusatiuo græco formata / declinari in recto potest. Nympha quædā fuit: in cannā con- uerſa. Ouidius libro metamorphose. primo. Naias una fuit: nymphæ syringa uocabant. A nostris fistula transferretur.	Syrinx Syringa
Priscianus	Sophronium / & hæc Sophronia / declinari potest. Propriū fuit mulieris nomē. Syrma huius syrmatum cum y græco: & hæc syrma huius syrma / declinari pōt- teste Prisciano. Genus est uestis tragicorū / ut quidam uolūt. Alii dicūt esse ca- udam / siue tractū uestis fœminarū. Martialis.	Sophroniū Sophronia Syrma
Martialis	Aptasti lōgū tu quoq; syrma tibi. Seneca de Baccho. Auro decorū syrma bar- baricū trahit. Valerius in phormione. Quid hic cū tragicis uersis / & syrma fa- cis? pro syrmate: uersis pro uersibus / ut in ipsa dictione uidebimus.	
Seneca	Styrax cū t exili: & y græco / genus est aromatis. Neq; a stiria descendit: ut cum Catholico Vgutio somniauit. Plinius li. xii. naturalis historię. Arabes ex Syr- ria reuehūt styracē acri odore. Hieronymus in ecclesiastico capi. xxiii. Et qua- si styrax / & galbanus / & ungula / & gutta. Sunt tñ / qui ibi storax legūt.	Styrax
Plinius	Struthius cū t exili in prima: & th aspirato in secunda syllaba / sequente i latino: & pro fœmina ēt hæc struthio / declinari pōt. Auis est grandis / corpore gra- ui. Hieronymus in iob capi. xxxviii. Pēna struthionis / simis est pēnis erodū- & accipitris. Quando dereliquit oua sua in terra / tu forsitan in puluere cale- facies ea. Obluiscitur / q pes cōculcet ea / aut bestia agri cōterat. Durat ad fili- os suos / quasi non sint sui. Frustra laborauit / nullo timore cogente. Priuauit enim Deus eam sapiētia: nec dedit illi intelligentiam.	Struthius Struthio
Hieronymus	Scorpius / & scorpio / dici potest. Verū (ut Caper tradit) scorpius / animal est: scor- pio uero / res bellica. Compit tamē & scorpio / pro animali. Vnde in euange- lio Lucæ legitur capi. x. Ecce dedi uobis prātem calcādi super serpētes / & scor- piones: & super oēm uirtutem. inimici. Græcū est uocabulū. Neq; ab arcu / uel harpæ / uel scorto deducitur / ut somniabūdos tradit Vgutio.	Scorpius Scorpio
Caper	Strongylos huius strongyli cū y græco & unico l / & Strongyle huius strongy- les / declinari pōt. Insula est in mari Tyrrheno / nūc Naxos / antea uero / Dia uocata. Quo eam nōie Strabo appellat / & Ouidius / quom ait.	Strongylos Strongyle Strongilus
Strabo	Qua breuis æquoreis Dia feritur aquis. Sylius li. xiii.	
Ouidius	Mille Agathina dedit / perfataq; Strongylos austris. Plinius. Strongyle / a Li- pari mille passus ad exortum solis uergens. Strongylus eadē scriptura / mōs est Carmanię / ut Ptolemæus ostendit.	
Syllius	Scapha cū c exili / genus ē nauiculæ / a σκαπ τω / quod est cauo / sic dicta: nō au- tem ab ea / quæ est scopa / ut cum Catholico Vgutio somniauit.	Scapha
Plinius	Scaphium cū c exili / & i latino / genus est uasis concaui: in quo cacare / & meie re cōsueuēt. Neq; a scido scindis deducit: ut cū Catholico somniauit Vgutio.	Scaphium
Ptolemæus		

Martialis	Sed a οκέρη τω/ quod est cauo/ descendit. Martialis. Te potare decet gemma. qui mentora frangis In scaphium mœchæ Sardanapale tuæ.	
Donatus	Sestertius masculino/ & sestertium neutro genere/ declinari potest/ & diminuti ue sestertiolus/ & sestertiolū/ penultima correpta syllaba. Donatus sup phor mionem Terentii. Merito ergo/ non p singulos sestertios/ neq; per singulos	Sestertius Sestertium Sestertiolus Sestertiolū
Martialis	denarios/ neq; per singulos asses. Martialis. Sola tibi fuerat sestertia Melice cē	
Martialis	tum. Idem. Sed sestertiolum donauit mentula Phœbo. Genus est ponderis/ uel nummi. Est et sestertiū genus ueli triplici licio/ ita texti/ ut tertiū filiū duo/	
Suetonius	bus impar sit. Suetonius in Augusto. ita ut in extremis spaciis subsultim decu	
Diomedes	reret/ sestertio/ uel lodicula inuolutus.	
Varro	Scala plurali tñ numero declinat/ testibus Diomede/ Varrōe de lingua latina/	Scala
Donatus	Donato/ Phoca. Salustius in Iugurta. Deinde ubi unæ/ atq; alteræ/ scalar/ cō	Scala
Phocas	iūctæ sunt. Et licet Quintilianus dicat/ singulari numero scala pferre/ barba/	
Salustius	rismum esse/ Hieronymus tñ singulari numero usurpauit/ quom dixit i gene	
Quintiliāus	si capi. xxviii. Viditq; in somniis scalā stātem super terrā/ & cacumen eius tan	
Hierōymus	gens tælum/ & angelos quoq; dei ascendentes/ & descendētes per eam/ & do minum inixum scalar/ dicentem sibi.	
	Sedeo sedes secūda cōiugatōis est/ & primam corripit syllabā/ Sido sidis tertiæ	Sedeo
Virgilius	p̄mam producit. Virgilius li. æneidos. vii. paruaq; sedebat Succintus trabea.	Sido
Virgilius	Idem li. æneidos. v. Confidunt transtris/ intentaq; brachia remis. Catullus.	Insidior
Catullus	Troicaq; obsidens longinquo moenia bello. Hæc & si neutralia sint/ i tertia ta	
Hierōymus	men persona/ passiuè proferuntur. Hieronymus in li. tertio regum capi. vii. Et domuncula in qua sedebatur ad iudicandum/ erat in media porticu/ simili	
Statius	ope. Statius li. thæbaidos. ii. sumisq; isidit astris. A scedeo fit isideor deponēs.	
Ausonius	Sæpes a sapiō/ & seps/ in recto dici potest/ fœminino genere. Ausonius. Bucoli co sæpes dixit Maro/ cur Cicero seps/ masculini aut generis seps absq; diph/	Sæpes Seps
	thongo/ paruus est serpens/ a σπινω/ quod est putrefacio/ sic dictus. Nam oē quicqd momorderit/ resoluitur in putredinem/ dicēte Lucano.	
Lucanus	Ossaq; disoluens cū corpore tabificus seps. Neq; a sapiō sapiis descendit/ ut	
Vgutio	cum Catholico Vgutio somniauit.	
Persius	Sorbeo sorbes secūda coniugatiōe/ & sorbo sorbis tertia/ declinari potest. Per	Sorbeo
Iuuenalis	sius. & anticyras melior sorbere meracas. Iuuenalis. Sorbere & ante cybū qd debeat aut pater/ aut rex. Sorbeo sorbes in præterito facit sorbu/ in supino	Sorbo
Priscianus	sorbitum. Sorbo autem/ format præteritū sorpsi/ supinum sorptum/ testibus	
Probus	Prisciano/ & Probo.	
	Sorbitio/ & sorbities/ in uno significato accipi possunt. Et format sorbities di/	Sorbitio
Vgutio	minutiue sorbicicula/ non aut sorbiciuncula/ ut somniauit Vgutio. Nam sor	Sorbicies
	bitiuncula/ ab ea/ quæ est sorbitio/ per diminutionem fit.	Sorbicicula
Marcellus	Scalpo scalpis/ & scalpurio scalpuris dici pōt/ teste Marcello. Plautus i aularia.	la
Plautus	Vbi erat hæc defossa/ ocepit ibi scalpurare ungulis.	Sorbitiūcu
Diomedes	Silex huius silicis cum i latino/ & unco i masculini/ & fœmini generis est/ testi/	la
Donatus	bus Diomede Donato/ Prisciano. Ouidius li. metamor. vii.	Scalpo
Priscianus	Aut ubi terrena silices fornace soluti. Virgilius libro æneidos. vii.	Scapurio
Ouidius	Stabat acuta silex præcis undiq; saxis. Dictus ē silex/ q; de eo ignis saliat.	Silex
Virgilius	Supellex cū unico p/ & duplicato l/ & hæc supellectilis/ declinari i recto potest/	Supellex
Priscianus	teste Prisciano/ & primā corripit syllabam. Iuuenalis. Tales ergo cybi/ qua/	Supellecti/
Iuuenalis	lis domus/ atq; supellex. Cato aduersus Tyberiu Semproniu. Si posset auctio	lis
Cato	fieri de actibus suis/ quasi supellectilis solet. In ablatiuo singulari facit supelle	Supellectile
Teretius	ctile/ uel supellectili. Teretius i phormione. Tum pluscula supellectile opus	
Varro	est. Varro libro secundo de analogia. Sæpe itaq; ex eadem supellectili licet ui	
Papias	dere. Papias dicit posse declinari etiam hoc supellectile. Nā & plurali nume/	
	ro supellectilia dicimus.	
Virgilius	Stratus huius stratus/ & hoc stratum/ declinari potest/ dicente Virgilio.	Stratus
	Mollibus e stratis opera ad fabrilia surgit.	Stratum
Virgilis	Suffragor suffragaris fra syllabam producit. Virgilius i Priapea/	Suffragor

Iuuenalis	Copia me perdit: tu suffragare rogatus. Inde uenit suffragium / fra syllaba pa	Suffragiū
Lucanus	ri mdo producta. Iuuenalis. Libera si dētur populo suffragia / qui tam. Luca-	
Ouidius	nus. Et nō ad missā dirimat suffragia plebis. Suffragium autem / a frango frā-	
	gis / fra syllabam corripit. Ouidius qui de nuce inscribitur.	
	Quid nisi suffragium nimbis ruitantibus essem?	
Marcellus	Sacrifico sacrificas / & sacrificor deponens / teste Marcello usurpatur. Ennius. Sic	Sacrifico
Ennius	nos ille suos diis sacrificare pueros. Varro rerū diuinarū libro quarto. Viri	Sacrificor
Varro	nuptis sacrificabantur in cubiculo uiduæ. Cato de liberis educandis. Quom	
Cato	primoribus initiarent de potione pueros sacrificabantur.	
	Symbolum cum y græco / neutro genere / & hæc symbola sceminino / declinari	Symbolū
	potest. Neq; ab eo qui est bolus / deducitur / ut Mammætractus tradit / & cum	Symbola
Vgutio	Catholico Vgutio sōniauit. Sed a συμβαλλω / quod est confero / deriuat.	
	Vnde quidam collationem interpretati sunt: ita ut cœna illa dicatur collatō /	
Terētius	in quam cōparandā plures aliquid contulerunt. Nam laus symbolæ / colla-	
Hierōymus	tio est. Terentius in Andria. Symbolum dedit. Hieronymus in parabolis capi	
	tulo. xxiis. Noli esse i cōiuiis potatorū: nec in comessationibus eorum / qui	
Polux	carnes ad uescendum cōferunt: quia uacātes potibus / & dantes symbola / con	
	sumentur. Symbolum item / teste Poluce / parū erat numisma. Vnde & a nō	
Aristoteles	nullis signum traducitur: a quo / fit eusymbolum: quod bonum omen inter	
Cicero	tatur. At uero Aristoteles / symbolum originem / hoc est etymologiam uoca-	
	bulorum appellat: per quam scilicet / uis uerbi / uel nois / per interpretationē	
Quintiliāus	cognoscitur. Cicero autē / symbolum notam traduxit. Alii similitudinem trās-	
	ferunt: Quod etiā libro primo. Quintilianus tradit. Symbola item / dici po-	
	test congressio / prælum / uel consiliū.	
Plautus	Socius / & socienus / in uno significato dici potest. Plautus in aularia. Atq; illi so-	Socius
	cieno tuo iterstringam gullā. Socia facit in datiuo plurali / & ablatiuo / sociis:	Socienus
Hierōymus	sicut & focius. Hieronymus in epistola ad Susannam. Ad hæc respondet bea-	Socia
Hierōymus	ta Tecla cum suis innumerabilibus fociis. Idem i libro Iudicum capi. xi. Cūq;	
	filia abisset cum fociis / ac sodalibus suis / flebat uirginitatē suam in montibus.	
	Sauromatæ / populi quidam sunt iuxta danubium / in Mæotidem uergētes pa-	Sauromatæ
Plinius	ludem: qui & Sarmatæ uocitati sunt. Plinius li. quarto naturalis historiæ. Sa-	Sarmatæ
	uromatas Scytharum gentes Græci uocant: quas Sarmatas Romani dicunt.	Sarmatis
Ptolemæus	Vnde horum regio Sarmatia etiam a Ptolemæo dicitur. Inde sarmatis huius	
Ouidius	sarmatidis. Ouidius. Terreat haud manes Sarmatis umbra meos. Sed (ut di	
Iuuenalis	xi) ēt a latinis populi hi Sauromatæ appellantur. Iuuenalis satyra secunda.	
	Ultra Sauromatas fugere hinc libet.	
	Spælæum cum æ diphthongo in media syllaba scribitur / necnon & in prima / si	Spælæum
Apuleius	Apuleio creditur / ea scilicet ratione / q̄ diximus i dictōe syncærus. Virgilius i	Splunca
Virgilius	bucolicis. Certum est in siluis / inter spælæa ferarum: idest spluncas.	
	Supnus cum uel sequente pn / uel (ut alii uolunt) cum o sōnus scribi debet. Nam	Supnus
Martialis	Græci σῦπνος dicūt: quod ēt ptulit Martialis / quom ait.	Supnium
	Hypne quid expectas piger. imortale phalernum	Semisupn*
	Funde. Latini autē / mutantes aspirationē in f / & y græcum i u / dicūt supnus:	Semisupnis
	sicut Herpillon serpillū: hemis semis: hepta septē: Somnus proprie (ut tradit	
Seruius	Seruius) est ipse deus: ut est apud Virgilium li. æneidos. v. Cum leuis æthere	
Virgilius	is delapsus somnus ab astris. Vocatur tamen & sōnus / quom dormimus. Vir-	
Virgilius	gilius geor. tertio. nec somnos abruptit cura quietos. Martialis. Dat tibi se-	
Martialis	curos uilis tegeticula somnos. Hoc somnium / illusio dicitur / quam dormien-	
Hierōymus	do patimur. dicēte Hieronymo i epistola ad Eustochium. Nec uere sopor ille	
Seruius	fuerat: nec uana somnia / qbus sæpe deludimur. Sed & pro somno ponitur /	
Virgilius	teste Seruio. Vnde & Virgilius libro æneidos. v. ait. Te palinure petēs tibi tri-	
Cicero	stia somnia portans: idest somnos. Somnus si componitur cum semis / secun-	
	di / & tertii ordinis est. Cicero i Verrem. Hic ēt cum semisōnus stuperet. Cœ-	
Cœlius	lius in Antonium. Ipsum nanq; offendunt semisōno corpore profligatū. Sa-	
Salustius	lustius i Iugurtha. Signo dato / castra hostiū iuadūt / semisomnos partim / alios	
Seneca	arma fumētes / fugēt. Seneca de breuitate uitæ. Quam multi hesternæ crapula	

	femifumnes/& graues.	
Srruius	Spicus mafculino/& fpica foeminino/& fpicū neutro genere/declinari pōt/te	Spicus
Cicero	fte Seruio fuper primū georgicorum:ubi ait.Mafculini uſum i utroq; nume/ro habemus:neutri uero in ſolo ſingulari/& raro. Cicero in Arato.	Spica Spicum
Pompeius	Spicum illuſtre ferens illuſtri corpore uirgo.	
Lucretius	Sterilus ſecūda/& ſterilis tertia declinatioe/declinari poſſe oſtēdit Pōpeius i di	Sterilus
Prifciāus	ctioe ſterilā/pro ſterilē/dicēte ēt Lucretio li. ſecūdo. Et ſonitu ſterila/& ſucco.	Sterilis
Phocas	Scobs huius ſcobis/foeminini generis eſt/teſte Prifciano. At uero Phocas/maſcu	Scobs
	lino hic ſcobis declinari prācipit. Id eſt quod ab aliqua materia minutiffimū	Scobis
	decidit/dum uel per ſerrā ſecatur/uel p terebram pforatur. Sed & ex attritio	Scobina
	ne laterū/ſcobis habetur:qua frequēter ad metallas/& pauimēta tergenda/ſe	Scrobs
Horatius	duli miniſtri utuntur. Vnde Horatius in ſermonibus/ait.	Scrobis
Virgilius	Vilibus in ſcopis/in mappis/in ſcobe quantus Conſiſtat ſumptus neglectis fla	
	gitiū ingēs/Ten lapides uarios lutulēta radere palma/ Virgilius in Priapea.	
	Nemo uiderit hanc ut expuentem Quam pro ſanguine puluerem/ſcobēq;	
Varro	A ſcobe/ſcobina deriuatur/fabrile inſtrumētum:quā anonnullis ēt ſcobis ap	
	pellatur. Varro de lingua latina/comici cuiuſdā uerba enarrans/ſcobina(in/	
	quit)ego illum actutū arraſi:Scrobs huius ſcobis mafculini generis eſt/teſti	
Probus	bus Probo/& Seruio ſuper ſecūdum georgicon. Sed a Phoca/hic ſcobis in	
Seruius	recto declinatur. Prifcianus autē/tam foeminini/q; mafculini generis eſſe tra	
Phocas	dit:quod & placet. Vñ & Lucanus li. octauo/ait. Exigua trepidus poſſūt ſcro	
Prifcianus	be:ideſt foſſa. Et Ouidius libro metamor. vi. Et procul aggeſta ſcrobibus tel	
Lucanus	lure duabus. Mafculino autē genere protulit Plautus/quom dixit in Amphi	
Ouidius	tryone. Ibi ſcrobis effodi duplos.	
Plautus	Sino ſinis facit in prāterito ſiui/teſte Prifciano:ut eſt apud Terentium in adel	Sino
Prifcianus	phis. Quia uō ſciuit egeſtas. Diomedes autē dicit/q; facit ēt ſini;q; & iducit Pu	
Terētius	bliū dicentem de uita ſua. Quod ſi me inuitū abire ſiniſſet. Et Scaurus eodem	
Diomedes	referente Diomede/ait. Prædiū non ſini fieri.	
Publius	Statua format per diminutionem ſtatunculus/teſte Donato in editione ſecun	Statua
Scaurus	da. Diuus autē Hieronymus Donati diſcipulus/hoc ſtaticulū a ſtatua forma	Statūculus
Donatus	uit. Ait enim in trāſlatione homiliæ quintæ. Origenis ſuper pentateuchū. Sed	Staticulū
Hierōymus	uxor eius imemor peæcepti/retroſum reſpicit:ipſoſitam legem rupit:fit ſta	Statio
	ticulū ſalis. Et paulo poſt. Memētote uxoris Lot. Quod autē fit ſtaticulū ſalis/	Statiūcula
	iſtipientia eius expoſitū uidetur indicū. Statio autē format diminutiue ſtatiun	
	cula:ſicut ratio ratiūcula.	
Lucāus	Santones/Santoni/Santonici/populi qdā Gallia/dici poſſūt. Lucāus li. pmo.	Santones
Iuuenalis	Signa mouet/guadetq; amoto Santonus hoſte. Iuuenalis.	Santoni
	Tempora Santonico uelas adoperta cucullo.	Santonici
Lucāus	Spurcicia/& ſpurcicies/i uno ſignificato dici poteſt. Lucanus li. vi.	Spurcicia
	At contra/nobis coenum tæterrimum cū ſit	
	Spurcicies/eadem porcis hæc mūda uidetur.	Spurcicies
	Satrapa cū t exili/uocabulū eſt Perſicum:& apud nos præfectū indicat. Neq; ex	Satrapa
Vgutio	fatis/& rapio cōponitur/ut cū Catholico ſomniauit Vgutio.	
Vgutio	Sceptrū cum c & t exilibus/græcū ē:nā græci σκηπτορ dicūt. Neq; a cepi præ	Septrū
	terito deriuatur/ut cū Catholico Vgutio ſomniauit. Virga erat/qua reges ute	
	bantur in Iouis ſimilitudinē.	
	Sepia/græca dictio eſt. Neq; a ſæpio ſæpis deducitur/ut cū Catholico ſoniauit	Sepia
Vgutio	Vgutio. Genus ē piſcis/teſte Plinio:ex quo atramētū quoddā cōficiť. Perſius.	
Plinius	Nigra quod Inſuſa uaneſcat ſepia Lympha. Eſt etiā ſepia/ſcopulus diuerſis i	
Perſius	locis iuxta Athenieſiū litora/teſte Herodoto.	
Herodotus	Scotonia cū c/& t exilibus/iſirmitas quædā eſt/tenebroſitatē inducēs:unde	Scotonia
	& obtenebratio dici poteſt. Nam a σκοτωναι/quod eſt uertiginor deſcen	
Vgutio	dit:ñō autē a ſcutō/ut cū Catholico Vgutio ſomniauit.	
	Siderites cū i latino utrobique/& t exili/genus quoddam eſt lapidis/ferro ſimi	Siderites
	lis. Nam a σιδερος/quod eſt ferrū deducitur:non autē ab eo quod eſt ſyduſ/	
Vgutio	ut cum Catholico ſoniauit Vgutio.	

	Stadiū/græcū ē uocabulum:& latine curriculum trāsfertur. Est autē mille passuū	Stadium
Vgutio	pars octaua. Neq; a sto stas deriuatur/ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
Vgutio	Sartago cū t exili/nō uenit ab ago agis/ut cum Catholico Vgutio somniauit: sed a Græco trahitur:& a nostris patella traducitur.	Sartago
Vgutio	Spongia a σπογγος quod Græci dicūt/deriuatur: non autem a spuma/ut cū Catholico somniauit Vgutio.	Spongia
Vgutio	Sipho cum i latino/græca dictio est. Neq; a sibilō sibilas descendit/ut cum Ca-	Sipho
Plinius	tholico somniauit Vgutio. sunt autē siphones tubi/uel fistulæ/per quas urgē te spiritu aqua/uel alius liquor emittitur. Plinius libro secūdo naturalis histo- ria. De qua in sūma iuga erumpente/quo spiritu acta:& terræ pondere pres-	
Iuuenalis	sa/siphonū modo emicat. Alii dicūt a sono uocis/siphones dictos. Iuuenalis. Effigiemq; deæ lōgis siphonibus implēt.	
Vgutio	Scutica cum c exili utrobq; & t non aspirato:& i latino/nō uenit a scuto/ut cū	Scutica
Virgilius	Catholico somniauit Vgutio. Nam scutum primam producit syllabam: ut ē	
Perfius	apud uirgiliū:& scuta latentia condunt. Scutica autē pmam corripit/dicente Perfio. Atq; hic quem ad strigiles scutica/& metus egit erilis. Dicta est autem scutica ασκvτοσ/quod est corium. Est enim flagellum ex corio.	
Festus	Sambucus/arbor est nota. Festus. Ebulus græce/sambucus latine. Neq; declina-	Sambucus
Vgutio	tur hæc sambuca/ut Vgutio/& Caiholicō/ uoluerunt. Lucillius li. xxvi. Atq;	Sabucus
Serenus	infœlix signum/sambucum uocant. Serenus autem primam huius dictionis	Sambuca
Serenus	syllabam corripit/absq; m fabucus/scribi posse innuit/quom ait. Conue-	
Lucillius	niet teneræ radix decocta fabuci. Idem. Vngitur & succis dederit quos parua fabucus. Sambuca/genus est machinæ:qua urbes expugnari solent. Sambu-	
Satrabo	ca item/genus ē istrumenti musici/barbarum Strabone teste uocabulum. Et i	
Perfius	utroq; significato/media syllaba producit. Perfius satyra sexta. Sambucam citius caloni aptaueris alto.	
Lucretius	Scateo scates secunda/& scato scatis tertia cōiugatione/declinari potest. Lucreti	Scateo
	us libro. v. Et partim plano scatere atq; erumpere campo.	Scato
Probus	Scandalum singulari numero neutri generis est: in plurali uero/ tam masculini/	Scandalum
Priscianus	q̄ neutri/ teste Probo. Quod quidem uocabulū/ primum ab euangelio accep-	
Propertius	tum est: quod græci ēτ σκαυδ-αλοχ neutro genere proferunt.	
Catullus	Sterno sternis facit i præterito strau/ teste Prisciano: qn ēτ & sternui. Proptius.	Sterno
	Arduus argutum sternuit omen amor. Catullus. Dextra sternuit appellatione.	
Hierōym⁹	Scopo scopas prima & scopo scopis tertia coniugatione/declinari potest. Hic	Scopo
Psalmogra-	ronymus in Hesaiā capitulo. xiiii. Et scopabo eam in scopa terens. Psalmo/	Sporta
phus	graphus. Et scopebam spiritū meum. Scopo primæ cōiugationis facit i præ-	Sportula
Asconius	terito scopau/ tertiæ autem scopsi.	Sportella
Ptolemæ⁹	Sporta format per diminutiōem sportula/& sportella/ teste Asconio.	Sturnus
Ptolemæus	Sturnus/auis est nota. Sturni pluralis tm̄ numeri/ opidum ē Calabria/ teste Pto	Sturni
Priscianus	lemæo. Sturni item populi sunt sub Vibionibus usq; ad Alaunos/ ut idē Pto	Soteris
Plautus	lemæus docet.	Soterin
	Soteris cum t exili/& soterin/ in recto declinari potest/ teste Prisciano. Plautus	Soter
	in uitularia. Illic autē Soterinis est pater. propriū fuit mulieris nomen. Soter	
	ēτ cum t exili/ proprium fuit uiri nomen:& dici potest saluator.	
Salustius	Seruus/& seruitium/ in uno significato accipi possunt: sicut & pro officialibus/	Seruus
Horatius	siue obsequia exhibentibus/ officia dicimus:& pro ministris/ ministeria:& p	Seruium
	mācipibus/ mancipia. Salustius. Interea seruicia repudiabat: quorum in initio	Sacerdos
	ad eum copiæ cōuenerāt. Seruicium tamen proprie est seruitus ipsa/ uel serui	Sacerdotu-
	tutis actio. Horatius sermōe. xv. Cum te seruicio lōgo/ curaq; leuarit.	lus
Platus	Sacerdos/ cōis geaeris ē:& format diminutiue sacerdotulus/& sacerdotula.	Sacerdotu-
Priscianus	Sors/& sortis/ in recto declari pōt. Plautus in Casina. Vide ne qua illic isit alia	la
Priscianus	sortis sub aqua. Quod etiam Priscianus ānotauit.	Sors
Priscianus	Strabo/ cōis generis est/ teste Prisciano. Declinatur tamen & masculine hic stra	Sortis
Marcellus	bus/ teste Marcello:& feminine hæc straba/ ut idem tradit Priscianus. Neq; a	Strabo
		Strabus

Priscianus	sterno sternis deducitur ut cum Catholico somniari Vgutio sed a ὀτρύνω	Straba
Vgutio	quod est uerto descendit e in a mutato ut in nonnullis aliis fieri consuevit. Strabo est dicitur qui oculis in obliquum respicit.	
Stattius	Sele huius seles cū unico l & Selæ plurali tñ numero declinari potest. Stattius siluarum. v. Graia refert Sele Graius qua puppe magister Decidit. Opidum	Sele Selæ Sella
Ephorus	est epiri iuxta oraculū dodonæum / a Graiis conditum ut Ephorus tradit &	
Hesiodus	Hesiodus: quod Pindarus Elos Homerus Selos / cū gemino l ut Iliados. xvi.	
Pindarus	ostendit Homerus. ἔϋ αρα δωδωναιε πέλοσ γικε αμφιδε σελλοι. Philo	
Homerus	chorus Heliopiam uocat. Plinius. in Epiro Selæ dryopes / Molossi Graiæ. At	
Philochorus	uero sella a sedeo / cum gemino l scribi consuevit. Iuuenalis satyra tertia.	
Iuuenalis	Et dubitas alta chionem deducere sella.	
	Stadius masculino / & stadium neutro genere Græci proferūt. Sic & utroq; mo	Stadius Stadium
Vgutio	Splen non uenit a supleo ut cum Catholico somniauit Vgutio. Nam Græci σπλην dicunt.	Splen
	Synodus huius synodi cum y græco fœminini generis / dici pōt cōcilium. Est et	Synodus
	eadem scriptura synodus / genus piscis. Et facit in genitiuo synodontis.	
	Scopas cum c exili / propriū fuit uiri nomen. Scopas uilla quædam est Liby	Scopas
Ptolemæus	es teste Ptolemæo. Scopas etiam pauimenta uerruntur. Horatius. Vilibus in	Scopa
Horatius	scopis / in mappis / in scobe quantus Consistat sumptus.	
Varro	T Rabs fœminini generis / & trabes / in recto declinari potest / te	Trabs
Teretius	ste Varrōe de lingua latina. Teretius in parmenone. Alia trabs	Trabes
Ennius	pronis in humum. Ennius in Medea. Utinam ne in nemore Pe	Trabica
	lio securibus accidisset interrā abiecta trabes. Trabis proprie	Thabraca
Pompeius	duo sunt ligna cōpacta teste Pompeio: quæ abusiue & pro uno	
Pompeius	tñ ligno ponitur. A trabe hæc trabica deriuatur / dicta quod sit	
Pacuius	trabibus confixa ut idem Pompeius scribit. Pacuius. Labitur trabica in alue	
Pomponius	os. Genus est nauis. Thabraca urbs est in Aphrica / teste Pomponio Melat	
Ptolemæus	quam Ptolemæus dicit esse coloniam Numidiæ: d qua Sylius. Cum Thabra	
Syllus	ca Syrium uulgus. Iuuenalis satyra. x.	
Iuuenalis	Quales umbriferos ut pandit Thabraca saltus.	
Virgilius	Tabularia / ea dicuntur / in quibus publicis actus continentur. Virgilius georgi	Tabularia
	corū. ii. nec ferrea iura / In sanumq; forū / aut populi tabularia uidit. Tabulata	Tabulata
	autē / rami uocantur effusiores / per quos / uitis usq; ad summū ascendit & in	
Seruius	plana tendentes / non in altiora crescētes / teste Seruio. Virgilius libro præfa	
Virgilius	to. summasq; sequi tabulata per ulmos / Tabulatum item appellatur paries /	
Hieronymus	siue ædificiū / lapidibus in tabularū modū quadratis constructū. Hieronimus	
	in sermone de assumptione uirginis Mariæ. Vbi in eius honore fabricata est	
	ecclesia miro lapideo tabulato.	
	Thrace huius thraces cū th aspirato / & c exili / & Thraca huius thracæ / & hæc	Thrace
	Thracia / declinari potest. Neq; ab eo quod est trux / dicta est ut cū Catholico	Thraca
Vgutio	somniauit Vgutio: sed αορσν quod temerarium significat. Stattius libro. iiii.	Thracia
Stattius	siluarū. nam nec mihi barbara Thrace / Nec Libye natale solum. Virgilius li	Thrax
Virgilius	bro æneidos. xii. gemit ultima pulsu Thracapedū. Inde fit Thrax / Thracus /	Thracus
Iuuenalis	Thracius / Thracēsis. Iuuenalis. Quid Seres / quid Thraces agāt. Valerius flac	Thracius
Valerius	cus libro. ii. Cōgeminat qua primus Athos / & pontus / & ingens Thraca /	Thracensis
Lucanus	palus. Lucanus. Quantus piniferæ boreas quom Thracius Ossæ. Ab eo quod	Thraffa
	est thrax / fit etiam fœmininū thrassa cum duplicato siue etiam thraissa di	Thraissa
	uisa diphthongo. Nam apud Græcos θρᾱῖ habet iota subscriptum: quæ ap	Thraicis
	pellatur diphthongo in propria: quam si diuersis / θρᾱῖῖ idest thraix di sylla	Thraicius
	bum dicetur: cuius fœmininū erit thraissæ / & adiectiue thraicus / & thraicius.	Thressa
	Item a θρῖῖ masculino / quod apud Iones / qui α longum in h mutant thracen	Threissa
Homerus	sem indicat / fit thressa / & threissa cum ei diphthongo / & Threicius / siue thre	Threicius
Virgilius	icus: ut est apud Homerum iliados secundo.	Threicius
	αυτομέραι ααυριπ τορθηκᾱ παυσαρδοιδᾱς. Virgilius li. æneidos. vii.	

Virgilius Gellius	Threiciamq; Samum/ quæ nunc Samotracia fertur: ubi diphthongus ipsa diuiditur: sicut etiam li. primo æneidos: uel qualis equos Threissa fatigat Harpalice. Est igitur Thracia regio Europæ: quæ teste Gellio libro. x. noctium atticarum/ Sithon appellata fuit.	
Strabo	Trachyna cum t exili/ & ch aspirato/ & y græco scribitur. Nam a Τραχυνῶ/ qd est aspero/ deriuatur/ teste Strabone. Opidum est Campaniæ: quæ nunc iter posita a littera/ Tarachyna/ uel plurali numero Tarachynæ appellantur: qd etiam Anxur antea uocabatur. Pompeius. Anxur uocabatur/ quæ nunc Tarachyna dicitur. Liuius. Anxur fuit/ quæ nunc Tarachynæ sunt. Trachys eadem scriptura/ & Trachyn/ in recto declinari potest/ teste Prisciano: quin et hæc Trachyna/ ab accusatiuo græco formata: sicut Salamis/ Salami/ Salamia/ Eleusis/ Eleusin/ Eleusina. Vrbs est Boetiae/ teste Strabone: de qua Lucanus li. vi. Flebile pieridum Trachyn/ preciumq; nefandum.	Trachyna Tarachyna Tarachynæ Trachys Trachyn Trachyna
Strabo Lucanus	Tympanū cū t exili/ & y græco/ instrumentum pulsationi ē aptum/ dicente Ouidio libro fastorū. iiii. Cymbala pro galeis/ pro scutis tympana pulfant. Neq; a tinnio tinnis deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.	Tympanū
Ouidius Vgutio	Taurus cum t exili/ græcum uocabulum/ fortis est bos. Taurus item/ mons est Ciliciæ: qui ab Indico mari primum surgit/ testibus Solino in collectaneis/ & Plinio libro. v. naturalis historiæ. Alius est eodem nomine mōs/ qui a Scythis incolitur/ teste Herodoto: a quo & Tauroscythæ uocitati sunt. Est & eiusdem nōis promontorium Siciliæ/ teste Ptolemæo. Tauri Iudi dicuntur in honorē deorum inferorum facti/ ut scribit Pompeius. Taura appellabatur ab antiquis uacca sterilis/ dicta hac ex causa/ q; non magis pariat/ q̃ taurus/ ut idem Pompeius attestatur. Taurea/ genus ē flagelli. Hieronymus in secundo libro Macabeorum capitulo septimo in initio. Contigit autem & septem fratres una cum matre apprehensos/ compelli a rege edere contra fas carnes porcinas/ flagris/ & taureis cruciatis. Taurica chersonesus magna est figura/ & magnitudine/ par peloponneso/ adhærēs hostio Mæotidis: de q̃ Iuuenalis satyra. xv. Aegyptus/ quippe illa nefandi Taurica sacri.	Taurus Tauri Taura Taurea Taurica
Iuuenalis	Techna cum t exili/ & ch aspirato/ græcū est uocabulū: quod apud illos Τεχνη scribitur/ & a nostris ars trāsfertur. Neq; a tego tegis descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Terentius i eunucho. Quam scio hanc esse technā Parmentonis: id est artem.	Techna
Vgutio Terentius	Teutates cum t exili ubiq; scribitur. Neq; a θεοσ qui est deus deriuatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Sed Gallicum uocabulum est/ Mercurii apud illos cognomen. Lucanus in primo. Et quibus immitis placetur sanguine diro Teutates/ horrendiq; feris altaribus Hesus.	Teutates
Vgutio Lucanus	Tænia cum t exili/ & æ diphthongo/ græca dictio ē/ teste Seruio. Neq; a teneo tenes descendit/ ut cū Catholico Vgutio somniauit. Virgilius li. æneidos. vii. fit longæ tænia uitæ: hoc est extremitas/ ut Seruius exponit. Sed p uittis positum fuit manifeste Virgilius/ quom dixit libro æneidos. v. Puniceis ibant euincti tempora tænis. Quare tænia dici potest/ & tæna. Alii uolunt/ ut apud Virgilium legatur tæniis: ut amphibracus pes sit/ tribus constans syllabis/ pma/ & ultima longis/ media breui. Thena urbs a Ptolemæo ponit in Samaria. Hoc tenus huius tenoris/ pro laqueo/ uel tendicula/ apud Plautum legitur in Bacchidibus: ubi ait. Pendebit hodie/ pulchre ita intendi tenus.	Tænia Tæna Thena Tenus
Ptolemæus Plautus	Tempus/ & tēpestas in uno significato accipi possunt. Ouidius li. i. metamor. Non ego pro mūdi regno/ magis anxius illa Tempestate fui. Et tam de sereno/ q̃ de nubilo/ teste Seruio/ dici tēpestas potest. Virgilius. unde hæc tam clara repente Tempestat/ Et alibi. Præcipites atra ceu tempestate columbæ. Tempus item/ pars capitis ē: quod ab indoctis tempus enuntiatur. Virgilius libro æneidos. xii. Velati limo/ & uerbena tempora uicti. Et æneidos. v. Puniceis ibant euincti tempora tænis. Hæc tempe/ loca sunt Thessaliæ/ teste Seruio. Sed abusiue (ut ait) pro cuiuslibet loci amoenitate ponunt: ut ē apud	Tempus Tempestat Tempe
Ouidius Seruius Virgilius Virgilius		
Virgilius Virgilius		
Seruus		

Virgilius	Virgiliū georgicon secundo: ac frigida tempe.	
Marcellus	Temperies & temperatura in una significatiōe dici potest/ teste Marcello/ Var	Temperies
Varro	rone inducente dicentem. Quero utrum hoc aduxerit/ celi temperatura/ an	Tēperatura
Agratius	terra bonitas/ temperantia/ temperatio/ temperies/ hoc distant/ teste Agræ	Tēperantia
Stadius	tio in Caprum: q̄ temperantia/ animorum est: tēperatio/ rerū: tēperies uen	Tēperatio
Stadius	rorū. Verū & pro tēpantia tēperies ponit. Statius li. syluarū. ii. trāqllaq̄ morū	
Stadius	Temperies. Et in eodem. & docta fruendi	
	Tēperies: hoc est temperatio.	
Virgilius	Tristo tristis actiū est uerbū. Virgilius. & pluuio contristat frigore cælum. Tri	Tristo
Hierōymus	stor tristis/ deponens est absolutū. Hieronymus in Mathæo cap. xvi. Et al	Tristor
	sumpto Petro/ & duobus filiis Zebedei/ cœpit cōtristari/ & mæstus ēē.	
Varro	Trapeta cū t exili utrobique/ fœminio genere/ & trapetū neutro/ declinari pōt.	Tapeta
	& a Trép̄to quod est uoluo/ seu uerto/ descēdit. Varro de lingua latina/ trape	Trapetum
Terentianus	ta (inquit) a terendo dicitur/ nisi græcū est. Quod quidem cū græcum sit uoca	Trapeza
Virgilius	bulum/ cessat ut a terendo dicatur. Terentianus. Quo super insidens trapeto	Trapezus
Virgilius	signa gyris temperat. Virgilius in georgicis.	
	teritur Sicyonia bacea trapetis: id est molis oliuariis. Trapeza cū t exili/ græca	
Ptolemæus	dictio est: & a nostris mensa traducitur. Trapezus cum t exili/ urbs est ponti	
Ptolemæus	Capadocum ultra Sidonem/ teste Ptolemæo. Et facit in genitiuo trapezūtis:	
	sicut Amathus Amathūtis.	
	Thyr̄sis cū th aspirato/ sequente y græco/ propriū fuit pastoris nomen. Thyr̄	Thyr̄sis
Vgutio	sus huius thyr̄si eadem scriptura/ græcum uocabulum ē. Neq̄ ex terra/ & sur	Thyr̄sus
Ouidius	sum componitur/ ut ridiculo cū Catholico sōniabundus dixit Vgutio. Hasta	
Ouidius	quædam erat Pampinis inuoluta: quam baccātes in choreis deportabant/ di	
Ouidius	cente Ouidio fastorum tertio.	
Ptolemæus	Fœmineos thyr̄so concita ille choros. Est & eodem noīe fluius: cuius hostiū	
Ptolemæus	est a latere occidentali Sardinæ/ ut Ptolemæus ostendit.	
Seruius	Tholus cū ch aspirato/ & unico l/ græca dictio est/ teste Seruio. Neq̄ a tollo tol	Tholus
Vgutio	lis descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Est proprie ueluti scutum	
Virgilius	breue/ quod mediō in tecto ponitur: in quo trabes coeunt/ ad quod dona sus	
Virgilius	spendi consueuerāt. Virgilius libro nono aeneidos.	
	si qua ipse meis uenatibus hausit/ Suspēdiue tholo.	
	Talus cum t exili/ & unico l/ tam pro taxillo/ q̄ pro parte pedis scribitur. Neq̄	Talus
	ab eo qui est tholus (quod cum th aspirato annotatur) deducitur/ ut cum Ca	
Vgutio	tholico somniauit Vgutio. Nam tholus primam corripit syllabam: talus au	
Martialis	tem primam pducit. Martialis. Non mea magnamīno depugnat tessera ta	
Horatius	lo. Horatius sermone. ii. At talos stola demissa/ & circumdata palla.	
Hierōym⁹	Torques/ & torquis/ in recto declinari pōt. Hierōymus i parabolis cap. pmo.	Torques
Statius	Vt addatur gratia capiti tuo: & torques collo tuo. Statius li. thæbaidos. vi.	Torquis
Caper	Torgs in hostiles p uulnus tendit arenas. Nam si torques dixisset/ uersus sta	
Probus	re nō posset. Et tā fœminini/ q̄ masculini generis est/ testibus Capro/ & Pro	
Priscianus	bo: etsi masculini tñ generis Priscianus esse tradiderit. Vñ Propertius ait.	
Propertius	Torquis ab incisa decidit unca gula. Circulus ē aureus/ monilis genus.	
Seruius	Torale (inquit Seruius super librum primū aeneidos) mappa longa est/ uel cor	Torale
Horatius	tina: quod & per apocopen toral usurpatur/ dicente Horatio. ne turpe toral	Toral
	ne sordida mappa.	
	Thorax cum th aspirato/ græcum uocabulū est: quod latine pectus transfertur.	Thorax
	Neq̄ ab eo qui est torus/ latinum uocabulum/ a tortis hær̄bis dictus/ deri	Thoracha
Vgutio	uatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Masculini generis est: a cuius ac	
Vgutio	cusatiuo græco ὀπτα/ & nonnulli ēt hær̄ thoraca declinari uolunt.	
Vgutio	Tornus græcum est uocabulum. Neq̄ a torqueo descēdit/ ut cum Catholico	Tornus
	somniauit Vgutio.	
Priscianus	Toreuma huius toreumatis cū t exili/ & hoc toreumatum/ declinari pōt/ teste	Toreuma
Vgutio	Prisciano. Neq̄ a torno tornas deriuatur/ ut cū Catolico somniauit Vgutio.	Toreumatū
	sed græcum uocabulum est/ opus indicans pulcherrime sculptum: dictum a	
Salustius	Topevō/ qd̄ est sculpo. Salustius in Catilina. Tabulas signa toreumata emūt	

Capre	Torris cum duplicato r masculini & foeminini generis est testibus Capro &	Torris
Probus	Probo quin et hic torrus huius torri declinauerunt antiqui: ut et Pacuuius	Torrus
Pacuuius	protulit & Ennius. Priscianus autem masculini tantum generis esse dixit.	Torridus
Ennius	Fustus est in summate adultus. Torrus item torridus interpretatur & aridus.	Torrens
Priscianus	Torrens masculini generis. fluuius dicitur qui in aestate siccatur.	
Catullus	Turbo huius turbinis & hoc turben (quo scilicet genere Catullus protulit)	Turbo
Seruius	ueteres declinabant teste Seruio super librum septimum aeneidos. Turbo	Turben
Horatius	huius turbonis proprium fuit uiri nomen: cuius meminit Horatius sermo ne. xiiii. dicēs. Corpore maiorem rides Turbonis in armis.	
Hieronymus	Traha a traho trahis & trahea dici potest. Genus est uehiculi. Hieronymus in	Traha
Virgilius	libro primo paralipomenon capitulo uigesimo. Et fecit super eos tribulas & trahas & ferea carpenta transire. Virgilius georgicorum primo.	Trahea
Priscianus	Tribulaque trahæq; & in quo pondere ratri. Vbi pes secundus dactylus est & prima syllaba positione duarum quæ sequuntur consonantium tr. p. ducta est.	
Priscianus	Triumphus cum t exili & i latino & ph. græcum est uocabulum teste Priscia	Triumphus
Vgutio	no: quod apud illos τριπύφους scribitur. Vbi (ut ait) translatio aspirationis fuit a pria ad postremam syllabam: & b in p conuersum est: quia b aspirari non potest. Neq; ex tris & phone componitur ut cum Catholico ridiculus sonauit Vgutio	
Diomedes	Tartarus cum t exili utrobique in singulari numero masculini generis est: in plu	Tartarus
Phocas	rali uero neutri testibus Diomede & Phoca. Et a τάρταρος quod est tur	Tartarum
Seruius	bo descendit: quia scilicet illic omnia turbata sunt auctoribus Seruio & Ari	
Aristarchus	starcho super thegoniam Hesiodi. Pro face autem uini hoc tartarum neutro genere declinatur.	
Horatius	Trinacria cum t & c exilibus & i latino utrobique in insula est: quæ alias Sicilia	Trinacria
Ouidius	Sicania Triquetra appellatur. Horatius sermone. xvi. quid militibus promiss	Trinacris
Apuleius	sa Triquetra? Et a Trinacria fit Trinacris. Ouidius i fatis. Terra tribus scopu	Triquetra
Seruius	lis uastum procurrit in æquor Trinacris a posito nomen adepta loci.	
Vgutio	Tanarus cum t exili & æ diphthongo teste Apuleio scribitur græcū qdē noca	Tanarus
Vgutio	bulū (nā græce τάναρπος) i singulari nūero masculini generis: in plu uero neu	
Seruius	tri. Promotoriū ē Laconia teste Seruio. Neq; a τάναρπος qd est lamentū deri	
Vgutio	uatur ut cum Catholico sonauit Vgutio. Sed nec τάναρπος (qd cum th apud Græ	
Seruius	cos anotatur) a teneo tenes descendit ut idē cum Catholico Vgutio sonauit. Nā	
Varro	græca uocabula latiam etymologiam non sapiunt ut dixit Seruius.	
Vgutio	Turma non uenit a turba ut cum Catholico Vgutio sonauit. Sed auctoribus	Turma
Pompeius	Varrōe de lingua latina & Pōpeio turma dicta ē quasi terma q; scilicet ter de	
Propertius	ni eqtes ex tribus tribubus Tatiensium uidelicet i Rhamnyū Luceriū siebant.	
Vgutio	Vnde Propertius. Hinc Tates Rhamnisq; uiri Luceresq; coloni.	
Seruius	Toruuus/terribilis dicitur. Neq; a torqueo torques deducitur ut cum Catho	Toruuus
Pompeius	lico somniauit Vgutio. Sed a terreo terres descendit e in o conuerso teste	Toruus
Pompeius	Seruio: sicut (ut ait) officium ab efficio efficis e in o mutato deriuatur. Inde	
Pompeius	toruitas dicta est: uel (ut Pompeius tradit) a ferocia taurorum / quasi tauri	
Pompeius	acerbitas/toruus est uocata.	
Vgutio	Tagax huius tagacis furunculus appellatur dictus a tago tagis pro tango au	Tagax
Lucillius	ctore Pompeio. Neq; a taceo taces deducitur ut cum Catholico somniauit	Tagus
Iuuenalis	Vgutio. Lucillius proscribere posse tagacem. Tagus etiam cum t exili/fluuius	
Festus	est Lusitania: de quo Iuuenalis. Quod tagus & rutila pactolus uoluit arena.	
Diomedes	Tango tangis & tago tagis absq; n. dici potest. Vnde Festus ait. Tagit simplici	Tango
Marcellus	ter dicitur: quod attigit/contigit/facit compositum. Quod & ante Festum	Tago
Plautus	Diomedes tradidit & Marcellus Plautum inducens in mustellaria dicentē.	
Pompeius	Abscedite talis ne attigant Tango facit in præterito tanxi: tago autem teti	
Pompeius	git sicut pango panxi/pago pepigi.	
Marcellus	Trofulum oppidum est Tuscorum. Trofuli equites dicti sunt (ut scribit Pom	Trofulum
Vgutio	peius) q; Trofulum oppidum sine peditum opera ceperunt. Trofulus item	Trofulus
Persius	dictus est quasi torofulus/auctore Marcello. Neq; a tros per diminutionem	
Persius	formatur ut cum Catholico somniauit Vgutio. Persius. Trofulus exultat ti	
Persius	bi per subsellia leuis.	

Marcellus	Trua a terendo dicta ē quasi terua / teste Marcello: uel a traiciēdo / q̄ scilicet p	Trua
Varro	ea aqua traiciat / auctore Varrone. Genus est uasis: a quo fit diminutiue trul	Trulla
Vgutio	la. Neq; a trudo tridis trulla deriuatur / ut cum Catholico Vgutio somniauit.	Trulleum
Horatius	Horatius. festis portare diebus Campana solitus trulla. Hæc a nonnullis etiā	Truo
Pompeius	bacrio appellatur / teste Pompeio in dictione bacrionem. Trulla itē / portus	
Ptolemæus	est fœlicis Arabiæ / teste Ptolemæo: quo etiam nomine quoddam uocatum ē	
	istrumentum cœmentariorum. Et quoniam trulla inuersa in aquā cadens / so	
	num emittit talem / qualem crepitum per secessum ex uentositate intrinseca	
Iuuenalis	exhalant / ideo dixit Iuuenalis satyra tertia. Si trulla inuerso crepitum dedit	
Marcellus	aurea fundo. Hoc trulleum etiam cum geminato l'genus est uasis trulla ma	
Varro	ioris / teste Marcello. Varro de uita patrum. Postularet trulleum / Matellionē	
Pompeius	pelum. Truo genus est auis / alias onocrotalus uocatus / ut scribit Pompe	
Cæcilius	ius. Cæcilius cuiusdam irridens nasi magnitudinem / ait. Proh dii immorta	
	les / unde prorepfit truo?	
	Tapes huius tapetis cum t exili / & hoc tapetum / & hoc tapete (ut est apud Tur	
Turpilius	pilium / glabrum tapete / Marcello referente) declinari potest. Virgilius libro	Tapes
Virgilius	æneidos octauo. Armaq; / craterasq; simul / pulchrosq; tapetas. Ex quo textu	Tapetum
	Catholicon ignorans tapetas accusatiuum græcum esse pluralem / adiectiuū	Tapete
	q̄ masculinum pulchros / in fœmininum mutans / hæc tapeta fœminino ge	
Stattius	nere declinari posse tradidit. Oridiculi hominis ineptias. Hinc Stattius libro	
Virgilius	thæbaidos primo. altosq; inferre tapetas. Virgilius libro æneidos septimo.	
Seruius	Instratos ostro alipedes / pictisq; tapetis / ab eo quod est tapetum: quod etiam	
Hieronymus	Seruius tradidit. Hieronymus in libro secundo regū capitulo decimo septio.	
Lactantius	Obtulerunt ei stratoria / & tapetia / ab eo quod est in recto tapete. Tapes græ	
Vgutio	cum est uocabulum / teste Lactantio grāmatico super præfatum librum Statii.	
	Neq; ex sterno / & pes componitur / ut cum Catholico somniauit Vgutio.	
Ptolemæus	Tapus cum t exili / insula est in sinu Numidico / teste Ptolemæo: de qua memi	Tapus
Virgilius	nit Virgilius libro æneidos tertio dicens: Tapsumq; iacentem. Thasos cū th	Thasus
Herodotus	aspirato / & unico s / insula est Thraciæ / teste Herodoto libro historiarum sex	Thasius
Ptolemæus	to. Ptolemæus scribit Thason insula esse maris Aegæi. Est autē una ex cycla	Thasium
	dibus / a Thaso Phœnicis filio / qui eam incoluit / cognominata / ut quidam as	Tasium
Virgilius	ferunt. Alii autem / a Thaso Neptumni filio dictam uolunt. A thaso fit Thasi	Taxus
Tortellius	us thasia thasium. Virgilius georgi. ii. Sunt Thasiæ uites: sunt & Marcotides	Thasia
	albæ. Hinc Thasium uinum dictum puto: quod tamen Tortellius cum t exili	
	tasium scribendum præcipiens: a τασίος quæ est detentio / deriuatum tradit:	
Virgilius	Taxus masculini generis animal est: Fœminini autem generis taxos / arboris	
Ptolemæus	est genus / in Corsica frequentis / dicente Virgilio. Sic tua Cynæas fugiant ex	
	amina taxos. Thasia cum th aspirato / urbs est Aphricæ / teste Ptolemæo.	
	Tragus cum t exili / hircus uocatur. Tragus item / genus est conchæ mali saporis /	
Pompeius	ut scribit Pompeius. Hoc tragum / genus est rætis piscatoriæ: quod alias uer	Tragus
Pompeius	riculum appellant. Hæc tragula huius tragulæ / genus est tæli / dicta q̄ scuto	Tragum
Varro	infixa trahatur / auctore Pompeio. Varro de lingua latina. Tragula dicta ab	Tragula
Lucillius	eo q̄ trahat p̄ terram. Lucillius. Tū spata / tū rumices portatur: tragula porro.	
Apuleius	Thæbe huius Thæbes cum th aspirato / & æ diphthongo / teste Apuleio / ea sci	Thæbe
	licet ratione quam in dictione syncærus docuimus / & Thæba huius Thæbæ	Thæba
Ouidius	& Thæbæ plurali tantum numero / declinari potest. Ouidius de sine titulo.	Thæbæ
Stattius	Quid referam Asopon / quem cepit Marria Thæbe? Stattius libro thæbaidos	Thæbæi
	octauo. Viue superstes (ait) diræq; ad mœnia Thæbæ Solus abi. Idem libro	Thæbani
Stattius	thæbaidos. xi. Aut Danaïs edice rogos: aut prælia Thæbis. Nomen fuit non	
Diodorus	nullarum urbium: quarum una fuit in Aegypto / teste Diodoro libro historia	
Iuuenalis	rum secundo: de qua Iuuenalis. Atq; uetus Thæbe centum iacet obruta por	
Plinius	tis. Et ab hac / teste Plinio libro. xxxvi. naturalis historiæ / regio Thæbaica	
	Aethiopiæ contermina denominata est: a qua: & Thæbæi cum æ diphthōgo	
	in prima / & secunda syllaba uocati sunt. Alia fuit Thæbe in Bocetia: a qua	
Ouidius	Thæbani appellati sunt. Alia fuit in Cilicia / patria Andromaches Hectoris	
	uxoris: qd̄ Ouidius tetigit li. i. tristium / quom ait. Nec cruciere miūs / q̄ quom	

Plinius	Thæbana cruentum Hec̃tora Theſſalico uidit ab axe trahi. Alia fuit i Lucãia	
Prolemæus	teſte Plinio li. iiii. naturalis hiftoriæ. Alia fuit i ſœlici Arabia teſte Ptolemæo.	Thæbais
us	Thæbais regio/ genitiuo huius thæbaidis/ uel thæbaidos/ & hæc thæbaida ab	Thæbaida
	accuſatiuo græco formata/ declinari poteſt/ ſicut Perſis & Perſida/ Ptolemæ	
	is & Ptolemaida. Et cum th. aspirato/ & æ diphthongo annotatur/ ſicut Thæ	
Prifcianus	be: a qua (ut diximus) Thæbais Aegypti regio denominata eſt.	
	Tibur (ſi Prifciano creditur/ qui libro ſeptimo/ ubi de tertia declinatione pertra	Tybur
	ctat/ latinum uult eſſe uocabulum/ cum i latino neceſſario ſcribitur. Nos aut	Tyburſ
Solinus	(hiftoria ipſa/ qua græca eſſe dictio oſtenditur/ aduerſante) cum y græco ſcri	Tyburtiſ
	bendum dicimus. Vrbs eſt ſex milibus paſſuum a Roma diſtans/ quam teſte	Tyburtiuſ
Plinius	Solino ex auctoritate Catonis. Cathyllus Arcas præfectus claſſibus Euandri	
Sextius	cõdidiſt. Plinius uero libro. xvi. naturalis hiftoriæ/ a Tyburto cõditã fuiſſe aſſe	
	rit. Verum ſextius græcuſ hiftoricuſ libro ſexto antiquitatum/ hos celebres	
	auctores/ in hunc modum concordaffe uidetur: Ait enim. Cathylluſ Amphi	
Virgiliuſ	arai filiſ fuit. Hic poſt prodigialeſ patris interituſ/ apud Thæbaſ/ iuſſu	
Sextiuſ	Oiclei aui ſui/ cum omni fœtu/ & ſacriſ miſſuſ/ treſ liberoſ i Italia procreauit/	
	Tyburtuſ ſcilicet/ Coraceſ/ & Cathylluſ. Qui depulſiſ ex oppido/ haud	
	longe a Roma poſito ueteribuſ Sicanis/ a nomine Tyburti/ maximi notarũ	
	filiũ oppiduſ uocauerunt. Hæc illẽ. Cui cõſentire uidetur. Virgiliuſ libro. vii.	
	æneidoſ/ quom ait. Frat. iſ Tyburti dictã cognomine gentem. Nam (ut idẽ	
	Sextiuſ proſequitur) non deſunt qui dicunt/ ſinguluſ fratrem/ ſingulã urbẽ	
	condidiſſe. Teſtiſ eſt mons/ qui adhuc Cathylluſ dicitur/ & Corax oppiduſ fa	
Virgiliuſ	moſuſ inter Volſcoſ. Tybur ergo contra Prifciani ſententiã cum y græco	
	ſcribitur/ neutri quidem generiſ. Virgiliuſ libro æneidoſ. vii. Tæla nouãt Ati	
Caper	na potens/ Tyburq; ſuperbuſ. Ab eo quod eſt Tybur/ ſit hic & hæc & hoc	
Seruiuſ	Tyburſ huiuſ Tyburtiſ/ & hic & hæc Tyburtiſ & hoc Tyburte/ teſtibuſ Caſ	
Horatiuſ	pro/ & Seruiuſ ſuper libruſ tertiuſ ænei. Horatiuſ. Piceſ cedũt pomis Ty	
Pliniuſ	burtiã ſucco. Tyburtiuſ etiam cum y græco/ propriuſ fuit uiri nomen.	Tempſa
Prolemæuſ	Tempſa cum t exili/ urbuſ eſt Brutiorũ/ teſtibuſ Plinio/ & Ptolemæo/ quas Stra	Tempſæ
Strabo	bo Tempſaſ uocat. Tempſa/ item/ urbuſ in Cypro. Statiuſ in Achilleide. Aere	Tempſe
Statiuſ	ſonant Tempſa/ quatitur naualibuſ ora. Sed & ſingulari numero Tempſe di	Thenſa
Statiuſ	ci poteſt. Statiuſ libro ſiluaruſ primo. Et quiſ ſe totiſ Tempſe dedit hauſta	
	metalliſ. Thenſa cum th. aspirato/ genuſ eſt uehiculi argentei. quo exuuiæ	
Fefluſ	deorum ludis circenſibuſ ad puluinar uehebantur/ teſte Feſto. Pædianuſ etiã	
Pædianuſ	thenſam ſacruſ dicit eſſe uehiculuſ.	
	Terebruſ neutro genere/ & terebra ſœminino/ declinari poteſt. Inſtrumentũ	Terebruſ
Prifcianuſ	ẽ quo ligna pforant/ & cũ t exili ſcribẽ/ ſiue a tero teriſ/ ſiue a græco/ deriaet.	Terebra
Phocaſ	Teſtiſ cõmunis generiſ eſt/ pro teſticulo autem maſculini tantuſ. Hæc teſta/ &	Teſtiſ
Varro	hoc teſtu indeclinabile/ in uno ſignificato dici poteſt/ teſtibuſ Prifciano/ &	Teſta
Virgiliuſ	Phoca. Varro de lingua latina. Teſtuaciũ dicitur/ qd i teſtu calido coquebat.	Teſtu
	Thyaſ cum th. aspirato/ & y græco/ Bacchi ſacrificula uocatur. Virgiliuſ libro	Thyaſ
	quarto æneidoſ. Thyaſ ubi audito ſtimulant trieterica baccho. Thyaſuſ cum	Thyaſuſ
Tortelliuſ	th. aspirato/ & y græco a Tortellio ſcribi præcipitur/ ſed apud græcoſ cũ. i.	
	thiaſuſ ſcribitur. Neq; enim ab eo (quo Thyaſ) uerbo deducitur. Dici poteſt	
Domitiuſ	chorea/ uel ſaltatio/ præcipue in diuinis/ licet & ad alia tráſſeratur. Nã agoĩcũ	
Virgiliuſ	quod eſt rem diuinã facio/ deducitur: qđ a õũ etiam Domitiuſ ſuper. iiii.	
	ſiluarũ/ deriuari tradat. Et licet in prima ſyllaba ſit ei diphthonguſ apud Græ	
Theodoruſ	coſ/ tñ tum apud illoſ/ tũ apud Latinoſ correpta ẽ/ dicẽte Virgilio i buccolicis.	
	Daphniſ thiaſoſ inducere bacchi. Teſte. n. Theodoro Gaza in orthographia	
Dionyſiuſ	multa ſunt uerba/ quæ apud Græcoſ cum ei diphthongo annotantur/ quorũ	
	nomen deriuatuſ per. i. ſcribitur/ ubi nonnunq; ſyllaba corripitur/ ut λειβω	
Hefioduſ	libo: λιβωποſ tuſ/ montiſ nomẽ. Dionyſiuſ in per. hegeſi. ἡ καὶ θεοπρετοιο	
	πεπαιπομερον λιβωποιο. Thyaſ autem cum y græco/ a õũ quod eſt furo	
	deſcendit. Et non tantuſ apud latinoſ (ut eſt apud Virgiliuſ) ſed etiã apud	
	Græcoſ primã producit ſyllabã. Hefioduſ in georgica.	
	δ-η το τε παρ τοιω ἀρεω, ονονσιν ἄηται	

Capser	Tyber cum t exili/& y græco/& Tyberis/in recto declinauerūt antiqui:&(qđ	Tyber
Probus	mirum uidetur)foeminino genere/non masculino modo/protulerūt-ut Ca	Tyberis
Pompeius	per testatur:& Probus.Fluuius est per urbem fluens/a Tyberi Tuscorum re	Thybris
Liuius	ge/uel a Tyberino rege Albanorum cognominatus / auctoribus Pompeio/	
Ouidius	Liuius/Ouidio dicente libro fastorum secundo.Albula quem Tyberim mer	
Seruius	sus Tyberinus in undis Reddidit:hybernis forte tumebat aquis.Seruius ue	
	ro super librum octauum æneidos/Tyberim(inquit)alii a rege Aboriginum	
	dictum putant:qui dimicans iuxta illum occiditur:alii a quodam Aborigie:	
	quem Glaucus Minois filius interemit:alii ab Albanorum rege:qui in eū ce	
	cidit.Verum & ante regem Tyberinum Thybris cum th aspirato /sequente	
	y græco/dictus fuit.Nam cum Euander ad Aeneam longo tempore ante Ty	
Virgilius	berinum loqueretur (nondum enim extructa fuerat Alba)dixit apud Virgi	
	lium libro æneidos octauo.Tum reges/asperq; immani corpore Thybris/	
	A quo/post Itali fluuiū cognomine ThybrimDiximus:amisit uerum uetus	
	Albula nomen:nisi forte uelimus dicere/q; post primum uersum/uerba sūt	
	pœtæ:non Euandri. Alii non a morte cuiuspiam/sed ab ὕβρις/quæ est iniu	
	ria.Aiunt enim/quendam Tuscorum regem circa huius fluuii ripas latrocina	
	ri consueuisse:qui transeuntes crebris afficiebat iniuriis:ex quo /Thybrim	
	cognominatum fuisse asserūt:quasi esset fluuius ὕβρις:idest iniuriæ.Ex qua	
Plinius	ratione/cum ὕβρις aspiretur/cum aspiratione Thybrim annotari uolunt.	
	Plinius libro tertio naturalis historiæ/Tyberis(inquit)âtea Thybris:& prius	
Virgilius	Albula dictus fuit.Et facit in genitiuo Thybris/uel Thybridis. Virgilius. Si	
	quando Thybrim/uicinaq; Thybridis arua.	
Ptolemæus	Ticinus cum t/& c exilibus/& i latino utrobq;fluuius est Insubriæ/in Eridanū	Ticinus
Serenus	fluens.Ticinum urbs est Insubriæ/teste Ptolemæo/a fluuiio/ qui iuxta illam	Ticinum
	fluit/cognominata:quæ nunc Papiæ uocatur.Serenus.Allia præcepit Ticini	
	sententia neſti.	
Varro	Tus cum t exili scribitur.Nam a tundo tundis/auctoribus Varrone & Seruio/	Tus
Seruius	deriuatur hoc Thuri cum th aspirato/& hi Thuriī plurali tantum numero de	Thuri
Acron	clinari potest/teste Acrone super illud Horatii sermone.xviii.Summus ego	Thuriī
Catullus	& ppe me uiscus Thurinus.Catullus.Quæ sanctū Idaliū/Thuriōsq; aptos	Thurium
	Quæq; Ancona/Cnidumq; arenosam colis.Oppidum est in sinu Tarentio	Thuris
Ptolemæus	in Italia:quod a Ptolemæo Thurium uocatur.Est & eodem nomine urbs La	Thuria
Ptolemæus	coniæ mediterranea/ut idem Ptolemæus ostendit. Thuris urbs est foelicis	Thurius
Ptolemæus	Arabia/teste eodem Ptolemæo. Thuria neutri generis est/teste Probo.Salu	Turris
Probus	stium inducente dicentem libro historiarum.ii.Inter Læuum enim/& dextrū	
Salustius	flumē Thuria/quod Valētiā paruo interuallo præterfluit. At uero Priscia	
Priscianus	nus masculini tradit esse generis:illud ipsum Salustii inducens exemplum in	
	hæc uerba. Inter Læuum enim/& dextrum flumen Thuriā/q; Valentiā paruo	
	interuallo præterfluit.Ego autem/quiuis horum melius Salustium legerit)	
	puto cum Probo Thuria neutri esse generis:& indeclinabile:& declinabile cū	
	Prisciano masculini generis:sicut & Adria:ut in ipsa dictione docuimus.Thu	
	rius fons est Thuriis proximusa quo/& illi cognominati sunt. Turris cum t	
	exili/& geminato r/notum est quid significat.	
Lucanus	Tigranes cum t exili/& i latino/proprium uiri nomen/facit in genitiuo Tigr	Tigranes
	nis uel Tigranæ.Et producit mediam syllabam. Lucanus li.ii. Tigranemq;	Tigrana
Ptolemæus	meum/nec Pharnacis arma relinquo.Tigrana eadem scriptura/urbs ē Mes	
	diæ mediterranea/teste Ptolemæo.	
Priscianus	Thucydides cum th aspirato/& c exili/& y græco in secunda syllaba/proprium	Thucydi
	uiri nomen/facit in genitiuo Thucydidis uel Thucydida/teste Prisciano.	des
Seneca	Tigris cum t exili/& i latino utrobq;animal est truculentum/& uelocissimū:	Tigris
Virgilius	& fluuius Armenia:qui in mare rubrum descendit.Et format in genitiuo tā	
Lucanus	pro animali/q; pro fluuiio.tigris uel tigridis.Seneca in troade.Tepidum ru	
Martialis	benti Tigrim immiscet freto. Virgilius libro ænei.x.Massicus ærata princeps	
Iuuenalis	secat æquora tigri.Lucanus li.v.Ocyor & cæli flamis & tigride foeta.Martialis.	
	Contentus gemina tigride bacchus erat. Iuuenalis.& tigride sæuior orba.	

Est etiam Tigris uilla Cyrenaicæ provinciae/ teste Ptolemæo.

Ptolemæus	Teucer cum t & c exilibus/ & Teucus in recto declinari potest. Virgilius libro	Teucer
Virgilius	æneidos tertio. Teucus Rhœteas primū est aduectus ad oras propriū fuit uiri nomen : qui etiam a græcis Τευκροσ dicitur.	Teucus
Tortellius	Thyle huius thyles cum th aspirato/ & y græco scribitur: etsi a Tortellio cum t	Thyle
Dionysius	exili/ & i latino scribi præcipiatur. Insula est in ultima septentrionis parte/	Thule
Strabo	stibus Dionysio/ & Strabone/ Eustachio: de qua Virgi. georgi. primo. tibi ser	Thylos
Eustachius	uiat ultima Thyle. Alii uertentes y græcum in u/ dicunt Thule. Alia est eodē	Tilia
Tortellius	nomine insula contra sinum Carthaginis. Thylos cum th aspirato/ & y græ	Tiliū
Plinius	co scribitur: etsi a Tortellio cum t exili/ & i latino scribi præcipiatur. Insula ē	
Ptolemæus	cum oppido eiusdē nominis in mari Indico/ teste Plinio libro sexto natura	
Priscianus	lis historiae. Hanc Ptolemæus ponit insulam in sinu Persico foelici Arabiae ad	
Virgilius	iacentem: de qua Priscianus in perihgesi. Hic Thylos est superans uastæ mi	
	racula terræ. Tilia cum t exili/ & i latino utrobique/ arbor est: de qua Virgilius	
	georgicorum secundo. Nec tilia leues/ nec torno raxile buxum. Tiliū/ urbs	
Ptolemæus	est litoralis a latere occidentali Sardiniae teste Ptolemæo. Et hæ dictiões om	
	nes cum unico l scribuntur.	
Priscianus	Timarchides cum t exili/ & ch aspirato/ & i latio utrobique scribitur: & facit i ge	Timarchi
Cicero	nitiuo Timarchidis/ & Timarchidæ/ teste Prisciano: quin etiam & Timarchi	des
	di. Vnde Cicero in Timarchidi potestate/ pro Timarchidis dixit. Proprium	
	fuit uiri nomen.	
	Tymba cum t exili/ & y græco scribitur. Nam græci Τυμβος dicunt. Alii uertē	Tymba
Virgilius	tes y græcum in u/ dicunt tumba: quod pro sepulchro ponitur. Thymbra cū	Tumba
	th aspirato/ & y græco/ hæba quædam est aromatica: de qua Virgilius geor	Thymbra
Strabo	gicorum quarto. Serpilla/ & grauitè spirantis copia Thymbrae. Thymbra	Thymber
Virgilius	item eadē litteratura/ campus est in agro troiano: unde Tymbræus/ teste Stra	Thymbrus
Virgilius	bone fluuius quidam dictus est/ nō longe a Troia. Thymber eadē scriptura/	Thymbrae
	& Thymbrus in recto declinari potest. Virgilius li. ænei. x. thymberq; simili	us
	ma proles. Idem. Nam tibi Thymbre caput Euandrius ab stulit ensis. Propri	Tembrius
Virgilius	um fuit uiri nomen. Thymbrus eadem scriptura/ & cū æ diphthōgo/ Apol	
	lo uocatus est/ a thymbra cognominatus. Virgilius li. ænei. quarto. Da pro/	
Orpheus	priam Thymbrae domum: da moenia fessis. Tembrius cum t exili/ sequente	
Seruius	e/ fluuius fuit iuxta pontum/ teste Orpheo in argonautico.	
Virgilius	Thymus cum th aspirato/ & y græco/ laurus est siluestris bacca cærulea/ teste	Thymus
	Seruius: & est hæba aromatica: quod & hoc thymū declinari potest. Virgili.	Thymum
	Dumq; thymo pascentur apes/ dum rore cicadae.	
Seneca	Typhon huius thyphonis cum t exili/ & y græco/ fuit Titani/ & terræ filius/ dicē	Typhon
Lucanus	te Seneca in Octauia. Non tam ferum. Typhona neglecto loue Irata tellus	Typhoeus
	edidit quondam parens. Lucanus libro sexto. Antraq; lætiferi rabiē thypho	Typhos
	nis anhelant. Hic & typhoeus cum eus diphthongo dicitur / ut libro ultimo	Tiphys
	super regulam/ uocalis breuis est/ edocebimus: qui etiam a nōnullis Typhos	Typus
	genitiuo typho declinatione actica declinatur: sicut Athos huius Atho: Apol	
Plinius	los huius Apollo: ut in ipsis dictionibus uidebimus. Typhos item eadem lit	
	teratura/ fumus uocatur. Typhon item/ uentus quidam est turbulentus: & p	
	fulgure nonnunq; ponitur. Tiphys cum t exili/ sequente i latino/ & y græco	
Seneca	in secunda syllaba/ fuit teste Plinio libro. vii. naturalis historiae/ uir arte carpē	
	taria gloriosus: qui primus adminicula gubernandæ nauis instituit/ dicente	
	Seneca in Medea. Tiphys imprimis domitor prfoundi. Typus cum t exili/	
	& y græco/ & unico p/ a nostris pro forma/ figuraq; & exemplari ponitur.	
	Tiryns huius tirynthis masculini generis/ cū t exili/ sequēte i latino/ & y græco	Tiryns
	in secūda syllaba/ fluuius est in Agro. Sed in gto tirynthis cū th aspirato scri	Tirynthia
Status	bitur in ultima syllaba/ ut regula docet græca. Tiryns aut foemini generis/	Tiro
Plinius	urbs est in Peloponneso: de qua Statius li. thæbaidos. iii. suus excit in arma	Tyrus
Tortellius	Antiquam Tiryntha Deus. Hæc a Plinio libro quarto naturalis historiae/	Tyro
	Tirynthia appellatur. Tiro cū t exili/ & i latino scribitur: etsi a Tortellio	Tyrrhus
	cum y græco scribi præcipiatur. Dici potest nouus miles. Tyrus cum t	Tyras

Curtius	exili/ & y græco/urbs fuit ante omnes Syriæ urbes/ & phœnices/ uetustate	Thyree
Seruius	originis/ magnitudine/ & claritate/ memorâda/ ut scribit Curtius libro .iii.	Thyra
Homerus	quæ teste Seruio etiam Sarra dicta fuit. Tyro cum t exili/ & y græco/ nym/	Tyrias
Herodotus	pha fuit Salmonei regis filia/ ex qua Neptunus Peliâ procreauit/ & Neleû/	Tyrannus
Herodotus	teste Homero libro .xi. odysseæ. Tyrrihus cum t exili/ & y græco/ & duplica/	Tyrannis
Herodotus	to r/ secundo aspirato/ proprium fuit uiri nomen. Tyras cum t exili/ & y græco/	
Statius	fluuius est Scythiæ/ teste Herodoto libro historiarum. .iiii. Thyree huius	
Ptolemæus	thyrees cum th aspirato/ & y græco/ insula est Peloponnesi/ teste Herodoto	
Ptolemæus	libro. præfato/ de qua Statius libro. .iiii. thæbaidos. Et Lacedæmoniû Thyree.	
Trogus	lectura cruorem. Thyra oppidum est Mysiæ inferioris/ teste Ptolemæo. Ty-	
Iustinus	rias/ fluuius est Indiæ/ ut idem Ptolemæus ostendit. Tyrannus cum t exili/ &	
Virgilius	y græco scribitur. Teste enim Trogo/ quæq; ciuitas/ & gens/ rerum publicæ	
Virgilius	imperium/ ab initio penes reges habebat: quos ad huius fastigiû maiestatis	
Virgilius	(ut scribit Iustinus) nō ambitio popularis/ sed spectata inter bonos modera-	
Virgilius	tio prouehabat: qui & tyranni uocabantur. Iuxta quem modum. Virgilius	
Virgilius	ipse libro. .vii. æneidos/ Aeneam suum quem pium semper esse uoluit/ tyran-	
Virgilius	num dixit/ quom ait. Pars mihi pacis erit/ dextram tetigisse tyranni. Sed cre-	
Virgilius	sciente malitia/ cum superbe reges regnare cæpissent/ tyranni nomen ad illos	
Virgilius	solum restrictum est/ qui per insolentiam imperii uiribus abutebantur. Cui	
Virgilius	rei testimonio/ idem sit Virgilius libro æneidos. .viii. dicens. Gens bello præcla-	
Virgilius	ra iugis insedit hetruscis. Hanc multos florentem annos/ rex deinde superbo	
Virgilius	Imperio/ & sæuis tenuit Mezentius armis. Et subdit quod ad superbiam re-	
Virgilius	spicit. Quid memorem infandas cædes/ quid facta tyranni/ ut & de scelesto	
Virgilius	Pygmalione prius dixerat libro æneidos primo. Conueniunt quibus aut odi-	
Virgilius	um crudere tyranni/ Aut metus acer erat. Festus autem a Tyrrhenis propter	
Virgilius	eorum perpetuam crudelitatem/ tyrannos dictos tradit. Tyrannis huius ty-	
Virgilius	rannidis eadem scriptura/ sceminini generis/ dici potest crudelitas. Iuuenalis.	
Virgilius	Quid Nero tam sæua crudaq; tyrannide fecit?	
Virgilius	Titan huius titanis cum t exili/ utrobq; & i latino/ & Titanus huius titani/ decli-	Titan
Virgilius	nari potest/ dicente in menæchinis Plauto. Barbatus tremulum Titanû. Fuit	Titanus
Virgilius	Saturni frater/ & pro sole ponitur. Titanus item/ mons est Thessaliæ. Titanis	Titanis
Virgilius	huius titanidis eadem scriptura/ luna uocata est.	
Virgilius	Talpa cum t exili/ masculini/ & sceminini generis est/ teste Prisciano. Virgilius	
Virgilius	georgicon primo. Atq; oculis capti fodere cubilia talpæ. Animal est captum	
Virgilius	oculis/ muri simile.	
Virgilius	Tripus huius tripodis cum t exili/ & i latino/ & hæc tripoda ab accusatiuo græ-	Tripus
Virgilius	co formata/ declinari in recto potest. Tripodes teste Seruio super librû quar-	Tripoda
Virgilius	tum æneidos/ mensæ erant in templo Delphici Apollinis. Tripus item/ te-	
Virgilius	ste Lactantio grāmatico super librum primum thæbaidos/ lauri species est/	
Virgilius	tres habens radices/ Apollini consecrata/ propter triplicem uim diuinatiōis.	
Virgilius	Thryos sceminini generis cum th aspirato/ & y græco/ fuit teste Homero/ urbs	Thryos
Virgilius	sub dictione Nestoris. Thryus eadem scriptura/ fluuius est Helladis/ qui in Al-	Thryus
Virgilius	pheum decurrit/ teste Homero li. iliados secundo/ & masculini tūc generis ē.	
Virgilius	Trochus cum t exili/ & ch aspirato/ rota dicitur. Neutro aut genere trochû/ ge-	Trochus
Virgilius	nus est sellæ/ ut apud Plautû interpretatus est Festus. Trochæus eadē scriptu-	Trochum
Virgilius	ra/ & cū æ diphthōgo/ pes ē duabus cōstās syllabis/ una pducta/ altera breui.	Trochæus
Virgilius	Tero teris facit in præterito triui/ teste Prisciano/ quin etiam & terui. Tibullus.	Tero
Virgilius	Aut operi insuetas atteruisse manus. Terreo terres cum duplicato r/ secundæ	Terreo
Virgilius	coniugationis/ facit in præterito terrui.	
Virgilius	Torqueo torques format præteritum torfi/ supinum torsum/ & tortum/ teste	Torqueo
Virgilius	Prisciano. Est autem torquere inflectere. Virgilius georgicorum secundo.	
Virgilius	Ityræos taxi torquentur in arcus. Torquere gyro celeri rotare. Virgilius	
Virgilius	libro æneidos primo. ast illum ter fluctus ibidem. Torquet agens circum.	
Virgilius	Torquere iacere mittere. Virgilius libro æneidos quinto. In medios tælum	
Virgilius	torfisti Achiuos. Torquere sustinere/ Virgilius libro æneidos quarto.	
Virgilius	Axem humero torquet stellis ardentibus aptum.	

Marcellus	Tortum & tormētum in uno significato dici potest teste Marcello. Pacuius	Tortum
Pacuius	in Doloreste. Nam te i tenebras saepe lacerabo fame clausum: & fatigatos ar	Tormentū
	tus torto distraham.	
Priscianus	Tendo tendis facit in praeterito tetendi: in supino tensum & tentum teste Pri	Tendo
Seruius	sciano. Significat autem tendere tentoria habere: ut interpretatur Seruius il-	
Marcellus	lud Virgili aenei. ii. Hic dolopum manus hic saeuus tendebat Achilles: quod	
Terentius	Marcellus exponit inhabitabat: seu tabernacula uel hospitia ponebat. Tende	
	re insidiari decipere. Terentius in Phormione. Quia non recte accipitri ten-	
Virgilius	ditur nec miluo. Tendere proprie est laxitatem distendere & sine rugis face	
Virgilius	re. Virgilius libro aeneidos octauo. Tendunt uela noti. Tendere dirigere.	
Virgilius	Virgilius libro aenei. primo. per tot discrimina rerum Tendimus in latium.	
	Tendere contendere. Virgilius libro aeneidos secundo. Ille simul manibus te	
	dit diuellere nodos.	
Priscianus	Tollo tollis facit in praeterito tuli & secundum antiquos tetuli testibus Priscia	Tollo
Marcellus	& Marcello Accium inducente dicentem. Donec tu auxilium Perseu tetuli	
Accius	sti mihi. Est autem tollere mittere. Virgilius libro aenei. secundo. Vnius in mi	
Virgilius	seri exitium conuersa tulere. Tollere eleuare. Virgilius. Et mulcere dedit flu-	
Virgilius	ctus & tollere uentos. Tollere inferre. Virgilius libro georgicorum tertio.	
Virgilius	Tollentemq; minas & sibi colla tumentem. Tollere ostendere erigere.	
Virgilius	Virgilius libro aeneidos primo. Cui mater media sese tulit obuia silua. Tolle	
Varro	re occidere. Varro. Nunquis patrem decem annorum natus non modo fere	
	seu tollit nisi ueneno? Tollere differre. Plautus i poenulo. Omnis extollo ex	
Plautus	hoc die in alium diem. Tollere pati sustinere. Virgi. libro aeneidos tertio. iuue	
Virgilius	nemq; superbum Seruicio enixe tolimus. Tollere alere educare. Terentius i	
Terentius	ecyra. Hoc mihi unum ex pluribus miseriis reliquum fuerit malum si puerū	
Salustius	ut tollam cogit. Tollere extollere. Salustius in Catilina. Interea plebs coniu-	
	ratione patefacta quae primo cupida nouarum rerum nimis bello fauebat	
Virgilius	mutata mente Catilinae consilia execrari coepit: Cicronem ad caelum tolle	
	re. Tollere remouere. Virgilius. Tollite cuncta inquit. Tollere in proprio si-	
Virgilius	gnificato. Virgilius aenei. vii. laborum Prima tulit finem.	
Priscianus	Tueor tueris secundae coniugationis comune uerbum est teste Prisciano: & fa-	Tueor
Pompeius	cit in supino tutum: tuor autem tertiae tuitum. Hoc autem inter tueor distat	Tuor
Lucretius	& tuor teste Pompeio: quod tueor significat defendere tuor autem uidere.	
Lucretius	Lucretius libro quarto. Contuimur miras simulacraq; luce carentum. Idem	
Priscianus	in eodem. Quom tuimur misceri absinthia tangit amaror. Et teste Prisciano	
Marcellus	tueor & tuor unico gaudent infinito: quod est tueri. Verum (ut scribit Mar	
Pomponius	cellus) tuor apud antiquos habuit infinitum tui. Vnde & Pomponium refert	
Turpilius	dixisse. Incoepi contui. Et Turpilius eodem referente Marcello ait. Tamen	
	oculis longa intercapedine appetunt cupide intui.	
Plautus	Tuto tutas & tutor deponens usurpatur. Plautus in mercatore. Inuoco uos la	Tuto
Horatius	res diales: ut me tutetis. Horatius in epistolis. Quo pacto partes tutetur amā	Tutor
Horatius	tis ephebi. Idem rursus in epistolis. Res Italas armis tueris: moribus ornes:	
Priscianus	ideft tuearis. Quod tamen uerbum Priscianus tradit esse commune.	
Virgilius	Tribula foeminino & tribulum neutro genere declinari potest: & primam pro	Tribula
	ducit syllabam. Virgilius. Tribulaq; traheaq; & iniquo pondere rastro. Ge-	Tribulum
	nus est uehiculi quo frumenta teruntur. Tribulus prima correpta syllaba ma	Tribulus
	sculini generis notū est quid significat. Ouidius libro metamor. quito. Ioliū	Tribulis
Ouidius	tribuliq; fatigant Triticeas messes. Hic & haec tribulis & hoc tribule a tribu	Cōtribulis
	primā corripit syllabam: & mediam producit. Tribules proprie appellantur	
Horatius	qui extra censum sunt a sola tribu sic uocati. Contribules aut dicuntur eiusdē	
Martialis	tribus. Horatius in epistolis. Ut cum pileolo soleas conuiua tribulis. Martialis.	
Hieronymus	Nunc anus & tremulo uix accipienda tribuli. Hieronymus in secundo libro	
	Maccabæorū capitulo quarto. Quod cum rex annuisset & obtinuisset prin	
	cipatum statim ad gentilem ritum contribules suos transferre coepit.	
Seruius	Tondeo tondes per o secundae coniugationis facit in praeterito totondi: in su-	Tondeo
	pino consūa quo cōposita praeteriti duplicationē nequa seruāt ut scripsit	Tondo

Priscianus	Seruius super librum .xi. æneidos. Attamen detondeo præteritum duplicat	
Varro	teste Prisciano: qui & Varronem refert dixisse in magno talento. Detoton-	
Ennius	derat in forcipibus. Format tamen & detondi in præterito. Vnde Ennius ait	
Priscianus	in annalibus. Et detondit agros latos. Tundo tondis cum u/tertiæ coniuga-	
Seruius	tionis/facit in præterito tutudi: in supino tunsū/ teste Priscio. At uero Ser	
Seruius	uius super librum primum æneidos/ tundo (inquit) in supino tūsum facit/ &	
	tusū/ Vnde super primum georgicorum ait. Antiqui enim n addebant: qđ	
Diomedes	nos propter euphoniā/ i aliquibus detraximus: ut obtusus: i aliquibus n re-	
Horatius	manfit: ut tunsus. Verum (ut tradit Diomedes) tundo duplex habet præteri-	
Ennius	tum/ tutudi scilicet & tunsū. Ab uno fit supinum tusū: ab altero tunsū. Com	
	posita a tundo tu syllabam præteriti indifferentem habent. Horatius sermo	
	ne dicimoseptimo. Contudit articulos qui pro se tollerent atq. Ennius in p̄na	
	libus. uiresq. ualentes Contudit crudelis hyems.	
Marcellus	Tonsus huius Tonsus/ & hæc tonsio/ & hæc tonsura/ in una significatione acci-	Tonsus
Accius	pi/ possunt/ teste Marcello/ Accium inducēte dicentem. Quænam est hæc mu-	Tonsio
Virgilius	lier funesta ueste/ tōsu lugubri/ Hæc tonsa pro remo ponitur. Virgilius libro	Tonsura
Vgutio	septimo æneidos. & i lēto luctātur marmore tonsa. Quod Vgutio dicit pos-	Tonsa
Hieronymus	se declinari/ hic tonsus. Tonsas etiam Hieronymus oues uocat/ quom ait in	
Seruius	canticis cap. iii. Dentes tui sicut greges tonsarū/ quæ ascenderūt de lauacro.	
Tibullus	Turtur tā scēminini q masculini generis ē/ teste Seruio sup bucolica. Tibullus.	Turtur
Virgilius	Et niger a uiridi turtur amatur aue. Virgilius egloga prima. Nec gemere aerea	
	cessabit turtur ab ulmo. Verum infirmum est pro se quod Seruius affert exē	
Virgilius	plum: ubi putat aerea noiatiuum casum esse: ita ut dicatur turtur aerea. Mihi	
Virgilius	autem uidetur ablatiui casus esse: ita ut exponatur ab ulmo aerea: ut est apud	
Martialis	eundem Virgilium libro æneidos tertio. Aereæ quercus/ & coniferæ cypariss	
	si. Idem in culice. Nam primum prona surgebant ualle patentes Aereæ pla-	
	tanos/ inter quas impia lotos. Martialis. Daphnæas platanos/ & aereas cypa-	
Virgilius	rissos. Posset tamen defendi Seruii opinio per pentemimerim: ita ut aerea no-	
Ausonius	minatiui possit esse casus. Nam & turturi/ quemadmodū & arbori/ conuenire	
	potest: quale est illud in bucolicis. nanq. notati ipse locum/ aereæ quo cōgef	
	fere palumbes. Turtur auis est nota. Masculini autem generis turtur/ genus ē	
	piscis: qui alias pastinaca/ & trigon uocatur/ ut ē apud Ausoniū: Lætalisq. trigō.	
Priscianus	Tracto tractas quandoq. a litteram in compositione retinet: quandoq. mutat	Tracto
	in e/ teste Prisciano: ut obtrecto/ pertracto/ detrecto/ retracto.	
Marcellus	Tignus masculino/ & tignum neutro genere declinari potest: & diminutiue ti-	Tignus
Pompeius	gillus/ & tigillum. Tegillum autem/ diminutiū est ab eo quod est tectum/	Tignum
Plautus	auctore Marcello. Tegillum item/ cuculli uinculum est ex scyrpo factum/ te-	Tigillus
	ste Pompeio. Plautus. Tegillum mihi arietid si uis dabo.	Tigillum
Apuleius	Trans in cōpositione nō retinet/ præterq. cum his uerbis/ trano/ trado/ traicio.	Trans
	Si autem cū his tribus uerbis/ duco/ pono/ eo/ componatur/ nō retinere pōt:	
Gellius	& perdere/ teste Apuleio. Nam utroq. modo efferri potest: ut transduco tra-	
Priscianus	duco: transpono trapono: transeo traeco.	
Cicero	Testor testaris cōmune uerbum est/ testibus Gellio libro. xv. noctium atticarū/	Testor
Persius	& Prisciano/ Ciceronem inducente dicentem. Publicis litteris testata. Testifi-	Testificor
Vgutio	cor autem/ deponens uerbum est.	
Accius	Trutino trutinas/ & trutinor deponens usurpatur. Persius. Atq. ex porrecto	Trutino
	trutinantur uerba labello. Trutina græcum est uocabulum: quod apud illos	Trutinor
Ennius	Trp̄/ Trp̄n scribitur. Neq. a trudo descendit/ ut cū Catholico Vgutio sōniauit.	
	Terminus/ & termen/ in recto declinabant antiqui. Nam terminem protulit Ac	Terminus
	cus/ ut Varro refert de lingua latina: ac etiam Ennius/ ut testis est Festus. Græ	Termen
Virgilius	ci dicunt Τερμιοποπος.	
Marcellus	Tergus huius tergoris/ corium appellatur. Virgilius libro æneidos primo.	Tergus
Virgilius	Tergora diripiunt costis. Tergum/ dorsum uocatur non tantū animatiū/ sed	Tergū
Virgilius	etiam aquarū/ auctore Marcello/ dicente Virgilio georgico. iii. Vndaq. iam	
	tergo ferratos sustinet orbis. Ponitur nonnūq. tamen protergore. Virgili. li.	
	æneidos primo. Mercatiq. solū/ facti denomine Byrsam Taurino q̄tū posset:	

Virgilius	circundare tergo. Tergum item scutum dicitur teste Seruio. Virgilius libro	
Seruius	aneidos octauo. Aduersi intergum Sulmonis: idest scutum. Declinatur non	
Virgilius	nunq̄ hic tergo huius tergo. Lucretius libro secundo.	
Lucretius	Ponderibus solidis neq; quicq̄ a tergibus obstat.	
Plautus	Tardicies/tarditas/tarditudo in uno significato dici potest. Plautus in poenu/	Tardicies
	lo. Prodigiosi estis; & uicistis cochleas tarditudine.	Tarditas
Plautus	Tumultus huius tumultus uel tumulti declinari potest. Plautus i Casina. Quid	Tarditudo
Terentius	intus tumulti fuit? Terentius in Andria. Nihil ornati/nihil tumulti.	Tumultus
Cicero	Teneritudo/& teneritas in una significatione accipi possunt. Cicero libro.v.	Teneritudo
	de finibus. In primo enim ortu inest teneritas & mollicia quaedam.	Teneritas
Marcellus	Timor/& timos in recto dici potest teste Marcello. Neuium inducente dicen	Timor
Neuius	tem in Lycurgo. Iam ibi nos duplicat aduenientis timos/pauos.	Timos
Pompeius	Transfuga cōis generis ē: & is teste Pompeio dicitur q cito ad hostes trāsfugit.	Transfuga
Marcellus	Temeritas/& temeritudo in uno significato dici potest teste Marcello.	Temeritas
Marcellus	Teneo tenes facit i praterito tenui uel secundū aliquos tet ni testibus Marcel	Temeritudo
Pompeius	lo/& Pōpeio: quin ēt tenui: sicut uāneo uāniui teste Diomede. Pompeius.	Teneo
Diomedes	Purime tetinero: purissime tenuero. Et Accius referente Marcello ait in Cly	
Pompeius	tamnestra. Vt quā tunc absentem in rebus dubiis cōiugem tetinerit. Est aut	
Accius	tenere possidere. Virgilius libro georgicorum tertio.	
Virgilius	In medio mihi Cāsar erit: templumq; tenebit. Tenere prohibere. Virgilius	
	georgicorum. ii. Texēde sapes sunt: aut pecus omne tenendum. Tenere de	
Virgilius	fendere. Virgilius libro aneidos. viii. Stabat p̄o templo: & capitolia celsa te	
Virgilius	nenebat. Tenere implere. Virgilius libro tertio aneidos. iuuat euasisse tot ur	
Virgilius	bes Argolicas: medioq; suam tenuisse per hostes. Tenere apprehendere detine	
Virgilius	re. Virgilius quarto georgicon.	
	Verum ubi correptum manibus uinclisq; tenebis. Tenere compescere sup/	
Virgilius	primere. Virgilius georgicon quarto.	
Virgilius	tenuitq; inhians tria Cerberus ora. Tenere tegere. Virgilius georgicō. libro	
Terētius	primo. et obducto late tenet omnia limbo. Tenere intelligere. Terentius in	
Virgilius	Andria. Id paues ne ducas illam: tu autem ut ducas rem tenes. Tenere dirige	
	re. Virgilius libro aneidos p̄mo. Sed q uos tandē quibus aut uenistis ab oris/	
	Quoue tenetis iter?	
Marcellus	Tristicia/& tristicies i una significatione dici potest auctore Marcello.	Tristicia
Seruius	Tum pro tunc/tum pro deinde teste Seruio/ aduerbium est ordinis: sicut & tē	Tristicies
Virgilius	poris. Tum praterea. Virgilius libro aneidos tertio. tum uox tetrum inter	Tum
Virgilius	odorem. Tum demum nouissime. Virgilius libro aneidos. xii.	Tunc
	Tum demum mouet arma leo.	
Priscianus	Totus tota totum genitiuo totius/ uel toti totae toti/ datiuo toti/& uel toto to/	Totus
Tullius	tā toto/ Prisciano teste declinari potest. Tullius ad Herennium. Si res tota to	
	tā aliā rei necesse est.	
Petrus	Torcularē/& per apocopen torcular/ cu syllabam producit. Petrus Riga in Lu	Torcularē
	ca. Errexit turtim: torcular fodit in illa. Quod & hoc torculum dici pōt me/	Torcular
Marcellus	dia (ut puto) correpta syllaba. Marcellus. Torculū/ Quod usu torcular dico.	Torculum
	Tono tonas prima coniugatione/& tono tonis tertia/ declinari potest testibus	Tono
Marcellus	Marcello/& Prisciano. Vnde Varro in eumenidibus ait. Sonitus matris deū	
Priscianus	tonimus tibi nunc semiuiri. A primae coniugationis uerbo formatur prae/	
	teritum tonauit: supinum tonatum. A uerbo autem tertiae fit in praterito	
Varro	tonui: in supino tonitum. Horatius in epodo. Si quos eois in tonata flucti/	
Horatius	bus Hyems ad hoc uertat mare. Notandum est/ quod nomina quae ueniunt	
	a uerbis p̄mae coniugationis/ positionem supini habentibus in itum/ uel in	
	ctum/ prater ceterorum uerborum legem exeunt in atio/ non initio/ uel in	
	ctio: ut uetatio/ crepatio/ domatio/ cubatio/ sonatio/ tonatio/ fricatio etiā po	
	tius q̄ frictio. Sectio tamen frequentius comperitur q̄ secatio. Lauo/& potio/	
	nō habent supina neq; inatum/ neq; initum/ neq; inctum/ sed i otum. Ideoq;	
Horatius	formant nōmia sua/ lotio/& potio: lotor/& potor. Horatius.	
	Potiores bibuli media de nocte phaleri. Comperitur tamen lauatum/& po	

Horatius	tatum: a quibus formatur lauator / & potator: lauatio / & potatio . Horatius sermone. vi. Ast ubi me sessum sol acrior ire lauatum	
Terentius	Admonuit. Terentius in Phormione. Nam potaturus hodie apud me ē. Hie	
Hieronymus	ronymus in ecclesiastico capi. xxxiii. Qui baptizatur a mortuo / & iterū tan-	
Hieronymus	git mortuum / quid prodest lauatio illius? Idem in parabolis capi. xxxiii. Noli esse in conuiuiis potatorū . Iuuo autē nec in hunc / nec in illum modū / suum format deriuatiū . Nam iutum in supino facit: a quo fit iutor: unde adiutor in usu est. Cæterum ex altero supino formatur iuuatio. A domitū supino fit domitor: ab alio supino domatum formatur domator. Ouidius de tristibus. Quid tibi de Tetrico referam domitore chimæra? Tibullus. Te duce non alias cōuersus terga domator. Nam teste Prisciano uerba p̄mæ cōiugationis / quæ formant præteritū in ui diuisa syllaba / antiqui tertia declinatione declinare solebant: ex quo patet / q̄ a primæ cōiugatiōis uerbis præteritum terminabatur in aui: supinū in atum: a quo supino deriuatiua iator / & in atio desinebant. Quæ autē in ui diuisa syllaba præteritū formant: id nō a prima coniugatione / sed a tertia / sumptum est: etsi ut plurimum uerba ipsa de usu prima coniugatione declinētur.	
Hieronymus	Tonitruum / & tonitru / & tonitru / & tonitrus huius tonitrus / declinari potest.	Tonitruū
Accius	Hieronymus in Ioanne capi. xii. Alii dicebant tonitruū esse factum. Et Accius	Tonitrum
Lucanus	Prisciano referente ait in troadibus. Persuasit aures inter tonitru / & turbines.	Tonitru
Ouidius	Lucanus li. vi. Seu tonitrus / ac tæla Iouis præfaga notauit. Ouidius libro me	Tonitrus
Apuleius	tamorphoseos. ii. Vnde solet tonitrus / & flumina mittere terris.	
Suetonius	Tædeo tædes cum æ diphthongo scribitur: teste Apuleio: & a tælon quod ē lō	Tædeo
Gellius	gum deducitur / l littera in d cōuersa. Nam (ut idem ait Apuleius) longitudo / atq; prolixitas actionis / siue passionis alicuius / tædiū generare solet. Et facit i præterito tædui: & tæsus sum: quo utitur Suetōius pertæsus ignauiam suam.	
Hieronymus	Gellius libro primo noctium atticarum. Has ille inanis quom flaret glorias / ianq; oēs finem cuperent / uerbisq; eius fatigati pertæduissent. Tædet imper-	
Seruius	sonale facit in præterito tædui: & tæsum est. Hieronymus in ecclesiastico ca- pitulo secundo. Id circo tædui me uitæ meæ / uidentem mala uniuersa eē sub sole. Seruius super librum quintum æneidos ait. pertæsus participium est / si-	
Virgilius	ne uerbi origine: cū tamen originem habeat pertædeo / ut auctoritate Gel-	
Festus	lii probauimus. Et regit a parte ante accusatiuum / & post genitiuū. Virgilius	
Diomedes	libro præfato. Si non pertæsum thalami / tædæq; fuisset: ubi accusatiuus sub-	
Gracchus	auditur. Sed & pertisum / & distisum / ueteres dicebant / ut scripsit Festus. Ve-	
Diomedes	rum (ut tradit Diomedes) regit nonnunq̄ & datiuū. Vnde & Gracchum indu-	
Charisius	cit dicentem in Lucium Metellum. Vsq; adeo pertæsum mihi esse.	
Probus	Tergeo terges secunda cōiugatione / & tergo tergis tertia / declinari potest / testi-	Tergeo
Celsus	bus Diomedē / Charisio / Probo / Celfo / Seruio / Prisciano. Horatius li. ii. ser-	Tergo
Seruius	monum. posito pauone uelis quin Hoc potius / q̄ galina tergere palatum. In	
Prisciāus	uenalis satyra quinta. uasa aspera tergeat alter. Hieronymus in apocalypsi ca-	
Horatius	'pitulo. xxi. Et absterget deus omnem lachrymam ab oculis eorū: & mors ul-	
Iuuenalis	tra non erit. Et facit in præterito tersi: in supino tersum / & tertum / Nonio te-	
Hieronymus	ste Varronem inducente dicentē. Terta nitet galea. Et Cato de liberis educan-	
Nonius	dis ait. Circūtonsi sunt / & terti / atq; unctuli: ut magnonis uideātur esse serui.	
Varro	Tanager huius tanagri cū t exili / & Tanagrum / in recto dici potest / testibus Ca-	Tanager
Cato	pro / & Probo. Fluius est Lucania: cuius meminit Virgilius / quom ait. & sic	Tanagrum
Caper	ci ripa Tanagri. Tanagra oppidum est Persidis / teste Ptolemæo.	Tanagra
Probus	Troia cum t exili scribitur. Inde fit Troianus / Troius / Troicus / Tros. Virgilius	Troia
Virgilius	æneidos undecimo.	Troianus
Ptolemæus	Vescitur Aeneias: simul & Troiana iuuentus. Idem.	Troius
Virgilius	Troius Aenas Libycis ereptus ab undis. Idem libro æneidos primo.	Troicus
Virgilius	Troas requias Danaum / atq; immitis Achilli. Catullus.	Tros
Virgilius	Troicaq; obsidens longinquo moenia bello. Horatius in tertio carminum.	
Catullus	Troica quem peperit sacerdos.	
	Tingo tingis / & tinguo tinguis / teste Prisciāo / & scribi / & efferri potest.	Tingo

Horatius	Tespia huius tespiæ cū t exili/opidum est Boœtiæ/ teste Ptolemæo: quod libro	Tinguo
Priscianus	viii. Strabo dicit Heliconi esse proximum: quæ & tespiæ plurali tantum nu-	Tespia
Ptolemæus	mero a Tullio declinatur. Ait enim ad Seruium Sulpiciū. Titum Manlium	Tespiæ
Strabo	qui negociatur tespiis/ uehementer diligo.	
Tullius	Trimestris/ & trimenfis/ dici i una significatione potest: hoc ētrium mensium.	Trimestris
	Sic bimestris/ bimensis/ duorum mensium.	Trimenfis
Priscianus	Tiara cum t exili/ & i latino/ fœminino genere/ & tiaras masculino/ declinari po-	Tiara
Seruius	test/ testibus Prisciano/ & Seruio super librum septimū æneidos. Iuuenalis.	Tiaras
Iuuenalis	Phrigia uestitur bucca tiara. Virgilius li. præfato. sceptrumq; sacerq; tiaras.	
Virgilius	Pileus erat Phrygius.	
Polux	Talentum cum t exili utrobq; & unico l/ græcum uocabulum est: quod apud	Talentum
	illos Τάλαρ Τον scribitur. ponderis est genus/ teste Poluce. Est autem duplex/	
Vgutio	atticū scilicet/ & euboicum: ut apud nostros auctores legitur. Neq; a talis tale	
Apuleius	descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
	Tæda cum t exili/ & æ diphthongo scribitur/ teste Apuleio: a δ-αδ-α/ quod est	Tæda
Vgutio	luminare/ eodē teste descendēs: & ubi primā diphthongi uocalem assumpsit.	
	Neq; a tædeo tædes deriuatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.	
Vgutio	Tophus cum t exili/ græca dictio est. Neq; a tondeo tondes deducitur/ ut cū Ca-	Tophus
Virgilius	tholico somniauit Vgutio. Et producit p̄mam syllabam. Virgilius georgi. ii.	
Iuuenalis	Et tophus scaber/ & nigris exesa chelydri. Iuuenalis.	
	nec igneum uiolarent marmora tophum. Genus est lapidis.	
Virgilius	Thersander cū th aspirato/ & r ante s/ & Thersādrus/ declinari in recto/ potest.	Thersāder
	Virgilius libro æneidos secundo.	Thersādrus
	Thersandrus/ Sthenelusq; duces/ & durus Vlysses. Propriū fuit uiri nomē.	
Priscianus	Trames huius tramitis/ masculini generis est/ teste Prisciano: sed & fœminino	Trames
Caper	genere ueteres protulerunt/ ut Caper testatur/ & Probus. Trama/ latine sub	Trama
Probus	tegmen dicitur. Persius. mihi trama figura.	Tramis
Persius	Sit reliqua. Hæc tramis ab Vgutione pro extrema uestimenti parte ponitur.	
Vgutio	Titus cum t exili utrobq; & i latino/ proprium fuit R. omani imperatoris no-	Titus
Ptolemæus	men. Est & eodem nomine fluius/ teste Ptolemæo: cuius hostium est a latere	Tityus
Gasparinus	septentrionali Galliæ Lugdunensis. Tityus cum t exili utrobq; & i latino in	
Virgilius	prima/ & y græco in media syllaba scribitur: & si a Gasparino cum y græco i	
	prima syllaba scribi præcipiatur. Fuit Iouis/ & terræ filius/ dicente Virgilio.	
Tibullus	Necnon & Tityon terræ oīpotentis alumnus. Huius magnitudo corporis/	
	nouem iugerū fuisse describitur. Vnde Tibullus ait.	
	Porrectusq; nouem Tityus per iugera terras/	
	Affiduas atro sanguine pascit aues.	
Varro	Tuba/ notum est quid significat. Hic tubus/ canna est plūbea/ qua aqua deducit.	Tuba
Priscianus	Tubi etiam tubicines appellant/ teste Varrone de lingua latina.	Tubus
	Titubo titubas facit in præterito titubauit/ & titubatus sum/ teste Prisciano.	Titubo
Lucanus	Teutones cū t exili utrobq; populi sunt/ q & teutoni/ & teutonici uocant. Luca	Teutones
Virgilius	nus li. vi. Cantaber exiguis/ & longis Teutonius armis. Virgilius li. ænei. vii.	Teutoni
Caper	Teutonico ritu soliti intorquere cateias.	Teutonici
Apuleius	Thæsauros/ & thæsaurū/ declinari potest/ teste Capro de latinitate. Et (ut Apule-	Thæsauros
	io placet) cū æ diphthongo annotatur post th aspiratū/ ea scilicet ratione/ quā	Thæsaurū
Vgutio	in dictione syncærus docuimus. Neq; a θεστω quæ est positio descendit/ ut cū	
Horatius	Catholico Vgutio somniauit/ maxime cū θεστω cum e apud Græcos scribat/	
Virgilius	cuius syllaba prima corripitur: θησαυρος aut cum h/ ipsam producente syl-	
	labam: ut est etiam apud Horatium sermone. xvi.	
	Thæsauro inueto qui mercenarius agrū illū ipsum mercatus arauit. Virgili	
	us. seruataq; mella Thæsauros relines. Deriuatur aut thæsauros a θησω fu-	
	turo indicatiui modi/ quod est ponam: sicut & ab ἔξω futuro indicatiui modi/	
Paulus	quod ē habeo/ sexus deducit/ aspiratiōe i s mutata: ut i ipsa dictiōe uidimus.	
Lucas	Est aut thæsauros (ut scripsit Paulus de acq̄redo rerū dominio) uetus quædā	
	pecuniæ depositio/ cuius nō extat memoria: ut iam dominū nō habeat: qn̄ ēt	
	thæsauros dicit/ cuius extat memoria/ & dominū habet: ut in euāgelio Lucæ	

capitulo. xii. legitur. Vbi est thesaurus tuus/ibi & cor tuum erit. Ponitur hō
 nunq̄ thesaurus & pro loco in quo aurum reconditur: ut in euangelio Mat/
 thei habetur. Et apertis thesauris suis/hoc est capsis/obtulerunt ei munera:
 aurum: tus: & myrrham. Et (ut tradit Marcellus) in malam quandoq; partem
 thesaurus accipitur. Vnde Plautus in Amphitryone ait. Qui domi uxorem
 meam ipudicia impediuit teneo thesaurum stupri.

Matthæus
 Mrcellus
 Plautus

Taygetus cum t exilili utroq; & y græco in singulari numero masculini gener/
 ris est: in plurali uero neutri. Lucanus libro. iiii. gelidq; inculta iuuentus. Tay/
 geti. Virgilius georgi. secūdo. uirginibus bacchata Lacænis Taygeta. Quod
 Tortellius
 Sylus
 Statius
 Statius
 Prolemæus

Taygetus
 Taigeta
 Taygete

Tortellius putat esse scēminini generis/numeri singularis. Sed falsus est. Vn/
 de Sylus libro. xiiii. Ardebant gelidosq; dehinc inuiscere montes Taygeta
 Statius libro thæbaidos quarto ait. Taygetiq; phalanx & oliuiferi Eurotæ.
 Idem libro siluarum primo. Et Dryadum uiduare choris argentia possit
 Taygeta Græci tamen neutro genere Ταγγε Top dicunt. Mons est Pelopo/
 nesi: teste Ptolemæo. Taygeta huius taigeta eadem scriptura: & taygete hu/
 ius taigetes declinari potest. Filia fuit regis Agenoris: quo etiam nomine una
 ex Pliadibus uocata est. Rufus Festus in Arato.

Rufus
 Ouidius

Electra/Alcyoneq; Celæno/Taygeteq; Ouidius fastorum tertio:
 Naian/& Electram/Taygetemq; Ioui.

Vas huius uadis masculini generis/sponsorem significat datum
 in re capitali/ teste Pompeio. Varro autē de lingua latina/ua/
 dem esse dicit/quem fideiussorem uocamus. ait enim. Vas ap/
 pellatus est/qui pro altero uadimonium promittebat. Quod
 Pompeius
 Varro
 Laurentius

Vas
 Vadum
 Vadimonium
 Vadum
 Vadus

Tullius

Tullius libro officiorum secundo dicat. Factus est eius sistendi
 uas: ut si ille non reuertisset/moriendum esset ipsi. Ego autem puto etiam in
 re non capitali/uadem appellari/ut ipse Varro tradidit: quod alii uadium &
 uadimonium uocant. Vadum neutri generis est/dicente Ouidio. Ad uada Mæ/
 andri concinit albus holor. Sed & hic uadus huius uadus/ teste Prisciano/
 ueteres protulerunt. Vada Virgilius appellat breuia. Vas huius uasis neu/
 tri generis/ in singulari numero tertii ordinis est: in plurali uero secundi/ teste
 Probo. Et format per diminutionem uasculum: ac etiam (ut quidam uolunt)
 uasillum. Vnde Marbodeus in lapidario ad Neronem ait. Que solis radiis i
 aqua subiecta uasillo: ubi etiam prima syllaba corripitur: quæ alias in uas ua/
 sis longa habetur. Nec mirum est. Nam rigillum a tigno/ quasillum a qualo/
 sigillum a signo/ primam corripit syllabam: etsi in dictionibus tignum/qua/
 lus/ signum/ producta sit.

Ouidius
 Priscianus
 Virgilius
 Probus

Marbodeus

Vador uadaris commune uerbum est/ testibus Prisciano/ & Actone super illud Vador.
 Acron Horatii sermone nono: & casu tunc respondere uado Debebat: id est in iudi/
 cium uocato: uel uadio obligato. Ex quo exemplo patet/ q; primam corripit
 Vgutio
 Vgutio
 Ouidius
 Virgilius

Vador
 Vado

syllabam: & si Vgutio dicat habere productam. Vado uadas in alio significa/
 to/ primam etiam corripit syllabam: etsi Vgutio productam habere tra dide/
 rit. Ouidius de remedio. Iamq; uadaturus lectica prodeat inquit. Vado uadis
 tertie coniugationis ua syllabam producit Virgilius li. æneidos sexto.
 Nuncq; inuade uiam: uaginaq; eripe ferrum.

Vgutio
 Horatius
 Martialis

Vitulus notam habet significationem. Vitellus tam plurali quā singulari nume/
 ro/ masculini generis est/ etsi Vgutio neutro genere plurali numero declina/
 ri præcipiat. Horatius sermone. xiiii.
 Quatenus ima petit uoluens aliena uitellus. Martialis.
 Candida si croceos circumfluit unda uitellos.

Virgilius

Valeo uales secunda/ & ualo ualis tertia cōiugatōe/ declinauit Virgilius/ quom/
 dixit. uale uale (inquit) Iolla: nisi forte uelimus dicere le secundum correptū
 esse propter sequentem uocalem. Et tam accusatiuo/ q̄ ablatiui uigetur. Vn/
 de Varro exponens denarios/ & quinaros/ ait. Denarii q; de nos æris uale/
 bant: quinarii/ q; quinos.

Varro

Valeo
 Valo

Marcellus	Veru totum plurale habet. Verutus masculino & uerutum neutro genere de-	Veru
Festus	clinari potest & mediam syllabam producit. Marcellus. Verutū tælum bre-	Verutus
Lucanus	ue est & angustum. Festus. Veruta/pila dicuntur q̄ uelut uerua habeant præ-	Verutum
Probus	fixa. Lucanus libro octauo. Cæsaries compressa manu/pharioq̄ ueruto. Ve-	Veruti
Virgilius	ruti/populi sunt Volsci/sic teste Probo cognominati/quia dolonibus i præ-	
	lio soliti sunt uti/de quibus Virgilius georgicon.ii. Assuetumq̄ malo Ligu-	
	rem/Volscosq̄ Verutos.	
Vgutio	Vertebra foeminino & uertebrium neutro genere declinari potest: quod ēt uer-	Vertebra
Caper	tibulum Vgutio appellat: Græci ισχιον uocant.	Vertebrium
Virgilius	Vertex (inqt Caper de latinitate) capitis est: uortex uero fluminis. Virgilius æne-	Vertibulū
Marcellus	idos. vi. Vorticibus rapidus & multa flauus arena. Vertex item pro aquilone	Vertex
Virgilius	ponitur teste Marcello dicente Virgilio georgicon secundo.	Vortex
Caper	Præsertim si tempestas e uertice siluis Incubuit.	
Priscianus	Vetus trium generum & ueter/ in recto declinari potest teste Capro: a quo scili-	Vetus
Accius	cet ueter/ sit superlatiue ueterimus/ teste Prisciano. Accius in hecuba. Vete-	Veter
Ennius	fatorū terminus sic iusserat. Et Ennius ait. Quom ueter occubuit Priamus sub	Vetustus
Horatius	marte pelafgo. Inde fit uetustus/ uetulus/ uetellus/ ueterosus/ ueteranus. Hoc	Vetulus
	ueternum/ morbus est intercutaneus. Horatius in epistolis.	Vetellus
	Cur me phunesto properent arcere ueterno? Et quoniam qui hunc patiunt	Veterosus
Virgilius	morbū pigri efficiuntur/ ideo pro pigricia ueternū nōnunq̄ ponitur. Vir-	Veteranus
Festus	gilius georgicon pmo. Nec torpere graui passus sua regna ueterno. Inde ue-	Veternum
	ternus fit & ueternosus/ graui (nit inquit Festus) somno pressus. Et sicut ueter	Veternosus
	num (ut diximus) intercus/ hoc est hydrops uocatur/ ita ueternosus etiā hy-	
Cato	dropicus appellat. Cato. Veternosus q̄ plurimū bibit/ tā maxime sitit.	
Plasmio	Vetero ueteras/ & ueteror deponens/ dici potest: ut est apud Psalmographum.	Vetero
graphus	Inueteraui inter omnes inimicos meos. Et iterum. Filii alieni inueterati sunt.	Veteror
Psalmogra	Inde fit ueterasco/ inter quod & uetustisco/ hoc distat: q̄ (ut tradit Nigidius li-	Veterasco
phus	bro. x. & confirmat Marcellus) ueterascere dicuntur/ quæ meliora fiunt: uete-	Vetustisco
	rascere autem/ quæ deteriora efficiuntur. Verum & quæ deteriora fiunt/ uete-	
Nigidius	rascere etiam dicitur. Vnde in euangelio Lucæ capitulo. xii. legitur. Facite uo-	
Lucas	bis saculos/ qui non ueterascunt.	
Lucretius	Vieo uies facit/ in præterito uieui/ in supino uietum/ e syllaba producta: & quan-	Vieo
Terentius	doq̄ correpta. Lucretius libro tertio. Nec supra caput eiusdē cecidisse uietū	Vimen
Horatius	Vestem sentimus. Terentius in Eunuchō. Hic est uietus/ ueternosus/ senex. Ho-	
	ratius in epodo. Quis sudor uietis/ & q̄ malus undiq̄ membris	
Festus	Crescit odor? Et interpretatur uietus languidus/ sine ui/ & naturalibus priua-	
Donatus	tus uiribus/ ut exponit Festus. Nam uiere/ uincere ligare/ uel inflectere signifi-	
Festus	cat. Et a uieo uimina dicta sunt/ auctoribus Donato super Terentiū eunuchū/	
Vgutio	& Festo: nō autem a uiro/ ut cum Catholico somniauit Vgutio.	
	Vincio uincis facit i supino uinctum. Vinco uincis format supinum uictum/ idē	Vincio
Pōponius	quod & a uiuo uiuis.	Vinco
Ennius	Vegeo ueges/ & uegeto uegetas/ in uno significato dici potest. Pomponius i ma-	Vegeo
	iali. Animos uenus ueget uoluptatibus. Ennius i Ambracia. Aequora salsa ue-	Vegeto
Marcellus	ges in gentibus uentis. Hoc tñ inter uegetum distat/ & uegens/ auctore Marcel-	
Horatius	lo: q̄ uegetum sit incolume/ uegens autem forte. Nam uegetum corporis/	
	uegens autem animi possumus dicere. Horatius in sermonibus. Membra de-	
	dit/ uegetus præscripta ad munia surgit.	
Perfius	Video uides secunda/ & uido uidis/ tertia coniugatione declinari potest: quod	Video
	patet per compositum diuido diuidis. Perfius.	Vido
	Sed quid opus teneras mordaci radere uero Auriculas: uide/ scis/ ne maiorū	
	tibi forte Limina præfigāt. Et illud. Hoc uide/ ne rursus leuitatis crimie dānes.	
Vgutio	Visus husus uisus in singulari numero masculini generis est/ in plurali uero mas-	Visus
Seruius	culini/ & neutri. Nec comperitur apud Probum auctorem hoc uisum singu-	Visio
	lari numero: etsi Vgutio/ & Catholicon/ hoc uisum declinari posse præcipi-	
	ant. Distinguuntur tamen auctore Seruio uisus/ & uisa/ hoc modo. Quom de	
	uis (inquit) loquimur/ quibus uidemus/ uisus masculino genere dicimus: ut nu-	

Virgilius	becula obstat uisibus nostris. Si autem neutro utamur/ea quæ uidentur signi-	
Virgilius	ficamus: ut est apud Virgilium. Dii uisa secudent. Sed & masculino genere	
Hieronymus	pro iis quæ uidentur utimur Virgilius libro æneidos. vii. Rite secundarent ui-	
	sus. Hieronymus in libro secundo Machabæorum capitulo ultimo. Singulos	
	autem illorū armauit: nō clypei & hastæ munitiōe: sed sermonibus optimis/	
	& exhortationibus/ exposito digna fide somnio: per quod uniuersos lætifica-	
	uit. Erat autem huiusmodi uisus. Hæc ille. Visio pro eo quod uidetur etiā po-	
Hieronymus	nitur. Hieronymus in Matthæo. Nemini dixeritis uisionem hanc/ donec fili-	
	us hoīs a mortuis resurgat. Posset tñ & pro uisu quo uidemus uisio usurpari.	
Priscianus	Vigil huius uigilis cōmunis generis est/ teste Prisciano. Hæc uigilia/ & hoc uigi-	Vigil
	lium/ in uno significato declinari potest. Differunt autem uigiliæ ab excubiis/	Vigilia
Seruius	auctore Seruio/ hoc pacto/ quod uigiliæ nocturnæ sunt/ excubiæ uero diur-	Vigilium
Hieronymus	næ. Sed & nocturnas excubias dicimus. Vnde Hieronymus in sermone ad fra-	
	tres de uigiliarū sanctitate ait. Hæc & huiusmodi tanta/ ac talia/ ideo sancti illi	
	cecinerūt/ & scripta reliquerūt: ut nos eorū posterī paribus excitaremur exem-	
	plis/ ad celebrandas etiam noctibus salutis nostræ excubias.	
Vgutio	Varix huius uaricis non est foeminini generis/ ut Vgutio somniauit/ sed mascu-	Varix
Priscianus	lini/ teste Prisciano: ut est apud Horatium. Varice succiso. Comperitur tamē	Varica
Horatius	foeminino genere hæc uarica. Et licet uarix/ uel uarica/ primam producat syl-	Varicosus
Persius	labam/ in deriuato tamen uaricosus ua syllaba corripitur. Persius.	
Iuuenalis	Dixeris hæc inter uaricosos cēturiones. Iuuenalis. uaricosus fiet haruspex.	
Donatus	Virus/ teste Donato/ indclinabile est. Sed & uirus huius uiri/ sicut uulgus/ pella	Virus
Marcellus	gus/ declinari potest/ testibus Marcello/ Prisciano/ Sergio/ & Seruio/ sup primū	Virosus
Priscianus	georgicorū. Vnde Lucretius ait. Liquit enim supra tætri uestigia uiri: hoc est	Virulentus
Sergius	ueneni/ tam boni teste Seruio/ q̄ mali/ dicente Virgilio georgicorū primo.	Vir
Seruius	Ille malum uirus serpentibus addit atris. Malum dixit ad differētiā uiri bo-	Viritim
Lucretius	ni/ sicut & Lucretius tætri. Inde fit uirosus/ & uirulentus. Virgilius libro præ-	Vires
Seruius	fato. uirosaq; pontus Castorea. Virus itā pro uirtute naturali ponitur/ ut iter	Viresco
Virgilius	prætatur Marcellus illud Lucretii libro secundo. Concoctosq; suo cōtractus	Vis
Virgilius	perdere uiro. Rursus uirus pro uirore accipitur: ut est apud Statiū libro pri-	Vix
Marcellus	mo siluarum. atq; omne benigne Virus odoriferis Arabum quod crescit in	
Lucretius	aruis/ id est uirorem/ hoc est omnes hæbas uiuentes. Vir huius uiri/ nō homi-	
Status	nis tantū est significatio: sed & de animalibus auctore Marcello dicitur. Vnde	
Marcellus	Virgilius in bucolicis ait.	
Virgilius	Vir gregis ipse caper. Martialis.	
Martialis	Et illud oleas quod uiri capellarū. Ab eo q̄ est uir/ fit uirosus prima correpta	
Lucillius	syllaba: quæ ab eo quod est uirus/ producta est. Lucillius septimo satirarum.	
Marcellus	uenio ad netulam/ atq; uirosam Vxorem/ cedam potius/ q̄ castrem egomet	
Festus	me. Marcellus. Virosæ mulieres dicuntur uiroꝝ appetentes/ uel luxuriosæ. Vi-	
Marcellus	ritim significat per singulos uiros. Festus. Viriti dictū dari quod datur per sin-	
Cicero	gulos uiros. Marcellus. Viriti dictū est seperatim/ & per singulos uiros. Cice-	
Cato	ro de republica libro secundo. Ac p̄mus agros quos Romulus bello ceperat/	
Curtius	diuisit uiritim ciuibus. Cato. Præda quæ capta ē/ uiriti diuisa. Sed & de uno	
Horatius	uiritim dici potest/ & producit ri syllabam. Curtius. Si quis uiritim dimicare	
Priscianus	uellet/ pronocauit. Horatius in epistolis.	
Seruius	Quod legeret/ tereretq; uiritim publicus usus. Vires plurali tātum numero	
	dicimus/ teste Prisciano. Inde fit etiam uirosus/ teste Seruio/ prima producta	
	syllaba. A uiribus item uenit uiresco uirescis uerbum/ prima syllaba pro-	
Verrius	ducta. Verrius in pœmatis. Hinc crescunt animi: uirescit uulnere uirtus/ hoc ē	
	maiorū sit uirium. Comperitur etiam uiresco a uiro uires/ cuius prima sylla-	
Status	ba corripitur. Statius libro siluarū primo. Exuit/ atq; alios melior reuirescit i	
Columella	annos. Collumella libro. xi. Lubrica iam lapathos/ iam rhamni sponte uire-	
Probus	scunt. Hæc uis habet in noiatiuo plurali/ accusatiuo/ uocatiuo/ uis/ testibus/	
Priscianus	Probo/ & Prisciano. Lucretius li. ii. uis multas possidet i se: Atq; potestates.	
Lucretius	Salustius libro historiarum quarto. Male iam assuetum ad oēs uis cōtrouer-	
Salustius	siarum. Et (ut tradit Marcellus) uis uiolentiam significat/ uel celeritatem/ siue	

Marcellus	celerem impetum: qm̄ etiam uirtutē & multitudinē / auctore Seruio / dicē	
Seruius	te etiam Salustio. Secūda tempestate / ex ponto uis pisciū erupit: idest multi	
Salustius	tudo. Vix cū labore. Virgilius libro georgicon. ii. Vix humiles apibus castias	
Virgilius	roremq; ministrat. Vix statim. Virgilius libro æneidos secūdo.	
Virgilius	Vix ea fatus eram / gemitu cū talia reddit.	
Martialis	Vinū habet plurale uina & uinis. Martialis. Rhæsinata bibis uina: phalerna fu	Vinum
Ouidius	gis. Ouidius libro primo de arte. Et uenus in uinis / ignis i igne fuit. Vinū for	Villum
	mat diminutiue uillum & uinellū. A uino uinalia dicta sunt / tam secūdi q̄ ter	Vinellum
	tii ordinis / teste in saturnalibus Macrobio. Vnde & Masurius ait. Vinaliorū	Vinalia
Macrobius	dies Ioui sacer est. Vinalia autē diem festum habebāt; quo die uinum nouum	
Masurius	Ioui libabant / ut scripsit Pompeius.	
Pompeius	Vicia cum i latino utrobique & c exili / fœminini generis / a græco quod illi neu	Vicia
Vgutio	tro genere βικίον dicunt / deducitur: non autem a uicio / uel uictoria / ut cum	Vicium
Gasparinus	Catholico somniauit Vgutio: sed nec a uice / ut Gasparinus tradidit. Genus ē	Vitium
Plinius	Legumētū. Plinius libro. xviii. naturalis historiæ. Nascuntur in uicia & aliquā	
Victorinus	do e terra / cochleæ minutæ / erodentes eam. Vicium si a uincio descendit (ut	
	Victorinus uoluit) cum c scribitur. Si autem (ut aliis placet) a uito uitas / cū	
Phocas	t uitium scribere oportet.	
Ouidius	Vepres teste Phoca plurali tantum numero declinamur. Ego autem etiam sin	Vepres
Hieronymus	gulari numero iuenio. Ouidius li. meta. v. Aut lepori q̄ uepre latens hostilia	
Priscianus	cernit Ora canum. Hieronymus in Hesaia capitulo. xxvii. Quis dabit uiaē spi	
Caper	nam & ueprem? Fœminini generis est / teste Prisciano: sed & masculini / ut Ca	
Probus	per testatur & Probus.	
Diomedes	Viscus huius uisci masculini generis est / teste Diomede / dicente Horatio ser	Viscus
Horatius	mone. xviii. Sumus ego / & prope me uiscus Thurinus. Sed & hoc uiscum de	Viscum
Phocas	clinari potest / testibus Phoca & Seruio super primū georgicorum. Vnde Se	
Seruius	renus ait. Proderit & mansum quod traxeris arbore uiscum. Virgilius libro	
Serenus	æneidos. vi. Quale solet siluis brumali frigore uiscum Fronde uirere noua.	
Virgilius	In alio autem significato uiscus / tertii ordinis est. Et teste Seruio / non tantum	
Seruius	intestina / sed quicquid sub corio est / uiscera appellamur. Lucretius lib. p̄mo.	
Lucretius	Visceribus uiscus gigni / sanguenq; creari. Serenus.	
Serenus	Aut nitidum ranæ decoctum uiscus oliuo.	
Priscianus	Vnguis masculini generis est / teste Prisciano: & facit diminutiue unguella / teste	Vnguis
Diomedes	Diomede: quin etiam & unguicula / dicente Lucretio libro sexto. Coporis ex	Vnguolla
Lucretius	tremas quoq; partis unguiculasq;. Cicero ad Lentulum. Sed præsta te eum q̄	Vngucula
Cicero	mihi a teneris (ut Græci dicunt) unguiculus es cognitus. Vngula autem / ut di	Vngula
Priscianus	cit Priscianus / diminutiū non est: etsi diminutiū habere formam uideat.	Vngulum
Pompeius	Vngulum Oſcorum lingua anulus uocatur / teste Pōpeio: quod Vgutio mas	Vngulus
Vgutio	culino genere hic ungulus declinari præcipit.	
Priscianus	Vibex cum e in secunda syllaba / teste Prisciano scribitur: quod a magistro Bene	Vibex
Bene	per i uibix efferri præcipitur. Sunt autem uibices plagæ in humano corpore	Vibix
Pompeius	dictæ q̄ ui fiant / auctore Pompeio: non autem a uireo / uel uirgine / ut cum	
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio. Et producit in obliquis bi syllabam. Persius.	
Persius	Si puteal multa cautus uibice flagellas.	
	Vnus una unum / gēitio unius / uel uni unæ uni / datiuo ūni / uel ūno unæ uno /	Vnus
Priscianus	teste Prisciano / declinari potest / Cicero. hoc iudiciū si expectatur / ut non unæ	
Cicero	rei statui / sed omnibus constitui putetur.	
	Vllus ulla ullū / genitio ullius / uel ulli ullæ ulli / datiuo ulli / uel ullo ullæ ullo /	Vllus
Priscianus	declinari pōt / teste Prisciano. Plautus in truculento. Quasi uero corporis reli	
Plautus	queris potestatem coloris ulli capiendi.	
	Vter utra utrū / gēitio utrius / uel utri utræ utri / datiuo utri / uel utro utræ utro /	Vter
	declinari potest: sicut neuter / genitio neutrius / uel neutri. Hic uter huius utris	Vterus
Marcellus	genus ē uasis. Vterus & uter huius uteri / declinari potest / teste Marcello / Cæ	
Cæcilius	ciliū referente dicentem in umbris. Nunc uter crescit: non pōt celari. Proprie	
	ueterus mulierum est.	
Priscianus	Vngo ungis / & ungo unguis / teste Prisciano / efferri potest. Et facit in præterito	Vngo

Papirianus	unxi/& ungui/testibus Papiriano/Niso/Probo. Inde uenit unguē/& unguē	Vnguo
Nisus	tum. Virgilius li. æneidos. iiii. & pinguis unguine cæras.	Vnguen
Probus	Vultur huius uulturis/& uulturis/& uulturius/in recto declinari pōt. Ennius.	Vnguētum
Virgilius	Vulturis in siluis miserum mandebat hominem. Pompeius. Alites uolatu	Vultur
Ennius	auspicia facientes istæ putabantur/buteo/aquila/uulturius. Plautus in trucu	Vulturis
Pompeius	lento. Iam quasi uulturii triduo prius prædiuināt/quo die esuri sient. Vultur	Vulturius
Plautus	item/teste Acrone/mōs est Apuliæ/dicente Horatio in tertio carminum.	Vulturnus
Acron	Me fabulosæ uulture in Apulo. Vulturnus uentus quidam est:& fluius Cā	Vulturnum
Horatius	paniæ:quod & hoc uulturnū declinari potest testibus Capro/& Probo. Sy	
Caper	lius libro. viii. fluctuq; sonorum Vulturnum. Vulturnū item/opidum est Cā	
Probus	panorum/teste Ptolemæo.	
Syllus	Velum cū unico l/format diminutiue uexillū/auctore Pompeio/Vgutio autē	Velum
Pompeius	dicit q; facit per diminutionem uelulum.	Vexillum
Vgutio	Volo uolas prima/& uolo uolis tertia cōiugatione declari potest/teste Pom	Velulum
Pompeius	peio in dictione auolūt. In alio autē significato/uolo uis uult dicimus.	Volo
Priscianus	Vomer/& uomis/in recto declinari potest/teste Prisciano:& masculini generis	Vomer
Lucanus	est. Lucanus libro. vi. Pinguis Bebrycio discessit uomere sulcus.	Vomis
Seruius	Vrbs/teste Seruio/ab orbe dicta est:quia antiquæ ciuitates i orbes fiebant. Hoc	Vrbs
Vgutio	urbū/curuatura aratri dicitur:quod ab Vgutione masculio genere hic urbs	Vrbum
Varro	declinari præcipitur:a quo (ut Varroni placet)urbs dicta est:quia urbum in	Vrbo
	condenda urbe adhiberi soleret. Inde fit urbo urbas uerbum:quod significat	
Pompeius	aratro diffinire/auctore pompeio.	
	Vallus cum duplicato l/& uannus cum geminato n i uno significato dici pōt/	Vallus
Seruius	teste Seruio:& sceminini generis est/dicēte Virgilio. & mystica uānus lacchi.	Vannus
Virgilius	Inde fit uāno uerbū. Varro de re rustica. Ut quod leuissimum est i eo/atq; ap	Vāno
Varro	pellatur acus/& pallea/uannatur foras extra aream:idest uentiletur. Ventu	Ventilo
Martialis	lo aut/cum ti syllabam corripiat/cū unico l scribitur. Martialis.	Vaneo
Syllus	Currit/& in toto uentilat aura boue. Syllus libro. xiiii.	Vallus
Propertius	Hic miser igniferam dum uentilat aere pinum. Propertius.	Vallum
Iuuenalis	Hæc uenus ut uiuat/uentilat ipsa facem. Iuuenalis satyra prima.	Valles
	Ventilat æstiuum digitis sudantibus aurū. Vaneo uanes secundæ coniugatio	Vallecula
Virgilius	nis/facit in præterito uanui. Virgilius libro æneidos tertio.	Vallis.
	Et procul in tenuem ex oculis euauit auram. Hic uallus/& hoc uallū cum ge	Vallicula
Seruius	mino l/hoc modo distinguuntur/auctore Seruio super librū nonū æneidos:	Valla
	q; uallum dicitur ipsa munitio:ualli uero/sustes quibus uallum munitur:ut	Vallæ
Virgilius	est apud Virgilium georgicorum. ii. & acuto robore uallos. Ponitur & non	
Virgilius	nunq; tñ uallus pro munitione. Vnde Virgilius georgicon pmo inquit.	
Seruius	Exacuūt alii uallos. Quod enarrans Seruius ait. Exacuūt/idest repurgant:ual	
Seruius	los:idest fossas/& muros de terra factos. Hæc ualles cum efferri debet/teste	
Virgilius	Seruio sup librū. xi. æneidos/dicente Virgilio libro præfato.	
Seruius	Est curuo an fractu ualles accomoda fraudi. & teste eodem Seruio/format di	
	minutiue uallecula. Sed & uallis cū i enunciari potest: cuius diminutiū erit	
Ouidius	uanicula. Ouidius libro metamorphoseos. viii. Cōcaua uallis erat:quo se de	
	mittere riui Assuerant pluuiæ aquæ. Nam si dixisset ualles/uersus stare nō	
Stattius	posset. Hinc Stattius ait. Vallis in amplexu nemorū sedet. Pompeius. Cōuallis	
Pompeius	est planicies/ex omni pte cōprehēsa mōtibus/collibusue. Vallis duobus late	
	ribus iclusa planicies. Vallis diminutiū uallicula facit. Hæc ille. Valla/nomē	
Ptolemæus	est duarū urbiū/teste Ptolemæo:quarū una est in Thracia:alia in Mauritania	
Ptolemæus	Tingintana. Vallæ/urbs ē Pieriæ i Macedonia/ut idē Ptolemæus ostendit.	
	Vrfus triplex habet diminutiū/urfulus/urfellus/urficulus:& habet sceminini	Vrfus
Probus	num urfa:quod in datiuo plurali/& ablatiuo/facit urfabus/ut tradit Probus:	Vrfulus
Beda	quod tamen Beda super Donati artem improbat/tam pro scemina/q; pro	Vrfellus
Seruius	mare/urfis dici præcipiens.	Vrficulus
Charisius	Verro uerris cum gemino r/facit in præterito uerfi/teste Seruio super librum	Vrfa
Lycinius	primum æneidos:quin etiam uerri/teste Charisio. Vnde Lycinius Macer	Verro
Priscianus	pro Tuscis ait. Hisce etiam reliquias auerrunt. Et format in supino uer/	Vergo

Virgilius	sum teste Prisciano / dicente Virgilio . uersa puluis inscribitur hasta: idest tra	Verto
Seruius	cta: ut exponit Seruius. Nam sicut mundare / ita & trahere / uerro significat	Verrunco
Marcellus	teste Marcello. Vnde Virgilius libro æneidos primo ait.	
Virgilius	Quippe ferant rapidi secum uerrantq; per auras: idest trahant. Vergo uer	
Priscianus	gis facit in præterito uersi: in supino uersum / teste Prisciano. Diomedes aut	
Diomedes	dicit q; format præteritum uerxi cum x. Verto uertis facit in præterito uerti:	
Priscianus	in supino uersum / teste Prisciano: non aut uersi / ut somniando tradidit Vgu	
Vgutio	tio. Verrunco uerruncas cum duplicato r / pro uerro ponitur / auctoribus	
Marcellus	Marcello / & Pompeio.	
Popeius	Veneror ueneraris commune uerbū / ex uenia / & orando componitur / teste Pom	Veneror
Pompeius	peio: quod per somnia a Venere tractū / cū Catholico tradit Vgutio .	
Vgutio	Villus cum duplicato l / pilus dicitur. Martialis. Calfaciunt uilli pallia uestra mei.	Villus
Martialis	Villa cum gemino l / ab omnibus scribi consuevit. etsi ab eo quod est uilis ui	Villa
	le / quod cum unico l scribitur / deriuetur. Notum est uocabulum: quo nomi	Villum
	ne locus quidam a latere occidentali Cretæ uocatur / teste Ptolemæo . Villū	
Ptolemæus	etiam cum geminato l / diminutiuum est a uino.	Vanitas
Marcellus	Vanitas / & uanitudo / in uno significato dici potest / auctore Marcello.	Vanitudo
Statius	Vesper pro stella masculini generis est. Statius libro thæbaidos decimo. sed ue	Vesper
	sper opacus Lunares iam ducit equos. Sed & foeminino genere ueteres pro	Vesperugo
Caper	tulerunt / ut Caper testatur / & Probus. Hæc & uesperugo uocatur. Plautus.	Vesperus
Probus	Nec uesperugo / nec uirgilæ occidunt. Dicitur nonnunq; & uesperus / siue he	Hesperus
Plautus	sperus: ut est apud Virgilium in fine bucolicorum. Ite domum saturæ / ue	Vesper
Virgilius	nit hesperus / ite capellæ. Hoc uesper / hoc uesperum / hæc uespera / ab auctori	Vesperum
	bus usurpantur. Hi uesperī / & hæc uesperæ / licet a nonnullis hoc modo disti	Vespera
	guantur / q; uesperī / officium ipsum sit / uesperæ autem / hora / qua officium	Vesperī
	ipsum decantantur / ab auctoribus tamen confunduntur. Vesperna / coena uo	Vesperæ
Pompeius	catur. Pompeius. Coena apud antiquos dicebatur / quod nunc est prandium:	Vesperna
	uesperna autem / quam nunc coenam appellamus. Vespa / paruum est nola /	Vespa
Pompeius	tile / api simile. Vespa item / & uespillo / auctore Pompeio / is dicitur / qui fu	Vespillo
	nerandis corporibus officium gerit. Ait enim. Vespæ / & uespillones dicun	Vespula
	tur / qui funerandis corporibus officium gerunt / non a minutis illis uolucris	Hesperilio
	bus: sed quia uespertino tempore eos efferunt / qui funebri pompa duci pro	
	pter inopiam nequeunt. Hi etiam uespulæ uocantur. Hæc ille. Neq; a ueho	
	uehis / uel a ueste / & ui / & spolio / descendit / ut cum Catholico somniabun	
Vgutio	us tradit Vgutio. Martialis. Qui fuerat medicus / nunc est uespillo	Diaulus
Martialis	Vespertilio masculini generis est. Varro in Agathone. Vespertilio factus sū:	
Varro	neq; in muribus plane / neq; in uolucris sum.	
Cato	Vls pro ultra referente Festo Cato posuit: sicut eis dicitur / & citra. Vltro signifi	Vls
Virgilius	cat sponte. Vltro insuper / Virgilius libro æneidos nono .	Vltra
Seruius	Viderit irrupentem / ultroq; icluserit urbi: idest insuper / ut expōit Seruius.	Vltro
Nonius	Varietas / & uariantia / in uno significato accipi possunt / teste Nonio. Lucretius	Varietas
Lucretius	libro tertio.	Variantia
	Principiis / unde hæc oritur uariantia rerum.	Vehiculum
Nonius	Vehiculum / & uestabulum / in una significatione accipi possunt / teste Nonio	Vestabulū
	in dictione iumentum. Hæc ueha a ueho uehis / etiam genus uehicle est.	Veha
Festus	Hæc ueia cum i in medio duarum uocalium / apud Oscos etiam plaustrum	Veia
	uocabatur / teste Festo: unde (ut ait) ueiatura uectura appellatur.	Vastitas
Nonius	Vastitas / uastitudo / uesticies / in uno significato / teste Nonio / dicitur horror / de	Vastitudo
Plautus	sertio / contagium. Plautus in pseudulo. Distractio / distidium / uasticies ue	Vasticies
Accius	nit. Accius in Meleagro. Quæ uastitudo hæc / aut unde inuasit mihi?	Vastatio
Nonius	Vanitas item pro uastatione ponitur / teste eodem Nonio. Vnde Accius in	
Accius	Astyanacte ait. Propterea tot tantasq; habemus uastitates phunerum .	
	Victus huius uictus / uel uicti / uel more antiquo uictuis / declinari potest. Plau	Victus
Plautus	tus in captiuis. Victi quotidiani utrum ad me afferas. Varro libro de uita pa	
Varro	trū quarto. Primū de re familiari / secūdo de uictuis consuetudine.	
Vgutio	Vrina non uenit ab uro uris / ut Vgutio / & Catholico / tradiderit: sed græcum	Vrina

	uocabulum est/ab ὀύρῳ quod est meio deductū. Vnde ὀύρῳ græce urina/	Vrino
	latine lotium dicitur/a supino lotum/lo syllaba tamen præter naturam pri-	Vrinor
	mitiui correpta. Neq; solum pro ea aqua/quæ quottidie eiicitur/urina acci-	Vrna
Plinius	pit/sed & p gēitali spmate. Plinius li. viii. naturalis historiæ. Incōtinēs asinæ	Vrus
Iuuenalis	uterus urinā genitālē reddit/ni cogatur in cursū uerberibus a coitu. Iuuenalis.	
	Auribus/atq; oculis/cōcepta urina mouetur. Inde urino urinas/ & urinor.	
Varro	Varro de lingua latina. Vrnæ dictæ/q; urinātur in aqua haurienda/ Vrinari	
Cicero	eni(ut pergit)est mergi in aquā. Cicero Acadēmicorū li. ii. Si qñ enim uos de	
Vgutio	mersimus/ut qui urinātur. Ex quo cōstat/q; urna nō uenit ab urgeo/ut cum	
Vgutio	Catholico somniauit Vgutio/sed ab urino/ut auctor est Varro. Vrus nō ue-	
Seruius	nit ab uro uris/ut cū Catholico Vgutio somniauit/sed ἀπό τῶν ὀφθαλμῶν/idest a	
Virgilius	montibus/teste Seruio super secundū georgicorū. Sunt aut uiri agrestes bo-	
	ues/qui in Pyrenæo mōte nascuntur/inter Gallias/& Hispanias posito/de q;	
Macrobius	bus Virgilius libro præfato. Siluestres uiri assidue. Macrobius uero in satur-	
	nalibus dicit uros boues Gallicā esse uocē/qua feri boues significantur.	
	Vlysses cū unico l/& y græco/& geminato s scribit: qđ Græci Ὀδυσσεύς dicūt	Vlysses
	Sed nostri d in l mutauere. Sūt tñ qui cū x Vlysses scriptitant/quod & fortas	Vlyxes
	sis fieri pōt. Nam x ex Græcis accepimus:etsi Catholico in dictione Christus/	
	dicat inuentū fuisse Christi dei & hois tēporibus:ut scilicet crucis ipsius pas-	
	sionē prænotaret. O ridiculū hominē. Quod enim tu x putas nostrū/nō est	
	x:sed chi littera/quā Græci uocant:cuius loco/nos ch aspirato utimur. x ergo	
Plinius	littera duplex est:pro qua modo cs/modo gs/modo geminato ss(ut scripsit	
	Plinius)primitus utebantur:ut apex apex:grece grex:simili modo(ut illi uo-	
	lūt)Vlysses Vlyxes. Nā qđ apud Doros Ὀδυσσεύς quod est bina/cū gemino σσ	
Homerus	scribit/sæpe δ-ισ- ab Hōero cū ē pōit. Facit at Vlysses i Vgtōlyssis/ul Vlyssi:	
Virgilius	sicut Achilles huius Achillis uel Achilli. Virgilius libro ænei. secūdo. Et terrā	
	altricē sæui execramur Vlyssi. Et facit in uocatiuo Vlysses/& Vlysse. Ouidius	
Ouidius	in primo libri heroidū carmine. Hanc tua Penelope lento tibi mittit Vlysse.	
Priscianus	Declinatur nōnunq; & Vlysseus i recto/teste Prisciāo:sicut Achilles/& Achil-	
Horatius	leus. Horatius in primo carminū. Nec cursus duplices per mare Vlyssei. Neq;	
	ex holon/& xenos/Vlysses cōponitur/ut cū Catholico ridiculus somniauit	
Vgutio	Vgutio:sed dicit ab ὀδυσσεύς/ut qđ est irascor. Nā irascibilis fuisse pibetur.	
	Vnicornis masculini generis/& hoc unicorniū/declinari pōt. Aīal est/unicum	Vnicornis
	in fronte cornu gerens/alias monoceros appellatus.	Vnicorniū
Virgilius	Vulgus neutri generis est/dicente Virgilio georgicorū tertio. Dira per incautū	Vulgus
Virgilius	serpāt cōtagia uulgus. Et æneidos duodecimo. & uulgus inermū / Inualidq;	Vulga
Donatus	senes/turres/ac tecta domorū Obsedere. Potest etiā/declinari hic uulgus/te	
Probus	stibus Donato/Probo/Prisciāo/Seruio super librū primū/& secundū ænei.	
Priscianus	Cicero. Saturnū maxime colūt uulgi. Hierōymus in Iob cap. xxiiii. Vīm fece-	
Seruius	rūt/deprædantes pupillos/& uulgū pauperē spoliauerūt. At uero Sergius in	
Cicero	Donatū/neutri/& scēminini generis esse uulgus tradidit:non aut masculini:	
Hierōymus	dixitq; Virgiliū sic protulisse. in. ii. ænei. In uulgū ambiguā. Vnde & Donatū	
Sergius	ipsum carpsit/q; scilicet hac in parte nō recte senserit. Quod tñ Seruius sic le-	
Virgilius	git. spargere uoces In uulgū ambiguas. Exempla ergo/quæ supra attulimus	
	Hierōymi/& Ciceronis/tam Sergii opīnioni(sī tñ uera est)q; Donati/Probi:	
Priscianus	Prisciani/Seruii/conferre pōt. Veteres etiā/teste Prisciano/hic uulgus huius	
Nonius	uulgus quarta declinatione declinabāt. Hæc uulga/capacitas dicitur/uel si/	
Lucillius	nus cū laxitate/ut scribit Nonius. Lucillius li. ii. in uulgā penetrare pilosam.	
Priscianus	Vocifero uociferas/& uociferor deponēs usurpat:qđ tñ Prisciāus tradit ēē cōē.	Vocifero
	Veto uetas facit in præterito uetaui:in supino uetatū. Vnde in apostolicis actio-	Vociferor
	nibus legitur cap. xvi. Transeuntes aut Phrygiā/& Galatiæ regionē/uetati	Veto
Priscianus	sunt a spiritu sancto loqui uerbū dei/in Asia. Antiqui etiā ueto uetis tertia te	
Priscianus	ste Prisciano cōiugatione declinabāt:cuius præterito uetui/supino uetitum/	
	nunc utimur.	
	Virgo(ut tradit Priscianus)scēminini tantum generis est:sed & masculini cōperi	Virgo
Hierōymus	tur. Vnde Hieronymus in prologo super Ioannē/ait. Et huic matrem suā pē	Virgūcula

Seruius	dens in cruce cōmendauit Deus: ut uirginē uirgo seruarēt. Virgo a uiridiore	Virga
Virgilius	ætate dicta est. Vnde etiā matres/ teste Seruio super librū xi. æneidos/ uirgi-	Virgula
Terentius	nes/ nōnunq̃ appellāt. Hinc Virgilius de Pasiphæ loquēs/ ait. Ah uirgo infœ-	Virgella
	lix/ quæ te dementia cepit/ Terentius in ecyra. Nā uiriū est oblatum uirgini	Virgūcula
Beda	olim ab nescio quo improbo. Et format diminutiue uirgūcula. Virga (ut tra-	
Virgilius	dit Beda sup Donati artē) triplex habet diminutiū/ uirgula/ uirgella/ uirgūcula.	
Martialis	Vindemia/ uini demptio/ producit de syllabā. Virgilius georgico. ii. Nō eadem	Vindemia
Psalmogra-	arboribus pēdet uindemia nostris. Martialis. Iam prior ad facē/ sed & hæc ui-	Vindemiator
phus	demia uenit. A uindemia fit uindemio uindemias uerbū/ ut ē apud Psalmo	Vindemitor
Horatius	graphū. Vt qd destruxisti maceriā eius/ & uindemiāt eam oēs qui pratergre-	Virginde
	diūt uia? A uindemiātu supino/ fit uindemiator/ de syllaba prater naturā	mia
Ouidius	correpta metri gratia. Horatius sermone. xvii. Vindemiator/ & inuectus cui	
	sæpe uiator. At uero Ouidius antepenultimā syllabā detraxit/ ut de syllaba	
Marcellus	quæ (ut diximus) naturaliter producta est/ etiā produci posset. Ait enim in fa-	
Varro	stis. At non effugiet uindemitor/ hoc quoq; causam. Virgindemia/ uirgarū	
Agrætius	demptio uocatur/ seu uirgarū apparatus/ teste Marcello. Varro in Agatho-	
Seruius	ne. Ideoq; scapulæ metuūt uirgindemiam.	
Cicero	Victor/ & qui uehit/ & qui uehitur/ dici potest/ testibus Agrætio in Caprum/ &	Vector
Quintilianus	Seruio. Cicero. Sūmi gubernatores in magnis tēpestatibus a minoribus ue-	
Lucanus	ctoribus admoneri solēt. Quintiliāus. In nauim filii mei male permutatus	
Seneca	uector imponor. Lucanus. Vectoris patiens tumidū super enatat amnem. Se-	
Priscianus	neca in Hippolyto. Pro sua uictor timidus rapina.	
Calphurnius	Vello uellis tertiæ cōiugationis/ cū gemino l scribitur/ & facit in præterito uel	Vello
Priscianus	li/ & uulsi/ in supino uulsum/ teste Prisciano. Inde uellico uellicas uerbū for-	Vellico
Priscianus	matur. Calphurnius egloga sexta. Quoi deus arridens horrentis pectore se-	Velo
Iuuenalis	tas Vellicat. Velo uelas primæ cōiugationis/ cū unico l scribitur/ a quo fit ue-	Velifico
	lifico/ & uelificor cōmune uerbū/ teste Prisciano. Vnde & passiū protulit	Velificor
	Iuuenalis/ dicens.	
Ouidius	Velificatus Athos/ & quicquid Græcia mendax Audet in historias. Fit etiam	Velito
	a uelo uelas uelito uelitas. In alio aut significato uelito uelitas/ a uelitū cōgres-	Velitor
Priscianus	sione formatū uerbū est. Nam uelites expediti erant ad pugnā milites. Oui-	
Plautus	dus de ibide. Nondū calfacti uelitis hasta solū. Sed & uelitor deponēs usur-	
	patur/ teste Prisciano. Vnde Plautus in menæchinis ait. Nescio quid uelitati	
Priscianus	estis inter uos duos.	
Horatius	Vtinam/ & ut pro utinam ponitur/ teste Prisciano/ dicente etiam Horatio libro	Vtinam
Laberius	sermonū secūdo. Iuppiter ut pereat positū rubigine ferrū/ idest utinā pereat.	Vt
Valerius	Versus huius uersus/ uel uersi/ declinari potest. Laberius in lacu anerno. Verso	Versus
	rum innumerorū numero studuimus. Valerius in phormione. Quid hic cum	
	tragicis uersis/ & syrma facis? Versus/ & uersum/ præpositiones sūt/ unde ad	
	uersus/ & aduersum.	
Gellius	Vtor uteris cōe uerbū ē/ testibus Gellio libro. xv. noctiū atticarū/ & Prisciano.	Vtor
Priscianus	Næuius in liciaria. Supellex quæ utitur/ emittit tñ. Plautus in asinaria. Vbi	
Næuius	illa quæ dedi ante abusa. Varro. Vtile utamur potiusq; ab rege abutamur.	
Plautus	Hortensius. Abusis iam oibus locis. Et tā accusatiuo/ q̃ ablatiui/ iūgi pōt/ et si	
Hortensius	Alexander cū ablatiui solū construi posse tradiderit/ dicēs. Dignor/ cū po-	
Alexander	tior/ fūgor/ uescor/ fruor/ utor/ Et careo/ iūgo casu tantū modo sexto.	
Gellius	Vereor cōe uerbū est/ teste Gellio li. xv. noctiū atticarū. Dicimus enim. Vereor	Vereor
Aphranus	te/ & uereor abs te. Vnde Aphranus in consobrinis ait. Malūt metui/ q̃ uereri	
	se ab suis. Accusatiui casū post se regit/ & q̃q; datiuū/ ut uereor filio/ idest ne	
Aphranus	aliquid mali filio eueniat. Regit & nōnunq; gñ. Aphranus in cōpitalibus.	
Quintilianus	Si non uereor/ nemo uereat tui.	
Nonius	Vapor/ & uapores/ in recto dici pōt/ testibus Quintiliāo/ & Nonio. Lucretius li. v.	Vapor
Lucretius	Peruolitans permanat ad os/ frigusq; uaporesq;.	Vapos
Nonius	Vicissitudo/ & uicissitas/ in una significatione dici potest/ teste Nonio/ Accium	Vicissitudo
Accius	inducente dicentem in phoenissis. Vicissitatemq; imperitandi tradidit.	Vicissitas
	Verres cum duplicato r/ proprium uiri nomen/ facit in genitiuo uerris/ uel uer	Verres

Probus	ris: sicut Vlysses huius Vlyssis/uel Vlyssi/teste Probo. Vnde Cicero/filiumq;	Veru
Cicero	Verris/pro Verris dixit. Verres item porcus dicitur non castratus. Veru cum	Ver
Virgilius	unico r/primam corripit syllabam. Virgilius. Pinguiq; in uerbis torrebi	
Virgilius	mus exta columnis. Ver ueris cum unico r scribitur: & primā producit in obli	
	quis syllabā. Virgilius in bucolicis. Quātū uere nouo uiridis se subiicit alnus.	
Ouidius	Vagio uagis quartā cōiugationis/primā producit syllabā. Ouidius li. metamor	Vagio
Pompeius	pho. x. Reddit onus/uagitq; puer. Proprie infantulorum uerbum est/quom	Vagitus
Nonius	uoces edunt. Inde nagitus: & hic uagor/in uno significato/auctoribus Pom/	Vagor
Lucretius	peio. & Nonio dicēte etiam Lucretio libro secundo. Et superantur item/mi	Vago
	scerur phunere uagor. Vagor uagaris deponens uerbū est. Plautus tamen neu	
Plautus	trale protulit/quom dixit i milite. Te alloquor uitii probriq; plenus/qui cir	
Tibullus	cum uicinos uagas. Corripit aut primam syllabam Tibullus. Hic choreā/cā	
	tusq; uigent: passimq; uagantes.	
	Villico uillicas cum duplicato l uerbum neutrale est/ & uillicor deponens/teste	Villico
Priscianus	Prisciano. Hieronymus in Luca cap. xvi. Non enim ultra poteris uillicare. Te	Villicor
Hieronymus	rentius in ecyra. Hic uillicor ante urbē: nunc rus eo. Est aut uillicari rusticari	Vilito
Terentius	uel uillā praeesse. Vilito uilitas cum unico l/ significat uile facere/uel redde	
Marcellus	re/ teste Marcello/ Turpiliū referēte dicentē. Et quear tua uitia: quā te uilitāt.	
Turpilius	Vulgaris. & uulgarius/declinari pōt/ teste Marcello: qui & Turpilium refert di	Vulgaris
Marcellus	xisse in transilione. Nō est mediocris res: nec uulgaria fallacia hāc. Et Aphra	Vulgarius
Turpilius	nus in priuigno ait. Dehinc temeritatem repudio uulgariam.	
Aphraius	Venio uenis quarta coniugatione/ & ueno uenis tertia/declinauerunt antiqui/	Venio
Marcellus	teste Marcello/ Ennium inducente dicentē in hecuba. Senex sū: interim mor	Veno
Ennius	tem oppetam/ priusq; id euenat/ pro eueniat. Vnde a tertiā coniugationis	Vaneo
	uerbo formatur präteritum uenit: cum alias a uerbo quartā secundū analo	
	giam formetur in präterito ueniuit: quod ab usu cessit. Et facit in futuro indi	
Marcellus	catiui modi ueniam/ & uenibo/ teste Marcello/ Pomponiū referente dicen	
Pomponius	tem. Homine beatum/ cui illā perueniunt diuitiā. Vaneo uanis pro eo qd	
Apuleius	est uanundor/ cum æ diphthongo annotatur/ teste Apuleio/ ut scilicet a secu	
Priscianus	da/ & tertia persona alterius uerbi uenis uenit differat. Et facit in präterito	
Sedulius	de arte uaniui/ teste Prisciano: in supino uenitum: quod & protulit Sedul	
	us/ quom de Ioseph a fratribus uanundato ait. Reppulit ille famem uanitus	
Diomedes	crimine fratru. Quod tamen Diomedes dixit non esse cōpertum: sed uanū	
Lucanus	datū/ aut uanditū dicendū esse/ quin etiā & uanū dici potest: quod Lucanus	
Diomedes	posuit. Veteres tñ etiam uaneor protulere/ teste Diomede/ Tyrianū referē	
Tyrianus	te dicentē libro primo de agricultura. Nam id melius emitur/ quod uaneat.	
Plautus	Et Plautus ait. Egone illi uaneat/ Vando/ & uanundor/ similiter cū æ diph	
Apuleius	thongo (ut idem tradit Apuleius) annotanda sunt.	
Apuleius	Væ producta syllaba cū æ diphthongo scribitur/ teste Apuleio: & tam cū accusa	Væ
Virgilius	tiuo/ q̄ cū datiuo cōiungit/ teste Capro. Virgilius. Mantua uæ miseræ nemiū	Ve
Virgilius	uicina Cremonæ. Ve aut correpta syllaba in alio significato/ absq; diphthon	
	go scribitur. Virgilius. Hyrcanisue/ Arabisue parant.	
Caper	Vensica cum n post l/ & scribi/ & efferri debet/ teste Capro de latinitate/ sic qui	Vensica
Vgutio	dem dicta (ut ait) quia nō sit sine ueto. Neq; a uase descendit/ quasi uas aquæ	
Horatius	uensica dicatur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Et producit mediam	
	syllabam. Horatius. Et displosa sonat q̄tū uensica pepedit. Hæc apud Græcos	
	κυστήρ cū y uocatur. Cum. i. aut κυστήρ cista dicitur/ ut i ipsa dictiōe uidimus.	
	Vmbra notā habet significationē. Vmbria/ regio quædā est Italiæ/ ab οὐσπρος	Vmbra
Lucanus	qui est imber/ sic cognominata: de qua Lucanus libro secundo. Iusq; sui pulso	Vmbria
	iam pdidit Vmbria Thermo. Ab hac Vmbri populi uocitati sunt. Vmbro	Vmbri
Plinius	fluius est Insubriæ: qui alio nomine a Plinio Lāber uocatur. Ombræa urbs	Vmbro
Ptolemæus	est Mesopotamiæ/ teste Ptolemæo. Ombrici/ populi quidā iuxta Illyricos.	Ombræa
Virgilius	Vescor uesceris pro edo es ponitur/ dicente Virgilio libro æneidos xi. Vescitur	Ombrici
	Aeneas/ simul & Troiana iuuentus. Et tam cum accusatiuo/ q̄ cum ablatiuo	Vescor
Hieronymus	construitur. Hieronymus in leuitico capitulo quarto decimo. Ut offerat pro	
Virgilius	se duos passeris uiuos: quos uesci licitum est. Vesci/ uti Virgilius.	

- Quid puer Ascanius superat & ne uescitur aura
 Marcellus Aetherea uesci item uidere significat teste Marcello accium inducente dicē
 Accius tem in Athamante. Priusq̃ infans esses facinus oculi uescuntur tui: id est uidēt.
 Horatius Verso uersas actium est uerbum. Horatius. uos exemplaria græca Nocturna
 Bocetius uersate manu uersate diurna. Bocetius. Rotam uolubili orbe uersamus. Ver
 Cicero for autem pro conuerfor deponens est. Cicero. In quibus propter illas insa
 nas substructiones facile mille hominum uersabatur.
 Vaccinium cum gemino c & i latino utrobique & uiola pro eodem flore usurpā
 Virgilius tur. Virgilius in bucolicis. Vaccinium
 Virgilius Alba ligustra cadunt: uaccinia nigra leguntur. Idem i moreto. Viola
 Virgilius Fecundisq̃ rumex malua uiolaeq̃ uirebant. Hunc florem Græci hiacynthū
 uocāt: quo etiam uocabulo usus ē Virgilius georgicon. iiii. quom dixit. & fer
 rugineos hiacynthos.
 Vitis cum i post t scribitur: a qua fit per diminutionem uiticula: & cum e uites ef
 Hieronymus fertur: cuius diminutium erit uiticula. Hieronymus in Ioanne. Ego sum ui
 Virgilius tis uos palmites. Virgilius in diris. Dulci nanq̃ tumet nondum uiticula bac
 cho. Nam si dixisset uiticula uersus stare non posset. Nec est eadē ratio: qua
 re non possit poni uiticula ti syllaba producta: sicut cuticula canicula tegeti
 cula cuniculus: quia uiticula primam producit syllabam: & ex tribus primis
 syllabis optime dactylus confici potest: non sic in præfatis dictionibus: qua
 rum prima syllaba correpta est: ut libro ultimo super regulam. I c sequente
 breuis ostendimus.
 Xanto cum i exili Oceani & Tethyos filia fuit teste Hesiodo Xanto
 Virgilius in Theogonia. cuius meminit Virgilius georgicorum tertio Xanthus
 quom ait. Drymoq̃ Xantoq̃. Xanthus cum th aspirato fluui
 Virgilius us fuit Troianus: de quo Virgilius libro æneidos quinto Xanthii
 Hectoreos amnes Xanthum & Simoenta uidebo. Est & eodē
 Ptolemæus nomine urbs mediterranea Lyciæ teste Ptolemæo. Xanthus item eadem lit
 Homerus teratura proprium fuit uiri Troiani nomen a Diomede in bello occisi te
 ste Homero libro iliados quinto. Rursum Xanthus eadem scriptura nomē
 Homerus fuit cuiusdam equi Hectoris teste Homero libro iliados octauo. Xanthii et
 cum th aspirato & i latino populi quidam sunt in Asia teste Herodoto li
 bro historiarum primo.
 Xanthippus cum th aspirato & i latino & gemino p proprium fuit uiri nomē Xanthipp
 Sylus de quo Sylus libro secundo Xanthippe
 Laertius Lædæis ueniens uictor Xanthippus Amyclis Xanthippe eadem scriptura
 uxor fuit Socratis querula teste Laertio.
 Zelo zelus & zelor deponens usurpatur. Psalmographus. Noli Zelo
 æmulari in malignantibus: neq̃ zelaueris facientes iniquitatē. Zelor
 Hieronymus Hieronymus in Zaccharia cap. primo. Zelatus sum Hierusalē
 Hieronymus & Sion Zelo magno. Idem in libro tertio regum cap. xiiii.
 Hieronymus Zelo zelatus sum pro domino deo exercituum. Idem in Iohel
 cap. secūdo. Zelatus ē dñs terram suam. Græci ζηλω dicunt.
 Zizania cum i latino utrobique / foeminino genere & zizanium neutro / declina
 Hieronymus ti potest. Hieronymus. Zizaniū mixtum est tritico. Genus est hærbae. Zizania
 Zizanium

Nestoris Dionysii Nouariensis liber septimus feliciter incipit.
 De propriis noibus in eus diphthongum & in ius terminatis.

- Propria nomina in eus diphthongum terminata ut Theseus
 Orpheus Tydeus Peleus Aegeus Perseus suum in eu
 Priscianus formant uocatiuum teste Prisciano: ut Theseu Orpheu Ty
 Probus deu Peleu Aegeu Persea. Tamen secundum analogiam
 (ut tradit Probus) formare possunt etiam uocatiuum in e:

ut Theſee/Orphee. Mutamus nonnunq̃ eus diphthongum in es/ i nominati-
 uo/ ut Perſes/ Tydes/ Peles/ Orpheſ/ teſte Priſciano. Propria autem nomia
 Prifcianus terminata in ius/ de uſu faciunt uocatiuum in i/ ut Virgili/ Serui. Vetuſtiſſimi
 Prifcianus tamen (ut ſcribit Priſcianus) etiam in e uocatiuum terminabant/ ut Virgilie/
 Liuius Seruie. Liuius in odyſſea. neq̃ enim te oblitus ſum Laertie noſter/ pro Laerti.
 Laius Et Laius referente Priſciano ait. Nunc Laertie para ire. Et (ut Priſciano pla-
 Prifcianus cet) penultima uocatiui in i terminati/ eorum ſcilicet nominum/ quæ ante
 penultimam in nominatiuo corripunt (nam de aliis nulla eſt dubitatio) om-
 nino acui debet/ etſi alias ipſius ſyllabæ quantitas/ hoc eſt penultimæ in uo/
 Martialis catiuo correpta ſit/ ut eſt apud Martialem. Non amo te Sabidi/ nec poſſum
 Horatius dicere quare. Horatius in primo carminum. Mercuri ſacunde nepos Atlan-
 Horatius tis. Idem in eodem. Nulli flebilior/ q̃ tibi Virgili. Lucanus li. vii. iâ Magni de
 Lucanus ſeri arma Succellor Domiti/ ſine te iam bella geruntur. Arator tamen penul-
 Arator timam produxit/ quom ait. Publica libertas ſanctiſſime papa Vigili. Nâ Vi-
 Starius gilius ab eo qui eſt uigil huius uigilis formatur/ ubi gi ſyllaba correpta eſt/ di-
 Tullius cente Statio libro thæbaidos decimo. Ite age/ & obſeſſis uigilem circundate
 flamam. Filius appellatiuum nomen/ in i/ & in e format uocatiuum. Tullius.
 Quanq̃ te Marce fili annum iam audientem Crathippum. Liuius Androni-
 Liuius cus referente Priſciano inquit. Pater noſter Saturni filie. Et notandum q̃ (ut
 Prifcianus ſcribit Priſcianus) nominatiuo pro uocatiuo/ ſiue euphoniæ/ ſiue metri gra-
 tia/ nonnunq̃ utuntur auctores/ ut Deus pro dee/ filius pro fili/ uel filie/ cho-
 Lucanus rus pro chore/ agnus pro agne/ populus pro popule/ fluuius pro fluuie. Lu-
 canus libro primo. Degener o populus/ uix ſæcula longa deorum. Virgili/
 Virgilius us li. æneidos. iiii. Corniger heſperidum fluuius regnator aquarum.

De propriis nominibus deſinentibus in on.

Propria nomina græca in on terminata/ plerunq̃ latini in o transferunt/ ut Tar-
 cho pro Tarchon/ Rhapho pro Rhaphon/ Agamemno pro Agamemnon.
 Virgilius Virgilius libro æneidos octauo. hinc Tarcho/ & Tyrrheni tuta tenebât. Idẽ
 libro æneidos decimo. Partheniamq̃ Rapho/ & prædurum uiribus Orſen.
 Statius Statius in achilleide. Conclamant Danai/ ſtimulatq̃ Agamemno uolentes.
 Prifcianus E diuerſo Græci/ teſte Priſciano/ Propria nomina latina terminata in o/ tra-
 ducere ſolent in on/ ut Cicero/ Cato/ quod nos dicimus/ illi κικέρω/ κατώ
 tranſſerunt.

De nonnullis nominibus propriis primæ/
 & tertie declinationis/ & de quibuſdam
 creſcentibus una ſyllaba in genitiuo.

Declinari poteſt/ teſte Priſciano/ Achates huius Achatis uel Achatæ/ Tigranes
 huius Tigranis uel Tigranæ. Simili modo Timarchides/ Oreſtes/ Heraclides/
 Prifcianus Drances/ Thucydides/ Mithridates/ Alcibiades/ Miltiades/ Calliphades/ Phi-
 liſtides/ Herculides/ Ariſtides/ Anticlides/ Philonides/ Sotades/ Simonides/
 Agathargides/ Aſclepiades/ Herocliades/ Mneſtides/ Comiades/ Euripides/
 & alia prope plurima. Hæc autem quo ad tertiam declinationem faciunt uo-
 catiuum in es/ & in e/ teſte eodem Priſciano. Præterea Chremes huius Chre-
 Prifcianus mis/ uel Chremetis/ Thales huius Thalıs uel Thaletis. Sic Laches/ Pheres/ Da-
 res/ Apelles/ Agelles/ Ganges/ Hermes/ Rhamnes/ qđ Tortellius in Ortho-
 graphia hic Rhamnetes declinat. Adonis huius Adonis/ uel Adonidis/ Anu-
 bis huius Anubis uel Anubidis. Sic & Buſiris/ Acis/ Paris/ Agis/ Serapis/ & mlt̃
 ta alia. Decapolis huius decapolis uel decapoleos. Sic Neapolis/ Pentapolis/
 Nicopolis/ Conſtantinopolis. Hæreſis huius hæreſis uel hæreſeos/ Iris hæ-
 ba huius iris uel ireos. Sic geneſis/ metamorphoſis. Pallas huius palladis uel
 pallados. Sic dorcās/ lampās/ diplas/ hebdomas.

De compoſitis a capite/ & a corde.

Compoſita ab eo quod eſt caput/ ut præceps/ anceps/ biceps/ triceps/ ſecundũ
 analogiam in cipis ſingularem formant/ genitiuum/ teſte Priſciano. Ennius
 Prifcianus annalium xv.

Occumbunt multi lectum ferroq̃/ lapid̃

- Liuius Aut intra muros/aut extra præcipe/pro præcipiti/lapi pro lapide. Liuius.
 Seq; in alta maria præcipem dedit. Quod autem nunc incipitis genitiuum .
 Plautus faciunt/id procedit ex eo q; antiqui ancipes & præcipes in recto proferebāt.
 Plautus Vnde Plautus in commorientibus ait. Saliam in puteum præcipes Idem in
 rudente. Post altrinfecus est securicula ancipes. Cōposita ab eo quod est cor/
 ut excors/uæcors/secors/cōcors/discors/ablata s littera & addita dis syllaba/
 Priscianus suū formāt genitiuū singularē ut excordis/uæcordis. Veteres tñ teste Prisciāo
 Cælius solebant genitiuo similem in his proferre nominatiuum. Cælius in Cratino.
 Pomponius Modo fit obsequens/hilaris/comis/communis/concordis. Pomponius in fa
 tyra. Blanda/fallax/superba/impotens/discordis.

De iis dictionibus quæ in e & in i/
 ablatiuum singularem terminant .

Nomina terminata in uis/ut auis/ciuis/clauis/peluis/nauis/in guis/ut anguis/
 ūguis/in gnis/ut ignis/in ctis/ut lactis/uectis/in mnis/ut ānis/& alia fere oīa/
 Priscianus quorum extrema syllaba in is definit/a duabus incipiens cōsonantibus/quæ
 scilicet non crescunt in genitiuo/ut febris/restis/postis/teste Prisciāo formāt
 Alexander ablatiuum singularem in e/& in i: præterq; uestis/& pestis: quæ solum in e/
 ablatiuum faciunt: apud quem exempla sunt plurima. Alexander autem ex
 cepit etiam testis/dicens.

- Testis cum peste per e fit iuncta sibi ueste. Sunt qui etiam addunt nomina in
 rs terminata/q; scilicet in e/& in i mittant ablatiuum/ut ars/mors/pars/sors.
 Lucretius Lucretius libro quinto. Et libella aliqua si ex parti claudicat hilum / Omnia
 Virgilius mendose fieri & obstyra necesse est. Virgilius georgi. iiii. Sunt quibus ad
 portas cecidit custodia forti: ubi nonnulli datiuum esse uolunt pro ablatiuo
 positum. Comparatiua etiam/teste eodem Prisciano/faciunt ablatiuum i e/
 & in i: quia antiqui neutrum genus in or proferebant. Vnde Valerius Antias
 xi. annalium ait. Prior bellum/quod cum iis gestum erat. Idem in eodē libro.
 Valerius Commemorant Graccho foedus prior Pompeianū non esse seruatum.
 Valerius De dictionibus in genitiuo plurali syncopatis.

Poetæ & oratores/eas dictiones/quarum genitiuus pluralis in ium/uel in orū/
 secundum analogiam formatur/concidere solent: ut nummum pro nūmo/
 rū: deū p deorū: uirū p uiroꝝ: libellū p libellorū: denariū p denariorū: sociū
 pro sociorū: talentum pro talentorū. Similiter adiectiua quoq; concidunt: ut
 Plinius senum pro senorū: denū pro denorū: quadragenū pro quadragenorum:
 paruū pro paruorū: magnanimum pro magnanimorū. Plinius libro. xxxvi.
 naturalis historiæ. Atq; adeo duodequadragenū pedum Lucullei marmoris
 Statius in atrio Scauri collocari. Duodequadragenū dixit pro duodequadragenorū.
 hoc est triginta & octo. Statius libro thæbaidos primo.

- Portarum in biuio lateri duo corpora paruū Dependēt/pro paruorū: Virgi
 Virgilius lius libro æneidos. iii. magnanimū quondā generator equorū/pro magnani
 morū. Idem fit in pronomnibus meū/tuū/suum/nostrū/uestrū. Plautus i tri
 Plautus nu. Vt rem patriam/gloriā maiōrū meū/pro meorū. Idem in poenulo. Et qd
 Plautus meministi tuū parentū nomina s pro tuorū. Idem in menæchinis. Avertit præ
 Plautus dam ab hostibus/nostrū salutē sociū/pro nostroꝝ sociorū. Simili quoq; mo
 do/omnia in ans/uel in ens terminata participia/concidi possunt: ut amantū
 Virgilius' pro amantiū: legentū pro legentiū. Virgilius libro æneidos. vii. Vincla recu
 fantū/& sera sub nocte rudentū/pro recusantium/& rudentiū. Parens cōmu
 Priscianus nis generis/parentiū facit secundū analogiā/teste Prisciano/Tulliū inducen
 Tullius te dicentē de suppliciis. Nā uiuos præfectos/sine ulla causa/de complexu pa
 rentiū suorū hospitiū/ad mortē cruciatūq; rapuisti. Frequentius tñ per synco
 pā parentū dicimus/q; parentiū. Pari modo manū pro manuū/currū pro cur
 ruū/duū p duorū proferimus. Noīa quoq; terminata in as/secundū analo
 Priscianus giā/teste Prisciano formant genitiuū pluralē in ium: etsi per concisionē fre
 quentissime in um efferantur: ut penas penatū pro penatiū: ciuitatū pro ciui
 tatum: probitatū p probitatiū. Sic & alpestrū enuntiamus pro alpestriū: ter
 Ouidius restrum pro terrestrium: cælestum pro cælestiū. Ouidius in fastis.

Syllus
Priscianus
Tullius
Ovidius

Frigida cælestium matres Arethusa uocauit. Sic etiam cælicolum/ruricolū/agricolum/christicolum/pro cælicolarum/ruricolarum/agricolarum/christicolarum dicimus. Syllus libro secundo. Cælicolum magnas uolebat cōscia curas. Similiter uatum pro uatium:& nonnunq̄ sedum pro sedium:mēsum pro mensium/teste Prisciano/Tullium referente dicentem pro Sextio. Vestrarum sedum/templorumq̄ causa/pro sedium. Et Ouidius libro metamorphoseos xi/ait. Et quos substinui bis mensū qnq̄ labores/p̄ mensium.

De nonnullis dictionibus/quæ in ium/& inorum.

Pluralem mittunt genitiuum.

Salustius
Mafurius
Verrius
Modestus

Iuminibus/luminū. Noīa quæ datiuū pluralē in bus mittunt nūq̄ genitiuū eiusdem numeri syllaba creuisse patiuntur. sed aut totidem habet ut monilibus monilium: aut una syllaba minus est ut Carminibus carminum. Sic ergo saturnalibus rectius saturnaliū/q̄ saturnaliorum. Sed qui saturnaliorū dicunt/auctoritate magnorum muniuntur uirorum. Nam & salustius in tertio historiarum/bacchanaliorum. dixit. Et Mafurius/uinaliorum (inquit) dies Ioui facer est. Verrius Flaccus in eo bello qui Saturnus inscribitur/saturnaliorum (inquit) dies/apud Græcos quoq̄ festi habentur. Et Iulius Modestus de feriis ait. Antias Agonaliorum repertorem Numam Pompiliū refert. Hæc enim nomina quæ sunt festorum dierum neutralia/carentq̄ numero/singulari/ diuersæ conditionis esse uoluerunt ab iis nominibus quæ utroq̄ numero figurantur. Compitalia enī/& bacchanalia/& agonalia/& uinalia/& reliqua his/similia/ festorum dierum nomina sunt: nec singulariter nominantur: aut si singulari numero dixeris/ non idem significabis/ nisi adiectis festum: ut bacchanale festum: agonale festum: & reliqua: ut iam non positium sit: sed adiectiuum: quod Græci ἐπιθετικὸν uocant. Animati sunt ergo ad faciendam discretiōem in genitiuo casu: ut ex declinatione exprimeret nomen sollēnis dici: scientes in nonnullis sæpe nominibus datiuo in bus ex eunte/ nihilominus genitiuum in orum finire: ut duobus duorum: ambobus amborum. Ita & uiridia quom̄ ἀπὸ τῆς τριῶς τοῦ accipiuntur/ genitiuum in ium faciunt: ut uiridia prata uiridiorum pratorum. Quom̄ uero ipsam loci uiriditatem significare uolumus/ uiridiorum dicimus: ut quom̄ dicitur/ formosa facies uiridiorum. Tunc enim uiridia Positiuum ponitur: non adiectiuum. Tāta autem apud ueteres fuit licentia huius genitiui/ ut Asinius pollio uestigaliorum frequenter usurpet: cū uestigal non minus dicatur/ q̄ uestigalia. Sed & cum legamus/ læuaq̄ ancile gerebat/ tamen & anciliorum relatum est. Videndum ergo ne magis uarietas delectauerit/ q̄ ut adamussim uerum sit/ festorum dierum nomina sic uocata. Ecce enim & præter sollēniū dierū uocabula/ alia quoq̄ sic declinata reperimus/ ut præcedens sermo patefecit/ uiridiorum/ & uestigaliorū/ & anciliorum. Sed & ipsa festorū nomina secundū regulam declinata apud ueteres reperio. Siquidem Varro ferialiū diem ait a ferendis in sepulchra epulis dici. Non dixit ferialiorum. Et alibi/ floralium/ non floraliorum ait: cū idem non ludos florales illic/ sed ipsum festum floralia significaret. Mafurius/ dies (inquit) eam noctem deinceps quæ in sequentem diem qui est lucariū. Non dixit lucariorū. Itemq̄ liberaliū multi dixerūt/ non liberaliorū. Vnde pronuntian dū est ueteres indulsisse copiæ per uarietatem: ut dicebant exanimos exanimes: inermes inermos: tum ilaros atq̄ ilares. Et ideo certū est licito & saturnaliū/ & saturnaliorū dici: cū alterū regula cum auctoritate/ alterū et si folla/ sed multorū defendit auctoritas. Hæc omnia Macrobius in saturnalibus. Sic & Marcellus ait. Bacchanaliorū pro bacchanaliū dicebant: sicut uestigaliorū/ compitaliorū/ noualiorū/ uulcanaliorum. Salustius historiarū li. iiii. Curio uulcanaliorū die ibidē moratus. Iuuenalis. Incipit optare/ & totis quinquatribus optat: cuius genitiuus erit quinquatriū. Et Horatius in epistolis. At potius puer ut festis quinquatribus olim. Cicero in epistolis. Ita tumultuosæ cōciones/ ita molestæ quinquatriis afferebantur: cuius genitiuus erit quinquatriorū. Gellius libro quarto noctiū atticarum. Hoc ius sponsaliorū obseruatū dicit Seruius Sulpicius ad id tempus/ quo ciuitas

Macrobius
Marcellus
Salustius
Iuuenalis
Horatius
Cicero
Gellius

uniuersa/Latio lege Iulia data est.

De iis dictionibus quæ in is & in es Pluralē accusatiuū faciunt.

Omnium nominum quæ genitiuum similem habent nominatio singularē pluralis accusatiuus in es & frequētius in is terminari solet. Simili quoq; modo accusatiuum formāt eiusdem formæ semper pluralia: ut Virgilius li. æneidos tertio. Tris adeo in certos cæca caligine soles Erramus pelago. idem libro æneidos quarto. aut manis credis curare sepultos. Hæc regulam tradidit Seruius: & post Seruium Priscianus. In er quoq; desinentia quæ in i singularē terminant ablatiuum pari modo & quidem frequentius in is rarius in es accusatiuū pluralem faciunt. Virgilius li. æneidos. xii. spargitq; salubris Ambrosia succos: ubi salubris interprete Prisciano/accusatiui casus est: licet & genitiui singularis esse possit. Idem Virgilius libro æneidos. xi. metuēsq; moneret Acris esse uiros. Imber etiam quia habet in i ablatiuū singularem/non modo in e (ut est apud Virgilium/ & uento pulsatus/ & imbris) format cū suis cōpositis accusatiuum pluralem in is: sicut in es. Virgilius libro æneidos. xi. Quom fremit ad caulas/uentos perpeffus/ & imbris. Horatius in epistolis. Me quater unde sciat nunc impleuisse decembris. Eodem modo accusatiuum terminant pluralem in ns/ & rs desinentia. Virgilius georgico. ii. Aggredior sanctos ausus recludere fontis. Idem libro æneidos. xii. penitusq; cauernas Ingentis/uterumq; armato milite complent. Terentius in heauton. Peto parentis meos ut cōmonstres mihi. Marcus Manilius in primo sui operis carmine. Carmine diuinas artis/ & cōscia fati Sydera/ diuersos hominū uariātia casus/ Cælestis rationis opus/ deducere mūdo Aggredior. Virgilius li. æneidos. vii. Hic locus est/ partis ubi se uia findit in ambas. Plus etiam/ & lis/ teste Prisciano/ tam in is/ q̄ in es/ accusatiuum formāt pluralem. Horatius in epistolis. Quom tibi sol rapidus pluris admouerit auras. Cicero in frumentaria. Sedit etiam litis illorum.

De genitiuo singulari/ & datiuo nominum quartæ & quintæ declinationis.

Gellius Antiqui/ teste Gellio libro quarto noctium atticarum/ nomina masculina/ & fœminina quartī ordinis/ hoc modo declinare solebant: senatus/ fluctus/ domus/ anus/ genitiuo huius senatus/ fluctus/ domus/ anus/ datiuo huic senatus/ fluctu/ domu/ anu. Quod & Varro/ & Nigidius/ & Priscianus libro. vii. tradiderunt. Vnde idem Varro rerum rusticarum libro secundo/ ait. Eius enim saluam esse fructus ueneno. Idem in Tampheminihippo. Perrexit in interiores partes domus. Idem de uita patrū libro primo. Primum de re familiari/ secundo de uictus consuetudine. Cato de liberis educandis libro. ii. Quæstius causa deridebant res suas pueris. Terentius in heauton. Eius anus causa (ut opinor) quæ erat mortua. Cato de liberis educandis. Eam nutricem oportet esse adolescentem. Anus enim ut sanguis deterior/ sic & lac. Cæsar in anticatone. Minus arrogantia/ superbiaq;/ dominatq;/ pro dominatui. Virgilius libro æneidos primo. Parce metu Cytherea. Idem in georgicis. Quod nec concubitu indulgent/ pro concubitu. Lucilius. Quod sumptum/ ac epulas/ uictu præponis honesto. Veteres etiam testibus Marcello in dictionibus progenii/ & pernicii/ & Gellio libro octauo noctium atticarum/ nomina quintæ declinationis hoc modo declinabant: facies/ fames/ dies/ genitiuo huius facii/ famiidi. Quin etiam testibus eodem Gellio libro præfato/ & Casellio/ genitiuo huius facies/ fames/ dies/ dicebant. Tullius pro Sextio. Equites nō daturō illius dies poenas/ pro diei. Ennius annalium. xvi. Postremæ longinqua dies confecerat ætas/ pro postremæ diei. Virgilius. Munera/ læticiamq; diu/ pro diei: quod imperitiores legunt dei. Cato in oratione de bello Carthagenensi. Pueri/ atq; mulieres extrudebātur/ fami causa/ pro famei. Sisenna libro historiarum. vi. Romanos iferendæ pernicii causa uenisse. Pacuuius. Pater supprime nostræ progenii patres/ pro progeniei. Cnæus libro iliados. xiii. An maneat speciei simulacrum in morte silentium/ Idem. libro iliados. xxi. Altera pars acii uitaf sent fluminis undas. Græchus de legibus promulgatis. Ea luxurii causa aiunt

Gracchus
Lucillius
Lucillius
Salustius
Salustius,
Ovidius
Ovidius
Virgilius

Cæsar

institui. Alio item modo/declinare solebant uetustissimi: facies huius facie: di
es huius die. Lucillius in satyris. primum facite quod honestæ Tantis accedit.
Idem in. vii. qui te Diligit ætatis facieq; tuæ se fautorem Ostendat. Salustius
in Iugurtha. Vix decima parte die. Idem li. historiarum primo. At inde nulla
munitionis/aut requie mora processit ad opidum/p requiei. Ovidius libro
metamorphoseos tertio. Prima fide/uocisq; ratæ tentamina sumpsit/pro fi
dei. Idem li. metamor. vi. Vtq; fide pignus dextras utriusq; poposcit/p fidei.
Virgilius georgi. ii. Libra die/somniq; pares ubi fecerat horas/pro diei. Hoc
autem modo postremo/ quintæ declinationis nomina declinanda esse putat
Cæsar libro de analogia.

De nominibus terminatis in icus.

Terentius
Priscianus
Cato
Cato
Accius

Magnificus/honorificus/munificus/nō ex se gignūt cōparatiuos/suplatiuosq;
sed ex aliis/quæ in usu non sunt/ac ne possunt quidem esse/magnificens/ho
norificens/munificens. Mirificus tamē mirificor format & mirificissimus. Te
rentius. Mirificissimus est patruus tuus. Beneficus ē beneficior facit/teste Pri
sciano:& beneficissimus/Cato contra Thermū. De Ptolemæo rege optimo/
atq; beneficissimo. Idem Festo referēte munificior protulit/& munificius. Et
Accius li. seūdo Didascalicon ait. Atq; magnificissimo/excellentissimoq; ho
nore. Omnia ergo sic a facio cōposita/hæc regulā sequūtur/mirificus/benefi
cus/maleficus/ueneficus/terrificus/horrificus/uulnificus/tabificus/lucrificus/
pacificus/morbificus/sacrificus/asciticiūq; cōparatiuū/suplatiuūq; habēt: ut
magnificentior magnificētissimus: munificētior munificētissimus: aliquando
aut & suū cōparatiuū/suplatiuūq; ut supra diximus. Sunt & eiūsdē naturæ cō
posita a dico/& a loquor: ut benedictus/maledictus/fatidicus/ueridicus/salsi
dicus/iuridicus/magniloquus/altiloquus/uaniiloquus/multiloquus/fatilo
quus/grandiloquus/doctiloquus/uersutiloquus/dulciloquus/suauiloquus.
Nam hæc in entior cōparatiuū/& in entissimus suplatiuū mittunt: ut maledi
centior maledicentissimus: magniloquentior magniloquentissimus. Verum
horum positiua possunt esse tum participia/tum nomina: ut maledicens ma
ledicus: magniloquens/& magniloquus: quod in cōpositis a facio nō fit: quæ
participia esse nō possunt: cum hæc fuerit futura uera uox/magnificiens/be
neficiens/honorificiens: quod nusq; lectum est.

De relatiuo quādoq; cum antecedente/quādoq; cum sequēte
iuncto:& de alio quodam loquendi genere.

Salustius
Liuius
Quintiliāus
Virgilius

Relatiuū respondet antecedenti. Valerius Maximus libro. v. Antea senatus assi
duam stationem/eo loci peragebat: qui hodie sencaulū appellatur. Aliquā
do non respondet antecedenti/neq; in genere/neq; in numero/utiq; quom
reflectitur eius sententia ab antecedente ad sequēs substantiuū. Salustius. Locus
est in carcere/quod Tulianū dicitur. Liuius. Anxur fuit/quæ nunc Tarachy
næ sunt. Quintilianus. Resistā iis/qui omīssa rerū (qui nerui sunt) in causis di
ligentia/quodā inani circa uoces studio senescunt. Virgilius. Nec partē posue
re suis/quæ maxima turba est. Et i epistola ad Gallatas sexto capi. legitur. Nō
dixit/& seminibus/quasi in multis: sed quasi in uno/& semini tuo: q est Chri
stus. Diuersum huic genus est/quom respondet antecedenti/cum deberet re
spondere sequēti substantiuo. Terentius. Ecyra est huic nomē fabulæ. Et hoc
per nominatiuū. Per genitiuū. Salustius. Cui nomē obliuionis cōdiderāt. Per
datiuū. Liuius li. xxii. Scipio cui Africano fuit cognomen. Virgilius. At pu
er Ascanius/cui nūc cognomē Iulo. Idem in georgicis. Plurimus alburnū uo
litans cui nomen asilo. Idem. Est et flos in pratis/cui nomen amello. Aliquan
do sine relatiuo. Liuius li. primo. Faustulo fuisse nomē ferunt. Solinus de mi
rabilibus. Lapis iste in aqua mollis est: humo duratur exemptus. Nūq; duo si
mul repiuntur: inde unionibus nomen datur. Per accusatiuū. Virgilius. Aene
adasq; meo nomen de nomine fingo. Respondet etiam relatiuū quādoq; se
quenti substantiuo. Quintilianus. Notum est/quid Glyconi acciderit/cui Spi
ridion fuit cognomen. Alius loquendi modus. Tullius i rhaeticis. Sulpicio/
cui paulo ante omnia credebant/eum breui spacio non modo uiuere/sed etiā

Terentius
Salustius
Liuius
Virgilius
Virgilius
Virgilius
Liuius
Solinus
Virgilius
Quintiliāus
Tullius
Tullius

sepelliri prohibuerunt. Idem in Salustium. Nunquid quos protulit Scipiones & Metellos ante fuerunt aut opinionis aut gloriæ? Horatius. Quis non malum quas amor curas habet? Hæc inter obliuiscitur? Ouidius. cecidere manu quas legerat hæbas.

De nonnullis constructionibus.

Virgilius Terentius in adelphis. Aperite aliquis actutum hostium. Virgilius. Viuite felices quibus est fortuna peracta iam sua. Hic loquendi modus inauditus est: nec usq̃ alias lectus. Neq̃ enim hic sua pro eo quod est propria accipi potest. Non enim proprie dicimus: est mihi/aut est tibi/suus scribendi mos: cū tamē dicamus: est mihi/aut est tibi/proprius scribendi mos. Alias cōgrue dici pōt qđ & Terentius protulit in Phormione: quod homines tot sententiæ: suus cuiq̃ mos est. Virgilius. trahit sua quenq̃ uoluptas. Hieronymus in libro. iiii. regum capitulo quarto. Vade/ & uāde oleū: & redde creditori tuo. Tu autē & filii tui uiuite de reliquo. Hanc uel similem cōstructionem/ in regulis suis Gasparinus improbat: quale est etiam illud Alexandri. Cumq̃ tuis sociis orate facer Dionysi. Sed Hieronymi haut dubium præualet auctoritas: & Virgili dicentis Egregiam uero laudem/ & spolia ampla refertis Tuq̃/ puerq̃ tuus. Plautus i casina. Etiam ne habet Casina gladium? habet/ sed duos: quibus altero te occisurum ait/ altero uillicum. Alius dixisset quorum: non quibus. Occisurum autem hoc in loco futurū est infinitiui modi/ ut cito edocebimus. Horatius. Tu quid ego/ & populus mecum desyderet/ audi. Bocetius: Nihil imbecillius homine/ quos morsus muscularum necat. Virgilius. pars arduus altis Puluerulentus equis furit. Idem. pars grandia trudent Obnixæ frumenta humeris/ scilicet formicæ. Idem libro æneidos. ii. Pars hominum ualidi turres & moenia scandūt. Horatius. Iactamus iam pridem omnis te roma beatū. Nam hic omnis Roma nomiatiui casus est. Quinquagesimo quoq̃ āno iubi læū esse dicunt: q̃ omni quinquagesimo anno. Quotusquisq̃ homo dicitur/ pro quot homines.

De quodam loquendi genere.

Dicimus unde uiginti/ duode uiginti: undetriginta/ duodetriginta: undecentū/ duodecentum: hoc est uno/ aut duobus demptis de uiginti: de triginta: de centum. Hic loquendi modus (ut scribit Pompeius) a græcis tractus est. In legenda sancti Martini legitur. Cum factus esset annorum duode uiginti: hoc est de cem & octo. Quo quidem locutionis genere uti possumus etiā per denominationem tam genitiui/ q̃ ablatiui casus. Plinius li. xxxvi. naturalis historiæ. Atq̃ adeo duodequadragenum pedum Lucullei marmoris in atrio Scauri collocari. Duodequadragenum dixit/ pro duodequadragenorum: hoc est triginta & octo. Liuius li. primo. Duodequadragesimo ferme anno/ ex quo regnare coeperat/ Tarquinius: id est octauo & trigesimo. Varro rerum humanarū li. xvi. Mortuus est anno duodeuigesimo primo: hoc est decimo & nono. Cato li. quarto originum. Deinde duodeuigesimo āno post dimissum bellum/ quod quattuor & uiginti ānos fecit/ Carthaginenses sextum de fœdere decernere. Gellius li. x noctium atticarū. Idq̃ in principio libri dixisse Cœliū: & Quadrigarium Claudiū in libro unde uigesimo: hoc est libro. x. & nono.

Casus pro casu positus.

Tullius Genitiuus casus pro nominatiuo nonnunq̃ ponitur. Tullius libro primo de diuinatione. Quom illius diei mihi uenit in mentem. Genitiuus pro ablatiui. Tullius in rhætoricis. Oratoris officium est de iis rebus posse dicere, quæ res ad usum ciuilem moribus ac legibus constitutæ sunt cum assensione auditorū/ quo ad eius fieri poterit: id est q̃tum ab eo. Datius p̃ ablatiui. Tullius in philipicis. Quis enim audeat luci/ & militari uiuere pro luce. Virgilius. Nemo ex hoc numero mihi non donatus abibit/ pro a me. Accusatiuus pro nominatiui. Virgilius. Verbum q̃ statuo uestra est. Hieronymus in Ioāne. Sermonem quem audistis non est meus. Et iterum. Et hunc quem habes non ē tuus uir. Nominatiuus pro uocatiui. Plinius libro. vii. Salue primus omnium/ parens patriæ appellate. Virgilius. Natæ meæ uires/ mea magna potentia fo

Terentius
Ovidius
Lucanus

lus. Nominatiuus pro accusatiuo. Terentius in Andria. Quæ sefe optauit inhoneste parare hic diuitias/ q̄ in patria paup honeste uiuere. Ouidius libro metamorpho. xiii. sed enim quia rettulit Ajax Esse Iouis pronepos. Lucanus libro. x. Vtq̄ fidem uidit sceleris/ tutumq̄ putauit Iam bonus esse socer/ la- chrymas non sponte cadentes Effudit/ gemitusq̄ expressit pectore lato.

De genitiuo cum aliis casibus.

Cicero
Cicero
Cicero
Hieronymus
Boetius
Quintiliāus
Cicero
Brutus
Ovidius
Ovidius
Cicero
Plautus
Virgilius

Cicero i Gabinium/ & Pisonem. Dico mea unius opera rem publicā esse libera- tam. Idem ad Atticum. Solius enim meum peccatum corrigi non potest. Idē pro Muræna. Ex tuo ipsius animo coniecturam aperis. Et in euāgelio Lucæ. Et tuam ipsius animam pertransibit gladius. Hieronymus in libro. iiii. regum capi. tertio. Tulit filiū meū de latere meo ancillæ tuæ dormientis. Boetius. Solantur mæsti nunc mea facta senis. Quintilianus. Deinde cum satis eorum uires expolauerint/ suæ ipforum fiduciæ permittūt. Cicero de oratore libro tertio. Sed uoluntati uestræ omnium parui. Brutus ad Ciceronē. Qui uestris paucorum respōdeat laudibus. Ouidius de tristibus. Et mea defūctæ da mol- liter ossa cubare. Idem alibi. Et flesti/ & nostros uidisti flentis ocellos. Nam fle- tis hic genitiui casus est singularis. Neq̄ exponi potest flentis pro flentes/ cū- tis syllaba correpta sit. Nōnunq̄ etiā per utrumq̄ genitiuū loquimur. Cicero ad Curionem. Eam autē unius tui studio/ me assequi posse confido. Plautus. Duorum labori hominum parissimē libens/ mei te rogandi/ & tui mihi re- spondēdi. Dicimus etiā/ mea solius interest/ tua unius refert/ sua illius filia/ su- um istius iumētum/ suo benedico ingenio Ciceronis. Virgilius in buccolicis. Et me Phœbus amat/ Phœbi sua semper apud me Munera sunt lauri.

De affinitate genitiui/ & ablatiui casus/ & accusatiui/ & ablati- ui/ & datiui/ & accusatiui.

Plinius
Cicero
Cicero
Hieronymus

Plinius libro septimo naturalis historiæ. Gentem uocant siluestre stridoris hor- rendi/ hirtis corporibus/ oculis glaucis/ dentibus caninis. Nonnunq̄ etiam absq̄ adiectiuo. Cicero in Salustium. Nunq̄ quos protulit Scipiones/ & Me- tellos/ ante fuerunt aut opinionis/ aut gloriæ. Cicero in rhætoricis. Dolus cō- sumitur in pecuniam/ pollicitationem/ dissimulationem/ maturationem/ mē- tionem/ & cæteris rebus/ de quibus magis idoneo tempore loquemur. Hiero- nymus in libro primo Machabæorum capitulo. xv. Hæc eadem scripta sunt Sicyoni/ & Cariæ/ & Samum/ & Pamphylia.

De adiectiuo cum dictionibus singulari carētibz numero/ uel diuersi generis/ uel diuersæ significationis iuncto.

Terentius
Cicero
Virgilius
Lucanus

Dicimus/ harum nuptiarū unæ bonæ/ alteræ lachrymabiles. Terentius. Ex unis nuptiis fecisti mihi geminas. Nōnunq̄ etiam cum iis/ quæ habent singularem numerum. Cicero duplices similitudines esse debent/ unæ rerum/ alteræ uer- borum. Congrue tamen (fareor) dixisset una/ & altera. Virgilius libro ænei. ii. satis una superq̄ Vidimus excidia. Lucanus. totumq̄ in partibus unis Bello/ rum fecere nefas/ quod quidam exponunt/ unis/ hoc est unius animi uel/ unius uoluntatis.

De regimine nomīnū criminalium/ poenaliūq̄.

Cicero
Cicero
Liuus

Si quis furetur rem sacram de prophano/ tenetur ne sacrilegii/ an furti/ an utro- q̄. non autem utriusq̄. Qui sustulerit rem suam de sacro/ furti ne tenetur/ an sacrilegii/ an neutro. non autem neutrius. Accusare hunc potes uel furti/ uel sacrilegii/ uel de utroq̄/ uel de ambobus/ non autem utriusq̄/ uel amborum. Condemnare non licet de utroq̄/ sed de altero uel furti/ uel sacrilegii. Cur ita sit/ ut demus uarios casus eidem uerbo/ præsertim sub coniunctionibus/ quæ eosdā cōiungere casus debent. Nempe q̄ nomina peccatorum cū huiusmōi uerbis/ idem ualent in genitiuo/ quod in ablatiuo præpositionem habente/ uel non habente/ non idem in cæteris. Neq̄ hoc in iis modo nominibus/ quæ certum peccatum significant/ & speciale/ sed in his etiam quæ generale/ & in- certum. Cicero. Annon intelligis primū quos homines/ & quales uiros mor- tuos/ summi criminis arguas. Et iterum. Sceleris/ atq̄ nefarii parricidii con- demnabimus. Per hæc uerba tātū/ & quātū/ licet per genitiuū. Liuius li. xlvii.

Laurentius Sed nequaquam tantum relictum est: quantæ summæ dānatus fuerat. Hæc Laurē
Cōstantinus tius. Reus genitiuo/ & ablatiuo iungitur. Constantinus imperator. Sic semp
nostra contra hostes certamina in præliis sterisse nūcupātur/ ut reus esset legi
bus/ & capitali sententia puniretur/ quicumq; aliquem occidisset infantem. Et
paulo post. Ne simus legibus rei/ qui pugnando fideliter/ de omnibus genti
bus meruimus esse uictores. Virgilius. Constituam ante aras uoti reus.

Virgilius De singulari numero cum plurali iuncto.

Donatus Antiqui/ testibus Donato in terentiū/ & Marcello/ singularem numerū cum plu
Marcellus rali iunxerunt: ut præsentibus/ absente pro absentibus: qui for
Marcellus tassis (ut idem dixit Marcellus) monoptotæ formæ ablatiui sunt. Terētius in
Terētius Eunuchō. Neq; quid profecto absente nobis turbatum ē domi. Pomponius.
Pomponius Quid enim apud forum præsentibus mihi uandidit. Idē. Sine ergo istac
Pomponius præsentibus amicis det cœnam. Næuius. Medico uolumus dona donare præ
Næuius sente omnibus. Accius in Melanhippo. Est res aliqua/ quæ præsentibus his prius
Accius matura institit. Plautus in Amphitryōe. Nec nobis præsentibus aliq; quisq; mihi
Plautus seruus. Afranius in actione. Adest/ sic hanc absente nobis iuuerit puer.

Afranius De quibusdam nominibus/ quæ genitiuo iunguntur.

Omnia nomina quæ obtineri/ uel desyderari aliquid ostēdūt/ ut copiosus/ opu
Priscianus lentus/ capax/ tenax/ auidus/ auarus/ studiosus/ teste Prisciano in minori uo
lumine/ genitiuū requirunt. Simili modo/ timidus/ dubius/ expers/ nescius/
ignarus/ cupidus/ rapidus/ doctus/ peritus/ prodigus/ fidus/ genitiuum expo
Horatius stulant. Horatius in primo carminum. Regulū/ & Scauros/ animaq; ma
Virgilius gnæ prodigum. Virgilius li. æneidos. xii. Præterea regina tui fidissima dextra
Occidit ipsa sua. Dicimus tamen/ & iure/ sicut iuris peritus. Fidus item/ tā da
tiuo/ q̄ genitiuo iungi potest: sic cōmunis/ socius/ comes/ cognatus/ consangu
neus/ affinis/ par/ similis/ propinquus/ uicinus/ æquus/ amicus/ commilito/ cō
tubernalis/ cliens/ ancilla/ patrōus/ seruus/ famulus/ dominus/ herus/ rex/ dux/
imperator/ satelles/ armiger/ miles/ tyrannus/ fluuius/ pater/ auus/ frater/ so
ror/ nepos/ patruus/ auunculus/ nouerca/ amita/ & alia prope plurima: quæ
tam datiuum/ q̄ genitiuum regere possunt.

De pauper/ egenus/ inops/ diues/ plenus/ refertus/ oneratus/
uacuus/ anceps/ præceps.

Pauper/ egenus/ inops/ diues/ plenus/ tam genitiuo/ q̄ ablatiuo iungi possunt:
ut exemplorum plena sūt omnia. Refertus etiam/ & oneratus/ genitiuum re
Cicero gunt/ nō ablatiuū modo. Cicero pro lege Manliā. Referto prædonum mari.
Varro Varro de uita patrum libro quarto. Ipsa Italiæ opida sunt uastata: quæ prius
Pacuius fuerūt hominum referta. Et Pacuius referente Marcello ait. Postq̄ est onera
Laurentius tus frugum. Vacuus etiam/ tam genitiuū/ q̄ ablatiuum regere potest: etsi Lau
Horatius rentius libro elegantiarum/ ablatiuo solum iungi debere tradiderit. Horatius
Salustius libro. ii. sermonū. Sic uacuum cerebri populū phæacæ putauit. Salustius i lugur
tha. Ager aut aridus/ & frugum uacuus. Simili modo cum ablatiuo construū
Virgilius tur anceps/ & præceps/ & cum genitiuo. Virgilius libro æneidos nono:
Et præceps animi Mars/ & Mauortius heros/ pro præceps animo.

De id genus.

Id genus/ pro eius generis (quod fere simile nomen exprimit) pulchre & usitate
dicitur: ut multa sunt id genus monstra/ & de multis id genus rebus loquunt.

Laurentius Quod etiam tetegit Laurentius libro elegantiarum.

De mutatione litterarum.

Priscianus Antiqui/ teste Prisciano/ proferebant amploti pro amplexu/ animaduorti pro
animaduerti/ aduersus pro aduersus/ uortex pro uertex/ carnufex pro carni
fex/ lubens pro libens/ pessumus pro pessimus/ plostrum pro plastrum/ cotes
pro cautes/ austrum pro ostrum/ ausculum pro osculum/ faciundū/ legundū/
dicundum/ repetundū/ & cætera a tertia coniugatione gerundia: quæ & a mo
dernioribus eadem nonnunq̄ prolatione efferuntur.

De dictionibus concisis.

Quod nunc dicitur primas/ opimas/ Rauennas/ Capenas/ Aquinas/ ab antiquis

Priscianus teste Prisciano declinabatur hic & hæc Rauennatis & hoc Rauennate: Capenatis Capenate. Vnde Titinius referente Marcello ait in psalteria. Ferentina: tis populus græca studet. Et in legenda sancti Leonis papæ habetur: Restituta ē ecclesia Rauennatis sub ordinatione sedis apostolicæ.

De accusatiuo pro genitiuo.

Priscianus Dicimus teste Prisciano Latonas pro latonæ: familias/æscas/monetas/terras/fortunas/uas/pro familiæ/uel familiarum:æscæ/uel æscarum:monetæ/uel monetarum:terræ/uel terrarum:fortunæ/uel fortunarum:uiæ/uel uiarum. Salustius Salustius in Catelina: Si filii familiarum/ quorū nobilitate maxima pars erat/ Brutus parentes interficerent. Brutus de officiis. Itaq; patres familiæ domini sumus. Cicero Cicero in frumentaria. Qui digni sunt patribus familias uiris bonis/ atq; honestis. Laberius Laberius in odyssea. Atq; æscas habemus mentionē/ pro æscæ/uel æscarū. Idē. Nam diuinam onetas filiā docuit/ pro monetæ/uel monetarum. Idē. Cumq; eos filios Latonas/ pro Latonæ. Næuius in carmine belli punici/ filii terras dixit/ pro terræ. Idem. Venit in mentem hominum fortunas/ pro fortunæ. Quale est illud Ciceronis libro primo de diuinatione. Quom illius diei mihi uenit in mentem: hoc est genitiuus pro nominatiuo/ illius diei/ pro ille dies. Ennius Ennius annalium. xviij. Dux ipse uias/ pro uiæ/uel uiarum. His adiungere possumus custodias pro custodiæ/uel custodiarum: ut est apud Salustiu. Asper Asper Castella custodias thæsauroꝝ/ pro custodiæ/uel custodiarū/ ut Asper exponit/ & Seruius super librum. xi. æneidos.

De quibusdam nominibus geminatis: & de quib; & uterq;

Virgilius Quantusquantus pro quantuscunq; dicitur: sic qualisqualis pro qualiscunq; quot quot pro quocunq; quotusquisq; homo pro quot homines: quisq; pro quicunq;. Virgilius libro æneidos. xii. Dant sonitum spumosi amnes: & in æquora currūt. Quisq; suum populatus iter. Populatus singulari numero. Sed plurali numero populati melius dixisset Virgilius/ si uersus stare potuisset/ ut in Eodem libro. Pro se qsq; uiri sūma nitūtur opum ui. Liuius. Ausi sumus cum parentibus certare quæq; ciuitas suis. Ouidius de remedio. Vtraq; formosæ paridi potuere uideri. Idem alibi. Miscuimus lacrymas mæstus uterq; suas. Horatius Horatius. Legati magnis missi de rebus uterq;.

De in auro/ & in æs.

Laurentius In marmore incisæ sunt litteræ: in gēma: & lapide: in auro: magisq; in marmore in gēmam: in lapidem: in aurum. E diuerso in æs (ait Laurētius) magisq; i ære dicente Cicerone. Sed tantummodo dictis acta Cæsaris firma erunt: quæ ille in æs incidit. Liuius li. tertio. Leges in æs incisæ/ in publico proposuerūt. Verum & in ære Laurenti dici potest. Vnde Ouidius libro fastorum primo ait. At bona posteritas pupim formauit in ære.

De nonnullis nominibus reciprocis/ & auersis.

Gellius Formidolosus teste Gellio li. viii. noctium atticarum/ is dicitur/ qui formidat: Formidosus & qui formidatur. Inuidiosus/ qui inuidet: & cui inuidetur. Suspiciosus/ qui suspicatur: & qui suspectus est. Ambiciosus/ qui ambit: & qui ambitur. Gratiolosus/ qui adhibet gratias: & qui admittit. Laboriosus/ qui laborat: & qui labori est: apud quem multum exemplorum inuenies. His addi potest operosus/ qui scilicet operatur: & qui operæ est. Ouidius heroidum. Fallere credentem non est operosa puellam Gloria. Idem libro præfato. Viginti fuluos operoso ex ære lebetes. Simili mō/ teste eodem Gellio/ ignarus is dicitur/ qui ignorat: & qui ignoratur. Infestus/ qui malum infert: & cui impendet malum. Sic Nescius/ qui ignorat: & qui iguoratur/ teste Seruio. Sic æmulus/ qui aliū æmulatur: & quem æmulatur alius. Horatius in epistolis. Rupit hiarbitam Timagenis æmula ligua/ pro æmulata. Simili modo falsus qui fallit: & qui fallitur. Aemulus Salustius. Ambitio multos mortales falsos fieri cœgit. Passiue autem Terentius. Carine falsus est: id est deceptus. Falsus

De terminatis in bundus.

Seruius Nomina in bundus/ ex similitudine etymologiā trahere dixit Scaur⁹ antiquus grammaticus: cuius opinionem secutus est Seruius super quintum/ sextum/

Lactantius & decimum aeneidos: & Lactantius grammaticus super quintum thæbaidos:
 Priscianus & Priscianus: ut uitabundus similis sit uitanti: prædabundus similis prædan-
 Priscianus ti: furibundus similis furenti: ridibundus similis ridenti: populabundus simi-
 Casellius lis populanti: rubicundus pro rubibundus: teste Prisciano: similis rubenti. At
 Marcellus uero Casellius per participium exponit in commentario lectionum antiqua-
 rû: ita scribens. Ludibundus/errabundus/ridibundus/idem est/qd' ludens/er-
 rans/ridens. Simili quoq; modo exponit Marcellus/has præcipue dictiones:
 ut moribundus dicatur moriens: errabundus errans: deplorabundus deplo-
 rans: uolutabundus uolutas: uitabundus uitans. In hanc etiam sententiam du-
 citur Gellius in noctibus atticis: & lucidius his differit omnibus. Nam termi-
 nata in bundus (ut ait) uehemetiam significant: quod idem ē/acsi diceret: idē
 significant: quod & participia frequentatiuorum: ut risitans/erratitās/popula-
 titans. Lucretius libro. vi.

Verfabundus enim turbo descendit: et illam
 Pompeius Diducit pariter lento cum corpore nubem: id est uersans. Quod etiam Pom-
 Næuius peius exponit apertius. Ait enim i dictiōibus a c littera incipiētibz. Casibū-
 dus id est crebro cadens. Vnde Næuius referente Varrōe libro primo de ana-

logia: ait. Risi egomet me casibundum ire ebrium: hoc est crebro cadētem/
 Laurentius interprete (ut diximus) Pompeio. Hanc ēt opinionē sequitur Laurētius libro
 Tortellius elegantiarum: & Tortellius in cōmentariis orthographiæ: quæ (pace contra
 dicentiū dixerim) firmior & certior est. Quod etiam uno hoc exemplo pro-

bamus. Salustius in Iugurtha. Ipse quasi uitabundus per saltuosa loca & tra-
 Seruius mites/exercitum ducere. Hoc exemplum Seruius affert in testimonium sui
 erroris: quod haud dubium nostræ sententiæ magis confert q̄ suæ. Quid eni

addidisset Salustius quasi quod similitudinem/imaginemq; significat: si uita-
 Priscianus bundus per se similitudinem significaret? Quid q; Priscianus nostram etiam
 contra seipsum opinionem tenetur? Nam (ut diximus) rubicundus (inquit) p
 rubibundus ponit. Nunc qd' rubicundus rubenti similis dicitur/an rubens? cer-
 te rubens. Vnde Virgilius in culice ait.

Calphurnius Et rosa purpureo crescit rubicūda colore. Calphurnius egloga quarta. Et po-
 tius glandes/rubicundaq; collige corna.

De nonnullis dictionibus quæ in bonam & malam partem
 accipi possunt.

Gellius Quædam (inquit Gellius libro. xii. noctium aticarum) satis nota sunt: duas inter
 sese res contrarias significare & capere: ut tempestas/ualitudo/facinus/do-
 lus/gratia/industria. Hæc enim fere iam uulgatum est/ancipitia esse. Periculū
 etiam & uenenum & contagium non uti nunc dicuntur pro malis tantum
 dicta esse. Multum exemplorum eiusmodi reperies. Sed honorem quoq; me-
 diam uocem fuisse & ita appellatum esse ut etiam malus honor diceretur: &
 iniuriam significat. Hæc Gellius. Vnde Virgilius ait.

Virgilius Præcipes atra ceu tempestate columbæ. Idem. unde hæc tam clara repente

Virgilius Tempestas? Cicero ad Terentiam. Valitudinem tuam cura diligēter: id est lā

Cicero gorem/uel infirmitatem. Idem. Sed nunc ualitudini tribuamus aliquid: id est

Plautus sanitati. Plautus i rudente. In dolo malo instypulatus sis. In dolo malo dixit:

Pompeius quia dolus uti malus/ita & bonus dicitur: ut etiam testatur Pompeius. Græ-

Salustius cum est dolus uocabulum. Neq; a dolore neq; a deludo descendit: ut cū Ca-

Vgutio tholico Vgutio somniauit. Salustius in Catilina. Præclari facinoris/aut artis

Seruius bonæ famam quærit. Similiter uirus uti malum/ita & bonum uocatur: teste

Virgilius Seruio/dicente Virgilio georgicorum primo.

Virgilius Ille malum uirus serpentibus addidit atris. Fama etiam & famosus/non solū

Nonius in bonam/sed & in malam partem accipi potest. Virgilius libro aeneidos. iii.

Cicero neq; spe/famaue mouetur: id est infamia/interprete Nonio. Cicero libro secū-

Hierōymus do de oratore. Nam me ad famosas uenit mater accedere: id est infames. Hic

Nonius ronymus in Iudith capitulo octauo. Hæc erat in omnibus famosissima: quo-

Terentius niam timebat deum ualde: nec erat qui diceret de illa uerbum malū. Delibe-

rare significat definire: quin etiam dubitare: teste Nonio. Vnde Terentius in

Tepestas

Valitudo

Facinus

Dolus

Gratia

Industria

Periculum

Venenum

Contagiū

Honor

Virus

Fama

Famosus

Delibero

Nonius	Phormione ait. Ego amplius deliberandum censeo: idest dubitandum. Exor	Exorno
Terentius	nare/ornare/ac etiam foedare significat/ teste Nonio. Terentius in heauton.	
Quintilius	Ego nã si uiuo adeo exornatum dabo/ ut dum uiuat/ meminerit semp mei: idest foedatum. Demerere/ uel demereri/ in bonam / & malam partem acci	Demereo
	pitur. Quintilianus. Vt pleniori obsequio demeref amantissimos mei: idest	Demereor
	bene/mereret. Celebris item/ singularis/unicus nobilis/præditus/ insignis/ no	Celebris
	tabilis/ eximius/acer/obstinatus/ in bonum/ & malum sumuntur. Nam & ce	Singularis
	lebrem meretricem / & singularem improbitatem/ & unicam turpitudinem	Vnicus
Liuius	dicimus. Liuius. Nobilis ille clade Romana locus. Cicero pro Sylla. Me sin/	Nobilis
Cicero	gulari imanitate/ & crudelitate præditum. Quintilianus. Macie notabilis/ pal	Præditus
Quintilius	lore deformis: solaq; impaciẽtiã tuã fabula notus. Hieronymus in Matthæo	Insignis
Hieronymus	capitulo. xxvii. Habebat autẽ tunc unum uictum insignem/ qui dicebatur Ba	Notabilis
Cicero	rabbas. Cicero uerrinarum. iiii. Sui hanc uos in rege tam eximiam iniuriam	Eximius
Virgilius	tam acerbam neglexisse. Virgilius.	Sacer
	quid non mortalia pectora cogis	Obstinatus
	Auri sacras fames/ idest execrabilis. Et i legenda Thæbæorum habetur. Cum	Perfidus
	hæc/ & alia Maximianus audisset/ & i fide Christi obstinatos cerneret animos	Precor
	uirorum: idest stabiles: quod nusq; alibi me legef memini. Perfidus producta	Deprecor
	media syllaba/ ille dicitur/ cui ualde fidendũ est: & a fido fidis deriuatur. Cor	Imprecor
	repta autem media syllaba perfidus is est/ qui fidem uiolat. Precor/ depre	
	cor/ iprecor/ tã de malo/ q̃ de bono dici potest: ut precor tibi bonũ: illi ma	
	lum: deprecor liberationem: deprecor poenã: illam ut potiar: hanc ut uitẽ.	
Ouidius	Ouidius libro primo de ponto.	
	Sæpe precor mortem: mortem quoq; deprecor idem/	
	Ne mea Sarmaticũ contegat ossa latus. Deprecor dixit/ quasi precor mortẽ	
Quintilius	non dari mihi in Sarmatia. Quintilianus. Non imprecamur debilitates nau/	
Hieronymus	fragia/ morbos. Hieronymus in genesi capitulo. xxiiii. Dimiserunt ergo eã:	
	& nutricem illius: seruũq; Habrahã: & comites eius/ imprecantes prope	
Virgilius	ra sorori suã. Obesus pingue significat. Virgilius libro georgicorum tertio.	Obesus
Horatius	Argutumq; caput/ breuis aluus/ obesaq; terga: idest crassa. Horatius. obeso	
	Quid melius turdo/ si idest pingui. Obessum item/ circumrosum/ exile/ gracilẽ	
Nonius	tũ significare habet/ auctoribus Nonio/ & Seruio. Vnde Næuius in carmine	
Seruius	belli punici ait. Corpore/ pectoreq; undiq; obeso/ ac merito exeso/ tradi ige	
Neuius	nio senis. Quare Laurentiũ descuiisse dixerim: qui dum R. audẽsem cõfratrẽ	
Laurentius	meum/ obesum gracile interpretantem/ auidius carpit/ pingue (inquit) dicere	
	debuĩt/ scilicet ignorans obesum utrunq; significare/ uti pingue/ ita & gracilẽ	
	tum. Antiquus uetus interpretatur: antiquior uero/ non uetior modo (ut ẽ	Antiquior
Hieronymus	apud Hieronymũ i Job capitulo. xxxii. iunior sum tempore/ uos autem antiq	
Cicero	ores) uerum etiam melior dicitur. Cicero de amicicia. Hoc quidem propriũ ẽ	
Nonius	amiciciae: sed antiquior/ & pulchrior ẽ magis a natura ipsa profecta: idest me	
	lior/ interprete Nonio. Laceſso/ & prouoco/ in bonam etiã partẽ accipi pos/	Laceſso
Cicero	sunt: non in malã modo. Cicero tusculanarũ quinto. Tuis me amãtissimis li/	Prouoco
Cicero	bris laceſſisti. Idem ad Brutũ. Tuis litteris amantissimis sum prouocatus. Cõ	Coniuro
Acron	iurare/ & conspiciare/ hoc distant/ teste Acrone super illud Horatii in primo	Conspiro
	carminũ/ coniurata tuas rumpere nuptias: q; conspirare interdũ bonorũ est:	
Cicero	coniurare malorum. Vnde ad Cæsarem Cicero pro ligario/ fratrum conspira	
	tionẽ dixit: & unanimitatẽ. Sed q̃si in bonũ cõiurare accipi posse cõtẽderim:	
Mutius	si honesta causa coniuratio fiat. Vnde Mutius Scæuola ad Porſennã regẽ in/	
	quit. Terentii coniurauius principes iuuentutis ratione/ ut in te hac uia graf	
	faremur. Prosequor/ persequor/ afficio/ in bonũ etiã/ & malũ/ accipi solẽt/ ut	Prosequor
	prosequor te oculis/ charitate/ odio/ honore/ uersibus/ cantu/ conuiitiis. Perse	Persequor
	quor inimicos: hoc est infector: persequor pacẽ: idest usq; in finẽ sequor: ut est	
Pſalmogra	apud Pſalmographũ. Ingre pacẽ: & psequere eã. Afficio te iniuria/ uel contu/	Afficio
phus	melis: illũ magnis honoribus. Sic Zelus/ & æmulatio/ tam in bonũ/ q̃ in ma	Zelus
	lũ usurpatur. Præſcientia ẽt uti de malis/ ita & de bonis habetur: ut pulchre	Æmulatio

Magister	cōcludit Magister li. primo sententiarū. Do das/condico/instigo/deuoueo/	Præscientia
Virgilius	populo/uel populo/defungor/exulto/Mactō/præuerto/uel præuertor/	Do
Hierōymus	refragor/obseruo/subiicio/lauo/damno/ancipitia uerba sunt. Virgilius. da/	Condico
Hierōymus	bis improbe pœnas: idest lues/patiere/uel sustinebis. Hieronymus in Iob ca/	Instigo
	pitulo secundo. Cōdixerant enim sibi/ut pariter uenientes uisitarent eū: &	Deuoueo
	consolarentur. Idem in prologo actionum apostolicarum. Obiit plenus spi/	
Virgilius	ritu sancto: quo instigante/in Achaia partibus euangelium scribens Græcis	
Virgilius	fidelibus domini incarnationem fidei narratione ostendit. Virgilius libro	
Pacuius	æneidos. xii. quorum se deuouet aris: idest uoto cōmendat. Idē libro ænei.	Populo
Nonius	primo. Præcipue infelix pesti deuota futura. In malam hic partem sonat. Pa	
Virgilius	cuius. Atq; ut promeruit pater mihi patriam populauit meam: idest amorē	Defungor
Virgilius	populi concitauit/interprete Nonio. Virgilius libro æneidos sexto. defun/	
Virgilius	ctaq; corpora uita: hoc est mortua corpora. Idem in eodem. O tandem ma/	Exulto
Virgilius	gnis pelagi defuncte periclis: idest libertate. Idem libro æneidos duodecimo.	
Tullius	At medias inter acies exultat Amazon. Tullius de republica libro secundo.	
Nonius	Quæ sanguine alitur/quæ omni crudelitate sic exultat/ut uix hominum acer	Mactō
Accius	bis phuneribus satietur: idest sæuit/ut exponit Nonius. Accius in Antenori/	
Accius	dis. Qui aut illorum copias fundam/aut inanes uestras/aut castra mactabo in	
Tullius	mare: idest præcipitabo. Idem libro primo didascalico. Pater honeste rē ma	
Virgilius	ctauit aurea: idest honorauit. Tullius de republica. Ferunt laudibus: mactant	
	honoribus: idest magis augment. Virgilius libro georgicorum quarto.	
Nonius	Et nigram mactabis ouem: lucumq; reuises: idest immolabis. Has huic uerbo	Præuerto
Plautus	interpretationes oēs Nonius tribuit. Plautus in Amphitryōe. Illuc redeūdū	
	est mihi/ ne me uxorem pro republica præuertisse dicam: hoc est anteuertif	
	se/uel anteposuisse. Virgilius libro æneidos primo. uolucrisq; fuga præuertif	
Virgilius	hebrum: idest præterit/uel transit. Plautus in Amphitryone. Me præuertitur	
Plautus	metus: accorro/ut sciam quid uelit: idest reuocat. Sisēna libro historiarū. xxii.	Refragor
Sisenna	Multi populi plurimæ concionis/dictaturam/omnibus animis/& studiis re/	
Nonius	fragauere: idest dictaturæ/suffragati sunt/interprete Nonio. Alias pro resi/	
Terentius	to refragor ponit. Terentius in Andria. Obserues filium quid agat: idest cal	Obseruo
Virgilius	lide aduertat. Virgilius georgicorum quarto. & ingēs Lydia/nec populi par	
Plautus	thorum/aut Medus Hydaspes Obseruant: idest uenerantur. Plautus in aula/	
Virgilius	ria. Nec me obseruare possis/quid rerum geram: hoc est oculis/animosq; cu	
Nonius	stodire. Virgilius libro ænei. secūdo. & uestigia retro Obseruata sequor: idest	
Virgilius	cognita/ut exponit Nonius. Virgilius georgico. tertio. Ter flama ad summā	Subiicio
Virgilius	tecti subiecta reluxit: idest sursum iacta. Idem libro georgicorum quarto: &	
Virgilius	ramea costis Subiiciunt fragmenta: hoc est subtus iaciūt. Virgilius li. georgi.	Lauo
Virgilius	tertio. lauit ater uulnera sanguis: idest polluit. Idem libro æneidos duodecimo.	Damno
Virgilius	Quem damnet labor/aut quo uergat pondere lætum: idest liberet. Idem in	Procul
Acron	buccolicis. Damna bis tu quoq; uotis: hoc est liberabis. Procul uti longe/ita	Confidētia
Seruius	& prope/significare habet/testibus Acrone/& Seruio. Confidentia interdū	Placitum
Marcellus	in mala/interdum in bona significatione ponitur/auctoribus Marcello / &	
Donatus	Donato super Andriam Terentii. Placitum a placeo/placentia dicitur: a pla/	Læuum
Virgilius	citor autem/litigium/uel controuersia uocatur. Læuum / & sinistrum/non tā	
Virgilius	tum aduersum/sed & prosperum significare habent. Virgilius. si mens non	
	læua fuisset: idest aduersa/uel sinistra. Idem georgicorum quarto. si qua	
Vgutio	Numina læua sinunt/auditeq; uocatus Apollo: hoc est prospera. Læuus nō	
	uenit a leuo leuas / ut cum Catholico somniauit Vgutio: sed græcum est uo	
	cabulum: quod apud illos λαίον cum αἰ diphthongo annotatur: quam no/	
	stri in æ uertentes / & u consonantem interponentes (ut etiam in his di/	
Virgilius	ctionibus ouis/ouum/ æuum/nauis fit) læuus dicunt. Virgilius libro geor	Sinistrum
Virgilius	gicorum primo. Arboribusq; satisq; notus pecoriq; sinister: idest noxius.	
Seruius	Idē. Ante sinistra caua monuisset ab ilice cornix: hoc est propicia. Nam	
	teste Seruio/ sinistrum prosperum interpretatur / dictum a sinendo	Piaculum
	quantum ad augures pertinet/ eo q; nos aliquid agere sinet. Piacu/	

Virgilius	lum culpa/uel peccatum dicitur. Virgilius libro aenei. sexto.	
Virgilius	Distulit in serā cōmissa piacula mortem. Piaculū item pro expiatione culpae	
Seruius	ponitur. Virgilius libro aeneidos. xii.	
Virgilius	Duc primas pecudes: ea prima piacula sunt: idest expiationes. Religio no	Religio
Nigidius	tā habet significationē: sed & nōnunq̄ pro metu/uel sollicitudine accipitur/	
Nonius	teste Seruio/dicente Virgilio libro aeneidos octauo. Iam nunc religio pau-	Religiosus
Gellius	dos terrebat agrestis Dira loci. Inde religiosus tam in malā q̄ in bonam par-	
Tullius	tem usurpatur/auctoribus Nigidio/Nonio/Gellio libro quarto noctiū atti-	
Seruius	carū: ut est etiā apud Tulliū ad Atticum. Itaq; aliter religiosos etiā nunc dies:	Merus
Nonius	idest ifames/uel ifaustos. Metus timor pavor dicitur: & nōnunq̄ pro religio	Superbum
Virgilius	ne ponitur/testibus Seruio/& Nonio. Vnde Virgilius libro aeneidos. xii. ait.	
Nonius	multosq; metu seruata per annos: hoc est religione. Superbum significat au-	
Virgilius	ctore Nonio/uitabile/elatum/iniquum: & nonnunq̄ ornatum. Virgilius li.	
Virgilius	aeneidos secūdo. Barbarico potes auro/spoliisq; superbū. Superbum item	
Seruius	opulentum interpretatur. Virgilius libro aeneidos octauo. simul ēle superbū	
Plautus	Rhamnetē aggreditur. Rursus superbū mortuū/ teste Seruio. Vnde in Am-	
Nonius	phitryone Plautus ait. Faciam ego hodie te superbū/ nisi hinc abis: idest mor-	
Agrætius	tuum: ut etiam interpretatus est Nonius. Suppliciū/ damnatio/ poena uel tor-	Suppliciū
Nonius	mentum uocatur: quin & supplicatio/ auctoribus Agrætio in Caprum/ & No-	
Accius	nio. Accius. Supplicis cælitū aras expleam: hoc ē supplicationibus. Salusti-	
Salustius	dum/ tam fulgens/ q̄ fordidum/ significare habet/ teste Seruio/ dicente Virgi-	Squalidū
Seruius	lio libro aeneidos. xii. Per tunicam squalentem auro latus haurit apertum:	
Virgilius	idest fulgentem. Vltimus uti nouissimus/ ita & primus interpretatur. Cicero	Vltimus
Cicero	libro. iii. de finibus. Eorum dico/ qui summum bonum/ quod ultimū appel-	
Virgilius	lant/ in animo ponerent: hoc est primum. Virgilius libro aeneidos octauo.	
Virgilius	tu sanguinis ultimus auctor: idest primus. Nouissimum non tantū ab eo qd̄	Nouissimū
	est nouū/ significatum detinet: sed etiam pro ultimo ponitur. Sūmus/ altior	Summus
Cicero	omnibus dicitur: & quandoq; extremus. Virgilius libro aeneidos secundo.	
Agrætius	Venit summa dies: & ineluctabile tēpus. Cicero in Hortensio. Vixit ad sum-	
Nonius	am senectutem ualitudine optima: idest extremā senectutē: & dies extrema	
Pompeius	Supremus modo summus/ modo extremus dicitur/ testibus Agrætio in Ca-	Supremus
Virgilius	prum/ & Nonio: quī etiā & maximus/ auctore Pompeio. Profūdū/ uti imū/	Profundū
Nonius	ita & altū/ significare habet. Virgilius libro aenei. primo. Nī faciat maria/ ac	
Virgilius	terras/ cælumq; profundū: idest altū. Fastigiū/ summa dicitur altitudo/ ac ēt	Fastigiū
Nonius	ima/ teste Nonio/ dicente Virgilio libro georgicon secundo. Forsitan & scro-	
Virgilius	bibus quæ sūt fastigia quæras: hoc ē imas altitudines. Peruicacia/ libido/ mali-	
Nonius	cia/ thæsauros/ alacritas/ in bonū/ ac malū/ accipi possunt/ teste Nonio: ut sit	
Accius	peruicacia bonarū etiā rerum perseverantia: & libido/ omne quod libuerit ap-	Peruicacia
	pelletur. Accius in Myrmidonibus. Tu pertiuacē esse Antiloche hanc prædi-	
Salustius	cas: ego peruicaciam a me uti uolo. Nam peruicacem dicis me esse: & uincere	
Plautus	per facile patior pertinacem. Hoc fortis sequitur: illam indocti possident. Tu	
Plautus	addis quod uitio est: demis quod laudatur. Salustius in Catilina. Magisq; in	Libido
Cicero	decoris armis/ & militaribus equis/ q̄ in scortis/ atq; conuiujs/ libidinem ha-	
Nonius	beant. Plautus in aularia. Te ciuem summā animi malitia. Nam in bonā hic	
Cicero	partē malicia accipitur. Idem ad Amphitryone. Quī domi uxorem meatū i	Malicia
	pudicia impediuit: teneo thæsaūrū stupri. Cicero in tusculanis. Vir igitur tē	Thæsaurs
	peratus/ constans/ sine metu/ sine ægritudine/ sine alacritate/ ulla libidine nō	
	uexatus. Elegans/ uersutus/ disciplinosus/ aduersus/ in bonam/ & malam par-	Elegans
Plautus	tem usurpatur/ ut tradit Nonius. Cicero in Clodium & Curionem. Tu ele-	
Cato	gans/ tu solus urbanus: quem decet mulieris ornatus: quem incessus. Hic enī	
	elegans uitio est/ ut uult Nonius. Ego autē puto ironice dictū: quod & pa-	
	tere potest per illud quod sequitur: tu solus urbanus. Nam cum ī malā partē	
	urbanus non sonet/ constat Ciceronem ironice locutū fuisse. Plautus in asina-	
	ria. Nec magis uersutum/ nec quod caueas ægrius. Versutum hac in parte re-	
	cte peritum dixeris: non ad maliciam callidum. Cato de re militari.	

Cicero	Quam gladiator disciplinosus. Disciplinosus utiq; hic in malum sonat. Cicero libro tertio de finibus. Nec pietas aduersum deos/nec ista gratia debeat:	Versutus
Nonius	id est apud deos: ut exponit Nonius: alias contra significat. Festus. Aduersus	Disciplinosus
Festus	aut contrarium significat: aut idem quod erga. Compos tam de malo/ q̄ de	Aduersus
Plautus	bono/ dici potest. Plautus in Epidico. Cedo manum ærumnarū/ & miseriæ	Compos
Virgilius	compotem. Obitus mors dicitur/ uel occasus: ut est apud Virgilium geor-	
Nonius	gico. primo. Nec frustra signorum obitus speculamur: & ortus. Nonnunq̄	Obitus
Turpilius	tamen/ & pro aduentu ponitur/ teste Nonio/ Turpilium referente dicentem.	
Nonius	Et quis est/ qui interrumpit sermonem meum obitu suo/ id est aduentu. Inau-	Inauditum
	ditum/ non auditū dicitur. Inauditum item/ q̄ non audiat/ ut ueteribus pru-	
Cicero	dentibus lectum esse testatur Nonius/ quædam (inquiens) animalium/ aliud	
Virgilius	alio carent/ ut a natura gignuntur/ aut inodora/ aut inaudita: hoc est non au-	Imprudens
	dientia. Rursum inauditum/ auditum. Cicero ad Pansam. Quorum erupit	Impotētia
Cicero	illa uox: de qua ego ex te primum quidem inaudieram/ pro audierā. Impru-	
Agrætius	dens/ notum est quid significat: sed & ualde prudens interpretatur: ut est apud	
Virgilius	Virgilium. nocuit nunq̄ imprudentibus imber: hoc est ualde prudentibus.	
Cicero	Sic impotentia/ aliquando pro ualida potentia accipitur: non modo pro i-	Latens
	becilitate. Cicero tusculanarum quinto. Qui nihil metuant: nil agant: nil cō-	
Virgilius	cupiscant: nulla impotentia efferantur. Latens/ & absconditum aliquid signifi-	
Nonius	cat: & late patens/ teste Agrætio in Caprum/ dicente etiam Virgilio. Et scuta	Reus
Macrobius	latentia condunt: hoc est/ late patentia. Reos/ non solum culpæ/ & crimini	
Virgilius	obnoxios/ sed etiam honesti/ uel uoto debitores promissi/ ueterum (inquit	
	Nonius) auctoritas dici uoluit. Sic & Macrobius in saturnaliis/ reus (ingit)	
Nonius	uox propria sacrorum est: ut scilicet reus uocetur/ qui suscepto uoto se numi	
Salustius	nibus obligat. Vnde Virgilius libro æneidos quinto ait. Constituā ante aras	
Plautus	uoti reus. Factio/ est malorum consensus/ & cōspiratio: necnon & opulentia/	Factio
Cæcilius	abundantiaq;: & nobilitas/ auctore Nonio. Salustius in Catilina. Inter bonos	
	amicicia/ inter malos factio. Plautus in aularia. Istas magnas factiones/ dotes/	
	dapsiles/ id est opulentias/ uel abundantias. Cæcilius. Alta eorum fama/ filium	
	occultabat factio: hoc est nobilitas.	

De tertio/ & tertium consul.

Gellius	Familiari meo cuipiam (inquit Gellius libro decimo noctium atticarum) litte-	
	ras Athenis Romam misit/ in quibus a me/ iam tertiū consul/ scriptum fuit.	
	Is autem ad me rescripsit/ petiuitq; ut orationem dicerem/ cur tertiū/ ac non	
	tertio/ scripsissem. Id etiam ascripsit/ ut quid super illo quoq; mihi uideretur/	
	se facerem certiore/ tertium ne consul/ & quartū/ an tertio/ & quarto/ dicē-	
	dum esset/ cum Romæ doctum uirum dicere audisset/ tertio/ & quarto con-	
	sul/ non tertium/ quartūq; idq; in principio libri Cælium scripsisse/ & Qua-	
	drigarium Claudium in libro undeuigesimo/ Mariū creatum septimo cō-	
	sulem dixisse. Ad hæc ego rescripsi nihil amplius/ q̄ uerba Marci Varronis/	
	hominis (ut opinor) q̄ fuit Claudius cum Cælio doctioris/ qbus uerbis utrū/	
Varro	q̄ de quo ad me scripserat/ decideretur. Nam & Varro satis aperte quid dici	
	oporteret edocuit. Et ego aduersus eum qui doctus dicebatur/ litem meam fa-	
	cere absens nolui. Verba Marci Varronis ex libro disciplinarū quinto/ hæc sūt.	
	Aliud est/ quarto prætorem fieri/ & quartum/ quarto/ qd̄ tps assignificat/	
	& ter ante factum/ quartum aut locum assignificat/ & tres ante factos. Igitur	
	Ennius recte quod scripsit. Quintus pater quartum fit consul/ & Pompeius	
	timide quod in theatro ne ascriberet consul tertium/ aut tertio/ extremas lit-	
Tiro	teras non scripsit/ quod de Pompeio Varro breuiter & subobscurè dixit/ Ti-	
	ro Tullius Ciceronis libertus/ in epistola quadam enarratius scripsit/ ad hūc	
	serme modum. Cum Pompeius (inquit) adē uictoriæ dedicaturus foret/ cu-	
	ius gradus uice theatri essent/ nomenq; eius/ & honores inscriberentur/ quæ	
	ri cœptum est/ utrum consul tertio/ inscribendum esset/ an tertium. Eam rem	
	Pompeius exquisitissime rettulit ad doctissimos ciuitatis. Cūq; dissentiren-	
	tur/ & pars tertio/ aliis tertium/ scribendum contenderent/ rogauit Cicero/	
	nem Pompeius/ ut quod ei rectius uideretur/ scribi iuberet. Tumque	

Ciceronem (inquit) iudicare de uiris doctis ueritum esse: ne quorum opinio nem improbasset ipsos uideretur improbasse. Persuassit igitur Pompeio Cicerone ut neque tertio neque tertium scriberetur: sed ad secundum usque fierent litterae uidelicet ter. ut uerbo non perscripto res quidem demonstraretur: sed dictio tantum ambigua uerbi lateret. In marci tamen Catonis libro .iiii. originum ita perscriptum est. Carthaginenses sextum de foedere decernere. Id uerbum significat quinquies ante eos fecisse contra foedus: & nunc sextum.

Quod indifferenter loquimur per accusatiuum & ablatiuum temporis interrupti & continuati.

Quotienscumque (inquit Marcellus) per accusatiuum annos uel dies loquimur iuges annos uel dies uocamus: quoties per ablatiuum interiectis aliquibus annis uel diebus. Frustra excogitata est haec differentia Noui Marcellae: etsi tua sententiam omnes qui de hac locuti sunt ad nostram usque aetatem probare uideantur. Si enim per accusatiuum significaretur tempus continuatum non oporteret uel potius non liceret addere continuos: ut Cicero pro lege Manlia. At hercle aliquot annos continuos ante legem Gabiniam ille populus Romanus cuius usque ad nostram memoriam nomen inuictum in naualibus pugnis permanserat magna ac multo maxima parte non modo utilitatis sed dignitatis atque imperii caruit. Virgilius.

Virgilius Hic iam ter centum totos dominabitur annos. Idem georgico. ii. Septem illum totos perhibent ex ordine menses Fleuisse. Si igitur per accusatiuum tempus minime interruptum significaretur non oporteret addere totos: neque ex ordine: quod significat sine intermissione. Dicendum est ergo quod indifferenter loquimur per ablatiuum more latino: & per accusatiuum instar Graecorum: nihilque differt si dicatur (ut Cicero scripsit) quod te Marce fili annum iam audierem Crathippum: aut duobus annis audiui Platonem. Imo etiam per ablatiuum addendo continuos uel totos loqui possumus. Unde in apostolicis actionibus legitur capitulo ultimo. Mansit autem Paulus biennio toto in suo conductu disputans. Ouidius libro. v. tristium. Poene decem totis aluit Poenatis annis. Terentius in adelphis. Sex totis mensibus olfecissem quod ille quicquid coeperet. Verum illud fortasse melius praeciperetur quomodo de parte non de toto tempore loquimur: non licere per accusatiuum loqui: sed per ablatiuum: ut si dicas. Ego hoc anno ad te ueniam: id est aliquo tempore huius anni. Quod non recte diceres per accusatiuum: ad te hunc annum ueniam.

De comparatio cum quod.

Curtius Curtius. Maiorem quam pro magnitudine siluae reddebant sonum. Laus mea maior est quam laus patris mei: congrue dicitur: uel maior est laude patris mei: uel maior patre meo. Quintilianus de apibus pauperis. Vnum rogo ne cui minor uis dignitate uideatur causa litis meae. Haec & Laurentius tetigit.

Quomodo loqui possumus modo in singulari modo in plurali numero.

Virgilius Virgilius. O Meliboeus deus nobis haec omnia fecit. Namque erit ille mihi semper deus: illius aram saepe tener nostris ab ouilibus imbuet agnus. Ille meos errare boues. Hic. nunc de se loquens tityrus nunc singulari nunc plurali numero utitur. Quintilianus in agro redempto. Utinam hoc saltem mihi sero fata praestarent ut residuam laborantis animae in tuo poneremus asplectu. Quod & Laurentius ipse tradidit.

De quid pro cur uel in quo uel in aliquo.

Ouidius Quid pro cur uel in quo uel in aliquo ponitur. De primo Ouidius heroidum. Quid facis Oenone quid mandas semina arenae id est cur commendas. De secundo Quintilianus. Quid tibi tantum mali feci quid offendi id est in quo. Quintilianus in Laelio. Quid enim indigens Africanus mei hoc est in quo. Et in Lucae euangelio Zachaeus ait ad Iesum. Ecce dimidium bonorum meorum domine do pauperibus: & si quid aliquem defraudaui reddo quadruplum pro in aliquo. De supposito quicquid deficiente in oratione.

Cicero Deficit quandoque in oratione suppositum. Cicero ad herennium. Offuere plurimum

Laurentius eo tempore reipublicæ consulum siue stulticiam siue maliciam siue utrumq;
dicere oportet. Hoc & Laurentius libro elegantiarum tetigit.

Quom uenuste uerba aut defunt aut redundant.

Hieronymus Defunt nonnunq uerba in oratione: sed non sine gratia. Hieronymus in Hesa-
Quintilianus ia capitulo primo. Quo mihi multitudinem uictimarum uestrarum: id est ad
Horatius quid multitudinem offertis mihi uictimarum? Quintilianus. Quo per fidem
Horatius diuitias cæco? Horatius. Quo mihi fortunam si non permittitis uti? Aliqua-
Quintilianus do per unde. Horatius. Vnde mihi lapidem quorsum est opus unde sagit-
Iuuenalis tas. supple putes uel dicas mihi esse. Quintilianus. Vnde hunc illi animum.
Quintilianus Iuuenalis. Vnde tibi frontem libertatemq; parentis. Quandoq; per nomina
Plinius rium. Quintilianus. Vnde miseræ tunc unde somnus. supple erat. Alius lo-
Martialis quædi modus. Plinius nepos. Studes an piscaris an uenaris an simul omnia.
Ennius supple facis. Martialis. Nil aliud bulbis q̄ satur esse potes: id est nil aliud potes
Quintilianus facere. Ennius. Præclare Anaxagoras: fortiter Scipio: prudenter Fabius: sup-
Ouidius ple dixit aut fecit. Et per comparatiuum. Quintilianus. Tu melius uxor quæ
Quintiliāus facturum retinebas: supple fecisti. Nonnunq tamen apponitur uerbum. Oui-
Cicero dius libro metamorphoseon. vii. Dii meliora uelint: Alius itē modus. Quin-
tilianus. Sequitur quæstio an utilis ræthoricæ. Nam quidam in eam uehe-
menter inuehere solent: & (quod sit indignissimum) in accusatione orationis
utantur orandi uiribus: eloquentiam enim esse: quæ poenis eripiat scelestos:
cuius fraude damnentur interim boni: consilia ducantur in peius: supple di-
cunt enim eloquentiam esse. Cicero. Caput enim esse ad bene uiuendum se-
curitatem: supple dicunt esse securitatem. Et de his in elegantis suis Laurenti-
us bene differuit.

De uerbis ad noticiam pertinentibus.

Non me fugit: non me fallit: non me præterit: non me latet: clam me non est: nō
me capit: non ignoro: nō sum nescius. Hæc omnia in uno significato dixeris.

De non nullis uerbis deponentibus seu cōmunibus.

Prisciāus Multa sunt uerba in or terminata: quæ ab antiquis teste Prisciano tam actiua q̄
passiua significatione prolata inueniuntur: quæ nihilominus Priscianus ipse
enumerat: ut infra

Auxilior	Adminiculator	Vociferor	Detestor	Stypulor
Dignor	Abominor	Auguror	Tueor	Veneror
Antestor	Adhortor	Consequor	Adorior	Adipiscor
Architector	Assequor	Miror	Amplector	Abutor
Solor	Arbitror	Argumētor	Aggredior	Exordior
Conspicor	Consolor	Machinor	Reor	Vereor
Despicor	Comminiscor	Cōplector	Blandior	Dilargior
Ementior	Demolior	Dominor	Calumnior	Hortor
For faris	Experior	Frustror	Depeculor	Tutor
Aspernor	Meditor	Obluiscor	Polliceor	Adulor
Contestor	Affector	Amplexor	Metor	Execror
Vador	Confector	Carnificor	Testor	Velificor
Confiteor	Venor	Hæc plærunq; esse deponentia affirmant: ideo quia		

Lucillius frequēs / usus eorum significationis est actiua. Communia uero esse defendit
Cassius tam natura ipsius sensus q̄ ueterum non improbanda auctoritas: a quibus quæ
Varro potuimus (ait Priscianus) diuersis colligere libris exempla proferamus. Lu-
Lucius cillius. A me auxiliatus si est. Cassius. Adulatiq; erant ab amicis: & adhortati.
Faunius Varro. Tribunitio auxilio adminiculati. Lucius. Certe quæ res augurantur.
Verrius Caius Faunius. Hæc adipiscuntur. Verrius. Sæuiciaq; eorum abominarētur
Orbilius ab hominibus. Orbilius. Quæ uix ab hominibus consequi possunt. Petroni-
Petronius us. Animā nō aplexā in pectore. Lucilius. Quin aplexetur q̄ uelit: ego nō lsi-
Lucillius nā me aplectier. Cicero pro Roscio. Quo uno maleficio scelera oīa cōplexa
Cicero uideātur. Aurelius. Ab iis Gallos esse adortos. Varro. Vtile utamur potius q̄
Aurelius ab rege abutamur. Hortēsius. Abusis iā oībus locis. Caninius. Turpe est pro-
Varro pter uenustatē uestimentorū admirari. Cicero. Publicis lris testata. M. Liuius.

Hortēsius Impubius libripens esse non potest: neq; antestari. Cato li. quarto originum.
 Caninius Duos exules lege publica execrari. Salustius li. secundo historiarum. At Lu-
 Cicero cullum regis cura/machinata fames/breui fatigabat. Metellus Numidicus i
 M. Liuius oratione qua ad populum respondit. Nam ut aliis plerunq; obuenienti ma-
 Cato gistratu ob metum statuæ polliceantur. Cicero ad nepotem. Hoc restiterat/
 Salustius ut etiam a te fictis aggredere donis. Gracchus in eodem qui est asper asper/
 Metellus natur. Ennius. Affectari si omnes cupiunt. Aufustius. Omnia argumenta no-
 Cicero mine argumentata. Caelius. Ex scriptis eorū/qui ueri arbitrātur. Asinius pol-
 Gracchus lio. Sed cum ob ea quæ speraueram/dolebam/consolabar ob ea quæ timui.
 Ennius Varro. Paupertas enim hæc/quom non est nutrita conspicatur. Apius.
 Aufustius Amicum quom uides/obliuiscere miserias: inimicus si est cōmentus/cæcos.
 Caelius Varro. Petuntur incognita: consecuta negliguntur. Aufidius. Si quis alio uo-
 Pollio citatur nomine/tamen cum usu contestatur. Verrius. Blanditurq; labor/mol-
 Varro li curabitur arte. Laberius. Vxorem tuā/& meam nouercā/a populo lapidi-
 Apius bus consecrari. Staberius. De portione nō esse positiones regulæ: a quibus
 Varro interdum analogia calumniatur. Sisenna. Vitam cum dolore/& insigni cru-
 Aufidius ciatu/carnificatus amisit. Cicero in œconomicis. Homo ex eo numero ho-
 Verrius minum/qui apud nos hoc nomie dignantur. Curio. Pater nūq; demolitur/
 Laberius nūq; exoneratur pecunia. Terentius in Phormione. Mēditata sunt mihi om-
 Staberius nia mea incommoda. Nigidius. Omne pecus indomitum/habet quiddā in se
 Sisenna ferum: sed tamen ea natura est/ut curari/& dominari possit. Lucius. Vbi sena-
 Cicero tus intellexit populū depeculari: idest deuastari. Gracchus. Aerariū dilargi-
 Curio tur Romano populo. Memius. Quam stulte conficta/q; aperte sunt ementi-
 Terentius ta. Cicero in Antonium. Quem ipse ementitis auspiciis uitiosum fecerat. Vi-
 Nigidius sellius. Bonæ res per illos a raro initio exorsæ/ad summū peruenerūt. Nigi-
 Lucius dius. Experienda ratio est. Asinius pollio. Cuius experta uirtus bello. Germa-
 Gracchus niæ/traducta ad custodiam Illyrici est. Fenestella. Frustratus igitur a spe/de-
 Memius uictus in castra se recepit. Varro. Ab amicis hortaretur. Suetonius. Fasti dies
 Cicero sunt/quibus ius fatur. Plautus in rudente. In dolo malo instypulatus sis. Ho-
 Visellius ratius in primo carminum. Bellaq; matribus detestata manent. Idem in secu-
 Nigidius do carminum.
 Pollio Nulla decēpedis metata priuatis Opacam porticus excipiebat arcton.
 Fenestella Vetustissimi ēi: teste Capro/multa sic cōfuxa terminatione ptulisse inuēti sunt/ut
 Varro Adiutor pro adiuto Anhelor pro anhelor Dispensor pro dispēso
 Suetonius Dispolior pro dispolio Deproperor p deppero Dilapidor p dilapido
 Plautus Præterea. Plurima apud uetustissimos (ait Priscianus) inueniuntur: quæ uel acti-
 Horatius uā pro passiuā/uel p actiua passiua hnt terminationē: ut hæc quæ subscribūt.
 Horatius Testor pro testor Opino pro opinor Conto pro contor
 Caper Auspico pro auspicor Cōmento pro cōmētor Crimino pro criminor
 Priscianus Lucito pro luctitor Luxurio pro luxurior Læto pro lætor
 Medico pro medicor Amplexo pro āplexor Amplecto p āplector
 Auxilio pro auxiliior Auguro pro auguror Molio pro molior
 Heiulo pro heiulor Lucto pro luctor Ludifico p ludificor
 Aucupo pro aucupor Alterco pro altercor Opino pro opinor
 Consolo pro consolor Cōmoro pro cōmoror Cōmento p cōmentor
 Execro pro execror Epulo pro epulor Conto pro contor
 Horto pro hortor Largio pro largior Crimino p criminor
 Cōuino pro cōuiuor Cōtemplo p cōtemplor Læto pro lætor
 Molio pro molior Digno pro dignor Amplecto p āplector
 Ludifico pro ludificor Misereo pro misereor
 Caper Passiuas quoq; pro terminationibus actiuis/uel neutralibus/ teste Capro profe-
 rebant antiqui: ut sunt infra scripta uerba.
 Careor p careo Nutrior pro nutrio Opsonor pro opsono
 Cōperior pro comperio Calleor pro calleo Nutricor pro nutrico
 Bellor pro bello Copulor pro copulo
 Priscianus Multa similiter (inqt Priscianus) ancipiti terminatione/ i una/eadēq; significatiōe

ueteres protulerunt: quæ uidelicet subscribuntur.

Mereo & mereor	Solaro & solaror hoc est in altum ædifico	
Metor & metor	Ulcisco & ulciscor	Quieto & quietor
Partio & partior	Meridio & meridiior	Potesto & potestor
Progredior & progredior	Manduco & manducor	Scisco & sciscor
Preco & precor	Moderor & moderor	Prælagio & prælagior
Modulo & modulator	Pignero & pignoror	Reuereo & reuereor
Vocifero & uociferor	Velito & uelitor	Adorio & adior
Mentio & mentior	Sortio & sortior	Potio & protior
Rimo & rimor	Mutuo & mutuo	Mino & minor
Opino & opinor	Minito & minitor	Prædo & prædor
Perconto & percontor	Quadruplo & quadruplor	Oscito & oscitor
Vto & utor	Sequo & sequor	Tolero & toleror
Prælio & prælior	Assentio & assentior	Pacifico & pacificor
Murmuro & murmuror	Stabulo & stabulor	Vago & uagor
Præuarico & præuaricor	Scruto & scrutor	Secto & sector
Palpo & palpor	Rumino & ruminor	Munero & muneror
Obuerso & obuersor	Iurgo & iurgor	Recordo & recordor
Tumultuo & tumultuor	Tuto & tutor	Mado mado & mador
Præuerto & præuertor	Dissentio & dissentior	Reminisco & reminiscor
Nequito & nequitior hoc est nequiciam exerceo		Socio & socior
Quirito & quiritor hoc est Romanizo		Villico & uillicor

Priscianus Sunt & alia teste Prisciano quæ cum sint actiua primæ coniugationis transeunt in neutra absoluta siue reciproca secundæ coniugationis: ut sordido sordidas (habet enim passiuum sordidior) & sordeo sordes: a quo sordesco. Albo albas: unde albor passiuum: & albeo albes: unde albesco. Duro duras: duror passiuum: & dureo dures: unde durefco. Denso densas: & passiuè densor: & desceo denses: unde densesco. Lento lentas: cuius passiuum est lentor: & leteo lentes: unde letesco. Hūecto & passiuè hūector: & hūeo humes: a quo hūesco. Noto notas: & notor passiuè: & noteo notes: unde notesco. Nigro nigras: & nigror passiuum: & nigreo nigras: unde nigresco. Lacto lactas: & passiuè lactor: & lacteo lactes: unde lactesco. Lasso lassas: & lassor passiuè: & lasseo lassas: unde lassesco.

Priscianus Inueniuntur quoque (ut idem pergit Priscianus) ex aliarum coniugationum uerbis quædam similes deriuationes: sed in paucis: ut pendo pendis (habet enim passiuum pendor) & pendeo pendes. Iacio iacis: & passiuè iacior: & iaceo iaces. Acuo acuis: & acuor passiuum: & aceo aces.

Priscianus Sunt & alia (ut idem subdit auctor) quæ in compositione mutant terminationem: ut eo is it neutrale uerbum: a quo composita in o & passiuè in or: plerumque terminantur: ut adeo adeor: subeo subeor: obeo obeor: intereo intereor.

Ouidius Ouidius libro fastorum quinto. Sol aditus quæ quæris ait. Iuuēalis satyra. vi. qd si subeuntur prospera castra. **Claudius** Pugna acriter commissa: ac multis utrinque interitis. **Virgilius** Virgilius libro ænei. x. Morte obita: qualis fama est uolitare figuras. **Facio** quoque quando cum præpositionibus componitur: plerumque passiuum habet: ut afficio afficior: officio officio. **Lucretius** libro secundo.

Officiuntur: uti cogantur tardius ire. Deficio etiam quom pro relinquo ponitur: accusatiuo iungitur: & habet passiuum deficior. A proficio quoque proficitur impersonale **Stattius** usurpauit: quom dixit libro thæbaidos tertio.

Stattius Proficitur bello. Nam & antiqui passiuè facior protulerunt: ut alibi docuimus. Simili quoque modo composita a uenio terminationem aliquando mutant: ut conuenio conuenior: inuenio inuenior. A sedeo etiam sit obsideo: & obsideor. A uerto: & reuerto: & reuertor: præuerto: & præuertor: in una eadēque

Cicero significatione. Verso quoque actiuum: unde controuersor deponens. **Cicero** in protagora. Ut iter uos de huiusmodi rebus controuersimini: non cōcertetis.

Priscianus Sunt etiam multa neutra (ait Priscianus) quæ præteriti participium habent: ut prandeo prandi: & pransus sum: coeno coenauit: & coenatus ium: soleo solui: & solitus sum. Audeo ausi: & ausus sum: gaudeo gauisi: & gauisus sum: placeo placui:

& placitus sum: mereo merui/ & meritus sum: nubo nupsi/ & nuptus sum: odi/ & osus sum: iuro iuravi/ & iuratus sum: careo carui/ & cassus sū: pateo patui/ & passus sum: titubo titubavi/ & titubatus sum. Sic sueo sueui/ & suetus sum/ teste Charisio. Poto potavi/ & potus sū. Terentius in ecyra. Quod agis cum uirgine una adulescens cubuerit plus potus. Iuuenalis passiuē protulit/ quom ait. epotaq; flumina Medo Prandente. Iuratus etiam/ tam passiuē/ q̄ actiue profertur: sic titubatus: cassus: passus. Cicero Verrinarum secundo. Ma lo enim iurato suam/ q̄ iniurato/ aliorū tabellas committere. Virgilius libro æneidos sexto. uestigia presso Haud titubata solo. Idem libro ænei. iii. nunc cassum lumine lugent. Idē in eodē. Et pater Anchises passis de littore palmis.

De nonnullis uerbis in tertia persona passiuus.

Priscianus Quædam sunt uerba neutra/ quæ Prisciano teste/ in tertia persona passiuē ab auctoribus usurpantur: ut curritur spacium: coenatur rhombus: prandetur turtur. Sic & ætas uiuitur. Ouidius libro meta. xii. iam tertia uiuitur ætas.

De præterito imperfecto indicatiui modi.

Priscianus Veteres/ teste Prisciano/ quartæ coniugationis uerba in præterito imperfecto indicatiui modi declinabant hoc modo: muneibam/ audeibam/ ueneibam/ p muneibam/ audeibam/ ueneibam: ita ut in antepenultima syllaba e/ in penultima uero / i ponerent. Nunc aut in antepenultima i/ in penultima uero syllaba e locare consueuimus: ut seruiebam/ hauriebam: exceptis ibam/ & quibam: & ab his compositis: in quibus post i/ e minime ponitur: ut adi bam/ nequibam. Poetæ etiam metri gratia plerūq; e uocalem abiiciunt. Propertius Atq; inuli pellis totos operibat amantes/ pro operiebat. Virgi. Tū mihi prima genas uestibat flore iuuetus/ p uestiebat. Idē li. æneidos. viii. Certatim squamis serpentem auroq; polibant/ pro poliebant.

De uerbis indefinite sumptis.

Cicero Cicero oratione quinta in Verrem. Sed quocūq; uenerint/ hanc rem sibi præsidio sperant futurū. Gracchus in oratione/ cuius titulus est Qu. Pompilio. Credo ego inimicos meos hoc dicturum. Cato libro quinto originum. Illi polliciti sunt sese facturum omnia per eclipsim esse. Leo papa in sermone dominicæ intra octauam epiphaniæ. Tres itaq; uiri/ fulgore insoliti syderis/ di uinitus incitati/ præuium micantis luminis cursum sequuntur: existimantes se significatum puerū Hierosolymis ciuitate regia reperturū: ubi chalcographi reperturos impresserūt. Claudius Quadrigarius annaliū. xii. Speremus deos bonis benefacturū. Valerius Antias libro. xxiii. Haruspices dixerunt/ omnia exsententia processurū esse. Plautus in casina. Etiam ne habet Casina gladiū? habet/ sed duos: quibus/ altero te occisurum ait/ altero uillicum. Laberius in gemellis. Non potavi hoc eam facturū. Lucillius libro. xvii. Nupturum te nupta negas. Sylla libro primo rerū suarū. Ad summā perniciem rempublicā peruenturum esse. Hic loquendi modus congruus est/ testibus Gellio li. pmo noctium atticarum/ & Prisciano: qui (ut idem dicit Gellius) neq; in numeros/ neq; in tempora/ neq; i genera distrahitur: sed oia istæ/ una eadēq; declinatōe cōplectitur: sicuti Cicero dixi futurū nō uirili genere/ neq; neutro (solocismus foret plane) sed uerbo usus est/ ab omni necessitate generum absoluto.

De factum iri/ & factum itur/ & similibus.

Gellius Dicimus/ teste Gellio libro nono noctium atticarum/ & quidem congrue: audio illi iniuriam factum iri: contumelia/ uel iniuria factum itur. Marcus Cato pro se contra Casium. In hac contumelia/ quæ mihi per huiusce petulantiam factum itur/ rei quoq; publicæ mediussidius miserear. Sicuti enim/ contumeliam factum iri/ significat iri ad contumeliam faciendam/ idest operam dari quo fiat contumelia/ ita & factū itur/ casu tñ mutatio/ idem dicit.

De incumbō/ interdico/ subeo/ uaco.

Lucillius Dicere possumus: incumbō studiis: & i studia: & ad studia. Lucillius libro satyrum decimo septimo. In gladium incumbat/ ne cælum uiuat. Cicero. Pergite adulescentes: & in hæc studia/ in quibus estis/ incumbite. Idem alibi. Quare incumbamus o noster Tite ad illa præclara studia. Virgilius li. æneidos qnto.

Colligere arma iubet: ualidisq; incubere remis. Interdico tibi aqua & igni: tibi interdictum est aqua & ignis: tibi interdictus est: uel interdicta sunt: & interdico tibi aqua & ignem. His quattuor modis loqui congrue possumus: postremo tamen perraro: ut est apud Augustinum libro. xviii. de ciuitate dei capitulo octauo. Quia si quis prohibet prohibeat (si potest) amica colloquia: interdicat amicabilem societatem. Subiit mihi: id est in mentem uenit mihi: occurrit mihi: uel succurrit mihi: quae idem significant. Nonnumquam iungitur accusatiuo: ut est apud Curtium. Sera poenitentia subiit regem. Est autem subire in memoriam: uel (ut diximus) in mentem uenire. Virgilius libro aeneidos. ii. subiit de fecta Creusa. Subire item: subdere supponere. Virgilius libro. aeneidos. x. Aeneas subii mucronem: ipsumque morando sustinuit. Subire ingredi. Virgilius libro aeneidos. viii. haec (iquit) limina uictor Alcides subiit. Subire succedere. Varro libro. lx. In quarum locum subierunt inquilinae/impietas/perfidia/impudicia. Subire/nasci feruere. Virgilius georgicorum primo. Ne subeat herbes: neu puluere uicta fatiscat. Subire respondere resistere. Cicero in uerrem. Diuinatione poteris ne orationem eius subire? hoc est orationi eius poteris ne respondere/uel resistere? has huic uerbo interpretationes Marcellus tribuit. Vaco sapientiae/do operam sapientiae: uaco perturbatione/perturbatione careo. Aliquando cum praepositione/a/uel b: ut uaco a labore: uaco ab omni molestia. Et per impersonale: ut mihi non uacat: id est tempus non suppetit. Vacat item/uacuum est.

De dono/augeo/conduplico/impartio/accumulo.

Plautus Dicitur potest: dono tibi hoc munus: & dono te hoc munere. Plautus in Amphitruone. Verum ita animatus fui: itaque nunc sum: ut ea te patera donem. Et passim uel Virgilius. Nemo ex hoc numero mihi non donatus abibit. Terentius. Plurima salute Parmenonem suum impartit Gnato. Et ita in ceteris: quae diximus/augeo/conduplico/accumulo.

De doleo/reuertor/exeo/egredior.

Terentius Dicere possumus: doleo caput: & dolet mihi caput. Terentius. Dolet dictum adulescenti. Salustius in Catilina. Quasi dolens eius casum. Reuertor domum: & ad domum/congrue dicitur: exeo castra: & castris: egredior Romam: & Romam. Horatius. Egressum magna me cepit Aricia Roma.

De apello/apello: amitto/admitto: amoueo/admoueo: auerto/aduerto.

Virgilius Apello apellis tertiae coniugationis/cum unico p/amouere significat: ut est apud Priscianum: apulsus ab urbe. Priscianus autem tractatu de praepositione dicit pro eo quod est amoueo/asello scribi debere: componique uult ex ab/ & pello pel lis quemadmodum ex ab/ & porto/sit asporto asportas. Appello appellis autem cum gemino p/significat proprie ex pelago ad litus accedere: teste Donato super Andriam Terentii. Lucanus li. viii. Qui uetat externas terris appellere classes. Virgilius. Huc me digressum nostris deus appulit oris. At uero appello appellas eadem scriptura prima coniugationis/aduocare significat. Amitto cum unico m post a/id est perdo: ut est apud Virgilium. amisit uerum uetus Albula nomen. Aliud tamen significat/apud Ouidium heroidum ubi ait. Hic lacer amissos terruit Hector equos: hoc est laxis dimissos habens. Idem libro de ponto. Nec nocet amisso subdere calcar equo. Admitto cum d/recipientem significat: & peccare. Iuuenalis satyra. ii. Iam fas est: admitte uiros: hoc est assume. Idem in eadem. Quod psecas admittit/quanam est huic culpa puellae? id est peccauit. Amoueo cum unico m post a/remouere significat: admoueo autem cum d/applicare/sive apponere. Virgilius libro aeneidos. iiii. Hyrcanæque admorunt hubera tigres/pro admouerunt: hoc est apposuerunt. Auerto absque d/ut auerto oculos/aut mentem/id est alicunde oculos/aut mentem conuerto. Aduerto autem cum d/ut aduerto oculos/mentem/id est aliquo oculos/mentem ue conuerto. Auerus item/terga ostendens dicitur: aduersus uero oppositus/ueluti opposito pectore/atque obiecto. Cicero. Aduersus & auersus/impudicus es. Rursum auertere pro amouere ponitur/uel expellere. Virgilius.

Non posse Italia Teucrorum auertere regem.

De uerbis actiuis quartæ maneriæ.

Verba quæ ad induendū/exuendū/uestiendum/calciandum/cingendū spectant/duos a parte post accusatiuos regunt diuersos: uel accusatiuū cum ablatiuo. Induo tamen (ut alibi in uerbo ipso uidimus) post accusatiuū regit quædam datiuum.

De accuso/incuso/excuso.

Seruius
Vgutio

Accusare (inquiūt Seruius Vgutio & nonnulli alii) est maioris de minore. Incusare autem est minoris de maiore/uel paris de pari. Vellem ego scire ubi ab aliquo auctorū traditio hæc obseruata sit. Nā apud ueteres/adulescentuli solebant probitatis simul & eloquentiæ laudē capessere/ex magnorum uirorū accusatiōe. Quin (ut ait Quintiliāus) crediti sunt et clari iuuenes obsidem rei publicæ dare malorum ciuium accusationem. Nunquid Demosthenes quomodo tutores suos adulescentulus in mediū uocauit/aut Cicero quomodo Verrem reum fecit/prætorium uirum/ipse quæstoribus non accusauit? Male ergo locutus est dicēs accusationem suā semp:nunquid incusationē: imo perite. Virgilius.

Virgilius

Quem non incusauī amens hominumue/deumue: dii quidem Aenea maiores sunt homines uero Troiani/Aenea minores: & tamē dixit: quē nō incusauī hominum. Dicendum est ergo/que accusare est uel apud iudices/uel apud aliū quēuis/etiam apud illum ipsum quem accuses/significare/atque ostendere/aliūquem peccasse. Incusare uero est reprehendere mores alterius & plerumque cū querela/que ab illo iniuria affectus sis: & ita apud Virgilium accipiendū est: ut est et apud eundem li. æneidos. xii. Aeneas/magnaque incusat uoce latinū: hoc est magno clamore reprehēdit. Vnde etiam Cæsar cōmentario p̄mo ait. Hoc cū animaduertisset Cæsar/cōuocato cōsilio/omniūque ordinum ad id cōsiliū adhibitis centurionibus/uehemēter eos incusauit. Sic etiam intelligendum est illud Terentii ubi ad Clytiphonem filium pater loquens ait. Quid me incusas Clytippo? Excusare autem dicimur crimen obiectū. Et quoties id quod in causa fuit ut peccaremus/afferimus in excusationem/dicimus etiam excusare pro accusare. Lucanus libro. viii. litusque malignum Excusat. Quintilianus.

Virgilius

Cæsar

Terentius

Lucanus

Quintiliāus

lianus. Tu tamen si interpellatus tempestatibus/serius uenisses/excuses mare/ & ambiguos casus.

De metuo/timeo/formido/ueveor.

Terentius

Virgilius

Hieronymus

Virgilius

Quintiliāus

Metuo/timeo/formido/ueveor/regunt a parte post accusatiuū: & nonnunquid datiuum: ut est apud Terentium. Metuo Pamphilo: id est ne aliquid mali eueniat Pamphilo. Virgilius georgi. primo. atque inopi metuens formica senectæ. Hieronymus in parabolis capitulo. xxi. Nō timebit dōmū suā a frigidibus niuis. Regūt & post accusatiuū aliquādo datiuū: ut ē apud Virgilium. & quæ sibi quisque timebat. Nonnunquid post accusatiuū regūt genitiuū. Quintilianus libro quarto. Libentissime patronum audit: quoniam iusticiæ suæ minime timet: Vereor tamen non tantum accusatiuo siue datiuo (ut diximus) iungitur sed etiam genitiuo. Aphranius ī cōpitalibus. Si nō ueveor/nemo ueveatur tui.

Aphranius

De emo/uādo/cum genitiuo tanti & quanti.

Virgilius

Virgilius

Terentius

Nullæ dictiones queunt in genitiuo casu adiungi his uerbis/emo/uādo/uānūdo/uāneo/mereor/cōparo/taxo/liceo/addico/distraho/metior p̄ æstimo/cōstat/cōduco/loco/foeneror/paciscor/pango pepigi/condemno/postulo: præterquā in his dictionibus tanti & quanti/cum cōpositis tantidē & quatidē tanticūque/quatūcūque/tantilibet/quantilibet: & præter quā in his duobus cōparatiuis/pluris & minoris. Neque enim audiuius unquid dici: uādidit hic patriam auri: aut Achilles uādidit corpus Hectoris auri: sed per ablatiuum sic.

Vādidit hic auro patriam. Et iterum. Exanimūque auro corpus uendebat Achilles. Quanti uero & tāti/ceteraque (ut diximus) genitiuum nō mutant: ut Terentius in eunucho. Quid agis/nisi ut te redimas captum quāti queas/minimo/et si nequeas paulo? Cur non dixit quanto/ut congrueret cum illis/minimo & paulo/aut minimi & pauli/ut congrueret cum hoc quanti/nisi quia tanti & quanti/mutare non licet & ab eis quæ diximus compo-

Quintiliāus sita. Quintiliāus in pastu cadauerum. Hoc unum superat/ut deuectū tantidē
 Iuuenalis uāderes. Et i Verrē Cicero aiebat. Tāti aestimassē quāti sacerdotē. Iuēalis.
 Iuuenalis Quāticūq; domus cōstet. Idē. Balnea sexcētis/ & pluris porticus empta. Cur
 Ciero non dixit/ & pluri/ ut copularet coniunctio eosdē casus/ Liuius libro. xlviii.
 Liuius Mancipia minora ānis uiginti/ quā post proximū lustrū/ decem milibus æris/
 aut pluris uānissent/ ea quoq; decem tāto pluris/ q̄ quāti essent/ aestimarētur/
 Horatius adeo ut interrogati per eundem sep̄ casum respondere nequeamus. Hora-
 Plautus tius. Quanti emptā paruo. quanti ergo/ octussibus. Heuheu. Plautus in Epi-
 Cicero dico. Quanti eam emit. uili. quot minis. quadraginta minis. Neq; illud te mo-
 Cicero ueat Ciceronis/ Quanti additus. mille nummū. Non enim est illud mille geni-
 tiui/ sed ablatiui casus/ quasi millenario nummum/ pro nummorum: ut idē
 Varro in Philippicis. Inuentus est qui. L. Antonio mille nummum ferret expensum.
 Idem pro Milone. In quibus propter illas insanas substructiones/ facile mille
 hominum uerfabatur/ qualia exempla multa repeterem/ nisi Varronis præce-
 ptio satis esset/ qui in libris de analogia inquit. Quom peruentū fuerit ad mil-
 le denariū/ assumit singulare neutrum/ a quo multitudinis fit milia denariū.
 Et hæc quidem iterrogatio/ quāti additus. uel quanti emptā. est per geneti-
 uum/ responsio autē per ablatiū. Aliquando ediuerso. Vt emisti ne istū equū
 decem nūmis. imo pluris. Nonnūq; hi duo casus iuxta idem uerbum hæ-
 rent. Vt emisti istum equū decem nūmis/ an pluris. Quod si aduerbia forent
 (ut nonnulli putāt) cur potius dictū est/ tāti/ & quāti/ pluris/ & minoris/ non
 tanto/ & q̄to/ pluri/ & minori/ cū huiusmodi uerba utiq; ablatiū desyderent.
 Cur non idem fit in cæteris comparatiuis/ quā palā aduerbiantur. Nō enim
 dici/ emi equū uilioris/ carioris/ uē q̄ tu/ aut uiliori/ cariori/ uē q̄ tu/ sed uilius/
 q̄ tu/ aut carius. nāq; uendidisti ædes melioris/ peioris/ uē q̄ ille/ sed melius/ pe-
 ius/ uē q̄ ille. Cur deniq; hæc ipsa quā noiāuimus/ quoties substantiuis maritan-
 tur/ formā naturalē/ ac legē custodiunt. excepto tantidem/ quia est substantiū:
 qd' datiuū/ ablatiūq; non agnoscit tāto dē/ solasq; has uoces habet/ tātidē &
 tātundē: Dicendumq; erit. Quāta pecunia istū equū emisti. sicut/ quot minis.
 Iuuenalis Iuuenalis. quanto Meritis precio. Liuius libro. xxii. Hic miles magis placuit/
 cum precio minore redimendi captiuos copia fieret. Itaq; genitiuos illos/ tan-
 ti emi equum/ quanti potui/ sic exponere non possumus/ tanti precii/ sed sic/
 tanto precio/ quanto potui. Et per cōparatiuum/ ut illud Ciceronis. Nō plu-
 ris uādo/ q̄ alii/ fortasse etiā minoris. Ideoq; sic/ exponas/ pluris/ idest pluri
 Laurētius precio/ minoris/ minori precio. Hæc omnia Laurentius. Ego autem hos abla-
 tiuos/ tanto/ & quāto/ etiam substantiuis non maritados/ prædictis uerbis iun-
 Hierōymus gi posse contenderim/ auctoritate diui Hieronymi frætus/ in leuitico capitu-
 lo ultimo sic dicentis. Si statim ab anno incipientis iubelæi uouerit agrum/
 quanto ualere potest/ tanto aestimabitur. Hoc insuper addimus/ aestimo
 Catullus etiam cum alio ab iis de quibus Laurentius tractat/ genitiuo iungi posse/
 non cum ablatiuo modo. Catullus. Viuamus mea Lesbia/ atq; amemus: Rus/
 moresq; senum seueriorum Omnes/ unius aestimemus assis. Quod Laurenti-
 Plinius us ipse non aduertit. Præfatis uerbis addi potest & doceo/ quod etiam cū præ-
 Iuuenalis dictis genitiuis iungitur. Plinius libro. xxxv. naturalis historiæ. Neminem do-
 cuit minoris talento/ minoris/ idest minori precio. Iuuenalis satyra. vii. tēta
 Chrysogonus quāti doceat/ uel pollio quanti
 Lautorum pueros/ artem scindens theodori.

De supino.

Do uānum ædes/ do filiam nuptum/ spectatum admittimur/ supina hæc laten-
 Terētius tem in se motum significant/ uel obtinent. Terentius. Daturne illa Pamphi-
 Horatius lo nuptum. Horatius in arte poetica. Spectatū admisit risum teneatis amici.

De gerundio/ & constructionibus per illud.

Diomedes Gerundia/ testibus Diomede/ & Prisciano/ actionem/ & passionem signant.
 Priscianus Virgilius tertio georgicorum. uirū uidēdo Fœmina/ idest quæ uidetur. Ac-
 Virgilius tiue idem Virgilius. Pacemq; ab rege petendum. Idē libro æneidos secundo.
 Virgilius quis talia fando Myrmidonum. actiue hic/ passiue autem/ ut idem li. præfato.

Virgilius Fando aliquid si forte tuas peruenit ad aures. Idem in buccolicis.
 Virgilius Cantando tu illū. & hoc actiue. Passiue autē/ut est apud eundē in buccolicis.
 Virgilius Frigidus in pratis cantando rumpitur anguis. At uero Laurentius nō omnia
 Virgilius gerundia actionē & passionē signare uoluit: sed illa duntaxat actiue pariter
 Laurentius & passiue exponēda esse dixit/ quæ a uerbis actionem & passionē signatibus
 descendūt. Vado ad confitendū: sum in confitendo: uado ad capiendū ho-
 Cicero stem: & in capiendū hostem. Cicero pro Milone. Huius ergo intersector si es
 Pompeius set in confitendo. Pompeius. Inferium uinū id dicebatur/ quod in sacrifican-
 do infra pateræ labrū ponebant. Internauigandum/ interlegendū/ interagē-
 Virgilius dum/ frequenter usurpant auctores. Virgilius. & interagendum Occurasse ca-
 Quintiliāus pro: id est in agendo/ uel dum ago/ uel agerem. Quintilianus. Sed ratio recte
 Quintiliāus scribendi/ iuncta cum eloquēdo est. Idem. Pauperi soluēdo non sumus. Cice-
 Cicero ro ad apium. Cum soluēdo ciuitates non essent. Liuius libro. xxi. Nō uereor/
 Liuius ne quis hoc in me uestri adhortandi causa/ magnifice loqui existimet. Vēstri
 Cicero dixit plurali/ adortandi singulari numero. Cicero libro. ii. de diuinatiōe. Do-
 lebas tantū stoicos nostros epicureis irridēdi sui facultatem dedisse.

De declinatione participii.

Participia in ans/ & in ens terminata/ ad similitudinē/ & regulam nominum/ in
 ans/ & in ens desinentiū/ declinantur: ut quadrans abiecta s littera/ & addita
 ris syllaba/ fit genitiuo quadrātis: gens/ mens/ dens/ genitiuo gentis/ mentis/
 dentis. Sic amans genitiuo amantis: docens docentis: legens legentis: audiēs
 audientis. Ab hac regula excipiuntur participia/ quæ nascūtur a uerbis quar-
 tæ cōiugationis in eo desinentibus: quorum genitiuus formatur in euntis: ut
 Alexander iens genitiuo euntis: quiens queuntis. Ambiens autem (ut Alexander tradit)
 Prisciāus ambientis facit quod: Priscianus omisit. Horum autem gerundia/ in eūdi/ eun-
 Plautus do/ eundum terminātur: ut adeundi/ nequeundi. Plautus tamen abiēdi pro
 Prisciāus abeundi protulit/ quom in Amphitryone ait. Abiendi nūc tibi occasio ē: qđ
 ēt Priscianus annotauit. Simili fortassis modo/ ambiendi ab ambio dici pos-
 set: cum in genitiuo participium ambientis faciat. Idq; notandum est/ qđ hæc
 Salustius participia pro nominibus quandoq; ponuntur: & genitiuū regunt. Salustius
 Lucanus in Catilina. Appetens alieni/ sui profusus. Lucanus. Omnisq; potestas Impati-
 Virgilius ens cōsortis erit. Virgilius libro æneidos secundo. Obtulerat/ fidēsq; animi in
 Virgilius ter utrunq; paratus. Idem in buccolicis. Quā diues pecoris niuei/ qđ lactis abui-
 Cicero dans. Et per superlatiuū. Cicero pro marcello. Clarissimi/ ac fortissimi/ patri
 Terētius æq; amātissimi. Similiqueq; mō/ ea quæ uidentur frequētatiua/ pro nomini-
 bus posita/ genitiuo iūgūtur. Terētius i Phormiōe. Liberalis ē: & fugitās litiū.

De participio præteriti temporis significante actionem: & de præsentis passionem.

Participia quædam in uoce passiua actionē/ quædam in actiua passionē signifi-
 cant: ut excretus/ circūspectus/ consideratus/ disertus/ cautus/ argutus/ cōten-
 tus/ profusus/ fluxus/ discretus/ cōplacitus/ exoletus/ defectus/ adultus/ falsus/
 tacitus/ scitus/ ignotus/ tutus: quod & passiue accipi potest: ut tutus sū ab ho-
 stibus: hoc est munitus. Ignotus qui ignorat dicitur: nō qui ingoratur modo.
 Quintiliāus Quintiliāus. Ne quis tñ erret ignotus/ nō est filii mei nouerca: sed mater. Igno-
 Terētius tus dixit pro ignorans: non pro ignoratus. Falsus qui fallit/ & qui fallitur/ di-
 Terētius ci pōt. Terētius. Censen me aliquam causam fictā/ falsam/ ineptā/ saltem po-
 tuisse proloqui/ id est fallentem. Idem. Carine falsus es: id est deceptus. Taci-
 Virgilius tus taciturnus qui tacet/ actiue accipitur: & nonnunq; passiue: ut est apud Vir-
 Salustius giliū. Quis te magne Cato tacitū/ aut te Cossē relinquat? Salustius. Alieni ap-
 Salustius petēs/ sui profusus: hoc est profusus sui. Idem. Diuitiarū/ & formæ gloria/ flu-
 Terētius xa/ & fragilis habetur/ pro fluens. Scitus is dicitur/ qui sciēs est: ut est apud Terē-
 Terētius tium. Scitū quoq; hominē: nisi acipere uelimus passiue: ut est apud eundem.
 Scitus puer natus e Pamphilo est: quasi scite & doctē factus. Sic complacitus:
 Virgilius sic ab exresco excretus: ut est apud Virgiliū. Excretos hædos. Sic exoletus ab
 Plautus exoleo. Nam quom adiectiue ponitur/ adultus interpretatur: quom autē sub-
 stantiue/ scortum masculinum significat. Plautus. Reliqui domi exoletam uir/

Martialis ginem. Sic adultus ab adoleo. Defectus quoque qui deficit & qui deficit appellatur. Matilis. Dulcia defecta modulatur carmina lingua: hoc est deficiente lingua. Hæc quidē actiue significationis in uoce passiuā. Paucioria autē sunt passiuæ significationis in uoce actiuā: ut euidentis negociū/ quod uidetur apte/ & intelligitur. Indulgentior facies apud Quintilianū pro pulchra: hoc est cui alii indulgeāt: non quæ indulgeat aliis. Vnde & Statius ait. Pulchrior haud illi triste ad discrimen ituro Vultus/ & egregiæ tanta indulgentia formæ. De quibus etiam Laurentius disseruit.

De participio iuncto cum uerbo/ uel gerundio.

Participia iuncta cum infinitis dicuntur seruare uim participiorū: iuncta uero cū nomine/ uim nominū: ut timeus nauigare/ uel nauigandi: cupiens discere/ uel discendi: peritus cantare/ uel cantandi: assuetus ludere/ uel ludendi: quod et Laurentius tradidit.

Laurentius

De præpositionibus/ in/ clam/ procul/ sub/ pro/ præter/ tenus.

Virgilius In præpositio quom componitur/ ut indoctus/ iniustus/ insipiens/ manifestā reddit dictionis significationē: sed & nōnunq̃ uim sui auget compositi: ut est Virgilius apud Virgilium libro æneid. vi. agnosco crines/ incanaq̃ menta: id est ualde cana. Idem alibi. Nocuit nunq̃ imprudentibus imber: hoc est ualde prudentibus. Sifenna libro historiarū tertio. Sublatus laticia nimia/ aut impotentia animi cōmōtus/ pro ualida potentia. Cicero tusculanarum. v. Qui nihil metuanti nil agant/ nil cōcupiscant/ nulla ipotentia efferantur: id est ualida potētia. Clā tam accusatiuo/ q̃ ablatiui præponitur/ auctoribus Donato/ & in Donatum Sergio/ & Seruio. At uero Priscianus/ & Donatus cognomēto minor/ ablatiui tantum præponi uoluerūt. Procul ablatiui deseruit: ac etiam accusatiui: ut est apud Curcium. Procul urbem. Et tam prope/ q̃ longe significare habet/ testibus Seruio/ Acronē/ Agræcio in caprū Sub accusatiui/ & ablatiui casui præponitur: accusatiui quidē/ quom tempus notat. Virgilius. Sub noctē exportat calathis. Sub/ id est ante: & accusatiui deseruit. Virgilius li. æneidos. ii. potesq̃ sub ipsos Nituntur gradibus. Sub/ id est pro: & accusatiuum postulat. Virgilius li. æneidos primo. Vrit atrox Iuno: & sub noctē cura recusat. Sub/ id est i: & tam ablatiui/ q̃ accusatiui præponi potest. Virgilius libro æneidos v. quo deinde sub ipso Ecce uolat. Cicero ad plancum. sub eas autem redditæ sunt: id est i eis litteris. pro i significato proprio est/ quom dicit: pro deo mortem æquanimiter feram. Quādoq̃ pōitur pro in: ut sedet pro tribunali: id est intrinabali. Nōnunq̃ accipitur pro ante: ut ē apud Virgilium li. æneidos. viii. Stabat pro templo: & capitolia celsa tenebat: id est ante tēplum. Pro item iteriectio est: & aspirationem in fine respuit/ teste Prisciano: quia nō est apocopa ta dictio: Scribēdum est igitur hac scriptura pro: non autem cum aspiratione pro/ ut inepte Gasparinus ānotari præcepit. Lucanus. pro si remeasset in urbem. Cæcilius. Pro diu immortales/ unde prorepsit truo/ Præter accusatiui deseruit: & nonnunq̃ ablatiui: ut est apud Salustium in Catilina. Præter rerum capitalium condemnatis/ pro condemnatos. Præter item/ pro ante/ uel per/ ponitur/ teste Marcello. Cicero Verrinarum secundo. Præter oculos soli ferebant. Varro in eumenidibus. En domum præter matrē deum ædem axaudio cymbalorum sonitum. Tenu ablatiui singulari deseruit: ut hætenus/ quatenus/ oretenus/ uerbotenus/ Virgilius. Hæ celebrata tenuis. Iuuenalis. Cruretenus medio tunicas succingere debet. In plurali uero/ ablatiui/ et & genitiui seruire potest. Ouidius libro metamor. v. Pectoribusq̃ tenuis molles erectus in auras. Idem in eodem. Pectoribusq̃ tenuis media sublimis i æde. Lucretius. Laborum tenuis interea perpotet amarum. Virgilius li. æneidos. x. Exterrens freta/ cui laterum tenuis hiaspida nati Frons hominem præfert. Idē alibi. Et crurum tenuis amento palaria pendent. Quintiliāus libro. xii. Sed ille uir bonus/ qui hæc non uocibus tantum sibi nota/ atq̃ nominibus/ aurium tenuis in usum lingua præcipit. Coelius. Nam illi rumores de comitis transpadanorum/ Cumanorū tenuis caluerunt. Curtius. Pauci hostiū tenuis exacti penetra uere ad portum.

Virgilius

Priscianus
Gasparinus
Lucanus
Cæcilius
Salustius
Marcelius
Cicero
Varro

Virgilius
Iuuenalis
Ouidius
Ouidius
Lucretius
Virgilius
Virgilius
Quintiliāus
Coelius
Curtius

De super/supra/uel supera/infra/uel infera/intra/coram/
secundum/iuxta/uel iuxtim/

- Priscianus Super accusatiuo & ablatiuo casui seruit: supra uero accusatiuo tantum testibus
Donatus Prisciano & Donato cognomēto minore. Et licet ineruditi dicāt: Quod sup
est/tangit: quod supra distat ab illo/ nulla mihi uidetur in significato dif
ferētia. Quintiliāus. Nec ulla ē supra terras adeo rabiosa bellua. Nō dixit sup
Liuius sed supra: & tamen bellua dum terrā calcat tangat necesse est. Liuius li. xliiii.
Lucretius Vbi circa muros supra/supterq; terram/per dies. xxv. pugnatum est. Lucreti
us libro. iii. Nec supra caput eiusdem cecidisse uietum Vestem sentimus. Si. n.
Lucas super dixisset uersus stare non posset. Et Lucæ capitulo. xv. legitur. Dico aut
uobis: q; ita gaudium erit in cælo/sup uno peccatore poenitentia agēte. Neq;
Virgilius enim hic de tactu itelligi pōt. Quādoq; sup pro deponitur: ut est apud Virgi
Seruius lium li. æneidos primo. Multa super Priamo/rogitans/super Hector multa/
Virgilius idest de Priamo/de Hectore. Super item significat ualde/ teste Seruio. Vir
Priscianus gilius libro æneidos tertio. O mihi sola mei super Astyanactis imago. Antiq
Tullius etiā supera p supra protulerūt/ teste Prisciano tractatu de præpositiōe/ Tul
Tullius lium inducente dicentem in Arato. Toruus draco serpit subter supera; re
torquens: Sese. Idem in eodem. Huic supera duplices humeros affixa uidetur
Caper Stella micans. Infra/uel antiquorū more ifera/ teste Capro/ ad dignitatem/ &
locum referri debet: ut hoc infra dignitatem meam est: infra uires meas/ infra
tectum. Errant autem minores/ quom ex consuetudine dicūt: infra hebdoma
dam/ infra mensem/ infra annū: cum potius intra/ non infra dicere debeāt. Nā
Caper infra ad numerū/ & spaciū refertur: ut intra viginti dies/ intra muros. Deniq;
Caper intra habet relatiuum extra/ uel extera/ ut teste Capro/ ueteres dixerūt. Infra
Priscianus autem habet relatiuum supra/ uel supera. Rursum ab infra/ uel infera/ forma
Virgilius tur infer/ in recto/ uel inferus infera inferum/ testibus Capro/ & Prisciano. Co
ram ablatiuo præponitur: & quandoq; aduerbium est: ut est apud Virgilium
libro primo æneidos. coram quem quæritis adsum. Secundum accusatiuo de
Virgilius seruit: & nonnunq; pro iuxta ponitur/ uel prope. Virgilius. Dulcibus illa qui
Seruius dem illecebris/ aut plena secundum Flumina: idest iuxta flumina plena/ inter
Psalmogra prete Seruio. Iuxta accusatiuo præponitur: & quādoq; aduerbiū ē: ut ē apud
phus Psalmographum. Iuxta est dominus iis qui tribulato sunt corde. Comperitur
Marcellus etiam iuxtim pro iuxta/ teste Marcello/ Sisennam referente dicētem. Iuxtim
Sisenna Numicium flumen obtruncantur.

De ad præpositione/ propriis/ & appellatiuis noibus iuncta.

- Cicero Dicere possumus: pergo Romam: & ad Romam: uado ad forum: eo rus. Cice
Hieronymus ro. Ea die Verres ad messanā uenit. Hieronymus in Thobia capi. primo. Hic
Virgilius solus fugiebat consortia hominum: & pergebat ad Hierusalem ad templū do
Virgilius mini. Virgilius. Lauinaq; uenit Littora Thessaliæ: & alibi. Deuener locos. Te
Terentius rētius in Eunuchō. Dū rus eo/ cepei egomet. Quādoq; per datiuū loquimur/
Marcellus teste Marcello: ut est etiam apud Terentium in Andria. Interea mulier quæ
Terentius dam ab hinc triennium ex Andro cōmigravit huic uicinia. ubi Donatus ait.
Huic uicinia/ huic scilicet loco/ uel locorum.

De præposicione cum aduerbiis iuncta.

- Marcellus Omnes (inquit Marcellus) artem secuti/ negant præpositionem aduerbiis addi
opertere: sed auctoritas ueterum præponi iubet. Et inducit Titinium/ Enniū/
Aphranium/ Cæcilium/ Accium/ Nonium/ Claudium/ Pomponium/ Tur
Lucretius pillum/ Lucretium/ Terentium. Ex quibus breuitatis causa postrema duo af
Terentius feremus exempla. Lucretius libro. ii. Vim cupidā tam de subito q; mens habet
Donatus ipsa. Terentius in ecyra. Ita corripuit de repente tacitus se ad filiam. At uero
Donatus de repente (inquit) una pars orationis est. Aduerbiis enim præpo
sitiones nō addūtur. Nā si separaueris/ non est latinum de repente. Hæc ille.

De nonnullis aduerbiis.

- Priscianus Antiqui testibus Prisciano/ & Marcello/ Plautum/ Claudium/ Catonem/ Pactu
Marcellus uium/ Lucretium/ Pomponium/ Titinium/ Sisennam. Næuium/ Ennium/ Ac
cium/ Cæcilium/ Aphranium/ Terentium/ Turpillium/ Varronem/ Casiu

Salustium/Tullium/Lucillum/Laberium/Catullum inducentibus hæc ad-
uerbia usurpabant ut infra.

Amariter pro amare	Rariter pro raro	Immēsum pro imēse
Amiciter pro amice	Rusticam pro rustice	Facile pro faciliter
Ampliciter p ample	Strictim pro stricte	Difficile pro difficulter
Benigniter p benigne	Restrictim p restricte	Caduciter pro caduce
Blanditer pro blāde	Simulter pro similiter	Prosperiter p prospe
Celere pro celeriter	Simitu pro simul	Suaue pro suauiter
Celeratim p celerāter	Sollēnitus p sollēniter	Dulce pro dulciter
Celerāter p celeriter	Siplicitus p simpliciter	Graue pro grauiter
Cōtēptim p contēnēter	Seueriter pro seure	Moderāter p moderate
Cautim pro caute	Sæuiter pro Sæue	Perpicace p pspicaciter
Dubitatim p dubitāter	Sæuum pro sæuiter	imortalit9 p immortalit
Duriter pro dure	Saniter pro sane	Abundāter pro abūde
Enixim pro enixe	Temeriter pro temere	Inane pro inaniter
Aequiter pro æque	Toruitur pro torue	Planiter pro plane
Fortuati p fortunate	Verecūditer p uefcūde	Cogitati p cogitate teste.F.
Fastidiliter p fastidioso	Perplexim p perplexe	Diserti p diste/teste.F.
Festiuiter pro festiue	Exq̄sitim pro exquisite	His adiūget possumus
Firmiter pro firme	Furtim pro furtiue	Parciter pro parce
Fidele pro fideliter	Indiscriati p idifferēter	Torpiter pro torp ēter
Festinatim p festināter	Paulatim pro paulatīe	Dapsile pro dapsiliter
Festinanter pro festine	Tholuti p uolubiliter	Proprium p proprie
Futile pro futiliter	Efflictim pro uehēmter	Proteruiter pro pterue
Humāitus p hūaniter	Cōmunitus pro coīter	Præclariter pro præclare
Humaniter p humane	Sublime p sublimiter	Priuatim pro priuate
Insanum pro insane	Hilare p hilariter	Separatim pro separate
Insaniter pro insane	Memorē pro memoriter	Segregatim p segregate
Immane p imaniter	Mutuiter p mutuo	Dissimulati p dissimulāter
Iactuose pro iactāter	Lōginque pro lōgiter	Dissimulāter p dissimulate
Inimiciter p inimice	Longiter pro longe	Minutim pro minute
Ignauiter p ignaue	Mestiter pro meste	Minutatim pro minutate
Largitus pro largiter	Munditer pro munde	Semotim pro semote
Largiter pro large	Miseriter pro misere	Remotim pro remote
Propatim p propāter	Probiter pro probe	Simulatim pro simulāter
Propiter pro prope	Publicitus pro publice	Simulanter p simulate
Primitus pro primū	Puriter pro pure	Raptim pro festinanter
Primiter pro prime	Asperiter pro aspere	Cursim q̄ curendo
Rarenter pro rare	Superbiter pro supbe	Saltem q̄ saltando

Saltem coniunctio est.

Festus
Festus

Terētius
Plautus

Statim prima syllaba correpta/significat cito: prima autem producta/per/
seuerāter/uel æqualiter. Terentius in adelphis. Bina talenta capiebat statim.
Plautus in amphitrione. Nec recedit loco/quin statim rem gerat.

De quibusdam nominibus pro aduerbiis positis.

Prisciaſ

Sunt pleraq; nomina appellatiua/ quæ in genitiuo pro aduerbiis proferuntur/
teste Prisciano tractatu de aduerbio/ quemadmodum & propria locorū no-
mina primi & secundi ordinis: ut humi/ belli/ domi/ militia: sicut Nouariæ/
Mediolani. Quæ autem tertiæ sunt declinationis locorum prioria/ per ablati-
uum proferuntur: ut sum Carthagine. Inueniuntur etiam appellatiua quædā
per datiuum pro ablatiuo prolata: ut ruri/ luci/ uesperī.

De non/ ne/ nec/ neq; ni/ nisi/ nunq; & de duabus/ &
tribus negationibus.

Hierōymus
Cicero
Terētius

Dicere possumus/ timeo/ metuo/ uereor/ ne hic moriatur: uel ut moriatur: uel ut
ne moriatur/ pro ut non moriatur. Hieronymus in genesi capitulo. xxvii. Ti-
meo ne puter me sibi uoluisse illudere. Cicero. Metuo ut ne pereat. Terētius.
Apprime in uita utile/ ut ne quid nimis/ pro ut non quid. Simili quoq; mo-

Laurentius	do dici potest: caue facias hoc: uel caue ut facias hoc: uel (quod Laurentius im-
Propertius	probat) caue ne facias hoc. Propertius. Tu caue ne tristi cupias pugnare puel-
Horatius	læ. Horatius sermone. xiiii. Tu caue ne minuas: tu ne maius facias id. Non ue-
Virgilius	ni: & ne ueni: utroq; modo loquimur. Virgilius. ne sæui magna sacerdos. Et rur-
Virgilius	sum. ne quæso absistite ferro. Nonnunq; ne ponitur pro ualde: testibus Dona-
Donatus	to sup Andriæ Terentii: & Prisciano tractatu de aduerbio: quod tñ Laurētius
Priscianus	iprobatur. Quādoq; ne pro neq; accipitur: ut Cicero in inuectiuis. Ne dici qui-
Laurentius	dem opus est: quanta diminutione ciuium. Lucanus libro primo. Ne se Ro-
Cicero	ma ferens: pro neq;. Aliquādo ne pro an dubitatiue sumitur: ut est apud Vir-
Lucanus	gilium Iustitiæ ne prius mirer belluē laborum. Aliquādo interrogatiue simul
Virgilius	& dubitatiue. Terentius. daturne illa hodie Pamphilo nuptum? Nonnūq; nā
Terentius	significat id quod utiq;: sed tunc cum æ diphthongo annotatur: producta q;
Horatius	dem naturaliter. Horatius. Clarus erit: fortis: iustus: sapiens: nā etiam rex. Vbi
Priscianus	chalecographi litterarum ingari: que pro nā imprefferunt. Sed codices manu-
Virgilius	scripti: nā habent: quod etiam Priscianus anotaui. Quod autem hic correpta
Seruius	ponitur: hoc fit propter sequentem uocalem. Nam diphthongus ipsa per
Priscianus	synalæpham abiicitur. Virgilius tamen corripuit: quom ait. Tanta nā me te-
	nuit uidendi nate uoluptas: id est utiq;: interprete Seruio. Rursū ne: nec: ne:
	q;: pro saltem ponuntur: teste Prisciano tractatu de coniunctione: cuius exē-
	plum ē. Nec unam horam auarus lucrum negligit: et neq; pius iustitiam: hoc
Salustius	est: saltem unam horam auarus lucrum negligit: & saltem unam horam pius
	negligit iustitiam. Salustius in Catilina. Quippe secundæ res sapientium ani-
Priscianus	mos fatigant: ne illi corruptis moribus uictoriæ temperarent: id est saltem tē-
Virgilius	perarent. Necne quoq; pro annon: teste Prisciano tractatu de coniunctione
	usurpatur: cuius exemplum est. Ut sit sensus in morte: necne prodest recte ui-
	uere? Ni pro nisi. Virgilius. Iamq; dies (ni fallor) adest: quem semper acerbū
Donatus	Semper honoratum (sic dii uoluistis) habebō. Ni etiam pro ne ponitur: teste
Donatus	in Virgilium Donato super illum locum: Ni teneāt cursum. Nunq; significat
Virgilius	non unq;: & quandoq; pro non ponitur: teste Donato in Terentium: dicen-
	te etiam Virgilio. nunq; omnes hodie moriemur inulti: pro non. Congruē di-
Marcellus	ci potest. Nescis nec in pace: nec in bello uiuere: uel sic. nec in pace: nec in bel-
Varro	lo: scis uiuere. Duæ negationes (inquiunt grāmatici) unam faciunt affirmati-
Donatus	onem (ait Marcellus) cum Marcus Varro duas pro una negationes posuerit:
Terentius	quom dixit libro de uita patrum secundo. Qua abstinentia uiri: mulieresq;
	Romanæ fuerint: q; a rege munera: eorum noluerit nemo accipere. Rursū
	tres negationes: teste Donato super Andriam Terentii: pro una ponuntur:
	dicente in eadem Terentio. Neq; tu haud dicas tibi non prædictum: hoc est:
Salustius	tu neq; haud nō tibi prædictū dicas. Salustius. Haud ipūe neq; iustus occidit.
	De pridie & postridie.
Cicero	Pridie & postridie: genitiuo iungitur: & accusatiuo. Cicero ad Lentulum. Iam
Cicero	illam sententiam Bibuli de tribus legatis pridie eius diei fregeramus. Idem
Cicero	ad Coelium. Proficiscebar inde pridies nona quintiles. Idem ad Appium.
Liuius	Hæc scripsi postridie eius diei: cum castra haberem Molestiæ. Liuius libro
	vi. Etia postridie idus supfederi iussit. Neq; significat postridie post tres dies:
Vgutio	ut Vgutio & Catholicon: inerudite interpretati sunt: sed teste Seruio: postri-
Seruius	die dicitur p syncopam quasi postera die: hoc est quasi cras non præsentis di-
	eis: sed cuiusdā alterius aut præteriti: aut futuri: ut postridie q; parer obiit epu-
Terentius	lum feci. Terentius i Andria. Venit Chremes postridie ad me clamitās. Augusti-
Augustinus	nus de ciuitate dei li. xii. capi. xii. Ipse deniq; p̄mus homo: uel postridie: uel eo-
	dem die: posteaq; factus est: potuit inquirere: cur non ante sit factus.
	De nonnullis comparatiuis: superlatiuisq; aduerbiis:
	accusatiuo seruientibus.
Laurentius	Cōparatiua aduerbia: & superlatiua: præter suam cōstructionem ablauī casus: &
Cicero	genitiui: ut scribo melius te: & optime omnium: aliquando accusatiuo deser-
	uiunt: utiq; ea: quæ a præpositionibus ueniūt: quod etiā Laurētius tradit. Ci-
	cero ad Octavianū. Cum castra medio itinere longius aduersariorum castris

Gellius & propius urbem mouerentur. Gellius libro decioqnto noctium atticarū.
 Salustius Quercū uidit proxime uiam patulis in parte ramis hiantem. Salustius. Pro
 Priscianus xime Hispaniam Mauri sunt. Nec hæc regere datium possūt ut Priscianus
 inerudite & inepte uoluit: quale dicit esse illud Virgilii / propius stabulis ar-
 Virgilius menta tenerent. Hic enim datius nō natura cōparatiui regitur: sed ipsius no-
 minis: non aliter / q̄ si dicas. Nauigo te propinquius terræ.

De diequarti / & diequarte.

Gellius Dicere possumus / teste Gellio libro nono noctiū atticarū / & hoc frequēter usur-
 pant auctores: diecraftini / & diecraftine / diepristini / & diepristine: dieproxi-
 mi / & dieproxime: dietertii / & dietertie: diequarti / & diequarte: diequinti / &
 Macrobius diequinte: pro die craftino / pristino / proximo / tertio / quarto / quinto: & id
 quidem (ut ait) pro aduerbio copulate dictū est: secūdaq; in eo syllaba corri-
 pitur. Verū Macrobius in saturnalibus hoc differētiæ esse dixit: q̄ dicendo
 Cato diequarto / de præterito intelligatur / diequarte aut / uel diequarti / de futuro:
 Marcellus ut est apud Catonem in originibus. Mitte Romā mecum equitatum: diequi-
 ti in capitolio tibi cœna cocta erit. Idem & Marcellus confirmauit.

De alias / & partim.

Gellius Dicimus omnes ciues alias boni / alias mali: nunq̄ eisdē sunt moribus. Dicimus
 etiā teste in noctibus atticis Gellio / partim hominum uenerunt. Et est idē qd̄
 pars hominū: hoc est quidam homines. Nā (ut ait) partim hoc loco aduerbiū
 Cicero est: neq; inclinatur casus: sicut & cū partim hominū dici pōt: id est cum quibus-
 dam hominibus: & quasi quadam parte hominū. Sed hoc nūc est splēdidius /
 quom in oratione fuerit additū (ut est illud Cicerōis ad Valeriū iuriscōsultū)
 q̄q̄ qui istinc ueniūt / partim te superbū esse dicūt / q̄ nil respondeas: partim
 contumeliosum / q̄ male respondeas. Et qui ciuitatibus præfunt / partim no-
 biles sunt: partim populares: id est aliqui nobiles sunt: aliqui populares.

De age / agedum / agite.

Laurentius Age / agedum / agite / tam pluralē q̄ singularē numerū desyderant: etsi Lauren-
 Virgilius tius singularē tantū age / agite aut solū pluralem expetere dixerit. Virgilius.
 Virgilius Eia age rumpe moras: uariū / & mutabile semper Foemina. Idē georgicorum
 primo. ergo age terræ. Pingue solū primis exemplo a mensibus anni Fortes
 Statius iuentāt tauri. Statius libro thæbaidos decimo. Ite age: & obsessis uigilem cir-
 Valerius cundate flamam. Valerius Flaccus li. iii. Vos age phuneras ad litora uoluite sil-
 Sylius uas. Sylius li. xiii. Ergo age qua litui / qua ducunt bella / sequamur. Horatius
 Horatius sermone. xiii. Tu cessas: agendū sume hoc prisanariū oryzæ. Cicero. Agedū cō-
 Cicero ferte nunc cū illis uitā. Valerius Flaccus li. secūdo. Quare agite o focii micat
 Valerius immutabile cælū. Lucanus li. viii. Quare agite eorum / comites properemus
 Lucanus in orbem. De en / & ecce: & o prolata / uel omissa.

Virgilius En / & ecce / noiatiuo / & accusatiuo / iūgi possūt. Virgilius. En Priamus: sūt hic et
 Iuuenalis sua præmia laudi. Iuuenalis. En habitū / quo te leges / & iura ferentē. Hierony-
 Hieronymus mus in Hesaia. Ecce ego / mitte me. Et in actibus aploz. Anania. At ille ait. Ec-
 Virgilius ce ego dñe. Virgilius. Ecce duas tibi Daphni: duoq; altaria Phœbo. O q̄q;
 Lucanus profertur: q̄q; nō: & ntō / & accusatiuo iungitur. Lucanus li. vii. O foelix si te
 Virgilius uel sic tua Roma uideret. Virgilius. O fortunati / quoq; iā moenia surgūt. Ho-
 Horatius ratius in arte poetica. o ego leuis Qui purgo bilē sub uerni tpris horā. Et ad
 Cicero Romāos cap. vii. legitur. Infœlix ego hō / qs me liberabit de corpore mortis
 Cicero huius. Cicero. O uariā / uolucrēq; fortunā: Idē. O miserā / conditionē admini-
 Ouidius strādi cōsulatus. Ouidius li. metamor. x. Me miserā / q̄ nō nasci mihi cōtigīt
 Cicero illic. Cicero in Antoniū. Indignū facinus / & hoīem neq; qui nō dubitaret uel
 Valerius in foro alea ludere. Valerius Maximus li. iiii. Sine ullis imaginibus nobilem
 animum. De ac / & atq; pro q̄: & de ac / & acī pro
 tanq; & de æque pro ita / uel tam.

Gellius Atq; teste i noctibus atticis Gellio / cōiunctio ē cōnexiua: & nonnunq̄ pro ad-
 Cicero uerbio q̄ ponitur: ut si dicas. Aliter ego feci / atque tu: id est q̄ tu. Cicero ad
 Curionem. Sed aliter / atq; ostenderam facio: hoc est aliter q̄ ostenderam. Te-
 Terentius rentius in Phormione. Simili utamur fortuna / atq; usi sumus. Virgilius libro

Virgilius
Cicero

æn eidos tertio. Hañd secus ac iussi faciunt. Ac & acsi pro tanq̃: ut si dicas. Veneror hunc ac uel acsi patrem: idest tanq̃ patrem. Aeqne te laudo/ ac Ciceronem: ut Cicero ipse ad Curionem. Me certe habebis/ cui charus æque sis/ & per iucundus/ ac fuisti patri.

De coniunctione uel.

Vel coniunctio est disiunctiua: ut uel scribam: uel ad te ueniam: quandoq; copulatiua: ut maxime me tibi amicum facit uel uirtus/ uel doctrina tua. Aliquando pro etiam ponitur. Terentius in eunucho. Vel rex semper mihi maximas gratias agebat/ pro etiam. Virgilius. Vel Priamo misera manu/ pro et. Nonnunq̃ diminutionem signat. Lucanus libro septimo. O foelix si te uel sic tua Roma uideret. Quandoq; pro ualde accipit/ teste Prisciano. Cicero pro Muræna. Vel maximum bellum populum Romanum cum rege Antiocho gessisse/ pro ualde maximum.

Terentius
Virgilius
Lucanus
Priscianus
Cicero

Nestoris Dionysii Nouariensis liber octauus scilicet incipit.

Horatius
Martialis
Aufonius
Virgilius
Martialis
Iuuenalis
Iuuenalis

C

Composita cum γῆπος/ quod apud nos genus indicat/ ge syllabam corripunt. Horatius sermone tertio. Ut quis tacet Hermogenes/ cantor tamen/ atq; Martialis in xenii.

Mantile e mensa surripit Hermogenes. Aufonius. Diogenes obijt: nō obijt: sed abijt. Cū i latino scribitur. Virgi. i bucolicis.

Non tulit Antigenes: & erat tam dignus amari. Cum t exili/ & i latino scribitur. Martialis. Menogenen oī tu licet arte uelis. Iuuenalis. tunc corpore sano Aduocat Archigenem. Cum ch aspirato/ & i latino scribitur. Iuuenalis satyra tertia. Protogenes aliquis/ uel diphilus/ aut erimantus. Hic etsi pro proprio uiri nomine non accipitur/ fuit tamen pictoris eximii proprium nomen/ te ste Gellio libro. xv. Cum t exili/ scribitur. Quare errauit Petrus Riga/ quom dixit i Luca. Scripsit Origenes/ q̃ non tenebrosa fuerunt. Origenes cum i lati

Gellius
Petrus

Ouidius
Iuuenalis

Composita cum βατῆος/ quod est ambulans/ ba syllabam corripunt. Ouidius heroidum. Eurybati data sum/ Talhybioq; comes. Cum y græco scribitur. Iuuenalis satyra tertia. Augur/ schœnobates/ medicus/ magus/ omnia nouit: idest funiambul. Cum ch aspirato/ & æ diphthongo annotatur.

Ouidius
Iuuenalis
Carolus
Antonius
Carolus
Gallus
Papinius

Composita cum Τελος/ quod apud nos finem signare habet/ te syllabam corripunt. Ouidius qui de uetula inscribitur/ si tñ codex non mentitur auctorē. Inquit Aristoteles græcorum philosophorum. Iuuenalis satyra secunda. Si quis Aristotelem. Carolus Arretinus ad Cyriacum.

Pyrgotelem gēmis/ Mentoraq; in pateris. Cum y græco scribitur. Antonius Panormita. Aemula Praxitelis quam tulit apta manus. Carolus Arretinus. Praxitelesq; Cnidi rursus te marmore signet. Cornelius Gallus. Praxitelis manibus uiuo iterum Niobe. Papinius libro siluarum tertio. Praxiteles quod ebur Pisæo pollice rasum.

Iuuenalis

Composita cum σθεπος/ quod cum th aspirato scribitur/ & apud nos robur significat/ siue ualentiam/ sthe syllabam corripunt. Iuuenalis satyra decima. Eloquium/ aut famam Demosthenes/ & Ciceronis.

Macer
Papinius
Martialis
Martialis
Catullus
Lucillius
Martialis
Martialis
Martialis

Composita cum κρᾶτος/ quod cum c/ & t exilibus scribitur/ & apud nos robur dicit/ siue imperiū/ cra syllabā corripit. Macer de uiribus herbarū. Xenocrates scripsit totidē cessare diebus. Papinius li. siluarū. iiii. Parthenope clari ge nus ecce Menecratis auget. Martialis. In sōnis medicū uiderat Hermocraté. Idē. Os hoīs mulsū me rogat Hippocrates. Cū i latino/ & gemio p scribitur. Catullus. Vxorē/ ac patruū reddidit Harpocraté. Lucillius li. xvii. Villicū Aristocratem/ mediastinum/ atq; bubulcum.

Composita cum σῖτρατος/ quod significat exercitium/ stra syllabam corripunt. Martialis. Sum (fateor) semperq; fui Callistrate pauper. Cum gemio/ no l/ & i latino scribitur. Martialis. Quadringenta tibi non sunt Chærestrate semper. Cum ch aspirato/ & æ diphthongo scribitur. Martialis.

Hermogenes

Diogenes

Antigenes

Menogenes

Archigenes

Protogenes

Origenes

Eurybates

Schoenobates

Aristoteles

Pyrgoteles

Praxiteles

Demosthenes

Xenocrates

Menecrates

Hermocrates

Hippocrates

Harpocrates

Aristocrates

Callistratus

Chærestratus

Philostratus

Sostratus

- Iuuenalis** A Sinuessanis conuiuia Philostratus undis. Cum ph & i latino & unico l scribitur. Iuuenalis satyra decia. Prandente & madidis catar quæ Sosthratus alis.
- Iuuenalis** Composita cum δωπορ quod apud nos donum significare habet do syllabā producit. Iuuenalis satyra sexta. Tonforis tantū damno rapit Heliodorus. **Heliodorus**
- Horatius** Horatius sermone quinto. Hospitio modico rhætor comes Heliodorus. **rus**
- Pantheon** Quare errauit Pantheon quom dixit. Corpus Heliodori fodiunt: abeuntq;
- Virgilius** latenter. Virgilius libro æneidos tertio. Nam Polydorus ego. Et iterum. Po
- Virgilius** lydorum obtruncat Hydaspes. Cum unico l & y græco scribitur. Iuuenalis **Polydorus**
- Iuuenalis** satyra septima. Lautorum pueros artem scindens Theodori. Martialis. **Theodorus**
- Martialis** Pierios uatis Theodori flama penates. Cum th aspirato scribitur. Martialis. **Calliodorus**
- Martialis** Calliodorus habet censum (quis nescit) equestrem. Idem. Pinxisti Venerem /
- Martialis** colis Artemidore Mineruam. Idem. Artemidorus amat: Calliodorus arat. **Artemido /**
- Martialis** Artemidorus cum t exili & i latino scribitur. Calliodorus cum duplicato l & **rus**
- Ausonius** i latino scribitur. Ausonius. Lāguenti Marco dixit Diodorus haruspex. Mar **Diodorus**
- Martialis** tialis. Litigat & podagra Diodorus Flacce laborat. Cum i latino scribitur.
- Macer** Apollodorus autem cum unico p & duplicato l do syllabam corripit: quia **Apollodo**
- Martialis** aliter heroico uersu aut elego capi non potest. Macer de uiribus hæbarum. **rus**
- Martialis** Dicit Apollodorus q; pellere possit abortū. Martialis. Ante salutabat rhæ /
- Virgilius** tor Apollodorus: ubi chalcographi Apollonius impresserunt. **Equidem**
- Tibullus** Alexander. E / de / præ / se / componens non breuiabis. Excipitur equidem. Virgi **Equidem**
- Tibullus** lius in georgicis. Semina uidi equidem multos medicare ferentes. Tibullus.
- Tibullus** Illa equidem orandi causas tibi diua relegat.
- Alexander** Reicio / refert distat dant re tibi longam. **Reicio**
- Stattius** Corripies aliis nisi duplex consona sublit. Reicio / ex re & iacio componi /
- Stattius** tur: & quom re syllabam producit / cum duplicato ii scribitur. Quando uero **Reicio**
- Stattius** re corripitur: cum unico i scribi debet. Stattius libro thæbaidos sexto. Et pa /
- Stattius** tria uigil arte lacon hos reicit ictus. Idem libro thæbaidos quarto. Tæla ma /
- Stattius** nu reicitq; canes. Sunt tamen qui dicunt q; trisyllaba dictio reicis / reicit / com /
- Stattius** ponitur ex re / & ico icis icit: & tunc cum unico i scribi uolunt / quom scilicet **Reicio**
- Stattius** re syllaba corripitur. Quando uero re producitur / cum duplicato ii scribi /
- Stattius** & ex re / & iacio iacis componi perhibent. Sed hæc mihi ex re / & ico non pla /
- Stattius** cet compositio / cum a proprio uerbi deuiet significatio.
- Stattius** Rettuli rettulisti rettulit / cum gemino t & cum unico t retali rettulisti rettulit /
- Stattius** scribi potest. Horatius in arte poetica. Rettuleris pannum refer & sic uiuit in **Rettulit**
- Stattius** eptus. Idem. Rettulit acceptos regale numisma Philippos. Propertius,
- Stattius** Rettulit & querulo iurgia nostra sono. Sueuius in edyllio quod moretum in **Rettulit**
- Stattius** scribitur. fera prælia bello In Persas retulere suo. Antonius Panormita i epi /
- Stattius** stola ad Lamolam. Sensit amor mentem nostram: rettulitq; puellæ. Catullus.
- Stattius** Si reditum rettulisset is aut in tempore longo.
- Stattius** Reppuli reppulisti reppulit cum duplicato p & cum unico p / repuli repulisti re **Reppulit**
- Stattius** pulit scribi potest. Tibullus. Nam Ciconūq; manus aduersis reppulit undis. **Repulit**
- Stattius** Lucanus. Reppulit a Libycis immensum syrtribus æquor. Ouidius heroidum.
- Stattius** Quæq; feros repuli doctis medicatibus ignes. Syllus li. xvi. nec dum matu /
- Stattius** rus ad arma Scipio / restituit terras illæsus lberas Troiægenis repulit Poenos.
- Stattius** Repperi repperisti repperit cum geminato p & cum unico p / reperi repperisti **Repperit**
- Stattius** reperi / scribi potest. Et utrunq; hoc disticho posuit Ausonius / dicens. At qui **Reperit**
- Stattius** condiderat postq; non repperit aurum / Aptauit collo quem reperiit laqueū.
- Stattius** Propertius. Ah pereat quicunq; meracas repperit uuas.
- Stattius** Redduco reducis reducit cū duplicato d & cum unico d / reduco reducis re **Redduco**
- Stattius** ducit / scribi potest. Lucretius libro primo. Redducit Venus / & reductam. **Reduco**
- Stattius** Horatius. Dædala tellus. Horatius sermone. xiiii. Dii tibi dent capta classem reducere
- Stattius** Troia. Idem in epistolis. Palma negata macrum / donata reducit opimum.
- Stattius** Virgilius. Virgilius libro æneidos quarto. Eiectam classem / sociosq; a morte reduxi.
- Stattius** Rellatus rellata rellatum cum geminato l & cum unico l / relatus relata re **Relatus**
- Stattius** latum / scribi potest. Terentius in Phormione. Quod ab illo allatum est /
- Stattius** sibi esse id relatum putet. Quod exponens Donatus / ait. Prouerbiale est /

Lucretius	Quod dedit/recepit. Et geminavit l/ut reliquias Danaum. Hæc ille. Lucreti	
Lucanus	us libro tertio. Id rursus cæli rellatum templa receptant. Lucanus li. quarto.	
Ovidius	Densaturq; globus/quantum pede prima relato. Ovidius libro metamor/ phoseos quintodecimo. Esse fidem digitis ad frontem sæpe relatis.	
Virgilius	Alexander. Omnia præterita pones disyllaba longa. Excipitur liqui præteri/ tum a linquo: quod primam syllabam indifferentem habet. Virgilius.	Liqui
Virgilius	Nec tamen indecorem tua te regia reliquit. Idem. Nanq; sua patriam lique/ rat tellure sepultam.	
Diomedes	Alexander. Omni præterito reperitur imus breuiando. Si de omni præterito indicatiui dūtaxat modi intellexit Alexander/ stabit eius regula. Si uero tam de præterito perfecto subiunctiui modi/ q̄ indicatiui/ intelligere uoluit/ regu la stare non poterit. Nam (ut tradit Diomedes) futurum quidem tempus sub iunctiui modi/ in prima/ & secunda persona pluralis numeri syllabam corri pit: quam tamen (differentiæ ut ego puto causa) præteritum (ut ait) perfectum producit. Vnde Virgilius in Priapea/ ait. Vtilis hæc aram si dederitis erit. En nius. Non mi aurum posco: nec mi precium dederitis. Ovidius libro meta/ morphoseos quinto. Haustus aquæ mihi nectar erit: uitamq; fatebor Accepis se: simul uitam dederitis in undis. Idem libro quarto de ponto. Cum gelidâ Thracen/ & opertum nubibus Hæmum/ Et maris Ionii transferitis aquas. Et in eodem. Copia nec uobis ullo prohibente uidendi Consulis/ ut limen con tigeritis erit. At uero a Virgilio ri syllaba correpta ponitur. Ait enim libro æneidos sexto. Nanq; ut supremam falsa inter gaudia noctem Egerimus no sti. Sed (ut dixit Seruius) ri syllabam præter naturam corripuit Virgilius me tri gratia: quia aliter stare non poterat uersus.	Dederitis Trāsieritis Cōtigeritis Egerimus
Virgilius	Alexander. Compositum partis retinens i fine prioris/ Hanc breuiant mediis. Excipitur tanticunq; quanticunq; qualicunq; plæriq; utriq; tam datiu casus singularis numeri/ q̄ nominatiui pluralis. Iuuenalis. Quanticunq; domus cō stet. Marcus Manilius libro secundo. Omne quidem signum sub qualicunq; figura Partibus inficitur. Germanicus Cæsar in Arato. Virgine erunt pluuiæ: plæriq; in nube fragores. Martialis. Promisit pariter se Phyllis utriq; daturâ. Quod si dixeris/ hæc dictiones continentur sub illa regula/ hæc de compositis teneas/ q̄ sit tibi tanta Vocalis/ quātam seruabit dictio simplex/ respondetur/ q̄ eadem ratione/ ibidem/ & ubiq; / quæ ab hac regula eximiuntur/ bi syllabâ indifferentem haberent: quam tamen constat solum esse productam.	Tanticūq; Quaticūq; Qualicūq; Plæriq; Vtriq;
Iuuenalis	Alexander. Vocalis brevis est/ alia subeunte: sed inde Demi plura queunt: ut Zoilus: Troilus: Laertes: Stoicus: Taygetus: Clio: Chius: Pierus: Cous: Ceus: gæometra: Aeacus: Aeolus: Pæan: Pæon: Pœas: Aeas: Phæax: Mæon. Mæan/ der/ Leander: Ceyx: Haloas: Typhoeus: Cyane: Cyaneæ: Lageos: Lagois Mæotis: Diana: Achelous: Erous: Enyo: Amalthea: Thyas: Agea: Tros huius Trois: Heros herois: & omnia illa quæ apud Græcos emittūt gr̃m in ωοσ cum ω mega: quia alias mutantia ω magnum in o micron/ corripunt penul/ timam: ut ηωσ aurora uel dies: ubi in genitiuo ηωοσ/ in o/ ω mutatum est. Quædam terminata in aus propria nomina: ut Menelaus: Protefilaus. Quæ dam terminata in aon: ut Aon ab Aonia: Chaon: Pharaon: Didymaon: Amy thaō: Lycaon: Lapithaō: Chremetaō: Machaon: Hicetaon: Parthaon: Imaon. Quædā teriata i ion: ut Echion: Oriō: Arion: Amphio: Hyperio: Pandion: Ixion. Producit etiam Io. Quædam terminata in ia: ut Dia: Argia: Elegia: Lā gia: Lampia: Hippodamia: Laodamia: Lebadia: Deidamia: Pædia: Mœchia: magia: Thalia. Quædam terminata in ius: ut Sperchius: Lycius. Quædam ter minata in oius: ut Troius: Acheloius: Quædam terminata in eius: ut Peneius a Peneo: Cybeleius a Cybele: Phæbeius a Phœbe: Rhodopeius a Rhodope: Cythereus a Cytherea: Phineius a Phîeo: Nereus a Nereo: Perseius a Perseo: Priameius a Prião: Baccheius a Baccho. Quædā termiata i aia: ut Panchaia: Achaia. Quædā quæ cū ei diphthōgo apud Græcos scribūt i penultia sylla ba: ut Galatea: Althea: Alexādrea: Cytherea: Medea: Deiopea: Penelopea: Calliopea: Cassiepea: spōdeus: Alpheus: pareas. Quædā quæ cū ii apd græcos	

	scribitur: ut echeneis: Aeneas. Quædam quæ cū αi & oi diphthongo a græcis annotantur: quas diphthongos nostri in æ & œ traducere consueuerunt: ut Iudæa: Aſtypalæa: Lenæus Lyæus: Actæon: Aegæon: Melibæus: Melibœa: Sthenobœa: Eubœa: Eribœa: Boœtia. Quædam adiectiua i ouis: ut Myrtous: Gelous: Lesbous: arctous: argous: Sardous: & alia prope plurima. Ouidius de remedio. Quisquis es ex illo Zoile nomen habes. Martialis. Zoilus ægro-	Zoilus
Ouidius Martialis Virgilius Statius	tat: faciunt hanc ſtragula febrē. Proprium fuit uiri nomen: quod cum i latio & unico ſcribitur. Virgilius libro æneidos primo. Parte alia fugiens amiſſis Troilus armis. Statius libro ſiluarum ſecundo. Troilon Hæmonia traiecit lancea dextra. Filius fuit Priami regis: quod cum t exili & i latino & unico ſcribitur. Ouidius heroidum. Laertaq; ſatus per quos comitata redirem. Pa-	Troilus
Ouidius Ptolemæus Horatius Martialis Epicurus Laertius Lucanus Ouidius Statius	ter fuit Vlyſſis. Laerte huius laertes urbs ē Cilicia: teſte Ptolemæo. Horatius. Stoice poſt damnum ſic uændes omnia pluris. Martialis. Quod nimium lau-	Laertes Laerte Stoicus
	das chæremō ſtoice mortem. Stoici cum t & c exilibus & i latino/philoso-	
	phi quidam fuerunt a ſtoa porticu: quæ erat Athenis cognominati: teſtibus Epicuro in epistoſis & laertio. Lucanus libro quarto. gelidiq; inculta iuuetus Taygeti. Mons eſt in Peloponneſo: & cum t exili utrobique ſcribitur & y græ-	Taygetus
	co. Ouidius quinto faſtorum.	
	Clioq; & curuæ ſcita Thalia lyra. Statius libro ſiluarum primo. Fronde ne-	Clio
Lucanus	recundo Clio mea ludit Hetrusco. Vna fuit muſarum: & cum c exili & i latio ſcribitur. Chios cum ch aspirato & i latino/infula eſt in mari Aegæo: & chi ſyllabā corripit: quam in deriuatiuo producit. Lucanus libro octauo. Quas	Chius
Horatius Martialis Tibullus Ouidius Iginus Ptolemæus	Aſine cautes & quas Chios aſperat undas. Horatius libro ſecundo ſermonū. Cæcuba uina ferens Alcon Chium maris experts. Martialis. Acrior hoc Chi-	
	us non erat Aufidius. Tibullus. Conſulis: & Chio ſoluite uincla cado. Pierus cum i latino ſcribitur: quo Pierides dictas tradunt. Ouidius libro metamor-	Pierus
	pho. quinto. Pierus has genuit Pellæis diues in aruiſ. Coos cum c exili/infula eſt in mari Aegæo: teſte Iginio: quam Ptolemæus dicit eſſe in Myrtoo pel-	Coos
	go: quæ pars eſt maris Aegæi: a qua ſit Coos coa coū. Sed apud Græcos cum o in prima ſyllaba koω infula ſcribitur: apud quos prima corripitur. In deriu-	
Theocritus Propertius Ouidius Iuuenalis Statius Propertius	tiuo autem cum ω magno ſcribi neceſſe eſt: cum prima producat. Quod nſi etiā obſeruauere pœtæ. Theocritus edyllio. xvii. πᾶσι ἀγᾶπῃ τοῦ ἐγερτο κοω δ'ο λυγρὸν οἶσ'α. Propertius. Callimachi manes & Coi ſacra Philetæ. Ouidius de arte. Si Venerem Coos nunq; pinxiſſet Apelles. Iuena-	
	lis. Spartana chlamys/conchylia Coa. Statius in ſiluis. hunc ipſe Coo plaudē te Philetas/Callimachusq; ſenex/Vmbroq; Propertius ātro/Ambiſſent lau-	
Statius Strabo	dare diem. Idem. Fama ſubit portus nec tū tranſlata Thoantem Fraterna re-	
	gnare Coos. ſubſtantiuum eſt utrobique apud Statium. Poſſe etiam formari Coos coa coum/a Co: quo nomine etiam ea infula/quam Coon uocamus/	
Ptolemæus Tortellius Apollonius Strabo	appellata eſt: teſte Strabone libro. xiiii. Et fortaſſe melius a Co Coos q̄ a Coos dicitur: quando co ſyllaba producit. Coos item/urbs eſt ſcelicis Arabia:	
	& eiſdem nominis fluuius a monte Imao in Indum fluens: teſte Ptolemæo.	
	Cæa cum æ & cum œ diphthongo Cæa ſcribi præcipitur a Tortellio: cum tamen nulla apud Græcos diphthongo annotetur: ſed cum e/quod correptū eſt/κεω ſcribitur. Vtroq; enim modo declinatur/ Ceus & Cæa. Vnde Apol-	Cæa Ceus
Ouidius	lonius argonauticorum ſecundo. ἐπὶ δ' ἐ κεῶ καὶ τέρμασσ'α τοῦ λαοῦ ἀγείρω.	
	Infula eſt maris Aegæi: teſte Strabone libro. x. cuius tamē primam Ouidius produxit: quod dixit in libro heroidum. Cingitur Aegæo nomine Cæa ma-	
Ouidius Virgilius Iuuenalis	ri. Eta Ceo Titani Filio cognominata eſt: cuius etiam prima ſyllaba apud noſtros producta eſt. Ouidius libro metamor. ſexto. Quoq; modo audetis	
	genitam Titanida Ceo Latonam præferre mihi. Virgilius georgicor. priō. Ceumq; Iapetumq; creat: ſæuumq; Typhoea. Iuuenalis ſatyra quarta. Gram-	
Propertius	maticus/rhator/gæometra/pictor/alipites. Neq; hoc in loco legi pōt geo-	Gæometra
	metres: ut uidimus in dictione alipites. Nam pes tertius ſpondeus/quartus da-	
	ctylus eſt. Propertius.	
	At ſi quis poſita iudex ſedet Aeacus urna. Fuit Iouis filius ex Aegina: teſte	Aeacus

Seneca	Seneca in Hercule furente/dicente etiā Ouidio libro metamorphoseos.vii.	
Ouidius	Enopiam ueteres appellauere: sed ipse	
Seruius	Aeacus Aeginam genitricis nomine dixit. Quare hac in parte minie Seruio crediderim: qui super librum sextum aeneidos/hunc eundem dixit fuisse filium Iouis ex Europa. Cum æ diphthongo/ & c exili scribitur. Virgilius libro aeneidos primo. Aeoliam uenit/hic uasto rex Aeolus antro. Fuit Iouis filius: a quo Aeolia regio cognominata est. Est autem duplex: una quidem in Asia/	Aeolus Aelia Aeolia
Virgilius	Græcorum colonia/ media inter Mysiam/ quæ Helle ponto adiacet/ ut ostēdit Plinius libro quinto naturalis historiæ/ & Ioniam/ quæ magis ad occidentem uergit. Alia Aeolia/ ab Aeoliis septem insulis in mari Siculo sic cognōtis/ testibus Solino/ & Plinio (ut quidam uolunt) dicta est. Has dixit Seruius nouem esse: duas paruulas illis septem cōnumerans: quarum cura apud Solinum/ & Plinium/ nulla fuit. Aeola cum æ diphthongo/ ut Aeolus/ filia fuit Aeoli ex Lepatra coniuge/ teste Homero libro decimo odyssæ. Pæan cum æ diphthongo/ proprie laus est Apoillinis: & abusiue omnium deorum/ teste Seruio: & nonnunq̃ pro ipso Apolline ponitur. Iuuenalis satyra sexta.	Pæan
Iuuenalis	Parce precor Pæan: & tu depone sagittas. Virgilius libro aeneidos sexto.	
Virgilius	Vescentes/ lætumq̃ choro Pæana canentes. Pæon cum æ diphthongo/ fuit medicina artis peritissimus: a quo/ Pæonia hærba cognominata asseritur: a qua hærba/ regio Pæonia/ dicta est: cuius populi/ Pæones uocati sunt/ iuxta Pangæum promontorium Emathia conterminum ex latere septentrionis i habitantes/ teste Herodoto libro historiarum septimo. Statius in achilleide. Præterit/ & didici quo Pæones arma rotatu. Pæas cum æ diphthongo/ pa-	Pæon Pæones Pæas
Herodotus	ter fuit Philoctetæ. Quare Philoctetes ipse Pœantius dictus est. Ouidius li. v. tristium. Pœne decem totis aluit Pœantius annis. Aeas huius Aeantis/ cum æ diphthongo/ fluuius est Epiri/ a Dyrrhachii moenibus ex Macedonia prius de-	Aeas
Strabo	fluens: & in mare Ionium cadens/ dicente Lucano libro quinto. Purus in oceanum casus/ parui sed gurgitis Aeas/ Ionio fluit inde mari. Virgilius li. aeneidos. iiii.	
Ouidius	Protinus Aeneas phæacum abscondimus arces. Iuuenalis. Iam uacui capitis populum Phæaca putauit: Phæaces cum æ diphthongo/ populi fuerunt Corycæ sub ditione Alcinoi regis/ ut late monstrauit. Homerus diuersis in libris odyssæ. Mæon cum æ diphthongo scribitur. Virgilius libro. x. aeneidos. ii.	Phæax Mæon
Lucanus	la uolās Clypei transuerberat æra Mæonis: & thoraca simul cum pectore rūpit. Martialis. Perlege Mæonio cantatas carmine ranas: hoc ē homerico. Nā Mæonia regio Lydia est/ testibus Ptolemæo/ & Herodoto libro historiarū primo. Mæander cum æ diphthongo/ fluuius est Phrygiæ/ dicente Ouidio libro metamorpho. nono. Non secus ac liquidis Phrygius Mæander in undis.	Mæander Leandrus Leander
Virgilius	Est etiam genus picturæ/ testibus Pompeio/ & Nonio. Virgilius libro aenei. primo. quam plurima circum Purpura mæandro duplici Melibœa cucurrit. Mæander item/ mons quidam est Indiæ/ ut Ptolemæus ostēdit. Martialis.	Melibœa
Martialis	Cum peteret dulces audax Leandrus amores. Proprium fuit uiri nomē: qui & Leander in recto declinatur. Ceyx cum c exili/ & y græco/ fuit Alcyones cōiunx. Ouidius in epistolis. Alcyones solæ memores Ceycis amati. Haloeus cū aspirato initio/ & unico l/ sequente o syllaba/ & eius diphthongo/ fuit Titani ex terra filius. Lucanus libro sexto. Impius hic prolem superis immisit Halo-	Ceyx Haloeus
Ptolemæus	eus. Claudianus de laudibus Stiliconis. Cū gemini fratres/ genuit quos asper Haloeus/ Martem subdiderint uinculis. Typhoeus cum t exili/ & y græco/ & o syllaba/ & eius diphthongo scribitur/ sicut Haloeus: non autem cum æ diphthongo/ ut scribi præcipit Tortellius. Nam apud Græcos cum ω mega i media syllaba scribitur. Vnde Homerus libro iliados secundo/ ait.	Typhoeus
Herodotus	Ἐπὶ πρῶτῳ δὲ φασὶ Τύφωον ἔμμεναι ἔσπετον. Lucanus libro quinto.	
Ouidius	Conditur Inarimes æterna mole Typhoeus. Ouidius libro metamorphoseos quinto. Eiectat/ flamamq̃ fero uomit ore Typhoeus. Neq̃ diuisa est diphthongus apud Ouidium libro præfato/ ut putat Tortellius: quia (ut diximus) cū ω syllaba/ nō cū o i diphthongo a notat Typhoeus a Græcis. Neq̃. n. i obliqs huius nois/ & similiū/ ulla pōt inesse diphthongus/ nisi p synhæresi: ut ē	
Tortellius		

Virgilius	apud Virgiliū libro æneidos primo. Iam ualidam Ilionei nauem / iam fortis	
Ouidius	Achata. Ait enim Ouidius. Aethereas ausum sperare Typhoea sedes. Idem	
Ouidius	eodem libro. Emissumq; ima de sede Typhoea terræ. Neq; te moueat illud	
Virgilius	Virgiliū in primo georgicon. Ceumq; lapetumq; creat sæuumq; Typhoea:	
	Et coniuratos cælum rescindere fratres. Versus enim hypermeter est: ut etiā	
	paulo post ait. Decoquit humorem: Et foliis undam tepidi despumat aheni.	
	Nullum enim est nomen secundæ declinationis / quod accusatiuum singula	
	rem in ea mittat / nisi habuerit eus diphthongum in fine: ut Orpheus: Tyde-	
Ouidius	us: Peleus: Nereus: Typhoeus: Haloeus: Perseus. Apud Ouidium tamen fit	
	synheresis in tertio. metamorphoseos / ubi ait. Nec quo centimanum de-	
	iecerat igne. Typhoea Nunc armatur eo Cyane cum c exili / & y græco /	Cyane
Ouidius	nympha fuit Sicula / proserpinæ socia / conuersa in fontem sui nominis.	
Ouidius	Alia fuit eodem nomine Mæandri fluiui filia. Et cy syllaba indifferentem	
	habet. Ouidius libro metamor. nono. Cognita Cyane præstati corpore nym	
	pha. Idem libro. ii. de ponto. Quæq; suis Cyanem miscet Anapus aquis. Sic &	Cyaneæ
Ptolemæus	Cyaneæ primam producit syllabam. Insulæ sunt in ponto / seu magis in Thra	
Lucanus	cio Bosphoro / teste Ptolemæo. Lucanus libro secundo. Cyaneas tellus emi-	
Ouidius	fit in æquora cautes. Ouidius libro primo tristium. Transeat instabiles stre-	
Virgilius	nua Cyaneas. Virgilius in georgicis. Et passo psythia utilior: tenuisq; lageos.	Lageos
Horatius	genus est uitis: & hærbæ leporaria. Horatius sermone. xii. Nec scarus aut po	Lagois
	terit peregrina iuuare Lagois. genus est piscis: & auis. Mæotis cum æ diphthō	
Iuuenalis	go / & t exili scribitur: & primā habet indifferentem. Iuuenalis. Tale quid ex	Mæotis
Ouidius	cusat Mæotide sæuior ira. Ouidius li. tertio tristium. Longior antiquis uisa	
Horatius	Mæotis hyems. Palus est Scythiæ. Diana cum i latino / primam syllabam in	Diana
	differentem habet. Horatius in quarto carminum. Infernis neq; enim tenebris	
Virgilius	Diana pudicum Liberat Hippolytum. Virgilius libro æneidos primo.	
	Qualis in Eurotæ ripis / aut per iuga Cynthi / Exercet Diana choros. Iuena-	
Iuuenalis	lis. Pulchra gaudet Latona Diana. Lucanus libro sexto. Parua Mycenæ quā	
Lucanus	tum sacrata Dianæ. Filia fuit Iouis ex Latona / eodem partu cū Apolline na-	
Cicero	ta. Plures tamen Dianas fuisse refert Cicero de natura deorum. Achelous cū	Achelous
Hesiodus	ch aspirato / & unico l fuit Oceani / & Tethyos filius / teste Hesiodo in Theo	
Macrobius	gonia: a quo fluiuius eiusdem nominis a Pindo quidē monte oriens / & Aeto	
Seruius	liam ab Acarnania regione diuidens / dictus est: & generaliter Achelous aq̄	
Statius	dicebatur / ut Macrobius testatur / & Seruius. Statius libro thæbaidos septio.	
	Inachus ante retro nosterq; Achelous abibunt. Erous cū unico r / nomen fuit	Erous
Ouidius	unius ex equis solis. Ouidius libro metamor. secundo. Interea uolucres Py-	Enyo
	rois: Erous / & Aethon. Enyo cum unico n / & y græco / dea belli uocatur: quā	
Martialis	alias Bellonam appellant. Martialis. Ne te decipiat ratibus naualis Enyo. Sy	
Syllius	lius libro decimo. Hæc inter / ueluti nondum satiasset Enyo Iras sæua truces.	
Tibullus	Tibullus. Quicquid Amalthea quicquid Marpesia dixit. Fuit Amalthea cū	
Lactantius	th aspirato / Iouis nutrix: quem una cum sorore Melissa caprino lacte / & mel	Amalthea
	le pauisse asserit Lactantius Firmianus libro primo. At uero Parmeniscus poe-	
Parmeniscus	ta græcus / capram illam fuisse dixit: quæ gemios hædos parere solebat: quæ	
	etiam illo tempore enixa fuerat / quo Iuppiter ad regem Cretæ Melissum nu	
	triendus missus fuerat: & filiabus eius in custodiam datus. Quæ cum tunc for	
Virgilius	te lacte carerent / illum ad capram Amaltheam exposuerunt. Thyas cū th	
	aspirato / & y græco / sacrificula bacchi dicitur. Virgilius. Thyas ubi audito sti	Thyas
	mulat trieterica Baccho. Agea / uia est in nauis / dicta (ut scribit Pompeius) q̄	
Pompeius	in ea maximæ quæq; res agi soleant. Lucilius. Multa foro ponens / ageaq; lō	Agea
Lucilius	ga repletur. Tros huius Trois cum t exili / fuit rex Dardaniæ: a quo / Troes	Troes
Virgilius	Troiani dicti sunt. Virgilius libro ænei. primo. Troas reliquia. Danaū atq;	
Virgilius	immitis Achilli. Idem egloga septima. Ad simul Heroum laudes / & facta pa	
Hesiodus	rentis. Heros intelligitur apud nos uir fortis / & semideus: hoc est / plus homi-	Heroes
Martialis	ne detinēs / ut ait Hesiodus. Martialis. Ridet / & Iliacos audit Menelaus amo	M. nelaus
Ptolemæus	res. Frater fuit Agamemnonis. Menelaus item / uilla est Marmariæ prouiciæ	
Ouidius	mediterranea / teste Ptolemæo, Ouidius heroidum.	

Virgilius	Bella gerant alii: Protefilaus amet. Fuit Laodamiæ cōiunx ab Hectore in bello occisus. Cum t exili & unico s / & i latino & unico l scribitur. Virgilius in Sileno. Aonas in montes ut duxerit una sororum. Aon rex fuit Aoniæ: quæ pars ē Boetiae Montana. Chaon cū ch aspirato / proprium fuit uiri Troiani nomen: a quo Chaonia regio cognominata fuit / dicēte Virgilio libro ænei. tertio. Chaoniamq; omnē Troiano a Chaone dixit. Arator. nec iam sua iura Pharaon / Aegyptusq; tenet. Rex fuit Aegypti in mari rubro cū omni exercitu summersus diuino iudicio / ut sacre scripturæ attestantur. Virgilius libro æneidos. v. Et clypeum efferi iussit Didymaōis arte. Fuit armorum artifex ex imius: & cum i latino in prima / & y græco in secunda syllaba scribitur. Amythaon cum uno m / & y græco / & th aspirato / pater fuit Melampodis. Virgilius georgicorum tertio. Philyrides Chiron / Amythaoniusq; Melampus. Lycaon cum y græco / & c exili fuit Titani / & terræ filius / in lupum secundū fabulas a Ioue conuersus / teste Ouidio libro metamorphoseos primo. Alius fuit eodem noīe Priami filius. Virgilius libro æneidos nono. Auratum miram quem fecerat arte Lycaon. Lapithaon cum unico p / & i latino / & th aspirato / proprium fuit pueri nomen. Statius libro thæbaidos. vii. Cōfudere modos: puerum Lapithaona nymphæ. Idem eodem libro. Phylea falcato Cl. ro / min / & Chremetaona curru. Proprium fuit uiri nome: & cum ch aspirato / & t exili scribitur. Machaon cum ch aspirato / fuit Aesculapii filius / teste Homero libro iliados secundo. Virgilius libro æneidos secundo. Pelidesq; Neoptolemus / primusq; Machaon. Propertius. Tarda Philoctetæ sanauit crura Machaon. Hicetaon cum aspirato initio / & i latino / & c / & t exilibus / proprium fuit uiri Troiani nomen. Nicolaus in Homero libro tertio iliados. bello præstans Hicetaon. Parthaon cum th aspirato / pater fuit Oenei. Ouidius. Aceipe me generum dixit Parthaone nate. Statius libro thæbaidos octauo. Exuuias aut si patriis Parthaonis aruis. Imaon / proprium uiri nomen. Virgilius libro decimo æneidos. Audiit illa deus / dū texit Imaona Aleus. Echion cum ch aspirato / & i latino / nomen fuit citharœdi. Iuuenalis satyra sexta. Accipis uxorem: de qua citharœdus Echion. Orion cum i latino / fuit Neptuni filius ex Euryale / filia Minois / ut dixit Hesiodus in theogonia. Aliam tamē genēsīm descripserunt Pindarus / & Ouidius: ut super regulam / o super r breuius monstrabimus. Ouidius in fastis. Obstitit Orion / Latona nitētib; astris. Valerius Flaccus libro primo. Non meus orion / aut sœuus Pleiade taurus. Hic & Aorion uocatur / ri syllaba correpta. Catullus. Proximus Hydrochoi fulguret Aorion. Hydrochous aut / aq̄rius itēptat. Orion itē eadē scriptura / auis ē Indica canora / teste Clitarcho / dicente etiam Statius libro siluarū primo. Noctibus hybernis & sydera terret orion / scilicet cantu sonoro. Arion cum i latino / fuit citharœdus optimus ex insula Lesbos: cuius historia / Herodotus libro primo / Plinius libro nono / Gellius libro. xvi. retulere. Virgilius in Damonē. Orpheus in siluis / inter delphinas Arion. Amphion cum i latino / fuit testibus Seneca in Hercule / & Seruius in Alexim / Iouis ex Antiopa Lyci Thæbanorum regis uxore filius: quam in forma satyri grauidauit. Alii dicunt filium fuisse Mercurii: a quo suscepta lyra / adeo dulce canebat / ut saxa ad struendos muros thæbanos traxisse dicatur / dicente in arte poetica. Horatio. Dictus & Amphion Thæbanæ conditor urbis / Saxa mouere sono testudinis: & prece blanda Ducere quo uellet. Et Statius libro thæbai. primo. penitusq; sequar quo carmine muris lusserit Amphion Tyrios accedere montes. Hic teste Plinio libro. vii. naturalis historie / primus rationem musicam adinuenit. Hyperion cum aspiratione in initio / sequente y græco / & unico p / & i latino in penultima syllaba / fuit (ut Græci dixerunt teste Lactantio grāmatico super librum tertium thæbaidos) Titani / & terræ filius: Solisq; / & Lunæ / ac Auroræ pater: & apud poetas latinos pro sole in usu habetur. Ouidius fastorū primo. Placat equos Persis radiis hyperiona cinctum. Statius libro thæbaidos. iii. Impulit eoo contantem Hyperiona ponto. Cicero in pronosticis. Ut quom luna means Hyperionis officit orbi / Stringuntur radius cæca caligine tecti.	Protefilaus Aon Chaon Pharaon Didymaon Amythaon Lycaon Lapithaon Chremetaon Machaon Hicetaon Parthaon Imaon Echion Orion Aorion Arion Amphion Hyperion
-----------	---	--

Eusebius	Pádion cū i latino rex fuit Athenarū teste Eusebio. Ouidius li. metamor. vi.	Pandion
Ouidius	Quem sibi pandion/opibusq; uirisc; potentem. Martialis. Quod nec Cecro	
Martialis	piæ damnēt Pandionis arcem. Pandion item/regiuncula est indiæ teste Pto	
Ptolemæus	lemæo. Ixion cum i latino utrobic; & x ab omnibus scribitur præterq; a Tor	Ixion
Tortellius	tellio/qui cum s/Ision scribi præcepit. Pater fuit cētaurorum. Nam cū Iouis/	
	& Iunonis secretarius esset/elatus officio/ausus est Iunonem de concubitu at	
	tentare. Cui Iuno/ex cōsilio Iouis/nubem in forma sua obiecit: cum qua con-	
	cumbens Ixion/cētauros progeniuit. Sed cum ob id a Ioue e cælo pulsus i ter	
	ras iaceretur/iactaretq; se concubuisse cum Iunone/a Ioue fulminatur: & ad i	
Tibullus	feros truditur: ubi super rota serpentibus circumfusa ligatus/perpetua uoluti	
Horatius	one deuoluitur/dicēte Tibullo. Illic Iunonem tentare Ixionis ausi Versantur	
	celeri noxia membra rota. Horatius in arte poetica. Perfidus Ixion: Io uaga:	Io
	tristis Orestes. Vbi Io/primam syllabam etiam producit. Fuit Inahi Argiuo-	
Ouidius	rum regis filia. Io autem uox bacchantis syllabam corripit. Ouidius libro. ii.	
	de arte amādi. Dicite io Pæan/& io bis dicite Pæan/Decidit in casses præda	
Ptolemæus	perita meos. Dia cū i latino/insula est Cretæ adiacens teste Ptolemæo. Alia	Dia
Strabo	eodem nomine insula est in mari Tyrrheno teste Strabone: quæ aliis nomi-	
Ouidius	nibus Naxos/& Strongylos cū y græco/uocatur: de qua Ouidius. Qua bre	
	uis æquoreis Dia feritur aquis. Argia cū i latino/mulier fuit Argiuis quidem	
	ueneranda sacerdos. Alia eodē noie fuit Adraști regis Argiuorū filia: & Po-	Argia
Status	lynicis Thæbani uxor/conuersa in fontem sui nominis: de qua Statius libro	
Ptolemæus	thæbaidos. xii. Quærit inops Argia uias. Argia item regio est i Achaia teste	
Status	Ptolemæo. Elegia cum unico l/& i latino/dici potest miseria. Statius libro fil-	Elegia
Martialis	narum primo. Quas inter multum petulans elegia propinquat. Martialis.	Elegeia
	Detineat cultis aut elegia comis. Frater Ioannes scripsit cū ei diphthongo ελῆ	
Ouidius	γῆα. Quod si sic est/diphthongus ipsa per dihæresim apud Ouidium diui-	
Ouidius	ditur in libro de remedio/ubi ait. Blāda Pharetratos elegeia nutrit amores.	
	Idem li. iiii. de sine titulo. Venit odoratos elegeia nexa capillos. Langia cum	Langia
Status	i latino/sons est in Nemea silua Arcadiæ. Statius libro thæbaidos secundo.	
	Culta ferunt/quos pigra uado Langia tacenti. Lampia cum i latino/fluuius ē	Lampia
Status	Arcadiæ. Statius libro thæbaidos quarto. Poene socer/candensq; iugis Lam-	
	pia niuosis. Hippodamia cum aspirato initio/sequente i latino/& duplica-	Hippoda-
Ouidius	p/filia fuit Oenomai Pisæ regis formosissima. Ouidius heroidum. Venit ut i	mia
Propertius	Phrygios Hippodamia sinus. Propertius. Quam si doratæ regnū. uetus Hip-	
Homerus	podamiæ. Lauodamia cum i latio/mater fuit sarpedonis/cōpressu Iouis gra	
Virgilius	uida effecta teste Homero libro. vi. iliados. Virgilius libro æneidos sexto.	
Ptolemæus	Euānemq; & Pasiphaen/his Laodamia. Lebadia cum i latino/urbs est medi-	Laodamia
Status	terranea Boetiæ teste Ptolemæo. Statius libro. vii. thæbaidos. In ualles Le-	Lebadia
Propertius	badia tuas. Deidamia cum i latino utrobic;/proprium mulieris nomen fuit.	Deidamia
Status	Propertius. Scyria nec uiduo Deidamia uiro. Statius i Achilleide. Deidamia	
	dolos/cuius cum grandia primum. Pædia cum æ diphthongo in prima	Pædia
	syllaba/apud Græcos in penultima cum ei diphthongo annotatur: quam no	
Gellius	stri in i productum transulere. Dicit apud nos teste Gellio/eruditionem/in-	
	stitutionemq; in bonas artes. Moechia cum æ diphthongo/dicitur adulteriū:	Moechia
	Magia uero/incantatio. Et est apud Græcos ei diphthongus in utriusq; dictio	Magia
	nis penultima. Thalia cum th aspirato/& unico l/& i latino scribitur. Verum	Thalia
	apud Græcos cum ei diphthongo in penultima annotatur. Vna fuit nouem	
Virgilius	musarum. Virgilius egloga. vi. Nostra neq; erubuit siluas habitare Thalia.	
Ouidius	Ouidi libro. v. fastorum. Clioq; & curuæ scita Thalia lyra. Sperchius cum	Sperchius
	ch aspirato/& i latino scribitur. Apud Græcos autem cum ei diphthongo in	
Pomponius	penultima annotatur. Fluuius est Thessaliæ: quem (ut ait Pomponius) Pelion	
Lucanus	mons effundit. Qui cū uelocissimo cursu defluat/in sinum tandem Maliacum	
Status	canit. Lucanus libro. v. Malicas Sperchius aquas. Statius libro thæbaidos. iiii.	
	Sperchiusq; minax/centaureusq; Lycormas. Lycius a Lycia/cum y græco in	Lycius
Status	prima/& c exili/& i latino in secunda/a Statio ci syllaba pducta ponitur. Ait	
	enim in thæbaidæ. Tempia Lycie dabis:& ditia dona sacratis	

Iuuenalis	Postibus. Ab aliis autē poetis omnibus/ci syllaba correpta pōitur. Iuuenalis?	
Virgilius	Non Phryx/aut Lycius non a mangone petitus. Virgilius. & Lycius proceffe	Troius
Virgilius	rat Agis. Virgilius. Troius Aeneas Libycis ereptus ab undis. Idem georcorū	
Virgilius	primo. Poculaq; inuentis Acheloia miscuit uuis. Hoc est aquam. Nam (ut di-	Acheloius
Virgilius	ximus) Achelous pro aqua pōitur. Virgilius li. geor. v. Pastor Aristæus fugiēs	Peneius
Ouidius	Peneia tempe. Ouidius libro fastorū. iiii. Da dea q̄ scite doctas Cybeleia nep	Cybeleius
Rufus	tes. Cum y græco scribitur. Rufus Festus in Arato. Nec scindunt mediū Phœ	Phœbeius
Martialis	beia lumina mensēm. Cum œ diphthōgo annotatur. Martialis. Venit ab Or-	Rodopeius
Germanicus	pheo cultor Rodopeius hæmo. Germanicus Cesar in Arato. Quom sedem	Cythreius
Virgilius	ægoceri Cytherius attigit ignis. Cum y græco/ & th aspirato scribitur. Virgi	Phineius
Claudianus	lius libro æneidos tertio. Phineia postq̄ Clausa domus. Cum i latino/ & uni-	Nereius
Ouidius	co n scribitur. Claudianus de raptu Proserpinæ. etiam Nereia Glauco Nep-	Priameius
Virgilius	tunum gremio complectitur Amphitrite. Ouidius libro metamor. v. Sterni-	Perseius
	tur & Menalaus Perseia castra secutus. Virgilius. O felix una æte alias Priame	Baccheius
Serenus	ia uirgo. Serenus. Vel pelagi latices/ simul & Baccheia dona. Cū primo c̄ exi	Panchaia
	li/ secundo ch aspirato scribitur. Panchaia cum ch aspirato/ regiuntula est Sa	
Virgilius	bææ in Arabia. Virgilius in georgicis. Totaq; turiferis Panchaia pinguis are	Achaia
Propertius	nis. Achaia cum ch aspirato/ regio ē Græciæ. Propertius. Et quot Troia tulit	
Ouidius	uetus/ & quot Achaia format. Ouidius heroidum. Ah quoties dices/ q̄ pauper	Galatea
	Achaia nostra est. Galatea cum unico l/ & t̄ exli scribitur/ sed apud Græcos ē	
	ei diphthongus in penultima syllaba. Fuit una nympharum Nerei/ & Doris/	
Ouidius	dis filia/ teste Ouidio li. metamor. xiii. Virgilius egloga prima.	Althea
Virgilius	Postq̄ nos Amarillis amat/ Galatea reliquit. Idē. Huc ades o Galatea. Althea	
Virgilius	cum th aspirato/ apud Græcos ei diphthongo ānotatur/ Mater fuit. Meleagri.	Alexādrea
Ouidius	Ouidius libro metamor. viii. Cum uidet extinctos fratres Althea referri. Ale	Alexandria
	xandrea etiam quia cum ei diphthongo a Græcis scribitur/ & Alexādria/ pe-	Niceia
Propertius	nultima utrobq; p̄ducta syllaba effertur. Propertius. Noxia Alexādrea do-	Nicia
	lis aptissima tellus. Sic Nicea/ & Nicia/ Antiochea/ Antiochia/ brauium pal-	Antiochea
	ma/ bacchius pes tribus constans syllabis/ una breui/ duabus longis/ gynæciū	Antiochia
	(de quo alibi diximus) scaphium uas/ quia cum ei diphthongo annotatur/ pe-	Brauium
	nultima producta enuntiantur. Scaphium tamē penultimā corripere potest.	Bacchius
Martialis	Nam apud Græcos duplici modo scribitur σκαφίον/ scilicet cū ei diphthō-	Gynæciū
	go/ & absq; diphthongo σκαφίον/ & tunc phi syllaba corripitur. Martialis.	Scaphium
	In scaphium mœchæ Sardanapale tuæ. Genus est uasis/ de quo alibi uidimus.	Cythreia
Virgilius	Cythreia, cum y græco/ & th aspirato scribitur. Verum apud græcos i penul	
	tima syllaba est ei diphthongus. Veneris est cognomen. Virgilius li. enidos. i.	Medea
	Parce metu Cythreia/ manent immota tuorum Fata tibi. Medea etiam cum	
	ei diphthongo apud græcos in penultima syllaba annotatur. Huius cum la-	
Horatius	sone nota est mulieris historia. Horatius in arte poetica. Ne pueros coram po	Deiopea
	pulo Medea trucidet. Deiopea cum i latino/ etiam apud græcos ei diphthon	
Virgilius	go annotat in penultima. Virgilius georgicor. iiii. Atq; Ephyre/ atq; Opis/	Penelopea
	ac Asia Deiopea. Proprium fuit mulieris nomen. Penelopea a Græcis etiam	
Virgilius	cum ei diphthongo scribitur/ quam quidam ex nostris in i longum/ alii in e/ p	Calliopea
	ductū mutant. Virgilius in Priapea. Mens erat in cunno Penelopea tuo. Vxor	
Ouidius	fuit Vlyssis. Similimodo Calliopea cum c̄ exli/ & duplicato l/ & i latino/ ei	Cassiepea
	diphthongum recipit i penultima. Vna fuit nouem musarum. Ouidius libro	
	quinto fastorū. Prima sui cœpit Calliopea chori. Cassiepea cū duplito l/ & i	
Manilius	latino/ sequente e/ a Græcis cum ei diphthongo in penultima scribitur. Mar-	Spondeus
	cus Manilius libro primo. Ex simili dictum/ Cepheusq; & Cassiepea. Vxor fu	
Horatius	it Cephei Aethiopum regis. Spondeus cū ei diphthōgo in penultima/ apud	Alpheus
	græcos ānotat. Pes ē duabus syllabis p̄ductis cōstās. Horatius in arte poetica.	
	Spondeos stabiles in iura paterna recepit. Alpheus similimodo ei diphthon	
	gum in penultima apud græcos retinet. Fluius est Archadiæ/ qui longo tan	
Virgilius	dem cursu in Achaia demergitur/ & ibi a terra absortus/ atq; subter mare de	
	fluens/ ex græcia/ in fontē Arethusam apud Syracusam in Scicilia se attollit/	
	& inde in mare Siculum cadit/ dicente Virgilio libro æneidos tertio.	

nomen dixere priores Ortygiam: Alpheum fama est huc Elidis amnem Oc-
cultas egisse vias subter mare: qui nunc Ore Arethusa tuis Siculis cōfunditur
undis. Statius libro thēbaidos primo. Sicarios longe religens Alpheus amo-
res. At uero pro proprio uiri nomine/ cum α dipthōgo apud Græcos scri-
bitur: quam nostri in æ mutantes/ Alphæus scribūt. Pareas (græci παρειας)

Alphæus

Statius

Lucanus

Lucanus

Oppianus

Homerus

Virgilius

Lucanus

Ovidius

Virgilius

Ovidius

Ovidius

Virgilius

Virgilius

Lucanus

Herodotus

Iuuenalis

Homerus

Ptolemæus

Tortellius

Horatius

Ovidius

Iuuenalis

Cicero

Iginus

Germanicus

Ovidius

Ptolemæus

Virgilius

genus est serpentis. Lucanus libro nono.

Et contentus iter cauda sulcare pareas. Echeneis cum ch aspirato/sequente e/

Echeneis

cum h in penultima syllaba apud græcos scribitur. Genus est piscis. Lucanus.

In mediis echeneis aquis. Oppianus libro pmo. θαῦμα δ' ὅλῳ τῆρ' ἵσ' ἐχέμη
δ' οὐσ' ἐπαρσ' ὅτ' οὐ. Similiter Aeneas cum æ dipthongo/ a græcis cum h i

Aeneas

penultima scribitur. Fuit filius Anchisæ: quem Venus peperit in nemorosis
Idæ collibus/ teste Homero libro. ii. iliados/ dicente etiam Virgilio in primo

æneidos. Tu ne ille Aeneas/ quem Dardanio Anchisæ Alma Venus Phrigii

genuit Simoentis ad undâ/ ludæa cū æ dipthongo/ prouincia est Palæstia

Iudæa

Lucanus. Incerti Iudæa dei. Imo certissimi omniū (qui falso dii appellati sūt)

dei/ & domini. Astypalæa cum y Græco/ & æ dipthongo/ insula est in ma-

Astypalæa

ri Aegæo/ nna ex cycladibus: de qua Ouidius libro secundo de arte meminit

quom ait. Cinctaq; piscosis Astypalæa uadis. Lenæus cum æ dipthongo in

Lenæus

media syllaba/ cognomen est Bacchi/ deductum a ληρος/ quod est torcular.

Virgilius georgicorum. ii. Huc pater o Lenæe ueni. Lyæus cum y græco/ & æ

Lyæus

dipthongo/ Bacchi etiam fuit cognomen/ a λυος/ quod est soluo/ deriuatū.

Ouidius libro metamorpho. tertio. Turaq; dant/ Bacchumq; uocant/ Bromi

umq; Lyæum. Actæon cum et exilibus/ & æ dipthōgo/ filius fuit Aristæi ex

Actæon

Autonoe filia Cadmi: qui tandem a Diana in ceruum secundum pœtarū fa-

bulas cōuersus/ a suis cāibus dilaceratus fuit. Ouidius libro metamor. tertio.

Actæon ego sum: dominum cognoscite uestrum. Aegæon cum æ dipthon-

Aegæon

go in prima/ & secunda syllaba/ nomen fuit proprium gigantis/ interpretatū

terrigena: quē cælicolæ Briarea uocant. Virgilius libro ænei. x. Aegæon qua

lis dicunt cni brachia centum. Melibœus/ & Melibœa/ cum unico l/ & i latio/

Melibœus

& æ dipthongo annotatur. Virgilius in buccolicis. O Melibœe/ deus nobis

Eubœicus

hæc ocia fecit. Pastor a pœtis ponitur/ & est/ quasi bouum curam gerat. Luca

Euboicus

nus libro. vi. præcioq; nefandæ Lampados Herculeis fortis Melibœa phare

Melibœa

tris. Vrbs fuit litoralis Magnesiæ/ propinqua Thessaliæ/ teste Herodoto li. hi

storiarum sexto. Sthenobœa proprium fuit nomen mulieris: de qua Iuena-

lis satyra. x. Nec Stenobœa minus q̄ Cressa excanduit. Eubœa cū æ dipthō-

Eubœa

go/ insula est/ Atticæ adiacens: & eodem nomine ciuitas i ea: a qua fit adiecti-

ue Eubœicus: & diuisa dipthongo græca Euboicus. Eribœa cum i latino/ &

Eribœa

æ dipthongo/ dicitur ab Homero libro quinto iliados/ nouerca Mercurii:

idest Iuno. Et interpretari potest lis bucculæ/ seu iuuenæ: q̄a scilicet Isim mul-

ta indignatiōe prosequi/ a fuit. Eribœa item/ duarum est urbium nomen/ ut

Ptolemæus ostendit: quarum una est in Asia: alia in Macedonia. Boetia cum

Boetia

æ dipthongo in secunda syllaba scribitur: etsi Tortellius diuisa syllaba effer-

Boetius

ri præcipiat. Regio est Europæ: quam nonnulli sub Attica comprehendi uo-

lunt: quæ ab aliis/ olim sub Macedonia nomie deuenisse fertur/ qua/ sit Bo-

Boetius

etius/ & Boetius. Horatius. in epistolis. Boetum in crasso iurares sanguine

natum. Ouidius. Moenia fac condas/ Boetiaq; illa uocato. At uero Bootes

diuisa syllaba enūtiatur: cuius prima correpta est. Iuuenalis satyra quinta.

Bootes

Frigida circūagunt pigri farraca bootæ. Cicero in Arato.

Sub pedibus caudam profert finita booti. Myrtoum cum y græco/ & t exili-

Myrtoum

pellagus ē/ pars maris Aegæi: quod a Myrtilo/ qui teste Igino de astronomia

pœtica Mercurii filius fuit ex Clytiæ/ & a Pelope in mare proiectus/ nomen

accepit/ dicente Germanico Cæsare in Aratro.

seu Myrtoas demersus in undas

Myrtilus. Ouidius heroidum.

Et qui Myrtoas crimine. signet aquas. Gela cum unico l/ urbs est Sciciliæ/ teste

Gelus

Ptolemæo: a qua/ sit adiectiue Gelous. Virgilius libro æneidos tertio.

Horatius	Apparet Camerina procul: Campiq; Geloi. Lesbous a Lesbō Aegæi maris i sula formatur. Horatius libro primo carminum.	Lesbous
Stattius	Lesbous refugit tendere barbiton. Arctos cum et exilibus dicitur a nostris ursa: unde adiectiue arctous. Statius libro thæbaidos primo. quâdo Itala non	Arctous
Stattius	dum. Signa nec arctos ausim sperare triumphos. Statius silvarum quarto.	Argous
Lucanus	argos frangebant brachia remos/ ab argo naue. Lucanus libro tertio.	
Ouidius	Bellaq; Sardoas etiam sparguntur in oras. Ouidius fastorum. iiii. Sardoq; re gna sinistris. Respicit a remis. A Sardinia Tyrrheni maris isula/ adiectiue Sar dous formatur: uel fortasse melius a Sardo Herculis filio: a quo e Libya ueni ente/ & sardiniam occupante/ teste Solino insula ipsa nomen assumpsit. Ei da	Sardous
Solinus	tius ab is ea id/ teste Prisciano/ monosyllaba dictio est/ sicut cui: & huic. Quod	Ei
Priscianus	tamen (ut ait) differentiæ causa/ ne scilicet interiectio putetur/ duarum quan doq; per dihaeresim syllabarum comperitur: & tunc e syllaba corripitur: ut e apud Iuuenalem satyra. v. iuuenes hortantur/ ut illam. Ire uiam pergant: & ei dem incumbere sectæ. Sed & apud Lucretium in præliisq; locis/ e syllaba pro ducta legitur. Vnde libro. vi. ait. Scilicet & fluuius/ qui uisus maximus ei. Et in eodem. Fit quoq; uti pluuiæ forsan magis ad caput ei. Nisi forte uelimus dicere Lucretium ii duplicasse/ antiquorum more: qui eius/ eii/ cum gemi/ no ii scribebant. Quæ sane orthographia/ usq; ad Ciceronis tempora in aliqui bus dictionibus perdurauit: ita ut referat Quintilianus/ Ciceroni placuisse/ aiiis aiit/ maiiamq; cum geminato ii scribere. Qui scribendi modus postea ab usu cessit: maxime cum ais primam corripit syllabam: & ait. Placet etiam hoc lo co de his dictionibus eodē/ eadē/ utraq; pleriq; pauca annotare. Eodē mediā	Ei Eii Eidem
Iuuenalis	syllabam indifferentem habet. Virgilius libro æneidos. xii.	Eodem
Lucretius	Quam/ & tartaream nox intempesta Megaram/ Vno eodemq; tulit partu. Idem in Damone. Vno eodemq; igni/ sic nostro daphnis amore. Propertius. Hoc eodem ferro stillet uterq; nitor. Et illud. Non eodem cursu respondet ul tima primis. Statius libro thæbaidos. viii. Fata trahunt animas: & eodem pol lice damnant. Eadem nominatiui casus singularis numeri/ & nominatiui/ &	Eadem
Lucretius	accusatiui pluralis/ mediam corripit syllabam: ablatiui autem singularis/ me diam habet indifferentem. Virgilius georgicorum secundo. Non eadem ar boribus pendet uindemia nostris. Lucanus. O faciles dare summa deos: eadēq; tueri Difficiles. Ouidius libro metamorphoseos tertio. At non duricia iaculū quoq; uicit eadem. Virgilius. Vna eademq; uia/ sanguisq; animusq; feruntur. Calphurnius egloga. iiii. Rupe sub hac eadem/ quam proxima pinus obum brat. Nicolaus in Homero libro. xxii. iliados. Vna eademq; ambo fatorū for te creati. Vtraq; cum ablatiui est casus/ tra syllabā producit. Quando uero ac cusatiui/ uel nominatiui pluralis/ siue singularis numeri/ mediam syllabam correptā habet. Virgilius libro æneidos. v. Creber utraq; manu pulsatur/	
Virgilius	fatq; Dareta. Lucanus libro tertio.	
Lucanus	Vtraq; frugiferis est insula nobilis aruis. Ididē dicendum ē de Plæraq; quod	Plæraq;
Horatius	de utraq; scriptum est. Horatius in epistolis. Si quædam nimis antiq; si plæ raq; dure. Idem. Plæraq; differat: & præsens in tempus omittat. Plærus (ut tra dit Apuleius) scribitur cum æ diphthongo/ & a πλῆροσ per cōuersionem n ducti/ in æ diphthongū/ deductū dixit: ut de nonnullis aliis alibi differemus.	
Horatius	Alexander. Vt tua metra petunt/ dabitur genitiuus in ius.	
Apuleius	Corripis alterius. Alterius ri syllabam indifferentem habet. Lucanus. Harpen	Alterius
Lucanus	alterius monstri iam cæde rubentē. Terentius.	
Terentius	Secuplos uel unam uincet alterius singulum. Est enim uersus/ teste Prisciano	
Priscianus	trochaichus/ septem continens pedes/ & syllabam. Nam primus pes/ secundus/ quartus/ quintus/ septimus/ trochæus est: tertius/ & sextus/ spōdeus/ lum sylla ba. Rius ergo pes sextus/ spondeus/ est: qui duas syllabas pductas cōtinet.	
	Alexander. Tenditur eous: aer: platea: chorea. Eous primam syllabam indiffe rentem habet. Nam & duplicem habet litteraturam. Quom enim primā cor ripit/ cum aspiratione initii annotatur: & ab εὐσ/ qui est oriens/ quod quidē cum aspiratione/ sequente e breui/ apud Græcos scribitur/ deriuationem tra	Eous Heous

	hit. Vnde quod nos Hesperus illi εἰς πῆλοσ dicunt/compositum quidē uocabulum/ex εἰς/qui est oriens/& πῆλοσ finis. Sic enim appellatur lucifer: sed quando occidit. Quando autem oritur/quod latine lucifer/græce φῶσφοσ dicitur. Quod etiam protulit Martialis noster/quom ait.	
Martialis Statius	Cæsar's aduentu Phosphore redde diem. Salustius libro siluarum secūdo. quinta uis Phosphorus hora Rorantem sternebat equum. Eous autem prima producta/ab ἠῶσ/ quæ est aurora deriuatur. Quæ quidem dictio cum ἠ absq; aspiratione principii/apud græcos scribitur. Quæ littera a nostris/uel in æ diphthongum (ut tradit Apuleius) uel in e productum/mutari consueuit. Statius libro thæbaidos tertio. Impulit eo contantem Hyperiona pōto.	
Apuleius Statius Virgilius Virgilius Lucanus	Virgilius georgicorum. ii. Eoasq; domos Arabum/pictosq; Gelonos. Idem i georgicis. Aut quom sole nouo terras irrorat Heous. Lucanus libro quinto. Hesperio tantum/quantum summotus heoo Cardine Parnasus. Dicit potest orientalis. Platea nō tantum producta/sed etiam correptam mediam habet: quemadmodum & inferius hic auctor tetigit: ut est etiam apud Horatium in epistolis. Puræ sunt Plateæ. Choreia cum ch aspirato/cum ei diphthongo in penultima syllaba/apud græcos annotatur. Quæ diphthongus a nostris/uel in e/uel i/utruq; productum/mutari consueuit. Sed in dictione choreia/tā correptum e/q; productum apud poetās cōperitur. Virgilius libro æneidos. vi. Pars pedibus plaudūt choreas:& carmina ducūt. Propertius. Protinus & nuda choreas imitabere sura. Tibullus. Hic chorea/cantusq; uigēt: passimq; uagantes. Ouidius libro metamorpho. xiiii. Ad numerum motis pedibus duxere choreas. Martialis. Nunc consul/prætorue tenet/reducesq; chorea. Propertius. Nec minus assiduus Edonis fessa choreis. Similimodo Malea cum unico l/Laconiæ/mediam syllabam & correptam/& productam habet. Virgilius libro æneidos. v. Ionioq; mari/Malæq; sequacibus undis. Statius libro thæbaidos primo. Arripit exemplo Maleæ de ualle resurgens. Lucanus libro. vi. Et ratibus longæ flexit donare Maleæ. Propertius. Præbeat hospitio sæua Malea suo. Rhomphaea cum aspiratione post r/& æ diphthongo in penultima syllaba anotatur: quā etiam ex natura producit. Valerius tamē Flaccus illam corripuit/quom libro. vi. dixit. Aequaq; nec ferro breuior/nec rhomphaea ligno. Genus est gladii.	Platea Chorea Malea Rhomphaea
Valerius	Alexander. Cum chiragra podagram quidam breuiant: alii nō. Chiragra cum ch aspirato/& i latino/& podagra/ex natura mediam syllabam correptā habet. Martialis. Sed nil patrono porrigit: hæc chiragra est: hoc est/manuū dolor. Nam componitur ex χερ/ quæ est manus/& ἀγρία dolor/atrocitas/uel aspera infirmitas. Sic & podagra ex ποῶσ/qui est pes/& ἀγρία atrocitas/cōpositum uocabulum est: hoc est pedum dolor. Catullus. Illā affligit odore: ipse perit podagra. Martialis. Litigat/& podagra Diodorus flacce laborat.	Chiragra Podagra
Catullus Martialis	Alexander. Ante b fit breuis a/sicut scabo: siue scabellum: Et stabilis: stabulum: dabo: uel labo: siue flabellū. Flabellū a flabro diminutiū est:& primā pducit syllabam. Propertius. Et modo pauonis caudæ flabella superbæ.	Flabellum
Propertius	Alexander. Ac breuis. Excipitur Trachyn: Acis: macero maceras: cacabo: glaci to. Pachyus. Lucanus libro. vi. Flebile Pieridū Trachyn/preciumq; nefandū. Vrbs est Boetia/teste Strabone:& cū t exili/& ch aspirato/& y græco scribitur. Nā Τραχύνσ græce latine asperū interpretat. Acis cum unico c exili/& i latino/fluuius est Sicilia hærbosus/dicente Ouidio libro fastorum quarto. et ripas hærbifer Aci tuas. Macero primam syllabam indifferentem habet. Ouidius heroidum. Maceror interdum. Et Germāicus Cæsar de Terentio loquēs/ait. Lenibus atq; utinam scriptis adiuncta foret uis Comica: ut æquato uirtus polleret honore. Cum Græcis neq; enim hac despecta parte iaceres. Vnum hoc maceror/& doleo tibi desse Terēti. Horatius i primo carminum. Quam lentis penitus macerer ignibus. Lucretius libro tertio. Macerat inuidia ante oculos illum esse potentē. Calphurnius egloga sexta. Te potiar Crotale/qua nunc ego maceror una. Priscianus in perihegesi. Frāgitur hircino maceratus sanguine tantum. Macer de uiribus hærbarum. Inca	Trachyn Acis Macer
Lucanus		
Ouidius		
Ouidius		
Germanicus		
Horatius		
Lucretius		
Calphurnius		
Priscianus		
Macer		

Ouidius	istis uino quo sit macerata soluto. Ouidius qui de Philomela inscribitur. Ca	Cacabo
	cabat hinc perdix: hinc glaciare improbus anser. Cacabare perdicum ē quom	Glacito
Virgilius	uoces edunt: glaciare uero anserum. Pachynus cum ch aspirato / & y græco	Pachynus
Ouidius	primam corripit syllabam. Virgilius libro æneidos tertio. Præstat Trinacrii	Pachynus
	metas lustrare Pachyni. At uero Ouidius / ut primam positione produceret	
Strabo	cum c exili / sequente ch aspirato / Pachynus scripsit / quom dixit libro. metas	
Plinius	morpho. xiii. E quibus imbriferos uersus Pachynus ad austros. Vnum ē ex	
	tribus Siciliae promotoriis / testibus Strabone / & Plinio. Quod ideo per mo	
	dum exceptionis posui / ut litteratura / & quātitas syllabæ sciri posset. Plura	
	& enim alia / tam uiroꝝ q̄ locorum propria nomina / suis locis / hac ex cau	
	sa / ab Alexandri regulis eximentur: de quibus tamē / auctor ipse excusandus	
	est. Neq̄ enim omnia complecti possibile fuit: maxime cum nō animo illius	
	federit de p̄priis nominibus quātitates differere: licet de paucis edixerit: quæ	
	(ut puto) tunc illi memoriæ occurebant. Quare magis gratiarum actiones /	
	q̄ reprehensiones / auctori debemus: quo quidem / pulchriori ordine / syllaba	
	rum q̄titates descripsit nemo.	
	Alexāder. Hinc acer / Tracus / facundus / machina / Dachus / Produc. Dacus a Da	Dacus
	cia / secundi ordinis. primam (ut recte quidem hic auctor tradit) producit syl	Daca
Martialis	labam. Primi autem ordinis Dacus / da syllabam corripit. Martialis.	
Statius	Grande iugum domita Dacus ceruice recepit. Statius libro. iiii. siluarū. man /	
Virgilius	dataq; fidus Signa tulit / cum prima truces amentia dacos impulit. Virgilius	
	libro æneidos. viii. Indomitiq; Dacus / & pontem indignatus Araxes. Luca /	
Lucanus	nus libro. vii. Et uetitos errare Dacas in mœnia ducat.	
	Alexander. A d corripies: tibi sint gradus / & uada testes. Excipitur radix: & cla	
Virgilius	des: suadeo: spadix: Trado: traduco: Gradius. Gradius primam syllabam i	Gradius
Statius	differentem habet. Virgilius li. æneidos. iiii. Gradiumq; patrem / Geticis qui	
Valerius	præsudet aruis. Statius libro thæbaïdos. iiii. Gradius q̄tas populis spoliaue	
Ouidius	rit urbes. Valerius Flaccus libro. iiii. Inclita Amazonidū magnoq; exorta gra	
	diuo Gens ibi. Ouidius libro metamorpho. sexto. Et genus a magno ducen	
	tem forte Gradiuo. Cognomen est Martis. Ladon etiam Archadiæ fluuius / p	Ladon
Ouidius	nam producit syllabam. Ouidius libro metamorpho. primo. Donec areno	
	si placidum Ladonis ad amnem Venerat.	
	Alexander. Est super f breuis a: sit sapphirus tamē extra. Sapphirus cū p / sequē	Sapphirus
	re ph / & i latino scribitur. Et cum primam syllabam positione producat / nec	
	sub hac regula capitur: nec sub illa exceptione cōtinetur / qua scribitur. Apu /	
	lus / & papa / sapphirus / crapula / lapa. Lapis est preciosus.	
	Alexander. A g breuis. Demitur agea: tragula: contagium: repagulum: coagulū:	Agea
Ennius	quæ: omnia cum unico g scribitur. Neq; enim aliter eximi possent. Ennius.	
Pompeius	Multa foro ponens / ageaq; longa repletur. Via est in nauī dicta auctore Pō	
Syllus	peio / q; in ea maxime quæq; res agi soleant. Syllus li. tertio. cui tragula semp	
Lucillius	Fulmineam armabat celebratū missile dextram. Lucillius. Tum spara / tum rū	
	mices portantur: tragula porro. Tragula cū t exili / genus est tæli / dicta (ut scri	Tragula
Pompeius	bit Pompeius) q; scuto infixa trahatur. Contagium / ex con / & tago tagis pro	Contagiū
Virgilius	tango tangis / cōponitur. Virgilius georgicorū tertio. Dira per iucantum ser /	Contagio
	pant cōtagia uulgus. Sic & contagio / & contages / ta syllabā pducunt. Iuue /	Contages
Iuuenalis	nalis satyra secunda. Cretice pelluces: dedit hanc contagio labem. Lucretius li	
Lucretius	bro quarto. Quæ contage sua palloribus omnia pingūt. Coagulum a cogo /	Coagulum
Calphurnius	ex con / & ago / descendit. Calphurnius egloga tertia. Texitur / & nulla tremu	
Tibullus	ere coagula lacte. Tibullus. Et miscere nouo docuisse coagula lacte. Repagu	Repagulū
Ouidius	lum / ex re / & pago pagis pro pango pangis / componitur. Ouidius libro me	
	tamorphoseos. v. Raptaq; dedextro robusta repagula postī. Obices dici pos	
Ouidius	sunt. Vagio primam producit syllabam. Ouidius libro metamorphoseos. x.	Vagio
Ouidius	Reddit: onus uagitq; puter. In libro autē de philomela prima correpta est:	
	ubi sic habetur. at lepores uagiunt. Verum (ut ego puto) nunq̄ Ouidii uersus	
	fuit Philomela.	
Virgilius	Alexander. A super l tradant disyllaba. Excipitur Cales. Virgilius li. ænei. vii.	Cales

Aequora quicq; Cales linguunt/amnisq; uadosi Accola Vlturini. Opidum est Campaniæ: a quo/ & Cales dicti sunt. Cum c exili scribitur.

Horatius Alexander. Hæc quibus est crescens genitiuus/ corripit: sicut Sal salis: atq; palus. Halec

Martialis Demitur halec: quæ (ut in ipsa dictione uidimus) cum unico l scribitur. Horatius. Ego facem primus/ & halec/ Primus & inueni piper album/ cum sale nigro. Martialis. Capparin/ & putri Cæpas halece natantes. Genus est liquaminis & piscis.

Ouidius Alexander. Calo dematur: & ales. Calo cum c exili/ primam syllabam indifferētem habet. Ouidius libro fastorum quarto. per flamam saluisse calones. Legi tamen in quodam codice saluisse colonos. Horatius. Hunc permixerunt calones/ atq; caballi. Callones militum erant serui/ qui auctoribus Pōpeio/ & Seruio/ calas/ hoc est clauas ligneas/ uel fustes gerebant.

Orpheus Alexander. Quæ polysyllaba sūt breuies. Excipitur Alecto/ palatium. Alecto cū unico l/ & et exilibus scribitur. Vna est ex tribus furiis infernalibus. Orpheus in argonautico. Τισιφορη Τε και Αληκτω και διαι μεγαριπα. Sylius li. xiii.

Virgilius Non ipsa Alecto/ nec feta furore Megæra. Virgilius libro æneidos. vii. Reginam Alecto/ stimulus agit undiq; bacchi. Alecto hic accusatiui casus est. Nec est alius casus/ nisi genitiuus: qui teste Seruio/ Alectus facit. Palatium (inquit Varro de lingua latia) quidam a balatu dictum putāt. Vnde Næuius (ut idem auctor pergit) palatium/ balatium appellat. Et Pompeius ait. Palatium dictum est/ quasi balatium: quia ibi Romæ in palatio pecus pascens ballare consueuerat: uel (ut subdit) a palo palas deducitur: quia scilicet ibi palare/ id est errare pecudes solerent. Verum cum balo balas/ & palo palas/ primam (ut p babimus) syllabam producat/ sic & palatium. Sylius libro. xiiii. Lanigeræ balant stabulis. Ouidius qui de philomela inscribitur/ si tamen codex non mentitur auctorem. Blaterat hinc aries: & pia balat ouis. Iuuenalis. pecudem spondere facello Balantem/ & laribus cristam promittere galli Non audet. Virgilius libro æneidos nono. Et nunc plantes uideo/ gemitumq; cadentum. Sylius li. xii. Quam tanti fuerint/ cadere ut palatia cernas. Staius libro siluarum pmo. Dum noua contentis surgant palatia flammis. Idem siluarum quarto. subire noui palatia fasces. Martialis. Inde sacro uenerada petes palatia cliuo. Idē.

Martialis Astra licet propius/ palatia longius essent. Idem. Sic fora mirentur/ sic te palatia laudent. Attamē poetæ p suo arbitrio pa syllabam etiam correptam posuere. Lucanus. Phoebea palatia complet. Sylius libro primo. Aspice/ montis apex/ uocitata palatia regi. Idē in primo. obfessa palatia uallo. Ouidius de arte. Illic quas tulerant nemorosa palatia frondes. Idem libro metamor. pmo. Haud timeam magni dixisse palatia cæli. Virgilius georgicorum primo.

Virgilius Quæ Tuscum Tyberim/ & Romana palatia seruas. Valerius Flaccus libro secundo. Iliaciq; lares/ tantiq; palatia regni. Iuuenalis satyra nona. & aduētæ secreta palatia matris. Propertius. Atq; ubi nauali stant sacra palatia Phæbes. Idem. Celsaq; Romanis decerpta palatia tauris. Ut autem Varro dicit li. præfato/ nonnulli a pallantia Latina uxore/ palatium dictū existimāt. Plinius aut a Pallâte/ uel a Pallâteo oppido/ dictum tradit. Sed tūc cum duplicato l/ palatium scribi deberet/ maxime quom primam producit syllabā: quod tamen inscribēdo a nemine obseruat. Talea etiam producit primam. Serenus. Fraxinea inflammas quem fundit Talea succum. Taleæ dicuntur præsemina siue putamina lignorum: uel exquiliæ Talia coepe folliculum uocatur teste Festo.

Alexander. balistaq; tolles: Alea: caligo: balænaq; salebra: squaler. Ballista cum duplicato l scribitur: nā a βαλλω/ quod est iacio/ uulnere/ sagitto/ deriuatur. Quod quidē apud græcos cum r post t βαλλισ Τρα effertur. Genus est tormenti/ muros cōcutiētis.

Ouidius Ouidius libro primo detristibus. Quam graue ballistæ mœnia pulsant opus. Idem libro metamor. xi.

Nonius Nec lenius pulsata sonat/ q ferreus olim Quom laceras aries/ ballistaq; concutit arces. Nonius ballistam appellat/ qua saxa maiora/ & grauiora iaciuntur. Lucanus autem/ pro instrumento

	hastam quandam iaciente/accipisse uidetur. Ait enim. Neq; enim solis excusa lacertis Lancea/ sed tenso ballistæ turbine rapta Haud unum contenta latus trāsire quiescit. Alia cum primam corripit syllabam/ cum unico l scribitur: Alia
Lucanus	ut est apud Lucanum.
Virgilius	Quas Alia clades. At uero Virgilius/ ut primam produceret unū l interpo-
Seruius	suit/ teste Seruio/ quom dixit libro æneidos. vii.
Syllus	Quosq; secans in fastum interluit Allia nomen. Hunc etiam imitatus est Syli- Allia us libro octauo dicens.
Linus	Maiores & horribilis sese exstulit Allia ripis. Fluius est in Tyberim defluens/
Horatius	teste Livio. Alea autem ludus/ cum unico l/ primam (ut recte quidem hic au- Alea ctor tradit) syllabam producit. Horatius in epistolis.
Propertius	Quem damno uenus/ quem præceps alea nudat. Salebræ primam corri- Salebræ
Martialis	pit syllabam: non illam producit/ ut hic auctor uoluit. Propertius. Luna mi-
Horatius	nistrat iter: demonstrant astra salebras. Martialis.
Gualfredus	Sed quæ per salebras/ atq; saxa cadunt. Horatius in epistolis.
	Qui queritur salebras/ & acerbum frigus/ & ibres. Gualfredus in arte poetica.
	Quo pede transcurras salebras/ qua clauē recludas
Festus	Hostia. Sunt salebræ lapides/ super quibus in uiis transitur. Quin etiam/ au-
Virgilius	ctore Festo incultæ orationes/ nonnunq; salebræ dicuntur.
	Alexander. A super m tradant disyllaba. Excipitur Samos. Virgilius libro æni- Samos
	dos. vii. Threiciamq; samum/ quæ nunc Samothracia fertur. Insula est in ma- Same ri Aegæo. Et dixit Virgilius Threiciam/ ad differentiam alterius insulæ Sami:
Ptolemæus	quæ teste Ptolemæo Asiæ adiacet/ ex opposito ad Ephesum/ & Andro uici-
Iuuenalis	na est: de qua Iuuenalis satyra tertia.
Lucanus	Hic Andro/ ille Samo. Et Lucanus libro octauo. Ephesumq; relinquens/
	Et placidi colophona maris/ spumantia parua
Strabō	Radit saxa Sami. Same huius Samos/ urbs est Thraciæ in Cephallenia: quæ
Ouidius	& hæc Samos declinatur/ auctore Strabone libro. x.
Ouidius	Alexander. Quæ polysyllaba sunt breuies. Excipitur Lamius. Lamius cum uni- Lamius co m/ & i latino/ mons est Ioniæ: a quo/ Endymion etiam Lamius dictus est. Lamia
	Ouidius libro tertio de arte.
Stattius	Lamius Endymion non est tibi luna rubori. Idem libro. ii. de tristibus. In Ve-
Hieronymus	nerem Anchises/ i Lunam Lamius heros. Stattius libro siluarum tertio. cedat tibi Lamius ultro. Sunt tamen qui cum tm Latmius legunt. Lamia eadē scri-
	ptura animal est faciem præcedens muliebrem. Hieronymus in threnis Hie-
Virgilius	remiæ. Sed & lamia nudauerunt mammas: lactauerunt catulos suos.
Lucretius	Alexander. A super n lōgam faciunt disyllaba. Manes plurali tantū numero de Manes clinatur: & primam syllabam indifferētem habet. Virgilius libro ænei. tertio.
	stant manibus aræ Cæruleis mæstæ uitris. Lucretius libro tertio.
	Et nigras mactant pecudes manibusq; deisq;
	Alexander. Ni sint a longis polysyllaba curta locabis.
Prudentius	Ganeo demat. Ganea sceminino/ & ganeum neutro genere/ declinari potest/ Ganea ut alibi docuimus/ p̄mamq; apud Prudentiū syllabā corripit. Ait enim in Psy Ganeum chomachia. Ima pati laxa ganeorum lege teneri. Et a ganea/ ganeo descendit: Ganeo
Iuuenalis	cuius prima syllaba a Iuuenale producta ponitur/ dicente satyra. xi.
	Sed laudem siliquas: occultus ganeo pultes. Is est/ qui lustra frequentat.
Virgilius	Alexander. A p breuis. Excipitur Apher aphra aphrum ab aphrica: apis: Apoc-
Lucanus	ninus: Apidanus: saperda: sapos: lapathes. Virgilius georgi. iii. omnia secum
	Armentarius Apher agit. Lucanus libro quarto.
Stattius	Aut uagus Apher equos ut primū emisit in agmen. Neq; enim ab illa regula Apher demitur: est super f breuis a. Stattius libro siluarum tertio.
Ouidius	Mergat adoratus trepidis pastoribus apis. Ouidius libro scdo de sine titulo. Apis
Lucanus	Et comes in pompa corniger apis erat. Lucanus libro nono.
	Et sacer i cineres Magni mactabitur apis. Bos dicitur lingua Aegyptia: & fa-
Ouidius	cit in genituo apis/ uel apidis: & cū unico p/ & i latino scribit. Pro paruo autē uolatili/ primā corripit syllabā. Ouidius libro metamorphoseos. xiiii.

Seruius	Non apīs inde tulit collectos sedula flores. Apœninus cū unico p/ & œ diph	Apœninus
Perſius	thongo ſcribitur / ſi Seruio creditur : qui ab Hannibale Poeno nomen acce	Apennius
Virgilius	piſſe dixit. Hic tamen a græcis Apenninus abſq; diphthongo/ & cum duplica	
Plinius	to n ſcribitur/ & effertur. Perſius ſatyra ſecunda.	
Herodotus	Sic coſtam longo ſubduximus Apœnino. Virgilius libro œneidos. xii.	
Propertius	Vertice ſe attollens pater Apœninus ad auras. Mons eſt/ qui ab alpibus pro/	Apidanus
Lucanus	ficificens uniuerſam Italiam uſq; in Siciliam diuidit/ teſte Plinio . Apidanus	
Valerius	cum unico p/ & i latino/ fluuius eſt Theſſaliæ/ teſte Herodoto libro historia-	
Marcellus	rum ſeptimo. Propertius.	
Varro	Qualis in hærhoſo concidit Apidano. Lucanus. it gurgite rapto Apidanus/	
Pompeius	nunq̃que celer niſi mixtus Enipeus. Valerius Flaccus libro primo.	
Perſius	Segnior Apidani uires ubi ſentit Enipeus. Saperda a ſapio ſapis deducitur/ te	Saperda
	ſte Marcello: & dici poteſt quaſi ſapiens/ uel elegans. Varro in modio. Om/	
	nes uidemur nobis eſſe belli/ feſtiui/ ſaperdæ. Saperda item genus eſt conchæ	
	mali ſaporis/ auctore Pompeio: & nonnunq̃ pro ſterquilinio ponitur. Et pri	
	mam producit ſyllabam. Perſius ſatyra ſexta.	
	Et quid agam rogitas: en ſaperdam adueho ponto. Nec te moueat/ q; ſapio	
	ſapis a quo ſaperda deſcendit primam ſyllabam corripit / ſaperda uero/	
	producit . Sunt enim plæræque dictiones / quæ eſſi a primam corripienti-	
	bus ſyllabam deriuantur/ illam tamen producant: ut ſtabellum a ſtabro : ala	
	ab alo aliſ: agea ab ago agis: lex legis a lego legis/ uel (ut alii uolunt) a ligo li/	
	gas: laterna a lateo lateſ: regula a rego regis: ſtypendium a ſtipe: tegula a te/	
	go tegis: ſedes a ſedeo ſedes: libella a libra: ſcabidus a ſcabo ſcabis/ uel a ſcabie	Sapo
Serenus	Sapo/ notum eſt uocabulum. Serenus.	
Columella	Attrito ſapone genas purgare memento. Lapathos cum unico p/ & th aſpi/	Lapathos
Horatius	rato/ primam corripit ſyllabam. Columella libro undecimo.	
	Lubrica iam Lapathos/ iam rhamni ſponte uiſcunt. Horatius ſermoe. xiiii.	
Serenus	Et Lapathi breuis hærho. Lapathes eadem ſcriptura/ genus eſt holeris/ a La/	Lapates
Alexander	patho dictum: & primam apud Serenum ſyllabam producit/ quom ait.	
	Sæpe chelidoniæ cum ſucco lapathis addis. Et Alexander neq̃.	
	Lapathes cybus eſt: & holus componit eundem.	
	Alexander. Niſi papilio: uel uapulo: papo:	
	Apulus: & papa: ſapphirus: crapula: lapa:	
Iuuenalis	Mappaque: cum rapa. Apulia Italiæ regio/ primam ſyllabam indifferentem	Apulia
Martialis	habet: ſecundam uero productam. E diuerſo/ Apulus ab Apulia/ primam p/	Apulus
Horatius	ducit: & ſecundam corripit ſyllabam. Iuuenalis ſatyra. iiii. prouincia tanti	
Horatius	uendit agros: ſed maiores Apulia uendit. Martialis in apophoretis.	
	Velleribus primis Apulia/ Parma ſecundis. Horatius ſermone quinto. Incipit	
	ex illo montes Apulia notos Oſtentare mihi. Idem in tertio carminum .	
Lucanus	Nutricis extra limen Apuliæ. Hic prima huius dictionis ſyllaba/ correpta eſt.	
Perſius	Eſt enim metrum quattuor pedum: quorum primus/ ſpondeus eſt: ſecundus/	
Ptolemæus	& tertius/ choriambus: ultimus/ iambus. Sed & Pyrrhichius in fine locari po	
	teſt: qui duabus ſyllabis breuib; conſtat. Choriambus autem/ quattuor ſyl-	
	labis conſcitur/ prima/ & ultima productis/ duabus intermediis correptis.	
	Lucanus libro quinto. Apulus Adriacas exit Garganus in undas. Perſius ſa/	
	tyra ſecunda. Nec linguæ tantum ſitiat canis Apula quantū. Apulum/ urbs ē	Apulum
	Daciæ/ teſte Ptolemæo. Sapphirus cum p/ ſequente ph/ & i latino ſcribitur:	Sapphirus
	primamq; ſyllabam (ut alibi diximus) poſitione producit. Mappa cum dupli	Mappa
Horatius	cato p/ primam poſitione productam habet. Horatius in ſermonibus.	
	Vilibus in ſcopis/ in mappis/ in ſcobe quantus	
	Conſiſtat ſumptus/ neglectis flagitium ingens.	
	Alexander. A r breuis. Excipit Caria: larus: Lariffa: Larifa: Arabia: ſma	Caria
	ragdus: Arene: baris: Batiū: Caria cum c exili/ & unico r/ & i latino / regio ē	
	in minori Aſia/ inter Lyciam/ & Ioniam/ a Cara rege cognominata: qui au/	Cares
Plinius	guria ex auib; primis cōperit/ ut ſcripſit Plinius li. vii. naturalis hiftoriæ: cu	
Manilius	ius ppli/ Cares uocāt. Et primā ſyllabā indifferentē hēt. Marcus Manilius li. iiii.	

Martialis	Arcades antiqui/celebrataq; Caria fama. Martialis.	
Carolus	Aere nec in uacuo pendentia mausolea	
Petrus	Laudibus imodici Cares in astra ferant. Carolus Arretinus. Nunc Caria antiquo fuerit spoliata sepulchro. Petrus Riga in leuitico.	
Virgilius	Larus fluminis est habitator/ & incola terræ. Auis est/ græcum quidem uocabulum: quæ latine fulica dicitur. Virgilius in georgicis. In sicco ludunt fulicæ	Larus
Virgilius	Homerus autem corripuit in quinto odyssæ. Larius/ lacus est Comensis in Insubria/ a laro aue (ut quidam uolunt) cognominatus: quia hæc apud illum ipsum lacum auis habundat/ ut etiam in ipsa dictione aperte monstrauiamus.	Larius
Virgilius	Virgilius in georgicis. te Lari maxime/ teque	
Catullus	Fluctibus/ ac fremitu assurgens Bænice marino. Inde fit Larius Iaria larium/ Catullus. Veronam ueniat Noui relinquens.	
Acron	Comi moenia: Lariumq; litus. Larissa/ cum unico r/ & i latino/ & duplicato s	Larissa
Lactantius	urbs est in Thessalia/ testibus Acrone/ & Lactantio grammatico super librū	
Ptolemæus	secundum thæbaidos. Ptolemæus autem duas in Macedonia/ hoc est Thessa	Larissæus
Ptolemæus	lia posuit: quarum una est Pelasgiorum: alia Phithiotidis. Rursum & aliam	
Lucanus	eiusdem nominis scripsit esse in Casiotide Syriæ. Et a Larissa Phithiotidis/	
Horatius	Achilles Larissæus cognominatus est. Lucanus li sexto. Atq; olim Larissa po-	
Virgilius	tens: hæc est Phithiotica. de qua etiam Horatius oda prima. Nec tam Larissæ percussit campus opimæ. Virgilius libro ænei. secundo. Quos neq; Tydi	
Strabo	des/ nec Larissæus Achilles. Larisa huius Larissæ/ & Larise huius Larisses/ cum	Larisa
Stattius	unico r/ & i latino/ & unico s/ urbs est in Asia iuxta Cumam: a qua / Iuppiter	Larise
	Larissæus dictus est/ ut Straboni placet. De hac Stattius libro thæbaidos. ii.	Larissæus
	post habita est Larisa ingis. Est & eodem nomine urbs in Creta: in Pelopon-	Larissus
	neso arx Argiuorum: uilla in agro Attico ad Tralles: alia in finibus Hæmi. Larissus fluuius ē Eleorum/ ab Agro Dymam distermians: ibiq; alia est Larissa/	
Theopompus	ut scribit Theopompus. Arabia cum unico r/ & cum duplicato r Arrabia/	Arabia
Virgilius	scribi potest. Virgilius georgicorum secundo.	Arrabia
Propertius	Eoasq; domos Arabum/ pictosq; Gelonos. Propertius. Et domus intactæ te	
Propertius	tremet Arrabiæ. Idem. Nec si qua Arrabio lucet bombyce puella. Priscianus	
Priscianus	in perihegesi. Arrabiæ populi celebres/ hi nomine claro. Idem in eadem.	
Priscianus	Arabii cernes extremi litora ponti. Arabia triplex est/ ut docet Ptolemæus:	
Ptolemæus	Fœlix: Petræa: Deserta. Smaragdus primam syllabam indifferentem habet.	Smaragd)
Lucanus	Lucanus libro octauo.	
Stattius	Terga sedent crebro maculis distincta smaragdo. Stattius libro thæbai. ii.	
Prudentius	Sudor ubi arcano florêtes igne smaragdos Cingit. Prudentius i pŷcomachia.	
Martialis	Has inter species smaragdina gramine uerno. Martialis. Sardonychæ/ smaragdum/ adamantas/ iaspidas/ uno Portat in articulo. Vbi nonnulli codices scriptum habent smaragdos. Sed nescio quo pacto stare possit uersus: nisi fortassis antiquorum more/ s littera cum uocali per eclipsim elidatur. Nā apud antiquos s littera quandoq; abiiciebatur sola: quandoq; etiam cum uocali: ut hoc uno Ennii uersu dignosci potest. Ait enim in annalibus. Interea fugit al-	
Ennius	bus iubar Hyperionis cursum: ubi us abiicitur: & i quæ erat consonans/ in uocalem per dihæresim mutatur: ita ut albiu/ pes sit dactylus: ubi etiā iubar masculini generis est: cum alias neutri sit generis. Quod etiam Priscianus ipse annotauit. Sic Hyperionis solum samittit. Idem Ennius. Oua parere solet pen-	
Priscianus	nis genus condecoratum: ubi genus s litteram perdit. Lucillius satyrarum. v.	
Ennius	Si tam corpus loco ualidum/ ac regione maneret. Nam corpulo detracta s littera/ dactylus est. Item Tullius in Arato. Toruus draco serpit subter/ supera/ q; retorquês Sese: ubi toruudra/ amota s littera/ dactylus est. Sic & Virgilius noster. Inter se coisse uiros/ & decernere ferro: ubi dicit Seruius s cum uocali per eclipsim supprimi oportere: ita ut retde/ pes sit spōdeus. At uero Seneca in quadā epistola/ dicit Virgiliū cernere posuisse. p decernere/ hoc mō Inter se coisse uiros/ & cernere ferro. Et sic absq; eclipsi stabit uersus. Sed aptū ē Iuuenalis exemplum illud/ ubi ait.	
Lucillius	Dispositis prædiues hamis. Nam cum hamus primam producat syllabā/	

Virgilius	ut est apud Virgiliū libro æneidos quinto. Lenibus hinc hamis confertā au-	
Ptolemæus	roq; trilecem necesse est Plitteram cum e uocali abiici. Est igitur smaragdus	
Diodorus	lapis præciosus: & eiusdem nominis mons in Aegypto / teste Ptolemæo / uel	Baris
Propertius	in Marmarica prouincia / ab orientali parte. Baris cū unico r / & i latino / lin /	
Ptolemæus	gua Aegyptia cymbam significat / teste Diodoro. Propertius.	
Ptolemæus	Baridos & contis rostra Liburna sequi. Baris item / urbs ē mediterranea Phry	Baria
Ptolemæus	giæ Pisidiæ: & eodem nomine fluuius Indiæ / teste Ptolemæo. Baria / urbs est	Barium
Ptolemæus	Hispaniæ / ut idem Ptolemæus ostendit. Barium oppidū est Aetolorū / Peu	
Horatius	cetiorum / teste eodem Ptolemæo: quod etiam primam producit syllabam.	
	Horatius sermone quinto. Postera tēpestas melior uia / peior adusq; Bari mœ	
	nia piscosi. Barrhæ cum duplicato r / secundo aspirato / & æ diphthongo / po	Barrhæ
Ptolemæus	puli quidam sunt Indiæ / ut idem Ptolemæus docet. Barrhus eadem scriptu /	Barrhus
Horatius	ra / pro elephantō ponitur: a cuius ossis similitudine / dentes Barrhi dicuntur:	
Stattius	Horatius. Quid tibi uis mulier nigris dignissima barrhis? Stattius libro thæ /	
Ouidius	baidos quarto. Aegion: Arenemq; & quas Theseia Trœzen. Vrbs est Messe	Arene
	niæ in Achaia. Arena autem primam corripit syllabam. Ouidius heroidum.	Arena
	Quid facis Oenone / quid mandas semina arenæ.	
	Alexander. Quom subit a / sproduc dissyllaba. Excipitur Prafon: & Thasos. Pra /	Prafon
Martialis	son græce / latine porrū significat. Vnde prafinus prafina prafinū. Martialis.	Prafinus
	De nostra prafina synthesis empta togæ: hoc est uiridi / ad similitudinem co /	Thasos
Herodotus	loris porri. Thasos cum th aspirato / isula est Thraciæ / teste Herodoto libro	Thasius
Ptolemæus	historiarum sexto: quam Ptolemæus dicit esse in mari Aegæo: & est una ex	
Stattius	cycladibus. Stattius libro siluarum primo. Nō huc admissæ Thasos / aut ūdo	
Virgilius	sa Carystos. Inde sit Thasius thasia thasium. Virgilius libro georgicorum .ii.	
	Sunt Thasiæ uites: sunt & Mareotides albæ.	
Virgilius	Alexander. Polysyllaba curta locabis. Excipitur Asia: & Afopus. Virgilius: &	Asia
Seruius	longa sonoros Dant per colla modos: sonat amnis & Asia lōge. Palus quæ	
Virgilius	dam est Mysiæ / teste Seruio super librum septimum æneidos. Asia autem re	
	gio / primam corripit syllabam. Virgilius .iiii. georgicorum. Addam urbes	
Stattius	Asiæ domitas. Stattius libro thæbaidos septimo. Iam ripas Afope tuas / Boæ	Afopus
Ouidius	taque uentum. Ouidius de sine titulo. Quid referam Afopon / quem cepit	
Ptolemæus	Martia Thæbes / Fluuius est Achaia / teste Ptolemæo.	Blatero
Horatius	Alexander. A t breuis. Demitur blatero. Atella: & Atina. blatero primam sylla	
	bam indifferentem habet. Horatius sermone .xvii. Audit quom magno bla /	
Ouidius	teras clamore / furisq; Ouidius de philomela. Blaterat hinc aries: & pia balat	Atella
Ptolemæus	ouis. De hoc uerbo alibi uidimus. Atella cū unico t exili / & gemio l / oppidū	
Syllius	fuit Campaniæ mediterraneum teste Ptolemæo: a quo / Atellai ludi dicti sūt.	
Iuuenalis	Iuuenalis satyra sexta. Vrbicus exodio risum mouet Atellanæ. Syllius in .xi.	
	Ianq; Atella suos / iāq; & Galogræcia adegit. Vbi chalcographi imprefferunt	
Martialis	Ianq; & Atella. Atina cum unico t exili / & i latino scribitur. Martialis. Quo ci	Atina
Virgilius	ue Prisca gloriatur Atina. Virgilius libro æneidos septimo. Tæla nouant Ati	
Syllius	na potens: Tyburg; superbum. Syllius libro octauo. Descendens Atina aberat.	
Seruius	Vrbs fuit iuxta Pontinas paludes Campaniæ teste Seruio: quam Ptolemæus	
Ptolemæus	dixit fuisse Latinoq; mediterraneā. Alia eodem nomine urbs fuit in Boœtia.	
	Alexander. Et retrahatur. Quattuor: & fatum / Quattuor ab omnibus cū dupli	Quattuor
Virgilius	cato t scribitur: & primam syllabam positione producit. Virgilius libro ænei	
	dos decimo. Quattuor hic iuuenes / totidem quos educat Vpheus.	
	Alexander. sed longa notabis Hæc / quibus m superest / aut r muta præeunte. Ex	
Lucanus	cipitur Matinus: matella: Crathis. Matinus cum t exili / & i latino / mons est	Matinus
	Apuliæ. Lucanus libro nono.	
Horatius	Vulturis / & calidi lucent buceta Matini. Horatius in primo carminum. Pul /	
	ueris exiui prope litus parua Matinum. Matella cum t exili / & gemino l / di /	Matella
Martialis	minutium est a matula: quod quidem uas est urinarium. Martialis. Dispere	
	am / si tu Pyladi præstare matellam Dignus es. Crathis cū c exili / & th aspira	
Herodotus	to / & i latino / nomen est duorū flumiorū: quorum unus ē Achiuorū / teste Hero	Crathis
Ouidius	doto li. historiæ .i. Alius ē Calabria. Et ab Ouidio pma syllaba indifferen /	

	ter ponitur. Ait enim libro de ponto. iiii. Huc Lycus/huc Sagaris/peneusq;/ Hypanisq;/ Crathisq;. De Achivo loquitur. De Calabro autem intellexit quom dixit li. meta. xv. Crathis & hinc Sybaris nris coterminus oris. Eximere est ab hac exceptione auctor debuit composita cum σ' τ' ρ' α' τ' ο' σ' / qd exercitiū si gnificat: & composita: cum κ' ρ' α' τ' ο' σ' / quod robur indicat / siue imperium: de quibus superius disseruimus. Vel saltē demi debuerunt ab illa regula de me diis syllabis. Quæ sunt in tes sociabis: sicut Achates.	
Ouidius	Alexander. A super u breuius. Excipe Lauinum quod primam indifferentē ha bet. Virgilius. Cernes urbem & promissa Lauini Mœnia. Idem profugus la uinaq; uenit litora.	Philostrophus Hippocrates
	Alexander. Ante b sit breuis e / si non duo consona præsent. Demitur Oebalia: Sebetus: Ebrius: Hebe: ebur: Trebia. Oebalia cum æ diphthongo / ea prouin cia est / quæ Laconia dicitur / ab Oebalo Arguli filio / qui teste Lactantio grā matico / rex Laconum fuit / cognominata. Papinius in Achilleidē. Soluerat Oebalio classem de litore pastor Dardanus. Aliam dixerunt quidā esse Oe baliam in Italia / iuxta Tarentum Calabriae urbem / ab Oebalo Telonis Ca prearum regis filio denominatam / dicente Virgilio libro æneidos septimo. Nec tu carminibus nostris inductus abibis Oebale: quem generasse Telon Sebetide nympa Fertur. De hac Oebalia idem Virgilius georgicorum. iiii. inquit. Namq; sub Oebaliæ memini me turribus altis / Qua niger humectat flauentia culta Galeus / Corycium uidisse senem. Alii autem / quibus etiam assentiri uidetur Seruius / non aliam fuisse dicunt in Italia Oebaliā: nec id quoq; Virgilium intellexisse: sed quom dixit / sub turribus altis Oebaliæ / sic intellexit / scilicet eorum / qui ex Oebalia Laconica in Italiam adueneret: & tur res iuxta Tarentum ædificauere. Papinius libro siluarum primo. Euboia / & pulchra gaudet Sebetus alumna. Fluius est iuxta Neapolim Italiae urbem: ex cuius nympa Telon Caprearum rex / Oebalum suscepit. Virgilius libro æneidos septimo. Nec tu carminibus nostris inductus abibis Oebale: quem generasse Telon Sebetide nympa Fertur. Iuuenalis. Ebrius / aut petulans / q nullum forte cecidit. Hebe huius hebes / Iunonis filia fuit / & Herculis uxor: interpretaturq; pubertas. Vnde & iuuetas appellata est: hoc est iuuetutis dea Propertius. Nec si caelestem flagras amor Herculis Heben Sensit. Ouidius li bro metamorphoseos nono. Hoc illi dederat Iunonia muneris Hebe. Vale rius Flaccus libro octauo. Iam uacat / & fessum Iunonia sustinet Hebe. Patet etiam per compositum Ephebus. Nam ex ἐπι præpositione / & ἡβη puber tas / componitur / ut uidimus in dictione cathedra. Vnde & pubes interpreta tur. Iuuenalis satyra secunda. Armenius Zelotes cunctis narratur ephebis. Ho ratius in epistolis. Quo pacto partes tutetur amantis ephebi. Ebur primam syllabam habet indifferentem. Virgilius libro georgicorū primo. India mit rit ebur: molles sua tura Sabæi. Catullus. Ebone Nysæo uertice Cæsariæ: hoc est pectine eburno. Trebia cum t exili / etsi ante uocalem duas habeat conso nantes / primam tamen syllabam corripit Sylius libro quarto. Planiciem me tuens / Trebiam / collesq; petebat. Lucanus li. secūdo. Tpa Cannarum fuimus Trebiæq; iuuentus. Fluius est Gallia Cispina: qui teste Strabone / Placen tina per arua decurrit. Trebonius etiam & Trebatiū propria primam corri piunt exempla sunt apud Horatium.	Oebalia Oebalus
Lactantius Papinius		
Virgilius		
Virgilius		
Seruius		
Papinius		
Virgilius		
Propertius		Sebetus
		Ebrius Hebe
Ouidius Valerius		
Iuuenalis		Ephebus
Horatius Virgilius Catullus		Ebur Trebiam
Sylius Lucanus		
Strabo		
Homerus	Alexander. E c breuis. Excipitur Lecythus Oeconomus: Oechalia: imbecillus. Lecythus cum c exili / & y græco / & th aspirato scribitur. Homerus libro odyf seæ octauo. δ' ἄκ' α' ρ' δ' ε' χρυσὴν ἐρ' ἀγκυρῶν ὑγρὸν ἐλαίου. Vas est olearū fœ minini generis / dicente Aristophane / in Pluto. αἱ ἀγκυραὶ μὲν ὡς γυναικῶν. Hieronymus autem masculino genere protulit / quom dixit in libro tertio regum capitulo. xvii. Et lecythus olei non est imminutus. Oeconomus cū æ diphthongo / & c exili / uniuersæ domus dispēsator / Tullio interprete dicitur. Cōponit autem ex οἶκος / quæ ē domus / & ποιοῦσ' lex. Sic & parœcia cū æ di phthōgo i secūda syllaba / & c exili / & i latio / ex παρὰ præpositiōe qd iuxta significat / & οἶκος / quæ ē domus / cōponitur. Et dici potest incolatus: ubi scili	Lecythus
Aristophanes Hieronymus		
Tullius		Oeconomo mus. Parœcia

Vgutio	et domus contiguæ sunt. Quod quidem ab Vgutione & Catholico corru-	
Homerus	pta hac scriptura parochia dicitur. Oechalia cum æ diphthongo & ch aspi	Oechalia
Virgilius	rato ciuitas fuit Laconia ab Oechalio fluuio qui circa illam præterfluit co-	
Horatius	gnominata teste Homero libro iliados secundo. A qua etiam urbe ea	
Horatius	Laconia pars quæ Thessalia propinqua est in qua eadē urbs fuit Oechalia	
Lucretius	dicta est. Virgilius. Vt bello egregias idem discecerit urbes Troiamq; Oecha-	
	liamq; Imbecillus uel imbecillis (utroq; enim modo declinatur) ex in & bacil	Imbecillus
	lum componitur. Horatius sermone. xii. tractari mollius ætas Imbecilla uo-	Imbecillis
	let. Idem sermone. xvii. Imbecillis iners si quid uis adde Popino. Lucretius	
	libro primo. Adde q; imbecilla nimis primordia fingit. Producut etiam pri-	
	ma: recula a res & Specula a spes.	
Lucanus	Alexander. Ante d protrahis e si sint dissyllaba. Et subdit. Pes pedis & polysyl-	
Stattius	laba curta. Pedor (ut nonnulli uolunt) a pede deducitur & tamen primā pro-	
Varro	ducit. Lucanus. Longusq; in carcere pedor. Statius libro thæbaïdos quarto.	Pedor
Apuleius	Obsitus exhaustos pedore & sanguine uultus hoc est squalore uel putore.	
Virgilius	Hædus cum aspiratione in initio & æ diphthongo teste Varrone annotat.	Hædus
	Vt autem scribit Apuleius hædus lingua Sabinorū fedus dicebatur: ubi f di	Hædiculus
	gamma postea in aspirationem conuersum fuit. Producit tamen primam syl-	Hædulus
	labam. Virgilius. Sic canibus catulos similes: sic matribus hædos. Ab hædo	Hædillus
Iuuenalis	fit per diminutionem hædiculus hædulus hædillus. Iuuenalis. Et Tyburtio	Edulus
Plautus	ueniet pinguis agros Hædulus. Plautus i asinaria. Agnellum metuo: dic	
Isidorus	esse hædillum. Isidorus ante & Vgutio ab edo es est edum deductum tra-	
Vgutio	dunt: quod etiam absq; aspiratione & æ diphthongo scribi uolunt. Quorū	
Manilius	etiam opinionem non improbauerim. Nam cum primā quandoq; corripiat	
Virgilius	syllabam non inepte ab edo uerbo deduci potest. Manilius libro quarto.	
	Incipient eduli tremulum producere mentū. Dædalus etiam cū æ diphthongo	Dædalus
	(nam græce δαιδάλοσ) primam producit. Virgilius libro æneidos sexto.	
	Dædalus ipse dolos testis ambagesq; resoluit. Pater fuit Icaris & dici potest	
	ingeniosus.	
Lucanus	Alexander. Ante g fit brevis e. Excipitur Aegæ: & R hegyū. Lucanus li. iii. Mal-	Aegæ
Ptolemæus	los & extremæ resonant nauilibus Aegæ. Vrbs est Ciliciæ pluralis tantū nu-	
Thomas	meri & insula in mari Aegæo teste Ptolemæo. Et cum æ diphthongo i utra	R hegyum
Theocritus	q; syllaba annotatur. R hegyū cū aspiratione post r & y græco alibi scriptū	
	annotauimus. Thomas. ἱβυκοῦ ἰταλὸς ἐκ τοῦ ῥηγίου ἢ ἐκ μεσηρῆος.	
	Alexander. E super l lōgā faciūt. Excipitur Helix huius helicis: Telō. Lelex. Theo	Helix
	critus edyllio primo. κάρπῳ ελῖξ εἰ λειταί ἄγαλλο μέρα κροκοερτί. Genus	Telon
	est hederæ. Telon propriū fuit nomē regis Caprearū. Virgilius libro ænei.	Lelex
	vii. Oebale quē generasse Telon Sebetide nympa fertur. Telon aut longū	
	primā pducit syllabā: & ab hoc cōposita: tælū: tæla. Lelex Lucanus. Mox lele	
	gum dextra pressum descendit aratrum.	
Iuuenalis	Alexander. sed breuiabis Quæ polysyllaba sūt. Demitur Pelamys: Pelū: Pelusi	Pelamys
Ouidius	um: Pelignū. Iuuenalis. siccus petasunculus & uas Pelamydū. Genus ē piscis:	Pelion
Lucanus	& cū unico l & y græco scribitur. Pelion cū unico l & i latino primā syllabā	
Syllius	indifferentē habet. Ouidius li. fastorū. v. Pelon hæmonia mons est obuersus	
Herodotus	i austros. Lucanus li. vi. Pelion oppōit radiis nascētibus ūbras. Syllius li. xiii.	
Ptolemæus	Ossaq; cū Pelio cūq; hæmo cesserit Othrys. Mons ē Thessalia teste Hero-	
Plinius	doto li. historiarū. vii. Pelusiū cū unico l & unico s unū est ex hostiis Nili te-	Pelusium
Pomponius	ste Ptolemæo: iuxta quod eiusdē nois stat ciuitas ut ondit Plinius nepos in	Pelusius
Propertius	uita Marci Antonii. Pomponius Mela li. primo. Alexandria Aphrica ē cōter	Pelusiacus
Martialis	mina: Pelusiū Arabia. Et a pelusio fit Pelusius & Pelusiacus. Propertius.	
Virgilius	Castraq; Pelusi Romano furruta ferro pro Pelusii. Martialis. Accipe Nilia-	
Lucanus	cam Pelusia munera lentē. Virgilius georgi. primo. Nec Pelusiace curā asper	
	nabere lētis. Lucanus li. viii. Et Pelusiaci tā mollis turba Canopi. Pelignum cū	Pelignum
	unico l urbs est Pelignorū teste Ptolemæo. Ouidius. Peligna gentis glo-	
	ria dicar ego.	
	Alexander E super m brevis est. Cœmentū cū æ diphthongo a κοιμω (ut quidā	Cœmentū

Horatius	dicunt) quasi Coenimētum/uel (ut alii uolūt) cum æ Cæmentū a cædo cædis/ primam producit syllabam. Horatius in tertio carminum. Coementū dimit/ tit redemptor. Sic & coemiterium cum æ diphthongo (ut in ipsa dictione ui/ dimus) primam producit.	Coemiteriū
Virgilius	Alexander. sed longis addere debes. E super m solam: sed correptis emo iungā. Excipitur emio emis quartæ coniugationis: quod patet per compositum re/ dimio. Virgilius in Copa. Copa Syrisca caput Graia redimita mitella. In non nullis tamen Alexandri codicibus/ita perscriptum legis: sed correptis emo iū gam. Ac emio. Sed alterius additio fuit: non Alexandri positio.	Emio
Valerius	Alexander. E super n longa. Excipitur enipeus: enyo: xenium. Valerius Flaccus libro primo. Segnior Apidani uires ubi sentit Enipeus. Lucanus li. septimo.	Enipeus
Lucanus	Sanguine Romano q̄ turbidus ibit Enipeus. Fluius est Thessaliæ: iuxta quē horrendum illud prælium fuit inter Pompeium/ & Cæsarem: quod totū con/ cussit orbem. Et cū i latino/ & unico p scribitur: qui tamen a Tortellio cū ph/ annotari præcipitur. Fuit et Enipeus eadem scriptura/ Hectoris auriga/ teste	
Tortellius	Hōero libro iliados octauo. Martialis. Nec te decipiat ratibus naualis Enyo.	Enyo
Homerus	Dea belli dicta est: & cum y græco scribitur. Martialis. Omnis in hoc gracili	Xenium
Martialis	xeniorum turba libello. Dici pōt munus hospitalitatis.	
Martialis	Alexāder. Si b/ uel g/ uel f/ uel u/ præiūgitur illi/ Fit breuis. Demitur Bænacus: & strenuus. Bænacus apud Græcos cum æi diphthongo annotatur: quam no/ stri in æ transferunt. Virgilius georgicorum secundo. Fluctibus/ ac fremitu al/ surgens Bænace marino. Lacus est Galliæ Cisalpinæ. Horatius in epistolis.	Bænacus
Virgilius	Strenuus/ & fortis/ caulisq; Philippus agendis.	Strenuus
Horatius	Alexander. Ante p fit breuis e. Eximitur Cephisus: Epirus: hepar: æpolus: Aepy:	Cephisus
Lucanus	Aepia. Cephisus cum i latino/ & unico s/ fluuius est Bocetiæ/ dicente Lucano. Boceti coiere duces: quos impiger ambit Fatidica Cephisus aqua. Ouidius li/ bro metamorphoseos tertio. Iam uada Cephisi/ Panopescq; euaserat arua.	
Ouidius	Hunc iuxta Lilæam urbem nasci dixerunt Homerus libro secundo iliados/ & Plinius libro quarto naturalis historiæ. Quin & delphos præterfluere dici/ tur. Vnde & teste Homero/ Phocensium fluuius ponitur: ita ut utrunq; uerū	
Homerus	esse habeatur. Epirus cum i latino/ & unico r/ regio est in Europa. Lucanus li.	Epirus
Plinius	secundo. Primus in Epirum boreas agat. Ouidius libro metamor. viii. Rura/ petunt Epirus ab his/ regnataq; uati Bythrotos Phrygio. Ἠπείρ cum ἦ aspira/ to apud græcos scribitur/ hoc est (quos nos dicimus) hepar: quam litteram i	Hepar
Homerus	e productum/ uel in æ diphthongū/ transferre cōsueuimus. Neq; ab ἐπi præ/ positione descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Homerus in. xi.	
Lucanus	odyssæ. γυπτε δ' ἐμὴν ἑκὰς Τροίη παρ' ἡμετέρω Ἠπείρ' ἑκείροισι: ubi hepar primā/ producit: quam tamen Macer de uiribus hæbarū præter naturam corripuit/	
Ouidius	quom ait. Sumptum curat hepar. Aepolus cum æ diphthongo/ & unico l/ di/ ci pōt caprarius. Theocritus edyllio primo. ἄδ' ὅτ' ἰ το ψεύριστα καὶ ἀπὶ	Aepolus
Vgutio	τὸν αἰπὸ λαιπρὰ. Aepy cum æ diphthongo/ & y græco/ urbs fuit sub dicio/	Aepy
Homerus	ne Nestoris. Stadius libro thæbai. iiii. in sūmis ingestū mōtibus Aepy. Aepia	Aepia
Macer	cum æ diphthongo/ & i latino/ urbs fuit in Argo/ propinqua Pylo. Crepis	Crepis
Theocritus	huius crepidis/ & ab accusatiuo græco κρηπίδ' α/ hæc crepida/ apud latinos	Crepida
Stadius	primā corripit: apud Græcos uero producit. Horatius in sermonibus. Chry/ sippus dicat sapiēs/ crepidas sibi nunq̄. Nec soleas fecit. Persius satyra secūda.	
Horatius	Non hic qui in crepidis Graiorū ludere gestit. Theocritus edyllio quinto.	
Persius	παρ' ἰα κρηπίδ' εὖ παρ' ἰα χαλκὺν δ' ἡφοροὶ ἀμδ' ῥεσ: ubi Patet q̄ etiā pi syl/ laba/ apud illos producit: quæ apud nostros correpta ē. Ne de huius dictio/	
Theocritus	nis uepres prima syllaba dubites/ accipe exemplum Horatii in sermonibus.	
Horatius	Corna uepres/ & pruna ferunt.	
	Alexander. Longa sit epacta: repoq; simul sociatur. Epacta primā corripit sylla/ bam. Nam ab ἐπ' αγω/ quod est addo/ ex ἐπι & αγω/ compositū descēdit: ubi/ in prima ē breue. Repo (ut hic auctor tradit) re syllabam Producit: sed re	Epacta
Tibullus	de repens/ unpenitus formatur / primam corripit. Tibullus.	Repo
Horatius	Et quæcunque meo furtim surrepit amorī. Horatius. Verum opere in	Repens

Ouidius	longo fas est irrepere somnum. Ouidius in fastis. Bina repens oculis obtulit	
Virgilius	ora meis. Virgilius. Quo ruitis/quoue ista repens discordia surgit?	
Ptolemæus	Alexander. Ante q fit brevis e. Excipitur Sequana: qui fluius est Belgarū in	Sequana
Strabo	Gallia: iuxta quem habitates populi. Sequanici dicti sūt. testibus Ptolemæo/	Sequani/
Lucanus	& Strabone. Lucanus in primo. Optima gens flexis in gyrum Sequana fræ/	cus
Martialis	nis. Martialis. Hanc tibi Sequanicæ pinguem textricis alumnam.	
Stattius	Alexander. E super r brevis Excipitur Neris: Beryllus: berytus: cerinthe: Erida/	Neris
Lactantius	nus: Nereus: Erætus: Feronia: Thera: Neritos: Carete: sera: Chœrulus: Xerolo	
Tortellius	phus. Statius libro thæbaidos quarto. Neris & ingenti turritæ mole Cleone.	Beryllus
Prudentius	Mons est Argiurū. teste Lactantio grāmatico. Beryllus cū y græco/ & dupli	
Iuuenalis	cato l scribitur: etsi a Tortellio cum i latino scribi præcipiatur: & primā apd	
Syllius	Prudentium syllabam corripit: quæ ab aliis producta ponitur. Air enim Pru	
Priscianus	dentius in psycomachia. Hinc sibi sapphirum sociauerat: inde beryllum. Iuue	
Pomponius	nalis. ipse capaces Heliadum crustas/ & inæquales beryllos. Syllius li. secūdo.	Berytus
Ptolemæus	Et solitum digito beryllon adederat ignis. Priscianus in perihegesi. Berylli	
Priscianus	gemmas glauci: nitidumq; adamanta. Lapis est preciosus. Berytus cū y græ/	
Virgilius	co/ & t exili/ urbs est Syria: Antiochia: teste Pomponio Mela: quā Ptolemæ	
Propertius	us dicit esse Phœnices. Priscianus in perihegesi. Antiquaq; Tyron/ Beryti &	Cerinthe
Lucanus	moenia grata. Cerinthe huius Cerinthes cum c exili/ & i latino/ & th aspira/	
Virgilius	to/ genus est hærbæ. Virgilius georgicorū quarto. & cerinthe ignobile gra/	Eridanus
Virgilius	men. Eridanus cum i latino scribitur. Propertius. Quantum Hypanis Vene/	
Lucanus	to diffidet Eridano. Lucanus li. secundo. Eridanus fractas deuoluit in æquo/	
Virgilius	ra siluas. Fluius est Italia: alio nomine Padus uocatus: ut est apud Virgiliū	
Lucanus	libro æneidos nono. Siue padi rapis/ Athesim seu propter amœnū. Hic om/	
	nium fluuiorum maximus creditur/ dicentē de eodem Virgilio. Fluuiorum	
	rex Eridanus. Quod tamē quidam intelligunt solum per Italiam: alii (ut di/	
	ximus) per totum orbem. Quod etiam confirmare uidetur Lucanus/ dicens.	
	Nec minor hic Nilo/ scilicet Eridanus/ si non per plana iacentis Aegypti/ Li/	
	bycas Nilus stagnaret arenas. Nec minor hic Istro: nisi q dum permeat orbē	
	Ister casuros in quælibet æquora fontes Accipit: & Scythicas exit non solus i	
	undas. Hic Eridanus triginta flumina in mare mergit celeberrima/ ut scribit	
Plinius	Plinius: quem tamen Istro minorem esse affirmat Strabo. Lucanus li. secūdo.	Nereus
Strabo	Hic rubuit primū ciuili sanguine Nereus. Fuit teste Hesiodo in theogonia/	
Lucanus	marinus deus/ Oceani/ & Terhyos filius: & pro mari ponitur. Virgilius libro	Erætus
Hesiodo	æneidos septimo. Eræti manus omnis oliuiferæq; Mutusca. Oppidum fuit	
Virgilius	Italia: ab hpx quæ Iuno dicitur/ ibi culta cognominatum/ teste Seruio. Hora	Feronia
Seruius	tius sermone quinto. Ora/ manusq; tua lauimus Feronia Lympha: ubi laui/	
Horatius	mus præsentis tpris est a lauo lauis tertiae coniugatiōis. Virgilius li. æneidos	
Virgilius	octauo. Pascenti cui tris animas Feronia mater Horrendum dictu dederat.	
Syllius	Syllius libro. xiii. Diues ubi ante omnes colitur Feronia luco. Cāpaniæ nym	
Seruius	pha est: & libertorum dea uocatur/ teste Seruio. Imo libertinorum: non liber	
	torum. Alius est enim libertus: alius libertinus. Est & eodē nomine urbs sub	
Strabo	monte Soracte/ teste Strabone. Rursus aliam eiusdem nominis urbem	
Ptolemæus	scribit Ptolemæus esse a latere orientali Sardinia. Thera cum th aspirato/ a	Thera
Callimachus	Callimacho/ Callisto appellata est. Ait enī. Nomine Callisto fuerat/ sed post	
Strabo	modo Thera Dicta fuit tellus urbis origo meæ. Strabo scribit Theram urbē	
Ptolemæus	esse circa parua syrtis initium. Ptolemæus duas ponit/ unā Lydiae Mæoniae	
Plinius	ciuitatem: aliam insulam sub Eubœa. Neritos cum i latino/ & t exili/ mons ē	Neritos
Virgilius	in insula Ithaca/ ante Leucada/ & Achaia/ posita/ teste Plinio libro quarto.	
	naturalis historia. Sed a Virgilio p tota isula poni uidetur/ quom ait libro	
	æneidos tertio. Dulichiumq; Samosq; & Neritos ardua saxis. Neritum ea/	Neritum
Plinius	dem scriptura/ oppidum est in Acarnania/ parte Epiri: quod postea Leucas	
Ptolemæus	uocatum est/ teste Plinio libro præfato. Aliud Ptolemæus scribit esse Sallen	
	tinorū mediterraneū. Carete huius Caretis/ & Cares huius Caretis/ declari	Carete
Iginus	pōt/ ut i ipsa dictiōe uidimus: & cū æ diphthōgo ānotat. Oppidū fuit Tuscia/	Cares
Virgilius	teste Igino de urbibus Italicis. Virgilius li. ænei. viii. Est igēs gelidū lucus ppe	

Syllius Martialis	Cæritis annem. Sera cum unico r / primam syllabā indifferentem habet. Syllius libro. xiii. tum cardine uerso Obnoxi torquent obices munimina seræ. Vbi nonnulli legunt sera: hoc est tarda. Sed Syllii codices seræ habent: non sera: & magis sententiæ cōuenit. Neq; alibi usq; producta prima syllaba legitur. Quod si Syllii codex est mendosus sera primam tantū corripit. Martialis.	Sera
Martialis	Ferrea ppetua claustra tuere sera. Serra aut a seco secas / cū gemio r scribit. Martialis. Et pigues tūcas serra secare pōt. Choerulus diminutiū cū ch aspi rato / & æ diphthongo / proprium fuit uiri nomen: & dici potest porculus. Nam χοιρος græce / latine porcus interpretatur. Horatius in epistolis. Chœ rulus incultis qui uersibus / & male natis. Xerolophus etiam primam produ cit. Nam græci cum ἡ ξερολοφος scribunt. & siccus tumulus interpretatur.	Serra Choerulus Xerolo phus
Horatius	Alexander. Longa ue super r. Excipitur uerædus. Martialis i xenii. Parcius uta ris moneo rapiente uerædo: hoc est rædæ uectore / siue equo / siue auriga. Cū æ diphthongo in media syllaba scribitur.	Verædus
Manilius Prudentius	Alexander. P quoq; præposita pones disyllaba longa. Spæra cum æ diphthon go / uel (ut alii dicunt) sphæra primam producit syllabam. Marcus Manilius libro primo. Ingenti sphæra totum præcingit olympum. Prudentius uero primam corripuit / quom in psychomachia ait. Cuius ad arbitrium spæra mo bilis / atq; rotunda. Neq; ab eo quod est spacium sphæra descendit / ut cum Catholico Vgutio somniauit. Sed teste Eusebio Pamphilo libro secundo de euangelica præpratiōe / sphæra dicta ē / quasi sephæra: hoc ē corpus atehereū.	Sphæra Spæra
Vgutio Eusebius	Alexander. Longa sit e super s / Excipitur Vesulus: Veseuus: Mesana. Virgili / us libro æneidos decimo. Actus aper multos Vesulus quem pinifer annos. mons est Liguria: ubi Eridanus fluuiorū Italiæ maximus oritur / teste Plinio libro tertio naturalis historiæ. Veseuus primam syllabā indifferentem habet.	Vesulus Veseuus
Plinius Syllius Statius Seruius Virgilius Seruius Probus	Syllius libro. vi. Monstrantur Veseua iuga: atq; in uertice summo Depasti fla mis scopuli. Statius libro. iiii. siluarū. tibi nobile uulgu Crescit: & infani sola tur damna Veseui. Mons est Campaniæ. Alium eiusdem nominis dicit Ser uius esse montē Liguriæ: de quo (ut ait) intellexit Virgilius georgico. secūdo / quom dixit. & uicina Veseuo Nola iugo. Sed fallitur Seruius. Nam Liguriæ mons non Veseuus / sed Vesulus uocatur / ut supra uidimus. Vnde Probus su per præfatum Virgilio locum / Veseuum / Campaniæ montē interpretatus est: quod etiam patet per id quod sequitur. Et uacuis Clanius nō æquus Acerras. Clanius enim Campaniæ fluuius est / ut idem Probus attestatur. Hic & Vesu nius / uel per syncopam Vesuius appellatur / a conflagratione qua conflagra tus est / sic uocatus. Nam Vesuiæ fauillæ dicuntur Syllius. Euomuit pastus per sæcula Vesuius ignes. Martialis. Hic est Pampineis uiridis (mō Vesuius) um / bris. Mesana (græci μεσηνη) urbs est testibus Strabone / & Ptolemæo / in Sici lia. Et primam syllabam indifferentem habet. Syllius libro. xiiii. Incubens Me sana freto / nimiumq; reuulsa. Thomas Pindari interpres. ἰβυκος ἰταλοα κε τοῦ ῥήγνου ἡ μεσηνη.	Vesulus Veseuus Vesuius Mesana
Thomas Ovidius	Alexander. Ante t longa sit e. Excipitur tetrinno: tetigi præteritū a tago tagis: Tetricus: Gætullus: Betullus: Hetruscus: tetrarcha: tetendi præteritum a tēdo: Metaurus. Ovidius qui de Philomela inscribitur. In fluuiisq; natans forte te / trinnit anas. Virgilius libro æneidos septimo. Pars mihi pacis erit / dextram tetigisse tyranni. Lucanus. Iam tetigit sanguis pollutos Cæsaris enses potest tamen contineri sub illa regula præteritum geminans. Sic & tetendi / didici / coecidi pupugi / de quibus in regulis suis disseremus. Persius. & tetrico uiuunt tibi pectine chordæ. Ovidius in fastis. Non est de triticis non est dea magna professis. Martialis. Dormiat / & tetrico cum cane pera rogat. Tetricus mons est Sabinæ asperimus: a quo / tetrici / hoc est tristes / dicti sunt / teste Seruio. Gætulus a Gætulia Aphricæ prouincia / cum æ diphthongo / & t exili / primā syllabam indifferentē habet. Virgilius libro æneidos quarto. aut captam du cat Gætullus Hiarbas. Martialis. Traducta est Gætulis: nec cepit arena nocē tes. Hoc enim modo perscriptum habent Martialis codices. Hunc etiā Mar tialis locum ita annotatum / in exemplum attulit Tortellius / & in Caprum	Tetrinno Tetricus Tetigi Tetricus Gætulus
Virgilius Lucanus Persius Ovidius Martialis		
Seruius		
Virgilius Martialis		

Agrætius Georgius	Agrætius: et si Georgius in Domitium ita legendum censeat. Traducta est Geticis. uel sic. Traducta est Gyaris: ubi & Chalcographi ipres- serunt. Tradita Gætullis: scilicet quæ ignorant oia peruertentes. Sicut enim ab Apulia pu syllaba producta / sit Apulus media correpta / quid mirum / si & a Gætulia Gætulus mediam corripit: quæ tamē (fateor) ab aliis produ- cta ponitur. Sed nec spernenda est Martialis auctoritas. Neq; te moueat / q; diphthongum ipsam corripit Martialis: cū & Mœotis / & rhomphœa / diph- thongum tam correptam / q; productam habeant: ut uidimus super regulam uocalis breuis est / alia subeunte. Betulus cum t exili / fluuius est Hispaniæ: cu- ius aqua ad ferri temperamēta q; aptissima esse dicitur. Betulum / oppidum ē	Betulus' Betulum
Ptolemæus Virgilius Seruius	Lætanorum in Hispania: teste Ptolemæo. Virgilius libro æneidos. vii. Quicq; Rhipas: Betulumq; tenet / atq; arua Celænæ. Quod Seruius oppidū dixit eē Campaniæ. Hetruria cum aspirato initio / & t exili / prouincia est Italiæ: quæ et si aliquibus terminis apud antiquissimos designabatur / ab Hetruscis tamen (nam ab Hetruria Hetruscus formatur) & Latinis / altero termino designata fu- it: dicente Liuiο libro pmo ab urbe condita. Pax inter Hetruscōs / & Latinos / ita conuenerat / ut Hetruscis / Latinisq; Albula quem nunc Tyberim uocant / fi- nis esset. Vnde Seruius super librū. xi. æneidos. Virgilianum illud enarrans / Hetrusciq; duces / ait Hetruria dicta est / q; eius fines protensi sunt usq; ad pri- mam ripam Tyberis. Et subdit. Nam Heteron est alterum: & oros finis uoca- tur. Roma enim (ut idem auctor pergit) antea unam tantum Tyberis ripam tenebat. Quod etiā Iuuenalis cōfirmauit / dicens. Imperii fines Tyberinū uir- go natauit. Propertius. Non tot Achæmeniis armantur Hetrusca sagittis Spi- cula. Ouidius libro metamor. xv. qui primus Hetruscam Edocuit gentem: ca- susq; aperire futuros. Statius libro siluarum primo. Fronde uerecundo Clio mea ludit Hetrusco. Martialis. Muneris hoc utrūq; tui testatur Hetruscus. Vir- gilius libro ænei. octauo. Gens bello præclara iugis insedit Hetruscis. Et in eo dem. Ergo omnis furis surrexit Hetruria iustis. Ennius tertio annaliū. Hac no- ctu filo pēdebit Hetruria tota. Heterō ergo pma corripit cū suis cōpositis: ut	Hetruria Hetruscus
Iuuenalis Propertius Ouidius Stattius Martialis Virgilius Virgilius Ennius Hesiodus	Heterogeneus: Heteroclitus. Hesiodus. Τηρ δ' ε' ἑτερόν προ Τερήν μερ' ἐγείρε Το πρὸς ἑρεβέρη. Tetrarcha cum t exili utrobique / & ch aspirato / is dicitur / qui quartam regni partem detinet. Horatius sermone. iiii. habebat sæpe ducetos / Sæpe decem seruos: modo reges: atq; tetrarchas. Virgilius li. æneidos. vi. ala- cris palmas utraq; tetēdit. Sylius libro. vii. Multaq; Hasdrubalis fulgebat stra- ge Metaurus. Fluuius est / qui de Piceni prouincia oriens / in Flaminiam decur- rit. Cetra etiā pma naturaliter corripit ut Petra / metrū / retro / hetruria / tetrar- cha / tetricus / tetrinno. Sic & betula arbor ut ego sane puto primā corripit.	Heterogene- us Heteroclit' Tetrarcha Tetendit Metaurus
Horatius	Alexander. Deme metalum: & si p præuenit: aut u. Excipitur pætus. Horatius in sermonibus. Appellat pætum pater. Is dicitur / qui obliquatis oculis in altum respicit. Quod qdem cū æ diphthongo apud antiquos annotari cōsueuit.	Pætus
Ouidius Lucanus	Alexander. Thethys. yos Tethim dabit: estq; Tethis Tethidisq;. Tethys cum t exili in initio / & th aspirato in secunda syllaba / sequente y græco / primam syllabam indifferentē habet: & tunc facit in genitiuo Tethyos. Ouidius fasto rum. v. pars credidit esse Tethyos has neptes / Oceaniq; senis. Lucanus libro secūdo. Occasus mea signa timet: Tethymq; fugacē Qui ferit Hesperius post omnia flumina Bætis. Martialis uersu secundo libri quinti. Cæsar & hinc tri- uiam prospicis / inde Tethym. Virgilius egloga quarta. Quæ tētare Tethym ratibus / quæ cingere muris Oppida. fuit Coeli / & Vestæ filia / teste Salustio.	Tethys
Martialis Virgilius Salustius Ouidius Hesiodus Stattius Virgilius	Ouidius autem libro. v. fastorum uidetur dixisse illā fuisse Titani filiā / quom- ait. Duxerat Oceanus cōdam Titanida Tethym. Vnde & Oceani uxorem illam fuisse constat: quod etiam confirmauit Hesiodus in Theogonia: & pro mari ponitur. Thetis huius thetidis cum th aspirato in prima / & t exili in se- cūda syllaba / sequente i latino / primam corripit syllabā. Statius in achilleide. Peleus te nato socerum / & Thetis hospita iungunt. Virgilius li. æneidos. vi. Læua tenet Thetis / & Melite / Pæopeaq; uirgo. Fuit mē Achillis: & uxor Pelei.	Thetis

	Alexander. Ante b corripisi. Excipitur Tybur: Libethra: uiburnum: libella. Ty	Tybur
Horatius	bur cū c exili/ & y græco/ urbs ē sex milibus passuū a Roma distās. Horatius.	
Virgilius	Romæ Tybur amat uentosum: Tybure Romā. Virgilius libro æneidos. vii.	
	Tæla nouant Atina potens: Tyburq; superbum. Libethra cum i latino/ & th	Libethra
Solinus	aspirato/ teste Solino/ mons est in Magnesia: & eiusdem nominis fons: qui a	
Seruius	nonnullis singulari numero Libethrus dicitur: iuxta quem musæ coluntur/ ut	
Lycophron	dixit Seruius. Vnde musas Libethridas appellant. Apud tamen Lycophrona	
Strabo	pœtam Macedonia mōs esse uidetur: a quo/ musas ipsas Libethridas dictas	
	tradunt. Strabo autem scribit Libethrum esse locum Thraciæ: ex quo/ cū nō	
Ruffus	nulli in Boetia partem migrassent/ ubi est parnasus/ eodem nomine Libe	
Virgilius	thrum dicarunt. Vnde & musæ Libethrides uocatae sunt. Ruffus in Arato.	
Virgilius	Et deuota uirum tegerent Libethra peremptum. Virgilius in buccolicis.	
	Nymphæ noster amor Libethrides. Viburnum cum i latino/ breuissimum est	Viburnum
	uirgultum. Virgilius in buccolicis. Quantum lenta solent inter uiburna cu	
Lucretius	pressi. Libella a libra formatur. Lucretius libro quarto.	Libella
	Deniq; ut in fabrica si praua est regula prima/ Norma q; si fallax rectis regio	
	nibus exit/ Et libella/ aliqua si ex parti claudicat illū/ Omnia mendose fieri/ &	
	obstypa/ necessum est.	
	Alexander. Tribula dematur: hybernus: sibula: scribo: Tibia: liburnum. Libur/	Liburnum
Iuuenalis	num genus ueiculi/ cum i latino scribitur: & primā syllabam corripit. Iuena	
	lis satyra tertia. Diues & ingenti curret super ora liburno.	
	Alexander. Ante c fit breuis i. Excipitur Icarus: Icaria: Icarius: Sichæus: Sicilia: Si	
	cania: icon. Icarus cum i latino in initio/ & c exili/ fuit Dædali filius: qui cum	Icarus
	patre a Creta fugiēs/ frætus alarum fiducia/ ultra parentis iussa alitus euola	
	set/ & solis ardore/ cæra qua pennæ continebantur/ liquefacta esset/ ita ut ab	
Onidius	alis defluerent/ in mare decidit: quod est iter Myconem/ & Gyarum: quod q	
Ouidius	dem de suo nomine ab inde Icarium mare dictum est/ dicente Ouidio libro	
	tertio de tristibus. Icarus immensas nomine fecit aquas. Idem libro metamor	
	phoseon. viii. Icare (dixit) ubi es/ qua te regione requiram Icare/ clamahat.	
Tibullus	Tibullus. Icarus ut puro testatur sydera cælo. Lucanus libro. ix. Ipse p Icariae	Icaria
Lucanus	scopulos/ Ephesumq; relinquens. Insula est in Icario pelago/ teste Ptolemæo:	
Ptolemæus	a qua Icarium mare cognominatū est/ testibus Plinio/ Solino/ & Strabone li	Icarius
Plinius	bro. x. Icarus cum i latino utrobique/ & c exili/ mons est in Attica regione/ teste	Icariotus
Solinus	Plinio libro. iiii. naturalis historia: quo etiam nomine pater Penelopes uoca	
Strabo	tus est: quem alii Icarium dixerunt. Vnde Penelope filia Icariorum dicitur a	
Plinius	Propertio/ quom ait. Quaq; terunt fastus Icariorum tuos. Sichæus cum i latino/	Sichæus
Propertius	& ch aspirato/ cōiunx fuit Didonis: qui alio nomine Sicharbas dicebatur/ te	Sicharbas
Seruius	ste Seruio. Et primam syllabam indifferentem habet. Virgilius libro æneidos	
Virgilius	paimo. Huic coniunx Sichæus erat ditissimus agri. Ouidius heroidum. Nec	
Ouidius	consumpta rogis inscribar Elisa Sichæi. Sicilia cum i latino ubiq; & c exi/	Sicilia
	liza Græcis cum e in secunda syllaba Sicelia scribitur: a qua/ fit Sicelis. Nam a	Sicelia
	Sicilia/ Sicelis latine formari non potest. Primam syllabam indifferentem ha	Sicelis
Sappho	bet. Sappho ad Phaonem. Quid mihi cum Lesbos/ Sicelis esse uolo. Virgilius	
Virgilius	in buccolicis. Sicelides musæ paulo maiora canamus. Idem libro æneidos. iii.	
Virgilius	Ore Aretusa tuo Siculis cōfunditur undis. Nam a Sicilia fit Siculus Sicula Si	
	culum. Hæc insula etiam Sicania uocatur: a qua/ fit Sicanus Sicana Sicanum/	Sicania
Virgilius	si syllaba indifferenter posita. Virgilius libro æneidos tertio.	
Virgilius	Sicano prætenta sinu iacet ifula contra	
	Plemmirium undosum. Idem libro æneidos quinto.	
	Fida reor fraterna erycis: portusq; Sicanos. Cum i latino/ & c exili scribitur.	
Palladas	Palladas in epigrammatis. εἰκόνα τῶν ἐν τοῖς ἡφυστοῖς ἐκ τοῦ εἰ. Dici pōt	
	Icon imago/ siue effigies.	Icon
	Alexander. Ante d longa fit i. Excipitur didici præteritum a disco discis: Idume:	Didici
Papinius	Hyspades: Cydon: Fidena: Cnidus: Didyme: Didymi. Papinius in achilleide.	Idume
	Præterit/ & didici quo Pæones arma rotatu. Idume huius Idumes cum i lati/	Idumæus

- Plinius no in initio/urbs est in Idumæa regione Syriæ/teste Plinio libro.v.naturalis
historiæ:a qua/fit Idumæus Idumæa Idumæū:quod & pro epitheto palma
Virgilius rum ponitur a Virgilio in tertio georgicorum/quom ait.Primus Idumæas
Valerius referam tibi Mantua palmas. Valerius Flaccus li.primo.Facta uirum/uersam
Lucanus proles tua pandit Idumem.Lucanus libro.iii.Gazaq/& arbusco palmarum
diues Idume.Hydaspes cum aspirato principio/& y græco/fluuius est Indiæ. Hydaspes
Lucanus libro.vi. Qua rapidus Ganges/& qua Nysæus Hydaspes. Alius eo/
Virgilius de nomine ponitur a Virgilio fluuius Mediæ/in quarto georgicorū:ubi ait.
Probus Lydiæ/nec populi Parthorum/aut Medus Hydaspes. Probus autem/hūc eun
dem dixit esse fluuium Indiæ.Sed (ut ait) ideo Medus dixit Virgilius qā Me/
di duce Alexandro/per eum/regem Indorum/& ipsam Indiam subegerunt.
Stattus Cydon.Hæc regi promissa Cydon. Virgilius libro æneidos.x. Dum sequeris
Virgilius Clytium in foelix noua gaudia Cydon.Fuit etiam eadem litteratura Cydon/
urbs Creta/teste Plinio libro.iiii.naturalis historiæ.Fidena huius Fidenæ cū
Plinius i latino/& Fidenæ plurali tantū numero declinari potest/teste Seruio super
Seruius librum.vi.æneidos.Et primam syllabam indifferentem habet.Iuuenalis sa/
Iuuenalis tyra tertia. Viuat Fidenis:& agello cede paterno.Et in eadem.An Fidenarū/
Iuuenalis Gabiorumq; esse potestas.Syllus.modo Roma minatur:Quondam Fidena.
Syllus Virgilius libro æneidos.vi.Hic tibi nomentū/& Gabios/urbēq; Fidenā.Vrbs
Virgilius est Latinorum mediteranea/teste Ptolemæo.Cnidus cum cexili/& i latino/
Ptolemæus una est ex quinque ciuitatibus Doricæ Greciæ/teste Herodoto libro historiā
Herodotus primo.a qua fit Cnidius Cnidia Cnidium.Lucanus libro octauo.Aura fluēs/
Lucanus Cnidon inde fugit:claramq; relinquit Sole Rodon. Carolus Arretinus.
Carolus Praxitelesq; Cnidi rursus te marmore signet Pulchra Venus:quo fit nobilis
Horatius ipsa Cnidos.Horatius in secundo carminum.ut pura nocturno renidet Luna
Didyme mari/Cnidiusue Gyges.Didyme cum i latino in prima/& y græco in secūda/
Didymi insula est in mari Siculo una ex Acoliis/teste Ptolemæo.Ouidius libro meta
morpho.vii.Hydra etiā hydria/hydrus/hydrops/primam indifferentem ha
bet unde ab ὕδρω quæ est aqua quod apud græcos primā habet cōmunem:
deriuatur.Anonn Oleatos/Didymēq; Didymī eadem scriptura/mōtes sunt
Ptolemæus foelicis Arabiæ/ut idem Ptolemæus ostendit.
Proptius Alexander. Ante g corripis i.Exicipitur Gygæus.Propertius.Lydia Gygæo tin
Gygæus
Homerus cta puella lacu.Lacus est Lydiæ/teste Homero libro iliados.xx.Et cum y græ
eo/& æ diphthongo annotatur.
Alexāder.uult figo fligoq; demi:Viginti:bigæ:trigitaq; frigora:pigæ:Migro. Migro
Manilius Migro migras mi syllabam naturaliter corripit.Marcus Manilius li.tertio.
Zozymas Nascentum acciperent proprias:signisq; migrarent.Zozymas.Heu quid ten
taui/quo/qualis/& unde migraui.
Alexāder.Lōga fit i super l.Exicipitur Pylos:Pylenē:Ilerdra:Lilybæum:Lilæa: Pylos
Ptolemæus Miletos.Cylidrus.Pylos cum y græco/oppidum est Messeniæ/ teste Ptole/
Pylius mæo/a Neleo Nestoris patre conditum.Vnde Nestor ipse Pylius dictus est.
Stattus libro thæbaidos quarto.Mittit opes/Danaasq; Pylos Neleia turmas:
Ouidius Nondum nota Pylos.Ouidius libro primo de pōto.Crede mihi/pylio Ne
Ouidius stor maior ero.Idem libro tertio de sine titulo.Illius attactu Pylius iuuenesce
re posset.Pylene cum y græco/urbs est Aetoliæ/teste Lactatio grammatico. Pylene
Lactantius Statius li.thæbaidos quarto.Belli fama uiros sensit scopulosa Pylene.Luca/
Statius nus.altæq; ad mœnia rursus Ilerdæ.Horatius in epistolis.Aut fugies Vticam:
Lucanus aut uictus mitteris Ilerdram.Vrbs est iberiæ/teste Ptolemæo.Lylibæum cū
Horatius i latino in prima/& y græco in secūda/& æ diphthongo in penultima sylla
Ptolemæus ba/promontorium est Siciliæ:& eiusdem nominis urbs/teste Ptolemæo.Syli
Ptolemæus us libro.xiiii.Cernit deuexas Lilybæum nobile chelas.Lilæa cum i latino/& æ
Syllus diphthongo/urbs est:iuxta quam Cephissus Boetiæ fluuius nascitur/teste Pli
Plinius nio libro quarto naturalis historiæ.Ptolemæus autem/duas eodem nomine
Ptolemæus urbes ponit:quarum una est Doridis:alia i Arcadia.Statius libro thæbai.vii.
Statius

Homerus Plinius Martialis Arator	Coryciūq; nemus/propellentemq; Lilaam. Miletos cum i latino/& t exili/ trium est urbium nomē: quarum una ē i Creta- teste Homero: alia in Ionia- te ste Plinio: alia in Lesbō. Et primam syllabam indifferentem habet. Martialis. Nec Miletos erat uellere digna tuo. Arator. Mensibus hybernis tribus in regi one Mileri. Cylidrus cum c exili & y græco utrobiqu; genus est serpentis: ut ali bi uidimus. Lucanus Chersydrus tractuq; uia sumate cylydri. Cylindrus aut ab auctore eximem.	Miletos
Virgilius	Alexander. Si præsūt s/ aut t/ debes i breuiare. Excipitur Syl'a. Thyle: tilia. Syl'a cum y græco/& unico l/mons est Lucaniae:& silua in illo Virgilius libro aene idos. xii. Ac uelut ingenti Syl'a/usummoē Taburno. Thyle cum th aspirato/ & y græco/& unico l/ scribitur: etsi a Tortellio cum t exili/& i latio scribi præ ciptur. Nomen est duarum insularum: quarum una est in Oceano: alia in Aphrica contra sinum Carthaginis. Virgilius georgicorū primo. tibi seruiat ultima Tyle. Statius libro siluarū secundo. Vis super Hesperia uada caligan/ tia Thyles. Sylius libro. xvi. Cæculus aut alter quom dimicat incola Thyles. Sunt tamē qui uertunt y græcum in u:& dicunt Thule. Neq; ab illa regula de mitur: u super l breuius. Psilotrū etiam pducit genus est unguenti ad depilan dum corpus. Tilia cum t exili/& i latino utrobiqu; & unico l/ primam syllabā	Syla Thyle Tule Tilia
Serenus Virgilius Ouidius	habet indifferentem. Serenus. Fraxinia in flamis quem fundit tilia succū. Vir/ gilius georgicorū. ii. Nec tilia leues/ nec torno rasile buxum. Ouidius li. meta morpho. viii. Quoq; minus dubites tilia contermina quercus. Genus est ar/ boris:& herbae: quæ a græcis φιλύρα dicitur.	
Homerus Ptolemæus Ouidius	Alexander. I super m tardat disyllaba. Excipitur Minas. Minas cum i latio mōs est in minori Asia/ testibus Homero in hymnis/& Ptolemæo: de quo Ouidi us libro metamorphoseon secundo. Ettandem niuibz Rhodope caritura: Mimasq;.	Minas
Catullus Ouidius	Alexander. simul his & hymē sociabis. Hymē cum y græco scribitur. Et primam indifferentem habet. Hymenæus autem primam corripit. Catullus. Hymē o Hymenæe hymen ades/ o Hymenæe. Ouidius heroidum. Turpia famosas cor pora iūget hymē. Dictus est deus nuptiarum: uel carnem nuptiale. significat etiam apud græcos hymen id/ quæ est apud nos pellicula.	Hymen Hymeneus
Virgilius Macer	Alexander. sed thyma deme. Thymus/& thymum/declinari potest:& cum th a spirato/& y græco scribitur. Et p̄mam syllabā indifferentē habet. Virgilius. Dumq; thymo pascuntur apes/ dum rore cicadæ. Macer de uiribus hærbarū. Si desit thymus/ pro thymo ponere thymbra	Thymus Thymum
Syllus Martialis	Præcipiunt medici. Hæba est aromatica/ apibus dulcissima. Alexander. Quæ polysyllaba sunt/ nisi simia/ curta manebunt. Excipitur Hyme ra fluuius: chimerinos. Sylius libro. xiii. Armare suos/ qua mergitur Hy/ mera ponto. Martialis. Si daret autumnus mihi nomen/ oportinos essem: Horrida si brumæ sydera/ chimerinos. Dicit potest hyemalis. Cum ch aspira/ to/& i latino utrobiqu; scribitur. Simius cum i latio utrobiqu; & simia/ teste Ser	Hymera Chimerios
Sergius Iuuenalis	gio in Donatum/ epicena sunt. Nam appellatione simii/ foemina/& nomine simia/ masculus intelligi potest: cuius ē p̄ma syllaba indifferēs est. Iuuenalis. Cuius supplicio non debuit una parari	Simia Simius Simia
Martialis Statius Ptolemæus	Simia: nec serpens unus: nec culeus unus. Martialis. Callidus enixas elidere simus hastas. Statius circa finem ultimi libri siluarū. Infantem lingua simium/ salibusq; proteruū. Simia eadem scriptura/ plura/ lis tm̄ numeri/ insulae quædā sunt in Carpathico pelago/ teste Ptolemæo.	
Columella	Alexander. Longa sit i super n. Excipitur inula. Columella li. xi. Capparis/& tri stes inula/ ferulæq; minaces. Genus ē hærbæ. Cū i latino scribitur. Linū apud	Inula Linum
Theocritus Lucanus Virgilius	Græcos primam corripit syllabam: quam tamen Latini pducunt. Theocritus edyllio p̄mo. ἡελε ἀροῦ τῶσαι παγε μίριλα παρτα λελείπει. Lucanus li. nono. Et tectum lino spargā per uulguſ Osirim. Virgilius georgico. p̄mo. Vrit enim lini campum leges: urit auenæ. Linus autem p̄prium uiri nomē/ li syllabā corripit/ ut in l littera uidimus.	Linus

Alexander. tineam/linio/linio demis.

Petrus Tinea producit Petrus Riga. Tinea cum t exili/& i latino/primam syllabā Tinea
Serenus habet indifferentem. Petrus Riga in Luca. In terris ubi sunt herugo:tinea:fu
Macer res. Serenus. Natura interno cum uiscere tinea serpens. Macer de uiribus hær
Ouidius barum. Lumbricos tali potu:tineasq; repellit. Ouidius libro metamor. xv.
Ausonius Agrestes tineæ/res obseruata colonis. Ausonius. I: tineas/cariēq; pati te char
Horatius ta necesse est. Horatius in epistolis. aut tineas pascas taciturnus inertes.

Horatius Alexander. Quæ c/uel s/aut m iungūt sunt breuiāda. Excipitur inclino/acclino Inclino
Ouidius declino/reclino:Synas:crinis:scriniū:mina:minotaurus. Ouidius libro meta Synas

Stattius morpho. ii. Inclinat cursus:& eadē circinat auras. Synas/oppidū est Phry
giz/dicente Statio siluarū primo:Purpura sola cauo Phrygiæ quā Synados
antro. Si tamen ex syn quod ē con/componitur sub exceptione non contine

Virgilius tur. Virgilius libro æneidos. vi. Sacra ferens/nosco crines/incanaq; mēta. Cū Crinis
Martialis e exili/& i latio scribitur. Martialis. Plena laboratis habeas cum scrinia libris.

Horatius Horatius in epistolis. Sole uigil/calamum/& chartas/& scrinia posco. Cum c
exili/& i latino scribit. Mina cū i latino/genus est ponderis:qd apud græcos Mina

Hieronymus mna una syllaba effertur. Quo etiam mō protulit Hieronymus noster/quom
ait in Luca. Domine mna tua decem mnas acquisiuit. Et paulo post. Domine
mna tua fecit quinq; mnas. Inde i hoc significato mina primam producit syl

Petrus labam. At minæ pro comminationibus mi syllabā corripit:ut utrunq; unico
uerfu Petrus Riga protulit/quom in libro Maccabæorum dixit. Ex auro
clypeum minarum mille/minarum Expertem. Sunt etiam minæ mi correpta

Seruius syllaba/murorum eminentiæ:quas pinnas uocant:teste Seruio. Virgilius.
Virgilius pendent opera interrupta:minæq; Murorum ingentes. Minotaurus cum i lati Minotaur⁹

Virgilius no/& t exili/filius fuit Pasiphaes Minois uxoris/ex tauro/media quidē par
te/hominis/media parte/tauri effigiem detinens. Virgilius libro æneidos. vi.

Martialis mixtūq; genus/plesq; biformis Minotaurus inest/Veneris monumēta nefan Cinnamū
Ouidius dæ. Cinnamum cum e exili/& i latino/& duplicato n apud pœtas latinos scri

Solinus bitur. Arbutula est similis cinamomo:uel eadem/quæ & cinamomū/ut nō
nulli uolunt. Martialis. Et fluere excusso cinama fusa uitro. Ouidius fastorum

Ouidius tertio. Cinama tum primum/captiuāq; tura dedisti. Cinamomum cum uni/ Cinamomū
Solinus co n(primā enim corripit syllabm)fructū est in Aethiopia:quod teste Soli

Vgutio no/situ breui nascitur/ramo humili & depresso. Neq; a canna deducitur/ut
cum Catholico somniauit Vgutio. Dionysius in perihegesi. ηλοορ φυλλα

Dionysius φερουσai ακηρασιω κηραμωωρ.
Alexander. Ante p fit breuis i. Eximitur stypendium:Typhon:pipo:gryps gry Stypendiū

Varro phis:grypus:Typhis:Rhiphæi:scripulum. Stypendium cum t exili/& y græ
co/licit a stype teste Varrone deriuetur/primā quidē syllabā corripiente/ta

Catullus men sty syllabam producit. Catullus. Indomito nec dira ferens stypendia tau
ro. Virgilius in diris. Dulci namq; tumet nondum uitecula bacco/Aut inter

Virgilius uarios Veneris stypendia flores Membra reclinarit. Typhæus primam corri Typhœus
Lucanus pit syllabam: sed Typhon idem qui & Typhœus/illam producit. Lucanus li Typhon

Lucanus bro. iiii. Conditur Inarimes æterna mole Typhœus. Idem libro septimo. An Pipo
Ouidius traq; lætiferi rabiem Typhonis anhelant. Fuit Titani/& terræ filius. Ouidi/ Pi Pio

Ouidius us qui de Philomela iscribitur: Accipiter pipat: miluus hiāsq; lipit. Accipitrū Gryphes
Virgilius ē uerbū quom uoces edūt: pipio autē pi syllaba correpta/ passerū. Ouidius li Grypus

Senec bro præfato. Pessimus ad passer tristia flendo pipit. Virgilius in buccolicis. Tiphys

Virgilius Iungentur iam gryphes eqs. Inde grypus nasus gibbus/ seu aquilinus. Seneca
Seruius in medea. Tiphys imprimis domitor profundū. Proprium fuit uiri nomen: q
gubernandæ nauis primus adminicula instituit. Et cum t exili/sequēte i latio/

Virgilius & y græco in secunda scribitur. Rhiphæi cum aspiratione post r/& i latino/& Riphei
Seruius æ diphthongo/montes sunt Scythici. Virgilius georgicorum tertio. Gens ef Riphæ
Virgilius fræna nimis Riphæo tunditur euro. Rhipæ cum i latino & p/ teste Seruio su Rhyphes

per nonum æneidos/montes sunt. Arcadiæ. Et apud Virgilium prima syllaba
correpta est. Ait enim. Quicq; Rhipas/Betulumq; tenent/atq; arua Celænæ.

	R hypes cum y græcò sequente p/pòpuli sunt Achiuòrum. Scrypus cum c	Scrypus
Ouidius	exili/ & y græco/ & scrypulum/ declinari potest. Sunt tamē q uertentes y græ	Scrypulū
Martialis	cum in u/scrupulum enuntiant. Et habet primam syllabā indifferentem. Oui	Scrupulū
Macer	dius de medicamine faciei. Quinq; parant marathri scrypula/myrrha nouē.	Scrypus
	Martialis. Flamirifue togæ scrupula tota decem. Macer de uiribus hærbarū.	Scrupulus
	Quattuor aut scrupulos mihi significare uidetur. Genus est pòderis. Neq; ab	
Vgutio	eo qui est scrupus/cuius diminutiuum est scrupulus/descendit/ut cum Ca/	
	tholico Vgutio somniauit.	
	Alexander. Iq breuis. Exipitur liquidus: & liquetius. Liquidus & a liquo liq̃s	Liquidus
	quod primam corripit syllabam/ & a liquor liqueris/ quod li syllabam pro/	Liquetius
Lucretius	ducit (ut in ipsis dictionibus probauimus) deduci potest. Et ideo primam syl	
	labā uti correptā/ ita & productā habet: ut utrūq; unico uersu ostendit. Lucre	
Seruius	tius/ quom dixit libro quarto. Crassaq; conueniunt liquidis: & liquida cras	
Virgilius	sis. Liquetius cum i latino/ fluuius est Venetiæ/ teste Seruio super librum no/	
	num æneidos: a quo fit Liquetia flumina circum: ubi iperitiores legunt liquetia: qđ	
	Seruus ipse iprobat. Nescio tamen/ an a liquor liqueris liquetius deriuetur.	
	Alexander. I super r longant dissyllaba. Exipitur Tyros: & quiris. Tyros cum t	Tyros
Propertius	exili: & y græco/ insula fuit/ & urbs eiusdem nominis: quæ nunc Satra uoca/	
Ouidius	tur. Propertius. Et Tyros ostrinos præbet Cadmea colores. Ouidius li. meta	
Propertius	morpho. xv. Fluctibus ambitæ fuerant Antissa pharosq;: Et Phoenissa Tyros.	
	Quiris cum i latino utrobicq; scribitur. Propertius. Lumina sopitos turbant ela	Quiris
	ta quirites. Milites erant hastam portantes. Styraç etiā primam corripit.	
	Alexander. Quæ polysyllaba sunt/ breuiatur. Demitur sirius: Cyrene: pyrene:	
Virgilius	Piren e: Pyramus. Sirius cum i latino utrobicq; stella est in ore canis cælestis.	Sirius
Lucanus	Virgilius libro æneidos tercio. tum steriles exurere syrius agros. Lucius libro	
Stattus	x. rapidus qua sirius ignes Exerit. Statius libro primo siluarum. nec calido la	
Syllus	trauit syrius astro. Syllus libro. xiiii. Primum lætiferos repressit sirius æstus.	
Valerius	Valerius Flaccus libro primo. Ira deum/ & Calabri populatur sirius arui. Cy	Cyrene
Lucanus	rene huius Cyrenes cum c exili: & y græco/ & Cyrenæ plurali tantum nume	Cyrenæ
	ro declinatur. Lucanus libro nono. Aphrica/ Cyrenis etiam tunc bruma rige	
Seruius	bat. Vrbs est Libyes. Pyrene cum y græco/ mons est inter Hispanias/ & Galli	Pyrene
Iuuenalis	as/ teste Seruio super secundum georgicorū. Iuuenalis satyra. x.	
Tortellius	Additur imperiis Hispania: Pyrenemq;	
Dionysius	Trāsiliti ubi Tortellius Pyrenæum legit. Sed fallitur. Nam pyrenæus cum æ	
	diphthongo adiectiue declinatur. Substantiue autem neutri generis est: & p	
Lucatius	ducit penultimam cū æ diphthongo anotatā. Vnde Dionysius in piegesis ait.	
	Τοιοῦτο δ' ἐστὶ πύρηναιον ὁ ποταμὸς καὶ ὁ ὄρος καὶ τὸ πᾶν. Lucius libro primo.	
Stattus	Nubiferos colles/ atq; aeream Pyrenem. Pyrene cum i latino/ apud Græcos	Pirene
	cū ei diphthongo annotatur. Statius libro siluarum primo. nec conscia detur	Pyramus
Ouidius	Pirene: largos potius mihi gurgēs in haustus. Mons est/ & fons apud Corin/	
Ptolemæus	thum. Ouidius. Pyramus/ & Tisbe/ iuuenum pulcherimus alter. Propriū fu/	
	it nomen adolescentis. Est & fluuius Ciliciæ/ teste Ptolemæo. Cum y græco/	
Martialis	& unico r scribitur. χείρ/ quæ est manus/ cum ei diphthongo apud græcos ano	
Martialis	tatur: & in cōpositione quandoq; chi syllabam producit: quandoq; corripit.	
	Martialis. Chirurgus fuerat: nunc est uespillo Diulus. Idem.	Chiragra
	Sed nil patrono porrigit: hæc chiragra est.	
	Alexander. Longa fit i super f. Exipitur crisis: Bison: phthisis: physis: sifer: Isara.	Crisis
	Crisis cum c exili: & i latino utrobicq; dici potest iudicium. Vnde catacrisis	
Martialis	diuudicatio. Cathacresis autem cum ch aspirato/ & ei penultima/ dici potest	Bison
	abusio. Et penultimam syllabam producit. Martialis. Illi cessit atrox bubalus:	
Martialis	atq; bison. Animal est/ quod mittit Germania/ deforme quidem prolixitate	
	iubarum/ & reliquo corpore: sed ferum. & facit i genitiuo bisonis. Vnde Mar	
	tialis ait. Turpes effeda q trahunt bisones. Phthisis cum ph in initio/ sequen	Phthisis
	te th aspirato/ & i latino utrobicq; (non autem hac scriptura tisis/ ut scribi præ	

Vgutio	capit Vgutio) pulmonis est exulceratio/ & ex humorum concursu: & dici potest latine tabes/ seu corruptio. Nam a φειψω quod est corrupto descendit. Phthy	Phthysis
Serenus	sis autem cum ph/ & th aspirato/ & y græco in prima dumtaxat syllaba/ dici potest spuitio. Nam a χεύζω verbo dorico/ quod est spuō deriuatur. Et i hoc	Ptyfis
Iuuenalis	figificato/ potest etiam scribi ptyfis cum p in principio/ & t exili/ sequente y græco: quod a πτυω communis linguæ uerbo/ id apud illos significante/ qd	Physis
Alexander	apud nos spuō/ deducit. Serenus. Si uero phthifis ānoso sedet improba mor	
Columella	bo. Iuuenalis. Et phthifis/ & uomica putres/ & dimium crus. Physis cū y græ	
Horatius	co in prima dumtaxat syllaba/ dici potest natura. Alexander neq.	
Lucanus	Corumpit natura physim: cursuq; rotato. Sifer cum i latino/ genus ē hærbae.	Sifer
	Collumella libro. xi. Iam sifer/ Assyrioq; uenit quæ semie radix. Horatius ser	
	mone. xviii. Peruelunt stomachum/ sifer/ halec/ fercula Coa. Lucanus li. pmo.	
	Hi uada liquerunt Isaræ/ qui gurgite ductus. Fluius est Galliæ in Rhodanū	Isara
Strabo	fluens/ teste Strabone.	
	Alexander. I breuis ante t fit. Demitur Tityrus: Clitorius: Clitumnus: Cliton: pi	Tityrus
	tuita: Sithonia: Bithynia: Zythus: Pythagoras. Tityrus cum t exili utrobicq; &	
Theochritus	i latino in prima/ & y græco in secunda syllaba/ pro quodam pastore/ lingua	
Probus	Laconum/ a Theochrito ponitur/ & Virgilio: qui apud nos/ teste Probo/ hir/	
Virgilius	cus transfertur. Virgilius in initio buccolicorū. Tityre tu patulæ recubans sub	
Virgilius	tegmine phagi. Clitorius cum c & t exilibus/ & i latino utrobicq; / fons est Ar	Clitorius
Ouidius	cadia: qui semel potus uini odium facit/ dicente Ouidio libro metamor. xv.	
	Clitorio quicunq; sitim de fonte leuauit/	
	Vina fugit. Clitumnus cum c/ & t exilibus/ & i latino/ fons est in ualle Spoleti/	Clitumnus
Dion	apud radices montis: cui Treuium oppidum imminet: & fluuium ex se apud	
Tortellius	Beuanium/ & Spoletum effundit. Hunc Dion historicus pro fonte Vmbriæ	
	posuit: ut dicatur Clitumnus quasi clitor amnis: hoc est iuitator: ut scribit Tor	
	tellius. Quod certe non placet. Nam si a κλητορ (ut idem tradit) descēderet/	
	non Clitumnus/ sed Cletumnus scribi deberet. Quare melius a κλειτορ/ qui	
	ē celebris deducitur: quasi celebris amnis Clitumnus uocetur. Ex huius aqua/	
Virgilius	si bos biberit/ & conceperit/ non solum grandes tauros/ sed penitus albos p	
	ducit/ dicente Virgilio georgicorum secundo. Hinc alibi clitumne greges/ &	
Syllius	maxima tauri Victimæ/ sæpe tuo persusi flumina sacro/ Romanos ad templa	
Plinius	deum duxere triumphos. Syllius libro. iiii. & patulis Clitumnus inaruis Can	
Lactantius	dentes gelido perfudit flumine tauros. Hūc esse in phaliscis Plinius putat. Cli	Cliton
Statius	ton cum c/ & t exilibus/ & i latino/ fluuius est Arcadiæ/ teste Lactantio grāma	
	rico. Statius libro thæbaidos. iiii. Et rapidus Cliton/ & qui tibi Pytie ladon.	
	Pituita primam syllabā producit/ ut super regulam/ est i præ t breuis/ clare p	Pituita
Ouidius	babimus. Sithonia cum i latino utrobicq; / & th aspirato/ pars est littoralis Ma	Sithonia
Virgilius	cedonia: in qua/ mons est/ Sithon uocatus. Ouidius.	Sithon
	Tum quoq; Sithonios hululauit mæsta per agros. Virgilius in buccolicis.	
Gellius	Sithoniasq; niues hyemis subeamus aquosæ. Sithō eadē scriptura/ dicta olim	
Manilius	fuit Thracia/ teste Gellio li. x. noctium atticarum. Bithynia cum i latino in p	Bithynia
Valerius	ma/ sequente th aspirato/ & y græco in secunda syllaba scribitur/ ut in ipsa di	Bithynus
	ctione uidimus: a qua/ fit Bithynus bithyna bithynum/ bi syllaba idifferēter	
Iuuenalis	posita. Manilius li. iiii. Cappadocum/ Armeniæq; iugis Bithynia/ diues. Vale	
	rius Flaccus li. iiii. Dant cererem/ lætumq; pecus/ nec palmitē bacchum Bithy/	
Columella	no Phrygioue satū. Iuuenalis satyra septima. Quancq; & Capadoces faciāt: eq	
Macer	tesq; Bithyni. Zythus cum y græco/ & th aspirato/ genus est potionis (ut di/	Zythus
	cunt) ex hordeo. Columella li. xi. Et pelusiaci proritet pocula Zythi. Macer d	
	uiribus hærbarum. Inter eas quas Pythagoras laudauerat hærbas. Cum y græ	
	co/ & i latino scribitur.	Pythagoras
	Alexander. Demas ambitus/ & itur:	
Propertius	Italus. Italus ab Italia/ primā syllabā indifferentem habet. Propertius. Itala p	Italus
Martialis	Gracios orgia ferre choros. Martialis. Mutauere meas Itala regna comas.	
Statius	Statius libro siluarum tercio. socius procul Itala rura Linqueret. Horatius in	

Horatius	tertio carminum. Princeps Aeoliū carmen ad Italos. Virgilius li. aenei. viii.	
Virgilius	Coniecto sternit iaculo: uolat Itala cornus. Idem libro aeneidos. viii.	
Virgilius	Hinc Augustus agens Italos impraelia Caesar. Silius. li. iiii. Siluarum.	
Statius	Apia/quaq; Italo gemitus Almone Cybelle. Horatius sermone septimo.	
Horatius	At Graecus postq; est Italo perfusus aceto. Ausonius.	
Ausonius	Fluminibusq; Italis praepollens sulphureus Nar. Persius satyra sexta.	
Persius	Mercibus hic Italis mutat sub sole recenti.	
	Alexander. Demas Psittacus: & titan. Psittacus cum i latino & duplicato t exili/	Psittacus
Tortellius	& c non aspirato scribitur: primaq; syllaba positione producit: et si Tortelli-	
Persius	us cu uico t scribi praecipiat. Genus e auis/articulata uerba expimetis. Persius.	
	Quis expediuit psittaco suu charer? Graecum uocabulu est: nec tamen a πσιτα	
Vgutio	descendit: ut cum Catholico Vgutio somniauit.	
	Alexander. M praute/uel r/aut u/producere debes. Excipitur Mitylene: mitra:	Mytilene
	mitilo: Britania: uirum. Mitylene huius huius Mitylenes cum i latino i pma	
	syllaba/sequete t exili/& y graeco i secuda/& unico l/ ifula e in mari Aegaeo:	
Martialis	& eiusde nois urbs i ea teste Ptolemaeo: quae alias Lesbos appellata e. Martia:	
Horatius	lis. Cum tibi no Ephesos/nec sit Rhodos/aut Mitylene. Horatius in epistolis.	
	Incolumi Rhodos/aut Mitylene/ pulchra/ facit q. Mitra cum i latino & t exi	Mitra
Virgilius	li/ barbara dictio est: & format diminutiue mitella. Virgilius in. Copa. Copa	Mitella
	Syrisca caput graia redimita mitella. Incuruus erat Pileus: quo phrigii/ & Ly	
Seruius	di utebantur/ teste Seruio super librum tertium aeneidos. Mitra etiam apud	
Lactantius	Persas proprie sol dicitur/ teste Lactantio gramatico: quo etia uocabulo usus	
Statius	fuit Statius/ quom dixit uersu ultimo libri primi tebaidos. Indignata seq tor	
Ouidius	quentē cornua mitram. Ouidius q de Philomela inscribitur.	
	Vere calere nouos coponit acedula catius. Matutinali tempore tunc Mitilas:	
	Luscinia cantantis uerbu est. Britannia cum i latino utrobique/ & t exili/ & du	Mitilo
	plicato n scribitur: a qua fit Britanus britanna britannum/ bri syllaba indiffe	Britannus
Iuuenalis	reter posita: & Britannicus britanica britanico. Iuuenalis.	Bratanicus
Virgilius	Quantum delphinis balena Britanica maior? Virgilius in buccolicis.	
Lucretius	Et penitus totos diuisos orbe Britanos. Lucretius libro. vi.	
	Nam quid Britannis caelum dipherre putamus. Vitrum cum i latino & t exi	Vitrum
Virgilius	li scribitur. Virgilius libro aeneidos septimo.	
Iuuenalis	Te nemus Angirae/ uirria te Fucinus unda. Iuuenalis satyra secunda.	Vitreus
Martialis	Attollens oculos uitreo bibit illa Priapo. Martialis. Et fluere excusso cinnama	
	fusa uitro. Criticus etia & Fritillus prima corripit.	
	Alexander. Sed breues uirulu; Britones: ouiq; uitellum. Britones cum i latino	Britones
Iuuenalis	& t exili/ Britaniae populi sunt: estq; bri syllaba pducta. Iuuenalis satyra. xv.	
	Qua nec terribilis Cimbr/ nec Britones unq.	
	Alexander. Ante b longa sit o/ uelut obex: obicioq;. Obex/ tam masculini/ q.	Obex
Syllius	foeminini generis est: & prima syllaba indifferetem habet. Syllius libro. xiii. tu	
Syllins	cardine uerso Obnxi torquent obices. Idem libro quarto.	
Virgilius	Et fidos certant obices accrescere sylua. Virgilius libro aeneidos. x.	
	Ecce maris magna claudit nos obice pot. Obstacle dicit. Obicio quattuor	Obicio
	syllabarū/ pma syllaba positioe pducit. Na ex ob/ & iacio/ coponit: & cu du	
	plicato ii scribitur/ pmo quide consonate/ secudo uocali: ut super regula/ Rei	
	icio/ refert distat/ dat re tibi longa/ differuimus. Excipitur ab hac regula obo	Obolus
Macer	lus: & obelus. Macer de uiribus haerbarū. Plusq; bis binos obolus uetat accipi	Obelus
	edu. genus e poderis. Obelus cu unico l/ ueru dicitur: a cuius similitudine/ uir	
Homerus	gula quada interpuncta/ et ueru appellata est. Homerus libro iliados primo.	
	μίστρον ἢ ἄλλο τὰ πρὸς τὰ ἀλλὰ καὶ ἀμφοῖν βέλους ἐπεῖρον.	
	Alexander. O c corripimus. Excipitur procuro procuras: focale: phocis. Procu	Procuro
Accius	ro prima syllaba habet indifferentē. Accius in annalibus. Exercet epulis laeti	
Ouidius	famulosq; procurant. Ouidius in fastis. R. isit/ & has (inquit) facito mea taela. p	
Syllius	cures. Syllius libro. v. Haud secus & stabulis procuras ocia pastor. Virgilius.	
Virgilius	Quod superest/ laeti bene gestis corpora rebus.	

Horatius	Procurare uiri. Horatius i epistolis. Hæc ego procurare, & idoneus imperdr,	
Martialis	& non. Martialis. Procuratorem uultu qui præferat ipso. Focale, a faucibus	Focale
Horatius	dictū ē: ubi au diphthōgus i o tā breue, q̄ productū cōuerſa ē. Horatius sermo	
Martialis	ne. xiii. Fasciolas, cubitale, focalia, potus ut ille. Martialis. Si recitaturus de,	
Quintiliāus	dero tibi forte libellū. Hoc focale tuas asſerat auriculas. Genus ē ligaminis ad	
Lucanus	fauces. Quintilianus. Focalia, & ligamina aurium, sola excusare pōt ualitudo.	
Ouidius	Lucanus libro quinto. Massiliæq; suæ donatur libera Phocis. Ouidius li. me	Phocis
Liuius	tamor. primo. Separat Aonios Actæis Phocis ab aruis. Parua est Græcorū	Phoce
Ptolemæus	regio, teste Liuiō. Phoce huius phoces oppidum ē Boetiæ, teste Ptolemæo.	Phoceæ
Ptolemæus	Phoceæ urbs est minoris Phrygiæ, ut Idē Ptolemæus oſidit. Phoca, marinus	Phoca
Virgilius	uitulus dicitur. Virgilius georgicog. iii. Sternunt se somno diuerso in litore	Phocees
Iuuenalis	phocæ. Iuuenalis. Eripiūt somnū Druso: uitulifq; marinis. Phocees, Ionū po,	Procurro
Herodotus	puli fuerūt, teste Herodoto li. historiarū primo. Excipiūtur ēt ab hac regula	Procedo
	procurro procurris: procedo: procido: proculco: procudo: procūbo: quæ oīa	Procido
	primā producūt syllabā. At fortasse dices: cōposita uerba hæc sunt: & ideo ex	Proculco
	cipi nō debuerūt. Cur ergo nō sic procuro (de quo diximus) procio, procis,	Procudo
	proco, procas, procello, procellis, quæ primā syllabā corripit? Intelligas pro	Procūbo
	cio, quom pōscere, seu petere significat. Nā procire pro prouocare, pro sylla	Procio
	bam producit. Cur deniq; excepit procærus?	
	Alexander. sed retrahatur locundus. Cum u tam in prima q̄ in secunda syllaba,	Proco
Isidorus	iucūdus scribitur. Neq; enim ab eo qui ē iocus descendit, ut Isidorus. Vgutio,	Procello
Vgutio	Brito, Mamætractus, Catholicon, tradidere. Sed a iuuo iuuas deriuatur, te	
Leonardus	ste Gellio in noctibus atticis: ita ut iucūdus quasi iuuicūdus dicatur.	Iucundus
Gellius	Alexander. O d producūt disyllaba. Excipitur Rhodos. Martialis. Cum tibi nō	Rhodos
Martialis	Ephesos, nec sit Rhodos, aut Mitylene. Lucanus libro. viii. clarāq; relinquit.	
Lucarius	Sole Rhodon. Insula ē Lyciæ, & eiusdem nominis urbs in ea, teste Pōponio	
Pomponius	Mela libro secundo: & cū aspiratione post r anno tatur. Fuit etiā Rhodos si,	
Homerus	lia Neptūni, a ioue dilecta, ut Homerus cecinit.	
Ausonius	Alexander. Poly syllaba curta manebunt. Excipitur Zodiacus: Dodona. Auso,	Zodiacus
	nus. Quotq; super terrā sydera Zodiaci. Dici pōt aīalis. Nam a ζωον, quod	
Virgilius	est animal, deriuatur. Circulus is est signorū, quæ in formā animalū figuran	Dodona
Virgilius	tur. Virgilius georgicorū primo. Deficerent siuæ, & uictū Dodona negaret.	Prodeo
	Idem li. ænei. iii. Ingens argentū, dodonæosq; lebetas. Fuit Epiri oppidum,	Prodino
	propinquū habēs nemus. Demi etiā possunt prodeo: prodino: quod idē si,	Prodigo
	gnificat: prodigo: produco. Ididē forte dicturus es de his, quod de superius	Produco
	nominatis, procedo: procido & c. Cur ergo excepit proderit?	
Martialis	Alexander. O super f breuis. Excipitur proficio: profore: profundo: proficiscor.	
Ouidius	Martialis. Profecit poto Mithridates sape ueneno. Ouidius li. metamor. xii.	Proficio
Horatius	Nil tamen emissi profecit acumine ferri. Horatius in epistolis. Quæ nocuere,	Profore
	sequar: fugiā quæ profore credam: hoc est prodesse: uel profutura esse. Pro,	Profundo
Catullus	fundo, & proficiscor, primā syllabā indifferentē habent. Catullus.	
Syllus	Has postq; mæsto profudit pectore uoces. Syllus li. xi. Impia dementis uulgi,	
Iuuenalis	& uix tota profudit Consulta. Iuuenalis satyra sexta.	
Propertius	Profectura domo Sicula nō mitior aula. Propertius. Hæc quoq; profecto lu	Proficiscor
Statius	debat lasone Varro. Statius libro thæbaidos. xii. Huic ego te coniunx ad de,	
Virgilius	bita regna profectū. Virgilius li. ænei. vi. Arcades his oris genus a Pallante p	
	fectū. Eodē fortassis modo dices: cōposita hæc sunt, ideo excepta nō fuere.	
	Cur ergo nō sic profectus, & professus, quæ primā corripit syllabā, & pro,	
	fūdo, & proficiscor, quæ (ut probauimus) pro syllabā correptā habēt. nō pro	
	ductā modo, & quæ idē auctor ad probandā regulā testimoniū uerba affert,	
	profot, & pfugus? Cur deniq; hæc excepit, dices. Profugio dēpta: uel profe	
Manilius	ro: profluit: offat: cū tñ profugio pro syllabā corripiat. Marcus Manilius li. iiii.	Profugio
Valerius	Quom Babylonias summersa profugit in undas. Valerius Flaccus li. vii.	
Columella	Contingit uix deinde mori: & sic fata profugit. Columella libro. xi. Sed rept	
Horatius	us profugit chelas, & spicula Phœbus. Horatius in epodo.	

Lucretius	Nulla sit hæc potior sententia Phœcorum Velut profugit execrata ciuitas.	
Prosper	Lucretius libro tertio. Sin ita syncæris membris ablata profugit. Prosper ta-	
Iuuenalis	men pro syllabam produxit/ quom ait. Vnum profugium tutū est deus ipse	
Martialis	timenti. Offa cum duplicato f primam syllabam positione producit/ dicen/	Offa
	te Iuuenale satyra sexta. coctæq; siliginis offas. Ofella autem cum unico f scri	Ofella
	bitur: quia primam syllabam corripit. Martialis. Parua tibi incurua craticula	
	ludet ofella. Excipitur etiam scrofa. Verum quia (ut quidam uolunt) græcū	
	est scropha uocabulum/ contineri potest sub illa exceptione: Quom c præit	
	longa: scopulus/ cophinus/ copos extra.	
	Alexander. L curtā facit o. Excipitur Tmolus: Moly: Olearos: Olenos: proluo:	Tmolus
Herodotus	prolongo: prolato: proloquor: prolabor: prolatum. Tmolus cum t exili/ se/	
Virgilius	quente m/ mons est in Cilicia/ teste Herodoto libro historiarum quinto. Vir/	
Priscianus	gilius georgicorū primo. Mittere nonne uides croceos ut Tmolus odores.	
Statius	Priscianus in perihegesi. Et Tmoli colles/ fluuius quibus aurifer exit	
Ouidius	Pactolus. Statius libro thæbaidos septimo. Te Tmolus/ te Nisa ferax/ The/	
	seaq; Naxos. Ouidius libro metamor. vi. Deseruere sui nymphæ uineta Tmo	
Tortellius	li: ubi spondeus quintum locum detinet: & secunda spondei syllabæ/ positiōe	
Ouidius	duarum quæ sequuntur consonantium/ tm/ producit: etsi Tortellius/ Timo	
	li trium uidelicet syllabarum/ legendum tradiderit. Vnde idem Ouidius li.	
	metamorphoseos decimo/ ait. Iudice sub Tmolo certamen uenit ad impar.	
Syllius	Apud Syllium tamen/ etiam trium legi syllabarum/ nisi codex est mendosus.	Tmolius
Virgilius	Hic & Tmolius a Virgilio appellatus est/ quom ait in Georgicis.	
	Tmolius assurgit/ quibus & rex ipse Phaneus. Moly cum unico l/ & y græco	Moly
Tortellius	scribitur: etsi a Tortellio cū t in initio/ & i latino in fine/ hac uidelicet scriptu	
Ouidius	ra Tmoli/ scribi præcipiatur. Ouidius libro metamorpho. xiiii. Moly uocat	
Homerus	superi/ nigra radice tenetur. Et Homerus in odyssæa. ῥίζη μὲν μελαίῃσκε γὰρ	
	λακτὶδ-ε εἰκελὸν ἄρθον μῶλν δ' ἐμυ καλεοῦσι θεοί. Genus est floris/ uel	
Ptolemæus	hærbæ: quod apud Græcos facit in genitiuo molyos. Olearos cum unico l/ i	Olearos
Virgilius	sula sub Eubœa est/ iuxta Atticam/ teste Ptolemæo. Virgilius libro anei. iiii.	
Ouidius	Olearon/ niueamq; Paron. Ouidius libro metamorpho. septimo. At nō Olea	
Homerus	ros/ didymeq;. Olenos cum unico l/ urbs est Aetoliæ/ ut ostendit Homerus	Olenos
Iginus	libro iliados secundo. Aliam ponit Iginus de astronomia poetica eodem no	Olenus
Statius	mine urbem in Bocetia. Inde fit Olenius olenia olenium. Statius libro thæ/	
Ouidius	baidos quarto. Olenos Ionis & fluctibus hospita portu. Ouidius libro fasto	
	rum quinto. Nascitur Oleniæ signum pluuiiale capellæ. Fuit etiam Olenus	Proluo
	Vulcani filius. Eadem forte ratione dices/ proluo/ prolongo/ prolato/ prolo	Prologo
	quor/ prolabor/ prolatum/ compositas dictiones esse/ ideo excepi non debe	Prolato
	re. Cur ergo exemi prolyxus? Nam sicut a regula O super/ f/ dempsit pro se/	Proloquor
	ro/ sic & ab hac/ eius uerbi supinum prolatum excipere debuit. Nola etiam	Prolabor
Virgilius	Campaniæ urbs/ primam producit. Virgilius georgicorum secundo.	Prolatum
	& uicina Veseuo Nola iugo.	Nola
	Alexander. Excipe nolo: Pollypus & stola. Apud Græcos cum o micron/ & uni	Pollypus
Phocylides	co l/ & y græco πολυ-πόυς scribitur/ apud quos prima syllaba corripitur.	
Oppianus	Phocylides. μὴδ' ὅσπερ οὐφύνησ' πολυπόυς κατὰ χῶρ' ῥ' ἀμειβού. Scribit	
	non nunq; & apud Græcos πολυπόυς/ hoc est pulypus: & tunc prima	
	syllaba producit. Vnde Oppianus libro primo/ ait.	
	πολύποδ-ες σκολιόκοι σκορδ-υλοσ' ἠδ' ἀλιεύσι. At uero latini nfi pri	
Ouidius	mā cōtra naturā syllabā pducētes/ metri grā unū l iterposuere: ita ut Pollypus	
Nicolaus	cū gemino l/ primā syllabā positione producat. Ouidius li. metamorpho. iiii.	
	Vtq; sub æquoribus depreſū pollypus hostē. Nicolaus uero in Hesiodo/ Græ	
	corū more primā syllabā corripuit/ quom ait. Tū polypo durū ē gelidis hæ	
	bitare sub undis. Hunc tamen nequaquā hac in/ parte imitandū dixerim.	
Nicolaus	Nam & alios nonnullos errores admisit: quos (ut puto) emendasset/ si	
Nicolaus	non inopia morte præuentus obisset. Ait eni in Hesiodo. Hic tibi siluestris	
	ponatur caro iuuenæ/ Quæ nondum enixa est. Et in eodem. Hærens parieti	

Nicolaus	bus sedet: atq; exponit urinam. Et in eodē. Ad gelidi loca nigra ditis sine ho-	
Nicolaus	nore recessit. Idem in Homero libro iliados quinto. Aureus ambitu duplici	
Nicolaus	nodantur in aurum. Et in. xxiii. Quisquis acri confidit equo. Idem in. xiiii.	
Nicolaus	Aetoliamq; deus ueluti ueneratur ab omni. Nam caro ca syllaban corripit.	
	Vrina primam producit. Dis ditis di syllabam productā habet. Ambitus ma-	
Ouidius	sculini generis quarti ordinis. bi syllabam breuiat. Acer acris acre primam lō-	
Virgilius	gam habet. Aetolia secundam producit dicente Ouidio libro tertio de sine	
	titulo. Nec tanti Calydon nec tota Aetolia tanti. Virgilius libro aenei. xi.	
	Atq; hic legatos Aetola ex urbe remissos. Pollypus ergo cum duplicato l-fa-	
	cit in genitiuo pollypodis & pollypi. Genus est piscis/compositum quidē uo-	
	cabulum/ex πολυ/quod multum significat & πῶς pes. Multos enim hic	
	piscis habet pedes. Vnde a nonnullis octopes appellatur. Et a pollypode pi-	
Horatius	sce/etiam in alio significato pollypus deriuatur: quare & eadem litteratura	
Horatius	scribi debet. Horatius in epodo. Pollypus an grauis/hirsutus cubet hircus in	
Horatius	alis. Idem sermone tertio. Delectat ueluti Balbinum pollypus agnæ. Idem di-	
	ci potest de hac dictione Pollydamas: quæ etsi apud Græcos cum unico l- &	Pollyda
Perfius	y græco scribitur/Perfius tamen contra naturam primam producēs syllabā/	mas
	a nobis cum duplicato l ostendit esse scribendum: ut positiōe produci prima	
	syllaba possit. Ait enim Perfius. Næ mihi Pollydamas & Troades Labeonē	
	Prætulert proprium fuit uiri nomen. Sed hic pro tragœdia de Pollydamā	
	te ponitur. Neq; ab eo quod est amans/deducitur: quasi multum amans/Pol-	
Vgutio	lydamas dicatur/ut cum Catholico somniabundus tradit Vgutio. Sed ex πο-	
Syllius	λυ quod est multum & δ-αυζω domito/componitur. Inde fit Pollydamā	
	teus. Syllius libro. xii. Pollydamanteis iuuenis Pædianus in armis. Stola cum t	Pollyda
Ouidius	exili/primam syllabam corripit. Ouidius libro secundo de tristibus.	mantheus
Tibullus	Quas stola contingi/uitaq; sumpta uetat. Tibullus. Impediat crines/nec sto-	Stola
Horatius	la longa pedes. Horatius sermone secundo. Velatumq; stola/mea quom con-	
Horatius	ferbuit ira. Idem in eodem. Ad talos stola demissa/ & circūdata palla. Statius	
Statius	libro siluarnm primo. Hinc eques/hinc iuuenum quæstus: stola mixta labo-	Stolatus
Martialis	rat. Et a stola/fit stolatus. Martialis. Quis floralia uestit/ & stolatum Permittit	
Lucanus	meretricibus pudorem?	
	Alexander. O super m longam facies. Excipitur momordi præteritū a mordeo:	Momordi
Lucanus	& Nomas. Lucanus libro sexto. Exiluit/primus Chalybem/rauosq; momor	Nomas
Syllius	dit. Syllius libro quinto. Erumpunt multusq; Maces: Garamasq; Nomasq;	
	Nomades populi sunt Aphricæ/alias Numidæ uocati. Bromius etiā homi-	
	lia. Homerus. Chromis corripunt.	
	Alexander. sed homo demas: stomachum: uel omasum: Et comedo: dominus:	
	domus. δ-ομῶς/ & δ-ωμᾶ/ græca sunt uocabula. Sed δ-ομῶς primam cor-	
Homerus	ripit δ-ωμᾶ autem/illā producit. Homerus libro iliados primo. Ὀμῖρ μὲν	
Dionysius	ἔσσι δ-οῖν ὀλύντια δ-ωμᾶ τε χορτῶ. Dionysius i perihegesi. Τοῖς δ-ε	
	πὶ πυρήναιον ὀροσ. καὶ δ-ωμᾶ τὰ καλῶν. Vomica apud Iuuenalem pri-	
	mam corripit quam producit Serenus.	
	Alexander. Est super n brevis o. Et subdit. Si c/d/uel p præcedit longa notatur.	
Ouidius	Excipitur pronepos: proneptis: Donyfa: Donus: Ouidius libro metamor-	Pronepos
Perfius	phoseos decimo. Est neptunus auus: pronepos ego rogis aquarum. Perfius.	Proneptis
Virgilius	Iam reliqua ex amicis patruelis/ nulla proneptis. Virgilius libro aeneidos. iiii.	
	Baccharatq; iugis Naxon/uiridemq; Donyfam. Insula est in mari Aegæo:	Donyfa
Lucretius	& cum y græco scribitur. Lucretius. At quom membra donus persensit frigi	Donus
	da seruis. Donus qdā pro dñs positū dicūt. Alii propriū nolūt esse uiri nomē.	
	Alexander. O p brevis. Excipiuntur hæc uerba/ propugno: propalo: propo-	Propugno
	no: propello: propino: Quod si dixeris/ hæc uerba composita sunt: demi	Propalo
Iuuenalis	nō debuerunt. Cur nō sic ppero/ ppōis/ Propertius/ quæ primā corripit	Propono
	syllabā/ Cur nō sic ppino/ qd qdē uerbū primā habet indifferentē. Iuuenalis.	Propello
Martialis	Hiscere tanq; habeas tria nomina/ quando propinat. Martialis.	Propino
	Cœnat/ propinat/ poscit/ negat/ innuit: una est Næuia. Est autem propinare/	

	ad poculum inuitare: uel poculum porrigere: seu etiā (ut quidam uolunt) ali- quid aliud aesculentum. Excipiunt etiam Dropax & Psophis urbs.	
	Alexander sed opinio. poppysmaq; demis. Poppysma cum o (quod apud Græc	Poppysma
Tortellius	cos correptum est nisi duplex consonas sequatur) & duplicato p/ & y græco scribitur: etsi a Tortellio cum unico p/ & i latino scribi præcipiatur. Ideoq; primam syllabam positione producit. Sunt autem Poppysmata proprie te	
Cyrillus	ste Cyrillo græcorum uocabulorum interprete ea uocis blandimenta / quæ	
Iuuenalis	fiunt equis indomitis cum tractatione manuū. Vnde & quæ manibus sit pal- patio interpretari potest: ut est apud Iuuenalem. Præbebit uati crebrū poppyf ma roganti: hoc est crebram manuū tractationem cum quadam uocis adu-	
Theocritus	latione. Nam a πτοππύω/ quod est sibilo/ uel adulor/ descendit. Theocritus edyllio quinto. ἀκεῖ τοῖ καλαῖσ ἀυλὸν πτοππύω δ' ἐρ' ἐχορτῖ. Quare/ & p eo sibillo/ uel sono ponitur/ qui ex confricatione in coitu fieri consuevit/ di-	
Martialis	cente Martiale. Quis redire potest fatui poppysmata cunni? Quom sonat hic/ cui non mentula/ mensq; cadit? Sopitus primam producit syllabam: se- misopitus autē/ so syllabam corripit: quia aliter metro stare non potest. Vir-	
Virgilius	gilius libro æneidos primo. Hunc ego sopitum somno super alta Cythera.	
Ouidius	Ouidius de amore. Purpureo iacuit semisopita toro. Idem in libro heroidū. Thesea pressuras semisopita manus.	
	Alexander. O super r breuis. Excipitur Coricus: Corytus: Noris: Noricum: Ori-	Corycus
	thus: Dorion: Sora: Soraete: Orion: moram pro moueram: Orithyia. Cory-	Corycius
Herodotus	cus cum c exili utrobique/ & y græco/ urbs fuit Ciliciæ: & portus: & mōs opti- mum crocum ferens. Corycus item eadem litteratura/ alius est collis apud	
Homerus	Delphos/ testibus Herodoto/ & Homero in hymnis. Ptolemæus autem/ scri-	
Ptolemæus	bit Corycon mōtem esse: & eiusdem nominis urbem in Creta. Et a Coryco/	
Martialis	fit Corycius Corycia Coryciū. Martialis. Quod de Corycio quæ uenit aura	
Virgilius	croco. Virgilius georgi. tertio. Nanq; sub Oedaliæ memini me turribus altis/ Qua niger humectat flauentia culta Galeus/ Corycium uidisse senem. Cory-	
	tus cum c/ & t exilibus/ & y græco/ græcum est uocabulū: qd' apd illos cum y	Corytus
Vgutio	in initio/ γωρπύτορ scribitur. Neq; ab eo quod est corium/ deducitur/ ut cum	
Virgilius	Catholico somniauit Vgutio. Virgilius libro æneidos decimo: Corytiq; le-	
Nonius	ues humeris/ & lætifer arcus/ hoc est/ sagittarum foruli. Nonius autem/ cory-	
Virgilius	ton leue missile interpretatus est/ in sagittarum modum. Noris urbs est / &	Noris
Seruius	Noricum Macedoniae regio cum i latino scribitur. Virgilius georgicorum	Noricum
Herodotus	tertio. Tum sciat aereas alpis / & Norica si quis Castella in tumulis. Ori-	
Virgilius	thus cum i latino / & th aspirato / urbs est Epiri/ teste Seruio: quam Hero-	
Strabo	dorus libro historiarum quinto/ inter Macedonia/ & Epirum/ esse dixit.	Orithus
Homerus	Virgilius libro æneidos decimo. Inclusum buxo/ aut orithia terebintho. Do-	Dorion
Stadius	rion cum i latino/ oppidum est Messeniæ/ teste Strabone. Homerus libro ilia-	
Iuuenalis	dos secundo. καὶ δ' ὀπίον ἐπεὶ τὸ μούσαι ἀπ' τοῦ ἐπὶ αὐτῶν τοῦ ἐπὶ κῆ- πῶν ἀπ' αὐτοῦ δ' ἦν. Stadius libro thæbaidos quarto. Getico quos flebile uati	
Syllius	Dorion. Iuuenalis optima Soræ Aut Frabateriae domus. Syllius li. octauo.	Sora
Liuius	Ducebat simul excitos/ Soræq; iuuentus Addita fulgebat tælis. Oppidū fuit	
Ptolemæus	agri Volsci: quod teste Liuius libro decimo ab urbe condita/ postea Sannites	
Ptolemæus	possederunt: quod Ptolemæus dicit esse Latinorum mediterraneum. Aliud	
Ptolemæus	eiusdem nominis scribit idem Ptolemæus esse in Arabia deserta/ iuxta Me-	
Acron	sopotamiam. Soræ populi qdā sunt Mauritaniae Cæsariensis/ ut idem Ptole-	
Porphyrus	mæus ostendit. Soraete cū ct exilibus/ mons ē Apuliæ/ teste Acroē/ uel in pha	Soræ
Seruius	liscis/ ut scribit Porphyrus: quē Seruius sup librū. xi. æneidos/ hirpinorū esse	Soraete
Probus	testatur: q & masculino genere Soraetes declinari pōt/ teste Probo: qn & hic	Soraetes
Porphyrus	Sorax dicitur/ teste Porphyrione sup li. primū carminum Horatii. Seruius.	Sorax
Sernius	Soraetes mons ē Hirpinorū/ in flaminia collocatus. Virgilius li. æneidos. xi.	
Virgilius	Sūme deū sancti custos Soraetis Apollo. Idē li. ænei. vii. Hi Soraetis habent	
Virgilius	arces. Syllius li. viii. & sacrū Phœbo Soraete frequentant. Orion cum i latino/	
Syllius	primam syllabam indifferentem habet. Ouidius in fastis.	
Ouidius		

- Valerius Obstitit Orion. Latona nitentibus astris. Valerius Flaccus libro primo.
- Propertius Non meus Orion/aut saeuus pleiade taurus. Propertius.
- Horatius Non hæc pleiades faciunt/nec aquosus Orion. Horatius in epodo.
- Virgilius Dum pecori lupus & nautis infestus Orion. Virgilius libro æneidos primo.
- Hesiodus Quom subito assurgēs fluctu nimbosus Orion. Hūc dixit Hesiodus in Theo-
- Pindarus gonias fuisse Neptuni filiū/ex Euryale Minois filia. Pindarus autem aliā illius
- Strabo genesim descripsit/dicēs in hūc modū. Hyrieus/quidā fuit senex;q cū infula Chio/uel (ut refert Strabo) apud Thæbas parui cultor esset agelli & Iouē for-
te/ac Mercuriū/hospitio excepisset/petiit ab his/ut sibi aliqd liberogē nasce-
retur. Dicebat. n. se olim cōiugē hūisse/ac illi pmississe/nō recepturū aliā: opta-
ret tamen filium in Hæredem. Et ut hoc facilius impetrare posset/bouem eis
Ovidius immolauit: atq; ad uescendū apposuit. Iuppiter uero/ & Mercurius/ post epu-
las/ ab eo corium de boue detractum poposcerunt: atq; in illud/ quod fece-
rant urinæ includere Et referente Ouidio/ qui huius opinionem sequitur libro
quinto fastorum/ Tunc super iniecta texere madentia terra: lanq; decem mē-
ses/ & puer ortus erat. Tunc Hyrieus qua sit genitus uocat Vriona (ab ὄρπος
scilicet/ quæ est urina) Perdidit antiquum littera prima sonū. Nam apud anti-
quos Vrion dicebatur. Hic a nonnullis Aorion appellatur/ eo q; ferat ensem.
- Lucanus Nam ὄρπος græce/ latine ensis transfertur. Vnde Lucanus libro primo ait.
- Catullus Ensiseri nimium fulget latus Orionis. Catullus Proximus Hydrochoi fulgu-
ret Aorion. Hydrochous/aquarius interpretatur. Strabo autem libro .x. ab
Strabo Oreo Eubœæ ciuitate in qua Orion educatus fertur/nomen accepisse affir-
mat. Oreus uero/ ab eo qui est ὄρος mons denominatur. Hic deinde maxie
excrefcens/ uenator magnus euasis: quem sibi comitem delia fecit. Et (ut idem
Ovidius ait Ouidius) Ille deæ custos/ ille satelles erat. Itaq; uenadi artificio ela-
tus/ ausus est dicere/ nullum gigni posse animal/ quod non ipse superaret. Ob
quod/ uolentibus diis/ emisit terra paruum animal/ scorpio scilicet: a quo su-
peratus occubuit/ dicente Lucano libro nono.
- Lucanus Ille minax nodis/ & recto uerbere saeuus/ scilicet scorpis/ Teste tulit cælo ui-
cti decus Orionis. Et dixit/ teste cælo/ quia & orion/ & scorpis ille ad cælum
Callimachus tracti fucere. Tentauit hic etiam Dianam uitare/ teste Callimacho: ob quod il-
Horatius lum ab ea sagittis confixum dixit. Quod & Horatius tetigit i tertio carminū-
quom ait. Tentator Orion Dianæ
- Syllus Virginea domitus sagitta. Syllus libro. xi. Sidacinaq; bella remorunt. Virgili
- Virgilius us libro æneidos quarto. Caucasus/ Hyrcanæq; ad morunt ubera tigres. Nā
- Virgilius sicut excepit noram/ ita & moram demere debuit. Virgilius li. æneidos. xii.
- Orithyia quos ipsa dedit decus Orithyia. Cum i latino in secunda/ & th aspirato/ & y
græco/ sequente i latino scribitur. Puella fuit pulcherrima: quam Boreas ra-
puit/ teste Eusebio.
- Eusebius Alexander. O super s longa Eximitur posui præteritū a pono ponis: Cosæ: Pro-
Virgilius symna: Osiris: Cosira. Virgilius libro æneidos quinto. Sed finē imposuit pu-
- Virgilius gnæ. Idem libro æneidos decimo.
- Seruius Quicq; urbem liquere Cosas/ quis tæla sagittæ. Vrbs est Tusciæ/ teste Seruio.
- Stattius Statius libro thæbaidos quarto. Hinc armat arissa uiros: hinc celsa Prosym-
- Lactantius na. Ciuitas est Argiuorum/ teste Lactantio grammatico. Si tamen dictio ē cō-
- Diodorus posita ex ππος/ quod est ad/ & ὄρπος/ quod est canticum/ uel laus/ non cō-
- Lucanus tinetur sub hac regula: quia pro syllaba prima/ in s terminatur: non in o: ut
præsupponit regula. Osiris huius osiris/ uel osiridis/ cum i latio utrobique fuit
- Horatius Iouis filius/ ex Niobe filia Phoronei: etsi illum Aegyptū fuisse longo proces-
- Tibullus su referat Diodorus libro historiæ primo. Lucanus libro nono. Et testū
- Iuuenalis lino spargā per uulgos Osirim. Horatius in epistolis. licet illi plurima manet
- Tortellius Lachryma/ per sanctum dicat iuratus Osirim. Tibullus.
- Suidas Primus aratra manu tollerti fecit Osiris. Iuuenalis satyra sexta
Scilicet & tenui popano corruptus Osiris. Vbi Tortellius legit pepono
pro penope: sed fallitur. Nam popanum genus est placentæ tenuis: ut apud

Prolemæus	Græcos testis est Suidas. Cosira/insula est Aphricæ/& eiusdem nominis urbs	Cosira
Plinius	in ea/teste Ptolemæo. Plinius tamen libro tertio naturalis historiae/dicit esse	
Ovidius	insulam in mari Siculo. Et primam syllabam indifferentem habet. Ovidius li	
Syllius	bro fastorum tertio. Fertilis est Melite/sterili uicina Cosiræ. Syllius libro. xliii.	
	Et bellare Thabas docilis/Cosiraq; parua.	
	Alexander. rosa demitur: atq; profeucha: Et dosis: & profa. Profeucha cum ch	Profeucha
	aspirato/non continetur sub hac regula: quia prima syllaba in s terminatur:	
Iuuenalis	ut de consimili diximus dictione Prosymna. Nam προσευχη/dicitur apud	
	Græcos oratio/quæ ad deum funditur/dicta quasi προσευχη: quia attentioe	
	opus sit. προσευχη enim/idem est quod attendo/intendo/uel adhibeo. A Iu	
Aufonius	uenale tamen uidetur pro eo loco poni/ubi precibus/& obsecrationibus/ali	
Gualfredus	qui a transeuntibus medicabant/quom ait satyra tertia. in qua te quæro Pro	
	feucha. Profa apud Aufonium primam producit syllabam. Ait enim. Profa	
	Asiae in causis numeros imitata chororum. Gualfredus in arte poetica. Legi/	Profa
	bus artatur metrum: sed profa uagatur.	
	Alexander. O super t breuis est. Excipitur lotos: & notesco. Lotos huius loti/ &	Lotos
Vgutio	lotis huius lotidis declinari potest. Neq; cum e in prima syllaba/hoc est letos	Lotis
	scribitur/ut uocabulorum corruptor scribi præcipit Vgutio. Sed neq; a ληθη	
	quæ est obliuio/quod cum th aspirato scribitur/cum t exili Lotos descendit/	
Vgutio	ut Vgutio somniauit. Proprium fuit nymphæ nomen in arborem sui nomi/	
Martialis	nis conuersæ/teste Ouidio. Martialis. Nec plus lotos aquas/litora myrtus	
Ovidius	amat. Ovidius libro metamor. x. Amnicolæq; simul salices/& aquatica lotos.	
Sappho	Sappho ad Phaonem. Quæ supra ramos expandit aquatica lotos. Virgilius	
Virgilius	georgi. secundo. Nec salici/lotosq; nec Idæis cyparississ. dicitur teste Seruio fa	
Seruius	ba Syriaca. Est autē arbor hæc tibiis aptissima: quare a Propertio/ & Sylio/	
Propertius	pro tibia usurpatur. Lotos item genus est hærbæ. Vnde Plinius libro. xxii. na	
Syllius	turalis historiae/ait. Qui arborem tantum/Lotum putant/Homero auctore	
Plinius	argui possunt. Is enim inter hærbas subnascentes deorum uoluptati/lotū pri	
Homerus	mā nominauit: & masculino protulit genere dicens odyssæe iiii. εὐπέος δ' ἐπὶ	
Propertius	μερ λωτοῦ τοῦ λυτοῦ. Hæc a nonnullis trifolium transfertur. Propertius.	Notesco
Lucanus	Nec minus hæc nostri notescet fama sepulcri. Lucanus libro quinto. Cum ua	
	riis proiecta locis/a Cæsare possim Vel fugiente rapī/notescant litora clari	
Lucanus	Nominis exilio. Idem libro decimo. Hoc opus/& sacras populis notescere	
Ovidius	gentes. Sic & notifico primam producit. Ovidius libro primo de ponto/Atq;	
	modum poenæ notificare meæ.	
	Alexander. sed demis dos dotis: pototq; cotis: Quotidie. Quotidie/teste Quin	Notifico
Quintiliāus	tiliano/dictum est quasi quota die. Et quia quotus primam corripit syllabā/	Quotidie
Martialis	ut est apud Martialem/Scis quota de Libyco litore puppis eat/quotidie uero	Cottidie
	illam producit/placuit auctoribus unum t interponere/ut prima positione	
Victorinus	geminati t/produci possit. Victorinus autem/cum c in initio cottidie scribi	
	præcipit/hac (ut puto) ex causa/quia apud antiquos q littera non erat in usu.	
Nigidius	Vnde Nigidium Figulum comperimus/quartum ex Papyriano haberi pōt	
Papyrianus	nunq; in suis commentariis k/nec q/fuisse usum.	
	Alexander. Producens etiam si præsit consona bina. Excipitur crotalum:& Cro	Crotalū
Tortellius	ton. Crotalū cū c/& t exilibus/instrumentum est (ut interpretatur Tortellius)	
	musicū: quo utebantur Aegyptii in sollēnitatibus deorg. Quod ēt (ut ait) a qui	
Domitius	busdā græcis pro plaustro ponitur. At uero Domitius in Martialem/ dicit	
	crotala esse grādiore margaritas ex conchis: quæ addebantur auribus mulie	
Virgilius	rum: ut sonitu delectarēt. Virgilius in copa. Copa Syrisca caput Graia redi/	
Virgilius	mita mitella/ Crispū sub crotalo docta mouere latus. Idem in Priapea.	
Syllius	Cimbala cum crotalis pruriginis arma Priapo. Syllius li. xi. patefecit amicas	
Ovidius	Alta Croton portas. Ovidius libro. xv. metamorphoseos. nec inhospita tecta	
Ptolemæus	Crotōis. Vrbs ē in sinu Tarētino/ teste Ptolemæo. Et cū c/& t exilibus scribit.	Croton
	Alexander. Sed breuiare protos: & ab illo sumpta solemus:	
	Atq; proteruisitem Proton. πρωτον cum ω mega in prima syllaba/	Proton

Martialis	seque[n]te t exili apud Græcos scribitur: apud quos prima producit. Quod etiam obseruauit Martialis: dicens.	Prototomi
Columela	Et faba fabrorum/prototomiq[ue] rudes. Prototomi/primi appellantur caules qui succiduntur. Vnde Columela libro. xi. ait.	Protogenes
Iuuenalis	Sed iam Prototomos tempus decidere caules. Iuuenalis satyra tertia.	
Homerus	Protogenes aliquis/uel diphilus/aut erimantus: hoc est aliquis primi generis. Homerus in initio batrachomyomachiae. ἀρχομερος πρωτον μουσων χορομεξελικωρος.	
Lucanus	Alexander. O super u breuius. Excipitur prouoco: prouoluo: & proueho. Nam sicut exemit provincia/prouidus/prouentus/ita hæc tria demere debuit. Lucanus. Nec placet incertum qui prouocat æquora delphin. Virgilius li. ænei. tertio. Prouehor/ & fando surgentes demoror austros.	Prouoco Prouoluo Proueho
Martialis	Alexander. Ante b fit breuis u. Excipitur subula: & iubulum. Martialis.	
Horatius	Quodq[ue] tibi tribuit subula/sica rapit. Instrumentum est cerdonum. Subuccula autem primam corripit syllabam. Horatius epistola prima. O cur rideres si forte subuccula pexæ. Genus est uestimenti: teste Nonio. Varro de uita patrum. Posteaq[ue] binas tunicas habere coeperunt/instituerunt uocare subucculæ & indusium. Subuccula item/genus ē libi: teste Festo. Subulo lingua tusca ti biicen uocatur/ut idem scribit Festus. Sylius libro decimoquarto.	Subula Subuccula Subulo
Nonius	Et lætus scopulis audiuit iubila cyclops. Iubilare proprie (ut scribit Festus) ē rustica uoce clamare: hoc est confuso clamore: qualis in castris fieri consuevit.	Iubilum
Varro	Lubrico etiam (ut opinor) primam producit/Prudentius. Lubricat incertus dubia sub imagine uisus. Iuuenalis. Qui Lacedæmōio pitismate lubricat orbē.	Lubrico
Festus	Alexander. Excipias tuber: rubigo. Tuber neutri generis/primam producit syllabam: masculini autem/corripit. Iuuenalis. Fumat aper: post hunc raduntur tubera. Genus est fungorum: uel (ut Plinius scribit) tubera undiq[ue] terra circumdata/nulliq[ue] fibris nixa/aut saltem cappillamentis: nec utiq[ue] extuberante in quo gignuntur loco/aut rimam ingerente/neq[ue] ipsa terræ cohærent: cortice etiam includuntur: ut plane nec terram esse possimus dicere: neq[ue] aliud/q[ue] terræ callus. Martialis in apophoretis. Non tibi de Lybicis tuberes/ & apirina ramis. Genus est pomorum. Et in utroq[ue] significato cum t exili scribitur.	Tuber
Prudentius	Rubigo ferri uitium est/ & segetum: ac etiam (ut dixit Seruius secundū Varronem) uitium obscenæ libidinis: quod huleus uocatur. Et primam syllabam indifferentem habet. Horatius in sermonibus. Iuppiter ut pereat positū rubigine ferrum. Virgilius georgi. primo. Exesa inuenies scabra rubigine pila. Prudentius in psycomachia. Condere uagina gladium/ne tecta rubigo. Martialis. Vteris ore aliter: nimiaq[ue] rubigine captus/ Allatras nomen quod tibi cunq[ue] datum est.	Rubigo
Seruius	Alexander. Ante c longa fit u/ceu duco. Duco ducis tertiæ coniugationis/primam quidem (ut recte hic auctor tradit) producit syllabam: sed primæ coniugationis duco ducas/du syllabam corripit. Virgilius libro æneidos sexto.	Duco
Virgilius	Educat filius regem: regumq[ue] parentem. Idem libro æneidos sexto. Quattuor hic iuuenes/totidē quos educat Vpheus. Mucro ē primā naturaliter corripit.	
Virgilius	Alexander. Esi præponas n/c aut r/breuiabis. Excipitur cucurio: & cucubo. Ouidius qui de Philomela inscribitur. Cucurire solet gallus: gallia gracillat. Gallorum uerbum est/quom uoces edunt. Ouidius libro præfato.	Cucurio Cucubo
Ouidius	Noctua lucifuga cucubat in tenebris. Noctuæ uoci accommodatum ē uerbū.	
Syllius	Alexander. Ante d longa fit u/excipitur Tuder/uel Tudertum/oppidū Italiæ. Sylius libro quarto. Et gradiuicolum celso de colle Tudertem. Contundo cōtundis tertiæ coniugationis/ex con/ & rundo/facit in præterito cōtudi/tu syllaba indifferenter posita. Horatius epistolarum secundo. Speratū meritis duram qui contudit hydram. Ennius in annalibus. uiresq[ue] ualentes Cōtudit crudelis hyems. Quod etiam Priscianus ipse annotauit.	Tuder Contudi
Horatius	Alexander. Deme rudētes: Et cudo. Cudo cudis primā syllabā producit. Virgilius i georgicis. Excudūt cæras: & mella tenacia figūt. Et facit i præterito cudi/ & cudi.	Cudo
Ennius		
Priscianus		
Virgilius		

	Alexander. V g producēs. Rugio rugis (ut mea fert opinio) Primam producit: sed i Ouidio de Philomela primam corripit: ubi sic habetur. Tigres indomita rancant: rugiuntq; leones. Verum (ut & alibi diximus) Ouidii uersus / non est Philomela. Buglossa etiam producit. & iuglans.	
Ouidius	Alexander. V super l breuiēs. Excipitur diluchium: culus: culeus: pulex. Dulichium cum unico l & i latino utrobique & ch aspirato / insula est in Maliaco maris: a quo / fit Dulichius dulichia dulichium. Virgilius libro aeneidos tertio.	Dulichium
Virgilius	Dulichiūq; Samosq; & Neritos ardua saxi. Idem in Sileno. Dulichias uexasse rates. Culus cum unico l notum est quid significat. Martialis.	Culus
Martialis	Cui praestas culum? quem Labiene Pilas? Virgilius in Priapea. Ut culum rugam non habuisse putes. Culeus (ut in ipsa dictione uidimus) cum unico l scribitur. Iuuenalis. Cuius supplicio non debuit una parari	Culeus
Iuuenalis	Simia: nec serpens unus: nec culeus unus. Pulex primam syllabam indifferenter habet. Ouidius qui de pulice inscribitur / si tamen codex non mentitur auctorem. Parue. pulex / & amara lues / inimica puellis. Macer de uiribus harbarum. Non metuet pulices: istoq; fugantur odore. Martialis. Defendit manus haec scapulas mordente molesto.	Pulex
Ouidius	Pulice: uel si quid pulice sordidius.	
Macer	Alexander. Longa fit u super m. Excipitur rumex. Virgilius in moreto. Fecundusq; rumex / maluae / uiolaeq; uirebant. Genus est herbarum: ac etiam genus tali ut scripsit Festus: ut est apud Lucillum. Tum spara / tum rumices portantur: tragula porro.	Rumex
Martialis	Alexander. Si praesit n / aut c / uel t / debes breuiare. Excipitur Cumae pluralis numeri. Horatius in epistolis. non mihi Cumas Est iter: aut Baias. Iuuenalis. Laudo tamen uacuis q; sedem figere Cumis Destinet. Vrbs est Campaniae / teste Plinio: quae & Cume huius cumes more graeco declinari potest. Statius libro siluarum quinto. Collis & Ausonii pridem laris hospita Cume.	Cumae
Horatius	Alexander. V super n longa. Excipitur cuniculus. Martialis in apophoretis. Gaudet in effossis habitare cuniculus antris. Animal est / lepori simile.	Cume
Iuuenalis	Alexander. V p corripitur: sed Iuppiter excipiat. Iuppiter cu duplicato p scribitur dictus q; si iuuans pater. Virgilius pauci quos aequus amauit Iuppiter. Nam quia iuuo iuuas primam corripit syllabam: ideo unum p interpositum est.	Cuniculus
Plinius	Alexander. N praeeunte / uel r / aut p / producere debes. Excipitur pupugi & scrupulum. Pupugi praeteritum est a pingo / Alexandro ipso dicente. Pungo facit pupugi. Nicolaus in Homero libro iliados quinto. Aurea molliculam pupugit mala fibula dextram. Scrupulus & scrupulum declinari potest: prima q; syllabam indifferentem habet / ut uidimus super regulam. Ante p longa fit i.	Iuppiter
Statius	Alexander. V producatu super r. Excipitur Spurius: Cures: Curetes: Ausonius. Quicq; notas spuris uersibus apposit. Spurius proprie is dicitur / qui incerto patre natus est. Nam a σπῆρμα / quod est seminare descendit: quia scilicet nihil aliud de patre q; semen affert. Neq; ab eo qui est spurcus deducitur: ut cum Catholico Vgutio somniauit. Cures cum c exili / populi fuerunt Sabiorum. Persius. Diues arat Curibus quantum non miluus oberrat. Virgilius libro aeneidos nono. Tatioq; seni Curibusue seueris. Curetes cum c & t exilibus / populi fuerunt Cretae: qui una & Corybantes / infantem Iouem aluere. Sed cum temporis successu / religionem prophanarent / ab ipso Ioue imbris deleti sunt. Quorum templa cum deinde Iuppiter uacua / & sine honore conspiceret. ex fungis pluuia natis / illos restituit / dicente Ouidio libro metamorpho. quarto. largoq; satos Curetas ab imbris: ubi prima syllaba producit: quae apud Lucanum correpta est. Sunt & alii eodem nomine populi Aetolis conuicini qui teste Homero libro iliados nono / cum ipsis Aetolis bellum gessere. Alios dixit Lucanus feroces populos in Dalmatia: Quos alit Adriaco tellus circumflua ponto. Et primam (ut diximus) syllabam corripuit / quom ait. Illic bellaci confusus gente Curetum. De Cretensibus intellexit Lucretius libro secundo / dicens. Dictaeros referunt Curetes.	Pupugi
Nicolaus		Scrupulum
Ausonius		Spurius
Vgutio		Cures
Persius		Curetes
Virgilius		
Ouidius		
Homerus		
Lucanus		
Lucretius		

- Strabo Alexander. Longa fit u super f. Excipitur. Frusino huius Frusinōis: quod quidē Fruscino oppidum est Italiae iuxta quod Cosas fluuius decurrit teste Strabone. Sylius us libro. xii. duris qua rupibus hærent
- Iuuenalis Bellator Frusino. Iuuenalis satyra. iii. Aut frabateria domus aut Frusinōe pareat.
- Ouidius Alexander. Vt producant dissyllaba. Et subdit. Quæ polysyllaba sunt cum prole sua breuiantur. Excipitur buteo. Ouidius de Phylomela. Atq; paludiferis buteo bubit aquis. Genus ē auis. Struthius ē primam producit. Nam apud græcos cum ou diphthongo scribitur.
- Horatius Alexander. A breuis in mediis datur ante b. Excipitur Atabulus uentus. Horatius sermone. v. Incipit ex illo montes apulia notos Ostentare mihi: quos torret Atabulus: & quos.
- Perfius Alexander. Ante c fit breuis a. Excipitur meracus: sarracum: iracundus: pastinaca: portulaca: cochlaca: Bænacus. Perfius. anticyras melior sorbere meracas.
- Propertius Propertius. Ah pereat quicumq; meracas repperit uuas. Horatius i epistolis.
- Horatius Expulit Elleboro morbum / bilem q; meraco. Dulce significat / siue purgatorium. Saracum cum duplicato r / genus est uehiculi. Iuuenalis satyra quinta.
- Iuuenalis Frigida circueunt pigri sarraca bootæ. Sarraca / nomen est duarum urbium
- Ptolemæus teste Ptolemæo: quarum una est in Media: alia in foelici Arabia. Martialis. Nō iracundis fecit grauis unguibus uxor. Horatius in epistolis. Inuidus iracundus.
- Martialis iners / uinosus / amator. Macer de uiribus hæbarum. Et pastinacæ uirtus in sermine tm. Radix ē: & genus piscis: q; aliis noibus turt / & trigō uocat. Macer de uiribus hæbarum. Andraginis græce / quæ portulaca latine dicitur. Genus ē hærbæ. Cochlaca cum c exili in prima / & ultima / & ch aspirato in media syllaba scribitur: quā & producit. Exemplū tamen (fateor) metricum nō inueni.
- Horatius Sunt autem cochlacæ (ut scribit Festus) lapides ex flumine rotundi ad similitudinem cochlearum. Bænacus (ut alibi diximus) cum æi diphthongo / & κ /
- Macer apud Græcos scribitur. Virgilius georgicorum. ii. Fluctibus / ac fremitu assurgens Bænace marino. Lacus est Venetiæ.
- Macer Rosaceus etiam / Coriaceus / Violaceus / Maluaceus / Betacius / Pistaciū / Mustacium / c syllabā producant. Palladius quin & amygdaleos subeunt pistacia ramos. Iuuenalis satyra sexta. Causa nec ē quare cœnā & mustatia perdas. Pittacium aut cum i latino & duplicato t græcum quidē uocabulū ta syllabā corripit sicut Pittacus ut est apud Iuuenalem uel pittacon emit.
- Festus Alexander. Demat opaca: cloaca: Quot dat ulū iunges: obliquos adere debes. Excipitur similaxis: Syphaxis: Pharnaxis. Similax huius similaxis cū i latino utrō biq; / græcum est uocabulum. Callimacus. σιμῶλα καὶ φάρμακα. Arbor est: quā Latini taxum appellāt teste Sextio. Alii dicunt esse genus hederæ: de
- Callimacus fis geniculatæ caulibus / spinosis fruticosæ ramis / folio ceu hederā paruo quā
- Sextius Plinius libro. xvi. naturalis historiæ dixit oibus sacris & corōis esse ifaustam / quoniam sit lugubris / uirgæ eius nominis / propter amorem iuuenis Croci mutata inunc fruticem / dicente Ouidio libro metamor. iiii. Et Crocon in paruos uersum cum similace flores: ubi pes sextus proceleumaticus est. Syphax /
- Ouidius nomen barbarum / apud græcos cum y græco scribitur: quos imitari operæ /
- Liuius precium est. Fuit numidarum rex teste Liuiio libro. iiii. de secundo bello punico. Et pha syllabam in obliquis indifferentem habet. Propertius. Hannibalis spolia / & uicti monumēta Syphaxis. Ouidius libro fastorum. vi. Postera lux
- Propertius Ouidius melior: superat Masaniissa Syphacem. Claudianus. Cōpulimus durū Syphacem / tractūq; metelle. Pharnax huius pharnaxis / quēadmodū & Syphax huius Syphaxis / tam producta q; correpta in obliquis pha syllaba enuntiandū
- Claudianus Lucanus dixerim. proprium fuit uiri nomen: de quo Lucanus libro secundo meminit / dicens. Tigranemq; meum / nec Pharnaxis arma relinquo. Simili modo Candax (ut mea fert opinio) da syllabā in obliquis corripit. ea insula est: quæ alias Creta dicitur. Styrax ē / Dropax / Athax / Atrax secundā syllabā in obliquis corripunt. Serenus. Aut styracem tornes / aut duri uulturis alam. Vide ubi styrax Martialis. Psilotrho faciē lauas / & dropace caluā. Serenus. Nec si apposi

	to curantur dro pace mēbra. Genus unguēti. Athax fluuius est prope Narbo nam fluens. Atrax fluuius est Aetoliæ. & urbs macedoniæ. Statius primo the baidos. Atracia rubet arte labor.	
Virgilius	Alexander. M subeunte brevis erit a. Excipitur dictamū. Virgilius li. ænei. xii.	Dictamus
Statius	Dictamū genitrix Cretæa carpit ab Ida. Statius li. siluarū primo. Dictami flo	Dictanum
Serenus	rentis opem q̄uoq̄ anguis abundat. Serenus. Reliquias partus dictami detra hit hærba. Genus ē hærba medicinalis. Et cū i latino & a exilibus scribitur: declinaturq̄ dictamus & dictamū. Dictamū itē eadē litteratura urbs est sep/	
Ptolemæus	temtrionalis in Creta teste Ptolemæo.	
	Alexander. A super n brevis ut clibanus: tñ excipis illa Quæ declinabit tibi ter tia: sicut inanis. Vocali iuncta producit. Demitur Sicanus: & Cyane. Sicāus	Sicanus
Virgilius	a Sicania: cū i latio. & c exili/ ca syllabā indifferētē habet. Virgilius li. ænei. iii.	
Syllus	Sicano prætenta sinu iacet isula contra. Syllus li. xiiii. Sydera Elisæis aderat	
Syllus	gens Sicana uotis. Idē li. xvi. Utq̄ bibant Tyriū bis quinos sæua per annos	
Ouidius	Sicana nunc tellus. nūc litora Ibera cruorem. Ouidius de ibide. Plurima qua flamas Sicanus Aetna uomit. Cyane cū c exili/ & y græco nympha fuit Sicu/	Cyane
Ouidius	la/ Proserpinæ socia/ conuersa i fontē sui nominis. Alia eodē nomine fuit Mæ andri fluuii filia. Et mediā syllabā indifferētē habet. Ouidius li. ii. de pōto	
Ouidius	Quaq̄ suis Cyanem miscet Anapus aquis. Idem libro metamorpho. nono. Cognita Cyane præstanti corpore nympha.	
Horatius	Alexander. sit aranea iuncta balano. Balanus la syllabā corripit. Horatius in ter	Balanus
Martialis	tio carminū. Nec pressa tuis balanus capillis. Martialis in apophoretis. Hoc	
Persius	ex unguēto cōstat & ex balano. Inde sit adiectiue balanatus. Persius. Tum cū	
Acron	maxillis balanatū gausape pectis. Genus est glandis. Acron autē dixit hærba esse unguentariam: & ab Horatio pro unguento myrobalano positam. Bala nus item/ urbs est in Epiro.	
Virgilius	Alexander. A super p brevis. Excipitur Mesapus: Anapus: Serapis. Virgilius li. ænei. vii. At Mesapus equū domitor/ Neptunia proles. Propriū fuit uiri no/	Mesapus
	menta quo/ Mesapia/ hoc est Apulia/ Italiæ regio/ cognominata est/ ut scribit	Anapus
Festus	Festus. Ouidius libro. ii. de ponto. Quaq̄ suis Cyanē miscet. Anapus aquis.	Serapis
Ouidius	Fluuius est Siciliæ. Serapis huius serapis/ uel serapidis/ cum p/ & cū ph/ Sera/	Seraphis
Martialis	phis/ a nonnullis scribitur. Et ra syllabā indifferētē habet. Martialis. Vince/	
Martialis	bant nec quæ turba Serapin amant. Idem. Isæum Seraphin/ Nilus ueneratur.	
Augustinus	Osirim. fuit cognomē Osiridis: qui primo Apis/ teste Augustino libro. xviii. de ciuitate dei capitulo. v. ductus est: deinde Serapis per imitationem littera rum: cuius rationē Varro reddidit in hæc uerba dicens. Quia enim (inquit) ar	
Varro	ca/ in qua mortuus ponitur (quod omnes iam sarcophagum uocāt) græce σῶπος dicitur/ & ibi sepultū Apidem uenerari cœperūt prius q̄ eius tēplum esset estructū/ uelut Sorosapis/ uel Sorapis primo/ deinde una littera (ut fieri solet) commutata/ Serapis dictus est. σῶπος proprie græce is est/ qui apud nos acerus/ siue cumulus dicitur.	
Iuuenalis	A brevis ante q: sit tanaquil tibi testis. Iuuenalis. Ante tamē de te Tanaquil tua/	Tanaquil
Iuuenalis	quādo sororē. Nomē est uxoris fictum. Hæc regulā Alexander omisit.	
Iuuenalis	Alexander. A sup r brevis est. Excipitur tiara. Iuuenalis. Phrygia uestitur bucca	Tiara
	tiara. Phrygius pileus ē: & cū t exili/ & i latio scribit/ ut i ipsa dictōe uidimus.	Denarius
Martialis	Alexāder. Quidā denariū breuiant/ nō primiciales. Imo etiam primiciales/ ut	
Martialis	tuo ni frater utar uocabulo/ na syllabā corripit: ac ēt producunt. Martialis. Denariis tamen hanc non amo Bassē tribus. Idem.	
Virgilius	Hanc uolo quā redimit totam denarius alter.	Baccar
Virgilius	Alexander. obliquos produc. Excipitur baccar huius baccaris & Lucar auis. Vir gilius in buccolicis. baccare frontem Cingite: ne uati noceat mala lingua futu ro. Genus est hærba: & cum gemino c exili scribitur.	
	Alexander. Ante t corripis a. Et excipiēdo subdit: Quæ fiunt ites sociabis/ sicut Achates. Demitur lapathes: Eurybates: Ichnobates: Pelates: schœnobates: An tiphates. Lapathos cum th aspirato/ hærba est ex qua cybus quidā cōficitur/	Lapathes

Serenus	Lapates congominauit: cuius mediā syllabā Serenus corripuit: Alexander ue	
Alexander	ro nequam productā ponit. Ait enim Serenus. Sæpe chelidoniā cum succo lapathis addes. Alexander nequāq. Lapathes	
Homerus	cybus est: & holus componit eundē. Eurybates cum y græco & t exili/ fuit te	Euribates
Ovidius	ste Homero libro iliados secundo: uir Ithacus: quē Vlysses præconē semp ha-	
Ovidius	bebat ad manū. Ovidius heroidū. Nā simul Eurybates me Talthybiusq. uo-	
Ovidius	carunt. Ovidius metamorpho. iii. Gnosius Ichnobates/ Spartana gente Melā	Ichnobates
	pus. Dici potest per uestigia ferarū incēdens. Nam ixypos uestigiū βατῶν am	Pelates
	bulans interpretatur/ & cum ch aspirato scribitur. Ovidius libro metamor-	Schoenoba
	phoseon. v. fuit. Demere tentabat leui quoq. robore postes. Cynnipheus Pe-	tes
Iuuenalis	lates. Proprium fuit uiri nomen. Schoenobates cū ch aspirato/ & æ diphthō-	
Syllus	go/ & t exili/ dici potest funiambulū. Iuuenalis satyra tertia. Augur/ schoeno-	Antiphates
	bates/ medicus/ magus/ omnia nonit. Antiphates cum t exili utrobique/ & i lati	
	no/ propriū fuit uiri nomē. Syllus libro. xiii. Post durū Antiphatae sceptrū	
	& Cyclopea regna. Posset tamē in his quattuor dictionibus Euribates/ schoe-	
	nobates/ Antiphates/ Ichnobates/ auctor excusari. Nam cum cōpositā dictio-	
	nes sint sub illa possunt regula cōprehēdi/ quæ incipit. A t breuis.	
Rufus	Alexander. Iungis nomen in as obliquis: sic probat abbas. Excipitur anas huius	Anas
Martialis	anatis. Rufus Festus in Arato. Latipedēq. anate cernes excedere ponto. Mar-	
Macer	tialis. Et anatis habeas uropygium macrae. Macer de uiribus hæbarum.	
	Anseris/ aut anatis mixta pinguedine tui. Anis est nota.	
	Alexander. Longa sit a super u. Bathauia cum th aspirato/ a βαθῦ/ quod apud	Bathauia
Lucanus	nos altū dicitur/ descēdit. Prouincia est Germaniæ: a qua sit Bathauus batha	Bathauus
Iuuenalis	ua bathauū/ tha syllaba indifferenter posita. Lucanus li. primo. Vāgiones/ Ba	Baueria
Martialis	thauiq. truces/ quos ære recuruo Stridētes acuerē iubæ. Iuuenalis satyra. viii.	
	Hic petit Eufratem iuuenis/ domitiq. Bathauī. Martialis. Et mutat latias spu-	
Virgilius	ma Bathaua comas: hoc ē sapo Germanicus. Hæc autem puintia/ alio nomi-	
	ne nunc Baueria appellatur. Patauiū cum t exili/ apud Virgilium ta syllabam	Patauium
Ptolemæus	corripit/ quom ait libro æneidos pmo. Hic tamē ille urbē Pataui/ sedesq. lo-	
	cavit/ pro patauii. Vrbs est italiæ/ l'iri Liuii patria. Aliam eodem nomine po-	
	nit Ptolemæus urbem in Bithynia Asiæ.	
	Alexander. Ante b longa sit e. Excipitur muliebris: mulcebris: foenebris cum æ	Muliebris
Horatius	diphthongo/ a phœnore: phunebris: scatabræ: terebra: palpebra: celebris: ille	Mulcebris
	cebra: tenebra: latebra: uertebrum: cerebrū: salebra. Horatius in epistolis.	Fœnebris
	Ira truces inimiciās/ & phunebre bellū: hoc ē cædicū/ siue mortale/ a φοφο	Phunebris
	quod cædes/ uel mors interpretatur. Funus autē exegæ/ a funalibus tractū ē.	
Virgilius	Virgilius georgico. pmo. Saxa ciet/ scatabrisq. arentia tēperat arua. Tibullus.	Scatebræ
Tibullus	Gentis Aquitanæ celebris Messala triumphis. Horatius in arte poetica. Illece-	Celeber
Horatius	bris erat/ & grata nouitate morandus. Idem in quarto carminū. Infernis neq.	Illecebræ
Horatius	enim tenebris diana pudicum Liberat Hipolitum. Virgilius libro ænei. viii.	Tenebræ
Virgilius	Defendi tenebris/ & dono noctis opacæ. Lucanus libro. vi. Assuetumq. diu te	
Lucanus	nebris. Ovidius metamor. iii. & multis latebra oportuna fuistis. Virgilius li-	
Ovidius	bro æneidos. x. Coniicit in latebras: nec Turnus segnior instat. Horatius li-	Latebra
Virgilius	bro. ii. sermonum. Sic uacūū celebri populū Phæaca putauit. Idē libro pmo	Cerebrum
Horatius	epistolarū. Qui queritur salebras/ & acerbum frigus/ & imbres. Martialis.	
Horatius	Sed quæ per salebras/ altaq. saxa cadunt.	Salebræ
Martialis	Alexander. Ante d produces e. Excipitur Tenedos: Macedo: exedra: synhedra:	Tenedos
Seruius	cathedra. Tenedos cum t exili/ fuit isula in conspectu Troiæ/ dicta teste Ser-	Trebula
Cicero	uio/ a quodam/ cui Tenes nomē fuit/ dicente ēt Cicerone in Verrinis. Tenē ip-	Mutuscæ
Seruius	sum/ cuius ex nomine/ Tenedos nominatur. Hæc & Trebula cognominata ē-	Macedo
Virgilius	teste Seruio: necnon & mutuscæ/ ut est apud Virgilium libro æneidos. vii. oli-	Maceta
Virgilius	uiferæq. mutuscæ. Idem libro. ii. æneidos. Ac in conspectu Tenedos notissima	
Ovidius	fama. Ovidius libro metamor. primo. Et claros/ & Tenedos/ Pataræq. regia	
Lucanus	seruit. Lucanus libro. vi. Cum tibi sacrato Macedo seruetur in antro. Arator	
Arator	tamē ce syllabam produxit/ quom dixit in actibus apostolicis. uir quippe Ma	

Geminus	ædo In somnis hæc uisus ait. Nā & græci nōnunq̄ ē in h̄ mutare cosueverunt.	
Ouidius	Vnde Geminus ait i epigramatibus. ἐργα μακροδ' οριοῖς ἐγχεσὶ βελίμερα.	
Diodorus	Sic & Ouidius ptulit. xii. meta. dicēs. Qui clypeo gladioq; Macedōiaq; saris	
Papinius	sa. Macedones/populi sunt in Europa/ teste Diodoro/ q & Macetæ uocantē	Exhedra
	dicēte i achilleide Papinio. Quo Macetæ sua tæla citēt/ quo turbine cæstū. Ex	Synhedra
Martialis	hedra ab; ἐξ- & ἐδ-ρα/ quæ est sella/ composi: sic synhedra ex σὺρ- & ἐδ-ρα: ca	Cathedra
	thetra ex κα-τα- & ἐδ-ρα. Martialis. Illic æra sonant: at circum pulpita nostra	
	Et steriles cathedras/ basia sola crepant. Quod si dixeris has tres. dictiones/	
	quia cōpositæ sunt/ sub hac regula nō comprehendi/ fatebor quidem: sed ab	
	illa saltem eximi debuerunt/ quæ icipit: Ante d protrahis e/ si sint disyllaba.	
	Alexander. E super f dabitur breuis. Verba secundæ coniugationis composita	Liquefacio
Ouidius	cum his uerbis/ facio/ & fio/ ut liquefacio liquefacio/ tepefacio tepefacio/ patefa-	Liquefacio
Horatius	cio patefacio/ syllabam ipsam/ ante f litteram/ indifferentem habent. Ouidius li	
Catullus	bro metamorpho. vii. Tura liquefaciūt/ indutaq; cornibus aurū. Horatius ser	
Propertius	monē. xiii. In matris iugulo ferrum tepefecit acutum. Catullus. Alta tepefaci	
Lucanus	et permixta flumina cæde. Propertius. Nec flente dominæ patefiant nocte fe	
Ouidius	nestræ. Veneficus etiam ne syllabam producit. Lucanus libro sexto. Polluto	Veneficus
	cantu/ dirisq; uenefica succis. Ouidius heroidū. Barbara narratur uenisse ue-	
	nefica tecum.	
	Alexander. E super l dabimus longam. Excipitur obelus: sepelio: Cybelle: Se-	Obelus
Homerus	mele: Thymele: periscelis. Homerus libro iliados primo.	Sepelio
Perfius	αἰὼ τὸν ἄλλοι τὰρ τὰ ἄλλα καὶ ἄμφι ὀβελοῖσι περὶ πορ. dicitur ueru. Perfi	
Ouidius	us satyra quarta. Iam pridem hunc sepeli: tu restas: perge: racebo. Ouidius he	
	roidum. Et sepeli lacrymis perfusa fidelibus ossa. Cybele huius Cybeles/ &	Cybele
	Cybeles huius Cybelis/ uel Cybelæ/ declinari potest. Quæ dictio apud Græ	Cybeles
Seruius	cos cum e exili/ & y græco/ & unico l scribitur: apud quos media syllaba cor	
	ripitur. Teste enim Seruio super librum. x. æneidos/ hæc Cybele dictio/ ana	
Seruius	pæstus est: qui tribus constat syllabis/ duabus breuib; ultima lōga. Est igitur	
Festus	Cybelē mons in Phrygia/ teste Seruio super librum tertiū æneidos: a quo (ut	
	ait) Cybele saturni uxor/ cognominata est. Festus autem scribit Cybelē a nō	
	nullis ideo appellatā/ quia ageret homines in furorē: quod Græci κυβιστὼ	
Iuuenalis	dicunt. Sacerdotum enim Cybeles/ proprium est/ caput rotare/ dicentē Iue	
	nale: crinemq; rotant hululante Priapo: Alii a Cybello sacerdote quodam/ sa	
Lactantius	crorum illius primo inuentore/ Cybelem ipsam cognominatā dicunt: Hæc	
	enim primum Ops dicta fuit/ teste Lactantio firmiano: postea Cybele: Bere	
	cynthia: Rheā: Bona dea. Nostri igitur poetæ/ græcorum more/ be syllabam	
Virgilius	corripuere. Virgilius libro æneidos tertio.	
Virgilius	Hinc mater cultrix Cybeles Corybantia q̄ æra. Idem libro æneidos. xi. Forte	
Valerius	sacer. Cybeli. Valerius Flaccus. Lætāq; iam Cybele/ sœdæq; p oppida tædæ.	
Martialis	Martialis. Hinc uiduæ Cybeles/ illinc sacraria uestæ. Idem. Et Cybeles picto	
Martialis	stat Corybâte Tholus. Iuuenalis. Et Cereris licet/ & Cybeles aula relinquo.	
Iuuenalis	Idem satyra secūda. Hinc turpis Cybeles/ & fracta uoce loquendi Libertas.	
Iuuenalis	Claudianus de raptu proserpinæ libro primo. Turrigeramq; petit Cybelē	
Claudianus	sinuosa draconum Membra regens. Ouidius li. fastorū quarto. Inter (ait) uiri	
Ouidius	dem Cybelem/ altaq; Celænas/ Amnis it insana nomine Gallus aqua. Idem	
Ouidius	in eodem. Dindymon/ & Cybelem/ & amœniā fōtib; Idam. Nonnunquam	
	tamen poetæ nostri/ metri gratia/ penultimam pducentes syllabam/ unum lī	
	terposuerunt ut hæc Cybelle dictio/ pes sit bacchius/ tribus quidē syllabis cō	Cybelle
Claudianus	stans/ una breui/ reliquis duabus longis. Claudianus de raptu proserpinæ li. i.	
Claudianus	adytis auulsa Cybelles	
Columella	Exilit: & pronas intendit ad oscula turre. Idem libro tertio.	
	Profilat: & tali compellat uoce Cybellem. Columella li. xi.	
Propertius	Extimulat uatem per Dindyma castra Cybelles. Propertius.	
Propertius	Vertice turrigero/ iuxta dea magna Cybelle. Idem.	
Propertius	Dindymus/ & sacra fabricata inuenta Cybelle. Idem.	

Lucanus	Vel tu quæ tardo mouisti fume Cybellem. Lucanus libro primo. Et lotā par-	
Syllus	uo reuocant Almone Cybellem. Syllus libro nono. Amphitrióniades/pari-	
Syllus	ter ueneranda Cybelle. Idem in. viii. tepidoq; fouent Almone Cybellē. Stati-	
Stattus	us libro siluarum quarto. Apia quaq; Italo gemitus Almone Cybellem. Cy-	Cybale
Virgilius	bale cum y græco/ & a/ in media syllaba/ nomen mulieris a Virgilio ponitur/	
	quom ait in moreto. Interdum clamat Cybale: hæc erat unica custos. Cymba	Cymbalū
	lum cum y græco/ instrumētum est musicum: quod in sacris Cybeles haberi	
Ouidius	consueuerat cum tympano/ dicente Ouidio libro fastorum quarto.	
Propertius	Cymbala pro galeis/ pro scutis tympana pulsan. Propertius. Narrabis Se-	Semele
Iuuenalis	mele quo sit formosa. pprīū fuit mulieris nom. Iuuenalis. Diues/ & a trepido	Tymele
Horatius	Tymele supposita latino. Proprium fuit nomen mulieris. Et cum th aspirato-	Periscelis
	& y græco scribitur Horatius in epistolis. Nota refert meretricis acumina: sæ	
	pe catellam: Sæpe perisclidem. Genus est ornamentī/ ex πτερι circum/ & σκε	
	λοσ crus/ uel brachium/ compositū uocabulum. Melius tamen excipi debu-	
	isset ab illa regula: e sup l longā faciūt dissyllaba. Cū i latino/ & e exili scribit.	
Alexander.	E super m longa/ uehemens/ eremusq; retracta. Eremus foeminini ge-	Eremus
	neris/ absq; aspiratione initii/ græcum est uocabulum: quod apud illos cum	
	n in media syllaba scribitur hac uidelicet scriptura ἐρημοσ: quæ quidem syl-	
Dionysius	laba producta est. Vnde Dionysius in perihegesi/ ait.	
Maffæus	οὐ πρὸς τῆτι προχοῆσι πρημαίνῃ ἀραρυκτα. Quæ errauit Maffæus/ quom	
	dixit i Antoniade. Expediā pmainq; eremū/ pmosq; recessus. Sed (ut puto)	
Prudentius	Prudentiū imitatus est simili deceptum errore/ quom i psycomachia ait.	
	Excidit ergo animis eremi sitis. Claudicat etiā uersuculis ille/ q in hymno ad	
	laudem sancti Ioānis Baptiste decantatur his uerbis. Onimis foelix/ meritiq;	
	celsi Nesciens labem niuei pudoris Præpotens martyr/ eremiq; cultor Maxi-	
	me uatum. Neq; ab hæreo/ uel remoueo/ eremus deducitur/ ut Brito uoluit/	
Vgutio	& Mamætractus/ & cum Catholico somniauit Vgutio.	
Martialis	Alexander. Longa sit e super n. Excipitur Porfena: olenos/ & Clymene. Martia-	Porfena
Syllus	lis. Hanc spectare manū Porfena non potuit. Syllus li. viii. Cernitur effugiēs	
Seruius	ardentē Porfena dextrā. At uero Virgilius (ut dixit Seruius) metri gratia/ ge-	
Virgilius	minauit n/ quom li. æneidos. viii. ait. Necnō Tarquiniū electū Porfenna iude	Porfenna
Stattus	bat Accipere. Rex fuit Romanorum. Stattus libro thæbaidos quarto.	
Ouidius	Olenos Ioniis & fluctibus hospita portu. De hac uibe alibi diximus. Ouidius.	Olenos
	Cætera per socias Clymenen/ Aethramq; loquamur. Proprium fuit mulie-	Clymene
	ris nomen Helenæ comitis. Et cum e exili/ & y græco scribitur.	
Tortellius	Alexander. Antep rara sit e: moneo tū hanc breuiare. Excipitur Asepus. Hac	Asepus
	enim litteratura scribitur ab Homero/ Dionysio/ Ptolemæo/ Prisciano: etsi	
Homerus	Tortellius cum æ diphthongo/ & a/ in media syllaba/ hac uidelicet scriptura	
Priscianus	Aesopus scribi præcipiat. Fuit Troiani fluuii nomen teste Homero libro ilia-	
	dos. xii. de quo Priscianus i perihegesi. Atq; malos lemures/ quod pellit mu-	Iosepus
	nus Asepi. Iosepus ēt mediam producit ut uidimus in erroribus Petri Rigæ.	
	Sic etiam Asclepius proprium uiri secundā producit. Nam apud græcos est	
	ασκληπιος. Macer. Non modicum sanas Asclepius asserit illas.	
	Ante q sit breuis e diequinti sit tibi testis.	
Gellius	Vt libro nono tradit tibi Aulus Gellius. Hanc regulam Alexander omisit.	Diequinti
	Alexander. R. subeunte breuis datur e. Excipitur trieteris: machæra: Abdera: ar-	Trieteris
	cæra: Neæra: Cythera: Cithæron. Trieteris cum t exili utrobq; & i latino in	
Stattus	utraq; syllaba/ dici potest triennium. Vnde trieterica sacra. Stattus libro thæ-	
Syllus	baidos. iiii. Ludus/ & atra sacrū recolet trieteris Opheltem. Syllus libro. iiii.	
Virgilius	Edonis ut Pangæa super trieteride/ motu. Virgilius libro æneidos quarto.	
	Thyas ubi audito stimulat trieterica baccho. Erant trieterica Bacchi sacra: quæ	
Seruius	ideo sic dicta sunt/ teste Seruio/ quia triennalia/ hoc est/ tertioquoq; año sum-	
Ouidius	ptuosiora quottidianis orgiis agitabantur/ dicente Ouidio libro meta. viii.	
	Vtq; tuo moto proles Semeleia thyrsos. Ismaria celebrant repetita triennia	
Iuuenalis	bacche. Machæra cum ch aspirato/ & æ diphthongo scribitur/ ut in ipsa dicti-	Machæra

Ennius	one uidimus. Iuuenalis satyra .vii. Ostendatur / ames nomen / uictūq; machæ	
Ouidius	ræ. Ennius succinti corda machæris: id est gladiis: hoc est / crudelibus cogitati	Abdera
Solinus	omnibus. Ouidius de Ibide. Aut te deuoueat certis Abdera diebus. Vrbs fuit	Abdira
Pomponius	Thraciæ: quàm Diomedis soror condidit: & a se cognominauit: testibus So-	Abdara
Ptolemæus	lino / & Pomponio Mela. Abdira / urbs est Aphricæ: inter Bagradam / & Tri-	Arcæra
Ptolemæus	tonem flunios / teste Ptolemæo. Abdara / locus est Iberici maris: ut idem Pto-	Neæra
Virgilius	lemæus ostendit. Arcæra cum c exili / & æ diphthongo / plaustrum est undiq;	
Tibullus	tectum. Neæra cum æ diphthongo / mater fuit Phaethusæ / & lampetiæ. Vir-	
Ptolemæus	gilius in buccolicis. ipse Neæram. Dum fouet. Tibullus. Lygdamus hic situs	Cythera
Dionysius	est: dolor hinc / & causa Neæra. Cythera cū c exili / & y græco / & th aspirato /	
Strabo	insula est: teste Ptolemæo / Pelopōneso adiacens / & eiusdem nominis urbs in	
Virgilius	ea pluralis tantum numeri. Dionysius / & Strabo / insulam esse dixerunt con-	
Virgilius	tra Cretam: alii Cypri ciuitatem esse uoluerunt. Virgilius libro æneidos. x.	
Statius	Est Paphos / Idaliūq; mihi: sunt alta Cythera. Idem li. æneidos primo.	
	Hunc ego sopitum somno super alta Cythera. Cithæron cum c exili / & i lati-	Cithæron
Ouidius	no / & th aspirato / & æ diphthongo / unum est ex iugis Parnasi montis Boce-	
	tiæ. Statius thæbaidos primo. Inde plagam / qua molle sedens i plana Cithæ-	
	ron. Ouidius li. metamor. iiii. Vadit ubi festus facienda ad sacra Cithæro. Tri-	Trieris
	eris etiam apud græcos mediam producit: sic & poderis. Nam apud illos cū	Poderis
	h in media syllaba scribuntur. Quod si aliter apud poetas comperitur / au-	
	ctoritatis est / non rationis. Nauis est trieris cum i latino utrobq;: quam tri-	
	remem uocant. Poderis uestis est talaris: quam camisiā sacerdotale appellat.	
	Alexander. tamen excipias rus In propriis: sicut Gualterus. Eximitur Pierus	Pierus
Ouidius	Craterus: & Valerius: Virgilius libro. x. Quem tñ haud expers Valerius uir	
	tutis auitæ. Propriū est uiri. Ouidius libro metamor. v. Pierus has genuit Pel-	
Horatius	læis diues in aruis. Pater fuit nouem picarum: quas nouem musæ canendo ui-	
Persius	cerunt: & cum i latino scribitur. Horatius sermone. xiii. Nō est cardiacus: Cra-	Craterus
	terum dixisse putato. Persius. Et quid opus Cratero magnos promittere mō-	
	tes: Proprium fuit uiri nomen: & cum c / & t exilibus scribitur.	
	Alexander. Et deriuatum / quod rus determinat / aut rum: Ex hoc austerus pro-	
Pompeius	ducitur. Excipitur bucerus: & querquerus: & posterus. Bucerus enim / a boue	Bucerus
Ouidius	formatur. Querquerus autem / a κῆρρα / quod græci dicunt / auctore Pom-	
Lucillius	peio. Ouidius libro metamorpho. vi. Lanigerosq; greges armenta q; bucera	
Lucillius	pauit. Lucillius. querquera consequitur capitisq; dolores. Idem. iactans me / ut	Querque-
Virgilius	febris querquera: hoc ē frigida. Virgilius libro ænéidos quarto. Postera Phœ-	rus
	bea lustrabat lampade terras. Alter / prosper / asper / exter / sub regula contine-	Posterus
	ri possunt. Inferus / & superus / ab illa exceptione / & deriuatum / ab auctore	
	eximuntur.	
	Alexāder. Corporis obliquos alios. Excipitur Byzer: Cremester: character: bra-	Byzeres
	chionister: alter: physeter: soter: stater: clyster: luter: quæ cum h apud græcos	Buzeres
	in secūda obliquosq; syllaba scribūtur: quæ quidē littera (ut alibi diximus) aut	Cremester
	in æ diphthongum / aut in e productū / a nostris mutari consuevit. Sic & pre-	Character
	ster. Lucanus. viii. Percussit prester illi rubor igneus ora. Serpētis genus es.	Brachionis-
Priscianus	Byzeres cum y græco / populi quidam sunt: qui a nonnullis / y græco in u (ut	ster
Valerius	fieri solet) mutato / Buzeres appellantur. Priscianus in perhegesi. Buzeres pri-	
	mi: quos iuxta terra Bechirū. Valerius Flaccus li. v. Buzeresq; uagi. Cremester	
	cū æ exilibus scribitur. Sunt Cremesteres nerui / a quibus testiculi pēdēt. Cha-	
Martialis	racter cum ch aspirato in initio / & æ exilibus in ultima syllaba / interpretari	
	potest signū / figura / stylus dicendi. Brachionister cum ch aspirato / & i latino	
	utrobq; / & t exili scribitur: & dici potest armilla. Martialis in apophoretis.	
Rufus	Quid pereunt stulto fortes aletre lacerti? Massa erat plumbea: qua salientes	Alter
	utebantur. Physeter cū y græco / genus est piscis marini admirabili magnitu-	Physeter
	dine. Et a φῦσσι: quod est spiro / uel suffio / descendit. Rufus Festus i Arato.	Soter
	Delphinos uirides / & physeteras anhelos. Soter cum t exili / propriū fuit ui-	Stater
	ri nome: & dici potest saluator. Stater cum t exili utrobq;: tam apud Græ-	

Tortellius	cos/ſ̄ latinos ſcribitur: eſſi cum ch aſpirato in ſecunda ſyllaba ſcribi a Tortel	
Vgutio	lio præcipeatur. Neq; a ſto ſtas deſcendit: ut cum Catholico ſomniavit Vgu	
Tortellius	tio: ſed nec a στῶμιζω/ quod ē trutino/ deducitur: ut tradit Tortellius ipſe:	
	quia tunc cū th aſpirato in ſecūda ſyllaba ſcriberetur: quod nequāq; a græcis/	
	nec latinis obſeruat. Deriuatur autem ſtater ab ἵσθημι/ quod eſt pōdero/ h i	
	ā conuerſo: quemadmodum & ab ἵσθημι/ quod eſt ſto/ ſit σῆσσις ſtatio/ h i	
Statius	pari modo i ā mutato. A cuius quidē accuſatio græco σῆσθησς noſtri hæc	Statera
	ſtatera huius ſtateræ formauerunt. Statius libro. iiii. ſiluarum. Sed certa uelut	Clyſter
Macer	æquus in ſtatera. Clyſter cum c/ & t exilibus/ & y græco/ alium repurgare cō	
	ſueuit: cuius quidem in obliquis ſecundam ſyllabā præter naturam corripuit	
	Macer/ quom ait libro de uiribus hærbarum. Appoſitus digitis: aut intus Cly	Luter
	ſtere fuſus. Et a κλῡζω/ quod eſt lauo/ deriuatur. Luter genus eſt uafis: quod	Mulier
	apud Græcos λουτήρ ſcribitur.	
	Alexander. Producat mulierem. Mulier e ſyllabam corripit in obliquis/ ut apud	
	Terentium legitur.	
	Alexander. E ſuper ſbreuis. Excipitur inde hoc Carcheſium: Galeſus: Haleſus: Carcheſiū	
	Marpesius: Lyrneſus: Mileſi: Magnesia: Dioceſis: Synthereſis: theoreſis: ſynœ	
	ceſis: quæ cum unico ſcribitur. Carcheſium cum c exili/ in initio/ & ch aſpira	
	to in ſecunda ſyllaba/ genus eſt poculi procærum/ & circa mediam partem cō	
	preſſum/ anſatum mediocriter anſis a ſummo ad inſimum pertingentibus/ ut	
Macrobius	ſcripſit Macrobius i ſaturnalibus. Dictum eſt autem carcheſium (ut putat Al	
Alcibiades	clepiades) a nauali re. Nam ſummam naualis ueli partem carcheſium nomi	
Virgilius	nabant. Virgilius. cape Mæonii carcheſia bacchi. Statius in achilleide.	
Statius	Aequor & in celſa libant carcheſia puppe. Ouidius libro metamorpho. vii.	
Ouidius	Tunc ſuper inuergens tepidi carcheſia lactis. Virgilius georgico. v.	
Virgilius	Qua niger humectat flauentia culta Galeſus. Statius libro ſiluarum tertio.	Galeſus
Statius	Et Lacedæmonii pecuaria culta. Galeſi: ſcilicet fluuii prope Tarentum. Qua	Haleſus
Columella	re autem dixit Lacedæmonii/ uide ubi Oebalia: de qua diximus ſuper regulā:	
Liuius	Ante b ſit breuis e. fluuius ē Calabriae teſte Liuius libro quarto de ſecūdo bel.	Marpesius
Seruius	lo punico. Columella libro. xi. Et quæ ſicani flores legiſtis Haleſi. Marpeſus/	
Virgilius	teſte Seruio ſuper librum ſextum æneidos/ mons eſt in inſula Paro: a quo ſit	Marpesius
Herodotus	Marpesius Marpeſia Marpeſium. Virgilius. Quam ſi dura ſilex/ aut ſter Mar	Lyrneſus
	peſia cautes. Lyrneſus cum y græco/ ſuit teſte Herodoto libro hitoriarum. v.	Lyrneſus
Virgilius	Phrygiæ urbs: a qua ſit Lyrneſius Lyrneſia Lyrneſium. Virgilius li. ænei. xii.	
Virgilius	Lyrneſi domus alta/ ſolo Laurente ſepulcrum. Idem li. æneidos. x. Haud partē	
Seruius	exiguam montis Lyrneſius Agmon: i deſt phryx/ ut exponit Seruius. Lyrneſ	Lyrneſſus
Homerus	ſus autē cum y græco/ & duplicato ſurbs ſuit Theſſaliæ/ teſte Homero libro	
	iliados ſecundo. Miletos cum i latino/ trium eſt urbium nomen (ut uidimus	
	ſuper regulā: Longa ſit i ſuper l. Et a Mileto/ ſit Mileſius Mileſia Mileſiū. Qui	Meleſius
Ouidius	dus libro ſecundo triſtium. Iunxit Ariſtides Mileſia carmina ſecum. Virgilius	
Virgilius	georgicorum tertio. Mileſia uellera nymphæ Carpebant. Magnesia/ regio ē	Magnesia
Plinius	Theſſaliæ annexa/ teſte Plinio libro quarto naturalis hitoria: cuius populi	
Lucanus	Magneſii uocitati ſunt: qui & Magnetes/ dicente Lucano libro. vi.	
	Et Magnetes equis/ Minyæ gens cognita remis. Magnesia item/ duarum ē ur	
Ptolemæus	bium nomen/ teſte Ptolemæo: quarum una ē in Caria: alia in Lydia Mæonia.	
Ptolemæus	Eſt etiam promontorium Pelagiotorū Macedonia/ ut idem dicit Ptolemæ	
	us. Dioceſis cum i latino/ & œ diphthongo/ dici poteſt gubernatio/ diſpoſi	Dioceſis
	tio/ diſpenſatio/ iuriſdicio/ ſiue adminiſtratio. Neq; ex de/ & cæſio/ compoſi	Theoreſis
	tum uocabulum eſt/ quaſi decifio dicatur/ ut cum catholico ſomniabūduſ tra	Synecheſis
Vgutio	dit Vgutio. Sed a διοικέω/ quod eſt gubernare/ deſcendit. Syntereſis cū y græ	Syntereſis
	co/ & t exili/ dici poteſt attentio/ ſeu conſeruatione. Nam a συντηρεω/ quod eſt	
	conſeruo deriuatur. Ea eſt pars animæ/ quæ uitis aduerſatur: & ſe ſe ſemp im	
	maculatam cupit a peccato ſeruare. Theoreſis cum th aſpirato/ dici poteſt cō	
	templatio. Synœceſis cum y græco/ & œ diphthōgo/ dici poteſt cohabitatio.	
Macer	Pleureſis re ſyllabam apud Macrū producit/ quom ait li. de uiribus hærbarū.	Pleureſis

	Costarum/quam pleuresim uocat attica lingua. Dicitur laterum dolor: quæ tamen græcæ πλεῦρι Τίς uocatur.	
Alexander.	T subeunte datur e longa. Excipitur uenetus: Macetæ: Pyretrū: Pheretrum: pharetra: Triquetra: Panaretus: epitheton: antitheton: Thaygetus: Iapetus: Vietus: Chrysedetū. Chryfodetū. Venetia prouitia ē i Italia teste Ptolemæo. Et ne syllabā pducit: quia aliter metro stare non potest nisi per proceleumaticum. Vnde Frāciscus petrarcha in epistola ad Zenobium Florentinum ait. Atq; Adriæ imperitans alterq; Venetia mundus. Venetiæ pluralis tantū numeri/opidum est Venetiæ nobilissimum/in mari situm. Inde fit Venetus	Venetia
Ptolemæus		
Petrarcha		Venetia
Propertius	Veneta Venetum ne syllaba correpta. Propertius. Quantum Hypanis Veneto dissidet Eridano. Martialis. Rhæcina Veneto nec refecare luto. Statius in achilleide. Quo Macetæ sua tæla citent/quo turbine cæstum. Populi sunt: qui alias Macedones appellantur. Pyretrum cum y græco/& t exili/genus ē hærbæ. Macer de uiribus hærbarū. Est Pyretrum calidum/siccum quoq; quartus in istis Est gradus. Virgilius libro æneidos. xi.	Venetus
Martialis		Macetæ
Statius		Macedones
Macer		Pyretrum
Virgilius		
Seruius	Sed uenit in medium: pheretro Palante reposito	Pheretrum
Varro	Procubuit super. Græcū est uocabulū testibus Seruio/& Varrone de lingua latina:& capulus transfertur: quo scilicet mortui efferūtur. Pheretrū itē lectus erat i quo residētes captiui/perinde ac mortui/in capitolīū agebant. Sylius.	
Syllius	Ante Syphax pheretro residens captiua premebat Lumina. Virgilius libro æneidos. viii. Ille mihi insignem pharetram/Lyciasq; sagittas. Lucanus.	Pharetra
Virgilius	Cura fuit lectis pharetras implere sagittis. Sagittarum conditoriū/sive repositoryum est. Triquetra cum t exili utrobique/& i latino/insula est in: quæ alias Sicilia/seu Sicania uocatur: de qua Horatius.	Triquetra
Horatius	quid militibus promissa Triquetra: Inde fit Triquetrus Triquetra Triquetrū: Sylius libro. v. Huc Aetnæa cohors Triquetris quam miserat oris. Panaretus cum t exili/pōt omniū uirtutum cōtinens. Nam πᾶν totum significat:& ἀρετή uirtus interpretat. Hierōymus in prologo super parabolas Salomonis. Fertur & panaretos Iesu filii Syrac liber. Hinc Martialis ait. Arguto madidus pollice panaretus. Epiteton cum i latino/sequente th aspirato/& t exili i ultima syllaba/dici potest impositum/seu appositū/uel adiectiū. Synthetō cum y græco/& th aspirato in secūda/& t exili in ultima syllaba/dicitur compositum. Cacofyntheton cum c exili in utraq; syllaba/mala compositio interpretatur. Antithetō cū t exili in secūda/& ultima/& i latino/& th aspirato in tertia syllaba/dici potest cōtrapositū. Et omnia the syllabā corripit. Persius: Librat in antithetis doctas posuisse figuras. Agonotheta cum th aspirato i penultima/& t exili in ultima/dici potest certaminis dispositor: hoc est muneratorius. At si dixeris/compositæ hæ dictiones sunt/sub hac regula contineri nō possunt/fatebor quidem: sed ab illa regula eximi debueri: Ante t longa fit e.	Triquetrus
Syllius		Panaretus
Hierōymus		
Martialis		Epitheton
		Syntheton
		Cacofyntheton
		Antitheton
Persius		Agonotheta
Ptolemæus	Taygetus cum t exili utrobique/& y græco/monest i Peloponeso/ teste Ptolemæo. Lucanus libro quarto.	Taygetus
Lucanus	gelidique inculta iuuentus.	
Rufus	Taygeti. Taygete eadem scriptura/fila fuit Agenoris: quo etiam nomie/una pliadam appellata est. Rufus Festus in Arato. Electra/Altioneq; Celæno/Taygeteq; Ouidius li. fastorum. iii. Naia/& Electra/Taygetemq; Ioui. Iapetus cum i latino in initio/& t exili/fuit teste Hesiodo in Theogonia/Titani filius ex Asia coniuge. Ouidius libro metamorpho. primo.	Taygete
Ouidius	Quam satus Iapeto mixtam fluuijalibus undis. Virgilius georgicorū primo. Ceumq; Iapetumq; creat: sæuūq; Typhœa. Vietus a uico uies/interpretatur a Festo languidus/sine ui: hoc est/naturalibus priuatus uiribus. Et mediā syllabam indifferentem habet. Lucretius libro tertio.	Iapetus
Hesiodus	Nec supra caput eiusdem cecidisse uietum	Victus
Ouidius	Vestem sentimus. Horatius in epodo.	Chryfendetur
Virgilius	Quis suodor uietis/& q̄ malus undiq; membris	Chryfodetum
Festus	Crescit odor Martialis. Si ridere potes miseri chrysedeta Cinæ. Chrysedetū cū	Chryfodetum
Lucretius		trm
Horatius		
Martialis		

	ch aspirato/ & y græco/ dici pōt/ i auro ligatū: Chrysodetū uero/ auro ligatū.	
Virgilius	Alexander. Obliquos breuies. Nomina propria i es terminata/ quæ in etis mit/	
Horatius	tunt genitiuum/ penultimam producūt in obliquis syllabam. Virgilius libro	Dares
	æneidos quito. Creber utraq; manu pulsat/ uerfatq; Dareta. Horatius sermo	Chremes
Iuuenalis	ne decimo. Arguta meretrice potes/ Dauoq; Chremeta. Cum ch aspirato/ &	Thales
Statius	t exili scribitur. Iuuenalis satyra tertia. nec mite Thaletis Ingenium. Cum th	
	aspirato/ & unico l scribitur. Statius libro thæbaidos nono. Inde Pheres/ acer	Pheres
	q; Tichus/ sed cassa Pheretis.	
	Alexāder. I c sequente breuis. Excipitur lumbricus/ rubrica/ prædico/ multiciū/	
	noicius/ redimiculū/ Equiculus/ cuticula/ canicula/ tegeticula/ craticula/ cunicu	
	lus/ Numicius. Marica/ Aricia/ periculum/ Labicum/ Triuicus/ Vstica. Nasica.	Lūbricus
Macer	Macer de uiribus hæbarū. Lumbricos uentris hanc sæpe bibendo necabit.	
Serenus	Serenus. Lūbrici quoq; terrestres nascuntur oliuo. Persius. Excepto q; si Ma/	
Persius	suri rubrica notauit. Et rursus. Non secus est/ si oculo rubricam dirigat uno.	Rubrica
Persius	Horatius sermone. xvii. Prælia rubrica picta/ aut carbone/ uelut si. Martialis.	
Horatius	Qui uel prædicat Canthare/ uel futuit. Cum æ diphthongo scribitur. Martia	Prædico
Martialis	lis. Sed nec prædico es/ nec tu Sextile fututor. Puerarius dicit/ qui scilicet pue	
Martialis	ros ad libidinem affectatur. Iuuenalis satyra secunda. Quid faciant alii/ cū tu	Multiciū
Iuuenalis	multicia fumas. Genus est uestis. Iuuenalis satyra tertia. tetrūq; noicius hor	Noicius
Iuuenalis	ret Porrhimea. Virgilius libro ænei. nono. & pulcher Equiculus armis. Syli/	Redimicu/
Virgilius	us in octauo rastrisq; nouant Equicula rura. Vbi etiā prima producta est:	lum
Syllus	quæ apud Virgiliū corripitur. Equiculi populi quidā sūt Tuscia/ teste Stra	Equiculus
Strabo	bone. Iuuenalis satyra secunda. accipient te Paulatim qui longa domi redimi	
Iuuenalis	cula sumunt Frontibus. Ouidius libro metamor. x. Aure leues bacca/ redimi	
Ouidius	cula pectore pendent. Vittæ erant/ ex posteriore parte mitræ pendentes/ sed	
Persius	generaliter dici possunt ornamenta. Persius satyra quinta. Seper & assiduo	
Iuuenalis	curata cuticula sole. Iuuenalis. Quom bibet æstiuum contracta cuticula solē.	Cuticula
Persius	Persius. Hem quid agis/ siccas in lana canicula menses. Martialis. Dat tibi secu	Canicula
Martialis	ros uilis tegeticula somnos. Idem. Parua tibi incurua craticula sudet ofella.	Tegeticula
Martialis	Craticula cum primam producat syllabam/ ut est apud Lucanum/ perpetuo	Craticula
	rupit defesso milite cratem/ rectius ti syllabam corripere/ q̄ producere debe/	
	ret. Neq; enim ea in metro necessitate cogitur/ qua hæ dictiones/ redimiculū/	
	tegeticula/ Numicius/ noicius/ cuticula/ canicula/ cuniculus/ Aricia/ quæ qui/	
	dē metro aliter stare nō possunt/ nisi proceleumaticus pes fieret. Vnde Franci	
Petrarcha	scus petrarcha/ ex tribus huius dictionis syllabis optime dactylum confecit/	
Martialis	quom ad Clæmentem papam/ ait. Craticulam/ & gemino sæcundū martyre	
	bustum. Martialis in apophoretis. Gaudet in effossis habitare cuniculus atris.	
Horatius	Animal est lepori simile. Numicius cum unico m/ & i latino/ Siciliae fluuius	Numicius
	est/ & mi syllabam indifferentem habet. Horatius in epistolis. Brundusiū Nu	
Virgilius	mici melior uia ducat/ an Apit/ Virgilius libro ænei. vii. Tyrrenum ad Thy	
Ouidius	brim/ & fontis uada sacra Numici/ pro Numicii. Ouidius libro metamor. iiii.	
	In freta flumineis uicina Numicius undis. Marica cum i latino/ & c exili/ dea	Marica
Virgilius	est litori Minturnensium. Fuit aut Fauni uxor/ dicente Virgilio libro ænei. vii.	
Martialis	Hunc Fauno/ & nympa gentium Laurente Marica Accipimus. Martialis.	
Lucanus	Cæruleus nos Liris amat/ quem filia Maricæ Protegit. Lucanus libro secūdo.	
Seruius	Carnis/ & umbrosæ Liris per regna Maricæ. Aricia cum i latino utrobique/ &	Aricia
Ptolemæus	c exili/ urbs est iuxta Albam in Italia/ teste Seruio/ quā Ptolemæus scripsit esse	
Virgilius	Latinorū mediterraneā. Virgilius libro ænei. septimo. Virbius insignē/ quē	
Martialis	mater Aricia misit. Martialis. Mittit præcipuos nemoralis Aricia porros. Ho	
Horatius	ratius sermone. v. Egressum magna me cepit Aricia Roma. Lucanus libro. vi.	
Lucanus	Distat ab excelsa nemoralis Aricia Roma. Iuuenalis. Passurus gestis æquāda	Periculam
Iuuenalis	pericula rebus. Persius satyra. ii. Nil me pudet capiti nō posse pericula cano.	Labicum
Persius	Est aut periculū experimentū/ ac salutis discrimen. Labicū cū i latino/ & c exi/	
Strabo	li/ oppidum fuit uia Latina/ non procul ab urbe/ teste Strabone/ a quo/ fit La	
Syllus	bicus Labica Labicū. Syllus libro duodecimo.	

Syllius	Iamq; adeo est campos ingressus / & arua Labici. Idem li. viii. atq; habiles ad	Triuicus
Virgilius	aratra Labici. Virgilius libro æneidos septimo. Et sacranæ acies / & Picci scuta	
Horatius	Labici. Horatius sermone. v. nisi nos uicina Triuici Villa. Villa quædã est in	
Porphyrio	Italia. Vstica cum i latino & c exili / mons est in Sabinis / ut dixit Porphyrio.	Vstica
Ptolemæus	Ptolemæus aut insulam esse dixit iuxta Siciliam / & eodẽ nomine urbẽ in ea.	
Horatius	Horatius. Valles / & Vstica cubantis Leuia personuere saxa. Nasica cū unico	
Horatius	f / & i latino / & c exili / propriũ fuit uiri Romani nomẽ. Horatius sermone. xv.	Nasica
Ouidius	Filia Nasicæ metuentis reddere soldũ. Ouidius in fastis.	
Ptolemæus	Nasica accepit / tẽpli tũc extitit auctor. Nasica itẽ urbs ẽ Indiæ / teste Ptolemæo.	
Alexander. In propriis icus producit. Excipitur Milycus: Melicus: Rusticus:		
Monychus: Ibycus: Amycus: Autolicus: Eutychus: Stoichus: Urbicus: Garric-		
cus: & ea omnia / quæ a substantiuis: uel adiectiuis formantur / addita cus sylla-		
ba: ut a foedus foederis foederi / Fœdericus / ri syllaba correpta: a Theodorus		
Theodori / Theodoricus. Sic dominicus: Quiricus: Pacificus: & alia prope		
Syllius	plurima. Syllius libro tertio. Milycus indigenis Late regnarat i oris. Martialis.	Milycus
Martialis	Sola tibi fuerant festeria Melice centum. Idem. Qui propter cenã Rustice	Melicus
Martialis	cædo coquum. Iuuenalis. quantas iaculetur Monychus ornos. Ouidius. Heu	Rusticus
Iuuenalis	dedecus ingens Monychus exclamat. Lucius libro sexto. Aspera te Pholoes	Monychus
Ouidius	frangentẽ Monychæ saxa. Cũ y græco / & ch aspirato scribitur. Thomas. ιβυ-	Ibicus
Lucanus	κοσ ι τ α λ ο σ εκ το υ ρ η γ γ υ ο ν η ε μ ε σ η ρ η σ. Cum y græco in secũda syllaba scri-	
Thomas	bitur. Et fortasse q; ibyx / cuius i obliquis by syllabam alibi produci diximus /	
Virgilius	illã corripit. Nã ab ibyce fit Ibycus. Virgilius li. ænei. primo. nũc acris Orõti	
Virgilius	Nunc Amyci casum gemit. Idem li. ænei. nono. Vastatorẽ Amycũ / quo non	Amycus
Ouidius	foelicior alter Vngere tæla manu. Ouidius li. metamor. xii. Protinus Ophio	
Valerius	nides Amycus penetralia donis. Valerius Flaccus li. iiii. lã ueniet diros Amy	
Ouidius	cus qui tollere cæstus Imperet. Cum y græco / & c exili scribitur. Ouidius in	
Martialis	metamorphosi. Nascitur Autolicus furtum ingeniosus ad omne. Martialis.	Autolicus
Inter Baianas raptus puer occidit undas Eutychus / ille tuũ Castrice dulce la-		
Iuuenalis	tus. Cũ t exili / & y græco / & th aspirato scribitur. Iuuenalis. Urbicus exodio	Eutychus
Horatius	risum mouet Atellanæ. Horatius. Stoice post damnũ sic uendas omnia plu-	Urbicus
Martialis	ris. Martialis. Quod nimiũ laudas Chæremone Stoice mortem. Cũ t / & c exi-	Stoicus
Martialis	libus / & i latino scribitur. Martialis. Saltem semissem Garrice solue mihi. Idẽ.	Garricus
Martialis	Inuitas ad aprum: ponis mihi Gallice porcum. Virgilius libro æneidos. x.	Gallicus
Virgilius	Massicus ærata princeps secat æquora tigris. Iuuenalis satyra. xi. Atticus exi-	Massicus
Iuuenalis	mie si cenat lautus habetur. Idem satyra tertia. Persicus orborũ lautissimus.	Atticus
Iuuenalis	Idem satyra. viii. salue Gætulice / seu tu. Idem in eadẽ. Stemmata quid faciũt	Persicus
Iuuenalis	quid prodest Pontice longo Sanguine censeri / pictos ostendere uultus? Pro	Gætulicus
Iuuenalis	pertius. Dum tibi Cadmeæ dicuntur Pontice Thæbæ. Iuuenalis satyra sexta.	Ponticus
Propertius	Ostenditq; tuũ generose Britannice uentrẽ. Martialis. Iam te rem factam Bi-	Britannicus
Iuuenalis	thynice credis habere. Cum i latino in prima / sequente th aspirato / & y græ	Bithynicus
Martialis	co in secunda syllaba scribitur. Martialis. Dum tibi foelices indulgent Caltri-	Caltricus
Martialis	ce Baia. Idem. Deseris urbanas tua prædia Pannice lites. Ouidius li. fastor. i.	Pannicus
Martialis	Ecce tibi faustũ Germanice nũtiat annũ. Cõposita autẽ cũ pικη / quæ est uicẽto /	Germanicus
Ouidius	ria / ni syllabã producẽt: ut Polynices: Thessalonica: Beronice. Statius li. thæ	Polynices
Statius	baidos. xii. Hei mihi / nunquis adest Chari Polynicis ad ignes? Cum unico l /	
& y græco scribitur. Thessalonica cũ th aspirato / & duplicato / urbs est me-		
Valerius	tropolis in Macedonia. Beronice / proprium fuit nonnullarũ mulierũ nomẽ:	Thessaloni
unius quidẽ apud Valeriũ Maximũ de ultione / alius / Ptolemæi Philadelphi		ca
Suetonius	matris: alius / Antiochi uxori: alius / Agrippæ sororis: quã Titus Vespasiani	Beronice
Iuuenalis	filiq; iucũde amauit / teste Suetõio: de q; Iuuenalis satyra. vi. Grãdia tollit crys-	
ta: maxima rursus Myrrhina: deinde adamas notissimus: & Beronices In di-		
gito factus p̃ciosior. Et cũ i latio i penultia / sequẽte c exili / hæ dictiões scribũt.		
Alexander.	Longa fit icis ab ix. Bebrix a Bebrycia / cum y græco / bry syllabam i	Bebryx
Valerius	obliquis indifferentem habet. Valerius Flaccus libro secundo. procul effera	Hystrix
Syllius	uirtus. Bebrycis: & Scythici procul inclamentia saxi. Syllius libro tertio.	Nastix

Posseſſus baccho ſæta Bebyrcis in aula. Excipitur etiam hyſtrix: natrix: larix: Larix
coxendrix: onyx: ſardonys: quæ in genitiuo penultimâ corripunt: ut in iſtis
dictionibus uidimus.

- Prifcianus Alexander. Sed mas ſolus icis. Excipitur ſandys: qui teſte Prifciano maſculini
Vgutio generis eſt: ſi Vgutio fœminini generis eſſe tradiderit: ſpadi: Ceyx. Proptius. Onyx
Propertius Illaq; Plebeio/uel ſit ſandycis amictu. Hæba eſt breui caule & in aliis fœni/ Sardonyx
Plinius culo ſimilis: quæ a Græcis inter holera ſilueſtria ponitur: ut dixit Plinius li.
.xxii. naturalis hiftoriæ. Ex qua quidem hæba/ſit color ſandycinus: teſte Ser
uio ſuper illud Virgilii in buccolicis: Spôte ſua ſandys paſcetes ueſtiet agnoſ:
qui ſane/color/ex ſandaræa/ & rubrica admixta cõſicitur: teſte Plinio li. xxxv.
naturalis hiftoriæ. Et cum y græco ſcribitur. Spadix cum i latino/ genus eſt co Spadix
loris/ quem fœniciatum uocant. Græci autem/ teſte Gellio li. ii. noctiũ atticæ/ Spadica
auulſum palma termitem cum fructu/ hoc eſt palmitem/ ſpadica uocant: a cu/
ius accuſatiuo græco σπᾶδ-ικα/ Vgutio hæc ſpadica huius ſpadicæ declinat.
Virgilius georgi. iii. Luxuriatq; toris animoſum pectus/ honeſti
Spadices/ glauciq; Ceyx cum y græco/ fuit Luciferi filius/ & Alcyonēs cõiũx/
in auem conuerſus. Ouidius i epiftolis. Alcyões ſolæ memores Ceycis amati. Ceyx
Alexander. Maſticem produc. Maſtix ideo excipitur/ quaſi maſculini ſit generis. Maſtix
Verum auctor fallitur. Nam fœminini generis eſt: & ſi ſyllabam in obliquis Maſtico
corripit. Serenus. Rugarum ſulcos lentilci maſtice tendes. Idem. Vibex
Serenus Maſticis addentur fractæ iam milia farra. Idem Pulleium abrotonum nitida Bombyx
Serenus cum maſtice coctum. Inde ſit maſtico maſticas uerbum/ ſi ſyllaba pari mo/ Lodix
Macer do correpta. Macer de uiribus hæbarũ. Illud ſi patiens ieiuno maſticet ore.
Macer Idem. Aegilopam curat ſi quis commaſticat illam.
Prifciãns Alexander. breuiando Quod dedit ex. Demitur Vibex: ut in iſta dictione uidi
mus. Bombyx cum y græco/ ſcribitur: non Bombe x/ ut auctor putat. Sic &
lodix dicitur/ teſte Prifciano: non lodex.
- Virgilius Alexander. D tibi corripit i. Excipitur faſtidio faſtidis: & Cæcidi præteritũ a cæ Faſtidio
Iuuenalis do cædis. & trucidō/ unde cunq; ueniat/ ſiue a trux trucid/ ſiue a trunco trun/
Martialis cas/ ſiue a cædo. Virgilius in buccolicis.
Marſus Inuenies alium ſi te hic faſtidit Alexis. Iuuenalis. Squalidus in magna faſtidit
Lucanus cõpede foſſor. Martialis. Arrigis ad uetulas/ faſtidis Baſſe puellas. Marſus.
Iuuenalis Si quos Orbilius ſcuticæ/ ſerulæq; cæcidit. Lucanus li. v. Terga fuga/ donec Cæcidi
Virgilius uetuerunt caſtra cæcidit. Iuuenalis ſatyra tertia. Ebrius/ ac petulās/ qui nullũ Trucido
Horatius forte cæcidit. Virgilius li. ænei. ii. Fit uia: ui rapiunt aditus: primosq; trucidāt. Crepida
Horatius in arte poetia. Ne pueros corā populo Medea trucidet. Crepida (ut
diximus ſuper regulā/ ante p ſit breuis e) apud Græcos pi ſyllabā producit:
quā latini corripuere/ Pſophis eſt producitur/ Statius Pſophidaq; celſa urbs eſt
arcadie teſte Plinio.
- Petrus Alexander. ſed Abidus Excipies: & quæq; triſyllaba ponis i des. Bacchides cū pri Bacchides
mo cexili/ ſecūdo ch aſpirato/ & i latio/ qñ patronymicũ e a Baccho/ chi ſyl
labā (ut puto) pducit. Sed ppriũ uiri nomē/ de quo habet in li. Maccabæog/
apud Petrũ Rigā chi ſyllabā correptā hēt. Ait. n. Petrus Riga ſup præfatũ li/
brũ. Alcimus hoc ſpacio rediens cum Bacchide pugnata
- Ouidius Alexander. Hiſq; Coronidē iũgi ueteres uoluere. Recte quidē Coronidē patrony Coronides
micũ a Coroneo/ hic auctor exemit. Nā apud Ouidiũ penultimā pducit ſylla
bā. Ait. n. li. faſtog. iiii. Nulla Coronidæ cā doloris erat. Sed excipe eſt auctor
debut/ Ariſtides: Lycorides: Promethides: Lycurgides: Dryāthides. Ariſtides
cum i latino utrobq; Thebanus fuit pictor inſignis: quem Appelleti æqua
lem dixit Plinius libro. xxxv. naturalis hiftoriæ. Alius eodem nomine fuit
Ouidius Atheniēſis/ Lyſimachi filius. Ouidius libro ſecundo de triſtibus. Lycorides
Iunxit Ariſtides Mileſia carmina ſecum. Lycorides cum y græco in prima
Ouidius ſyllaba/ ſequente c exili/ & i latino in penultima/ coniunx fuit Alcicides/ Promethi
A Iebæ filiæ. Ouidius de Ibide. des
Stella Lycoridæ cui fuit æqua uiro. Prometheus cum th aſpirato/ filius fuit

Ouidius	Iapeti/teste Ouidio/ex Asia coniuge. Hanc Asiam/coniugem Promethei fuisse/	
Herodotus	se/scrpsit Herodotus libro historiarum tertio. Sed Hesiodus in Theogonia/	
Hesiodus	coniugem dixit fuisse Iapeti. Hinc Promethides patronymicum formatur.	
Ouidius	Ouidius libro metamorpho. primo.	
Valerius	Vnde Promethides tacitis Epimethida dictis. Lycurgus cum y græco/ & c exi	Lycurgides
Iustinus	li/ fuit Lacedæmoniorum princeps: de quo Valerius de ingratis/ & Iustinus	
Aristoteles	libro tertio/ & Aristoteles in politicis plura scripserunt. Alius fuit eodem no	
	mine Nemeæ regionis rex: qui Hypsipylem Thoantis filiam/ nutricem pro	
Ouidius	filio habuit. Alius item fuit Thracum/ siue (ut alii uolunt) Macedonum rex.	
	Hinc formatur patronymicum Lycurgides. Ouidius li. de Ibide. Vtq; Lygur	Dryathides
Ouidius	gidem lætauit ab arbore natum. Dryantheus cum y græco/ & th aspirato /	
	proprium fuit uiri nomen: unde Dryanthides patronymicū deducitur. Oui	
	dus de Ibide. Vtq; Dryanthidæ Rhodopeia regna tenenti: hoc est Lycurgo	
	Dryanthei filio. Sic & pherecydes penultimam producit propriū uiri nomē.	
Horatius	Alexander. I dabo præ g breuem. Excipitur uectigal. Horatius sermone. xii.	
	Iurgatur uerbis: ego uectigalia magna. Marcus Manilius libro quinto.	
Manilius	Annonæ quoq; uectigal/ mercesq; sequentur. Vectigal proprie est rei publi	Vectigal
	cæ redditus: ut dixit Porphyrio super illud Horatii in tertio carminum: uecti	
Porphyrio	galia porrigam. Nonnunq; tamē & pro priuato reditu accipitur. Vnde Pau	
Paulus	lus iuriconsultus ait. Cæsæ arundinis/ uel pali compendium/ si in eodem fū	
	do uectigal esse conuenit/ ad fructuarium pertinet. Ex omni tamen prædio	
Cicero	uectigal est. Hæc ille. Cicero. Ex meo tenui uectigali/ capio ego ducenta.	
	Alexander. I super l breuies. Excipitur crocodilus. Asilas: Asilus: Massylus. Cro	Crocodilus
Gasparinus	codilus cum c exili in utraq; syllaba/ & i latino/ & unico l scribitur: etsi cū du	
	plicato l a Gasparino scribi præcipiatur. Et apud Græcos cum ei diphthōgo	
Horatius	κροκοδ-ειλως annotatur. Horatius in oda ad Canidiam.	
Iuuenalis	Stercore phucatus crocodilumq; subanno. Iuuenalis satyra. xv.	
	Aegyptus portenta colat: crocodilon adorat. Animal est quadrupes: qd Ni	
	lus gignit. Forma ferè per omnia dracontea uidetur. Et noctem totam agit i	
	aquis: diei uero maiorem partem quiescit in humo. Oua quasi anserina edit:	
Herodotus	quæ uicissim mas & fœmina in terra fouent. Et (ut scripsit Herodotus li. histo	
	riarum secundo) hic omnium quas nouimus bestiarū/ ex minimo maximus	
	fit. Nam pullus iuxta oui quantitatem nascitur: qui quom ad cumentum per	
	uenerit/ fit septem/ & decem cubitorum: & ad huc maior. Imo (ut Solinus di	
Solinus	xit/ & Plinius) reperiuntur frequenter uiginti cubitorum. Hic dentibus arma	
Plinius	tus est/ & unguibus: tantaq; est superioris partis cutis duritie/ ut quis tergo p	
	cutiatur ictu fortium tormentorum/ non lædatur. Oculos habet suis: & obtu	
	se in aqua/ sed in terra acutissime uidet. Derinet dentes magnos ad corporis	
	proportionem: quos (ut ait Apulegius libro primo de magia) innoxio hiatu	
Apulegius	ad purgandum præbet. Hic (ut testatur Herodotus) menses quattuor/ qui ma	
Herodotus	gis hyemales sunt: nihil comedit: & sola bestiarum/ lingua non habet. Croco	
Ptolemæus	dilus item eadem litteratura/ urbs est in Aegypto/ teste Ptolemæo. Virgilius	
Virgilius	libro aeneidos nono. Corynæum sternit Asilas. Propriū fuit mulieris nomē.	
Virgilius	Et cum i latino scribitur. Virgilius georgi. tertio.	
	Plurimus Alburnum uolitans/ cui nomen asilo. Volatile paruum est/ alias ta	Asilas
	banus uocatus. Asylum autem locus confugii cum y græco/ ab auctore exi	Asilus
Syllius	mitur. Syllius libro. ii. Hic medius iuuenū Massylæ gentis in agmen. Massylia	Massylus
Seruius	cū y græco/ urbs est Libyes/ teste Seruio. Massilia aut Narbonensis cū i latino/	
Lucanus	si syllabā corripit. Lucanus li. iii. Massiliā delere uacat. Vide in littera m. Con	
	chylū/ ga & hoc cōchyle declinari pōt/ sub exceptiōe cōtinetur. Et cū c exili	Cōchylum
	in initio/ & ch aspirato in secūda/ y græco sequēte scribitur.	Conchyle
Martialis	Alexander. I sup n breuis ē. Excipitur Echinus. Martialis. Cortice deposito mol	Echinus
	lis echinus erit. Genus ē piscis: & cū ch aspirato/ & i latio scribit. Echinus itē ea	
Horatius	dē litteratura/ genus est uasis: de quo Horatius sermone sexto.	
	Pocula cū cyathō duo sustinet: astat echinus. Est etiā echinus/ urbs Macedoniæ.	

Alexander. tamen hinc festino/caminus

Excipies: propriumq; simul iunges: & erinny. Si de propriis uirorum dūta /
xat nominibus intellexit Alexander Eximi debuerunt Fuscinus: lycinus: Cæ
linus: Myrinus: Hebrinus: Morinus. Ab ista regula etiam demi dēbuere Altu
num: Petrinum: Casinum: Vrbium: Matinum: Lucrinus: Velinus: Arpinum:
Hirpini: Leontini: Volscini: Echinus: Pachynus: Euxinus: Aquinum: & multa
alia: quæ apud auctores penultimam producant syllabam. Si autem tam de
propriis locorum q̄ uirorum nominibus/intelligere auctor uoluit excipere
debuīt Vtinum: Ticinum: Frusino: Ariminum: Fucinus: Cymynus: & nonnul
la alia: quæ apud auctores penultima correpta syllaba leguntur: de quibus ne
q; mihi cura fuit. Neq; enim omnia possumus omnes. Iuuenalis satyra. xiii.
Plurima Fuscine sunt: & fama digna sinistra. Proprium uiri nomen fuit. Ho
ratiū in arte poetica.

Iuuenalis
Horatius

Fuscinus
Lycinus
Cælinus

Syllius

Tonfori Lycino commiserit. Proprium uiri nomen fuit: & cum y græco / &
c exili scribitur. Syllius libro septimo. Cælinus Arreti Tyrrenis ortus in oris. Proprium uiri nomen fuit. & cum æ
diphthongo: & unico l: & i latino scribitur. Martialis in xeniis.

Martialis

Syllius

Nuper quom Myrino peteretur missio læso. Proprium uiri nomen fuit: &
cum y græco in prima duntaxat syllaba scribitur. Syllius libro. xiiii.

Syllius

Troianusq; hebrinus structis qui nomina muris. Proprium uiri nomen fuit.
Syllius. Et Morinum pugnas æris stridore ciētem. Proprium fuit uiri nomen.

Virgilius

Martialis

Horatius

Sunt etiam Morini/populi quidam in finibus Gallia: de quibus Virgilius li.
æneidos. viii. Extremiq; hominum Morini. Rhenuq; bicornis. Martialis.

Myrinus

Hebrinus

Morinus

Morini

Aemula Baianis Altii litora uillis. Oppidū est Venetia. Horatius i epistolis.
Sinuessanumq; Petrinum. Villa est Sinuæssana in Italia. Syllius libro. iiii.

Syllius

Lucanus

Virgilius

Mittebant saxa: & nebulosi rura Casini. Mons est in Italia: cum uilla eiusdem
nominis. Vrbium urbs est Italia. Lucanus libro nono.

Altinum

Petrinum

Casinum

Vrbium

Vulturis: & calidi lucent buceta Matini. Mons est Apulia. Virgilius geor. ii.
An memorem portus Lucrino quæ addita saxa Lacus est Capania. Locrinus

Matinus

Lucrinus

Locrinus

Syllius

Martialis

Et te sub gelido nutritum Tulle Velino. Lacus: & uilla est in Italia. Martialis.
Syllius Aprino tandem succurrit agello. Villa est in Italia: Ciceronis patria.

Velinus

Arpinum

Iuuenalis

Iuuenalis

Hirpini/Leontini/Volscini/oppida sunt Italia. Iuuenalis.
Hirpini si rara iugo uictoria sedit. Idem satyra tertia.

Hirpini

Leontini

Volscini

Ptolemæus

Et positis nemorosa inter iuga Volscinis/aut Simplicibus Gabiis Leontini
teste Plinio oppidum est Sicilia. Similiter producant penultimā. Antinus/

Echinus

Apeninus/Lauinum/Sallentinum/Sontinū/oppidū Venetia. Echinus/urbs
est Macedonia: teste Ptolemæo: & animal spinosum. Est autem duplex: unū

Virgilius

quod caninum uocant: alterum porcinum appellant. Est & uasis: & piscis ge
nus: ut alibi uidimus. Pachynus cum ch aspirato: & y græco: chy syllam indis
ferentem habet. Virgilius libro æneidos tertio.

Pachynus

Priscianus

Priscianus

Præstat Trinacrii metas lustrare Pachyni. Priscianus in perihegesi.
Procurrens Pachyno longe/claustriq; Pelori. Idem in eadem.

Plinius

Seruius

Lucanus

Priscianus

Qui procul effusis Pachyni distenditur oris. Promontorium est Sicilia: teste
Plinio: ab aeris crassitudine: teste Seruio: sic cognominatū. Nam αἶξο græ
ce: latine pingue: & crassum interpretatur. Euxinus mediam syllabam indiffe

Euxinus

Axenus

rentem habet. Lucanus libro nono.

Euxinumq; ferens paruo ruit ore propontis. Priscianus in perihegesi.
Post hoc Circæ: iuxta quos Euxinus altis. Id mare est: qui & pōtus uocatur:

Plinius

Ouidius

Iuuenalis

qđ antea Axenus uocabat: teste Plinio li. vi. naturalis historia. Quod ē con
firmavit Ouidius li. tristiū: dicēs. Frigida me cohibēt Euxini litora ponti:

Dictus ab antiquis Axenus ille fuit. Græci scribunt cum ēi diphthongo εὐξεί
πος. Iuuenalis satyra prima. & quoties te

Ptolemæus

Roma tuo refici properantem reddet Aquino. Urbs est Latinorum medi
terranea: teste Ptolemæo: & Iuuenalis patria. Vtinum oppidum est Foroiu

Aquinum

Vtinum

Prolemæus	Ilense noui quidem nominis: quod nec in Gotthorum / nec Longobardorū /	
Serenus	neq; propinioribus ætati nostræ rebus gestis iuenitur. Ticinū cū i latio utro	Ticinum
Philelphus	biq; urbs est Insubriæ / teste Prolemæo / a fluuio eiusdē nois sic cognominata. Apud Syllidm tamen tum producta / tum correpta ci syllaba / plarīsq; in locis legi. Verum (ut dixit Philelphus) Syllii textus ubicunq; ci syllaba producta ponitur / a quodam deprauatus fuit: ut carmen suum / in quo Ticinum media producta syllaba locauerat / Syllii licet deprauati auctoritate defenderet: qd̄ ga ubiq; textū non corrumpit / eius fallacia deprehensa est. Syllius libro .xi. fert concitus inde Per iuga celsa gradum / duris qua rupibus hæret Bellator Fru	Frusino
Syllius	sino. Oppidum est Italiæ: iuxta quod Cosas fluuius decurrit teste Strabone.	Ariminum
Strabo	Lucanus libro primo. Vicinumq; minax inuadit Ariminum & ignes. Vrbs ē	Leontinus
Lucanus	Italiæ: & eiusdem nominis fluuius apud eandem. Et cum i latino scribitur. Sy	
Syllius	lius libro .xvi. Prima Leontinos uastarunt prælia campos. Fucinus duplex est	Fucinus
Martialis	Italiæ lacus: unus Marforum: alter Volscorum. Martialis. Fucinus & pigri ta	
Virgilius	ceantur stagna Neronis. Virgilius libro ænei. vii. Te nemus Angitiæ / uitrea	
Syllius	te Fucinus unda. Syllius libro quarto. uiridi quem Fucinus antro Nutrierat. Cyminus cum c exili / sequente y græco scribitur. Nam a κυμινος / quod	Cyminus
Apianus	est fluctuo / uel ex æstuo / deriuatur. Lacus est Hetruriæ / teste Apinano / eiusdē	
Virgilius	nominis monti suppositus. Virgilius libro æneidos septimo. Et Cymini cum	
Syllius	monte lacum / lucosq; Capenos. Syllius libro octauo Stagna tenent Cymini	
Lucanus	q; lacum. Erinny abiq; aspirato principio / & cū i latino in secunda / sequente	Erinny
	duplicato n / & y græco in ultima syllaba / mediam positione producit. Luca	
	nus libro primo. ingens urbem cingebat erinny. Furia est infernalis.	
Priscianus	Alexander. Iunge cuminum: siue catinum: siue salinum: Et deriuatum: tibi sit p	
Iuuenalis	teste quirinus. Excipitur diutinus: pristinus: hornotinus: quæ Prisciano teste	Diutinus
	penultimam corripunt syllabam. Demitur etiam quatinus pro quia. Nam	Pristinus
	sicut exemit Protinus / sic & quatinus excipere debuit. Iuuenalis.	Hornotinus
	Quatinus hic non sunt & uenales elephantidis: idest quia: ut in ipsa dictione ui	Quatinus
	dimus. Demitur etiam crystallinus: prasinus: amygdalinus: glaucinus: myrrhi	
Martialis	nus: coccinus: smaragdinus: ianthinus: apirinus: crocinus: oporinos: chime	Crystallinus
Martialis	rinus. Martialis. Et turbata breui questus crystallina uitro. Cū c exili / & y græ	
Iuuenalis	co / & duplicato l scribitur. Idem Martialis. Sic Arretinæ uiolant crystallina te	
Martialis	ste. Iuuenalis satyra sexta. Grādia tolluntur crystallina. Martialis. De nostra	
Serenus	prasina synthesis empta toga: idest uiridi. Serenus. Fertur amygdalinæ succus	
Martialis	nucis esse bibendus. Cum y græco / & unico l scribitur. Martialis.	Prasinus
Iuuenalis	Pallia donauit Glaucina Cosme tibi. Iuuenalis satyra sexta. Grandia tollūt	Amygdali
	crystallina: maxima rursus Myrrhina: deinde adamas notissimus. Cum y græ	nus
Iuuenalis	co / & duplicato r / secundo aspirato scribitur. Iuuenalis satyra tertia.	Myrrhinus
	Atq; mero feruens cauet hunc / quem coccina læna: dest purpurea / uel (ut	Coccinus
Prudentius	unlgus dicit) coloris granati. Cum duplicato c scribitur. Smaragdinus	Smaragdi
Gualfredus	penultimam syllabam indifferentem habet. Prudentius in psychomachia.	nus
Petrus	Has inter species smaragdina gramine uerno. Gualfredus in arte poetica.	
Martialis	Luce smaradina / uel syderis istar ocelli. Petrus Riga i libro Hester. Seq; sma	
Martialis	ragdinus miscet utriq; nitor. Martialis. Coccina famosæ Donas / & ianthina	Ianthinus
Præptius	moechæ: idest uiolacea / ab ion / quæ est uiola. Martialis.	
Martialis	Non tibi de Libycis tuberes / & apirina ramis. Poma quædam sunt. Proper	
	tius. Et crocino nares murrheus ungt onyx. De hoc alibi diximus. Martialis.	Apininum
	Si daret autumnus mihi nomen / oporinos essem:	Crocini
	Horrida si brumæ sydera / chimerinos. Oporinos dici potest autumnalis:	Oporinos
	Chimerinos autem / Hyemalis. Cum ch aspirato / & i latino scribitur.	Chimerios
	Alexander. Crastinus esto brenis: simul Hæccine: nondinæ: iungis	
	Protinus his: acinumque. Perendino iungitur: & quæ	
	Ex oleo / bysso / clam / formas. Clandestinus sti syllabam producit: non	Clandesti
Vgutio	autem corripit: ut auctor hic / Vgutio / magister Bene / Brito / Mam /	nus
	mætractus / Catholicon / Tortellius in dictione Hiacynthus / tradidere.	

Tor tellius	Vellem enim ego exemplum afferrent in quo poetarū (quos ego nihilomi-	
Seruius	nus oēs euolui) clandestinus penultima correpta syllaba legerit. Quod cū nō	
Lucretius	inuenerint (neq; enim quod nequaq; est inueniri potest) conticeſcant. Meo	
Lucretius	igitur periculo / ſti ſyllaba producta clandestinus efferatur poetica nihilomi	
Syllius	nus cum auctoritati tum rationi ipſi innitentiſ. Nam ſicut mediaſtini / medio	
Manilius	aſtu / id eſt urbe habitantes / dicti ſunt / teſte Seruio / ſic clandestinus / clā de aſtu	
Horatius	hoc eſt urbe dictus eſt. Vbi autē una eſt cōpoſitio / ſeu deriuatio / ibi eadem ſyl	
Marcellus	labæ quantitas ſeruanda eſt: præterq; in paucis / ſuis locis annotatis. Lucretius	
Lucillius	libro ſecundo. Naturam clandestinam / cæcamq; adhibere. Idem in eodem.	
	Significat clandestinos / cæcoſq; ſubefſe. Syllius libro ſeptimo. Ceu clandeſti	Mediaſting
	no traheretur ſœdere bellū. Marcus Manilius libro primo. Et clandeſtinis ſur	
	gentia fraudibus arma. Sic mediaſtinus (ut diximus) (quod recte quidē ſub au	
	ctoris exceptione cōprehendi pōt) ſti ſyllabā producit. Horatius in epistoſis.	
	Tu mediaſtinus tacita prece rura petebas. Mediaſtini (ut ſcribit Marcellus) nō	
	tantū balnearum / ſed & miniſtri / & curatores ædium / uocati ſunt. Lucillius	
	libro. xvii. Villicum Ariſtocrate mediaſtinū / atq; bubulcū. Bombicinus cum	
	y græco in ſecunda ſyllaba / & amethyſinus cum th aſpirato / ſequentē y græ	
	co / & abſq; t (ut ſuper regulā / I ſuper ſbreuiſ eſt / diſſerimus) penultimam cor	
Martialis	ripiunt ſyllabā: ut etiam hic auctor tradidit / & recte quidē. Martialis. Fœmi	Bōbycinus
Iuuenalis	nium lucet ſic per bombycina corpus. Iuuenalis ſatyræ ſexta. Delicias / & pan	
Prudentius	niculus bombycinus urit. Prudentius psychomachia. Sardonychem pingūt	
Iuuenalis	amethyſina: pingit iaſpis. Iuuenalis ſatyræ. vii. Cauſidicū uandunt amethyſi	Amethyſi
	na. Sic etiam ſandycinus cum y græco a ſandyce / ci ſyllabam corripit: ſicut a	nus
Priscianus	bombyce bombicinus. Sane teſte Prisciano / ea quæ ueniunt ab habentibus t	Sandycinus
	producunt penultimā: ut a Tarento Tarentinus: a Præneſte Præneſtinus: ab	
Horatius	Arretio Arretinus. Horatius in epistoſis. Lana Tarentino uiolas imitata ue	Tarētinus
Virgilius	neno. Virgilius. Nec Præneſtinæ fundator deſuit urbis. Tibullus. Atq; Arre	Præneſti
Tibullus	tino frigidus amnis agro. Sed excipere Priscianus debuit adamantinus (quod	nus
Priscianus	& hic auctor omiſit) & Hiacynthinus: quod etiam hic auctor exemit. Proper	Arretinus
Propertius	tius. Colchis ſagranter adamantina ſub iuga tauros. Horatius in primo car	Adamanti
Horatius	minum. Quis Martem tunica teſtum adamantina. Idem in tercio carminum.	nus
Horatius	Si ſigit adamantinos Summis uerticibus dira neceſſitas Clauos non animū	Adamas
Lucretius	metu. Non mortis laqueis expedit caput. Lucretius libro ſecundo. Et quo	
Ptolemæus	niam genere imprimis adamantina ſaxa. Adamas teſte Ptolemæo fluuius eſt	
	Indiæ: in quo eiufdem nominis lapis inuenitur. Fit etiam ab adamante ada	
Ouidius	manteus adamantea adamanteū. Ouidius libro metamorpoſeos ſeptimo.	Adamateus
Catullus	Ecce adamanteis uulcanum natibus eſſant. Catullus in epithalamio Iuliæ / &	
	Manlii. Talis in uario ſolet Diuitis domini hortulo Stare ſlos hiacynthinus.	Hiacynti
Ouidius	Ouidius libro metamorpoſeos decimo. Annua prælata redeunt hiacynti	nus
Persius	na pompa. Persius. Hic aliqua cui circa eſt humeros hiacynthina læna. Alexā	
Alexander	der autē nequam penultimam produxit ſyllabam / quom ait. Pelle hiacynti	
	na cæli color eminet alti Hiacyntus cum aſpirato initio ſequentē i latino / &	
	c exili / ſequentē y græco / & th aſpirato in ultima ſyllaba ſcribitur: Nam (ut q	
	dam uolunt) ex hia dictione dolentiſ / & cynthus componitur: ita ut Cynthii	
	Apollinis querela dicatur: quam quidem de amato puero fecit / quom illum	
Ouidius	agente Borea interemit: & in ſui nominis ſorem conuerſus fuit. In quem mō	
	conſimiliſ Ajax quom ſeiſum interfecit / conuerſus ſcribitur a poetis. Quod	Ajax
	& tetigit Ouidius libro metamorpo. xiii. quom dixit. Littera communis me	
	diis pueroq; uiroq; (hoc eſt hiacynto / & Aiaci) Inſcripta eſt ſoliſ: hæc noiſ:	
	illa querelæ: uerum cum in eiufmodi ſoliſ non perpendatur aſpiratio ipſiuſ	
	i latiniſ / ſed ſolum ſit & poſt i / & i poſt α / ſic uidelicet α / α / i / uo luerunt quidā	
	abſq; aſpiratione principii / acynthuſ ſcribi debere: componiq; ex ion / quæ	
	eſt uiola / & Cynthuſ: quaſi uiola ſit Cynthii Apolliniſ. Alii cum aſpiratione	
	initii / ſequentē y græco / & i latino in ſecunda ſyllaba / hac uidelicet ſcriptura	
	hiacyntuſ ſcribunt: cuiuſ pro hac litteratura deriuationem non inueni.	

Alexander. Atite na longa fit i. Excipitur Sophrosyna: Euphrosyna: Patina: Sa		Sophrosyna
fina: Statina: Catina: Asina: Ruspina: gaufapina: sibina: fiscina: Sophrosyna		Sophrosyne
huius Sophrosynæ cum y græco/ & Sophrosyne huius Sophrosynes/ decli		Euphrosyna
nari potest. Filia fuit superioris Dionysii Tyrāni Siculi Euphrosyna huius Eu		Euphrosy
Orpheus	phrosynæ cū y græco/ & Euphrosyne huius Euphrosynes/ declinari pōt. Vna	ne
	fuit triū gratiarū: quas unico uersu Orpheus comprehendit/ quom ait.	
αυλοι ηδ' αλη τεκαι ευφροσυνη πολυολβοσ. Alia sunt eodē nomie: quæ		
mortua/ & tumulata/ fiscalē pecuniā in ingressu hostii domus absconditā/ san		
cto Donato de ea interroganti/ clara uoce e sarcophago reuelauit. Fuit & alia		
eiusdem nominis: quæ cū ad nuptias traducenda esset/ scemineis se latēter or		
namentis: exiit/ & uirilē induēs uestem/ quoddā monasteriū adiuit/ ibiq; sub		
ignoto habitu/ se fieri monachū impetrauit/ cui deinde Smaragdo nomen fu		
Iuuenalis	it: ut in sanctorum uita patrū legitur. Iuuenalis satyra quarta.	
Martialis	Debetur magnus patinæ subitusq; prometheus. Genus est uasis: & cū t exili/	Patina
	& i latino scribitur. Martialis. Nec tua Baianas Sifana malit aquas. Sylius li.	Safina
Syllius	octauo. Vel Rastris Laudande Camers: his Safina diues. Oppidū ē Vmbriæ	Statina
Plinius	in Italia. Statina huius Statinæ cū t exili utrobq; / & i latino/ & Statinæ plura	Statinae
	li tantū numero declinari pōt. Plinius. Alioq; motu terræ Statinā emeruisse.	Catina
Statius	Statius circa finē libri. iii. siluarum. Aenariæq; lacus medicos/ Statinaq; rena	Catinæ
Syllius	tas. Insula est in litore Campano. Catina huius Catinæ cum c/ & t exilibus/ & i	
Syllius	latino/ & Catine huius Catines/ declinari pōt. Sylius libro. xiiii.	
Strabo	Tū Catine nimiū ardenti uicina Typhoeo. Idem. Et Catine generasse pios ce	
Plinius	leberrima fratres. Vrbs est Sicilia/ testibus Strabone/ & Plinio libro tertio	
Lucanus	naturalis historiæ: quæ a nōnullis cū a in secunda syllaba Catane scribitur.	
Plinius	Asina huius Asinæ cū i latino/ & Asine huius Asines declinari pōt. Lucanus	Asina
Ptolemæus	libro octauo. Quas Asinæ cautes/ & quas chios asperat undas. Oppidū est in	Asine
Syllius	Achaia/ teste Plinio: quod Ptolemæus dicit esse Argiæ Achaicæ regionis me	
Ptolemæus	diterraneū. Sylius libro tertio. Quæq; procul cernit non æquos Ruspina flu	Ruspina
Martialis	ctus. Vrbs est Aphricæ in sinu Numidico/ teste Ptolemæo. Martialis.	
Ennius	Mense uel Augusto sumere gaufapinas. Genus ē uestis. Ennius. Illyrici restāt	Gaufapina
Pompeius	ficis sibinisq; fodantes. Genus est tæli/ uenabuli simile/ ut scripsit Pompeius.	Sibina
Columella	Columella libro. xi. Pressaq; flameola rūpatur fiscina calta. Virgilius.	Fiscina
Virgilius	Nunc facilis Rubra contextu fiscina uirga. Nassa est ex uimine/ uel iunco/ a	
Pædianus	fisco dicta/ auctore Pædiano. Simili quoq; modo (ut & recte quidem hic au	Fuscina
Iuuenalis	ctor tradit) fuscina penultimā corripit syllabā. Iuuenalis satyra secunda.	
Iuuenalis	Vicit & hoc monstrū tunicati fuscina Gracchi. Tælum est ratiarii.	
Quidius	Alexander. I super p breuis. Excipitur Seriphus. Iuuenalis satyra sexta. Contigit	Seriphos
Statius	& tandē parua caruisse Seripho. Ouidius libro metamor. v. Tu tamen o par	Seriphū
Ptolemæus	uæ rector Polydece Seriphi. Statius in achilleide. Cycladas/ hinc sprete My	Sariphi
Herodotus	conosq; humilisq; Seriphos. Insula est in mari Aegæo/ una ex Cycladibus.	
Ptolemæus	Seriphū urbs est Siphni insulæ/ unius ex Cycladibus/ teste Ptolemæo: in qua	
	teste Herodoto libro historiarū. iiii. argenti fodinæ/ & aurifodinæ multæ erāt	
Ptolemæus	Neq; ab illa regula denitur/ I super f/ raro ponis. Cū i latino scribit. Sariphi	
	cū a post f/ & i latio/ mōtes sūt Margianæ prouinciæ/ ut Ptolemæus oñdit.	
Lucanus	Alexāder. I super r breuis est. Excipitur Epirus: magirus: Collyrium: Cosira: Ca	Epirus
Ouidius	miros: Capyrus: Corcyra: Cercyra: Tenthya. Epirus cū i latino/ regio est in	
	Europa. Lucanus libro secundo. Primus in Epirum boreas agat. Ouidius li.	
Vgutio	metamor. xiii. Rura petūt Epirus ab his/ regnataq; uati Bythrotos Phrygio.	
Iuuenalis	Magirus cū i latino scribitur. Apud Græcos tamen est ei diphthongus. Is apd	Archimagi
	illos dicitur/ qui apud nos coquus: unde archimagirus principalis coquus.	rus
Iuuenalis	Neq; a machæra deducitur/ ut cum Catholico somniauit Vgutio. Iuuenalis.	
Horatius	Finxerunt pariter librarius archimagiri. Idem. & prurit frictus ocelli Angu	
Ouidius	lus/ inspecta genesi collyria poscit. Horatius sermone quinto. Hic oculis ego	Collyrium
	nigra meis collyria lippus. Medicamentum est oculorum: & cum y græco in	
	secunda syllaba scribitur. Ouidius fastorum tertio. Fertilis est Melite/ sterili	

Plinius	uicina Cosira. Insula est i mari Siculô/ teste Plinio li. iiii. naturalis historiae. Ca	Cosira
Pomponius	miros cū c exili/ & i latino/ urbs ē in Rhodo/ teste Pomponio Mela. Homerus	Camiros
Homerus	iliados. ii. λιπδορμηνλυσου τε και ἀργυροειτα καμειρον. Vbi apud Græcos	
Plinius	est ei diphthongus. Cypirus cum y græco in prima/ & i latino in secunda/ ubi	Cypirus
Theocritus	apud Græcos est ei diphthongus/ arbor est/ teste Plinio libro. xii. naturalis hi	Corcyra
Homerus	storiae: quæ in Italia (ut ait) Ligustrum uocatur. Apud Theocritum tamen/ &	
	Homerū/ legi hærbā esse: quæ & cypirus/ & cypirū/ declinari potest. Cuius tñ	
	mediam Macer corripuit. Cū trito ualidum Cypiro si iungis acetū. Ait enim	
	Theocritus edyllio primo. ἐρπε ποταχιση Τηρειδρνεσ ωδεκυπειροσ	
	Homerus odissæ. iiii. εὐρεοσ δ ἐρι μερλωτοσ πολυσ. ερδεκυπειρον. Hæc	
	arbor a nōnullis cū e cyperus effertur. Nam cū sit apud Græcos ei/ non inep	
	te in e productū transferri potest. Et producit fructū semen quasi coriandri	
	candidum/ & odoratum (ut scripsit Plinius) instar uuæ/ uel racemi. Ideo dixit	
Hierōymus	Hieronymus incanticis capitulo primo. Botrus cypri dilectus meus mihi in	
	uineis Engadi. Nā & Ascalone ludææ crescit/ & in Aegypto/ teste Plinio. Vbi	
	tñ idocti legūt: botrus cypri. Corcyra cū c exili utrobiqu/ & y græco/ insula ē/	
Ptolemæus	Dalmatiæ adiacēs/ teste Ptolemæo: & est in mari Ionio. Lucanus libro. ii.	
Lucanus	In portus Corcyra tuos/ seu laua para. Cercyra cū c exili utrobiqu/ & y græ	Cercyra
Strabo	co/ fuit olim Corinthi nomē/ alias Ephyre cū y græco cognomiata/ teste Stra	Corinthus
Ptolemæus	bone. Ptolemæus autē dicit esse insulā/ Epiro adiacentē: & eodem noīe urbē	Ephyre
	in ea. Tenthys cū t exili in initio/ & th aspirato in secūda syllaba/ sequente y	Tenthys
Ouidius	græco/ pluralis tantum numeri/ thy syllabam indifferentem habet. Ouidius.	
Iuuenalis	faltus Tenthys petenti. Iuuenalis satyra penultima.	
Strabo	Qui uicina colunt umbrosæ Tenthys palmæ. Vrbs est in egypto/ testibus	
Ptolemæus	Strabone/ & Ptolemæo.	
	Alexander. Tamen excipis inde butyrum. Butyrum cū t exili/ & y græco/ apud	Butyrum
Macer	Macrum ty syllabam corripit. Ait enim.	
	Cum butyro/ modicoq; oleo decocta tumorē: quā tamen græci producunt.	
Lucretius	Alexander. Sic delyrus erit. Delyrus cum y græco ly syllabā corripit. Lucretius	Delyrus
	libro primo. Quod facit hic idem perdelyrus esse uidetur. Vide ubi lyra.	
	Alexander. I super s breuis est. Excipitur Larisa: amethysus: Cephisus: Aruifium:	Larisa
Status	Donyfa: Amphisa: Amphryfos: Cambyse: Elisa: quæ omnia cū unico s scri	
Lactantius	bunt. Statius libro thæbaidos. ii. Post habitā est Larissa iugis. Ciuitas est Aeo	Amethysus
	liæ/ teste Lactantio grāmatico: & cum i latino scribitur. Amethysus cū th aspi	
Tortellius	rato/ & y græco/ sequente s/ absq; t scribitur: non autem cum i latino/ & s/ hac	
	uidelicet scriptura amethistus: ut scribi præcipit Tortellius. Nam componi	
Archias	tur ex á/ quod negationem indicat/ & αευσος/ qui est ebrius. Lapis enim ē	
	contra ebrietatem ualēs. Archias in epigrāmatis. ἀλιδος εσ τὰ αευσος ἔγω	
Lucanus	δ-ὁ ποτασ δ-υομυσος. Cephisus cum i latino/ fluuius est Boetia/ dicente	Cephisus
	Lucāo. Boeti coiere duces: quos impiger ambit Fatidica Cephisus aqua. Ar	Aruifium
Plinius	uifium cum i latino utrobiqu/ promontorium est insulæ Chiusa quo/ fit Aruifi	
Virgilius	us Aruifia Aruifium. Nam ide Aruifia uina dicta sunt/ teste Plinio libro. xiiii.	
Virgilius	naturalis historiae. Virgilius in Daphnide. Vina nouūm fundam calathis Ar	Donyfa
	uifia nectar. Donyfa cum y græco/ insula est in mari Aegæo. Virgilius li. æne	Amphisa
Strabo	idos tertio. Barchatamq; iugis Naxon/ uiridemq; Donyfam. Amphisa cum	
Ptolemæus	i latino/ urbs est Phocidos teste Strabone: quam Ptolemæus dicit esse Locro	
Lucanus	rum Ozolorum mediterraneā. Lucanus libro tertio. Phocaias Amphisa ma	
Lucanus	nur. Amphryfos cum y græco/ fluuius est Thesalia. Lucanus libro sexto.	Amphryfos
Virgilius	& flumine puro Irrigat Amphryfos famulantis pascua Phœbi. Virgilius ge	
Lucanus	orgicorum tertio. Pastor ab Amphryso/ uos syluæ/ amnesq; Lycæi. Lucanus	Cambyses
Ouidius	libro. x. Cambyse longi populos peruenit ad æui. Proprium fuit nomen re	
	gis: qui alio nomine Nabucodonosor dictus ē. Et cum y græco scribitur. Oui	Elisa
	dus heroidum. Nec consumpta rogis inscribar Elisa Sichæi. Didonis fuit co	
	gnomen: & cum i latino scribitur.	
Virgilius	Alexander. Est i præ t breuis excipitur corytus: idolorhytus: Valitudo. Virgilius	Corytus

	libro æneidos decimo.	
	Corythiq; leues humeris/ & lortifer arcus. Cum c/ & t exilibus/ & y græco scribitur/ ut uisum super regulam/ o super r breuis. Idolothythus cum th aspirato in penultima/ sequente y græco/ & t exili in ultima scribitur: dici potest i- molatus idolo/ seu sacrificatus: ut legitur in apocalypsis capi. ii. Fornicari/ & manducare de idolothytis. Et in prima epistola ad Corinthios capitulo. viii. Nōne consciētia eius cum sit infirma/ ædificabitur ad comedendū idolotyta/ Valitudo dicta est per syncopā a ualidus/ quasi ualitudo: sicut ab acris acritu do/ ab habitus habitudo. Horatius sermone. xiii. Dura ualitudo inciderit seu tarda senectus. Sunt tamen qui cum e ualerudo uolunt scribendum esse.	Idolothytes Valitudo Valetudo
Horatius	Alexander. Quæ sunt in ta proprio de nomine sumpta/ Siue loci/ propriaq; simul producere debes. Si auctor hic/ dicendo propria/ tam de propriis locorum/ q̄ uirorum nominibus intellexit/ excipi debuit Corythus. Virgilius libro æneidos septimo. Hinc illum Corythi Tyrrhena a sede pfectum. Idem libro æneidos. viii. Nec satis extremas Corythi penetrauit ad urbes. Oppidum est Hetruriæ/ super paruo colle eiusdem nominis positum/ a rege Corytho conditum/ teste Seruio. Et cum c exili in initio/ & y græco/ & th aspirato scribitur: etsi a Tortellio cum i latino/ & t exili/ scribi præcipiatur. Si autem d propriis dum taxat uirorū nominibus/ in hac exceptione intelligere auctor uoluit/ a regula eximi debuit Berytus. Priscianus in perihgesi. Antiquamq; Tyron/ Beryti & moenia grata. Vrbs est Syriæ Antiochiæ/ teste Pomponio Mela. Et cum y græco/ & t exili scribitur.	Corythus Berytus
Virgilius Virgilius	Alexander. Vt placet ē pituita: Petrus dixit Polymita. Pituita (ut nōnulli uolunt) primā syllabā/ & penultimā indifferentē habet. Persius satyra. iii. Somnia pituita qui purgatissima mittunt. Macer de uiribus hæerbarū. Cum multa bibitum pituitæ noxia soluit. Horatius sermone. xii. stomachoq; tumultum Lenta feret pituita/ uides ut pallidus omnis. Idem in epistola prima. nisi quom pituita molesta ē. Alii dicunt q̄ pituita producit tantū primā syllabam/ & penultimam corripit/ & apud Horatium tuitau/ & tuitamo/ proceleumaticum uolunt pedem esse: qui quattuor syllabas breues continet. Nos autem primā huius dictionis syllabam/ & penultimā/ productas esse dicimus: quod hoc endecasyllabo Catulli metro probamus. Ait enim ad Furium.	Pituita
Seruius Tortellius	A re sudor abest: abest saliuā: Maccusq; & mala pituita nasci. Nā hic pituita/ dictio est tetrasyllaba: p̄māq; & penultimam producit. Et apud Persium/ Macrum/ & Horatium/ sit synhæresis: apud quos/ pituita trisyllaba dictio est: nisi quis dicat (& forte melius) primam syllabam indifferentem esse: penultimam uero productā: & solū apud Persium synhæresim fieri: quod magis placet. Morbus est/ ex catarrho proueniens. Et cum i latino utrobique/ & t exili i utraq; syllaba scribitur. De polymita diximus in uerbo lineo/ i erroribus Petri Rigæ.	
Priscianus Pomponius	Alexander. Itus si detur a nomine/ longus habetur. Et sic ex censu census dicere debes. Seruius curtat itus: aduerbia sic breuiamus. Fortuitus fortuita fortuitum/ penultimam syllabam indifferentem habet. Statius li. thæbaidos. xii. Aequa & fortuito ductæ quater aggere pinna. Iuuenalis. Non quasi fortuitus/ nec uentorum rabie/ sed. Horatius. Nec fortuitū cernere cæspitē. Nam fortuitum hoc in loco penultimā pducit syllabā/ teste Seruio sup librū sextū ænei. ubi de hoc Horatii exēplo differit.	
Perfius Macer Horatius Horatius	Alexander. Et producat lecythus/ & hermaphroditus. Lecythus nō producit mediam/ sed corripit. Homerus odysseæ. viii. δωκευδ-ε χρυσειν ἐν ληκυθῳ ὕπον ελαιον. Vas est oleariū. Errauerunt etiam hac in parte Gasparinus cū Catholico/ dum penultimam huius dictionis productam tradidere.	
Catullus	Alexander. Ante c fit breuis o: tamē obliqui retrahātur. Excipitur Cappadox genitiuo Cappadocis/ & præcox genitiuo præcoci. Lucanus libro. vi. Cappadocum montana cohors. Idem libro secundo,	Polymita Fortuitus
Stadius Iuuenalis Horatius		
Seruius		
Homerus Gasparinus		
Lucanus Lucanus		Cappadocia Cappadox Cappadocus

- Horatius Cappadoces mea signa timet. Horatius.
- Martialis Mancipiis locuples eget æris Cappadocum rex. Martialis.
- Cappadocum sæuis Antistius occidit oris. Cappadocia cum c exili utrobique
 Apianus & duplicato p pars est minoris Armeniæ/ut scribit Apianus. Ptolemæus au
 Ptolemæus tē uidetur uelle Cappadotiā ipsam/ minorē Armeniā esse. Et a Capadotia (ut
 Columella diximus) fit Cappadox & Cappadocus Cappadoca Cappadocū. Columella
 Martialis libro. xi. Hæc sua Cappadocæ seruat cognomina gentis. Martialis.
- Calphurnius Nec de Cappadocis eques catastis. Calphurnius egloga secunda.
- Calphurnius Insita præcocius surrepere Persica prunus/ id est præcoqs/ ut alibi diximus. Præcox
 Alexander. Ante d corripis o. Excipitur erodibus/ uel erodio: utroq; enim mor
 do declinatur. Nam apud Græcos cum ω mega επωδ-ιοσ in secunda syllaba Erodius
 scribitur: quæ producta est.
- Orodes item Virgilius. Iacet altus Orodes. Proprium est uiri.
- Alexander. O super I fiat breuis. Excipitur idolum: Aetolia: Pactolus: Cimolus: Idolum
 pharmacopola: bibliopola: geolophus. Idolū cū i latino i initio scribit. apud
 Homerus græcos tū est ei diphthongus. Homerus. ilia. xxiii. Τηλε με ειργουσι ψυχαι
 ειδωλα και ορ των. Quare et alio in loco auctor hic errauit/ quom dixit.
- Prudentius Idola dic longum: tamen inuenies idolatra. Peccauit & Prudentius/ quom ait
 in psychomachia. Quosq; uiros non ira fremens: non idola bello. Simili er
 rore claudicat Petri Rigæ uersus/ super librum numerorum dicentis.
- Petrus In terrā sanctā deus imperat Idola tolli. Et ab idolū/ & latria/ fit idololatria Idololatria
 hexasyllaba dictio: quæ ab indoctis pētasyllaba effertur idolatria. Aetolia cū
 Ptolemæus æ diphthōgo/ & t exili/ urbs est teste Ptolemæo Aetoliæ i hellade: & ē regio Aetolia
 Ouidius contigua Acarnaniæ/ Phocidiq; & Locris: a qua/ fit Aetolus Aetola Aetolū.
- Virgilius Ouidius libro tertio de sine titulo.
- Nec tanti Calidon/ nec tota Aetolia tanti. Virgilius libro æneidos. xi.
- Non erit auxilio nobis Aetolus/ & Arpi/ Pactolus cum et exilibus/ fluuius ē/ Pactolus
 Priscianus a Tmolo Ciciliæ monte oriens/ dicente in perihegesi Prisciano.
- Et Tmoli colles/ fluuius quibus aurifer exit
- Virgilius Pactolus. Virgilius libro æneidos. x.
- Iuuenalis Exercentq; uiri: Pactolusq; irrigat auro. Iuuenalis.
- Quod Tagus/ & Rutila Pactolus uoluit Arena. Cimolus/ locus est: a quo (ut Cimolus
 Ouidius quidam uolunt) Cimolia terra dicta est. Ouidius libro metamor. vii. Cimolis
- Tortellius Hinc humilē Myconon/ cretosaq; rura Cimoli. Tortellius autem/ ab urbe Cā
 pania/ quæ græce κυμη/ latinæ uero Cumæ uocatur/ Cymoliam terrā dictā
- Ptolemæus tradit/ ideo cū y græco scribi debere. Cymolis/ urbs Galatiæ a Ptolemæo po
 nitur. Cemolis/ insula est Cretæ adiacens/ ut idē Ptolemæus ostēdit. Horatius. Cemolis
- Horatius Ambubaiarum collegia phamacopolæ. Martialis. Pharmaco
 Martialis Non habeo: sed habet bibliopola Tryphon. Si autem dixeris/ hæc dictiones
 compositæ sunt: sub hac regula comprehendī non possunt: demi (responde Bibliopola
 Theocritus bo) debuerunt ab illa regula/ L curram facit o. Vide ubi bibliopola. Theocri
 tus edyllio primo. ειο το κατ'αρτεσ τουτο γεωλοφορ'ατε μυρικαι. dici potest terræ tumulus.
- Alexander. O super m breuis est. Demitur Ithome. Statius libro thæbai. iiii.
- Status Planaq; messene/ Montanaq; nutrit Ithome. Homerus libro iliados. ii.
- Homerus οιδ-ε ειχορ τρικκηρ και ιωωμην κλωμοροεσσ'αυ. Arx est messenes Messeniæ
- Strabo urbis/ teste Strabone: & cum i latino/ & th aspirato scribitur.
- Alexander. Longa fit o super n. Excipitur Aponus/ Myconos: coctona: Geryo/ Aponus
 Lucanus nesiicon. Lucanus libro. vi.
- Colle sedēs Aponus/ terris ubi fumiger exit. Vicus ē Venetiæ: ubi balneæ sūt.
- Status Myconos cum y græco/ & c exili/ insula est una Cycladum. Statius in achilei/
- de. Cycladas/ hinc sprete Myconosq; humilisq; Seriphos. Coctona cū et exi Myconos
- Plinius libus pluralis tātū numeri/ parua quædam ficus sunt/ teste Plinio. Martialis. Coctona
- Martialis Paruaq; cum canis uegerunt coctona prunis. Iuuenalis.
- Iuuenalis Aduēctus Romam/ quo pruna/ & coctona uento. Geryones/ cum y græco/ Geriones

Virgilius	penultimam syllabam indifferentē habet. Virgilius libro <i>æneidos</i> . vii. Gery-	
Lucretius	one exticto Titynthius attigit arua. Lucretius libro. v. Quidue tripectora ter	
Paladas	gemini uis Gerionæ: ubi spondeus quintū locum detinet. Proprium fuit uiri	
Plinius	Hispani nomen. Icon huius iconis (græci εἰκὼν εἰκονοῦ) dici potest effigies/	
	siue imago. Paladas i epigramatis. εἰκονα τοῦ ἐν τοῦ ἑὸς ἑκτοῦ εἶναι. Pli-	
	nus libro. xxxiii. Eorum uero/ qui ter ibi uicissent/ ex membris ipsorum si-	
	militudine expressa quas iconas uocant/ scilicet statuas/ dicari mos erat.	
	Aedon ē triū syllabum do syllabā corripit auis est lusciniā.	
	Alexander. sed syndonis excipitur. Et subdit: ac obliquos priorum/ Quæ	
	loca designant: prædictis addere debes Quom propriū sit on. Excipitur Cro	Croton
	ton: Pleurō: Amidon: Caulon. Colophon: Edonis: Ancon: Babylon: Sicyō:	
	Safon: Helicon: Cithæron: Nasamon: Cydon: Petæon: Triton: Chromion:	
Ouidius	Ladon: Lacon: Orion: Aegæon: & alia prope plurima. Ouidius li. meta. xv.	
Ptolemæus	nec inhospita testā Crotonis. Vrbs est Italiæ in Tarentino sinu/ teste Ptole-	
	mæo: & cum c/ & t exilibus/ scribitur. Pleuron huius pleuronis/ urbs est Aeto	Pleuron
	liæ. Amydon cum y græco/ urbs fuit Pæoniæ/ seu Macedoniæ/ non longe ab	
Iuuenalis	Axio fluuiio. Iuuenalis satyra tertia. Hic alta Siscyone/ ast hic Amydone reli-	Amydone
Virgilius	cta. Virgilius libro <i>æneidos</i> tertio. Cauloniscq; arces/ & naufragium Scylace/	Caulon
Seruius	um. Mons est Calabriæ/ teste Seruio. Lucanus li. viii. Ephesumq; relinquens/	
Lucanus	Et placidi Colophona maris/ spumantia parua.	Colophon
Ptolemæus	Radit saxa Sami. Vrbs est in Lydia. Ptolemæus dixit esse insulam in Icario	
	Pelago. Edonus huius edoni/ & Edon huius edonis/ declinari potest/ p mō	Edonus
Gasparinus	te Thraciæ. Neq; aspirationem recipit in initio/ ut in erudite Gasparinus tra-	Edon
Tortellius	dit: sed neq; cum æ diphthongo annotatur/ ut præcepit Tortellius. Nā apud	Edonis
Virgilius	Græcos ἑδ-ωνος scribitur. Virgilius libro <i>æneidos</i> . xii. ac uelut Edoni boreæ	
	quom spiritus alto Insonat Aegæo/ sequiturq; ad litora fluctus. Ab eo qui est	
Propertius	Edon/ formatur Edonis: quæ sacrificula Bacchi dicitur. Propertius.	
Lucanus	Nec minus assiduus Edonis fessa choreis. At uero Lucanus do syllabam cor-	
	ripuit/ quom dixit libro primo. Edonis Ogygio decurrit plena Lyæo Hac	
Donatus	enim litteratura edonis/ hunc Lucani locum Donatus allegauit. Cui (et si Ser	
Seruius	uius illum errasse dixerit) hac in parte ego magis crediderim: maxime cū om	
Syllius	nes Lucani codices Edonis perscriptū habeant: nō edoni/ ut Seruius ipse legē	Ancon
	dum præcipit. Sic etiam protulit Syllius libro quarto dicens.	
Ptolemæus	Edonis/ ut Pangæa super trieteride motu. Edonis item insula est Aphricæ/	
Catullus	Aegypto adiacens/ teste Ptolemæo. Catullus. Quæ sanctum Idalium/ Thu-	
	riosq; apertos/ Quæq; Ancona/ Cnidumq; arenosam colis. Vrbs est Piceni/	
Plinius	teste Plinio. Babilon cum y græco/ urbs est Persidis/ dicente Propertio.	Babylon
Propertius	Perfarum statuit Babylona Semiramis urbem. Sicyon cum i latino in prima	Sicyon
Ptolemæus	syllaba/ & c exili/ sequente y græco/ urbs est Achaïæ/ testibus Ptolemæo/ &	
Plinius	Plinio libro. iiii. naturalis historiæ: de qua Statius libro thæbaidos quarto.	
Stattius	Qui Drepani scopulos/ & oliuiferæ Sicyonis. Ouidius de Ibide.	
Ouidius	Aut ut oliuifera quondam sicyone profecto. Est & eodem nomine insula in	
Plinius	marī Aegæo/ teste Plinio: de qua Iuuenalis satyra tertia.	
Iuuenalis	Hic alta Sicyone/ ast hic Amydone relicta. Et ab hac/ sicyonium calciamenti	Sicyonium
Lucretius	genus/ acceptum est. Lucretius libro quarto.	
Lucanus	Vnguenta/ & pulchra in pedibus sicyonia rident. Lucanus.	
Syllius	Et pedibus læua sicyonia demit honesta. Syllius.	
	Adriaci fugite infausti Sasonis arenas. Insula est in Adriatico mari/ siue i ma-	Sason
Ptolemæus	ri Ionio/ ut scripsit Ptolemæus. Est autem inter Epirum/ & Brundisium me-	
Strabo	dio interuallo/ ut refert Strabo: cuius & Meminit Lucanus li. ii. quom ait.	
Lucanus	Spumoso Calaber perfunditur æquore Sason. Sason itē mons ē Germaniæ:	
Lucanus	a quo/ Sasones Germaniæ populi/ uocitati sunt: de quibus Lucanus li. primo.	
Ptolemæus	Et Bituri/ longisq; leues Sasones in armis. Sunt & alii eodē nomine populi	
	Scythiæ: ut Ptolemæus ostendit. Helicon cum aspiratione i initio/ & unico l-	Helicon
	& i latino/ & c exili scribitur. Neq; ab elicio elicis deducit/ ut cum Cathoilco	

Vgutio	somniauit Vgutio: sed ab Helicone/ proprio uiri noimine/ cognominatus ē. Vnde quidā cōmentator sup Hesiodum/ Lyfimacū nihilominus inducēs Cyrenæum i primo de poetis/ dicit/ Heliconā/ & Cithæronā/ denominatos fuisse ab Helicone/ & Cithærone fratribus: qui illic singulari certamine pugnarunt. Virgilius. Pandite nunc Heliconā deā: cantusq; mouete. Iugum est Parnasi mōtis Bocetiæ/ alio nomine Cirrha/ uocatum. Martialis. Quid tibi cum Cirrha/ quid cū Permessidos undas/ Cithæron cū c exili/ & i latino/ & th aspi	Cithæron
Virgilius	ratio/ & æ diphthongo/ unum est ex iugis Parnasi mōtis Bocetiæ. Proptius.	
Martialis	Saxa Cithæronis Thæbas agitata per artem. Sylius libro. vi. Exanimū Nasa	Nasamon
Propertius	mona Tyran super ipse iacebat. Lucanus. Naufragiis Nasamōes habent. Po	
Syllius	puli quidam sunt Libyæ/ teste Ptolemæo. Lucanus libro. vii. Illuc & Libyæ	
Lucanus	Numidas/ & Creta Cydones. Populi sunt Cretæ: & cum c exili/ & y græco	Cydon
Ptolemæus	scribitur. Peteon cum t exili/ fuit Bocetiæ ciuitas/ teste Homero li. ii. iliados:	Peteon
Lucanus	de qua Statius libro thæbaidos. vii. Et sulco Peteona domāt: refluūtq; meatu.	
Homerus	Triton cum t exili utrobique/ & i latino/ fluuius est in Libya defluens/ idest in la	Triton
Statius	cum grandē/ seu paludem Tritonidis: deinde in mare Libycum. Fuit etiā Tri	
Virgilius	ton marinus deus/ Neptuni filius. Et a Tritone/ Tritones dicti sunt. Virgilius	
Ptolemæus	libro æneidos. v. Tritonesq; citi/ Phorcique exercitus omnis. Chromion cū ch	Chromion
Ouidius	aspirato/ & i latino/ teste Ptolemæo/ urbs est in Cypro. Ouidius li. meta. vii.	
Statius	Quodq; suam securus arat Chromiona colonus. Ladon/ fluuius est Arcadiæ.	Ladon
Statius	Statius libro thæbaidos nono. Ante diem gelidas ibat Ladonis ad undas. Idē	
Lucanus	libro thæbaidos. vi. Tandē insperatus nuda de plebe Laconum. Populi sunt	Lacon
Lucanus	Laconia. Orion cum i latino/ penultimā in obliquis syllabam indifferentem	Orion
Ouidius	habet. Lucanus libro primo. Ensis feri nimium fulget latus Orionis. Idē li. viiii.	
Ouidius	Teste tulit cælo uicti decus Orionis. Ouidius libro metamorphoseon. viii.	
Statius	Aut helicem iubeo/ nitidumq; Orionis ense. Idem in. xiii.	
Papias	Diuerfasq; urbes/ nitidumq; Orionis ense. Statius libro thæbaidos. vii.	
Virgilius	Atq; auro rude fulmē hñt Orionis alti. Neq; efficax ē ratio Papiæ/ dicentis	
Ouidius	Orion declinari posse/ instar Græcorum: & in obliquis penultimam syllabam corripere debere: & Orio/ more Latinorum: Orionisq; penultimam pro	
Rufus	ductam esse. Nam Oriona accusatiuus græcus est/ ab eo qui est in recto Ori	
Statius	on: cuius tamen penultima producitur. Virgilius libro æneidos tertio.	
Claudianus	Armatq; auro circūspicit Oriona. Ouidius libro. v. fastorum.	
Ouidius	Nunc Hyrieus/ qua sit genitus/ uocat Vriona:	
Virgilius	Perdidit antiquū littera prima sonum. Rufus Festus i Arato. Circulus axe me	
Rufus	ans rutilum secar Oriona. Simili quoq; modo/ Aegæon penultimam i obli	Aegæon
Statius	quis syllabam indifferentem habet. Statius in achilleide. Audierat duos laxā	
Claudianus	tem Aegæona nexus. Claudianus li. tertio. de rapru Proserpinæ.	
Ouidius	Hæc cētū gemini fractos Aegæonis enses. Ouidius libro metamorpho. ii.	
Virgilius	balenatumq; prementem	
Syllius	Aegæona suis imania terga lacertis. Propriū fuit gigantis nomen: qui a poetis	
Lucanus	centum habuisse brachia describitur/ dicente Virgilio libro æneidos. x.	
Statius	Aegæon qualis dicunt cui brachia centū. Cum æ diphthongo in utraq; syllaba scribitur. hunc cælicolæ Briarea uocant. Sylius libro. xiii. Centenis suetus	Briareus
Virgilius	Briareus recludere palmis. Lucanus libro quarto. Aut Tityus/ Briareusq; se	
Apuleius	rox/ cæloq; pepercit. Ponitur nōnunq; Aegæon pro mari Aegæo. Statius li.	
Virgilius	thæbaidos. v. Diis pelagi/ uentisq; & Cycladas Aegæoni Amplexo cōmēdo	
Virgilius	patrem: hoc est mari Aegæo: quod Cycladas amplectitur.	
Virgilius	Alexander. p subeunte breuis o fit. Excipitur hysopum: Sinope: Sinopis: Dolo	Hisopus
Virgilius	pes: Hysopus/ & hysopum/ declinari potest: & cum aspirato initio/ & y græ	Hysopum
Virgilius	co/ teste Apuleio scribitur. Et cum primā apud nostros corripiat syllabā/ cum	
Virgilius	unico s scribi/ necesse est. Apud græcos tamē/ cum duplicato συσσωπov scri	
Virgilius	bitur. Sed quod apud illos in nonnullis dictionibus/ consonans geminatur/	
Virgilius	a nostris unica scribitur. Nam quod illi κρᾶσσορος cum duplicato b/ nostri	
Virgilius	cum unico b grabatum dicunt. Virgilius i moreto.	

Syllius	Membra leuat uili sensim demissa grabato. Sic quod illi οὐππάρκων cū gemi	
Strabo	no r/nostri cpm unico Syracusa scribunt. Syllius li. xiiii. Ipsa Syracusæ patu	
Plinius	los urbs inclita muros. Vrbs ē Siciliae testibus Strabone & Plinio. Parimo	
Iulianus	do ab illis Gotthia (hæc est dacia) cum t exili/sequente th aspirato scribitur	
Ausonius	ut est apud Iulianum in epigramatis οὐππάρκων ἐπὶ βῆσσι τοῖς ἐσπερά γοτ	
Ouidius	θωπ/ A nostris absq; t/ hoc est cum th solum annotatur dicente Ausonio.	
Hieronymus	Huc possem uictos inde referre Gothos. Simili modo quod illi cū gemino	
Alanus	κ λάρκωσ/ nos cum unico c lacus dicimus. Ouidius in fastis. Præmia de lacu	
Macer	bus proxima musta tuis. Hieronymus in tertio libro regū. iiii. capi. Et dispu	
Petrus	tauit super lignis/ a cedro quæ est in Libano/ usq; ad hyssopum quæ egreditur	
Pomponius	de pariete. Alanus libro. iiii. Se cælū terræ cōformat: cedrus hyssopo. Nā apd	
Plinius	græcos cum ω mega in media syllaba scribitur: quæ producta est: etsi Macer	
Priscianus	præter naturam corripuerit/ dicens. Est hyssopum siccum/ calidū quoq; ter	
Valerius	tius illi Est in utroq; gradus. Quo etiam errore claudicat Petri Rigæ uersus	
Ptolemæus	in libro regum dicētis. Aut hyssopus signat humiles: cedrusq; supbos. Sinope	Sinope
Lucanus	huius sinopes/ cū i latino/ urbs est Cappadociæ/ teste Pōponio Melata q/ Si	Sinopsis
Syllius	nopis terra quædam rubea nomen assumpsit/ teste Plinio li. xxxv. naturalis	
	historiæ. Priscianus in perihgesi. Alterius Syriæ/ quæ tendit ad usq; Sinopē.	
	Valerius Flaccus li. v. Assyrios cōplexa sinus stat opima Sinope. Ptolemæus	
	aliā eodē nomine urbem ponit in Gallatia. Dolopes/ populi quidā Aphri	Dolopes
	cæ sunt: & lo syllaba indifferenter ponitur. Lucanus libro quarto.	
	Aut Dolopes/ Numidæq; uagi. Syllius libro. v.	
	Tælū ingens perq; arma uiri/ p; arma Dolopis: Producant ēt penultimā	Crotopus
	Crotopus propriū uiri nomen: conops huius conopis culex: unde conopeū	Cyclops
Stattius	Cyclos huius cyclopis: hydrops huius hydropis: unde hydropicus. Stattius	Conopeū
Iuuenalis	thæbaidos primo. Perquirens/ nostri tecta aut opulenta Crotopi. Iuuenalis	Hydropic*
Virgilius	fatyra. vi. Vt testudineo tibi leniule conopeo. Virgilius li. æneidos tertio.	
	At genus ex filius Cyclopum & montibus altis	
	Excitum ruit ad portus: & litora cōplet. Vulcani faber fuit: & cū c exili utro	
Horatius	biq; / & y græco scribitur. Horatius in epistolis. Si noles sanus cures hydropi	
Macer	eus: & ni. Cū y græco/ & ω mega apud Græcos scribitur. Quā syllabā præter	
	naturam Macer corripuit/ quom dixit libro de hærbis.	
	Hydropicis sic humores deficcant aquofos.	
Virgilius	Alexāder. O super r breuis ē. Eximitur Diore: Anthores: Helorus: & Cytorus.	Diores
Virgilius	Virgilius libro æneidos. vi. Regius egregia Priami de stirpe Diore. Propri	Anthores
Virgilius	um fuit uiri nomē: & cū i latino scribitur. Virgilius æneidos. x.	Helorus
	Herculis Antorem comitem qui missus ab agris. Proprium fuit uiri nomē:	
	& cum th aspirato scribitur. Virgilius.	
Plinius	Exupero præpingue solum stagnantis Helori. Fluius ē Siciliae/ teste Plinio	
Ptolemæus	libro tertio naturalis historiæ: & eodem nomine urbs/ ut Ptolemæus osten	
Virgilius	dit. Cytorus cū c/ & t exilibus/ & y græco scribitur: Virgilius georgicorum. ii.	Cytorus
Solinus	Et iuuat undantem buxo spectare Cytorum. mōs est minoris Asiæ i Paphla	
Probus	gonia/ teste Solino. Probus aut dicit esse oppidum ponticum.	
Virgilius	Alexander. O super flonga. Demitur ambrosia. Virgilius libro æneidos. xii.	
Ouidius	spargitq; salubris Ambrosiæ succos. Ouidius. Nectar/ & ambrosiam/ latices/	
	epulasq; deorum. Genus est hærbæ.	
Virgilius	Alexāder: Ante b fit breuis u. Demitur Anubis. Virgilius libro æneidos sexto.	
	Omnigenumq; deum monstra/ & latrator Anubis. Vocabulam est Aegy	
Vgutio	prium: id apud illos indicās/ quia est apud nos canis. Neq; ab ea quæ est nu	
Ouidius	bes descendit/ ut cum Catholico Vgutio somniauit. Et facit in genitiuo Anu	
	bis/ uel Anubidis. Ouidius libro primo de sine titulo.	
	Per tua sacra precor/ per Anubidis ora uerendi. Cognomē est Mercurii.	
	Alexander. V c protrahimus quotiens a/ uel us subit/ aut um: ut fœstuca/ lactu	
Perfius	ca/ caducus. Cætera corripies. Excipitur Pannucius pannucia pannuciū a pā	Pannucius
	no/ hoc est uilis pannosus/ Perfius satyra. iii.	

- Dum ne deterius sapiat pannucia Baucis.
- Nicolaus** Alexander. Ante d longa fit u. Excipit tutudi præteritum a tundo tundis cū u. Tutudi
Alexander. Præ g longa fit u. Excipitur pupugi præteritū a pūngo pungis. Vñ Pupugi
alibi idem auctor. Pungo facit pupugi. Nicolaus in Homero li. iliados. v.
Aurea molliculam pupugit mala fibula dextram.
- Acron** Alexander. Sugo producis: sed sanguisugam breuiabis. Sanguisuga & sanguisu Sanguisuga
gia dici potest: teste Acrone super ultimū illud poeticæ artis Horatii carmen: Sanguisuga
Non missura cutē nisi plena cruoris hyrudo. Quod uocabulum cū nūq̃ me Hirudo
tro lectū sit & sugo uerbū a quo deducitur primam producat syllabam: re
ctius su syllabam productā q̃ coreptam habet iuxta illam regulam.
Hæc de compositis teneas q̃ sit tibi tanta.
- Horatius** Vocalis quātā seruabit dictio simplex. Genus ē uermis alias hirudo uocata
Alexander. V super l breuis. Excipitur Peculiū: Gætulus: Apulia: cucullus. Hora Peculium
Virgilius tius in arte poetica. Hæ rugo & cura peculi pro peculi. Virgilius.
Festus Nec spes libertatis erat: nec cura peculi. Peculium (ut scribit Festus) seruog &
Seruius dictū a pecore: sicut pecunia nobilium. At uero Seruius peculiū (inqt) patri
monium est. Ita enim (ut pergit) maiores dicebant a pecoribus: in quibus cō
stabat uniuersa eorum substantia: unde ēt pecunia a peculio dicta est. Quod
Cicero proprie tantum seruorum ē peculiū dicimus: licet & abusive pro patrimo
Vlpianus nio ponatur. Hæc ille. Cicero in paradoxis. An eorū seruitus dura est: qui cu
Pomponius piditate peculi nullam conditionem recusant durissimæ seruitutis Vlpia
nus: peculiū (inquit) dictum est: quasi pusilla pecunia: siue patrimonium pu
fillū. Et Pomponius ait. Peculium est: non id cuius seruus seorsum a domino
Labeo rationem habuit: sed quod ipse separauit suam a serui ratione discernens. La
beo autem ita diffinit. Peculium est: quod seruus domini pmissu separatim a
rationibus dominicis habet: deducto inde si quid domino debetur. Ex quo
Virgilius uariæ uidetur esse de peculio iurisperitorum sententiæ. Ego autem puto pe
Martialis culium dici: qd quid proprie alicuius ē. Gætulus a Gætulia: cum æ diphthon Gætulus
go & t exili tu syllabam indifferentē habet. Virgilius libro æneidos. iiii.
Destruat aut captam ducat Gætulus Hiarbas. Martialis.
- Iuuenalis** Traducta est Gætulis: nec cepit arena nocentes. Vide ea quæ diximus super
Martialis regulam. Ante r longa fit e. Iuuenalis satyra. iiii. puincia tati Vændit agros: sed
Horatius maiores Apulia uændit. Martialis in apophoretis. Velleribus primis Apulia Apulia
Parma secundis. Horatius sermone. v. Incipit ex illo montes Apulia r. otos
Ostetare mihi. Prouincia est in Italia: a qua fit Apulus Apula apulū pu syla Apulus
Lucanus ba correpta. Lucanus libro. v. Apulus Adriacas exit Garganus i undas. Cucu Cuculus
lus cum unico l & cū duplicato l Cucullus scribi potest: sicut Cybele & Cy Cucullus
Martialis belle. Martialis. Quāuis per plures cuculus cantauerit annos. Horatius sermo
Horatius ne septimo. cui sæpe uiator Cessisset magna compellans uoce cucullū. Auis
Iuuenalis est nota. Cucullus itē eadē litteratura genus est uestis. Iuuenalis satyra. v.
Sumere nocturnos meretrix angusta cucullos.
- Martialis** Alexander. V dabimus super m tibi longum. Excipitur irrumo irrumas. Mar Irrumo,
Domitius tialis. Quæ faciat duo sunt: irrumat aut futuit. Siuē enim componatur ex in
Georgius & ruma (ut uult Domitius) siue ex i & rima (ut tradit Georgius) cū neq̃ ab il
la regula excipiat. Longa fit u super m: neq̃ ab illa l super m tardant disyl
laba hoc saltem in loco eximi debuit.
- Virgilius** Alexander. V super r lōga. Excipitur tugurium: & Bituri: & camurus. Vnde ali Tugurium
bi idē auctor ait. V g pduces: tuguriq̃ tamē memor esto. Virgilius egloga. i.
Pauperis & tuguri coestum cæspite culmē pro tugurii. Bituri cum i latino Bituri
Lucanus & t exili populi quidam sunt Gallia: de quibus Lucanus libro primo.
Virgilius Et Bituri longisq̃ leues Sasones i armis. Virgilius georgicorū quarto.
Pes etiam & camuris hirtæ sub cornibus aures. i. curuis uel obtortis.
- Prudentius** Alexander. Excipe uerba quibus meditatio conuenit & quæ
Horatius Sūt formæ similis: ut luxurio sociabis. Excipit scaturio: & Ligurio. Prudentius. Scaturio
Petra dei iussu potum largita scaturit. Horatius sermone. xiiii.

Donatus	Tractauit calicem manibus dum furta ligurit. Est autem proprie ligurire/te ste Donato super Terentii eunuchum/eleganter/& more senum/multo fasti dio suauiora quæq; degustare/tractum (ut ait) uerbum/ἀπο τοῦ λυγρῶς quod græci suaue appellant.	Liguriō
Horatius	Alexander. Mercuriumq; notes: lemures/cum centurione. Lemures/lemura/di ci possunt. Sed mu syllaba in dictione lemures corripitur: in lemuria autē/qa aliter metro stare non potest/nisi per proceleumaticum/producta est. Hora tius in epistolis. Nocturnos lemures/portētaq; Tēssala rides. Ouidius i fastis Ritus erat/uetēris nocturna lemuria sacri. Nocturnæ quædā erāt qritū uisioēs.	Lemures Lemuria
Ouidius	Alexander. Præ t longa fit u:tamen arbutus est breuianda. Cōpositiua notes. Præputium pu syllabā indifferentem habet. Petrus Riga i exodo. Nato præ putium mox aufert Sephora/dicēs. Arator. præputia ferro Circumcide li/ Iuuenalis Iuuenalis satyra. vi. Impaciensq; moræ pauet/& præputia ducit.	Præputiū
Petrus	Lucanus Alexander. Vocis fine dabis a longum. Frustra stra syllabam indifferentem ha bet. Lucanus libro tertio. frustra q; rogatus/	Frustra
Arator	Virgilius Vt Libicas metuat fraudes. Virgilius georgicorum primo.	
Iuuenalis	Iuuenalis Nec frustra signorum obitus speculamur/& ortus. Iuuenalis satyra tertia. q; nudum/ac frustra rogantem/ Nemo cybo/nemo hospitio/rectoq; iuuabit.	
Lucanus	Alexander. E corepta datur. Et subdit. Nomen longa dabit aduerbia: si tamen apte Cōparat. Apprime me syllabā indifferētē habet. Macer de uiribus hærbarū.	Apprime
Virgilius	Virgilius Affirmant. Virgilius in bucolicis. Flos apprime tenax: idest ualde.	
Macer	Alexander. Me/te/se/longis. Te accusatiui/& ablatiui casus/producit. Sed quando componitur cum tu/te syllaba corripitur. Ennius.	
Ennius	Lucretius O tite tute tati tibi tanta tyranne tulisti. Lucretius libro primo.	Tute
Lucretius	Priscianus Accipe præterea quæ corpora tute necesse est. Sciendū est q; teste Prisciano/ tutemet non dicimus: etsi aliis casibus met syllaba iungatur: ut tuimet: tibimet: temet: ne scilicet dicendo tutemet/uerbum putetur. Sed pro tutemet/tute dice/ bant antiqui:& nonnunq; tutemet: ut est apud Lucretium libro præfato.	Tutemet
Priscianus	Lucretius Tutemet a nobis iam quouis tempore uatum.	
Virgilius	Alexander. Vt tua metra petunt o ponis. Excipiuntur nomina in o terminata: quæ emittunt genitiuum in us: ut Sappho/Manto/Alecto: quæ tam in accu/ satiuo/q; in nominatiuo producuntur. Item nomina in os terminata: quæ ter/ tia declinatione attica in obliquis ultimam in o syllabā producant: ut Athos	
Syllus	Atho: Androgeos Androgeo: Apollos Apollo. Syllus libro. xiii.	
Virgilius	Virgilius Non ipsa Alecto/nec foeta furore Megara. Virgilius libro æneidos. vii.	Alecto
Orpheus	Alecto toruā faciem/& furialia membra Exuit. Orpheus in argonautico/ Τισιφορη τε καὶ ἀλκίτω καὶ δ-ιδά μεναιρα. Furia est infernalis. Ouidius fasto rum. v. Clioq; & curuæ scita thalia lyra. Virgilius. li. iiii. georgicorum.	
Ouidius	Drymoq; Xanthoq; ligēaq; Phylodoceq; Vbi etiam q; primā spondei se/ cūdi pedis syllabā præter naturā pduxit/Græcorū more/q; syllabā natura/ liter correptam/sequente f uim duplicis consonātis habente/nonnunq; pro ducunt: ut est apud Homerū li. iliados primo.	Clio Drymo Xanto
Virgilius	Virgilius Τισ τε ἀρ σφωεεσθ ο επιδ-ι ξυρεκε μεχεσθα. Virgilius libro æneidos. vii.	
Lactantius	Nunc age qui reges Erato/quæ tpa rerū. Legi tamen apud Lactantiū Firmi/ anum huiusmodi uersū recitatū. Clotho colū baiulat: lachesis net:& Atro pos occat: ubi tho syllaba corripit: quæ apud Syliū li. iiii. pducta ē/quom ait. at non dabat ultra Clotho dura lacus. Iuno autem cum latinum sit uocabulū & facit in genitiuo Iunonis/non continetur sub exceptione:& ideo tam cor reptam/q; productam no syllabam habet. Statius libro thæbaidos. ii.	Erato Cloto
Stattius	Virgilius Iuno uenit / quo tendis iter? Virgilius libro ænei. sexto.	
Apollonius	In foribus lætum Androgeo/pro Androgei. Apollonius argonauticorum. i.	Androgeo

Heu miser dolente infelicitissimo
 perduto o el tempo de campar le poene
 E de acquistar thasor perfectissimo.
 Per el labil caduco e falso bene
 Contra di me prolata e la sentenza
 De sempre star ne l'inferral cathene.
 Non e piu tempo de far poenitenza:
 Ne di meritar: ma disar uendeta:
 E render quel ho habuto per credenza.
 Vedo uenire la furia in freta:
 Mundo fallace che mha si inganato,
 E mha conducto a uia cosi stretta.
 Heu me tristo dolente suenturato:
 Heu me che moro indispersione:
 Gia rendome certo che son damnato.

Vado habitar in strana regione:
 Vado a seder ne lumbra de la morte
 Cum Belzebub/ e cu el crudel Plutone.
 Sero chiauato entro de quelle porte:
 Que li scorpi/oue crudel serpente/
 Per compagna tocharan in sorte.
 O chari amici/o streti me parente/
 Ecco io sento gia tremor interno/
 Tanto che me fa tremefar li dente.
 Gia uedo fiammegiar quel foco eterno:
 Gia satanas mha preso/ e colligato:
 E per forza me spinge ne l'inferno:
 Maledicto el giorno/ nel qual fu nato.
 Carmia ad exhortados ad couersione peccō/
 res timore poenarū ex cōsideratiōe uisibiliū.

LEgeris hoc quisquis carmen lachrymabile/ fufis
 Sacra roges lachrymis culpas ut numina donent
 Presbytero ore prius/ contrito cordeq; apertas:
 Ne igniuomæ flamis urare uoracibus Aetnæ.
 At si haud mens diuo desistit amore nefandis/
 Aeternis saltem reuocetur territa poenis.
 Hinc tibi Romulei proponito pulueris urnam:
 Ignicremas olimq; ustrinas: tot cinerum ollas:
 Xerolophosq; geoq; lophos squaloribus arros.
 Induperatorum Caii speculari sepulcrum
 Caesaris/ Octaui tumbam. mirare sacrorum
 Arida sarcophagis exhaustis ossa medullis
 Pontificum: & ueterum circūspice busta quiritū.
 Pyramidesq; ducum/ regum atq; aurata potentū
 Mausolea uide/ depastis squalida membris:
 Serpentes tumulisq; horrendos/ arida circum
 Phunera/ perq; oculos/ perq; ora/ pexta uagātis.
 Coemiteri hinc sacros/ polyadri ide aspice capos/
 Humano passim osse (o res miseranda) refertos.
 Tū cedo: ubi fastus/ ubi pōpa/ ubi fascis honores/
 Nomina stāto: cauis putrento cadauera in antris.
 Hæc magni nec inanis erūt tibi causa timoris:
 Nī iam plus saxi/ infrangibiliq; adamanante
 Pectora durescunt. Ne spe captatus inani/
 Extrema (dubio) tardes compungier hora.
 Nolite diligere mūdū: neq; ea quæ ī mūdo sunt
 qā mūdus trāsit: & cōcupiscētia eius/
 priā canonica Ioānis. ii. cap.

Segui gia uana speme el uan desio:

Hor me dinante a lochii un chiaro spegio: Epo se ne uano ala æterna noia.
 Que uedo me stesso/ el fallir mio. Vedo la fuga del me uiuer presta/
 E quanto posso al fine me paregio. Anci de tū: nel fugir del sole
 Pensando lo breue uiuer/ nel quale La ruina del mundo manifesta.
 Sta mane era un fanciulo: e mo sō uegio. Hor ui confortate in uostre sole
 Non piu tri giorni e la uita mortale: Gioueni/ e mensurate il tempo largo:
 Vn uolo breue piena di gran noia: Pur piaga ante ueduta assai men dole.
 Che po bella parer/ ma nulla uale. Vedo chindarno me parolle spargo:
 Qua la speranza humana/ qua la gioia: Ma io ui annuntio che seti offesi
 Qua li miser mortale fano festa: Duno graue e mortifero lethargo.

Che uolan lhore/i giorni/lanni/i mesi.
Et insieme in breuissimo interuallo
Tuti haüemo cercar alor i paesi.
Non fati contra conscienza un callo
Como seti usi: ma uolgeti lochii
Mentre emendar se puote el uostro fallo.
Non aspetati che la morte scrochi
Como fa la piu parte: chi per certo
Infinita e la schiera de li sciochi.
Hor caminate per questo deserto
Tuto spinoso/ e de scapughi pieno/
Mente chauete giorno/ el ciel aperto:
Vn dubioso un instabile sereno/
E nostra fama/ che presto se rumpe:
Presto se muta/ e presto uene a meno.
Passan nostre ricchezze/ e nostre pompe:
Passan li sceptri: passan lingegni:
Ogni cosa mortal tempo interrompe.
Morano li stolti/ morano i piu degni:
E non pur quel di fore el tempo solue:
Ma le nostre eloquenze/ e nostri ingegni.
Cosi fuggiendo el mundo se conuolue:
Ne mai puncto sta forte/ o firma el grado
Per fin che nha reducti in pocho polue.
O foelice quello che troua el guado
De questo alpestro e rapido torrente/
Che tanti nha summeriso a so mal grado.
Misera la uulgar e cæca gente/
Che ponan so speranze in cose tale/
Passando el tempo presto e si repente.
O ueramente cæca e bestiale
Poura de configlo/ poua damici
Aegra del tuto la gente mortale.
Quanti nel mundo furno gia foelice/
Pontifici/ e regnanti imperatori/
Chi sono hor nudiz/ miseri/ e mendiciz/
V san hor le ricchezze/ usan lhonoriz/
Le gemme: li sceptri cum le corone:
Le mitre: e li purpurei colori.
Miser chi speme in cosa mortal pone:
Ma ben chi ui la pone/ si se troua
Al fin inganato: & de ben ragione.
O miseri/ lassatichaz che gioua:
Tuti tornati ala gran matre anticha:
El nome uostro a pena si retroua.
Qual e de mille un utile faticha/
Che gia non sian uanita palezi/
Chi intende i uostri studi/ si mel dica.
Che ual a subiugar altri paesi/
Sorto tributo far le gente strane/
Cum i cuori a uostro dano sepre accessi/
Che ual ogni anno tante imprese uane/
E col sangue acquistar thazor/ e fama/
Piu dolce assai se troua laqua/ el pane.
Che queste cose trapassante brama/

Chi se recercha/ chi ne sitibundo/
Breuia la uita: e linferno chiama.
Hor nota la speme del iusto e mundo/
Verba cuiusdam relligiosi de
salute animaz certificati.
Ora gia mai se appropinqua laurora:
Vedo Lucifero che gia siamegia
Cum li so chiar corni che gitta fora.
Vedo quel gran pianeta che lampegia/
Echel lume de laltri in se restringe:
Gia lorizonte pare che bianchegia.
La chiaritade sua gia depinge
Li confini hor mai del uiuere mio:
Le tenebre pian/ pian soluendo spinge.
Hor mai se adimpi el grade me desio:
Hor mai contèplaro quel gètil sposo/
Agnello immacolato/ el grande dio.
Presto lassaro el corpo tenebroso
Che ala so matre anticha sia dato:
E uestirome un paglo glorioso.
Io benedico el giorno che son nato:
Io benedico el prete/ el sacro fonte:
El giorno/ e lhora che fu baptizato/
La chrisma che insignita mha la fronte:
Io benedico anchora loglio sancto/
Col qual hora le me mèbra son uncte.
Benedico el tempo nel qual ho pianto
La passion de Christo/ el me peccato:
Laltro tempo ben speso tuto quanto.
Io benedico chi mha configlato
Intrare la sancta relligione
Che dal æterno foco mha campato.
Benedico le sacre lectione:
Cum le misse lofficio diuino:
Li bon penser fatti a loratione:
El uigilar da sera/ da matino:
Contempti: patienza: humilitate:
Chi foelice hora fano el me camino.
Benedico la streta pouertade/
Laqual seruata ho/ e seruo a tute hore:
Lobedir: la illibata castitade.
Benedico el silenzio/ el me seruore:
Discipline: fredo: caldo æstuanze:
La charitade: e laltro me sudore.
Laltre deuotion secrete e sancte
Vocal/ e mental eleuatione/
Io benedico hora tutte quante
Io benedico anchora le corone.
Facte cum tante genuflexione:
Ieiuni: fame: sete: passione.
Ecco ce uene el tempo de messone:
Presto recoglero centuplicato
El fructo di bon operatione.
Presto presto sero remunerato:
Et in gran gaudio ogni me faticha

Tornara a me in celo glorificato.
 Rōpe hor quel filo o morte chara amica
 Che la me debil uita anchi retenes:
 Dissogle el lazo/rompe la pedica.
 Morte desyderata for chara uene:
 Che senza el to mezo nō posso hauere
 Quella palma/quel infinito bene.
 O uoi frati chi me stati a uedere
 Prego che per me non ui sconsortati
 Vnde meco doueresti gaudere.
 Prego che hora mai non piu retardati
 El me felice e optato camino.
 Altra refection piu non me dati.
 In me gia sento quel foco diuino:

Gia uedo quil ragii chiarificati
 Scintillarme dal celo crystallino.
 Contemplo gia quel choro di beati:
 Gia uedo Hierusalem aprir la porta:
 E langeli chi son tuti aschierati.
 Eccone Maria/ecco la me scorra:
 Eccone la rosa/ecco el bianco liglo:
 E langelo bon che andar me cōforta.
 Ecco el so charo/& benedicto figlo:
 Eccone Iesu dolce/el me desio/
 Che si benignamente fa del ciglo/
 Dicendo:uene. Hor stau i cō dio.
 Carmina ad exhortados ad religionē iam
 conuersos/in statu quē professi sunt.

Religione sacra fratres gaudete Minores/
 Mandantes operi cunctos promissa per annos.
 Egregios hinc iam iam animos ad regna leuate
 Caelica:& o superi faueant ad uota secundi.
 Non retrahāt coeptis perituri gaudia mundi:
 Non caro:nō propria suscepti spōte labores.
 Velifero en nauis malo/uentisq; secundis/
 Optatum undisono portum petet eruta ponto.
 O q̄ suaue iugum/& leue onus portasse iuuabit/
 Quom exutos curas(signate hōc cordibus)ois/
 Vultibus obiectis tradent de more sepulchris:
 Vmbraq; splendifica foelix cōscendet ad astra/
 Angelicis comitata choris:gemmisq; nitenti
 Regnatura sine fine altitōnantis in aula.
 Quis stupor eia eia/quæ glia/q̄sue triūphus/
 Quom uexilliferis caelos lustrabit in armis/
 Francisci coetus sibi iam crucifixus/& orbi?
 Eia age magnanimi uestigia sancta professi
 Petridæ/exemplis acres in bella paternis/
 Hostis in insidias uigiles/insigne trophæum
 Sacra ferte crucis:aspiremusq; futuris
 Dilecti fratres. Ad præmia tanta uocati
 Torpemus/sacrofacta prætor p̄ stigmata/mecū
 Durate:ætereas rapiemus laude coronas
 Quod uobis/mihiq; astriferi fabricator olympi
 Det metra q̄ hæc tabulis clausi Dionysius istis.

Bonū est igit nos hic esse(ait Bernardus)scilicet i religioē:qa in ea hō uiuit pu-
 rius:cadit rarius:surgit uelocius:incedit cautius:q̄s̄t securius:irrorat fre-
 quētius:purgatur citius:moritur confidentius:præmiatur copiosius.

Dum octauus/hoc est ultimus nostri operis liber/chalcographorū artificio
 imprimeretur/Sulpicii de quantitate syllabarum libellum offendit:quē cum
 accurate legerē/nonnullos errores deprehēdi:quos etiā ut uersificatoribus
 cōsulerē/breuiusculo ānotatos cōpendio/nō huic opi ipressos ap̄poni feci.

Aratrum ra syllabam naturaliter corripit:nō producit. Nam apud Græcos cū
 o micron in media & pot̄p̄ scribitur. Petrus Riga in Aurora.

Nostre carnis humū crucis hoc aratro q̄si sulcāt. Reicis reicis/abīcis abicis/
 & cætera a iacio cōposita/quom triū sūt syllabæ/pmā cōem hñt:ut dixim⁹
 sup regulā/Reicio/refert distat/dāt re tibi lōgā. Lucanus in.viii. Cur obicis
 Magno mūdū/Profūdo/ppino/ppiscor/p̄ syllabā uti correptā/sic & pdu
 ctā habēt. Profugio nō producit primā:sed corripit. Elegia primā/& secūdā
 syllabam correptas habet:nō productas. Iumentū non uenit a iuuo iuuas:

Aratrū
 Reicis
 Reicis
 Profūdo
 Propino
 Profiscor
 Elegia

sed a iugando dictum est g littera attrita/auctoribus Marcello & Varrone de lingua latina. Nemus non deriuatur a nemo: sed græcū est uocabulū/ut i ipsa dictione docuimus. Liqui præteritū a linguo/li syllabā indifferentē hēt. Flabellū primā producit syllabā:nō corripit. Scaber/& Strabo primā sylla bā correptā hūt:nō productam. Virgilius georgicorum secundo. Et tophus scaber/& nigris exesa cylindris. Horatius. nō fastidisse strabonē. Macero maceras primā hūt cōem:nō correptā modo. Bacca cū gemino cexi li primā positiōe producit. Virgilius. & baccas semp frōdētis acanthi. Padus non producit primam: sed corripit. Virgilius. Siue padi ripis/Athesim seu propter amoenū. Quadrupes primā naturaliter corripit:nō pducit. Virgi. ænei. vii. Saucius at q̄drupes nota itra tecta refugit. Tragedia non pducit tra syllabā: sed corripit. Horatius. Effutire leuis indigna tragedia uersus. Calo huius calonis primā indifferentem habet:nō productam modo. Salebra non producit primā: sed corripit. Lamentum/lamina/amitto/amentum/primam productam habent:nō cor reptam. Statius in tertio achilleidos. Lamenta/& notas accepit pectore uoces. Ouidius libro metamorpho. x. Ecce cruor gelido ceu quondam lamina candens Tincta lacu stridet. Virgi. amisit uerū uetus Albula nomen. Ouidius meta. vii. Dū mea/dū digitos amentis addere tēto. Apulia primā indifferentē hēt: non pductā mō. Napys huius napyis cū y græco/& Napus huius napi declinari pōt: sicut Phorcys/& phoreus: primāq; syllabā nō pductā/ sed correptā hēt: sicut & napea. Apud pœtas latios nusq; legit. Sed nec apd Græcos usq; legere memini. Cappadox/mappa/sapphirus/primā positiōe pducit. Lucanus. Cappadoes mea signa timent. Horatius. Vilibus in scopis/in mappis/in scobe quantus. Prudentius in psychomachia. hinc tibi sapphirum sociauerat/ inde berillum. Auruncus cum au quam pro ducit diphthongo scribitur: non Aruncus. Virgilius. Actoris Aurunci spoliū. Caria ca syllabam communem habet. Pharos pri mam corripit: non producit. Ouidius. Fluctibus ambitæ fuerant Antissa/Pharosq; Rhæsina cum aspiratione post r/sequente e/ uel (ut Apuleio placet) sequente æ diphthongo annotatur (nā apud Græcos est h in prima) non rhasina scribitur. Martialis. Rhæsina Veneto nec rescare luto. Serenus. Rhæsinā misces/& saxis hordea fracta. Bractea/nō bratea scribitur:& primā positione producit. Virgilius. Illice sic leni crepitabat bractea uento. Catus cata catū primā corripit. Ausoni us. Doctus hylas cæstu: Phegyas catus arte palæstræ. Cattus aut pro musiōe uel murilego/primam positione producit. Et tam fœminino q̄ masculino genere declinatur/ teste Seruio super quintum æneidos. Sic hic & hæc Gallus/ teste eodē loco præfato. Simili modo hic & hæc lupus/ ut idem super octauū tradit. Blatio blatis primā corripit syllabā: non produ citur etiam in uerbo ipso auctoritate Plauti probatum est. Quattuor/& blatta/geminati t positione producūt primam. Virgilius. Quattuor hic iuuenes totidē quos educat Vpheus. Martialis. Aut inopē metuat sordida blatta famem. Horatius in sermonibus. cui stragu la uestis Blattarū ac tinearū epulæ/putrescat in arca. Latro siue uerbū/siue sit nomen/statera/statū a sto supinū/primā corripiūt:nō pducūt. Horatius. Vt iugulēt homines surgunt de nocte latrones. Statius li. filuarum quarto. Sed certa uelut æquus in statera. Lucanus libro decimo. His ascripsit aquis/quorum stata tempora flatus. Hebræus/& febris/primā ex natura correptam habent: non productam. Alexander. Atq; per am propria quædā ponuntur hebræa. Macer de uiribus hæbarū. Vna quaq; die febre si uexabitur æger. Stemma cum geminato m/primam positione producit. Iuuenalis. Stemmata quid faciunt/ quid prodest pontice longo

lumentum

Nemus

Liqui

Flabellum

Scaber

Strabo

Macero

Bacca

Padus

Quadra

Tragedia

Calo

Salebra

Lamentum

Lamina

Amitto

Amentum

Apulia

Napys

Napus

Cappadox

Mappa

Sapphirus

Auruncus

Caria

Pharos

Rhæsina

Bractea

Catus

Cattus

Gallus

Lupus

Blatio

Quattuor

Blatta

Latro

Statera

Statum

Hebræus

Febris

Stemma

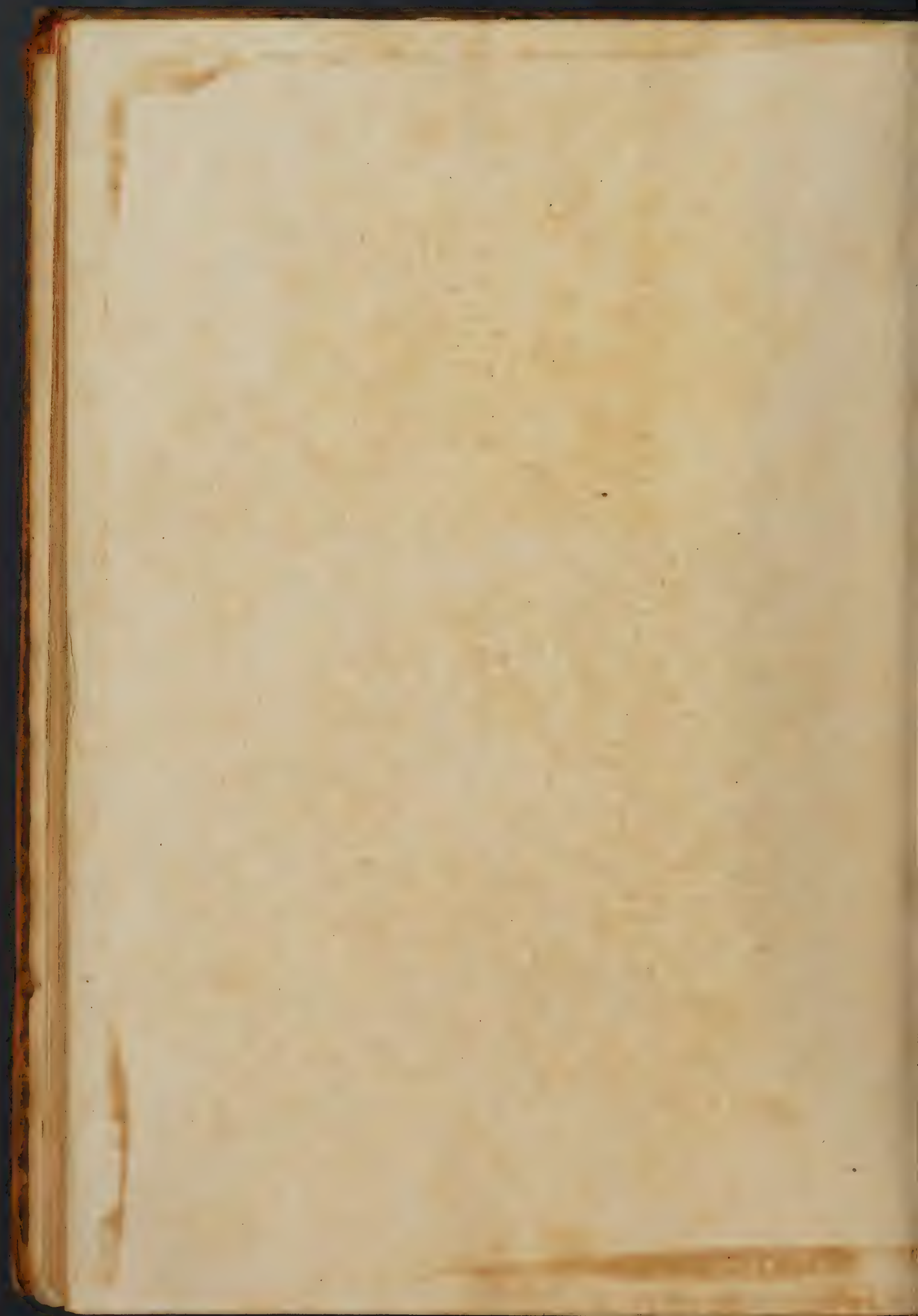
Sanguine cenferi/pictos ostendere uultus? Femur primam nō producit: sed
 corripit. Virgilius. attollit in ægrum. Femur
 Se femur. Fœmen autem (ut nonnulli uollūt) cū æ diphthongo annotatur:
 quam tamen Virgilius corripuit: quom ait ænei. x. ocyus ensem Fœmen
 Aeneas uiso Tyrrheni sanguine lætus.
 Eripit a fœmine. Sic enim legit Seruius. Sed Priscianus in sexto a femore le/ Teneo
 gendū tradit: quod magis placet. Tenco tenes primā correptā habet: nō pro Epacta
 ductā. Epacta non producit primā: sed corripit. Cerritus cū duplicato r (ut in Cerritus
 ipsa dictione uidimus) primā positione producit. Perio/ unde peritus/ pe syl Peritus
 labam corripit: non producit. Horatius.
 Agricolam laudat iuris legumq; peritus. Iesus trium syllabarū est: & mediam Iesus
 producit. Nā apud Græcos cum u i media uisoo scribitur: quos imitari ope
 ræprecium est. Vnde Alexandri uersus ille claudicat. Dat Iesus um quarto. Fi
 bra a fiber descendit auctore Pompeio: nō aut ab eo qui est phœbus/ ut cum Fibra
 Catholico somniauit Vgutio: & primā ex natura corripit: non producit. Li/ Libanus
 banus li syllabam corripit: non producit: ut in dictione Thiasus Græca aucto Libanus
 ritate probauimus. Gibbus cū gemiato b/ primā positōe lōgā hēt. Martialis. Gibbus
 Non aliter ridetur Atlas cū compare gibbo. Idolū/ & idololatra quinq; syla Idolum
 barū primā protrahunt: non breuiant. Fringuilla cū duplici consonāte/ post Idololatra
 i/ primam positione longam habet. Martialis. Fringuilla
 Nunc sturnos inopes fringillarumq; querelas. Migro migras/ & phrygia/ Migro
 primam ex natura breuem habent: non productam. Manilius. Phrygia
 Nascentem acciperent proprias/ signisq; migrarent. Virgilius. Thymus
 O uere Phrygiæ (neq; enim phryges) ite per alta. Simia
 Dindyma. Thymus/ & simia/ primam syllabam indifferentem habent. Scyphus
 Scyphus primam corripit: non producit. Virgilius. Cyprus
 Et facer impleuit dextras scyphus ocyus omnis. Neq; absq; scyphus pducta Cyprius
 prima usq; lectū ē: & si Tortellius ita legēdū præcipiat illud Virgilii. ænei. vii. Hippota
 Hoc pater Anchises cypho libabat ad aras. Nā codices sic pscriptū habent. des
 Hoc pater Anchises auro libabat ad aras. Verū (ut puto) interlineari glosa de Hippoma
 ceptus ē Tortellius. Nā & ipse i uetustissimo Virgilio emendatissime scripto nes
 sic legi. i. scypho. Hypocrita
 Hoc pater Anchises auro libabat ad aras: ubi scriptorū uitio pro scypho i glo Bithynia
 sa cypho scriptū est. Cypros/ & Cyprius/ primā naturaliter breuiat: non pdu Lito
 cunt. Horatius i primo carminū. Sperne dilectā Cypron/ & uocatis. Ouidius Vitrum
 metamorpho. decimo. Scythia
 Telluris Cypriæ pars optia/ quæ mihi præsci Sacra uerē senes. Hippotades/ & Scythia
 Hippomanes cū duplicato p/ primā positione pducūt. Starius thæba. viii. Plittacus
 Perforat hippotades/ trūcis sua mēbra remittit. Tibullus. Probrum
 Hippomæes cupidæ stillat ab inguine equæ. Hypocrita nō producit primā: Foco
 sed corripit. Bithynia primā cōem habet. Lito litas/ uitrū/ Scythia/ & Scythia/ Profugio
 primam non producant. sed breuiant. Lucanus in primo. Pollypus
 neq; enim tibi summe litau luppiter hoc sacrum. Martialis. Pollydamas
 Et fluere excusso cinnama fusa uitro. Ouidius heroidum. Opportun9
 Hic. Ephyrem bimarem/ Scythiam tenet ille niuosam. Lucanus libro. x. Opperior
 Non Scythia/ non fixo qui ludit in hospite Maurus. Plittacus cum gemino t/ Poppyisma
 primā positione producit. Probrū pro syllabam naturaliter corripit: nō pro Stloppus
 ducit. Horatius sermōe prio li. ii. Opprobriis dignū latrauerit integer ipse. Poples
 Foco focus uerbū ab eo q ē focus (si tū cōperit) Vnde focillo focillas/ primā Rosa
 correptā hēt: nō pductā. Profugio p syllabā lōgā nō hēt: sed breuē. Mālius.
 Cum Babyloniacas sūmerfa profugit i undas. Pollypus/ & Pollydamas cū
 gemino l/ primam positōe pducūt. Opportunus/ opperior/ poppyisma cū
 duplicato p/ primā (ut alibi diximus) positione productā habent. Sic & stlopp/ Botrys
 pus cū gemino p/ primā positione protrahit. Persius satyra penultima. Botrus
 Nec stloppo tumidas intendis rumpere buccas. Poples po syllabam natura/ Quattidie

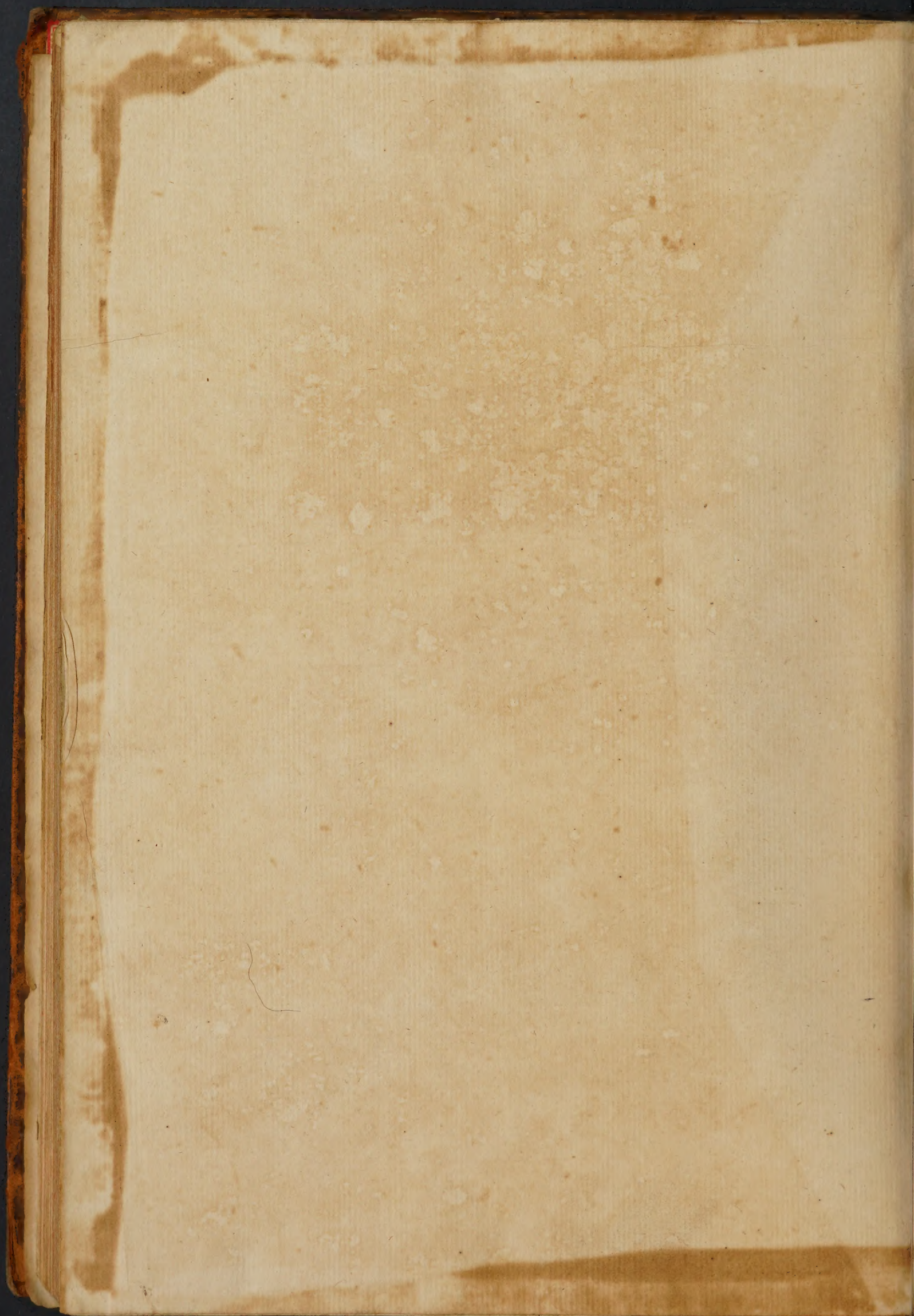
liter non producit: sed breuiat: teste Seruio super nonum aeneidos. Rubrica
 Rosa primam corripit: non producit. Quidius libro primo de arte. Ruber
 Caltag: pæstanas uincat odore rosas. Botrys huius Botryis: & Botrus huius Rubigo
 botryis: declari potest: sicut Phorcys: & Phorcus: & primam ex natura corre- Lucundus
 ptam habet: non productam. Nam apud græcos cum o micron βοτρυσ scri- Pulex
 bitur. Quotidie cum duplicato t/primam positione producit. Rubrica: & Iuppiter
 ruber rubra rubrum/primam naturaliter corripit: non protrahit. Horatius. Supparum
 libro primo sermonum. Obscenoq: ruber porrectus ab inguine palus. Ru- Scrupulus
 bigo ru syllabam cōem habet. Lucundus non corripit primam: sed producit. Murus
 Pulex uti correptam/ita & productam habet pu syllabam. Columella li. xi. Nutrio
 Paruulus aut Pulex irrepens dente lacestat. Iuppiter: & supparum cum dupli- Alterius
 cato p/primam positione producant. Scrupulus primam indifferentem habet. Syphax
 Murus non producit primam. sed corripit. Virgilius libro aenei. nono. Pharnax
 Lustrat equo muros: aditumq: per auiā quærit. Nutrio nutris primam ex na- Chiragra
 tura corripit. non producit. Claudianus. Podagra
 Sæpe nutrit/ducitq: simul: refouetq: leonem. Alterius ri syllabam indifferē- Abesalom
 tem habet: non correptam modo/ut alibi uidimus. Syphax: & Pharnax (ut Apidanus
 alibi diximus) secundam in obliquis cōmunem habet. Chiragra: & Podagra Rhodanus
 mediam non habent ex natura cōem: sed tantum correptam. Macer. tumore Eridanus
 Compefcit splenis: podagra sic subuenit illa. Abesalom cum e post b/ & m i Drepanum
 fine/ David filius: & scribi/ & efferri debet: non Absalon. Consule Hebræos/ Hypanis
 Chaldeos: & Græcos. A terminatis i anus excipi debuerūt Apidanus/ Rho- Baccar
 danus/ Eridanus. Lucanus. Apidanus/ nūq: celer nisi mixtus Enipeus. Idem Lucar
 in primo Gurgite qua Rhodanus raptū uelocibus undis. Virgilius. Anas
 Flauiorum rex Eridanus. Simili modo Drepanum/ & Hypanis/ mediā cor- Tepefacio
 ripiūt. Statius libro thæ. iiii. Et Drepani scopulos: & oliuifera Sicyonis. Pro- Tepefio
 pertius. Quantū Hypanis Veneto dissidet Eridano. Baccar hærbæ: & lucar Eremus
 auis/ ea syllabam in obliquis corripit: non producant. Anas huius anatis na- Origenes
 syllabā in obliquis correptā habet: non productā. Verba composita cū facio Iosephus
 & fio syllabā ante s/ cōem habent: non correptā modo/ut tepefacio/tepefio. Mulier
 Eremus mediā syllabam producit: non corripit. Origenes penultimam cor- Vbicunq:
 reptā habet: non productam. Iosephus (ut alibi uidimus) non corripit mediā: Vbiq:
 sed producit. Mulier e syllabam longam non habet in obliquis: sed breuem: Ibidem
 Vbicunq: ubiq: ibidem/ bi syllabam communem non habent: sed ubicunq: Virgili
 bi corripit: ubiq: & ibidem/ producant tantum. Mercuri
 Nomina propria terminata in ius antepenultimam corripientia syllabā/ ut Erinys
 Virgilius/ Mercurius/ penultimā uocatiui correptam habent: non productā: Cladestinus
 ut libro septimo. capi. i. probauimus. Erinys cū gemino n/ secundā positioe Butyrum
 producit. Cladestinus non corripit sti syllabā: sed pducit. Butyrū apud græ- Delyrus
 cos ty syllabā longā hēt: quā tū Macer corripuit. Delyrus cū y græco ly sylla- Polymita
 bā longā nō hēt: sed breuē. Polymita nō producit penultimā: sed corripit/ u- Lecythus
 dimus id erroribus Petri Riga. Lecythus mediā correptā hēt: nō pductam. Apocopa
 Apocopa nō producit po syllabā: sed corripit. Nā apud græcos cū o micron Epodus
 α πο κο π η scribitur. Quare errauit & Alexander/ quom ait. Opsono
 Quod fini tollit apocopa/ dat paragoge. Epodus po syllabā correptā nō hēt: Opsonor
 sed pductā. Nā apud Græcos cū ω mega in secūda εω ωδ- ο σ scribitur. Opso- Torcular
 nor/ uel opsono (utroq: n. modo dicitur) pso syllabā pducit: nō corripit: ut Scaturio
 i ipsa dictioe docuimus. Torcular ea syllabā pducit: nō corripit. Petrus Riga. Ligurio
 Erexit turrim: torcular fodit in illa. Scaturio/ & ligurio/ nō corripit secūdā: Triginta
 sed producant. Terminata in ginta/ ta syllabā cōem hēt: nō productā modo. Modo
 Macer. De foliis eius triginta recentia tolles. Modo aduerbiū do syllabam Fac
 cōem non habet: sed correptā/ auctore Festo. Fac correptū habet: non pro- Tros
 ductū. Tros Troiāus os syllabā pducit: nō corripit. Sexcetas in sup a regulis
 exceptioes/ quas ipse Sulpicius omisit/ in octauo li. nostro lector inuenies.
 Explicit Sulpicii breuis emendatio.

	Registrum	
a	i	r
Prima Alba	Ioanne	Circundare
Nestoris	Lanus.	Tespia huius
scribi	Supplicia	Veru/to
Eadem	stchio:	Celerem
b	K	s
Frigidus	Qui	uniuersa/
gaometra	Catholici	sepelliri
piscor	Huc lycus	Sed nequaq;
Ardere	Compositi	& decimum
c	l	t
scelera	a græco	Colligere
mentis	Et Massyleū	sita. Quinti
Sicilia	Merda	ginem.
Nec qua.	Vnde	Salustium
d	m	u
Et a caleo	tropolis	Pandion
est: quæ	genus est	nomen
Collis	Nisæa	hic. Vnde
uo super	tinuas	Aequora
e	n	x
Lugent	nechon	Agræti
go/animal	Pila: terit	no in initio
Salustius	Ioniis/aut	Alexander
syllabam	pulauit	cipit Vgutio
f	o	y
Cæruleus	tibi Calue	Alexander
Conspicio	Coepitta quo	Iapates
lio scribi	ueteres: quod	Vel tu
quibusdam	niarūt. Sed	cos/q;
g	p	z
effugiat/ut	georgicorum	uicina
nonnunq;	Synalæpha	Cappadoces
bolos capiens	ditanorum	somniauit
minimū	mentum est	Dum ne
h	q	z
Follis	& geminat	npidē
Stupea	Copia me	
Facul/&	Stadium/	
ste Porphirione	Treiciamq;	

Habes humanissime lector Nestoris Dionysii Nouariensis opus exactissime emendatum: & suo loco/quotcunq; uocabula in priore exemplari manca erant diligenter apposita. Quapropter Candide lector/operis conditori: nec minus huiusmodi castigatæ impressionis auctori Guiglielmo de tridino perpetuo felicitatem optare non pigeat. Vale. Die 26 Iunii. 1488.

E. G. Allen c/c. Edg c/r. 5/18/95

1841668

